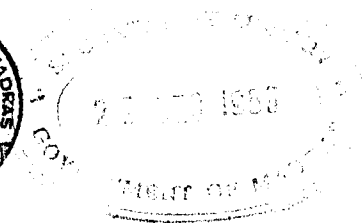

Issued—23-11-1959

M.A.

**MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY
DEBATES**

OFFICIAL REPORT

MONDAY, 31ST AUGUST 1959

VOLUME XXIV—No. 1

C O N T E N T S

	PAGES
Personnel of the Government of Madras	i
Principal Officers of the Madras Legislative Assembly	ii
List of Members of the Madras Legislative Assembly with their constituencies	iii-viii
I Condolence Resolution	1-2
II Questions and Answers	3-25
III Adjournment Motions—	
(1) Spurt in the prices of rice, sugar and other food articles ..	26
(2) Strike by the workers in the Kundah Hydro-Electric Scheme Nilgiris	26-27
(3) Dispute in the Express Newspapers, Limited	27-29
(4) Union Government's action in dismissing the Ministry and introducing President's Rule in Kerala	29-30
IV Announcements—	
(1) Panel of Chairmen	30-31
(2) Message from the Governor	31
(3) Decision of the Business Advisory Committee	31-32
(4) Amendments to Bills	32

[P.T.O.]

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1959

*Legislature (Assembly) Department
Madras*

Price, 50 naye Paise)

7
421,311157
N60-2432

CONTENTS—cont.

	PAGES
V Presentation of Joint Select Committee Reports—	
(1) The Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959)	32
(2) The Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959)	32
(3) The Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959 (L.A. Bill No. 8 of 1959)	32
(4) The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959)	32
VI Government Bills—	
(1) The Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1959	33-42
(2) The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959	42-5
(3) The Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1959	52-54
(4) The Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959	54-67
VII Papers laid on the table of the House	68-82

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

SEVENTH SESSION OF THE SECOND LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

31st August, 1st to 5th and 7th September 1959.

Volume XXIV (Nos. 1 to 7).

TABLE OF CONTENTS.

	PAGE
<i>Monday, 31st August 1959.</i>	
Personnel of the Government of Madras	i
Principal Officers of the Madras Legislative Assembly	ii
List of Members of the Madras Legislative Assembly with their constituencies	iii-viii
I Condolence Resolution	1-2
II Questions and Answers	3-25
III Adjournment Motions—	
(1) Spurt in the prices of rice, sugar and other food articles	26
(2) Strike by the workers in the Kundah Hydro-Electric Scheme, Nilgiris	26-27
(3) Dispute in the Express Newspapers, Limited	27-29
(4) Union Government's action in dismissing the Ministry and introducing President's Rule in Kerala	29-30
IV Announcements—	
(1) Panel of Chairmen	30-31
(2) Message from the Governor	31
(3) Decision of the Business Advisory Committee	31-32
(4) Amendments to Bills	32
V Presentation of Joint Select Committee Reports—	
(1) The Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959)	32
(2) The Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959)	32
(3) The Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959 (L.A. Bill No. 8 of 1959)	32
(4) The Madras Hindu Religious and Charitable Endow- ments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959)	33

Monday, 31st August 1959—cont.

PAGES

VI Government Bills—	
(1) The Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1959 ..	33-42
(2) The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959 ..	42-52
(3) The Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1959 ..	52-54
(4) The Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959 ..	54-67
VII Papers laid on the table of the House ..	68-82

Tuesday, 1st September 1959.

I Questions and Answers ..	83-106
II Statement by the Hon. Speaker <i>re</i> Questions ..	106-109
III Calling attention to the eviction of pattadars from tank-bed lands in the estate village of Arni taluk ..	110-112
IV Government Bills—	
(1) The Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959 ..	112-114
(2) The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959 ..	114-132
(3) The Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959) ..	132-167
V Announcement <i>re</i> Notice of amendments to Bills ..	170-186
VI Papers laid on the table of the House ..	167
	168-169

Wednesday, 2nd September 1959.

I Questions and Answers ..	187-210
II Government Bills—	
(1) The Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959)— <i>cont.</i> ..	210-243
(2) The Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959) ..	248-274
III Papers laid on the table of the House ..	274

Thursday, 3rd September 1959.

I Questions and Answers ..	275-299
II Non-official Business—	
A. Bills.	
The Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) (Amendment) Bill, 1959 ..	300
B. Resolutions.	
(1) Land Reforms ..	300
(2) Nationalization of Bus Service ..	300-359
III Papers laid on the table of the House ..	359

PAGES

Friday, 4th September 1959.

I Questions and Answers ..	361-386
	447-449
II Announcement <i>re</i> Bills ..	386
III Calling attention to the damages to crops in Uthamaseri and Kilikoodu villages due to floods ..	386-388
IV Government Resolution—	
Amendment to Law relating to Pensions ..	389-394
V Government Bills—	
(1) The Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959)— <i>cont.</i> ..	394-422
(2) The Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959 ..	423-424
(3) The Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959 ..	425
(4) The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959) ..	426-446
	450-521
VI Government Motion—	
Change in the order of Business ..	422, 425
	446
VII Papers laid on the table of the House ..	

Saturday, 5th September 1959.

I Questions and Answers ..	523-549
	603
II Government Bills—	
(1) The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1959 ..	549
(2) The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959)— <i>cont.</i> ..	549-602

Monday, 7th September 1959.

I Questions and Answers ..	605-618
II Government Bill—	
The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, (L.A. Bill No. 7 of 1959)— <i>cont.</i> ..	618-675
	675-676
III Papers laid on the table of the House ..	677
Index ..	

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

• GOVERNOR OF MADRAS.

SRI BISNURAM MEDHI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 THE HON. SRI K. KAMARAJ, *Chief Minister in charge of Public, Planning and Community Development (including Local Development Works, Women's Welfare, Community Projects and Rural Welfare).*
- 2 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in charge of Home including Courts and Prisons and Prohibition, Food and Agriculture (including Khadi and Village Industries and Hindu Religious Endowments), Railways, Posts and Telegraphs and Civil Aviation.*
- 3 THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM, *Minister in charge of Finance, Education, Information and Law (including Legislature and Engineering Colleges) (Leader of the House).*
- 4 THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU, *Minister in charge of Revenue and Public Health.*
- 5 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in charge of Industries, Labour and Co-operation (including Housing, Commercial Taxes and Nationalised Transport).*
- 6 THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in charge of Public Works (excluding Electricity) and Harijan Welfare.*
- 7 THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in charge of Electricity, Transport (including Registration, Accommodation Control, Stationery and Printing and Government Press).*
- 8 THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON, *Minister in charge of Local Administration and Fisheries.*

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

PRINCIPAL OFFICERS.

Speaker.

THE HON. DR. U. KRISHNA RAU.

Deputy Speaker.

SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU.

Panel of Chairmen.

- 1 SRI S. LAZAR.
- 2 SRIMATHI A. S. PONNAMMAL.
- 3 SRI T. SAMPATH.
- 4 SRI M. JAGANNATHAN.
- 5 SRI A. GOVINDASAMY.
- 6 SRI N. K. PALANISAMI.

Secretary to the State Legislature.

SRI T. HANUMANTHAPPA, B.A. (Hons.), B.L.

Assistant Secretaries.

- 1 SRI G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.
- 2 SRI K. AMIRTHALINGAM, B.A.
- 3 SRI A. MANICKAVELU, B.A.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Adityan, S. B.	Sattankulam.
2 Alagirisamy, M.	Kodaikanal.
3 Anandan, M.	Kallakurichi—Reserved.
4 Anandanayaki, Srimathi T. N.	Basin Bridge, Madras City.
5 Anbazhagan, K.	Egmore, Madras City.
6 Annadurai, C. N.	Kancheepuram.
7 Annamalai Muthuraja, G. ..	Andanallur.
8 Annamalai, S. M.	Polur.
9 Annamalai Odayar, S. A. M. ..	Tirukkoyilur—General.
10 Appavoo Pillai, K.	Hosur.
11 Appavu, P.	Chingleput—Reserved.
12 Ardhanareeswara Gounder, K. S.	Mettur.
13 Arumughasamy, M. A. B. ..	Authoor.
14 Arunachalam, V. S.	Tiruvallur—Reserved.
15 Arunachala Thevar, V.	Alangudy—General.
16 Asaithambi, A. V. P.	Thousandlights, Madras City.
17 Authimoolam, D. S.	Kadayam.
18 Bhaktavatsalam, The Hon. Sri M. (Minister).	Sriperumbudur.
19 Bhakthavatsalu Naidu, B. ..	Sholinghur.
20 Chandrasekaran, W. P. A. R. ..	Nilakkottai—General.
21 Chandrasekara Nayagar, A. E.	Ranipet.
22 Chidambara Bharathi, R. ..	Manamadurai.
23 Chidambaranatha Nadar, A. ..	Nagercoil.
24 Chinnadurai, P. S.	Palladam.
25 Chinniah, V.	Alangudi—Reserved.
26 Chinniah Kavunder, N. P. M. ..	Manapparai.
27 Chinnakaruppa Thevar, S. ..	Tirupparankundram.
28 Chinnasami, A.	Srivilliputhur—Reserved.
29 Chockalingam, N. V.	Tirukoshtiyur.
30 Daniel, T. T.	Padmanabhapuram.
31 Dasarathan, D.	Wandiwash—Reserved.
32 Doraisami Reddiar, B.	Arni.
33 Duraiswami Reddiar, A. S. ..	Saidapet.
34 Ekambara Mudali, N.	Tiruvallur—General.
35 Ellappan, P. S.	Maduranthakam—Reserved.
36 Elumalai, T. P.	Ponneri—Reserved.
37 Gomathisankara Dikshitar, G. ..	Ambasamudram.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
38 Gopala Kounder, K.	Satyamangalam.
39 Govindasamy, A.	Valavanur.
40 Govindaswami Naidu, V. ..	Ponneri—General.
41 Gurumurthi, G. G.	Bhavani—General.
42 Haja Sheriff, K. S. G. ..	Triplicane, Madras City.
43 Hemalatha Devi, Srimathi ..	Pennagarām.
44 Irusappan, T.	Attur—Reserved.
45 Jagannathan, M.	Tindivanam—Reserved.
46 Jamal Mohideen, M. J. ..	Dindigul.
47 Jangal Reddiar, M.	Gingee.
48 Jayaraj, P.	Mayuram—Reserved.
49 Kakkan, The Hon. Sri P. (Minister).	Melur—Reserved.
50 Kaliannan, T. M.	Tiruchengode—General.
51 Kalyanasundaram, M.	Tiruchirappalli II.
52 Kamalambuja Ammal, Srimathi,	Gummudipundi.
53 Kamaraj, The Hon. Sri K. (Chief Minister).	Sattur.
54 Kandasami, R.	Tiruchengode—Reserved.
55 Kandasami Kandar, M. ..	Dharmapuri.
56 Kandasami Padayachi, M. ..	Ulundurpet.
57 Kandaswami Mudaliyar, M. R. ..	Veerapandi.
58 Karia Gounder, T.	Chengam.
59 Karunanithi, M.	Kulittalai.
60 Karuthappa Gounder, K. ..	Ottanchattram.
61 Karuthiruman, P. G.	Gobichettipalayam.
62 Khadher Sheriff, S.	Arcot.
63 Kolandai Gounder	Namakkal—General.
64 Kolanthai Ammal, Srimathi ..	Sulur.
65 Kothandaraman, V. K.	Gudiyatham—General.
66 Krishnamurthy, V. K.	Ambur—General.
67 Krishnasami Gopalar, R. ..	Gandharvakottai.
68 Krishnasami Naidu, R.	Srivilliputtur—General.
69 Krishnasami Reddiar, R. ..	Perambalur—General.
70 Krishna Rau, The Hon. Dr. U. (Speaker).	Harbour, Madras City.
71 Kulandaisami Gounder, M. ..	Yercaud—Reserved.
72 Kuppusami, P.	Tirukkoilur—Reserved.
73 Lakshmana Gounder, S.	Yercaud—General.
74 Lakshmikantham, Srimathi P. K. R.	Madurai East.
75 Lakshmipathi Raj, P. S. K. ..	Palani.
76 Lazar, S.	Lalgudi.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
77 Linga Gowder, B. K.	Ootacamund.
78 Lourdhammal Simon, The Hon. Srimathi (Minister).	Colachel.
79 Mahalingam, N.	Poliachi—General.
80 Manavalan, T.	Gudiyattam—Reserved.
81 Mani, K. B. S.	Sirkali—Reserved.
82 Manickam, P. G.	Bhavani—Reserved.
83 Manickasundaram, V. S. ..	Erode.
84 Manickavelu, The Hon. Sri M. A. (Minister).	Thurinjapuram.
85 Marappa Gounder, K.	Avanashi.
86 Mariappan, A.	Salem I.
87 Mariappan, M. K.	Harur—Reserved.
88 Marimuthu, A. R.	Adirampatnam.
89 Marudachalam, N.	Coimbatore II—Reserved.
90 Matha Gowder, J.	Coonoor.
91 Mathuram, Dr. E. P.	Tiruchirappalli I.
92 Mayandi Nadar, M.	Washermanpet, Madras City.
93 Mookiah Thevar, P. K.	Usilampatti.
94 Muni Reddi, M.	Uddanapalli.
95 Munusami, S. R.	Ambur—Reserved.
96 Munusami Gounder, P. M. ..	Harur—General.
97 Muthiah Chettiar, M. A. ..	Karaikudi.
98 Muthiah, K. K.	Panjapatti.
99 Muthiah Pillai, C.	Sirkali—General.
100 Muthaiya, V. A.	Musiri—General.
101 Muthukumaraswamy, M. C. ..	Nannilam—Reserved.
102 Muthuswamy Nayagar	Chingleput—General.
103 Nagaraja Monigar, S.	Krishnagiri.
104 Nallasivam, K. R.	Chennimalai.
105 Nallaswami, T. M.	Karur.
106 Narayanaswami Naidu, G. ..	Mayuram—General.
107 Natarajan, C.	Kallakurichi—General.
108 Nesamony, A.	Killiyoor.
109 Pakkirisami Pillai, S.	Perambur, Madras City—General.
110 Palanisami Gounder, K. N. ..	Tiruppur.
111 Palaniswami, K. P.	Coimbatore II—General.
112 Palanisami, N. K.	Perundurai.
113 Palaniswamy Gounder, K. G.	Kangayam.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
114 Pandiyaraj, K.	Uthamapalayam.
115 Parisutha Nadar, A. Y. S. ..	Tanjore.
116 Peria Karuppan Ambalam, P. M.	Melur—General.
117 Periannan, K.	Perambalur—Reserved.
118 Periasami, M. P.	Namakkal—Reserved.
119 Periavalaguruva Reddi, A.V.P.	Tirumangalam.
120 Perumal, A.	Mudukulathur—Reserved.
121 Ponnammal, Srimathi A. S. ..	Nilakkottai—Reserved.
122 Ponnian, K.	Pollachi—Reserved.
123 Ragupathi Devi, Srimathi D.	Mettupalayam.
124 Raja Gounder, A.	Rasipuram.
125 Rajathi Kunjithapatham, Srimathi.	Tirunelveli—General.
126 Ramachandran, K.	Paramakudi.
127 Ramachandran, P.	Cheyyar.
128 Ramachandra Reddi, M. ..	Wandiwash—General.
129 Ramakrishna Thevar, S. ..	Tiruvadanai.
130 Ramalingam, N. S.	Nagapattinam.
131 Ramalinga Padayachi, S. ..	Ariyalur.
132 Ramamirtha Thondaman, T. R.	Aduthurai—General.
133 Vacant	Aruppukkottai.
134 Ramasami Naidu, S.	Sivakasi.
135 Ramasami Thevar, S.	Aranthangi.
136 Ramasamy Padayachi, S. S. ..	Nellikuppam—General.
137 Ramasubbu, K.	Kadambur—General.
138 Ramaswami, C. R.	Mylapore, Madras City.
139 Ramaswami, K. L.	Nambiyur.
140 Ramaswamy Mudaliyar, V. K.	Uthiramerur.
141 Ramaswamy, T. S.	Kanyakumari.
142 Ramaiah, The Hon. Sri V. (Minister).	Tirumayam.
143 Rasheed, A. A.	Vaniyambadi.
144 Rathnavel Gounder, A.	Salem II.
145 Sadasivam, S.	Aravakurichi.
146 Sadayappa Mudaliar, S. C. ..	Arkonam.
147 Samanna Gounder, R. C. ..	Tiruppathur.
148 Samikannu Padayachi, S. ..	Bhuvanagiri.
149 Vacant	Chidambaram—Reserved.
150 Sampath, T.	Kumbakonam.
151 Vacant	Tuticorin.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
152 Sangili, S.	Kadambur—Reserved.
153 Sankar, M. G.	Nanguneri.
154 Sankaran, V.	Madurai—General.
155 Sannasi, T. V.	Musiri—Reserved.
156 Santhanam, P. S.	Tiruvannamalai—Reserved.
157 Sarangapani, V. P.	Villupuram.
158 Sarathi, M. P.	Vellore.
159 Sasivarna Thevar, T. L. ..	Mudukulathur—General.
160 Sathiyavanimuthu, Dr. Srimathi.	Perambur, Madras City—Reserved.
161 Sattanatha Karayalar, K. ..	Tenkasi.
162 Savithri Shanmugam, Srimathi.	Coimbatore I.
163 Srinivasa Padayachi, P. R. ..	Cuddalore.
164 Selvaraj, M.	Vriddhachalam.
165 Selvarajan, M. S.	Tiruchendur.
166 Senapathi Gounder, A.	Dharapuram.
167 Shanmugam, P. U.	Tiruvannamalai—General.
168 Shanmugha Rajeswara Sethupathi, R.	Ramanathapuram.
169 Sivagnanam Pillai, T.	Sendamangalam.
170 Somasundaram, M.	Tirunelveli—Reserved.
171 Soundaram Ramachandran, Dr. Srimathi T. S.	Vedasandur.
172 Srinivasa Iyer, R.	Pattukkottai.
173 Subbaraj, A. S.	Bodinayakanur.
174 Subbayya Gounder, S. T. ..	Udumalpet.
175 Subbiah, T. K.	T. Palur.
176 Subbiah Mudaliar, A. R. ..	Sankarankoil—General.
177 Subramaniam, The Hon. Sri C. (Minister).	Koilpalayam.
178 Subramaniam, M. P.	Attur—General.
179 Subramaniam, R.	Papanasam—Reserved.
180 Subramania Gounder, K. S. ..	Sankari.
181 Subramania Rajakumar, D. ..	Sivaganga.
182 Sundararajan, N. S.	Taramangalam.
183 Subbiah, V.	Koilpatti.
184 Suares, Srimathi A.	Nominated.
185 Swaminatha Merkondar, R. ..	Tiruvayar.
186 Swaminatha Odayar, T. S. ..	Mannargudi.
187 Thangavelu, S.	Nellikuppam—Reserved.
188 Thiagaraja Pillai, M. D. ..	Nannilam—General.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
189 Thiagarajan, N. R.	Theni—General.
190 Thirumalaimuthu Veerasakkaya Thiruvankadasami Naicker, T.	Vadamadurai.
191 Thomas, A. V.	Radhapuram.
192 Urkavalan, P.	Sankarankoil—Reserved.
193 Vagheesam Pillai, G.	Chidambaram—General.
194 Vasudevan, K.	Srirangam.
195 Vedamanickam, P.	Nallur.
196 Vedarathnam, A.	Tiruthuraiipundi—General.
197 Vedayyan, V.	Tiruthuraiipundi—Reserved.
198 Veerabahu, A. P. C.	Srivaikuntam.
199 Veerappa Kounder, P.	Tindivanam—General.
200 Velappan, N. M.	Theni—Reserved.
201 Veluchami, T.	Alangulam.
202 Venkatachala Nattar, G.	Papanasam—General.
203 Venkatasubba Reddi, O.	Madurantakam—General.
204 Vinayakam, K.	Thiagarayanagar, Madras City.
205 Viswanathan, K. R.	Jayankondan.
206 William, M.	Vilvancode.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

SEVENTH SESSION OF THE SECOND LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Monday, 31st August 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George,
at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA
RAU) in the Chair.

I.—CONDOLENCE RESOLUTION.

MR. SPEAKER : இந்தப் புது சட்டசபை கூட்டத்திற்கு உங்கள்
எல்லோரையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

சட்டசபையின் கூட்டம் நீலகிரியில் முடிந்த பிறகு சில அங்கத்தினர்கள்
இறந்துவிட்டார்கள் என்ற செய்தியை நான் மிகுந்த வருத்தத்துடன்
உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். 1959-ம் வருஷம் மே மாதம்
முதல் தேதி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஏ. எஸ். சகஜாநந்தா இறந்து
விட்டார். இவர் இந்தச் சட்டசபையில் சிதம்பரம் தொகுதியைச் சேர்ந்த
அங்கத்தினர். அவர் ஒரு காங்கிரஸ் தொண்டர். ஹரிஜன முன்னேற்றத்
திலும் பொது ஜன சேவையிலும் ஈடுபட்டு நல்ல பெயர் வாங்கியவர்.
சிதம்பரத்திலுள்ள நந்தனூர் கழகம் என்ற ஸ்தாபனத்தின் தலைவராக
இருந்தார். தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்குக் கஷ்டப்பட்டவர். ஒரு தமிழ்
அறிஞர். அவர் 1926-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இரண்டு தடவைகளில் எம்.எல்.
சி.யாக இருந்தார். 1936-ம் வருடத்திலிருந்து இந்தச் சட்டசபை அங்கத்தின
ராக இருந்தார். இறக்கும்போது அவருக்கு 69 வயது.

அடுத்தபடியாக கனம் எம். டி. ராமசாமி. அவர் அருப்புக்கோட்டைத்
தொகுதியிலிருந்து இந்த சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர். அவர்
இந்த வருடம் ஜூன் மாதம் 29-ம் தேதி இறந்துவிட்டார். அவர் தன்
ஊடைய தொகுதியாகிய அருப்புக்கோட்டையில் நல்ல வேலை செய்திருக்
கிறார். அங்குள்ள நகரசபைத் தலைவராக ஐந்து வருஷங்கள் இருந்திருக்
கிறார். பாராளுமன்றத்தின் அங்கத்தினராகவும் இருந்திருக்கிறார்.
அருப்புக்கோட்டைத் தொகுதியில் ஜனநாயகக் காங்கிரஸ் கட்சியின்
சார்பாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நல்ல பணியாற்றி வந்தார். இறக்கும்
போது அவருக்கு வயது 55.

அடுத்தபடியாக கனம் சாமுவேல் நாடார். அவர் இந்த வருஷம் ஜூலை
மாதம் 29-ம் தேதி இறந்துவிட்டார். அவர் தூத்துக்குடி தொகுதி
யிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தவர். அவர் அங்குள்ள தொழிலாளர்
சங்கத் தலைவராக இருந்து அங்குள்ள மக்களுடைய அன்பைப்
பெற்று இந்த சட்டசபைக்கு நடந்த தேர்தலில் வெற்றி பெற்று 1958-ம்
ஆண்டு இங்கு அங்கத்தினராக வந்தார். தூத்துக்குடியில் ஹார்வி மில்
தொழிலாளர் சங்கத் தலைவராக இருந்து ஹரிஜன முன்னேற்றத்திலும்,
சேரி ஒழிப்பிலும் சிறந்த வேலை செய்து வந்தார். இப்படிப்பட்ட தேசப்
பணியில் நன்றாக ஈடுபட்டு வேலை செய்தார். அப்படி நல்ல வேலை
செய்து நல்ல பெயர் வாங்கியிருந்தார். இந்தச் சட்டசபையில் கூட அவர்
நன்றாக வேலை செய்தார். அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த சமாதானம்.
இறக்கும்போது அவருக்கு வயது 64.

இது மட்டுமல்லாமல் மேல் சபை அங்கத்தினர்களில் சிலர் இறந்து
விட்டார்கள். ஏப்ரல் மாதம் 30-ம் தேதி ஸ்ரீ கே. பாஷ்யம் இறந்துவிட்டார்.
இறக்கும்போது அவருக்கு வயது 71. அவர் விடுதலைப் போராட்டத்தில்

[Mr. Speaker] [31st August 1959]

நல்ல பங்கு எடுத்துக்கொண்டு நல்ல பணியாற்றி வந்தார். 1937-ம் ஆண்டு அவர் இந்தச் சட்டசபை அங்கத்தினராக வந்தார். இவர் ஒரு மந்திரியாகக்கூட இருந்திருக்கிறார். 1946-ம் ஆண்டிலிருந்து அவர் நீதி மந்திரியாக இருந்து பணியாற்றி இருக்கிறார். இந்தச் சட்டசபைக்கு பலகலைக் கழக அங்கத்தினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தார். அவர் ஒரு பெரிய வக்கீல், நல்ல வழக்கு அறிஞர். தேசப் போராட்டத்தில் பங்கு எடுத்துக் கொண்டு நல்ல வேலை செய்துவந்தார்.

அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ ஜான் ஆசீர்வாதம். அவர் மேல் சபை அங்கத்தினராக இருந்து ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதி இறந்துவிட்டார். அப்பொழுது அவருக்கு வயது 55. பாளையங்கோட்டை, திருச்சி, மதராஸ் இந்த மூன்று இடங்களிலும் நல்ல வேலை செய்து கௌரவ நீதி பதியாக ஐந்து வருஷங்கள் வேலை செய்தார். ஆங்கிலோ-இந்தியர் பள்ளிக்கூடத்தில் ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறார். ஓய்.எம்.சி.எ.யில் நல்ல வேலை செய்திருக்கிறார். க்ரைஸ்ட் சர்ச் ஹைஸ்கூலில் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தார்.

முன்னுதாரக ஸ்ரீ எக்னோஸ்வர சர்மா. இவர் ஜூலை மாதம் 23-ம் தேதி இறந்துவிட்டார். இவரும் தேச விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு நல்ல வேலை செய்தார். அதனால் பல முறை சிறையில் இருந்தார். அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டியில் அங்கத்தினராக இருந்து காதி விஸ்தரிப்பு திட்டத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டும் ஹிந்தி பிரசாரத்தில் முக்கியமாகப் பணியாற்றியும் வந்தார். 1937-ம் வருஷம் சென்னை சட்ட சபை அங்கத்தினராக இருந்தார். 1947-48-ல் எம்.எல்.சி.யாக இருந்தார். இறக்கும்போது அவருக்கு வயது 70.

கடைசியாக ஸ்ரீ கந்தசாமிப் பிள்ளை. இவர் ஜூலை மாதம் 25-ம் தேதி இறந்துவிட்டார். இவர் கூட ஒரு காங்கிரஸ் தொண்டர். ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டவர். அதில் நன்றாக வேலை செய்து வந்தார். இவரும் குடி ஒழிப்புத் திட்டத்தில் பாடுபட்டவர். 1947 முதல் கொண்டு 1952-ம் வருஷம் வரையில் அவர் இந்த சட்டசபை அங்கத்தினராக இருந்து பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்.

இவர்கள் எல்லோரும் இறந்துவிட்டார்கள் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு மிகுந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது சம்பந்தமான தீர்மானத்தை இந்தச் சபையின் முன் வைக்கிறேன். இதை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏக மனதாக அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

This House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Sri A. S. Sahajananda on 1st May 1959, Sri M. D. Ramasami on 29th June 1959, and Sri A. Samuel Nadar on 29th July 1959, Members of the Legislative Assembly, and conveys its deep sense of sympathy to the members of the bereaved families.

As an expression of sorrow, and by way of passing the resolution, I request the House to stand in silence for two minutes.

The resolution was carried *nem. con.*, all the members standing in silence for two minutes.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn, as a mark of respect to the deceased, and meet again at one of the clock this afternoon.

The House then adjourned.

The House reassembled at 1 p.m.

31st August 1959]

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Southern Zonal Council

* 1 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

இவ்வாண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் கூடிய தென் மண்டலக் கவுன்சிலில் என்னென்ன விஷயங்கள் விவாதிக்கப்பட்டன? அவைகளின் மேல் என்ன முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Southern Zonal Council did not meet in April 1959.

Southern Food Zone

* 2 Q.—SRI A. A. RASHEED: } Will the Hon. the Minister
SRI K. VINAYAKAM: } for Home be pleased to state—

(a) when the Madras State would be reconstituted into a separate food zone by taking it out of the present Southern Food Zone;

(b) whether the Government have represented to the Central Government to stop the movement of foodgrains out of this State to the Kerala State; and

(c) with reference to clause (b) of question No. 92I answered on 21st March 1959, whether the Government have received any reply from the Central Government regarding the import of more foodgrains into this State from the Andhra Pradesh and, if so, to what extent foodgrains will be imported?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The matter is now under consideration by the Government of India.

(b) Yes, Sir.

(c) In reply to the request of this Government, the Government of India promised to procure and supply all available quantities of raw rice in Nellore. They also allotted 2,000 tons. Subsequently in June 1959, the Government of India agreed to supply up to one lakh tons of rice to this Government during the current year to compensate for the heavy movements of rice from this State to Kerala. Of this, the Government of India have so far allotted 15,000 tons (4,000 tons of Andhra rice and 11,000 tons of Burma rice) during August 1959.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is it a fact that the Union Government have refused to accede to the demand of the Madras State for forming Madras State as a separate Food Zone?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Government of India have not so far agreed to our proposal to make Madras State a separate zone.

[31st August 1959]

SRI A. A. RASHEED : May I know whether the Union Government insist on our being in the Southern Zone as unwilling partners and, if so, what is the reason behind their insistence?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no question of partnership in this affair. I cannot give the reasons for certain attitudes taken by the Government of India.

SRI N. K. PALANISAMI : நமது மாகாணம் ஜோனல் கவுன்ஸிலிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட பிறகு, தனித்திருக்கும்போது உணவு தானிய நெருக்கடி ஏற்படாதிருக்க என்ன என்ன நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறார்கள்? கண்டிரோலை புத்ததுவதற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது பிரிக்கப்படவில்லை. பிரிக்கப்படுமானால் உணவு நிலைமை இப்போது இருப்பதைவிட சீர்படும் என்பது அரசாங்கத்தின் நம்பிக்கை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தென் பிராந்திய உணவு மண்டலத்திலிருந்து நமது ராஜ்யம் தனியாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் மந்திரி சபை ராஜிநாமாச் செய்யும் என்பதாகச் சொல்லப்பட்டதே.....

MR. SPEAKER : தயவு செய்து அப்படி யார் சொன்னார்கள் என்று சொல்லுங்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அரசாங்கத்தினாலோ, அரசாங்கத்தின் சார்பிலேயோ அம்மாதிரி எப்போதும் சொல்லப்படவில்லை.

SRI A. VEDARATHNAM : கேரளத்திற்கு நம் மாகாணத்திலிருந்து எவ்வளவு அரிசி போயிருக்கிறது என்ற கணக்கை அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கொடுப்பார்களா? கொடுக்க வேண்டிய கோட்டா அளவு எவ்வளவு? எவ்வளவு போய் இருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : என்னிடத்தில் புள்ளி விவரம் இல்லை. இல்லாவிட்டாலும் சொல்லக் கூடும். இந்த ஆண்டில் இரண்டு லட்சம் டன் அரிசி இதுவரையில் போயிருக்கிறது. நாம் கொடுக்க வேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. அவர்களுக்கு இரண்டு லட்சம் டன் கொடுத்திருப்பதினால் இங்கே ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. இருந்தாலும் ஒரு ராஜ்யத்திலிருந்து இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கு விற்கப்படுவதினால் விலைதான் அதிகரித்துவிடுகிறது.

SRI A. A. RASHEED : Is it a fact that the Hon. Minister for Home had assured the public of Madras that the Madras State would be constituted into a separate Food Zone?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have not given any such assurance and I could not have given such an assurance.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இப்போது வந்திருக்கிற பர்மா அரிசி, ஆந்திரா அரிசி இவற்றின் விலை என்ன? அவை என்ன விலைக்கு இங்கே விற்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இவை சமீபத்தில்தான் அலாட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் விலை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டவுடன் அந்த விலைகளை நான் இங்கே கொடுக்கிறேன்.

31st August 1959]

Southern Food Zone

* 3 Q.—
* 3 Q.—**SRI S. LAZAR :**
SRI N. K. PALANISAMI : } Will the Hon. the

Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the food situation in the State was discussed with the Union Government in the second week of May 1959; and

(b) the decisions taken consequent thereto?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The main question discussed at the meeting was conversion of the Madras State into a zone by itself. The Union Minister for Food and Agriculture stated that the Government of India would come to a decision soon in the matter. Later this Government were informed that the request for splitting up the Southern Zone and constituting Madras into a separate zone could not be agreed to.

SRI S. LAZAR : மத்திய சர்க்கார் இதை ஏற்றுக்கொள்ளாததற்கு ஏதாவது குறிப்பிட்ட காரணங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்களா? அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முன்பே சொன்னேன் மத்திய அரசாங்கம் இதற்கு இணங்காததற்குக் காரணம் ஒன்றும், குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் மீண்டும் இது பற்றி டில்லியில் விவாதிக்கப்படும். என்ன முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதை அதற்கு அப்புறம்தான் சொல்ல முடியும்.

MR. SPEAKER : May I make a suggestion? We can take up question Nos. 4 to 6 also which are on the same subject.

* 4 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMY :**
SRI A. A. RASHEED :
SRI T. T. DANIEL :
SRI N. K. PALANISAMI : } Will the Hon.

the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the State Government have moved the Central Government to abolish the food zonal system in the South;

(b) if so, the reaction of the Central Government on this matter; and

(c) the reasons that prompted the Government to move the Central Government to abolish the zonal system?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) This Government requested the Government of India to split up the Southern Rice Zone and constitute the Madras State into a separate zone by itself.

(b) The Government of India have not agreed to the request.

[31st August 1959]

(c) The Southern Food Zone consisting of Andhra Pradesh, Madras, Mysore, Kerala and Pondicherry was constituted by the Government of India on the assumption that the surplus rice from Andhra Pradesh would freely flow to the deficit areas in the zone and that it (the South Zone) would be self-sufficient on the whole. This assumption did not, however, materialize in that there was heavy movement of paddy and rice from this State to Kerala without corresponding import from Andhra Pradesh into this State. Hence the Government requested the Government of India to constitute Madras State as a separate zone, so that the movements from this State to Kerala may be stopped.

* 5 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) why the Government of India declined to split up the Southern Food Zone; and

(b) in the light of such decision by the Government of India, what steps are taken by the Government of Madras to solve the problem of food and scarcity of rice in our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The Government of India have not communicated the reasons that weighed with them in not agreeing to the request of this Government to split up the Southern Rice Zone and constitute the Madras State into a separate unit. They have, however, offered to supply up to one lakh tons of rice to meet the requirements of this State during the current year.

* 6 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சமீபத்தில் டில்லியில் நடந்த தென் உணவு மண்டலக் கூட்டத்தில் செய்யப்பட்ட முடிவுகள் என்ன?

(ஆ) அதன்பேரில் நம் மாநில சர்க்கார் எடுக்க உத்தேசித்திருக்கும் நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) A meeting of the Food Ministers of the Southern States and the Union Food Minister was held soon after the meeting of the National Development Council in April 1959 to discuss the role of the Southern Food Zone under the Scheme of State Trading contemplated by the Government of India. This Government expressed the view that inasmuch as the zone was not working properly, it would be better to split it up and make Madras a separate unit. The Government of India have stated that it is not possible to split up the zone at present.

(b) The matter will be taken up with the Government of India again at the appropriate time.

SRI S. LAZAR: சென்னை மாகாணம் தென் பிராந்திய ஜோனிலிருந்து விடுபட்டுத் தனியாக இருந்தால் விலைவாசிகள் சரியான முறைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்ற காரணத்தினால் இந்தக் கருத்து வந்திருக்கிறதா? மத்திய அரசாங்கம் ஒரு வேளை இதை ஏற்றுக்கொள்ள புறுத்தப்பட்டதா? மத்திய அரசாங்கம் ஒரு வேளை இதை ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை என்றால், வேறு என்ன வழியில் விலையைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது?

[31st August 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்ற காரணத்தால்தான் ஜோனல் கவுன்சிலிலிருந்து இது பிரிக்கப் பட்டவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இனியும் அது வற்புறுத்தப்படும். அதன்படி முடிவாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்பது தெரிந்த பிறகு, அதற்கு மேல்தான் நாம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது யோசிக்கப்படும்.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, மத்திய சர்க்காரின் முன்னாள் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் நங்கி இப்போது புதிய உணவு அமைச்சர் வந்திருப்பதன் காரணமாக, நம்முடைய நல்ல கொள்கையை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று இந்த அரசாங்கம் நம்புகிறதா? நம்புகிறது என்றால் அதற்குரிய முயற்சியைத் தொடர்ந்து எடுத்துக்கொள்வார்களா?

MR. SPEAKER: It is a hypothetical question.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அந்த மாறுதலையொட்டி நான் எப்படி அபிப்பிராயம் சொல்ல முடியும். நமது கொள்கை மேலும் தொடர்ந்து வற்புறுத்தப்படும், விவாதிக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI: விலைவாசி கட்டுக்கடங்கி தாராளமாக, மலிவாகக் கிடைக்கும் வரையில் அரிசி வெளி ராஜ்யங்களுக்குப் போவது நிறுத்தப்பட வேண்டும், வெளியிலிருந்து வாங்கவேண்டிய அரிசி வந்தாக வேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்த அரசாங்கம் வற்புறுத்துவது எல்லாம் நமது ராஜ்யத்தை தனியாக ஜோனிலிருந்து பிரித்து விட்டால் கணக்குப்படி கேரளத்திற்கு எவ்வளவு தேவையோ அதைக்கொடுக்கலாம். ஆந்திராவிலிருந்து எவ்வளவு வேண்டுமோ அதை வரவழைத்துக் கொள்ளலாம். தமிழ்நாடு ஒரு தொல்லையும் இல்லாது இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன்தான் தனி ஜோனாக இது பிரிக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

SRI A. A. RASHEED: Is there any protest from the other States against the formation of the Madras State as a separate Food Zone?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think there is any protest as such against this proposal. The Andhra State has also pleaded for the formation of a separate zone for that State. But, Kerala would welcome any steps that would assure them sufficient supply of their food requirements.

SRI A. VEDARATHNAM: ஆந்திர ராஜ்யம் கண்ட்ரோல் விலைப்படி அரிசி சப்ளை செய்வதில்லை. கேரளாவுக்கு கண்ட்ரோல் விலைக்கு நாம் கொடுக்கிறோம். ஆனால், ஆந்திரம் நம்மிடம் அதிக விலை கேட்கிறார்கள். இந்த இரண்டு மாநிலங்களும் கண்ட்ரோல் விலைப்படி விற்கவோ வாங்கவோ இசையாதபோது, நாம் மாத்திரம் ஏன் கண்ட்ரோல் விலையை வைத்திருக்க வேண்டும். இதை விட்டுவிடுவதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கண்ட்ரோல் என்பது ஆந்திராவிலும் இருக்கிறது. கேரளாவிலும் இருக்கிறது. அதே மாதிரி தமிழ்நாட்டிலும் இருக்கிறது. கேரளாவுக்கு கண்ட்ரோல் விலைக்கு நம் அரிசி போர்டிலில்லை. ஆந்திராவிலிருந்து வருவதும் கண்ட்ரோல் விலைக்கு வருவதில்லை.

[31st August 1959]

SRI S. LAZAR : காமப்பாசிஷன் செய்வதற்கும், அதேபோல் ரிட்டர்கள் அனுப்புவதற்கும் கூட ஒரு ரூபாய் கோர்ட் பீஸ் ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதால் தூண்டுதல் குறைந்து அரசாங்கத்தினுடைய சிப்பந்திகளே இந்தக் கணக்கை நேரடியாக எடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். அதைத் தடுப்பதற்காகவாவது இந்த முறையை மாற்ற அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கட்டணம் கோரப்படுவது ஒரு ரூபாய்தான். யாராவது பப்ளிக் ஆபீஸர் சட்ட பிரகாரம் ஏதாவது ஒரு விஷயத்தை பரிசீலனை செய்து தீர்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அதற்குக் கட்டணம் இருக்க வேண்டுமென்று கோர்ட் பீஸ் அண்ட் சூட்ஸ் லாஸ்யேஷன் சட்டத்திலே இருக்கிறது. அதன் பிரகாரம்தான் இது போடப்படுகிறது.

* 9 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue pleased to state—

(a) whether applications for composition under the Madras Agricultural Income-tax Act, 1955, have been called for also from persons owning more than 50 standard acres; and

(b) whether there is any proposal before the Government to amend the Act accordingly?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) Yes, Sir.

SRI S. LAZAR : இந்தத் திருத்தம் ஓராண்டு காலத்திற்கு மட்டும் அதிகப்படுத்தப்படுமா? அல்லது நிரந்தரமாகவே 50 ஏக்கருக்கு மேற்கொண்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கும் கூட இருக்குமா? 50 ஏக்கருக்குக் கீழ் நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு இப்பொழுது காமப்பாசிஷன் ஸ்கீம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே போன்று 50 ஏக்கருக்கு அதிகமாக வைத்துக்கொள்பவர்களுக்கு நிரந்தரமாகக் கொடுக்கப்படும் என்ற முறையிலே இந்தத் திருத்தம் அமையுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இருக்கிற சட்டப் பிரகாரம் 50 ஏக்கருக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு இம்மாதிரி காமப்பாசிஷன் செய்யலாமென்று ஏற்கனவே இருக்கிறது.

Levy of Excise duty.

* 10 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) காப்பி, தாவர எண்ணெய், மண்ணெண்ணெய் போன்றவைகளின் மீதுள்ள விற்பனை வரிக்குப் பதில், மத்திய எக்ஸைஸ் வரி விதிப்பது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து மாநில சர்க்காருக்குத் தகவல் கிடைத்ததா?

(ஆ) அப்படியானால், அதன் முழு விவரமென்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The question of levying additional excise duty in lieu of sales tax on Tea, Coffee, Vanaspati and Matches is under correspondence with the Government of India and their decision in this regard is awaited. The Government are not aware of any proposal under the consideration of the Government of India to levy additional excise duty on kerosene and vegetable oils.

[31st August 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : இதைக் குறித்து இந்தச் சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்று சொல்லமுடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தச் சர்க்காருடைய அபிப்பிராயத்தை மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

Sales Tax

* 11 Q.—**SRI V. SANKARAN** (on behalf of **SRI K. VINAYAKAM**) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the rate of sales-tax paid by a dealer who sells betel leaves to any other dealer or consumer in—

(i) this State; and

(ii) other States of the Indian Union?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (i) Dealers who deal *exclusively* in betel leaves or in betel leaves and in one or more of the following articles, viz., fresh vegetables (other than those mentioned in the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959), fresh fruits, plantain leaves, flowers, eggs, meat and fish (other than canned fish and meat) and whose total turnover for a year is more than Rs. 30,000 are liable to pay tax at one per cent on their turnover. Out of these dealers such of them whose total turnover is not more than Rs. 30,000 are exempt from tax. Sales of betel leaves by any other dealer to dealers or consumers in this State are liable to a multi-point tax of 1 per cent on the turnover in betel leaves, if his total turnover for a year is not less than Rs. 10,000.

(ii) One per cent of the turnover.

* 12 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the working of the new Sales Tax Act was examined;

(b) whether there is any proposal to exempt any article especially perishable from the operation of the Act; and

(c) whether any modification of the Act or Rules is contemplated now?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) It is now too soon to examine the working of the new Act which came into force only on 1st April 1959.

(b) No.

(c) Yes, in certain respects.

* 13 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the question of the abolition of sales-tax on perishables was considered in the Advisory Committee meeting held in June 1959?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The answer is in the affirmative.

* 14 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether this Government have received any representation from the potato producers of the Nilgiris district, on 4th May 1959 to exempt potatoes from the levy of sales-tax; and

(b) if so, the steps taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes.

(b) The Government have examined the representation. They do not see any justification for exempting potatoes from the levy of sales-tax. The Government have informed the potato growers of Nilgiris district accordingly.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: ஸார், அறையும் பொருள்களில் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் விற்பனை செய்வர்களுக்குத் தான் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது “நான்-அஸெலிகளிடமிருந்தும் வரிகள் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவ்விதம் வரி கேட்பது முறையல்ல என்று சர்க்கார் ஏதாவது உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: நம்முடைய சட்டத்தில் 30 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு அதிகமாக வியாபாரம் இருக்கின்றவர்களுக்குத் தான் வரி போடவேண்டும் என்று கண்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக இன்கம் டாக்ஸ்களுக்கு வைத்திருக்கின்றவர்களிடமிருந்து இதைக் கணக்கெடுத்துக் கொண்டு அவர்களிடம் மட்டும் வரி கேட்க வேண்டும் என்று எக்ஸ்ப்ளிக்டிவ் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் இப்போது நடைமுறையிலும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

SRI J. MATHA GOWDER: ஸார், உருளைக்கிழங்கு உணவுப்பொருள் என்ற முறையில் இப்பொழுது வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றி உருளைக்கிழங்கை அழுகும் பொருளாகக் கருதி அறையும் பொருளுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் வரியைப்போன்று இதற்கும் விதிப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இப்போதுதான் இந்த சட்டசபை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து ஆலோசனை செய்து வெளிப் பிள் போன்றவைகளுக்கு ஒரு சதமானமும், மற்றப்படி உருளைக்கிழங்கு போன்றவைகளுக்கு இரண்டு சதமானமும் போட வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆகவே இப்போது அதை மாற்றுவதற்கு உத்தேசம் இல்லை.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: ஐட்டி இறைச்சிக்கு விற்பனை செய்யும் இடத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் வரியை வெட்டும் இடத்திலேயே போட வேண்டும் என்று வியாபாரிகள் கேட்டிருந்தார்கள். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன ஆலோசனை நடத்தியது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am grateful to the hon. member for this question. எந்தெந்த இடத்தில் சர்க்கார் போட வேண்டுமென்று நிச்சயித்திருக்கிறார்களோ அதை மாற்றி வேறு இடத்தில் போட்டுவிடுங்கள் என்று பாதிக்கப்பட்ட வியாபாரிகள் மனு கொடுக்கிறார்கள். அதன்படிச் செய்துகொண்டிருந்தால் எல்லோரையும் திருப்தி செய்ய முடியாது. அந்த முறையில்தான் இருக்கிறது, கனம் அங்கத்தினர் அவர்களையே கேள்வியும். சாதாரணமாக ஒரு முனை வரியை ஆரம்ப இடத்தில் அதாவது உற்பத்தி செய்கின்ற இடத்தில் போடுகிறோம். பல முனை வரியை விற்பனை செய்கின்ற இடத்தில் போடுகிறோம். இவ்விதம் இருந்தால் ஜனங்களுக்குக் குறைவான கஷ்டமளவதாக இருக்கும். அதல்லாமல் பல முனை வரிகளை ஆரம்ப இடத்திலேயே அல்லது உற்பத்தி செய்கின்ற இடத்திலேயே பேடுவாதாக

31st August 1959]

இருந்தால் அதனால் ஜனங்களுக்கும் பெரிய கஷ்டங்கள் ஏற்படும். மேலும் அட்டிமினிஸ்ட்ரேட்டிவ் கஷ்டங்களும் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI: ஸார், அழுகும் பொருள்கள் மீது இரண்டு சதமானம் என்று போட்டிருப்பதை மாற்றி இப்போது ஒரு சதமானம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் குறைக்க வேண்டும் என்று மாகாண வியாபாரிகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து இன்னும் ஆறு மாதம் கழித்தாவது இதையும் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: சாதாரணமாக வரி கொடுப்பது என்பதே எல்லோருக்கும் கஷ்டம்தான். எனக்கும் கூட கஷ்டமாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால் வரிகளை யார் யாரால் கொடுக்க முடியும் என்பதைப்பற்றியும் அவ்விதம் கொடுப்பது நியாயமா இல்லையா என்பதைப் பற்றியும் சட்டசபைதான் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் ஆலோசனை செய்துதான் வரிகளைப் போட்டிருக்கிறோம். அதை இப்போது மாற்றுவது என்பது அவ்வளவு சரியல்ல.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், உருளைக்கிழங்குகளை பிற மாகாணங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்கின்றவர்களுக்கு வரி கிடையாது என்றும், அதை வெட்டி எடுக்கின்றவர்கள்தான் அதிகமாக வரி கொடுக்கவேண்டி இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்களே, அதன் உண்மை நிலை என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இப்போது நாம் விதித்திருக்கின்ற முறைகளை எடுத்துக்கொண்டால், at the point of first purchase, என்ற முறையில் முதலாவது யார் வாங்குகிறார்களோ அவர்கள்தான் வரியைக் கொடுக்கிறார்கள் உருளைக்கிழங்கைப் பொறுத்தவரையில். உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் கொடுப்பதில்லை. உருளைக்கிழங்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படும் நீலகிரி ஜில்லாவில் முதலாவதாக உற்பத்தி செய்கிறவர்களிடமிருந்து வரியை தவறாக வசூல் செய்து வந்தார்கள். இந்த விபரத்தை அறிந்தவுடன் இதை மாற்றி அங்கு உருளைக்கிழங்குகளை வாங்குகின்ற “பொட்டட்டோ மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைட்டி” தான் இந்த வரியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுக்கப்பட்டது. அதே போன்றுதான் முதலாவது வாங்குகின்ற பெரிய வியாபாரிகள்தான் இந்த வரியைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கு எத்தவிதமான பாதகமும் இல்லை. மேலும் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்ட இன்னொரு கேள்வி வெளி இடங்களுக்கு உருளைக்கிழங்கை அனுப்புகிறவர்களுக்குப் போடப்பட்டிருக்கும் வரியைப் பற்றியது. இது ஸென்ட்ரல் ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் பிரகாரம் ஒரு மாகாணத்திலிருந்து இன்னொரு மாகாணத்திற்கு அனுப்ப வேண்டும் என்றால், “ஆதரஸைட் டீலர்”கள் தான் அனுப்ப வேண்டும் என்றும், அதற்கு வரி. பாரம் சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும் என்றும், அவ்விதம் வாங்காதவர்கள் 7 சதமானம் டாக்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இருந்தது. அதை இப்போது மாற்றி இப்போது வெளியிடங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றால் இரண்டு சதமானம் டாக்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்து அதற்கு வேண்டிய உத்தரவையும் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Ports

* 15 Q.—SRI N. S. RAMALINGAM (on behalf of SRI M. S. SELVARAJAN): Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state whether the Government have recommended to the Central Government to take up the Tuticorin Harbour Development work during the Second Plan period itself?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Yes, Sir.

[31st August 1959]

* 16 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state the stage at which the proposal to develop Tuticorin Port into a major port now stands and the details about the scheme?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Sir, certain preliminary investigations like traffic survey and trial borings have been completed and the results are being studied by the Government of India. Pending finalisation of the scheme, it is too soon to say anything about the details of the scheme.

* 17 Q.—SRI N. S. RAMALINGAM (on behalf of SRI P. G. MANICKAM: கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்யத்திலிருக்கும் எந்தெந்தத் துறைமுக அபிவிருத்தி வேலைகளைப் பற்றி 1959 மார்ச் மாதத்தில் சென்னை கோட்டையில் நடைபெற்ற மத்திய அரசாங்கத்தின் துறைமுக ஆலோசனைக் கமிட்டி மெம்பர்கள், சென்னை ராஜ்ய மந்திரிகள், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டன?

(ஆ) இவைகளுள் எந்தெந்தத் திட்டங்கள் இரண்டாவது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் நிறைவேற்றப்படும்?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) The following items of works were discussed at the meeting:—

(i) Development of Tuticorin Port into a major harbour; and the

(ii) Development of Cuddalore and Nagapattinam ports.

(b) The report of the Intermediate Ports Development Committee is awaited.

SRI M. S. SELVARAJAN: ஸார், அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது தெரிவித்திருக்கின்ற ஸ்டேட்மென்டு பிரகாரம் அங்கு, தூத்துக்குடியில் “டிரைவல் போரிங்” எல்லாம் முடிந்து பல மாதங்கள் ஆகின்றன. துறைமுக அபிவிருத்தி வேலையை இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்குள் முடிப்பதற்கு அரசாங்கமும் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாக தெரிகிறது. இதற்காக இந்த வேலையைத் துரிதப்படுத்த அரசாங்கம் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இந்த வேலையை வெகு துரிதமாக முடிக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய ஆசையும், அவாவும். இதற்காக நேரிடவும் கடிதம் மூலமாகவும் மத்திய அரசாங்கத்தை அடிக்கடி வற்புறுத்தி வருகிறோம். இதில் பாறைகளை உடைத்து எடுக்கும் விஷயத்திலும் மணலை வாரி எடுக்கின்ற விஷயத்திலும் எந்த விதமான இயந்திரங்கள் உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்பதைப் பற்றி யுனிடெட் கிங்டம், ஹாலன்ட் இந்த இடங்களில் ஆராய்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மேலும் இதற்கு வேண்டிய இயந்திரம் அமெரிக்காவிலுள்ள Mr. கிங்கர் சால் ராண்ட் கம்பெனியிடமிருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இவைகள் சேர்ந்தவுடன் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM: ஸார், தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு போடப்பட்டிருக்கும் எஸ்டிமேட் தொகை என்ன? எவ்வளவு காலத்திற்கு எவ்வளவு தொகை செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

31st August 1959]

SRI A. VEDARATHNAM: தலைவர் அவர்களே, இந்த மாநிலத்திலுள்ள எல்லா மைனர் போர்டுகளையும் போக்கு வரத்து வசதி நிறைந்த போர்டுகளாக சீர்திருத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் அதன் விவரங்கள் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN: தூத்துக்குடி, கடலூர், நாகப்பட்டினம் போன்ற இந்த போர்டுகளை முதன்முதலாக எடுத்துக்கொள்வது என்றும், அதன் பின்னால் சிறிய துறைமுகங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்வது என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. S. SELVARAJAN: பழங்காலத்தில் துறைமுகமாக இருந்து இப்போதும் மைனர் போர்டாக இருந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய குலச்சேகராட்டிலும் போர்ட்டைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுடைய ஸ்டேட்மெண்டில் ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. இதன் அபிவிருத்திக்காக கட்டணம் வசூல் செய்து கொண்டிருப்பது அரசாங்கத்துதிற்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் இதையும் மைனர் போர்ட்டு அபிவிருத்தி திட்டத்தோடு சேர்த்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: தனியாக கேள்வி போட்டால் இதைப்பற்றியுள்ள விவரங்களை தெரிவிக்கலாம்.

Official business in Tamil

* 18 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the experience gained by the Government in the matter of transaction of official business in Tamil in the Departments where this system has been introduced; and

(b) whether the experience gained encourages the extension of the system to all other departments?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The Official Language Committee reports that the scheme is working satisfactorily in offices where it has been introduced and that no special difficulty has been experienced in these offices.

(b) While the experience gained encourages the extension of the system to all other Departments, this can be done only gradually as and when Tamil typewriters and trained Tamil typists become available.

SRI K. R. NALLASIVAM: தமிழில் நிர்வாகத்தை நடத்தும் திட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள தாமதத்திற்குக் காரணம், அதற்கேற்ற தமிழ் டைப்ரைட்டர்கள் அதிகம் கிடைக்காததுதான் என்று ஆபீஸ்களில் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் விவசாயிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புடன் இருக்கக்கூடிய ரெவின்யூ இலாகாவின்மேல், கையால் எழுதிக் கொடுக்கக்கூடியவைகளைக் கூடப் பல சமயங்களில் ஆங்கிலத்தில் எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். இது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் இக்குறையைப் போக்கி திட்டத்தை துரிதப்படுத்த சர்க்கார் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தாலூகா ஆபீஸ்கள் போன்ற அலுவலகங்கள் தமிழில்தான் எழுத வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும், அவைகளில் தமிழ் தெரியாதவர்கள் சில பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதத் தாற்காலிகமாக அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே அப்படிப்பட்ட சிலர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிக்கொண்டிருக்கக்கூடும்—இப்போது பெரும்பான்மையினர் தமிழில்தான் எழுதுகிறார்கள்.

1-30
p.m.

[31st August 1959]

SRI A. A. RASHEED: Sir, may I know whether the introduction of Tamil in the departments has adversely affected correspondence with the Union Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, as the hon. Member knows, Tamil has been introduced only at the lower level, that is, district level and therefore the question of difficulty of correspondence with the Union Government does not arise.

Fuel

* 19 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

- the basis on which fuel coupes are worked;
- the quantity felled annually and the price it fetched annually in the past three years; and
- the method adopted for the exploitation of these coupes?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The fuel coupes are worked on the basis of the prescriptions embodied in the Working Plan.

(b) The particulars regarding the quantity of fuel felled and the prices fetched during the last three years are given below.

Year.	Quantity felled.	Revenue.
1955-56	115 lakhs c.ft.	Rs. 27 lakhs.
1956-57	825 do.	Rs. 23.9 do.
1957-58	139 do.	Rs. 30.7 do.

(c) The coupes are worked through the agency of contractors, the period of working being the official year. The method of sale is by public auction, tenders being called for, if auction sales proves infructuous.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இந்த விறகுக் கூப்"-கள் இப்போது கண்டிராக்டர்கள் மூலமாக எடுக்கப்படுவதாகக் கூறப்பட்டது. இவைகளைக் கூட்டுறவு ஸொஸைடி மூலமாக அவர்கள் ஏற்று நடத்துவதானால், என்ன அடிப்படையில் அவ்வாறு செய்யலாம்? அது சம்பந்தமாக இலாகாவிலிருந்து எதாவது உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளதா? கூட்டுறவு ஸொஸைடிகள் என்ன அடிப்படையில் இருந்தால் அவைகளுக்கு கான்ட்ராக்ட் கொடுக்கலாம் என்று கனம் அமைச்சர் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: வேறு சில பிராந்தியங்களில் ஹரிஜனங்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்திருக்கிறார்கள். இதை எடுத்துக்கொள்ள முன்வரும் பட்சத்தில், முந்தைய ஐந்து ஆண்டுகளில் இது என்னென்ன விலைகளுக்குப் போயிருக்கிறது என்று பார்த்துச் சராசரி கண்டுபிடித்து, இது "ஆக்ஷன்" இல்லாமல் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

[31st August 1959]

* 20 Q.—**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the arrangements now in vogue for free supply of fuel wood to poorer sections of people living on the verges of the forest hills?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: In Shencottah taluk of Tirunelveli district and in Kanyakumari district, free removal of head load and faggot wood from the forests by poor people is allowed on the basis of permits issued by the Forest Department.

In other areas, removal of fuel by poorer sections is not allowed from the forests free of cost. They will have to obtain permits from the Coupe Contractors for the removal of fuel and other requirements from the leased areas. Such permits are sold at concessional rates and it is obligatory on the part of the contractors to satisfy the needs of the agriculturists and other poorer sections as regards fuel and other agricultural implements.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: காடுகளிலிருந்து தலைச் சமையாக விறகுளை எடுத்து வருவதற்கு ஏழைகளுக்கு பெர்மிட்டுகள் கொடுக்கும் சலுகை துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுகிறது, அச்சலுகையை துஷ்பிரயோகம் செய்து தினமும் நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் மலைகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள பச்சை மரங்களைக் கூட வெட்டி காடுகளை அழித்து வருகிறார்கள் என்ற புகார் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? இதைத் தடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய அரசாங்கம் யோசித்துவருகிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இம் மாதிரியான உலர்ந்த மரங்களை விறகாக ஏழைகளுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்கும் வழக்கம் கன்னியாகுமரியிலும் செங்கோட்டையிலும் தான் இருந்தது. இந்தச் சலுகை துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டதாகச் சர்க்காருக்குப் புகார் வந்தது. அதனால் தான் இப்போது பெர்மிட் முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதில் தவறுகள் நடந்தால் பெர்மிட்டுகள் ரத்துசெய்யப்படும்.

L.I.M. Course

* 21 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether a shortened House Surgeoncy Course for L.I.M. practitioners was introduced in 1957 to enable them to become eligible for appointment as Medical Officers in institutions of Modern Medicine;

(b) if so, the number of doctors who have finished such training so far; and

(c) the number provided with jobs?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Yes, Sir.

(b) 59.

(c) 24.

SRI N. K. PALANISAMI: இப்போது எல்.ஐ.எம்.-களுக்கும் ஜி.வி.ஐ.எம்.-களுக்குப் போல, பயிற்சி அளிக்கும் திட்டத்தை மறுபடியும் கொண்டுவரப்போகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது இன்டிஜெனஸ் மெடிஸின்ஸ் காலேஜில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் மாடெர்ன் மெடிஸின்ஸ் கல்லூரி மாணவர்களைப் போல நான்கு வருடங்கள் படிக்கிறார்கள். "ரெஜிஸ்டெர்ட் ப்ராக்டிஷனர்ஸ் ஆப் இன்டிஜெனஸ் மெடிஸின்ஸ்"

[31st August 1959]

ஆக்ட்” பிரகாரம், இண்டிஜெனஸ் மெடிஸின்ஸ் டாக்டர்களுக்கும் மாடர்ன் மெடிஸின்ஸ் டாக்டர்களுக்கும் சம அந்தஸ்து அளிக்கப்பட வேண்டும். அந்தச் சட்டத்தை ஏன் அமல் நடத்தவில்லை?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மூலக் கேள்வி எல்.ஜி.எம்.-ஐப் பற்றியது, ஜி.வி.ஐ.எம்.-ஐப் பற்றியது அல்ல. எல்.ஜி.எம். ப்ராடிஷனரஸ் இப்போது நாட்டு வைத்தியசாலைகளில் தான் அனுமதிக்கப் படுகின்றனர். அவர்களுக்கும் அல்லோபதி டாக்டர்களுக்குரிய அந்தஸ்து அளிக்கப்பட வேண்டும், அல்லோபதி டாக்டர்கள் அனுமதிக்கப்படும் ஆஸ்பத்திரிகளில் அவர்களும் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றால் அவர்கள் ஹெளஸ் ஸர்ஜென்ஸி கோர்ஸ் பெற்றிருக்க வேண்டும். அவர்கள் ஏற்கெனவே வேலையில் இருந்திருந்தால், அவர்களுக்கு ஹெளஸ் ஸர்ஜென்ஸி கோர்ஸை ஒரு வருட காலத்திற்குப் பதிலாக ஆறு மாதங்கள் பெற்றால் போதும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

SRI N. K. PALANISAMI : இந்த லிஸ்டத்தை “அப்க்ரேட்” பண்ண சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதில் ஒன்றும் “அப்க்ரேட்” “டௌன்க்ரேட்” இல்லை. (சிரிப்பு) நான் முன்பு பதில் கூறினேனே, அவ்வளவு தான்.

Housing Schemes

* 22 Q.—**SRI K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) how much loan was given to the Corporation of Madras for the purpose of construction of low income houses during the year 1959-60; and

(b) how much amount is granted as loan or subsidy to the Corporation of Madras for construction of houses or tenements for their employees and workers during the year 1959-60?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) A loan of Rs. 5.00 lakhs has been sanctioned to the Corporation of Madras during the current year under the Low Income Group Housing Scheme. The houses constructed under the Scheme will be allotted to the general public including Corporation employees. No assistance is given under the scheme exclusively for the benefit of Corporation employees.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, may I know the proportion of houses that have been allotted to the general public as compared to the employees of the Corporation under the Low Income Group Housing Scheme?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 25 per cent to the Corporation employees and 75 per cent to the other public.

Rice

MR. SPEAKER : Since Question Nos. 23 to 30 and 30-A relate to the same subject, they may be taken up together. I will allow enough supplementary questions, and hon. Members need not worry about it.

* 23 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether it is a fact that rice sold in the Fair Price Shops is of very poor quality?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

[26 August 1959]

* 24 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it was decided in the National Development Council meeting held during April 1959 that each State should take appropriate steps to control the retail price of rice; and

(b) if so, the steps taken by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The National Development Council expressed the view that normally control of wholesale trade by the State might suffice for keeping the retail prices under control. They however, agreed that if any State Government thought it desirable to control retail prices, they might take necessary action.

(b) The need for fixing statutory retail price for rice has not yet been considered.

* 25 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government have suggested during the National Development Council meeting held during April 1959 for setting up of a Finance Corporation for running State Trading in rice?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This Government suggested the setting up of a State Trading Foodgrains Corporation in each State, while offering remarks on the draft scheme of State Trading in Foodgrains, forwarded by the Government of India. The draft scheme and the remarks of the various State Governments thereon was considered at the meeting of the National Development Council held during April 1959.

* 26 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the working group constituted by the Government of India for State Trading has recommended the maintenance of price levels which are fair to consumer and producer as the primary objective of State trading in foodgrains;

(b) whether the Government have examined this recommendation; and

(c) if so, the steps taken by the Government on the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The recommendations are still under examination by the Government of India.

(c) Does not arise in view of answer to clause (b) above.

* 27 Q.—**SRI P. G. MANICKAM AND SRI A. RASHEED :** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்யத்துக்கு 1958-59, 1959-60-ம் வருடங்களில் எத்தனை டன் அரிசி சப்ளை செய்யப்படவேண்டுமென்று சென்னை சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்தனர்?

(ஆ) மேற்கண்ட ஒவ்வொரு வருடமும் எத்தனை டன் அரிசி மத்திய சர்க்காரால் சப்ளை செய்யப்பட்டது?

[31st August 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) No request was made to the Government of India for supplying rice in 1958. In March 1959 the Government of India were requested to procure and supply 10,000 tons of Nellore rice in exchange for an equal quantity from the stocks procured by this Government in this State. The Union Government supplied 2,000 tons in response to this request.

Subsequently, the Government of India have agreed to allot up to one lakh tons of rice for this year to compensate for the heavy movements taking place from this State of Kerala. Out of this, they have allotted 15,000 tons in August 1959.

* 28 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the quantity of (i) rice and (ii) paddy got through the Centre after May 1959 for our State and their respective prices?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: In April last, the Government of India allotted 2,000 tons of Nellore rice from Andhra Pradesh. They charged Rs. 21.50 per maund f.o.r. Madras in respect of 1,000 tons and Rs. 23 per maund f.o.r. Madras in respect of the remaining 1,000 tons.

In August 1959, the Government of India have made a further allotment of 15,000 tons of raw rice comprising 4,000 tons of Andhra rice and 11,000 tons of Burma rice. The prices of these 15,000 tons have not yet been communicated.

* 29 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state what are the concessions shown to the millers of paddy so as to encourage import of paddy into our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: In order to encourage the import of paddy into this State, the Government have totally exempted the imported paddy as well as the rice obtained from it from the scope of procurement in this State. The Government have also allowed an overall allowance of 39 n.p. per maund in addition to actual railway freight over and above the ceiling rates fixed for paddy in the Andhra price notification to the paddy merchants in this State who import paddy from Andhra and sell it as paddy.

* 30 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government have received any protest from the merchants regarding the frequent change of the conditions governing the import of paddy from places outside the State and also the sale of paddy?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

Tanjore rice for Madras

* 30-A Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether steps have been taken to bring Tanjore rice for Madras in view of the short supply of Nellore rice; and

[31st August 1959]

(b) if so, the amount of rice brought to Madras City recently?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) A total quantity of 12,775 tons has been brought to Madras City from the Tanjore district.

SRI A. A. RASHEED: Sir, have the Government received any complaint that rice sold through fair price shops has a bad odour? Is it a fact that only one variety of rice is sold through these shops?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have already given my answer 'No' to the main question whether the rice was bad. I have nothing else to add.

SRI N. K. PALANISAMI: ஸார், ஸ்டேட் டிரேடிங் பற்றி சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன? ஏற்கெனவே ஸ்டேட் டிரேடிங் கொண்டு வருகிறதும் என்று சொல்லி இப்போது அமுல்படுத்தாததன் காரணம் என்ன? சர்க்கார் இந்தக் கொள்கையைக் கைவிட்டு விட்டார்களா? அப்படி ஸ்டேட் டிரேடிங் கொண்டு வருவதாக இருந்தால் மத்திய சர்க்காருடன் ஏன் ஒத்துழைக்கவில்லை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஸ்டேட் டிரேடிங் பொறுத்த மட்டில் ஒரு ராஜ்யம் மட்டும் செய்ய முடியாது. ஆனால், ஸ்டேட் டிரேடிங் எப்படி நடந்தால் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதைப் பற்றிய அபிப்பிராயம் தான் முன்பு நடந்த கூட்டத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்தச் சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம்—மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்த அபிப்பிராயம்—இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு சங்கங்கள் போக வேறு தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும்போது எந்தத் தகுதியைப் பார்த்துக் கொடுக்கப் பட்டது? கார்ப்பொரேஷனில் உபாத்தியாயராக இருப்பவருக்கும், தார்ப்பொரேஷன் சபைக் கட்சித் தலைவர் திரு. ஜீவரத்னம் அவர்களுக்கும் அவர்கள் வியாபாரிகள் என்ற முறையில் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டதா? இது பற்றி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: சென்னை நகரத் துறைமுகம் பொறுத்த மட்டில் நியாய விலைக் கடைகள் டி.யூ.வி.எஸ். மூலமாக நடைபெற்று வருகின்றன. போதிய நியாய விலைக் கடைகளை டி.யூ.வி.எஸ். துறைமுகம் நடத்த முடியவில்லை. ஆகவேதான் தனிப்பட்ட நபர்களுக்குக் கடைகளை நடத்துவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. டி.யூ.வி.எஸ். மூலமாக, முன்பு நியாய விலைக் கடைகள் வைத்திருந்தவர்களுக்கு—டெபாலிட்டைக் கூடத் திரும்ப வாங்காமல் வைத்திருந்தவர்களுக்கு—நன்றாகப் பார்த்து டி.யூ.வி.எஸ். ஸ்தாபனத் தினர் எங்கெங்கு வைத்து நடத்த முடியவில்லையோ அங்கெல்லாம் தனி நபர்கள் நடத்துவதற்காக லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது.

SRI A. A. RASHEED: Sir, what is the total quantity of rice sold to each person? Is there any proposal to increase the supply to each person?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Per day ten bags were allotted, but now the Government have issued instructions that the quantity could be raised to even twenty bags.

SRI T. KARIA GOUNDER: கனம் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் வாங்குவது எடை போட்டு; வாங்குகிற முறையையே விற்கிற இடத்தில் அனுசரித்து எடை மூலமாக விற்கும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு உண்டா? வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இந்த மாதிரி விற்பதால்

[31st August 1959]

மென்ற கணக்குப் போட்டு கொடுக்கப்படவில்லை. எங்கெங்கு அவசியம் ஏற்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் புதிதாக நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப் படுகின்றன.

SRI A. A. RASHEED : With reference to Question No. 27, may I know whether there is any minimum quantity which the Government of India have guaranteed to supply to our State every year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I can only say that it is not for every year that the Government of India have undertaken that. Only for this year, they have agreed to supply one lakh tons in view of the undue movements to Kerala.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : சென்னையில் சில பாக்டரிஸ்களில் பி அண்டு சி போன்ற கம்பெனிகளில்—தொழிலாளர்களுக்காக டீடோர்கள் திறக்கப்பட்டு அவர்களுக்காக அரிசி விநியோகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்த ஸ்டோர்களில் போதுமான அளவுக்கு அரிசி கொடுப்பதில்லை. அவர்களுக்குக் குறைவாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்ற தகவல் அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா? இது பற்றி அவர்களிடமிருந்து வந்த புகாரின் பேரில், அவர்களுக்குத் தேவையான அளவு அரிசி கொடுக்க என்ன நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறார்கள்? இன்மேலாவது அவர்களுடைய தேவையின் அளவுக்கு அரிசி கொடுக்கும் நிலையில் அரசாங்கம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆளுக்கு இரண்டு படி—பட்டணம் படி— வீதம் நியாய விலைக் கடைகளில் கொடுக்கப்படுகிறது. சென்னை நகரில் இருப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் நியாய விலைக் கடைகள் ஏற்படுத்தப் படவில்லை. எங்கெங்கே நியாய விலைக் கடைகள் கூடுதலாக ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற அவசியம் இருக்கிறதோ அங்கு ஏற்படுத்தப்படும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் புகார் எதுவும் என்னிடம் கொண்டுவரப்படவில்லை.

SRI K. VINAYAKAM : Are the Government aware that in spite of the fact that so many Fair Price Shops have been opened in the City of Madras, there has been no appreciable tendency towards a fall in the prices in the open market and if so, will the Government come forward to consider the possibility of opening more Fair Price Shops in areas where there is a large demand, like slums?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, Government have been increasing the number of Fair Price Shops now and then. I do not agree with the hon. Member. So far as I have seen, the opening of Fair Price Shops has had a very good effect on the price factor.

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், டி.யு.சி.எஸ். நிவாரணக் கடைகளில் 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள்தான் போய் அரிசி வாங்கலாம் என்று இருக்கும் காரணத்தால், 18 வயது ஆன குழந்தைகள் இல்லாத குடும்பங்களில் அவரவர்களே கடையில் போய் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் வீட்டில் பெரியவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுவதால் 18 வயதுக்குக் குறைந்தவர்களுக்குக் கூட கொடுப்பதற்கு உத்தரவு இடப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது பற்றி முன்பே தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. தாங்களே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 18 வயது என்று போடாமல் இருக்கும்போது ஐந்தாறு பேர் திரும்பித் திரும்பி வரவேண்டும்.

31st August 1959]

நின்று வாங்கி கள்ள மார்க்கட்டில் விற்கப்படுகிறது என்பது முன்பே தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்க்கவே இந்த நிபந்தனை போடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : நஞ்சைக் காடுகள் அதிகம் இல்லாத பகுதியில், அரிசி கிடைக்காத பகுதியில்—தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அங்கு அதிகப்படியான நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கூட நான் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளுக்குச் சென்றிருந்தேன். அதிகப்படியாக நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கத் தற்கு ஏற்ப திறப்பதாகச் சொன்னார். “Offtake” அதிகம் இல்லை யென்று சொல்லி அதிக நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கும்படி உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மாகாணத்தில் இன்று வரை எத்தனை நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன? அவைகளின் மூலம் எத்தனை டன் அரிசியும், கோதுமையும் சப்ளை செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும். இப்பொழுது சுமார் 1,500 கடைகளுக்கு மேல் இருக்கிறது. கோதுமையும் சில கடைகளில் விற்கப்படுகிறது.

Madras Loan, 1971

* Private Notice Question No. 1. **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

- (a) the amount realised by way of floating loans recently; and
- (b) the purpose for which the amount will be utilised?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The total amount subscribed to the recent Madras Loan, 1971, was Rs. 1,162 lakhs including conversion of Madras Loan 1959 of Rs. 56.81 lakhs. The amount finally allotted to the subscribers is Rs. 877 lakhs.

(b) The proceeds of the loan will be utilised for financing capital expenditure on irrigation works, for relending to the State Electricity Board, local bodies, agriculturists, etc., and for industrial development and such other plan schemes as are provided for in the Budget Estimates for 1959-60.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, may I know whether the Government will resort to the small savings drive even in the current year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, we have taken credit under the Small Savings Scheme, to the extent of Rs. 250 lakhs. But, there would not be any drive like that, but only voluntary subscriptions by doing propaganda for that purpose. The scheme would be organised only on that scale.

MR. SPEAKER : Questions are over

[31st August 1959]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ADJOURNMENT MOTIONS.

MR. SPEAKER: I have received notice of a number of adjournment motions. I shall read them one by one and give my ruling on the same after hearing both the hon. Members who have given notice of those motions and the Hon. Ministers concerned.

(1) SPURT IN THE PRICES OF RICE, SUGAR AND OTHER FOOD ARTICLES.

MR. SPEAKER: The first adjournment motion is given notice of by hon. Members Sri N. K. Palanisami, Sri K. Sattanatha Karayalar, Sri P. S. Chinnadurai and Sri T. L. Sasivarna Thevar. This is given notice of for the purpose of discussing a definite matter of urgent public importance, viz.,

“To discuss the sudden spurt in the prices of rice, sugar and other food articles and the grievous situation caused thereby and the failure of the Government to take necessary steps to stem down the prices.”

We have had a lot of questions on this subject to-day. Anyway, I do not know whether the Hon. Minister wants to make any statement.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாதம் 5, 6 தேதிகளில் “நேஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில்” கூட்டம் நடைபெறுவதாக இருக்கிறது. இந்தக் கூட்டத்தில், முக்கியமாக உணவு நிலைமையைப் பற்றித்தான் பேசப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சில முக்கிய முடிவுகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம். ஆகவே இதற்குப் பிறகு, செப்டம்பர் 8-ம் தேதி நான் உணவு நிலைமையைப் பற்றி ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு அவசியம் ஏற்பட்டால் காலம் குறிப்பிட்டு இதைப் பற்றி விவாதிக்கலாம்.

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு இதில் எந்தவித ஆட்சேபணையும் இல்லையென்று தோன்றுகிறது. மந்திரியவர்கள் அறிக்கை சமர்ப்பித்த பிறகு வேண்டுமானால் இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதனால் இதை பிரேரேபிக்க அனுமதி கொடுக்கவில்லை.

2 p.m.

(2) STRIKE BY THE WORKERS IN THE KUNDAL HYDRO-ELECTRIC SCHEME, NILGIRIS.

MR. SPEAKER: The second adjournment motion has been given notice of by hon. Member Sri V. K. Kothandaraman “for discussing a matter of urgent public importance, viz.,

“The strike by the workers employed in the Kundal Hydro-Electric Scheme, Nilgiris.”

I do not know how far this is a matter with which the Minister is concerned or whether the Government have at all received any information on it and whether the matter is not entirely within the purview of the Electricity Board. However, if the Hon. Minister wants to make a statement, he may do so.

STRIKE BY THE WORKERS IN THE KUNDAL HYDRO-ELECTRIC SCHEME, NILGIRIS

31st August 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, as you yourself have pointed out, the matter concerns the Electricity Board which is a statutory corporation. Therefore, I do not think the Government can hold direct responsibility for anything happening in it. No doubt generally with reference to the labour situation, the Government are responsible. But, I may add that we have absolutely no detailed information with regard to this matter. So, I do not think at this stage this could form the subject-matter for an adjournment motion, particularly when it is a newspaper report on which the hon. Member seems to reply.

MR. SPEAKER: May I take it that the Hon. Minister will make an enquiry in the matter and inform the House later on?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes.

MR. SPEAKER: So, the hon. Member Sri Kothandaraman need not press his adjournment motion. We can take it up after the Hon. Minister gets some information.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, may I make another suggestion? The hon. Member may put a short notice question and we will be able to give all the information that we could on that basis. Then, we could decide later on. I think that will be reasonable.

MR. SPEAKER: Yes, I think so. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள். ஒரு ஷார்ட் நோட்டீஸ் கேள்வி போடலாம்.

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முக்கியமான விஷயமாக இருப்பதால் ஷார்ட் நோட்டீஸ் கேள்வி போடுவதற்குப் பதிலாக விவாதிப்பதே நல்லது என்று நினைக்கின்றேன். ஷார்ட் நோட்டீஸ் கேள்வியாக இருந்தால், இரண்டு மூன்று நிமிடங்களுக்குள் தாங்கள் முடித்துவிடுவீர்கள். பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காமல் போய்விடுமோ என்று நான் நினைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: தயவு செய்து கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அப்படி நினைக்கவேண்டாம். இன்றைய தினம் இரண்டு விஷயங்களுக்கு பதிலாக நிமிஷங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். முக்கியமான விஷயமாக இருந்தால் அதற்குத் தகுந்தாற்போல் பதது நிமிஷங்கள் வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். ஆகையால், தாங்கள் ஷார்ட் நோட்டீஸ் வற்புறுத்தவேண்டாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: நான் வற்புறுத்தவில்லை.

(3) DISPUTE IN THE EXPRESS NEWSPAPERS, LIMITED.

MR. SPEAKER: I have received notice of an adjournment motion from the hon. Members, Mr. C. N. Annadurai, Mr. S. Pakkirisami Pillai, Mr. P. S. Chinnadurai, Mr. K. Sattanatha Karayalar, Mr. T. S. Ramaswamy, Mr. N. K. Palanisami and Mr. V. K. Kothandaraman to discuss a definite matter of urgent public importance, viz., “the failure of the Government to bring about an amicable settlement of the dispute between the employees and the Management of the Express Newspapers, Limited, which has now resulted in two employees of Express Newspapers undertaking a fast.”

[31st August 1959]

Before I decide on its admissibility or otherwise, may I know whether this matter is not *sub judice*? I learn from newspaper reports that the judgment of Mr. Justice Balakrishna Iyer is now before the High Court for further hearing. So, how are hon. Members entitled to discuss it here now?

SRI C. N. ANNADURAI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பிரச்சினையைப்பற்றியோ வழக்கைப்பற்றியோ நான் பிரஸ்தாவிப்பதாகியில்லை. இப்பொழுது அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்டிருக்கிற அபிப்பிராயபேதத்தை நீக்குவதற்கும், அவர்களிடையே ஒரு நல்லுறவை ஏற்படுத்துவதற்கும் சர்க்கார் தங்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, இந்த ஒரு சமூகமான முடிவு காணவேண்டும். அதிலே அவர்கள் தலறிவிட்டார்கள். சர்க்காருடைய போக்கைக் கண்டிப்பதற்காகத் தான் இந்தப் பிரச்சினை கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: இந்தப் பிரச்சினை சட்டத்திற்குப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டியது என் வேலை. இது நியாயமானதா, அநியாயமானதா என்று பார்க்க வேண்டியது அல்ல என்னுடைய வேலை. இந்தப் பிரச்சினை சட்டத்திற்கும் விதிகளுக்கும் உட்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கிறபோது, ஒரு பிரச்சினை கோர்ட்டின் விசாரணையில் இருந்தால், அந்த விஷயத்தை அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷனாகக் கொண்டுவரக் கூடாது என்று இருக்கிறது. ஏனென்றால், எது பேசினாலும் அது தீர்ப்பைப் பாதிப்பதாயிருக்கும் என்று விதி அமைந்திருக்கிறது. கோர்ட்டிலே விசாரணையிருக்கும் பிரச்சினையை சாதாரணமாக நாம் விவாதிக்கக் கூடாது என்ற முறையில் நமது சட்டசபை விதிகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்திலே இதற்குப் பொறுப்பு இருக்கிறதா என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லலாம்.

THE HON. SRI R. VENKATRAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சட்ட பூர்வமாகச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கைகள் இது சம்பந்தமாக எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவும் எடுத்திருக்கிறது, அதன் பயனாகத்தான் இது கோர்ட்டிலே 'பெண்டிங்' காக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறதென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியானால், சம்பந்தப்பட்ட இரண்டு கட்சியினரையும் கூட்டி, பிரச்சினையைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்ததா? அப்படி நடவடிக்கை எடுத்து, யாராவது அதிலே பங்கெடுத்துக் கொள்ளமாட்டோம் என்று கூறினார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATRAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எந்த விதமான நேரடியான பேச்சு வார்த்தைகளும் இல்லாமலேயே வேலை நிறுத்தமும், கதவடைப்பும் நடந்துவிட்டன. வேலை நிறுத்தம் நடந்து, அதைத் தொடர்ந்து கதவடைப்பு நடந்தவுடன் சர்க்கார் உடனடியாக இதைக் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பி, இதில் கதவடைப்பு, வேலை நிறுத்தம் இரண்டையும் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற உத்தரவையும் சர்க்கார் பிறப்பித்தது. அது சரியல்ல என்ற பிரச்சினை இன்றைக்குக் கோர்ட்டிலே நடந்து கொண்டிருக்கும் காரணத்தால், இதற்குமேல் சர்க்கார் என்ன செய்ய முடியும் என்று சட்டத்திலே ஒன்றும் தெரியவில்லை. வேறு வழிகளிலே ஏதாவது செய்ய முடியும் என்று கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தோன்றினால், அதைத் தயவு செய்து சண்டையிட்டேக் கொண்டிருக்கிற அவர்களிடத்திலே சொல்லித் தீர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Sri N. K. Palanisami rose.)

MR. SPEAKER: Everyone cannot make a speech unless some new point has to be clarified.

[31st August 1959]

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மத்திய சர்க்கார் மந்திரி ஸ்ரீ நந்தா அவர்கள் வந்திருந்தபோது . . .

MR. SPEAKER: What has that go to do with this? I am sorry, I won't allow a discussion on the merits of the motion. I am unable to understand what Mr. Nanda's visit has to do here. I will give my decision now. However much I may desire that there should be an amicable settlement of the dispute, I am convinced that according to the rules, I cannot allow this motion to be moved. I am guided by certain rules and regulations.

(Sri N. K. Palanisami rose.)

MR. SPEAKER: There are certain rules which the hon. Member must observe. If he says, he is not going to observe them, that is different and I shall enforce their observance. The fact of the matter here is that we are not concerned with the merits of the case—whether it was a lock-out or closure or whether there was justification for it. The only question is: am I justified in admitting this motion? There are two considerations to determine this. First, have the Government any responsibility in the matter and secondly is the matter *sub judice*? I am perfectly convinced that the matter is *sub judice*. I am also convinced that the Government have no responsibility in the matter. On the other hand, the Government are trying their best to secure mutual adjustment between the two parties. I do not think there is any need for this motion. I rule it out of order.

(4) UNION GOVERNMENT'S ACTION IN DISMISSING THE MINISTRY
AND INTRODUCING PRESIDENT'S RULE IN KERALA.

MR. SPEAKER: The last motion is signed by Mr. Palanisami.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: May I make a submission? On the face of it, the motion is out of order. If the hon. Member wants to walk out, even without this, he can.

MR. SPEAKER: If the Chair has any doubt about it, I shall certainly ask the Hon. Leader of the House to clarify the position. I am certain that this House cannot discuss this matter and, therefore I have no hesitation in ruling it out of order.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, the Central Government's intervention in the affairs of Kerala is unconstitutional and we protest against it. It acted in a Fascist way in interfering with the Ministry and dismissing it in an undemocratic manner contrary to its avowed policy of socialist pattern of society. So, we walk out from this House.

MR. SPEAKER: How is this Government responsible for it?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: So far as our party is concerned, we do not subscribe to the policies and principles of the Communist Party. I may tell you emphatically that we are

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [31st August 1959]

poles apart. But still, we on our side, also feel that Government of India were not right in interfering with Kerala affairs in the way they did and that they were not right in taking over the administration and bringing it under President's Rule. We also join in the protest and walk out.

(The hon. Member followed by Members of his party walked out.)

SRI C. N. ANNADURAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மாநில மக்களுடைய உரிமையைப் பெற்ற ஒரு சர்க்கார், எந்தக் கட்சியால் நடத்தப் பட்டாலும், மக்களுடைய நம்பிக்கையை அது பெற்றிருக்கிற வரையில், அதனைப் பதவியில் அமர்த்த வேண்டும் என்ற நல்ல அரசியல் சம்பிரதாயத்தைப் பாழாக்குகிற முறையிலே நடந்துகொண்ட மத்திய சர்க்காருடைய போக்கைப்பற்றி இங்கே விவாதிப்பது அரசியல் சட்டத்தின்படி சரியல்ல என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி, 'வெளியேற வேண்டுமென்ற ஆசை இருந்தால் வெளியேறலாம்' என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். உள்ளே இருப்பதற்கு ஆசை உள்ளவர்கள் உள்ளே இருந்து கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், பிரச்சனைகள் வருகிற நேரத்தில் வெளியேறி தங்களுடைய கண்டனத்தைத் தெரிவிப்பது என்பது சில தடவைகளிலே வெளியேறிய அனுபவத்தைப் பெற்றிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று கருதி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில், இங்கே இந்தப் பிரச்சனையை விவாதிப்பதற்கு மறுக்கின்ற போக்கைக் கண்டிக்கிற தன்மையில் நானும் என்னுடைய கட்சியினரும் வெளியேறுகின்றோம். (கனம் அங்கத்தினரும் அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் வெளியேறினார்கள்.)

* **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே என்னுடைய கட்சியின் கண்டனத்தைத் தெரிவிக்கும் முறையில் நானும், என்னுடைய கட்சி அங்கத்தினர்களும் வெளியேறுகின்றோம். (கனம் அங்கத்தினரும் அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் வெளியேறினார்கள்.)

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சியின் எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் முறையில் நான் வெளியேறுகிறேன். (கனம் அங்கத்தினர் வெளியேறினார்.)

* **SRI P. S. CHINNADURAI :** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, மக்களுடைய ஜனநாயக உரிமையை மதிக்காமல், சர்வாதிகாரப் போக்கிலே கேரளாவில் ஆட்சி புரிந்து வந்த அரசாங்கம் விரைவில் வெளியேற வேண்டும் என்ற மக்களுடைய கோரிக்கையை அலட்சியப்படுத்தி, தங்களது ஏகாதிபத்தியத்தை நிலைநாட்டிக் கொள்வதற்கு முற்பட்ட காரணத்தினால், மக்களுடைய நலனை உத்தேசித்து மத்திய அரசாங்கம் தலையிட்டு அங்கே ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றியது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட, ஜனநாயகத்திற்கு முற்றிலும் ஒத்ததான ஒரு செயலைக் கண்டிக்கிற முறையிலே இங்கே சில கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சபையைவிட்டு வெளியேறியிருப்பது மிகவும் துர்ப்பாக்கியம் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்தத் துர்ப்பாக்கியமான ஜனவிரோத நடவடிக்கைகளில் நாங்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை, ஒருப்படவில்லை என்று பெருமையுடன் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

IV.—ANNOUNCEMENTS.

(1) PANEL OF CHAIRMEN.

Mr. SPEAKER: I nominate the following hon. Members to be the panel of Chairmen for the current session:—

1. Sri S. Lazar,
2. Srimathi A. S. Ponnammal,

[Mr. Speaker]

31st August 1959]

3. Sri T. Sampath,
4. Sri M. Jagannathan,
5. Sri A. Govindasamy,
6. Sri N. K. Palanisami.

(2) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

Mr. SPEAKER: I have to announce that the Governor has given his recommendation for the introduction in the Assembly of the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959, and the consideration of the Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1959, and the Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959.

(3) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

Mr. SPEAKER: The Business Advisory Committee which met this morning has decided that the House shall sit from 8-30 a.m. to 1-30 p.m. from 1st September 1959.

(Srimathi Anandanayaki rose.)

If the hon. Member will kindly sit down and listen to me she will hear what I say. Probably, the decision of the committee may not suit some. But the Committee has decided that the House shall sit from 8-30 a.m. to 1-30 p.m.

The Committee decided also that the following items of business be taken up in the order set out below from 1st September:—

1st September	...	Items of business left over from 31st August agendas, if any.
		The Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959.
		The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959.
		The Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959.
		The Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959.
2nd September	...	The Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959.
		The Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959.
		The Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959.
		The Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959.
		The Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1959.

(Mr. Speaker)

[31st August 1959]

- 3rd September .. Non-official business.
 4th September .. Official Resolution and Bills left over on
 the 2nd September.
 5th and 7th Sep- The Madras Hindu Religious and Charitable
 tember .. Endowments Bill, 1959.

The Committee also decided that for the general discussion on the Bill two days might be allotted and two days for clause by clause consideration.

The Committee also decided that the Supplementary Estimates to be presented on the 8th September be discussed on the forenoon and the demands voted on the afternoon of 11th September 1959, and the Appropriation Bill passed on the 12th.

It is hoped by the Committee that the session will end by the 12th September.

(4) AMENDMENTS TO BILLS.

MR. SPEAKER: I have also to announce to the House that amendments to the following Bills should be given not later than 4 p.m. to-day.

1. The Madras Agricultural Produce Markets Bills, 1959.
2. The Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959.
3. The Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959.
4. The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959.

V. PRESENTATION OF JOINT SELECT COMMITTEE REPORTS.

- (1) THE MADRAS KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 10 OF 1959).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I present the Report of the Joint Select Committee on the Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959).

- (2) THE MADRAS AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 9 OF 1959).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I present the Report of the Joint Select Committee on the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959).

- (3) THE MADRAS LAND IMPROVEMENT SCHEMES BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 8 OF 1959).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I present the Report of the Joint Select Committee on the Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959 (L.A. Bill No. 8 of 1959).

31st August 1959]

(1) THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE
ENDOWMENTS BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 7 OF 1959).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I present the report of the Joint Select Committee on the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959).

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CIVIL COURTS (AMENDMENT) BILL, 1959.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1959, and move:

“That the Bill be taken into consideration.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது சிறிய மசோதா. இந்த மசோதா சிலில் கோர்ட்டுகள் சட்டம் 1873-ல் ஏற்பட்ட பழைய சட்டம். அதன்படிதான் வெளி ஊர்களில் கோர்ட்டுகள் இப்பங்கு கின்றன, வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்படுகின்றன. அதிலே ஒரு கஷ்டம் உணரப்பட்டு வருகிறது. வெளி ஊர்களில் கோர்ட்டுகள் கோடை விடுமுறைக்காக மூடப்பட்டிருக்கும்பொழுது அவசரமாக வழக்குகள் தாக்கல் செய்ய வேண்டுமென்றால், தாக்கல் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. அதற்கு சட்டத்தில் இடமில்லை. பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே இந்த விஷயம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கோடை விடுமுறைக் காலத்தில் உயர் நீதி மன்றத்தில் அவசரக் கேஸ்களை கவனிப்பதற்காக 'வெக்கேஷன் ஜட்ஜ்' ஒருவர் இருக்கிறார். ஆனால் வெளி ஊர்களில் கோடை விடுமுறை காலத்தில் கோர்ட்டுகள் மூடப்பட்டிருக்கும்பொழுது அவசரமாக கேஸ்கள் 'பைல்' செய்வதற்கு முடிவதில்லை. அம்மாதிரி சமயங்களில் உயர் நீதி மன்றத்தில் வழக்குகளை 'பைல்' செய்யலாம் என்ற ஒரு யோசனை இருந்தது. அந்த யோசனையும் பரிசீலனை செய்யப் பட்டு, உயர் நீதி மன்றத்தாரின் யோசனையையும் கேட்ட பிற்பாடு முடிவாக இப்பொழுது இந்த திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவின்படி கோடை விடுமுறை காலத்தில் வெளி ஊர்களில் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டு, சப்-கோர்ட்டு, முன்சீப் கோர்ட்டு இவைகளெல்லாம் மூடப்பட்டிருந்தால், அவசரமாக வழக்குகள் 'பைல்' செய்ய வேண்டுமென்றாலோ அல்லது அதற்கு மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றாலோ, அவைகளைக் கவனிப்பதற்காக ஒரு 'சப்-ஜட்ஜ்' 'வெக்கேஷன் ஜட்ஜ்' நியமிக்கப்படுவார். அதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மசோதாவின் எந்தவிதமான ஆட்சேபனைக்கும் இடமில்லை. ஒரு புதிய வசதியை கட்டிக் காரர்களுக்கு அளிப்பதற்காகவே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration”.

* SRI R. SRINIVASA IYER: Mr. Speaker, Sir, this of course is a welcome measure because it will give great relief to mufassal clients and lawyers. But I have got to bring to the notice of the Government certain anomalies that may arise because of the wording adopted in the amendment. Of course, since no time was given for giving notice of amendments to this Bill we could not

[Sri R. Srinivasa Iyer] [21st August 1959]

give any amendment now. The Bill is proposed to be passed into law to-day and therefore I crave the leave of the House to point out the anomalies that might be caused by the amendment.

In clause 4, a new sub-section (2) is sought to be added to the existing section 30. The wording used as 'for the duration of the adjournment of any District Court in summer, appoint for such District Court a Subordinate Judge to be designated the Vacation Civil Judge'. And the new sub-section (3) says: 'The local limits of the jurisdiction of the Vacation Civil Judge shall be the same as those of the District Court concerned'. Let me give an example how this will create anomalies. The Tanjore District Court has no local jurisdiction over Aranthangi or Tanjore taluks. The District Court has Original Civil Jurisdiction only over Pattukkottai taluk, while the Subordinate Judge's Court in Tanjore has jurisdiction over these two taluks and also Mannargudi. Similarly the court at Kumbakonam has got jurisdiction only over two taluks. There may be such anomalies in other districts also which I do not know. Therefore I would like the wording of the section to be amended to state: 'the District Court and the Subordinate Judge's Court in the district concerned', instead of merely saying 'the District Court concerned', because the object of the amendment is that during the vacation of all the courts the Vacation Judge to be appointed will exercise all the powers of all the courts, District Court, Sub-Court and the Munsiff's Court.

Then, Sir, this amendment will mean it has reference only to Original Civil Jurisdiction. The Small Cause Judges are different. The position must be clarified that the local limits of the jurisdiction of the Vacation Civil Judge shall be the same as those of the District Court and the Subordinate Courts in the district concerned. For, Tanjore district for example, we have East Tanjore which is a separate district from West Tanjore.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not mind, if the hon. Member will move suitable amendments to the clauses at the appropriate stage.

MR. SPEAKER: The hon. Member can move amendments to that effect.

SRI R. SRINIVASA IYER: I had no time to give them earlier. I shall give them now.

Another point I would urge upon the Government for consideration is this. It is stated in the Bill that the jurisdiction of the Vacation Civil Judge shall extend to all suits, appeals and other proceedings pending in, or cognizable by, any Civil Court (whether a District Court, a Subordinate Judge's Court or a District Munsiff's Court) in the district concerned when such court is adjourned for summer vacation. The rule is during the closure of the District Munsiff's Court the Civil Judge will have jurisdiction. It may vary in other cases. Such changes should be provided for.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [21st August 1959]

Then, Sir, in respect of the place at which the Vacation Judge shall sit, I have a suggestion to make. Of course the Government are going to appoint the Subordinate Judge to exercise jurisdiction in the district concerned. For instance the Sub-Judge, Kumbakonam, may be appointed to exercise jurisdiction in the whole of the Tanjore district. It will be better for him to hold his court at Kumbakonam itself. Of course the Government might take power to state by notification where the court shall sit. If the Subordinate Judge, Kumbakonam, were to go to Tanjore and sit there, it may even cost the Government something by way of travelling allowance for the Judge. And the Judge has got to find a house to live in and there are all these difficulties. All these difficulties could be avoided, if the Government take power to specify the place at which the Vacation Judge will sit.

MR. SPEAKER: I would like to make a statement in view of what Mr. Srinivasa Iyer has stated just now. He has tried to make out that no time has been given to move amendments to this Bill. But I must inform him that this Bill was published in the Gazette on 1st July 1959. It was also distributed to Members on 1st July 1959. Notice of introduction of this Bill was circulated to Members on 21st July 1959. Now we are on 31st August 1959 and if forty days are not enough, I do not know how much more time do Members require. If they have not seen the Gazette, that is a different matter. Also if they have not taken care to give notice of amendments, that is also a different matter. But it is quite an unjust thing to say that time has not been given to Members to give notice of amendments.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I am very sorry about it. I did not say that we had no time to study the Bill. I thought that one day would be given for giving notice of amendments. Of course, the Chair has given time till 4 o'clock to-day to give notice of amendments. But usually some more time is required to give notice to amendments to Bills. Anyhow, I withdraw what I have stated in respect of this matter.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The agenda for to-day has already been circulated and this Bill finds a place there. The Rules provide, when hon. Members should give notice of their amendments, and therefore they should have sent in their amendments according to the rules.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I submit that further consideration of the Bill may be put off till tomorrow and in the mean time the hon. Member may be allowed to give notice of amendments which would be examined.

MR. SPEAKER: I have no objection to postpone it till to-morrow but the same point will be made in every Bill. Is it the desire of the House . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member has already studied it and if that is the only amendment he contemplates, it can be moved as an official amendment.

[31st August 1959]

SRI S. LAZAR : மீட்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், இது போன்ற குறைகளையும் கஷ்டங்களையும் தவிர்ப்பதற்காகவே எலாக்குத் தெரிந்த வரையில் பார்லிமெண்டரி முறைப்படி அநேகமாக எல்லா பார்லிமெண்டிலும் சரி சட்டங்களை ஒரேயடியாகப் பாஸ் செய்யாமல் முதல் ரீடிங், இரண்டாவது ரீடிங் மூன்றாவது ரீடிங் இவைகளை தனித்தனியாக எடுத்துக் கொள்வது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் இங்கு ஒரே சமயத்தில் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றுவதாக இருக்கிறது. அந்தப் பழக்கத்தை இங்கு நாம் கையாண்டுக்கொண்டு வருகிறோம். அதன் காரணமாக இப்பொழுது ஒரு குறை இங்கே வந்திருக்கிறது, என்பதை மட்டும் இப்பொழுது நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கூடியவரைக்கும் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பழக்கத்தை அதாவது கன்வென்ஷனை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய அவசியமும், வாய்ப்பும் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி மாற்றி அமைக்கக் கூடிய வாய்ப்பை கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் தேடிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, in any event postponement takes place only in respect of the third reading of the Bill. Amendments have to be considered at the second reading stage and therefore this question does not arise at all. The question arises with reference to the first day's business where Bills are included for consideration. Those Bills were published long before the commencement of this session and the agenda also was circulated. So if, hon. Members are interested in the Bill, they could have gone through it and submitted their amendments before the meeting of the Assembly if they wanted to do. But I do agree that generally hon. Members perhaps bestow their attention on these things only after coming to Madras in connection with the meeting of the Assembly and I admit that it is quite natural also. Therefore, necessary adjustments could be made but the hon. Member need not think that the other thing would solve the problem.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, I entirely agree with Mr. Srinivasa Iyer and I request the Chair to permit him to move his amendment and we can pass the Bill to-morrow. In the meantime hon. Members can study it. Of course, hon. Members are supposed to go through the Gazette.

MR. SPEAKER : As a special case, we shall give time to Mr. Srinivasa Iyer to move his amendment and in the meantime the discussion on the Bill can be continued, or the House could agree to the suggestion of the Hon. Minister for Home to postpone the consideration of the Bill till to-morrow.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, it will be always better to give some time between the first and second reading of the Bill. If we rush through the Bill, it will affect so many people. Unless we give proper thought to the Bill, it may not be useful to the society and there will be a lot of loopholes. Now, for all the four Bills, we have to give notice of amendments before 4 o'clock. Now it is about 2-30 and we have to rush to the Secretary's room and give our amendments before 4 o'clock. We must be given at least 24 hours to give notice of amendments.

31st August 1959]

MR. SPEAKER : The procedure in foreign countries like the United Kingdom is as follows. Firstly, the Bill is published in the Gazette and then public opinion is elicited. Then there is the first reading and most of the Bills go to the Select Committee. Then amendments are given and then there is the third reading. But here for want of time, we try to hurry these things. It is for you, Members, to ask your leaders to give enough time.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : We must be very careful . . .

MR. SPEAKER : At the meeting of the Business Advisory Committee, the party leaders agreed to finish some of these Bills in one day. Therefore, the hon. Member must convince the leaders that Members want more time. If she succeeds in her attempt, I shall be the happiest person to sit and go on listening to the speeches. Anyway, we shall now continue the discussion on the Bill.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1873-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட இந்தச் சட்டத்தில் இப்பொழுது நல்ல முக்கியமான அம்சங்களைக் கொண்ட ஒரு திருத்தத்தை இன்றைய தினம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பிரேரேபித்திருக்கிறார். இந்த ஒரு திருத்தம் வெகு நன்றாகவே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் வெகு அழகாக எடுத்துரைத்தார்கள். இந்த ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவது போன்று சட்ட பூர்வமாக உள்ள மற்ற திருத்தங்களையும் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவது அவசியமாக இருக்கிறது. அவைகள் எல்லாம் நடைமுறைக்கு ரொம்பவும் அவசியமாக இருக்கின்றன.

இப்பொழுது நீதி ஸ்தலங்களில் தாவாக்களை பைசல் செய்வதற்கு ஒரு முறையைக் கையாண்டு கொண்டு வருகிறார்கள். அது சம்பந்தமாகவும் சில குறைபாடுகளும் இருக்கின்றன. அவைகளையும் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முதலாவதாக இப்பொழுது நீதி ஸ்தலங்களில், முக்கியமாக ஹைக்கோர்ட் மற்ற நீதி ஸ்தலங்களுக்கு தாவாக்களை எவ்வளவு தூரம் பைசல் செய்ய வேண்டும் என்ற கணக்கு வைத்து அதற்குத் தகுந்த உத்தரவும் அனுப்பியிருப்பதாகவும் தெரியவருகிறது. ஒரு மாதத்திற்கு இவ்வளவு கேஸ்கள் பைசல் செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு கணக்கு வைத்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அந்த முறையில் சாதாரணமாக அவர்களுடைய வேலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த முறைப்படி சாதாரண ஸ்தலம் காஸ் கேஸ்களுக்கும் அல்லது ரெண்ட் கண்ட்ரோல் கேஸ்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து பெரிய தாவாக் களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காது அவர்கள் அநேகம் கேஸ்களை பைசலை செய்ததாக கணக்கு காட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் அவர்கள் தங்களுடைய பைசல்களைக் காண்பித்தால் அதை வைத்துக் கொண்டு ஜட்ஜுகளுக்கு ப்ரமோஷனே அல்லது சம்பள உயர்வோ கொடுப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இந்த முறை இருப்பதால் இன்றையதினம் பார்த்தால் சாதாரணமாக ஓரிஜனல் சைட் அல்லது அப்பீல் போன்ற கேஸ்கள் கணக்குக்கு வராது பதிவாகி அநேகம் நாட்களானாலும் கூட பைசலுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பல கேஸ்கள் வருஷக் கணக்கில் இழுத்துக்கொண்டே செல்லப்படுகிறது. இது ஒரு காரணமாக இருக்கிறது, கேஸ்கள் பைசல் ஆகாமல் இருப்பதற்கு இதனால் பொது மக்களுக்கு பெரும் அளவுக்கு துஷ்ப்பும் கஷ்டமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதிக கேஸ்கள் பைசல் செய்ததாக கணக்குக் காட்ட வேண்டும் என்ற முறை இல்லாமல், எல்லா கேஸ்களுக்கும் சரி எமலான சந்தர்ப்பம்

[Sri S. Lazar]

[31st August 1959]

கொடுத்த பைசல் செய்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த மறையை பல நீதி ஸ்தலங்களில் மாற்றி அமைக்க வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி மாற்றி அமைத்தால் ஒருக்கால் கேஸ்கள் சரியானபடி காலதாமதம் ஏற்படாமல் பைசல் ஆவதற்கு வழி ஏற்படலாம் என்று தோன்றுகிறது.

இதைவிட இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் ஒன்று இருக்கிறது. இப்பொழுது எல்லா நீதி ஸ்தலங்களுக்கும் எல்லை அதாவது ஜூரிஸ்டிக்ஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது மாறுபட்ட ஜூரிஸ்டிக்ஷனை இருக்கிறது. அதாவது நீதி ஸ்தலங்களுக்கு ஒரு விதமான ஜூரிஸ்டிக்ஷனும் ரெவினியூ ஜூரிஸ்டிக்ஷனும் வேறு விதமாக இருக்கிறது. சட்ட ரீதியாகப் பார்க்கும் போது இப்படி மாறுபட்டிருப்பதால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இரண்டும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. இப்படி மாறுபட்டு அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தால் வனைய காரியங்களுக்கு ரெவினியூ கோர்ட்டை ஒரு இடத்திற்கும் சிலில் கோர்ட்டை ஒரு இடத்திற்கும் தேடிக்கொண்டு போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. நீதி ஸ்தலங்களுக்கு வழக்கமாக இருக்கக்கூடிய ஜூரிஸ்டிக்ஷனை விட்டு விட்டு ரெவினியூ சம்பந்தமாக அதனுடைய ஜூரிஸ்டிக்ஷனை தேடிக்கொண்டு போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதனால் பொது மக்கள் பெரும் அளவிற்கு துன்பத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். இந்த ஒரு முறையை மாற்றி ரெவினியூ கோர்ட்டுகளை ஜில்லா கோர்ட்டு அளவில் நிறுவி, இரண்டு மூன்று தாலுக்காக்களுக்கு ஒன்றாகவாவது சப் கோர்ட்டுகளை மாற்றி அமைத்தால் இந்தச் சிக்கல்கள் எல்லாம் நீர்க்கப்பட்டு பொது மக்களுக்கும் பெரும் அளவுக்கு ஆதாயம் ஏற்படும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அதோடு கூட நீதிஸ்தலமானது எப்படி நடக்கிறது என்பதைப் பற்றி பேசுகின்றபோது, பெருவாரியான அளவிற்கு இதைப்பற்றி விசாரணை செய்யப்பட்டு ஒரு யதாஸ்து சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் அதன் நகல்களை மாகாண சர்க்கார்களுக்கு சமர்ப்பித்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இந்த ரிப்போர்ட்டுகளில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற கருத்துக்களை என்ன என்ன என்று விவரமாகச் சொல்வதற்கு இப்போது நேரம் எனக்கு இல்லை—நன்றாகக் கவனித்து அவற்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும், அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற குறைபாடுகளை எல்லாம் உடனடியாக நிவர்த்திப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டு கனம் சீனுவாச ஐயர் சொன்னதுபோல் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும்படியான திருத்தம் மிகமிக முக்கியமானது, அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இந்தத் திருத்த மசோதா ஓரளவு அதிகப்படியான செலவை ஏற்படுத்தும் என்றாலும்கூட உண்மையாக மக்களுக்கு விரைவில் வழக்குகளைத் தீர்க்க உதவி செய்யும் என்கிற காரணத்தினால் இந்த வரவேற்கிறேன். சாதாரணமாக சிலில் வழக்குகள் முடிவதற்கு மிகவும் காலதாமதமாகின்றன. அநேக ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட முடிவு ஏற்படாமல் அநேக வழக்குகள் இருந்து வருகின்றன என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம். அதுவும் “சிலில் வழக்கு போல” என்ற பழமொழி கூட இப்போது தமிழ் நாட்டில் உலவ ஆரம்பித்து இருக்கிறது. சிலில் வழக்கு என்றால் அவ்வளவு காலதாமதமாகிறது என்பது அதன் பொருள். இப்படி அதிக நாட்கள் காலதாமதமாகாதவாறு விரைவில் வழக்குகள் தீர்வதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வருவார்களே யானால் அது மிகவும் பயன் உள்ளதாக இருக்க முடியும் என்பதையும், அப்படிப்பட்டதொரு விரிவான மசோதா வருமானால் அதை நிச்சயமாக மக்கள் வரவேற்பார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்தி

[31st August 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு இந்த மசோதாவையும்—ஓரளவு விடுமுறை நாட்களிலும் அவசரமான கேஸ்களின் விசாரணைக்கு அதிக உதவி செய்யும் இம்மசோதாவையும் வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்துப் பேசும்போது ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ரெவினியூ கோர்ட்டுகள் எடுத்துக்கொண்டால் வக்கீல்களுக்கு அதிகமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ரெவினியூ கோர்ட்டுகளிலே பரிசைப் பண்ணுகிற ஆர்.டி.ஓ. போன்ற ஆபீசர்களுக்கு வேறு பல அலுவல்களும் இருப்பதனால் அவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு ஒன்றிரண்டு மணி கழித்துக்கூட வருகிறார்கள். அதுவும் இந்தக் கோர்ட்டுகள் சிலில் கோர்ட்டுகள் இருக்கும் இடத்தில் இருப்பது இல்லை. இரண்டு மூன்று மைல்கள் தள்ளி வேறு இடத்தில் இருக்கின்றன. ஆகவே சிலில் கோர்ட்டில் ஒரு வக்கீல் வழக்காடிவிட்டு ரெவினியூ கோர்ட்டுக்குப் போவது என்றால் இரண்டு மூன்று மைல் தள்ளி போவதற்குள் நேரமாகிவிடுகிறது. இல்லாது அங்கே போய் இங்கு வரலாம் என்றால் அங்கே சில மணி நேரங்கள் காத்து இருக்கும் படியாகவும் வந்து விடுகிறது. ரெவினியூ கோர்ட்டில் ஒரு வழக்கு என்றால் அந்த வக்கீலால் வேறு ஒரு வேலையை யுமே அன்றைக்குக் கவனிக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. குறிப்பாக இந்த பரிசைடிங் ஆபீசர்களுக்கு வேறு எந்த வேலை இருந்தாலும்கூட தினசரி குறிப்பிட்ட ஒரு சில மணி நேரம் அண்டிப்பாக கோர்ட்டு வேலையை கவனிக்க வேண்டும் என்று வைத்துவிட்டால் வக்கீல்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அங்கே போவதற்கும், காத்து இராமல் காரியங்களைச் செய்து கொள்வதற்கும் வசதி ஏற்படும். அல்லது சிலில் கோர்ட்டு பரிமிலிஸிலேயே இதுவும் இயங்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஜட்ஜுகள் “டிஸ்போஸல் மேனியரில்” முறைப்படி வழக்குகளை சீக்கிரம் தீர்த்துவிட வேண்டும் என்பதற்காக காம்ப்ரமைஸ் பண்ணிக்கொள்ளும்படியாக “சஜ்ஷன்” என்ற முறையில் சொல்லிவிடுகிறார்கள். அப்போது கட்சிக்காரர்களுக்கும், வக்கீல்களுக்கும் சற்று கஷ்டமாகப் போய்விடுகிறது. பரிசைடிங் ஆபீசர் சொல்கிற யோசனையை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் எங்கே பாத்தகமாகப் போய்விடுமோ என்கிற காரணத்தினால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும்படியான நிலை ஏற்படுகிறது. ஓரளவு ஜஸ்டிஸ் கூட அதனால் பாதிக்கப்படுகிறது. இதையும் கவனித்துச் சரிப்படுத்த வேண்டும்.

மேலும் காலிங் கேஸ், ஹியரிங் கேஸ் என்று வரும்போது முதலில் காலிங் கேஸை பூராவையும் கூப்பிட்டுவிட்டு, அப்புறம் ஹியரிங் கேஸை எடுத்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். வக்கீல்கள் அதிகமாகக் காக்க வேண்டியிருக்காது. இதைப்பற்றி சர்க்கார் தகுந்த இன்ஷ்டிரக்ஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI T. SAMPATH : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். இது வெகுநாள் எதிர்பார்த்த தேவை. கோடைக்கால விடுமுறை நாட்களில் வழக்குகள் தொடர வேண்டுமென்று கட்சிக்காரர்கள் எண்ணினால் அதற்குப் பல சிக்கல்களும், இடையூறுகளும் இருந்தன. மொபலிலில் இருக்கிற கட்சிக்காரர்கள் விடுமுறை நாட்களில் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு வந்து வழக்குத் தொடர வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவானது அத்தகைய இடையூறை நீக்குகிறது.

இந்த மசோதாப்படி பரிஸ்லிபல் ஆக்ட் 17-வது செக்ஷனில் “நோ டிஸ்பீடிரிக்ட் ஜட்ஜ்” என்ற பதத்திற்கு அடுத்தாற்போல “வெகேஷன் சிலில் ஜட்ஜ்” என்பது சேர்க்கப்படுகிறது. இது வரவேற்கக்கூடிய விஷயமாக

[Sri T. Sampath] [31st August 1959]

அடுத்தாற்போல் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதைத் தான் கனம் சீனுவாச ஐயர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது இந்தத் திருத்த மசோதாவின் 4-வது பிரிவில் எந்த இடத்தில் இருந்து இந்த வெகேஷன் நீதிபதி கோர்ட்டை நடத்துவது என்று பரஸ்கண் தாமாதிக்கப்படுகிறது. இந்த ஷரத்துக் கண்டுள்ளபடி பார்த்தால் வெகேஷன் ஜட்ஜ், ஜஸ்டிஸ் ஜட்ஜ் இருந்து நடத்துவது இடத்தில் இருந்து நடத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் வெகேஷன் ஜட்ஜாக, சப் ஜட்ஜை நியமிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ஆகவே சப்-ஜட்ஜ் எந்த இடத்தில் இருந்து காரியங்களைச் செய்வார்களோ அந்த இடத்தில் இருந்தே வெகேஷன் ஜட்ஜ் நீதி விசாரணை செய்யலாம் என்று செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அது அரசாங்கத்திற்கும் அதுகச் செலவு தரக்கூடியதாக இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அந்த அளவில் ஸ்ரீ சீனுவாச ஐயர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வாழ்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr, Deputy Speaker, Sir, I heartily welcome this measure. This Bill has been a long-felt want. There has been undue delay in the disposal of civil cases in almost all the districts. Just as we have Vacation Judges in the High Court, it is right that we have Vacation Judges even at the district level. After the appointment of these Judges, the Government should see, through the High Court, that suits that are pending for long are disposed of as expeditiously as possible.

Some hon. Members have been making suggestions about the jurisdiction and location of these courts, etc. These are all matters for the Government to decide, and I think they will go into the matter fully, and consider all aspects of the question.

Sir, nothing is said about the additional cost that is likely to be incurred by the Government as a result of this measure. I hope the expenditure will not be much. So far as Judges are concerned, I do not know whether their work during the vacation period will be treated as leave or they will be given full pay. All these things are there for consideration. But so far as we are concerned, we heartily welcome this measure and hope that the Government will give effect to the provisions of this Bill early and appoint Vacation Judges with a view to the speedy disposal of cases.

This is all my submission, Sir.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா கோர்ட்டுகளில் உள்ள சில குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. கோடை காலத்தில் ஜில்லா கோர்ட்டுகள் விடுமுறைக்கு மூடப்படும்பொழுது, வெகேஷன் கோர்ட்டுகள் திறந்து வைக்கப்படும். ஒவ்வொரு ஜில்லா கோர்ட்டுக்கும் தக்கபடி இருக்கும் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் வெகேஷன் சப்-ஜட்ஜுக்கும் இருக்கிறது. இனி வழக்குகள் ஹைகோர்ட்டுக்கு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்தந்த ஜில்லா கோர்ட்டுகளில் நடைபெற்ற வழக்குகளை கோடை விடுமுறை காலங்களில் அந்தந்த ஜில்லா வெகேஷன் கோர்ட்டுகளே எடுத்துக்கொள்ளும். இந்த மசோதாவினால் நீதி நிர்வாகத்தில் தாமதம் இல்லாமல் இருக்கும்.

கோடை விடுமுறை காலங்களில் வெகேஷன் கோர்ட்டில் சப்-ஜட்ஜ் நியமித்தால் அவர்களுக்கு சம்பளம், அவர்களுடைய சிப்பந்திகளுக்குச் செலவு முதலியவை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள். எவ்வளவு செலவு ஆகுமென்று குறிப்பாக இப்பொழுது

31st August 1959]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

தெரிவிப்பதற்கில்லை. இரண்டு மாதம் அவர்கள் உட்கார்ந்தால் சம்பளம் உண்டு—கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். இப்பொழுது ஹைகோர்ட்டில் வெகேஷன் ஜட்ஜ்கள் இருக்கிறார்களே அதேமாதிரி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

முகவியாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சீனுவாச அய்யர் ஒரு குறைபாட்டைச் சொன்னார்கள். ஜில்லா கோர்ட்டு ஜூரிஸ்டிக்ஷன் வெகேஷன் ஜட்ஜுக்கு இருக்கிறது என்று இரண்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது தஞ்சை ஜில்லாவில் இரண்டு ஜில்லா கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. மற்ற ஜில்லாக்களில் இந்தமாதிரி குறைபாடு இருப்பதாகச் சொல்வதற்கில்லை. அவர்கள் குறிப்பிட்டதெல்லாம் தஞ்சை ஜில்லாவைப் பற்றியது. அங்கேதான் இரண்டு கோர்ட்டுகள் இருக்கின்றன. ஒரு கோர்ட்டுக்கு ஜில்லா ஜூரிஸ்டிக்ஷன் இல்லை. மேலும் ஒரிஜினல் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் இல்லை. சிவில் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் இரண்டு இருக்கிறது. சிவில் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் என்றால் கூட, ஸ்ரீ சீனுவாச அய்யர் சொல்வது மேற்கு தஞ்சை ஜில்லா கோர்ட்டைப் பற்றியது. இரண்டு தாலுக்காக்களுக்கு சிவில் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் இருந்தால் ஜில்லா கோர்ட்டு ஜூரிஸ்டிக்ஷன் என்றால் இரண்டு தாலுக்காக்களுக்கு மட்டும்தான் பொருந்தும் என்று சென்னர்கள். சிவில் கோர்ட்டுக்கு ஆக்டிவ் 10-வது பிரிவின்படி ஜூரிஸ்டிக்ஷன் குறைவாக இருந்தாலும் அப்போதைக்கப்போது ஜில்லா கோர்ட்டு ஜூரிஸ்டிக்ஷனை மாற்ற அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது.

“The State Government shall fix, and may from time to time vary, the local limits of the jurisdiction of any District Court or Subordinate Judge's Court under this Act”

ஆகையால் இம்மாதிரி குறைவாக இருந்தால்—ஜில்லா பூராவிற்கும் வரவில்லை. யென்றால்—10-வது செக்ஷன் பிரகாரம் ஒரு உத்தரவு போட்டு அறிக்கை விட்டு ஜூரிஸ்டிக்ஷனை ஜில்லாவிற்கு ஏற்றவாறு மாற்றிக்கொள்ள அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த மசோதாவில் எந்த விதமான திருத்தத்திற்கும் அவசியம் இல்லை, மசோதாவை இப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The question is:

“That the Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

DEPUTY SPEAKER: The motion is:

“That clause 2 do stand part of the Bill.”

I think the Hon. Minister has already replied to all the points.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have said Sir, that no amendment is necessary and that the Bill may be passed as it is. If it was considered that amendments were necessary, I could have submitted to you and you might have waived the rule governing notice and accepted the amendments. I stated that there was no need for amendments.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [31st August 1959]

The clause was put and carried.

Clauses 3 and 4 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I move: "That the Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1959, be passed."

DEPUTY SPEAKER: The question is:

"That the Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1959, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT) BILL, 1959.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I beg leave to introduce the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959 * and move—

"That the Bill be taken into consideration."

Sir, in the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1958, a special provision was made to collect the tax for the assessment year 1958-59 applying the composition formula to all persons liable to tax irrespective of the extent of their holdings. The Government consider that the special provision for the composition of tax should be extended to the assessment year 1959-60 also in view of the fact that the Amendment Act was published only in October 1958, and the rules were published only in January 1959, and that, as such the assesses would not have maintained accounts for the accounting year 1958-59. The Bill accordingly provides for the application of the composition formula for the assessment year 1959-60 also. This is the object with which the Bill is introduced.

DEPUTY SPEAKER: Motion moved:

"That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration".

SRI S. LAZAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்த மசோதாவை முழு மனதுடன் நான் வரவேற்கிறேன். நான் கேள்வி நேரத்தின் போது குறிப்பிட்டது போல் இப்பொழுது ஒரு தனிப்பட்ட சலுகை, அதாவது 50 ஏக்கருக்கு மேலாக நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்களுக்கு 1957-58, 1958-59 இந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மட்டும் நிறுத்தி விடாது இந்தச் சலுகை எப்போதும் இருக்க வேண்டும், சட்டத்திலே இடம் பெற வேண்டுமென்று நான் சொன்னதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே சட்டத்தில் இருக்கிறதென்ற முறையில் சொன்னார்கள். ஓரளவு அது சரியல்ல. என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Published in the Fort St. George Gazette, dated 5th August 1959.

31st August 1959]

[Sri S. Lazar]

கிறேன். இந்த ஒரு நிலைமை ஏற்படாத காரணத்தினால் இந்த திருத்த மசோதாவை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த அளவிற்கு சலுகை அளிப்பதனால் பொதுமக்களுக்கு சௌகரியம் ஏற்படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்க நமக்குப் போதிய அனுபவம் இருப்பதால் இதைத் தைரியமாகக் கொண்டு வரலாம். இந்தச் சலுகை இருக்கிற காரணத்தினால் அதிகமான நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் குறிப்பாக 12½ ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளும் அவசியம் இல்லை. இந்தமாதிரி சலுகை இருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் சுலபமாக பணத்தைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள் என்பதை நாம் இன்றையதினம் பார்க்கிறோம். அரசாங்கம் சர்க்குலர் அனுப்பி ரிடர்ன் கொடுப்பதற்கு பதிலாக அவர்களாகவே முன்வந்து இந்தச் சலுகையை உபயோகப்படுத்த முற்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கு எதுவும் இடைஞ்சல் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த விதிலக்கின் காரணமாக கேஸ் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. அப்படி இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு தான் இருக்க முடியும். அந்த அளவிற்கு எப்போதுமே இந்தச் சலுகை பொதுமக்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கிறது. இப்போது இந்த வரியை வசூல் செய்வதிலே கூட பொதுமக்கள் தைரியமாக உதவி செய்து வருகிறார்கள். அதிகாரிகள் கேட்காமலேயே அவர்கள் வரியை நேரிலேயே கொடுத்து விடுகிறார்கள். கணக்கு வைக்க வேண்டிய தொல்லை இல்லை என்று சொல்வதினால் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். உண்மையாகச் சொல்லப்போனால் திருச்சியில் இருக்கும் ஒரு பெரிய நிலப்பிரபு இந்த வரியை அரசாங்கம் போடுகிறார்கள் என்று சொன்ன பிறகு, இந்தச் சலுகை இருக்கிறதென்று தெரிந்தவர், வருமானம் மிகக் குறைவாக இருந்தால் அந்த அடிப்படையிலேயே வரி விதிக்கும் இருக்கும் என்று சொன்னபோதிலும் கூட, அவர்கள் இந்தத் தொல்லையெல்லாம் எனக்குத் தேவையில்லை, காம்போஷன் சலுகை தான் எனக்குத் தேவை என்று ரூபாயை செலுத்திவிட்டுச் சென்றார்.

இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த விதமான ஒரு சலுகை நிரந்தரமாக இருந்து கொண்டிருந்தால் அரசாங்கத்திற்குத் தொல்லை இருக்காது. அது மட்டுமல்ல, எனக்குத் தெரிந்த வரை இதை அமுல் நடத்திக்கொண்டிருக்கின்ற நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கும் எந்த விதமான தொல்லையும் இல்லாமல் இருக்கும். இதை நிர்வகிப்பதிலும் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. இப்போது இதிலுள்ள ஒன்றிரண்டு குறைகளை எல்லாம் உடனடியாக மேல் அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்துவுடன் அவைகளை எல்லாம் சுலபமாகத் தீர்த்து விட முடிந்தது. நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், திருச்சி ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவில் இந்த முறையைப் பற்றி அங்குள்ள மக்களுக்கு எல்லாம் மிகவும் திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதே நிலைமைதான் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இருக்கும் என்பது என்முடிய கருத்து. இப்போது இருக்கின்ற இந்த முறை சுலபமான முறைதான். இதை பொதுமக்கள் மிகவும் வரவேற்பார்கள். இதன் மூலம் நிச்சயமாக பணம் வந்து விடுகிறது. ஆனால் இப்போது சொல்லப் பட்டிருப்பது போன்று ஒன்றிரண்டு வருடங்களுக்கு என்னில்லாமல் இந்த முறை நிரந்தரமாகவே நீடித்திருக்க வேண்டும் என்பதுதான் எல்லோருடைய விருப்பமும். இவ்விதம் நிரந்தரமாக இருந்தால் எல்லாருக்கும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு கூட இதில் ரிடர்ன் அனுப்புவது என்றால் இதை அலுவலாளர்களுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை பற்றி நான் கேள்வி நேரத்தின் போதும் குறிப்பிட்டேன். அநேகமாக இதற்காக கொடுக்கப்படும் ரிடர்ன்களில் ஒரு ரூபாய் கோர்ட் பீஸ் ஸ்டாம்பு இல்லை என்ற காரணத்திற்காக திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். இதன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு சிறிதளவு வருமானம் வருகிறதே தவிர, பொதுமக்கள் எந்தவிதமான நன்மையும் அடையவில்லை. தாங்கள் கொடுக்க

[Sri S. Lazar]

[31st August 1959]

வேண்டியது எவ்வளவு என்று கேட்பதற்காக கொடுக்கும் விண்ணப்பத் திற்கு கோர்ட் பீஸ் கட்டணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் மக்களுக்கு இதில் இருக்கின்ற உற்சாகம் குறைந்து போகும். இவ்விதம் ஸ்டாம்பு கட்டணம் செலுத்தவேண்டும் என்று நிர்ணயித்தால் அதிகாரிகளே இப்போது தானாகவே கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளை எல்லாம் அறிந்துகொள்வதற்காக சிரமப்பட வேண்டியிருக்கும். கொம் முன்சீப்புகளையும், கணக்குப் பிள்ளைகளையும் அணுகி தான் இந்த விவசாயிகளை எல்லாம் கேட்டு சேகரித்துக் கொள்ள முடியும். இவ்வகை எல்லாம் சரி தானா என்று அறிவதற்கு தரவேண்டிய பொய் பங்கு கோண்டிருக்கிறது. இவ்விதமெல்லாம் சிரமத்தோடு விவசாயிகளை அறிந்தாலும் கூட சில வேளைகளில் கோர்ட்டுகளில் தான் பொய் இருக்கிறது. ஆகவே தாங்களாகவே கட்டணம் செலுத்துவது எவ்வளவு என்று தெரிந்து கொள்வதற்காக விண்ணப்பித்துக்கொள்ள முன் வருகின்றபொழுது இதற்கும் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் என்று இருப்பதை நிர்ணயமாக மாற்றியமைக்க வேண்டும். இதை மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லும்போது சட்டத்தை திருத்தவேண்டிய அவசியமில்லை. சட்டத்தை அமுல் செய்வதற்கு எல்லா அதிகாரமும் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் ஒரு நோட்டீபிகேஷன் செய்து, இவ்விதமாக விண்ணப்பித்துக் கொள்வதற்கு கோர்ட் பீஸ் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியதில்லை என்று மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த காய்போவிலின் சலுகையை ஒன்றிரண்டு வருடங்களுக்கு என்றில்லாமல் நிரந்தரமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் பொதுமக்களின் சார்பாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **Sr J. MATHA GOWDER:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தம் தோட்ட விவசாய வருமான வரியைப்பற்றியது, இது ஏற்கெனவே நடை முறையில் இருந்து வந்த சட்டம். இது சென்ற அக்டோபர் மாதத்திலிருந்து பரிசீலனை செய்து ஜனவரி மாதத்திலிருந்து நடை முறையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் 1957-58 கணக்குகளை கொடுக்க வேண்டுமா அல்லது 1958-59 கணக்குகளை கொடுக்க வேண்டுமா என்று பொதுமக்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்த காலத்தில், இதை காய்பெளண்டு செய்து கொடுக்கலாமா என்று புரியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் 1957-58 கணக்கையும் 1958-59 கணக்கையும் காய்பெளண்டு செய்து கொள்ளலாம் என்று அரசாங்கம் திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பதால் நான் இதை மனமார வரவேற்கிறேன். அதேமுறையில் எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. லாலர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி இதை ஒன்றி வைத்ததற்கு அல்லது ஈராண்டு காலத்திற்கு என்று நிறுத்திவிடாமல் நிரந்தரமாகவே காய்பெளண்டு செய்வதற்கு சலுகை அளிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அப்போது தான் இந்தத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு செளகரியமாக இருக்கும். வியாபாரத் துறையில் இருப்பவர்களைப் போன்று கணக்கு வைத்துக்கொண்டு இருக்க முடியாது. வியாபாரிகளைப் போன்று கணக்கு வைத்திருப்பதற்கு விவசாயிகளுக்கு எந்த குமாஸ்தாவையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியாத நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஐம்பது ஏக்கர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற விவசாயி ஒரு குமாஸ்தாவை வைத்துக்கொள்வது அவ்வளவு சலபமல்ல. அதற்குத் தகுந்தபடி வியாபாரத்தில் கிடைப்பது போன்ற வருமானம் இதில் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இதனால் விவசாயிகளுக்கு சிரமம் தான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே வந்து இவ்வளவு ஏக்கர் பூமி எங்கனிடத்தில் இருக்கிறது. இதற்குரிய வரியை இவ்வளவு என்று போட்டு விடுங்கள் என்று விண்ணப்பம் செய்யும் போது அதை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டியது தான் முறையாகும். இதில் இருக்கின்ற கஷ்டம் என்னவென்றால் கம்போஸ்ட் உரம் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று விவசாயிகள் சொல்லுகிறார்கள். கம்போஸ்ட் உரம் என்பது சாதாரணமாக முனிசிபாலிட்டியிடம் மட்டும் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது கம்போஸ்ட் உரம் எல்லோருமே தயார் செய்யவேண்டும்

31st August 1959]

[Sri J. Matha Gowder]

என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இவ்விதம் கம்போஸ்ட் உரம் வாங்கும்போது முனிசிபாலிட்டியிடம் வாங்கினால் தான் அச்ச ரசீது கிடைக்கிறது. அதல்லாமல் தனிப்பட்ட நபர்களிடமிருந்து வாங்கும்போது அச்ச ரசீது கொடுப்பதில்லை. சாதாரணமாக ஸ்டாம்பு ஒட்டி இத்தனை லோடு உரம் வாங்கியிருக்கிறார்கள், அல்லது இவ்வளவு ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று ரசீது கொடுக்கிறார்கள். இவ்விதம் வாங்கிக் கொடுக்கின்ற ரசீதை விவசாய வருமான வரி அதிகாரி ஒப்புக்கொள்வதில்லை. கொடுக்கின்ற ரசீது கொண்டு வந்தால் தான் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன் இவ்விதமான ரசீது கொண்டு வந்தால் தான் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார். இதன் அடிப்படையில் பல கேஸ்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு அறிந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் அச்ச ரசீது பார்ப்பது என்று சொல்லும்படி என்று நிர்ணயிப்பதற்குத் தவறு அவ்வளவு தான் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நிர்ணயிப்பதற்குத் தவறு உட்கல் உதிமல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்கம் டாக்ஸ் அதிகாரிகள் கூட இந்தமாதிரியான விஷயத்தில் இது போன்று ரசீதுகளை ஒப்புக்கொள்ளும்போது விவசாய வருமான வரி அதிகாரிகள் மட்டும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லுவது சரியாகாது. இதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லுவது சரியாகாது. ஆகவே இதில் இருக்கும் நிர்ணயத்தைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வியாபாரிகளைப் போல் விவசாயிகள் பலவிதமான ரசீதுகளையும் தயாரித்துக் கொண்டுவர முடியாது. ஆகவே விவசாயி களைப் பொறுத்த வரையில் இவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய ரசீதுகளை அப்படியே ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு ஒல்லா விவசாய வருமான வரி அதிகாரிகளுக்கு விவசாயிகள் ஏதாவது விண்ண பங்களை அனுப்பும்போது அதற்குத் தகுந்த பதில் உடனடியாகக் கொடுக்கப் படுவதில்லை. அதை மறந்து விடுகிறார்கள். மேலும் விவசாயிகள் ரிட்டர்ன் படுவதில்லை. அதை மறந்து விடுகிறார்கள். மேலும் விவசாயிகள் ரிட்டர்ன் கொடுக்கும் விஷயத்தில் அதற்கும் ஒரு ரூபாய் கோர்ட் பீஸ் ஸ்டாம்பு கட்டணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கோர்ட் பீஸ் ஆக்ட் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்றால் பிரகாரம் சர்க்கார் அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றால் இம்மாதிரி ஸ்டாம்பு கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும்கூட, விவசாயிகள் தாங்களாகவே தங்களுடைய நிலங்களுக்கு வரி விதிப்பதற்கான ரிட்டர்ன் கொடுக்கும்போது அதற்கு ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும் என்று சொல்வது -ஐ கொடுக்கும்போது அதற்கு ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. இன்கம் டாக்ஸ் ரிட்டர்ன் கொடுக்கும்போது கூட வியாபாரிகள் இவ்விதம் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேது-கிடையாது. அப்படி இருக்கும்போது விவசாயிகள் மட்டும் ஸ்டாம்பு கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் என்றிருப்பது கள் மட்டும் ஸ்டாம்பு கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிச் செய்து நியாயமல்ல. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசனை செய்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக ஆய்ந்து அதைத் தடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ரிட்டர்ன் அனுப்பும்போது விவசாயிகள் “எங்களுக்காக நீங்கள் கம்பெனண்ட் செய்து விடுங்கள்” என்று ஆபீசர்களுக்குத் தெரி விக்க விரும்பினால் அவர்கள் தகுந்த காலத்தில் ரிட்டர்ன் அனுப்பத் தவறிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் எமாந்து விடுகிறார்கள். வியாபாரிகள் எமாந்துவதில்லை. வியாபாரத்தில் எமாற்றமில் இருக்க முடியும். சென்ற ஆண்டு வியாபாரம் செய்யவில்லை என்று வியாபாரி சொல்ல முடியும். ஆனால் விவசாயத்தில் அவ்வாறு எதுவும் சொல்ல முடியாது. ஒரு விவசாயி தன் நிலத்தில் பயிர் செய்திருந்தால், “இந்த பூமி இவருடைய பூமிதான், இவர் இங்கே பயிர் செய்திருக்கிறார்” என்று சொல்லிவிட முடியும். எந்த பூமிக்காரனும் தன் பூமியை “என் பூமி அல்ல” என்று சொல்லிவிட மாட்டான். எனவே ரிட்டர்னை விவசாயி உரிய காலத்தில் அனுப்பாவிட்டால், அதற்காகப் பென்ஸ்டி போடுவது என்பது கூடாது. அதற்காக அவர் சாதாரணமாகச் செலுத்த வேண்டிய விவசாய வருமான வரித் தொகையைப்போல இருமடங்கு தொகை செலுத்த வேண்டுமென்றே அபராதம் செலுத்தவேண்டுமென்றே விதிப்பது கூடாது. மேன்றே அபராதம் செலுத்தவேண்டுமென்றே விதிப்பது கூடாது. போதிய அளவு முன்னதாகவே நோட்டீசை அனுப்பலாம். அபராதம் வசூலிக்கக்கூடாது. நமக்கு விவசாய வருமான வரிதான் தேவையே

3 00
p.m.

[Sri J. Matha Gowder] [31st August 1959]

தவிர அபராதத்தொகை நேரடியாகவே. இதற்காக அவசியமான திருத்தத்தை ம.சோ.நா.இல் புகுத்தவோ அவசியமான சர்க்காரை அனுப்பவோ முன்வர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ள வார்த்தையை புகுத்துக்கொண்டுள்ளேன்.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் உறுதி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ம.சோ.நா.இல் பொதுவாக எழுந்தும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சில சில விஷயத்தை கனம் மத்திய அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லுவேன். அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டம் முந்தைய திருவாய்க்கார்-கொட்டி மாற்றத்திலிருந்து பிரிந்துள்ள செங்கோட்டை, கன்னியாகுமரிப் பகுதிகளில் அரவிலை இல்லை. சென்னை மாநிலத்தில் இதர எல்லைப் பகுதிகளிலும் இது அரவிலை இருந்தாலும் அந்த இந்து தாலூகாக்களில் மாத் திரம் அமுலில் இல்லை. அந்த இந்து தாலூகாக்களில் ஏற்கெனவே அரவிலை இருந்தவற்றை விவசாய வருமான வரிச் சட்டத்தான் இப்போதும் அமுலில் இருக்கிறது. நான் ஏற்கெனவே பொறுக்குக் கமிட்டியில் இந்தச் சட்டத்தை அங்கே விவாதிக்க முடியாது என்று கூறியதுண்டு. ஆனால் அன்று இருந்த நிலைமை வேறு, இன்றுள்ள நிலைமை வேறு. அன்று அங்கே "ஸ்டான்ட் எக்ஸ்" என்ற நிர்ணயம் வழக்கத்தில் இல்லாததால் இந்தச் சட்டத்தை அங்கே விவாதிக்க வேண்டாம் என்று அன்று கூறினேன். ஆனால் சரியான காலமாக அங்கே நடத்தப்பட்டு வரும் ஸர்வே ஒன்றிரண்டு மாதங்களில் பூர்த்தியாகி அங்குள்ள எல்லா நிலங்களும் ஸ்டான்ட் எக்ஸ் முறையில் பிரிக்கப் பட்டு விடும். அந்த முறை அங்கே வரும்போது இந்தச் சட்டத்தை அங்கேயும் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். ஏனென்றால் இந்தச் சட்டத்திலுள்ள சலுகைகள் அங்கே இப்போது அமுலிலுள்ள சட்டத்தில் இல்லை. "காம்போஸ்ட்" முறை போன்ற சலுகைகள் அந்தச் சட்டத்தில் இல்லை. இந்தப் பாடுபாடுகளை எவ்வளவு துரிதமாக நீக்கமுடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாக நீக்க வேண்டும். அடுத்த செட்டில்மெண்டிலாவது அந்தப் பகுதிகளில் இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டியது அவசியம். கண்டிப்பாக அடுத்த அசெஸ்மெண்ட் வருஷத்திற்குள்ளாவது அங்கே இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற லட்சியத்துடன் சர்க்கார் அவசியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Deputy Speaker, while welcoming this Bill, without repeating the reasons advanced by the previous speakers, Mr. Lazar and Mr. Matha Gowder, I appeal to the Government to extend the provision relating to composition for all years. Another important reason that I would urge is that the rate above 50 acres is fairly high, that is, Rs. 25 per acre. If it is extended for all years, it will help many people. Then, the difficulties pointed out about maintenance of accounts by agriculturists, whatever be the acreage, could very well be overcome. It is impossible for these people to maintain accurate accounts. It is definitely impossible for them to please the Agricultural Income-tax Officer who will pick holes in any account. Take the case of even the best-managed estates. These officers will be in a position to pick holes in their accounts also. As pointed out by Sri Matha Gowder, they will say, 'Well, you have not purchased certain things. The bills or receipts that you have produced are all wrong'. Thus, they will put forward some reason or other for refusing to compute the income according to the particulars given in the return, their accounts.

[Sri R. Srinivasa Iyer] 31st August 1959]

I want to make another suggestion in this connection. The Government should not insist on the affixing of court-fee stamps to the applications for composition. It is after all submission of certain particulars in a return. It is a concession given to the assesses in respect of the submission of returns. After all, the assesses give certain particulars relating to the extra, the income derived, assessment, etc. The Agricultural Income-tax Officers have not much to do with regard to such applications. As a matter of fact, their work in respect of such applications is far less when compared to the work the Income-tax officers have to do in the case of regular income-tax returns. All that they have to do is to have some verification through the karnam, or the Revenue Inspector or the patta for the matter of that. It would be better if the Government waived the affixing of court-fee stamps to such applications. They have got the power to do this. The affixing of court-fee stamps under the Court Fees Act is insisted upon for the purpose of enabling the public officer to exercise his lawful authority under the law. But, what we plead is that court-fee stamps need not be insisted upon in this particular case.

Another important point which I wish to mention is this. While welcoming this Bill, whose object it is to extend the provisions for composition under Section 34 of the Act to the assessment year 1959-60 also, I desire to refer to one or two points so far as they relate to the rules. Originally, the application for 1958-59 had to be filed before the 1st March 1959. Under the Government Order published originally, it had been stated, 'Provided that for the year 1958-59, the application shall be sent not later than 1st March 1959.' The Agricultural Income-tax Officer may, however, admit applications after the 1st March 1959 if it was made by 15th March 1959 if he is satisfied about the reasons for the delay. But this rule has been amended by G.O. No. 1066, Revenue, dated 7th April 1959 and the last date for filing of applications has been fixed as 31st March 1959. Please note the dates. This Government Order itself has been passed only on the 7th April 1959. But, it is stated in the amended rule, 'Provided that for the year 1958-59, application shall be sent not later than the 31st March 1959.' Though the Government Order has been passed on the 7th April 1959, the date by which the application should be sent has been fixed as 31st March 1959. At the same time, the power of the Agricultural Income-tax Officer to admit applications a few days after the due date, has been taken away by the Government. Under the Act, even the Government have no power to excuse the delay of even a few days in this connection. Under the Rules also, the Government have not got this power. In this connection, I wish to point out that that under G.O. No. 1373, Revenue, dated the 5th May 1959, the following proviso has been added to rule 31, viz., 'Provided further that for the year 1959-60, the application shall be sent not later than 1st June 1959.' This has also to be amended. We are already in August. The rule requires to be amended suitably so as to give

[Sri R. Srinivasa Iyer] [31st August 1959]

powers to the Agricultural Income-tax Officers to excuse delays of a few days. I know of a case in which an application had been rejected for a delay of a few days. The matter went up to the Commissioner of Income-tax. But, nothing could be done. Of course, according to the law in force, they have no power to excuse delays, and so the application was finally rejected. Even the Government could not condone delays, because the provisions of the Act are like that. I request the hon. Minister to bring forward an amendment separately to empower the Government to excuse delays in extraordinary cases and also give the Agricultural Income-tax Officer himself the power to excuse the delay, using his discretion, at least for a month after the date fixed for filing such applications. Such a rule may kindly be given retrospective effect, so that the applications which had already been rejected for a delay of 2, 3 or even 15 days may be reconsidered and taken up, and this concession which is willingly given for the benefit of agriculturists who cannot be expected to maintain proper accounts may be fully availed of by them. I once again appeal to the Government to bring forward an amendment giving power to the Agricultural Income-Tax Officers in this connection. They should not only amend the Rules in this connection, but they should also take the necessary power under the Act itself, to extend the time for submission of applications and to give powers to the officers also for condoning delays of a few days in this regard. I also appeal to the Government to extend the provisions of this Bill for all years and for people owning even above 50 acres. Thank you, Sir.

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய உறுவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்தச் சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற விவசாய வருமானவரித் திருத்த மசோதாவை மிகவும் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். அசல் மசோதா இந்தச் சபை முன்பு சென்ற ஆண்டிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது நடந்த விவாதத்தில் நான் மிகக் கடுமையாக ஆட்சேபனை தெரிவித்திருக்கிறேன். இந்த ஆட்சேபனைகளைத் தெரிவிக்கும்போது, இதை நிலப் பிரபுக்களுடைய ஆட்சேபனையோடு சேர்த்து ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக்கூடாது என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நிலப் பிரபுக்கள் அசல் மசோதாவையே எதிர்க்கக் கூடும். விவசாய வருமானத்திற்கு வரி போட்டு விட்டார்களே என்று அவர்கள் எதிர்க்கக்கூடும். அந்த நோக்கத்தோடு நான் விவசாய வருமான வரியை எதிர்க்கவில்லை. நிலவரி சம்பந்தமாக நம் கொள்கையைத் திருத்தி அமைத்துக் கொண்டாலொழிய—நிலச் சீர்திருத்தம் போன்ற தீவிர மசோதாக்களை நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்தாலொழிய—விவசாய வருமான வரி என்று போட்டு விடுவது போதாது என்று கூறுவதற்காகத் தான் இதனை எதிர்ப்பதாகச் சொல்லுகிறேன்.

ஒரு பக்கத்திலே மக்கள் மிக விரிவாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை எதிர்பார்க்கிறார்கள். உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தை நாகரீகமான முறையில் நடத்துவதற்கு எந்த அளவு நிலம் தேவையோ அதற்கு மேல் அவர்கள் நிலம் வைத்துக்கொள்வதானது சமூகத்திற்கு அநீதி பயப்பதாக இருக்கும். அதற்கு நீதி வழங்க வேண்டும் என்ற முறையில் நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை மிக அதிகமாக ஆதரவு பெற்று—பலம் பெற்று—வருகிறது.

[Sri P. S. Chinnadurai] [31st August 1959]

அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் விவசாய வருமான வரி கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். “விவசாய வருமான வரி சமதர்ம கோட்பாட்டின்படி ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதுதானே, நிலப் பிரபுக்கள்தானே கொடுக்கிறார்கள், சமதர்மத்தில் பற்றுள்ளவர்கள் இந்த வரியை ஏன் எதிர்க்கிறார்கள்?” என்று சென்ற ஆண்டு கேட்கப்பட்டது. நான் அப்போதே இதற்குப் பதில் சொல்லி யிருக்கிறேன்—இப்போதும் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்களுக்குக் கண்ணைத் துடைக்க பெயருக்கு இப்படிப்பட்ட விவசாய வருமான வரியைப் போட்டு விட்டு, மற்றொரு பக்கத்தில் நிலப்பிரபுக்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கிற முறையில் இன்றைக்கு இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஒட்டு மூத்தகையாக வரி வசூலிப்பது என்று ஒரு ஆண்டுக்கு மாதிரம் இல்லை, ஆண்டுக்கு இருக்க வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் இந்தச் சபை யில் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஏன் இந்த மாதிரி ஒரு அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப் பட்டது? எப்படியாவது கணக்கு வைத்துக் கொள்ளாமல் ஒட்டுமொத்த மாகக் கொடுப்பதாக இருக்கட்டும். இது எல்லா ஆண்டுகளுக்கும் இருந்து விட்டுப் போகட்டும் என்று நிலப்பிரபுக்கள் இப்படிச் சொல்கிறார்கள். விவசாய வருமான வரியானது ஒரு குறிப்பிட்ட ஏக்கருக்கு மேல் இருந்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று ஒட்டு மொத்தமாகக் கொடுக்கும் முறை இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார்கள். இது நமது தாமதத்தினால் ஏற்பட்ட பலன். நிலப்பிரபுக்களின் உரிமைகள் இப்போது வெகுவாக வற்புறுத்தப்படுகின்றன. இந்த அளவுக்கு இப்பொழுது ஒரு தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு கட்சியே தோன்றியிருக்கிறது. நிலப்பிரபுக்கள் தங்களுடைய நிலையைக் காத்துக்கொள்ள, தொழிலதிபர்கள் தங்களுடைய நிலையைக் காத்துக்கொள்ள ஒரு கட்சியையே ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நாம் தாமதம் ஏற்படுத்தியதால் உண்டாகியிருக்கிறது. நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதில் ஏற்படும் ஒவ்வொரு கணம் தாமதமும் பிற்போக்குச் சக்திக்கு ஆக்கம் கொடுக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு தனி உடமை வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் இப்போது சொல்லுவது மாத்திரமல்லாமல் ஒரு கட்சியைக்கூட அமைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்னும் பலப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், தீவிரமான நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய காலதாமதத்தினால். திருத்த மசோதாவிற்கு பதிலாக விரிவான—தீவிரமான—நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தால்—அதற்காகக் காரியங்களைச் செய்திருந்தால்—வரவேற்றிருக்க முடியும். அல்லது இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வராமலிருந்தாலாவது நான் பாராட்டியிருப்பேன். அதற்குப் பதில் இந்த மசோதாவைக் கணக்கு வைப்பதிலிருந்து சில செனகர்யம் இதனால் ஏதோ சிலருக்குக் கணக்கு வைப்பதிலிருந்து சில செனகர்யம் ஏற்படலாம். சில சலுகைகள் கொடுப்பது அவசியம் என்றாலும், இவை களால் சபையை பூர்ணமாகத் திருப்தி செய்ய முடியாது. ராஜ்ய மக்களில் பெரும்பாலானவர்களைப் பரிபூர்ணமாகத் திருப்தி செய்ய முடியாது என்பதை நான் உண்மையாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவிரும்புகிறேன். சம்பந்தமில்லாத முறையிலே ஏதோ வேறு கருத்துக்களை உள்ளே புகுத்திப் பேசுவதாக நினைக்கலாம். இந்தக் கருத்துக்கள் இதை சேர்ந்ததுதான். விவசாய வருமான வரியினை எப்போது ஆதரிப்பேன் என்றால், கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் நாட்டிலே பரவலாக ஏற்படும் நிலையில் நிலஉடமைக்கு உச்சவரம்பு கட்டுகிற நிலையில், அதிலும் குறிப்பாக நில வரி சம்பந்தமாக திட்டவட்டமாகக் கொள்கையை அமைத்துக்கொள்ளும் வழியில், விவசாய வருமான வரியினை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். அதற்காக வழிவகைகளைச் செய்யாத நிலையில் இந்த விவசாய வருமான வரியைப் போடுவது பாலுக்கும் காலல் பூனைக்கும் தோழன் என்ற பழமொழியை மக்களுக்கு நினைவுபடுத்துவதாக முடியும்—மக்களுக்கு நினைவுபடுத்தாமலிருப்பது மட்டுமல்ல, நாமே மறந்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தக் காரணங்களினால் இந்தத் திருத்த மசோதாவை எதிர்க்கிறேன்—இந்த எதிர்ப்பை நிலப்பிரபுக்களுடைய எதிர்ப்போடு சேர்த்துக் கவனிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[31st August 1959]

• **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR:** Mr. Deputy Speaker, I heartily welcome this measure because it seeks to give a lot of relief to the ryots who happen to be assesses during the period covered by it. I know, very many ryots in my district have been suffering much for not having written any account so far as their farms are concerned. This measure gives relief only to small ryots; big mirasdars or landlords do not stand to gain anything by an amendment of this sort. I also endorse the view expressed by the hon. Member, Mr. Bazar that the provisions contained in this amending Bill should be applied to future years also. I know, in many cases, even though they stand to lose, small ryots have come forward willingly to get their tax compounded and pay the amount due. So far as the big ryots are concerned, I know, the Department has not finalised their accounts because of so many factors. Of late, it seems, the Department has been given some work relating to collection of statistics about holdings, personal cultivation, leasing of lands and so on. The Department is busy with the compilation of figures required for the purpose of introduction of the Bill concerning land ceilings. The result is, big ryots, mirasdars, I mean, are kept in a state of suspense. So far as the minor ryots are concerned, they are glad that they have to pay a certain lump sum to the Government without undergoing the hardship of maintaining accounts, etc. I want that this provision should be made permanent so as to cover future years also.

So far as court-fees are concerned, I agree with hon. Members who said that there should be exemption from payment even with regard to composition and submission of accounts. Accounts are gone into in detail. I find most of the officers appointed are from the Revenue Department and they know the work of the Department very well. The result is, ryots are put to much hardship by enforcing this rule relating to payment of court-fees.

Another submission, I wish to make here. Whenever rules are framed either at the Government level or at the Board level, they are not given wide publicity in the villages. They are published in district gazettes and many ryots are not aware of the fact that so many amendments have been issued. My submission is that wide publicity should be given to the new rules through the village officers by means of tom tom.

Lastly, the Agricultural Income-tax Officers are adopting the Central Government's policy in the matter of collecting arrears. Along with the demand notice, after the finalisation of assessment, an order is sent that the ryots should pay the arrears, etc., within ten or fifteen days. It causes lot of hardship. They should be given at least a month's notice or time and they must be required to pay the amount in the taluk treasury instead of imposing all those conditions based upon the Agricultural Income-Tax Act.

These are a few of my suggestions. I hope the Hon. Minister will look into them and do something.

31st August 1959]

• **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:** ஸார், முதலிலே கனம் ஸ்பீக்கர் பேசியதற்கு ஒரு விளக்கம் சொல்ல வேண்டும். ஸ்பீக்கர் சொன்னார்—“காலையில் அவர் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொன்ன தில் ஏதோ முரண் இருக்கிறது” என்று. அப்படி ஒன்றும் இல்லை யென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் கேட்ட கேள்வி—

‘Whether applications for composition have been called for also from persons owning more than 50 standard acres and whether there is any proposal before the Government to amend the Act accordingly.’

50 ஏக்கருக்கு மேற்பட்டதற்கு “ப்ரொவிஷன்” ஏற்கெனவே இருக்கிறது. அந்த வகையில்தான் பதில் சொன்னேன் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

“இந்தக் கட்டணம் ஒரு ரூபாய் எதற்காக வாங்க வேண்டும்? சும்மாவே அப்பளிகேஷன் கொடுக்கலாம்” என்று சொன்னார்கள். “ஒரு ஆபீசர் தீர்மானம் பண்ண சாதாரணமாகவே கட்டணம் இருக்கிறது” என்று நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். (ஸ்ரீ பி. எஸ். சின்னதுரை: வெறும் காகிதம் என்றால் மதிப்பு இல்லை.) வாஸ்தவம்தான். வெறும் காகிதம் என்றால் கௌரவம் இல்லை. நான் வெளியில் சுற்றுப் பிரயாணம் என்றால் கௌரவம் இல்லை. சிலர் மகஜர் கொடுக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஸ்டாம்பு செய்யும்போது சிலர் மகஜர் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சிலர், ரொம்ப ஏழை கட்டணம் இல்லாமல் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சிலர், ரொம்ப ஏழை களாக இருப்பவர்கள்கூட ஸ்டாம்பு ஒட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். ஸ்டாம்பு ஒட்டினால் நன்றாகக் கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அது ஒரு புறம் இருக்க தனி கௌரவம் இருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். அது ஒரு புறம் இருக்க கட்டணம். ஸ்டாம்பு ஒட்டாமல் கொடுத்தால் அந்த “பெடிஷன்” தள்ளி விடுவ தில்லை. அவைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு பரிசீலனை பண்ணுகிறோம். ஸ்டாம்பு ஒட்டாததற்காக அவைகளைத் தள்ளிவிடுவதில்லை. ஸ்டாம்பு ஒட்டாததால் ஒன்றும் கெட்ட விளைவு ஏற்படுவதில்லை. ஒரு ரூபாய் பணம் கொடுப்பது அதிகம் இல்லையென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தைக் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டு மென்று சொன்னார்கள். இது மாதிரியல்ல, இன்னும் சில சட்டங்களும் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. அதையெல்லாம் பரிசீலித்து விஸ்தரிக்க வேண்டும். இப்பொழுது அவைகள் எல்லாம் ஆராய்ச்சியில் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அங்கிருக்கும் சட்டம் ஒரு மாதிரி இருக்கிறது. எல்லா விஷயமும் வேறு விதமாக இருக்கிறது. அதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து விஸ்தரிப்பு செய்யப்படும்.

“கம்பென்ஷன்” ஒரு வருஷத்துக்கு என்று இந்த மசோதாவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்பொழுதும் இது இருக்கலாமே என்று சொல்லப்பட்டது. இது ஒரு புதுச் சட்டம் என்ற காரணத்தினால் தான் இந்த “கம்பென்ஷன்” ஷரா வைக்கப்பட்டது. இதன் பிரகாரம் விவசாயி கள் கணக்கு வைத்திருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் கணக்கு வைக்க வேண்டும். ஒரு வருஷம் முதலில் நீடித்தோம். 1959 ஜனவரியில் இது மேலும் நீடிக்கப்பட்டது. இன்னொரு காரணம் என்னவென்றால்— இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஆசைப்பட்டதுபோல் நிலச் சீர்திருத்தம் சீக்கிரத்தில் வரவிருக்கிறது. அந்த மசோதா வரும்போது இதெல்லாம் எந்த விதத்தில் பாதிக்குமோ? அப்பொழுது எந்த அளவு நீடித்து இருக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது சொல்ல முடியாது. ஆகவே அந்த முறையில் ஒரு வருஷம் என்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் ஸ்ரீ நிவாசய்யர் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். ஜி.ஓ. நம். 1066-ன் தேதி ஏப்ரல் 7-ம் தேதி. அந்த ஜி.ஓ.வில் மார்க்குக்குள் அப்பளிகேஷன் போடவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். “இது எப்படி?” என்று கேட்டார்கள். இந்த ஜி.ஓ. பின்னால் பாஸ் செய்யப் பட்டது. அதிலுள்ள சமாதானத்தை இந்த ஜி.ஓ. பாஸ் பண்ணுவதற்கு முன்னாலேயே “நோட்டிபிகேஷன்” மூலம் கெஜட்டில் வெளியிட்டிருந்தார் கள். அந்த நோட்டிபிகேஷனை ஒட்டி ஜி.ஓ. இருக்கிறது. ஜனங்களுக்குத்

[Sri M. A. Manickavelu] [31st August 1959]

தெரிய இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பே நோடிபிகேஷன் வெளி கிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நோடிபிகேஷனை ஒட்டி இந்த ஜி. ஓ. பின்னால் பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள்.

விதிகள் எல்லாம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். விதிகள் திருத்துவது இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இந்த அபிவிருத்திகளைக் காலம் தாமதித்துப் போட்டால் உத்தியோகஸ்தர்களுள் அதற்குச் சலுகை காட்டலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த முறையிலும் பரிசீலித்துக் கொண்டு வருகிறோம். அந்த வகையிலும் இந்த விதிகள் திருத்தம் செய்யப்படும்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அநேகமாக இங்கே எழுப்பப்பட்ட பிரச்சனைகள் இவைகள்தான். இவைகளுக்கெல்லாம் நான் சமாதானம் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த மசோதாவிலுடைய சுருக்கமான கருத்து இது ஒன்றுதான். அங்கத்தினர் கள் பேச்சில் நிலச்சீர்திருத்தம் பற்றியெல்லாம் வந்தது. அதுபற்றி யெல்லாம் இந்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டியதில்லை. பேச்சு கூடாதென்று சொல்ல முடியாது. இந்த “இன்னும் ஒரு வருஷத்துக்கு நீடிக்க வேண்டுமென்ற” இந்தத் திருத்தத்துக்கு இவ்வளவு பெரிய விவா தம் தேவையில்லை. நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் வரும்போது தீர ஆராய்ந்து வேண்டிய விதிகளைச் செய்து கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மசோதாவைப் “பாஸ்” செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9-20
p.m.

* MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration’.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, I move:

“That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959, be passed”.

MR. SPEAKER: The question is:

“That the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959, be passed”.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS TENANTS AND RYOTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1959.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1959*, and move:

‘That the Bill be taken into consideration’.

* Published in the Fort St. George Gazette dated 12th August 1959.

31st August 1959]

[Sri M. A. Manickavelu]

The Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949 was enacted in 1949 with a view to provide for the temporary protection against eviction, among others, of the tenants of private lands in estates governed by the Madras Estates Land Act and against the sale of the holdings of the ryots in such estates and to provide for the stay of suits and other proceedings relating to such eviction and sale pending the taking over of the estates by the Government under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. The Act provided that during its continuance, no tenant of any private land in an estate shall be liable to be evicted by the landholder of the estate in pursuance of a decree or order for eviction and that no holding of a ryot in an estate shall be liable to be sold or brought to sale in pursuance of a decree, order or other proceeding for recovery of rent. It also laid down that all suits, proceedings in execution of decrees or orders and other proceedings for the eviction of such tenants from their lands on in which the sale of the holding of a ryot for recovery of rent was claimed shall stand stayed subject to certain conditions. The act was enacted originally for a period of two years in the first instance. It has been continued from time to time. The life of the Act now stands extended up to and inclusive of 7th October 1959. The process of taking over estates under the Abolition Act is almost complete but there still remain some estates to be taken over. The Abolition Act does not apply to inam villages which became estates by virtue of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936. The question of undertaking legislation for taking over this class of estates also is under the consideration of the Government. Meanwhile if the Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949 is allowed to expire on 7th October 1959, the proceedings for the sale of holdings, etc., which had been initiated and which had been stayed by that Act will get revived and could be proceeded with and even fresh suits may be launched by landholders in these areas. The Government have therefore decided to extend the life of the Tenants and Ryots Protection Act, 1949 for a further period of two years. The Bill accordingly provides for the extension of the life of the Act up to 7th October 1961.

I request the House to accept the motion.

இந்த சட்டத்தை இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்கவேண்டும் என்பது இந்த மசோதாவின் தாத்தர்ப்பம் ஆகும்.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration’.

The motion was put and carried and the Bill taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[31st August 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

‘That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1959, be passed.’

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1959, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS PRESERVATION OF PRIVATE FORESTS (AMENDMENT) BILL, 1959..

*THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Speaker, Sir, I introduce the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959, * and move—

‘That the Bill be taken into consideration.’

The Madras Preservation of Private Forests Act was enacted in the year 1946 with a view to prevent indiscriminate destruction of private forests especially those in estates governed by the Madras Estates Land Act, and interference with customary and prescriptive rights therein. The Act as it stands now applies to forests situated in estates as defined in the Madras Estates Land Act, 1908, and to private forests situated in other areas exceeding 100 acres which may be declared by the State Government to be forests for the purposes of the Act. The Act provides that no owner of any private forest shall, without the previous sanction of the District Collector, sell, mortgage, lease or otherwise alienate the whole or any portion of the forest and that no owner of any forest and no person claiming under him whether by virtue of a contract, licence or any other transaction entered into before or after the commencement of the Madras Preservation of Private Forests Act, or any other person, shall without the previous permission of the District Collector cut trees or do any act likely to denude the forest or diminish its utility as a forest except the removal of dead or fallen trees or any act done for the usual or customary domestic purposes or for making agricultural implements.

The Act was originally enacted as a temporary measure for a period of two years with effect from 3—12—1946 and it has been continued for one or two years at a time. It was proposed to embody the essential provisions of the Madras Preservation of Private Forests Act in the Madras Forests Act, 1882, by amending it. It was however later on decided that separate permanent and effective legislation should be undertaken in respect of private forests in this State. As separate legislation regarding private forests did not materialise when the Madras Preservation of Private Forests Act was due to expire last time, the life of the Act was extended up to and inclusive of 2—12—1959.

* Published in the Fort St. George Gazette, dated 12th August 1959.

31st August 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

All zamindari and under-tenure estates have been taken over by the Government. There are only six inam estates covered by Court proceedings which remain to be taken over by the Government. But there are whole inam villages which are also estates governed by the Madras Estates Land Act, 1908. They do not come under the purview of the Estates Abolition Act. There are also ryotwari areas which have been declared as forests under section 1 (2) (iii) of the Madras Preservation of Private Forests Act. The question of undertaking separate legislation regarding private forests is still under the consideration of the Government in the Food and Agriculture Department. It is not likely that this legislation will materialise before 2—12—1959, the date on which this Act is due to expire. The Government have therefore decided to extend the life of the original Act for a further period of two years beyond 2—12—1959. The Bill accordingly provides for extension of life of the Act up to and inclusive of 2—12—1961.

இந்தச் சட்டம் மிகவும் அவசியம். ஏனென்றால் காடு முக்கியமான செல்வமாகும். விவசாயிகளுக்கும் மிகவும் அவசியமானது. ஆகையால், இந்தத் திருத்த மசோதா வருகிற வரையில் இந்தச் சட்டத்தை நீடித்து வைப்பது மிகவும் உதும். இரண்டு வருஷங்களுக்கு இதை இன்னும் நீடித்து வைக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த மன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The motion is—

‘That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration’.

* SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சென்னை தனிப்பட்டவர் காடுகள் பாதுகாப்பு (திருத்த) மசோதாவை நான் வரவேற்பதற்கு இயலாதவகை இருக்கிறேன். ஏனென்றால், இந்தத் திருத்த மசோதாவானது இந்த மாகாணத்திலே வேறு ஜில்லாக்களுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கலாம். ஆனால், எங்கள் நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், பொருத்தமில்லாததாக இருக்கிறது. அமைச்சர் பொறுத்த வரையில், பொருத்தமில்லாததாக இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டும், இந்த ஆண்டும் கூட, நீலகிரிக்கு வந்திருந்த போது இதைப் பற்றிக் கூடலூர் தாலுக்கா மக்களால் அவர்களிடம் ஒரு மகஜர் கொடுக்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால், நீலகிரி ஜில்லாவிலிருக்கும் மூன்று தாலுக்காக்களிலே ஒரு தாலுக்காவாகிய கூடலூர் தாலுகாவிலே பழைய கர்நாடக ராஜ்யத்தை ஒரு சேர்ந்த ஜமீன்தாருடைய பூமி அங்கு இருக்கிறது. அந்த பூமியை அங்கிருக்கும் மக்கள் விவசாயத்திற்காக கந்தாயம் செலுத்தி அவர்களிடத்திலிருந்து வாங்கி முன்பு விவசாயம் செய்துகொண்டிருந்த இடம். இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு அங்கு எந்த விதமான செடி கொடி இருந்தாலும், அதைக் கூட வெட்டிக் கூடாதென்று தடையுத்தரவு வந்தது. இந்தச் சட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்தது நல்ல நோக்கங்களுக்காக இருக்கலாம். காட்டுச் செல்வங்கள் அழிக்கப்படக் கூடாது, காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று நினைக்கலாம். இருந்தாலும், கூடலூர் தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையில், சாதாரண செடி, கொடி, முன் செடி இருக்கும் இடத்தில் ஏற்கனவே விவசாயம் செய்து வந்த அந்த பூமியிலே இந்தச் சட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு ஒரு செடி வளர்ந்தாலும் கூட, அந்தச் செடியை வெட்டிக் கூடாது என்று சொல்லி, கோர்ட் மூலமாக நடவடிக்கை எடுத்து, மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே வைத்து, தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஜில்லாவில் இருக்கும் மூன்று தாலுகாக்களில் ஒன்றாகிய கூடலூர் தாலுகா அத்தனையும் காடு மயம். உதகை தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே யின்சார அமைச்சர் அனைத்து தண்டனையிலே

[Sri J. Matha Gowder] [31st August 1959]

மூலக் அடித்துவிட்டார்கள். இந்த இரண்டு தாலுக்காக்களும் போக குன்னூர் தாலுகா மிஞ்சி இருக்கிறது. இதற்கு என்ன வருகிறது என்று புரியவில்லை. அங்கு மக்களுக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, இந்த நிலத்திலே விவசாயம் செய்யக் கூடிய பகுதி எவ்வளவு இருக்கிறது, விவசாயத்திற்கு என்ன செய்யிறார்கள் என்பதைத் திட்டவட்டமாக யோசித்து அந்த ஜில்லாவிற்கு இது போன்ற ஒரு சட்டத்தைப் போட வேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தனிப்பட்ட சொந்தக் காடுகளை அழிக்கக் கூடாதென்று சட்டம் போடுகிறார்கள். அடுத்த பக்கத்திலே காட்டிலாகா அமைச்சர் அவர்கள், காடு வளர்க்க வேண்டும் என்பதிலே மும்முரமாக இருக்கிறார்கள். மின்சார அமைச்சர் குந்தா திட்டம் காரணமாக சில பகுதிகளைத் தண்ணீரில் மூழ்கடித்துவிட்டார்கள். இப்படியெல்லாம் செய்து விட்டால் அங்குள்ள விவசாயிகள் என்ன செய்வது? அங்குள்ள மக்கள் என்ன செய்வது? அவர்களுக்கு வேறு இடம் கொடுத்துவிடுங்கள். அந்த ஜில்லாவிலிருக்கும் மக்களை வேறு எங்காவது குடியேற்றி விடுங்கள். அதன் பிறகு இது போன்ற சட்டங்களை அங்கு போட்டுக்கொள்ளுங்கள். அங்கு அந்த மக்கள் இருக்கும் வரையில், இந்த மாதிரியான சட்டங்களை வேறு ஜில்லாக்களுக்குப் பொருந்தும் சட்டங்களை, அந்த ஜில்லாவிற்குக் கொண்டுவரக் கூடாதென்று நான் பல முறைகள் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். இதர ஜில்லாக்களில் இருக்கும் சட்டத்தை நீலகிரி ஜில்லா மக்களைப் பாதிக்கக் கூடிய அளவில், கொண்டுவரக் கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். -மலைவாசிகளுக்கு என்ன குறை இருக்கிறது, அவர்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானமாக யோசித்து ஒரு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதாக நான் பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால், இந்த மசோதாவைத் தயார் செய்யும் அதி காரிகள் அந்த ஜில்லாவின் நிலைமையை மறந்துவிட்டார்களோ என்று புரியவில்லை. எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கக் கூடிய மக்களை பாதிக்கக் கூடிய அளவிலே சில சட்டங்களை கொண்டுவருவது பற்றி நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். இந்த மசோதா மாத்திரம் அல்ல, எந்த மசோதா கொண்டுவரப் பட்டாலும், அது எந்த ஜில்லாவுக்காவது பாதகம் விளைவிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறதா என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கூடலூர் தாலுகாவை அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாகப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இதற்கு ஒரு வழி வகை செய்து கொடுக்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. காடுகள் இல்லாத இடங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது சரியல்ல. ஏற்கனவே விவசாயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பூமிகளை இந்த 'பாரெஸ்ட்' சட்டம் பாதிக்காது என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவார் என்று ஆசையோடு எதிர்பார்த்திருந்தேன். இன்றுவரையிலே அம்மாதிரி திருத்தம் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஜில்லா கலெக்டருக்காவது அல்லது ஜில்லா காட்டிலாகா அதிகாரிக்காவது ஏற்கனவே விவசாயம் செய்யப்பட்டிருக்கிற இடங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டாம் என்று ஒரு சர்க்குலர் போட்டாவது எங்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புவது என்னவென்றால், இந்த ஜில்லாவை ஒரேயடியாக பாரெஸ்ட் மயமாக்கிவிட வேண்டாம் என்பதுதான். ரெவின்யூ பூமி களை பாரெஸ்ட் ஆக்கிவிட வேண்டாம் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாரெஸ்ட் மந்திரி அவர்கள் அப்படிச் செய்தாலும், ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களாவது இது போன்று விவசாயிகளை பாதிக்கக் கூடிய அளவுக்கு சட்டம் கொண்டுவர வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டுமென்ற இந்தத் திருத்த மசோதா அடுத்த ஜில்லாக்களுக்காக கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். நீலகிரியை ஞாபகம் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் ஏதாவது திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தத் திருத்தத்தை நல்ல முறையில்

31st August 1959] [Sri J. Matha Gowder]

கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, தனிப்பட்டவர் காடுகளை பாதுகாப்பதற்காக கொண்டுவரப்பட்ட இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் மனமார வரவேற்கிறேன்.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தனி நபர்களுக்குச் சொந்தமான காடுகளை அழிக்காமல் பாதுகாப்பதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துவது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. காடுகள் போதாது என்ற காரணத்தினால் தான் இன்றைக்கு நாம் வனமகோதஸம் எங்கு பார்த்தாலும் கொள்ளாடுகிறோம். காடுகளை இழந்துவிட்டால், காடுகள் அழிக்கப்பட்டால், பசுமை இழக்கப்படுகிறது. பசுமை இழக்கப்பட்டால், பசுமை குறைந்து விட்டால், மழை பெய்கின்ற வாய்ப்புகள் குறைந்துவிடுகின்றன. ஆகவே, காடுகளை பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியம் என்று நாம் ஒரு சில ஆண்டுகளாகவே சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். இருக்கும் காடுகளை மாட்டும் பாதுகாத்தால் போதுமா அல்லது இன்னும் காடுகளை அதிகரிக்க வேண்டுமா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாக புதியதாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப் போவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதுவும் வரவேற்கத் தக்கதுதான். குறிப்பாக இன்று தமிழகத்தை எடுத்துக்கொள்வோமானால், அதனுடைய காட்டுச் செல்வம் மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் ஆந்திரா பிரிந்து போன காரணத்தினாலே கொஞ்சம் குறைந்தது. மறு பக்கத்திலே மலை யாளம் பிரிந்து போனபோது காட்டுச் செல்வம் இன்னும் குறைந்துவிட்டது. இரண்டும் போக தமிழகத்தில் மிஞ்சி இருக்கும் காட்டுச் செல்வம் மிகமிகக் குறைவு. ஆகவே, தனி நபர்கள் காடுகளை மாத்திரம் பாதுகாப்பதற்கு சட்டம் கொண்டுவந்தால் போதாது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ரஷ்ய நாட்டில் ஒவ்வொரு நகரத்தையும் சூற்றி 'பாரெஸ்ட் பெல்ட்' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதே போல் நாமும் ஒவ்வொரு நகரத்தையும் சூற்றி ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு காடுகளை வளர்க்க வேண்டும், காடுகளை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். இருக்கும் காடுகளை பாதுகாப்பதில் அவர்கள் எவ்வளவு கவனம் செலுத்துகிறார்களோ அதேபோல் ஒவ்வொரு நகரத்தையும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தையும் சூற்றிக் காடுகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதோடு அல்லாமல், அம்மாதிரிக் காடுகளை உற்பத்தி செய்ய முன்வரும் தனி நபர்களுக்கு வேண்டிய ஆதரவும் கொடுக்கவேண்டும்.

நீலகிரி அங்கத்தினர் அவர்கள் மிகவும் உருக்கமாகப் பேசினார்கள். அவர்களுடைய மாவட்டப் பொருளாதாரத்தை ஒட்டிப் பார்த்தால், அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் சங்கடமாக இருக்கலாம். ஆனால், நீலகிரியில் உள்ள காடுகள் அழிக்கப்பட்டால் எங்களைப் போன்ற சமவெளி வாசிகளுக்குப் போதிய மழை பொழியாது. போதிய மழை பெய்யாவிட்டால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டால் நாட்டினுடைய நிலைமை என்ன ஆகுமோ நமக்குத் தெரியாது. ஆகவே, அவர்கள் மனமிரங்கி இந்தக் காட்டுச் செல்வத்தை அழிக்காமல் பாதுகாக்க வேண்டும். தனி நபர்களுக்குச் சொந்தமான காட்டுச் செல்வத்தை பாதுகாப்பதில் அரசாங்கம் எவ்வளவு கவனம் செலுத்துகிறார்களோ அம்மாதிரி தங்களுக்குச் சொந்தமான ரிசர்வ் பாரெஸ்டுகள் அழிக்கப்படாமல் பாதுகாப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒரு வேளை அரசாங்கத்தில் காடுகள் ஒரு அமைச்சரின் கீழும், தனி நபர்களின் காடுகள் இன்னொரு அன்னவோ கீழும் இருப்பதினால் இப்படிப்பட்ட வேறுபாடு இருக்கிறதோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஒரு பக்கத்தில் காடுகளை வளர்த்தாலும், மறு பக்கத்தில் அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை கொடைக்கானலில் பல பேர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுத்து அங்கு இருக்கிற கரடுகளெல்லாம் ஒரே நாளில் அழிக்கப்படுகின்றன. 'அஸைன்' செய்யப்பட்ட நிலங்களில் காடுகள் அழிக்கப்பட்டு, காப்பி, வாழை போன்ற பயிர் கள் வைக்கப்படுகின்றன. அந்த மக்கள் அவர்களுடைய ஜில்லாவின் பொருளாதாரத்தை கவனத்தில் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, காடுகள் அழிக்கப்பட்டால் நம்முடைய நாட்டின் அடிப்படை பொருளாதாரமே

[Srinathi T. N. Anandanayaki] [31st August 1959]

பாதிக்கக்கூடியதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அரசாங்கம் தனி நபர்கள் காடுகளை பாதுகாப்பதில் எவ்வளவு அக்கறை செலுத்துகிறார்களோ அம்மாதிரி அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான காடுகளையும் அக்கறையோடு பாதுகாக்க வேண்டும். தனி நபர்கள் மரங்களுக்கு அவர்களாகவே தீ வைத்துவிட்டு அவைகள் எரிந்து கருகிய பிறகு மரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று உராய்ந்து தீப்பிடித்துக்கொண்டு விட்டதாக காரணம் காட்டுகிறார்கள். மரத்தை எந்தக் குற்றத்தின் அடிப்படையிலும் கொண்டுரை முடியாது என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் வேண்டுமென்றே தாங்களே தீ வைத்து விட்டு மரத்தின் மேல் காரணத்தைக் காட்டி தப்பித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இம்மாதிரி தீ வைப்பவர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்களுக்கு தக்க தண்டனை கொடுப்பதற்கு சிந்திக்க வேண்டும். தனி நபர்கள் காடுகள் அழிக்கப் படாமல் பாதுகாப்பதோடு அல்லாமல் “Forest left around every city” என்ற முறையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தைச் சுற்றி அரசாங்கமே நிலத்தை வாங்கி காடுகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டும். அம்மாதிரி அந்தத் துறையிலே தனி நபர்கள் காடுகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு முன்வந்தால் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் போதிய ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால்தான் குறிப்பாக காட்டு வளத்தை இழந்து நிழலின் தழிமகம் புத்துயிர் பெறும். மழை பொழிந்து நீர் வளம் பெருகும். நீர்வளம் பெருகினால் நிலவளம் பெருகும். நிலவளம் பெருகினால் மக்கள் வாழ்க்கை வளம் பெறும் என்று கூறி, காட்டு வளத்தை அழிப்பவர்களுக்கு உரிய தண்டனை முறைகளை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மாநிலத்திலே உள்ள காட்டு வளத்தை சரியாக காப்பாற்றி பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஒரு தனி சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும், அந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு சற்று காலதாமதம் ஆகுமாதலால், ஏற்கனவே அமுலில் இருக்கிற ஒரு சட்டத்தை இன்னும் இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு நீடித்துக் கொடுக்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்றும் இந்தச் சபை முன்பாக அமைச்சர் அவர்கள் கோரி இந்த மசோதாவை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே ஒரு தடவை 1957-வது ஆண்டிலே இதே போல் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு அனுமதி பெற்று இந்த சட்டமானது அமுலில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக அதற்குரிய முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டதாகக் காணும். இனி அடுத்து வர இருக்கிற இரண்டு ஆண்டுகளிலே அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு பக்கத்திலே இவ்வளவு காலதாமதம் ஆகிக் கொண்டே இருக்கிறபொழுது, இன்னொரு பக்கத்திலே காடுகள் அழிக்கப் படுகின்றன. ஒரு பக்கத்திலே காட்டை வளப்படுத்த வேண்டும், காட்டு வளத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்று வெகுவாக காட்டிலாகா அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி இந்தச் சபையிலே கூறிவருகிறார்கள். காட்டை வளர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, எங்கே காட்டை வளர்க்க முடியாதோ, எங்கே புஞ்சை வேளாண்மை நிலங்கள் இருக்கிறதோ அங்கே காட்டை வளர்ப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு வீணாக பணத்தைச் செலவு செய்து காடுகளும் வளராமல் இருக்கும் நிலைமையை பார்க்கிறோம். ஒரு குடும்பத்திலே ஒரு இளத்தைச் சேர்ந்த குழந்தைகள் இல்லாமலிருந்தால் அதாவது ஆண் குழந்தை இல்லாமல் இருந்தால் அதாவது வேஷம் போட்டுப் பார்ப்பதும், பெண் குழந்தைக்கு ஆண் ஆண் குழந்தைக்கு பெண் வேஷம் போட்டுப் பார்ப்பதும் பெற்றோர் களுடைய பழக்கம். இது வழக்கத்திலே இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதுபோல காடு வளர்க்க வேண்டும் என்ற ஆசையோடு, காடு வளர்க்க வேண்டுமென்ற ஆவலோடு அதற்கு வேண்டிய சரியான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளாமல், உண்மையாகவே காடுகளை எங்கே வளர்க்க முடியுமோ அங்கே காடுகளை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளாமல், காட்டு வளத்தை பெருக்குவதாகச் சொல்லி பணத்தை வீணாகச் செலவு செய்கிறார்கள். எங்கே காடுகளை வளர்க்க வேண்டுமோ

[31st August 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

அங்கே வளர்ப்பதில்லை. மாதா கவுடர் அவர்கள் நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள நிலைமையைப்பற்றி பேசினார்கள். நீலகிரி மாவட்டத்தில் இன்று போய் பார்த்தால் அது மலையா அல்லது சகாரா பாலைவனமாக அது மாறிக்கொண்டு வருகிறதா என்ற ஐயப்பாடு தோன்றுகிறது. அந்த நிலைமையிலே உத்கமண்டலம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

காடுகள் வெகுவாக வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற பெயரை வைத்துக் கொண்டு பல காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நீலகிரியில் போய்ப் பார்த்தால் இப்படி பல காடுகள் அழிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். அங்கே காடுகள் வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு விவசாயத்திற்காகவும், தொழில்களை வளர்ப்பதற்காகவும் அங்கே அநேக காடுகள் அழிக்கப்பட்டிருப்பதைப் இப்பொழுதும் காணலாம். அங்குள்ளவர்களுக்கு காடுகள் போனாலும் பாதகம் இல்லை தங்களுடைய தொழிலும் விவசாயமும் பெருக வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அங்கே காடுகளை அழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அங்கே போய் பார்த்தால் தெரிய வரும். பல சமவெளிகளில் காடுகள் அழிக்கப்பட்டிருப்பது நன்றாகத் தெரியவரும். எவ்வளவோ வளமுள்ள காடுகள் அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு அங்கே தொழில்கள் பெறுக வேண்டும் என்பதும் விவசாயம் வளர வேண்டும் என்பதாகவும் ஆசை கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் நாட்டின் வளம் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணரவதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய ஆசை எல்லாம் காட்டை சுட்டு கரியாக்கி அதை காசாக்க வேண்டும் என்பதுதான். அவர்களுக்கு நாட்டின் வளம் பெருக வேண்டும் என்ற ஆசை கிடையாது. அந்த முறையில் அங்கே காடுகளை அழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். காடுகளை அழித்து விவசாயத்தை எப்படி பெருக்கிக்கொள்ளலாம் என்ற யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த இடத்தில் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் உணரவதாகத் தெரியவில்லை. நீலகிரி மாவட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு மற்ற மாவட்டங்களுடன் அதை ஒப்பிட்டு பேசக்கூடாது. தனியார் காடுகளை அழிப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்றால் அதை எல்லா இடத்திலும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. நீலகிரி மாவட்டத்தை மற்ற மாவட்டங்களுடன் சேர்த்துப் பார்க்கக்கூடாது. அந்த மாவட்டம் எந்த முறையில் இருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவில்தான் இருக்க வேண்டும். அங்கே நிறைய காடுகளை வளர்ப்பதற்கு முன் வர வேண்டும். எங்கெங்கே எப்படி எப்படி வளம்பெறச் செய்ய வேண்டுமோ அப்படித்தான் செய்ய முன் வரவேண்டும். அதுதான் நர்ட்டிற்கு நல்லது. இதைத்தான் நான் அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த மனப்பான்மை அவர்களுக்கு வரவேண்டும். ஆகவே இப்பொழுதுள்ள மனப்பான்மையை அவர்கள் அறவே ஒழித்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கோடைக்காலத்தில் எப்படி இருக்கவேண்டுமோ அந்த முறையில்தான் இருக்க வேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்றும் தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆகவே காடுகளை நல்ல முறையில் வளர்க்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்துடன் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன், அதற்குத் தகுந்தாற்போல் காடுகளை நல்ல முறையில் வளர்ப்பதற்கு நல்ல முறையில் ஒரு விரிவான மசோதா ஒன்றை கொண்டுவர முன் வரவேண்டும். அதற்கு இரண்டு வருஷ காலம் தேவையிலலை. அதற்கு ஆறு மாத காலம் இருந்தாலும் போதும். ஏற்கெனவே இதற்கு இரண்டு வருஷங்கள் நீடிக்க வேண்டும் என்று மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். மற்றபடியும் இரண்டு வருஷங்கள் வேண்டும் என்பது தேவையிலலை. ஆறு மாதங்கள் போதுமானது, அதற்குள் ஒரு விரிவான மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றலாம். இப்பொழுது இரண்டு வருஷங்கள் நீடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போதே நீலகிரி மாவட்டங்களிலிருந்து வரக்கூடியவர்களிடமிருந்து எதிர்ப்பு வருகிறது. விரிவான சட்டம் கொண்டு வந்தால் எப்படிப்பட்ட எதிர்ப்பு வருமோ தெரியவில்லை. விரிவான மசோதா கொண்டு வருவதற்கு இவ்வளவு காலதாமதம் தேவையிலலை. இப்படி இரண்டு இரண்டு வருஷங்களாகக் கொண்டு வருவதன் அர்த்தம் எனக்குத்

[Sri P. S. Chinnadurai] [31st August 1959]

தெரியவில்லை. ஒரு வருஷமாக அல்லது ஆறு மாதங்களாக அது என் இருக்கக்கூடாது. நான் சட்டசபைக்கு புதியவனாகையால் எனக்கு புரிய வில்லை. எனக்கு இருக்கக்கூடிய சந்தேகத்தைத் தெரியப்படுத்துகிறேன். இதை எதிர்க்கிறவர்கள் எல்லோரும் காடுகளைச் சுட்டு கரியாக்கி காசாக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறபடியால்தான் இப்படிப்பட்ட எதிர்ப்பு காட்டு கிறார்கள். அதனால் இப்படிப்பட்ட மசோதாவைக் கொண்டு வராமல் பிரதேயகமான ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றலாம். அப்படிக் கொண்டு வந்து அதில் அதிகப்படியான கண்டிப்புகளை வைத்து சட்டமாக்கலாம். அப்பொழுது அதிகப்படியான எதிர்ப்பு வரலாம். அப்படிக் கொண்டுவரக்கூடிய மசோதாவை எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டும், ஜில்லாக்களில் பல ரகம் இருக்கின்றன. நீலகிரியைப் போன்ற பல மலை அடங்கிய ஜில்லாக்கள் இருக்கின்றன. அதற்குத் தகுந்தாற்போல் கொண்டு வரவேண்டும். நாகரீகம் என்ற பெயரால் சிலர் ஏதேதோ செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நாகரீகத்தை மட்டும் மலைப் பிராந்தியத்திலுள்ளவர்கள் பார்க்கக் கூடாது. நாடு முன்னுக்கு வருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நீலகிரிவாசிகள் மட்டும் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்பது நல்லது அல்ல என்பதை மட்டும் சுறுக்கமாகச் சொல்லிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

* SRI A. VEDARATHNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்த காட்டு பாதுகாப்பு மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். வன பாதுகாப்பு இல்லை என்றால் நாட்டின் வளம் குன்றி விடும், என்பதைக் கூறத் தேவை இல்லை. இதை அரசாங்கம் நன்றாக உணர்ந்துதான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கனம் மாதா கேள்வர் அவர்கள் பேசும்போது இதை நீலகிரி மாவட்டத்திற்குக் கொண்டு வரக் கூடாது என்று முதலில் பேசிய போதிலும் கடைசியில் இதை ஆதரித்துப் பேசினார். ஆரம்பத்தில் பேசும்போது இந்த மசோதாவை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொன்னார். 1920-ம் வருஷத்தில் நான் முதன் முதலில் நீலகிரிக்குச் சென்றிருந்தேன். அப்பொழுது காடு களாக இருந்த இடங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது காடுகள் வெட்டப்பட்டு திறந்த சமவெளியாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. பெரிய அசோக வனமாக இருந்த இடங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது கட்டாந்தரையாக இருக்கின்றன. வரண்ட பாலைவனங்களாக காட்சி அளிக்கின்றன. அங்குள்ள சிசுரங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது பாலைவனம் போல் காட்சி அளிக்கின்றன. அதனால் ஏற்படக்கூடிய அபாயம் என்ன என்பதை அவர்களுக்கு நான் சொல்ல தேவையில்லை. அவர்களும் உணர்ந்துதான் இருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் அந்த தொகுதியைப்பற்றிய பிரச்சினை என்பதைப் பற்றி சொல்லியிருப்பார்கள். ஏதாவது சொல்லியாக வேண்டும் என்பதற் காகத்தான் அப்படி சொல்லி இருப்பார்களே தவிர வேறு ஒன்றுக்கும் சொல்லி இருக்க முடியாது என்று நான் நினைக்கிறேன். விவசாயத் திறமாக அவர்கள் காட்டை அழிக்க வேண்டும் என்று விரும்பவில்லை. முதலில் காட்டைச் சுட்டு அதை கரியாக்க வேண்டும் என்றும் அதன் பிறகு அதை காசாக்க வேண்டும் என்றுதான் நினைக்கிறார்கள். அது தான் அவர்களுக்கு இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முக்கியமான பிரச்சினை. விவசாயத்திற்கு நிலங்கள் வேண்டும் என்பது மாதிரி அவர்களுக்கு உள்ள முக்கியமான பிரச்சினை அல்ல. காடாக இருப்பதை விட அவர்களுக்கு இதன் மூலமாக அதிகப்படியான வருமானம் வருகிறது என்று எண்ணு கிறார்கள். அதைக்காட்டிலும் அதிகப்படியான வரும்படி சம்பாதிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அங்கே மண்ணையும் பாதுகாக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நீலகிரி மண் வளம் குன்றாமல் இருக்க அங்குள்ள காட்டு வளத்தை பாதுகாக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை அவர்கள் காப்பாற்ற வேண்டும். அங்கே சாயில் கன்சர்வேஷன் ஸ்கீம் வேறு இருக்கிறது. அங்கேயுள்ள மரங்கள் வெட்டப்படுவதால் மணல் அரிப்பு ஏற்படுகிறது. அதனால் விவசாயம் கூட செய்ய முடியாமல்போய் விடுகிறது. மணல் அடித்துக்கொண்டு வந்து அடிவாரங்களில் தள்ளி விடுகிறது. அதனால் அங்குள்ள விவசாயம் கூட பாதிக்கப்படுவதற்கு வாய்

31st August 1959] [Sri A. Vedarathnam]

ஏற்படுகிறது. இதை அங்குள்ளவர்கள் அறியாதவர்கள் அல்ல. அங்கு அதனால் சாயில் கன்சர்வேஷன் வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள வனங்களை பாதுகாக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி குறிப்பிட தேவையில்லை. சகோதரி அநந்தநாயகி பேசும்போது பல விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். அவ்வளவு விஷயங்களையும் நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். அவர்கள் குறிப்பிடும்போது தனியார் பொறுப்பிலிருக்கிற காடுகளை காக்க முன் வந்திருக்கிற அரசாங்கம் அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கக்கூடிய காடுகளைப் பற்றி அந்த அளவு கவனம் செலுத்துவதாக இல்லை என்று குறிப் பிட்டார். அப்படி அவர் குற்றம் சாட்டியதை நானும் ஆமோதிக்கிறேன். அதை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். தனியார் தங்களுடைய காடுகளை அழிப்பதன் மூலமாக அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கக்கூடிய காடுகளை அழிப் பதற்கு முற்படுகிறார்கள். தனியார் காடுகளிலுள்ள மரங்களை வெட்டு பதற்கு முற்படுகிறார்கள். தனியார் காடுகளிலுள்ள மரங்களை வெட்டு கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அரசாங்கத்தின் காடுகளிலுள்ள மரங் களை வெட்டிக்கொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள். இதைத் தடுக்க தக்க நட வடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. இது சம்பந்தமாக ஏதோ ஒரு உத்தரவு போட்டிருப்பதாக தெரிய வருகிறதே யொழிய அது சரிவர அமுல் செய்யப்படுவதாகவே தெரியவில்லை. ஆகவே அதை சரிவர அமுல் நடத்துவதற்கு வழி தேட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காடுகளை பாதுகாப்பது போல் வன விலங்குகளையும் பாதுகாக்க வேண்டி யது அவசியமாக இருக்கிறது. இது ரொம்பவும் அவசியம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூற வேண்டியதில்லை. வேதாரண்யத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூற வேண்டியதில்லை. வேதாரண்யத்தில் கோடிக்கணக்கில் உள்ள காடுகளில் பளாக் பக் என்ற ஒரு வித மான்கள் ஏராளமாக இருந்தன. அந்த வகையான மான்கள் அங்குதான் நன்றாக வளருகின்றன. மற்ற இடங்களில் அதைக்கொண்டு போய் வளர்த்தால் கூட சரிவர வளருவதில்லை. மற்ற இடங்கள் அதற்கு வசதியாக இல்லை. அப்படிப்பட்ட மான்களை மந்தை மந்தையாக திரிவதை (அதாவது ஒரு மந்தைக்கு 100 அல்லது 150 என்று இருக்கும்), சுட்டுக் கொன்று விடுகிறார்கள். இப்படி எவ்வளவோ மான்கள் அழிக்கப்பட்டு விட்டன. ஆயிரக்கணக்காக இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது நூற்றுக் கணக்கான மான்கள்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே இப்படி அங்கு மான்களைச் சுடுவதை மான்கள்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே இப்படி அங்கு மான்களைச் சுடுவதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இது சம்பந்தமாக அதைத் தடுக்க ஏதோ உத்தரவு போட்டிருப்பதாகக் கூட தெரிய வருகிறது. ஆனால் அந்த உத்தரவு சரிவர அமுல் நடத்தப்படுவதாகவே தெரியவில்லை. ஆகவே காடுகளிலுள்ள மரங்களை வெட்டக்கூடாது என்று உத்தரவு கடுமம் போன்று அங்குள்ள விலங்குகளையும் சுடக்கூடாது என்று உத்தரவு கடுமம் யாகப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சரிடம் கூட நேரில் கூறியிருக்கிறேன். அங்கு துஷ்டப் பிராணிகள் எவ்வளவு இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. இப்பொழுது அங்கே அநேகம் பேர்களுக்கு லைசென்சு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவர்களுடன் லைசென்சு பெறுதவர்கள்கூட காடுகளுக்குச் சென்று விலங்குகளை சுட்டுக் கொல்லுகிறார்கள். இதைத் தடுக்க வேண்டும். ஆகவே துய்யாக்கி லைசென்சு கொடுக்கும்போது ஜாக்கிரதையாக கொடுக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் லைசென்சு கொடுக்க வேண்டியதில்லை, அப்படி லைசென்சு கொடுக்காமல் இருந்தால் ஓரளவு இந்த விலங்குகளை பாதுகாக்க வசதியாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. நாம் இப்பொழுது விலங்குகளை பாது காக்க வேண்டும் என்று திருவிமாக்கள் கொண்டாடுகிறோம். அதே மாதிரி காடுகளிலுள்ள விலங்குகளை பாதுகாக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இது விஷயத்தையும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அவர்கள் எல்லாம் தனி நபர்கள் காட்டின் மூலமாகத்தான் இத்தனை 4 ரூ. அநீதிகளையும் அங்கே இடைக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர் களுக்கு நான் நினைப்பூட்டுகிறேன். பாரஸ்ட் ஈரியாக்களை எந்தக் காரணத் தைக் கொண்டும் விவசாயத்திற்கு கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

[Sri A. Vedarathnam] [31st August 1959]

அப்படியே விவசாயத்திற்கு என்று ஓரளவு கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தாலும் யார் திரும்ப அங்கே காடாக மரங்களை வளர்த்துத் தரும் ஒப்பந்தத்திற்கு உட்பட்டு வருகிறார்களோ அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் போதுமானது.

காட்டு வளத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகப் பி. பாரஸ்ட் ஸ்கீம், ரீ பாரஸ்ட் ஸ்கீம் என்பவைகள் எப்படி நடத்திறதென்றால் இருக்கிற காட்டை அழித்துவிட்டு தேக்குமரங்களைச் சாகுபடி செய்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமான மரங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான வசதி அந்தக் காடுகளில் இருக்கிறது. அதில் போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. இதற்கு முன்னும் ஒரு முறை சொன்னேன். அந்தக் கடற்கரைப் பகுதிகளில் பீன மரங்கள் ஏராளமாக உற்பத்தியாவதற்கான வசதிகள் இருக்கின்றன. அதை உற்பத்தி செய்வதற்கொரு உதாரணம் சொன்னேன். மந்திரி அவர்கள் அதைப் பாராட்டினார்கள். ஆனால் கிரியாம்சையில் அதைக் கவனிக்கவில்லை. மிருகங்களில் கழுதையும், தாவாங்களில் பீனயும் தானே வளரும் இயல்பு உடையன. யாரும் தீனி போட வேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை. கழுதையிடத்தில் நிறைய வேலையை வாங்கிக்கொண்டு அதை அவிழ்த்து விட்டுவிட்டால் போதும். அது தானே மேய்ந்துவிட்டு வந்துவிடும். அப்படியே பீன மரத்திற்கும் விதை போட்டுவிட்டால் போதும். தண்ணீர் விட்டு, அதைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பது இல்லை. ஐம்பது ஐம்பத்தாறு வருஷங்களில் நல்ல டிம்பராகிவிடும். இப்படிப்பட்ட மரங்களை அந்தக் காடுகளில் வளர்ப்பதற்கு நிறைய வசதி இருக்கின்றன. பீன, இலுப்பை, புன்னை போன்ற மரங்களை அங்கே வளர்க்கலாம். அமைச்சர் அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி, அந்தக் காடுகளில் இந்த விருகங்களை வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. இந்தக் காடுகளில் காட்டுக் குதிரைகள் இருக்கின்றன. ரொம்ப காலமாக மழை இல்லாமல் அவை கஷ்டத்தை அடைந்து மிகவும் சுரண்டி திசையில் இருக்கின்றன. அந்தக் குதிரைகளை விருத்தி செய்வதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவற்றை விருத்தி செய்வதற்கும், சிறந்த சாதிக் குதிரைகளை வளர்ப்பதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு, இப்படி, நல்ல விருகங்கள், நல்ல விலங்கினங்கள் இவற்றை விருத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி இந்த மசோதாவை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : ஆன் எ பாயன்ட் ஆப் பர்சனல் எக்ஸ்பலனேஷன் . . . சார்.

MR. SPEAKER : அவர் ஒன்றும் உங்களை குற்றம் சொல்லிப் பேசவில்லை.

*** SRI J. MATHA GOWDER :** சபா நாயகர் அவர்களே, நான் ஏதோ காட்டு வளத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு எதிராக இருப்பது போன்ற கருத்தில் பேசினார்கள். நான் உண்மையில் எதிர்க்க வில்லை. நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், அதுவும் கூடுதலாகப் பகுதிகளில் தனிப்பட்டவர்களுடைய காடுகள் விவசாயம் செய்வதற்குரிய நிலமாக ஆக்கப்பட்டு பல காலமாக விவசாயம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இருந்தாலும் காட்டுப் பகுதி என்று அங்கே ஒரு மரம் கூட, சுள்ளி கூட வெட்டக்கூடாது என்று இன்று தடுக்கப்பட்டு வருவது சரியல்ல. ஏற்கனவே விவசாயம் செய்யப்பட்டு வருகிற பூமிகளில், இந்தச் சட்டம் வற்புறுத்தப்படாமல் விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்குத்தான் நான் சொன்னேன்.

MR. SPEAKER : மன்னிக்க வேண்டும். இந்த மசோதாவின் விவாதம் குறுக்குப் பாதையில் போவதாகத் தெரிகிறது. புது மசோதா வருவதாக இருந்தால் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் பேசுவது சரியாக இருக்கும். ஆனால் இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மசோதா முன்பு

31st August 1959] [Mr. Speaker]

கொண்டு வந்த சட்டத்தின் ஆயுள் காலத்தை இன்னும் 2 வருஷம் நீடிக்க வேண்டும் என்பதுதான். கனம் அங்கத்தினர்கள் அப்படி நீடிக்கலாமா, வேண்டாமா என்பதைப் பற்றித்தான் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாக்கி விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுவது அவ்வளவு பொருத்தம் இல்லாததாக இருக்கும் என்று சொல்கிறேன்.

***SRI R. KRISHNASAMI NAIDU :** கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவை வரவேற்பதோடு, இப்போது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவின் அடிப்படையில் காட்டிலாகாச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அமைச்சர் அவர்கள் என்ன என்ன விஷயங்களில் துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒன்று. இப்போது போய்க் கொண்டிருக்கிற முறைகளைப் பார்த்தால் வெகு சீக்கிரத்திலேயே நம்முடைய காட்டு வளம் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டுவிடும் என்று தோன்றுகிறது. இப்படி அழிக்கப்படாமல் பாதுகாப்பதற்கு அடுத்து துரிதமாகக் கொண்டுவரக்கூடிய மசோதாவின் மூலமாகவாவது அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டும். எங்கள் பகுதியில் ஜமீன் பாரஸ்ட் இருக்கிறது. அயன் பாரஸ்டுகள் இருக்கின்றன. அதைப் பராமரிக்க எத்தனை அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் எப்படிப் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதை நான் ஓரளவு தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூர் நகருக்கு மலை அடிவாரத்தில் இருந்து தண்ணீர் கொண்டு போகப்படுகிறது. இந்த இடத்தில் உள்ள தண்ணீர் பஞ்சத்தைப் போக்குவது பற்றி திட்டத்தை பரிசீலனை செய்வதற்காக நானும், முனிசிபல் சேர்மன் அவர்களும், என்ஜினியர் அவர்களும் ஒரு சமயம் அங்கே போயிருந்தோம். ஜீப்பில் நாங்கள் போகும்போது எதிரே ஆண்களும், பெண்களும் தலையில் சுள்ளிகளை ஓடித்து வைத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தச் சுள்ளிகளில் பச்சை மரங்களும் வெட்டப்பட்டு கட்டப் பட்டு இருந்தன. சிலர் எங்களைக் கண்டவுடன் தலைச் சுமையை மரத்தின் ஓரத்தில் சாய்த்து வைத்து விட்டு ஒளிந்து கொண்டார்கள். பழக்கப்பட்ட சிலர் தைரியமாகவே எதிரில் வந்தார்கள். கிட்டத்தட்ட 500 பேர்களுக்கு மேல் அப்படி வந்தார்கள். நான் ஒரு சிலரைக் கேட்போது, சொந்த உபயோகத்திற்காகத்தான் அப்படி பர்மிட் வாங்கிக் கொண்டு சுள்ளி ஓடித்து வருவதாகச் சொன்னார்கள். சிலர் உண்மையையே சொன்னார்கள். ஓடித்து வருவது 2 அணு கொடுத்து லைசென்சு சொந்த பேருக்குத்தான் இப்படி கொள்வதற்காக வாங்கி வைத்திருக்கிறோமே உபயோகத்திற்கு ஓடித்துக் கொள்வதற்காக வாங்கி வைத்திருக்கிறோமே உண்மையில் இதுதான் எங்களுக்கு லாபகரமான தொழிலாக தவிர, உண்மையில் இதுதான் எங்களுக்கு உழைக்க வேண்டும் என்பது இல்லை. இருக்கிறது. ஒரு நாள் முழுவதும் உழைக்க வேண்டும் என்பது இல்லை. ஊருக்கு அருகாமையில் உள்ள இந்த இடத்தில் இருந்து சுள்ளிகளை ஓடித்துக் கொண்டு போவதனால் எங்களுக்கு அதிகமான வருமானம் கிடைக்கிறது என்கிறார்கள். இப்படிச் சுள்ளிகளை ஓடித்துக் கொண்டுபோய் விற்பதே அவர்களது ஜீவனோபாயமாக இருக்கிறது. இப்படி, காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடத்தில் விசாரித்தபோது நிலைமை எனக்குத் தெரிந்தது. இந்தக் காட்டுப் பிரதேசத்தில் 20 கூப்புகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கூப்பிலும் 20 வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை மரங்களை வெட்டி விறகாக ஆக்கிக் கொண்டுபோகும்படி செய்வது வழக்கமாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரி கூப்புகளை பராமரிக்கும் மேல்பார்வை உத்தியோகம் செய்வதற்காக ஒரு ரேஞ்ஜர் ஆபீசர் இருக்கிறார். நான்கு உதவி ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். பதினாறு கார்டுகள் இருக்கிறார்கள். பதினாறு வாட்ச்மென்கள் இருக்கிறார்கள். நூற்று ஐம்பதுமேல் பிரதேசத்தைப் பராமரிக்க இவ்வளவு பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். காட்டு இலாகா சிப்பந்திகள் என்று இவ்வளவு பேர்கள் மட்டும் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு போதுமானதாக இருந்திருக்கலாம். ஜமீன் பிரதேசங்கள் எல்லாம் ஒழிக்கப்பட்ட பிறகு, ஈரி யாவும் அதிகமாகியிருக்கிற காலத்தில், காட்டு வளம் அழிக்கப்படாமல் பாதுகாப்பதற்கு இந்தச் சிப்பந்திகள் மட்டும் போதுமானதாக இல்லை.

[Sri R. Krishnasami Naidu] [31st August 1959]

இந்தவிதமாக காடுகள் அழிக்கப்பட்டு வருவது பற்றி இதை ஸ்ரீ வேத ரத்தினம் அவர்கள் பேசும்போதும் குறிப்பிட்டார்கள். நல்ல ஜாதி மரங் களை காடுகளிலிருந்து வெட்டி இரவில் கொண்டு போய் தரக்களிடம் கொடுத்து விடுகிறார்கள் அவர்கள் அந்த மரத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வருவதில்லை. அந்த மரங்கள் ஆரின் பிறகு உயரமாகவும் அகலமாகவும் கணக்கிட்டு பல துண்டுகளாக தச்சர்களைக் கொண்டு அறுத்து விற்பதற்கு வெளியில் கொண்டு வருகிறார்கள். காடுகளில் இருக்கும் மரங்களை கண் காணிப்பதற்கு காட்டு இலாகா இருக்கிறது. இதைத் தவிர போலீஸ் பாதுகாப்பு வேறு இருக்கிறது. பொது மக்கள் வேறு இருக்கிறார்கள், அதிகாரிகள் வேறு இருக்கிறார்கள் அப்படியிருந்தும் கூட விலை உயர்ந்த மரங்களை எல்லாம் வெட் டிக் கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சியை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு சமயத்தில் தகப்பனாரும், மகனும் காட் டிற்கு எலி பிடிப்பதற்காகச் சென்றார்கள். இது வேடிக்கைக்காக சொல்லும் கதை அல்ல. உண்மையாக நடந்தது. பலபல எலிகள் வளையிலிருந்து வெளியே வந்து கொண்டும் போய்க்கொண்டும் இருந்தன. அந்த எலி அப்படி ஓடுகிறது இந்த எலி இப்படி ஓடுகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு ஒரு எலியையும் பிடிக்காமல் வீடு திரும்பினார்கள். இதைப் போல் நாம் கூட பல இடங்களில் அவர்கள் இப்படி செய்கிறார்கள், அப்படிச் செய் கிறார்கள், என்று சொல்கிறேமே தவிர அந்த மோசமான நிலைமையைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் இருக்கிறோம். இதைக் கண் காணிப்பதற்கு ஒரு இலாகா இருந்தும், சட்ட திட்டங்கள் இருந்தும், அதிகாரி கள் இருந்தும், மரங்கள் வெளியே போவதைத் தடுப்பதற்கு முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். இவ்வாறு மோசமான முறையில் காடுகள் அழிக் கப்பட்டு வருவது வருந்தத்தக்க விஷயம். துரதிர்ஷ்டவசமாக நம்மில் ஒரு சில அரசியல் வாதிகள் எழைகள்தான் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு இம்மாதிரி விறகுகளையும் மரங்களையும் வெட்டிச் செல்வது அவர்கள் உரிமை என்று பிரசாரம் செய்கிறார்கள். இம்மாதிரி செய்தால் இன் னும் மரங்களை வெட்டுவதற்கு மேலும் தைரியம்தான் பிறக்கும். இப்படி அரசியல்வாதிகள் பிரசாரம் செய்து அவர்களுக்கு தவறான ஊக்கத்தை அளித்து வருகிறார்கள். இப்படிச் செய்யாமல் அவர்களுக்கு நல்ல புத்தி புகட்டி, அவர்களை நல்ல முறைக்குக் கொண்டு வருவதுதான் அவர் களின் பொறுப்பு. ஆகவே இந்தக் காட்டிலாகாச் சட்டத்தை திருத்தி அமைத்து அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கையைப் பார்த்தால்தான் பொது மக்களிடம் தற்போது நிலவும் தவறான எண்ணங்கள் அகலும். இம்மாதிரி ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நான் இப்பொழுது சொன்ன இந்த விஷ யங்களையும், இன்னும் பல விஷயங்களைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் பல யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்கள் இந்தப் புதிய மசோதாவை ஒரு வருஷத்தில் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் நான் இதை 6 மாதத்திற்குள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காட்டு இலாகா காடுகளை இன்னும் சிறந்த முறை யில் கண்காணிப்பதற்கு இன்னும் சிறந்த வகையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது 6 மாத காலத்திற்குள் சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று உறுதியளிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* Sri M. P. PERIASAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த காட்டு வளர்ப்பு மசோதாவை ஆதரித்து இன்னும் அதிகமான ஊக்கத்துடன் காடுகளை பாதுகாப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல காடுகளில் பல பெரிய பெரிய மரங்கள் இப்பொழுது அழிந்து விட்டன. உதாரணமாக 3,000, 4,000 அடி உயரம் உள்ள கொல்லி மலையில் பல மரங்கள் வளர்ந்திருந்தன. இப்பொழுது இந்த மரங்களுக்கு நெருப்பு வைத்துச் சுட்டு கரியாக்கி விடுகிறார்கள். இந்த மரங்கள் இருப்பதனால் வட கிழக்கு பருவக்காற்று வந்து நிறைய மழை பெய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். இதை எல்லாம் காட்டிலாகா கவனிக்க வேண்டும். மேலும் இங்கே வளர்ந்திருந்த சந்தன

[31st August 1959] [Sri M. P. Periasami]

மரங்கள் அழிந்து போய்விடுகின்றன. இந்த மரங்களை வெட்டி வற்று டைபேர் ஜீவனம் செய்கிறார்கள். இம்மாதிரி மரங்களை வெட்டி லாரி களில் ஏற்றிக்கொண்டு சென்னைக்குக் கொண்டு வந்து வியாபாரம் செய்கிறார்கள். இப்படி சந்தன மரங்கள் அழிக்கப்படுவதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இது மட்டுமல்ல. என்னுள் ஓரங்களிலே புதிய மரங்கள் செழிப்பாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது ரோட்டு ஓரங்களில் ஜனங்கள் போனால், வெள்ளில் இல்லாமல் நிழல் கொடுத்து வந்தது, புளியும் ஏராளமாக கொடுத்தது. அங்குள்ள புதிய மரங்கள் அழிந்து விட்டன என்பது தெரியவரும். நாம் கிராமங்களிலே மர நடுவிழாவின் போது சிறு சிறு மரங்களை நடுகிறோம். கனம் மந்திரி அவர்கள் மரம் நடு விழாவில் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள். நாமும் கலந்து கொள்ளுகிறோம். அப்படி நடுகின்ற மரங்களை அவைகள் பிரம்மாண்டமாக வளர்ந்த பிறகு வெட்டாமல் இருப்பதற்கு ஒரு உத்திரவும் கிடையாது. அவைகள் வெட் டப்படாமல் இருப்பதற்கு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது காவேரிக் கரை ஓரங்களிலே தேக்கு மரங்கள் தட்படுகிறது. இதற்கு முந்தி மருது போன்ற மாம், நவாமரம் போன்ற மரங்கள் வளர்ந்திருந்தன. அவைகள் 10, 12 மாறு சுற்றளவுள்ள மரங்களாக இருந்தன. அப்படிப்பட்ட மரங்களை வெட்டப்பட்டு அழிக்கப்பட்டது. முன்பு இம்மரங்கள் பராமறிப்பு ரெவின்யூ இலாகாவின் கீழ் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அந்த வேலையை மூன்று இலாகாவிற்கும் அதாவது ரெவின்யூ, பொதுமராமத்து, காட்டிலாக் காவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பட்டம் பக்லில் காடுகளில் மரங்களை வெட்டிவிடுகிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் ஒருவரும் முன் வந்து பிடிப்பதில்லை. இப்படி இருப்பதினால் மரங்களை வெட்டிக் கொண்டு போவதை யாரும் தடுப்பதில்லை. நான் இந்த விஷயமாக கலக்டர் ஆபீ டிலே நடந்த ஒரு மீட்டிங்கில் பல தடவை எடுத்துச் சொன்னேன். அதுவும் தவிர காவேரி தன்னார் கரையை அரித்து அதன் மீது இருக்கும் மரங்களையும் அடியோடு கீழே தள்ளி விடுகிறது. அதையும் தடுக்கவும் காவேரிக் கரை ஓரங்களிலே தேக்கு மரங்கள் நட்படுக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்ச வருஷங்கள் கழிந்த பிறகு அவைகளை அழிக்காமல் இருப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதில் பலர் சம்பந்தம் இருப்பதால் இதை நகுந்த முறையில் கண்காணிப்பதற்கு அரசாங்கம் மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்கு நீடிப்பதற்காக இந்த சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜமீன் ஒழிப்பைக் கொண்டு வந்த போது, இந்த படலம் ஆரம்பித்தபோது, இது ஏற்பட்டது. இப்பொழுது காடுகளை அழிப்பதைத் தடுப்பதற்காக ஒரு சட்டம் வேண்டி யிருந்தது. நவியார் காடுகளை எல்லாம் 100 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் சட்டம் செய்து வைத்திருந்ததும்கூட இரண்டொரு பெரிய ஜமீன்களில் காடுகளை சரியாக பாதுகாக்கவில்லை என்று தாவாவும் வந்து கொண்டிருந்தது. பெரிய ஜமீன்களில் எல்லாம் இப்படிச் சட்டம் இருக்கும்போது இவ்விதம் செய்து கொண்டிருந்தால் சட்டம் இல்லா விட்டால் எவ்வளவு மோசமாக போய் இருக்கும். சாதாரணமாக இம் மாதிரிப்பட்ட காடுகளில் இருந்து மரங்களை வெட்ட வேண்டுமென்றால் கலக்டர் அவர்களுடைய உத்திரவைப் பெற வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது வயதான மரங்களையோ அல்லது முதிர்ந்த பட்டிருக்கிறது. அதாவது வயதான மரங்களையோ அல்லது முதிர்ந்த மரங்களையோ வெட்டிக் கொள்ளலாமே தவிர இளம் மரங்களை அழித்து விடக்கூடாது என்கிற கருத்தோடுதான் இந்த மசோதா நிறைவேற்றப் பட்டது. இதை இன்னும் நீடிக்கவேண்டுமென்றுதான் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக காட்டுச் செல்வம் விவசாயத்திற்கு மிகவும் அவசியம் என்பதை எல்லா அங்கத்தினர்களும் கொள்கை அளவில்

[Sri M. A. Manickavelu] [31st August 1959]

ஒத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் சில இடங்களில் இதை அமல் நடத்துவதில் சில கோளாறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் சட்டம் அல்ல. நிர்வாக கோளாறுதான். இன்னும் சொல்லப்போனால் மனித வாக்கத்தினுடைய கோளாறு என்றுதான் சொல்லவேண்டும். கலப்பமாக பணத்தைச் சம்பாதித்து விடலாம் என்கிற ஆசையில் இம்மாதிரியாக சட்ட விரோதமான காரியங்களில் ஈடுபட்டுவிடுகிறார்கள். இதைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால் கடுமையான சட்டம் இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஜனநாயக அமைப்பில் இந்த மாதிரிதான் ஏற்படுத்தி வைத்துக்கொள்ள முடியுமே தவிர வேறு வழிகள் ஒன்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஒரு விஷயம் எனக்குத் தெரியும். காஷ்மீரில் 70, 80 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு ராஜா இருந்தார். அவர் ஒரு கடுமையான உத்தரவு போட்டிருந்தார். அதாவது புதிதாக ராவல்பிண்டியிலிருந்து ஜீலம் வழியாக 200 மைல்கள் தூரம் போகவேண்டும். அந்த வழியில் நான் சுமார் 30 வருடங்களுக்கு முன்பு போனபோது அந்த ரோட்டின் அருகே எல்லா மரங்களும் அடர்த்தியாக நின்று கொண்டிருந்தன. ஒரு கிளையெக்கூட யாரும் வெட்டி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதைப் பற்றி நான் விசாரித்த போது அங்கு போட்டிருந்த உத்தரவைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டேன். அதாவது அப்போது இருந்த ராஜாவோ அல்லது அந்த ராஜாவுக்கு பாட்டனாரோ போட்ட உத்தரவு எப்படியென்றால் அந்த மரங்களிலுள்ள கிளையெ யாராவது வெட்டினால் அவர்களைக் கண்டு பிடித்து கிளையை வெட்டின உத்தியை கொண்டு அவர்களின் கையை வெட்டி விடுவது என்பது. இவ்விதம் நாலேந்து கைகளாவது வெட்டப்பட்டு இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த மாதிரியான ஒரு உத்தரவு நம்முடைய நாட்டில் போடமுடியாது. ஆதலால்தான் பாதுகாப்பு சரியாக இருப்பதில்லை.

நீலகிரி பிரதிநிதி அவர்கள் இந்த சட்டத்தை எங்கள் மீது மாதிரியாக கொண்டு வராதீர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணம் தனியான பிரச்சனை. அதில் பல பிரச்சனைகளும் சேர்ந்திருக்கிறது. அதாவது அழிந்து போன காட்டு பூமிகளை யெல்லாம் விவசாயத்திற்கு விட்டு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கும் இந்தச் சட்டத்திற்கும் ஒரு சம்பந்தமும் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது நீலகிரி காடுகளில் மரங்கள் அதிகம் இருந்தால் மற்ற இடங்களில் அதிகமாக மழை பெய்யாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதம் சொல்லுவது சரியில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். இப்போதுகூட நீலகிரி பிரதேசத்தில் சரியாகக் காடுகளை பாதுகாக்காத காரணத்தினால் வருஷா வருஷம் பெய்யக் கூடிய மழை கூட இந்த வருஷம் பெய்யவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. பல சமயங்களிலும் சரியான விதத்தில் மழை பெய்யாததின் காரணமாக உருளைக் கிழங்கு விவசாயம் சரியானபடி செய்ய முடியவில்லை என்றும், அதனால் அதிக நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி எத்தனையோ முறை வரி வசூல் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டு இருக்கிறார்கள். வரி கொடுக்கும் தவணைகளையும் தள்ளித் தரவேண்டும் என்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். அவ்விதம் நான் எத்தனையோ முறை தள்ளிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். அங்கு காலாகாலத்தில் மழை தேவை என்பதை எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ளலாம். அதை சரியாக புரிந்து கொள்ளாமல் நீலகிரிக்கு அதிகமான அளவில் காடுகள் தேவையில்லை என்று சொல்லுவது பொருத்தமாகாது. அங்கு முக்கிய விவசாயமாக இருக்கின்ற உருளைக் கிழங்கு மூலமாகவே பலர் பெரிய பணக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். சிலரை உருளைக் கிழங்கு பணக்காரர்கள் என்று சொல்வது உண்டு. அவர்களை எல்லாம் கேட்டால் இந்த வருஷம் சரியான மழை பெய்யாததால் அவர்களுடைய மகசூலில் 30, 40 சதமானம் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த காடுகள் எல்லாம் அதிகமான அளவிலேயே இருக்கவேண்டும் என்பது எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய உண்மை. பொதுவாக காடுகளை

31st August 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் விரோதம் இல்லை. அதுவும் அல்லாமல் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பிரச்சனை தனியான பிரச்சனை. அதைப்பற்றி பிரதேசமாக கவனிக்கலாம்.

மேலும் இதை இன்னும் இரண்டு வருஷத்திற்கு என்று என் நீடிக்க வேண்டும் என்று கேட்கலாம். ஒவ்வொரு வருஷமும் நீடித்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டு அதற்கான காரணங்களை யெல்லாம் சொல்ல வேண்டும். இந்த வருஷம் ஏதோ நல்ல படியாக காரணங்களை சொல்லி விட்டேன். அதே மாதிரி அடுத்த வருடமும் காரணங்களைச் சொல்ல வேண்டும். அவ்விதம் இருக்கவேண்டாம் என்று கருதித்தான் இரண்டு வருடத்திற்கு என்று சேர்த்துக்கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குள்ளாக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு முன்பு இதை இந்தியன் பார்ஸ்ட் ஆக்டில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று முதலில் சொன்னார்கள். அதன் பின்னால் இதற்கு என்று தனியாக ஆக்ட் வேண்டும் என்று சொன்னதின் பேரில் கொஞ்சம் அவகாசம் வேண்டியிருக்கிறது. இதை இன்னும் தாமதம் செய்யாமல் சீக்கிரமாகவே நடைமுறைக்கு கொண்டுவந்து காடுகளை எல்லாம் பாதுகாப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு இந்த மன்றத்திலுள்ள அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959, be passed.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow. 4-30 p.m.

The House then adjourned.

[31st August 1959]

VII. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

1. Amendment to rule 2 (g) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1953, issued with G.O. Ms. No. 828, Home, dated 19th March 1959. [Laid on the table of the House under section 16 (5) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952).]
2. Notification issued with G.O. Ms. No. 1376, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 26th March 1959, in regard to the enforcement of the provisions of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958. [Laid on the table of the House under section 11 (3) of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958 (Madras Act XXXII of 1958).]
3. Amendment to rule 8 of the Madras Prohibition Rules, 1937, issued with G.O. Ms. No. 943, Home, dated 30th March 1959. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]
4. Amendment to Madras Public Service Commission Regulations, 1954, in regard to the exclusion of posts of Assistant Director (Translations) and Scrutiny Officer in Public (Information and Publicity) Department from the Commission's purview, issued with G.O. Ms. No. 1048, Public (Services-A), dated 31st March 1959. [Laid on the table of the House under Article 320 (3) of the Constitution of India.]
5. Notification issued with G.O. Ms. No. 680, Local Administration, dated 28th March 1959, extending the term of office of the members of the Kallidaikurichi Panchayat, Tirunelveli district, under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]
6. The Madras Spirituous Essences Rules, 1959, made under the Madras Prohibition Act, 1937, issued with G.O. Ms. No. 775, Home, dated 16th March 1959. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]
7. Amendments to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957, issued with G.O. Ms. No. 601, Home, dated 28th February 1959. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

31st August 1959]

8. Amendment to the rules for the management of the Government Reception Homes, Madras, 1957, under section 44 of the Madras Children Act, 1920, issued with G.O. Ms. No. 192, Home, dated 23rd January 1959. [Laid on the table of the House under section 44 (4) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]
9. Amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, issued with G.O. Ms. No. 658, Home, dated 5th March 1959. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]
10. Notification issued with G.O. P. No. 977, Revenue, dated 29th March 1959, in regard to levy of Sales Tax on Cotton Waste at the stage of first sale under section 6 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939).]
11. Amendment to the Madras Children Rules, 1940, in regard to Sivananda Sisu Raksha Mandir, Kattupakkam, Chingleput district issued with G.O. Ms. No. 896, Home, dated 26th March 1959. [Laid on the table of the House under section 44 (4) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]
12. Notification issued with G.O. No. 788, Local Administration, dated 11th April 1959, extending the term of office of the members of the Othakadai Panchayat, Madurai, under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]
13. Notification issued with G.O. No. 969, Revenue, dated 28th March 1959, exempting from the tax payable under section 6 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 for the purchases of cotton made by the Akhil Bharat Sarva Sangh and Tamilnad Sarvodaya Sanga, Tiruppur. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939).]
14. Amendments to Revenue Department notification No. 280, dated the 1st September 1951, in regard to Tirukkanangudi and Alangudi inam estates, Sivaganga taluk under section 1 (5) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, issued with G.O. Ms. No. 4557, Revenue, dated 24th December 1958. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

[31st August 1959]

15. Notification issued with G.O. Ms. No. 449, Revenue, dated 13th February 1959, enforcing certain notifications issued under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 in regard to Kaduvalittattumalpadugai inam estate in Tanjore district. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

16. Notification issued with G.O. Ms. 946, Revenue, dated 26th March 1959 enforcing certain provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, in regard to the inam estates of Ampalle in Hosur taluk of the Salem district. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

17. Amendment to Revenue Department Notification No. 2227, dated the 22nd August 1949, in regard to Ramanathapuram Zamin Estate, Kilakanjirankulam village, issued in Memo. No. 88198-J1-50-3, Revenue, dated 1st January 1959. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

18. Amendment to Revenue Department Notification No. 2227, dated the 22nd August 1949, appointing the date on which certain provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, came into force in certain undertenure estates in the State, issued with G.O. Ms. No. 850, Revenue, dated 19th March 1959. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

19. Amendment to the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959, issued with G.O. Ms. No. 982, Home, dated 1st April 1959. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

20. Amendments to the Madras Liquor Permit (Personal Consumption) Rules, 1956, issued with G.O. Ms. No. 1045, Home, dated 11th April 1959. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

21. Amendment to rule 183 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, issued with G.O. Ms. No. 887, Home, dated 25th March 1959. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

[31st August 1959]

22. Amendment to the regulations regarding the classification, methods of recruitment, conditions of service, pay and allowance and discipline and conduct of Executive Officers of Panchayats under sub-section 28 of the Madras Village Panchayats Act, 1950, issued in G.O. No. 347, Local Administration, dated 18th February 1959. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

23. Notification issued with G.O. No. 887, Local Administration, dated the 25th April 1959, extending the term of office of the members of the Podumbu Panchayat (Madurai) under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

24. Notification issued with G.O. Ms. No. 970, Home, dated 1st April 1959, framing rules under section 82 (1) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955. [Laid on the table of the House under section 82 (2) of the Madras Court-Fees and Suits Valuation Act, 1955 (Madras Act XIV of 1955).]

25. Amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1951, in regard to the exclusion of the Tourist Officer, Tourist Information Bureau, Ootacamund, from the Commission's purview issued with G.O. Ms. No. 1286, Public (Services-A), dated 27th April 1959. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

26. Amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1951, in regard to the exclusion of the Tourist Officer, Tourist Information Bureau, Ootacamund, from the Commission's purview issued with G.O. Ms. No. 1286, Public (Services-A), dated 27th April 1959. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

27. Notification issued with G.O. Ms. No. 636, Home, dated 4th March 1959, framing the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

28. Amendments to Revenue Department Notification S.R.O. No. A-4464 of 1958, dated the 12th June 1958, relating to the ryotwari settlement of the zamindari, undertenure and inam estates situated in Pattukkottai, Orathanad and Arantangi taluks of Tanjore district under section 22 of the Abolition Act. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

[31st August 1959]

29. Notification issued with G.O. Ms. No. 717, Home, dated 11th March 1959, framing the Madras Rectified Spirit Rules, 1959 under Madras Prohibition Act, 1937. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

30. Amendments to the Revenue Department Notification No. 5627, dated the 19th December 1950, regarding certain zamindari and under tenure estates in Salem district issued in Memorandum No. 105171-J1/58-5, Revenue, dated 4th February 1959. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

31. Notification issued with G.O. Ms. No. 4580, Revenue, dated 27th December 1958, for the settlement of certain estates in Tanjore district under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

32. Notification issued with G.O. No. 349, Revenue, dated 6th February 1959, framing rules in regard to Inam Estates falling under section 38 and Darmila Inams under section 67 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

33. Notification issued with G.O. Ms. No. 1433, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 30th March 1959, framing the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 41 (3) of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958 (Madras Act XXXII of 1958).]

34. Notification issued with G.O. Ms. No. 1446, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 31st March 1959, framing the Madras Catering Establishments Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Madras Catering Establishments Act, 1958 (Madras Act XIII of 1958).]

35. Amendment to rule 82 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, in regard to hire-purchase agreement in the registration certificate of a vehicle issued in G.O. Ms. No. 917, Home, dated 28th March 1959. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

[31st August 1959]

36. Notification issued with G.O. Ms. No. 901, Revenue, dated 23rd March 1959, enforcing certain provisions of the Madras General Sales Tax Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

37. Amendment to Revenue Department Notification S.R.O. No. A-2491 of 1958, dated the 1st April 1958, issued in G.O. No. 970, Revenue, dated 28th March 1959, in regard to Cotton distributed to Spinners through the South Zonal Office of the Khadi and Village Industries Commission, Tiruppur, under section 6 (1) of the Madras General Sales Tax Act, 1939. [Laid on the table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939).]

38. Amendments to Revenue Department Notification No. 2227, dated the 22nd August 1949, issued in Memo. No. 100261-J1/58-2, Revenue, dated 11th December 1958, in regard to Sivaganga Estate. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

39. Notification issued with G.O. No. 828, Local Administration, dated 15th April 1959, under section 4 of the Madras District Boards (Amendment) Act, 1957, containing revised orders in regard to payment of travelling and daily allowance to official members of the Advisory Committees appointed to advise Special Officers of district boards. [Laid on the table of the House under section 4 of the Madras District Boards (Amendment) Act, 1957 (Madras Act XIII of 1957).]

40. Notification issued with G.O. Ms. No. 976, Revenue, dated 28th March 1959, exempting certain articles or goods from payment of tax under the Madras General Sales Tax Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

41. Notification issued with G.O. No. 930, Local Administration, dated 2nd May 1959, extending the term of office of the members of the Vandiyur Panchayat (Madurai) under section 10 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

42. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1445, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 31st March 1959, enforcing certain notifications made under the Madras Catering Establishments Act, 1958. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Madras Catering Establishments Act, 1958 (Madras Act XIII of 1958).]

[31st August 1959]

43. Notification issued with G.O. Ms. No. 659, Local Administration, dated 26th March 1959, excluding from the jurisdiction of the Madurai District Board certain areas so as to include within the limits of the Palni Municipality under section 3-A (3) of the Madras District Boards Act, 1920. [Laid on the table of the House under section 4 of the Madras District Boards (Amendment) Act, 1957 (Madras Act XIII of 1957).]

44. Amendment to Revenue Department Notification S.R.O. No. A-5696 of 1958 issued in Memo. No. 9180-J1/59-3, Revenue, dated 2nd May 1959, in regard to Navvattavu undertenure estates in Tiruvadurai taluk under section 1 (5) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

45. Amendments to the Madras Entertainments Tax Rules, 1939, issued in G.O. No. 1025, Revenue, dated 3rd April 1959. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act X of 1939).]

46. Notification issued with G.O. Ms. No. 1246, Industries Labour and Co-operation (Labour), dated 19th March 1959 framing the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 12 (3) of the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Act, 1958 (Madras Act X of 1958).]

47. Appointment of Executive Officer for Perianagaram Panchayat in the Coimbatore district under section 28 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, issued in G.O. Ms. No. 497, Local Administration, dated 10th March 1959. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

48. Appointment of Executive Officer for Panamarathupatti Panchayat in the Salem district under section 28 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, issued in G.O. Ms. No. 346, Local Administration, dated 18th February 1959. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

49. Appointment of Executive Officer for Pennagaram Panchayat in the Salem district under section 28 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 issued in G.O. Ms. No. 498, Local Administration, dated 10th March 1959. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

[31st August 1959]

50. Amendment to Revenue Department Notification S.R.O. No. A-4464 of 1958, dated the 12th June 1958, relating to the ryotwari settlement of the Zamin, undertenure and inam estates situated in Pattukkottai Orathanad and Arantangi taluks of the Tanjore District under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1958. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

51. Amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1946 in regard to grant of stage carriage permit on alternative route to operator displaced from route notified under section 68-D (2) of the Act issued in G.O. Ms. No. 1446, Home, dated 18th May 1959. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

52. Notification issued with G.O. Ms. No. 974, Revenue, dated 28th March 1959 framing the Madras General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

53. Amendment to sub-rule (1) of rule 31 of the Madras Agricultural Income-tax Rules, 1955, issued in G.O. Ms. No. 1379, Revenue, dated 5th May 1959. [Laid on the table of the House under section 61 (3) of the Madras Agricultural Income-tax Act, 1955 (Madras Act V of 1955).]

54. Amendments to the Madras Plantations Agricultural Income-tax Rules, 1955, issued in G.O. Ms. No. 82, Revenue, dated 8th January 1959. [Laid on the table of the House under section 61 (3) of the Madras Agricultural Income-tax Act, 1955 (Madras Act V of 1955).]

55. Amendment to the Madras Cinemas (Regulations) Rules, 1957 issued in G.O. Ms. No. 1381, Home, dated 12th May 1959. [Laid on the table of the House under section 10 of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

56. Rules under the Madras Village Panchayats Act, 1950 extending the term of office of the members of the Othakadi Panchayat (Madurai District) issued in G.O. Ms. No. 1047, Local Administration, dated 28th May 1959. [Laid on the table of the House under section 10 of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act IX of 1950).]

57. Notification under the Madras Estates (Abolition and conversion into Ryotwari) Act, 1948, declaring certain villages as inam estates issued with G.O. Ms. No. 1534, Revenue, dated 19th May 1959. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

[31st August 1959]

58. Notification under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 declaring certain villages in Nagapattinam, Mannargudi, Tanjore and Arantangi taluks of Tanjore district as inam estates issued with G.O. Ms. No. 1589, Revenue, dated 26th May 1959. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

59. Notification under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, treating Subbayyapuram village, Hosur taluk, Salem district as inam estate, issued with G.O. Ms. No. 1727, Revenue, dated 6th June 1959. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

60. Notification under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, treating Subbayyapuram village, Tenkasi taluk, as undertenure estate, issued with G.O. Ms. No. 1489, Revenue, dated 15th June 1959. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

61. Notification under the Madras Official Language Act, 1956, issued with G.O. Ms. No. 1670, Public (General-M), dated 4th June 1959. [Laid on the table of the House under section 4 of the Madras Official Language Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1956).]

62. Notification under the Madras Village Panchayat Act, 1950, dissolving the Madarpakkam Panchayat in Ponneri taluk, issued with Roc. No. 50589/58-II-3, dated 15th May 1959. [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

63. The Madras Chloral Hydrate (Chloral) Rules 1959, under the Madras Prohibition Act, 1937, issued in G.O. Ms. No. 944, Home, dated 30th March 1959. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

64. Notification issued with G.O. Ms. No. 1469, Home, dated 21st May 1959, amending the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, published with Home Department Notification No. 357, dated 29th March 1940. [Laid on the table of the House under section 133 of the Madras Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

[31st August 1959]

65. Amendments to the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959, issued under the Madras Prohibition Act, 1937, issued in G.O. Ms. No. 1123, Home, dated 20th April 1959. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

66. Amendments to the Madras Agricultural Income-tax Rules, 1955, under the Madras Agricultural Income-tax Act, 1955, issued in G.O. Ms. No. 1066, Revenue, dated 7th April 1959. [Laid on the table of the House under section 61 (3) of the Madras Agricultural Income-tax Act, 1955 (Madras Act V of 1955).]

67. Rules under the Madras Village Panchayats Act, 1950, extending the terms of office of certain Panchayats in the North Madurai Panchayat Union area issued in G.O. Ms. No. 1103, Revenue, dated 10th June 1959. [Laid on the table of the House under sections 10 (1) and 21 (3) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]

68. Notification issued in the Memorandum No. 38621-J3/59-2, Revenue, dated 27th May 1959 regarding the settlement of the two inam estates of Ardarahalli and Seethiganahalli in the Dharmapuri taluk of the Salem district which were taken over by the Government under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

69. Notification issued with Memorandum No. 44263-J-3/59-2, dated 2nd June 1959, regarding the settlement of the undertenure estates, Piranthan Pottalapacheri in Aruppukkottai taluk of the Ramanathapuram district which was taken over by the Government under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

70. Notification under the Madras General Sales Tax Act, 1959, issued in G.O. No. 1813, Revenue, dated 18th June 1959 [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

71. Notification under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, issued in G.O. Ms. No. 1955, Revenue, dated 3rd July 1959. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

[31st August 1959]

72. Notification under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 issued in Memorandum No. 43219-J1/58-2, Revenue, dated 10th June 1959. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

73. Notification under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, issued in G.O. Ms. No. 1847, Revenue, dated 24th June 1959. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

74. Amendments to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, issued in G.O. Ms. No. 1705, Public (Services-A), dated 9th June 1959 under Article 320 (3) of the Constitution of India. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

75. Amendments to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, issued in G.O. Ms. No. 1739, Public (Services-A) dated 12th June 1959, under Article 320 (3) of the Constitution of India. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

76. Amendments to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, issued in G.O. Ms. No. 1583, Public (Services-A), dated 27th May 1959, under Article 320 (3) of the Constitution of India. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

77. Amendments to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957, issued in G.O. No. 1845, Home, dated 29th June 1959. [Laid on the table of the House under section 10 of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

78. The Madras Animal Preservation Rules, 1958, issued in G.O. Ms. No. 2058, Food and Agriculture, dated 20th June 1959, under the Madras Animal Preservation Act, 1958. [Laid on the table of the House under section 14 of the Madras Animal Preservation Act, 1958 (Madras Act X of 1958).]

79. Notification issued with G.O. No. 1896, Revenue, dated 29th June 1959, under the Madras General Sales Tax Act, 1959. [Laid on the table of the House under Section 59 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

B.—Reports, Notifications and other papers.

1. Amendments to the Madras Betting Tax Rules, 1935, under sections 5 (3), 6 and 10 of the Madras Betting Tax Act, 1935 (Madras Act XX of 1935) issued with G.O. No. 418, Revenue, dated 12th February 1959.

[31st August 1959]

2. Amendments to Madras Agriculturists' Relief Rules, 1938, under sub-section (2) of section 28 of the Madras Agriculturists' Relief Act, 1938, issued in G.O. Ms. Nos. 782, 783 and 784, Industries, Labour and Co-operation, dated 23rd February 1959, and amendments to the Madras Debtors' Protection Rules, 1936, issued with G.O. Ms. No. 786, Industries, Labour and Co-operation, dated 23rd February 1959.

3. Notification issued with G.O. Ms. No. 382, Home, dated 9th February 1959, exempting the motor car BMC 4718, belonging to Mr. Shearer, Leader, International Labour Organization Productivity Mission in India from payment of tax under section 11 (1) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

4. Amendment to sub-rule (1) of rule XI of the Madras Co-operative Societies Rules, issued with G.O. Ms. No. 1437, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 30th March 1959.

5. Amendments to the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939, issued with G.O. No. 366, Revenue, dated 7th February 1959.

6. Amendments to Rules framed under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954 (Madras Act XI of 1954) issued in G.O. Ms. No. 290, Industries, Labour and Co-operation (Housing), dated 2nd April 1959.

7. Short Review of the activities of the Public Health Department for the first half of 1958.

8. Short Review of the Activities of the National Employment Service, Madras, for the half-year ending 31st December 1958.

9. Amendment to rule 37 of the Travancore Chitties Rules issued in G.O. Ms. No. 1268, Industries, Labour and Co-operation, dated 23rd March 1959, in their application to the Kanyakumari district and Shencottah taluk of the Tirunelveli district under section 72 of the Travancore Chitties Act, 1120 (Travancore Act XXVI of 1129).

10. Amendment to the Minimum Wages (Madras) Rules, 1953, under section 30 of the Minimum Wages Act, 1948 (Central Act XI of 1948), issued in G.O. Ms. No. 625, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 4th February 1959.

11. Amendments to the Madras Plantations Labour Rules, 1955 under section 43 (1) of the Plantations Labour Act, 1951 (Central Act LXIX of 1951), issued in G.O. Ms. No. 865, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 26th February 1959.

12. A short review of the activities of the Department of Industries and Commerce during the half-year ended 30th September 1958.

[31st August 1959]

13. Report on Community Development Programme progress for the quarter ended 30th September 1958.

14. Short Review of the activities of the Forest Department for the half-year ending 30th September 1958.

15. Report on the activities of the Animal Husbandry Department, Madras for the first half-year ending 30th September 1958.

16. Notification issued with G.O. Ms. No. 1336, Home, dated 7th May 1959, exempting all Transport Vehicles belonging to Government of Mysore and plying on the roads of the Madras State, from payment of tax under section 11 (1) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

17. Resume of work transacted by the Madras Legislative Assembly from the 2nd to 30th March 1959 (both days inclusive).

18. Notification issued with G.O. Ms. No. 1270, Home, dated 2nd May 1959, increasing seating capacity of contract carriages without increase in payment of tax under section 11 (1) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under section 16 (3) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

19. Review on the activities of the Madras State Transport Department for the half-year ended 30th September 1958.

20. Notifications issued with G.O. No. 884, Local Administration, dated 25th April 1959, amending the rules governing the payment of advances to officers and servants of Municipal Councils published with the late Local Self-Government Department Notification No. 298, dated 27th February 1932. [Laid on the table of the House under sections 112 and 199 (1) of the Madras District Boards Act, 1920 (Madras Act XIV of 1920).]

21. Notification issued with G.O. Ms. No. 1917, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 8th May 1959, amending the rules published with the late Development Department Notification No. 264, dated 1st August 1933.

22. Notification issued with G.O. Ms. No. 1784, Industries, Labour and Co-operation (Co-operation), dated 28th April 1959, amending the rules published with the late Development Department Notification No. 264, dated 1st August 1933.

23. Notification issued with G.O. Ms. No. 295, Health, dated 28th January 1959, making some amendments to the Public Health Establishment (Local Authorities) Regulations, 1940, published with the late Public Health Department Notification No. 24, dated 17th December 1940.

[31st August 1959]

24. Notification issued with G.O. Ms. No. 1511, Home, dated 26th May 1959, amending the rules under the Madras Borstal Schools Act, 1925, published in the Home Department Notification No. 1074 of the 25th August 1938.

25. Amendments to rules prohibiting the fishing of Pearl and Chank Fisheries, published with the late Development Department Notification No. 192, dated 22nd May 1931, issued with G.O. Ms. No. 813, Food and Agriculture, dated 24th February 1959, amending the Indian Fisheries Act, 1897 (Central Act IV of 1897).

26. A short report on the working of Co-operative Societies in the State of Madras for the half-year ended 31st December 1958.

27. Notification issued with G.O. No. 683, Revenue, dated 2nd March 1959 amending the Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Rules, 1951. [Laid on the table of the House under section 67 of the Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XXII of 1950).]

28. Notifications under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari), Estates Land (Reduction of Rent) and Estates (Supplementary) (Amendment) Act, 1958, issued in G.O. No. 1610, Revenue, dated 27th May 1959.

29. Resume of work transacted by the Madras Legislative Assembly from the 20th to 30th April 1959 (both days inclusive) at Ootacamund.

30. Notification issued with G.O. Ms. No. 1696, Home, dated 13th June 1959 under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 [Laid on the table of the House under sub-section (1) of section 11 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

31. Notifications issued with Memorandum No. 95852-M2/55-7, Revenue, dated 14th May 1959 under the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939.

32. A short report on the activities and achievements of the Village Courts for the half-year ended 30th June 1958 issued in B.P. Rout. No. 2112, dated 4th May 1959.

33. Notification issued with G.O. Ms. No. 1848, Industries, Labour and Co-operation, dated 1st May 1959 amending the Madras Partnership (Registration of Firms) Rules, 1932.

34. Rules under section 401 (8) of the Code of Criminal Procedure, 1898 issued with G.O. Ms. No. 1888, Home, dated 1st July 1958.

[31st August 1959]

35. *Amendment to the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Rules, 1955, issued in G.O. Ms. No. 32, Legislature, dated 16th May 1959.*

36. *Amendment to the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Rules, 1955, issued in G.O. Ms. No. 35, Legislature, dated 1st June 1959.*

37. *Seventh report of the Commissioner for Scheduled Castes and Scheduled Tribes for the year 1957-58 (Parts I and II).*

38. *Finance Accounts of the Government of Madras, 1957-58, and the Audit Report, 1958.*

39. *Appropriation Accounts of the Government of Madras, 1957-58, and Audit Report, 1959 (two volumes).*

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday] the 1st September 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

1.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Block Development Advisory Committee

* 31 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சமுதாய நலத் திட்ட ஆலோசனைக்குழுவிற்குக் கட்சி சார்பற்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்களா ?

(ஆ) போளூர், கலசபாக்கம் ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினர்கள் நியமனம் பற்றி 1959-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மீ 16-ம் தேதி திரு. ச. மொ. அண்ணாமலை, எம்.எல்.ஏ.-யிடமிருந்து கடிதம் வந்ததா ?

(இ) அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) The non-official Members for the Block Development Committees are not selected on party basis.

(b) Yes, Sir.

(c) The question of reconstituting the existing Block Development Committees is under consideration. No action is necessary at this stage on the representation of the hon. Member.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்ட மன்றத்தில்தான் மாற்றுக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு கோரப்படுகிறதே தவிர, அங்கேயுள்ள அதிகாரிகள் மாற்றுக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களை அந்தக் கமிட்டிகளில் உறுப்பினர்களாகப் போட வேண்டுமென்று நினைப்பதே யில்லை. காரணம், அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். இதை கவனித்து சர்க்கார் அவசியமான உத்தரவைப் பிறப்பிப்பார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்கள் தனிப்பட்டவர்கள் யாரையாவது பார்த்து பயப்படுகிறார்களோ என்னமோ, எனக்குத் தெரியாது. கட்சிகளைப் பார்த்து அவர்கள் யாரும் பயப்படுவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்தக் கமிட்டிகளுக்கு உறுப்பினர்களாக நியமிக்கப் படவேண்டியவர்கள்.

The president of the panchayat board.

One who has taken some interest in the co-operative movement in the Block area.

One who has taken some interest in the development of agriculture in that area.

One who is a Harijan and who has taken some interest in the welfare of Harijans in regard to housing schemes.

[1st September 1959]

இப்போதுள்ள உத்தரவுப் பிரகாரம், இந்த மாதிரி நான்கு பேர்களை உறுப்பினர்களாகப் போடவேண்டும். இதை எப்படி மாற்றியமைப்பது என்று இப்போது பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Are the Government aware of the fact that members who are not residing in the Block area have been selected and appointed to these committees? If specific instances of such selected members are brought to the notice of the Government, will the Government consider the question of removing them from the committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have any such information with me.

SRI S. M. ANNAMALAI: இப்போது அங்கே நான்கு உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் ஸ்டேட் கமிட்டியில் 10 பேர் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று ஏதாகிலும் தீர்மானித்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் கமிட்டியின் அமைப்பை எப்படி மாற்றியமைப்பது என்பதே இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் வந்து விட்டால் இந்தக் கமிட்டிக்கே அவசியம் இருக்காது. இந்தக் காரணங்களால், இதைப் பற்றி இப்போது அதிகமாக விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY: கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்ட கேள்விக்கு, அது சம்பந்தமாகத் தகவல் இல்லை என்று கனம் அமைச்சர் பதில் கூறினார். ப்ளாக்கிற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் அட்வைஸரி கமிட்டியில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது பற்றி கனம் அமைச்சருக்குத் தகவல் கிடைத்தால், அவர்களை நீக்கிவிட்டு ப்ளாக்கில் உள்ளவர்களை நியமிக்க நடவடிக்கை எடுக்க கனம் அமைச்சர் முன் வருவாரா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தகவல் கொடுத்தால் பார்க்கலாம். சில சமயங்களில், நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் எம்.எல்.ஏ. சம்பந்தப்பட்ட ப்ளாக்கில் இல்லாதவராக இருக்கலாம், அவர் இன்னொரு பிராந்தியத்தில் இருப்பவராக இருக்கலாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: சமுதாய நலத்திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கோரும் கனம் அமைச்சர்கள், இந்தக் கமிட்டிகளில், மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ-க்கள், எம்.எல்.சி-க்கள், கட்சி சார்பற்ற எம்.எல்.ஏ-க்கள், எம்.எல்.சி-க்கள் இவர்கள் தவிர காங்கிரஸாரல்லாத வேறு யாராவது இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள் என்று என்னிடம் தகவல் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ப்ளாக்கிலும், அட்வைசரி கமிட்டியில் காங்கிரஸுடன் தொடர்பில்லாதவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR: புதுவத்தூர் தொகுதியில் 4 ப்ளாக்குகளில் அட்வைசரி கமிட்டிகளில் உள்ள உறுப்பினர்களில் எம்.எல்.ஏ-க்கள் தவிர மற்றவர்கள் எல்லோரும் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தனிப்பட்ட இடத்தைப் பற்றிக் கேட்டால் இப்போது பதில் சொல்ல முடியாது.

[1st September 1959]

SRI K. VINAYAKAM: கம்யூனிடி ப்ராஜெக்ட் அட்வைசரி கமிட்டியில் அங்கம் வகிக்கும் விஷயத்தில், அந்தத் திட்டத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் அங்கம் வகிப்பது தானே நல்லது? அந்தத் திட்டம் சரியல்ல என்று தினந்தோறும் பிரசாரம் செய்பவர்கள், சட்ட சபை அங்கத்தினர்களாக இருப்பதால் அங்கே அங்கம் வகிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்தப் பிரசாரத்தை கமிட்டியிலும் செய்யலாம் என்ற நோக்கத்துடன் அங்கே வரவேண்டுமென்று அவர்கள் கோருகிறார்களோ என்னமோ, எனக்குத் தெரியாது.

Desilting of Kalasamudram in Polur taluk

* 32 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI:** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

வட ஆற்காடு ஜில்லா, போளூர் வட்டம், காளசமுத்திரம் எரியிலுள்ள மண்ணை வாரும் திட்டம் எந்த நிலையிலுள்ளது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The scheme has been dropped as it was found to be highly uneconomical.

SRI S. M. ANNAMALAI: இந்த காளசமுத்திரம் எரியில் ஏறத்தாழ இரண்டு மாதங்கள் தண்ணீர் வந்திருந்த போதிலும்கூட ஒரு நாளைக்கு கூட பாய்வதில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளாக அங்கே தொடர்ந்து 'ரெமிஷன்' கொடுத்து வருகிறார்கள். எரியில் 12 அடிக்கு மேல் மண் அடித்து தூர்ந்து போய் இருக்கிறது. மதகு பூராவும் தூர்ந்துபோய் இருக்கிறது. அதனால் அங்கே தண்ணீர் பாய்வதில்லை. எனவே அதை மறு பரிசீலனை செய்து மண்ணை எடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மழையில்லாததால் எரிக்கு தண்ணீர் வரவில்லை என்றால், அப்போது எரி எவ்வளவு நல்ல நிலையிலிருந்தாலும் அதைத் தவிர்க்க முடியாது. இந்த எரியைப் பொறுத்த வரையில் இதன் மூலம் சாகுபடி செய்யப்படக்கூடிய நிலப் பரப்பு 154 ஏக்கர் 77 சென்ட். சென்ற ஐந்து வருஷங்களில் இதன் மூலம் சாகுபடி செய்யப்பட்ட நிலப் பரப்பு 145 ஏக்கர் 76 சென்ட். ஆகையால் சாகுபடி செய்யாமல் போனது 9 ஏக்கர் 1 சென்ட்தான். மேலும் இந்த எரியின் 'காச்மெண்ட் எரியா' மலைப் பிராந்தியத்தில் இருக்கிறது. ஆகையால் வேகமாக மண்ணை அடித்துக் கொண்டு போகிறது. மதகை சரிபடுத்த வேண்டுமானால் அதற்கு 30,000 ரூபாய் செலவாகும். அவ்வளவு செலவு செய்தாலும் ஏற்படக்கூடிய பலன் கணிசமாக இருக்காது என்று தெரிகிறது. ஆகையால் இதற்கு 30,000 ரூபாய் செலவு செய்வது 'அனஇக்னூமிகல்' என்பதால் இது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது.

"Swayamariyathai" marriages

* 33 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANIAM:** Will the Hon. SRI S. LAZAR: the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to bring in legislation to validate "Swayamariyathai" or non-religious marriages so far conducted in our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

SRI S. LAZAR: ஒரு சாரார் இது போன்ற கல்யாணங்களைச் செய்து வைப்பதையே தங்கள் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தநிலையில் தகராறுகள் வரும் போது கோர்ட்டுகளில் இவர்களுக்கு பாதுகாமான தீர்ப்புகள் (இக்கல்யாணங்கள் செல்லுபடியாகா என்ற தீர்ப்புகள்), வழங்கப்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? இதுபோன்ற கல்யாணங்களைச் செய்துவைக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கம் எச்சரிக்கை செய்யுமா?

[1st September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சுயமரியாதை முறைப்படி கல்யாணங்கள் செய்து வைப்பதால் சில சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடும். இதன் காரணமாக இது சம்பந்தமாக ஒரு சட்டம் வேண்டுமென்று முன்பு கோரப் பட்டது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். ஆனால் பார்லிமெண்டால் இயற்றப்பட்டிருக்கும் ஸ்பெஷல் மாரியேஜஸ் சட்டத்தின் உதவியால் இந்தச் சங்கடங்களை சமாளிக்கலாம். சுயமரியாதைக் கல்யாணம் என்பது இன்ன 'பாட்டர்ன்' -ஐச் சேர்ந்தது என்று 'டிபைன்' பண்ணுவது, இன்னின்ன செய்தால் அது கல்யாணம் ஆகும் என்று 'டிபைன்' பண்ணுவது கஷ்டம். எனென்றால் சுயமரியாதைக் கல்யாணங்கள் ஒரே பாட்டர்னைச் சேர்ந்தவை யாக இல்லை. மேலும், சுயமரியாதைக் கல்யாணம் என்பது இன்னது என்று அதை சட்டப்படி நிர்ணயிப்பதே சுயமரியாதைக்கு உகந்தது அல்ல. ஆனால் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்பவர்கள் 'ரெஜிஸ்டர்' பண்ணிக் கொள்ளலாம். 'ரெஜிஸ்டர்' பண்ணிக் கொண்டு விட்டால் அந்தக் கல்யாணம் 'வாலிட்' ஆகிவிடும்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஆண்டவன் பேரில் கல்யாணம் செய்து கொண்டாலும் அது செல்லாது என்று நீதிபதி தீர்ப்பளித்திருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியென்றால் முன்பு இந்த சபையில் கொண்டு வரப்பட்டுக் கைவிடப்பட்டிருக்கும் ஒரு மசோதாவை மறுபடியும் கொண்டு வந்து சட்டமாக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முன்பே சொன்னேன் சுயமரியாதைக் கல்யாணம் என்பது இன்ன பாட்டர்னைச் சேர்ந்தது என்று நிர்ணயிப்பது கஷ்டம் என்று. அது பலவிதமாக இருக்கிறது. சிலர் மாலை மாற்றிக்கொள்கிறார்கள், சிலர் மாலை மாற்றிக் கொள்வதில்லை. சிலர் மோதிரம் மாற்றிக்கொள்கிறார்கள், சிலர் மோதிரம் மாற்றிக்கொள்வதில்லை. சில கல்யாணங்களில் விளக்கு இருக்கிறது, சில கல்யாணங்களில் விளக்கு இல்லை. இம்மாதிரி இது பல விதமாக இருக்கிறது. ஆண்டவனைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ரெஜிஸ்டர் செய்துகொள்ளலாம். ரெஜிஸ்டிரார் இருக்கிறார். ரெஜிஸ்ட்ராட்டம் சொல்லிவிட்டால் கல்யாணம் 'வாலிட்' ஆகிவிடும். ரெஜிஸ்டிரார் ஆண்டவனைவிட மேலானவர். (சிரிப்பு).

SRI P. S. CHINNADURAI : எந்த முறைப்படி விவாகம் செய்து கொண்டாலும் எல்லா விவாகங்களுமே ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று சட்டமியற்ற சர்க்கார் முன்வருமா? தாங்களாக ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்வது ஒரு மாதிரி, சர்க்கார் கூறி ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்வது வேறொரு மாதிரி.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கல்யாணத்தில் ஏன் நிர்ப்பந்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும்? ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள விரும்புபவர்கள் ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளலாம். அதற்கு வசதி இருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED : இதுவரையில் இந்த ராஜ்யத்தில் எத்தனை சுயமரியாதைக் கல்யாணங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்ற தகவல் கனம் மந்திரி அவர்களிடம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி சென்ஸஸ் ஒன்றும் எடுக்கவில்லை.

Increase in the strength of the Legislative Assembly

* 34 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நடக்கவிருக்கும் பொதுத் தேர்தலில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தும் உத்தேசமுண்டா?

[1st September 1959]

(ஆ) அப்படியானால், தொகுதிகள் எந்த அடிப்படையில் பிரிக்கப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Cases of death due to sunstroke

* 35 Q.—**SRI K. VINAYAKAM :** Will the Hon. Minister for Revenue be pleased to state whether there had been any cases of death due to sunstroke this summer in our State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No such case has been brought to the notice of the Health Department.

MR. SPEAKER : When I call out the number of a question, may I request the hon. Member concerned to please get up and say, 'I put the question'. As the Hon. the Minister for Industries is not here just now, we may take up question No. 36 a little later.

Pension for the employees of municipalities

* 37 Q.—**SRI K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have any proposal to extend the pension scheme to the employees of municipalities as is done in the case of teachers employed under municipalities?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : No, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : When the Hon. Minister for Local Administration visited the municipality of Tuticorin, was a representation given to her by the employees of that municipality requesting that the same concession may be given to them?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : A representation was given but after considering it, it was found that it was not possible to apply the pension scheme to them.

SRI N. MARUDACHALAM : ஸார், முனிசிபல் உபாத்தியாயர் களுக்கு பென்ஷன் திட்டம் எப்போது அமுலுக்கு வரும்? இதை உடனடியாக அமுல் நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : இதற்குத் தனிக் கேள்வி கேட்கவேண்டும்.

SRI K. VINAYAKAM : May I know what special reasons weighed with the Government in rejecting the petition for the same concession being shown to the other employees of the municipality?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The financial position is the reason. We are unable to meet now the demands relating to even such amenities as water-supply and so on. If we take up this also, there will not be funds.

[1st September 1959]

Holidays and working hours for Government offices

* 38 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to reduce the number of holidays and also increase the number of working hours of the Government offices and staff?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether the Central Government have recommended to this Government a reduction in the number of holidays in our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is no recommendation as such. But generally the opinion is being expressed that we should cut down the number of holidays.

SRI A. A. RASHEED: Will the Government consider the question of increasing the number of working hours for the Government employees and declaring Saturday and Sunday as holidays?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I would be happy if they work efficiently and effectively during the hours of work now prescribed. I do not think that by increasing the number of hours of work, we will be able to turn out better work.

Prohibition offences

* 39 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the percentage of reduction of Prohibition offences subsequent to the recent amendment of the Madras Prohibition Act providing for increasing the punishment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: 32 per cent in 1958 and 30 per cent in 1959.

SRI S. LAZAR: In view of the encouraging results which the Amended Act has produced, may I know what steps Government have taken to implement this Act more intensively? Have they increased the strength of the squad engaged in booking these offenders?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Amended Act is being implemented all right. There are also subdivisional mobile parties throughout the State to strike at the centres of distillation.

Tiruvanaikoil Kolumantap

* 40 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Tiruvanaikoil Kolumantap, Tiruchirappalli, has collapsed on 3rd June 1959; and

1st September 1959]

(b) if so, the cause for such a collapse?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) Cracks in a few terraced slab stones over the wooden kolumantapam.

SRI A. A. RASHEED: What is the extent of damage caused by this accident?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: A portion of the mantapam fell down. The estimated cost of setting it right is Rs. 8,000.

SRI K. VINAYAKAM: Is the fall of this mantapam a mere act of God or do the Government suspect sabotage by non-Hindus?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Or non-believers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may submit that it is not fair on the part of the hon. Member to attribute the fall to sabotage particularly when a non-Hindu Member has taken so much interest in putting this question. The accident was not an act of God but due to an act of nature. On the terrace more and more chunam was put and it could not bear it. Even buildings have their own age.

SRI A. A. RASHEED: I submit the hon. Member's question is an insinuation against me.

MR. SPEAKER: Nobody suggests that. In fact, the hon. Member was defended by the Hon. Minister.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: நீண்ட காலத்திற்கு முன்னால் கட்டிய இது போன்ற கோயில்கள் இடிந்து விழுந்து மக்களுடைய உயிர்களுக்கு ஆபத்து உண்டாகாமல் இருக்க குறைந்த பட்சம் 100 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருக்கக்கூடிய கோயில்களை உடனடியாகப் பழுது பார்க்க அல்லது வேறு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய சர்க்கார் முயற்சி செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறபடி ஒவ்வொரு கோயிலிலுடைய நிலைமையும் அப்போதைக்கப்போது பரிசீலிக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது. இந்த மண்டபம் இடிந்து விழுவதற்கு முன்பு இதைப் பார்த்து எஸ்டிமேட் போட்டிருக்கிறார்கள். வேலையை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்னால் விழுந்து விட்டது.

Engineering Colleges and Polytechnics

* 41 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the Central Government have decided to start Regional Colleges of Engineering and Polytechnics all over the country;

(b) if so, how many such regional colleges would be opened in the State, when and where?

[1st September 1959]

(c) how many students would be admitted in these colleges; and

(d) what are the courses that would be taught in them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) Nil.

(c) & (d) Do not arise.

SRI K. VINAYAKAM: May I know in which places these colleges and polytechnics will be opened by the Centre in our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This question is about colleges. I said no regional colleges would be opened in this State.

SRI T. S. RAMASWAMY: It refers to polytechnics also.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The question is: 'How many such regional colleges would be opened?' Any way, as far as polytechnics are concerned, two Centrally-sponsored institutions, one in Kanyakumari and the other in North Arcot, will be opened. As far as engineering colleges are concerned, we are not getting any.

SRI K. VINAYAKAM: Is it not a fact that a regional conference on technical studies was held at Delhi at which a decision was taken by the Central Government to open such colleges, one such being located in the Madras State also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think the hon. Member is correctly informed. Two colleges have been allotted to the Southern region, one at Mangalore and the other at Warangal. As far as we are concerned, I am sure the hon. Member is aware that a higher technological institute which is a much bigger institution involving greater investment has already been allotted to Madras.

SRI T. S. RAMASWAMY: May I know whether the polytechnics in Kanyakumari and North Arcot have started functioning? If not, when will they start functioning?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I think, the polytechnic in Kanyakumari will start functioning very soon. About North Arcot, it is still under consideration because we are unable to get a suitable place at Katpadi or in Vellore. Therefore, the question of starting it at present in Madras and shifting it to Vellore next year is under consideration.

SRI T. KARIA GOUNDER: தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு ஜில்லா விற்கு பாலிடெக்னிக் அடுத்த வருஷம் மாற்றப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்கு நிதி உதவி தருவதாகச் சொன்னவர்கள் சர்க்காரிடத்தில் அவற்றைச் சேர்த்து விட்டார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: குடியாத்தத்தில் ஒரு பாலிடெக்னிக் வைக்க ஒரு நண்பர் நன்கொடை கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார். அந்த பாலிடெக்னிக் இல்லை இது. அது வேறு. மத்திய சர்க்காரே

[1st September 1959]

செலவு செய்து கட்டக் கூடிய பாலிடெக்னிக் இது. வேலூர் பக்கத்தில் இதை வைக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. வேலூரில் சரியான இடம் இல்லாததால் தாற்காலிகமாக இதை சென்னையில் ஆரம்பிக்கலாமா என்று இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

Infectious diseases hospitals

* 42 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to open infectious diseases hospitals in all the district headquarters?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that persons suffering from infectious diseases are admitted along with persons suffering from non-communicable diseases in the hospital? If so, will Government isolate these persons from those suffering from non-communicable diseases?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: They are given separate accommodation. They are not mixed up with other patients.

SRI N. MARUDACHALAM: ஸார், இருக்கக்கூடிய தலைமை ஆஸ்பத்திரி களிலேயே இடம் போதவில்லை என்று நோயாளிகளை அனுப்பி விடுகிறார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரிகளை விஸ்தரிக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: எல்லா ஆஸ்பத்திரிகளிலும் இம்மாதிரி தொத்து நோய்களுக்காக தனியாகச் சில படுக்கைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

* 43 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have received any request from the district boards regarding the opening of infectious diseases hospital in the district headquarters?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir.

SRI C. NATARAJAN: கடலூர் தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரிக்கு நமது அரசாங்கத்தினிடமிருந்து நிதி வேண்டி அரசாங்கத்திற்கு மனு வந்திருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் அந்த நிதி உதவி அளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அந்தமாதிரி என்னிடத்தில் ஒரு தகவலும் வரவில்லை.

SRI A. A. RASHEED: Is there any proposal to open a separate infectious diseases hospital for South Madras?

MR. SPEAKER: The hon. Member must have read this morning's newspapers. Anyway, the Hon. Minister may reply.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கார்ப்பொரேஷன் இப்போது ஒரு ஆஸ்பத்திரியை நடத்தி வருகிறது. இருந்தாலும் ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரியாக இன்னும் நல்ல ஸ்திதியில் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதற்காக சர்க்காருடைய உத்தேசம்.

[1st September 1959]

SRI K. VINAYAKAM : Are the Government aware that in South Madras, viz., Kodambakkam, there is a place set apart for locating an infectious diseases hospital, a land owned by military authorities who have given it back to the State Government for this purpose?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தென் சென்னையில் கோட்டூர் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. இதை அங்கு வைக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்திருந்தது. ஆனால் அது கைவிடப்பட்டுவிட்டது. என்கே ஆரம்பிப்பதாக இருந்தாலும் அங்கே குடியிருப்பவர்கள் ஆட்சேபனை செய்கிறார்கள்.

SRI P. G. MANICKAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 35 தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டப்படும் என்று ஊட்டியில் நடந்த சுகாதார போர்டு கூட்டத்தில் டைரெக்டர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதன்படி இதுவரை எத்தனை ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன? இன்னும் எங்கெங்கு கட்டுவதாக உத்தேசம்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதெல்லாம் கட்டுகிற பொருப்பு ஸ்தல-ஸ்தாபனத்தினுடையது. இவைகளைக் கட்ட அவர்கள் முன் வந்தால் அரசாங்கம் பாதிப் பணம் கொடுக்கும். அதற்காகும் செலவுக்குக் கூடுமான தொகை கொடுக்க திட்டம் இருக்கிறது. அதற்கு ஸ்தல-ஸ்தாபனம் முன் வரவேண்டும்.

Lignite Corporation, Neyveli

* 36 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there is a proposal by the Government to induce the Lignite Corporation at Neyveli to have one or two buses with guides to take the visitors round on payment of fare?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir. There is no such proposal under the consideration of the Government. However it is understood that the Neyveli Lignite Corporation has under consideration a proposal to show round the visitors in the transport provided by the Corporation. There are already three information guides to take visitors round the Project.

Rayon

* 44 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தேசிய தொழிலிலிருந்திக் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக வெங்காயச் சருகு சேலை தொழிற்சாலை (ரேயான் துணி உற்பத்தித் தொழிற்சாலை) ஒன்றை சென்னை ராஜ்யத்தில் அமைப்பது பற்றி அரசாங்கத்தாரால் பரிசீலனை ஏதாவது நடத்தப்பட்டு வருகிறதா?

(ஆ) அவ்வாறு பரிசீலனை நடத்தப்பட்டுவரின், அதன் விவரங்கள் யாவை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir.
(b) Does not arise.

* 45 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை ராஜ்யத்தில் நார்ப்பட்டு உற்பத்தி நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்துவது பற்றி அரசாங்கத்தாரால் பரிசீலனை நடத்தப்பட்டு வருகிறதா?

[1st September 1959]

(ஆ) அவ்வாறு பரிசீலனை நடத்தப்பட்டுவரின், எந்த இடத்தில் இந்நிலையம் எப்போது ஏற்படுத்தப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The Government have no proposals under their consideration for setting up a factory for the manufacture of rayon silk. But a firm in the private sector under the name and style South India Viscose, Limited has been started for the establishment of a factory near Mettupalayam for the manufacture of Viscose filament rayon yarns, staple fibre and auxiliary chemical products. The factory is expected to go into production in 1960.

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், இந்தத் தொழிற்சாலையை இந்தியாவில் எந்த இடத்தில் அமைக்கலாம் என்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்து அறிய மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட ஜப்பானிய கோஷிடி சென்னை ராஜ்யத்திற்கு விஜயம் செய்தபோது நமது சர்க்காரால் அவர்களிடம் என்ன தெரிவிக்கப்பட்டது? வெங்காயச் சருகு சேலை உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள், மூங்கில்கள் அதிகமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருப்பதால் அந்தத் தொழிற்சாலையை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிப்பது பற்றி மீண்டும் புனராலோசனை செய்து இந்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறபடி இருந்தால் நான் ரொம்பவும் சந்தோஷப்படுவேன். இந்த ராஜ்யத்தில் போதுமான மூங்கில் இல்லையென்று நாம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏராளமான மூங்கில் இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டாவதாக, ஜப்பானிய குழு "ரேயான் பாக்டரி"யை எந்த இடத்தில் வைப்பது என்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை அறியவே வந்தார்கள்.

SRI K. R. NALLASIVAM : வெங்காயச் சருகு சேலைகள் வகையராக்கள் பாலக்கவச்சியை அதிகமாக உண்டு பண்ணுவதாக இருப்பதால் அந்த ஆலைகளை அமைக்க சர்க்கார் உதவி செய்யக்கூடாது. இரண்டாவதாக, வெளிநாடுகளிலிருந்து இவற்றை இறக்குமதி செய்வதையும் தடை செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ரேயான் இன்றைக்கு துணி ஆடை முதலியவைகளில் உபயோகிக்க மிகவும் வசதியாக இருக்கிறது. எல்லா நாடுகளும் ரேயான் உற்பத்தி செய்து தங்களுடைய தேவைகளைப் பெருக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் மட்டும் நாம் ஏன் பிற்போக்காக இருக்க வேண்டும்? அதன் இறக்குமதியைத் தடை செய்ய உத்தேசம் இல்லை.

SRI V. SANKARAN : ஸார், இந்த வெங்காயச் சருகு சேலை மாடர்களைப் பழைய அநாகரிக நிலைக்குக் கொண்டு சென்று, அப்போதிருந்த உடை நிலையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஆதலால் அங்கங்களை மறைக்காத இந்த அங்கியை நம் ராஜ்யத்தில் செய்ய வேண்டாம் என்று எங்கள் கூறுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அங்கத்தினர் அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் அப்படி இருந்தால் அவர்கள் உடுத்திக் கொள்ள வேண்டாம் (சிரிப்பு).

Gramasevakas

* 46 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of Gramasevakas and Gramasevikas to be recruited in 1959; and

[1st September 1959]

(b) the manner in which Gramasevaks and Gramasevikas are recruited?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) About 300 candidates will be recruited for the posts of Gramasevaks, Grade II.

Besides the 122 candidates recruited for the posts of Gramasevikas in May 1959, no further recruitment to these posts will be made during this year.

(b) The posts of Gramasevaks, Grade II, which were within the purview of the Madras Public Service Commission, have since been excluded from its purview in June 1959. The question of prescribing a procedure for recruiting candidates for the posts of Gramasevaks, Grade II, in future is under consideration.

Recruitment to the posts of Gramasevikas is made by a Standing Committee consisting of officials and non-officials. The Committee interviews the candidates at the different Rural Extension Training Centres in the State and selects candidates after conducting an aptitude test.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இந்தப் பயிற்சிக்கு ஆள் எடுப்பதை “பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு” விட முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் இல்லாமல் எப்படி எடுக்கவேண்டுமென்று, ஆலோசனைக் குழு ஒன்றின் ஆலோசனை யின்படி ஒப்புக்கொண்டு, எப்படி தனிப்பட்ட நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்து தேர்ந்தெடுப்பது என்பது பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: கிராம சேவகிகளாகவும், சமூக கல்வி பணியாளர்களாகவும் பெண்களை நியமிப்பதால் எந்தவிதமான கணிசமான வேலைகளும் ப்ளாக் ஏரியாக்களில் நடைபெறவில்லை என்ற பொதுவான எண்ணம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறதா? மத்திய அரசாங்கம் அவ்வாறு வைத்துக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தினாலுங்கூட அதனால் எந்த வித பலனும் ஏற்படவில்லையென்ற காரணத்தினால் அந்தப் பணத்தை ப்ளாக்கு களில் வேறு வகையில் செலவு செய்யலாம் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு அறிவித்து அரசாங்கம் ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பெண்களைக் கொண்டு வேலைகளைச் செய்வதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். இதுபற்றி மாற்றுத் திட்டங் களைப் பரிசீலித்து முடிவு செய்யலாம். இதில் இருக்கும் குறைகளை அவ் வப்போது நீக்குவதற்கு ராஜ்ய சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் அவ்வப் போது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: ஏற்கெனவே இரண்டு ஆண்டுகள் இந்தப் பயிற்சி பெற்றவர்கள் பயிற்சி முடிந்து 4 மாதங்களாகியும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படவில்லை என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? எத்தனைபேர் பயிற்சி பெற்றார்கள், எத்தனை பேர்களுக்கு இதுவரை வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியாத நிலையில் ஏன் அதிகம் பேருக்கு பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I should like to have a separate question for this.

[1st September 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இந்தப் பயிற்சிக்குத் தியாகிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் எந்த அடிப்படையில் அவர்கள் எடுக்கப்படுகிறார்கள்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தனிப்பட்ட தியாகிகள் இதற்காக எடுக்கப்படவில்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், இந்த கிராம சேவகிகளாக அவர்கள் நியமிக்கப்படுவதற்கு முன்னால் அவர்கள் திருமணம் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டுமென்று “ப்ளானிங் கமிஷன்” சிபாரிசு செய்திருக்கிறதா?

MR. SPEAKER: The question is out of order.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, are not definite duties assigned to these Gramasevikas and Gramasevaks, like popularisation of Government schemes? If so, are the Government aware that some of these employees are not doing the proper work but on the other hand they are carrying on anti-Government propaganda under the guise of doing the work of Gramasevikas and Gramasevaks?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think the hon. Member is correct in saying that all of them are functioning inefficiently and ineffectively. There might be odd cases where they might indulge in unauthorised activities, which are not desirable. But there is no use condemning everybody. I am sure as time goes on all these difficulties would be rectified.

SRI K. PERIANNAN: கிராம சேவகிகளுக்கு எந்த அடிப்படையில் உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்,

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A separate question may be put.

Traffic regulations in the City of Madras

* 47 Q.—**SRI K. VINAYAKAM:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce “traffic cones” in the City of Madras;

(b) what the advantage of such “traffic cones” is; and

(c) at what places they would be first introduced to start with?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) It helps to divide the road so as to allow during peak hours two rows of traffic in the direction in which the flow of traffic is great.

(c) This system has been introduced as an experimental measure on Mount Road from Spencers ‘In Gate’ up to Thous- and Lights (opposite to Hotel India).

[1st September 1959]

* 48 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government are aware of the frequent traffic regulations changed by the Police, causing inconvenience to the motorists and the road users in the City of Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Traffic regulations in Madras City have not been frequently changed by the Police. Only certain restrictions like declaring certain roads as for one way traffic, and prohibition of certain type of traffic on certain roads have been imposed during the last one year.

SRI A. A. RASHEED: Is the Hon. Minister aware that some streets which are under one way traffic in one month come under two-way traffic in the next month and again under one way traffic in the third month and so on thus causing annoyance to the road-users?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It may be of some annoyance but the hon. Member should appreciate that in some of the cases certain experiments are necessary.

Identity cards for voters

* 49 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that the Election Commission of India propose to introduce identity cards to voters so as to prevent impersonation; and

(b) if so, whether the Government have recommended to the Commission that this system be tried in this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) Yes, Sir.

* 50 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தேர்தல்களில் அடையாள கார்டுகள் கொடுக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

(ஆ) வருகின்ற பொதுத் தேர்தலில் வாக்குச் சீட்டுகளில் குறிபோடும் முறை அனுசரிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) At present the system of supplying identity cards to voters is being tried as an experiment in Calcutta. The Election Commission has stated that the result of the experiment should be awaited before extending the scheme to any other constituency in any State.

(b) The question as to what system of voting should be adopted in the coming general elections has not yet been decided by the Election Commission.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, drawing some useful lessons from the recent Corporation elections held in the Madras City, will

[1st September 1959]

the Government think of the possibility of introducing identity cards along with photographs affixed to them so as to prevent misuse of voting in the elections?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir, that is the system which is being tried now at Calcutta. If that experiment is found to be successful, it will be extended to other cities.

SRI S. M. ANNAMALAI: இந்த வாக்குச் சீட்டுக்களில் குறிபோடும் முறை சிறு கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்குத் தெரிவதில்லை; தெரியாத காரணத்தால் அதிகமான வோட்டுக்கள் செல்லுபடியாகாமல் போகின்றன. ஆகவே, இந்த முறையை நகரப் புறங்களில்மட்டும் புகுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சர்க்கார் தேர்தல் குழுவின்ருக்குத் தெரியப்படுத்துமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: செல்லுபடியாகாத வோட்டுக்கள் அதிகமாக இருக்கவில்லை. மிகக் குறைவாகத்தான் இருந்தன. கல்வியறிவு இல்லாதவர்கள் இருக்கும் பகுதிகளில் மட்டுந்தான் செல்லுபடியாகாத வோட்டுக்கள் இருந்தன என்பது அல்ல. படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் வோட்டுப் போடப்போதும், இதைவிட அதிகமான செல்லுபடியாகாத வோட்டுக்கள் இருந்தன.

SRI C. R. RAMASWAMI: May I know whether in Calcutta these identity cards are being issued with photographs?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir.

SRI K. VINAYAKAM: What would be the expenditure that would be involved if identify cards with photographs are introduced? Would it be a huge expenditure when compared to the expenditure that is now being incurred by the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In any event it will be extra expenditure. I think a rough calculation has been made and it may cost about six to eight annas per voter.

SRI A. GOVINDASAMI: வோட்டுச்சீட்டிலே குறிபோடுகிற முறை வரும் போது முத்திரை இடப்படலாமா? அல்லது பென்சிலாலே குறிபோடுகிற நிலைமை இருக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The question as to what system of voting should be adopted in the coming general elections has not yet been decided by the Election Commission.

SRI V. SANKARAN: இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக இருந்தால், நம் முடைய ராஜ்யத்தின் முக்கிய நகரங்களிலாவது இந்தத் திட்டம் கண்டிப்பாக அமுலாக்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதுதான் சர்க்காருடைய உத்தேசம், நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் முக்கியமாக சென்னை நகரம், திருச்சி, மதுரை, கோயமுத்தூர், சேலம் ஆகிய பெரிய நகரங்களிலாவது எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சிபார்சு செய்திருக்கிறது.

Village Officers

* 51 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் உத்தியோகம், ஊதியம் போன்றவைகளிலே மாறுதல் செய்வது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தாரால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு எடுத்த முடிவுகளின் விவரங்கள் யாவை?

[1st September 1959]

(ஆ) அவை எப்போது அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படலாம் ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) The matter is still under the consideration of the Government.

(ஆ) Does not arise.

SRI P. G. MANICKAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மந்திரிசபை உப கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. இன்னும் இதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படாமல் இருப்பதால், கூடியசீக்கிரம் இதற்கு ஒரு முடிவு ஏற்படுவதற்குச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தப் பிரச்சினையை ஆராயும் போது புதுப் புதுச் சிக்கல்கள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் இதைத் தீர ஆராய்ந்து பார்த்து சரிவர நன்றாகச் செய்யவேண்டுமென்பது உத்தேசம்.

(ஸ்ரீ எம். பி. சுப்பிரமணியம் எழுந்தார்.)

MR. SPEAKER : பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் பதில் சொல்லிய பிறகு கனம் அங்கத்தினர் என்ன கேட்கப் போகிறார் ?

SRI M. P. SUBRAMANIAM : நம்முடைய ராஜ்யத்தில் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு கான சம்பள விதிதங்களைப்பற்றி ஆராய்ந்து சிபார்சு செய்ய கமிஷன் ஒன்று நியமித்திருக்கிறார்களே, அவர்கள் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கிற சந்தர்ப்பத்திலே கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய குறைகளும் கவனிக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தப் பிரச்சினையிலே சம்பள விதிதம் மாத்திரம் அல்ல. மற்ற பல விஷயங்களெல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகையால், இந்தக் கமிஷனுக்கும் இதற்கும் ஒன்றும் சம்பந்தம் இருப்பதாகச் சொல்லமுடியாது.

SRI K. R. NALLASIVAM : நீண்ட நாட்களாக இது யோசனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதில் இருக்கும் அடிப்படையான சிக்கல் என்ன என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அடிப்படைச் சிக்கல்கள் என்னவென்றால் பரம்பரை பரத்தியதை இருக்கிறது. அதை எடுத்துவிட்டுப் புதிதாகச் செய்தால் சம்பளம் ஜாஸ்தி கொடுக்கவேண்டும். சம்பளம் கொடுத்தால், எப்படிக் கொடுக்கிறது, டிரான்ஸ்பர் உண்டா என்று இம்மாதிரி பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன.

Oil resources

* 52 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ரஷ்யா அனுப்ப இருக்கும் எண்ணெய்த் தொழில் நிபுணர்களும் யந்திர சாதனங்களும் இம் மாநிலத்தில் எண்ணெய் வள ஆராய்ச்சிக்குக் கிடைக்குமா ?

(ஆ) எண்ணெய்த் தொழில் அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக, மே மாதம் இந்தியா வந்த ரஷ்ய மந்திரி ஸ்ரீ அன்ட்ராபோல் கவனத்திற்கு இவ்விஷயம் கொண்டு வரப்பட்டதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Investigation on the oil resources of this State is being conducted by the Central Government through the Oil and Natural Gas Commission, Dehra Dun. If assistance from the Soviet experts is required in oil exploration work in this State, the Commission will no doubt arrange for it.

1st September 1959]

(b) This Government have had no discussion with the Russian Minister.

SRI A. VEDARATHNAM : இதுவரையில் அந்த எண்ணெய் பரிசோதனையில் என்ன முடிவு காணப்பட்டிருக்கிறது ? இதிலிருந்து ரஷ்ய உதவி தேவை என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறதா ? அப்படியானால், என்ன முடிவு என்ற விஷயத்தை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதுவரையிலும் நடந்த பரிசீலனை ரஷ்ய நிபுணர்களும் மேற்கு ஜெர்மனி நிபுணர்களும் சேர்ந்து நடத்தியதுதான். அதன் விளைவாக எங்கு எண்ணெய் இருக்கலாம் என்று ஒரு ஹேஷ்யம் செய்யப்படுகிறது. அதற்கு அதிகமாக இப்பொழுது ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. அவர்கள் ஏரோ-மாக்னடிக் ஸர்வே ஒன்று நடத்தியிருக்கிறார்கள், அதன் பயனாக எந்தெந்த இடங்களில் எண்ணெய் இருக்கலாம், எவ்வளவு ஆழத்தில் இருக்கும் என்று இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் பரிசோதனை நடந்துகொண்டு வருகிறது.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Sir, may I know the places where this investigation has been taken up so far and the places where it is intended to be taken up hereafter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The aero-magnetic survey covers an area of 530,000 square miles, covering West Bengal region through Orissa, Andhra, Madras, Cape Camorin, Travancore, Bombay, the Bay of Cambay and Kathiawar. They have stated that this survey should be extended laterally to a distance of 100 to 2,300 miles into the sea and it might help in the appraisal of oil potentialities in the coastal region.

SRI C. R. RAMASWAMI : May I know whether there is any proposal to manufacture synthetic oil from lignite?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not think it has even come beyond the laboratory stage. So, there is no proposal at present.

SRI A. VEDARATHNAM : இது சம்பந்தமாக ரஷ்ய மந்திரி மிஸ்டர் அன்ட்ராபோல் வந்தபோது கனம் அமைச்சர் அவர்களைப் பேட்டி கண்டார்களா ? இது விஷயத்தைப்பற்றி அவர்களோடு ஏதேனும் அலோசனை நடத்தினார்களா ? அப்படியானால் விவரம் அறிவிப்பார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது மத்திய சர்க்காருடைய பொறுப்பு. மத்திய சர்க்கார் இதற்காகத் தனிக் கமிஷன் ஒன்று நியமித்திருக்கிறார்கள். தலைக்குத் தலை இதைப்பற்றி பேசுவதால் கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகையால் ஒருவர் மூலமாகவே நடத்துவது தான் சரி, மத்திய சர்க்கார் மூலமாக இது நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

Yellow journals

* 53 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state when the Government propose to introduce a Bill to control yellow journals in our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A Draft Bill to control yellow journalism in this State has been prepared by this Government and sent to the Government of India for their concurrence.

[1st September 1959]

as the subject of the legislation falls within the concurrent legislative field. The Bill will be introduced in the Legislature in due course after the concurrence of the Government of India has been received.

SRI V. SANKARAN: ஒரு சில குறிப்பிட்ட தினசரிப் பத்திரிகைகள் தினந்தோறும் நடிகைகளின் பல கோணப்படங்களைப் போட்டு தலைப்பில் வெளியிடுகின்றன. அதைத் தடுக்க ஏதாவது உடனடியாக மசோதா கொண்டுவர அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

MR. SPEAKER: "Yellow journalism" என்றால் நீங்கள் சொல்வதும் அதில்வந்து விடுகிறதே.

SRI S. LAZAR: May I know the main features of the Bill which has been sent to the Union Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is proposed to amend sections 292 and 293 of the Indian Penal Code and introduce a new section 292-A.

SRI K. VINAYAKAM: Do the Government at present possess any list of the yellow journals that are now in existence in our State and if so, will the Government place it on the table of the House or read it now?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have the list and I am not conversant with these yellow journals.

Forest boundaries

* 54 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any steps were taken to demarcate and maintain forest boundaries after the States reorganization; and

(b) if so, what those steps are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The frontier boundary between Shencottah taluk and Kerala State alone requires the survey and demarcation work, which will be undertaken by the Madras Survey Department.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இது எப்பொழுது செய்யப்படும்? இதனால் சாதாரணமாக அன்றாட வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் போய் வரும்போதும், தலைச்சமை கொண்டு வரும்போதும் எல்லாத் தகராறு வருகிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு உடனடியாக இதைச் சர்வே செய்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பூர்வாங்கப் பரிசீலனை சில செய்யப்பட்டன. இனி சீக்கிரத்தில் சர்வே வேலை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Is there any proposal before the Government to take up the boundary question relating to Kollegal?

[1st September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is no such question because in the case of Kollegal, the whole taluk was transferred. But in the case of Shencottah, a part of the taluk was transferred and that is why we have to take up survey work in that part only.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI: தலைவர் அவர்களே, மிட்டா காடுகளை நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகள் ஏற்று அங்கே விவசாயம் செய்யலாம் என்று பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அரசாங்கம் அனுமதித்து, அதன்படி சில விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு காட்டு எல்லைகளுக்கு வரம்பு போட வேண்டுமென்ற அளவிலே முட்டுக்கள் போட்டு, அவர்களை வெளியேறும்படியாக ஒரு உத்தரவு இட்டு வருவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரிய வருமா? அப்படிப் பாதிக்கப்பட்ட நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் என்ன வழிவகை செய்ய முற்படுகிறார்கள். என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பாரா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இதுபற்றி தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்ல முடியும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: செங்கோட்டை தாலுகா பிரிக்கப்பட்ட போது water shed is the dividing line என்ற அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அதில் எந்த விதமான சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: தாலுகா, ஊராவும் அப்படி மாற்றப்படவில்லை. ஆகையினால் இடங்களிலும், ஊராவும் செய்யப் படவில்லை. மற்ற விவரங்களைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு எப்பொழுது என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI A. NESAMANI: அப்படி பிரிக்கப்பட்ட சமயத்தின் ஏதாவது பள்ளன் அல்லது மாப் தயாரிக்கப்பட்டதா? அப்படி தயாரிக்கப்பட்டு இந்த அரசாங்கமும், திருவாங்கூர்-கொட்டி அரசாங்கமும் அதில் உடனடியாகப் போட்டது உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அனைத்து பற்றியெல்லாம் தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்ல முடியும். இப்பொழுது தகவல் இல்லை.

Rationing

* 55 Q.—**SRI A. A. RASHEED:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce rationing in our State; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise in view of the answer to clause (a).

SRI A. A. RASHEED: Will the Government at least requisition the foodgrains with hoarders and producers and have them distributed through fair price shops?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I do not agree with the hon. Member in the picture that he seeks to present, namely, that there exists a large number of hoarders and others. I can say this much that wherever there is hoarded stock, Government do take steps to requisition it for the purpose of distribution through fair price shops.

[1st September 1959]

Election expenditure

* 56 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

தேர்தல் காலங்களில் கட்சிகளின் சார்பில் செலவழிக்கப்படும் பணத் தையும் கணக்கு காட்டவேண்டும் என்று சட்ட மியற்ற மத்திய சர்க்காருக்கு இம்மாதில் சர்க்கார் ஏதாகிலும் திட்டம் அனுப்பியுள்ளார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI: கட்சிகள் சார்பாக செலவழிக்கப்பட்ட பணம் இந்தக் கணக்கில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படிச் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று தேர்தல் கமிஷனுக்கு இந்தச் சர்க்கார் அறிவித்திருக்கிறார்களா? அப்படிப்பட்ட ஆலோசனை ஏதாவது இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்த மாதிரியான தகவல் எதுவும் எனக்கு வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

Electoral rolls

* 57 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have recently received any complaints regarding defects in the electoral rolls for the Madras City?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir.

SRI A. A. RASHEED: Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that a large number of bogus votes had been polled during the City Corporation elections because of defects in the electoral rolls?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, we have received complaints to that effect. That is why we are trying to rectify the defects, not only to bring the electoral rolls up to date, but also to see that mistakes are also corrected.

SRI C. NATARAJAN: கனம் மந்திரி கக்கன் அவர்களுடைய பெயர் பட்டியலில் இல்லை என்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. அவருடைய பெயர் இப்பொழுது சேர்க்கப்பட்டு விட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதைப்பற்றி தனியாகக் கேள்வி போட வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள கேள்வி பட்டியலிலுள்ள புகார்களைப்பற்றியது. பெயர் இல்லாததைப்பற்றி இப்பொழுது கவலை இல்லை. இல்லாதவர்களுடைய பெயர் எவ்வளவு தூரம் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் இப்பொழுதுள்ள புகார்கள் எல்லாம்.

SRI K. VINAYAKAM: If defects have been noticed in the existing electoral rolls, would it not be better to delete the names of voters every year with reference to the register in the Office of the Registrar of Births and Deaths?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As for the birth register, a child will become eligible for voting after 21 years and as for the death register, it cannot be co-ordinated with the other thing. But as hon. Members are aware, every year one-fourth and one-fifth

[1st September 1959]

of the area is taken up for intensive revision and that is how the whole State is covered between one General Election and another. The difficulty is that during intensive revision also, several defects have to be corrected and that is why we are changing the procedure with regard to enrolment and revision. With the experience gained so far, we hope it would be possible to rectify the mistakes.

SRI C. R. RAMASWAMI: In respect of the seven Assembly Constituencies in the City of Madras, even after intensive revision, will Government consider the advisability of re-checking the entries door to door?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: In this matter, if only political parties take some interest during enrolment and revision, much of the defects could be very easily removed. The year 1961 is a census year and we are considering whether the census operation and the revision of rolls could not be linked so that we may have proper rolls for the next general election.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: தேர்தலில் உண்மையான வாட்டர்கள் வந்து வாட்டுப் போடுவதற்குள் திருட்டு வாட்டர்கள் முன்னதாகவே வந்து வாட்டுப் போட்டு விட்டார்கள் என்ற புகார் அரசாங்கத்திற்கு வந்ததா? அதைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுதுள்ள கேள்வி வாட்டர் ஜாப்தாவைப்பற்றிய கேள்வி. தனிக் கேள்வி போட்டால் எந்த அளவுக்கு பதில் சொல்ல முடியுமோ அந்த அளவுக்கு பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: சென்னை நகரத்திலுள்ள பட்டியலில் குறைகள் சொல்லப்பட்டதுபோல் மற்ற பல இடங்களிலும் இருக்கலாம். அதைப்போலவே மற்ற இடங்களிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது புகார் வந்திருக்கிறதா? அப்படி திருச்சியிலிருந்து வந்திருக்கிறதா? எந்த அளவுக்கு நகரத்தின் வாக்காளர் ஜாப்தாவை திருத்த முற்பட்டிருக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு வாக்காளர்கள் ஜாப்தாவை மற்ற இடங்களில் திருத்துவதற்கும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? ஒரே முறையை எல்லா இடங்களிலும் கையாள் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நகரத்திலுள்ள பட்டியலில்தான் குறைகள் இருப்பதாக புகார் வந்தது. மற்ற இடங்களிலும் சில குறைகள் இருக்கலாம். எங்கேயெல்லாம் குறைகள் இருக்கின்றனவோ அங்கே யெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்படும். புகார் வந்த இடங்களெல்லாம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

SRI S. LAZAR: வீடு வீடாக வாக்காளர்கள் ஜாப்தா தயார் செய்தும் அவைகளை சூப்பரவசர்கள் கண்காணித்திருந்தும் இப்படிப்பட்ட புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அதனால் அதற்கு பொறுப்பாளியாகவுள்ளவர்களை கடுமையாக தண்டிக்க ஏதாவது வழி வகை காண முடியுமா, அதற்கு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா, அப்படி அவர்களை தண்டிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்படி தண்டிப்பது என்று ஏற்பட்டால் அந்த வேலைக்கு ஒருவரும் வர மாட்டார்கள். இப்பொழுது வீடு வீடாகச் சென்று அங்கே இருக்கக்கூடிய வாட்டர்களுடைய ஜாப்தாவை தயார் செய்து அந்தந்த வீடுகளிலுள்ள பெரியவர்களுடைய

[1st September 1959]

கையெழுத்தும் வாங்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் ஓரளவு குறைகள் நீங்கும் என்று தோன்றுகிறது.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: May I know whether the persons who are put in charge of revision of electoral rolls are paid any allowances or are they asked to work free?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: They are paid some allowance.

Artificial Insemination Centres

* 58 Q.—**SRI P. G. MANICKAM:** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கச் செய்யும் நிலையங்கள் எத்தனை நிறுவப்பட்டுள்ளன?

(ஆ) செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கச் செய்யும் சிசிச்சை எத்தனை தடவை செய்யப்பட்டன?

(இ) இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்திற்குள்ளாக மேற்படி ஜில்லாவில் இன்னும் எத்தனை நிலையங்கள் திறக்கப்படும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Nineteen.

(b) 302,833.

(c) Six.

SRI P. G. MANICKAM: எந்த எந்த பள்ளிகளில் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லாமல் இருக்கிறதோ அங்கேயெல்லாம் கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளை நிறுவுவதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்துமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எங்கேயெல்லாம் வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டுமோ அங்கே யெல்லாம் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: இந்தக் கேள்வியில் கால்நடை என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. அதனால் மனிதர்களுக்கும் செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்கச் செய்ய முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன் (சிரிப்பு).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இது சாத்தியம் இல்லை என்பது கனம் அங்கத்தினருக்கே நன்றாக தெரியும்.

Game hunters

MR. SPEAKER: கேள்வி 59. கனம் அங்கத்தினர் இடத்தில் இல்லாததால் கேள்வியும் பதிலும் சட்டசபை நடவடிக்கையில் அச்சிடப்படும்.

* 59 Q.—**SRI T. T. DANIEL:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) how many licensed game hunters are there in the State;

(b) how many deer and other wild animals have been shot by them last year;

1st September 1959]

(c) how many cases are on record of a licence-holder shooting more than the quota; and

(d) whether it is a fact that poachers are responsible for the cause of depletion of forests?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) There are 261 licensed game hunters in the Madras State.

(b) Two deer and 190 wild animals were shot in the reserved forests and reserved lands of Madras State during 1957-58.

(c) There is no recorded evidence.

(d) It is not a fact that poachers resort to illicit cutting of trees and cause depletion of forests.

Sunnhemp

* 60 Q.—**SRI A. VEDARATHNAM:** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வேதாரண்யம் பிளாக்கில் (சன் ஹெம்ப்) சணல் மிகுதியாகப் பயிர் செய்யப்படுகின்றதா?

(ஆ) அங்கு உண்டாகும் சணலைக்கொண்டு சிறு கைத்தொழில் ஆரம்பிக்க உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) There is no such proposal at present.

SRI A. VEDARATHNAM: சன் ஹெம்ப், இதை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்ய அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஷெர்மாதேவி, கோபாலசமுத்ரம் போன்ற இடங்களில் இந்த நாணல் கயிற்றைக்கொண்டு ஜமக்கானங்கள் செய்ய பயிற்சி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கிற நிலையங்களில் எவ்வாறு வேலை நடைபெறுகின்றன, நாணல் எப்படி உற்பத்தியாகிறது அதன் மூலம் செய்யப்படுகிற ஜமக்கானங்கள் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்த்த பிறகு கனம் அங்கத்தினர் கூறுவதுபோல் வேதாரண்யத்தில் அமைப்பதைப்பற்றியும் யோசிக்கப்படும்.

The Representation of People Act

* 60-A Q.—**SRI S. LAZAR:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether, in conformity with his suggestion on the floor of the House on 7th May 1957, the Government have represented to the Union Government to amend the Representation of the People Act regarding the maximum amount that any candidate standing for the Assembly seat may spend; and

(b) the reply received thereto?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) The matter has since been taken up with the Government of India, and it is under their consideration.

[1st September 1959]

Village Officers

* 60-B Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of SRI M. KALYANASUNDARAM): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to question No. 702 answered on 10th April 1958—

(a) whether the Government have reached any decision regarding the village establishments and officers; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) The matter is still under the consideration of the Government.

(b) Does not arise.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—STATEMENT BY THE HON. SPEAKER *RE* QUESTIONS.

MR. SPEAKER: May I crave the indulgence of the House for a few minutes? I want to read to you a note on a matter of very vital importance which affects the relationship of the hon. Members and the Speaker. There has been a lot of misunderstanding and I should like to clear the same. That is with regard to questions.

Generally speaking, Members of all Legislative bodies evince great interest in putting questions; as, asking questions on matters of public importance, is the free and unfettered right of Members of every Legislative body. It is vital in public interest to utilize the question hour to the best advantage and as far as practicable it should be confined to questions which refer to matters of public importance. If greater discrimination is exercised by hon. Members in the selection of subjects on which they table questions, the value of the question hour can be greatly enhanced. The idea of putting a question should be to bring home to the Government important matters of administration. It is also imperative that the time of the House should not be wasted on ordinary and unimportant matters.

Normally a question should not give rise to a debate as the usual time for answering a question is about two minutes and secondly a question must be worth asking, from the point of view of the House. Rules 22 to 39 of the Madras Assembly Rules deal with questions and are fairly exhaustive. There are however certain fundamental principles involved which I would like to clarify.

1. A question should relate to a matter of public importance. This has to be decided by the Hon. Speaker. For example, if a Member asks as to how many high schools are in the State of Madras, he is asking for information, but there is no public importance involved in it.

1st September 1959] [Mr. Speaker]

2. Questions which require long answers and statistics from taluks and districts cannot normally form the subject-matter of questions. These statistics can be got either from the Administration Report or Budget papers or from the departments concerned. It may be that the statistics in public records are not upto date. But that cannot be regarded for considering a question as one of public importance.

3. Questions asking whether there is any proposal, etc., are also normally not allowed, for, very often after verification in the department concerned it has been found that there is no such proposal at all. Invariably such questions are put with a view to suggest action.

4. Questions on reports arising from newspapers are also not normally permitted. The correctness of such information has to be verified before questions are put.

5. Questions on subjects which are already under the consideration of either the Estimates Committee or the Assurance Committee are normally not allowed. These Committees are constituted by the Legislature and when matters are under consideration of such Committees, questions about them are not allowed.

6. Questions asking for district-war and taluk-war statistics for periods ranging from one to ten years are also normally not allowed. Even if they are allowed, they can only be allowed as unstarred questions, as they take up much of the time of the House during question hour and prevent more important questions being answered.

7. Questions about local grievances or on trivial matters are also not allowed. For example, a member gives notice of a question as to whether a well in a village will be repaired or a road leading to that village will be taken up for construction. These may be matters of local importance and may be important as far as that village is concerned. But in a place like the Assembly Chamber matters which have a much wider application should be brought. It is not customary to admit questions unless there is public importance of a fairly important nature. The Members themselves can write to the Department concerned or to the Ministers concerned and get the defect remedied. Resorting to the short cut method of raising questions on matters of local or individual grievances on the floor of the House is not usually permitted.

8. Questions relating to individual or parochial grievances are also not allowed. There are other remedies provided for ventilating these grievances. The Assembly cannot be the forum for ventilating grievances of such individuals.

9. Questions given notice of and relating to administration of Panchayat Boards, District Boards and statutory bodies like the Electricity Board are also not normally allowed. These bodies

[Mr. Speaker] [1st September 1959]

may be getting financial assistance from the Government, but the Government cannot interfere with their day to day administration. So such questions also cannot be admitted. But the Speaker will, however, allow questions which arise out of their relation with the Government or refer to breaches of law or rules or relate to important matters involving general welfare.

The number of questions have also, of late, been increasing. The average number of questions answered daily during the last three Sessions is given below:—

Fourth Session—1,091 questions answered on 27 sittings.

Fifth Session—1,204 questions answered on 34 sittings.

Sixth Session—331 questions answered on 9 sittings.

Now, we have had 2,412 questions and we will have to see how many of these will be admitted and answered. Roughly giving on an average between 35 and 40 questions per day, on an average about 1½ to 2 minutes are available for each question. So, hon. Members will realise my difficulty if I am unable to allow too many supplementary questions on each question. Preference will be given to those who put questions. As in all parliamentary matters, the member who put the question will have the privilege of asking the supplementary question first. If there is time enough, other hon. Members will have a chance.

In view of the statement made above, I have had to disallow a number of questions. I have so far disallowed 645 questions out of 2,275 questions as on 15—8—1959 for the following reasons:—

1 Not a matter of public interest	67
2 Not a matter of Government concern	95
3 Suggestion for action	28
4 Subject matter of questions pursued by Parliamentary Committees like the Assurance Committee, the Estimates Committee, etc.	31
5 Covered by procedure laid down in Acts, Rules, etc.	37
6 Too general and not specific	36
7 Deals with big policy issues	8
8 Calls for elaborate statistics	18
9 Too early to ask questions	10
(The Minister would have given an assurance. But within three months the members would like to know as to what happened. But it would be too early to come to any decision.)	
10 Information available in published documents or records or reports, etc.	41

1st September 1959] [Mr. Speaker]

11 Covered by questions already answered or covered by answers to lapsed questions.	64
12 Other forms of remedy available	13
13 Questions relating to parochial and local grievances. (In many cases the members have been requested to get information from the concerned local authorities direct. The Department also in certain cases have been requested to furnish information direct to members.)	196
14 Questions re. interpretation of provisions of Constitution	1
15 Questions of excessive length (The question itself runs to 3 pages.)	1
16 Mere renewal of lapsed questions without replying to this Department's D.Os. (My Department writes to the members asking for certain clarification or askin why a particular question should not be disallowed. Members do not reply and still they blame the Speaker for not allowing their questions).	8
17 Questions relating to hypothetical propositions	1

645

Out of 2,275 questions received during the period from 15th June to 15th August 1959, 645 questions have been so far disallowed. I am mentioning this because I want the co-operation of the Members in adjusting the business of the House. If I disallow a question I would like the members to take that in a sporting spirit and not write to me such nasty letters which, if I only permit them to be placed before this House, the Members who wrote them will be ashamed of. I hope I will have the co-operation of the Members in this respect.

Sri A. Govindasamy and some other hon. Members rose.

MR. SPEAKER: There cannot be a discussion on this matter. This is what I am proposing to do. Hon. Members cannot question it. If some hon. Members are going to find fault with me for that, they have got other remedies.

SRI A. GOVINDASAMY: I want a copy of your statement, Sir.

MR. SPEAKER: I will try to supply the hon. Members with copies of the same.

[1st September 1959]

III.—CALLING ATTENTION TO THE EVICTION OF PATTADARS FROM
TANK-BED LANDS IN THE ESTATE VILLAGES OF ARNI TALUK.

MR. SPEAKER: Sri S. M. Annamalai will now call the attention of the Hon. the Minister for Revenue to a matter of urgent public importance, viz., the failure of the Government to protect the poor pattadars from being evicted from both submersible and non-submersible estate lands in the tank-beds of Arni taluk villages.

9.30 a.m. SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்நாடு தாரி ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழும், ரயத்துகளுக்குப் பட்டா கொடுப்பதில் சட்டத்தின் கீழும் பல சிறு பட்டாதாரர்களுக்கு—அந்த அந்த நிலங்களில் இருந்து வெளியேற வேண்டும் என்கிறதான தொல்லைகள் உண்டாகி இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் இந்த ஏரியாவில் உள்ள நிலங்களில் 20 நாட்களுக்கு மேல் தண்ணீர் பிடிக்கக்கூடிய பாதை பெட்ட என்று இருக்குமானால் அந்த நிலங்களை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்ற சட்டம் இருப்பதுதான். குறிப்பாக இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் நிலங்கள் உள்ள சிறு பட்டாதாரர்கள் பெருவாரியாக வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். நான் கொடுத்திருக்கும் தீர்மானமானது ஆரணி தாலுக்காவுக்கு மட்டும் இருந்தாலும் கூட மாநிலம் பூராவிலும் இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரச்சனை சிறு சிறு பட்டாதாரர்களுக்கு அதிகமான தொல்லை விளைவிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக ஒருவனுக்கு நான்கு ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் அதில் மூன்று ஏக்கர் 90 சென்டை தண்ணீர் கட்டக்கூடிய இடம் என்று சொல்லி விலக்கிவிட்டு, பாக்கியுள்ள 10 சென்டை மட்டும் விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கிறார்கள். கிணறு இருந்தால் அதை விலக்கி, பம்பு செட்டுள்ள இடத்தை விலக்கி, மொத்தமுள்ள மூன்று ஏக்கர், 90 சென்டிற்குப் பட்டா கொடுக்காமல் அதைவிட்டு வெளியேற வேண்டும் என்கிறார்கள். ஆரணி தாலுக்காவில் ஏறக்குறைய ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட சிறு பட்டாதாரர்கள் இப்படி வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக சிறு பட்டாதாரர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தாலுக்காவிலும் சரி, மற்ற மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி மீண்டும் புனராலோசனை செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக இங்கே விவசாயம் செய்வதனால் இந்தப் பூமியின் மண் ஏரியில் விழுந்து வரி தூர்ந்து போகிறது என்று சொன்னால் சாயில் கன்சர்வேஷன் ஸ்கீம்படி இந்த விவசாயம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமே தவிர, சிறு சிறு விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுவது சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகையால் இந்தப் பிரச்சனையை மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி என் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துவதோடு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, under Section 11 of the Abolition Act, every ryot in an estate taken over by the Government under that Act is entitled to a ryotwari patta in respect of all ryoti lands which, immediately before the date on which the estate was taken over, were properly included or ought to have been properly included in his holding and which are not lands in respect of which a landholder or some other person is entitled to a ryotwari patta under any other provision of that Act. Some of such ryoti lands in the occupation of the ryots in estates are in the foreshores of tanks and are submersible. The Government have therefore directed that ryotwari pattas be refused in respect of these lands except in the case of the following:—

(a) Lands in the foreshore of one tank which are included and registered in the wet ayacut of a higher up tank; and

1st September 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

(b) Lands not liable to submersion for more than three weeks in a normal year.

In pursuance of these orders, the Assistant Settlement Officer, Arni, has passed orders refusing ryotwari pattas in respect of certain submersible lands in the Arni taluk of the North Arcot district and under his direction, the Estate Manager, S. V. Nagaram, is taking action to evict the occupiers of such lands. The number of cases in which the occupiers were evicted and the lands were taken possession of by the Government is 492. The number of cases in which notices have been issued to the pattadars to vacate the lands and in which the Revenue Inspector has been directed to take possession after the expiry of the time allowed in the notice is 104. No eviction has been resorted to in cases in which tank-bed lands are not liable to submersion.

The Government have however ordered that a special concession should be shown on the following lines to the ryots who have been refused ryotwari patta on the ground that their lands are submersible:—

(1) A person who has been refused ryotwari patta may be granted valuable or non-valuable lands at the disposal of the Government equivalent in value to the tank-bed lands for which he has been refused ryotwari patta under the Abolition Act solely on the ground that they are tank-bed lands liable to submersion for more than three weeks in a normal year;

(2) such a person should be given absolute preference for assignment of Government lands over persons who are not eligible for this special concession. Lands under Sivaijama occupation will also be available for assignment as under the existing general rules;

(3) such a person can apply for lands at the disposal of the Government in the village in which he has been refused ryotwari patta for tank-bed lands or in another village or villages within five miles from the village first mentioned and should specify the lands for which he wants his claims to be considered and the village or villages in which they are situated;

(4) the assignment will be free of land value and only the value of the survey demarcation stones in respect of the fields assigned will be collected from the assignee, the value of any trees on the land being taken into account in estimating the market value of the land to be assigned; and

(5) the concession will be applicable only to a person who does not own the melwaram in any land in that estate village or in any other estate village. It is *ex-gratia* and is entirely at the discretion of the Government and will be granted only to the extent it is found feasible.

[Sri M. A. Manickavelu] [1st September 1959]

The concession will not be available to a person who has been assigned land by a landholder on or after 1st July 1945, and refused ryotwari patta by the Government.

MR. SPEAKER: Before I go to the official business I have to clear the doubts raised by the Leader of the Opposition in connection with the note on interpellations, viz., 'What happens to those questions about which members write to Government or officers and get no reply?' The only answer for them is "I hope Hon. Ministers will reply or make the officials reply." But if they do not get replies from the Government and if they write to me, I shall write to the Government on their behalf. As regards questions given notice of as starred but admitted as unstarred, all such questions will be printed in the proceedings as unstarred questions. But questions which are disallowed for some reason or other cannot come as unstarred questions either. Every question which is allowed and has a long answer will be put as unstarred question. The members will have the opportunity of reading the answer in the proceedings, but cannot put supplementary questions because reading the answers in the House by the Minister will take five minutes or more.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE HOLDINGS (STAY OF EXECUTION PROCEEDINGS) (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1959.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I beg leave to introduce the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959^a and move—

"That the Bill be taken into consideration."

The Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1959 (Travancore-Cochin Act VIII of 1950) is in force in the areas transferred to the Madras State consequent on the reorganization of the States, namely, Kanyakumari district and Shencottah taluk of Tirunelveli district. The Act provides for the stay of proceedings in execution of a decree in a suit for the recovery of possession of a holding so far as they relate to the delivery of possession of the holding for a period of nine years and six months from 25th March 1950. Originally, the Act was to be in force for a short period, pending enactment of comprehensive legislation regulating landlord-tenant relationship in the former Travancore-Cochin State. The Act was amended from time to time, extending its life, because the comprehensive legislation contemplated by the former Travancore-Cochin Government could not be enacted in the meantime. The Act was last amended up to and inclusive of 24th September 1959 by the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Act, 1957.

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 26th August 1959.

1st September 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

The tenancy conditions in the transferred areas materially differ from those in Madras State. It will take some time for the Government to arrive at a decision on the question of tenancy. Pending thorough examination of the land tenure systems in the transferred areas, it is necessary to give protection to the tenants from eviction from their holdings by execution of decrees in suits relating to the recovery of possession of holdings. It has therefore been decided to extend the duration of the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950, for a further period of two years from 25th September 1959. The Bill seeks to give effect to the proposal.

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration."

*SRI T. S. RAMASWAMY: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்த மசோதாவைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் 1950-ம் வருஷத்திலே திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலே முதன்முதலாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். நல்ல நோக்கத்தோடு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தாலும்கூட இரண்டு வருஷத்திற்குள்ளாக எங்கள் பகுதியிலும் விரிவான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும் என்று அவ்வுடன் இருந்தோம். ராஜ்ய புனரமைப்பு வந்ததின் காரணமாகவும் மற்ற பல காரணங்களாலும் இச் சட்டம் கொண்டுவரப்படவில்லை. 1952-ம் வருஷத்திலே தமிழ்நாட்டுடன் கன்யாகுமரி ஜில்லா சேர்ந்தாகிவிட்டது. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒரு சட்டம் வந்தது. மறுபடியும் இப்போது இரண்டு வருஷங்களுக்கு இந்தச் சட்டம் நீடிக்கப்படுகிறது. கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் உள்ள பட்டக்காரர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய குத்தகைக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய அளவில் வெகு சீக்கிரத்தில் சட்டம் வந்தாக வேண்டும். நியாய வாரிசு சட்டம் போன்ற சட்டங்கள் எல்லாம் அங்கே வந்தாக வேண்டும். தஞ்சாவூர், திருச்சி போன்ற மற்ற ஜில்லாக்களிலும் உள்ள குத்தகைக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய சட்டங்கள் வரவேண்டும். சில மாவட்டங்களில் அம்மாதிரி சட்டம் அமுலாகி இருக்கிறது. சில மாவட்டங்களிலே அம்மாதிரி சட்டங்கள் அமுலாகவில்லை. வெகு சீக்கிரத்தில் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கன்யாகுமரி ஜில்லாவிற்கும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொண்டு, 1961 வரையில் சுமமா இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்றும், விரைவிலே விரிவான சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இதை எவ்வளவு துரிதமாகப் பரிசீலித்து அந்தப் புதிய பிராந்தியத்தில் நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டுவர கவனிக்கப்படும். அதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER: The question is—

"That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

[1st September 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959, be passed”.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959, be passed”.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT)
BILL, 1959.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I beg leave to introduce the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959^a and move—

“That the Bill be taken into consideration.”

Sir, the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) was last extended to be in force up to and inclusive of the 26th September 1959. The object of the Act is to protect the interests of the cultivating tenants in this State pending introduction of comprehensive land reforms in this State. In view of the prevailing agrarian situation in the State and in view of the fact that a final decision has not yet been taken on the proposals on comprehensive land reforms, the Government have decided to extend the life of the original Act of 1955 for a further period of one year beyond the 26th September 1959. The Bill accordingly provides for the extension of the life of the Act up to the 26th September 1960.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration”.

SRI S. LAZAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய சட்டத்தை அமைச்சர் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய சில குறைகள் பல முறைகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்தச் சபையிலேயே எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளை நீக்கச் சட்டத்திற்கு திருத்தங்கள் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அம்மாதிரி திருத்தங்கள் ஏதும் இப்போது காணவில்லை. சட்டத்தை அமல் நடத்தும்போது தான் நாம் எந்த அளவுக்கு, எந்த நோக்கத்தோடு அதைக் கொண்டு வந்தோமோ அந்த அளவுக்கு அது நிறைவேற்றவில்லை என்று தெரியவருகிறது. இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருந்த போதிலும் இன்னும் விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படத்தான் செய்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் சட்டத்தில் ஒரு சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. சட்டத்தை அமல் நடத்துகிறவர்கள் அதைச் சரியானபடி வியாக்கியானம் செய்வதில்லை. வசதி உள்ளவர்கள், சிறிய விவசாயிகளாக இருப்பவர்களை, வேலை செய்யக்கூடிய குத்தகைக்காரர்களை வெளியேற்ற முடிவு செய்தால்

^a Published in the Fort St. George Gazette, dated 26th August 1959.

[1st September 1959] [Sri S. Lazar]

அவர்கள் அவர்களை நிச்சயமாக வெளியேற்றிவிட முடிகின்றது. ஆகையால் சட்டத்தில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி அடிக்கடி கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். முக்கியமாக இந்தச் சட்ட சபையிலேயே அவைகளை வற்புறுத்தியிருக்கிறோம்.

சிறிய சிறிய நிலக்காரர்களுக்கு— நான்கு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் அதற்கும் குறைவாக வைத்திருக்கக்கூடிய நிலக்காரர்களுக்கு—விதி விலக்கு அளித்தால்தான் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் நடத்த முடியும். சென்ற ஆண்டு இதே சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தபோது இவைகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டோம். அந்த மசோதாவிலேயே விதி விலக்கு வாய்ப்பு அளிப்பது பற்றியும், அதை வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இது போன்ற சிறு நிலக்காரர்களுக்கு நிச்சயமாக விதி விலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். அதுகுறிப்பிட்டு அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் அவைகள் கொண்டு வரப்படவில்லை. ஆகையால் சட்டத்தில் இப்போது இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை எடுத்து, திருத்தி, ஐந்து ஏக்கர், அதற்கு கீழே வைத்திருக்கும் நிலக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தால், நாட்டில் அமைதி ஏற்படும். அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வார்கள். அதனால் உற்பத்தி அதிகரிக்கும்.

இன்னொரு குறை குத்தகைக்காரர்களைப்பற்றியது, நிலத்தைப் பயிர் செய்கிறவர்கள், சப்-லெவீஸ் என்பார்கள். இவைகளைப்பற்றி அநேக தாவாக்கள் நடந்திருக்கின்றன. இதைப்பற்றியும் உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்து இருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் தீர்ப்பு மாற்றப்பட்டு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய நிலைமை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் ஒரு சரியான விளக்கம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சப்-லெவீஸ் அவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் ‘அபீன்’ செய்ய முடியும் என்றோ அல்லது ‘அபீன்’ ஆகாது என்றோ அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிவிட்டால் பல சிக்கல்கள் நீக்கப்படும்.

நடைமுறையில் ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளில் பல தாவாக்கள் போடப் படுகின்றன. அவைகள் மாதக் கணக்கிலும் வருஷக் கணக்கிலும் முடிவாகாமல் இருக்கின்றன. இந்த தாவாக்கள் ஆறு மாதம், ஒரு ஆண்டு காலம் நீடித்துக் கொண்டிருந்தால் இரு தரப்பினர்களுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதன் பலன் சாகுபடி பாதிக்கப்படுகிறது. இந்த ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள் செய்யும் முடிவுகளுக்கு அப்பீல் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான ரிவிஷனரி பவர்ஸ் சென்னையில் இருக்கும் உயர்நீதி மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணம் என்னவோ தெரியவில்லை. நிலச் சொந்தக்காரர்கள், வசதி உள்ளவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்துக்குச் சென்று இதர விவசாயிகளை . . .

MR. SPEAKER: May I interrupt the hon. Member? I am afraid whether all that the hon. Member is referring to is relevant to the Bill which we are discussing. The Bill that we are discussing to-day is just for extending the life of the Act for one year. I would like to know whether this is the time to refer to the difficulties experienced by the tenants or somebody else. If at the end of his speech, the hon. Member says, . . . therefore, I oppose the extension of the life of the Act, it is a different matter altogether. I was wondering whether the discussion was proceeding on a very general and, if I may say so, on not very relevant lines. I am not a lawyer like the hon. Member. So, I would like to be enlightened by the hon. Member how far the points referred to by him are relevant to the Bill that we are now considering.

SRI S. LAZAR: May I explain the position, Sir?

[Sri S. Lazar]

[1st September 1959]

இதுபோன்ற திருத்த மசோதா வருப்போது இந்த மசோதாக்களில் இருக்கின்ற குறைபாடுகளைத் தெரிவிக்கின்றபோது இந்த மாநிலியான மசோதாக்களின்மீது மேலும் திருத்தங்கள் கொண்டுவருவதற்குத் தகுந்த வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் பார்லிமென்ட் முறையில் பார்த்தாலும் இம்மாதிரிப்பட்ட திருத்த மசோதாக்கள் வரும்போது அதில் இருக்கின்ற குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது தான் அதிலுள்ள நிர்வாக சம்பந்தப்பட்ட குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்வதற்கு, சட்டத்தில் வேண்டிய திருத்தங்களை செய்து கொள்ள முடியும். அதல்லாமல் ரூஸ்களில் திருத்தம் செய்யவேண்டிய என்றால் அதற்காக சட்டத்தையே திருத்தி அமைக்கவேண்டிய தேவையிலலை. நோட்டிபிக்கேஷன் மூலம் திருத்திக்கொள்ள முடியும். இல்லையென்றால் அதிகமான அளவில் அடிக்கடி கோர்ட்டுகளில் தரவாக்கள் வருவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அரசாங்கம் கொண்டு வருகின்ற திருத்தங்களை பரிசீலிக்கும்போது அது சம்பந்தப்பட்ட பல குறைபாடுகளைத் தெரிவிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. இவ்விதம் தெரிவிக்கும்போது அரசாங்கத்திற்கும் மசோதாவை அமுல் செய்வதற்குச் செளகரியமாகவும் பக்க பலமாகவும் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதல்லாமல் இவ்விதமான குறைகளை ஒன்றும் தெரிவிக்காமல் திருத்த மசோதாக்களை நிறைவேற்றுவது என்றால் ஒரே நிமிஷத்தில் நிறைவேற்றிவிடலாம். ஆகவே அரசாங்கம் நிறைவேற்றுகிற சட்டங்களை அமுல் நடத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும்பொருட்டான இவ்விதமான குறைபாடுகளைச் சொல்லுகிறேனே தவிர இதை எதிர்க்க வேண்டுமென்ற கருத்தோடு அல்ல என்பதையும் வணக்கத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்தத் திருத்த மசோதாவில் தேதியை திருத்தக் கூடிய திருத்தம் ஒன்றுதான் இருக்கிறதே தவிர மசோதாவின் உள் நோக்கங்களைப்பற்றிய திருத்தங்கள் ஒன்றும் இல்லை. அதனால்தான் இதில் பெரிய விவாதம் தேவையிலலை என்று சொன்னேன். இம்மாதிரிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டுவரும்போது நீண்ட விவாதம் தேவையிலலை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களை இதன் பேரில் பேசக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இம்மாதிரிப்பட்ட திருத்தங்களின்மீது பேச வேண்டியது அவசியம்தான் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே ஆலோசித்துப் பார்த்துப் பேசலாம்.

SRI S. LAZAR : ஆகவே இந்த ரிவிஷனரி அதிகாரம் ஹைக் கோர்ட்டில் இருப்பதற்குப் பதிலாக ஜில்லா நீதிபதிகளுக்கோ சப்-ஜட்ஜ் களுக்கோ விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில காரியங்களில் ஹைக்கோர்ட்டு வரைக்கும் வரவேண்டியிருக்கிறது என்ற காரணத்தின் பேரில் சில அதிகாரங்களை ஜில்லா அளவிலேயே கொடுக்க வேண்டும். சமீபத்தில் உள்நாட்டுத் துறை அமைச்சர் அவர்களே தெரிவித்தார்கள். வெக்கேஷன் காலத்திலும் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன, இதன் காரணமாக டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டில் பல கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன என்று அமைச்சர் அவர்களே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தடவையும் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு வருவது என்றால் சாதாரணமான காரியமல்ல. ஆகவே இந்த அதிகாரத்தை ஜில்லா நீதிபதிகளிடம் அல்லது சப்-ஜட்ஜ்களிடம் கொடுத்துவிட்டால் பலவிதமான தொல்லைகளை நீக்குவதற்கு முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் போன்று சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கலாம். அதை இதுவரையிலும் அமல் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே அதை உடனடியாக அமுலுக்கு கொண்டு வர முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** SRI J. MATHA GOWDER :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல

1st September 1959] [Sri J. Matha. Gowder]

விரும்புகிறேன். என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் இதில் ஓராண்டு காலத்திற்கு நீடிப்பதற்கு மட்டும் தான் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி மட்டும் பேசினால் போதும், னேறு கருத்துக்களைப்பற்றிச் பேசக்கூடாது என்று சொன்னார்கள்.

MR. SPEAKER : நான் பேசக்கூடாது என்று அவர் சொல்லவில்லை. அப்படி நான் சொல்லியிருந்தால் கனம் அங்கத்தினர்கள் இப்போது எப்படிப் பேச முடியும்?

*** SRI J. MATHA GOWDER :** என்னைப் பொறுத்த மட்டில் எங்கள் ஜில்லாவில் கூடலூர் பிராந்தியத்தில் இருக்கிற நிலைமையைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த கூடலூர் ஏரியாவில் இதுவரையிலும் மதராஸ் டெனன்ட் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் கொண்டுவரவில்லை. இப்போதும் அங்கு மலபார் டெனன்ட் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட்டான் அமுலில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மலபாரும், சென்னையும் ஒன்றாக இணைந்திருந்த காலத்தில்தான் இந்தச் சட்டம் ஒன்றாக இருந்துகொண்டிருந்தது. இப்போது மலபார் சென்னையை விட்டுப் பிரிந்துபோய்விட்டது. அதன் பின்னும் அந்தச் சட்டம் ஏன் அமுலில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி அங்குள்ள ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டாலும் அவர்களும் சரியான பதில் தெரிவிப்பது இல்லை. இதனால் அங்கு பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஏரியாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபோது அங்கு மக்கள் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எடுத்துரைத்தார்கள். இப்போது ஓவாலி என்ற இடத்தில் 99 வருடங்களுக்கு என்று குத்தகைக்கு எடுத்து அந்தத் தோட்டத்தைப் பயிர்செய்து வந்தார்கள். இப்போது அந்த காலம் முடிவடைந்துவிட்டது. இப்போது அதை யாரிடத்தில் ஒப்படைப்பது என்று தெரியாமல் அவர்களே தொடர்ந்து பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் இந்தத் தோட்டத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வந்தார்கள். அதில் பல குடும்பங்களிலும், அந்த குடும்பத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் நிரந்தரமான வேலை கிடைப்பதில்லை. சுமார் எட்டுப் பேர்கள் இருந்தால் ஒன்றிரண்டு பேர்களுக்குத்தான் நிரந்தரமான வேலை கிடைக்கும். மீதிப் பேர்களுக்கு வேறு தொழில் இல்லாமல் அங்கு இருக்கக்கூடிய தோட்ட பூமியில் பயிர் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அதற்குரிய வாடகையோ அல்லது குத்தகையோ அவர்கள் முறையாக செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இப்போது அங்குள்ள தோட்ட முதலாளிகள், இவ்விதம் தொழிலாளர்கள் விவசாயம் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லி அதைத் தடுப்பதோடு மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களை வேளியேற்று வதற்கும் முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் வெளியேற மாட்டோம் என்று தொழிலாளர்கள் சொல்லும்போது தோட்ட முதலாளிகள் தொழிலாளர்கள் செய்திருக்கின்ற பயிர்களை எல்லாம் நாசம் செய்து விடுகிறார்கள். இதைப் பற்றி அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டத் தோடு இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நாட்டில் பொதுவாக உணவு பற்றாக்குறை இருக்கக்கூடாது, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் இவ்விதம் விவசாயம் என்று செய்வதைத் தோட்ட முதலாளிகள் தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த செய்வதைத் தோட்ட முதலாளிகள் தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும், அதற்கான முறையில் இப்போது அங்கு அமுலில் இருக்கின்ற மலபார் டெனன்ட் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட்டை எடுத்துவிட்டு, “மெட்ரஸ் டெனன்ட் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட்டை” அமுலில் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது அங்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பற்றி நாங்கள் கவலைப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கின்றோம். இதைப் பற்றி ஹைக் கோர்ட்டில் ரிட் போட்டால் என்ன ஆகும் என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியாத நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இதைப்பற்றி நன்கு தெரிந்துகொண்டிருக்கின்ற நபர்களிடமிருந்து

[Sri J. Matha Gowder] [1st September 1959]

ஆலோசனை கேட்டு விசாரித்து, மெட்ராஸ் “டெவலப்மென்ட் ரெக்யூலேஷன் ஆக்ட்” மூலம் அந்த ஏரியாவுக்கும் அங்குள்ள தெய்வலாளர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிந்ததுகொண்டிருக்கிறது.

10 a.m. * SRI V. SANKARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் இன்னும் ஒரு வருடத்திற்கு நீடித்தது தர வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிற இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் சொன்னவாறான வரவேற்றுக்கொள்கிறேன். கனம் லாஸர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது மாதிரி சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதற்கு, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதி பொய்யி இதுவரையிலும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் மட்டுமல்ல, வெளியிடங்களிலும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு பண்டிய சட்டங்களை ஒத்துக்கொண்டு பார்த்தால், அதாவது தஞ்சை பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில்கூட ஒரு வேலி நிலம்வரை விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தது. அது மட்டுமல்ல, சரீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட கையேடுவாரம் தார்கள், மார்ட்டர் வாரந்தார்கள் சட்டத்தில் கூட சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நியாய வாரச் சட்டத்தில்கூட அவர்களுக்கு ஓரளவு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக சிறு நிலச்சுவான்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து பூரண விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமும் நியாயமும் ஆகும். சாதாரணமாக சிறு நிலச்சுவான்களில் உடைய கைம்பெண்கள் போன்றவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். நகரங்களிலிருந்து 50—60 சம்பாதித்துக்கொண்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிறு நிலங்கள் மூலம் வரும் ஓரளவு ஊதியத்தையும் சேர்த்துச் செலவு செய்து குடும்பம் நடத்தும் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாதச் செலவிற்கு 180—200 ரூபாய் தேவைப்படும்போது, அவர்களிடமிருந்து 20—30 ரூபாயைப் பிடுங்கி மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பது நியாயமல்ல. அது “Rob Peter to pay Paul” என்பது போல் ஆகும். சாதாரணமாக சிறு நிலச்சுவான்தார்களில் பெரும்பான்மையினர் இவர்கள்தான். எனவே சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்காவது கண்டிப்பாக இந்த மசோதாவிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு ஒரு வேலிவரை விலக்கு அளிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாக 5 ஏக்கர்வரையிலாவது விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக “காம்பிளெஷன்ஸ் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன்” கொண்டுவரப்படும் என்று தெரிகிறது. அப்போதாவது இவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அப்போது திருத்தம் கொடுத்துப் பேசலாமே?

* SRI V. SANKARAN : அடுத்தபடியாக, ஸப்-லீஸ் சம்பந்தமாக ஸ்ரீ லாஸர் பேசினார். நியாய வாரச் சட்டத்தில் வார அனுசூலம் ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலமுடைய உழும் குடியானவனுக்கு அனுசூலம் அளிக்கப்படவில்லை. அதே போல், இந்தச் சட்டத்திலும் ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலமுடைய உழும் குடியானவனுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் அனுசூலம் கிடையாது என்று திருத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு செய்தால் நன்றாக இருக்கும். சாதாரணமாக ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட தன் நிலத்தை தான் ஒருவனாகத் தானே உழும் விவசாயி நம் நாட்டில் இருக்கமுடியாது. எனவே நியாய வாரச் சட்டத்தில் செய்துள்ளது போல; இந்தச் சட்டத்திலும் ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலம் உழப்பவர்களுக்கு சட்டத்தின் பாதுகாப்பை அளிக்காமல் இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு விதித்துவிட்டால், ஸப்-லீஸ் பிரச்சனையே எழாது. ஆகையால் அந்த முறையில் இந்த மசோதாவைத் திருத்த வேண்டுமென்று சொல்லி கொள்கிறேன். நாம் மிடிஸ்மென்சியே எடுத்துவிட வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட

[Sri V. Sankaran] 1st September 1959]

நிலங்கள் விஷயத்தில் நான் இடம்பிரியரி பிரச்சனை எழும். எனவே ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட நிலம் உழப்பவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் அனுசூலம் கிடையாது என்று திருத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ரிவிஷன் சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். செக்ஷன் 6-ள புடி ஜூரிஸ்டிக்ஷன் பிரச்சனைதான் எழுப்பப்படலாம். Facts சம்பந்தமாக ஆர்.டி.ஓ.-வின் தீர்ப்பை ஹைக்கோர்ட்டில் வாதிக்க முடியாது. கிரிமினல் பிரொஸீயூட் கோடில் 115-வது பிரிவுப்படி, ஹைக் கோர்ட்டில் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் ஒன்றை மட்டும் தான் வாதிக்க முடியும். இது இவ்வாறு பிரச்சனை குற்றிய அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. எனவே இதை அதிவிரைவில் கிளர்ச்சிக்கு அப்பகுத்த அதே இடமளிக்க வேண்டும். இப்போதுள்ள பிரச்சனை, mistake of fact, mistake of law இவ்வாறு பிரச்சனை. பண்டிய ஹைக் கோர்ட்டிற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்படவில்லை. நீதி சபைச் சொல்வது போலச் சிறு கைங்களைக்கூட ஹைக் கோர்ட்டுக்குப் போடவோ போக வேண்டியிருக்கும் நிலையை மாற்றி, ஹைக் கோர்ட்டுடன், சப்-கோர்ட்டுடன் முடிவு செய்ததற்குரிய முறையில் மசோதாவைத் திருத்தவேண்டும். இத்தான் என வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரணமாக பாதுகாப்புச் சட்டத்தை மேலும் ஒரு ஆண்டிற்கு நீடிக்க வேண்டுமென்று கூறும் திருத்த மசோதா இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள சட்டங்கள் உண்மையிலேயே நல்ல முறையில் அமல் நடத்தப்படுகின்றன என்று கனம் அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும். சாதாரணமாக பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று இந்த மன்றத்தில் பல முறை கூறப்பட்டிருந்தாலும்கூட, அவைமன்றம் போகவேண்டிய திருத்தங்கள் இந்த மன்றத்தில் வரக்கூடவில்லை. சாதாரணமாக பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் சர்க்கார் கை விடுகின்ற எந்தெந்தவற்றையும், அவர்களுக்குக் கணக்காக, யார் எந்தெந்த நிலங்களில் பயிர் வைக்கிறார்கள் என்று சர்க்கார் உத்தரவு கூறுகிறது. அந்தப்புர கிராமக் கணக்குப் பின்னை 17-ன் என்ற காலத்தைத் துரியாகப் பாரம் இல்லை. அதற்கென அச்சடித்த பாரத்தைச் சர்க்கார் துரியாகப் பாரம் இல்லை. அதற்கென அச்சடித்த பாரத்தைச் சர்க்கார் அனுப்பவில்லை. நான் என்ன செய்வேன்” என்று கணக்குப் பின்னைகள் காரணம் கூறுகிறார்கள். அதே போல், சாகுபடி யாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் ஒரு விதி, பயிர் செய்வது சம்பந்தமாக யாளர் செய்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அந்த ஒரு பிரதிமொண்டின் பிரதிமொண்டின் மூன்று எடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதன் ஒரு பிரதி பயிர் செய்யும் வாரம் தாரிடத்திலும், ஒரு பிரதிநிலச் சொந்தக்காரரிடமும், ஒரு பிரதி தாவித்தாரிடத்திலும் இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. இந்த மாநிலத்தில் அந்த விதி கூறுகிறபடி நடந்துவருகிறது என்று கனம் அமைச்சர் உறுதியாகச் சொல்லமுடியாது. உண்மையாகவே இந்தச் சர்க்கார் வாரத்திற்குப் பயிரிடுகிற விவசாயிக்கு நல்லது செய்ய முற்படுகிற கிடையாது. இந்தச் சர்க்கார் “வாரத்திற்குப் பயிர்த்தொழில்” என்று விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கிறோம், நன்மை செய்கிறோம் தவிர, நல்ல சொல்லி கண் துடைப்புச் சட்டங்களைத்தான் இயற்றுகிறோம் தவிர, நல்ல சொல்லி கண் துடைப்புச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் திருத்திச் சட்டங்களை இயற்றுவதில்லை. “இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் திருத்திச் சர்க்கார் வாரத்திற்குப் பயிர்த்தொழில்” என்று கணக்குப் பின்னைகள் காரணம் கூறுகிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் வாரத்திற்குச் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளால் கருணை கூர்ந்து உண்மை விலையே நல்ல திருத்தங்களைக் கொண்டு வரும் என்ற ஜியப்பாட்டுடன் என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

[1st September 1959]

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் மேலும் இரண்டு ஆண்டுகள் நீடிப்பதை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன். இந்தச் சட்டம் நமது மாநிலத்தில் பல இடங்களில் அமுலுக்கு வராமல் இருக்கிறது. சில இடங்களில், விவசாயிகளையோ; நிலச்சுவான்தார்களையோ கேட்டால் "இன்னும் இங்கே இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரவில்லை" என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒவ்வொரு இடமாக இதை விஸ்தரிப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார்கள். ஆனால் எங்கெல்லாம் விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அது அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. உடனடியாக ஒவ்வொரு மாவட்டமாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் யார் யார் எந்தெந்த நிலங்களில் பயிரிடுகிறார்கள் என்று தாசில்தார் மூலம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதை நிர்ணயித்த பிறகு ஆங்காங்கே நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளே, தாங்களாக, தாங்கள் பயிரிடுவதை ரெஜிஸ்டர் செய்து கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விட்டு விடுவது சரியல்ல. ஏனென்றால், பல இடங்களில் அவர்கள் தங்கள் சலுகைகள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் நிலச்சுவான்தார்களிடம் கைகட்டி வாய் பொத்தி நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. கிளர்ச்சிகள் நடந்திருக்கும் இடங்களில்தான் இந்தச் சட்டம் ஒரு அளவு அமுலுக்கு வந்திருக்கிறது. ஒரே பிராந்தியங்களில் ஒரு இடத்தில் சட்டம் அமுலிலும் மற்றொரு இடத்தில் அமுலில் இல்லாமலும் இருக்கிறது.

(Sri M. Jagannathan in the Chair.)

உடனடியாக ஜில்லா ரீதியாக எங்கெல்லாம் சட்டம் அமுலில் இல்லையோ அங்கெல்லாம் சென்ஸஸ் போல் கணக்கெடுத்துச் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை ஊர்ஜிதமாக்க வேண்டும்.

இந்த நேரத்தில் இது போன்ற ஒரு சட்டத்தை கேரளத்தில் எப்படி அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை இந்தச் சபைக்கு ஞாபக படுத்த அவாவுகிறேன். குறிப்பிட்ட தேதியில் இந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் இயற்றியவுடன் உடனடியாகக் கேரளம் முழுவதிலும் யார் யார் எந்தெந்த இடத்தில் யார் யாருடைய நிலத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்களைச் சேகரித்துப் பதிவு செய்ய ஒரு தேதி குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், ரெவின்யூ இலாகாவைச் சேர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்த விவரங்களைச் சேகரித்துச் சர்க்காருக்கு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று இருந்தது. அப்படிப் பதிவு செய்யாது இருந்தால், அவர்கள் அந்தந்த இடங்களில் ஊர்ஜிதமாக வேலை செய்ய முடியாது. அதல்லாமல் இருந்திருந்தால் பல இடங்களில் ஏழை விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து அகற்றப்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். இங்கும் அம்மாதிரி வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமானால் அதே போல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

குறைந்த அளவு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு—ஒரு ஏக்கர், ஒன்றரை ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய சிறு நிலச் சுவான்தார்கள்—விதி விலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது அவசியம். ஆனால் வேறு எந்த விதமான ஆக்குபேஷனும் இல்லாமல் இருந்து அவர்களே நேரிடையாகப் பயிர் செய்து கொள்ளவும் முன் வரவேண்டும் என்ற நிர்ணயத்தை வைக்கவேண்டும். அந்த முறையில் போதுமான மாறுதல் கொண்டுவரவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். அதை விட்டுப் பெயரளவில் இருந்தால் போதாது.

கன்னியாகுமரி, செங்கோட்டை பகுதிகளைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் அங்கு அமுலில் இல்லை. அங்கு இருக்கக்கூடிய சட்டம் திருவாங்கூர்-கொச்சி குடிக் கிடப்புக்காரர் சட்டம் என்பது. இது ஹோம்ஸ்டேட்ஸுக்கு மாத்திரம்தான் வரும். ஹோம்ஸ்டேட்ஸில், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு—அதாவது இரண்டு செண்டுக்கு

[1st September 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

அதிகமாக இல்லாமல்—இருந்தால் மாத்திரம் இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்குப் பொருந்தும். இது போன்ற சட்டம் அல்ல அது. ஆதலால் இந்தச் சட்டத்தை நாம் அந்தப் பகுதிகளுக்கு அவசியம் விஸ்தரிக்க வேண்டும்.

• (Mr. Speaker in the Chair.)

இந்தச் சட்டம் வரும் என்பதை எதிர்பார்த்துப் பெருவாரியான நபர்களை நிலச்சுவான்தார் அங்கே வெளியேற்றி வருகிறார்கள். ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தை அங்கு உடனடியாக விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரித்து, எந்தெந்த நிலங்களில் யார் யார் பயிரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உடனடியாக இலாகா மூலமாக—தாசில்தார் மூலமாக—கர்ணம் மூலமாக—விவரங்களைச் சேகரித்து இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும்.—அவர்களுக்கு ஸ்திர பாத்தியதை கொடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI T. SAMPATH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவின் பேரில் விரிவான கருத்துக்களை அங்கத்தினர்கள் சொல்லலாமா என்ற பிரச்சனையை நீங்கள் எழுப்பினீர்கள். இந்த மாதிரி யான சந்தர்ப்பத்தில்தான் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களைத் தெரிவிக்க ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனக்கு முன்பாகப் பேசிய அங்கத்தினர்களெல்லாம் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததன் காரணமாக நானும் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் 1952-ம் ஆண்டிலேயே உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சட்டம். அதற்குப் பிறகு 25-வது சட்டமாக 1955-ம் ஆண்டில் திருத்தி அமைக்கப் பட்டது. பிறகு உயர்நீதி மன்றத்திலும், மற்ற நீதி மன்றங்களிலும் பல பிரிவுகளின் பேரில் தீர்ப்புகள் வந்திருக்கின்றன. இதன் காரணமாகக் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. திருத்த மசோதாவின் நோக்கத்தில் காம்ப் ரெஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அந்த விரிவான சீர்திருத்தம் சீக்கிரமாக வந்தால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ லாஸர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி உள் குத்தகைக்காரர்கள்—(ஸப் லெஸ்வீஸ்) நிலைமை மிகவும் அவல நிலையில் இருக்கிறது. அவர்கள் எங்கு வருகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு என்ன உரிமை என்று தெரியவில்லை. திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவைப் பற்றிய கை ஏர்வாரம், மாட்டுவாரம் மசோதா வரும்போது எக்ஸ்ப்ளேனேஷனில் உள் குத்தகைக்காரர்களுக்கு ஒரு உரிமை கொடுக்க அரசாங்கம் எண்ணிற்று. அது சரியல்ல என்ற காரணத்தினால் அது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இப்போது கூட்டுறவு விவசாயத்தை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முயன்று இருக்கிறது. மட நிலங்கள், தர்ம ஸ்தாபன நிலங்கள், கோவில் நிலங்கள் இவைகளை யார் நேரடியாகச் சாகுபடி செய்கிறார்களோ அவர்கள் கூட்டுறவில் சேர்ந்து, கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்ய உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் பேரில் திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, என்டோமென்ட் கமிஷனர், டெப்டி கமிஷனர் இவர்களுக்கு இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றது. தற்போதைய நிலை எப்படி இருக்கிறது என்றால் இடை குத்தகைக்காரர்கள், மிடிஸ் லெஸ்வீஸ் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள், அவர்கள் நேரடியாக விவசாயம் செய்யாமல் உள் குத்தகைக்காரர்கள், ஸப் லெஸ்வீஸ் மூலமாக நிலங்களை உடனடியாகக் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும், கோயில் டிரஸ்டிகள் அவர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பியும், அவர்கள் சட்ட ரீதியாக நேரடியாக

[Sri M. S. Selvarajan] [1st September 1959]

உண்மையிலேயே சாகுபடியாளர்களுக்குப் பலன் கிடைக்க வேண்டுமானால் அவர்களுடைய குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயித்ததாக வேண்டும். குறைந்தபட்சக் கூலி விவசாய சாகுபடியாளர்களுக்கு நியாயமான சட்டம் இயற்றிய காலத்திலேயே நிர்ணயித்துக் கொடுத்திருக்கவேண்டியது நியாயம். சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட போதிலும் யாருக்கு நேரடியாகப் பலன் போய்க் கிடைக்கிறது என்பதைத் தீர்க்கமாக யோசித்து உண்மையிலேயே சாகுபடியாளர்கள் பலன் பெறக்கூடிய அளவு வருங்காலச் சட்டம் உருவாக்கப்படவேண்டும். சட்டபூர்வமாக சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு விலக்களித்தாலும், விதிகள் செய்யும் போது “நிலச் சாகுபடியாளர் வெளியேற்றம் கூடாது” என்ற தடையைச் சுருக்கமாக அமுல் நடத்துவதற்கும் தக்க வழியைச் செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் ஆயுளை இன்னும் ஒரு வருஷம் நீடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால் இது இருக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. முன்னாலே பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தினால் ஏற்படுகின்ற சங்கடங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்காகப் பல புதிய சட்டங்களை அடிக்கடி உருவாக்கிக் கொண்டு அவர்களை ஒரு குழப்ப நிலைமையில் ஆழ்த்தியிருக்கிறோம். தஞ்சை பண்ணையாள் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். “Fair Rent Act” கொண்டு வந்தோம். “Cultivating Tenants Protection Act” கொண்டு வந்தோம். “Agricultural Income-tax” சட்டம் கொண்டு வந்தோம். இதற்கு மேல் “Land Ceiling” வரப்போகிறது. இவைகளையெல்லாம் கொண்டு வந்து நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளை எந்த அளவுக்குக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் குழப்பத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் விட பெரிய குழப்பம் என்னவென்றால் “விவசாயிகள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்பது. எப்படி எழுதுவது, எங்கே எழுதுவது, என்பது தெரியாத அளவுக்கு விவசாயம் செய்து வந்தவர்கள், வாயினாலும் மனதினாலும் உண்மைக் கணக்கைப் போட்டு வந்தவர்கள் இதன் காரணமாக மேலும் குழப்பத்தில் வீழ்ந்து விட்டிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு வேண்டுமானால் “காம்போசிஷனை” நீடிக்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு விவசாயிகளுக்காக அடிக்கடி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து தொல்லை கொடுப்பதை விட எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டமாகக் கொண்டு வருவது வரவேற்கத் தக்கதாகும்.

அதற்கு முன்னாலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் சாகுபடியாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, எனக்கு அதிகமாக விவசாயத்தைப் பற்றித் தெரியாமல் இருந்தபோதிலும் கூட, சில கிராமப் புறங்களில் சிறு சிறு நிலச்சுவாந்தார்களைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் படும் கஷ்டங்களைப் பார்க்கும்போது, கனம் செல்வராஜன் அவர்கள் சொன்னது போல் குத்தகைக்காரர்களுக்குத்தான் அதிகப் பாதுகாப்பைத் தரும் நிலைமை இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சில மடங்களின், கோயில்களின் நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால் சொந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்களைக் காட்டிலும் அந்த நிலங்களைக் குத்தகை எடுத்துள்ளவர்கள் தான் அதிக லாபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். சொந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்காவது பயம் இருக்கிறது. ஆனால் குத்தகைக் காரர்கள் எத்தனை ஏக்கர் நிலம் வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொண்டு—குறிப்பாக கோயில் நிலங்களைக் குத்தகை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் கொள்ளை லாபம் பெறுகிறார்கள். இந்த முறையிலே கோயில் நிலங்களிலே பயிரிடக்கொண்டிருப்பவர்கள் குத்தகைக்காரர்கள்தான். அவர்கள் தான் நன்றாக நீடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். உண்மையிலேயே உழைக்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை போய்ச் சேருவது கிடையாது; சிறு நிலத்தைச் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விதவைகள், வேறு வழி இல்லாத பெண்கள் நேரடியாகச் சொந்தப் பண்ணை வைத்துக்

[1st September 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

கொண்டு நடத்த முடிவதில்லையாகையால், குத்தகைதாரர்களிடம் நிலத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, நிலத்தில் விளைந்தது இவ்வளவுதான் என்று எதைக் கொடுக்கிறார்களோ, அதைப் பெற்றுக்கொண்டு குடும்பத்தை நடத்துவோம் என்று இருக்கிறார்களே அவர்கள் தலைக்குக் கல்லாகப் போயிருக்கிறது. நாலேந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களைப் பொறுத்த வரையிலாவது விலக்கு அளிக்கலாம் என்று சில ஆண்டுகளாகவே, குறிப்பாக கடந்த சில மாதங்களாகக் கூட, ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களை இந்தச் சட்டங்களிலிருந்து விலக்குவோம் என்று சொல்லி வந்த ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களுக்கு இதுவரை ஏன் கருணை ஏற்படவில்லை என்பதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. பெண்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி அவர்கள் புரிந்து கொண்டு, அதற்குப் பிறகாவது சிறு நிலச் சுவாந்தார்களுக்கு இதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கலாமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மூன்று நான்கு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள் அதில் குத்தகைக்குப் பயிரிட்டவர்கள் சரியாகக் குத்தகையை அளக்காமலிருந்தால், misconduct என்று சொல்லி ரெண்ட் கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டு, குத்தகைதாரர்களை விலக்கலாம் என்று சட்டம் இருந்தாலும் அதையெல்லாம் பயன்படுத்தி, கோர்ட்டுக்கும் அங்கும் இங்கும் பெண்கள் அலைய முடியாது. ஆகையால், குத்தகைதாரர் அளந்தது லாபம் என்று நினைத்து, அவர்கள் அளந்ததைப் பெற்றுக் கொண்டு, குடும்பத்தை ஒருவாறு சமாளித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நிலத்தை விரிசுவது தொலைக்கலாம் என்றால், நிலத்தை வாங்குபவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால், நிலத்தோடு குத்தகைதாரனும் கூடவே போவான். குத்தகை தரவில்லை என்பதற்காக குத்தகைதாரரை வெளியேற்றிவிட்டு சொந்தமாகவே சாகுபடியும் செய்யமுடியாது. ஆகையால், இந்த நிலம் நமக்கு வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே, நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கவும், விற்கவும் கூட முடியாத நிலைமையில் இவர்கள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். நிலத்திலிருந்து வருகிற வருமானத்தை இழந்தாலும், தங்களுடைய நிலத்தை யாருக்காவது விற்குவிட்டு சென்னை நகரத்திற்கு அருகாமையில் வீட்டு மனையை வாங்கி வீடு கட்டிக்கொண்டாலாவது அதிலிருந்து வாடகை கிடைக்கும். அதை வைத்துக்கொண்டு குடித்தனம் நடத்தலாம் என்று நினைத்தாலும் அதற்கும் வழி இல்லாமல் மிகவும் திண்டாடுகிறார்கள். இதைக் கனம் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்தப் பெண்களுடைய நிலைமைக்குக் கருணை காட்டுகிற முறையிலாவது ஐந்து, ஆறு ஏக்கர் வரை நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களை இந்தச் சட்டம் ஒன்றும் பாதிக்காது என்ற அளவுக்கு விதி விலக்கு அளித்தால் அவர்களுக்குத் தொல்லை இல்லாமல் இருக்கும்; சொந்தப் பண்ணைகளை வைத்துக் கொள்ளலாம்; மேற்கொண்டு தலைவலி ஒன்றும் இருக்காது; இடையில் இருக்கும் குத்தகைதாரர்களுடைய கருணையிலும் இவர்கள் இருக்கவேண்டாம். அமைச்சர் அவர்கள், இந்தச் சட்டம் அதிக ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்காது, கூடிய சீக்கிரம் புதிதாகச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று விருப்பப்படுகிறார் என்றாலும் இந்தச் சட்டத்திலிருந்தே சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஒரு விதிவிலக்குக் கொடுக்கலாம். ஏனென்றால், தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலும் அதற்கைய பாதுகாப்பு, ஒரு சில ஏக்கர்களுக்குள் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் அந்த விதிவிலக்குக்கூட இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகையால் இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து அதற்கு இருக்கும் விதி விலக்கையாவது இதற்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சொந்தமாக வீடு வாங்கிக்கொண்டுவிட்டால், ஒனர்-ஆக்டுபேஷனுக்காக இருந்தால், வீட்டில் வாடகைக்கு இருப்பவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்துக் கிளப்ப ரெண்ட் கண்ட்ரோல் சட்டத்தில் வழி இருக்கிறது. அப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது, சிறு சிறு நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு இந்தச் சலுகை மாத்திரம் நாம் கொடுக்காமலிருந்தால் அது நியாயமல்ல. சரியல்ல என்று கூறி, அமைச்சர் அவர்கள் இதை மனதில் வைத்துக்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [1st September 1959]

ஓராண்டு காலத்தை நீடிக்கும்போதே, விதிகளுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதையும் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தம் எப்பொழுது வருகிறதோ அப்பொழுது மற்றவற்றையெல்லாம் யோசித்துத் தக்க முறையிலே சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிடலாம். ஆகையால், இந்தக் கருணை மனுவை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சின்ன மசோதாவின் கருத்து என்னவென்றால், இப்பொழுதிருக்கும் சட்டத்தினுடைய காலவரையை இன்னும் ஒரு ஆண்டுக்கு நீடிக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஏனென்றால், விசாலமான நிலச் சீர்திருத்த மசோதா நாம் கொண்டுவரப் போகிறதால் பல பிரச்சனைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவையையெல்லாம் கவனித்து, அதில் இவைகளுக்கெல்லாம் இடம் செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்த மசோதாவிலே இந்தப் பிரச்சனையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்தச் சட்டத்தை இப்படியே கொஞ்ச காலம் நீடிக்க வேண்டும். மற்றதெல்லாம் வரப்போகிற மசோதாவிலே கவனிக்கலாம் என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது.

ஆனால், அதே சந்தர்ப்பத்திலே, கனம் அங்கத்தினர்கள் மற்ற பிரச்சனைகள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இனி வரப்போகிற விரிவான மசோதாவைத் தயாரிக்கும்போது கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனைகளை எல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, அவைகளுக்கு எப்படி எப்படி வழிவகை அதிலே செய்யலாம் என்பதற்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனைகள் உதவுமெல்லாம், இப்பொழுது சபை முன் இருக்கும் மசோதாவிலே புதுத்துவதற்கு உதவாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவின்மீது நோக்கம் இந்தச் சட்டத்தை ஒரு ஆண்டுக்கு நீடிக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

‘இன்பர்மீடியரி’ யைப் பற்றி சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் நான் ‘டெனன்ட்’ என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் கீழிருக்கும் ஸப்-பெண்டிக்கு இடமில்லை. வாஸ்தவந்தான். இன்னொன்றும் சொல்லப்பட்டது. ‘சட்டப் பிரகாரம் அவர்கள் நடக்கவில்லை; சட்டம் இருந்தும் பிரயோசனம் இல்லை’ என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுதான் வட்டி வாங்கலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதாவது நூறு ரூபாய்க்கு அரை ரூபாய்தான் வட்டி வாங்கலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. இருந்தாலும், சட்டத்தை என்ன என்ன வகையிலே மீறுகிறார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். நூற்றுக்கு ஒரு ரூபாய், ஒன்றரை ரூபாய் வட்டி என்று கணக்குப் போட்டு, அதையெல்லாம் முதலிலே வாங்கிக்கொண்டு ப்ரோதோட்டு எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன செய்வது? வாங்குகிறவர்களை உடன்பட்டுச் செய்தால் சட்டம் என்ன செய்யும்? சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், சட்டத்தை மீறுவதற்குப் பல வழிகள் இருக்கின்றன. நியாய வரச் சட்டம் இருக்கிறது. அதிலேகூட அனேகர் சட்டப் பிரகாரம் செய்யவில்லை. ஏனென்றால், நிலாச்சவாந்தார் சொன்னதற்கு விவசாயி உடன்பட்டு அந்த அளவுக்குப் போகிறது. இப்படி எல்லாம் நடக்கும்போது சட்டம் பிரயோசனம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. சட்டம் இருக்கிறது. சட்டப் பிரகாரம் அமுல் நடத்தலாமென்றால் நடத்தலாம். ஆனால், சட்டத்தை மீறுவதற்குப் பல வழிகளிலே போவதால் இந்தச் சட்டம் முழுவதும் அமுல் ஆகாமல் இருக்கிறது.

இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது இருக்கும் சென்னை ராஜ்யத்திலே சில பகுதிகளில்தான் அமுலில் இருக்கிறது. ஏனென்றால், செங்கோட்டைத் தாலுக்காவிலும், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலும் இந்தச் சட்டம் நிலவவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், சட்டக் காலத்திலேதான் அவை நம்முடன் வந்து சேர்ந்தன. அதனால், கூடலாருக்கு இந்தச் சட்டம் பிரயோசனமில்லை. மலபார் டெனன்ஸி சட்டத்தின் கீழே இது வருகிறது. ஆகையால் அதற்கெல்லாம்கூட நாம் சரியான வழிவகை செய்ய

1st September 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

வேண்டும். அதெல்லாம் விசாலமான மசோதாவிலேதான் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது ஒவ்வொன்றுக்கும் துண்டு துண்டாகச் செய்வதற்கில்லை. விஸ்தரிப்பான மசோதா ரொம்ப நாள் பொறுத்து வருவதாக இருந்தாலும் செய்யலாம். அது சில மாதங்களிலே வரப்போகிறது. அப்படியிருக்கும் போது இப்பொழுது இந்தப் பிரச்சனையெல்லாம் இதிலே சேர்க்க வேண்டாம்.

கனம் அமைச்சர் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது, பெண்களுக்குப் பற்றி எந்தெந்தெல்லாம் பேசுகிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி எனக்கு அதிகம் பொல்கெண்டியதில்லை. பெண் என்றால் பேய்கூட இரங்கும் என்று சொல்வார்கள். பெண்களுடைய பிரச்சனைகளைக் கவனிப்பதிலே நான் ஒன்றும் தயங்கமாட்டேன். பெண்களிலே வயது வந்தவர்கள், விதிகளைப் பிடித்துக்கொள்ளும் எந்தவிதமான பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படும் என்று விரிவான மசோதா வரும்போது கவனிக்கலாம். மற்ற பித்தர்கள் எல்லாம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர்கள் என்ன கருத்துகளைச் சொல்கிறார்களோ, அவைகளை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, வரப்போகிற விரிவான மசோதாவிலே அவைகளுக்கெல்லாம் எப்படி இடமளிக்கலாம் என்று பார்க்கலாம். ஆனால், கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு இப்பொழுது நான் தெரிவிப்பது, இந்த மசோதா மீதுதான் சட்டம் இருக்கிறது, இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தை இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு நீடித்து வைக்கவேண்டும் என்பதுதான். அதுவரைக்கும் நீடித்து வைத்தால், இது காலத்தில் என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவைகளை இப்பொழுது மசோதாவிலே — அநேகமாக நவம்பர்—டிசம்பரிலே வரலாம் என்று நினைக்கிறேன்—இதெல்லாம் பார்க்குது கொள்ளலாம் என்று சொல்லி, இந்த மசோதாவை சபை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Sir, I move the amendment standing in my name, viz.—

“After sub-section (2) of section (1) of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) add the following:—

“(2) (a) It also extends to the whole of the State of Madras including the transferred territory, viz., Kanyakumari district and Shencottah taluk.”

SRI M. P. SUBRAMANIAM: I second the amendment.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: I move the amendment standing in my name, viz.—

“For the words ‘for a period of five years’, substitute the words ‘for a period of six years’.”

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER: I second the amendment.

MR. SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

[1st September 1959]

* **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் தற்சமயம் இருக்கக் கூடிய நெல்லை மாவட்டத் திலேயுள்ள செங்கோட்டைப் பகுதிக்கும் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய திருத்தம் ஆகும்.

இந்தச் சட்டத்தின் இரண்டாவது பிரிவிலே—

“It extends to the whole State of Madras other than the areas to which the Malabar Tenancy Act, 1929, extends.”

என்று இருக்கிறது. அதற்கு நான் கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்த மாவது :

“It also extends to the whole of the State of Madras including the transferred territory, viz., Kanyakumari district and Shencottah taluk.”

கனம் மந்திரி அவர்கள் தற்சமயம் பதில் சொல்லும்போது கூட, ‘இந்தச் சட்டத்தைக் கூடிய சீக்கிரம் விஸ்தாரமான முறையிலே கொண்டு வருவோம்’ என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இது மாதிரி அவர் சொல்லியது முதல் தடவை அல்ல. இந்தச் சட்டசபையிலே இரண்டு மூன்று தடவை அவர் இம்மாதிரி சொல்லியிருக்கிறார். உண்மையில் அங்கிருக்கும் நிலச்சுவாந்தார்கள் ஏழை விவசாயிகளைப் பெரும் அளவில் வெளியேற்றிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். சரீப் காலத்திலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் வந்தபோதுகூட நாங்கள் இதை அவரிடம் சுட்டிக் காட்ட முடிந்தது. பெருமளவில் நில வெளியேற்றம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகையால்தான், இதை உடனடியாகத் தடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சாலப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

ஏனெனில் இப்பொழுது சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய திருத்தம் என்னவென்றால், மெயின் ஆக்டில் “for a period of one year” என்று இருப்பதை “for a period of three years” என்று மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதேபோல், “for a period of three years” என்று இருப்பதையும் “for a period of five years” என்று மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டு வந்துள்ளார்கள். இது அசல் சட்டம் அமுலாகும் பகுதியைக் குறிக்கும் வகுப்பு. அதனால் இந்தத் திருத்தத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை அங்கீகரிப்பதில் எந்த விதமான சிரமும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். இந்த இடங்களில் லாண்ட் டென்புரில் அதிக வித்தியாசமில்லை. பாட்டம், வாரம், என்ற பிரச்சினையில், 60, 40 என்று வைத்திருக்கிறோம். எது பாட்டம், எது வாரம் என்ற பிரச்சனை வருகிறது. யார் யார் பயிரிடுகிறார்கள் என்ற பிரச்சனை எல்லாம் வருகிறது. இப்பொழுது பெருவாரியாக இவர்களை இங்கே வெளியேற்ற ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதனால் அனேகம் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இந்தச் சட்டத்தை அங்கு நீடிக்காமல் இருந்தால் விவசாயிகள் இன்னும் அதிகப்படியான கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள். இந்தச் சட்டத்தை அங்கும் நீடிப்பதன் மூலம் யார் யார் பயிரிடுகிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும். அங்கு விவசாயிகளை வெளியேற்றாமல் தடுப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தை அவசியம் அங்கு நீடித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு அவசியமான திருத்தம். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்தம் உந்து வருஷம் நீடிக்க வேண்டும் என்பதை ஆறு வருஷங்கள் நீடிக்க வேண்டும் என்பதுதான். சர்க்காருடைய திருத்தத்தின்படி, இந்தச் சட்டம் 1960-ம் வருஷம் செப்டம்பர்

[1st September 1959] [Sri P. G. Karuthiruman]

மாதம் 20-ம் தேதியுடன் முடிகிறது. நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் 1961-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 20-ம் தேதியுடன் முடிவாக வேண்டும் என்பதுதான். 1961-ம் வருஷம் செப்டம்பர்வரை பாதுகாப்பு விவசாயிகளுக்கு அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். விரிவான பாதுகாப்புச் சட்டம் வரும் வரையில் இது செளகரியமாக இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் இது கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது வரையிலும் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். சிறு நில சொந்தக்காரர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையில் இதைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்களுடைய நிலைமை இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு மாறாமல் இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் அளவில் 1952-ம் வருடத்தில் முதன் முதலில் தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று அந்த ஜில்லாவிற்கு மட்டும்தான் வந்தது. அதற்குப் பின்னால் 1955-ம் வருடம் ஒரு விரிவான மசோதா கொண்டு வந்து அதை எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படமான அளவில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்தினால் எவ்வளவோ சாதக பாதகங்கள் இருந்தாலும்கூட ஓரளவு எல்லா இடங்களிலும் அது சாதகத்தையே விளைவித்ததாகத் தெரியவருகிறது. எல்லா இடங்களிலும் அது திருப்தி அளிக்கக் கூடிய அளவில்தான் நடைபெற்று வருவதாகத் தெரியவருகிறது. உண்மை விவசாயி எங்கே இருக்கிறார்களோ அங்கே யெல்லாம் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்படுதான் வருகிறது. அதனால் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் சாதகமடைந்துகொண்டுதான் வருகின்றார்கள். விவசாயம் செய்து நல்ல முறையில் வாழக் கூடியவர்கள் சாதகமடைந்துதான் வருகிறார்கள். கொஞ்சம் பூமி வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள் இதனால் செளகரியமடைந்துகொண்டுதான் வருகிறார்கள். நான் பல தடவைகளில் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் சொல்லி இருக்கிறேன். குறிப்பாக, சேலம், கோயம்புத்தூர் முதலிய இடங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் இந்தச் சட்டம் வந்ததால் கிராமங்களிலுள்ள குடியானவர்கள் குறைந்த பூமி சொந்தக்காரர்கள் சமூகமான முறையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டு வருவது நன்றாகத் தெரிய வரும். எவ்வளவோ அழகாக விவசாயம் நடந்துவருகிறது. எவ்வளவோ குடியானவர்களுக்கு இதன் மூலம் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பரம் பரையாக விவசாயம் செய்து வருகிறவர்களுக்கும் மிராசுதாரர்களுக்கும் சமூகமாக உறவு இருந்தால் இது நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தப்படும். மனக்கசப்பு உள்ள இடங்களில்தான் தகராறுகள் வளருகின்றன. தஞ்சை ஜில்லா போன்ற இடங்களில் விவசாயம் செய்யத் தெரியாதவர்கள் அதிகப் படியான நிலங்களை அதாவது 100, 200 ஏக்கர் அல்லது 20 அல்லது 30 வேலி நிலம், வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்யத் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடிய இடங்களில்தான் இப்படிப்பட்ட மனக் கசப்பு எல்லாம் ஏற்படுகிறது. அந்த இடங்களில் இந்த மசோதா சரியான படி நடைமுறையில் அமுல் நடத்தப்படவில்லை என்று தெரியவருகிறது. மற்ற இடங்களில் சமூகமாக நடைபெற்றுக்கொண்டுதான் வருகிறது. அப்படி கசப்புகள் இருக்கக் கூடிய இடங்களில்தான் சிறிய மிராசுதாரர்களுக்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். சமூகமாக விவசாயம் நடைபெறுகிற இடங்களில் அப்படி விலக்கு வேண்டும் என்று கேட்பதாகத் தெரியவில்லை. சிறிய பூமியை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களில் 100-க்கு 70 பேர்கள் நிலத்தில் உழைத்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்குச் சாதகம் செய்யாமல் அதிகப்படியாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு சாதகம் அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது சரி இருப்பவர்களுக்கு சாதகம் அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. ஆறு ஏக்கருக்குக் கீழ் உள்ளவர்கள் 100-க்கு 80 பேர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு நாம் செளகரியம் அளிக்க வேண்டும். சாதாரணமாகப் பார்த்தால் இப்படிப்பட்டவர்கள்தான் அதிகப்படியான நில அட்டப்பட்டிருப்பார்கள். நடுத்தர விவசாயிகள்தான் அதிகப்படியான நில அட்டமான பாங்குகளில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு கடன்பட்டிருப்பார்கள். அப்படி கடன்வாங்கியவர்கள் தங்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்

[Sri P. G. Karuthiruman] [1st September 1959]

கொடுக்கக் கூடிய நிலையில் அவர்கள் இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய நிலத்தைக் கடன் கொடுத்தவர்கள் கடனுக்காக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவில் கடன் இருக்கக் கூடாது. அவர்களே கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டு தங்களுடைய நிலத்தைத் தாங்களே பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய அளவில் அவர்களுக்குக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடிய வசதியை நாம் செய்து தர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் உண்மையான விவசாயிகளாக இருந்தால்தான் அப்படிப்பட்ட நிலைக்கு வர முடியும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சுதந்திரம் அவர்களுக்கு இருந்தால்தான் அவர், கனம் நன்றாக இருக்க முடியும். சாதாரணமான நடுத்தர விவசாயிகள் தங்களுடைய உடமையை விற்பதற்கு சுதந்திரம் வேண்டும். விற்பதற்கு உரிமையை அளிக்கவேண்டும். பூமிதி அலாத்தநாயகி அம்மையார் சொன்னது அவ்வளவையும் நான் ஆதரிக்கிறேன். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் யார் தங்களுடைய நிலத்தை விற்பதற்கு விரும்புகிறார்களோ அவர்களுக்கு விற்பதற்கு சுதந்திரம் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு விற்பதற்கு உற்சாகம் இருக்க வேண்டும். உற்சாகத்துடன் தங்களுடைய பூமியை விற்பதற்குத் தாங்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு உற்சாகம் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஆலோசனையை நான் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த முறையில் நல்ல மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு வழி தேடிக்கொடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். அதையொட்டி இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு அதிகப்படியாக இதை நீடித்தால் நல்ல மசோதாவைக்கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். மகாத்மா காந்தி நினைத்த ராம ராஜ்யம் இப்பொழுது நடந்து வருகிறது. தசரதன் காலத்தில் கூட சிறு நிலச்சுவாந்தார்களைக் கௌரவப்படுத்தி வந்தார்கள் என்று தெரியவருகிறது. கம்பராமாயணத்தில் சொல்லப்படுகிறது

எய்யென வெழுபகை யெங்கு மின்மையான்
மொய் பெருத் தினவுறு முழுவுத் தோளினான்
வையக முழுவதும் வறிஞ் சோம்புமோர்
செய்யெனக் காத்தினி தரசு செய்கின்றான்.

என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது தசரதன் காலத்தில் கூட சிறு விவசாயிகளையும் சிறு நிலம் படைத்தவர்களைப் பற்றியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொருளில்லாத ஒருவன் தனக்கு உள்ள சிறு கழனியை எங்கனம் மிக்க கருத்தோடு காத்திருவானோ அங்கனம் உலகம் முழுவதையும் காத்தனன் தசரதன் என்பதாம். ஒருசெய் என்ற தொடரால் உலகம் முழுவதையும் காக்கையில் சக்கரவர்த்திக்குச் சிறிதும் சிரமமில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் சிறு நிலம் படைத்தவர்களைக் காப்பாற்றி உற்பத்தியைப் பெருக்க வழிவகை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் தான் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது. காந்தியடிகள் நினைத்த ராம ராஜ்யத்திற்கு அது அடிகோலாக அமைந்திருக்கிறது. அதைப் பற்றிச் சந்தேகமே இல்லை. அந்த அளவில் இதை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்து விரிவான மசோதா ஒன்றைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய திருத்தத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிற்றூரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இரண்டு திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று இந்த மசோதாவை கன்னியாகுமரிக்கும் செங்கோட்டை தாலுக்காவுக்கும், விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பது. அதிகார பூர்வமாக வந்த அறிக்கையில் இருந்து தெரியவருவது என்னவென்றால், பெரிய அளவுக்கு ஒன்றை அக்கே நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றம் நடைபெறுவதாக இல்லை. ஆனால், இப்பொழுது அப்படி வெளியேற்றம் நடைபெற்றுவருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

[1st September 1959]

[Sri M. A. Manickavelu]

அப்படி நடைபெற்றுவருகிறது என்றும் அது கவனிக்கப்படவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருந்தால், அதைத் தடுக்க அதைக் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய வழியைத் தேட வேண்டும் என்பதை ஒத்துக் கொள்ளலாம். அதே சமயத்தில் கூடலூர் என்ற பகுதியில் இந்தச் சட்டம் அமுலில் இல்லை. அவர்களுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. மலபார் சட்டத்தைப் பார்க்கும்பொழுது அங்கேயும் பல பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் எல்லாவற்றையும் கவனித்து ஒரு விரிவான சட்டம் கொண்டுவர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த சமயத்தில் இவை களைப் பற்றி யோசிக்கவும் வந்து கொண்டுள்ளது. அதற்கு வேண்டிய முறியுமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இதை எல்லாம் கவனித்துச் செய்யவேண்டியதாக இருப்பதால் இப்பொழுது இந்த மசோதாவிற்கு இந்தத் திருத்தம் அவசியம் இல்லை என்று தோன்றுகிறது.

இரண்டாவது, இன்னொரு திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இந்த மசோதாவை இப்பொழுது நீடிப்பதோடு இன்னும் கூட ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்கவேண்டும் என்று. ஏற்கனவே நாம் நேற்று நீடித்த மசோதாக்களுக்கு எல்லாம் இரண்டு இரண்டு வருஷங்களாக நீடித்து வந்திருக்கிறோம். அதே அடிப்படையில் இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடித்துக்கொள்ளலாம். இப்படியே மூன்று நான்கு மசோதாக்களுக்கு அப்படி இரண்டு வருஷங்கள் வந்தும் நீடித்திருக்கிறோம். அதனால் அந்தத் திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ளலாம். மறுபடியும் மறுபடியும் இதைக் கிளப்பிக்கொண்டிருப்பதை விட இப்பொழுதே நீடித்து விடுவது நல்லதுதான். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறு நிலச்சுவாந்தர்களைப் பற்றி சொல்லப்பட்டது. ஏற்கனவே நாம் சட்டமொன்றை 4-ஏ பிரிவை நாம் திருத்தியிருக்கிறோம். அதன் மூலம் ஓரளவு சௌகரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சொந்த சாகுபடி செய்கிறவர்கள் நிலத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் எவ்வளவோ பிரச்சனைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து ஒரு விரிவான மசோதாவைக் கொண்டுவரும்பொழுது இதைப் பற்றி எல்லாம் கவனிக்கப்படும். ஆகவே கனம் கருத்திருமன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அந்தத் திருத்தத்துடன் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

The amendment of Sri K. Sattanatha Karayalar was by leave withdrawn.

MR. SPEAKER: I will now put the amendment of the hon. Member, Sri P. G. Karuthiruman. The question is—

“For the words ‘for a period of five years’ substitute the words ‘for a period of six years’.”

The amendment was put and carried.

The clause as amended was put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Speaker, Sir, I move—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959, as amended be passed”.

[1st September 1959]

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959, as amended be passed’.

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(3) THE MADRAS AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 9 OF 1959).

MR. SPEAKER: ஒரே ஒரு விண்ணப்பம். யாராவது அங்கத்தினர் பேச வேண்டுமென்று சொன்னால் என்னிடத்தில் பெயர் கொடுக்க வேண்டும். மத்திய அங்களைப் பேசக் கூப்பிட்ட பிறகு, கனம் அங்கத்தினர் சம்பந்த பேச வேண்டும் என்று எழுந்தது போல் இனி ஏற்படக்கூடாது. ஆகவே இனி மசோதாவின்மேல் யார் யார் பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ, அவர்கள் என்னிடத்திலாவது அல்லது கட்சிக் கொரடாவின்மேல் தலிவாவது முன்பே பெயர் கொடுத்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:** Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959), as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration’.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா முதன்முதலில் இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டபோது இதன் விவரங்களை எல்லாம் நான் விளக்கினேன். அப்போது விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட பல அங்கத்தினர்களும் இந்த மசோதாவை மொத்தமாக ஆதரித்து, தங்கள் அபிப்பிராயங்களையும் தெரிவித்தார்கள். அதன் பிறகு இந்த மசோதா இரண்டு மன்றங்களையும் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டது.

பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதாவைப் பற்றி இது சம்பந்தப்பட்ட பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் எழுத்து மூலமாகப் பெற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதன்பேரில் அதுவும் கோரப்பட்டது. எழுத்து மூலமாக வந்த அபிப்பிராயங்களையும் பொறுக்குக் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்தோம். மேலும் ரெகுலேட் மார்க்கெட் நடைபெறும் ஸ்தலங்களை நேரிலே சென்று பார்வையிட்டு வரவேண்டுமென்று பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் கருதினார்கள். அதே வகையில் சில இடங்களையும் நேரில் சென்று பார்வையிட்டு பல விஷயங்களை தெரிந்து கொண்டார்கள். அதோடு கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி நடைபெறும் இடங்களையும் சென்று பார்வையிட வேண்டும் என்கிற அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன் பேரில் நேரிலேயே சென்று சேலம் போன்ற நகரங்களில் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்கிற விவரங்களையும் தெரிந்துகொண்டு வந்தார்கள். இப்படி எல்லாம் பல விஷயங்களை தெரிந்துகொண்டபின் பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் சில நாட்கள் உட்கார்ந்து நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து சில திருத்தங்களுடன் இந்த மசோதாவை உருவாக்கினார்கள். அவர்கள் உருவாக்கித் தந்த மசோதாவைத் தான் இப்போது சபை முன்பாக நான் சமர்ப்பித்திருக்கிறேன்.

செலக் கமிட்டியினால் செய்யப்பட்ட சில முக்கியமான திருத்தங்களை மட்டும் இப்போது சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். முன்பு கமர்ஷியல் க்ராபஸ் என்பதற்கு மட்டும் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி

* Printed as Appendix on pages 170-188 infra.

[1st September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

என்று இருந்தது. அதை எல்லா விவசாயப் பொருள்களுக்கும் ரெகுலேட் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி என்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதாக இந்த மசோதாவைத் தயாரித்திருந்தோம். இதில் டைரி பாரம், லேப் ஸ்டாக் என்ற இரண்டும்கூட விவசாயப் பொருள்கள் என்பதோடு சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இதைப் பற்றி நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, பரில் விஷயங்கள்—டாபி பாரம், கால் நடைகள்—லேப் ஸ்டாக்—என்ற இரண்டையும் நீங்கலாக அக்ரிகல்சரல் ப்ராட்யூஸ் என்பதற்கு டெபனிஷன் கொடுக்கலாம் என்று திருத்தி இருக்கிறார்கள். இது இரண்டையும் சேர்க்க வேண்டாம் என்று செய்திருக்கிறார்கள்.

மேலும், ஏற்கனவே கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி இருக்கிற இடங்களில் அவற்றையே ரெகுலேட் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியாகக் கருதலாம் என்று செய்திருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்று. லேசென்சு கொடுப்பதற்கு மறுத்தாலோ அல்லது கொடுத்திருந்த லேசென்சை ரத்து செய்தாலோ முன்பு அவ்விவாகா டைரெக்டருக்கு அப்பீல் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று இருந்தது. ஆனால் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இதை மாற்றி கலெக்டருக்கு அப்பீல் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று செய்திருக்கிறார்கள். அதற்குமேல் அரசாங்கத்திற்கு ரிவிஷன் செய்யலாம் என்றும் இப்போது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

முக்கியமாக ஒரு திருத்தம். இதுவரையில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி அங்கத்தினர்களைத் தேர்தல் மூலமாக எடுத்தார்கள். தேர்தல் மூலமாகப் பொறுக்குவது என்பதில் அதிகச் செலவும் ஆகிறது என்று கருதி, நியமனம் மூலமாகவே அங்கத்தினர்களைப் போடலாம் என்று முன்பு மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் செலக் கமிட்டியில் மட்டும் அசல் மசோதாவில் இருந்தது போலவே அங்கத்தினர்களைத் தேர்தல் மூலமாகவே நியமிக்க வேண்டும் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளைப் பொறுத்த வரையில் முன்பு இருந்தது போலவே நியமனம் மூலமாகவே அங்கத்தினர்களை வைப்பது என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும், இந்தக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களுடைய காலம் முன்பு மூன்று வருடமாக இருந்தது. அது இப்போது ஐந்து வருட காலமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதன் மத்தியில் காலி ஸ்தானம் ஏற்பட்டால் கோவாப்ட் மூலமாக பூர்த்தி செய்து கொள்வது என்ற ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியில் காலி ஸ்தானம் ஏற்பட்டால் அதை அவர்களே நியமனம் மூலமாகப் பூர்த்தி செய்து கொள்வது என்ற ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ரெகுலேட் மார்க்கெட் கமிட்டியில் விவசாயிகள், வியாபாரிகள், எல்லோரும் இருக்கலாம் என்றாலும், விவசாயிகளைச் சேர்ந்த ஒருவர்தான் அதன் தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வர்த்தகர்களுடைய பிரதிநிதியைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடாது. விவசாயிகளுடைய பிரதிநிதியைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வைஸ் சார்மன் போன்றவற்றுக்கு வேறு யாராவது இருக்கலாம். அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை.

தேர்தல் சம்பந்த செலவுகள், இன்னும் கமிட்டி சம்பந்தமான செலவுகள் இந்தச் செலவுகளை எல்லாம் செய்வதற்கு ஒரு பிரிவு இதிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

சரியாக நடைபெறாத மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளை சூப்பர்சீட் பண்ணுவதாக இருந்தால் ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் பண்ணக்கூடாது. அதற்கு மேலும் அந்த உத்தரவை நீடிக்கலாம் என்றால் நீடிக்கலாம். ஒவ்வொரு வருஷமாக அப்படி நீடித்தாலும் 4 ஆண்டுகளுக்கு மேல் போகப்படாது என்கிற ஒரு வரம்பு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri A. Govindasamy] [1st September 1959]

அமுல் நடத்தல்களையும் அல்லது ரிஜிஸ்டர்டிடம் விண்ணப்பித்துக்கொண்டு ரிஜிஸ்டர்டார் அவர்களின் சிபார்சின் பேரில் சர்க்கார் இந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்துடன் மார்க்கட்டில் கமிட்டியாக அங்கீகரிக்க வழி இருக்கிறது என்று சொல்லுவார்கள். இதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். எதிர்க்கிறோம். அரசாங்கம் இதைக் கைவிட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய திருத்தத்தை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். புதிதாக ஏற்படுத்தியிருக்கிற வியாபாரிகள், விவசாயிகள் அடங்கிய கமிட்டியில்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பிரதிநிதியை போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நாங்கள் ஏற்கவில்லை. அப்படி கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் வருகின்ற பிரதிநிதிகள் வரலாம். அவர்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய முறைகளைச் சொல்லலாம். ஆனால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தை இந்தச் சட்டத்தில் ஏற்றுக் கொண்டு நடத்தவதற்கு எங்களுக்கு அனுமதி தாருங்கள் என்று கேட்பது விந்தையிலும் விந்தையாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக இந்தக் கமிட்டிக்கு தலைவராக வரக்கூடியவர் விவசாயமாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்று நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிபந்தனை தேவையில்லை. வியாபாரிகளாக இருந்தாலும், விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரியார் வேண்டுமானாலும் தலைவராக வரலாம் என்று இருக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே விவசாயிகள் சார்பில் 9 பேர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனப் பிரதிநிதி ஒருவரும் இருக்கிறார். விவசாயிகள் சார்பில் 10 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். தேர்தல் நடந்தால் விவசாயிகள்தான் நிச்சயமாகத் தலைவராக வா முடியும் இதற்கு சட்டத்திலே நிபந்தனை விதிக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை. இம்மாதிரி சட்டத்திலே நிபந்தனை இருக்குமானால், ஜனநாயக முறைப் படி ஏற்றுக்கொள்வதுதான் முறை. ஆனால் தலைவர் தேர்தல் நடத்தப் படுவதில்லை. ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்பு வழங்கக் கூடிய சங்கடமான நிலைமை உண்டாகலாம் ஆகவே யார் வேண்டுமானாலும் தலைவராக வா வேண்டுமென்றுதான் இருக்க வேண்டும். இதை சர்க்கார் நியமிப்பதற்கு ஆன அதிகாரத்தை ஏன் வைத்துக்கொண்டு இருக்க வேண்டுமென்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆளும் கட்சியினருக்கு ஆதரவாக இருப்பதற்கு அங்கத்தினர்களுக்குப் பதவி கொடுப்பதற்காக இந்த அதிகாரம் வைத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதென்று சந்தேகத்திற்கு அது இடம் அளிக்கும். அப்படி ஜனநாயக முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்காமல் கமிட்டியில் சர்க்கார் ஏன் மூன்று அங்கத்தினர்களை நியமிக்கும் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அப்படி அவர்களால் நியமிக்கப்படுகின்ற பிரதிநிதிகள் வியாபார அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருப்பார்களா? விவசாயம் அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருப்பார்களா? உத்தியோகத் துறையில் மார்க்கெட்டிங் அனுபவம் பெற்றவர்களாக இருப்பார்களா? என்பதை விளக்க முடியுமா? சர்க்கார் மூன்று அங்கத்தினர்களை நியமிப்பதிலே வியாபாரிகள் இருக்கும் ஷரத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்.

தேர்தல் நடத்தினால் செலவாகும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நாமினேஷன் முறையில் எந்தக் கட்சி பதவியில் இருக்கிறதோ அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் அவைகள் கிடைக்கும். கண் துடைப்புக்காக வேண்டி எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ஒன்று அல்லது இரண்டு நாமினேஷன் போடுவார்கள். தேர்தல் நடத்தினால் அதிகம் செலவாகும் என்று சொன்னார்கள். தேர்தல் நடத்துவதுதான் சரி. அப்படி நடத்துவதற்கு ஒத்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். நாமினேஷன் முறையிலும் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகையால் நாமினேஷன் இல்லாமல் தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளில் நான்கு பேர்களை சர்க்கார் நியமிப்பதாக இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு வேலை அதிகம். அப்படியிருக்க, எல்லா ஸ்தாபனங்களிலும் அதிகப் பொறுப்பை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

[1st September 1959] [Sri A. Govindasamy]

இந்தச் சட்டத்தை அமுல் செய்வது விவசாய இலாகா டைரக்டர் அல்லது ரிஜிஸ்டரார் என்ற நிலைமையே சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாய இலாகா டைரக்டருக்குத்தான் விவசாய விஷயத்தைப் பற்றி அக்கறை இருக்கும். அப்படி இருக்கும்போது ரிஜிஸ்டரார் ஒருவர் குறுக்கே வந்து அவருடைய சிபார்சுகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது விவசாய விளைபொருள்களுக்கு லைசென்சு கொடுக்கும் அதிகாரி கலெக்டர். இந்த அதிகாரத்தைக் கலெக்டரிடமிருந்து எடுத்து கமிட்டிக்கு விடுகிறார்கள் என்று சூசகமாகத் தெரிகிறது. லைசென்சு ரத்து செய்வது, சன்டென்ஷன் செய்வது இவற்றிற்கான அப்பீல் கலெக்டரிடம் விடுகிறார்கள். லைசென்சு வழங்கும் அதிகாரத்தையே கலெக்டரிடம் விடலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு மேல் இருக்கும் அப்பீல் பொறுப்பை டைரக்டரிடமே வைக்கக் கூடும், என்ற என்னுடைய கருத்தை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது பீஸ் என்று மட்டும் இருக்கிறது. லைசென்சுக்கு, டிகார்ட்டி கேட்டிங்குக்கு என்று தனித்தனியாக போடுவதை விட **maximum annual fees** என்று வைத்தால் கமிட்டிக்கு அதிக வசூலானால் வா வழி இருக்கிறது.

இந்த ஸ்தாபனங்களில் உள்ளவர்கள் சர்க்கார் என்.ஜி.ஓ.வினர் அனுபவிக்கும் உரிமைகளை அனுபவிக்க முடிவதில்லை. சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குக் கான கல்வி வசதியோ அல்லது வைத்திய வசதியோ அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அந்த சிப்பந்திகளுக்கும் அந்தச் சலுகைகளை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் உற்சாகத்தோடு வேலை செய்வார்கள். தனித்தனியாக ஷரத்து விவாதிக்கப்படும்போது என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்தலாம் என்று நினைத்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI P. VEERAPPA GOUNDER** : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைடி வியாபார பில்லைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். இந்த மசோதாவைப் பற்றி நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லாவிட்டாலும், எதிர்காலத்தில் வரக்கூடிய ஒரு சில திருத்த அம்சங்களை அரசாங்க அமைச்சர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திண்டிவனம் தாலுகா என்னுடைய தொகுதி. அந்தத் தாலுகாவில் முக்கிய விவசாயப் பொருள் மணிலா. திண்டிவனத்தில் இருக்கக் கூடிய மார்க்கட்டிங் சொசைடியினால் அங்கு இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு தொந்தரவே தவிர பிரதிபலிக்கக் கூடிய பிரயோசனம் ஒன்றும் இல்லை. ஏழை விவசாயி, நிலத்தை உழுது, ஏரு போட்டு, தண்ணீர் பாய்ச்சி, கண்டு முதல் கண்டு விளை பொருளை வியாபாரிக்கு எத்தவாறு மார்க்கட்டிங் சொசைட்டிக்கு எடுத்துச் சென்றால், அந்தக் கமிட்டியில் உள்ள சூபர்வைசர் மூன்று லேபில்களைத் தயார் செய்து ஒன்றை மூட்டையின் மீது ஒட்டி, மீதி இரண்டையும் அவர் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். பிறகு மூட்டை களிலிருக்கும் மணிலாப் பயிரை வியாபாரிகள் எல்லோரும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வந்து நிமிட்டிப் பார்த்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். ஆகையால் ஏழை விவசாயிகள் தமது பயிர்களை யார் வாங்கப் போகிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. மார்க்கெட்டிங் சொசைடியிலிருக்கும் சூபர்வைசர் அவர்களுக்குத்தான் இது தெரிகிறது. பிறகு அந்தநீர்தப் பயிரை விவசாயிகள் பேர்களைக் கூப்பிட்டு, அந்த வியாபாரியின் பெயரைத் தருகிறார்கள். அந்த அட்ரஸில் முழு விலாசம் இருப்பது கிடையாது. எஸ்.எஸ்.கே., ஏ. பி. கே. என்று மூன்று அல்லது இரண்டு எழுத்துப் பெயராகத்தான் விலாசம் இருக்கும். கிராம மக்களில், ஏழை விவசாயிகளில் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்து பேர் படிக்காதவர்கள்தான். அவர்கள் விவசாயம் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். படித்தவர்கள் விவசாயம் செய்ய முடியாது. இந்தப் படிக்காதவர்களுக்கு

[Sri K. R. Nallasivam] [1st September 1959]

உள்ள இடங்களில் இருந்து புகையிலையை கொண்டு வரவேண்டியிருந்தது. இதன் காரணமாக அங்குள்ள விவசாயிகள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டார்கள். விவசாயிகள் பொருட்களை சென்கரியமாக கொண்டு வரவதற்கு வசதியான முறையில் இந்த யார்க்கெட்டிங் ஏற்படுத்தவேண்டும். இதே போன்றுதான் ஈரோட்டில் இருந்த மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியில் மஞ்சளை வாங்குவது என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதற்கான முறையில் உத்தரவும் பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னால் அங்கு இருக்கக்கூடிய சில வியாபாரிகள் தங்களுக்கு வரக்கூடிய லாபம் போய்விடும் என்று கருதி அரசாங்கத்தினிடத்தில் எடுத்துக்கூறி மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தினிடத்திலிருந்து உத்தரவு பெற்றுவிட்டார்கள். இது போன்ற விஷயத்தில் தனிப்பட்டவர்களுடைய லாபத்தை கருதி இம் மாதிரி விதிவிலக்கு அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல, இன்னும் பல பொருட்களை மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியின் கீழ்க்கொண்டு வருவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அதற்காக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்றுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவை ஓரளவு பூராவும் பரிசீலனை செய்து பார்த்த போது ஒரு சில கருத்துக்கள் எனக்குத் தோன்றின. அவைகளைப் பற்றிப் பேச நான் முற்படுகிறேன். இம்மசோதா என்ன நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்படுகிறது என்பதை, கனம் அமைச்சர் ஒரு வரியில் வெகு அழகாக எடுத்துச் சொன்னார். விவசாயி அவன் உற்பத்தி செய்த பொருள்களை விற்கும்போது அவைகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வகைசெய்ய வேண்டும் என்ற முக்கிய நோக்கத்துடன் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவதாக அவர் அறிவித்தார். பொருளாதார அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, ஒரு பொருளுக்கு வியாபாரத்தில் போட்டி இருந்தால் அதற்கு நல்ல விலை கிடைக்கும். ஆனால் விவசாயி விளைபொருள்களை வீட்டில் வைத்திருக்கும் போது அவனுக்கு பல சங்கடங்கள் ஏற்படுவதை சில சந்தர்ப்பங்களில் நாம் பார்க்கிறோம். வேறு பல பொருள்கள் தனக்குத் தேவைபடுகின்றன என்ற காரணத்தால் அவன் தன் விளைபொருள்களை அவசர அவசரமாக விற்க முற்படுகிறான். எனவே அப்போது யார் என்ன விலைக்குக் கேட்டாலும் அவர்களுக்கு அந்த விலைக்கு விளைபொருள்களை விற்கமுற்படுகிறான். அவசரமில்லை. நல்ல விலை வரும் என்று அவனுக்குத் தெரிந்தால் அவன் காத்திருந்து அவைகளை நல்ல விலைக்கு விற்க முடியும். ஒன்றிரண்டு தரகர்களும் விவசாயிகளை ஏமாற்றி அவனுடைய விளைபொருள்களைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கக் கூடியவர்களும் இருக்கும்போது அவர்கள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். இந்த ஏமாறும் நிலைமையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆனால் நாம் எதிர்பார்க்கும் பலன், ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் அல்லது கண்ட்ரோல்ட் மார்க்கெட் இருந்தால் கிடைக்குமா, அல்லது பரீ மார்க்கெட்டை அனுதால் கிடைக்குமா என்று யோசிக்க வேண்டும். விவசாயி தன் விளைபொருள்களை அவசரப்பட்டு விற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலைமை தளர்த்தப்படவில்லை என்ன நேரும் என்று பார்ப்போம். நெல் உற்பத்தி செய்பவர்கள் பொறுத்திருந்தால் நல்ல விலை கிடைக்கிறது என்பதால் நெல்லை வெகு காலம் வீட்டில் வைத்திருந்து நல்ல விலை வரும்போது விற்கிறார்கள் என்று ஒரு சிலர் பேசுவதைப் பத்திரிகைகள் மூலம் அறிகிறோம். அவ விளைபொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும். இந்தநிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால், விவசாயிக்கு கடன் உதவியையும் ஏனைய உதவிகளையும் அளிக்க வேண்டும். விவசாயிக்கு 'கோடவன்' பெசிலிடென், 'வேர்ஹவ்லிங் பெசிலிடென்' முதலிய வசதிகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயி அவனுடைய விளைபொருள்களை ஒரு இடத்தில் தேக்கி வைத்திருப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுப்பதுடன், அதை விற்கும் வரையில்

11-30
a.m.

[Sri S. Lazar] [1st September 1959]

அவனுக்கு செலவுக்கு வேண்டிய பணத்திற்கு உதவியும் செய்தால், அவன் ஏமாற மாட்டான்; அவைகளை அவன் நல்ல விலைக்கு விற்க முடியும். மசோதாவில் அப்படிப்பட்ட ரெகுலேஷன் ஓரளவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு 'கண்ட்ரோல்ட் எக்கானமி' இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. இதற்கு ஒரு சிறு உதாரணம் கூறுகிறேன். இப்போது மேற்கு ஜெர்மன் மிக மிக வேகமாக முன்னேறியிருப்பதாக பத்திரிகைகள் மூலமாகவும் வேறு விதமாகவும் அறிகிறோம். மேற்கு ஜெர்மனியர்கள் இன்று இந்த நிலைமைக்கு வந்திருப்பதற்குக் காரணம், 1949-ல் அந்த நாட்டில் அமைச்சர் பதவிக்கு வந்த ஒரு பொருளாதார நிபுணர் கடைப்பிடித்த கொள்கை ஆகும். அவர் எடுத்தச்சொன்ன கொள்கை: There should be market economy and not controlled economy.

சாதாரணமாக ஒரு பொருள் தாராளமாக உலவக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தினால் அப்பொருளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும், அதன் உற்பத்தி பெருகும், அதை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கும். இதற்குக் கந்த கொள்கையை அந்த நிபுணர் கடைப்பிடித்தார். இன்று உலகம் பூராவும் அவருடைய அக்கொள்கையைப் பாராட்டுகிறது. அவருடைய நாட்டில் பொருளாதாரத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதேபோல, இன்று நம் நாட்டில் உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியும் இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மற்றப் பொருள்களின் உற்பத்தியும் பெருக வேண்டுமென்றும், அவைகளை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு அவைகள் பேரில் நல்ல விலை கிடைக்கவேண்டுமென்றும் நாம் விரும்பினால், வியாபாரத்தில் பொருள்கள் தாராளமாகப் போவதற்கு வகைசெய்ய வேண்டும். வியாபாரத்தில் பொருள்கள் லைசென்ஸ் நிபந்தனையுடனோ கட்டுப்பட்ட இடங்களிலோ போய்வருவதற்கு பதிலாக, தாராளமாக எங்கும் போய்வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு நிறைய போட்டி ஏற்பட்டால் விவசாயினுடைய பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் சுமார் 38 பிரிவுகள் இருக்கின்றன, மசோதாவில் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளைப்பற்றி பல பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளுக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று சில பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் 'மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியை' நிறுவுவது எப்படி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு, லைசென்ஸ் கொடுப்பது, கட்டணங்கள் வசூலிப்பது, செஸ் விதிப்பது, ரிப்போர்ட் தயாரிக்க ஸ்பெஸ்கிரிப்டன் வசூலிப்பது, ஆகியவற்றிற்கான அதிகாரங்கள் அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு என்ன ப்யூடல் இருக்கின்றன, what are the functions of these committees என்று மசோதாவில் ஒரு இடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை. என்பது என் தாழ்மையான கருத்து. மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்ட பிறகு அவைகள் என்னென்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் போகின்றன என்று தெரியவில்லை. ஒருவேளை மசோதா அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இப்போது அமைக்கப்படும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் நல்ல கோடவுண் பெவிலிடென்ஸ் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். விளைபொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அப்பொருள்களை அண்ட் ப்ராபகாண்டா வேலைகள் செய்து அந்தந்த இடங்களில் அவைகளுக்கு நல்ல விலைகள் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்! மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் இவ்வாறு அமைந்து இயங்கினால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு நன்மைகள் ஏற்படும்; வியாபாரிகளும் விவசாயிகளும் நன்மைகள் அடைவார்கள். இந்த வசதிகள் எல்லாம் வியாபாரிகளுக்கு மட்டுமன்றி விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்கும் என்றால், இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும்.

தனிக் குழுவிற்குப் போய்வந்த பிறகு இந்த மசோதாவில் ஒரு முக்கியமான மாற்றம் காணப்படுகிறது. அதாவது, மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளை அமைப்பதற்கான அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்று கூறி விட்டு, கூட்டுறவு முறையில் இயங்குவரும் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிகளுக்கும் அந்த அதிகாரத்தை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கும்

[Sri N. K. Palanisami] [1st September 1959]

இருக்கும்போது இப்படி ஒரு மார்க்கெட் இருப்பதால் விலையை சரி செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு விவசாயி 2 மூட்டை அல்லது 3 மூட்டை தானியங்களை எடுத்துக்கொண்டு 25 மைல் வரையில் போகக் கூடிய நிலைமை இருப்பதால்தான், என்ன விலை இருந்தாலும் அங்கேயே போடக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறான். இந்தச் சட்டம் ஏற்பட்டு சிட்டத்தட்ட 26 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இது வரையில் எந்த அளவுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது? 14 இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒன்று தான் இருக்கிறது. சரியாக நடப்பது ஒரு இடத்தில்தான். 145 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விற்கக் கூடிய நேரத்தில் அவர்களுக்கு எந்த அளவு பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டோம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டோம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். யாருக்கும் பலன் இல்லாமலிருந்தால் என்ன பிரயோசனம். பிளானிங் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது, மார்க்கெட்டிங் முறை விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லியும் கூட இது வரையில் அதிகப்படியான இடங்களில் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. இன்னும் தஞ்சையை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே ஏராளமாக நெல் விளகிறது. தென் இந்தியாவிற்கே “கிரானரி” என்று சொல்லக்கூடிய இடம் அது. அங்கே ஏன் இன்னும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இல்லை? இங்கே அவசியம் ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். பொருள்களை வாங்கி வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் எந்த அளவுக்கு சுரண்டுகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். உடனடியாக நோட்டிபைசெய்து கமிட்டி ஏற்படுத்தியிருக்க முடியும். 26 ஆண்டுகள் ஆகியும் இது வரையில் எதுவும் செய்யவில்லை என்றால் சீராக எப்படி நடக்கும்? இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு எந்த அளவுக்கு வியாபாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? விவசாயிகள் சுரண்ப்பட்டு, வியாபாரிகள் சட்டத்திற்கு எதிராக நடக்கவில்லையா என்று பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, சட்டம் போட்டால் மட்டும் போதாது. அதை அமுலாக்குவது அவசியமான பொறுப்பாகும்.

விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லையென்று 1938-ம் வருஷத்தில் “ராயல் கமிஷன் ஆன் அக்ரிகல்சர்” சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அதிகப்படியான பணம் போட்டு குறைவான விலைக்கு விற்பதன் காரணமாகத்தான் அவர்களுக்குக் கடன் ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடன் ஏற்படுவதன் காரணமாக “இன்வெஸ்டிங் கெபாசிட்டி” இல்லாமல் போகிறது. அதன் காரணமாக உணவு உற்பத்தி குறைகிறது. அது மட்டுமல்ல. “பிளக்ஸ் வேஷன் மார்க்கட்” அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன. இப்பொழுது பத்துப் பதினைந்து மார்க்கெட்டுகள் இருக்கின்றன. எல்லா விவசாயியும் அவர்களின் பொருள்களைக் கொண்டு போய் விற்க முடியாது. குறைவான தொகை தான் வருகிறது. கொஞ்சமான பொருள்தான் விற்பனைக்கு வருகிறது. வியாபாரியைத்தான் நாம் விற்பனைக்கு நம்பியிருக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். “அக்ரிகல்சர் மார்க்கட் டிங்குக்கு” தனியாக ஒரு டிப்பார்ட்மெண்ட் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சீக்கிரம் ஒரு முடிவு எடுக்க முடியும். “நோட்டிபைசெ” வரியா என்றில்லாமல் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் “அலிஸ்டன்ட் மார்க்கட்டிங் ஆபீசர்” தலைமையின் கீழ் இந்தக் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். “அசெம்பிளி மார்க்கெட்டிங் யார்டு, ப்ரெமரி மார்க்கட் யார்டு” இவை களைப் பிறகாலத்தில் விஸ்தரிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயிகள் தங்கள் பொருள்களை அங்கு கொண்டு போய் விற்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். வியாபாரத்தில் ஒரு “பர்டிகுலர் செக்ஷன்” விலையை ஒரு சமயத்தில் குறைப்பதையும், ஒரு சமயத்தில் ஏற்றுவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இதன் காரணமாக விவசாயிகள் நஷ்டமடைகிறார்கள். கடலை அதிகமாக விளையும் காலத்தில் 40 ரூபாய் விலைக்கு விற்கிறார்கள்.

1st September 1959] [Sri N. K. Palanisami]

10 நாட்கள் கழித்து 70, 80 ரூபாய் விலைக்கு வந்துவிடும். ஒரு தனிப்பட்ட சட்டம் இதைச் செய்கிறது. மார்க்கெட்டில் விற்பனைக்கு வந்தால் என்ன விலைக்கு கிடைக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, மார்க்கட்டிங் யார்டுகள் அமைக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது கோவாப்பரேட்டிங் மார்க்கெட்டிங் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சேலத்தில் ஒரு மார்க்கட்டிங் சொசைட்டி வைத்து விட்டு மாகாணம் பூராவும் “நோட்டிபை” பண்ணிவிடலாம் என்கிறார்கள். சேலத்தில் வேண்டுமானால் ஒருவேளை நன்றாக நடக்கலாம். பாக்கியிருக்கும் கோவாப்பரேட்டிங் சொசைடிகள் சரியாக நடக்கிறதா? கோவாப்பரேட்டிங் முறை வேறு. இது வேறு. நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். “ரெகுலேட்டிங் மார்க்கட்” சட்டத்தை நாம் அமுல் செய்யவேண்டும். விதிகளில் மாற்றம் செய்யவேண்டும். பொறுப்பு ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு என்றிருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஒழுங்காக நடக்கும். விவசாயி எங்கு கடன் கிடைக்கிறதோ அங்கு போய் விற்கிறான். முன்னாலேயே 500, 600 என்று பணம் வாங்கிக் கொள்கிறான். எல்லாவற்றையும் இணைத்து சட்டத்தை உருவாக்கினால் நன்றாக இருக்கும்.

“ஸ்டேட் மினிஸ்டர்ஸ் கான்பரன்ஸ்-ல்” 1953-ல் மார்க்கட்டில் வேலை செய்யக்கூடிய அதிகாரிகளின் நிலையை உயர்த்தவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. மார்க்கட் கமிட்டியில் ஊழல் அதிகப்படியாக நடப்பதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் இருப்பதுதான். அவர்கள் நிலைமையை “ப்ரொவின்ஷியலைஸ்” செய்யவேண்டும். இன்னும் பல இடங்களில் “யார்டு” கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. பணம் போதவில்லை. சர்க்கார் அவர்களுக்கு கடனும் கிராண்டும் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“செஸ்” வசூல் பண்ணும் முறையில் இன்றைய தினம் ஒரு டைரக்டரை ஏற்படுத்தி விட்டால் அதில் 20 பர்சண்டை ஒதுக்கி இன்றைக்கு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி அதைக் கொடுப்பது அவசியமாக இருக்கும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட முறையிலே இந்த மசோதாவை மாற்றினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இவைகளை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களையும் ஏற்று சர்க்கார் இம்மாதிரியான மாறுதலைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய விளை பொருள்களுக்கு நல்ல சந்தைக் கடை தேடும்பொருட்டு இந்த மசோதாவை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மிகவும் நல்லெண்ணத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய விளை பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைப்பது மிகவும் முக்கியம். “காஸ்ட் ஆப் புரடக்ஷன்” என்று சொல்லுகிறார்களே, அதற்கேற்ப விவசாயிகளுடைய பொருள்களுடைய விலைக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதற்கு முன்னாலேயே “கமர்ஷியல் க்ரூபிங்கு” மாதிரி இந்தச் சட்டம் இருந்தது. குறிப்பாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மணிலா மார்க்கெட், பருத்தி மார்க்கெட் போன்றவை இருந்தன. இப்பொழுது புகையிலைக்குக்கூட புதிதாகக் கொண்டு போயிருக்கிறோம். அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பின்னர் ஒரு நிபுணர் கமிட்டியை ஏற்படுத்தி இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் எந்தெந்தப் பொருள்களுக்கு விஸ்தரிக்கலாம் என்று ஆராய்ந்து, பணப் பயிருக்கு மாதிரிமல்ல, விளை பொருள்களுக்கும் விஸ்தரிக்கலாம் என்ற நோக்கத்துடன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. “ஹனிம்ஸ் ஹஸ்பன்டரி” போன்றவைகளும் இதில் வருவசதி செய்து தரலாம் என்று சிந்தித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது மிகவும் நல்லது.

[Srinathi T. N. Anandanayaki] [1st September 1959]

ஆனால் இதைப் பார்த்துவிட்டுப் கொண்டு வந்த பரமபுரா மூர்த்தியை நன்றாகப் பாட்டுக்குச் சிறப்புகளாகக் கொண்டுவந்து அதைத் துறக்கப் பிடிவாரம் சிறந்ததாக இருக்கும். நம்முடைய தாய்நாடு மூலக்கம் எவ்வெவ்வாறு, கிராமங்களில் கிராமத்திலிருந்து துறத்தாய்வு வைக்கக் கூடியதில் அங்கத்திற்கு ஒரு ஏறாறு சந்தை வைப்பு அந்த இடங்களில் கிராமங்களாக வைக்கிறார்கள். அந்தச் சுற்றுப்புற இடங்களில் இருந்திருக்கின்ற மக்கள் சென்று மாடுகளை வைத்து, மாடுகளைக் குதறவைக்கின்ற இடத்துக்குத் துறத்திருக்கின்ற முறையைக் கையாண்டு, நவாபுகள், கரவாசி முதலிய உண்மை பொருள்கள் வரை அங்கிருந்து வங்கிச் செல்விறார்கள். அந்தச் சந்தைக் கடைகளை இப்பொழுது நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம்? அதை வங்கிருக்கும் பஞ்சாயத்து சொல்கிற, முனிசிபாலிட்டியோ வலத்திற்கு அளிக்கிறது. எனத்தில் எடுத்தார்கள் அதைப் பிடித்துக் கொடுத்திருக்கிற பிளான்ப் இப்பொழுது வரவில்லை அங்குள்ளிருக்கிற 6 பிளாங்கு மேல் வியாபாரம் செய்யது கஷ்டமாக இருக்கிறது. பொருள்களுக்குக் கடைகளை இப்பொழுது செய்யவில்லை. விவாக் தனம் இல்லாத காலத்தினால் இத்தகைய நிலைமை இருக்கிறது. சென்னையில் இருக்கும் செல்லப்பாடு கடைகளை அடுத்துக்கொண்டால் வண்ண விவாக்குகளினாலும், குணிகளைக் கொள்ளிவிடுவதற்கும் அழகும், அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் அழகும் காங்கிரஸ்மேல் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே காங்கிரஸிலே. அதன் காலங்களாக வியாபாரம் மிகுந்திருக்கிறது. விவசாயிகள் தங்கள் பொருள்களை இப்பொழுது என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? இப்பொழுது நாட்டிற்கு ஒரு முறை வசதிப் படிக்கின்றவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இவைகளைக் கொண்டு போய் விற்றிருக்கிறார்கள். வசதியைத் தரும் கமிட்டினைப் போடுகின்றார்கள். சந்தைகளுக்கு அழகான சிட்டிக்குகள் எல்லாம் செய்து தரவேண்டும். இவைகளையெல்லாம் செய்து தருவதில் தான் பலன் ஏற்பட முடியுமென்று தலிபு சட்டங்களினால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இந்தச் சட்டம் நல்லெண்ணத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருந்த போதிலும் நம் நாட்டு வழக்கத்திற்கு ஒட்டி காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று மேற்குக் கொள்கிறோம். உணவையிலேயே அவர்களுக்கு விவசாயிகளிடமிருள் அக்கறை இருக்கும்போதும், மார்க்கெட் கமிட்டியிலுமையே "மார்க்கெட்" சரிப்பட்டுப் போட்டிருக்கவேண்டும் சட்டத்தில். பண்டு கலைகள் பண்ணலாம், அந்தப் பண்டை பயன்படுத்தலாம், கட்டிடத்தைக் கட்டலாம், மார்க்கெட்டுக்கு வந்திருக்கிறவர்களுக்கு வசதி செய்து தரலாம், இன்னும் "கல்காட் இம்ப்ரூவ்மென்ட்" என்ன என்ன செய்ய முடியுமோ அதையெல்லாம் செய்யலாம் என்று சொப்பிடுதல்கள். ஆனால், அவர்கள் வகுக்கிற பணத்திலே அதிகமாக இருந்தால், இந்த அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குக்கல்லாம் சம்பளம் கொடுத்து, அதற்கு மேல் மீதி இருந்தால், அந்த மீதிப் பணத்தைக் கொண்டு என்னைக்கு இவர்கள் விவசாயிகள் விளைபொருள்களைச் சந்தைக் கடைக்குக் கொண்டு வந்து விற்பதற்கு வசதி செய்து தரப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் பழனிசாமி அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, காஷ் கிராங்குக்கு மட்டும் பழைய சட்டத்தில் கமிட்டி அமைத்தோம். ஒன்று தான் நன்றாக வேலை செய்தது. "அக்கிரல்ஸ் பரட்டியூஸ்" என்று 13 மாவட்டங்கள் பூராவும் மார்க்கெட் கமிட்டி போட்டாலுங்கூட, உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்குப் பலன் அளிக்காமல், எங்கே யார் மார்க்கெட் கமிட்டி அங்கத்தினர் ஆவது என்ற பொட்டி அதிகரிக்குமே தவிர, உண்மையிலேயே பிரச்சனை சமாளிக்கப்படாது.

12
non.

1st September 1959] [Srimathi T. N. Arandanayaki]

மீறுதல் செய்துவிட்டது. இந்த நிலைமை கிராமப் புறங்களில் பூங்குழம்பாது விவசாயிகள் தலைமையே ஒரு தேர்தலை போட்டு, யார் யார் உறுப்பினர் கொள்வார்களோ அதைவிடத் தெரிந்தெடுக்கலாம், அவர்கள் நலன்கு போடிக் தெரிந்தெடுக்கக்கூடியது. இம்முறை (பண்ட அபாயகாலம்) நியமிக் கையம் எவ்வளவு துணிந்து யாவை நினைப்பதோ அதைவிட மத்தியோபாயகளுக்கு ஒருவா லேயாகத் தெரிந்தும், தெரிந்தும் அப்படிப்பட்ட சம்பந்தனுடையவர்கள் என்று இப்படி தெரிந்தவர்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள் அல்லில் மார்க்கெட் கமிட்டி அமைப்பினர் என்று யாரும் அறியாதது. அதனால், மத்தியி எப்படிச் செய்கிறார்களோ அதைப் போலத்தான் செய்வது தெரிந்தது. தலைமை. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்குத் தலைமை அமைப்பு கொள்வது புறங் களில் சர்க்காரையே போண்டு விட்டுவிட்டது. இதனால் ஆகும்.

[illegible]

குறிப்பாக, இன்றைக்கு ஈரோடு பகுதியில் மஞ்சள் மண்டி வைத்து நடத்துகிறார்கள். விவசாயிகள் மஞ்சள் பயிர் வைப்பதற்கு முன்னாலேயே மண்டிக்காரர்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை வைத்துப் பயிர் செய்து விளைந்தவுடன் இத்தனை மூல்களை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதன்படி அத்தனை மூல்களை கொடுக்கவேண்டும். பணத்தை ஏன்னால் விவசாயிகள் கொடுத்திருக்கும்போது உற்பத்தி செய்கின்றார்கள் மஞ்சள் மூல்களை ஏற்பிப்பிப்படி கொடுக்கவேண்டி யிருக்கிறது. அவர்கள் மூலப்பம் கொடுத்தபிறகு கொதி விலை குறைவாக இருக்கிறதென்றால், ஆனால், அவர்கள் விற்கும்போது நாற்பது ரூபாய்க்கு இருந்த பொதி நான்கு பங்காகக் கலக்கதாய்க்கு அனுப்பி விவசாயம் செய்யும்போது மண்டியிலே இருக்கும் கமிஷன் எஜெண்டுக்கு லாபம் போகும். விவசாயிக்குப் போகாது.

இந்த முறையிலே பார்ப்போமானால், நாம் ஏதோ விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்திருக்காகக் கமிட்டி போடுகிறோம் என்ற நல்ல எண்ணம் இருக்கலாம். ஆனால், மார்க்ஸெட் கமிட்டி அங்கத்தினர் எப்படி இருப்பார்கள்? இன்னும் சொல்ல முடியுமா? மஞ்சள் வியாபாரியைக் காட்டிலும் பார் என்று நாம் சொல்ல முடியுமா? மஞ்சள் வியாபாரியைக் காட்டிலும் அந்த மெம்பர்கள் மோசமாய்ப் போனால் என்ன ஆவது? லேசன்ஸ் கொடுக்கவேண்டும். கொடுக்காவிட்டால் ஆயத்து இருக்கிறது. இந்த முறை யைப் பார்க்கும்போது இந்தச் சட்டத்தைக் காட்டிலும், கனம் மந்திரி அவர்கள் சந்தைக் கடையிலே நல்ல சிட்டிகுகளைக் கட்ட உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதையெல்லாம் கட்டுவதற்கு, ஸ்டேட்மெண்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸிலே பார்க்கும்போது, ஒரு லட்சம் இரண்டு

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [1st September 1959]

லட்சம் ரூபாய் செலவழியும் என்று கூறுகிறார்கள். 13 மாவட்டங்களில் எங்கெங்கே சந்தைக் கடைகள் வைக்கவேண்டுமோ அங்கெல்லாம் வைக்கலாம். திருவொற்றியூரில் மாட்டுச் சந்தை, நடைபெறுகிறது. சென்னை நகரத்திலேயே அய்யனாவரத்தில் ஞாயற்றுக்கிழமைத் தோறும் சந்தை கூடுகிறது. முக்கியமாக பெயர்ப்போல சந்தைகளிலாவது வசதிசெய்து கொடுக்க வேண்டும். வியாபாரிகள் வாங்குவதற்கும் வசதிசெய்து கொடுத்து, பொருளை அங்கே கொண்டு வந்து வைப்பதற்கும் வசதி கொடுத்து, நடுவிலே தரகர் இல்லாமல் நேரடியாக வியாபாரம் செய்வதற்கு வசதி செய்தால் கிராமப் புறத்தில் இருக்கவேண்டிய நேச உணர்ச்சியோடு நகரங்களில் இருக்கும் சந்தை வசதியையும் விவசாயிகளுக்கு அதிக தொல்லை இல்லாமல் கொடுக்கலாம். விவசாயிகள் சந்தைக்கு பொருளை கொண்டுவர வசதியின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். இரட்டை மாட்டு வண்டியில் இரவு கண் விழித்து மிகவும் கஷ்டப்பட்டு சந்தைக் கடைக்கு வருகிறார்கள். அந்த நிலைமை இல்லாமல் அவர்கள் பொருளை அங்கேயிருந்து சந்தைக் கடைகளுக்குக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதற்கு வான் வசதிகள் போன்று ஏற்படுத்திக் கொடுத்தோ, பஸ்களில் சலுகைக் கட்டணத்தில் விளைபொருள்களைக் கொண்டுவருவதற்கு வசதிகள் செய்து தந்தால், அவையெல்லாம் விவசாயிக்கு எவ்வளவோ உதவியாக இருக்கும்.

அதேபோன்று க்ரெடிட் பெவிலிட்டி செய்துகொடுக்கவேண்டும். பணம் இல்லாத காரணத்தால் அறைகுறை விலைக்குக்கூட வீட்டைத் தேடிவரும் வியாபாரிகளுக்குத் தங்களுடைய பொருள்களை விற்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை வைத்துத்தான் மற்ற பொருளை வாங்கவேண்டும். இந்த நிலைமையில் கூட்டுறவு சங்கங்களை நல்ல முறையில் பலப்படுத்தி, அந்தப் பொருளை வைத்துக்கொண்டு விவசாயத்துக்குக் கடன் தரக்கூடிய வசதிகளை அதிகமாகப் பெருக்கினால் நலமாக இருக்கும்.

மேலும், இப்படிப்பட்ட மார்க்கெட் கமிட்டியிலே 18 அங்கத்தினர்கள், அவர்கள் மத்தியிலே 1,800 பூசல்கள் என்ற நிலைமை இருந்தால் குடும்பத்தில் காணவேண்டிய அன்பு பண்பு எல்லாம் சீர்குலைந்துவிடும். ஆகையால், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மறுமுறையும் யோசித்து 'அக்கரிகல்சால் பராட்டியூஸ்' என்பதை எடுத்துவிட்டு, முன்னால் இருந்தது மாதிரி 'கமர்ஷியல் கராபிள்' க்கு மட்டும் என்று நிறுத்திக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும்.

முன்னால் நாமினேஷனலே கமிட்டி போடலாம் என்று இருந்தது. நாமினேஷன் முறையைக் கொண்டு வந்து எலெக்ஷனைத் தீர்த்துக் கட்டினால் நன்மையாக இருக்கும். ஜனநாயகம் என்று கூறுகிறார்கள். யார் கை வலுக்கிறதோ அந்த வலுக்கிற கையால் பல வம்புத் தகராறு ஏற்பட்டு தொல்லைகளுக்கு ஆளாகக் கூடிய நிலையில் கிராம மக்கள் போய் விடுவார்கள். ஆகையால் நாமினேஷன் படியே அந்தக் கமிட்டி ஏற்படுத்த படவேண்டும். எவ்வளவு குறைவான எண்ணிக்கையில் அங்கத்தினர்களைப் போடுகிறார்களோ அவ்வளவுக்கு வம்பு குறைச்சலாகும். பதினெட்டு பேர்களை அங்கத்தினர்களாகக் கொண்ட அந்தக் கமிட்டி ஒழுங்காக வேலை செய்யாது. குறைந்தது 3 அல்லது 5 அல்லது 7 பேர்கள் என்று நிறுத்திக் கொண்டால் வம்புச் சண்டை இல்லாமல் வேலை சரிவா நடக்கும். இந்தக் குறைந்த எண்ணிக்கையான அங்கத்தினர்களை அரசாங்கமே நேரடியாக நியமிக்க வேண்டிய தொந்தரவு இருந்தாலும்கூட கிராமப் புறங்களில் இருக்க வேண்டிய சூழ்நிலையைப் பொருத்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் அது மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

மார்க்கெட் கமிட்டியை மூன்று வருஷம் வரை நீடிக்கலாம் என்று இருந்ததை ஐந்து வருஷங்களாகச் செய்ய வேண்டியது அவசியமா என்று நினைக்கிறேன். சரியாக அந்தக் கமிட்டி இயங்கவில்லை யென்றால் அதைச் 'ஸூபர்வீட்' செய்வதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. கமிட்டியை உடனே ரத்துசெய்து விடலாம். நான்கு வருஷம் வரை நீடித்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. என்ன இருந்தாலும்கூட, ஐந்து வருஷம் என்று நீடிக்கிற நிலைமை இருந்தால், அந்தக் கமிட்டியில் இருக்கிறவர்கள்,

[Srimathi T. N. Anandanayaki] 1st September 1959]

வியாபாரத் துறையில் இருப்பவர்கள், அதிக நாள் இருக்க இருக்க அதிகத் தொல்லை வந்துவிடும். மூன்று வருஷம் என்று வைத்தால் பரவாயில்லை. எதற்காக ஐந்து வருஷம் என்று பொறுக்குக் கமிட்டி வைத்ததோ தெரியவில்லை. பழைய சட்டத்தில் இன்றைய நிலைக்குத் தக்கபடி ஒரு சில மாற்றம் கொண்டு வந்தால் போதும். விவசாய விளை பொருள்களுக்கு மார்க்கெட் கமிட்டி ஒன்று தேவையில்லை. ஏனென்றால் விவசாயிகள் தலையிலே செஸ் போடவேண்டியிருக்கும். அதிகாரிகள் அமைக்க அதிக தலையிலே செஸ் போடவேண்டியிருக்கும். அதிகாரிகள் தலையிலே சென்று விழுமேமாகச் செல்லு ஏற்பட்டு, அது விவசாயிகள் அமைக்க அதிக யொழிய உண்மையிலேயே இதை விற்கிறவர்களுக்கு அதைக் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்படும் என்பதை ஆராய்ந்து சிந்தித்துப் பார்த்துச் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது செய்யப்பட்டுள்ள மாறுதல்கள் விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை கொடுப்பதாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் பழைய அளவிலேயே புது மெருகு கொடுத்து கொண்டு வந்தால் போதும் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று சபையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் சென்னை விவசாய விளை பொருள் மார்க்கெட்டுகள் மசோதா மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் இப்பொழுது இயங்கி வருகிற மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி கிட்டத்தட்ட பத்தொன்பது ஆண்டுகளாக நல்ல முறையிலே நடந்துவருகிறது. எனக்கு முன் பேசிய அம்மையார் அவர்கள் மார்க்கெட்டிங் சந்தைக் கடை மூலமாகச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சந்தைக் கடை மூலமாகத்தான் நடைபெறவேண்டுமென்று சொன்னால், அந்தச் சந்தை வாரத்திற்கு ஒரு தடவைதான் கூடுகிறது. அப்பொழுதுதான் பலதரப்பட்ட பொருள்களை வியாபாரம் செய்யவேண்டும். ஆனால், ரெகுலேடெட் மார்க்கெட் மூலமாக நல்ல முறையிலே நாங்கள் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் நடந்துவருவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். 19 ஆண்டு காலமாக நல்ல முறையிலே வியாபாரம் நடந்து வருகிறது. அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மாதிரியான கமிட்டி வைத்து இயங்குவதால் விவசாயப் பொருள்களின் தரம் நல்ல முறையிலே உயர்ந்திருக்கின்றன. ஏற்கெனவே இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக வந்துகொண்டிருந்த மணிலாப் பயிரைவிட இப்பொழுது வருகிற மணிலாப் பயிரின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. முன்னிலை இப்பொழுது வருகிற மணிலாப் பயிரைவிட விலைமிகவும் உயர்ந்து வருகிறார்கள். வியாபாரிகளும் தங்களுக்குத் தேவையான சரக்குகளை ஒரே இடத்தில் வாங்க வசதி இருக்கிறது. அதே இடத்திலிருந்து பக்கத்து ஊர்களிலுள்ள தங்களுடைய மில்லுக்கு எடுத்துச் செல்லும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகையால், அம்மையார் அவர்கள் அனுபவம் இல்லாமல் இதைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏற்கெனவே "காஷ் கராப்" என்று இருந்ததை மாற்றி, எல்லா விவசாயப் பொருள்களுக்கும் வரவேண்டும் என்பதுதான் பொதுப்படையாக மக்களுடைய அபிப்பிராயம். அதன் காரணமாகத்தான் இந்த மசோதாவை இப்பொழுது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், அதை வரவேற்றிருக்கிறோம். ஒரு சில அடிப்படைக் கொள்கைகளை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அதிலுள்ள கருத்து வேறுபாடுகளைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக கனம் கோவிந்தசாமி சொன்னது மாதிரி இந்த விவசாய விளைபொருள்களின் விற்பனையை கூட்டுறவு முறையில் நிர்ணயிக்க வேண்டாம் என்பதை நானும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். நடைமுறையில் அந்த விற்பனை எந்த அளவுக்கு நடந்தால் நல்ல முறையில் நடைபெறுமோ அந்த முறையில் இயங்குவதற்கு வசதியும் வாய்ப்பும் கொடுக்க வேண்டும். மற்ற எந்த முறையைக் கையாண்டாலும்கூட கூட்டுறவு முறையை மட்டும் கையாள் வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri B. Doraiswamy Reddiar] [1st September 1959]

முடிந்து பலன் அடையும்போதுதான் கிடைக்கிறது. கூட்டுறவு சொசைட்டி தன் மூலமாக வாங்கவேண்டுமானால் சீக்கிரத்தில் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. விவசாயத்திற்கு வேண்டும் என்று மனுப் போட்டால் அறுவடையான பிறகுதான் கிடைக்கிறது. மாடு வாங்குவதற்கு அல்லது உரங்கள் வாங்குவதற்கு பணம் வேண்டும் என்று கேட்டால் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் சாகுபடி செய்த பொருள்களை மட்டும் கமிட்டியின் மூலமாக விற்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சட்டங்களினால் அவர்களுக்கு பிரயோசனம் ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இது தான் என்னுடைய கருத்து. அப்படி இருக்கும் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி, ஒரு கமிட்டியை நியமனம் செய்துவிடுவதனால் மட்டும் விவசாயிகளுக்கு எவ்விதமான அனுசூலமும் ஏற்படாது. இது விவசாயிகளுக்கு இலாபசலாகவே போய்விடும் என்று சொல்லி என் சிறுநரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அவை முன்பாக சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிற விவசாய விளை பொருள் விற்பனை மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் ஏற்க இயலாதவனாக இருக்கிறேன். இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே உதகமண்டலத்தில் நடந்த கூட்டத்தில் எனது கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிற காரணத்தினால் சுருக்கமாகவே இப்போது பேசி முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகள் இன்றையதினம் உற்பத்தி செய்கின்ற விளை பொருள்களுக்கு சரியானபடி, நியாயமான, நிரந்தரமான விலை கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதம் ஏற்பட்டால் அன்றி, தாம் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை விவசாயிகளுக்கு நாம் ஏற்படுத்தினாலொழிய உண்மையில் விவசாயிகள் ஊக்கத்தோடு தம் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு ஊக்கம் உண்டாகாது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் விவசாயிகளுடைய பண்டங்கள் என்ன விலைக்குத்தான் விற்கப்படும் என்கிற உத்தரவாதம் இல்லை.

(Deputy Speaker in the Chair.)

எங்கள் பகுதியில் வெங்காயம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. எத்தனை ஆசையோடு, நம்பிக்கையோடு அந்தப் பயிரை ஆரம்பத்தில் விளைக்கிறார்களோ அந்த ஆசை, நம்பிக்கை ஒன்றும் அறுவடை காலத்தில் அவர்களுக்கு இருப்பது இல்லை. காரணம் அறுவடை செய்கின்ற காலத்தில் அறுவடை கூலிக்குக்கூட கட்டுப்படியாகாத நிலைமைக்கு அதன் விலை குறைந்து போய் விடக்கூடும். அப்படி குறைந்து போகாதபடி நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு இன்று எவ்விதமான உத்தரவாதமும் இல்லை. வெங்காயம் சீக்கிரத்தில் அழுகக்கூடிய பொருள். அதை அதிக நாள் வைத்துக்கொள்ள முடியாது. பட்டரை போட்டு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றாலும் சாதாரண சிறிய விவசாயிகளுக்கு அத்தகைய வசதியைச் செய்துகொள்ள முடியாது. பெரும்பாலானவர்கள் இன்றைய தினம் அத்தகைய வசதியைச் செய்துகொள்ள முடியாதவர்களாக இருப்பதனால் வெகுவாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சாகுபடிச் செலவுக்குக்கூட கட்டி வராத விலையாக இருந்தாலும் அவை அழுகிப் போய் முழு நஷ்டம் ஏற்படாதிருக்க கொஞ்சம் நஷ்டப்பட்டாலும் பரவா ரில்லையென்று விற்றுவிட வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இப்படி வெங்காயம் மாத்திரம் இல்லை. எங்கள் பகுதியில் புகையிலை வெள்ளாமை செய்கிறவர்களுடைய கதியும் இதுதான். உற்பத்தி பண்ணுவது தான் விவசாயிகளுடைய வேலையாக இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களால் தங்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களினாலுடைய விலையை நிர்ணயம் செய்ய முடிவது இல்லை. யாரோ வர்த்தகர்கள் வந்து விலையை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். இந்த வர்த்தகர்கள் ஏதோ ஒரு குறைந்த விலையை வைத்து விலை நிர்ணயம் செய்வதும், சரக்குகளை எல்லாம் வாங்கி, தங்களுடைய கோடவுன்களுக்குக் கொண்டுபோனவுடன் விலையை உயர்த்திவிடுவதும் தான் நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிற நடைமுறை.

1st September 1959]

[Sri P. S. Chinnadurai]

இந்த வகையில் துன்பப்படுகிற விவசாயிகளுக்கு இந்த மசோதா எந்த அளவுக்கு துணை புரியப் போகிறது, அவர்களுடைய கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்யப்போகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள்தான் எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். செலக்ட் கமிட்டிக்கு இந்த மசோதா போவதற்கு முன்னாலும் சரி, செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்குப் பிறகு இப்போது வந்திருக்கிற மசோதாவின் நிலையிலும் சரி, மசோதாவின் அடிப்படையைப் பரிசீலித்துப் பார்க்கிறபோது விவசாயிகளுக்கு இருக்கும்படியான அடிப்படைத் துன்பத்தைப் போக்குவதற்கு இதில் எந்தவகையான வரையறையும் செய்யப்படவில்லை என்றுதான் சொல்வோன். மார்க்கெட்டிங் வசதி செய்து கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லலாமே தவிர, விளைபொருள்களைப் பாதுகாத்து வைப்பதற்கு போதுமான கோடவுன்கள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. விவசாயிகள் தங்களுடைய பொருள்களை ஒரு பாதுகாப்பான கோடவுன்களில் கொண்டு வந்து போட்டு, பின்னால் நல்ல விலைக்கு விற்கலாம் என்கிற நம்பிக்கையோடு கொஞ்சம் முன் பணமாக வாங்கிக் கொண்டு போவதற்கும் நம்பிக்கையோடு கொஞ்சம் முன் பணமாக வாங்கிக் கொண்டு போவதற்கும் வசதி எதுவும் செய்யப்படவில்லை. குறிப்பாக இன்றைய தினம் எங்கள் பகுதியில் ஏராளமாகப் புகையிலை பயிரிடப்படுகிறது. அவர்கள் எல்லோரும் புகையிலையைத் தனிப்பட்டவர்களுடைய கோடவுன்களுக்குக் கொண்டு போய்த்தான் பாதுகாக்கவேண்டிய நிலைமையில், அவர்கள் என்ன விலை நிர்ணயம் செய்கிறார்களோ அந்த விலைக்கே விற்றுவிட்டு வரவேண்டிய நிலைமையில் இன்றைய தினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால் லெவி என்று இப்போது போடப்படுகிற ஒரு வரியை வேண்டுமானால் வசூலித்துக் கொள்வதற்கு வசதி ஏற்படப் போகிறதே தவிர விவசாயிகளுக்கு ஒரு நியாயமான விலை கிடைக்கச் செய்வதற்கு எவ்விதமான உத்தரவாதமும் இந்த மசோதாவில் கிடையாது.

அகில இந்திய ரீதியில் இவைகளைப்பற்றி ஆராய்வதற்காக என்று ஏற்படுத்தப்பட்ட அசோக் மேத்தா கமிட்டியார் இது குறித்து திட்டவாட்டமாக ஒரு சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். விலை நிர்ணயம் செய்வதற்காக ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் ஒரு தனி மசோதாவைக் கொண்டு வந்து, ஒவ்வொரு விளை பொருளுக்கும் நியாயமான விலையை நிர்ணயிப்பதற்கு கமிட்டி அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அசோக் மேத்தா கமிட்டியின் அந்த யோசனை இதுவரையில் அமுலாக்கப்படுவதற்கேற்ற ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படவில்லை. மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிகளை ஏற்படுத்துவதற்காக என்று கொண்டு வரப்படுகிற இந்த மசோதாவிலேயே விலை நிர்ணயம் செய்வதற்கும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருந்தால் அல்லது அத்தகையதொரு மசோதா வையும் கொண்டு வந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அப்படி வகை எதுவும் செய்யப்படாத நிலைமையில் இந்த மசோதா எத்தகைய நன்மையை விவசாயிகளுக்கு அளிக்கும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. நாம் எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்று நினைக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நன்மை செய்ய முடியாது. நன்மை எதுவும் ஏற்படாவிட்டாலும் தீமை எதுவும் உண்டாகக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவில் அக்ரிகல்சரல் ப்ராட்யூஸ் என்கிற டெபன்ஷன் இருந்து வெங்காயம், புகையிலை இரண்டும் விலக்கப்பட வேண்டும் என்கிற பெரும் கோரிக்கை விவசாயிகளுடைய மத்தியில் இன்றைய தினம் இருந்து வருகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இது நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம். இது சம்பந்தமாக அநேக மகஜர்கள் அவரிடத்தில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போவதற்கு முன்—உதகமண்டலக் கூட்டத்தில் விவாதத்திற்கு வந்தபோது ஆடு மாடுகள், கோழி, பன்றி முதலியவைகளுக்கூட இதில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. இப்போது அவைகளை எல்லாம் நீக்கிவிட்டிருப்பதற்காக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதுபோலவே, வெங்காயம், புகையிலை இரண்டையும் நீக்கிவிட வேண்டும். அதற்காக நான் ஒன்றும் திருத்தம் கொடுக்கவில்லை. நாங்கள் திருத்தம் என்று கொண்டு வந்தாலும் அது நிறைவேறும் என்கிற நம்பிக்கை இல்லை. ஆகவே அமைச்சர் அவர்களே இதைப்பற்றிய பரிசீலனை செய்வது அவசியம், இந்த இரண்டு பொருள்களையும் நீக்கிவிட வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி வேண்டிக்கொள்வதைத் தவிர வேறு பலனுள்ள முறையில் என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை.

[Sri K. R. Viswanathan] [1st September 1959]

அடுத்தபடியாக இந்தக் கமிட்டியின் தலைவர் விவசாய உறுப்பினர் களிலிருந்தே தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்று ஒரு மாற்றம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையாகவே வரவேற்கக்கூடியதாகும். உண்மையில் தலைவர் தேர்தலில் நிற்க உறுப்பினர் அனைவர்க்கும் உரிமை இருக்குமானால் விவசாயி தலைவராக வருவதற்கு மிகவும் குறைந்த வாய்ப்பு இருக்க முடியும். அவ்வாறு விவசாயிதான் தலைவராகவா முடியும் என்ற விதி இருக்கிறபடியினால் விவசாயிகளினுடைய நலனுக்காகவே இந்த மசோதா ஏற்படுத்தப்படுகிறபடியினால் இந்தக் கமிட்டியின் தலைவர் விவசாயிகளினுடைய மத்தியிலேயே இருந்து வரக்கூடிய சூழ்நிலை அமைகிறது. ஆகையால் இதை மாற்றவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

இந்தக் கமிட்டியின் உறுப்பினர்களைத் தேர்தல்கள் மூலமாகத்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்" என்ற மாற்றமே வரவேற்கத்தக்கது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு நாமினேஷன் மூலமாக நியமிக்கப்படுகிற கமிட்டிகள் பல வேலை செய்து வருகின்றன. அம்மாதிரி நியமிக்கப்பட்டாலும் இத்தகைய கமிட்டிகள் சரியாக இயங்க வில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் அவர்களுடைய விருப்பம் இருந்தும் அறியாமலேயே இத்தகைய நியமனங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே இந்தக் கமிட்டிக்கு பல சமயங்களிலே கூட்டம் நடத்த முடியாமல் குறைந்தபட்ச உறுப்பினர்கள் இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தால் இந்தக் கமிட்டிகூட யோசிக்க முடிவதில்லை. ஆகவே ஓரளவு அவர்களுடைய சம்மதத்தைத் தெரிந்து நியமித்தால் நல்லது. அல்லது தேர்தல் மூலமாகவே நியமித்துவிடுவது மிக மிக நல்லது. எவ்வாறாயினும் விரும்பி தொண்டு புரிய வருகிறார்களோ அவர்களுடைய விருப்பத்திற்கு இணங்கி தேர்தல் மூலமாக அந்தக் கமிட்டிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் விதியை நான் மிகவும் வரவேற்று என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய விளைபொருள் மசோதாவை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா செலக் கமிட்டியிலே நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்யப்பட்டது மட்டும் அல்லாமல் நேரடியாக தென் ஆற்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர் போன்ற மாவட்டங்களுக்குச் சென்று விவசாயிகளை நேரடியாகக் கண்டு பேசி அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்து எந்தெந்த மாற்றங்கள் செய்தால், விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையிலே விலை கிடைக்கும், விவசாயிகளுக்குச் செலகரியமாக இருக்குமென்று கருதி அதற்கான ஏற்பாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள், செய்வதற்கு உண்மையிலேயே நாள் கனம் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் விளைபொருள் மசோதாவிலே மார்க்கெட் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மார்க்கெட் கமிட்டியில் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது இருக்கத் துறை மிகவும் நல்ல முறையில் வேலை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதையாரும் மறுக்கவே முடியாது. ஆனால் இந்த முறையில் வேறு ஏதாவது மாற்றம் வந்துவிடுமோ என்று ஐயம் பலருக்கு இருக்கத்தான் செய்கிறது. இதிலே ஐயப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. இப்போது இருக்கும் முறையிலே என்றும் வசதியாக இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் இப்போது இருக்கும் விஷயம். தென் ஆற்காட்டிலே கூட இங்கு செய்யப்படக்கூடிய வேலை விவசாயிகளுடைய விளை பொருள்களை லாபகரமாக நல்ல முறையிலே விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னதாகவே அட்வான்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அம்மாதிரி பல வசதிகள் செய்ய முடியுமா என்று பார்த்தால் நேரடியாக அம்மாதிரி ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் கமிட்டி செய்ய முடியாது. இதை எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்றால் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிதான் செய்ய முடியும். அதை நல்ல முறையிலே ஆராய்ந்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதை நல்ல முறையிலே சொசைட்டி இப்பொழுது என்ன வேலை செய்கின்றது என்று ஆராய்ந்து யார்த்தால் ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி என்ன வேலைகளைச் செய்

1st September 1959] [Sri K. S. Subramania Gounder.]

கிறதோ அதே வேலைகளைத்தான் அவர்கள் செய்கிறார்கள். ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியிலே விவசாயப் பொருள்கள் வந்த உடனே அவைகளை விவசாயிகளுக்கு லாபகரமான முறையிலே விற்பனை செய்து கொடுப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இதைக் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியிலே செய்து கொடுக்கிறார்கள்.

விற்ற உடனேயே பணத்தை கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி விவசாயிகளுக்கு நேரிடையாகக் கொடுத்துவிட்டு பிறகு வியாபாரிகளிடமிருந்து வசூல் செய்கிறார்கள். அந்த முறை ரொகுலேட்டட் மார்க்கெட் கமிட்டியில் இல்லை. அது பல இடங்களில் சொல்லப்பட்டது. எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் “விவசாயிகள் வியாபாரிகளைத் தேடிக் கொண்டு போகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது” என்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் அந்த முறை இருக்கிறது. மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி நேரிடையாக விவசாயிகளுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு பின்பு விவசாயிகளுடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அதுமட்டும் அல்ல. ரொகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் அட்வான்ஸ் கொடுக்க வாய்ப்பு இல்லை. கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியில் விவசாயிகளுக்கு அட்வான்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அதுமட்டும் அல்ல. மகசூல் உற்பத்தி செய்வதற்கும் அட்வான்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். மகசூல் உற்பத்தி செய்த பிறகும் கூட சில அட்வான்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். சர்க்கு விற்கவில்லை என்றால் கோடசில் அட்வான்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அதன் பேரில் லோன் கொடுக்கிறார்கள். நல்ல வுனில் ஸ்டாக் செய்து அதன் பேரில் லோன் கொடுக்கிறார்கள். நல்ல விலை கிடைக்கும் போது அந்த சரக்கை விற்க மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி ஏற்பாடு செய்கிறது.

சர்க்கார் கொள்கை என்னவென்றால் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி “Process plant” வைத்து, விவசாய விளைபொருள்களை, அதாவது கடலை எண்ணெயாகவும் பருப்பாகவும், பருத்தியைப் பஞ்சாகவும், மாற்றி அதனால் ஏற்படும் லாபத்தை விவசாயிகளே அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், மார்க்கெட்டிங் சொசைடிகளுக்கு கடனாகவும், மான்யமாகவும் பணம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்னவென்றால், இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நடத்தி, வரும் லாபத்தை எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பதுதான்.

எந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைடிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைக் குறித்து ரீ-வது பிரிவில் விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லா மார்க்கெட்டிங் சொசைடிகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அல்ல. எந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைடி விரும்பிக் கேட்கிறார்களோ, அந்த சொசைடி ரிஜிஸ்டராகுக்கு விண்ணப்பித்துக்கொண்டால், அவர் அந்த சொசைடி நிலைமுறையில் பூரணமாக நடத்த முடியும் என்று கருதினால், அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக்கொண்டு அந்த மார்க்கெட்டிங் சொசைடிக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்போகிறார்கள். எல்லோருக்கும் கொடுத்து விரும் நிலைத்தைக் கொடுக்கப்போகிறார்கள். எல்லாக் கூட்டுறவு விற்பனை சங்கங்களுக்கும் கொடுப்பது என்பது இல்லை. எல்லாக் கூட்டுறவு விற்பனை செய்துகொண்டு பேசுவதாகத்தான் இருக்கிறது. இதைப் பொறுத்த வரையில் மார்க்கெட்டிங் சொசைடியாக இருந்தால்கூட, இதைப் பொறுத்த வரையில் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி விவசாயி நலம் முறையில் இருக்கும். பின்னர் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான நன்மைகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க முடியும். சரக்குகளை விற்பனைக்கொடுப்பது மாதிரி அல்லாமல் இன்னும் அதிக லாபம் வர ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க முடியும்.

அது மாத்திரம் அல்ல. வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதில் வரக்கூடிய லாபத்தில் 65 சத வீதம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு இருக்கிறது. விவசாயிகள் லாபம் அடைய வேண்டும் என்றுதான் இந்த ஏற்பாடு. இரண்டு விதமான கமிட்டிகள் எதற்கு என்று கேட்கப் படுகிறது. கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியில் மாத்திரம் “Nomination” ஏன் என்று கேட்கப்பட்டது. கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடிக்கு வருகிறவர்கள் எலெக்ஷன் மூலம் வந்தவர்கள்தான். ஆகவே திரும்பவும் மற்றோர் எலெக்ஷன் வைக்கத் தேவையில்லை என்று பொறுத்தக் கமிட்டி ஆலோசனை செய்து முடிவு செய்தது.

[Sri K. S. Subramania Gounder]

[1st September 1959]

கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியின் அங்கத்தினர்களின் பதவிக் காலம் மூன்று வருஷங்கள். ஆகவே ஒத்து வருஷக்காலம் தேவையிலலை. மூன்று வருஷ பதவிக் காலம் போதும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

திரு. கோவிந்தசாமி போன்றவர்கள் கூட, 'மார்க்கெட் கமிட்டியின் சேர்மேன் விவசாயியாக இருந்துதான் ஆக வேண்டும் என்று நினைப்பதும் கூடாது என்று சொல்லும்போது வருத்தப்பட வேண்டியதுதான். இந்த மசோதா யாருக்காகக் கொண்டு வந்தது என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயி நல்ல பயனை அடைய வேண்டும், நல்ல லாபம் அடைய வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. நென் ஆற்காடு ஜில்லாவைச் சற்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், விவசாய மெம்பர்கள் அதிகமாக இருந்தும், அந்தக் கமிட்டியின் நிலைவர் விவசாயி இல்லை. அதன் சேர்மேன் ஒரு வியாபாரிதான் இருக்கிறார். கோவையிலும் ஒரு வியாபாரிதான் வர முடிகின்றது. விவசாயி வர முடியவில்லை. விவசாய மெம்பர்கள் அதிகம் என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. விவசாயியே சொசைடியின் தலைவராக நேரிடையாக வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

இந்த சொசைடிகளின் கண்காணிப்பு விவசாய டைரக்டர் அவர்களிடம் இருக்கவேண்டுமா அல்லது "Registrar of Co-operative Societies" அவர்களிடம் இருக்க வேண்டுமா என்று பேசப்பட்டது. நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரை Director of Agriculture அவர்களிடம் இருக்கிறது. ஆனால் பம்பாயில் இந்த சட்டத்தின் நிர்வாகம் "Registrar of Co-operative Societies" அவர்களிடம் இருக்கிறது. Regulated Market Committee ஆக இருந்தாலும் சரி, கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியாக ஆரம்பித்தாலும் சரி, ஒவ்வொரு இடத்திலும் நல்ல முறையில் நடத்தி இந்தப் பணியைப் புரணமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கும்போது Director of Agriculture இடம்தான் இருந்து ஆக வேண்டும் என்பது இல்லை. "Registrar of Co-operative Societies" அவர்களிடம் ஒப்படைக்கலாம். அது இன்னும் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. ஒருவரோடு ஒருவர் ஏதாவது அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டு ஒரு விஷயம் முடிவு செய்தால் சற்று முரண் ஏற்பட்டு வரலாம். Regulated Market-ஆக இருந்தாலும் சரி, கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியாக இருந்தாலும் சரி விவசாயி நல்ல முறையில் லாபம் அடையவேண்டும் என்று நினைக்கும்போது அது யாரிடம் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். பம்பாய் ராஜ்யத்தைப் போல "Registrar of Co-operative Societies" இடம் கண்காணிப்பு இருந்தால் நல்ல முறையில் இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் இந்த சட்டத்தின் கீழ் விதிகள் போடும்போது சிக்கல்களை நல்ல முறையில் திருத்தி விவசாயிகளுக்கு பயன் அளிக்கும் முறையில் ஜாக்கிரதையாக அமைச்சர் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமக்கு முன்பு இருக்கும், விவசாய விளைபொருள் மார்க்கெட்டிங் மசோதாவின் நமது விவசாயிகள் பெரும் நன்மை அடைவார்கள். அதே நேரத்திலே, அவர்கள் அந்த பலனை அடைய வேண்டுமானால், இந்த மசோதா எந்த அளவுக்கு நல்லமுறையிலே நடைமுறையிலே கொண்டு வர வேண்டும், எவ்வளவு கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி சொசைட்டிகளில் இருக்கும் ஊழல் களைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். சொசைட்டிகளில் ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன. அவைகளைத் சேர்ந்த கேசுகள் ஒரு வருஷம் அல்ல இரண்டு வருஷம் அல்ல, பத்து வருஷங்களாக விசாரணை செய்யப் படாமல் நீடித்துக்கொண்டிருக்கின்றன, என்பது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். அந்தக் காரணத்தினால்தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் மட்டும் போதாது. அதைப்பற்றி எவ்வளவு தூரம் கடுமையாக கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும் என்றுதான் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். ஆகவே மார்க்கெட்டிங் சொசைடி ஆரம்பிக்கப்படும் நேரத்திலே கத்திரிக்காய், கருவாடு சந்தைக்கு ஒப்பிட்டுச் சமப்படுத்துவது சரியல்ல. அம்மையார் இப்பொழுது இல்லை. சந்தையில் ஏதோ மினுக் மினுக் என்ற விளக்கு வெளிச்சத்திலே வியாபாரம் நடப்பதாக நினைக்கிறார்கள். சந்தை எப்பொழுது கூடுகிறது என்பதே இதிலிருந்து அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. சந்தை பகலில் கூடி மாலை 4 அல்லது 5 மணிக்குக் கலைந்து விடும். அப்பறம் கடைக்காரர்கள் வண்டியைக் கட்டிக் கொண்டு வீட்டிற்குப் போய்விடுவார்கள். செல்லாராம் கடையில் மின்சார விளக்குப் போட்டிருப்பதால் விஷயம் கூடுதலாக இருக்கிறது. செல்லாராம் கடைக்குப் போய் பழக்கமாயிருப்பதால் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவைக் கூட எதிர்க்கக்கூடிய நிலை வந்திருக்கிறது என்பது வருத்தப்படக் கூடிய விஷயம்.

[1st September 1959]

[Sri V. K. Kothandaraman]

தால் மட்டும் போதாது. அதைப்பற்றி எவ்வளவு தூரம் கடுமையாக கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும் என்றுதான் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். ஆகவே மார்க்கெட்டிங் சொசைடி ஆரம்பிக்கப்படும் நேரத்திலே கத்திரிக்காய், கருவாடு சந்தைக்கு ஒப்பிட்டுச் சமப்படுத்துவது சரியல்ல. அம்மையார் இப்பொழுது இல்லை. சந்தையில் ஏதோ மினுக் மினுக் என்ற விளக்கு வெளிச்சத்திலே வியாபாரம் நடப்பதாக நினைக்கிறார்கள். சந்தை எப்பொழுது கூடுகிறது என்பதே இதிலிருந்து அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. சந்தை பகலில் கூடி மாலை 4 அல்லது 5 மணிக்குக் கலைந்து விடும். அப்பறம் கடைக்காரர்கள் வண்டியைக் கட்டிக் கொண்டு வீட்டிற்குப் போய்விடுவார்கள். செல்லாராம் கடையில் மின்சார விளக்குப் போட்டிருப்பதால் விஷயம் கூடுதலாக இருக்கிறது. செல்லாராம் கடைக்குப் போய் பழக்கமாயிருப்பதால் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவைக் கூட எதிர்க்கக்கூடிய நிலை வந்திருக்கிறது என்பது வருத்தப்படக் கூடிய விஷயம்.

ஆகவே தான் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில் மிகவும் கவனமாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. கமிட்டியைப்பற்றி பலர் குறிப்பிட்டார்கள். 18 பேர்கள் இருக்கவேண்டியதில்லை, நாலைந்து பேர்கள் இருந்தால் போதும் என்றும் சொன்னார்கள். குறைந்தபட்சம் 25 இருந்தால் போதும் என்றும் இந்த மெம்பர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு பேர்களாவது இருக்கவேண்டும். இந்த மெம்பர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு தேர்தல் முறை என்று பில்லில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட தேர்தல் என்று சொல்லும்போது இப்போதும் கைதாக்கும் தேர்தல் முறைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி இருந்து கொண்டிருந்தால் சொல்வாக்கு படைத்தவர்கள் தேர்தலில் வரவேண்டும் என்று நினைத்தால் அவர்கள் தான் பதவிக்கு வர முடியும். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். ஆதலால்தான் பஞ்சாயத்து முறையில் ரூக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். அதல்லாமல் கைதாக்கும் தேர்தல் முறை இருந்து கொண்டிருந்தால் குறிப்பிட்ட ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் தான் வர முடியும். அவர்கள் தாங்களே இருந்து கொண்டு குண்டு சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டுகிற கதையாகத்தான் இருந்து கொண்டு இருக்க முடியும். அதுமட்டுமல்ல; இவ்வளவு அங்கத்தினர்கள் கூட தேவையில்லை, ஐந்து அல்லது ஆறு அங்கத்தினர்கள் இருந்தால் போதும் என்று சொல்வது என்றால், நாலைந்து பேர்கள் இருந்து கொண்டதான் எல்லாக் காரியத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியும். அந்த முறையில் பார்த்தால் சட்டசபை தேவையில்லை. பஞ்சாயத்து முறை தேவையில்லை, பெயரளவுக்கு அரசாங்கம் மட்டும் உத்தரவுகளைப் போட்டுக்கொண்டு இருந்தால் போதும் என்கிற நிலைதான் வரும். ஆகவே இதில் கைதாக்கும் தேர்தல் முறையை எடுத்து விட்டுப் பால்ட் முறையிலேயே தேர்தல் முறையிருக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பயன் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கரை என்று தாளில் எழுதி நாக்கில் தடவிக் கொண்டால் மட்டும் போதாது. உண்மையிலேயே பலன் இருக்கவேண்டும். விவசாயிகள்தான் தேர்தலில் தலைவராக வரவேண்டும் என்று சட்டத்தில் மட்டும் சொல்லிவிட்டால் போதாது. உண்மையிலேயே வரக்கூடியவர்கள் உண்மையான விவசாயிகளாக இருக்கவேண்டும். நிலத்தில் இறங்கி வேலைச் செய்யக்கூடிய விவசாயியாக இருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் குன்னியூர் சாம்பிவ் அய்யரும் தான் விவசாயி என்று சொல்லிக்கொண்டால் அவர் உண்மையான விவசாயியாக இருக்க முடியாது. அதே போன்றுதான் ஆயிரம் ஏக்கர்கள், நூறு ஏக்கர்கள் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களும் தாங்கள் விவசாயிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டால் உண்மையான விவசாயிகள் யாரும் இதில் வர முடியாது. ஆகவே உண்மையான விவசாயிகள் யாரும் இதில் வர முடியாது. அல்லது சொசைட்டிகளிலோ வர கள் யாராவது இந்த கமிட்டிகளிலோ அல்லது சொசைட்டிகளிலோ வர வேண்டுமென்றால் பால்ட் முறையில் தேர்தல் நடைபெற வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தித் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1st September 1959]

* **SRI P. G. MANICKAM :** மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்காக நியமிக்கப்பட்ட பொறுக்கு கமிட்டியில் விவசாயிகளை அங்கத்தினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்ட பொழுது இதில் கவர்ன்மென்ட் சில மெம்பர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்தவன் நான். நான் அதைக் கொண்டு வந்ததற்குக் காரணம் தேர்தல் மூலமாக அங்கத்தினர்களாக வரவேண்டும் என்றால் செல்வாக்குள்ளவர்கள்தான் வர முடியும். அப்படியிருந்தால் ஏழை விவசாயிகள் வர முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்கு தின் பேரில்தான் அவ்விதம் ஒதுக்குவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதை கனம் அமைச்சர் அவர்களும் பொறுக்குக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதாவது கவர்ன்மென்ட் மூன்று நபர்களை நாமினேஷன் செய்யலாம் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் இப்போது சட்டத்தில் எவ்விதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால்..... "The Government may appoint to every Market Committee such number of members as they think fit....." என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது தகுதி வாய்ந்தவர்களை இதில் நியமிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் பார்ப்பது என்றால் கவர்ன்மென்ட்டில் செல்வாக்குள்ளவர்கள்தான் வர முடியும். ஆகவே 'தகுதியான' என்ற வார்த்தை சேர்த்திருப்பது அவசியமில்லை என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதல்லாமல் இவ்விதம் தகுதி புள்ளவர்கள் என்று சொல்லுவதாக இருந்தால் விவசாயிகள் வர முடியாது. அதிலும் குறிப்பாக ஹரிஜன விவசாயிகள் வரவே முடியாது. ஆகவே கவர்ன்மென்ட் தானாக மூன்று பேர்களை விவசாயிகளை, அதிலும் ஹரிஜன விவசாயிகளை நாமினேஷன் செய்யலாம் என்று இருந்தாலொழிய இவ்விதம் போட்டிருப்பதால் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. ஆகவே இதைத் திருத்தாமல் இருந்தால் கவர்ன்மென்ட்டுக்கும் நெருக்கடியான நிலைமைதான் ஏற்படும். இதில் யாரை நியமிப்பது, செல்வாக்குள்ளவர்களை நியமிப்பது அல்லது விவசாயிகளை நியமிப்பது என்கின்ற கஷ்டங்கள் ஏற்படும். ஆகவே ஏழை பாட்டாளிகளுக்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படக் கூடிய வகையில் எனது வேண்டுகோளை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு மைனாரிட்டியினராக இருக்கும் ஹரிஜன விவசாயிகளுக்கு மூன்று ஸ்தானங்கள் கொடுக்கும் படியான அளவில் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி சம்பந்தப்பட்ட மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி என்பது மிகவும் முக்கியமான விஷயம்தான். இதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் நன்மை ஏற்படலாம். ஆனால் இதன் மூலம் சிறிய விவசாயிகளுக்குச் சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். அதாவது காய்கறிகள், புஷ்பம் இவைகளையும் இந்த சொஸைட்டி மூலமாகக் கொண்டு வந்து விற்பனை செய்வது என்றால் அதன் மூலம் நஷ்டம்தான் ஏற்படும். இம்மாதிரிப்பட்ட பொருள்கள் மீது ஸேல்ஸ்டாக்ஸ் கொண்டு வந்தபோது இதன் மீது நீடித்து வைத்திருப்பதா அல்லது எடுத்து விடுவதா என்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட பொருள்களை மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி மூலமாக விற்பனை செய்வது என்றால் நஷ்டம்தான் ஏற்படும். அது மட்டுமல்ல, புஷ்பங்களைக் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு ஏலம் போட்டு விற்பனை செய்வது என்பது சீக்கிரமாக முடிக்கவேண்டும். இவ்விதம் விற்பனை செய்வதை விட சில சந்தைகளில் கொண்டு போய் விற்பனை செய்வதை விட சில அளவில் லாபம் கிடைக்கும். இது தவிர இராத்திரியே விட்டில் புஷ்பத்தைக்கொண்டு வந்து கட்டி அதை நல்ல விலைக்கு விற்கக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் கிடைக்கிறது. ஆகவே ரேஷன் காலத்தில் ஐந்து மூட்டை ஆறு மூட்டை என்று நெல் கொண்டு போவதைக்கூட தடை செய்ததுபோல் இவற்றிற்கும் தடை விதிக்கக் கூடிய நிலை ஏற்படுமோ என்று பயப்படக்கூடிய நிலைமை

1st September 1959] [Sri G. Annamalai Muthuraja]

இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்திலிருந்து பழம், புஷ்பம் போன்றவைகளை நீக்கவிரும்படி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SARATHI : மதிப்பிற்குரிய உதவி தலைவர் அவர்களே, மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மசோதாவை நான் சில அம்சங்களைப் பொறுத்த வரையில் வரவேற்கிறேன். இப்போது தென் ஆற்காட்டிலும் வட ஆற்காட்டிலும் கோயம்புத்தூரிலும் நடைபெற்று வரும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகள் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் முறையில் நடைபெற்று வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பே ஆரம்பிக்கப்பட்ட மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. விவசாயிகள் தங்கள் விளைவித்த பொருள்களை விற்க மண்டி வீதிகளுக்கும் கொண்டுவர வேண்டியிருந்த காலத்தில் அவர்களுக்குப் பல சங்கடங்கள் இருந்தன. இப்போது அவர்கள் மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளுக்குக் கொண்டு போய் அவைகளை விற்பனை நல்ல லாபமடைகிறார்கள் என்பதை ஒவ்வொரு விவசாயியும் சொல்லக் கேட்கிறோம். நேரிலும் பார்க்கிறோம். மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளில் இன்னின்ன பொருள்களைத்தான் விற்கலாம் என்ற வரையறையை விதிக்க வேண்டும். மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி என்னென்ன பொருள்களில் வியாபாரம் செய்யலாம் என்பதை அவ்வப்போது மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி நிர்ணயிக்கலாம் என்று இப்போது மசோதாவில் கண்டிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால், மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் புஷ்பங்கள், கருவாடு ஆகியவை விற்பதற்குக் கூடப் பயன்படுத்தப்படக்கூடும். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்டது போல அந்தப் பண்புகளை விற்பதற்குக் கூட அவைகள் பயன்படுத்தப்படக்கூடும். எனவே அவை என்னென்ன பொருள்களில் வியாபாரம் செய்யலாம் என்பதை இப்போதே மசோதாவில் வரையறுத்து விடலாம். முக்கியமான அன்றாட தேவைகளான நெல், அரிசி, கேழ்வரகு, மணிலாப் பயறு முதலிய பொருள்களை மட்டும் குறிப்பிட்டு சட்டத்தை உருவாக்கினால் கூட இக் கமிட்டிகள் நன்றாக நடக்கும் என்று நினைக்கிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் 20 ஆண்டுகளாக மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகள் நன்றாக நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. அவைகளைக் கெல்லாம் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளை அமைக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் நினைக்கிறார்கள். பெரும் பெரும் நல்ல கருத்துள்ளவர்களே கூறுவது போல கூட்டுறவு என்றால் கூடிக் கொள்ளையடிப்பது என்ற முறையில் இந்த ஸ்தாபனங்கள் இப்போது நம் நாட்டில் நடைபெறுகின்றன. எனவே இந்தக் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகள் நன்றாக நடக்குமோ நடக்காதோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருந்தால் சர்க்கார், கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளை அமைத்து அவைகளுக்குப் பணம் கொடுத்து உதவ வேண்டும். ஆனால் கூட்டுறவு சொஸைட்டிகளுக்கும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளில் உள்ளவர்களுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லாதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போதுள்ள மார்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளிடமிருந்து லைசென்ஸ் பணமாக 30 ரூபாய் வாங்கப்படுகிறது. இதை 50 ரூபாயாக உயர்த்தாமல் 10 ரூபாயாகக் குறைத்தால் விவசாயிகளுக்கு செளகரியமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிகளை சந்தைகளுக்கு ஒப்பிட்டுப் பேசினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ விஸ்வநாதம் கூறியது போல இவைகளைச் சந்தைகளுக்கு ஒப்பிட்டுப் பேசக்கூடாது. இவைகளால் விவசாயிகளுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும் நன்மைகள் ஏற்படும் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் பொதுவாக ஆதரிக்கிறேன். அநேக கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட கஷ்டங்களையெல்லாம் நீக்குவதற்குரிய முறையில் மசோதாவில் அவசியமான திருத்தங்களை

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [1st September 1959]

யெல்லாம் புகுத்த வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக, மிடிஸ்மென்னை எலிமினேட் பண்ணுவதுடன் விவசாயத் துறையில் உற்பத்தி செய்பவர்களுடைய பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கச் செய்தால் அவர்கள் உற்சாகத்துடன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வார்கள் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நமது தமிழ் நாட்டில், தென்னாற்காடு, சேலம் முதலிய மாவட்டங்களில் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிகள் இயங்கி வருகின்றன. பொறுக்குக் கமிட்டியினர் மாநிலத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் சென்று வியாபாரிகள், உற்பத்தியாளர்கள் முதலியவர்களை யெல்லாம் சந்தித்து அவர்களுடைய கஷ்டங்களை யெல்லாம் கேட்டறிந்து ஒரு ரிப்போர்ட்டை இந்த சபையில் சமர்ப்பித்திருக்கின்றனர். நான் தென்னாற்காடு மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடி சம்பந்தமாக அடிக்கடி சில விஷயங்களைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். உற்பத்தியாளர்கள் ஸொஸைடிக்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கும் தானியங்களுக்கு உடனடியாக விலை கொடுப்பதில்லை என்றும், இரண்டு, மூன்று இடங்களுக்குப் பொருளை எடுத்துப்போவதால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்றும் என்னிடம் அங்குள்ள விவசாயிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டங்கள் எல்லாம் இல்லாதபடி அவர்களுக்கு சாத்தியமான எல்லா சௌகரியங்களையும் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மேலும், சில இடங்களில் இந்த ஸொஸைடிகள் நல்ல முறையில் இயங்கவில்லையானால், அப்போது அவைகளை ரத்து செய்யும் பட்சத்தில், அந்தக் காலத்தை 4-5 வருஷங்களாகப் போடக் கூடாது, ஒரு வருஷத்திற்குத்தான் ரத்து செய்யலாம், தவறினால் இரண்டு வருஷங்களுக்கு ரத்து செய்யலாம், அதற்கு மேல் போகக் கூடாது என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இவைகளில் சில குற்றங்கள் இருக்கக்கூடும், சில ஊழல்கள் இருக்கக்கூடும். இருந்த போதிலும், புதுக் கமிட்டிகளை அமைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து பொறுப்புகளை மறுபடியும் அவைகளிடமே விட்டுவிட வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். அவ்வாறு ரத்து செய்யும் காலத்தில் அந்த நிர்வாகத்தை யார் பார்ப்பது என்பதை சர்க்கார் சரியாக விளக்க வேண்டும். மசோதாவில் அது சரியாக விளக்கப்படவில்லை. அந்த நிர்வாகத்தை அரசாங்கமே நடத்துவதாயிருந்தால், தங்களுக்கு ஒத்தாசையாக அதிகாரிகளைப் போட்டுக்கொள்வதாய் இருந்தால், அப்போதும் தாற்காலிகமாக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டுக்கொள்வார்களா என்பதையும் விளக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்பீல்கள் கலெக்டர்களுக்குப் போக வேண்டுமா, அல்லது ரெஜிஸ்டிராருக்குப் போக வேண்டுமா, அல்லது டைரக்டர் ஆப் அக்ரி கல்சுருக்குப் போக வேண்டுமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் விவாதிக்கப் பட்டது. அப்பீல்களைக் கவனிக்கும் அதிகாரத்தை கலெக்டருக்குக் கொடுக்காமல் ரெஜிஸ்டிராருக்குக் கொடுக்காமல் ரெஜிஸ்டிரார் ஆப் கோவாப் ரேடிங் ஸொஸைடிக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அந்த அதிகாரத்தை கலெக்டருக்குக் கொடுப்பது உசிதமல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தேர்தல் விஷயமாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி பேசினார். உறுப்பினர் பதவியை உற்பத்தியாளர்களுக்கு மட்டும் அளிக்க வேண்டும் என்று விதிக்கக் கூடாது என்று அவர் சொன்னார். அதை உற்பத்தியாளர்களுக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். என்னென்றால் உற்பத்தியாளர்களுக்குத்தான் பல முக்கியமான விஷயங்களில் அக்கறை இருக்கும். உற்பத்தியாளர்களை உறுப்பினர்களாகப் போட்டால், அவர்கள் பண்டங்களின் விலைவாசியையும் மற்ற விஷயங்களையும் பரிசீலித்து உற்பத்தியாளர்களின் பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கொடுக்கப் பிரயத்தனப்படுவார்கள். ஆகவே உற்பத்தியாளர்களுக்கே இதை விட்டுவிட வேண்டும் என்பது என் தாழ்மையான கருத்து.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [1st September 1959]

தவிர விதிகள் செய்யும் அதிகாரத்தின்கீழ் விதிகளை ஏற்படுத்தும் போது சிறு வியாபாரிகளுக்கு முக்கியமாக கூடையில் வைத்துக்கொண்டு தெருவில் விற்கின்றவர்களுக்கும், இன்னும் சிறு பண்டங்கள், பழங்கள் முதலியவைகளை விற்கக் கூடியவர்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கும் போது, இவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாடுகளைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த படியாக பீனல் கிளாஸ். இதிலே அபராதம் எல்லாம் கொஞ்சம் அதிகமாகவே போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு விதத்தில் குற்றம் செய்பவர்களை நன்றாகத் தண்டிக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருந்த போதிலும் முதன் முதலாக இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும் போது கொஞ்சம் சலுகைகள் கொடுத்து, விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் உற்சாக மூட்டும் வகையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இதில் இருக்கும் எல்லா விதமான கஷ்டங்களையும் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். நமது சேலம் அங்கத்தினர் கனம் சுப்பிரமணிய கௌண்டர் அவர்கள் சில முக்கியமான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள், மற்ற அங்கத்தினர்களும் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள், எல்லாக் கருத்துக்களையும் சர்க்கார் மனதில் வைத்துக்கொண்டு நல்ல விதத்தில் இதை அமுல் நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட அங்கத்தினர்களில் ஒரு சிலர் இந்த மசோதாவின் அடிப்படக்கே எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். கனம் அங்கத்தினர் லாஸர் அவர்கள் “பீர் மார்க்கெட்” ஆக காம்பெடிஷனுக்கு விட வேண்டுமென்று போட்டிருக்க வேண்டும், அப்படிப் போட்டிருந்தால் தான் நலமாக இருக்கும், அப்படிப் போட்டிருந்தால் ரெகுலேஷன் இல்லாமல் சட்டம் இல்லாமல் கடைக்குச் சென்று, அவர்கள் இஷ்டம்போல் போட்டி போட்டுக் கொண்டு கேட்கட்டும், அப்போது விளைபொருள்களை நல்ல விலைக்கு அவர்களே விற்று விடுவார்கள், அதற்கு எதற்காக சட்டம் போடவேண்டும் என்ற கருத்தில் பேசினார்கள். அதைத் தொடர்ந்து ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சாதாரணமாக சந்தை இருக்கிறது, சந்தையில் நல்ல கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்தால் போதும், இம்மாதிரி மார்க்கெட்டிங் சட்டமே வேண்டாம், அப்படி வைத்துக் கொள்வது என்றால் முன்பு இருந்த முறையில் கமர்ஷியல் கிராபிஸுக்கு மாத்திரம் போதும் என்ற கருத்தில் பேசினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் சின்னதுரை அவர்களும் அந்தக் கருத்தில் தான் பேசினார்கள். இருந்தாலும் சில பொருள்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். விதி விலக்கைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்கள் குறிப்பிட்டது வெங்காயம், புகையிலை இரண்டைப் பற்றி. இன்னும் சிலர் கத்திரிக்காய், வெண்டைக்காய், முருங்கைக்காய் புஷ்பம், கருவாடு, இம்மாதிரி பொருள்களுக்கும் இது வந்து விடுமோ அக்கிரகல்சரல் ப்ராட்யூஸ் என்று போட்டதால் என்று சொன்னார்கள். இன்னொரு அங்கத்தினர் என்னிடம் வந்து இது பாலுக்கும் வந்து விடுமோ என்று கேட்டார்கள். இதிலே டெய்ரி ப்ராட்யூஸை எடுத்து விட்டோம். லைவ்ஸ்டாக் அதாவது கால்நடை அதையும் எடுத்தது விட்டது. அப்படிப் போட்டிருந்தாலும் எல்லாவற்றுக்கும் இது உடனடியாக அமுலுக்கு வரும் என்பதில்லை. எந்தப் பொருள்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம், எந்த இடத்தில் கொண்டு வருகிறோம் என்பது நோட்டிபை ஆகவேண்டும். நோட்டிபை ஆகவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு பொருள் ஏராளமாக விற்பனையாகி வருகிறதென்றால் விலைக்கின்றவர்களுக்கு நலன் அளிப்பதாக இருந்தால் அப்போது நோட்டிபிகேஷன் வரும். விதி விலக்கு என்பது ஒன்றும் தேவையில்லை. நோட்டிபிகேஷன் செய்தால்தான் அந்தப் பொருளுக்கு இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும். எந்தெந்தப் பொருள்களுக்குத் தேவையில்லையோ அதை யெல்லாம் யோசித்து நோட்டிபிகேஷன் செய்யாமல் விட்டு விடலாம். அதைப் பரிசீலனை செய்து கொள்ளலாம்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [1st September 1959]

விவசாயிகளுடைய நலனை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இந்த அடிப்படையில் சட்டம் அமுலாக்கப்படும் என்று முதலிலேயே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பரீ மார்க்கெட் என்று வைத்து விட்டால், அந்த மார்க்கெட்டில் இருப்பவர்கள் கட்டுப்பாடு செய்து கொண்டு, அதனால் விவசாயிகளுடைய நலன் பாதிக்கப்படலாம், பாதிக்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய நலனைக் கருதி சில விதிகள் சில ரெகுலேஷன்கள் இருக்க வேண்டும், மார்க்கெட் ஒழுங்காக நடக்கவேண்டும், விவசாயிகளுடைய நலம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் அடிப்படை. ஆகையால் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே கமர்ஷியல் கிராபிஸுக்கு மட்டும் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஏற்பட்ட அனுபவத்தில், பெரும்பாலானவர்கள் அபிப்பிராயத்தை யொட்டி, மற்ற விவசாயப் பொருள்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தச் சட்டம் விரிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றொன்று, கடன் வசதிகளைக் கொடுப்பார்களா, மற்ற வசதிகளைக் கொடுப்பார்களா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மசோதா, விற்பனை ஒழுங்காக நடக்க வேண்டும், விற்பனில் விவசாயிகள் சுரண்டப்படக் கூடாது என்பதற்காகத் தான் கொண்டுவரப்படுகிறது. கடன் கொடுப்பதை யெல்லாம் இதிலே சேர்க்க முடியாது. விற்பனற்கு வசதிகள் செய்து கொடுப்பது பற்றி, கட்டிட வசதிகள், குடெளன் வசதிகள் செய்து கொடுப்பது இவைகளெல்லாம் கவனிக்கப்படும், இதிலே முக்கியமாக, விசேஷமாக கவனம் செலுத்தப்படும் என்று நான் செல்லிக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், கமிட்டி சீராக நடைபெறாமல் சூபர்சீட் செய்யப்பட்டால் என்ன ஆவது, அப்படி சூபர்சீட் செய்யப்பட்டு இரண்டு வருஷத்திற்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். செலக்ட் கமிட்டியில் இதைப் பற்றி நன்றாக யோசித்து இப்படி சூபர்வரீட் செய்வதானது ஒரு முறை ஒரு ஆண்டுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஒரு ஆண்டுக்கு சூபர்சீட் செய்த பிறகு நிலைமையைப் பார்ப்பார்கள். நிலைமையானது தேர்தல் வைத்து நடத்த முடியாது, சூழ்நிலை சரியாக இல்லையானால் மறுபடியும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிப்பார்கள். ஒவ்வொரு வருஷமாக நீடிப்பது 4 வருஷங்களுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. அப்போதைக்கப்போது பார்த்துத்தான் அதை நீடிப்பார்கள்.

அடுத்தபடியாக 24 (3) பிரிவில் "

"When a market committee has been superseded—

(a) the Government may, at their discretion, by order appoint a suitable person or persons to carry out the functions of the market committee and transfer to such person or persons the assets and liabilities of the superseded market committee as on the date of such transfer."

என்று இருக்கிறது. அதற்கு மேல் மற்ற விவரங்கள் எல்லாம் விதிகள் போடும்போது கவனிக்கப்படும்.

மற்றொன்று, மார்கெட் கமிட்டியில் பங்ஷன் சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கனம் லாஸர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மார்க்கெட் கமிட்டியின் பங்ஷன் மார்க்கெட்டிங் ஏற்பாடு செய்வது விற்பனை இல்லை. இதிலே மிடில்மென் இல்லை என்று எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி விற்பனை இல்லை. விற்கிறவர்களுக்கு நடுவே மிடில்மென் இருக்கிறார்களே, அது தான் இல்லை. அதற்கு இடம் இல்லை என்றுதான் சொன்னேன்.

1st September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

லேஸென்ஸ் பீஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதை விதிகளில் நிர்ணயிப்பதாக பழக்கம் இருக்கிறது. இந்தப் பழக்கத்தை மாற்ற வேண்டியதில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் லாஸர் அவர்கள், தரகு வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது தரகு என்று சொல்வதற்கில்லை—அதை "மகிமை" என்று சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்—பொது நலத்திற்காக வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப்பிள்ளையாருக்கு உடைத்தால் உடைத்தால் பிரயோசனமில்லை. விவசாயி கொடுத்த பொருளுக்கு பணம் கிடைக்க வேண்டும். வியாபாரிகள் மார்க்கெட் கமிட்டியில் இதை வைத்துக்கொள்வது சரியல்ல. நல்ல காரியங்கள் நடக்கின்றன என்றால் நடக்கட்டும். வேறு வகையில் நல்ல காரியங்களுக்கு பொருள் சேகரிக்க வேண்டுமே தவிர இதை எதிர்பார்ப்பது என்பது கூடாது. சில குறிப்பிட்ட பிராந்தியங்களுக்கு இந்த மகிமை கிடைக்காமல் போய் விடுகிறதே என்று கவலைப்படுவது சரியல்ல என்று தான் நான் சொல்வேன்.

கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்களுக்கு இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி பற்றி அதிகமாகத் தெரியும். அது சிறந்த முறையில் நடக்கிறது. பொதுவாக அவர் ஆதரித்த போதிலும், இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வைத்து நடத்தும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியை மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று பலமான ஆட்சேபனை தெரிவித்தார்கள். வேறு சில கனம் அங்கத்தினர்களும் ஆட்சேபனை தெரிவித்தார்கள். கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னது போல் இந்த கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளிலும் எங்கு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் செய்கின்ற எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கிறார்களோ அவைகள் மட்டும்தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றொன்று, கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் சில இடங்களில் சரியாக நடக்காமல் இருக்கலாம். அது எனக்குக் கூடத் தெரியும். ஊழல்கள் சில இடங்களில் இருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். ஊழல் இருந்தால் அதைத் தவிர்க்கிறோம். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி நடத்த—கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னது போல்—இந்தச் சட்டப்படி என்னென்ன வசதிகள் செய்யவேண்டுமோ அவைகளையும், அதற்கு மேலும் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால்தான் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். "இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம்" என்று ரிஜிஸ்ட்ரா மூலம் வருவதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் திருப்திகரமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்து பின்னர் அதை மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியாகக் கருதுகிறோம். அவர்கள் கடன் கொடுக்கிறார்கள். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் கடன் கொடுப்பது பற்றி எதிர்பார்க்க முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் செலக்ட் கமிட்டிக்கு வந்திருந்தால் இதைத் தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியும். மற்ற அங்கத்தினர்கள் பார்த்தார்கள். "கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடத்தும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இருக்கும் இடத்தில் அக்கிரல்சரல் கமிட்டி ஏற்படுத்தினால் அது சரியாக நடப்பதில்லை. அக்கிரல்சரல் கமிட்டி இருக்கும் இடத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடத்தும் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு இடம் இல்லை." என்று கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த இரண்டுக்கும் போட்டாப் போட்டி வேண்டியதில்லை.

மெம்பர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு நியமனம் எதற்காக என்று கேட்டார்கள். நியமனம் வேண்டுமென்பதற்கான காரணத்தை கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் விளக்கினார்கள். சரியென்று ஒப்புக்கொண்டோம். தேர்தல் வேண்டும் வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கம்—அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல்—அந்தக் கூட்டுறவு சொசைட்டியே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. அந்த சொசைட்டி தனிநபர் அல்ல. அரசாங்கம் அல்ல. அதில் ஒரு உப-கமிட்டி வைத்து மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியாக வைத்துக்கொள்ளலாம். கனம் சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னது போல் கோவாப்பேட்டிங் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி உறுப்பினர்களின்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [1st September 1959]

காலம் 3 வருஷங்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். 5 வருஷங்கள் என்று வைப்பது சரியல்ல. அதற்கு 3 வருஷங்கள் என்றே வைத்துக் கொள்ளலாம்.

இதையெல்லாம் மேற்பார்வை பார்க்கவேண்டியது டைரக்டர் ஆப் அக்ரி கல்சரா அல்லது ரிஜிஸ்டிரார் ஆப் கோவாபரேடிவ் சொசைடியா? விவ சாயப் பொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவேண்டுமென்பதுதான் இதில் உள்ள முக்கிய அம்சம். பம்பாயில் எப்படி இருந்த போதிலும், இங்கு டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சரிடம்தான் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும். அவர் தான் பொறுப்பு வகிக்கவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறோம்.

அப்பீல் பண்ணுவது பற்றிக் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முதலில் டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர்தான் இருக்கவேண்டு மென்று இருந்தது. செலக்ட் கமிட்டியில் பல அங்கத்தினர்கள் “எங்கோ ஒரு ஜூலியில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சருக்கு அப்பீல் பண்ணவேண்டுமென்றால் காலதாமதம் ஆகும். அதை விட அந்தந்த ஜில்லாக் கலெக்டருக்கே அப்பீல் செய்வதற்கு விதி செய்யலாம். அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்யவேண்டுமென்றால் டைரக்டருக்குச் செய்யலாம். முதலிலேயே டைரக்டருக்கு வேண்டாம்” என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, கலெக்டரைக் கவனிக்கும்படியாக இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிறது. நிய மனம் எதற்காக இருக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்த சாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். இதிலே விவசாயத்திலே அனுபவமும் அக் கரையும் உள்ளவர்கள் அங்கம் வகிப்பது நல்ல முறையில் வேலை செய்ய உதவியாக இருக்கும். தேர்தல் நடத்தப்பட்டாலும் இரண்டு, மூன்று பேர் இதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக இல்லாமல் இருந்தால் அந்தச் சமயத்தில் நியமனம் செய்வதற்கு வசதி இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத் தில்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர புதிதாக ஏதோ ஒரு அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளப்போவதில்லை.

கனம் மாணிக்கம் அவர்கள் “அவர்கள் ஹரிஜனாக இருக்கவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கலாம். ஹரிஜனாக இருக்கலாம். யாராக வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். யார் உதவி அளிக்கக் கூடுமோ அவர்களைப் போட ஒரு வசதி செய்திருக்கிறோமே தவிர இதற்கு ஒரு அதிகாரம் வேண்டுமென்ற முறையில் வைத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. விவசாயிகள் 9 பேர், வியாபாரிகள் 4 பேர் என்பதுதான் இதன் அடிப் படை. விவசாயிகள் வீளை பொருள்களைக் கொண்டு வருவது. விற்பதற்கு வியாபாரிகள். இதில் அடிப்படை விவசாயம். விவசாயிகளுடைய நலனுக் காகத்தான் இது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அதிகமாக விவ சாயிகளைப் போட்டிருக்கிறோம். விவசாயிகள் நலத்திற்காக ஏற்படுத்தப் பட்டிருப்பதால் தேர்ந்தெடுப்பதில் யார் வேண்டுமானாலும் வரட்டும். விவசாயி ஒருவரே தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். அதை அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டது. அது ரொம்ப நியாயமான கோரிக்கை. ஆகவே, தலைவராக இருக்கக் கூடியவர் விவசாயப் பிரதிநிதியாக இருக்கவேண்டுமென்று போட்டிருக் கிறோம்.

மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் வேலை செய்கிற ஊழியர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு என்னென்ன வசதிகளை “மார்க்கெட்டிங் பண்டில்” இருந்து செய்ய முடியுமோ அவைகளெல்லாம் செய்து தரப்படும். அந்தந்த கமிட்டிகளின் சக்திக்கேற்றவாறு எவ்வளவு தூரம் வசதி செய்து தர முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் வசதி செய்து கொடுக்கப்படும்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை முத்துராஜா அவர்கள் “இதனால் சிறிய விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால், பெரிய விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் உணவுப் பொருள்களை அப்படியே வைத்துக் கொண்டிருந்து கடன் கூட வாங்காமல் பின்னர் நல்ல விலைக்கு விற்பதற்கு அவர்களுக்கு வசதி இருக்கிறது. உண்மையில்

[Sri M. Bhaktavatsalam] 1st September 1959]

சிறிய விவசாயிகளுக்குத்தான் வசதி இல்லை. விற்க வேண்டிய பொருள்களை மார்க்கெட் யார்க்குக் கொண்டு போகிறார்கள். அங்கு பல பேர் வந்து கொடுக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் சேர்த்து பின்னர் டென்டர் கேட்கிறார்கள். யார் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு விற்கப் படுகிறது.

தேர்தல் நடத்துவதில் “பால்ட்” முறை இருக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். கை தூக்கி ஓட்டு எடுக்கிற முறையில் எனக்கே நம்பிக்கை இல்லை. சிலருக்குப் பயம் ஏற்படுகிறது. கட்சிகள், கலகங்கள் ஏற்படுகின்றன. தேர்தல் என் றால் “பால்ட்” முறைதான் வேண்டும். தேர்தல் வேண்டுமென்று ஏற்பட்ட பிறகு “பால்ட்” முறைதான் இருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப் பிராயம். அதைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம்.

விலை நிர்ணயம் என்பது வேறு விஷயம். “மினிமம் ப்ரைஸ், மாக்ஸிமம் ப்ரைஸ்” என்பது வேறு விஷயம். இன்று “ப்ரீ மார்கெட்டிங்” விற்பது இதன் அடிப்படை. ரெகுலேட்டிங் மார்க்கெட் என்பது “ப்ரீ” மார்க்கெட் தான். இதைக் கனம் அங்கத்தினர் லாசர் அவர்களுக்குச் சொல்லு கிறேன். ரெகுலேட்டிங் மார்க்கெட்டில் ஒன்றும் முறண்பாடு இல்லை. எவ்வளவு அதிக விலை கிடைக்கக்கூடுமோ அந்த அளவுக்குத் தரத்திற்குத் தகுந்தபடி விற்கமுடியும். தரத்திற்குத் தகுந்தபடி அதை விற்பது என் பதுதான் இதனுடைய அடிப்படை. இன்னும் சில அபிப்பிராயங்களைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்ததை நாங்கள் மனதிலே வைத்துக் கொள்ளுகிறோம். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி அமைக்கப்படும்போது சம்பந்தப் பட்டவர்களை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு, முக்கியமாக உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுடைய நலன்கள் பரிபூரணமாகப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பிரேரணையைக் கனம் அங்கத் தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“that the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.”

The motion was put and carried.

V.—ANNOUNCEMENT RE. NOTICE OF AMENDMENTS TO BILLS.

DEPUTY SPEAKER: I have to announce to the House that the Hon. Speaker has fixed 9 a.m. on 2nd September 1959, for the receipt of amendments to the Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959, and 11 a.m. on 5th September 1959, for the receipt of amendments to the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959.

The House will now adjourn and meet again to-morrow at 8-30 a.m.

The House then adjourned.

[1st September 1959]

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

80. Rules under section 11 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950) issued in G.O. Ms. No. 1374. Local Administration, dated 28th July 1959, extending the term of office of the members of the Mathapur Panchayat (Coimbatore district) up to, and inclusive of 29th August 1959 [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950.]

81. Notification under section 28 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, issued with G.O. Ms. No. 762, Local Administration, dated 3rd April 1958 [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act No. X of 1950)].

82. Notification under section 28 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, issued with G.O. Ms. No. 950, Local Administration, dated 7th May 1959 [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act No. X of 1950)].

83. Notification under section 28 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, issued with G.O. Ms. No. 834, Local Administration, dated 16th April 1959 [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act No. X of 1950)].

84. Notification under section 28 (1) of the Madras Village Panchayats Act, 1950, issued with G.O. Ms. No. 911, Local Administration, dated 30th April 1959 [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act No. X of 1950)].

85. Amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, issued in G.O. Ms. No. 1674, Home, dated 12th June 1959 [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939)].

86. Amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, issued in G.O. Ms. No. 1806, Home, dated 28th June 1959 [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939)].

B. Reports, Notifications and other papers.

40. Notification under section 11 (1) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931, issued in G.O. Ms. No. 1885, Home, dated 1st July 1959 [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act No. III of 1931)].

1st September 1959]

41. Amendment to rules under section 6 of the Indian Fisheries Act 1897, issued in G.O. Ms. No. 761, Food and Agriculture, dated 21st February 1959.

42. The Madras Civil Courts (Amendment) Bill, 1959.

43. The Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959.

44. The Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1959.

45. The Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959.

[1st September 1959]

APPENDIX.

[Vide item IV (3) on page 132 supra.]

THE MADRAS AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS
BILL, 1959 (L.A. BILL No. 9 OF 1959).[Note.—The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.]

A Bill to provide for the better regulation of buying and selling of agricultural produce and the establishment and proper administration of markets for agricultural produce in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to provide for the better regulation of buying and selling of agricultural produce and the establishment and proper administration of markets for agricultural produce in the State of Madras;

BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint; and different dates may be appointed for different areas and for different provisions of this Act.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(i) “agricultural produce” includes anything produced in the course of agriculture and any other produce, whether processed or unprocessed, declared by the Government, by notification, to be an agricultural produce for the purposes of this Act;

(ii) “agriculture” includes horticulture, fruit growing, and seed growing, and “agricultural” shall be construed accordingly;

(iii) “Collector” means the Collector of the district in which the notified area is situated or if such area is situated in two or more districts, the Collector of one of those districts designated by the Government in that behalf;

(iv) “co-operative marketing society” means any co-operative society registered or deemed to be registered under the Madras Co-operative Societies Act, 1932 (Madras Act VI of 1932), or under the Travancore-Cochin Co-operative Societies Act, 1951 (Travancore-Cochin Act X of 1952), which has, as its principal object, the promotion of the sale of the agricultural produce grown, reared or produced by its members;

1st September 1959]

(v) “Director” means the Director of Agriculture, Madras, and includes any other person or authority authorized by the Government, by notification, to perform the functions of the Director under this Act for such area as may be specified in the notification;

(vi) “Government” means the State Government;

(vii) “market” means any market established under sub-section (3) of section 5;

(viii) “market committee” means any market committee established under sub-section (1) or sub-section (2) of section 5;

(ix) “notified agricultural produce” means any agricultural produce specified in the notification under section 4;

(x) “notified area” means any area notified under section 4 as altered by any notification under section 7;

(xi) “notified market area” means any area notified under sub-section (4) of section 5 as altered by any notification under section 7;

(xii) “person” means an individual or a company or an association or a body of individuals, whether incorporated or not, and includes a local authority.

Explanation.—In this clause, “local authority” has the meaning assigned to it in clause (20) of section 3 of the Madras Public Health Act, 1939 (Madras Act III of 1939);

(xiii) “producer” means any person who grows, rears or produces by himself or by hired labour or otherwise any agricultural produce, but does not include a dealer or broker in that produce, although he may grow, rear or produce, that produce.

If any question arises whether any person is a producer or not for the purposes of this Act, the decision of the Collector shall, subject to the provision of section 34, be final. The decision of the Collector shall be in accordance with such procedure as may be prescribed.

(xiv) “Registrar” means the Registrar of Co-operative Societies, Madras.

3. *Notification of intention of exercising control over purchase and sale of agricultural produce in specified area.*—The Government may, by notification, declare their intention of exercising control over the purchase and sale of such agricultural produce and in such area as may be specified in the notification. Such notification shall state that any objections or suggestions which may be received by the Government, within a period to be specified in the notification, will be considered by them.

A copy of the notification shall be published in such manner as may be prescribed by rules made under this Act.

[1st September 1959]

4. *Declaration of notified area.*—(1) After the expiry of the period specified in the notification under section 3 and after considering such objections and suggestions as may be received before such expiry, the Government may, by notification, declare the area specified in the notification under section 3 or any portion thereof to be a notified area for the purposes of this Act in respect of any agricultural produce specified in the notification under that section.

A copy of the notification shall be published in such manner as may be prescribed by rules made under this Act.

(2) A notification published under section 3 or under sub-section (1) shall have full force and effect notwithstanding . . . any irregularity or defect in the publication of a copy of the notification under section 3 or under sub-section (1), as the case may be.

5. *Establishment of market committee.*—(1) The Government shall establish a market committee for every notified area. It shall be the duty of the market committee to enforce the provisions of this Act and the rules and by-laws made thereunder in such notified area.

(2) (a) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), where any co-operative marketing society offers to undertake the enforcement of the provisions of this Act and the rules and by-laws made thereunder in any notified area, it may apply to the Government through the Registrar in such manner and with such particulars as may be prescribed. The Registrar shall after making such enquiry as he deems necessary forward the application to the Government with his remarks thereon.

(b) If, on considering the remarks of the Registrar under clause (a), the Government are satisfied that the co-operative marketing society may fulfil the offer, they may, by order direct the co-operative marketing society to establish a market committee consisting of members not exceeding eighteen.

(3) Every market committee shall establish in the notified area such number of markets providing for such facilities, as the Government may from time to time direct, for the purchase and sale of the notified agricultural produce.

(4) The Government shall, as soon as may be, after the establishment of a market by a market committee under sub-section (3), declare, by notification, the area of the market and such area around the market as may be specified in the notification to be a notified market area for the purposes of this Act in respect of any notified agricultural produce:

Provided that the Government shall include in the notification under this sub-section the area in respect of which any co-operative marketing society which has established a market committee under sub-section (2), carries on its business:

Provided further that the Government may subject to such rules as may be made include in the notification under this sub-section the area in respect of which any co-operative marketing society carries on its business.

[1st September 1959]

6. *Trading in agricultural produce in notified area.*—(1) No person shall, within a notified area, set up, establish or use, or continue or allow to be continued, any place for the purchase or sale, storage, weighing, pressing or processing of any notified agricultural produce, except under and in accordance with the conditions of a licence granted to him by the market committee:

Provided that the market committee may exempt from the provisions of this sub-section any person who carries on the business of purchasing or selling any notified agricultural produce in any quantity not exceeding that prescribed by rules made under this Act:

Provided further that a producer selling his notified agricultural produce which has been grown, reared or produced by him, or a co-operative marketing society selling notified agricultural produce which has been grown, reared or produced by any of its members, shall be exempt from the provisions of this sub-section, but the Government may withdraw for such period as may be prescribed such exemption in respect of any such producer or co-operative marketing society or all of them or impose such penalty as may be prescribed.

(2) Nothing contained in sub-section (1) shall apply to a person purchasing notified agricultural produce for his own domestic consumption in any quantity not exceeding that prescribed by rules made under this Act.

(3) A licence under sub-section (1) may be refused to a person—

(i) whose licence was cancelled and three years have not elapsed since the date of the cancellation;

(ii) who has been convicted of an offence, or been guilty of misconduct . . . affecting the said person's integrity as a man of business;

(iii) in regard to whom the market committee is satisfied after such enquiry as it considers adequate, that he is a *benamidar* for, or a partner with, any other person to whom a licence may be refused under clause (i) or (ii); or

(iv) if the market committee . . . finds that the grant of the licence in respect of any place situated within a distance of five miles from the notified market area is likely to affect the levy of cess under section 18 or the transaction of sale or purchase of the notified agricultural produce in the market.

(4) If a market committee is satisfied, either on a reference made to it in this behalf, or otherwise, that—

(a) a licence granted under sub-section (1) has been obtained by misrepresentation or fraud, or

(b) the holder of a licence has contravened, or failed to comply with, any of the provisions of this Act or the rules or by-laws made thereunder or any of the conditions of the licence, then, without prejudice to any other penalty to which the holder

[1st September 1959]

of the licence may be liable under this Act, the market committee may, subject to such rules as may be made under this Act, cancel or suspend the licence, after giving the holder of the licence a reasonable opportunity of showing cause against such cancellation or suspension.

(5) Any person aggrieved by the decision of the market committee refusing to grant or cancelling or suspending a licence may, within such time as may be prescribed by rules made under this Act, appeal to the Collector and the Collector may make such order in the case as he may think fit.

(6) A licence granted under sub-section (1) shall be valid for a financial year and shall be renewed from financial year to financial year and the provisions of this Act shall, so far as may be, apply in relation to the renewal of a licence as they apply in relation to the grant of a licence.

(7) Every person to whom a licence is granted under sub-section (1) shall comply with the provisions of this Act, the rules and by-laws made thereunder and the conditions specified in the licence.

7. *Power of Government to alter notified area or notified market area.*—The Government, may, by notification—

(a) exclude from any notified area or from any notified market area any area comprised therein, or

(b) include in any notified area or in any notified market area any new area :

Provided that the power conferred by this section shall, in relation to any notified area, be subject to the provisions of section 3.

8. *Constitution of market committee by election.*—(1) Every market committee, other than a market committee established by a co-operative marketing society under sub-section (2) of section 5, shall consist of members not exceeding eighteen and shall be constituted in the manner hereinafter specified.

(2) Each of the following electorates shall elect as members, from among the persons comprising it, to the market committee :—

(a) producers of the notified agricultural produce in the notified area;

(b) persons licensed under sub-section (1) of section 6 in the notified area in respect of the notified agricultural produce.

(3) The number of members to be elected under clause (a) of sub-section (2) shall be nine and the number of members to be elected under clause (b) of that sub-section shall be four.

(4) The Government may appoint to every market committee one producer residing in the notified area on the recommendation of the Registrar to represent co-operative interests.

(5) The Government may appoint to every market committee such number of members as they think fit, not exceeding three :

[1st September 1959]

Provided that where a market committee is established for any notified area for the first time—

(i) the Government shall appoint all the members of such committee for a period of one year; and

(ii) if before the expiry of the period of one year aforesaid the elections of members to the market committee could not be held or if, for any reason the Government consider it desirable that the market committee should consist solely of members appointed by them, they may extend the term of office of all or any of the members appointed under clause (i), or appoint new members in their places for such period or periods not exceeding one year in the aggregate as they think fit.

9. *Constitution of market committee by co-operative marketing society.*—Every market committee established by any co-operative marketing society under sub-section (2) of section 5 shall consist of the following members, namely :—

(i) nine persons appointed by the co-operative marketing society from among the producers of the notified agricultural produce in the notified area and who are members of the said society ;

(ii) four persons appointed by the co-operative marketing society from among the licensed under sub-section (1) of section 6 in the notified area in respect of the notified agricultural produce and who are members of the said society :

Provided that where a market committee is established for any notified area for the first time, the co-operative marketing society shall appoint four persons from among the persons engaged in the purchase, sale, storage, weighing, pressing or processing of the notified agricultural produce in the notified area.

(iii) Four persons appointed by the Government.

10. *District Agricultural Officer to be ex-officio member.*—The District Agricultural Officer having jurisdiction over the notified area shall *ex-officio* be a member of the market committee established for such area.

Explanation.—Where there are two or more District Agricultural Officers having jurisdiction over different portions of a notified area, the Government shall decide which of such officers shall be the District Agricultural Officer for the purposes of this section.

1. *Term of office of members, etc.*—(1) (a) The term of office of an elected member shall be five years from the date of occurrence of the vacancy to which he was elected or from the date of his election, whichever is later. The term of office of a member appointed under sub-section (5) of section 8, other than a member appointed under the proviso to that sub-section, shall expire on the date on which the term of office of elected members expires :

[1st September 1959]

Provided that a member elected under clause (b) of sub-section (2) of section 8 shall cease to hold his office if he ceases to be a member of the electorate by which he was elected;

(b) The term of office of the members of a market committee established by a co-operative marketing society shall be three years :

Provided that a member appointed under clause (ii) of section 9 shall cease to hold his office if he is not granted a licence or ceases to be licensed under sub-section (1) of section 6 in the notified area.

(2) A member of every market committee other than the ex-officio member shall cease to hold his office if he absents himself from three consecutive meetings of the market committee, including meetings which for want of quorum could not be held.

(3) When the seat of any member becomes vacant, the vacancy shall be filled up—

(i) in case he was an elected member, by a person co-opted by the market committee from among the members of the electorate by which the member was elected;

(ii) in case he is a member appointed by a co-operative marketing society, by a person appointed by the said society; and

(iii) in any other case by a person appointed by the Government :

Provided that no casual vacancy shall be filled up within three months before the expiry of the term of office of the elected members.

(4) The member co-opted or appointed to fill up a vacancy under sub-section (3) shall hold office only so long as the member in whose places he is co-opted or appointed would have been entitled to hold office if the vacancy did not occur.

(5) For the purposes of sub-section (2) no meeting of the market committee from which a member absents himself shall be counted against him if due notice of that meeting was not given to him.

(6) Where a person ceases to be a member under sub-section (2) the chairman shall at once intimate the fact in writing to such person and report the same to the market committee at its next meeting. If such person applies for restoration *suo motu* to the market committee on or before the date of the next meeting, or within fifteen days of the receipt by him of such intimation, the market committee may at the meeting next after the receipt of such application, restore him to his office of member :

Provided that a member shall not be so restored more than twice during his term of office.

(7) Any member of a market committee may at any time be removed from office by the Government for any of the reasons specified in the rules made under this Act.

[1st September 1959]

(8) Vacancies caused by the expiry of the term of office of elected members of any market committee may be filled at elections which may be fixed by the Collector to take place on such days not earlier than two months before the date on which the vacancies arise as he thinks fit.

(9) Every market committee shall elect one of the members who is a producer of the notified agricultural produce in the notified area to be its chairman and another member to be its vice-chairman.

12. Special provision where there is delay in the reconstitution of new market committee.—Where the term of office of the members of a market committee has expired and if, for any reason, there is delay in the reconstitution of the market committee, those members shall, notwithstanding the expiration of their term of office, continue to hold office and function as members of the market committee until the market committee is reconstituted.

13. Incorporation of market committee.—Every market committee shall be a body corporate by such name as the Government may specify . . . shall have perpetual succession and a common seal, may sue and be sued in its corporate name, and shall be competent to acquire and hold property, both movable and immovable, to lease, sell or otherwise transfer any movable or immovable property which may have become vested in, or been acquired by it, and to contract and to do all other things necessary for the purposes for which it is established.

14. Sub-committee, special committee and delegation of powers.—The market committee may appoint one or more of its members to be a sub-committee or to be a special committee for the conduct of any work or to report on any matter and may delegate to any one or more of its members such of its own powers or duties as it may think fit.

15. Meetings.—(1) The market committee may, at any time, call a general meeting of the market committee and shall call such a meeting within one month after receipt of a requisition in writing from the Director or from such number of members or proportion of the total number of members as may be specified in the by-laws of the market committee.

(2) If a general meeting is not called in accordance with such requisition the Director shall have power to call a general meeting of the market committee.

16. Appointment and salaries of officers and servants of market committee.—(1) Subject to such rules as may be made under this Act, a market committee may employ such officers and servants as may be necessary for the management of the market, may pay such officers and servants such salaries as it may think fit and shall have power to control and punish them. The market committee may also provide for the payment to its officers and servants of such leave allowances, pensions, gratuities or compassionate allowances,

[1st September 1959]

as it deemes proper; and may contribute to any provident fund which may be established for the benefit of such officers and servants.

(2) The market committee shall, in the case of any servant of the Government whom it employs, make such contributions towards his pension and leave allowances as may be required, by the conditions of his service under the Government, to be paid by him or on his behalf.

(3) The chairman, vice-chairman and every officer or servant of a market committee shall be deemed to be a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

17. Execution of contracts.—(1) Every contract entered into by the market committee shall be in writing and shall be signed on behalf of the market committee by the chairman and two other members of the market committee or if the market committee has been superseded, by the person or persons appointed under sub-section (3) of section 24.

(2) No contract other than a contract executed as provided in sub-section (1) shall be binding on a market committee.

18. Levy of cess by market committee.—(1) Notwithstanding anything contained in the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959), the market committee shall levy a cess by way of sales tax on any notified agricultural produce bought or sold in the notified market area at such rates as the Government may, by notification, determine.

Explanation.—For the purposes of this sub-section, all notified agricultural produce taken out or proposed to be taken out of a notified market area shall, unless the contrary is proved, be presumed to be bought or sold within such area.

(2) The cess referred to in sub-section (1) shall be paid by the purchaser of the notified agricultural produce concerned:

Provided that where the purchaser of a notified agricultural produce cannot be identified, the cess shall be paid by the seller.

(3) The cess levied under sub-section (1) shall be subject to the provisions of Article 286 of the Constitution.

(4) (a) At any time, when so required by any officer or servant of the market committee who is empowered by the Government in this behalf, the driver or any other person-in-charge of any vehicle, boat or other conveyance, which is taken or proposed to be kept out of a notified market area shall stop the vehicle, boat or other conveyance, as the case may be, and keep it stationary as long as may reasonably be necessary, and allow the officer or servant empowered as aforesaid to examine the contents in the vehicle, boat or other conveyance and inspect all records relating

[1st September 1959]

to the notified agricultural produce carried, which are in the possession of such driver or other person-in-charge, who shall, if so required, given his name and address and the name and address of the owner of the vehicle, boat or other conveyance.

(b) The officer or servant of the market committee empowered as aforesaid shall have power to seize any notified agricultural produce taken, or proposed to be taken, out of a notified market area in any vehicle, boat or other conveyance, if such officer or servant has reason to believe that any cess, fee or other amount due under this Act in respect of such notified agricultural produce has not been paid. Such seizure shall be forthwith reported by the officer or servant aforesaid to a Magistrate having jurisdiction to try an offence under this Act and the provisions of sections 523, 524 and 525 of the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898), shall, so far as may be, apply in relation to the notified agricultural produce seized as aforesaid as they apply in relation to property seized by a police officer.

19. Levy of subscriptions for market reports, etc.—The market committee may, subject to such rules as may be made under this Act, levy a subscription for collecting and disseminating among the subscribers, information as to any matter relating to statistics or marketing in respect of the notified agricultural produce.

20. Market Committee Fund.—(1) All moneys received by a market committee shall be paid into a fund to be called the "Market Committee Fund". All expenditure incurred by the market committee under or for the purposes of this Act shall be defrayed out of the said fund; and any surplus remaining after such expenditure has been met shall be invested in such manner as may be prescribed by rules made under this Act.

(2) (a) Every market committee shall, out of its fund, pay to the Government the cost of any special or additional staff employed by the Government in consultation with the market committee for giving effect to the provisions of this Act in the notified area.

(b) The Government shall determine the cost of such special or additional staff and shall, where the staff is employed for the purposes of more than one market committee, apportion such cost among the market committees concerned in such manner as they think fit. The decision of the Government determining the amount payable by any market committee shall be final.

21. Purposes for which the fund may be expended.—Subject to the provisions of section 20, the Market Committee Fund shall be expended for the following purposes only:—

(i) the acquisition of a site or sites for the market;

(ii) the maintenance and improvement of the market;

(iii) the construction and repair of buildings which are necessary for the purposes of such market and for the health, convenience and safety of the persons using it;

[1st September 1959]

(iv) the provision and maintenance of standard weights and measures;

(v) the pay pensions, leave allowances, gratuities, compassionate allowances and contributions towards leave allowances, pensions or provident fund of the officers and servants employed by the market committee;

(vi) the payment of interest on loans that may be raised for purposes of the market and the provision of a sinking fund in respect of such loans;

(vii) the collection and dissemination of information regarding all matters relating to statistics and marketing in respect of the notified agricultural produce;

(viii) schemes for the extension or cultural improvement of the notified agricultural produce within the notified area, including the grant, subject to the approval of the Government, of financial aid to schemes for such extension or improvement within such area, undertaken by other bodies or individuals;

(ix) schemes for grading of agricultural produce;

(x) the expenses of and incidental to elections;

(xi) such other purposes as may be authorised by the Director or the Government in this behalf of general or special order.

22. No trade allowance permissible except as prescribed by rules or by-laws.—No trade allowance, other than an allowance prescribed by rules or by-laws made under this Act, shall be made or received in a notified area by any person in any transaction in respect of the notified agricultural produce concerned and no Civil Court shall, in any suit or proceeding arising out of any such transaction, have regard to any trade allowance not so prescribed.

Explanation.—Every deduction other than deductions on account of deviation from sample, when the purchase is made by sample, or of deviation from standard, when the purchase is made by reference to a known standard, or on account of difference between the actual weight of the sacking and the standard weight, or on account of the admixture of foreign matter, shall be regarded as a trade allowance for the purposes of this Act.

23. Power to borrow.—(1) Every market committee may, with the previous sanction of the Government, raise the money required for carrying out the purposes for which it is established on the security of any property vested in, or belonging to, the market committee and of any fee or cess leviable by the market committee under this Act. The market committee may, for the purpose of meeting the initial expenditure on lands, buildings and equipment required for establishing the market, obtain a loan from the Government.

(2) The conditions under which such money or loan shall be raised and the time within which the same shall be repayable shall be subject to the previous sanction of the Government.

1st September 1959]

24. Supersession of market committee.—(1) If, in their opinion, a market committee is not competent to perform, or persistently makes default in performing, the duties imposed on it by or under this Act, or abuses its powers, the Government may, by notification, supersede such market committee for a period not exceeding one year in the first instance and may, by order, extend, for a period not exceeding one year at a time, the period of supersession so however that the total period of supersession in the case of any market committee shall not exceed four years:

Provided that, before issuing a notification under this sub-section, the Government—

(i) shall give a reasonable opportunity to the market committee of showing cause against the proposal and shall consider the explanations and objections, if any, of the market committee; and

(ii) may, at their discretion, consult such authority or officer as they may deem fit.

(2) Upon the publication of a notification under sub-section (1) superseding a market committee, the following consequences shall ensue:—

(a) all the members as well as the chairman the vice-chairman of the market committee shall, as from the date of such publication, be deemed to have vacated their offices; and

(b) all the assets vested in the market committee shall, subject to all its liabilities, vest in the Government.

(3) When a market committee has been superseded—

(a) the Government may, at their discretion, by order, appoint a suitable person or persons to carry out the functions of the market committee and transfer to such person or persons the assets and liabilities of the superseded market committee as on the date of such transfer; and

(b) at any time before the expiry of the period of supersession, the Government may,—

(i) establish a new market committee under sub-section (1) of section 5, or

(ii) direct the co-operative marketing society concerned to establish a new market committee under sub-section (2) of section 5, and transfer thereto all the assets and liabilities of the superseded market committee as on the date of such transfer.

25. Penalties.—Any person who—

(a) fraudulently evades the payment of any fee, cess, or other amount due from him under this Act or the rules or by-laws made thereunder, or

[1st September 1959]

(b) wilfully acts in contravention of any of the provisions of this Act,

shall be liable to find which may extend to five hundred rupees, and in the case of a continuing evasion or contravention with a further fine which may extend to one hundred rupees for every day during which the evasion or contravention is continued after conviction therefor.

26. Liability of accused to pay fee, cess, or other amount.—

Every person who is prosecuted for an offence under section 25 or the rules or by-laws made under this Act shall be liable, on proof to the satisfaction of the Magistrate that he wilfully omitted to pay the fee, cess or other amount due from him under this Act or the rules or by-laws made thereunder, to pay to the market committee the amount which may be due from him on account of such fee, cess, or other amount.

27. Composition of offences.—The market committee may accept from any person who has committed or is reasonably suspected of having committed an offence against this Act or the rules or by-laws made thereunder, by way of composition of such offence—

(a) where the offence consists of the failure to pay or the evasion of any fee, cess or other amount recoverable under this Act or the rules or by-laws made thereunder, in addition to the fee, cess or other amount so recoverable a sum of money not exceeding five hundred rupees or double the amount of the fee, cess or other amount whichever is greater; and

(b) in other cases, a sum of money not exceeding five hundred rupees.

28. Power of Magistrate to recover summarily fee, cess, or other amount.—Whenever any person is convicted of an offence under this Act or the rules or by-laws made thereunder, the Magistrate shall, in addition to any fine which may be imposed, recover summarily and pay over to the market committee, the amount of fee, cess, or other amount due from him under this Act or the rules or by-laws made thereunder and may, in his discretion, also recover summarily and pay over to the market committee such amount, if any, as he may fix as the costs of the prosecution.

29. Rules.—(1) The Government may, by notification, make, either generally or specially for any notified area or areas, rules for carrying out all or any of the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for or regulate—

(i) the election, appointment, co-option and removal of members of a market committee; the preparation and revision of lists of electors; and the payment of all expenditure in connexion with or incidental to elections;

[1st September 1959]

(ii) the election of the chairman and vice-chairman of a market committee and their term of office;

(iii) the filling of casual vacancies in the office of the chairman, vice-chairman or member of a market committee;

(iv) the annual fees that may be levied by the market committee in respect of licences granted under section 6 and the recovery of such fees;

(v) the maximum rates of subscriptions which may be levied by the market committee under section 19 and the recovery of such subscriptions;

(vi) the manner of collection of cess;

(vii) the issue by a market committee of licences to brokers, weighmen, measurers and surveyors, the form in which, and the conditions subject to which, such licences shall be issued or renewed, and the fees to be charged therefor;

(viii) the kind and description of the scales, weights and measures, which alone may be used in transactions in the notified agricultural produce concerned in a notified area;

(ix) the periodical inspection, verification and correction of all scales, weights and measures in use in a notified area and the seizure of scales, weights and measures found to be false;

(x) the trade allowances which may be made or received by any person in any transaction in the notified agricultural produce in a notified area;

(xi) the provision of facilities for the settlement of any dispute between a buyer and seller of the notified agricultural produce or their agents including disputes regarding the quality or weight of the article, the allowances for wrappings, dirt or impurities or deductions from any cause;

(xii) the prohibition of brokers from acting in any transaction on behalf of both the buyer and seller of any notified agricultural produce;

(xiii) the provision of accommodation for storing any notified agricultural produce brought into the market;

(xiv) the preparation of plans and estimates for works proposed to be constructed partly or wholly at the expense of the market committee, and the grant of sanction to such plans and estimates;

(xv) the procedure to be followed by a market committee in respect of financial matters generally, including the manner in which, and the restrictions and conditions subject to which, expenditure may be incurred by it;

(xvi) the form in which the accounts of a market committee shall be kept, the audit and publication of such accounts, and the charges, if any, to be made for such audit;

[1st September 1959]

(xvii) the powers of auditors and the Director to disallow and surcharge items and the recovery of sums so disallowed and surcharged;

(xviii) the institution of provident funds;

(xix) the preparation and submission for sanction of an annual budget and the reports and returns to be furnished by a market committee;

(xx) the investment and disposal of the surplus funds of a market committee;

(xxi) the prevention of adulteration of notified agricultural produce;

(xxii) the maintenance of standards of notified agricultural produce;

(xxiii) the provision for affording facilities for settlement of debts charged on notified agricultural produce;

(xxiv) any other matter which has to be or may be, prescribed.

(3) Any rule made under this section may provide that any contravention thereof or of any of the conditions of any licence issued or renewed thereunder shall be punishable with fine which may extend to two hundred rupees.

(4) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made or issued, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

30. By-laws.—(1) Subject to any rules made by the Government under section 29 and with the previous sanction of the Director, a market committee may, in respect of the notified area for which it was established, make by-laws for the regulation of the business and the conditions of trading therein:

Provided that where a market committee fails to make by-laws under this sub-section within one month from the date of its establishment, the Director may make such by-laws as he thinks fit and the by-laws so made shall be deemed to be by-laws made by the market committee and may be amended or varied by the Director or, with his previous sanction, by the market committee.

(2) Any by-law made under this section may provide that any contravention thereof shall be punishable with fine which may extend to fifty rupees.

31. Power to write off irrecoverable fee, cess, etc.—A market committee may write off any fee, cess, or other amount whatsoever due to it, whether under a contract or otherwise, or any sum payable in connexion therewith, if in its opinion, such fees, cess, amount or sum is irrecoverable:

[1st September 1959]

Provided that the market committee shall, before writing off any such fee, cess, amount or sum, obtain the sanction of—

(i) the Director, if the fee, cess, amount or sum exceeds one hundred rupees, but does not exceed such amount or sum as may be prescribed by rules made under this Act; and

(ii) the Government, if such amount or sum exceeds the amount or sum so prescribed.

32. Trial of offences.—(1) No offence made punishable by this Act or any rule or by-law made thereunder shall be tried by any court inferior to that of a presidency magistrate or a magistrate of the first class.

(2) Any prosecution under this Act may be instituted by any person duly authorized in writing by the market committee in this behalf.

33. Recovery of sums due to Government from market committee.—All sums due from a market committee to the Government may be recovered in the same manner as arrears of land revenue.

34. Power of Government to call for records and pass orders.—(1) The Government may call for and examine the record of any market committee or of the Director or Collector in respect of any proceeding to satisfy themselves as to the regularity of such proceeding or the correctness, legality or propriety of any decision or order passed therein; and, if, in any case, it appears to the Government that any such decision or order should be modified, annulled, reversed or remitted for reconsideration, they may pass orders accordingly:

Provided that, before passing any order under this sub-section, the Government—

(i) shall, if such order is likely to be prejudicial to any person, give such person a reasonable opportunity of making his representations; and

(ii) may, at their discretion, consult such authority or officer as they may deem fit.

(2) The Government may stay the execution of any such decision or order pending the exercise of their powers under sub-section (1) in respect thereof.

35. Saving.—Nothing in this Act shall apply to any place set up, established or continued by or on behalf of the Central Government or any State Government for the purchase, sale, storage, weighment, pressing or processing of any notified agricultural produce or to the purchase or sale of any notified agricultural produce by or on behalf of the Central Government or any State Government.

[1st September 1959]

36. Registration of document executed on behalf of a market committee.—(1) Notwithstanding anything contained in the Indian Registration Act, 1908 (Central Act XVI of 1908), it shall not be necessary for the chairman or any member or officer or servant of a market committee or the person referred to in sub-section (1) of section 17 to appear in person or by agent at any registration office in any proceeding connected with the registration of any instrument executed by him in his official capacity or to sign as provided in section 58 of that Act.

(2) Where any instrument is so executed, the registering officer to whom such instrument is presented for registration may, if he thinks fit, refer to such chairman, member, officer, servant or person for information respecting the same and shall, on being satisfied of the execution thereof, register the instrument.

37. Liability of the chairman, vice-chairman and members for loss, waste or misapplication of property.—(1) The chairman, vice-chairman and every member of a market committee shall be liable for the loss, waste or misapplication of any money or other property owned by, or vested in, the market committee, if such loss, waste or misapplication is a direct consequence of his neglect or misconduct; and a suit for compensation may be instituted against him in any court of competent jurisdiction by the market committee with the previous sanction of the Director.

(2) Every such suit shall be commenced within three years after the date on which the cause of action arose.

38. Repeal.—(1) The Madras Commercial Crops Markets Act, 1933 (Madras Act XX of 1933) [in sub-section (2) referred to as "the said Act"] is hereby repealed.

(2) Notwithstanding the repeal of the said Act, any area declared to be a notified area under the said Act shall be deemed to be a notified area under this Act, any market committee established for the said notified area under the said Act and holding office immediately before the date of the commencement of this Act shall be deemed to be a market committee established under this Act for the said notified area, all the members of such market committee shall be deemed to be members appointed by the Government or elected under this Act and any market established under the said Act shall be deemed to be a market established under this Act.

FORT. ST. GEORGE,
MADRAS,
5th August 1959.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary, Legislature Department.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, the 2nd September 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

"Youth Clubs"

* 61 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government propose to organise "Youth Clubs" in areas around the Rural Extension Training Centres in the State;

(b) the expenditure involved in such work;

(c) the object with which these "Youth Clubs" are to be organised; and

(d) the share of the expenditure that would be borne by Ford Foundation to start with?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) Rs. 16,500 recurring per annum at Rs. 550 per Club.

(c) The object of the scheme is to impart practical training to the Gramasevaks in organising Village Youth Organisations and undertaking youth activities so that they may in turn train the village youth to become responsive and effective citizens.

(d) The Ford Foundation will meet the entire recurring expenditure during the first year, half during the second year and one-third during the third year.

SRI K. VINAYAKAM: May I know whether youths would be enrolled in this club irrespective of their political affiliations?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This has nothing to do with their political activities. The youths of villages are to be organised and I do not think their political colour would be taken into consideration.

SRI K. VINAYAKAM: Are the Government aware of the fact that the youths in the rural parts, whether for good or bad, are politically affiliated youngmen and if such people having anti-Government feelings are taken into this club, will not they undermine the entire basis and object of this youth club?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The attitude towards a particular Government has nothing to do with this matter. The youths in the villages have to be organised not for political purposes.

[2nd September 1959]

but for other purposes, viz., to create and foster community sense, to build up character and health, inculcate discipline, self-help and mutual help, develop scientific attitudes and develop qualities of leadership. So apart from political complexions, these things are desirable qualities particularly in our youth. Therefore, these activities have been decided upon.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : ஏற்கனவே கிராம நலத் திட்டம் அமுலில் உள்ள பகுதிகளிலே இளைஞர்கள் சங்கம் என்று ஏற்படுத்தி, ஆடு வளர்த்தல், கேரட்டிப் பண்ணை வைத்தல், கூட்டு விவசாயம் செய்தல் முதலிய காரியங்களுக்காக என்று சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சங்கங்களும் அவற்றோடு இணைக்கப்படுமா அல்லது தனியாக அமைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தச் சங்கங்கள் இந்தக் கிராம சேவர்கள் பயிற்சி பெறக்கூடிய நிலையங்களுக்குப் பக்கத்திலே, கிராம சேவர்களுக்கு இயம்பாதி சங்கங்கள் அமைப்பதிலே பயிற்சி கொடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்படுபவை. ஆகையால், அவைகளுக்கும் இப்பொழுதிருக்கும் சங்கங்களுக்கும் ஒன்றும் முறண்பாடு கிடையாது.

SRI A. A. RASHEED : Is rifle shooting taught at this youth club?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is no programme to teach rifle shooting or any other shooting here.

SRI S. LAZAR : Is there any fixed programme prescribed for this youth club and if so, will the Hon. Minister tell us what that programme is?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir, a programme has been fixed for these youth clubs and the following items have been included :—

(a) cultural and educational programmes, reading and discussing the contributions made by national leaders, radio listening groups;

(b) agricultural activities which will include individual and group projects such as sheep breeding, vegetable and fruit gardening, poultry, pig rearing, apiary, etc.,

(c) co-operative and collective activities, and

(d) service to the backward classes.

SRI P. U. SHANMUGAM : இந்தச் சங்கங்களில் செயல்திறகு முன் வைக்கிற இளைஞர்களுக்கு நலத் திட்டம் என்னவோ நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உள்வாங்கியே அவர்கள் இளைஞர்கள் இங்கே வந்தனர்.

Hill and Malaria Allowances

*62 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் நயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஜவ்வாது மலையிலிருக்கும் பாரஸ்டர், ரேஞ்சர் இவர்களுக்கு மலேவாச அலவன்ஸும் மலேரியா அலவன்ஸும் தரப்படுகிறதா?

2nd September 1959]

(ஆ) இல்லையாயின், காரணமென்ன?

(இ) இதற்கு முன் தரப்பட்டிருந்ததா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No.

(b) The Javadis is one of the localities deleted by the Government from the list of unhealthy localities.

(c) Yes.

SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஜவ்வாது மலைக்குச் சென்றுவந்த பிறகுதான் இந்த அலவன்ஸ் நிறுத்தப்பட்டது என்று கேள்விப்பட்டேன். இது உண்மையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது முன்னேயா பின்னேயா என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், இதற்கு நான் காரணம் அல்ல. சுகாதார இலாகா, “இது சுகாதாரமாகவே இருக்கிறது; சுகாதாரத்திற்கு ஒன்றும் குறைவு இல்லை” என்று அவர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்ததால், அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் துடிவி அலவன்ஸ் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. PONNIAN : தலைவர் அவர்களே, மலைப் பிரதேசங்களில் வாழும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கீழ் நாட்டிலிருந்துதான் உணவு வரவேண்டும். கீழ் நாட்டில் வாழ்க்கைப்புள்ளி அதிகமான சமயத்தில் அவர்களுக்குத் தனிச் சலுகையாவது கொடுத்து, அவர்களுக்கு மலேவாச அலவன்ஸும், “வார்ட்ம்களோடு” அலவன்ஸும் கொடுக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தக் கேள்வி மலேவாச ஸ்தலங்களில் சுகாதாரக் குறைவு இருப்பதால் அவர்களுக்குச் சில சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்பது. குளிர் அதிகமாக இருந்தால் அவர்களுக்கு குளிரைத் தவிர்ப்பதற்கு அவர்களுக்கு உடை அலவன்ஸ் கிடைக்கும். எதுவும் அந்தந்தப் பிராந்தியத்தைப் பொறுத்தது. அந்த அந்தப் பிராந்தியத்திற்கு தகுந்த மாதிரி அலவன்ஸ் கொடுக்க அவசியம் இருக்கிறதா என்று பார்த்துத்தான் முடிவு செய்கிறார்கள்.

Public Schools

* 63 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there are any (English) public schools in the State other than the Lawrence School at Lovedale; and

(b) the nature of assistance given by the Government to such public schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) No grant is paid by the State Government to the institution at Lovedale.

SRI S. LAZAR : அதுபோன்று யாராவது பள்ளிக்கூடம் வைப்பதற்கு முன்வந்தால், சர்க்கார் அதற்கான ரிக்ஷிஷன் கொடுக்குமா? அப்படி முன்வருவேருக்கு ஏதாவது சலுகைகள் தருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பள்ளிக் கூடங்களை ஆதரிக்கவோ ஆரம்பிக்கவோ இந்தச் சர்க்காருக்கு உத்தேசம் இல்லை.

[2nd September 1959]

SRI MATHI HEMALATHA DEVI : அரசாங்கம் சலுகை கொடுத்து வருகிறார்கள் என்பதை பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் அறிந்திருந்தும் இரண்டு மூன்று வருஷங்களாகத்தான் அந்தச்சலுகையின் பலனை அடைந்து வருகிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் அறியுமா? மேலும் பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்த சலுகையை அளிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா என்பதை அறிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : பிற்பட்ட துறையில் இருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்த்துத்தான் அரசாங்கம் இந்த முடிவைச் செய்திருக்கிறது. மற்றவைகள் எல்லாம் இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதனால் அதைப்பற்றி ஒன்றும் இப்பொழுது சொல்வதற்கு இல்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஜாதி, மத, இன பாகுபாடு இன்றி மற்றப்படி பொருளாதார அடிப்படையைக்கொண்டு கடைபிடிப்பதற்கான ஏற்பாடு வெளியிலாவில் செய்வதற்கு யோசனை செய்து கொண்டிருப்பதாக சென்ற ஆண்டு நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது இப்பொழுது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம். திடீரென்று இதைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வருவது என்பது முடியாது. கல்வி, பொருளாதார, சமூக, தொழில் துறைகளில் அவர்களுடைய நிலைமையைப் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இது வெகு முக்கியமாக இருக்கிறபடியால் வெகு சீக்கிரத்தில் முடிவுக்கு வருவதற்கு இல்லை.

SRI T. S. RAMASWAMY : May I know whether a decision has been taken on this subject? If so, may I know that decision?

THE HON. SRI P. KAKKAN : It is under consideration.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : பொருளாதார அடிப்படையில் பின் தங்கிய சமுதாயத்தின் நிலைமையை பரிசீலனை செய்து யானையோ நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து அவர்கள் தங்களுடைய ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்து விட்டார்களா? அந்த ரிப்போர்ட் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அது சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவின் காரியதரிசியை நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய ரிப்போர்ட்டின் முடிவு இன்னும் தெரியவில்லை.

MR. SPEAKER : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் வருகிறேன் என்று சொல்லியனுப்பியிருப்பதால் அவர் வந்தவுடன் 67-வது கேள்வி எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Prime Minister's stay at Ootacamund

*68 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

பிரதமர் மந்திரி நேரு அவர்கள் ஜூன் மாதத்தில் உதகையில் இருந்தபோது அவருடைய பாதுகாப்புக்காக எவ்வளவு செலவாகியது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A sum of Rs. 30,703.75 has been incurred on security arrangements made for the Prime Minister during his stay at Ootacamund in May-June 1959.

[2nd September 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : எத்தனை திண்டிவனம் அவர் அங்கே தங்கினார்? அதற்காக வேண்டி ஏன் இவ்வளவு அதிகப்படியான செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ள முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு வாரம் தங்கினார். ஒரு நாள் தங்குவதற்கு கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் நாலாயிரம் ரூபாய் ஆகிறது. கனம் அங்கத்தினர் கட்சியைச் சேர்ந்த கய்யூனிஸ்ட் கட்சி மந்திரி சபை கேரளாவில் நடத்தியவர்கள் கணக்குப் போட்டாலும் இது ரொம்பவும் குறைவான செலவுதான் என்று அவர்களே உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள்.

Khadi Spinning in Jails

* 69 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நமது ராஜ்யத்தில் உள்ள சிறைகளில் கதர் நூல் எடுக்குகிற வேலை நடைபெறுகிறதா?

(ஆ) சராசரி ஒரு வருஷம் எவ்வளவு பருத்தி செலவாகியது?

(இ) இலாபமா? நஷ்டமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) 4,000 pounds.

(c) a small profit is realised.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : உபயோகப்படுத்தப்படக்கூடிய பருத்தியின் கிரயத்தைவிட அங்கே நூற்கப்படும் நூல் குறைவான விலைக்கு விற்கப்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இது உண்மையா? அப்படி நஷ்டமடையக்கூடிய விதத்தில் அங்கே விற்கப்படுமானால் அதற்கு வேண்டி இது போன்ற தொழில் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் ஆங்கிலத்தில் சொன்னேன் “ஸ்மால் ப்ராபிட் இஸ் ரியலிஸ்ட்” என்று. அதற்கு “கொஞ்சம் லாபம் வருகிறது” என்று தமிழில் அர்த்தம். கணக்குப் போட்டுப் பார்த்ததில் கொஞ்சம் லாபம் கிடைக்கிறது என்று சொன்னேன். கணக்குப் பார்த்ததில் 2,500 ரூபாய் வரையில் லாபம் வந்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அது மட்டுமல்ல பெரும்பாலும் அங்கே சிறைதோட்டத்திலேயே உற்பத்தியாகக்கூடிய பருத்தியைத்தான் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. ஒருக்கால் அதனால் நஷ்டம் வந்தாலும் பாதகம் இல்லை என்று சொல்லலாம். அந்தத் தொழில் வளர வேண்டும் என்பதும் சிறையில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி இதன் மூலம் ஏற்பட வேண்டும் என்பதும் தான் இதனுடைய கருத்து.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஏற்கெனவே கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நூலில் உற்பத்தி செய்யப்படுவது கூட விற்பனையாகாமல் இருக்குமபோது இந்தத் தொழில் அபிவிருத்தி ஆக வேண்டும் என்று சர்க்கார் ரொம்பவும் பிரதானமான கருத்துள்ள நிலைமையில் இருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒன்று கைத்தறிக்காரர்களுக்கு நூல் வேண்டும். இரண்டாவது கைத்தறியில் நூற்கப்படும் நூல் கைத்தறி நூலாக இருக்கவேண்டும் என்பதை தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

[2nd September 1959]

Boot-making Industry

*70 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் நயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

வேலூர் சிறையில் பூட்ஸ் உதக்கும் தொழில் நடைபெறுகிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்தத் தொழில் சென்னை யுள்ள மத்திய சிறைக்கு மாற்றப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையா ? அப்படியானால் அதற்குக் காரணம் என்ன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி ஒன்றும் உத்தேசம் இல்லை. வேலூர் சிறையில் இந்தத் தொழில் சிறந்த முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே உற்பத்தியாக்கப்படும் போலீஸ்களுக்கு வேண்டிய பூட்ஸ்கள் எல்லாம் அப்பேர் செய்யப்படுகிறது. அதுவுமில்லாமல் அரசாங்கம் மற்ற டிபார்ட்மெண்ட்களுக்கு வேண்டியதைக் கூட வேலூர் சிறையில் உற்பத்தியாகக் கூடியதிலிருந்து எடுக்கச் செய்யப்படுகிறது. அதனால் அதை மாற்றுவதாக உத்தேசம் இல்லை.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : வேலூர் சிறையிலுள்ள கைதிகள் சிறந்த முன்னிய கருவிகளைக்கொண்டு மிக நல்ல விதமான இந்த போலீஸ்காரர்களுக்குத் தேவையான அளவு எத்தனையோ ஜதைகள் அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அதை நான் நேரடியாகப் பார்த்தேன். அதனுடைய மதிப்பு என்ன என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்த விவரம் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை.

Tuticorin Municipal Employees' Association

* 67 Q.—SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether a memorandum was presented to the Hon. the Minister by the Tuticorin Municipal Employees' Association on 11th February 1959; and

(b) if so, what their grievances are?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) & (b) Yes, Sir. The requests contained in the memorandum are about the revision in the scales of pay of municipal employees and the extension of pension scheme in respect of municipal staff.

SRI K. VINAYAKAM : May I know what action was taken by this Government especially regarding the extension of the pension scheme to the employees?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The pension scheme as I told the House yesterday has been dropped for the present. As for their pay, etc., the pay commission that has been appointed will scrutinise the present structure of drivers scales of pay and dearness allowance. When its report comes, the whole question will be decided.

SRI K. VINAYAKAM : May I know on what grounds the pension scheme was dropped?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : It is not possible to give a reply about this just at this moment.

2nd September 1959]

Small Savings Scheme

* 71 Q.—SRI K. VINAYAKAM: } Will the Hon. the
SRI N. K. PALANISAMI: } Minister for Finance be pleased to state—

(a) the agencies that are employed to collect small savings under the Small Savings Scheme;

(b) the remuneration given to these agencies to do this work; and

(c) to what use this amount is put

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) There are four types of agency systems under Small Savings Scheme in force in this State, viz., General Authorised Agency System, Primary School Teachers' Agency System, Internal Agency System, and the Women's Savings Campaign Agency System.

Registered co-operative societies, commercial banks, representatives of local bodies, influential workers of Trade and Labour Unions, Village Headmen and persons having wide contacts are eligible for taking up agency under the first system.

Teachers of boys' and girls' schools which are managed by Government or local bodies or run by private institutions or individuals and recognized by Government are eligible for appointment as agents under the second system.

Central and State Government employees in the clerical level and employees of non-Government establishments can take up agency in the third system.

Under the Women's Savings Campaign Agency System social welfare organisations are appointed as authorised agents.

During the intensive Small Savings drive State officials are also authorised to canvass investments for the scheme. They are not paid any remuneration or commission for this service.

(b) Agents appointed under all the above agency systems are paid a commission of 1½ per cent on the sale of 12 year National Plan Savings Certificates and half per cent on the sale of 10-year Treasury Savings Deposit Certificates. No commission is paid on the sale of other securities or deposits.

(c) The collections under the Small Savings Scheme are utilised for implementing development schemes under the Five-Year Plans.

SRI K. VINAYAKAM: May I know whether the savings are purely voluntary or whether compulsion is used to effect savings?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is purely voluntary and no compulsion is used. Persuasion may be used.

[2nd September 1959]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : In spite of the Hon. Minister's statement, may I draw his attention to the fact that issue of instructions to officials leads to compulsion and not to persuasion? Therefore, will the Government consider the desirability of issuing appeals through the Press or through pamphlets, without using the officials for the purpose?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am not prepared to concede that there is no amount of compulsion involved in this. After all, it is only for savings and it is not as if some tax or levy is collected. It is in the interests of the persons concerned that they should develop the habit of saving.

SRI N. K. PALANISAMI : கட்டாயச் சேமிப்பு முறை என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது. சர்க்கார் அந்த வகைப்பாட்டில் விட்டார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒன்றும் கட்டாயமாக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் சர்க்காருடைய கருத்து. புதிய புதிய யோசனைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒன்றையும் முடிவாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

SRI K. ANBAZHAGAN : சிறு சேமிப்பு சம்பந்தமாக அதில் நிதியை வசூலிக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் அதிகப்படியான அதிகாரத்தை வகிப்பவர்களாக இருக்கிறபடியால் அவர்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தை பிரயோகித்து கட்டாயமாக வசூலிக்கிறார்கள் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறதாக தெரியவருகிறது. ஆகவே அதிகப்படியாக அதிகாரம் வகிக்காதவர்களை நியமித்தால் இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டு இருக்காது. ஆகையினால் அதிகப்படியான அதிகாரம் இல்லாதவர்களை நியமித்து இந்த துறையில் வசூல் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சிறு சேமிப்பை எந்த முறையில் வசூலிப்பது என்பது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதிகாரிகளைக் கண்டு மக்கள் பயந்து விடுகிறார்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அந்த வசூலிப்பை எப்படி மாற்றி அமைப்பது என்பதுபற்றி யோசனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM : May I know, Sir, how much amount was realised during this year and how much was realised during last year under this Scheme? Were any instances brought to the notice of the Government that some of the funds were embezzled during the course of collection and if so, what action was taken against the officers concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A separate question may be put.

SRI K. R. NALLASIVAM : சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்காக ஜில்லா தோறும் இவ்வளவு தொகை வசூலிக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருப்பதில் உண்மையில் அந்த நிர்ணயிப்பதற்கு வாய்க்கும் நிலைமை உண்டா? ஜில்லா தோறும் வசூல் செய்யவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிர்ணயம் இல்லாததால் சிறுசேமிப்புத் தொகை வசூல் செய்யப்படும் அந்த வகையில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரு தொகை நிர்ணயிக்கும் பொது வசூலித்தாக வேண்டும் என்ற நிர்ணயம் கிடையாது. அந்த அந்த ஜில்லாக்களின் அபிவிருத்தியை அனுசரித்து இவ்வளவு தொகை வசூலிக்கலாம் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறோம். அவ்வளவுதான்.

[2nd September 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு பணம் வசூல் செய்வதற்காக சென்ற அதிகாரிகளின் டி. ஏ., பெட்ரோல் சார்ஜ் முதலியவைகளுக்காக என்ன செலவாயிற்று? இது எத்தனை சதவிகிதம் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : A separate question may be put.

Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956

* 72 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to amend the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956, in the light of the difficulties experienced by the tenants and the landlords; and

(b) if so, when such an amending Bill will be introduced in the Legislature?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) : The question of amending the Fair Rent Act in certain respects is under the consideration of the Government. A final decision has not yet been reached in the matter.

Land Acquisition Proceedings

* 73 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the long delay caused in all land acquisition proceedings;

(b) whether they propose to amend the Land Acquisition Act suitably; and

(c) whether the Government have placed their views before the Union Government in this regard?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) There have generally been complaints of delays in many Land Acquisition proceedings.

(b) The Government appointed an official Committee to examine the whole question of acquisition of land for various public purposes and to suggest ways and means to speed up acquisition proceedings in general. The report of the Committee has been received and is under the consideration of the Government. In the meanwhile the Law Commission appointed by the Government of India has also submitted its report on the law relating to acquisition and requisition of property. The question of amendment of the Act will be decided after the reports referred to are considered.

(c) The views of this Government were forwarded to the Government of India in December 1953 as they were then considering the question of taking up comprehensive central legislation to overcome all possible difficulties that were being experienced by the State Governments. The views of this Government were also sent to the Law Commission in November 1957.

[2nd September 1959]

SRI S. LAZAR: May I know, Sir, the main recommendations made by the Committee?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I would like to have notice.

Temple administration in the Kanyakumari district and Shencottah taluk

* 75 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to change the temple administrative arrangements in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk; and

(b) if so, what type of change is contemplated?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) The matter is under consideration.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: ராஜ்ய புனர் அமைப்பில் அதற்கு ஏதாவது எக்ரிமெண்டு உண்டா? அப்படியானால் எவ்வளவு பணம் வரலாறுதான் இதற்காக செலவுகிக்கப்படும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எவ்வளவு பணம் செலவுகிக்கவேண்டும் என்பது விவரம் இப்போது என்னிடம் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY: May I know at what stage the Bill for the administration of Devaswams of Kanyakumari district is at present?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Bill has had the concurrence of the Government of India and hereafter steps will be taken to introduce the Bill in the Assembly.

SRI N. K. PALANISAMI: ஸ்டேட் ரி ஆர்கனைசேஷனுக்குப் பிற்பாடு இதை H. R. E. Bill கூட இணைக்காததற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: H.R.E. Bill கூட இதை இணைக்க முடியாதது தனியாகச் சொன்னால் சொல்ல வேண்டும். அதற்காக நான் மனோதா குயாரிக்கப்பட்டு மத்திய சர்க்காருடைய சம்மதத்திற்கும் அனுப்பப்பட்டது. அவர்களுடைய அங்கீகாரமும் கிடைத்து விட்டதால் இனி தனியாக ஒரு மனோதா இங்கு கொண்டுவரப்படும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: அந்தக் கோவிலில் வேலை செய்கிறவர்கள் சர்க்கார் சிப்பந்திகள் போலவே கருதப்பட்டு பென்ஷன் வாங்கக்கூடியவர்கள். மேலும் சர்க்கார் சிப்பந்திகளைப்போலவே அவர்கள் கருதப்படுவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கொண்டு வரப் போகிற மனோதாவின் விவரம் இப்போது என்னிடம் இல்லை. இந்த விவரங்களை எல்லாம் அந்த மனோதா இங்கே வரும்போது விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டு பரிசீலனை செய்யலாம்.

[2nd September 1959]

District Police Officers Conference

* 76 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1959-ம் ஆண்டு மே மாதத்தில் ஊட்டியில் நடந்த தில்லா போலீஸ் அதிகாரிகளின் மகாநாட்டில் என்னென்ன முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன?

(ஆ) அவற்றின் விவரங்கள் பேரமேல் வைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b). It will not be in public interest to disclose the decisions of that Conference.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: இன்றுள்ள ஸ்டேட்டின் அடிப்படையில் பொதுமக்களுக்கும், போலீஸ்காரர்களுக்கும் இடையே அமைதி இல்லாமையா உண்டாக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதனால் இந்தச் சட்டத்தை மயற்றி அமைக்கவேண்டும் என்கிற முடிவும் ஏற்பட்டிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா? அப்படியானால் அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

MR. SPEAKER: அதுதான் விவரம் சொல்ல முடியாது என்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அந்தமாதிரி ஒன்றும் இல்லை.

Employment of prisoners.

* 77 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether prisoners are given any duty in workshops or factories in the City of Madras; and

(b) if so, the details regarding the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Prisoners are employed only in the Government Press Branch located within the Central Jail, Madras, and in the State Transport Depot, Madras.

(b) About 275 prisoners work in the Press. Thirty prisoners are employed in the State Transport Depot. These prisoners generally assist the paid employees. The prisoners employed in the State Transport Depot are given 6 nP. worth of tobacco every day. Those who do not require tobacco are permitted to accumulate the amount as gratuity and it is paid at the time of their discharge.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இந்த ரிதையா பைசாவுக்கு அதிகமாக அவர்கள் வேலை செய்வதற்கு ஏதாவது ஊதியம் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அதற்குமேல் கொடுப்பதாக இப்போது உத்தேசம் இல்லை.

[2nd September 1959]

Pay of Teachers

* 78 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to fix uniform scales of pay for all categories of teachers, irrespective of the different kinds of managements under the new scheme of education?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The question of revision of the scales of pay of Government employees including teachers under different types of managements is engaging the attention of the Madras Pay Commission.

SRI K. VINAYAKAM: Are the Government aware that different scales of pay are allowed to teachers employed in the different agencies, like the Government, district boards and municipalities and private-managed schools and have the Government placed all these facts before the Pay Commission for considering this aspect of the question also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir, all aspects are being placed before the Pay Commission.

SRI N. K. PALANISAMI: "எய்டெட் பள்ளிகளில்" இருக்கும் ஆசிரியருடைய சம்பளத்தை 31—1—45 என்ற விதிக்கீட்டின்படி கொடுக்க வேண்டும் என்று 1955-ல் ஒரு மசூராவுக்கு ஏற்பாடு செய்த பின்னரும் கூட இன்னும் 30—1—33 என்ற விதிக்கீட்டின்படி கொடுப்பதற்குக் காணாமல் என்ன? இதை உடனடியாக மாற்றுவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மலர் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: When is the Pay Commission expected to submit its report to the Government, Sir?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As the hon. the Leader of the Opposition knows, the Madras Pay Commission has to take into account the Central Pay Commission's recommendations. Just now the Central Pay Commission has submitted its report. As soon as that report is available, the Madras Pay Commission will consider the whole question. Meanwhile they are collecting all the available information.

SRI K. ANBAZHAGAN: அமைச்சர் அவர்களை ஒரே தகுதியான, ஒரே வகையான ஊரியம் உயர்ந்தவர்களுக்கு ஒரேவகையான ஊரியம் தரவேண்டும் என்று சொல்லவேண்டும் என்பதை அங்கீகரிக்கொள்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பே கமிஷனுக்கு நாங்கள் கொடுக்க வேண்டிய காரணங்களை அமைச்சர் சிபார்சு வெளியிட்டு விட்டிருக்கிறார். இந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் அதைப் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்யலாம்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: தனியார் துறை பள்ளிக் கூடத்திற்கும், ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களின் கீழ் நடக்கும் பள்ளிக்கூடத்திற்கும் சர்க்கார் ஒரேவிதமாக கிரான்டு கொடுப்பதில்லை. ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களின் கீழ் நடக்கும் பள்ளிக்கூடத்திற்குக் கொடுக்கும் கிரான்டு

[2nd September 1959]

மிகக் குறைவாக இருப்பதன் காரணத்தினால் இவை சாவடி நடக்க முடியாமல் இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? இந்த வித்தியாசத்தையும் நீக்க அரசாங்கம் எதெனும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதற்காகத்தான் பஞ்சாயத்து பில் பாஸ் பண்ணியிருக்கிறோம். அதில் கல்விக்காக எவ்வளவு ஒதுக்கவேண்டும் என்று கண்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் நிதி போதிய அளவு ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர் அறிவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY: மத்திய சர்க்காரில் பே கமிஷன் சிபார்சுகள் தெரிந்த பிறகுதான் நம்முடைய பே கமிஷன் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை இவர்கள் எதிர் பார்க்கும் நேரக்கூட என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதையும் கவனத்தில் கொண்டு இவர்கள் தங்கள் சிபார்சைச் செய்ய வேண்டும் என்று நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். அதனால்தான் காத்து இருக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.

Misappropriation of funds by village officers.

*79 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ல் எத்தனை மணியகாரர், கணக்குப்பிள்ளைகளின் மீது பணம் கையாடினதாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

(ஆ) எத்தனை பேருக்கு சிறை தண்டனை, அபராதம் விதிக்கப்பட்டது?

(இ) எத்தனை பேர்கள் வேலையில்லிருந்து நீக்கப்பட்டனர்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Action has been taken against 302 village officers in 1958 for misappropriation of money;

(b) Sixty-five persons were imprisoned and forty persons were fined;

(c) Fifty-seven persons were removed from service.

SRI S. M. ANNAMALAI: எவ்வளவு பணம் கையாடப்பட்டது என்று சொல்லமுடியுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI M. K. SOMASUNDARAM: கையாடப்பட்ட பணத்தை வசூல் செய்வதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கையாடப்பட்ட பணத்தை கூடுமானவரை வசூல் செய்வதற்கு எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. அந்த ஆசாமிகளிடமிருந்து வசூல் செய்ய முடிந்த வரையில் வசூல் செய்வார்கள். வசூல் பண்ணமுடியாத நிலைமையில் இருந்தால் கைவிடவேண்டியிருக்கிறது.

[2nd September 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சிறை தண்டனை விதிக்கப்பட்டு, தண்டனையை அனுபவித்து, தண்டனைக் காலத்திற்குப்பிறகு அவர்கள் வெளியே வந்ததும் மீண்டும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்போதும் விதிக்கப்பட்டிருப்பவர்களுக்கும் அம்மாதிரி வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அம்மாதிரி வேலை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக என்னுடைய தெரியவில்லை. அம்மாதிரி ஏதாவது இருந்தால் கனம் அங்கத்தினர் அதை என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டும்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : பல ஜில்லாக்களில் தவறான முறையில் நடந்து, நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, ஜில்லாவாரியாக தண்டனை அடைந்து சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் என்று தெரிவிக்கமுடியுமா?

MR. SPEAKER : இதற்குத் தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

Temple lands

* 81 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோயம்புத்தூர் டிவிஷன் இந்து மத அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகாவைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு தேவஸ்தான போர்டுக்கும், கோவிலுக்கும் சொந்தமான நன்செய், புன்செய், தோட்டக்கால் நிலங்களின் விவரம் எவ்வளவு?

(ஆ) இந் நிலங்களிலே ஏந்தெந்த தேவஸ்தானங்களுக்கும், கோவில்களுக்கும் சொந்தமான எத்தனை ஏக்கர் நன்செய், புன்செய், தோட்டக்கால் நிலங்கள் வலத்தில் விடப்பட்டு வருஷாந்தர குத்தகைக்கு விடப்படுகின்றன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) There are 663 assessed and 346 unassessed religious institutions in Coimbatore Division and they own 674.30 acres of wet and 25,199.49 acres of dry lands. Details of land owned by each institution are not available.

(b) Under the rules framed under Section 100 (2) (m) of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, all the properties, rights, etc., of the religious institutions should be leased only in public auction in accordance with the terms and conditions and for the period fixed by the Trustees. Details of the land which were leased in auction and the period of lease are not available.

SRI P. G. MANICKAM : 60, 40 தானிய குத்தகைக்கு முரண்பாடாக பூமியை யார் வலத்தில் குத்தகைக்கு அதிகமாக கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு இந்த பூமிகள் குத்தகைக்கு விடப்படுகின்றன. இந்த வழக்கத்தை நிறுத்தி கூட்டுறவு முறையிலே மேற்படி நிலங்களை சாகுபடி செய்வதற்காக கொடுப்பதுபற்றி சர்க்கார் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது கவனிக்கப்பட்டுதான் இருக்கிறது.

[2nd September 1959]

SRI N. K. PALANISAMI : இந்தக் கோவில் நிலங்களை வலத்தில் விடுவதற்குப் பதிலாக நேரடியாக பூமியை பயன்படுத்துவதன் அந்த குத்தகைதாரர்களுக்கு பூமிசைக் கொடுத்து கொண்டுவரவே முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதற்கு நான் முன்பே பதில் அளித்திருக்கிறேன்.

Temple funds

* 82 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether this Government have received any communication from the Centre regarding the constitution of a committee to find out the ways and means to prevent unauthorised expenditure in temples and mutts funds; and

(b) if so, the details of the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Iswaran Koil Manyam at Kalambur

* 83 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டம், களம்பூர் ஈஸ்வரன் கோயில் மானியத்தை (தோப்பு) விற்றுவிட சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளார்களா?

(ஆ) அதில் எத்தனை குடும்பங்கள் குடிசைகள் கட்டிக்கொண்டு வாழ்கின்றன?

(இ) அவர்களை வெளியேறும்படி உத்தரவிடப்பட்டுள்ளதா?

(ஈ) அந்த மானியத்தை அதில் குடியிருப்பவர்களுக்கும், வீடு, நிலமில்லா ஏழைகளுக்கும் இனாமாகப் பிரித்துக்கொடுக்கும் உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) Thirteen families.

(c) Action is being taken to evict them.

(d) No, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த நிலத்தில் குடியிருக்கும் ஏழைகளுக்கு இனாமாக தரவிட்டாலும்கூட, அந்த நிலங்களை விலை நிர்ணயம் செய்து அந்த நிலத்தை அவர்களுக்கே விலைக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காவைப் பொறுத்தமட்டில் ஆலயத்தில் வருமானம் இல்லையென்றால் விற்கவேண்டுமென்று அனுமதி கேட்டால் அதற்கு கொடுக்கப்படுகிறது. ஏழைகளுக்கு நிலம் கொடுப்பதென்றால் வேறு இலாக்காவிடமும், அக்கொயர், செய்வதற்குக் கேட்டுக்கொள்ளலாம்.

[2nd September 1959]

"Kattabomman"

* 84 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to construct any monument at Panchala Kurichi or to rehabilitate that area to commemorate the name of Katta Bomman?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கட்டபொம்மனுடைய சகாக்களைச் சொந்தக்காரர்களே யாராவது இந்த இடத்தை அபிவிருத்தி செய்து சர்க்கார் அதை கவனிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: யார் வேண்டுமானாலும், எங்கு வேண்டுமானாலும் தங்கலாம். ஒன்றும் தடை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

SRI K. VINAYAKAM: அன்னியர் ஆட்சியை எதிர்த்து முதல் முறையும் செய்த ஜெகஜீர்பாண்டிய கட்டபொம்மனைப்பற்றி மக்களுக்குத் தெரிந்திருந்தாலும்கூட அதை ஸ்தாபிதம் செய்ய அரசாங்கம் முன்வராததற்குத் தகுந்த காரணம் சொல்லமுடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: குறுக்கிடுகின்ற எழுப்பித் தான் மக்கள் நினைவில் வைத்துக்கொள்வதென்று சொன்னால் அதைப்பற்றிக் குறைவாக நினைப்பார்கள். இப்பொழுதுதான் படம் எடுத்து monument போல் தடைபெறுகிறது. ஆகவே, இதற்கு அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR: கட்டபொம்மன் இறந்த இடத்தில் அவர்களின் சொந்தக்காரர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கும், மற்ற அலுவல்கள்செய்துகொள்வதற்கும் தடை விதிக்கப்பட்டிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அப்படி ஒன்றும் தடை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசியல் சட்டத்திலே யாரும், எங்கே வேண்டுமானாலும் பூமிகளை வாங்கலாம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR: கட்டபொம்மனைப் போன்று இன்னும் பல பேர்கள் அன்னியனை எதிர்த்துப் போராடி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சின்னம் எழுப்புவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அப்படிச் செய்தால் நம் நாடே அதற்கு ஒரு monument-ஆக போய்விடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN: கட்டபொம்மன் நினைவிற்கு பெரிய அளவில் நினைவுச் சின்னம் செய்யாவிட்டாலும், மத்திய சர்க்கார் தபால் தலைகளில் கட்டபொம்மன் உருவத்தை பொருத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அப்படிச் செய்தால் மக்கள் மனதிலே ஒரு குழப்பம் ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். சிவாஜி கணேசனின் படந்தான் இப்பொழுது நினைவுச் சின்னமாக இருக்கிறது.

[2nd September 1959]

SRI K. VINAYAKAM: வேறு யாராவது தனிப்பட்டவர்கள் இப்படி ஏதாவது முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்களா? அவர்கள் அம்மாதிரியாக செய்வதற்கு மனு அனுப்பியிருக்கிறார்களா? அவர்கள் அம்மாதிரியாக செய்வதற்கு அரசாங்கம் உதவி புரிய முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: மனு ஒன்றும் யாரும் அனுப்பவில்லை. பாஞ்சாலக் கிணற்றில், கட்டபொம்மனைத் தூக்கிவிட்ட இடத்தில் யாராவது முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்களா? அரசாங்கத்தின் உதவியை நாடினால் அதை அரசாங்கம் கவனிக்கும்.

Sagupuram Village

* 85 Q.—SRI A. A. RASHEED: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a protest recently from the residents of Sagupuram village in Tirunelveli district against naming their village as Sagupuram; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI A. A. RASHEED: May I know the original name of this village and what was the necessity to change the name of the village?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இது உச்சரிப்பைப் பொறுத்தது என்று நினைக்கிறேன். சாகு என்பதை சகு என்றும் படிக்கலாம்.

SRI S. B. ADITYAN: காயல்பட்டினத்தையொட்டிய ஒரு பகுதியாக சாகுபுரம் இருப்பதைப் பெயர் வைப்பதற்கு முன் காயல் பட்டினத்து பஞ்சாயத்தாரின் கருத்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இம்மாதிரி தகவல் ஒன்றும் இல்லை.

SRI M. S. SELVARAJAN: சாகுபுரம் என்று தற்பொழுது பெயரிடப்பட்டிருக்கும் இடத்தில் இங்கு முன்பு ஒருவிதமான ஊரும், கிராமமும் இல்லை என்பதும், தரிசான காடு மேடாக இருந்ததென்பதும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? மக்களுக்குச் சொந்தமான இடத்தில் தங்கள் ஸ்தாபனத்திற்கு தங்கள் இஷ்டப்படி பெயர் வைத்ததற்கு தடை செய்கிறவர்கள் மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: கனம் அங்கத்தினர் கேட்கிற விஷயத்தைப்பற்றி என்னிடம் ஒருவித தகவலும் இல்லை. இதுபற்றி கேட்ட கேள்விக்கு இல்லை என்று பதில் சொன்னேன்.

Union President's Tour

* 86 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா

(அ) நமது கேசத்தின் ஜனாதிபதி அவர்கள் 1959-ம் ஆண்டு ஜூன் 14-ல் பெங்களூர் செல்லுகிறார் என்று போலீஸ்காரர்களையும், தோட்டி தலையாரிகளையும் பந்தோபஸ்துக்காகப் போடப்பட்டதா?

(ஆ) எத்தனை போலீஸ்காரர்கள்? எத்தனை தோட்டி தலையாரிகள்?

[2nd September 1959]

(இ) போலீஸ்காரர்களுக்காக எவ்வளவு செலவு? தோட்டிலேயாரி களுக்காக எவ்வளவு செலவு?

(ஈ) அவர்களுக்கு உணவு சப்ளை செய்யப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a), (b), (c) & (d) Bundobust was provided when the President passed through this State on 14th June 1959 en route to Bangalore. It is however regretted that the details of the bundobust cannot be furnished for security reasons.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: பந்தோபஸ்துக்காகவேண்டி போடப் பட்ட தலையாரிகள் காலேமிலிருந்து சாப்பாடு கூட இல்லாமல், இரவு நேரத்தில் பட்டினியாக திரும்பினார்கள் என்பது சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா? இல்லாமல், இதுபோன்ற நிலைமை இல்லாத அள விற்கு கவனிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் அவர் களிடத்தில் இருக்கிற தகவல் சரியல்ல.

Past-Basic Shools

* 87 Q.—SRI A. VEDARATHNAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1959-ல் ஆரம்பிக்க உத்தேசித்திருக்கும் போஸ்ட்-பேசிக் பள்ளிகள் ஐந்தும் எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்?

(ஆ) அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒதுக்கி இருக்கும் தொகை எவ்வளவு?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The scheme has been deferred for the present.

(b) Does not arise.

SRI A. VEDARATHNAM: என்ன காரணத்திற்காக அது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூற முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இப்பொழுது போதுமான பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இல்லை. இதைக் கருதி தான் இப்பொழுது ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. போதுமான ஆசிரியர்கள் வெளி வந்த பிற்பாடு 1960-61-ல் கவனித்து முடிவு செய்யப்படும்.

Pest attack on paddy crops

* 88 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN (on behalf of Sri M. KALYANASUNDARAM): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of damage to paddy crop during Samba culti- vation due to attack of pest in Lalgudi taluk, Tiruchirappalli district; and

(b) whether there is any proposal to postpone collection of kist and loan arrears?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) About 643 acres.

(b) Orders have been issued granting the following conces- sions to the pest-affected areas of the taluk:—

(i) Remission of full wet assessment where only first crop was raised with an outturn of 4 annas and below;

[2nd September 1959]

(ii) Remission of water chage in respect of cases where the second crop failed after a successful first crop;

(iii) Remission of water charge in respect of dry lands where the crop totally failed or yielded an outturn of 2 annas and below; and

(iv) Postponement till September 1959, of collection of loans under the Intensive Manuring Scheme due in March 1959.

Training in Tamil typewriting

* 89 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

தமிழை ஆட்சிமொழியாக்குவதற்காக சர்க்காரில் திட்டம் வகுக்கப் பட்ட பிறகு எந்தெந்த இலாகாவில் இருக்கும் எத்தனை சிப்பந்திகளுக்கு தமிழ் டைப்ரைட்டிங் பயிற்சியளிக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Only one batch of 198 typists have completed their training so far. They have been drawn from the following departments:—

Revenue Department	...	...	...	...	165
Public Works Department	...	...	...	...	15
Agriculture Department	...	...	...	...	15
Police Department	...	...	...	...	3
High Court	...	...	...	...	2
Total	...	...	...	...	198

Another batch of 184 typists are now undergoing training.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், ஒவ்வொரு இலாகாவுக்கும் தமிழ் டைப் ரைட்டிங் பெஷின் வழங்குவதற்கு காலதாமதம் ஆகுமானால், இப்பொழுது கிராமவாசிகளுக்கு அனுப்பப்படும் பிரதிகளை தமிழில் கையால் எழுதி அனுப்பும்படி சர்க்கார் ஒவ்வொரு இலாகாவுக்கும் உத்திரவு போடுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதைப்பற்றி நான் நேற்று பதில் சொன்னேன் என்று நினைக்கிறேன். இம்மாதிரி அறிக்கைகள், முக்கியமாக தாலுகா ஆபீஸ்களிலிருந்து வெளிவரக்கூடிய அறிக்கைகள் தமிழில்தான் வருகின்றன.

Director for Public Libraries

* 90 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri N. R. THIAGARAJAN): கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

புத்தகசாலை இலாகாவுக்கு தனி டைரக்டர் நியமிக்க உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, at present the Director of Public Instruction is in charge of this work also. Inasmuch as library movement has developed beyond reasonable extent, will the Government consider the possibility of appointing a separate

[2nd September 1959]

officer to be in charge of this work, as this work coupled with his normal duties would be too much for the Director of Public Instruction and as he would not be in a position to discharge this work properly?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: First a decision will have to be taken whether this library movement could afford to have a separate officer at district or taluk level. If that becomes feasible, the question of having a separate head of department will arise. As it is in view of the paucity of funds, it will not be practical possibility to have separate officers for libraries. That is why we have asked the Educational Authorities to look after the libraries also.

The Madras Children Amendment Act, 1958

* 90 A Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ம் வருடத்திய குழந்தைகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படி 16 வயதிற்குட்பட்ட பெண்கள் தவறாக நடந்தார்கள் என்று எத்தனைபேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள்?

(ஆ) பெற்றோர்கள் எத்தனைபேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) There were no arrests.

Madhavaram Milk Colony

* 90-B Q.—SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether steps are being taken to start Central Dairy at Madras as part of Madhavaram Milk Colony;

(b) how many heads of cattle would be moved to this colony;

(c) when would that be moved; and

(d) whether our Government are getting any aid from New Zealand under Colombo Plan in this respect?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The Colony aims at the admission of 4,000 heads of cattle.

(c) The buildings for the first unit of 500 heads of cattle is nearing completion and it is hoped to commence the admission by October 1959.

(d) The New Zealand Government have offered to the Government of India a free gift of a sum of £2,15,000 or about Rs. 29 lakhs towards the Madras Dairy and Milk Project and this aid will be made available to the State Government.

[2nd September 1959]

* 90-D Q.—SRI K. VINAYAKAM,
SRI A. A. RASHEED,
SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI : } Will the

Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the progress so far made to start the Madhavaram Milk Colony;

(b) what the amount of loan so far granted for this project is; and

(c) when it is likely to be completed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The buildings required for accommodating the first unit of 500 heads of cattle are receiving final touches and ready for admitting cattle by the middle of October 1959. The construction of buildings for three more units of cattle and the Central Dairy is expected to be commenced shortly. Steps have also been taken to secure necessary machineries and plants to set up the Central Dairy.

(b) No loan has been sanctioned so far under the project.

(c) By the end of the Second Five-Year Plan period.

SRI K. VINAYAKAM : Did the Government receive any representation from the milkmen of the City of Madras showing resistance to the movement, fearing lack of provision in the colony?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am not aware of any such resistance on the part of the milkmen. Rather, the Milk Commissioner is in touch with the milkmen and actually there are offers from milkmen to settle in the colony.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Sir, is it a fact that milkmen owning ten or fifteen cows and doing business in milk have registered their names with the result that the small men with lesser number of cows have the feeling that they may not be having a chance to enter the colony?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information about it. The Milk Commissioner is looking into all aspects of the question.

SRI A. A. RASHEED : Sir, what is the quantity of milk expected to be produced in this colony?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Central Dairy at Madhavaram is expected to handle about 1.50 to 2 lakh lb. of milk a day.

Banana Regional Research Institute

* 90-C Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of Banana Regional Research Institutes that are to be organised under the Second Plan:

[2nd September 1959]

(b) the number organised so far; and

(c) the details of the research work carried on in these?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The Central Banana Research Station, Aduthurai, is the only Research Station for research work on banana under the purview of the Second Plan.

(c) The following research work is carried on in the Research Station at Aduthurai:—

(i) Study of the various kinds of Bananas collected to reduce the confusion existing in nomenclature and to evolve a suitable key for their classification;

(ii) Hybridisation to evolve new varieties possessing desirable qualities, such as heavy yield, good quality and resistance to diseases;

(iii) Several experiments on various aspects of banana cultivation, such as spacing desuckering, irrigation, manuring, etc., for improving the existing manurial and cultural practice.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கேரள எல்லையில் இருக்கக் கூடிய செங்கோட்டை, கனயாகுமரி பிரதேசங்களில் பழத்தரப்பட்ட வாழைகள் பயிரிடப்படுகின்றன. அங்கு ஏதாவது ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு சர்க்காரிடம் திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இப்போது அவ்வாறு ஒன்றும் உத்தேசம் இல்லை.

MR. SPEAKER: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 9 OF 1959)—cont.

MR. SPEAKER: We shall now proceed with the Madras Agricultural Produce Markets Bill. Yesterday, the House passed the motion that the Bill be taken into consideration. We shall now take up the consideration of clauses.

Clause 2.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 2 do stand part of the Bill.”

SRI S. LAZAR: Sir, I move—

“In sub-clause (1) omit the words ‘and any other produce . . . purpose of the Act’.”

The amendment was duly seconded.

[2nd September 1959]

SRI S. LAZAR: I may move my other amendments also, Sir.

MR. SPEAKER: The hon. member cannot have such general sanction. Every time he will have to get up and move his amendment.

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move—

“For item (iii), substitute the following:

“(iii) ‘Assistant Director’ means the Assistant Director of Agricultural Marketing who will be in charge of supervision of the Marketing Committee in a district.”

“For item (v), substitute the following:

“‘Director’ means the Director of Agricultural Marketing, Madras, who shall be in charge of a separate department to implement the purposes of this Act and includes any other person or authority authorised by Government by notification to perform the functions of the Director under this Act for such area as may be specified by notification.”

“Delete item (x) and renumber the subsequent items.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: I second the amendments, Sir.

SRI S. LAZAR: Sir, I move—

“In sub-clause (xiii), omit the words ‘although he may grow . . . produce.’”

MR. SPEAKER: The amendment falls through for want of a seconder.

SRI S. LAZAR: Sri V. S. Manickasundaram is seconding it, Sir.

MR. SPEAKER: I am sorry he did not do it earlier.

Now, the clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI S. LAZAR: Sir, I submit that the Speaker may not be very technical and too strict in this matter. He may be strict in other matters. But he need not be strictly technical when we are moving an amendment. The amendment may be necessary and it may perhaps be accepted, but I am not quite sure about it, though I feel it is quite relevant. The hon. Member behind me has seconded it.

MR. SPEAKER: So far as I am concerned, every amendment has to be seconded and the rules of procedure should be observed. In this case, it was not done and the amendment was not seconded immediately it was moved. So, it falls through for want of a seconder.

[2nd September 1959]

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : I have seconded it, Sir.

MR. SPEAKER : The hon. member did not get up and say that he seconds the amendment.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : I got up and seconded it, Sir.

MR. SPEAKER : No, the hon. member did not get up then; well, I did not see him getting up. Anyway, hereafter every amendment should be seconded.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி நிர்வாகத்தை, இப்போது ரெவன்யூ போர்டுகளை நிர்வகித்து வருவது போலவே இலையும் தனியாக ஒரு போர்டு மூலமாகவே நிர்வகித்து வரவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இதற்கு என்று காரியதரிசி என்ற முறையில் அக்ரிகல்சரல் டயரக்டர் என்ற அளவில் நியமித்து இந்த வேலைகளைப்பார்த்து வரலாம். அப்போது இந்தக் கமிட்டியின் வேலைகள் நல்ல முறையில் சுவனித்து வர முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நான்கு ஜில்லாக்களுக்கு ஒரு அவுல்டெண்டு டயரக்டர் இருந்தால் நிர்வாகத்தை பார்த்துகொள்வதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அம்முறையில் நியமிக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய திருத்தம். இம்மாதிரிப்பட்ட சட்டம் ஏற்கனவே பெப்ரவரி மாதத்தில் இருக்கிறது. அதை நான் வாசிக்கிறேன். அந்த முறையில் இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்—

“ 3 (1) The State Government may, for exercising the powers and functions conferred on and assigned to the State Marketing Board under this Act, establish and constitute a State Marketing Board consisting of not less than ten and not more than twelve persons out of whom not more than two-thirds shall be non-officials to be nominated by the State Government in the proportion of three to two from among the growers and dealers respectively in the State.

(2) The Director of Agriculture and the Marketing Officer shall respectively be the Chairman and the Secretary of the Board.

(3) The term of office of the non-official members of the Board shall be three years.” என்று இருக்கிறது. ஆகவே இதற்கு என்று தனியாக ஒரு போர்டு ஏற்படுத்தினால் சௌகரியமாக இருக்கும். அப்போதுதான் இந்தக் கமிட்டிகள் சரியான முறையில் வேலை செய்ய முடியும். இல்லையென்றால் தாமதம் அதிகமாகிக் கொண்டே இருக்கும். உதாரணமாக திண்டிவனத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கேயிருந்து ஒரு பரப்போஸல் அனுப்பி சுமார் இரண்டு வருடங்கள் ஆகின்றன. இதுவரையிலும் அதற்கு எந்த விதமான முடிவும் எடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கலெக்டர் அவர்களையே இதற்குத் தலைவராகப்போட்டிருப்பதாகத்தெரிகிறது. இப்போதுள்ள நிலைமையைப்பார்த்தால் கலெக்டருக்கு அதிகமான அளவில் வேலை கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அவரால் இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி நிர்வாகத்தைச் சரியாகப் பார்த்துகொள்ள முடியாது. ஆகவேதான் கலெக்டர் என்றிருப்பதற்குப் பதிலாக அவுல்டெண்டு மார்க்கெட்டிங் ஆபீஸர்களைப் போட்டு நிர்வாகத்தை நடத்துவது என்றால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[2nd September 1959] [Sri N. K. Palanisami]

மேலும் நோட்டிபைட் ஏரியா என்றிருப்பதை மாற்றினால் விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எல்லா ஜில்லாக்களிலும் விவசாயப் பொருட்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் விற்பனை செய்யவேண்டும் என்பதுதான் இதன் நோக்கம். ஆகவே இதை ஒவ்வொரு பிரிக்காவும் விஸ்தரிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற “நோட்டிபைட் ஏரியா” என்பதை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய முதலாவது திருத்தம்—“ப்ராடியூஸ்” என்பதற்கு வியாக்கியானம் கொடுத்திருப்பது சரியல்ல என்று நினைக்கிறேன். அதற்காக நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தம் சரியாக இல்லை என்பதையும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். போதிய நோட்டிபைட் ஏரியா சரியான விதத்தில் திருத்தம் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே இதில் எந்தமாதிரியாக திருத்தி அமைக்கவேண்டுமோ அம்மாதிரி அமைக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் இருக்கின்ற சில கஷ்டங்களை மட்டும் நான் இப்போது சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இதில் “அக்ரிகல்சரல் ப்ராடியூஸ்” என்பதற்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வியாக்கியானத்தில்,

“any other produce, whether processed or unprocessed, declared by the Government by notification, to be an agricultural produce for the purposes of this Act”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “This is too wide, Sir,” இது ரொம்பவும் இடம் கொடுக்கின்ற காரணத்தால் இதை மாற்றி அமைப்பது சரியாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட பொருட்களை மட்டும் இதில் குறிப்பிட்டிருந்தால் நல்ல முறையில் இருக்கும் என்ற கருத்தில் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தத்தைத்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. இதை மாற்றக்கூடிய முறையில் வேறு ஏதாவது திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்தாலும் போதுமானது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

May I take it that my second amendment to this Clause has also been moved and seconded?

MR. SPEAKER : Yes, I take it as having been moved and seconded as a special case.

SRI S. LAZAR : Thank you, Sir. 13-வது உபபிரிவில்

“producer” means any person who grows, rears or produces by himself or by hired labour or otherwise any agricultural produce, but does not include a dealer or broker in that produce, although he may grow, rear or produce, that produce” என்று இருக்கின்ற காரணத்தினால் டீலர் என்றிருக்கிற விவசாயிகள் தாங்கள் விவசாயி என்ற ஒரு முறையில் எந்தவிதமான சலுகையையும் பெற முடியாமல் போகும் என்று தோன்றுகிறது. சாதாரணமாக ப்ரோக்கர் என்றிருப்பவர்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் விவசாயிகள்தான். ஆகவே இதில் பின்னால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற

“Although he may grow, rear or produce, that produce,” என்ற வார்த்தைகளை நீக்கிவிட்டால் சரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதற்காகக் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[2nd September 1959]

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் பழனிசாமி அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை நான் எதிர்க்கிறேன். இதற்கென்று தனியாக ஒரு போர்டு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்றும் பெட்ச ராஜ்யத்தில் இதே மாதிரி இருக்கிறது, அதே முறையில் இங்கும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். பெட்ச ராஜ்யத்தில் இருப்பதற்கும் நமது ராஜ்யத்தில் இப்போது கொண்டு வந்திருப்பதற்கும் பெரிய அளவில் வித்தியாசம் ஒன்றும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அங்கேயும் சர்க்கார் நாமினேஷன் செய்யக்கூடிய முறை இருக்கிறது. அதே முறை இங்கும் இருக்கிறது. அங்கேயும் டயரக்டர்தான் கண்காணிப்பு செய்கிறார், அதே முறையில்தான் இங்கும் டயரக்டர் கண்காணிப்பு செய்க்கூடிய முறைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மாவட்ட ரீதியில் கமிட்டிக்கு டைய வேலைகளைக் கண்காணிப்பதற்கு அங்கங்கே இருக்கின்ற விவசாய அதிகாரிகள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். எக்ஸிடியூட்டிவ் மெம்பர்கள் களும் கண்காணித்துக்கொள்வார்கள். ஆகவே புதிதாக ஒரு போர்டை நியமிப்பதால் எந்தவிதமான பலனும் ஏற்பட்டுவிடப்போவதில்லை. ஆகவே கனம் பழனிசாமி அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தத்தை வலியுறுத்தவேண்டிய தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அவுஸ்டென்ட் டயரக்டர் அவர்களுடைய நேரடியான மேற்பார்வையில் இருக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். அதுவும் தேவையில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன். இதற்கு என்று நியமிக்கப்போகிற செயலாளரே நிர்வாக நடவடிக்கைகளை எல்லாம் கவனித்துக்கொள்ள முடியும். மேலும் இதில் எந்தெந்த விவசாயப் பொருள்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம், எந்தெந்த ஏரியாக்களை எல்லாம் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று அங்கு செயலாளராக இருக்கக்கூடிய விவசாய அதிகாரி சிபாரிசு செய்வது போலவே சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இல்லையென்றால் சென்னையில் இருக்கக்கூடிய அவுஸ்டென்ட் டயரக்டர்தான் இதை நிர்ணயிக்கவேண்டும். இவ்விதமான அதிகாரத்தை சென்னையில் இருக்கின்ற ஒருவரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. லாஸர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தத்தில் இப்போது இருப்பதைத் திருத்தவேண்டும் என்று சொல்லுவதும் தேவையில்லை என்று நினைக்கிறேன். அதாவது “டரேட்” என்றிருப்பவர்களையும் விவசாயிகள் என்று எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் விவசாயிகளுக்குப் போதுமான பாதுகாப்பு இருக்க முடியாது. மேலும் வியாபாரிகளையும் விவசாயிகளோடு சேர்த்துவிட்டால் தேர்தலில் விவசாயிகள் கமிட்டியில் தலைவராக வா முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விடும். ஆகவேதான் அரசாங்கம் இம்மாதிரியாக சட்டம் கொண்டுவந்தது. ஆகவே இப்போது இருப்பதை மாற்றவேண்டிய அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இதன்பேரில் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களைத் தவிர வேறு புதிதாக நான் ஒன்றும் சொல்லவேண்டியதில்லை என்று கருதுகிறேன். கனம் பழனிசாமி அவர்கள் இதற்கு என்று அவுஸ்டென்ட் டயரக்டர் போட வேண்டும், கலெக்டர் வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். இப்போதும் கூட ஜாயின்ட் டயரக்டர் இந்த நிர்வாகத்தை எல்லாம் கவனித்து வருகிறார். வேறு எல்லாத்காரியங்களையும் அங்கங்கேயுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் பார்த்துக்கொள்கிறார்கள். மேலும் வில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் கலெக்டர் அவர்கள் பார்த்துக்கொள்வதுதான் நல்லது. அடுத்தபடியாக நோட்டிபைட் ஏரியா என்று இருக்கவேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி நிர்ணயிக்காவிட்டால் சாதாரண சந்தைக் கடைகளைக்கூட இதில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படியான நிலைமை வந்து சேரும். ஆகவேதான் இதில் நோட்டிபைட் ஏரியா என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

[2nd September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

அடுத்தபடியாக, கனம் லாஸர் அவர்கள் “Other produce” என்றிருப்பதில் மாற்றம் செய்யவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாப் பொருள்களையும் இதில் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய வகையில்தான் இவ்விதம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் மாற்றம் செய்தால் இதன் நோக்கம் நிறைவேறாமல் போய்விடும். அதோடு மலர் ப்ரொட்யூஸராகவும் இருந்தால், அதாவது ஒருவர் வியாபாரியாகவும், உற்பத்தியாளராகவும் இருந்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று கனம் லாஸர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அசல் உற்பத்தியாளர்களை மட்டும்தான் இதில் சேர்க்கவேண்டும் என்பதுதான் இதிலுள்ள நோக்கம். ஆகவே இதில் மாற்றம் செய்வதாக இருந்தால் நம்முடைய நோக்கம் நிறைவேறாமல் போகும். ஆகவே முந்தத் திருத்தம் இல்லை என்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

The amendments of Sri S. Lazar were, by leave, withdrawn.

The other amendments were put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER : The motion is—

“That clause 3 do stand part of the Bill.”

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, I move—

“In the clause, after the word ‘period’, insert the words ‘not less than three months’.”

The amendment was duly seconded.

SRI S. LAZAR : Sir, I move—

“Omit the words, “by rules made under this Act” in paragraph 2’.

SRI N. S. RAMALINGAM : Sir, I second it.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் தலைவர் அவர்களே, எந்தெந்த விவசாயப் பொருள்களை மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிச்சட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரலாம் அல்லது எந்த ஏரியாக்களைக் குறிப்பிடலாம் என்று பார்க்கிற போது குறைந்த பட்சம் மூன்று மாதமாவது நோட்டிபைட் கொடுத்து அவை களைச்சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதுதான் என் கருத்து. இந்தப் பிரிவில் அதற்குரிய வார்த்தைகளைச் சேர்த்துக்கொள்வதில் எந்த விதமான - சங்கடமும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். இங்கே ‘not less than three months’ என்ற வார்த்தைகளைச் சேர்த்துக் கொண்டால்தான் விவசாயிக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கும், மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இந்தப் பிராந்தியத்திற்கு வருகிறது என்று பிரசாரம் செய்யவும் வாய்ப்பு இருக்கும். இந்த விஷயத்தில் மூன்று மாத காலம் தவிரை கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத்தான் என் திருத்தம் வலியுறுத்துகிறது. அதை கனம் அமைச்சர் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று நினைக்கிறேன்.

9-30
a.m.

SRI S. LAZAR : So far as my amendment is concerned, I find from the amendment moved by the Hon. Minister to clause 6 that the spirit of my amendment has been accepted by him. So, I believe the Hon. Minister will be accepting my amendment to this clause.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது ஸ்ரீ லாஸர் பிரேரேபித்துள்ள திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். திரு. கோவிந்தசாமி பிரேரேபித்துள்ள திருத்தத்தைப் பொறுத்த

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd September 1959]

வரையில், அங்கே மூன்று மாதம் என்று வரம்பு வைக்கக்கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகையால் அவருடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமானால் நான் வருந்துகிறேன்.

The amendment of Sri S. Lazar was put and carried.

The amendment of Sri A. Govindasamy was put and lost

The clause as amended was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 4 do stand part of the Bill ”.

SRI S. LAZAR : Sir, I move—

‘ Omit the words “ by rules made under this Act ” in sub-clause (1) ’.

SRI N. S. RAMALINGAM : Sir, I second it.

SRI S. LAZAR : My amendment needs no explanation because it is only an amendment like the previous one and I hope the Hon. Minister will be accepting it.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I accept the amendment.

The amendment was put and carried.

The clause as amended was put and carried

Clause 5.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 5 do stand part of the Bill ”.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I move—

‘ In sub-clause (1). for the words “ notified area ” occurring after the words “ for every ”, substitute the word “ district ” ’.

MR. SPEAKER : The amendment falls through for want of a seconder.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I move—

For sub-clause (2), substitute the following :

“ (2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), all co-operative marketing societies should be linked with marketing societies and they should be brought under the scope of the rules to be framed under this Act and the Registrar of Co-operative Societies should be responsible for the proper implementation of the rules.”

SRI K. R. NALLASIVAM : I second the amendment.

[2nd September 1959]

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, I move—

For sub-cause (2), substitute the following :—

“ (2) (a) Government alone should be the authority to establish market committees and to entrust to them the enforcement of the provisions of the Act, the rules and the by-laws.

(b) to establish a market committee consisting of members not exceeding eighteen.”

SRI K. ANBAZHAGAN : I second the amendment.

SRI S. LAZAR : Sir, I move—

‘ In sub-clause 2 (b), for the words “ if, on considering under clause (a), ” in lines 30 and 31, substitute the words “ if, on considering the application, and the remarks of the Registrar under clause (a) ”.

‘ In sub-clause (b), for the words “ consistinf of members eighteen ”, substitute the words “ as provided under section 9 ”.’

SRI N. S. RAMALINGAM : Sir, I second the amendments.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

‘ In sub-clause (1), after the words “ establish a market committee ”, insert the words “ constituted under section 8 ”.

‘ Omit sub-clause (2).’

SRI M. SELVARAJ : I second the amendments.

*SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இம்மாதிரி எல்லா இடங்களிலும் மார்க்கெட்டுகள் வருவதால் பின்னால்கஷ்டம் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். வாஸ்தவம். லோகல் போர்டார் சந்தைகளில் வரி வசூலிக்கிறார்கள். இவர்களும் விற்பனைக்கு செல் வசூலிக்க வேண்டும். ஆனால், மார்க்கெட் கமிட்டியே அதை வசூலித்து அதில் லோகல் போர்டுக்குச் சேர வேண்டிய பகுதியை அதனிடம் கொடுத்து விடலாம். என் திருத்தத்தின் நோக்கம், விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த பொருள்களை மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டுவந்து சரியான விலைக்கு விற்க வேண்டும் என்பது ஆகும். இப்போதுள்ள முறைப்படி, ஏதாவதொரு இடம் நோடிபை செய்யப்பட்டு விட்டால் விவசாயி தன் விளைபொருள்களை அங்கே கொண்டுவந்து விற்க வேண்டும். அது 20-25 மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்தாலும் அங்கே கொண்டுவந்து விற்க வேண்டும். விவசாயி அவ்வளவு தூரம் அவைகளைக் கொண்டு வந்து விற்க முடியாது. முக்கியமான இடங்களில் எல்லாம் மார்க்கெட்டிங் ஸெண்டர்களை வைத்து, பல இடங்களில் அஸெம்பளிங் மார்க்கெட்டிங் யார்ட்டைக் கட்டி, அவைகளை படிப்படியாக எல்லா பிரிக்காக்களுக்கும் கொண்டுவந்தால் விவசாயி பயனடைய முடியும். இந்தச் சட்டப்படி, எந்த விவசாயியும் சர்க்கார் நிர்ப்பந்தத்தால் இன்ன இடத்தில் தான் தன் விளைபொருள்களை விற்க வேண்டும் என்ற நிர்ணயம் ஏற்பட வேண்டும். மேலும் விவசாயிகள் வியாபாரம் செய்யக்

[Sri N. K. Palanisami] [2nd September 1959]

கூடாது என்ற கட்டுப்பாடும் இந்தச் சட்டத்தில் இல்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு மார்க்கெட் கமிட்டி ஏற்பட வேண்டும். ஆகவே இந்தப் பிரிவின் உப பிரிவு (1)-ல் “நோடிபைட் ஏரியர்” என்ற வார்த்தைகளுக்குப் பதிலாக “டிஸ்ட்ரிக்ட்” என்ற வார்த்தையைப் போட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கோவாபரேடிவ் மார்க் கெட்டிங் ஸொஸைடிகள் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிகளுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும். கோவாபரேடிவ் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடி அதன் மெம்பர் களுக்குப் பிரயோஜனமாக இருக்கும். அதில் “வெய்ட்” முசலியவை சரியாக இருக்குமா என்பதெல்லாம் நிச்சயமில்லை. ஏதாவது குறிப்பிட்ட கோவாபரேடிவ் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிகள் என்று குறிப்பிடாமல் எல்லா கோவாபரேடிவ் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிகளும் என்று குறிப்பிடாமல் நன்றாக இருக்கும். கமிஷன் மண்டியிடம் விவசாயிகள் செல்வதற்குக் காரணம், மண்டிக்காரர்கள் அவர்களுக்கு முதலில் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களிடம் முன்னும் பின்னும் கமிஷன் வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். இதனால் விவசாயி வெகுவாகச் சுரண்டப்படுகிறான். விவசாயிக்கு கடன் வேண்டியிருப்பதால் அவன் தன் விளை பொருள்களை மண்டிக்குக் கொண்டுபோகிறான். எனவே சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்படும் ஓலஸ் அண்ட் ரெகுலேஷன்ஸ் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் முறைக்கு அனுசூலமாக இருக்க வேண்டும். கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிகள் சரியாகச் செயல்படுகின்றனவா என்று பார்க்கும் பொறுப்பை ரெஜிஸ்டிராருக்கு விட்டுவிட வேண்டும். இன்று இந்த மாநிலத்தில் 14 மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் தென்னாற்காட்டில் உள்ள மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடி ஒன்று தான் ஒழுங்காகச் செயல்படுகிறது. காரணம் என்ன? மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிகளுக்கு விவசாயிகள் விளைபொருள்களைக் கொண்டுவருவதில்லை. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்குரிய என் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* Sri S. M. ANNAMALAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கோவாபரேடிவ் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடியின் மூலம் மார்க்கெட் கமிட்டியை அமைக்க வேண்டாம் என்று நேற்றே பல கனம் உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். சர்க்காரால் நடத்தப்படும் மார்க்கெட் கமிட்டிக்குத் தேர்தல் நடக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவு சொஸைடி மூலம் நடத்தப்படும் மார்க்கெட் கமிட்டிக்கு அந்தத் தேர்தலைத் தேர்தல் இல்லாமலே நாமியேஷன் செய்துவிடலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மார்க்கெட் கமிட்டிக்கு டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர் தலைவராக இருக்கலாமே தவிர, இரு விதமான மார்க்கெட் கமிட்டிகளையும் ஒன்றாகக் கருதுவது நியாயமல்ல. இப்போது கூட்டுறவு மார்க்கெட் ஸொஸைடிகள் சரியாக நடைபெறுகின்றனவா இல்லையா என்று நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் மக்களைக் கேட்க வேண்டும். அந்தக் காரணத்தையொட்டித் தான் இந்த மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியைத் தனியாகப் பிரித்து வைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி வைக்கலாமா கூடாது என்று ரெஜிஸ்டிரார் சிபாரிசு செய்யவேண்டும். அதே சமயத்தில் டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர் மூலமாக ஏற்படுகிற மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர் அவர்களுடைய மேற்பார்வையின் கீழ் இருக்கிறது. ஒரே இலாகாவிற்கு ரெஜிஸ்டிரார் அவர்களும்—அதாவது கோவாபரேடிவ் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிக்கு ரெஜிஸ்டிரார் அவர்களும்—டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர் மூலமாக ஏற்படக் கூடிய சொஸைடிக்கு டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர் அவர்களும் ஆக இப்படி இரண்டு வித அதிகாரிகளுடைய மேற்பார்வை வருகிறது. ஆக இதைத் தனியாகப் பிரித்து கோவாபரேடிவ் சொஸைடிக் அலுவலர் கொடுக்காமல், சர்க்கார் நியமிக்கக் கூடிய சொஸைடியாக மாநிலம் பூராவும் உண்டாக்கித் தன்னாக இருக்கும். கோவாபரேடிவ் மார்க் கெட்டிங் சொஸைடி சரிவர நடைபெறவில்லை என்று மக்களால் கூறப்படுகிறது. அந்தக் காரணத்தையொட்டித் தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வதென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[2nd September 1959]

Sri A. GOVINDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தினால்தான் அடிப்படைத் திருத்தை நேற்றைய தினம் போது விவாதத்திலே பேசும்போது தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அதற்கு, கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அதிக பற்றுக் கொண்ட நண்பர் சுப்பிரமணிய கென்னடர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது கூட்டுறவு இயக்கம், மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியை விடச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றும். இப்போது இருக்கிற வியாபார விளைபொருள்கள் மார்க் கெட்டிங் கமிட்டி சரிவர இயங்கவில்லை என்று வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். நான் அவர்கள் சொன்ன திருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். ஏனாது மாவட்டத்தில் 19 ஆண்டுகளாக மணிலாக் கொட்டைக்கு ஒரு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இலங்கி விவசாயிகளுக்கு அதிக நன்மை ஏற்பட்டு வருகிறது. சர்க்காருக்கு வருகிற மணிலா மார்க்கெட் கமிட்டி ஆகிய அறிக்கையைப் படித்தால் இது நன்றாகத் தெரியும் என்று இந்த மேலத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் ஏற்கொண்ட கூட்டுறவு வேர்ஷனஸ் மூலம் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இந்த மணிலாக் கொட்டைக்கு மார்க்கெட் கமிட்டி வைக்கப்பட்டிருந்து, அதைக் கண்காணித்து வந்த ஸ்தாபனம் ஒழுங்காக இல்லாது இருந்து, கமிஷன் வாங்கியதாலும், மற்ற காரணங்களினாலும், இந்த மார்க்கெட் கமிட்டி வந்த பிறகு வேர்ஷனஸ் பச்சம் விவசாயிகள் யாரும் செல்ல வில்லை என்று இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அவர்கள் நிலைமையில் இயங்கி வரும் ஸ்தாபனம் வேண்டுமானால் ஒழுங்காக இருக்கலாம். ஆனால் எல்லாமே, எல்லா கிளை ஸ்தாபனங்களுமே ஒழுங்காக இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. இதை நன்கு அடையப் பார்த்தால் ஒரு சில இடங்களில் புரசல் ஒடித்தான் இருக்கும். அந்த நிலையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பல சொஸைடிகளை லிக்குவிட்டுச் செய்துக்கொள்கிறார்கள். அப்படி லிக்குவிட்டுச் செய்ததற்கு என்ன காரணம் என்று பரிசீலிக்கும்போது நிர்வாகம் சரியில்லாது, பணம் கையாளப்பட்டது என்ற விஷயங்கள் வெளிப்படும். நான் இதைச் சொல்லும்போது கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பற்றுதல் உள்ளவர்களும், இதனால் ஆதாயம் அடையக் கூடியவர்களும் வருத்தப்படக்கூடும். இருந்தாலும், இருக்கக்கூடிய குறை நங்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகத் தான் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். மணிலா மார்க்கெட் கமிட்டி நிர்வாகிக்கப்படுவது போல மற்ற மார்க்கெட் கமிட்டிகளும் நல்ல முறையில் பணியாற்றும்.

கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திற்கு, கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அக்கரை கொண்டவர்களுக்கு, பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏற்கெனவே, கூட்டுறவு ஸ்தாபனக்காரர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் இல்லாது இருந்தது. இப்போது பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவர்கள் தனியாக வைத்துக்கொண்டு நான்கள் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்துகிறோம் என்று சொல்லி வருகிறார்கள் என்றால் அனுமதிக்கக் கூடாது என்று மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். இதைப் பற்றி நான் நேற்றே சொல்லி விட்டேன். இதற்கு இன்று புதிதாகச் சொல்லப் போவது மார்க்கெட் கமிட்டிக்கு ஆடிட் செய்யும் பொறுப்பு லோகல் பண்ட் டிபார்ட்மெண்ட்டுடையது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தின் கீழ் இயங்கக் கூடிய ஸ்தாபனங்களுக்கு யார் ஆடிட் செய்வார்கள் என்றால் அதற்கு தனி ஆடிட் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரே சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் இரு ஸ்தாபனங்களுக்கு இரண்டு பேர் ஆடிட் செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்த ஆடிட் முறையைப் பார்ப்போமானால் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ரைட்-ஆப் செய்யக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டதே, அதே மாதிரி இந்த ஸ்தாபனங்கள் விஷயத்திலும் வரும் என்ற அச்சம் இருக்கிற காரணத்தினால், கூட்டுறவு இயக்கத்தை இந்த மார்க்கெட்டெட்டிங் கமிட்டி சட்டத்தில் சேர்க்கக்கூடாது, அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது, அதனால் சங்கடம் வரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் காரணத்தினால்—அவர்களுடைய கட்சிக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கிறது என்று—இதை நிறைவேற்றினால், இதன் விளைவு என்ன என்று பரிசீலித்தால், கூட்டுறவு இயக்கம் மூலம் ஏற்

[Sri A. Govindasamy] [2nd September 1959]

படும் சங்கத்தில் சேர்ந்து கூட்டுறவு இயந்தரத்தில் தொடர்பு கொண்ட விவசாயிகளுக்கு விவசாய சங்கங்களை கட்டும் நிலைமை ஏற்பட்டு, இதனால் பல சங்கங்கள் உண்டாகும் என்று நான் எவ்வியுறுத்துகிறேன்.

இப்போது வியாபார விளைபொருள்கள் மார்க்கெட்டிங் சட்டத்தின் கீழ்தான் ஆற்காட்டிலுள்ள மணிலா, என், பருத்தி மார்க்கெட், ஒழுங்காக நடப்பதைப் பார்த்து மின்ன சேலத்தில் விவசாயிகள், தனிப்பட்ட வியாபாரிகளுடைய கோரிக்கையில் “கோனா” வைத்து, நம்மங்கள் போட்டு, மணிலா மார்க் கெட் முறையைக் கையாண்டு, அங்கே அரிசியைப் பொறுத்த வரையில், நெல்லைப் பொறுத்த வரையில் வியாபாரம் நடக்கிறது. ஆகவே அங்கே நடக்கிற வியாபார விளைபொருள்களுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிற—அனுசரிக்கிற முறையை அங்கே நெருங்கு உபயோகப்படுத்தி அதே முறையில் தானியங்கள் விற்கப்படுகிறது என்று நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை கவனித்தால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தை இந்த இடத்தில் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது தெரியும். ஆகையால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தார் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வருவதற்கு அவசியம் கிடையாது என்று மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். இதிலே சில முரண்பாடுகள் இருக்கும் விஷயத்தை நேற்றே சொல்லி விட்ட காரணத்தினால் மீண்டும் அவைகளைச் சொல்லத் தேவையில்லை என்று கருதி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக் கூடிய முதல் திருத்தம் 18-வது திருத்தம், 5-வது பிரிவில், (2) (ஆ) உப-பிரிவில் “If on considering under clause (2)” என்பதற்கு பதிலாக “If on considering the application, and the remarks of the Registrar under clause (a)” என்று மாற்றிப் போட வேண்டும் என்பது. காரணம், 5-வது பிரிவின்படி ஒரு நோட்டீஸ்பட் ஏரியாவில் ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி ஏற்படுத்துவதற்காக சர்க்காருக்கு மனுர் செய்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. அந்த மனுவை ரிஜிஸ்ட்ரார் முலமாக அனுப்பவேண்டும். அவர் (அ) உப-பிரிவின்படி “The Registrar shall after making such enquiry as he deems necessary forward the application to the Government with his remarks thereon” என்று அமைந்திருக்கிறது. ஆகையால் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும்போது ரிமார்க்கை மட்டும் பரிசீலனை செய்வது என்று நிறுத்தி விடாது, கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடி கொடுத்திருக்கக் கூடிய மனுவையும், ரிஜிஸ்ட்ராரிடைய ரிமார்க்கையையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்கும் முறையில் “If, on considering the application, and the remarks of the Registrar under clause (a)” என்று சற்றுத் தெளிவு ஏற்பட இதைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை அமைச்சர் அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த திருத்தம் அதே பிரிவில் கனாசி வாக்கியத்தைப் பற்றியது. இதிலே “a market committee consisting of members not exceeding eighteen” என்று இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதைப்பற்றி பின்னால் வரக்கூடிய 9-வது பிரிவில், மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி எப்படி அமைய வேண்டும், எந்த நபர்களைக்கொண்டு அமையவேண்டும் என்று குறிப்பிடும் போது, 17 பேர்களைக் கொண்ட கமிட்டியைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். 9-வது பிரிவின்படி “Every market Committee established by any Co-operative marketing society under sub-section (2) of section (5) shall consist of the following members, namely” என்று இருக்கிறது.

முதல் பிரிவில் “nine persons appointed by the co-operative marketing society” அதிலே 9 பேர் இருக்கிறார்கள். “four persons Society” என்று இரண்டாவது பிரிவில் இருக்கிறது. ஒன்பதும் நான்கும் சேர்ந்து 13 ஆகிறது. இந்த 13-ம், அரசாங்கத்தால் நியமனம் செய்யப்படும் 3-ம் சேர்ந்து 17 ஆகிறது. ஆனால் இங்கே சொல்லுகின்ற போது “not more than eighteen” என்று இருக்கிறது. . . .

2nd September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் ஸாஸர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை விட “for the notified area concerned” என்பதை ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : I have no objection.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி எந்த ஏரியாவிலே இருக்கவேண்டுமென்ற அளவிலே பேசப்பட்டது. “Government shall as soon as . . . the area” என்பதற்குப் பதிலாக ஜில்லா அளவிலே இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படி இருப்பதை விட இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அளவிலே “for every notified area” என்று இருப்பது சரியென்று கூற விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் ஒரு ஜில்லாவிலே பல மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி இருக்கவேண்டுமென்ற அவசியம் ஏற்பட்டால் அவ்வாறு ஏற்படவேண்டுமென்ற அளவிலே “for every notified area” என்று இருப்பது சரியென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிகளிடம் இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைப்பது பற்றிப் பேசப்பட்டது. அது பற்றி இந்தப் பிரிவிலே விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்த இடத்தில் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிகள் நல்ல முறையில் அவர்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்களா என்று கேட்டு ரிஜிஸ்ட்ரார் சிபார்சு செய்து அரசாங்கத்துக்கு வந்தால் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து எல்லாக் கோவாப்பரேட்டிவ் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடிகளுக்கும் இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைக்கப் போகிறதில்லை. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் வேண்டுமானால் ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் நல்ல முறையில் வேலை செய்து வரலாம். ஆனால் அதே நேரத்தில் கோயம்புத்தூர் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் எந்த அளவு வேலை நடக்கிறது என்று பார்த்தால் நல்ல முறையில் இல்லை என்பதை கனம் நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும். அதே சமயத்தில் கோவாப்பரேட்டிவ் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியாவது, ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி என்னென்ன வேலைகளைச் செய்கிறதோ அவ்வளவையும் செய்கிறது. மேலும் பண உதவி முதலியவைகள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அளவிலும் அது காரியங்கள் செய்து வருகிறது. கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் இதை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று நான் அவர்களைப் பணிலோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் தாரியங்கள் ஆகவேண்டுமென்பதற்காகவே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கும் போது ஏதோ குறுகிய எண்ணத்தோடு “ரெகுலேட்டிங் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி” போதும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. இது விவசாயிகளுக்கு ஏற்கனவே இருக்கும் சௌகரியத்தைக் குறைப்பதாகும். எந்த இடத்தில் ரெகுலேட்டிங் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி அரசாங்க அதிகாரத்தோடு நடக்கிறதோ அந்த இடத்தில் கோவாப்பரேட்டிவ் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி நடப்பதில்லை. நடக்க முடியாது. இதையெல்லாம் செலக்ட் கமிட்டி நேரில் சென்று பார்த்தது. அதன் பிறகுதான் இதை ஒப்புக்கொண்டார்கள்.

கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு சொஸைடிக்கு இம்மாதிரியான அதிகாரம் இருப்பது எந்த விதத்திலும் ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி நடப்பதைப் பாதிக்காது. எந்தெந்த இடங்களில் நல்ல முறையில் நடத்த முடியும் என்று ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைக்கலாம். விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் லாபம் கிடைக்கவேண்டும். ஏதோ சில இடங்களில் இந்த கோவாப்பரேட்டிவ் மார்க்கெட்டிங் சரியான முறையில் நடக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக எல்லா இடங்களிலும் மோசமாக நடக்கிறது என்று சொல்லி விடுவது சரியல்ல. அது நியாயமில்லையென்று தெரிவித்து இந்தப் பிரிவை மாற்றமில்லாமல் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[2nd September 1959]

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர்—கொண்டிபேடு மார்க்கட்டின் கமிட்டிகளைப் பற்றி—கொண்டிபேட்டின் மார்க்கட்டின், ரெகுலேட்டட் மார்க்கட்டின் கமிட்டி—பொதுவாகப் பேசலாம். கோயம்புத்தூரில் நன்றாக நடக்கவில்லை, ஆற்காட்டில் நன்றாக நடக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்ல வேண்டியது அவசியமில்லை. குறிப்பாக எந்த இடத்தின் நன்றாக நடக்க வில்லையோ அதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

*** SRI M. P. SUBRAMANIAM :** அங்கத்தினர் அவர்களே, இந்த 5-வது பிரிவின்கீழ் கை வார்த்தைகள் நான் கூற விருந்திருக்கேன். கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் நடக்கும் இடங்களில் ரெகுலேட்டட் மார்க்கட்டின் சொசைடிகளுக்கும் பதிலாக நிஜின்கார் மூலமாக அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்து அவையையும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது இதிலே முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. அதைப் பற்றிய வாதம் பிரதி வாதங்கள் இங்கு நடைபெற்றன. நான் என்ன கூற விரும்புகிறேன் என்பதை, நான் சார்மேன்ஸிய் கவுன்சர் அவர்கள் கூறியது போல் கூட்டுறவு மார்க்கட்டின் சொசைடிகளில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்தக் கடன் உதவி ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு நாளையச் சங்கங்களில் விவசாயிகளுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கத்தை நாம் ராஜ்யம் முழுவதும் ஒரே மாநில அளவிலிருந்து நல்லது என்று கூற விரும்புகிறேன். ஒரு சில இடங்களில் ரெகுலேட்டட் மார்க்கட்டின் சொசைடிகளும், ஒரு சில இடங்களில் கொண்டிபேட்டின் மார்க்கட்டின் சொசைடிகளும் இருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. விவசாயிகளுடைய கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் கூட இன்றைய நாளும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கூட்டுறவு நாளையச் சங்கங்கள் அவர்களுக்குக் கடன் உதவி அளிப்பதற்காக இருக்கின்றன. ஆகவே, அவர்கள் இரண்டு இடத்திலும் கடன் வழங்க வழி இருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. அவர்களுடைய கடன் கனமையை அதிகரிக்க வழி செய்வதாகத்தான் அது அமைய முடியும். கூட்டுறவு மார்க்கட்டின் சொசைடிகளைப் பற்றிக் குறை கூற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் சொல்லுவதில்லை. பல இடங்களில் இருந்து புகார்கள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இந்தச் சட்டசபையின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்ட கூட்டுறவு மார்க்கட்டின் சொசைட்டி பற்றி எந்தக் குறைபாடு இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் நான் விரும்புவதெல்லாம் ஒரே மார்க்கட்டின் முறையாக சொசைடியாக இருக்கவேண்டுமென்பதுதான். அது ரெகுலேட்டட் மார்க்கட்டின் சொசைடியாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. லாஸர் அவர்கள் பிரேரேபித்த 19-வது எண்ணுள்ள திருத்தத்தை நான் ஒரு திருத்தத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன், என்று சொன்னேன். நானே அதைப் பிரேரேபிக்கிறேன். அதாவது : “In sub-clause (2) (b) for the words, ‘consisting of members not exceeding eighteen’ the words, ‘for the notified area concerned,’ be substituted. இந்தத் திருத்தம் கனம் லாஸர் அவர்களுக்குத் திருப்தியளிக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் லாஸர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது, 17 அங்கத்தினர்கள்தான் வருகின்றார்கள் என்று கணக்கைத் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலம் 17 தான் வருகிறது. ஜில்லா விவசாய அதிகாரிகளும் எக்ஸ்-அபிஷியோ மெம் பராக் வருவதாக இருந்தால்தான் 18 ஆகிறது. அவரும் இந்த மார்க்கெட் கமிட்டியிலே இடம் பெறுகிறாரா என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்தால் நல்லாக இருக்கும்.

[2nd September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 18 அல்லது 17 என்பது ஒரு பெரிய பிரச்சனை அல்ல.

SRI A. GOVINDASAMY : இதிலே 17 என்று போட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஜில்லா விவசாய அதிகாரிக்கு இதிலே இடம் இருந்தால்தான் உண்டு. இல்லையென்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். “for the notified area concerned” என்று போட்டுவிட்டால் போதும் என்று நினைக்கிறேன். எண்ணிக்கை ஏதாவது இருக்கலாம்.

SRI A. GOVINDASAMY : Will he attend the meeting or not?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Ex-officio capacity-ல் அடென்ட் பண்ணுவார்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. லாஸர் அவர்கள் பிரேரேபித்த திருத்தத் திற்கு அவசியம் இல்லை என்று நான் சொல்வேன். அவர்கள் குறிப்பிடுவது அவர்கள் போடுகிற மனுவினாலே இருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத் திற்கு அவசியம் இல்லை என்று நான் சொல்வேன். மற்ற திருத்தங் களையும் நான் எதிர்க்கவேண்டியிருக்கிறது என்று நான் வருத்தத்தடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. பழனிசாமி அவர்கள், “நோடிபைட் எரியா” என்ற வார்த்தைகளுக்குப் பதிலாக “டிஸ்ட்ரிப்ட்” என்று போட வேண்டும் என்பதாகத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார். அதிலே தவறுத லான கருத்து இருக்கிறது. மார்க்கெட் கமிட்டி என்றால், அதிலே வியாபாரிகள் இருக்கமாட்டார்கள் என்ற தவறான கருத்து இருக்கிறது. வியாபாரிகள் மார்க்கெட் கமிட்டியிலேகூட இருப்பார்கள். அனாவசியமாக அவர்கள் குழப்பம் அடைகிறார்கள்; எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறார்கள். மார்க் கெட் கமிட்டியிலிருந்து வியாபாரிகளை எடுப்பதில்லை. தரக்களைத்தான் எடுக்கிறோம். வியாபாரிகளுக்கு இடம் உண்டு. மார்க்கெட் கமிட்டி மார்க் கெட்டை ஏற்பாடு செய்கிறது, ரெகுலேட் செய்கிறது. வியாபாரிகளைக் கொண்டதான் நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. ரெகுலேட் பண்ணுவதற்கு ஒவ்வொரு எரியாவாக நோடிபைட் பண்ணவேண்டும். எல்லா இடத்திலும் நடந்தால் ரெகுலேட் பண்ண முடியாது. மார்க்கெட் வைப்பதாயிருந்தால் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற கோர்ட் தீர்ப்பு இருக்கிறது. ஜில்லா பூராவும் வைத்தால் சரியாக வராது. எங்கே வைக்கலாம் என்று பார்த்து, ஒரு இடத்தைக் குறிப்பிட்டு, அந்த இடத்திற்கு மார்க்கெட் கமிட்டி வைப்ப தற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் அடிப்படை. ஆகையால், கனம் அங்கத்தினர் திரு. பழனிசாமி அவர் களுடைய திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

மற்றொன்று திரு. பழனிசாமி அவர்கள் “மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி இருக்கிறதாயிருந்தால் எல்லா சொஸைட்டிகளையும் வைத்துக்கொள்ள லாமே” என்று சொன்னார். அவர்கள் சொன்னது வேறு ஒரு ஸ்கீம். குறிப்பிட்ட சில மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி மாதிரமல்ல; எல்லா சொஸைட்டிகளையும் எடுத்துக்கொள்வதென்றால், அதுவும் முடியாது. இப் பொழுது இந்த ஆட்சேபனைகளுக்கெல்லாம் நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சில கூட்டுறவு சங்கங்கள் சரியாக நடப்பதில்லை என்று சொல்வதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கூட்டுறவு இயக்கத்திலே மிகுந்த உற்சாகம் கொண்டவர்கள்கூட மறுக்க முடியாது. என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்த வகையிலே சில கூட்டுறவு சங்கங்கள் நன்றாக நடக்கவில்லை என்று நானே சொல்வேன். ஏதோ பொதுவாகக் குறை சொல்வதாக யாரும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனையெல்லாம், இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி என்ன நோக்கத்திற்காக ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறதோ

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd September 1959]

அதே நோக்கத்தைப் புர்த்தி செய்யக்கூடியவசதி ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சங்கத்திற்கும் இருந்தால், இது வேண்டாம், அது வேண்டாம் என்று ஜாதா பிரிவினை எதற்காக? அவர்கள் இந்த வேலையை அப்படியே செய்வதாக இருந்தால் ஏன் அட்சேபிக்கவேண்டும் என்பது ஒன்று.

இரண்டாவது, கூட்டுறவு சங்கம் முக்கியமாக விவசாயத்திற்குத்தான் இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளுக்கெல்லாம் அடுத்த பட்சம்தான். என்ன என்ன சாதனங்கள் கிடைக்கின்றனவோ அவைகளையெல்லாம் விவசாயத் திற்குத்தான் முதலில் பயன்படுத்தவேண்டும். இந்த மார்க்கெட்டிங் சட்டத்தின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையிலே கூட்டுறவு சங்கங்கள் நடத்துவதாக இருந்தால் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்பது தான் கருத்து.

கடன் என்றால் வேறு இடத்தில் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று கடைசியாகப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். ஆனால், விற்பனைக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறதை வைத்துக் கடன் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்த வசதியையெல்லாம் மார்க்கெட்டிங் சட்டத்திலே செய்ய முடியாது. ஆனால், ஒரு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி நல்ல முறையிலே நடந்து, அந்ரு இடத்திலே இந்த வசதி எல்லாம் கொடுத்து, விற்பனையைப் பொறுத்த மட்டில் நாம் என்ன நிபந்தனையை வைக்கிறோமோ, என்ன வசதி தத கிறோமோ, என்ன பாதுகாப்பு விவசாயிகளுக்கு அளிக்கிறோமோ அவைகளையெல்லாம் செய்யக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும், ரிஜிஸ்திரார் கொடுக்கிறார் என்பது மட்டுமல்ல—இந்தச் சட்டத்தின் கீழே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் திருப்திப்படவேண்டும். அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் தங்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்டால் மட்டும் போதாது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் நடத்தக்கூடிய திருப்தி அளிக்கிறதா என்று திருப்திப் படுத்திக்கொண்டு, அதன்பிறகுதான் இதைக் கொடுக்கவேண்டும்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியபடி கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள் நல்ல முறையிலே நடக்கும் என்று இருக்குமானால், ஏன் அந்தக் கொள்கையை எல்லா இடங்களிலும் விஸ்தரித்து, ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டுக்கு இடம் இல்லாமல் செய்திருக்கக்கூடாது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அது மனுஷர்களைப் பொறுத்தது. கனம் அங்கத்தினர்களெல்லாம் குறிப்பிட்டதுபோல், கூட்டுறவு இயக்கம் சிறந்த புனிதமான லட்சியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இருந்தாலும், சீர்குலைக்கப்படுகிறது, சரியாக நடக்கவில்லை என்றால், அதற்கு இந்தச் சட்டம் என்ன செய்யும்? இந்தச் சட்டத்தின் முக்கியமான நோக்கம் விவசாயப் பொருள்கள் சீரான வகையில், விவசாயிகளுக்கு நலமளிக்கும் வகையில் விற்பனையாகவேண்டும்; ஏதாவது ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் செய்தால் செய்யட்டும்; தனி மார்க்கெட் கமிட்டியா? கூட்டுறவு மார்க்கெட் கமிட்டியா? என்பது அல்ல பிரச்சனை. விவசாய விளை பொருள்கள் சரியான விலைக்கு, நியாயமான விலைக்கு, அவர்கள் சுரண்டப் படாமல், விற்கப்படவேண்டும். அதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதுதான் மசோதா வின் அடிப்படை.

SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி மூலமாக ஏற்படுகிற அந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளுக்கு ரிஜிஸ்திரார்தான் சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்று ஏன் இருக்கவேண்டும்? எல்லா அதிகாரிகளுடைய ஒப்புதல் கேட்டுச் செய்யப் போகிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள்

[2nd September 1959] [Sri S. M. Annamalai]

சொன்னார்கள். ஆனால், ஐந்தாவது ஷரத்திலே, “ரிஜிஸ்திரார் சிபார்சு செய்தால் நாங்கள் பார்க்கிறோம்” என்று சொல்லியிருக்கிறது. இது ஏன் என்று தெரியவில்லை.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: முதலில் ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தகுதி உள்ளதா என்பதை ரிஜிஸ்திரார் சொல்லவேண்டும். ரிஜிஸ்திரார் சொன்னால் மட்டும் பொதாது. இந்தச் சட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி ரிஜிஸ்திராரைக் கேட்டுக்கொண்டால் அவர் திருப்திப்படலாம். நாம் திருப்திப் படுகிறோமா, ஒழுங்காக மார்க்கெட் நடக்குமா, மார்க்கெட்டுக்கு வேண்டிய வசதிகள் இருக்கிறதா என்று அவர்கள் திருப்திப்படவேண்டும். இரண்டும் சேர்ந்தால்தான் கூட்டுறவு சங்கங்கத்தை மார்க்கெட் கமிட்டியாக நாம் அங்கீகரிக்க முடியும் என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் கருத்து ஆகும்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. அண்ணாமலை அவர்கள், “கலெக்டரையே வைத்துக்கொள்ளலாமே, மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி எதற்காக?” என்று கேட்டார்கள். மார்க் கெட்டிங் சொஸைட்டி அமைக்கின்ற கமிட்டிக்குப் பொறுப்பு கொடுத்துவிட்டால் அதில் தலையிடுவது சரியல்ல.

ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். “ஆளும் கட்சி” என்று ஒரு அங்கத் தினர் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களைப் பொறுத்தவரையில், என்னை விட கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். ஆளும் கட்சியினரும், ஆளாத கட்சியினரும் கூட கூட்டுறவு சங்கங்களை வைத்து நடத்துகிறார்கள். எத்தனையோ சங்கங்களை வைத்து நடத்துகிறார்கள். இதிலே அந்தப் பிரச்சினையைக் கொண்டுவரவேண்டாம். கூட்டுறவு இயக்கம் புனிதமான இயக்கம். முக்கியமாக விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுத்தவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு இது ஏற்படுவதால் ஏதாவது ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் நல்ல முறையிலே திருப்திகரமாக இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதாயிருந்தால் அதையே நாம் பயன்படுத்திக்கொள்வோம் என்பதுதான் கருத்து. ஆகவே, மற்ற திருத்தங்களை நான் எதிர்க்கவேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

The amendments of Sri S. M. Annamalai, Sri N. K. Palanisami and Sri A. Govindasamy were put and lost.

The amendments of Sri S. Lazar were, by leave, withdrawn.

The Government amendment was put and carried.

Clause 5 as amended was put and carried.

Clause 6.

DEPUTY SPEAKER: The motion is—

“That clause 6 do stand part of the Bill”.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move the following amendment:—

In the proviso to sub-clause (1) of clause 6, in sub-clause (2) of clause 6 and in sub-clause (5) of clause 6, omit the words ‘by rules made under this Act’.

SRI S. LAZAR: Sir, I move the following amendments:—

In sub-clause (1), omit, the words ‘or allow to be continued’ and the words ‘storage, weighment, pressing or processing of any notified agricultural produce’.

[Sri S. Lazar] [2nd September 1959]

In the proviso to sub-clause (1), omit the words, 'but the Government may withdraw . . . as may be prescribed'.

The amendments were duly seconded.

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, I move the following amendment:—

Renumber sub-clause (1) as sub-clause (1) (a) and add the following sub-clause:

(1) (b) Five rupees shall be levied per year for a licence and renewed before three months after the date of expiry'.

The amendment was duly seconded.

SRI A. GOVINDASAMY: Sir, I move the following amendment:—

For the first paragraph of sub-section (1), substitute the following:—

(1) No person shall within a notified area purchase, sell, store, weigh, press or process any agricultural produce except under and in accordance with the conditions of a licence granted to him by the market committee.

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI S. LAZAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவுதான் இந்த மசோதாவிற்கே முக்கியமான பிரிவு. அதற்கு என்னுடைய 23-வது திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தப்பிரிவுதான் இந்தச் சட்டத்திலேயே முக்கியமான பிரிவு என்பதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார். இந்தச் சட்டத்தின்படி விற்கக் கூடியவர்களும் வாங்கக்கூடியவர்களும் லைசென்சு பெற்றுதான் விற்கவோ அல்லது வாங்கவோ முடியும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரிவில்தான் உற்பத்தியாளர்கள் கொடுக்க வேண்டிய முறைப்படி சொல்லியிருக்கிறது. இவைகளைப் பற்றி யெல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்களே முதல் முதலில் வாசிக்கும் போது எடுத்துச் சொன்னார். முதலாவதாக என்னுடைய முதல் திருத்தத்தில் சாதாரணமாக ஒருவர் லைசென்சு இல்லாது வியாபாரத்தினைச் செய்து வந்தால் அவர்களுக்கு தண்டனை கொடுப்பது சரியாகத்தான் இருக்கிறது. அவர் லைசென்சு பெற்றுதான் வியாபாரம் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்வது நியாயமானதுதான். மற்றவர்கள் இடத்தை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு வியாபாரத்தை நடத்துவது உண்டு. சாதாரணமாக இப்பொழுது புரோகிபிஷன் ஆக்டில் மற்றவர்கள் இடத்தில் அதாவது லைசென்சு பெறாத இடத்தில் புரோகிபிஷன் குற்றம் செய்தால் இந்த இடத்தைச் சேர்ந்தவருக்கும் தண்டனை உண்டு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே இங்கேயும் இடத்தைக் கொடுத்தவருக்கும் தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுவதாக இருக்கிறது. லைசென்சு இல்லாமல் யாராவது எந்த இடத்திலாவது வியாபாரத்தை லைசென்சு இல்லாமல் நடத்தினால் அந்த இடத்தின் சொந்தக்காரருக்கும் தண்டனை விதிக்கப்படும் என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. 'or allowed to be continued' என்று இருப்பதால் அது இருப்பது தவறு என்று தோன்றுவதால் அதை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

[2nd September 1959] [Sri S. Lazar]

அதோடு கூட வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கும் விற்பனை செய்கிறவர்களுக்கும் தான் தண்டனை இருக்க வேண்டுமே ஒழிய இடத்தைக் கொடுக்கிறவர்களுக்குத் தண்டனை விதிக்க வேண்டும் என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியாக இல்லை. ஸ்டோரேஜ், தேக்க வைக்கும் இடம், வேமெண்ட் எடை போடக்கூடிய இடம், "pressing or processing of any notified agricultural produce" எல்லாவற்றிற்குமான இடங்களுக்கு லைசென்சு வாங்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியாக இல்லை. சாதாரணமாக விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து கட்டி வைத்திருக்கக்கூடிய இடத்திற்கும் லைசென்சு வாங்க வேண்டுமென்ற முறையில் விதி அமைந்திருக்கிறது. ஸ்டோரேஜ் செய்வதில் என்ன தவறு இருக்கிறது. எடை போடுவதற்கு இடம் வைத்துக் கொள்வதில் என்ன தவறு இருக்கிறது. ஆகவே இந்த வார்த்தைகளை யெல்லாம் எடுத்து விட வேண்டும் என்று நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

16.30
a.m.

என்னுடைய இரண்டாவது திருத்தம் அதாவது 24 ஆவது திருத்தம் விளக்கமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தியாளர்களோ அல்லது சொசைட்டியோ லைசென்சு பெற வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கண்டிருக்கிறது. Provided further that a producer selling his notified agricultural produce which has been grown, reared or produced by him, or a co-operative marketing society selling notified agricultural produce which has been grown, reared or produced by any of its members, shall be exempt from the provisions of this sub-section என்று இருக்கிறது. உடன் காலத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால் 'but the Government may withdraw for such period as may be prescribed such exemption in respect of any such producer or co-operative marketing society or all of them or impose such penalty as may be prescribed' என்று இருக்கிறது. இது ஒவ்வொன்றுக்கும் முரணானதாக இருக்கிறது. இது போட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஒருக்கால் துஷ்பிரயோகம் செய்து விடுவார்களோ என்ற அடிப்படையில் போட்டிருக்கலாம். அதனால் லைசென்சு பெற வேண்டிய முறையை விதிகள் செய்யும்போது அதையும் செய்து கொள்ளலாம். வேண்டுமானால் அதற்கு என்று தனியாக விதி செய்து கொள்ளலாம். விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அது அமைந்து இருக்கிறது. அது சலுகை கொடுக்கக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. இந்த முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமானால் "The Government may withdraw for such period as may be prescribed such exemption in respect of any such producer or marketing society" என்று இருப்பதற்கு பிறகு 'rules framed thereunder', என்று 'or when they commit any breach of the rules framed thereunder' என்ற முறையில் மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். "or impose such penalty as may be prescribed" என்று இருப்பதால் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. "as may be prescribed" என்று இருப்பதால் பென்ஸ்டி தவறுதலாக ஏற்பட்டு விடலாம் அதனால் அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே அது விளக்கமாகவே இல்லை. அதை திருத்தி அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இந்தக் கருத்துக்களை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு என்னுடைய திருத்தங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளுவார் என்று கருதுகிறேன்.

*SRI S. M. ANNAMALAI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் லைசென்சு பெறுவதைப் பற்றியது. லைசென்சு கட்டணம் என்ன என்பதைப்பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் செலக்ட் கமிட்டி கூட்டத்தில் ஜாயிண்ட் டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் லைசென்சு கட்டணம் 25 ரூபாயாக வைக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர் சொல்லிய பிறகு சேர்மன் அவர்கள் அதைப்பற்றி கடைசியில் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி விட்டார். ஆனால், அதைப்பற்றி கடைசியில் செலக்ட் கமிட்டி கவனிக்கவே இல்லை.

[2nd September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : செலக்ட் கமிட்டியில் கடைசி கூட்டத்தில் அவர் வந்திருந்து சொல்லியிருந்தால் அதை ஏற்றுக் கொண்டுருக்கலாம். அப்பொழுது பொதுவாக என்னென்ன யோசனைகள் சொல்லப்பட்டனவோ அவைகள் யெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதை வைத்துக்கொண்டுதான் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI : அந்த செலக்ட் கமிட்டியில் நானிலே.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கடைசி நாள் வரையிலும் எந்த அங்கத்தினரும் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப்பற்றி சொல்லலாம். கடைசி நாளை முடிவை வைத்துக்கொண்டுதான் ஒரு முடிவு செய்யப் படுகிறது. அதுதான் சட்ட மன்றத்திற்கு பரிசீலனைக்கு வருகிறது என்று சொல்லுகிறேன். அப்பொழுது ஒருவரும் ஆலோசனை சொல்லாவிட்டால் அது வராது இப்பொழுது (Sri S. M. Annamalai : செலக்ட் கமிட்டி கூட்டத்தில் சொல்லிவிட்டுப் போனதால் இங்கு சொல்லுகிறேன்.) லேசென்சு கட்டணத்தை ஐந்து ரூபாய் என்று வைத்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும். அதனால் நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கும் ஐந்து ரூபாய் விதிக்கலாம். ஒவ்வொரு பயிருக்கும் 25 ரூபாய் என்றால் ஒருவன் நான்கு பயிர்கள் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் 25 ரூபாய் வீதம் 100 ரூபாய் விதிக்க வேண்டியதாக ஏற்படும். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு லேசென்சு கட்டணம் மூலமாக அதிகப்படியான பணம் வசூல் செய்வதாக ஆகிறது. ஆகவே இந்த லேசென்சு முறை விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இல்லை. விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்வதற்கு என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

SRI A. GOVINDASAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவார் என்றே நினைக்கிறேன். என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கும். அந்த முறையில் என்னுடைய திருத்தம் சொல்லுகிறது. இந்த "பில்" லில் இருக்கிறபடி ஏற்றுக்கொண்டால் ஒரு நோட்டிபைட் எரியாவில் வியாபாரிகளோ அல்லது மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியோ லேசென்சு இல்லாமல் வியாபாரம் செய்ய வசதி இருந்துவருகிறது. அதற்கு உதாரணமாக தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் இப்பொழுது இருக்கிற மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி லேசென்சு பெறாத ஒரு சிலர்கூட நோட்டிபைட் எரியாவில் இல்லாமல் அப்பால் உள்ளவர்கள் கூட லேசென்சு இல்லாமல் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். எந்த இடம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த இடத்தில் உள்ளவர்கள் வியாபாரம் செய்வதற்கு மட்டும்தான் லேசென்சு வழங்குகிறார்கள். அந்த முறை இப்பொழுது அங்கு இருந்துவருகிறது. இடத்திற்கு லேசென்சு கொடுப்பதுடன் வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கும் அந்த குறிப்பிட்ட எரியாவில் வந்து வியாபாரம் செய்யக்கூடிய மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கும் அவசியம் லேசென்சு இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறபோது திரு. லாசர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் மறுத்துச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. திரு. லாசர் அவர்கள் ஸ்டோர் பண்ணுவதற்கு லேசென்சு வாங்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது, அந்த நிலைமை இருந்தால் நாளைக்கு விவசாயிகளும் லேசென்சு வாங்க வேண்டுமென்ற நிலைமையும் வந்தாலும் வரும் என்பதாக தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். விவசாயிகள் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிக்கு தங்கள் விளைபொருள்களைக் கொண்டு வந்து ஸ்டோர் பண்ணி வைப்பதற்கும், நல்ல விலை வரும்போது அவற்றை விற்பனைக்குக் கொள்வதற்கும், அத்தனை நாள் வரைக்கும் எவ்வித கட்டணமும் இல்லாமல் இலவசமாகவே அங்கே வைத்துக்கொள்வதற்கும் எவ்விதமான

[2nd September 1959] [Sri A. Govindasami]

இடையும் இல்லை. விவசாயிகள் தங்களுடைய சரக்கை ஸ்டோர் பண்ணி வைப்பதற்கு கட்டணமும் கிடையாது. லேசென்சும் வேண்டியதில்லை. ஆனால் வியாபாரிகள் அப்படிக் கொண்டுவந்து வைப்பதற்கு லேசென்சு வேண்டும் என்று இருக்கிறது. மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியிலே கொண்டு வந்து வைத்து நல்ல விலை வரும்போது விற்பனை அதிகமான லாபத்தை வியாபாரிகள் அடையக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இதைத் தடுப்பதற்கு வியாபாரிகளுக்கு லேசென்சு வேண்டும் என்கிற நிலைமை இருக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் நான் கொடுத்திருக்கும்படியான திருத்தப் படி லாபம் வரக்கூடிய பொருள்களுக்கு ஒருவித கட்டணமும், லாபம் குறைவாக இருக்கும்படியான பொருள்களுக்கு ஒரு வித கட்டணமும் என்பதாக படிப்படியாக, ஒவ்வொரு க்ரேடாக இந்த லேசென்சு கட்டணத்தை நிர்ணயித்துவிட்டால் வியாபாரிகளுக்கும் மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்கிற கருத்தை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயப் பொருள்களை ஸ்டாக் செய்வதற்கு கோடவுன்களைப் பொறுத்த வரையில் வியாபாரிகள் தவறுதலாக நடந்து கொண்டால் அந்தக் கட்டிட சொந்தக்காரர்களின் மீதும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று செய்திருப்பது அவ்வளவு உசிதம் இல்லை. சாதாரணமாக ஒருவர் தம்முடைய வீட்டை ஒருவருக்கு வாடகைக்குக் கொடுத்திருப்பார். பல மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்து அவர் வாடகைப் பணத்தை மட்டும் பெற்றுக் கொண்டிருப்பார். ஆனால் இங்கே இந்த வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டவர் வியாபாரத் துறையில் இறங்கி அந்த வீட்டை கோடவுனாக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார் என்றாலும் அவ்விஷயம் வீட்டுக்காரருக்குத் தெரியாமல்கூட இருக்கலாம். ஆனால் இவர்கள் அவ்வீட்டை துஷ்பிரயோகம் செய்தார்கள் என்பதற்காக எங்கோ இருக்கிற வீட்டுக்காரர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதும் உசிதம் அல்ல. சரியானதும் ஆகாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். யார் இந்தச் சட்டத்தை மீறுகிறாரோ அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது நியாயமானதாக இருக்கலாம்.

இன்னொரு கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதாவது விவசாயிகளுக்கே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இடங்களில் தங்கள் விளைபொருள்களை சேமித்து வைப்பதற்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கலாம். என்னுடைய ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் உருளைக் கிழங்கு சாகுபடி செய்து அதை ஜில்லாவில் உள்ள காற்றோட்டமான பகுதியில் அழுகிப் போகாமல் நகரங்களில் உள்ள காற்றோட்டமான வந்து சேமித்து வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இருப்பதற்காக கொண்டு வந்து சேமித்து வைத்த பொருள் நல்ல லாபம் வரக்கூடிய காலத்தில் அப்படி சேமித்து வைத்த பொருள்களை விவசாயிகள் விற்பனைக் கொள்வதுண்டு. ஆனால் நகரங்களில் இப்படி விவசாயிகளே கொண்டு வந்து ஸ்டாக் பண்ணக்கூடிய காலங்களில் இவர்களுக்கும் வியாபாரிகளைப் போலவே எண்ணி எவ்விதமான தொந்தரவும் கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்தினால் எவ்வித தொந்தரவும் விவசாயிகளுக்கு வராமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமே தவிர, விவசாயிகளுக்குக் கூட லேசென்சு தொகையை வசூலிப்பது என்றாலும் வசூலித்துக்கொள்ளலாம் என்று செய்திருப்பது சரியாகாது. அதுவும் இந்த அதிகாரத்தில் இவ்விதமாகக் கொடுக்கப்படும். எந்த அதிகாரியிடத்தில் அது இருக்கிறதென்று புரியவில்லை. ஆகவே இப்படி இருப்பதையும் நீக்கி, விவசாயிகளுக்கு எவ்வித பாதகமும் ஏற்படாதவாறு செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 6-வது பிரிவில் லேசென்சு வாங்கவேண்டியவர்கள் வியாபாரிகள் தானே தவிர விவசாயிகள் அல்ல. நான்கு பயிர் உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்வது எவ்விதத்திலும் பொருத்தமானதாக இல்லை.

[Sri K. S. Subramania Gounder] [2nd September 1959]

ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் யார்டில் (Yard) லைசென்சு பெற்ற வியாபாரிகள்தான் வாங்கவேண்டும் என்று சொல்வதும் அவ்வளவு உகந்ததாக இருக்காது. ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் ஏரியாவில் உள்ள வியாபாரிகள் சொன்ன வாதம் என்னவென்றால் அந்த ஏரியாவில் வெளியூர் வியாபாரிகள் வந்து சரக்குகளை வாங்கும்போது அதிக விலை நிர்ணயித்து விடுகிறார்கள். அதனால் இவர்கள் வாங்க முடியவில்லை. இப்படி வெளியூர் வியாபாரிகள் வந்த சரக்குகளை வாங்க முடியாதபடி அந்த ஏரியாவில் லைசென்சு பெற்ற வியாபாரிகள்தான் வாங்கவேண்டும் என்று செய்ய வேண்டும் என்றிருக்கிறார்கள். இதில் ஒன்று பார்க்கவேண்டும். நாம் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை, நியாயமான விலை கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும், இவர்கள் எமாற்றப்படக் கூடாது என்பதற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறோம். லைசென்சு பெற்ற அந்த ஏரியா வியாபாரிகளைத் தவிர வேறு யாரும் வாங்கக் கூடாது என்று செய்துவிட்டால் இவர்கள் ஒரு குறைவான விலையை நிர்ணயித்து அதற்குமேல் வாங்க மாட்டோம் என்று விட்டுவிடக்கூடும். இதனால் விவசாயிகள்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். அப்படி ஒல்லாது வெளியூர் வியாபாரிகளும் கூட வந்து வாங்குவதற்கு அனுமதி இருந்தால் யார் நல்ல விலை தங்கள் பொருள்களுக்குக் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களிடத்தில் தங்கள் சரக்கை விவசாயிகள் விற்பதுக்குள்ளேயே முடியும். இதையெல்லாம் பார்க்கிறபோது இப்போது இருக்கக்கூடிய பிரிவு அப்படியே இருப்பதுதான் நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தையை நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் இப்போது குறிப்பிட்டது போல லைசென்சு வாங்கவேண்டும் என்பது விவசாயிகளுக்கு அல்ல. வியாபாரிகளுக்குத்தான். சட்டம் சீராக நடக்கவேண்டும் என்றால் இந்த நிபந்தனைகள் எல்லாம் இருக்கத்தான் வேண்டும். நிபந்தனைக்கு மீறி யாராவது வியாபாரிகள் நடந்தால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வசதி இருக்கவேண்டும். ஆனால் இது விவசாயிகளை ஒன்றும் பாதிக்காது. விவசாயிகளுக்கு இருக்கிற சலுகையை அவர்கள் துஷ்பிரயோகம் செய்தால் இந்தச் சலுகையை ரத்து செய்துவிடலாம் என்று இருக்கிற பிரிவும் அவசியமானதுதான். ஆகையால் அது இருப்பது அவசியம்.

திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் லைசென்சு கட்டணத்தைப்பற்றி பேசினார்கள். விதிகளில் அதை அமைத்துக்கொள்ளலாம். இங்கே கொண்டு வரவேண்டியது இல்லை.

திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைப் பிரேரித்திருக்கிறார்கள். இதை ஏற்றுக்கொண்டால் கோர்ட்டார் எத்தகைய ஒரு கருத்தைக் கொள்வார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்கு தெளிவாக ஒரு முடிவுக்கு வரும்படி நாம் சட்டம் போடவேண்டும். பலவிதமான வியாக்கானத்திற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அப்படிப் பார்க்கிறபோது அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தைவிட இப்போது இருப்பதை நன்றாகத் தெளிவாக இருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். சட்டரீதியில் பார்க்கிறவர்களும் கூட இதே அபிப்பிராயம்தான் கொள்ளுகிறார்கள். திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதனால் நம் கொள்கைகூடச் சிறிது குறைந்து போகலாம். ஆகவே அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லையென்று புலப்படுகிறது.

திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், வீட்டுச் சொந்தக்காரருக்கு எவ்வித கஷ்டமும் வரக்கூடாது என்று. வீட்டை வாடகைக்குக் கொண்டவர்கள் அதை துஷ்பிரயோகம் செய்தால் வீட்டுக்காரரை அதற்குப் பொறுப்பாக்கக்கூடாது என்றார்கள். முன்பே நான் சொன்னது போல இந்தச் சட்டம் சீராக நடக்கவேண்டுமென்றால் இவ்வளவும் வேண்டியிருக்கிறது. அப்போதுதான் நம் கொள்கை சரியாக நிறைவேற்றப்படும். ஆகவேதான் நான் எந்தக் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள் முடியாமல் இருப்பதற்காக வருந்துகிறேன்.

2nd September 1959]

*SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த லைசென்சு கட்டணத்தை 10 ஜாயின்ட் டைரக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு தான்யத்திற்கும் 25 ரூபாய் வீதம் விதிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது ரூல்ஸ் அண்டு ரெகுலேஷனில் செய்துகொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். இந்தக் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கும். நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் 5 ரூபாய்க்கு மேல் போகக் கூடாது. 4 தான்யங்கள் வியாபாரம் செய்தாலும், 5 தான்யங்கள் செய்தாலும் சாதாரண லைசென்சு கட்டணம் 5 ரூபாயாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார் என்று நம்புகிறேன்.

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டி கூட்டத்தின்போது நான் ஒன்று உறுதி கூறினேன். இதைப்பற்றி விதிகள் பைலேஸ் ஆவதற்கு முன்பு ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டி அங்கத்தினர்களைக் கலந்து ஆலோசித்து இதற்குப் பிறகு விதிகள் முடிவு செய்யப்படும் என்று நான் சொன்னேன். இது நிறைவேற்றப்படும். இந்தச் சட்டம் நிறைவேறியபின் ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டி காலம் முடிவடைகிறது என்றாலும் அந்த அங்கத்தினர்களைக் கலந்து முடிவு செய்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

*SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீ லாஸர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய விஷயத்திலே ஒரு வியாபாரி சரக்கை வாடகை வீட்டில் தேக்கி வைத்து இருக்கிறபோது வியாபாரி அவர்கள் தவறாக நடந்தால் வீட்டுக்காரர்பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்பது ஒன்று. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் சொல்லவில்லை. அப்படித்தான் இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படித்தான் வார்த்தைகள் சட்டத்திலே இருக்கிறது. வேண்டுமென்றுதான் போடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : வியாபாரத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு ரெகுலேட்டட் செய்துவிட்டு, ஒருசாரார் லைசென்சு பெற்றவர் அங்கே வந்து வியாபாரம் செய்ய வேண்டுமென்றால் வெளி ஊர்களிலிருந்து வந்து வியாபார லைசென்சு இல்லாமல் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மார்க்கட் கமிட்டியிலே லைசென்சு வாங்காது ஒழுங்கு முறையாக மார்க்கட்டுக்கு வந்து வியாபாரம் செய்வதை அரசாங்கம் அனுபவிக்காது. ஊர் வியாபாரிகள் சரக்கை வாங்கி மார்க்கட் கமிட்டியிலே வைக்கிறார்கள். விற்கவேண்டுமென்றால் வியாபாரிகள் அத்தனைபேரும் லைசென்சு பெறுவதுதான் கிரமம். லைசென்சு இல்லாமல் வியாபாரம் செய்யலாம் என்றால் லைசென்சு வாங்கியிருக்கும் வியாபாரிகளுக்குத் தேவையானபொருள் கிடைக்காமல் போகும். இவையெல்லாம் விதிசெய்யும்போது ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று உறுதி செய்துகொள்ளலாம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இங்கேயே சேர்த்துக்கொள்வதற்கு என்ன சங்கடம் இருக்கிறது. இதை அவசியம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் சுப்ரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஏராளமான போட்டி வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நன்மைகளைப் பொறுத்த அளவில் இதுதான் முக்கியம். வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு லைசென்சு வேண்டும். லைசென்சு இல்லாமல் விற்கிறவர்களை என்ன செய்வது என்பதை எல்லாம் விதிகளிலே வேண்டியது செய்துக்கொள்ளலாம்.

The Government amendment was put and carried.

The amendments of Sri S. Lazar were, by leave, withdrawn.

[2nd September 1959]

The amendments of Sri S. M. Annamalai and Sri A. Govindasamy were put and lost.

The clause, as amended, was put and carried.

Clause 7 was put and carried.

Clause 8.

MR. SPEAKER : The motion is—

“That clause 8 do stand part of the Bill”.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move the following amendment :—

In sub-clause (1), omit the words ‘other than . . . of section 5’.

The amendment was duly seconded.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்தத் திருத்தம் 5-வது ஷரத்தை ஒட்டியதுதான். அந்த ஷரத்துக்கு என் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத போது இந்தத் திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார் என்று இருந்தாலும் இதை நான் பிரேரேபித்திருக்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இதில் தேர்தல் இருக்கவேண்டுமென்று கமிட்டியில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஆகவே இந்தக் கமிட்டி நாம் நேஷன் என்று வருவதற்குப் பதிலாகத் தேர்தல் மூலமாக என்று மட்டும் இருக்கிறது. எலெக்ஷன் என்று சொல்லும்போது கைதாக்கிவோட்டு போட்டுத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். பால்லட் மூலமாகத் தேர்தல் இருக்கவேண்டும் என்ற திருத்தத்தை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் திருத்தத்தை முன்னாலேயே கொடுக்காமல் இருக்கும்போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எப்படி ஏற்றுக் கொள்வார் ?

SRI A. GOVINDASAMY : ஸ்ரீ கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்ன தற்கு விளக்கம் சொல்கிற முறையிலே இப்போது இருக்கும் வியாபாரக் கமிட்டியிலே ஒட்டுமுறைதான் இருக்கிறது. பால்ட் முறைதான் இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையின் கீழ் கைதாக்கும் முறை வைப்பது கஷ்டம். ஒவ்வொரு வியாபாரப் பொருள்களுக்கும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலிருந்து விவசாயிகள் வருவதால் அத்தனை பேர்கள் இருக்கும் இடத்தில் கைதாக்கும் முறையைக் கையாள்வது கஷ்டமான காரியம். பால்ட் முறைதான் ஏற்கெனவே இருந்திருக்கிற காரணத்தால் இந்த முறையிலேதான் தேர்தல் இருக்கவேண்டும். ஒட்டு முறைதான் இருக்கும் கைதாக்கும் முறை சங்கடமாக இருக்கும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தேர்தலைப்பற்றி சட்டத்திலே அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும். விதிதான் வரவேண்டுமென்று நேற்றே சொன்னேன். பால்ட் மூலமாகத்தான் தேர்தல் இருக்கும். அதை விதியிலே கவனித்துக்கொள்ளலாம். ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவர்கள் 8-வது ஷரத்தைப்பற்றிச் சொன்னது மாதிரி அல்ல. 8, 9, 11 இம் மூன்றும் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற திருத்தங்கள். இதில் கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. ஆகவே இந்தத் திருத்தங்களையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

2nd September 1959]

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 9 and 10 were put and carried.

Clause 11.

MR. SPEAKER : The motion is—

“That clause 11 do stand part of the Bill”.

SRI A. GOVINDASAMY : மார்க்கெட் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் மூன்று கூட்டங்களுக்குத் தொடர்ந்தாற்போல் வரவிட்டால் அவர்கள் பதவி இழக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கும் என்று ஒரு ஷரத்து குறிப்பிடுகிறது. இந்த ஷரத்திற்கு நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

In sub-clause (2), omit the words “including meetings which for want of quorum could not be held”.

The amendment was duly seconded.

SRI A. GOVINDASAMY : எடுத்துவிட வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இரண்டு கூட்டத்திற்கு வராமல் இருந்து மூன்றாவது கூட்டத்திற்கு வந்தோம். இந்த மூன்று கூட்டம் கோரம் இல்லாத காரணத்தினால் நடக்காமல் இருந்தால் வந்த உறுப்பினர்களின் குற்றம் அல்ல. ஆகவே அவர் பதவி இழக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கக்கூடாது. அதனால் என்னுடைய சாதாரணத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்ற சங்கடம் இருக்காது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் கொண்டுவந்த இந்தச் சாதாரணத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு எனக்குள்ள சங்கடம் என்னவென்றால் அதை ஏற்றுக்கொண்டால் வருஷம் பூராவும் அங்கத்தினர்கள் வரமாட்டார்கள். இரண்டு வருஷம்கூட கூட்டம் நடக்காமல் போகும். ஆகவே அதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 12 to 17 were put and carried.

Clause 18.

MR. SPEAKER : The motion is—

“That clause 18 do stand part of the Bill”.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, I move—

“In sub-clause (1) of clause 18, for the words ‘at such rates as the Government may, by notification, determine’, substitute the words ‘at a rate not exceeding fifty naye Paise for every hundred rupees of the aggregate amount for which the notified agricultural produce is bought or sold whether for cash or for deferred payment or other valuable consideration.’”

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd September 1959]

Sir, I move the other amendment also, viz.—

“Renumber the Explanation to sub-clause (1) of clause 18 as Explanation I, and after the Explanation as so renumbered, add the following Explanation, viz.

‘Explanation II.—In the determination of the amount of the cess payable under this Act, any fraction of ten *naya Paise* less than five *naye Paise* shall be disregarded and any fraction of ten *naye Paise* equal to or exceeding five *naye Paise* shall be regarded as ten *naye Paise*.’

முன்பு வெறும் ‘செஸ்’ என்று இருந்தது. அது எவ்வளவு அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்று விதிகளில் போட வேண்டும் என்று அரசாங்கத் திருப்பாட்டது. ஆகையால்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 100 ரூபாய் மதிப்புள்ள சரக்கிற்கு அதிக பட்சமாக 50 நயா பைசா போடலாம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தம்.

SRI S. M. ANNAMALAI : Mr. Speaker, I move—
‘Omit the proviso to sub-clause (2).’

SRI A. GOVINDASAMY : I second the amendment, Sir.

* SRI S. M. ANNAMALAI : நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சரக்கு வாங்குபவர் தெரியாவிட்டால் விற்பவரிடமிருந்து செஸ் வசூல் செய்யப்படும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. “நோடிபைட் எரியாவிட” -ல் இருப்பவர்கள் மார்க் கெட்டிங் சொசைட்டி மூலமாகத்தான் சரக்கை விற்க முடியும். மற்றபடி விற்க முடியாது. அப்படியிருக்கும்போது விற்பவரிடமிருந்து செஸ் வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று போட்டிருப்பது செல்ஸ் டாக்ஸ் கொடுக்காமல் கள்ள மார்க்கெட்டில் வியாபாரம் நடத்த மறைமுகமாக அனுமதி தருவது போல் இருக்கிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : ஸ்ரீ அண்ணாமலை கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை வற்புறுத்திச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஏற்கெனவே கொடுத்த திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஸ்ரீ அண்ணாமலை கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை யாவது ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நோடிபைட் எரியாவிட இருப்பவர்கள் லேசென்ஸ் பெற்றவர்கள். அவர்கள் கணக்கு வைத்திருப்பார்கள். ஆகையால் செஸ் வசூலிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். நோடிபைட் எரியாவிற்கு அப்பால், வெளியிடங்களிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு லேசென்ஸ் கிடையாது. கணக்கும் ஒன்றும் கிடையாது. இதை அமலாக்க வேண்டுமானால் எல்லோருக்கும் லேசென்ஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆகையால் ஸ்ரீ அண்ணாமலையின் திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சனை செலக்ட் கமிட்டியில் பரிபூரணமாக வாதிக்கப்பட்டது. வாங்குகிறவன் யார் என்று தெரியாவிட்டால் விற்பவரிடமிருந்து செஸ் வசூலிக்கப்பட வேண்டும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் விற்கிறவர்கள் கொஞ்சம் அக்கறையாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இது போடப் பட்டிருக்கிறது. வாங்குகிறவர் யார் என்று தெரியாத சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால், இம்மாதிரி ஒரு பிரிவு இருக்க வேண்டும் என்று செலக்ட் கமிட்டியில் பெரும்பாலோர் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். ஆகையால் அங்கத்தினரின் திருத்தத்தை ஏற்க முடியாமலிருப்பதற்கு வருந்துகிறேன்.

2nd September 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். இந்த புரொவிஷன் மூலமாக மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியைத் தவறான பாதையில் அழைத்துச் செல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : இது எப்படி பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் ஆகும்?

SRI A. GOVINDASAMY : யாரிடமிருந்தாவது செஸ் வசூலிக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியார்தான் செஸ் வசூலிக்க முடியுமே தவிர, இதற்கு விவசாயியைப் பொறுப்பாக்க முடியாது. மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியில் “குளோஸ்டிப்” ஏலம் கேட்கப்படுகிறது. அதிக பட்ச ஏலத்திற்கு விற்பது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியோ அல்லது அரசாங்கமோ இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயி யிடமிருந்து செஸ் வசூலிக்கக் கூடாது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தப் பிரிவு ஒரு “கன்டினன்ஜன்ஸி” க்காகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் விவசாயியின் நன்மையை உத்தேசித்துத் தான் போடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : ரெகுலேட்டட் மார்க் கெட்டிங் யார்டில் வாங்குவது என்றால், மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியார் நேரிடையாகத் தெரிந்துதான் வாங்க முடியும். அப்பொழுது இந்தப் பிரச்சனையை இல்லை. ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட் கமிட்டி யார்டில் (yard) அல்லாமல் வியாபாரி நேரிடையாகப் போய் விவசாயியிடம் சரக்கு வாங்கும் போது, தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இது போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் நான் விரும்பினேன்.

The Government amendments were put and carried.

The amendment of Sri S. M. Annamalai was put and lost.

The clause as amended, was put and carried.

Clause 19 was put and carried.

Clause 20.

MR. SPEAKER : The motion is—

“That clause 8 do stand part of the Bill”.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, I move—

“In sub-clause (1) of clause 20, omit the words ‘by rules made under this Act.’”

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I move—

“After sub-clause (2), insert the following new sub-clause—

“(3) The Government shall allot necessary funds for making grants and advancing loans to the market committee.”

SRI N. MARUDACHALAM : I second the amendment, Sir.

[2nd September 1959]

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், இப்போது ஒவ்வொரு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியும் அதிகப்படியாக 8,000 ரூபாய் அல்லது 9,000 ரூபாய் காப்பிட்டலாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் மார்க்கெட்டிங் யார்ட் கட்டுவது, மேலும் அதில் பல அபிவிருத்திகள் செய்வது போன்ற பல வேலைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் இந்தத் தொகை போதாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே சர்க்கார் அதிகமாக கிராண்ட் கொடுக்கவும், கட்டிடங்கள் முதலியவை கட்டுவதற்கு லோன் கொடுக்கவும் அந்த லோன் தொகையை இன்ஸ்டால்மென்ட் முறையில் வாங்கிக்கொள்வதற்கும் வகை செய்ய வேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதிலேயே 23-வது செக்ஷனில் "Power to borrow" என்று கடன் வாங்குவதற்குத் தனியாக வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்க லோன்களும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். ஆகவே இதற்கு என்று தனியாக இதில் திருத்தம் வேண்டியதில்லை. அந்த முறையில் இதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

The Government amendment was put and carried.

The amendment of Sri N. K. Palanisami was put and lost.

The clause as amended was put carried.

Clause 21.

MR. SPEAKER : The motion is—

"That clause 21 do stand part of the Bill."

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, I move—

"After sub-clause (v), add the following new sub-clause and renumber sub-clauses (vi) to (xi):—

'(vi) Payment of educational and medical concessions to the employees of market committees as applicable to Government servants of similar status and standing.'"

SRI M. P. SUBRAMANIAM : I second the amendment, Sir.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியில் வேலை செய்கின்ற உத்தியோகஸ்தர்களை என்.ஜி.ஓ.க்கள் என்ற முறையில், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களாகக் கருதாதினால் அவர்கள் ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்கள் கிரேட்டில் வைத்துத்தான் கருதப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆதலால் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய, மெடிக்கல் கன்ஸெஷன், அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு கல்விச் சலுகை முதலியவை கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்குப் பென்ஷன் அலவன்ஸ், கிராஜ்யுட்டி முதலியவைகளை எல்லாம் அனுமதிக்கின்ற பொழுது இந்தச் சலுகையையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதனால் சர்க்காருக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் ஏற்பட்டுவிடப்போவதில்லை. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தச் சலுகைகளைக் கொடுக்கலாம். இவ்விதமான சலுகைகளை கொடுத்தால் இதில் வேலை செய்கின்ற ஊழியர்கள் உற்சாகத்தோடு வேலை செய்வார்கள். ஆகவே சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற எல்லாச் சலுகைகளும் இவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்கின்ற என்னுடைய திருத்தத்தை

[2nd September 1959]

[Sri A. Govindasamy]

ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு அமைச்சர் அவர்களுக்கு கஷ்டங்கள் ஒன்றும் இருக்காது என்று நம்புகிறேன்.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்திலேயே 21-வது பிரிவு 5-வது உட்பிரிவில் "the pay pensions" என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதற்குள்ள எல்லாச் சலுகைகளும் அடங்கியிருக்கிறது. அதல்லாமல் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியிலிருந்து கொடுக்கலாம் என்று தெரிவித்தார்கள். மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி பண்டிலிருந்து பல அபிவிருத்திகள் செய்ய வேண்டும். அதற்குத்தான் அந்த நிதியைப் பயன்படுத்துவதே முடியும். இதற்கிடையில் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தடவை நடைபெறப்போகும் தேர்தலுக்குத் தொகை செலவு செய்யவேண்டியிருக்கும். இதிலுள்ள ஊழியர்களுக்கும் எல்லாச் சலுகைகளும் கிடைக்க வேண்டியது தான். ஆனால், அதற்காக இதில் விஸ்தரிப்பதற்கு வழியில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்பதற்காக வருந்துகிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

MR. SPEAKER : I shall now give an opportunity to the hon. Member Sri N. K. Palanisami to move his amendment. I take it that the hon. Member is moving it as a new clause, viz., new clause 21-A.

New clause 21-A.

SRI N. K. PALANISAMI : Yes, Sir, I move—

"After clause 21, add the following new clause:—

'21-A. All employees of the committee shall be deemed to be servants of the State Government.'"

SRI N. MARUDACHALAM : I second the amendment.

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், நான் ஏற்கெனவே பொது விவாதத்தின் போது குறிப்பிட்டபடி 1953-வது வருடத்தில் மாகாண சர்க்கார் மந்திரிகளுடைய மகாநாட்டில் இதில் வேலை செய்கின்ற ஊழியர்களுடைய அந்தஸ்தை உயர்த்த வேண்டும் என்பதை ஒத்துக்கொண்டார்கள். அவர்களுடைய அந்தஸ்தை உயர்த்துவது என்றால் அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும். சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் எல்லாச் சலுகைகளும் இவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, இதிலேயே 16-வது செக்ஷனில் மூன்றாவது சப் செக்ஷனில் "16 (3) The Chairman, Vice-Chairman and every officer or servant of a market committee shall be deemed to be a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XIV of 1860)."

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதன் பிரகாரம் இந்த ஊழியர்கள் யாராவது தாக்கப்பட்டால் இந்தியன் பீனல் கோடின் பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய அந்தஸ்தை இவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டும். இதற்காகப் பணம் அதிகமாகத் தேவையானால் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி மூலமாக அதிகமான அளவு செஸ் வசூல் செய்யப்படுகிறது. இதிலிருந்து இதற்காக எடுத்துக்கொள்ளலாம். மேலும் ஸ்சம் போன்ற செய்கைகளில் இந்த ஊழியர்கள் ஈடுபடாமல் இருக்கின்ற வழியில், இவர்களுடைய

[Sri N. K. Palanisami]

[2nd September 1959]

சம்பளத்தை உயர்த்தி சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய அந்தஸ்தை சீர்திருத்தவாறு இவர்களுக்கும் எல்லாச் சலுகைகளும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் நான் கொடுத்திருக்கின்ற இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி என்பது தனியாக நடத்தப்பட்டு வருகிற ஒரு நிர்வாகம். இதில் வேலை செய்கின்ற சிப்பந்திகளையும் சட்டபூர்வமாக சர்க்கார் ஊழியர்கள் என்று மாற்றுவது என்பது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத விஷயம். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததற்காக நான் வருந்துகின்றேன்.

The amendment was put and lost.

Clauses 22 to 28 were put and carried.

Clause 29.

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, I move the following amendment :

" In item (iv) of sub-clause (2), before the words ' annual fees ', insert the word ' maximum '."

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMI : I move the following amendment :
" After item (xiii) insert the following :—

' (xiii) (a) The sale to be effected by lot numbers according to grade specification marks. ' "

The amendment was duly seconded.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, " annual fees " என்ற வார்த்தைகளுக்கு முன்பு " மாக்ஸிமம் " என்ற வார்த்தையைப் போட வேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். வியாபாரம் செய்யக்கூடிய நிலையிலுள்ள வியாபாரிகள் பலதரப்பட்டவர்கள். எல்லா விதமான வியாபாரிகளிடமிருந்தும் ஒரே விதத்தில் லைசென்ஸ் பீஸ் வசூலிக்காமல் அவரவர்களுடைய வியாபார நிலைமையைப் பார்த்து அதிகமான பீஸ் வாங்கக்கூடிய இடங்களில் அதிகமான பீஸ் வாங்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை கனம் அமைச்சர் ஏற்றுக் கொள்வார் என்று நம்புகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் நடக்கும் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைட்டியில் க்ரேட் (grade) லிஸ்டெத்தில் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அதாவது பண்டங்கள் ஏ, பி, சி, என்று பல ரகமாகப் பிரிக்கப்பட்டு நம்பர் கொடுக்கப்படுகின்றன. இன்னும் பல மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைட்டிகளில் ஸாம்பிள்கள் மட்டும் காண்பிக்கப்பட்டு இன்னின்ன ரகப் பொருள்கள் இன்னின்ன விலைக்கு என்று விற்கப்படுகின்றன. சில இடங்களில் சிறு வியாபாரிகளே சிராமங்களுக்குச் சென்று விவசாயிகளிடமிருந்து பண்டங்களை வாங்கி வருகின்றனர். அந்தச் சந்தர்ப்பங்களில் விவசாயிக்கு அப்பொருள் களுக்குச் சரியான விலை கிடைக்காது. எனவே பல இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய விலைப் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காமல் போகிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் உள்ள மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைட்டியில் க்ரேட் முறையில் பண்டங்கள் விற்கப்படுவதால் விவசாயி

[2nd September 1959]

[Sri N. K. Palanisami]

களுக்கு நஷ்டம் ஏர்ட்ரேஜிபே. ஆதலால் அந்த முறையை எல்லா இடங்களிலும் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது என் திருத்தம். ஏற்கெனவே இயற்றப்பட்டிருக்கும் Central . . . grade and Marketing Act, 1927 அர்ட்ரேஜிபே வேண்டும். எல்லா மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைட்டிகளிலும் இம்மாதிரி க்ரேட் லிஸ்டெத்தில் பண்டங்கள் விற்கப்பட வேண்டும் என்பது என் திருத்தத்தின் நோக்கம். இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்களின் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில், எந்த விதமான லைசென்ஸ் பீஸை நிர்ணயிப்பது என்பதை விதிவிலக்குறியிடலாம், அதைச் சட்டத்தில் குறிப்பிட வேண்டிய தில்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். திரு. பழனிசாமி அவர்களின் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில், 30-வது ஸெக்ஷனை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தப் பிரிவின்படி மார்க்கெட் கமிட்டிகள் பை-லாஸ் அமைத்துக்கொள்ளலாம். கனம் அங்கத்தினர் தெரிவித்த நோக்கம் நிறைவேறுவதற்குரிய விதிவிலக்கு அளவுகள் அமைத்துக்கொள்ளலாம். ஆகையால் இந்தத் திருத்தங்களுக்கு அவசியமில்லை என்று கூறி இவைகளை நான் எதிர்க்கிறேன்.

The amendments were put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 30 to 38 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I most—
" That the Madras Agricultural Produce Market Bill, 1959 (L.A. Bill No 9 of 1959) as amended be passed."

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடைசி வாக, இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்போது மகிழ்ச்சியையும் பாராட்டுதலையும் விவசாயிகள் சார்பில் தெரிவிக்கிறேன். இந்த நேரத்தில் ஒரு விஷயத்தை கனம் அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால் இதை மாற்றியமைக்க கனம் அமைச்சர் முன்வருவார் என்று நம்புகிறேன். அந்த உத்தரவாதத்தை அவரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறேன். மார்க்கெட் கமிட்டி விஷயத்தில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் ஏதாவது இடையூறு செய்யுமானால் அப்போது சட்டத்தை மாற்றியமைக்க அவர் முன்வருவார் என்று நம்புகிறேன். கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் உள்ள குறைபாடு என் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. நான் சில கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி இவ்வாறு கூறுவதாக நினைக்கலாம். சில கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிலேயே எத்தனை லட்சம் பணம் போயிருக்கிறது என்று மதிப்பிட்டுப் பார்த்தால் விவசாயிகளுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் எவ்வளவு பெரிய நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியும். இம்மாதிரி விவசாயிகள் பாதிக்கப் படாமல் பார்க்கக்கொள்ள வேண்டும். அத்தசைய இடையூறு வரும் போது மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிச் சட்டத்தை விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாத்த முறையில் அமல் நடத்த முன்வர வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் திண்டிவனம் மணிலா மார்க்கெட் கமிட்டியில் ஒரு சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. எதிர் காலத்தில், விவசாயிகளின் நன்மைக்காக இந்தச் சட்டம் அமல் நடத்தப்படும்போது இம்மாதிரியான சம்பவங்கள் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடுகிறேன். விற்பனை வரி ஸ்தாபனத்தார் மணிலா மார்கெட் கமிட்டி

[Sri A. Govindasamy]

[2nd September 1959]

yardக்கு வந்து மணிலாப் பயருக்கு விவசாயிகள் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி அதன் பேரில் அவர்களிடமிருந்து 2 சத விதிக் வரி வசூலித்திருக்கிறார்கள். இது முரணான விஷயம். விவசாயிகள், வியாபாரிகள் அல்ல. அங்குள்ள மார்க்கெட்டிங் சூப்பரிண்டெண்ட், அவர்களிடமிருந்து அவ்வாறு வரி வசூலிக்கக்கூடாது என்று சொல்லியும் கூட விற்பனை வரி இலாகாவின் "மணிலா பயிராகும் வரை விவசாயப் பொருளாக இருந்து பயிராகிய பிறகு வியாபாரப் பொருளாக மாறுகிறது. அவ்வாறு வியாபாரப் பொருளாக மாறிவிட்ட மணிலாவை விவசாயிகள் கொண்டுவந்து விற்கும்போது அவர்கள் வியாபாரிகளாக அடிகிறார்கள். ஆகவே அவர்களிடமிருந்து நாங்கள் இதற்கு வரி வசூலிக்கிறோம்" என்று கூறி வரி வசூலித்திருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு டெடத்தில்தான் இத்தகைய சம்பவம் நிகழ்ந்திருக்கிறது. அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும் வந்திருக்கிறது. ஆக, விற்பனை வரி இலாகாவின் எங்கெங்கெல்லாம் சென்று வரி வசூலிக்கலாமோ அங்கெல்லாம் வசூலித்தவிடிகளை மிஞ்சிய விவசாயியிடமும் வந்து வரி வசூலிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை மணிலாவிற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்ற விவசாயப் பொருள்கள் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிக்கு வரும்போது விவசாயிகளிடம் விற்பனை வரி வாங்கும் நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. விவசாயிகள் தங்கள் விளை பொருள்களை விற்க மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிக்கு வருகிறார்கள் என்றால், அவர்கள் வியாபார நோக்கத்தோடு அங்கே வருவதில்லை. எனவே அப்போது அவர்களிடம் விற்பனை வரி வாங்கக்கூடாது. வியாபாரிகளிடம் செல் வாங்குகிறார்கள். வியாபாரிகள் 'நோடிபைட்' ஏரியாவில் பொருள்களை விற்கும்போது, வியாபாரிகள் செக்குக்காரர்களிடமோ கடைக்காரர்களிடமோ மணிலாவை விற்கும்போதும் அவர்களிடம் விற்பனை வரி வாங்கலாமே தவிர விவசாயிகளிடமிருந்து விற்பனை வரி வாங்கக்கூடாது என்ற கருத்தை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிக அழுத்தமாக இருந்து, நாங்கள் கொடுத்த திருத்தங்களில் ஒன்றைக்கூட, ஒரு வரியைக்கூட ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருந்து விட்டார். ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொன்ன திருத்தங்கள் செலக்ட் கமிட்டியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இதைப் பார்க்கும்போது, எதிர்க் கட்சியிலிருந்து நல்ல கருத்துக்கள் வந்தால்கூட அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்று கனம் அமைச்சர்கள் எண்ணியிருக்கிறார்களோ என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. செலக்ட் கமிட்டிக்கு வந்திருந்தால் அங்கே இந்தக் கருத்தக்களையும் திருத்தங்களையும் தெரிவித்திருக்கலாமே என்று கனம் அமைச்சர்கள் கூறக்கூடும். செலக்ட் கமிட்டிக்கு கூட்டத்தை எங்களைக் கேட்காமல் ஊட்டியில் நடத்தினார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடி எத்சனையோ வருஷ காலமாக நன்றாக இயங்கி வருகிறது. எங்களுடைய எந்தத் திருத்தத்தையும் கனம் அமைச்சர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கடைசியாக, இந்த ஸ்தாபனங்களிலுள்ள ஹெய்ரகளுக்கு கல்விச் சலுகைகளும் மருத்துவச் சலுகைகளும் அளிக்க வகை செய்யும் திருத்தங்களையாவது அவர் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அவர் அவைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த மசோதா விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடியதாக இருப்பதால் இதை வரவேற்று என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயி நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய வேண்டும். அதனால் அதிகமாக உற்பத்தி பெறுக வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல, அவன் விளைவித்த பொருள் நல்ல விலைக்கு விற்கக்கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டமானது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையில் விவசாயிகள் வரவேற்கக்கூடிய ஒரு சட்டம். சாதாரணமாக விவசாயி விளைவித்த பொருளை கொஞ்ச நாட்களுக்கு வைத்திருந்தால் நல்ல விலைக்கு விற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதே சமயத்தில் என்ன விலைக்கு வந்தாலும் விற்கக்கூடிய நிலைமையில் விவசாயி என்ன விலை என்று தெரியாத நிலையில் இருக்கும்போது கிராமத்தில் பலர் வாங்கக்கூடிய

2nd September 1959] [Sri K. S. Subramania Gounder]

நிலைமை இருப்பதால் விவசாயி மிகவும் நஷ்டமடைகிறான். அவ்வாறு இல்லாமல், சரக்குகளை ஒரே இடத்தில் கொண்டுவந்து சேர்த்து, நல்ல விலைக்கு விற்கக்கூடிய பல நல்ல அம்சங்கள் இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

அது மாத்திரமல்ல. கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் முறையில் எங்கெங்கே கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிகள் நல்ல முறையில் நடக்கின்றனவோ அங்கங்கே இந்தச் சட்டத்தை அவர்களும் அமுல் நடத்தக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஏனென்றால் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடியில் ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங்கில் இருக்கக்கூடிய செளகரியத்தை விட அதிக செளகரியம் இருக்கிறது. அவ்வாறு ஒரு மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடி, அவர்கள் ஏற்று நடத்துகிறோம் என்று சொல்லும்போது ரிஜிஸ்டிரார் சிபாரிசு செய்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கம் அவர்களை நியமிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ரிஜிஸ்டிரார் சிபாரிசு செய்த பின், விவசாய டைரக்டரிடம் கொடுக்கலாமா, கூடாதா என்று யோசனை சொல்வதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் விவசாய இலாகா அமுல் நடத்தும் காரணமாக ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி, வேறு விதமாக இருக்கவேண்டுமென்று விவசாய டைரக்டர் சொல்லி, முரண்பாடு ஏற்பட்டு, கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிக்குக் கொடுப்பதில் தடை இருக்கக்கூடாது. ஆகையால், மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடி ஒப்புக் கொண்டு, ரிஜிஸ்டிரார் நல்ல முறையில் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடியினால் நடத்த முடியும் என்று சிபாரிசு செய்தால், அந்தச் சிபாரிசை நேரடியாக அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் இருந்தால் நல்ல முறையில் நடக்கக்கூடிய அளவில் இருக்கும். இப்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஒரு மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடி இருக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இது போதாது. ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் இருக்க வேண்டும், இதிலே எவ்வளவு மெம்பர்கள் இருக்க வேண்டும், இன்னும் எவ்வளவு வியாபாரம் இருக்க வேண்டும் என்று பிளானிங் கமிஷன் திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. அந்த வகையில் திட்டம் போட்டிருக்கும்போது, கூட்டுறவு முறையில் நடத்தினால் செளகரியமாக நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடி மார்க்கெட்டிங் பண்ணுவது மாத்திரமல்லாமல் மற்ற இதர காரியங்களைச் செய்யக்கூடிய நிலையில் இருப்பதால், ரெகுலேட்டட் மார்க்கெட்டிங் நடப்பதைவிட கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிகளால் அதிக காரியங்கள் செய்ய முடியும். இதனால் விவசாயிகள் அதிக அளவு நன்மை அடைய முடியும் என்ற காரணத்தினால், கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடி முன் வரும்போது எந்த வித தடையுமில்லாமல் தாராளமாக அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கும், கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடிக்கும் வேண்டிய அளவு சலுகை கொடுத்ததற்கு அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சிறிய மசோதா சட்டமாகப் போகிறது. இந்தச் சட்டத்தினால் ஏதோ கொஞ்சம் பிரயோசனம் இருந்தாலும், உண்மையிலேயே சட்டத்தை நிறைவேற்றினால் மட்டும் பிரயோசனமில்லை. சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதில் தான் நல்லது, கெட்டது, இவைகளைப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு 26 ஆண்டுகள் ஆகின்றன இந்தக் கமிட்டி ஏற்பட்டு. ஆனால் இன்றைய தினம் ஒன்றுதான் சரியாக வேலை செய்கிறது என்றால் சட்டம் போட்டால் மட்டும் பிரயோசனம் இல்லை என்பது புலனாகிறது. முக்கியமாக தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏராளமாக நெல் விளைகிறது. "கிரானி ஆப் சவுத் இண்டியா" என்று சொல்லப்படுவது தஞ்சை ஜில்லா. அப்படி இருந்தும் அந்த இடத்தில் நெல்லுக்கு ஒரு மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடி ஏற்படுத்தவில்லை. (கனம் ஸ்ரீ எம். பக்தவத்சலம். இது வரையில் இருந்தது கமர்ஷியல் ரிபாப்ல் மார்க்கெட்டிங் ஆக்ட்.) இன்னும் நிலகிரியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு விளைவிக்கப்படுகிற உருளைக் கிழங்கானது நமது மாகாணத்தில்

[Sri N. K. Palanisami]

[2nd September 1959]

உபயோகப்படுவதை விட அதிகமாக வெளி மாகாணங்களுக்குப் போகிறது. இதற்கு ஒரு உருளைக்கிழங்கு மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி கிடையாது. கன்னியா குமரி ஜில்லாவில் தேங்காய் ஏராளமாக இருக்கிறது. 4½ அணுவரையில் அங்கே கமிஷன் வாங்குகிறார்கள். இப்படி பல இடங்களில் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதுவரையில் நாம் சரியான மார்க்கெட்டிங் ஏற்படுத்தவில்லை. இந்தச் சபையில் நடந்த விவாதத்தில், வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் நஷ்டப்பட்டக் கூடாது என்ற முறையில் பேசப்பட்டதே தவிர, விவசாயிகள் நல்ல முறையில், நியாயமான விலையில் தங்கள் பொருள்கள் விற்க வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் விவாதம் நடந்ததாக என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

பொருள்களை விற்பதன் மூலமாக 10,000 கோடி ரூபாய் நமது தேசத்திற்கு வருமானம் இருந்தது. விலைவாசி இறங்கியதன் காரணமாக 4,000 அல்லது 5,000 கோடி ரூபாய் வருமானம் குறைவாகி விட்டது. இதனால் பாதகமடைந்தது யார் என்றால் விவசாயிகள்தான். இதனால் அவர்கள் கடனாசிரியர்க்கு நில்லில் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பிளக்கவேஷனை குறைப்பதற்காக வேண்டி நாங்கள் கொடுத்த திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. விவசாயிகளைப் பாதிக்காது, சரியான நியாய விலையில் விற்க சட்டத்தில் வேறு ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. ஆகவே இவைகள் விஷயத்திலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இப்போது நிறைவேற்றப்போகும் சட்டத்தை அவசியம் அமுல் நடத்த வேண்டும். இப்போது 13 சொஸைடிகள்தான் நடக்கின்றன. இவ்வளவு குறைவாக இருக்க என்ன காரணம் என்று சொல்லவில்லை. அடிப்படைப் பிரகாரம் கூட ஏன் நடத்தவில்லை, இனிமேல் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி கூட அவர்கள் சொல்லவில்லை. ஆகையால் இந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் நீக்கி, சரியாக நடைபெறச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.

SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயப் பொருள்கள் மார்க்கெட்டிங் சட்டத்தை நாம் சட்டமாக இயற்றும் இந்தத் தருணத்தில் எனது கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டமானது நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும் என்பதை பற்றி எதிர் தரப்பிலும்கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக இந்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதைப்பற்றி சந்தேகமில்லை. ஏனென்றால் இந்தச் சட்டம் முதன் முதலாக உதகையில்—நல்ல இடத்தில்—குளு, குளு, இடத்தில்தான்—கொண்டு வரப்பட்டது. ஆகையால் இந்தச் சட்டம் என்றைக்கும் குளு, குளு, என்று நல்ல விதமாக இருக்குமே தவிர இதற்கு எந்தவித குறைபாடும் ஏற்படாது—எந்தவித பாதகமும் ஏற்படாது—என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நீலகிரியில் இருக்கக்கூடிய உருளைக்கிழங்குக்கு மார்கெட்டிங் சொஸைடி இல்லை என்று நண்பர் பழனிசாமி குறைபட்டுக் கொண்டார். விற்பனை சொஸைடி மூலமாக அங்கு விளையும் உருளைக்கிழங்கு விற்பனை ஆகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது ஒரு சொஸைடி மேட்டுப்பாளையத்தில் இயங்கி வருகிறது. கல்கத்தா போன்ற இடங்களில், இதர ராஜ்யங்களில் நல்ல முறையில் வியாபாரம் செய்து விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலையும் அதிக லாபமும் இந்த ஆண்டில் கிடைத்திருக்கிறது என்று இந்த அவையில் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நல்ல முறையில் பெவிலிடஸ் தருகிறோம்—கோடென்ஸ் பெவிலிடஸ்கூட தருகிறோம்—உதகையில் விளை பொருள்களைப் பாதுகாக்க நல்ல கட்டிட வசதிகள் செய்து தருகிறோம் என்று சர்க்காரால் இன்றைக்கு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் எனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

2nd September 1959]

[Sri J. Matha Gowder]

நம் ராஜ்யத்தில் மாத்திரமல்லாமல் இதர ராஜ்யங்களில்கூட, உருளைக்கிழங்கு போன்ற பொருள்களுக்கு டிமாண்ட் இருக்கும் காரணத்தினால் அங்கெல்லாம்கூட கோடென்ஸ் பெவிலிடஸ் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முன்பு விற்பனை வரிச் சட்டம் நிறைவேற்றும்போது என்ன ஆகிவிட்டது என்றால் கூட்டுறவு இலாகாவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் சற்று கவனக் குறைவாக இருந்துவிட்டார்கள். ஒரு முனை விற்பனை வரி என்று கிழங்குக்குப் போட்டு சென்ற மசோதாவிலே திருத்தி விட்டிருந்தோம். மேட்டும் பாளையத்தில் இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு இலாகாவின் என்ன செய்து விட்டார்கள் என்றால், உருளைக்கிழங்குக்கு பர்சேஸ் டாக்ஸ் என்று போட்டிருந்ததை கவனித்துப் பார்க்கவில்லை. உடனடியாக அங்கே பொருள்களைக் கொண்டுவந்த வியாபாரிகளிடம் சேல்ஸ் டாக்ஸ் போட்டு வரிவை வசூலித்து விட்டார்கள். இதைப் பொதுமக்கள் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்த பிறகு, பர்சேஸ் டாக்ஸ் போடப்பட்டிருக்கிறதே, சேல்ஸ் டாக்ஸ் வாங்குகிறார்களே என்று நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லி, அமைச்சர் கூட்டுறவு இலாகாவிடம் சொல்லி, இப்படி வசூல் செய்வது தப்பு, அதைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லும் வரையில் வரியை வசூலித்து, அதை சஸ்பென்ஸ் அக்கவுண்ட் என்று வைத்து விட்டார்கள். மக்களுக்காக கொண்டு வரக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தை அதிகாரிகள் நிதானமாக, ஒழுங்காக, கவனமாக சட்டத்தைப் படித்து அமுல் செய்யவேண்டும். போடப்பட்டுள்ள வரி விற்பனை வரியா? அல்லது “பர்சேஸ் டாக்ஸ்”? என்பதை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளாமல் கிழங்குக்கு இத்தனை பர்சண்ட் வரி என்று போட்டுவிடுகிறார்கள். அதிகாரிகள் இதை யெல்லாம் கவனமாகப் பார்த்து அமுல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை கூட்டுறவு இலாகாவில் இருப்பவர்கள் நன்றாகக் கற்று விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் இல்லாமல் அவர்களுடைய விளைபொருள்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அதிகாரிகள் நல்ல முறையிலே சட்டத்தைப் புரிந்து கொண்டு அமுல் செய்யப் பாடுபட்டால்தான் நன்மை ஏற்படும். அதற்கான விதிகளை நல்ல முறையிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை மனமார வரவேற்று முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI S. M. ANNAMALAI :** சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது, சட்ட மன்ற உறுப்பினர் மாதா கவுடர் அவர்கள் சொன்னது போல்—குளு குளு என்ற இடத்திலே பிறந்து, அந்தக் குளிர்தாங்காமல் நீலகிரியில் இருந்து ஓடி வந்து சென்னையில் சட்டமாகக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகிய நாங்கள் பலவித திருத்தங்கள் கொடுத்தும் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைக்கூட ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதில் முக்கியமான திருத்தம் நாங்கள் கொடுத்திருப்பதெல்லாம் “கூட்டுறவு சங்கம் மூலமாக மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தக்கூடாது”. என்பதுதான். இதைப்பற்றிப் பலமாகத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருந்தோம். கோவாப்பரேட்டிவ் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு விருப்போ, வெறுப்போ கிடையாது. கோவாப்பரேட்டிவ் மார்க்கெட்டிங் சொஸைடியில் உள்ள “பை-லா”க்கள் சரியாக இல்லை. ஒரு கூட்டம் உள்ளே நுழைந்துவிட்டால் அவர்கள் செய்யும் அக்கிரமத்தைத் தடுக்க வேறு யாராவது உள்ளே நுழைந்து மெம்பராகி, தலைவராதி அதைத் தடுப்பதற்கு முயற்சி செய்வதற்கு இப்பொழுது இருக்கும் “bye-law” சரியான முறையில் இல்லாத காரணத்தாலும், அதன் காரணமாக அக்கிரமங்கள் தொடர்ந்து நடக்கும் நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தாலும் நாங்கள் கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைடி மூலமாக இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியை நியமிக்கக்கூடாது என்று ஆட்சேபணை தெரிவிக்கிறோம்.

[Sri S. M. Annamalai]

[2nd September 1959]

லேசன்ஸ் வாங்கும் முறையானது இப்பொழுது மார்க்கட்டின் கமிட்டியிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் சிறு வியாபாரிகள் பெரிதும் பாதிக்கப் படுவார்கள் என்ற அச்சம் இருக்கிறது. பெரிய வியாபாரிகள் 2 லட்சம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்துவிட்டு, 50,000 ரூபாய்க்குக் கணக்குக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். லேசன்ஸ் வாங்கும் முறை கிராமப் புறங்களில் இருக்கிறது. 10 ரூபாய் கட்டி லேசன்ஸ் வாங்க வேண்டுமானால் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு அதற்கு முன் கணக்கு வைத்திருக்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்டாத சிறிய வியாபாரிகள் நிறைய இருக்கிறார்கள். பெரிய வியாபாரிகள் 2 லட்சம் ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்துவிட்டு, 50 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு கணக்கு காட்டி விட்டு லேசன்ஸ் பெற்று விடுகிறார்கள். சிறிய வியாபாரிகள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிற காரணத்தால் அவர்களுக்கு லேசன்ஸ் கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த மார்க்கெட்டின் கமிட்டியானது சிறு வியாபாரிகளுக்கு—அவர்கள் கணக்கு வைத்திருந்தாலும், வைக்காவிட்டாலும்—தாராளமாக லேசன்ஸ் கொடுப்பதில் சலுகை காட்ட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே ஒரு சில ஏரியாக்களை நோடிபை செய்யும்போது அந்த கெஜெட் நோடியிகேஷனை பஞ்சாயத்து போர்டுக்கும் அனுப்பினால் நன்றாக விளம்பரப்படுத்துவார்கள். மணியக்காரருக்கோ மற்றவர்களுக்கோ அனுப்பினால் அவர்கள் சரியாக விளம்பரப் படுத்துவதில்லை. பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு அந்த கெஜெட்டை அனுப்பி வைத்தால் அதன் மூலம் அவர்கள் நல்ல விளம்பரம் தருவார்கள். அதனால் மக்கள் நன்றாக இதை அறிந்துகொள்ள முடியும் என்று கூறி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*Sri K. R. VISWANATHAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய விளைபொருள் மசோதாவானது பல நல்ல மாறுதலோடு இன்று சட்டமாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டமானது நீண்ட காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு பல நல்ல வசதிகளைச் செய்து தருவதாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்த மசோதாவை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்கு மிக இன்றியமையாதவர்களாக இருப்பவர்கள் கமிட்டியில் உள்ள சிப்பந்திகளாகும். அவர்கள் நல்ல முறையில் இயங்கினால்தான் அந்தந்த மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு நல்ல வசதிகளைச் செய்ய முடியும். அந்தமாதிரிச் சிப்பந்திகளைப் புதிதாக நியமிக்கும்போது அவர்கள் வேலையை அறியாமல் இருக்கின்றபடியால் கமிட்டியின் வேலைகள் தடைபடுகின்றன. ஆகவே, இன்றையதினம் புதிதாக பல கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தப் போகும் சமயத்தில் அந்தந்தக் கமிட்டிகளில் போடப்படும் புதிய சிப்பந்திகளுக்கு பயிற்சியளித்து அவர்கள் நன்றாக வேலையை செய்வதற்கு வழி கோல் வேண்டும். இதற்குத் தக்க வழிகளை அரசாங்கத்தார் வகுத்துத் தரவேண்டும். அம்மாதிரி பயிற்சி கொடுக்க வழி வகுக்கா விட்டாலும் இப்பொழுது இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் மாவட்டக் கமிட்டிகளில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களை மற்ற மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பி புதுக் கமிட்டியின் கீழ் வேலை செய்யச் சொல்லவேண்டும். அதன் காரணமாக துரிதமாக வேலை நடக்க வசதி ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக புதிதாக கமிட்டிகள் அமைக்கப்படுகின்ற இடங்களில் விளைபொருள்கள் மிகுதியாக இருக்கின்றன. உதாரணமாக, ஜெயங்கொண்டம் விற்பனைக் கூடத்தில், மணிலாப் பயிர் நிறைய விற்பனைக்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றது. ஆனால், அது போதுமான அளவு விற்பனையாவதில்லை. அந்த இடத்தில் வியாபாரிகளுக்கு வேண்டிய பாங்கு வசதிகள், போன் வசதிகள் முதலியவைகள் இல்லாமல் இருப்பதால் பெரிய வியாபாரிகள் அங்கு வருவதில்லை. அதனால் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அதிக லாபம் கிடைக்க முடியாமல் போகிறது. விவாபாதிதில் போட்டாப்போட்டி இருந்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு லாபம் கிடைக்கும். அதற்கு வியாபாரிகள் நிறைய வரவேண்டும். பாங்கு, போன் வசதிகள்

[2nd September 1959]

[Sri K. R. Viswanathan]

இல்லாததது இதற்குத் தடையாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்தமாதிரி இடங்களில் பாங்கு, போன் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை முழு மனதோடு வரவேற்று பாராட்டுகிறேன்.

Sri B. DORAISWAMI REDDIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய விளை பொருள்களுக்கு நல்ல விலை தேடித் தரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாக இருக்கிறது. ஆனால் தற்காலத்தில் விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகளில் 100-க்கு 90 பேர் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தானியங்கள் தங்களுடைய குடும்பத்திற்கே போதுமான அளவில் இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். காரணம், மழை இல்லாததும், பஞ்சமுந்தான். ரசாயன உரங்கள் முதலியவைகள் வாங்க முடியாத நிலையில் இருப்பதால் அவர்களால் உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியவில்லை. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய சாதனங்கள், மற்றப்படி புண்ணுக்கு, மாடுகள் முதலியவைகளை விலைகொடுத்து வாங்க முடியாத நிலை இருக்கின்ற காரணத்தாலும் உற்பத்தி பெருக முடியவில்லை. இந்த நிலையில் விவசாயக் கமிட்டி ஏற்படுத்தி அதனால் விவசாயிகளுக்கு லாபம் அளிக்கவேண்டுமென்பதற்காக சட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டத்தில்தான் லாபம் இருக்கிறது என்று தோன்றுகிறதே தவிர உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு எந்தவித லாபமும் இல்லை. அவனிடம் விற்பதற்கு உணவுப் பொருள்கள் இருந்தால்தானே அவன் அவைகளை விற்பனைக்குக் கொண்டுவர முடியும். ஆகவே முதலில் விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி பெருகுவதற்கான வழிகளையும், வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பின்னாலும் இந்தமாதிரிக் கமிட்டி ஏற்படுத்தினால் அவர்களுக்குப் பலன் ஏற்படலாம். விவசாயிகள் போதுமான தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யாமல் இருக்கும் போது இந்தச் சட்டத்தைப் பாழ் பண்ணுவதில் ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. இதனால் எந்தவிதமான சாதகமும் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படாது என்று எண்ணுகிறேன். இதனால் விவசாயிகள், ஒருவித பலனும் அடையமாட்டார்கள். தானியங்கள், உரங்கள் ஆகியவைகளை விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலையில் கொடுத்து உதவினால் இந்தக் கமிட்டிக்கு வேலை இருக்கும் என்று கூறி என்னுடைய சிற்றூரைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபையின் முன்னால் நிறைவேற்றப்படுகிற மசோதாவானது, முக்கியமாக விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி, அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் விளைபொருள்களுக்கு நல்ல மார்க்கெட் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பல துறைகளில் விவசாய அபிவிருத்திக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் பல திட்டங்களைப் போட்டு நாம் பல கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியும், அவர்களால் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களை விற்கும்போது அவைகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கவில்லையே என்று இதற்கு முன்னால் சபையிலே விவாதித்திருக்கிறோம். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களை விற்கும் நேரத்தில் வியாபாரிகள் அதை வாங்கிப் பதுக்கி வைத்துக்கொண்டு கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று நான் பேசியிருக்கிறோம். அதை உத்தேசித்ததான் இப்பொழுது இந்த மார்க்கெட்டிங் சாஸைட்டி ஒன்று ஏற்படுத்தி விவசாயிகள் அவ்வப்போது உற்பத்தியாகும் பொருளை நல்ல முறையிலே பாதுகாப்பதற்கு கேர்வண்டி வசதி ஏற்படுத்திக்கொடுத்து, விலை வரும்போது விறக வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, அந்தப் பொருள்களை வைத்துக் கொண்டு லாபம் கிடைக்கும் போது விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு வேண்டித்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் போற்றத்தகுந்த மசோதா.

நண்பர் சொன்ன மாதிரி, உணவுப் பொருள் உற்பத்தியாகவில்லையே, மார்க்கெட்டுக்கு எங்கே போகிறது என்றார்கள், உற்பத்தி செய்துகொண்டு போகிறவர்களுக்குத்தான் இந்த மார்க்கெட்டே தவிர, உற்பத்தி செய்யாதவர்களுக்கு இல்லை; அவர்கள் மார்க்கெட்டுக்குப் போகவேண்டாம்.

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliar] [2nd September 1959]

உற்பத்தியாகும் பொருளை நல்ல விலைக்கு விற்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்நுடைய கருத்து. அந்த நல்ல கருத்தோடு நல்ல வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஏற்படுத்தக்கூடிய சட்டத்தை அமுல் நடத்தக்கூடிய நேரத்தில் சிற்சில தவறு ஏற்படுகிறது. விவசாயிகளுடைய நலனுக்காக இந்தச் சட்டம் இயற்றப்படுகிறது. அதை அமுல் நடத்தக்கூடிய அதிகாரிகளும் அதில் ஒத்துழைக்க வேண்டும். எப்படி தொழில் சட்டத்தை ஏற்படுத்தி விட்டு, கோர்ட்டிலே போகும் போது தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்களோ, விவசாயிகளுடைய நலனுக்கு ஏற்படக்கூடிய சட்டத்திலே சிற்சில தவறுகள் நேரக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படலாம் என்பதால் அமுல் நடத்தும் அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் அவர்களைச் சீர்திருத்தும் முறையிலே அந்தத் தவறுதலைத் திருத்தி அமுல் நடத்தினால் பெரிதும் விவசாயிகளைப் பாதிக்காது. நல்ல முறையில் பயன்படக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அமுல் நடத்தக் கூடிய நேரத்தில் அதிகாரிகளால் சிற்சில தவறுகள் ஏற்பட்டு விவசாயிகள் தொந்தரவுக்கு உள்ளாக வேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமாக சில பொருளை விவசாயிகள் எடுத்துக்கொண்டு போகும்போது, இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தினால் வியாபாரிகள் கொண்டுபோகிறார்கள் என்று சொல்லலாம் அல்லது விவசாயிகள் கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். விவசாயிகள் கொண்டுபோகக் கூடிய பொருளை வியாபாரிகள் கொண்டு போவதாகச் சொல்லி, லைசன்ஸ் எங்கே என்று கேட்டு அனாவசியமாக சரக்குகளை இறக்கிப் போட்டு ஒரு நாள் டிலே செய்து, பத்து, இருபது ரூபாய் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று சில அதிகாரிகள் நினைக்கலாம். ஆகவே, அந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையிலும் அமுல் நடத்தலாம், பாதகம் உண்டாக்கும் முறையிலும் நடத்தலாம். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தக்கூடிய அதிகாரிகள் கவனிக்கவேண்டியது என்னவென்றால், விவசாயிகள், கலவி அறிவு இல்லாதவர்கள், பெரிய சட்ட திட்டங்களைத் தெரியாதவர்கள்; அப்படிப்பட்டவர்கள் போகும்போது சில தவறுதல்கள் ஏற்பட்டாலுங்கூட, அவர்கள் தெரிந்து செய்யக்கூடியதல்ல; தெரியாத காரணத்தால் ஏதோ தவறு ஏற்பட்டால் அதைப் பெரிய குற்றமாகக் கருதி தண்டனை விதிக்காமல் நல்ல முறையிலே அந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தினால் இந்தச் சட்டம் விவசாய உற்பத்தியாளருக்கு மிகவும் பலன் தரும், நல்ல முறையிலே இருக்கும் ஆகையால் இந்த மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியினால் தான் மிக்க பலனை அடையமுடியும். விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டம் போற்றக்கூடியது. ஆகையால், இந்தச் சட்டத்தை மனப்பூர்வமாக வாழவேற்றோம். அந்த முறையிலே அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது பேசக்கூடிய காலங்களில் சிற்சில இடங்களில் இருக்கும் கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்னபோது கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவைகளையெல்லாம் விதிகளில் அழுத்தும் திருத்தமாகச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் சட்டத்தினாலே விதிகளினாலோ சிக்கல்கள் ஏற்படா. அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்துச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயம் சேரடைவதற்கு விளைபொருள்களை விற்பனை செய்வது ரொம்ப முக்கியமான அம்சம். விற்பனைக்குப் போதிய வசதி இல்லை யென்றால் விவசாயம் சேரடையாது. எவ்வளவு சிறு விவசாயியாக இருந்தாலும் ஓரளவு அவனுக்கு வேண்டுவது உணவு மட்டுமல்ல; மற்றவற்றுக்கும் உழும் சாதனங்களுக்கும் அந்த நிலக்கை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஓரளவு விற்கவேண்டியிருக்கிறது. விற்கும் போது நல்ல விலைக்கு விற்கவேண்டும். அதுதான் முக்கியமான கருத்து. ஆகவேதான் 1933-வா. ஆண்டிலே நிறைவேற்றப்பட்ட இந்தச் சட்டம் இதுவரை அமுலில் இருந்தபோதிலும் அது போதவில்லை. கமர்ஷியல் ரீதியாகக் கட்டும்தான் அந்தச் சட்டம் இருந்ததுவந்தது. மற்ற பொருள்களும் இந்த வசதி வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் இது வரையில் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட குறைபாடுகளையும் நாம் நிவர்த்தித்து, போதிய வசதிகள், நல்ல விலைக்கு விவசாயிகள் விற்பனை செய்வதற்கு

2nd September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

வேண்டிய வசதிகள் ஏற்படவேண்டிய வகையிலே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டது. இந்த மசோதா கொண்டுவந்ததிலே முக்கியமான ஒரு திருத்தம் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி சீரான முறையிலே மார்க்கெட் கமிட்டி செய்யக்கூடிய வேலையைச் செய்வதாக இருந்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது திருத்தம். அதற்கு ஆட்சேபனை தெரிவிக்கப்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. கே. எஸ். சுப்ரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமானால், கூட்டுறவு சங்கமா? அல்லது விவசாய இலாகாவா அல்லது கூட்டுறவு இலாகாவா என்ற போட்டா போட்டி, முரண்பாடு ஒன்றும் இல்லை. முரண்பாடு ஒன்றும் இல்லை என்ற வகையிலேதான் அந்த யோசனை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டியால் அமைக்கப்படுகிற கமிட்டி இந்தச் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட, இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படைக்கு ஏற்றவாறு நல்ல மார்க்கெட்டிங் கமிட்டியாக அமையவேண்டும். அவ்வாறு அமைகிறதா என்று பார்த்து தீர்மானிப்பதே வேண்டிய பொறுப்பு விவசாய இலாகாவில் இருக்கிறது. விவசாய இலாகாவைக் கேட்டுத்தான் செய்யவேண்டுமென்று வைப்பதனால் ஒரு இலாகாவுக்கு ஒரு இலாகா முரண்பாடே கிடையாது. அரசாங்கத்திற்கு எந்த இலாகாவாக இருந்தாலும் ஒன்றுதான். எல்லோருக்கும் உள்ள ஒரே லட்சியம் மக்களுக்குத் தொண்டு புரிவது என்பதுதான். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயிகளுக்குத் தொண்டு புரிவதுதான் முக்கியம். அதுதான் கூட்டுறவு இலாகாவின் லட்சியம். கூட்டுறவு இலாகாவாலும் அந்த முறையிலேதான் இது அமுல் நடத்தப்படும்.

மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டி சரியாக இந்தச் சட்டத்தினுடைய லட்சியம் நிறைவேற்றக்கூடிய வகையிலே இருக்கிறதா என்பது கேள்வி. அப்படியிருந்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். கனம் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைப் பின்னாலே மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவு சங்கம் அமைக்கவேண்டிய கமிட்டிக்கு எதிர்ப்பையே அவர்கள் மீண்டும் தெரிவித்தார்கள். இந்தச் சட்டத்தை மாற்றவேண்டிய நிமித்தம் ஒன்றும் இருக்காது. மார்க்கெட் கமிட்டி அசல் கமிட்டியாக இருந்தாலும் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் அமைக்கப்படும் கமிட்டியாக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கமிட்டியும் சீராக இந்தச் சட்டத்தின் லட்சியத்திற்கு ஏற்றவாறு விவசாயிகளின் நலனுக்கு உகந்தவாறு தொண்டு புரியவில்லையென்றால் அந்தக் கமிட்டிக்கு இடம் இருக்காது. அந்தக் கமிட்டியைக் கலைத்து விட்டு வேறு ஏற்பாடுதான் செய்யவேண்டியிருக்கும்.

இன்னும் சில யோசனைகள் எல்லாம் சொன்னார்கள். திரு கோவிந்தசாமி அவர்கள் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி விஷயத்திலே ரொம்ப அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவர். அதிலே அனுபவம் இருக்கிறது. இவர்களுடைய செலக்ட் கமிட்டியிலே இருந்திருந்தால் செலக்ட் கமிட்டியினால் சில யோசனை சொல்லியிருக்கலாம் என்று சொன்னோம். ஆனால் உதவிக்கு வரக்கூடாதென்று இருந்துவிட்டால் குளு குளு ஸ்தலத்திற்கு மற்றவர்கள் பின்னால் வந்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். குளு குளு என்று பேசினவரும் அந்தக் குளு குளு ஸ்தலத்திற்கு என்னோடு வேறு ஒரு செலக்ட் கமிட்டியிலே வந்து, அங்கே பார்க்க வேண்டும். இங்கே பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லி, உதவையிலே இண்டு நாள் இருந்து நன்றாகப் பார்த்து அனுபவித்துவிட்டு வந்தார்கள்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஸாயில் கமிட்டியிலே வந்திருந்தார்கள்.

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: குளு குளு ஸ்தலத்திற்குத் தான் வந்தார். ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்கள், எக்சிஸ்டிங் அங்கத்தினர்கள் கொடுத்த யோசனை எதையுமே எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் செலக்ட் கமிட்டியிலே இருந்திருந்தால் அவ்வாறு சொல்லியிருக்க மாட்டார். எந்தக் கமிட்டியாக இருந்தாலும் சொல்லக் கூடிய யோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டுதான் வருகிறோம். செலக்ட் கமிட்டியிலே முக்கியமான மாறுதல் என்னவென்றால் அசல் மசோதாவின்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd September 1959]

இந்த மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி நியமனம் என்று இருந்தது. அதைத் திருத்தி, தேர்தலாக வைக்கவேண்டுமென்ற யோசனை, திருத்தம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களால் தான் கொண்டுவரப்பட்டது. அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அரல் மசோதாவிலே இல்லாவிட்டாலும் முக்கியமான திருத்தங்கள் எதிர்க்கட்சியினரால் கொண்டுவந்திருந்தாலும், ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கதாயிருந்ததால் ஏற்றுக்கொண்டோம்.

விற்பனை வரியைப்பற்றியும் திண்டிவனத்தில் நடந்ததைப்பற்றியும் கூறப்பட்டார்கள். அதுபற்றி எனக்கும் புகார் வந்தது. விற்பனை வரி இலாகா சார்பில் ஒரு புகார் சொல்லப்படுகிறது. மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி ஒத்துழைப்பது இல்லை, விற்பனை வரி வசூலிப்பதிலே என்று. மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி உதவியை அவர்கள் நாடுகிறார்கள். திண்டிவனத்திலே வசூல் செய்வதைப்பற்றி கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அது இப்பொழுது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. எவ்வாறு அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றாலும் கவனம் செலுத்துவோம். ஆகவே, மொத்தமாக இங்கே உள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் விவசாயிகளுடைய நலனுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் என்று மனப்பூர்வமாக தங்களுடைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து வரவேற்றதற்கு அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

Mr. SPEAKER: The question is:—

'That the Madras Agricultural Produce Markets Bill, 1959 (L.A. Bill No. 9 of 1959) as amended be passed.'

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(2) THE MADRAS KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 10 OF 1959).

Mr. SPEAKER: இப்பொழுது மதராஸ் காதி அண்ட் வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் போர்ட் பில், 1959, எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கிற அங்கத்தினர்களைத் தங்களுடைய பெயர்களைக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959), as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.'

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உதகையில் நடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் இந்த மசோதா பிரேரேபிக்கப்பட்ட போது இந்த மசோதாவின் கருத்துக்களை விளக்கியிருக்கிறேன். அதன் பிறகு இது செலெக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டு இப்பொழுது சில திருத்தங்களுடன் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. கதர், கிராம கைத்தொழில்கள் இவைகள் சரியாக நடைபெற வேண்டும் என்றும் அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பு இல்லாதவர்களுக்கும் கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்கும் வேலை கிடைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் குறைந்த வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு கொஞ்சம் வருமானத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் இதுக்கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் இந்தத் தொழில் சீராக நடைபெறுகின்றனவா என்பதற்கும் அதற்கு சட்ட பூர்வமாக அது அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் மத்திய போர்ட் ஒன்று இருக்கிறது. அவர்கள் அதற்கு பணம் உதவியும் ஒதுக்கி வைத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சரிவர நடைபெறுவதற்காக கடனும் மானியமும் வழங்குகிறார்கள்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] 2nd September 1959]

அப்படி வழங்கப்படும் மானியத்தையும் கடனையும் சரியானபடி பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்களா என்பதற்காக நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் அம்மாதிரி சட்டபூர்வமான ஒரு போர்டை அமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்துடன் ஒரு போர்டை அமைக்கவேண்டும்—என்பதற்காகத்தான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு போர்டு ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவை செலெக்ட் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் திருத்தங்கள் முக்கியமான திருத்தங்களாக இல்லாவிட்டாலும் திருத்தங்கள் என்ற முறையில் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு அந்த திருத்தங்களுடன் இப்பொழுது இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த திருத்தங்களில் முக்கியமானது ஒன்று. உத்யோக பற்று இல்லாதவர்களை இந்த போர்டில் போடுவதில் எந்தமாதிரி வாசகம் இருந்ததோ அது மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது காதி கிராம கைத்தொழில் இரண்டிலும் அக்கரையுள்ளவர்களை இதில் போடவேண்டும் என்று இருந்தது. அதை இப்போது மாற்றி கதர்வது அல்லது கிராம கைத்தொழிலிலாவது அக்கரையுள்ளவர்களை என்று மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது "அண்ட்" என்று இருந்ததை மாற்றி "ஆர்" என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி போர்டு மீட்டிங்குக்கு வருகிற உத்தியோகஸ்தர்கள் யார் யார் வரவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒரு தனிப்பட்ட நோட்டிபிகேஷன் போட வேண்டும் என்று இருந்தது. அது அவசியம் இல்லை என்று கருதி அரசாங்கம் அது சம்பந்தமாக ஒரு உத்தரவு போட்டால் போதும் என்று மாற்றி அமைத்து திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவின் பேரில் அதை நிறைவேற்றி விடலாம் என்ற எண்ணத்துடன் அது மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றொன்று சர்வீஸ் கண்டிஷன்கள். அதைப் பற்றி எட்டாவது க்ளாஸில் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. போர்ட் தலைவர் அவருடைய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர் இருக்கிறார். அங்கே ப்ரெசிடென்ட் என்று இருந்ததை இப்பொழுது வைஸ் ப்ரெசிடென்ட் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது "term of office and conditions of service of vice president" என்று மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரெசிடென்ட் என்று இருப்பதை வைஸ் ப்ரெசிடென்ட் என்ற ஒரு சிறிய திருத்தம்தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றொன்று, போர்டால் வசூல் செய்ய முடியாத பணமாக இருந்தால் அதை தள்ளுபடி செய்வதற்கு ராஜ்ய சர்க்காருடைய அனுமதி பெற வேண்டும் என்றும் அப்படி தள்ளுபடி செய்யக்கூடிய பணம் இதற்கு முன்னதாக ஐந்து ஆயிரம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. அதை மாற்றி இப்பொழுது மூவாயிரமாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் இதில் ஒரு சிறிய திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் போர்ட் பற்றிய ரிப்போர்ட்கள் ஸ்டேட்மென்ட்கள் "All returns, statements and particulars furnished by the Board to the Government" in sub-section (3) of clause 24-ல் இவைகள் எல்லாம் இந்த சட்ட மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று புதியதாக ஒரு டீப் பிரிவு 24 ஆவது பிரிவிக்கு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் தான் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றப்படி அநேகமாக ஏற்கனவே கொண்டு வரப்பட்ட மசோதாப்படியேதான் இப்பொழுதும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த திருத்தங்களுடன் இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வாழ்த்தைக் கொடுத்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Mr. SPEAKER: Motion moved—

'That the Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959), as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.'

[2nd September 1959]

SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு நாட்டில் கதர், சிறிய கிராமக் கைத்தொழில் இவைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் நடத்தி தேசத்தில் அபிவிருத்தி காண வேண்டும் என்கிற முறையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நாம் ஆதரிக்கத்தான் வேண்டும். கதர், நமது தேசத்தின் சாதாரண வாழ்க்கை நிலையில் இருக்கின்ற கிராம மக்களின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் ஒரு நோக்கம் வேண்டும் என்பதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு தான் மகாத்மா காந்தியடிகள் இந்தக் கதர் பொருளாதார திட்டத்தை நாட்டில் வைத்தார்கள். ஆனால் இதில் எவ்வளவு தூரம், அரசாங்கம் கதர் அபிவிருத்தி செய்வதில் தக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்ட பிறகும், எந்த விதமான அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டு வந்தார்களோ அந்த அளவு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. இந்த மக்கள் பார்க்கும்போது எந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி காணவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி கண்டதாகத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் அதற்கு என்று எந்த அளவுக்கு பணம் செலவு செய்தார்களோ அந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி காணவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. இன்றைக்கு இந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் எவ்வளவு உதவி கொடுத்திருந்தும் அந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி அடையாமல் அதற்கு அரசாங்கம் உதவி அளிக்கக்கூடிய அளவில்தான் முன்னேற்ற மடைந்திருக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. அரசாங்கம் பணம் கொடுத்து அந்தத் தொழிலை காப்பாற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. தானே இயங்கக்கூடிய நிலைமையில் அது இன்றைக்கு இல்லை. எவ்வளவு நாட்களுக்கும் தான் நாம் அந்தத் தொழிலுக்கு உதவி அளித்துக் காப்பாற்றிக் கொண்டே இருக்க முடியும். அந்தத் தொழில் தானே இயங்கக்கூடிய பெரும் தொழிலாக இங்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டும், அதில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இப்பொழுது நாட்டில் சர்வ சேவா சங்கம் என்று ஒன்று இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது. அந்த ஸ்தாபனம் கதர் அபிவிருத்தி, கைத்தொழில் போன்றவைகளை நடத்துகின்றனவாக இருக்கிறது. அதில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். படித்துவிட்டு வேலை இல்லாமல் இருக்கக்கூடியவர்களை அந்த ஸ்தாபனத்தில் நியமித்திருக்கிறார்கள். வேலை இல்லாதவர்களுக்காக என்று அதை அமைத்து அதை அபிவிருத்தி அடையச் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணினால் அது சரியாக வராது. அபிவிருத்தி காண முடியாது. அபிவிருத்தி காண முடியுமா என்பதையும் அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு கதர் அபிவிருத்தியில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை அதில் நியமித்தால் எந்த அளவில் அது அபிவிருத்தி அடையும் என்பதையும் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதில் வெற்றி காண முடியாது. ஆகவே கூடுமானவரையில் இதற்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் நினைத்தால் கதர் அபிவிருத்தியில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுள்ளவர்களைத்தான் இதில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குத் தக்க முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது கிராமங்களில் அம்பர் சர்க்கா பயிற்சி நிலையங்களை ஆரம்பித்து எவ்வளவோ அம்பர் சர்க்காக்களை வாங்கிக்கொடுத்து பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து பயிற்சி கொடுத்து வந்தார்கள். அது இப்பொழுது வெற்றிகரமாக நடைபெற்று வருகிறதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்தும் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இது வரைக்கும் பலன் கிடைக்கவில்லை. இதைப் பற்றி கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சர்க்காக்களை வைத்துக் கொண்டு கிராமங்களில் அதை உபயோகப்படுத்த முடியாமல் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஏதோ சில கஷ்டங்கள் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதிலுள்ள இடையூறுகள் என்ன என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இதைப்பற்றி பல தடவை பல அங்கத்தினர்கள் இந்த சபையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அநேகம்

[2nd September 1959] [Sri A. R. Marimuthu]

இடங்களில் அம்பர் சர்க்காவை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு நூற்காமலேயே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் நூற்க அதிகப்படியான பிரயாசை வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அதிகப்படியான கஷ்டமில்லாமல் எப்படி அதை உபயோகிப்பது என்பதை பற்றி பரிசீலனை செய்து அதில் நூற்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மற்றும் கதர் டிபார்ட்மென்டின் ஆடிட் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால் மூன்று வருஷக் கணக்குகள் அதாவது 1955-56, 1956-57, 1957-58-ம் வருஷக் கணக்குகள் சரிவர எழுதப்படாமல் பல ஊழல்கள் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் இந்த டிபார்ட்மென்டின் கணக்கில் இருந்தால் இந்தத் தொழில் எப்படி முன்னுக்கு வரும் என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். இப்படி கணக்குகள் வைத்துக் கொள்வதில் கூட ஊழல்கள் இருந்தால் இதில் எப்படி லாபம் வரும் நாம் அந்த இலாகாவுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பணம் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படுகிறதா அதில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும் அளவில் வேலை செய்து வருகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய பணம் விரயம் ஆகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். லாபகரமான முறையில் அது நடத்தப்பட வேண்டும். நல்ல முறையில் இந்தத் தொழில் நடக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(Srimathi A. S. Ponnammal in the Chair.)

***SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM :** கனம் சட்டமன்ற தற்காலிகத் தலைவி அவர்களே, கிராம கைத்தொழில், காதி இவற்றின் அபிவிருத்திக்காக ஒரு போர்டு அமைக்கும் உத்தேசத்துடன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவானது மிகச் சிறந்தது என நான் கருதுகிறேன். இதற்கென்றே மத்திய போர்டு ஒன்று இருக்கிறது. அந்த போர்டின் மூலமாக நம் மாகாணத்தின் கதர் இலாகாவிற்கு பணம் வருகின்றது. ஆனால் சட்டபூர்வமாக நம் மாகாணத்திலும் ஒரு போர்டு அமைப்பதன் மூலமாக இங்கே திட்டவட்டமாக நல்லமுறையில் கதரை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உண்மையாக கதர்தான் அஹிம்சையின் சின்னம், அன்பின் சின்னம், பொறுமையின் சின்னம் என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம். இந்த நாட்டிலே ஜனத்தொகை மிகவும் வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. நமது நாட்டில் எத்தனைதான் கரைகத் தொழிற்சாலைகள் அமைத்தாலும் கூட அதன் மூலமாக நம் நாட்டிலுள்ள அத்தனை பேருக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதானது மிகமிக அரிதாகும். ஆகவேதான் நம்முடைய அரசாங்கம் கிராம கைத்தொழில்களையும், குடிசைத் தொழில்களையும் மிகமிக வேகமான முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகிறது. குடிசைத் தொழில்களுக்குள்ளேயே மிகவும் சிறந்த தொழிலாக இருப்பது இந்தக் கதர் தொழில். இந்தக் கதர் தொழிலை சாதாரணமாக நாம் நோக்கும்போது மிகவும் எளிமையான தொழில் இது என்று தென்படும். ஆனால் இதன்மூலமாக வாழ்க்கையைப் பெறுபவர்கள், வாழ்க்கையை நடத்துபவர்கள் மிகமிக அதிகமான கூட்டத்தார் என்பதை நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதுமத்திரம் இல்லை. குறிப்பாக பெண்கள் வீடுகளில் இருந்துகொண்டு முழு நேரமும் நூல் நூற்கிறார்கள். மேலும் தங்களுடைய வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு ஓய்ந்த நேரங்களில் ஈடுபடுகிறவர்களும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இப்படி எத்தனை பெண்கள் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. சர்வ சேவா சங்கம் இந்தக் கதரின் அபிவிருத்திக்கு ஆரம்பத்தில் இருந்தே பாடுபட்டுவருகிறது. என்னாலும்கூட அதனிடத்திலேயே இந்தக் கதர் அபிவிருத்தி வேலைகள் அனைத்தையும் விட்டுவிடவேண்டுமென்ற கருத்தானது முறையிலேயேயன்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் இன்றைக்கு கதர் இலாகாவை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அதன் அபிவிருத்தியானது அளவிறந்த முறையில் அடைந்திருக்கிறது

[Srinathi P. K. R. Lakshminantham] [2nd September 1959]

மிகக் கனியைச் செம்பாய்ப்படுத்தி எடுத்த புகைபக்கைகள் இந்நூற்றாண்டும் கூட அத்தே மாதிரியான புகைத்தல் கதர் மூலக்கினால் தயாரிக்கக்கூடிய அபிவிருத்தி நமது சர்க்கார் இத்துறையில் எடுக்கப் பின்னர் சர்ட்டிபிகேட்டை, கவர்ச் சித்தப்பாபா பிஷாபரின் கட்ட அபிவிருத்தி அமைந்திருக்கிறது. தற் காலத்தில் மக்கள் விஞ்ஞான சூழலில் எல்லாம் கதர் மூலங்கள் கிடைக்கின்றன என்பதை அதும்கு முக்கியமாகக் காரணம் சர்க்கார் இத்துறையில் எடுக்கப் புகை அமைப்பை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆகவேதான் சர்க்கார் இத்துறையில் எடுப்பும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண் டிருப்பதானது மிகவும் பொருத்தமுள்ளது. இத்துறையில் அதிக வெளிச் சிவைய ஏற்படுத்தித் தவறாகக் போன்ற அமைப்பது என்கிற கருத்தையும் நான் விரிவுப்படுத்துகிறேன்.

மேலும் பொன்றிற்று வேலை கொடுக்கக்கூடிய, யைழ விதவை
கூடுக்கு வேலை சம்பாதிக்கக்கூடிய முறையில் கொடுக்கக்கூடிய
அம்மர் சிக்கிப் போன்ற முக்கியமான திட்டத்துக்கும் ஏற்றாக்கொண்டு
நல்ல முறையில் பொய்ப்பிடுவதற்காக இத்தகைய ஒரு போடு அமைக்கக்
கூடிய வகையில் ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதை வரவேற்று
நான் எண்ணுகிறேன் உரையை நடத்துகக்கொள்கிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்று சில சங்கதிகளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவானது சட்டப்ரதமமாக “மெட்ராஸ் ஸ்டீட் காதி அணை வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் போர்டுக்கு” அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கொண்டுரவரப்பட்டதாகும். இப்போது நமது தேர்ப் பிதா மகாத்மா காந்தி உயிரோடு இருந்திருந்தால் அவர் அவ்விலே ஆனந்தம் கொண்டவர் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காந்தி கண்ட கனவானது இந்தச் சட்டத்தினால் நனவு ஆகப் போகிறது. லீபம ஜனங்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும், கிராமத் தொழில்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்பதுதான் அவர் கண்ட கனவு. அந்தத் தேக்கத்தோடு இன்னவையினும் இந்தச் சட்டம் கொண்டுரவரப்படுவதைக் கண்டு நாம் எல்லோரும் பரிபூர்த்தி கொள்ளவேண்டியதுதான்.

ஆனும் சர்க்காருக்கு நமர் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த போர்க்கு 15 மெம்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கப்போவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பதினைந்து பேர்களையும் நியமனம் செய்யும்போது அவர்களுடைய யோக்கியதாம் சங்களை நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு நியமனம் செய்யவேண்டும், குறிப்பாக இந்த மசோதாவிலே இதன் மெம்பர்களாக வருகிறவர்களுக்கு என்ன என்ன யோக்கியதாம்சங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. Interest in the development of Khadi அவர்களுக்கு கதர் அபிவிருத்தியில், Interest in the production of khadi அவர்களுக்கு உற்சாகம் இருக்கவேண்டும். அதோடு கூட Interest in the development of Village Industries உள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்களை அங்கத்தினர்களாகத் தேர்ந்தெடுப்பது என்பது மிக மிக வசலேற்றத் தக்க விஷயம். ஆனால் நடைமுறையிலும் ஒன்றைக் கவனிக்கவேண்டும். தமிழ் மெம்பர்களாகச் செல்வாக்கினால் வந்துவிரி கிறவர்கள் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு Interest in the production and development என்பதைப்பற்றி கவலை இல்லை.

அந்த நபருக்கு சர்க்காரிலே செல்லாக்கு இருந்தால் அவர்கள் மெய்ப்பர் களாக வந்துள்ளீர்கள் கூடும். இவ்விஷயத்தில்தான் சர்க்கார் தகுந்த கவ னம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். உண்மையாக கிராம வாசிகளோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறவர்கள், கதர், குடிசைத் தொழில் இவற்றில் அதிகமான பற்றும், உற்சாகமும் உள்ளவர்கள், அவற்றில் ஈடுபட்டிருப்ப வர்கள் இந்தக் கமிட்டி உறுப்பினர்களா நியமனம் செய்யப்பட்டவென்றும். ஆகவே மாகாணம் முழுவதற்கும் நியமிக்கப்படுகிற போர்டில் 15 உறுப்பினர்கள் என்றால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒவ்வொரு உறுப்

2nd September 1959] [Sri P. G. Manickam]

பினர் எங்கிற அடிப்படையிலாவது அவசியமாக இருக்கவேண்டும். அதி
லாம் குறிப்பாக நான் என்ன சொல்லிறேன் என்றால் குடிசைத் தொழி
லில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய எழைமக்களுடைய பிரதிநிதி அங்கே இருக்க
வேண்டும். ஆதிகாலத்தில் குடிசைத் தொழிலில் அதிகமாக ஹரிஜனங்
கள் நான் ஈடுபட்டுவந்தார்கள். அவர்களிடத்தில் இருந்த குடிசைத்
தொழில்கள் எல்லாம் நசிந்துக்கிடக்கின்றன. அப்போப்பட்ட குடிசைத்
தொழிலை புனருத்தரணம் செய்வதற்காக ஓர் போர்டு அமைக்கப்படுகிறது
என்றால் ஹரிஜனங்களில் இருந்தும் பிரதிநிதிகள் அந்தகுத் தேர்ந்
தெடுக்கப்படவேண்டும். அதுவும் உண்மையில் கிராமவாசிகளோடு பழகி,
குடிசைத் தொழிலுக்கும், கதருக்கும் புத்தியர் அளிப்பதற்காக சதா
பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்க ஹரிஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகள் அந்தக்
கமிட்டியில் இருந்தால்தான் சாந்தி கண்ட கனவானது நனவாகும்.
இது சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட இருக்கிற கமிட்டி. ஆகவே சர்க்கார்
இந்தக் கமிட்டி உறுப்பினர்களை நியமிக்கும்போது நான் சொன்ன
சங்கதிகளை எல்லாம் மனதில் நிறுத்தி நடவடிக்கை எடுத்துக்
கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்வதன்மூலம் காந்திஜீயின்
அந்தராத்மாவைக்கு அதிக மகிழ்ச்சி உண்டாகும் என்று
தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, கதர், கிராமக் கைத்தொழில் குழுவானது இதற்குமுன் ஒரு ஆலோசனைக் குழுவாக அமைந்திருந்தது. இப்பொழுது இந்தக் குழுவை சட்டபூர்வமான குழுவாக அமைக்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்தக் கமிட்டியை இப்பொழுது என் சட்ட பூர்வமாக கொண்டுவரவேண்டும் என்பதை ஆலோசிக்குமிடத்து இத்தகைய கதர் அபிவிருத்தி, கைத்தொழில் அபிவிருத்தியை இந்திய யூனியனில் உள்ள பல ராஜ்யங்களில் சில ராஜ்யங்கள் மட்டும்தான் அதிகாரப் பூர்வமாக ஏற்று நடத்த முன்வந்தன. அம்மாதிரி நடத்திய ராஜ்யங்களில் சென்னை ராஜ்யமும் ஒன்றாகும். சென்னை ராஜ்யத்தில் கதர் அபிவிருத்தியை மேற்கொண்டு நடத்தி பல ஆண்டு அனுபவம் காரணமாக இந்த ஆலோசனைக் குழுவானது அதிகார பூர்வமான குழுவாக அமைக்கப் பட்டால்தான் நல்ல முறையில் செயலாற்ற முடியுமாதலால், அதிகார பூர்வமான குழு அமைக்கப்படுகிறது. இந்தக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் கதர் அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் நல்ல அக்கரை கொண்டவர்களாகவோ அல்லது கிராமக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியில் நல்ல அக்கரைக் கொண்டவர்களாகவும் இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது முழுதும் வரவேற்கத் தக்கதாகும். இந்தக் கமிட்டியார் அம்மாதிரி அக்கரைக் கொண்டவர்களாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. இன்னும் சில இடங்களில் பிரதிநிதிகளாக இருக்கக் கூடியவர்கள் இந்தக் குழுவில் நியமிக்கப்பட்டால்தான் நல்லது. இன்றைக்கு கதர் அபிவிருத்தி திட்டமானது சில இடங்களில் வெற்றி கரமாக இயங்கவில்லை யென்றால் அதற்கு இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிகளுக்கு அதிக ஊதியம் இல்லை என்றது தான் காரணம். நூற்புத் தொழிலிலோ அல்லது வேறு சிறு கைத் தொழிலிலோ ஈடுபட்டு தங்களுடைய ஊதியத்தை அதிகப்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. அதனால் அதைக் கைவிட்டுவிடுகிறார்கள். உதாரணமாக நல்ல செழிப்பான பிரதேசத்தில் உள்ள விவசாய தொழில்களில் நான் ஒன்றுக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டரை ரூபாய் சம்பாதித்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் கதர்த் தொழிலில் ஈடுபடமாட்டார்கள். கதர்த் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றவர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 12 அணு முதல்கொண்டு 1 ரூபாய் 8 அணு வரைக்கும் தான் கதர்த் தொழிலில் ஊதியம் பெற முடியும். ஆகவேதான் அவர்கள் இந்தக் கதர் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். ஆனால் மிகவும் வரண்ட பிரதேசத்தில் இன்றைக்கு 8 அணு அல்லது 12 அணுதான் ஒரு நாளை கூலியாகும். இத்தகைய கூலி ஆட்களுக்கு கதர் திட்டத்தின் மூலம் ஒரு நாள் ஒன்றுக்கு 12 அணு அல்லது 1½ ரூபாய் கிடைக்கிறதென்றால் நிச்சயமாக அவர்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட முன்வருவார்கள். ஆகவே இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகிறவர்கள்,

[Sri K. R. Viswanathan] [2nd September 1959]

வறண்ட பிரதேசத்தில்தான் மிகுதியாக இருக்க முடியும். எனவே இந்த சட்ட பூர்வமான குழுவில் காடாரம்பப் பிரதேசத்தில் உள்ளவர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்தால் நல்ல ஆலோசனைகளைக் கூற இடம் ஏற்படும். ஆகையால் காடாரம்பப் பிரதேசத்தில் இருப்பவர்கள் இக் குழுவின் அங்கத்தினராக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கதர் அபிவிருத்தி திட்டத்தையும் கிராமக் கைத்தொழில் திட்டத்தையும் அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். காடாரம்பப் பிரதேசத்தில் இருப்பவர்கள் கதர், கைத்தொழில் அபிவிருத்திக் குழுவில் இருந்தால் திட்டத்தை மேற்கண்ட பிரதேசத்தில் விஸ்தரிக்கத் தகுந்த ஆலோசனைகளை சொல்ல முடியும்.

பதினேழாவது பிரிவிலே இந்தக் குழு தன் நிதியிலிருந்து செலவழிப்பதற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்திற்கு அப்பாற்பட்ட இடங்களுக்கு இந்த நிதியிலிருந்து ஒத்த சில காரியங்களுக்கு செலவிடப்படலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக இந்த விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எனக்குப் புரியவில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கதர் அபிவிருத்தி திட்டத்திற்கும் கிராம கைத்தொழில் அபிவிருத்தி திட்டத்திற்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையானது நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கே போதுமானதா என்று சந்தேகிக்கக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறது. அதை நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு வெளியில் கதர் அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கு செலவிடுவதற்கு உரிமை உண்டு என்று ஒரு விதி விலக்குக்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Chairman, I quite appreciate the laudable object of the Government in bringing forward this measure and I welcome it wholeheartedly. According to this Bill, the Khadi and Village Industries Board will become a statutory body and by converting it into a statutory body, many objects may be gained. Clause 11 gives ample powers with regard to the functions of the Board and among them it has been enunciated that sufficient propaganda should be done and liberal loans should be given and many other things should be done. But my submission is that sufficient propaganda has not been done in the villages and even in the Community Development Block areas also we find that propaganda is wanting. There should be sufficient propaganda in each and every village and for that the Government should appoint special staff so that they can go to each and every place and do propaganda there on a very large scale. We are not also having adequate training centres. Unless more training centres are established in important centres, it may not be possible for us to give publicity and also make people take up to this work.

In certain areas considerable difficulty has been experienced in getting raw materials and they also should be pushed through in all places and every facility should be given.

Another point that I wish to emphasize is this. The Government should consider the desirability of reducing the price of khadhar as much as possible because it is not within the easy reach of the poor man. Khadhar is very costly as compared to other textile goods and it also wears out very often. Therefore, we should try not only to improve the quality but also thoroughly examine and find out whether it will be possible to reduce its price so as to make it within the easy reach of the poor man. That

[2nd September 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

should be the object of the Government and if this is done and as I stated before, if propaganda, raw materials and facilities are also provided, I am sure, a large number of people will come forward to take up this work and thereby we will be in a position to give adequate employment. This is all my submission.

* SRI S. SADASIVAM: மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்ற தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய கதர், கிராமக் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி போர்டு அமைக்கும் திட்ட மசோதாவை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இன்று நடுக் குள்ள பிரச்சனை நம் நாட்டிற்கு உகந்த தொழிலாக தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். கனரகத் தொழிலும் கிராமக் கைத்தொழிலும் நம் நாட்டில் இருக்கின்ற இத்தொழில்கள் இரண்டுடன் விவசாயத் தொழிலையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் விவசாயத் தொழில்தான் மிகவும் புராதனமானது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆனால் கிராமங்களில் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு அதிகமான ஊதியம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே கிராமத்திலுள்ள மக்கள் வருவாயை உயர்த்திக்கொள்வதற்கு ஒரு உபதொழில் தேவை. அப்படி உபதொழில் கொடுத்தால்தான் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் நகரத்தை நோக்கி வராமல் கிராமத்திலேயே இருந்து ஏற்றவாறு அதிகமான உணவுப்பொருள் தானியங்களை உற்பத்தி செய்யமுடியும்.

விவசாயிகள் எல்லா பருவங்களிலும் பயிர்த் தொழிலை செய்வதில்லை. சில பருவங்களில்தான் பயிர்த் தொழில் செய்ய முடியும். மற்ற பருவங்களில் விவசாயத்தில் ஈடுபடமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் கனரகத் தொழிலைவிட, இது போன்ற சிறு குடிசைத் தொழில்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அம்மாதிரி குடிசைத் தொழில்களிலே மிகவும் முக்கியமானது கதர் தொழில். இந்த விஷயத்தில் என்னுடைய தொகுதி ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது என்றுகூடச் சொல்லலாம். கதர் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் ஸ்ரீ விசுவநாதன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் வறண்ட பிரதேசங்கள், மானுவாரி பிரதேசங்களில் வாழும் மக்கள்தான். அவர்களுக்கு வருஷத்திற்கு மூன்று மாதங்கள்தான் பயிர்த் தொழில். மீதி காலங்களில் அவர்கள் வேறு தொழிலை செய்து பணம் சம்பாதிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரதேசம்தான் என்னுடைய பகுதியாகிய கரூர் தாலுகாவிலுள்ள அரவக்குறிச்சி தொகுதி. அங்கு கதர் தொழில் மற்ற இடங்களுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக அமைந்திருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் சர்க்காரின் செண்டர்கள் ஐந்து இருக்கின்றன. அந்த ஐந்து செண்டர்களிலும், ஒவ்வொரு செண்டருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு சுமார் ஒரு லட்சம் சிட்டங்கள் வீதம் ஐந்து லட்சம் சிட்டங்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அதே சமயத்தில் தமிழ்நாடு சர்வோதயத்தினர் அதே பகுதியில் கிட்டத்தட்ட மூன்று லட்சம் சிட்டங்கள் தயாரிக்கிறார்கள். ஆக ஒரு மாதத்திற்கு மொத்தம் எட்டு லட்சம் சிட்டங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இதிலிருந்து வரும் தொகை சுமார் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் அந்தப் பகுதியிலேயே செலாவணியில் இருந்து வருகின்றது. இந்தத் திட்டம் அங்கு இல்லாவிட்டால் அங்குள்ள மக்கள் நிச்சயமாக வேறு இடத்திற்கு வேலை தேடி செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். கதர் திட்டம் வெற்றி அடையவில்லை என்று சிலர் சொல்வது எனக்குப் பொருந்தாத விஷயமாகத் தோன்றுகிறது. கதர் தொழில் தனிப்பட்ட ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாக கருதக் கூடாது. என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள அத்தனை பேரும் இந்த திட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வறுமையைப் போக்குவதற்கு கதர் திட்டம் முக்கியமாக உதவியாக இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை இன்னும் நல்ல முறையில் வளர்க்க வேண்டும் என்பது தான் சர்க்காரின் நோக்கம்.

[Sri S. Sadasivam] [2nd September 1959]

இந்தத் திட்டம் இயக்குவதிலும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நூல்களை துணியாக மாற்றுவதற்கு தகுந்த நெசவாளர்கள் கிடைக்காது ஒரு பெரிய குறையாக இருக்கிறது. இந்த குறையை நீக்குவதற்கு இந்தக் குழு நன்றாக ஆராய்ந்து ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். எனக்கு தோன்றுகின்ற ஒரு சிறிய கருத்தையும் நான் சொல்ல விரும்புகின்றேன். கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு, கூட்டுறவு இயக்கங்களிலே தரப்படுவது போல் ஒரு பகுதி கதர் தரிகளையும் அமைக்க வழி செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மக்களுக்கு சிரமம் இல்லாமல் துணி வழங்க முடியும். கதர் துணி போதாதா என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். உற்பத்தி இடத்திலேயே சுய தேவை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆடிப் பண்டிகையின்போது துணி விநியோகம் செய்யப்பட்டது. அப்பொழுது துணி போதாத நிலைமை ஏற்பட்டது. கதர் உற்பத்தி செய்து தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டியது இல்லை. அதிர்ஷ்டவசமாக உற்பத்தியாறிக்கொண்டிருந்தால் அது வியாபாரம் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

அம்பர் ராட்டையில் மக்கள் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் தயாராகும் சுமார் எட்டு லட்சம் சிட்டங்களில் இரண்டு லட்சம் சிட்டங்கள் அம்பர் ராட்டையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. நூல்கள் மிகவும் நேர்த்தியாகவும், மில் நூலைப் போல் முறுக்கு ஏற்றப் பட்டதாகவும் நெய்யப்பட்டால் சிறந்த துணியாக தயாரிக்கக் கூடியதாகவும் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. மில் துணியின் தன்மையைவிட கதர் துணி யின் தன்மை உயர்ந்து வருகின்றது. கிசான் சர்க்காவை குறைத்து அம்பர் சர்க்காவை அதிகமாக உபயோகித்தால் துணியின் விலைகூட. ஓர் அளவுக்கு குறைக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அம்பர் ராட்டையை இன்னும் சலபமாக இயக்குவதில் அதை கண்டுபிடித்த ஏகாம்பரம் அவர்கள் முயன்று வருகிறார்கள் எனக் கோவிப்படுகிறோம். இது இன்னும் நன்றாக சீர்த் திருத்தம் அடைந்தால் கதர் உற்பத்தி அதிகரிக்கும், கதர் ஒரு கிராம குடிசைத் தொழிலாக நிச்சயம் விருத்தியாகும். இதற்காக ஒரு கமிட்டி அமைக்க முன் வந்ததைப்பற்றி சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

* Sri V. SUBBIAH : சட்ட மன்ற தாற்காலிக தலைவர் அவர்களே, சபை முன்பு இருக்கக்கூடிய காதி, கிராம கைத்தொழில் மிகவும் முக்கியமானது. இதில் முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் : இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய மத்திய கதர் போர்டிலிருந்து ராஜ்ய கதர் போர்டை அமைப்பதாகும். இதுதான் மாறுதல். மத்திய போர்டு வழங்கும் மான் யத்தை ராஜ்ய போர்டு வாங்கி வழங்குகிறார்கள். இந்த போர்டு செயல்படுவதில்தான் இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமைத்து நடத்த முடியும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் கதர் சங்கு உற்பத்தி ஆகிறது என்பது அரசாங்கம் கொடுக்கும் புள்ளி விவரங் களிலிருந்து பார்க்க முடியாது. இந்த ராஜ்யத்தில் வறுமை எங்கே இருக்கிறது என்பது கண்கர்கள் கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து பார்க்க முடியாது. எங்கே கதர் அதிகமாக உற்பத்தி ஆகின்றதோ, எங்கே கதர் நூற்கப்படுகின்றதோ அந்த இடம்தான் இந்த ராஜ்யத்திலேயே வறுமையின் கிராம என்று கொள்ளலாம். கதர் நூற்பதற்கு குறைந்த கூலி, அதிக உழைப்பு என்று இருக்கிறது. இருந்தாலும், விவசாயியின் ஓய்வு நேரத்தில் செய்யக்கூடிய தொழிலாக இருக்கிறது. இது காந்தி அடிகளால் சர்வ சேவா சங்கத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இன்று ராஜ்ய சர்க்கார் இதை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் செலவிடப்படும் தொகை பல லட்ச ரூபாய்கள். இதற்கு புள்ளி விவரங்கள் சரியாக தருவது இல்லை. பல கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. பல கேள்விகள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. பல காலாவதியாகி போய்விடுகின்றன. பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் உத்தியோகத்தில் போய்விடுகின்றன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. பல உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்டேட் லெவலில் காதி டைரக்டர், டெபுடி டைரக்டர், அசிஸ்டெண்டு டைரக்டர் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை காதி ஆபீசர்கள், சென்ட்ரல் காதி ஆபீசர்கள் என்று பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். சர்வ சேவா

[2nd September 1959] [Sri V. Subbiah]

சங்கத்தில் இம்மாதிரி உத்தியோகஸ்தர்கள் கிடையாது. அதில் தமிழ் நாடு செக்டரி, ஒரு சேஸ்லேமேன் இவர்கள்தான் இருந்தார்கள். அவர்கள் குறைந்த சம்பளத்தில் வேலை செய்தார்கள். இவரும் பகலுமாக உழைத் தார்கள். ஆனால் இன்று உத்தியோகத்திலேயே பெரும் பகுதி பணம் செலவழிந்து விடுகிறது. கதரில் நம்பிக்கையில்லாதவர்கள் இந்த வேலை யில் இருக்கிறார்கள்.

எனக்குத் தெரிந்த வரையில் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கதர் உற்பத்தியைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. இந்த நிலைமையில் இருக் கிறார்கள். நமது ராஜ்ய சர்க்கார் இதைப்பற்றி நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இனிமேல் வரக்கூடிய போர்டிலாவது கதரைப் பற்றி நன்றாக தெரிந்தவர்கள் கதரை உபயோகித்து கிராம பொரு ளாதாரத்தை எப்படி மேம்பாடு அடையச் செய்யலாம் என்று தெரிந்தவர் கள், கதரில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள், இதில் செயலாளராக இருந்தால் தான் சரியாக இந்த இயக்கம் நடத்த முடியும். கதர் உற்பத்தியிலே வேலை செய்தவர்கள், இதிலேயே தங்கள் குடும்பத்தை எடுபடுத்திக்கொண்ட வர்கள், இதைப்பற்றியுள்ள விவரங்களை எல்லாம் நன்கு தெரிந்துகொண்ட வர்கள் இருந்தால்தான் இந்த இயக்கம் நல்ல முறையில் நடைபெற முடியும். அதல்லாமல் வெறும் ஐ.வி.எஸ். ஆபீஸர்களையும், ஐ.எ.எஸ். ஆபீஸர்களையும் இதற்கு செயலாளராக போட்டால் இந்த போர்டு எந்த அளவில் ஓரளவுக்குத்தான் செயல்பட முடியுமே தவிர கதர் உற்பத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு முன்னேற்றம் காண முடியாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அம்பர் சர்க்காவை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு அதில் எடுபடுகிறவர்கள் குறைந்து கொண்டு வருகிறார்கள். மேலும் இதற்காக செலவு செய்யப்படும் வரவு செலவு கணக்குகளைப் பார்த்தால் அம்பர் சர்க்காவின் உபயோகம் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. கிசான் சர்க்காவின் மூலம் நூற்பதை விட அதிக மாக நூல் நூற்றுக்கொள்ள முடிகிறது, அதைவிட நேர்த்தியான நூல் நூற்றுக்கொள்ள முடிகிறது என்றாலும் கூட அம்பர் சர்க்காவை சுற்று வதின் மூலமாக தங்களுடைய பலத்தை எல்லாம் இழந்துவிடுகிறார்கள். தங்கள் பலம் எல்லாம் சேர்த்து சுற்றவேண்டி யிருக்கிறது இந்த அம்பர் சர்க்காவில். ஆகவே அதை இப்போது மின்சாரத்தின் மூலம் இயக்க சர்க்காவில். ஆகவே அதை இப்போது மின்சாரத்தின் மூலம் இயக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டி யிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால் கிராமங்களில் எல்லாம் மின்சாரம் பரவிக் கொண்டு வருகிறது. அந்த முறையில் மின்சாரத்தை உபயோகித்து அம்பர் சர்க்காவை இயக்குவதாக இருந்தால் கிராமத்தில் உண்மையாகவே வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ்-வை பெருக்குவதாக இருக்கும், கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும் என் பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த விதமாக இதை மாற்றி அமைத்தால் இந்த இயக்கம் சரியான முறையில் நடைபெறும் என்று நினைக்கிறேன். இது மட்டுமல்ல, விலைவாசிகளை பார்த்தால், ஆலை துணி களோடு போட்டி போடக்கூடிய நிலைமையில்தான் விலைகள் இருக்கின்றன. இதனால் சாதாரண ஏழை மக்கள் கதரை வாங்குவதற்கு முன்வராத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கதருக்கு இப்போது கொடுத்துவரும் மூன்று அணு ரிபேட்டை ஆறு அணு என்றே அதற்கு கொடுதலாகவோ கொடுக்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. கதர் நூற்பவர் கூடுதலாகவோ கொடுக்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. கதர் நூற்பவர் களுக்கோ அல்லது நெய்பவர்களுக்கோ கூடுதலான சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலம்தான் இதில் பொருளாதார முன்னேற்றம் காண முடியும். அதுமட்டுமல்ல, இம்மாதிரிப்பட்ட கைத்தொழில்களுக்கு என்று கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை கிண்டி போன்ற நகரப்புறங்களில் தான் போடுகிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் செலவு செய்து கைத்தொழில் களை மேம்படுத்துவதில்லை. கிராமங்களில்தான் கைத்தொழில்கள் எல்லாம் பரவ வேண்டும் என்று காந்தியடிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே போன்றுதான் குவியல் முறை கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக் கிறோம். ஆனால் அடிக்கடி பெரிய முனிசிபாலிட்டிகளில்தான் கைத் தொழில்களை மேலும் மேலும் அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக கிராமப் புறங்கள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri V. Subbiah] [2nd September 1959]

சொழித் தொழில், என்னெய் தொழில் போன்ற சிறு தொழில்களை எல்லாம் கிராமங்களில் அமைக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கிராம மக்கள் நல்ல முறையில் கூலி பெற முடியும். அதன் மூலமாக அவர்கள் நல்ல வாழ்க்கையை நடத்த முடியும். மேலும் இம்மாதிரிப்பட்ட தொழில்களுக்கு எல்லாம் சர்க்கார் அதிகமாக மான்யங்கள் கொடுக்க வேண்டும். இதை வெல்லும் சரியான முறையில் செயல்படுத்துவதற்கு போர்டினால் தகுதியுள்ளவர்களை நியமிக்க வேண்டும். அவ்விதம் நியமிக்கக்கூடியவர்கள் துறியென்பதில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக இதன் பெரிசு, அதாவது சர்க்கார் கதர் இயக்கத்தை எடுத்துக்கொண்ட பின்னால்தான் பல்வகையான வரவு செலவுத் திட்டம் என்ன என்பதைத் தெரிவிக்கலாம். அதையும் சர்க்கார் அவசியம் தெரிவிக்க வேண்டும். இன்னும் பல சங்கடங்கள் இந்தத்துறையில் இருக்கிறது. பல இடங்களில் இம் பகுதியை வெள்ளைகள் கிடையாது. நூற்பு முறையில் பல ஸ்டேஷன்கள் ஆபீஸர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். பெண்மணிகளையும் போட்டிருக்கிறார்கள். பல வாலிபர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் இருந்தும் இதில் போதிய அளவு முன்னேற்றம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. இதைப்பற்றி பல தடவை நான் கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் அட்வைஸ் கூட்டத்தின்போது தெரிவித்திருக்கிறேன். கதர் உற்பத்தி மையத்தில் அவர்கள் வெறும் பிரசாரங்களாக மட்டும் இருக்கிறார்களே தவிர சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. உற்பத்தியும் பெருகவில்லை. இதற்காக பணம் எவ்வளவு செலவு செய்யப் படுகிறது என்பதையும் பார்த்து நாம் செயல்படுத்த வேண்டும். அதற்காக நுழைபாக வரக்கூடிய போர்டில் நன்கு அனுபவமுள்ளவர்களை, கதரில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களை, திறமையானவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று சொடுக்கெடுத்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : கனம் தலைவி அவர்களே, நம்முடைய கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் கதர் அபிவிருத்தி, மெல்லிய நூல் ஆதர்ப்பு வில் வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த கதர் அபிவிருத்தி இயக்கமானது அண்ணல் காந்தி அடிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நாட்டின் தேசிய கொள்கையின் அடிப்படையில், நாட்டின் பொருளாதார துறையில் அந்நிய நாட்டின் துணிகளை பிடித்து கதரி பொருட்களை உபயோகிப்பது என்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டம் தான் இந்த கதர் இயக்கத் திட்டம். அன்றைக்கு கிராமங்களில் வேலை யற்று இருந்தோருக்கு ஓரளவு ஜீவிப்பதற்குரிய அளவில் வருமானத்தை தேடிக்கொள்வது என்ற அடிப்படையில் கிராமங்களில் எல்லாம் அண்ணல் இன்றைக்கு அளச்சி அடைந்து பொருளாதார துறையிலும் புரட்சியை உண்டாக்கக்கூடிய அளவுக்கு வந்திருப்பதைப் பார்த்து நாம் சந்தோஷப்படுகின்றோம். இந்தத் திட்டம் ஆரம்பத்தில் தனியார் துறையில் காலிபாய் பரப்பி இது சதடிசைத் தொழிலாக பரவியிருக்கிறது. இன்றைக்கு காலிபாய் பரப்பி இது சதடிசைத் தொழிலாக பரவியிருக்கிறது என்று கூட இதில் என்ன சொன்னதும் குறைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் தினசரி எட்டு அறு அல்லது பத்து அணுதான் கூலி பெறுகிறார்கள். இதன் காரணமாக இவர்களுக்கு தங்களுடைய வாழ்க்கைக்கு போதுமான அளவுக்கு இதை ஊதியமாக வைத்துக்கொள்ளாமல் ஒரு நிலைமையாக பற்றி கிராமங்களில் இருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கி புரணமான அளவில் இந்த தொழில் பயன்படும் மூடியான முறையில், அதற்கு தகுந்த வருவாய் வரக்கூடிய விதத்தில் இந்தத் தொழிலை பெருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதன் காரணம் என்னவென்று கேட்டால், இப்போது அம்பர் சர்க்கார் மூலமாக கிடைக்கிற நூல் மிகவும் மெல்லியதாக இருக்கிறது. அதை

[2nd September 1959] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliar]

எடுத்து பாவாக போட்டு கிலான் ராட்டை மூலம் கிடைக்கின்ற நூலை ஊடையாக போட்டு நெய்து வருகிறார்கள். இது மிகவும் செளகரியமாக இருக்கிறது என்று நெசவாளர்களே கூறுகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு பல இடங்களிலும் அம்பர் சர்க்கார் செயலற்று கிடக்கிறது என்று இங்கே சொல்லப்பட்டது. இதற்கு காரணம் இதை உபயோகிப்பது மிகவும் கஷ்ட மாயிருக்கிறது. அதேர்டு இதன் மூலம் அதிகமான அளவில் ஊதியமும் கிடைப்பதில்லை. அன்றைய தினம் கையினால்தான் ராட்டைகளை நூற்க வேண்டும் என்றுதான் சொல்லப்பட்டது. அதன் பின்னால் இது ஒரு மனிதனால் இயக்கப்பட்டாலும், இதை இயந்திரத்தின் சக்தியினாலும் உபயோகிக்கலாம் என்று காந்தியடிகளே சொன்னார்கள். அந்த முறையில் பார்த்தால் மின்சாரம் அதிகமாக உற்பத்தியாகிக்கொண்டிருக்கிற இந்த காலத்தில் இதை இப்போது இருப்பதைவிட இன்னும் அதிகமான அளவில் விஸ் தரிக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். இவ்வாறு இன்று கிராமவாசிகள் தொழில் நிலைமையிலும் போதிய வருவாய் பெறமுடியாத நிலைமையிலும் இருப்பதால் அதிக வருவாயைத் தேடி நகரங்களுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் மிகக் குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், நகரங்களில் அதிக வருவாய் பெறமுடிகிறது என்பதால் கிராம மக்கள் குடிசைக் கைத் தொழில்களை விட்டுவிட்டு நகரங்களுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நகரங்களுக்கு வந்துவிட்ட விவசாயிகளுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமானால் பல கோடி ரூபாய் செலவில் மில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஆகவே கதர் கிராமக்கைத் தொழில்கள் திட்டத்தை இன்னும் விரிவாக நடத்தினால்தான் நகரங்களுக்கு கிராம மக்கள் வருவதைத் தடுக்க முடியும். அவர்களுக்கு நல்ல வேலையும் கொடுக்க முடியும். மின் விசையை அதிகமாகப்பரப்பி, அதை சர்க்காவில் புகுத்தி நூல் நூற்க வழி கண்டுபிடிக்க வேண்டும். இப்போது பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் அம்பர் ராட்டையை சுலபமாக இயக்கவும் அதில் மின் சக்தியைப் புகுத்தவும் வழி கண்டிபிடிக்க வேண்டும்.

இந்தத் திட்டத்தை நடத்தும் அதிகாரிகளுக்கே இத்திட்டத்தில் நம்பிக்கை இல்லை. எங்கள் ஜில்லாவில் ப்ளாக் அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் இந்த நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அங்கே கதர் வாங்க வருபவர்களிடம் அதிகாரிகள் “இதைத்தான் கட்ட வேண்டுமா” என்று கேட்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் அங்கே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு கதர் வாங்கக் கூடியவர்களையும் கதர் வாங்காதவர்களாக மாற்றக் கூடியவர்கள் அதிகாரிகளாக இருந்தால் இத்திட்டம் எப்படி அபிவிருத்தியடையும்? முதலில், இந்த ஸ்தாபனத்தை நடத்துபவர்கள் இத்திட்டத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகவும் பற்றுதல் உள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். கிராமத் தொழில்களை அபிவிருத்திசெய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் உடையவர்களுக்கு இந்த ஸ்தாபனங்களில் உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டும். இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் படித்துவிட்டு வந்தவர்களாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. இவர்களுக்கு இத் திட்டத்தில் பற்றுதலும் நம்பிக்கையும் இருக்க வேண்டும். இத் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு கூலியையும் அதிகமாகக் கொடுத்தால் இத் திட்டம் இன்னும் நன்றாக நடக்கும். நெசவாளர்களும் இதை ஆதரிப்பார்கள். இன்று கதர் துணிகளின் டிஸைன்கள் பெரும்பான்மையினருக்குப் பிடித்திருக்கிறது. இந்தத் துணிகளை பலரும் விரும்பி வாங்கி உடுத்திக்கொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட டிசைன்களில் அவை இன்று தயாரிக்கப்படுகின்றன. கைத் தறி நெசவிற்குச் சமமாக வரக்கூடிய அளவிற்கு இந்தத் தொழில் இப்போது அபிவிருத்தியடைந்திருக்கிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அம்பர் சர்க்காவை மின் சக்தியால் இயக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். இந்த இலாகாவின் உள்ளவர்கள் அத்தனை பேரும் கதர் அணிய வேண்டுமென்று நிபந்தனை போட வேண்டுமென்று கூட நான் சொல்வேன். கதரை அணிவதில், கதரை ஆதரிப்பதில், கட்சி விஷயம் எதுவும் இல்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்கூட, காங்கிரஸ்காரர்களே கதர் அணியட்டும் என்று இருக்க

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliar] [2nd September 1959]

வேண்டாம் என்று சொல்வேன். எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும், அந்த அந்தக் கட்சியில், தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் கதரை அணிய வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டு கதர் திட்டம் வெற்றியுற எங்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று அவைகளைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய எதிர்க்கட்சியினர் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காதி, கிராமக் கைத்தொழில்கள் போர்டு மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். கதர்த் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதோடு நம் நாட்டு கிராமக் கைத்தொழில்களையும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்கு ஆக்கமளிக்கும் முறையில் இந்த போர்டு அமைக்கப்பட்டிருப்பது மகவும் போற்றத் தக்கது. கதரை, ஒரு காலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் தங்கள் கட்சியின் அடையாள அங்கியாக அணிந்துகொண்டுநின்றார்கள். இப்போது மக்களிடையே கதர்த் திட்டத்தில் நம்பிக்கை வளர்ந்துவருவதைப் பார்க்கிறோம். “நாம் கதர் வாங்கி உடுத்த வேண்டும். நாம் துணிக்காகச் செல்வதிலும் காசு ஏழைகளுக்குப் பயன்பட வேண்டும். நாம் துணிக்குக் கொடுக்கும் காசு நான்கு காசாக இருந்தாலும் அது ஏழைகளுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும்” என்ற எண்ணம் தாலும் அது ஏழைகளுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும்” என்ற எண்ணம் கும் காசு நான்கு காசாக இருந்தாலும் அது ஒரு ஏழைக் குடும்பத் திற்குப் பயன்படுகிறது” என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே வளர்ந்து வருவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இப்போது இந்த இலாகாவின் கதர்தான் தேசாபிமானத்தில் கதர்தான் உடுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று வந்தார்கள். இன்று கதர்த் தொழிலுக்கு பங்கம் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக அதற்கு பொதுமக்களிடையே பிரசாரம் செய்யப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். இன்று கைத்தறி தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களைவிட மிகக் குறைவான மக்களை கதர்த் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் கதர்த் தொழிலில் நான் ஒன்றுக்கு ஏழை, எட்டை சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் கைத்தறி தொழிலில் கதர் தொழிலில் அவ்வளவு கூட சம்பாதிக்கவேண்டும். அப்போது லட்சக் கணக்கில் கதர் விற்பனையானதைப் பார்த்தோம். கதர் வாங்கினால் அதற்குக் கொடுக்கும் பணம் ஒரு ஏழைக் குடும்பத்திலிருந்தாப்பியருக்கு வேண்டிய ஒரு வேளை பாவுக்காவது, ஒரு எண்ணத்துடன் மக்கள் கதர் வாங்கும் பழக்கம் அதிகரித்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். கல்லூரிப் பெண்கள்கூட மில் துணிகளையோ அவர்கள் கதரை வாங்கச் செல்வதைப் பார்க்கிறேன். கல்லூரிப் பெண்கள் அனேகம் டிஸைன்களில் “அட்ராக்ஷன்” இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும் எனவே, ஆராய்ச்சியாளர்களும் நிபுணர்களும் மிகவும் தீவிரமாக போது, இந்த போர்டு இன்னும் அதிகமாக உழைத்தால் மிக நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த போர்டிற்கு கனம் மந்திரி ப்ரெஸிடெண்டாகவும் 15 பேர்கள் மெம்பர்களாகவும் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பதினைந்து பேர்களும் கிராமக் கைத்தொழில்களில் ஆர்வம் நம்பிக்கையும் உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த சந்தர்ப்ப விரும்புகிறேன். கோவில் எக்ஸ்க்யூட்டிவ் ஆபிசர்களைக் குறிப்பிட போவதை இமீவாகக் கருதுபவர்கள்கூட இருக்கிறார்கள். கோவிலுக்குப் இடங்களில் பக்தர்களின் மனதைக்கூடப் புண்படுத்தக்கூடிய முறையில்

2nd September 1959] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

நடந்துகொள்வது வருந்தத்தக்கது. ஆனால் காதி போர்டு அமைப்பு விஷயத்தில் இத் திட்டத்தில் அக்கறையுள்ளவர்களே மெம்பர்களாக நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது விரும்பத்தக்கது. இச் தொழிலை வளர வேண்டுமென்ற உவாவுள்ளவர்கள் இதில் இருப்பது விரும்பத்தக்கது. காதி, கிராமக் கைத்தொழில்கள் இலாகாவை வகிக்கும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சிறு பாதிரங்கள் செய்வது போன்ற கிராமத் தொழில்கள் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவையும் வகித்தால் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால் அந்தத் தொழில்களையும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் செருப்பு முதல் செப்புப் பாணுவரை வீட்டில் நயாமிக்கும் பழக்கம் நம் தமது நாட்டில் இருக்கிறது. அந்தத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவில் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் வேண்டியிருந்தபோது பாபநாசத்திலுள்ள மின்சாரத் திட்ட மந்திரி கனம் மின்சார மந்திரியிடம் உதவாவ வாங்க வேண்டுகிறோம். அப்போது கனம் விவசாய மந்திரியிடமிருந்து உத்திரவு வாங்கிவிட்டாலும் மின்சார மந்திரியிடமும் உத்திரவு வாங்க வேண்டியிருந்தது. அந்தச் சங்கடம் கிராமக் கைத் தொழில்கள் அபிவிருத்தி விஷயத்திலும் ஏற்படக்கூடாது என்று விரும்புகிறேன். நெல்லையில், காதி யுடன், செப்புப் பாதிரங்கள் செய்வது போன்ற சிறு தொழில்களும் அபிவிருத்தியடைந்திருக்கின்றன. பத்தமடைப் பாயின் பிரசித்தம் திருநெல்வேலியில் மட்டுமன்றி இந்தப் பாரெங்கும் தெரியும். இவ்விதமான சிறு தொழில்கள் நெல்லையில் பெயர் பெற்றது. டில்லியிலிருந்து வந்தாலும் பத்தமடைப் பாய்களைப் பார்த்து மறக்காமல் வாங்கிச் செல்வார்கள். அதே போல பித்தளைப் பாதிரங்கள், சிறு சிறு பொம்மைகள். இப்படி முன்னேற்றகரமான பல சிறு தொழில்கள் தென்னாட்டில் அதிகமாக இருப்பதால் கதரோடு சேர்த்து இந்தச் சிறு கைத்தொழில்கள் விஷயத்திலும் இந்த போர்டார் கனம் செலுத்துவது பாராட்டத்தக்கது. இந்த முறையில் கதர் விரும்பு அடைந்து வருகிறது.

அம்பர் ராட்டையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நெல்லையில் அம்பர் ராட்டை வேகத்தோடு முன்னேறுகிறது. நான் என்னுடைய அனுபவ ரீதியாக சொல்லுகிறேன், ஒவ்வொரு பெண்ணும் அம்பர் ராட்டை மூலமாக வாரத்திற்கு ஈராய் ஐந்து பெறக்கூடிய முறையில் வேலைவாய்ப்பு அளித்திருக்கிறது இது. ஆரம்பத்தில் ஒரு சில குறைகள் இருந்திருக்கலாம். இந்த அம்பர் ராட்டையில் கோளாறு ஏதாவது வந்துவிட்டால் அதை எப்படி பழுது பார்ப்பது என்று சொல்லிக் கொடுக்கப் பட்டது இருந்தது. ராட்டைகளை பழுதுபார்த்துக் கொடுக்க அப்போதைக் கப்போது ராட்டைகளில் வேலை செய்யும் பெண்களுக்கு இதிலே என்னென்ன குறைபாடுகள் வரும், எப்படி பழுது பார்ப்பது என்று சொல்லி கொடுக்க அதிகாரிகளை போட்டிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக பெண்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கிறது இந்த அம்பர் ராட்டை ஆலைத் தொழில்தான் வேண்டும், சிறு தொழில்கள் முன்னேற்ற மடைய முடியாது என்ற மனப்பாங்கு நமக்கு இருக்கக்கூடாது நம் நாட்டு விவசாயிகள் 3 அல்லது 4 மாதங்கள்தான் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள். மற்ற நாட்களில் இது போன்ற வேலைகளில் ஈடுபட்டு சாலத்தைக் கழித்திருக்க வேண்டும். முன்பெல்லாம் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஓய்ந்த நேரத்தில் ஆலைக்குச் செல்லவேண்டுமென்றில்லாமல்—வெளியே செல்லவேண்டுமென்றில்லாமல்—அவர்கள் வீட்டிலேயே குழந்தையைப் பார்த்துக்கொண்டு குடும்பத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு, அதே நேரத்தில் வருவாய் வரக்கூடிய நிலையில், இரு நல்ல அம்சத்தைக் கொண்ட ஒரு திட்டம் இது. பெண்கள் மிக முக்கியமாக பங்கு கொள்கிறார்கள்—பலன் அடைகிறார்கள்—என்பதை பார்க்கிறோம்.

இதே போன்றது அச்சத் தொழில்கள். இதிலே சாயம் முக்குவது போன்று இந்தத் தொழிலில் அதிகப்படியாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழில் எங்கள் ஜில்லாவிலும் நடக்கிறது. இந்த மாதிரி முன்னேற்றகரமான திட்டங்கள் இந்த கதரில் வருமானால், இது முக்கியமாக பெண்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும். அவர்களுக்கு வருமானம் வரத்

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [2nd September 1959]

கூடியதாக இருக்கும். இந்த திட்டங்களைக் கொடுக்கும்போது கைராட்டை சிட்டமாக இருந்தால் சிட்டம் ஒன்றுக்கு 4 அணு கொடுக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அம்பர்ராட்டை சிட்டத்திற்கு 3½ அணுதான் கொடுக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு அணு பஞ்சிற்குப் போகிறது என்று நூற்பவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நூற்பதில், அம்பர் ராட்டையில் நூற்பதாவது மிகவும் கஷ்டமானது. அதிலே ஈடுபடக் கூடியவர்களுக்கு கைகளைத் தூக்க முடியாத வண்ணம் வலி வருகிறது. அது நன்றாகப் பழக்கப்பட்டவுடன்தான் நூற்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது இதிலே இவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கும்போது, சுலபமாக கைராட்டையில் நூற்கக்கூடிய நூலுக்கு அணு கொடுக்கும்போது, இதற்கு குறைவாக கொடுப்பதால், இதிலே அதிக ஆர்வம் கொண்டவர்கள் பெண்களுக்கு அலுப்புத் தட்டி விடுகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அம்பர் ராட்டைத் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால், உற்பத்தி செய்வது ஒரு இலாகாவாகவும், விநியோகிப்பது இன்னொரு இலாகாவாகவும் இருக்கிறது. அம்பர் ராட்டையை விநியோகிக்கும் பொறுப்பு கதர் இலாகாவைச் சேர்ந்தது. அதிலே பயிற்சி அளிப்பதும் அந்த இலாகாதான். அம்பர் ராட்டையை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இலாகா இண்டஸ்ட்ரீஸ் இலாகா. இப்படி இரண்டு இலாகாவிடம் இந்தப் பொறுப்பு இல்லாமல் ஒரே இலாகாவிடம் இருந்தால், தேவை எவ்வளவு இருக்கிறது, எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும், இதிலுள்ள குறைகள் என்ன, எப்படி நிவர்த்திப்பது என்பதைப்பற்றி நன்கு பார்த்து அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து நல்ல முறையில் இந்த அம்பர் ராட்டையானது முன்னேற்றமடைய சௌகரியமாக இருக்கும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செண்ட்ரல் போர்டிலிருந்து அவ்வப்போது டைரக்டரோ, டெபுடி போவார்கள் என்று கூட எங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கும். இந்தக் குறையை நிவர்த்திக்க நமது மாநிலத்திற்கே ஒரு போர்டு ஏற்படுத்தி, எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் கூறியபடி, அக்கரையுள்ளவர்களையும், ஆர்வமுள்ளவர்களையும், மெம்பர்களாகப் போட்டு, மந்திரியைத் தலைவராகப் போட்டு இருப்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சம். கதர் மட்டுமல்ல—

“ஆயிரமாயிரம் வித்தைகளடி பார்ப்பா—இவைகள் ஆதரிப்பார் அற்று செத்தடி பாப்பா”

என்று பாரதியார் பாடியபடி இவைகளைச் செத்துவிட விடமாட்டோம், இவைகளை ஆதரிப்போம்—ஊக்குவிப்போம்—என்று போர்டை அமைத்து ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொடுங்கள் என்று கேட்கக்கூடிய துக்கொள்கிறேன்.

* Sri T. S. RAMASWAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

இந்த கதர், கிராமகைத்தொழில்கள் அபிவிருத்தியைப் பொறுத்த அளவில் முன்னால் கதர் தேசாபிமானத்தின் சின்னமாக இருந்தது மாறி, சுதந்திரம் கிடைத்த பின்னர் பொருளாதார நிலையில் பின் அடைந்து இருக்கக்கூடிய தேசத்தில், கதரும், கிராம கைத் தொழில்களும் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

ஆகவே சுதந்திர நாடாக இருக்கும்போது, தேச நிர்வாகஸ்தர்கள் வேறு கணரகத் தொழில்களில் முன்னேற்றம் இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணிய போதிலும், கிராம கைத்தொழில்களில் முன்னேற்றம் இல்லையானால் பொருளாதார துறையில் முன்னேற முடியாது, கிராமக் கைத்தொழில்களில் விவசாயிகள் எவ்வளவு முன்னேறுகிறார்களோ அப்போதுதான்

[2nd September 1959] [Sri T. S. Ramaswamy]

வறுமை நீங்க முடியும்—எழும்மை நீங்க முடியும்—என்று செயல்படுவது எல்லோராலும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடியது என்பது கண்கூடான ஒரு விஷயம் இத்தகைய கிராம கைத்தொழில்கள் விஷயத்திலும், கதர் அபிவிருத்தி விஷயத்திலும் கவனம் செலுத்தி இப்படி பல்லாண்டுகளாக அரசாங்கம் சேவை செய்து வருவதைப் பற்றி நிச்சயமாகப் பாராட்ட வேண்டும். இது வரையில் மத்திய போர்டார் உதவி செய்து வந்தார்கள் நம் ராஜ்யத்திலே கூட. இத்தகைய உதவியை ஒன்றுபடுத்தி சட்ட பூர்வமாக கொண்டுவருவது இந்த மசோதாவின் நோக்கம். இந்த மாதிரி சட்ட திட்டம் மூலமாக அமைப்பதால் இது அரசாங்க கணக்குகளில் ஒன்றாக இருக்கும், நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதுமட்டுமல்ல, இதிலே தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் இருப்பார்கள், இதிலே அக்கரை கொண்டவர்கள் இருப்பார்கள் என்பதால், இவைகளிலெல்லாம் இது நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது.

இந்த மசோதாவைப்பற்றி இரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல அங்கத்தினர்கள் எனக்கு முன்பு பேசிய போது குறிப்பிட்டார்கள் இதைப்பற்றி. ஒன்று இதிலே—லட்சியத்திலே நம்பிக்கையுடையவர்கள்—குடிசைக் கைத்தொழிலிலோ அல்லது கதரிலோ என்று கூட இப்போது செலெக்ட் கமிட்டியில் திருத்தியிருக்கிறார்கள்—கதரில் நம்பிக்கையுடையவர்கள் இருப்பார்கள். கதர் இந்தியப் பொருளாதாரத்திலே நடுநாயகமாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. இதிலே அரசாங்கம் நிச்சயமாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திற் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி எனக்கு முன்பு பேசிய சில நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், கதர் இலாகா வேறுகவும், குடிசைத் தொழில் இலாகா வேறுகவும் இருக்கிறது என்று. குடிசைத் தொழில்கள் என்பது காந்திஜி தலைமையில் இருந்தபோது கொண்டுவரப்பட்ட எத்தனையோ திட்டங்களில் நடுநாயகமாக உள்ள ஒரு திட்டம்.. சர்க்கா சுற்றும் போது ஏற்படக்கூடிய சப்தத்தை இந்தியாவின் சுதந்திரத்தின் ரீங்காரத்தைக் கேட்கிறோம் என்று சொல்வார்கள். அதே போல மற்ற குடிசைத் தொழில்கள் பல இலாகாக்களில் பிரிந்து இருந்தால் நிர்வாகம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து திறமையாக நடைபெறப் பல தடைகள் இருக்கின்றன. இவைகளை ஒன்று சேர்த்து இத்தகைய போர்டு மூலமாக வருங்காலத்தில் புனரமைப்பு செய்ய வேண்டும்—செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய சிறுசொல்லை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri M. P. SUBRAMANIAM : ஸார், இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மசோதா கதர் கிராம கைத்தொழில் போர்டு அமைப்பதற்கு என்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பது முக்கியமான அம்சமாகும். ஏற்கனவே மத்திய அரசாங்கம் காதி கிராம தொழில் கமிஷன், இவைகள் எல்லாம் இந்தக் கிராமத் தொழில்களுக்கும் கதருக்கும் செலவு செய்து வந்த பணங்களை எல்லாம் ஒருமுகப்படுத்தி ஒரு இயந்திரத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து அதன் மூலமாக செலவு செய்வது என்ற முறையில்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று உணருகிறேன். இந்த மசோதாவின் பெயர் “கதர் கிராம கைத்தொழில் போர்டு” என்றிருக்கிறது. சாதாரணமாக நான் “கதரானது கிராமக் கைத்தொழிலில் ஒன்று” என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். கதரையும் உள்ளடக்கிய கிராமக் கைத்தொழில் என்றுதான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். கதரைப் பற்றிச் சிறப்பாக குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் அது எந்த அளவுக்கு இடம் பெறவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைக்கிற நிலையைக்குறிப்பிடுகிறது என்று எண்ணுகிறேன். கதர் சாதாரணமாக ஏழைகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரக்கூடியது, வருவாய் இல்லாதவர்களுக்கு வருவாய் தரக்கூடிய தொழிலாகக் கருதப்படவேண்டுமே தவிர, தேச பக்தியின் சின்னமாகவோ, காந்திஜியை இணைத்தோ, கட்சியை இணைத்தே பேசி மற்ற பல தொழில்களுடன் பாரபட்சம் காண்பிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை

[Sri M. P. Subramaniam] [2nd September 1959]

யை உண்டாக்கிவிடுவது அவ்வளவு சிறந்ததல்ல என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கிராமத் தொழில் என்று பல தொழில்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். பாய் முடைவது பாளைச் செய்வது முதலியவைகளும் அதில் அடங்கியவை தான். அதைப் போலவே கதர் நெய்வதும் ஒரு தொழில். இப்பொழுது கதர் கட்டாத ஒரு அதிகாரியைப் பார்த்தால் ஏதோ தேசத்துக்குத் துரோகம் செய்தவனைப் பார்ப்பது போல் பார்ப்பது சிறந்த நிலையல்ல. அப்படி இருந்தால் அதற்கு எதிர்ப்பு நிச்சயமாக இருக்குமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன் கதர் கட்ட வேண்டுமென்ற சட்டம் எங்கும் இல்லை. இருந்தாலும் ஒரு பயிற்சி பள்ளிக்கு தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்றால் அந்தத் தேர்வுக்காக வந்துள்ள 4 மாணவர்கதர் கட்டிக்கொண்டு வரவில்லை என்றால் அந்த மாணவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படக் கூடிய சூழ்நிலை இன்று இல்லை. அவனை அந்த அதிகாரிகள் பார்க்கும் மனோபாவம் வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது. அந்தக் கண்ணோட்டம் நிச்சயமாகத் தவறு என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மற்ற பல தொழில்களோடு அதையும் பார்க்கவேண்டும். அதற்கு ஒரு புனிதத்தன்மையை ஏற்படுத்த வேண்டாம்.

பொதுவாக கதர் எந்த அளவுக்கு நம்முடைய பொருளாதாரத்தில் இடம் பெறவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கதர் பற்றிப் பலர் குறிப்பிட்டார்கள். வேறு வருவாய் இல்லாதவர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும் இது வருவாய்க்கு வழி செய்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, ஒன்றுமே இல்லாதவர்கள், வாழ்க்கையில் எந்த வசதியும் இல்லாதவர்கள் கதரினால் கிடைக்கும் இந்த வருவாயாவது கிடைக்கட்டும் என்ற கருத்தில் கதரை நெய்து அணிசிறுக்களை தவிர, உண்மையில் கதர் அணிவதில் வரவேற்கத் தக்க நிலைமை இல்லை. இது கதர் நெய்வதுதான் அந்த ஏழைகளின் வருவாய்க்கு ஒரே பரிகாரம் என்று இந்த அரசாங்கம் எண்ணிக்கொண்டிருக்குமானால் அந்த கொள்கை வரவேற்கத் தகுந்த சிறந்த கொள்கையல்ல என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

உதாரணத்தில் ஒன்று சொல்லுகிறேன். விட்டிலே ஒன்றுமே இல்லை. அப்படி ஒன்றும் இல்லாமல் இருப்பதைவிட கஞ்சி மட்டும் இருப்பது மேல் தான். ஆனால் எப்பொழுதும் கஞ்சிதான் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சிறந்த பரிகாரம் ஆகாது. அந்த ஏழைகளுக்கு வருவாயைத் தேடிக்கொடுக்க அரசாங்கத்திடம் ஒன்றுமே இல்லையென்றால் இடைக்காலத்திற்கு இந்தக் கதர் மூலம் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கலாம். இதுதான் பொருளாதாரத்தில் பெரும் பங்கு கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று சொல்வது தவறான பொருளாதாரவாதம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

எந்த அடிப்படையில் இந்த போர்க்கான உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறபோது பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் “கதரிலும் கிராமத் தொழிலிலும் மிகவும் நம்பிக்கை உடையவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதில் உள்நோக்கம் அடங்கியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்பிக்கை இருக்கிறதென்று எப்படிப் புரிந்துகொள்வது என்று புரியவில்லை. “கதர் தெடுக்கவேண்டும்” என்று சொல்லும்போது பொதுமக்கள் எல்லோருடைய பணமும் அதில் இருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திடமும், மாகாண அரசாங்கத்திடமும் கதருக்காகக் கொடுக்கும் பணம் எல்லாம் அதிலே நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் மட்டும் கட்டும் பணம் இல்லை. நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தரப்புகளாக அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும்போது எல்லோரையும் நம்பிக்கையுடன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர நம்பிக்கையில்லையென்று சொல்லி ஒரு சாரானை ஒதுக்கி வைப்பது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதில் நம்பிக்கை இருக்கவேண்டுமென்ற ஒரு நியதி இருப்பது கூடாது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 3,000 ரூபாய் வரை நஷ்டமானால் அதை “ரைட் ஆப்” பண்ண போர்க்கு உரிமை இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 5,000 ரூபாய் வரை என்று சிலர் குறைத்திருப்ப

[Sri M. P. Subramaniam] [2nd September 1959]

தாகச் சொன்னார்கள். பொதுவாக இந்த 3,000 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதுபற்றி அரசாங்கத்துக்கு எழுதி அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்றுத்தான் “ரைட் ஆப்” செய்யவேண்டும். மற்ற பல இலாகாவிலும் அவ்வாறு அரசாங்கத்துக்கு எழுதித்தான் “ரைட் ஆப்” செய்கிறார்கள். அதே முறைதான் இங்கும் இருத்தல் வேண்டும். அரசாங்கந்தான் இறுதிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே நஷ்டம் ஏற்பட்ட காலத்திலும் அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும் முறையில் அரசாங்கத்தின் முன் அனுமதி பெற்றுத்தான் “ரைட் ஆப்” செய்யவேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI A. R. MARIAPPAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் “காதி வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் போர்டு” மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் “இந்த போர்டிலே நியமிக்கப்படக் கூடியவர்கள் கதரிலே நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்” என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். நண்பர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எல்லோரையும் போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு போடுவது பல பெரிய அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு இடையூறாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் அந்தக் காலத்தில் காதி டெப்போக்களில் வேலை பார்த்து வந்தவர்கள் எந்த அளவுக்கு உற்சாகத்தோடு நம்பிக்கையோடு வேலை செய்து வந்தார்களோ அந்த அளவுக்கு நம்பிக்கையோடு வேலை செய்பவர்கள் சர்க்கார் டெப்போக்களிலும் கிராம் உத்தியோகப்பவன் டெப்போக்களிலும் இல்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனெனில், அந்த டெப்போக்களுக்குச் சென்று துணிகளைக் காண்பிக்கச் சொன்னால் அங்கு வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் ஒரு சிலர் அவைகளைக் காண்பிப்பதில் அக்கறை செலுத்தவதில்லை. அதற்குக் காரணம் அந்தத் தொழிலில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் ஒரு சிலர் அங்கே பணியாற்றுவதுதான். எப்படியும் சர்க்காரோ, அல்லது சம்பந்தப்பட்ட ஸ்தாபனமோ சம்பளம் கொடுத்து விடுகிறது என்று பேசாமல் இருக்கிறார்கள்.

நூல்கள் நூற்கப்பட்ட போதிலும் எங்கு இவைகளைப் பாவு செய்வது என்பது தெரிய முடியாது. நூல்களைப் பாவு செய்யக் கூடியவர்கள் எங்கு இருக்கிறார்கள் என்று புரியாமல் ஆங்காங்கு பல இடங்களில் சிட்டங்களை கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய நாட்டில் கைத்தறி நெசவு தெரிந்திருக்கும் லட்சக்கணக்கான மக்கள் இருக்கிறார்கள். காதியில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை கைத்தறி நெசவாளருக்கு ஓரளவு எடுத்துக் காட்டி அதை நெய்ய வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அதே மாதிரி பஞ்சு சரியானபடி சட்டை செய்யப்படுவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பஞ்சு எப்படி அடிப்பது என்பதை நூற்பவர்களுக்கு சொல்லித் தருவதில்லை. இம்மாதிரி பல குறைகள் இருக்கின்றன. கதர்த் தொழிலில் நம்பிக்கை யுள்ளவர்களை நியமித்தால்தான் இந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் நடைபெறமுடியும். ஆகவே, போர்டு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போதும், உத்தியோகஸ்தர்களை நியமனம் செய்யும்போதும் கதரில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்பிக்கை இல்லாதவர்களைப் போடுவதினால், அவர்கள் இந்த இலாகாவிலே இருக்கும் புள்ளி விவரங்களை நன்றாகத் தெரிந்து, ‘சர்க்கார் பணம் தவறான முறையிலே செலவு செய்கிறார்கள்’ என்று சர்க்காருடைய கொள்கைகளுக்கு எதிராக பிரசாரம் செய்கிறார்கள். கதர்த் திட்டம், கிராம் அபிவிருத்தித் திட்டம் இவைகளிலே நம்பிக்கையில்லாதவர்கள் இப்படிப்பட்ட இலாக்காக்களில் இருப்பார்களானால், சர்க்காருடைய பணத்தைக் கொண்டே சர்க்காருடைய இந்தத் திட்டங்களுக்கு விரோதமாகப் பிரசாரம் செய்வதாக ஆகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காதியைப் பொறுத்தவரையில், அதிலே நல்ல நம்பிக்கையும் அனுபவமும்

[Sri A. R. Mariappan] [2nd September 1959]

உள்ளவர்களுக்கத்தான் அதிகாரிகள் போடப்பட வேண்டும். எந்த எந்தத் தொழில் எங்கெங்கே வளர்ச்சியுறுமோ அங்கங்கே அவைகளை ஆரம்பிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கிராம கம்பனித்தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால், சீசலம் நகரத்திலும், அதையடுத்துள்ள இடத்திலும் அனேக தொழில்கள் வளர்ச்சியடைந்திருந்தவை இன்று நசித்திருக்கின்றன. அவைகளை மீண்டும் புதுப்பிப்பதற்கு வேண்டிய வேறு இடங்களில் எல்லாம் அந்தத் தொழிலை ஆரம்பித்தும், அங்கும் அந்தத் தொழில்கள் வளர்ச்சியுறாமல், பணமும் விரயமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமை இல்லாமல் கூடுமானவரை பணம் விரயமாகாமல் அனுபவபூர்வமாக எந்த எந்தத் தொழில்களை ஆரம்பித்தால் அங்கேயிருக்கும் சாதாரண ஏழை மக்கள், கஷ்டப்படுகிற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்குமோ அம்மாதிரி இடங்களில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். அந்த அளவிலே சர்க்கார் இந்த போர்டு அமைக்கும் போது இதையும் கவனத்தில் வைத்துக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, மீண்டும் நான் வலியுறுத்துவது என்ன வென்றால் கொள்கையில் நம்பிக்கையில்லாதவர்களையும் அனுபவம் இல்லாதவர்களையும் அதிகாரிகளாகப் போடக்கூடாது, போர்டு அங்கத்தினர்களாகப் போடக்கூடாது என்று தெரிவித்து, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கிராமக் கதர் அபிவிருத்தியைப்பற்றி பலர் பல அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லும் இந்த நேரத்தில் என்னுடைய ஒரு சில அபிப்பிராயங்களையும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தக் கதர் எதற்காகவேண்டி ஆரம்பிக்கப்பட்டது, எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் சற்று தெரிந்துகொண்டு, உண்மையிலேயே இப்பொழுது அது எப்படி உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதையும் தெரிந்து கொண்டால்தான் சரியான முடிவுக்கு வரமுடியும். மகாத்மா காந்திஜி முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்தக் கதர் இயக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். எதற்காகவேண்டி ஆரம்பித்து வைத்தார் என்பதைப் பார்க்கும்போது, நமது நாட்டிலே துணி ஆலைகளோ நூல் ஆலைகளோ போதுமான அளவுக்கு இல்லாத ஒரு நேரத்திலே அன்னிய தேசங்களிலேயிருந்து சரக்குகளை இங்கே கொண்டு வந்து விற்பனை செய்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், இந்த நாடு சுதந்திரம் அடையவேண்டும், விடுதலை பெறவேண்டும் என்பதற்காகவேண்டித்தான் அன்னிய ஜவளிக் கடைகளுக்கு எதிரே மறியல் செய்தோம். அன்றைக்கு மறியல் செய்தது மட்டுமல்லாமல் உடுத்திக்கொண்டிருந்த உடைகளையெல்லாம் போட்டுக் கொளுத்தினோம். அன்றையதினம் அதற்காகப் பாட்டுக்கள் ஒன்றல்ல; பல பாட்டுக்கள் பாடினோம். போதுமான அளவு துணி நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அப்படியெல்லாம் செய்தோம். இன்றுள்ள நிலைமை என்ன? போதுமான துணி இருக்கிறது. இந்த நாட்டுக்கு எவ்வளவு தேவையோ அதைவிட அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்கின்ற நிலைமையிருக்கிறது. அப்படியிருந்த போதிலும் கூட, ஆலைகளிலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய துணி கதர்த் துணியின் விலையைவிடக் குறைவாக இருக்கிறது. குறைவான விலையில் ஆலைத் துணியை வாங்கித் உடுத்தக் கூட முடியாத நிலையில் மக்கள் இருக்கிறார்கள். கிராமத்தில் இருக்கும் மக்கள் மட்டுமல்ல; நகரத்தில் இருக்கும் ஏழை மக்களும் இன்றைக்குக் கஷ்டப்படக்கூடிய நேரத்தில், ஏதோ அபிவிருத்தி செய்யப் போகிறோம், கிராமத்தில் வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்போகிறோம், என்கிற பெயராலே இன்றைக்கு ஆரம்பிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் காதி அபிவிருத்தித் திட்டம் உண்மையிலேயே வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு இல்லை என்று நான் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல முடியும். பின், எதற்காக வேண்டி உபயோகப்படுத்துகிற தென்னூல்,

[2nd September 1959]

[Sri V. K. Kothandaraman]

ஆறாம் வட்டியைச் சேர்ந்த ஒரு சிலருக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக வேண்டியும், கருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், கதர் உடுத்திக் கொண்டு மந்திரிகளைக் காக்கா பிடிக்கக்கூடிய அளவுக்கும் இந்தக் கதர்த் திட்டம் இருக்கிறது என்பது நமக்கு எல்லோருக்குமே தெரிந்த விஷயம். மந்திரிகளைப் பேட்டி காண்பதற்காக கதர் உடையும், வீட்டில் வேறு உடையும் அணியக்கூடிய அளவுக்கு வியாபாரிகள் பலர் இருக்கிறார்கள். காரணம் என்ன? காங்கிரஸ்காரர் மாதிரி உடை போட்டுக்கொண்டால்தான் லைசன்சு கிடைக்கும், பேட்டி கிடைக்கும், அது கிடைக்கும், இது கிடைக்கும் என்ற நிலைமை இன்றைக்கு இருக்கிறது மட்டுமல்ல; உத்தியோகத்திலுங்கூட கதர் உடையை அப்படியே போட்டுக்கொண்டு, மந்திரிக்கு முன்னால் நடந்தால்தான் வேலை உயர்வு கிடைக்கும் என்று அந்த அளவு நிலைமை இருக்கிறது. கதர்த் திட்டத்தின் மூலமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை இருக்கிறது. கதர்த் திட்டத்தின் மூலமாக இருந்தால், உண்மையிலேயே அது போக்க முடியும் என்று நினைப்பதாக இருந்தால், உண்மையிலேயே அது அளவு இல்லாத அளவுக்கு வருமானத்தைக் கொடுக்கிறது, எந்த அளவு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போகக்கூடிய நிலைமை கிடையாது. நானும் 1919-ம் ஆண்டு முதல் 1946-ம் ஆண்டு வரையில், கதர் உடை உடுத்திக்கொண்டிருந்தவன் தான். அதற் குப் பிறகுதான் உண்மையிலேயே ஏழை மக்கள் அதை வாங்க முடியாத குப் பிறகுதான் உண்மையிலேயே ஏழை மக்கள் அதை வாங்க முடியாத அளவுக்கு இருப்பதை உணர்ந்தேன். தப்பித் தவறி அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி உடுத்திக் கிழிந்தால் கைக்க முடியும்தான்; நான் நானும் கொடுத்து வாங்கி உடுத்திக் கிழிந்தால் கைக்க முடியும்தான்; நான் நானும் வாங்கி உடுத்திப் பணத்தவர்கள் வேண்டுமானால் வாங்கி உடுத்திக் கொண்டே இருக்கலாம். காங்கிரஸ்காரர்களும் இந்த உண்மையை ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்குப் பல பேர் இருந்தாலும், மனதைத் திறந்து பேசக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களுடைய நிலைமை இருப்பதில்லை. ஆகவே தான் இதற்குச் செலவுக்கும் பணத்தை, கிராமத்திலுள்ள விவசாய மக்களுக்கு மேலும் பெரிய அளவுக்கு விவசாயத்திற்கு என்ன என்ன அத்தியாவசியமான கருவிகள், உற்பத்தி செய்வதற்கு தொழில்கள் ஆரம்பித்து கருவிகளைக் குறைந்த விலையிலே கொடுத்து விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்வதன் மூலமாக உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும். வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமாக ஒரு சேர் அரிசி இத்தனை சேர் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை மாறி, ஒரு ரூபாய்க்கு இத்தனை சேர் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தி, வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துகிற அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட முடியும் என்பதுதான் நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தாக வேண்டும். ஏதோ அந்தக் காலத்திலிருந்து இந்தக் காலம் வரை கதர்த் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டோமே, அதை விட்டுவிட்டால் எப்படி? என்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது. இன்றைக்கு தகவியைக் கொண்டு, இராட்டையைக் கொண்டு நூற்றுக்கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம் முன்னுக்கு வராத நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

ஆகவேதான், இதற்குச் செலவு செய்யக்கூடிய பணத்தை உண்மையிலேயே விவசாயத்திற்கும், இன்னும் விவசாயிகளுக்கு அத்தியாவசியமாக தேவைப்படக்கூடிய கருவிகளை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சிறு தொழில்களுக்கும் உபயோகப்படுத்துவதுதான் மிக மிக நலமாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது மத்திய சர்க்காருடைய திட்டமாதலால் அதைப் புறக்கணிக்க முடியாத நிலைமையிலே இருக்கிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கருதினால், இதில் எந்த அளவு அபிவிருத்தி செய்யமுடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து நல்லதொரு முடிவுக்கு வருவதுதான் நலம் என்று தெரிவித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறவேண்டுமென்று

[Srimathi A. S. Ponnammal] [2nd September 1959]

நினைக்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறினார்கள், இந்தக் கதர்த் திட்டமே பயனில்லாத திட்டம், இதற்குச் செலவழிக்கும் பணத்தை நாம் விவசாயத்திற்குச் செலவு செய்யலாமே என்று. ஒருவேளை அவருடைய தொகுதி வேண்டுமானால் நல்ல முறையில் செந்நெல்லும் செங்கரும்பும் விளையக்கூடிய செழிப்பான இடமாக இருக்கலாம். ஆனால், எங்களைப் போன்றவர்கள் வசிக்கக்கூடிய வட்டை பகுதியிலே, ஏழை எளிய பெண்களுக்கு இந்தக் கதர் திட்டம் இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. “ஆறு மாதம் விவசாய வேலை செய்துவிட்டு பாக்கி ஆறு மாதங்களில் இந்த இராட்டையையாவது வைத்து நாங்கள் வீட்டிலே நூல் நூற்றால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் கிடைக்கிறது” என்று கதர் திட்டத்தைப் பெண்கள் வாயார வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அது மத்திரம் அல்ல. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறியது எப்படி யிருக்கிறதென்றால், “அப்பா, நீ ஏன் கஞ்சி குடிக்கிறாய்; அந்தக் கஞ்சியைக் கொட்டிவிடு; நான் பாலும் பழமும் தருகிறேன்” என்று கூறிவிட்டு, கஞ்சியைக்கூட தரமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறதென்றால், அதைக்கண்டு நாம் மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டியிருக்கிறது. தொழில் திட்டத்தைப்பற்றி எத்தனையோ கேள்விகள் இந்த மன்றத்தில் போட்டாலும், அவைகளுக்கு மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில், “ரா மெட்ரியல்ஸ்” இல்லை என்றே சொல்கிறார்கள். மூலப் பொருள்கள் இல்லாத காரணத்தால் எந்தவிதமான தொழிலையும் எங்கள் தொகுதியில் ஆரம்பிக்க முடியாத நிலைமையில் எங்களைப் போன்றவர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். வீடுகளிலே சென்றால் சட்டிப் பாணியில் கஞ்சி இல்லாமல், தண்ணீர் கூட இல்லாத நிலைமையைக் கண்காடாகப் பார்த்து வருந்தத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. நிலக்கோட்டையில் அம்பர் சர்க்கா பயிற்சி நிலையம் வைத்து, அதிலே 300 பேர்களுக்குமேல் பயிற்சி அடைந்துவிட்டார்கள். இந்த நிலைமையிலே அம்பர் சர்க்கா வேண்டாம் என்றும், கதர்த் திட்டமே வேண்டாம் என்றும் ஒரு சிலர் கூறக்கூடியதைக் கேட்டு அமைச்சர் அவர்கள் விட்டுவிடுவார்களோ என்று அஞ்சுகிறோம். ஏதோ நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் மட்டுமல்லாமல், கதரை அணியக் கூடியவராகவும் இருக்கக்கூடியவர்கள் அங்கத்தினர்களாக இருந்தால்தான் இந்தக் கதர் திட்டம் நல்லபடியாக முன்னேறும், தொழில் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிற மக்களைப் பார்த்து நாங்கள் சொல்கிறோம் “நீங்கள் சும்மா இருக்கும் சமயத்திலேயும், உலையிலே அரிசியைப் போட்டுவிட்டு உட்கார்ந்திருக்கும் சமயத்திலேகூட ஒரு சிட்டம் போட முடியும், இரவு நேரங்களில் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போதுகூட ஒரு சிட்டம் போட்டுவிடலாம்” என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களும் செய்கிறார்கள்.

இந்த அடிப்படையில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு உப தொழில் அவசியம் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அத்துடன் ஆசிரியர்களுக்கு உப தொழில் வேண்டியதாகவும் இருக்கிறது. அதற்கு இந்த திட்டம் உதவி அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இந்த திட்டத்தில் அங்கத்தினர்களாக வரக்கூடியவர்கள் கதர் அணியக்கூடியவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும், இந்த திட்டத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதை பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக அம்பர் சர்க்கா. இது இப்பொழுது விஸ்தரிக்கப் பட்டு வருகிறது. என்றாலும் அதைக் கையாளுவதில் கொஞ்சம் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஒரு நாளில் அதன் மூலம் நாற்பது சிட்டங்களை தயாரிக்க முடியும் என்றாலும் பட்டை போடுவதற்கு மிக மிக கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. பட்டை போடுவதற்கு என்று வேறு ஏதாவது வரு வழி இருந்தால் அம்பர் சர்க்கா மூலமாக அதிகப்படியான நூல் நூற்க முடியும். அது வெற்றிகரமாக இருக்க முடியும். பட்டை போடுவதற்கு ஏதாவது நல்ல வழியைக் கண்டு பிடித்து விட்டால் தாய்மார்கள் வெகு நன்றாக அதில் வேலை செய்யமுற்படுவார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் பேரில் குறை கூற முடியாது. பட்டை போடுவதற்கு வழி கண்டு பிடித்துவிட்டால் அதன் மூலம் நல்ல பயன் அடையலாம். பட்டை போடுவதற்கு வழி

[Srimathi A. S. Ponnammal] 2nd September 1959]

கற்றுக்கொடுத்து விட்டால் பிற்பட்டு அவர்களே பட்டை போட்டு நூற்க முற்பட்டு விடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் பிறகு அவர்களுக்கு அனுபவம் வந்து அவர்களே பட்டை போடுவதற்கு முன் வந்து விடுவார்கள் என்று அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். அதன் பிறகு அவர் களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு வருவாய் மூன்று ரூபாய் வரையில் கிடைக்கும் என்றும் தாய்மார்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே பட்டை போடுவதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன் பிறகு அவர்கள் வேண்டிய சிட்டங்களை தயாரிக்க முன் வருவார்கள்.

மற்றும் அவர்கள் நூற்கக் கூடிய நூலைக் கொண்டு அங்கேயே அவர்கள் நெய்துகொள்ளக் கூடிய வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்கள் நூற்கக் கூடிய நூல்களை அங்குள்ள நெசவாளிகளிடத்தில் கொண்டு போய் கொடுக்கலாம் என்றால் இருக்கிறது. எனென்றால் அவர்கள் எல்லோரும் மாஸ்டர் வீவர்களிடத்தில் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சின்னாள்ப்பட்டியில் இருக்கக் கூடிய மாஸ்டர் வீவர்களிடம் அவர்கள் கடன் பட்டிருப்பதால் அவர்களிடம் கொடுத்து அப்பகுதியிலேயே நெசவத் தொழிலை விரைவில் செய்வதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கின்றது. எனவே மாஸ்டர் வீவர்களிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஏழை நெசவாளிகளை விடுவித்து கதர் நெசவில் வெற்றியடையக் கூடிய தன்மையை ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். வாங்கியக் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க வழியில்லாத நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். அதை மாற்றி வாங்கிய கடனைக் கொடுப்பதற்கு ஏதாவது வழி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் தாங்கள் நூற்கும் நூலை உள்நூர் நெசவாளிகளிடம் கொடுப்பதோடு நூற்கக் கூடியவர்களுக்கும் நெசவில் அனுபவம் ஏற்படும். அதன் பிறகு அவர்களுடைய நிலை கொஞ்சம் உயருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இப்பொழுது ஐந்தாம் தேதி இங்கே ஒரு கூட்டம் நடக்கப்போகிறது. அப்பொழுது இதைப்பற்றி அங்கே ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஒரு முடிவு செய்து மாஸ்டர் வீவர்களிடத்தில் வாங்கிய கடனுக்கு ஏதாவது ஒரு வழிவகை செய்து கொடுக்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதி ஒரு வரண்ட பகுதி. இப்படி அவர்களுக்கு நெசவு செய்வதற்கு ஏதாவது வசதி செய்து கொடுத்தால் அங்குள்ளவர்கள் நல்ல வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக தொழில்; எங்கு பார்த்தாலும் அங்கேயெல்லாம் பெரிய பெரிய தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பேபர் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால் அதற்கு மூங்கில் வேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றும் விவசாயக் கருவிகளைத் தயாரிக்க வேண்டுமானால் அதற்கு இரும்பு வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இரும்பு கிடைக்காமல் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாறவேண்டுமானால் அதற்குத் தக்கபடி கதர் போர்டும் சிறிய குடிசைத் தொழில் இலாகாவும் தனியாக இல்லாமல் ஒன்றாக இரண்டும் இருக்க வேண்டும். சிறு தொழில்களுக்கு எல்லாம் பணம் தேவையாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த இரண்டையும் ஒன்றாகத் சேர்த்தால் நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. இது நல்ல முறையில் மக்களால் வரவேற்கக்கூடிய உம்சமாக இருக்கும். விவசாய காலம் போக பாக்கி ஆறு மாதங்களுக்கு வேலை கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுவதாக இருக்கும். விவசாய மக்களும் ஹரிஜன மக்களும் இதன் மூலம் நல்ல முறையில் பலனடைய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு என்று சொல்லிக்கொண்டு கதர் திட்டத்தைக்கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு காங்கிரஸ் திட்டத்தைக்கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னதைக் கேட்டு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். அவர்களுக்கு ஏழை மக்களிடத்தில் அன்பு இருந்தால் இப்படிச் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள், உழைப்புக்குத்

[Srimathi A. S. Ponnammal]

[2nd September 1959]

தகுந்த ஊதியம் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். வேலை இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிற ஏழை மக்களுக்கு தகுந்த ஊதியம் கிடைக்க வேண்டும். அதனால் அவர்கள் எல்லோரும் இந்த கதர் திட்டத்தை ரொம்பவும் பாராட்டுகிறார்கள். கதர் திட்டத்தை நாம் பரப்ப வேண்டுமானால் கிராமங்களிலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ராட்டை வாங்கிக் கொடுத்து நூற்கச் சொல்ல வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு ராட்டைகளை வாங்கிக்கொடுத்து ஓரளவு அவர்சளுடைய வேலை இல்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்கி அவர்களுடைய உழைப்புக்குத் தக்க ஊதியம் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அதற்காக சிறிய கைத்தொழில்களையும் இத்துடன் சேர்த்தால் அதற்கு வேண்டிய வழி ஏற்படுவதற்கு வழி உண்டாகும். ஆகவே கைத்தொழிலையும் இந்த போர்டுடன் சேர்க்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபக மூட்ட விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், கைத்தொழில் சம்பந்தமாக நான் பல கேள்விகள் கேட்டேன். ஒவ்வொரு சமயத்திலும் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லும்போது “ஆன்சர் இஸ் நோ” என்று சொல்லி வந்திருக்கிறார். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்து எல்லா இடங்களையும் சுற்றிப் பார்த்திருக்கிறார். சில பகுதிகள் செழிப்பாக இருக்கும், பல பகுதிகள் வாண்டு போய் இருக்கும். வரண்ட பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கு ஏதாவது தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயத்தை மிகவும் வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய கிராம சேவக்குளில் ஒரு சிலர் கதர் அணிவதில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கதர் கட்டிக்கொள்வதே இல்லை. கதர் துணியை விருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடியவர்களே கதர் அணிவது இல்லையென்றால் கதர் அபிவிருத்தி எப்படி ஏற்படும் என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே கதரில் அக்கரையும் நம்பிக்கையும் உள்ளவர்களை அதில் ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கதரில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களைக்கொண்டு கிராமங்களில் கதர் திட்டத்தை பார்ப்பினால் கிராம மக்களுக்கு அதில் எப்படி நம்பிக்கை ஏற்படும். ஆகவே அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய எல்லோரும் கதரை அணிந்துகொண்டு கிராமங்களுக்குச் செல்வவேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த திட்டத்தில் வெற்றி காணலாம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI T. KARIA GOUNDER: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் இதற்கு சாதகமாகவும் ஒரு சில நண்பர்கள் பாதகமாகவும் இந்த மசோதாவைப் பற்றி பேசினார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் பேசும்போது காந்தியடிகள் எதற்காக கதர் கட்ட வேண்டும், ஏன் கதர் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார் என்பதைப் பற்றி ஒரு முறையில் சொல்லிவிட்டார். வெளி நாட்டிலிருந்து துணி இறக்குமதி ஆகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு கதர் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார். ஆனால் இந்நாட்டில் காந்தியடிகள் சொன்ன தன் முறையைச் சொல்ல மறந்துவிட்டார் அவர். அதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்கள் கதர் நூல் நூற்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள் ஏன் நூற்க வேண்டும் என்று சொன்னார் என்றால் அவர் சரித்திரத்தை படித்துப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரிய வரும். நூல் நூற்றால் கோபம் வராது. அதை அவர் படிக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. நூல் நூற்றால் மனிதனுக்கு கோபமே வராது. கோபம் வருகிற ஆளுக்கு நூற்க வராமல் நூல் அறுந்து போய்விடும். அதனால் அவர்கள் நூற்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சுதந்திர இயக்கத்திற்குப் படை திரட்டி மக்கள் நூற்பதன் மூலம் அமைதியைப் பெற்று விடுதலை பெற முயற்சித்தார்கள். அப்

[Sri T. Karia Gounder]

2nd September 1959] பொழுது நூல் நூற்பதைக் கண்டு கேலி பண்ணினார்கள். நூல் நூற்றால் வெள்ளைக்காரனை நாட்டை விட்டு வெளியேற்ற முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அன்றைக்கு அப்படிச் சொன்னவர்களும் இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட இப்பொழுது கதர் கட்டுகிறார்கள். கதர் கட்டினால் உத்தியோகஸ்தர்கள் பயப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். கதர் கட்டியவரின் மகன் நல்ல டிஸ்டிக்ஷன் ஏ அல்லது பி க்ளாஸ் கிடைத்த பின்னைக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. அங்கே போய்ப் பார்த்தால் அது நன்றாகத் தெரியவரும். அட்மிஷன் கிடைக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். லிஸ்டைப் பார்த்தால் அது தெரியவரும். அவர் விட்டுப் போனதை இப்பொழுது செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைய தினம் ஸ்ரீமதி பொன்னம்மாள் சொன்ன மாதிரி கனம் கோதண்டராமன் இருக்கும் பகுதியெல்லாம் செழிப்பாக கரும்பு போட்டு இருக்கும் பகுதியாக இருக்கலாம். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியில் வேஷ்டி கட்டிக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களைப் பார்க்க முடியாது, அவ்வளவு ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். ரஷிக்கை போட்டுக்கொண்டிருக்கக் கூடிய பெண்களையும் பார்க்க முடியாது. அவ்வளவு ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதி அவ்வளவு பஞ்சப்பகுதியாக இருக்கிறது. எங்கள் தொகுதிக்கு இந்த வருஷம்தான் தேசிய லிஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதி ஏழ்மையான மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதி. அந்த திட்டத்தை அங்கே நிறைவேற்றினால் மக்களுடைய வாழ்க்கை உயருவதற்கு வழி ஏற்படும். அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒன்று நல்லது செய்து அவர்களுடைய வேலை இல்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்கவேண்டும். அதற்கு இது நல்ல கருத்தாக இருக்கிறது. இதைவிட வேறு ஏதாவது இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. அப்படிப் பேசிய மெம்பர்கள் உரைகத் தொழில்களில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள். பெரிய பெரிய திட்டங்கள்தான் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்யும் என்கிற நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் இதை எதிர்த்துப் பேசுகின்றார்கள். ஆனால் இந்தச் சிறு தொழில்தான் பரவலான முறையில் அதிகமான பேர்களுக்கு உதவி செய்கிறது என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். அம்பர் சர்க்கா நகரத்தில் கூட ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெண்கள் பன்னிரண்டரை முதல் ஒரு ரூபாய் வரையில் இதனால் இன்றைக்கு சம்பாதிப்பதன் மூலம் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. இன்னொன்று, எங்கள் பகுதியில் இப்படி ஏராளமாக நூற்கப்படுகிற நூலை எல்லாம் வாங்கி திருப்பூருக்கும், கோயமுத்தூருக்கும் நெய்வதற்காக அனுப்பு கிறார்கள். இது இல்லாமல் சர்க்கார் எல்லா இடங்களிலும் அங்கங்கேயே அந்த நூல்களை ஆடையாக நெய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அதற்கு வரி கட்டுகிறோம், இதற்கு வரி கட்டுகிறோம் என்று எல்லோரும் சொல்லலாமே தவிர கதர் ஆடைகளை அணிபவர்கள்தான் அது என்ன விலையாக இருந்தாலும் கொடுக்கிறார்கள். மில் ஆடைகளைக் கட்டுகிற பழக்கம் கொஞ்சம் குறைந்தால் நல்லது என்கிற எண்ணத்தில் பின்னே வேஷ்டி போன்றவைகளுக்கு என்ன வரி போட்டாலும் பத்தொன்பது இருபது ரூபாய் கொடுத்துக்கூட அதைத்தான் வாங்கவேண்டும் என்கிறவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அதை நாம் பார்க்கிறோம். கதர் கட்டிப் பழகிவிட்டால் அப்புறம் அவர்கள் வாழ்க்கையில் வேறு எந்தத் துணியைக் கட்டினாலும் திருப்தி ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம் நாட்டுத் துணிகளுக்கு வெளிநாட்டில் நம் நாட்டுத் துணியை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டால் நம் நாட்டுத் துணியை நாம் உபயோகப்படுத்துவதற்குத் தயங்கமாட்டோம். ஒன்றும் இல்லை, எங்கள் பகுதியில் பனை ஓலையினால் ஹாட் பண்ணுகிறார்கள். ஒன்று பதினைந்தரை விலை. இந்த ஹாட்டு பல லட்சக்கணக்கானவற்றுக்கு ஆர்டர் அமெரிக்காவில் இருந்து வருகிறது என்று அமைச்சர் அவர்களே சொன்னார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது கனரகத் தொழில்களோடு கூட நம் நாட்டுச் சிறு தொழில்களையும் வளர்ப்பதற்கு எத்தனை வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை உணரவேண்டும் என்பதாகப் பணிவோடு அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயம் என்பதைப் பற்றி அறியாதவர்கள் இன்று விவசாயத்தைப் பற்றிப் பேசுவதை நாம் பார்க்கிறோம். திஸ்டில்லாதவர், விவசாயமே தெரியாதவர், ஆப்சென்டி லான்ட் ஓசுக்கு

[Sri T. Karia Gounder]

[2nd September 1959]

விவசாயத்தைப் பற்றியே ஒரு சரித்திரம் எழுதிவிடுகிறேன் என்கிறான். உண்மையான விவசாயிகளாகிய நாங்கள் மழை இல்லாமல் தவிக்கிறோம். பூச்சியினால் பயிர்கள் அழிந்துபோவதைப் பார்த்து அஞ்சிக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி உண்மையிலேயே சிறு தொழில்கள் நசித்துப்போவதைப் பார்த்து, அதற்கு இன்ன இன்ன உதவிகளை எல்லாம் சர்க்கார் தகுந்த ஸ்தாபனத்தை வைத்து உதவி செய்யவேண்டும் என்று அத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது சிறு தொழில்களைப் பற்றியே தெரியாதவர்கள் அது அவசியம் இல்லை, இது அவசியம் இல்லை என்று பேசுவது சரியானதாக இல்லை. மத்திய சர்க்கார் எங்கள் ஜில்லாவில் அரக்கோணத்தில் இருந்து திருப்பத்தூர்வரை ரயில் ரோடு போடுகிறார்கள். அந்தத் தொழிலில் பலர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு ஒரு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்காமல் இருந்திருந்தால் பலர் சாப்பாட்டுக்கே வழியில்லாமல் வெளியேறியிருக்கவேண்டிய நிலைமை எங்கள் பகுதியில் உண்டாகியிருக்கும். காரணம், மழை யில்லாது விவசாயம் அடியோடு போய் விட்டது. அதேபோலியே இப்போது சிறு தொழில்கள், கதர் என்று சர்க்கார் ஏழை மக்களுக்கு ஒரு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகொடுக்கா விட்டாலும் அதிகமாக கஷ்டம் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கட்டின வீட்டுக்குக் குற்றம் சொல்வது வழக்கம். அந்தமாதிரி சர்க்கார் எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் குற்றம் காண்கிறவர்கள் இருக்கலாம். அதற்காக மக்களுடைய நன்மைக்காகச் செய்து கொண்டிருக்கிற காரியங்களை சர்க்கார் விட்டுவிடக் கூடாது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றி, கதர், சிறு தொழில்கள் அபிவிருத்திக்கு சர்க்கார் நல்ல தொரு நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிறிய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கதர் கிராம கைத்தொழில் போர்டு என்று அமைப்பதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவின் சில அம்சங்களை எடுத்து நான் என்னுடைய அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கதர் மகாத்மா காந்தியினுடைய உண்டாக்கப்பட்ட இயக்கம், அகிம்சையின் சின்னம் என்று சொல்லப்பட்டது. உண்மையில் மகாத்மா காந்தியின் நோக்கம் இதுதான் என்றாலும் இப்போது கதர் போட்டுக் கொண்டிருக்கிற அத்தனை பேரும் அவரது கொள்கை முழுக்கவும் ஏற்றுக்கொண்டு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை என்னால் நம்ப முடியாது. கதர் சட்டைக்குள்ளும் கருப்பு இருக்கிற நிலைமையை இன்று நாம் பார்க்கிறோம்.

SRI S. LAZAR : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். இப்போது கதர் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டு போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது என்பதாக கனம் அங்கத்தினர் தெரிவிப்பதானது இங்குள்ள அங்கத்தினர்களைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய முறையில் அமைகிறது என்கிற காரணத்தினால் அங்கத்தினர்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாக்கக் கூடிய முறையில் தாங்கள் ரூலிங் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has not mentioned anything about the Members. It is only a general opinion. He need not mention anything about the members of the House.

SRI A. GOVINDASAMY : எனக்கு கதர் போட்டவர்களைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை என்னைப் பற்றித் தெரிந்தவர்கள் உணர முடியும். கதர் போட்டவர்களைப் பற்றி கற்பனை பண்ணி பேசக் கூடிய உரிமை இருக்கும்போது எனக்கு இவ்வாறு பேச உரிமை உண்டு. 1937-ல் இருந்து 1947 வரையிலும் கதர் அணிந்த வன் நான். ஜவுளிக் கடை மறியலில் ஈடுபட்டு மண்டையில் அடிவாங்கின வன்தான் நான் என்பதை உணர்வார்களேயானால் நான் சொல்வதன்

[2nd September 1959]

[Sri A. Govindasamy]

உண்மை தெரியும். எங்களுக்கு உபதேசம் பண்ண வந்தவர்களுக்கு நாங்கள் பொருளாதாரத் துறையில் இருந்து பார்த்தால் நம் மக்களுக்கு இந்தக் கதர் நன்மை பயக்கக் கூடியதாக இல்லையென்பதைத்தான் சொல்கிறோம். கதர் கட்ட வேண்டும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளவர்களைத் தான் இந்த இலாகாவில் அதிகாரிகளாகப் போடவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியவர்களுக்கு அது சரியல்ல என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆட்சிக்கு தகுந்தாற்போல அதிகாரிகளை ஆடையை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவது சரியாக இருக்காது. வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் கால் நிஜார், சட்டை போட்டுக்கொண்டு கழுத்தில் பட்டை கட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள் என்றால் இப்போது கதர் ஜப்பா போட்டுக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமையை உருவாக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட எந்த நிர்பந்தத்தையும் அதிகாரிகளிடத்தில் இந்த அரசாங்கம் வற்புறுத்தக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கதரை விரும்பிக் கட்டிக்கொள்கிறவர்கள் கட்டிக் கொள்ளட்டும். உண்மையில் கதரிடத்தில் மிகுந்த பக்தியுள்ள அமைச்சர் அவர்களும், சர்தார் வேதரத்தினம் போன்றவர்களும் கதர் உடுத்திக் கொள்வதை நான் குறை சொல்வதாக நினைக்கக் கூடாது.

(Some hon. Members rose.)

DEPUTY SPEAKER : The hon. Members may speak one by one.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களும், சர்தார் வேதரத்தினம் போன்றவர்களும் கதர் கட்டிக் கொள்வதை குறை சொல்லவில்லை என்று அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது சபையில் உள்ள மற்ற அங்கத்தினர்கள் கதர் கட்டிக்கொள்வதில் குறை கற்பிப்பதாகப் பேசுவது அங்கத்தினர்களை அவமரியாதை செய்வது போல இருப்பதனால் தாங்கள் அவ்வாறு அவர் சொன்னதை வாபஸ் வாங்கும்படியாக ரூலிங் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : He did not mean like this.

SRI A. GOVINDASAMY : கதர் கட்டிக்கொள்கிறவர்கள் கூட அதில் மிக உயர்ந்த ரக சில்க் இருக்கிறதா என்று கவனிக்கக் கூடிய நிலைமையில்தான் இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் . . .

SRI T. KARIA GOUNDER : On a point of order கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, “அங்கத்தினர் பேசும்போது” அமைச்சர் அவர்களும், சர்தார் வேதரத்தினம் அவர்களும் கதர் கட்டிக்கொள்வதைப்பற்றி நான் குற்றம் சொல்லவில்லை” என்றால் பாக்கிப் பேர்கள் கதர் கட்டிக்கொள்வதில் குறை காண்கிறார்கள் என்பதுபோல இருக்கிறது.

* * * * *

இருக்கால் அவர்களுக்கு எல்லாமே தவறாகத் தெரிகிறதோ என்னமோ நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

* * * * *

SRI A. GOVINDASAMY : கதர் கட்டுபவர்களை கதர் அபி 1-20 விருத்தியில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள்தான் இதில் அங்கத்தினர்களாக p.m. இருக்கவேண்டுமென்ற யோசனை இருக்கிறது. ஏனென்றால் கதர் கட்டுவதில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் அங்கத்தினர்களாக வந்தால் ஆபத்தாக இருக்கும், என்று பயப்படுவதுபோல இருக்கிறது. 3,000 ரூபாயை ரைட் ஆப் கொடுக்கக் கூடிய அளவிற்கு சட்டம் அனுமதித்திருக்கிறது. அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக 5,000 10,000 வரையிலும் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படுவதற்கு சட்டம் வரும். இரண்டாயிரம், 3,000 ரூபாய் வரையிலும் ரைட் ஆப் செய்து விதிவிலக்கு கொடுக்கிறார்கள். இதை ஒத்துக்கொள்வதற்கில்லை. என்ற வார்த்தையை என்று மாற்றுவதற்கு நாங்கள் செலக்ட் கமிட்டியில் எடுத்துக்கொண்ட

[Sri A. Govindasamy] [2nd September 1959]

முயற்சி மிகவும் கஷ்டமானது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதை நன்கு உணர்வார்கள். அப்படித் தர அபிவிருத்தியில் ஈடுபட்டவர்கள்தான் இதில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கலாம் என்ற நிபந்தனை வாதிக்கப்பட்டது தான். உள்நாட்டிய சனங்குத் தெரியவில்லை. இம்மாதிரி நம்பிக்கை புத்திக் இருப்பதால் அதிர்ஷ்டமாகியோ, சேய்பதக்கண்டமோ போட்டுக் கொள்ளுதற்கு வேண்டிய நேரமே உருவாகக்கூடும். இந்த விஷயத்தில் வற்புறுத்தித் தெரிவிப்பேன். கிட்டிவிடையாகும் என்பதுதான் என்றாலுமே வருஷம் பதின்மூன்று க்குள்ளே கட்டப் படுவதற்குமுன் கட்டத் தரக் கூடியவராக இருக்க வேண்டும் என்று கட்டப் படுவதற்குமுன் கட்டத் தரக் கூடியவராக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கொள்ள வேறுபடுத்தேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member will continue his speech to-morrow.

The House will now adjourn and meet again to-morrow at 8-30 a.m.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

27. The Madras Money Lenders Rules, 1959 issued in G.O. Ms. No. 2823, Industries, Labour and Co-operation, dated 15th July 1959. [Laid on the table of the House under section 22 of the Madras Money Lenders Act, 1957 (Madras Act XXVI of 1957).]

88. Notifications under section 22 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 issued in Memo. No. 50921-1-3/59-2, Revenue, dated 27th June, 1959. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

89. Amendments to the Madras Entertainments Tax Rules, 1939 issued in G.O. No. 8841—Revenue, dated 23rd June 1959.
[Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Madras Entertainments Tax Act, 1939 (Madras Act-X of 1939).]

B. Reports, Notifications and Other papers.

46. Administration Report of the Handlooms Department for the half year 1958-59 (1st July to 31st December 1958).

47. Statement No. V showing the action taken by Government on Assurances, promises and undertakings given on the floor of the House.

48. Statement No. VI showing the action taken by the Government on Assurances, promises and undertakings given on the floor of the House.

49. Statement No. VII showing the action taken by the Government on Assurances, promises and undertakings given on the floor of the House.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, the 3rd September 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Polygamy

* 91 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள்
தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

ஒரு மனைவிக்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு சர்க்கார் உத்தியோகம் கிடைப்பதென்று ஏதாகிலும் சட்டம் கொண்டுவர உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI C. NATARAJAN : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியை கேட்கும் அங்கத்தினர் அவர்களே இரண்டு பன்னிகளை கல்யாணம் செய்து கொண்டு வருகிறாரே, இது சரியா ?

MR. SPEAKER : The question is out of order.

SRI V. SANKARAN : சார், மனைவியே இல்லாதவர்கள் அபாசங்கத்தில் பதவியோ அல்லது உத்தியோகமோ வசிக்கக்கூடாது என்று . . .

MR. SPEAKER : How does this supplementary arise out of the main question ?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஆய்ஸ்களில் இரண்டு மனைவிகள் கொண்ட சபிரமணியர் படங்கள் மாட்டப்பட்டு வைத்திருப்பதன் காரணத்தினால் தான் பலர் இரண்டு மனைவிகளைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். இது உண்மையா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : படங்களைப் பார்ப்பதுதான் காரணம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

MR. SPEAKER : Question No. 92.

SRI A. A. RASHEED : Sir, I have been raising my hand, but you did not call me.

MR. SPEAKER: I did not notice the hon. Member raising his hand. He need not ask supplementary questions on every main question. It is left to the Speaker to decide who should be allowed to put supplementary questions.

SRI A. A. Rasheed rose . . .

MR. SPEAKER : If the hon. Member persists in his attitude, I will have to take action against him. The Speaker has to decide which members should be given chances to put supplementary

[3rd September 1959]

questions on what questions. There is no rule which says that every member must be given a chance to put supplementary questions. So, the hon. Member would be well advised not to interrupt or make insinuations against the Speaker. If he persists in his attitude, I will have to take action against him. I am sorry to say this. But I should be firm in this.

SRI A. A. RASHEED : Sir, the Speaker should not make any differentiation or discrimination between two members.

MR. SPEAKER : The hon. Member will please let me know where is the discrimination. The hon. Member is making an insinuation which he must substantiate. Otherwise he must apologise or leave the House. One of the two things should be done.

SRI A. A. RASHEED : I have been raising my hand to put supplementary questions from the time the main question was answered. But you have not called me.

MR. SPEAKER : Will the hon. Member please show the rule which says that every member should be given a chance to put supplementary question on every question? The hon. Member cannot monopolise the time of the House. Will he please apologise or leave the House? (Sri A. A. Rasheed sat quiet in his place.) May I ask the hon. Member to leave the House? He is attributing motives to the Speaker. I will give him one more chance. He should either apologise or leave the House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Come on Mr. Rasheed. Apologise.

SRI A. A. RASHEED :—I am sorry, Sir. I apologise.

Forest watchers

* 92 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

காட்டிலாகாவில் வேலை செய்யும் 2-லிருந்து 6 வருடங்கள் சர்வீஸ் உள்ள வாட்சர்களின் (watchers) வேலை நிரந்தரமாக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir. Since the posts of watchers in Forest Department are borne on temporary establishment the question of regularisation of their services does not arise.

SRI S. M. ANNAMALAI : சார், 6, 7, வருஷங்களாக சர்வீஸில் எத்தனை பேர் வாட்சர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை உத்தியோகத்தில் ஏன் நிரந்தரமாக்கக் கூடாது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவர்களை இப்பொழுது நிரந்தரம் ஆக்கத் தேவை இல்லை. ஆறு, ஏழு வருஷங்கள் சர்வீஸ் போட்டவர்கள் எத்தனை பேர் என்ற தகவல் இப்போது என்னிடம் இல்லை. இருந்தாலும் தாற்காலிகமாக இருக்கும் ஊழியர்களைப் பற்றி சர்வீஸ் விதிகள் வகுப்பது பற்றி இப்போது யோசித்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

[3rd September 1959]

SRI V. SUBBIAH : ஜமீந்தாரி பாரஸ்டுகளில் இருக்கும் வாட்சர்களுக்கும் நம் அரசாங்க பாரஸ்டுகளில் இருக்கும் வாட்சர்களுக்கும் சம்பளத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறதா? அப்படியானால் அது நீக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஜமீந்தாரி பாரஸ்டுகள் என்று இப்போது ஒன்றும் இல்லை. அந்த பாரஸ்டுகள் எல்லாம் இப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் வாட்சர்களின் சம்பள விஷயம் ஒரே மாதிரியாகத்தான் நிர்ணயிக்கப்படும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த காட்டிலாகா வாட்சர்கள் டெம்பரரியாக ஓர்க் சார்ஜ் என்ற முறையில் இருக்கிறார்களா அல்லது அவ்வப்போது வேலை நிமித்தமாக டெம்பரரியாக நிரந்தர காலத்திற்கு அமர்த்தப்படுகிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 'மெட்ராஸ் பாரஸ்டு கோட்' என்று ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அதிலே எழுவது செக்ஷன் பி உள் பிரிவு படி வருஷா வருஷம் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிறார்கள். சம்பளம், அதற்குமேல் 'டியர்னல் அலவன்ஸ்' கொடுக்கப்படுகிறது. மேலும் ஸ்பெஷல் காம்பன்சேரி அலவன்ஸ் என்று மாதம் 17 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI : சார், காடுகளில் வேலை செய்யும் வாட்சர்கள், காடுகளில் உள்ளே புகுந்து தங்கள் உயிரையே பணயம் வைத்து வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கான விதிகள் செய்யும்போது அவர்களை உத்தியோகத்தில் நிரந்தரமாக்குவதைப் பற்றி சர்க்கார் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எவ்வளவு நிரந்தரமாக்கத் தேவையோ அவ்வளவுக்கு நிரந்தரமாக்கப்படுவார்கள். இதையெல்லாம் அனுசரித்துத்தான் விதிகள் செய்யப்படும்.

Police Out-post for Jaffarabad

* 93 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to open a Police Out-post at Jaffarabad near Vaniyambadi?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

Government Basic Training School, Paramakudi

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. ராமச்சந்திரன் சபையில் இல்லாததால் அவருடைய கேள்வியும் பதிலும் சட்டசபை விவாத வெளியீட்டில் அச்சடிக்கப்படும்.

* 94 Q.—**SRI K. RAMACHANDRAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to construct buildings for the Government Basic Training School, Paramakudi in Ramanathapuram district and if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. There is no proposal to construct buildings for the Government Basic Training School, Paramakudi.

Medical concession to Members of the Legislature

* 95 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to extend free medical concession to the Members of the Legislature?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No, Sir.

[3rd September 1959]

SRI A. A. RASHEED : Sir, is it a fact that free medical attendance is given to Government employees? If so, why not the Government extend this facility to the members of the Legislature?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : This matter was once considered. Extension can go to any extent. But now it is stopped with Government servants. If we go on extending this, it can be extended to so many other persons also.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சார், 1,500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய அமைச்சர்களுக்கு இல்லாத வைத்திய வசதி இருக்கும்போது, 150 ரூபாய் வாங்கக்கூடிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மட்டும் இந்த வசதியை மறுப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் வேறு வேலை பார்க்கலாம். மந்திரிகள் மந்திரி வேலை மட்டும்தான் பார்க்க முடியும். மந்திரிகளுக்கு என்று தனியாக ஏற்பட்டது இது. எல்லா இடங்களிலும் இருக்கக் கூடியதுதான். இங்கு மட்டும் மந்திரிகளுக்கு என்று புதிதாக ஏற்படுத்திக் கொள்ளவில்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI : கெஜட் பதிவுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இல்லாத வைத்திய வசதி ஏற்பாடு செய்கிறார்களே, அது மாதிரி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இந்த வசதியை அளிக்க சர்க்கார் ஏன் முன் வரக் கூடாது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் வேறு 'அபிஷியல்ஸ்' வேறு.

SRI V. SANKARAN : சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்கள் 'கவர்ன்மெண்ட் சர்வென்ட்ஸ்' என்ற வியாக்கியானத்தில் வருவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இல்லை என்று நான் சொன்னேன்.

SRI S. LAZAR : இந்த வசதி வேண்டும் என்று சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்கள் யாராவது அரசாங்கத்திற்கு எழுதி உள்ளார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இல்லை, எனக்குத் தெரிந்த வரையில்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மாதம் 100 ரூபாய் வருமானத்திற்கு உட்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய மாணவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப் வசதியை, இந்த ஆண்டிலேயே, 150 ரூபாய் வரங்கும் எம்.எஸ்.எ-க்கு மாணவர்கள் ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கலாம் என்று ஒரு விதி ஏற்படுத்தப்பட்டு உள்ளது. இது போன்று, 100 ரூபாய் வருமானத்திற்கு மேற்கொண்டு இருக்கிற காரணத்தினால் இந்த சலுகை கிடையாது என்று இருக்கும் விதியை மாற்றி அமைக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த சலுகை உத்தியோகத்தில் உள்ளவர்கள், இல்லாதவர்கள் என்று அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது. அங்கத்தினர்கள் 'நான் அபிஷியல்ஸ்' என்ற அடிப்படையில் இது கொடுக்கப்படவில்லை.

MR. SPEAKER : The Hon. the Minister for Industries is not in Madras. All the questions to be answered by him will, therefore, be taken up day after to-morrow.

[3rd September 1959]

Utilization of waters of the Krishna and Godavari

* 97 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் பொதுமராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1959-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 25-ம் உட்காணும் மாவட்ட திட்டக் குழுக் கூட்டத்தில் கிருஷ்ணா, கோதாவரி நேர தீர்ப்பாசனத்திற்காக உபயோகப்படுத்த முயற்சிக்கொண்டுமென்று நிறைவேறிய தீர்மானம் அரசாங்கத்திற்கு வந்ததா?

(ஆ) அதுண்டானால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) It is too early to consider the suggestion, viz., taking up the diverted waters to the North Arcot district, as the question of diversion of the waters of the Godavari and Krishna itself is still under the active consideration of the Southern Zonal Council.

SRI S. M. ANNAMALAI : சார், கோதாவரி, கிருஷ்ணா நதிகளிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதைப்பற்றி தென் மண்டல கௌன்சிலில் பேசப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தென் மண்டலக் கௌன்சிலில் இதைப் பற்றி பேசி இருக்கிறது. பிறகும் இதைப்பற்றி பேசப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

SRI S. LAZAR : தென் மண்டலக் கௌன்சிலில் பேசியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்ன கோரிக்கையை அரசாங்கம் விடுத்திருக்கிறது? அதற்கு, நதிகள் ஓடக்கூடிய அரசாங்கம் என்ன பதில் சொல்லியிருக்கிறது. இப்பொழுது தென் மண்டல கௌன்சில் எப்பேற்பட்ட கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது.

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஹைதராபாத்தில் கூடிய தென் மண்டல கௌன்சிலில், ஆந்திர மாகாண முதன் மந்திரி, அந்த மாகாண சீப் இன்ஜினியரை எவ்வளவு தண்ணீர் கொடுக்க முடியும் என்று பரிசீலனை செய்யும்படி சொன்னார். அது பரிசீலனை செய்யப்பட்ட பிறகு தான் மண்டலக் கௌன்சிலில் முடிவு செய்யப்படும்.

SRI K. VINAYAKAM : அதிபர்கள் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்வதில் சென்னை சர்க்காருக்கு வேண்டிய தண்ணீரைக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய மனப் பக்குவம் ஆந்திர சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று அரசாங்கம் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஆந்திர மாகாண முதன் மந்திரி மனப் பக்குவம் ஏற்பட்டுத்தான் எவ்வளவு தூரம் தண்ணீர் உதவி செய்ய முடியும் என்று பரிசீலனை செய்யச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பரிசீலனை செய்த பிற்பாடு தான் அவர்கள் முடிவு தெரியக்கூடும்.

SRI T. KARIA GOUNDER : தலைவர் அவர்களே, இதனால் வட ஆற்காடு மாவட்டம் மட்டும் தான் பயன்பெறுமா அல்லது வேறு மாவட்டங்களும் பயன் பெறுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இப்போது எந்தெந்த மாவட்டங்கள் எல்லாம் பயன்பெறும் என்று சொல்ல முடியாது. முக்கியமாக வட ஆற்காடு மாவட்டமும் செங்கல்பட்டு மாவட்டமும் பயன்பெறும் என்று சொல்ல முடியும்.

SRI S. LAZAR : ஸர், ஆந்திர சர்க்கார் அவர்களுடைய இன்ஜினியரை அனுப்பி இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய விருப்பதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்படி யில்லாமல் இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி அவர்கள்

[3rd September 1959]

மூலமாக ஒரு தனிப்பட்ட இன்ஜினியரை அனுப்பி பரிசீலனை செய்யவோ அல்லது சென்னை ஆந்திரா இரண்டு சர்க்கார்களும் சேர்ந்து ஒரு இன்ஜினியரை அனுப்பி புள்ளி விவரங்களை சேகரிப்பதற்கோ அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON SRI P. KAKKAN : இதைப்பற்றி எல்லாம் ஸோனல் கவுன்ஸிலில் பேசித்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

Taxis and Auto-rickshaws

* 98 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஒவ்வொரு நாலாகாலிலும் எத்தனை மோட்டார் டாக்ஸிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன?

(ஆ) எந்தெந்த இடங்களிலே ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் எத்தனை எத்தனை ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a)—

	Big Taxis.	Baby Taxis.
Coimbatore taluk	25	35
Gob.chettypal yam	Nil.	2
Bhavani taluk	1	Nil.
Udumalpet taluk	1	Nil.
Pollachi taluk	Nil.	6
Erode taluk	22	2
Sathi umangalam taluk	2	1
	51	46

(b)—

Coimbatore	168
Tirupur	5
Pollachi	3
	176

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், இப்போது இந்த ஜில்லாக்களில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற எந்த டாக்ஸியிலும் எந்த ஆட்டோ ரிக்ஷாவிலும் மீட்டர்கள் பொருத்தப்படாமல் இருக்கின்றனவா? இதனால் இந்த டாக்ஸிகளை அமர்த்தும்போது இதிலுள்ள டரைவர்கள் கேட்கக்கூடிய தொகைதான் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே எல்லா டாக்ஸியிலும் மீட்டர்கள் உடனடியாக பொருத்தவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்குமா?

THE HON SRI V. RAMAIAH : இதைப்பற்றி விரிவாக அலோசிக்கப்பட்டது. ஆனால் எல்லா டாக்ஸிகளிலும் பொறுத்துவதற்கு வேண்டிய அளவு, போதுமான மீட்டர்கள் கிடைக்காத காரணத்தினால் தான் இதை கண்டிப்பாக அமல் நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது.

SRI S. LAZAR : மீட்டர்கள் பொறுத்துவது சம்பந்தமாக இந்த அரசாங்கம் இதற்கு முன்பு உறுதி கொடுத்திருக்கிறது. இதற்காக இரண்டு மூன்று கம்பெனிகள் வேண்டிய அளவு மீட்டர்கள் தரலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்பது உண்மையா? அப்படியானால் அந்த கம்பெனிகளிடமுள்ள எல்லா மீட்டர்களையும் உபயோகப்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

[3rd September 1959]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : மீட்டர்கள் கண்டிப்பாக பொருத்த வேண்டும் என்ற கண்டிப்பான உத்தரவு போட்டிருந்தது உண்மைதான். ஆனால் அதற்கு போதுமான மீட்டர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் எல்லா டாக்ஸிகளிலும் பொருத்த முடியவில்லை. சில கம்பெனிகள் போதுமான அளவு மீட்டர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல. யாரோ ஒன்றிரண்டு பேர்கள் அதிகமாக மீட்டர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இவ்விதம் கண்டிப்பாக மீட்டர்கள் பொருத்தவேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டதின் காரணமாக அவர்கள் மீட்டர்களின் விலையை அதிகப்படுத்தினார்கள். இது அவ்வளவு சரியல்ல என்று நினைத்துத்தான் அரசாங்கத்தின் உத்தரவை தளர்த்தியிருக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM : மீட்டர்கள் பற்றாக்குறையை தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : மீட்டர்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து அதிகமான அளவில் இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அந்நிய செலாவணி அதிகமாக தேவைப்படும். இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கம் ஆலோசித்து அந்நிய செலவாணி அதிகமாக ஒதுக்குவதாக இருந்தால் மீட்டர்களை அதிகமாக இறக்குமதி செய்யலாம்.

SRI P. S. CHINNADURAI : சபாநாயகர் அவர்களே, அனுமதி பெறாத டாக்ஸிகள் அதிகமாக இந்த ஜில்லாவில் குறிப்பாக பொள்ளாச்சி தாலுகாவில் ஓடிக்கொண்டிருப்பது அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டதா? அதை தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : ஓரளவுக்கு அனுமதி பெறாத காரர்கள் ஓடிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் பலவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட அதை யெல்லாம் மீறி அனுமதி இல்லாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதை பரிபூரணமாக தடுக்க வேண்டுமென்றால் எல்லா தாலுகாக்களிலும் போக்குவரத்து வசதி இருக்க வேண்டும். எல்லா இடங்களுக்கும் போக்குவரத்து வசதி இருப்பதாக இருந்தால் இதை அடியோடு தடை செய்து விடலாம். அதைக் காட்டிலும் முக்கியமாக இந்த போலி டாக்ஸிகளை ஒட்டுகிறவர்கள் அவர்களாகவே தங்களை கட்டுப்படுத்திக் கொண்டால் இந்த நிலைமையை போக்கலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM : ஆட்டோ ரிக்ஷா மீட்டர்களை புதிதாக இறக்குமதி செய்வது கஷ்டமாக இருப்பதால் தனியார் கைகளில் இருக்கக்கூடிய மீட்டர்களை நியாயமான விலைக்கு வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருகிறதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களில் மீட்டர்கள் பொருத்த வேண்டும் என்று சொன்னது இப்போது ஓரளவிற்கு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இருந்தாலும் இன்னும் குறிப்பிட்ட ஓரளவுக்கு ஆட்டோ ரிக்ஷாக்களில் மீட்டர்கள் பொருத்தப்படாமல் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மீட்டர்கள் போதிய அளவு கிடைக்காத காரணத்தினால்தான் மீட்டர்கள் பொருத்த வேண்டும் என்பதை எல்லா பகுதிகளுக்கும் கண்டிப்பாக விஸ்தரிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. மீட்டர்கள் அதிகமான அளவில் கிடைப்பதற்காக அரசாங்கம் பலவிதங்களிலும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

Communal properties

* 99 Q.—**SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any action so far to declare the vesting of the communal properties with the village

[3rd September 1959]

panchayats under section 83 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958); and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: (a) No, Sir.

(b) The provisions of section 83 of the Madras Panchayats Act, 1958, have not yet been introduced in any area in the State.

SRI M. JAGANNATHAN: ஓவ்வொரு கிராமத்திலும் இம்மாதிரியான சமுதாயச் சொத்துக்களை குறிப்பாக மீன் விழல் போன்றவைகளை பஞ்சாயத்துகளில் சேர்க்கப்படாததினால் பல கண்டை சச்சரவுகள் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான சண்டை சச்சரவுகளை தீர்ப்பதற்குரிய முறையில், இவைகளை எல்லாம் பஞ்சாயத்தில் உடனடியாக சேர்த்து விடுவதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: இதற்காக ஒரு சட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தச் சட்டம் சீக்கிரமாகவே அமுலுக்கு வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

SRI S. M. ANNAMALAI: ஸார், பஞ்சாயத்து சட்டம் அமுலுக்கு வந்து விட்டதா? வரவில்லையென்றால் எப்போது அமுலுக்கு வரும் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: பஞ்சாயத்து சட்டம் வெகு சீக்கிரத்தில் அமுலுக்கு வரும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

Children's Park in Raj Bhavan, Guindy

*100 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை நகரிலுள்ள கிண்டி ராஜ் பவன் எஸ்டேட்டில் குழந்தைகள் தோட்டத்திற்காக எத்தனை ஏக்கரா நிலம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

(ஆ) இத் தோட்டத்தைக் கவர்ச்சி மிகுந்ததாகச் செய்வதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Fourteen acres of land have been allotted for the Children's Corner at Guindy Park Reserve.

(b) Besides the work already carried out in the Children's corner the work of putting up wooden benches, provision of a Bore Well with pumpsets, a playground and the opening of a nature study library in the Park is under progress.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், அந்த இடங்களில் இருக்கின்ற இயற்கை காட்சிகளை சிறுவர் சிறுமியர்கள் அறிந்து கொள்வதற்காக அந்த விபரங்களை எல்லாம் போதிப்பதற்காக தனியாக போதனை பயிற்சி கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: குழந்தைகள் இந்த காட்சிகளை எல்லாம் நேராகவே கண்டு களிக்க வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம்.

Wild life sanctuaries

*101 Q.—SRI P. G. MANICKAM: கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திலே எந்தெந்த இடங்களிலே வனவிலங்கு சரணாலயங்கள் ஏற்படுத்த திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றன?

[3rd September 1959]

(ஆ) 1959-60-ம் நிதி வருடத்திலே எந்தெந்த இடங்களிலே வனவிலங்கு சரணாலயங்கள் ஏற்படுத்தப்படும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) There is no approved proposal to open wild life sanctuaries during the Second Five-Year Plan period. However a proposal to open a wild life sanctuary at Muthukulivayal in Kanyakumari district is under consideration of the Government.

SRI P. G. MANICKAM: ஸார், இந்த ராஜ்யத்தில், அதாவது தமிழ் நாட்டில், அதிகமான அளவில் பாரஸ்டு இருக்கிறது. இந்த பாரஸ்டுகள் எல்லாம் அதிகமாகவும் மைசூர் ராஜ்யத்தோடும், திருவாங்கூர் ராஜ்யத்தோடும் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் மத்தியில் வனவிலங்கு சரணாலயம் அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: மைசூர் பக்கத்தில்தான் இப்போது முதலில் இருக்கிறது. பறவைகளுக்காக வேடந்தாங்கல் இருக்கிறது. கிண்டியிலும் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதுதவிர கன்னியாகுமரியிலும் ஒன்று ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று யோசனை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

Grants-in-aid Code

* 102 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the *Ad hoc* Committee constituted by the Government for the revision of Grants-in-aid Code has finalised their proposals?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Committee has finalised its First List of Recommendations relating to Secondary Education.

SRI N. K. PALANISAMI: பள்ளிக்கூடங்களுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக கிராண்ட் கொடுப்பதைப்பற்றி என்ன சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது? அதோடு இருக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்களை விஸ்தரிப்பதற்கும் இதில் இடம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை கல்வி ஆலோசனை குழுவின் முன்பு வைத்து பரிசீலனைசெய்து இதைப்பற்றியுள்ள எல்லா முடிவுகளையும் எடுக்கலாம் என்று நினைத்திருக்கிறோம்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, may I know whether the *Ad hoc* Committee constituted for this purpose has taken into consideration subjects like rent for the school buildings, salary paid to the sweepers and watchmen and whether these were also included in their recommendations?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry I have not yet gone through the recommendations, Sir.

Drinking Water-supply Scheme for Tiruppur

* 103 Q.—SRI N. K. PALANISAMI (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the details of the Drinking Water-supply Scheme sanctioned for Tiruppur (Coimbatore); and

(b) the progress so far made and when the scheme is expected to be completed?

[3rd September 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) The Water-supply Scheme for the Tiruppur Municipality has been designed to cater to the needs of an ultimate population of one and a quarter lakhs expected in 1991 at 15 gallons per head per day. The source of the scheme is Rs. 108.45 lakhs.

(b) Sixty-eight per cent of the work has been completed. The scheme will be completed in 1960-61.

SRI N. K. PALANISAMI : இப்போது, லோயர் பவானியிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்க சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஏற்கனவே கடலாறுவரையிலும் குழாய் போடப்பட்டிருக்கிறதே! அது வரை குழாய் போடுவதற்குச் செய்யப்பட்ட செலவு அனாவசியச் செலவு தானே? கீழ் பவானியிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்க வேண்டுமென்று ஏன் ஆரம்பத்திலேயே முடிவு செய்யப்படவில்லை?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்துதான் தண்ணீர் எடுக்கப்போகிறார்கள். குழாயைப் பொறுத்த வரையில், பெரிய திட்டத்திற்கு பெரிய குழாய் போடவேண்டியிருக்கும். இதற்கு முன்பு போட்ட குழாய் சின்னக் குழாயாக இருக்கக்கூடும்.

Kundar Bridge in Shencottah taluk

* 105 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether work has been resumed in Kundar Bridge in Shencottah taluk;

(b) if so, when it will be completed; and

(c) if not, when the work will be resumed?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

(c) Tenders have been called for and the work will be taken up for execution after settlement of contract.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்தப் பால வேலை ஆரம்பமாகி நான்கு வருடங்களுக்குமேல் ஆகிவிட்டது. இதற்கு முதலில் போட்ட எஸ்டிமேட் என்ன. 'டெக்' லெவலுக்குமேல் கட்டுவதற்கு எஸ்டிமேட் புதுப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதே! பழைய எஸ்டிமேட் 50,000 ரூபாய் அளவில் இருந்தது. இப்போது இதற்கு 2 லட்சம் ரூபாய்க்கும் மேல் செலவாகும் என்று சொல்லுகிறார்களே! முக்கால் பங்கு வேலை ஆன பிறகு ஏன் செலவு அதிகமாகிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஏற்கெனவே, இதற்கு திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்ய சர்க்காரால் 50,000 ரூபாய் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருந்தது. செங்கோட்டைப் பகுதி நமது ராஜ்யத்திற்கு வந்த பிறகு நமது எஞ்சினியர்கள் இத்திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்தார்கள். இவர்கள், இதற்கு 50,000 ரூபாய் செலவு செய்தால் அமைப்பு நன்றாக நிலைக்காது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே நமது ஸ்டாண்டர்ட் பிரகாரம் இதைக் கட்டத் தீர்மானித்தோம். அவ்வாறு கட்டுவதற்கு 1,80,000 ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் போட்டு அதற்கு மத்திய சர்க்காரிடம் அங்கீகாரம் கோரினோம். அவர்களும் அங்கீகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திட்ட வேலையை கண்டராக்டரிடம் கொடுத்து நடத்தி வருகிறோம்.

[3rd September 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இதுவரையில் டெக் லெவலுக்கு கட்டி முடிந்தாகி விட்டதே! அப்படி இருக்க இப்போது 1,80,000 ரூபாய் இதற்குச் செலவாகும் என்று சொல்லுகிறார்களே! மேலே போடப்படும் பளாட்பாரத்திற்கு மட்டும் இவ்வளவு செலவாகுமா? கீழே உள்ளதையும் இடித்துவிட்டுக் கட்டப் போகிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The following are the reasons :

(1) a roadway of 24 feet over the bridge has been provided now as against 20 feet provided for by the Travancore-Cochin State;

(2) vertical clearance has been increased as per standards by redesigning the bed blocks;

(3) design for the superstructure has been revised as per Provincial Highways standards of this State;

(4) current schedule of rates for Tirunelveli district has been provided now for the balance of work to be done in the estimate against the rates of Travancore-Cochin State;

(5) increase in cost of cement and steel as per I.S.D. rates.

Sandalwood

* 106 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether artificial regeneration is practised in the sandalwood bearing forests in this State; and

(b) if so, how far it is successful?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இது சம்பந்தமாக சமீபத்தில் ஏதோ ஆராய்ச்சிகள் நடந்து "பாரஸைட் ப்ளாண்ட்" வைத்தால் "ரீஜனரேட்" பண்ண முடியும் என்ற அபிப்பிராயம் சொல்லப்பட்டதே! அதை சர்க்கார் பரிசீலித்ததா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : செயற்கை முறையில் ரீஜனரேட் செய்வதற்கு ஆராய்ச்சி செய்ய முன்பு இதை பாதிக்கும் வியாதியைப் போக்க வேண்டும். அந்த வியாதியைப் போக்காமல் செயற்கை முறையில் ரீஜனரேட் செய்வதில் பயனில்லை என்று இப்போது கருதப்படுகிறது. ஆனால், நாசரல் ரீஜனரேஷன் இப்போதே நடக்கிறது. அதை பறவைகள் செய்கின்றன.

SRI S. M. ANNAMALAI : சந்தன மரக் காடுகள் ஜவ்வாது மலையில் தான் நிறைய இருக்கின்றன. ஆனால் அங்கே அவை ஆண்டுக்கு ஆண்டு அழிந்துகொண்டே வருகின்றன. ஆகவே சர்க்கார் அங்கே செயற்கை முறையில் சந்தன மரங்களை உற்பத்திசெய்ய நடவடிக்கை எடுக்குமா? நாசரல் ரீஜனரேஷன் பட்சிகளால் செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இவை பட்சிகளால் அதிகமாக உண்டாக்கப்படுவதில்லை. எனவே இவைகளை செயற்கை முறையில் உண்டாக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முன்பு அளித்த பதிலிலேயே இதற்கு பதில் கூறியிருக்கிறேன். செயற்கை முறையில் இவைகளை உண்டாக்க முற்படும் முன்பு இவைகளை அழிக்கும் வியாதியை போக்க வேண்டும். இவைகள் வியாதியால்தான் அழிக்கப்படுகின்றன. ஜவ்வாது மலையைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். இவைகளைப்

[3rd September 1959]

பீடிக்கும் வியாதியைப் போக்க ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிறது. இந்த நடவடிக்கைக்குப் பிறகுதான் செயற்கை முறை நடவடிக்கையை எடுத்து கொள்ள வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. வட ஆற்காட்டில் மட்டுமன்றி தென்னாற்காடு, சேலம், கோயமுத்தூர், மதுரை, நீலகிரி ராமநாதபுரம் முதலிய மாவட்டங்களிலும் கூட சந்தன மரங்கள் இருக்கின்றன.

SRI S. LAZAR : May we know the process that is employed in this regeneration of sandalwood trees?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have just stated there is only natural regeneration. There is yet no artificial regeneration that has been adopted. Natural regeneration is done by the birds.

Logs.

* 107 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the basis on which seigniorage rate is fixed for various categories of logs,

(b) whether the seigniorage rate is reviewed periodically; and

(c) whether the rate has any relation to the rates prevailing in adjoining States?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The scheduled rates are fixed with reference to the ruling market rates, prices realized in auction sales conducted by the Forest Department, the relative timber value of the species and also the quantity of timber offered.

(b) These rates are revised annually.

(c) Though these rates are not fixed with reference to the rates prevailing in adjoining States, they are found to be comparable to them.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : மார்க்கெட் ரேட்டுக்கும் சீனியரேஜ் ரேட்டுக்கும் வித்தியாசம் இருந்து, எந்தக் காண்ட்ராக்டரிடமிருந்தாவது பணத்தை ரெகவர் பண்ண நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தக் கேள்விக்கு நோட்டீஸ் வேண்டும்.

Teachers' Constituency

* 108 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஆசிரியர்கள் தொகுதிக்கு மேல்சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதில் ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு உரிமைதர உத்தேசம் உண்டா?

(ஆ) இதைக் குறித்து ஆரம்ப ஆசிரியர்களிடமிருந்து கோரிக்கைகள் ஏதாவது வந்ததுண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (அ) No, Sir.

(ஆ) Yes, but such requests were not complied with for want of provision in the existing law.

[3rd September 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : “க்ராஜ்வேட் கான்ஸ்டிடியூன்ஸி” என்ற ஒரு தொகுதி இருக்கும்போது ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு ஏன் அந்தச் சலுகையை அளிக்கக்கூடாது? அவ்விதச் சலுகையை இவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதற்கு அரசியல் சட்டத்திலேயே விதி இருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தை மாற்றினால்தான் ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு நாம் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க முடியும். இப்போது அரசியல் சட்டத்தை அவ்வாறு மாற்றுவதாக ஆலோசனை இல்லை.

“Royal trees”

* 109 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the classification of Royal trees exists anywhere in our State;

(b) if so, what are the trees that come under this classification; and

(c) what the conditions that are imposed under this classification?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The classification of Royal trees exists in certain places in Kanyakumari district and in Shencottah taluk of Tirunelveli district.

(b) Teak, blackwood, ebony and sandal wood, whether grown or found on Government land or private property are Royal trees.

(c) All these trees are the property of the Government and no trade shall be carried on in them without the sanction of the State Government.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கேரளாவில் இந்த ட்ரான்ஸ்பெர்டு ஏரியாவடன் இருந்த பகுதிகளிலுள்ள அரசாங்க மரங்களை யெல்லாம் ஒரு காலவரம்பு வைத்து அங்குள்ளவர்களின் சொந்த மரங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதேபோல நமது ராஜ்ய அரசாங்கத்தார் செய்யத் தயாராயிருக்கிறார்களா, அல்லது சர்க்கார் மரங்களாகவே கருதப் படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்போது “என்பு மெரோஷன் ஒர்க்” நடக்கிறது. ஆகையால் அந்த வேலை முடிகிறவரையில், அதாவது 31-1-1961 வரையில் அவர்களுக்கு இந்த மனாபலி ரைட்ரைஸ் கொடுக்காமல் இருக்கலாம் என்பது அரசாங்கத்தின் முடிவு.

Increased water-supply for Coonoor

* 110 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any Engineer was deputed to Coonoor Municipality to conduct investigation for the increased supply of water;

(b) whether the Engineer has submitted any report; and

(c) if so, the details of the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

[3rd September 1959]

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், சைன்ஸ் முறையில் ஆழமாக உழவது முக்கியமான அம்சம். ஆழமாக உழவது என்ற முறை பல இடங்களில் பரீட்சை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது வெற்றி கண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதைப் பல இடங்களிலும் விஸ்தரிக்க சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சீன முறைப்படி செய்வது எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும் அது வெற்றி பெறவேண்டுமென்பது அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கருத்து. இதைப் பரீட்சை செய்து வெற்றிகரமாக இருந்தால் விஸ்தரிக்கப்படும்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : பாநாயகர் அவர்களே, சீன முறைப்படி சாகுபடி செய்யும்போது ஒரு ஆன் 18 பவுண்டு நெல்லும், 5 பேர் கொண்ட குடும்பம் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 360 டன் நெல்லும் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று மத்திய அரசாங்க விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அது சரியாக இருக்கிறதா என்று பரிசீலிக்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எந்த மத்திய அரசாங்க விவசாய அமைச்சர் சொன்னார் என்று குறிப்பிட்டீர்களோ அவர்களே அது சரியல்ல என்று சொல்லிவிட்டார்.

SRI K. R. NALLASIVAM : தமிழர்கள் அதிகம் புத்திசாலிகள். ஆகவே இங்கு கடைப்பிடித்து வரக்கூடிய முறைகளை அனுசரித்து ஒரு புதிய முறையை ஏன் நாம் பரிசீலித்துப் பார்த்து உலகுக்கு அறிவிக்கக் கூடாது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதுதான் விவசாய இலாகாவின் உத்தேசம்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI : ஸார், இந்த சீன விவசாய முறையை ஆராய்ச்சி செய்யும் காலத்தில் கிராமப் புறங்களில் நல்ல அனுபவசாலிகள் இருக்கிறார்கள். அந்த ஆராய்ச்சி செய்யும்போது அவர்களையும் கூட்டி அவர்கள் ஆலோசனைகளையும் கேட்டு செய்வது பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விவசாய இலாகா அதிகாரிகளும், ஆராய்ச்சியாளர்களும் கிராமங்களில் அனுபவம் உள்ள விவசாயிகளைக் கலந்துதான் திட்டங்களை உருவாக்குவார்கள்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know, why this Government are reluctant to send their officers to visit China and study the practical methods of cultivation there?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : After certain officers and experts—whether they belonged to this State or any other State or the Centre—have gone there and come back after studying the question, it is not necessary that the officers from this State should particularly go and study the methods again.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : ஸார், இந்த “இ.சி.எ.ஆர்” ஆராய்ச்சியில், அவர்கள் நமது மாகாணத்திலே ஆராய்ச்சியில் அவர்களுடைய பண உதவியுடன், அவர்களுடைய சூப்ரிஸில் நடக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : “Indian Council of Agricultural Research” இந்தப் பரீட்சைகளை நடத்துவார்கள். ஓரளவு உதவி அவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும்.

[3rd September 1959]

SRI T. KARIA GOWNDER : ஸார், ஜப்பானிய முறை சாகுபடியில் கண்ட முடிவு என்ன? சீன முறையில் அதிகமான உற்பத்தியின் அளவு என்ன என்பதை அரசாங்கம் அறிவிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஜப்பானிய முறை, சீன முறை என்று தனி முறையிலே. அதிலே சில அம்சங்கள் தமிழ் நாட்டு விவசாயிகளால் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. ஜப்பானிய முறையில் விளைவு அதிகமாக இருக்கிறதென்று விவசாயிகளுள் சொல்லுகிறார்கள். சீன முறையில் எவ்வளவு அனுசூலம் என்று பரிட்சார்த்தமாகப் பார்த்துத்தான் சொல்ல முடியும்.

SRI N. MARUDACHALAM : நிலங்களில் சதாரணமாக உழுது பயிரிடுகிறவர்கள் விவசாயிகளா? பெரும் நிலச்சுவான்தார்களாக இருக்கிறவர்கள் விவசாயிகளா?

MR. SPEAKER : இந்த உப கேள்வி இதில் எப்படி வரும்?

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know whether the Indian Council of Agricultural Research made any research on the Chinese method of cultivation and if so, may I know whether this Government have received any communication from the Indian Council of Agricultural Research and what the contents of the communication are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is nothing like regular research being carried on by the Indian Council of Agricultural Research itself. But these researches and experiments are carried on through the States.

Government General Hospital, Madras

* 115 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the present stage of investigation into the case of defalcation of Drug stores in the Government General Hospital, Madras?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : A special audit party from the Accountant-General's Office is auditing the accounts in the Hospital and its report is awaited.

SRI A. A. RASHEED : What is the total amount involved in the defalcation case, Sir?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is about Rs. 37,000 and odd.

SRI A. A. RASHEED : Is there any hope of recovering the loss from the persons or person responsible?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : When the responsibility is fixed, then the hopes will arise. (Laughter).

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : In the meanwhile, have the Government taken any steps to prevent such defalcations happening in the future?

[3rd September 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir, that is so. The system has already been tightened up. After the audit is over, then we can further find out what other safeguards we need to prevent such defalcations in the future.

Madras Special Armed Police

* 117 Q.—SRI A. A. RASHEED :
SRI N. K. PALANISAMI :
SRI M. P. SARATHY :
SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :
SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : } Will the

Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government of Kerala requested the Government recently for the services of Madras Special Armed Police; and

(b) if so, whether a copy of the reply sent to the Kerala Government will be placed on the Table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The Government decline to answer in the public interest.

SRI A. A. RASHEED : Did the Government consult the Government of India before sending a reply to the Kerala Government?

MR. SPEAKER : When the Hon. Minister has answered that the Government declined to answer the question in the public interest, what is the use of putting supplementaries? I have no objection to allow them if the Hon. Minister is prepared to answer them.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have already said that I decline to answer the question in the public interest. I am sorry, I am not able to answer any further questions on this.

Sri N. K. Palanisami rose.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister has said that he is not able to answer any further questions on this. If the Hon. Minister has no objection, I will allow the hon. Member.

SRI N. K. PALANISAMI : ஸார், ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் நம்முடைய “ஆர்மேட் போர்சஸ்” வேறு எங்காவது அனுப்பப்பட்டிருந்ததா? கேரள சர்க்கார் கேட்டதற்கு மறுக்க என்ன காரணம்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றியெல்லாம் நான் பதில் சொல்லுவதற்கில்லை என்று முன்பே சொன்னேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : நமது மாகாணத்திலே உள்ள “ஸ்பெஷல் போலீஸ்” வெளியே அலுவல் செய்து கொண்டிருக்கிறதா? அப்படியானால் எவ்வளவு போலீஸ் நமது மாகாணத்தில் இருந்து வெளியே இருக்கிறது? எவ்வளவு காலமாக இருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நம்முடைய மாகாணத்தில் உள்ள எம்.எஸ்.பி. அஸஸாம் எல்லையில் இப்பொழுது தொண்டாற்றி வருகிறது. இதை விட வேறு தகவல் என்னிடம் இல்லை.

3rd September 1959]

SRI A. A. RASHEED : May I know the actual request of the Kerala Government?

MR. SPEAKER : How can the Hon. Minister answer it?

Filter-point wells

* 118 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் உள் விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை ஜில்லாவில் எந்தெந்த இடங்களில் எத்தனை வடி முனைக் கிணறுகள் (filter-point wells) ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன?

(ஆ) அவற்றில் எத்தனை இப்போது நல்ல நிலையில் பயன்பட்டு வருகின்றன?

(இ) பாசனவசதி இல்லாத வேதாரண்யம் பிரிக்காவில் இது எங்கே னும் சேர்த்துப் பார்க்கப்பட்டதா? அதன் முடிவென்ன?

(ஈ) இந்தப் பகுதியில் இந்தச் சோதனையை மேலும் செய்யும் உத்தேசம் உண்டா? அப்படியானால், அதன் விவரமென்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) One thousand twenty-two filter points have been sunk in Cauvery river-beds, border areas and Coleroon belt in Mayuram and Sirkali taluks.

(b) 989.

(c) Yes, Sir. Some Filter Points were found to be successful. In some places where there is thick fine clay below 8 feet below ground level up to 30 feet, the Filter points have not been successful.

(d) No, Sir.

SRI A. VEDARATHNAM : கரியாபட்டினம் கிராமத்தில் ஒரு பில்டர் பாயிண்ட் ஏற்படுத்தப் போவதாகத் திட்டம் இருந்ததே, அது என்ன நிலையில் இருக்கிறது? சமீபத்தில் அங்கே பரீட்சித்துப் பார்க்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதுபற்றி தற்போது என்னிடம் தகவல் இல்லை. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : பில்டர் பாயிண்ட் பரிசோதனை செய்வதற்கு ரூ. 25 பெபாவலிட் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி கட்டினாலுங்கூட, ஏறக்குறைய முப்பது அடிக்குமேல் ஆழமாகத் தோண்டியும் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லையென்றால், ரூ. 150 தனியாகக் கட்டினால் போர் பாயிண்ட் வைக்கிறார்கள். பில்டர் பாயிண்டையே அதிக ஆழமாகத் தோண்டுவதற்குப் போதிய நடவடிக்கையை அரசாங்கம் ஏதாவது எடுத்துக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பில்டர் பாயிண்ட் கிணறுகள் என்றால் முப்பது அடிக்குள்ளே தண்ணீர் இருக்கவேண்டும். முப்பது அடி வரையில் பாறையோ களி மண்ணோ இல்லாமல் மணற் பாங்காக இருக்கவேண்டும். இரண்டும் இருந்தால்தான் பில்டர் பாயிண்டை நாம் ஏற்படுத்த முடியும்.

Health Officers

* 119 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether more than 50 per cent of the permanent Health Officers' posts are now being held by retired officers; and

(b) if so, the reason for the same?

[3rd September 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI N. K. PALANISAMI : சர்வீஸில் இருந்துவரும் அனுபவ மிக்க ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்களை ஹெல்த் ஆபீசர்களாகப் ப்ரொமோஷன் செய்வதற்குச் சர்க்காரிடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நூற்றிப்பதினாறுபேரில் 16 பேர் களைத்தான் இம்மாதிரி ரிடையர் ஆபீசர்களிலிருந்து நியமித்திருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் கேள்வியில் குறிப்பிட்டிருக்கிற 50 பர் சென்ட்டுக்கும் இதற்கும் தொலை தூரமாக இருக்கிறது. போதுமான தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் கிடைக்காததால் ரிடையர் ஆபீசர்களை நியமிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

SRI C. NATARAJAN : தலைவர் அவர்களே, வயதூக்காதவர்களுக்குப் ப்ரொமோஷன் கொடுத்து உத்தியோகங்கள் கொடுத்தால் அவர்கள் வரம்புக்கு மீறாமல் உத்தியோகத்தை நடத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும். வயது முதிர்ந்தவர்களை உத்தியோகத்தில் நியமிப்பதால் அவர்கள் வரம்புக்கு மீறி அதிகாரங்களை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இம்மாதிரி உத்தியோகஸ்தர்களாக நியமிக்காமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அம்மாதிரி உத்தியோகம் கொடுக்காமற்போனால் பொது சுகாதாரம் ரொம்பக் கெட்டுப் போய்விடும். ஆகையால் அம்மாதிரி அவசியமாகச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

SRI A. VEDARATHNAM : இப்பொழுது நம்முடைய மாநிலத்தில் டாக்டர்களுக்கு நிரம்பப் பஞ்சம் இருக்கிற காரணத்தால் ரிடையரான ஆபீசர்களை இன்னும் அதிகமாகப் போட்டு, அவர்களுடைய சேவையை இன்னும் அதிகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, டாக்டர்களை மருத்துவ நிலையங்களுக்கு அனுப்ப அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கூடுமானவரை அந்த வகையிலே தான் செய்துகொண்டுவருகிறோம்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know the qualifications required for these posts and whether the vacancies were filled up by retired officers because of the paucity of qualified officers?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Generally they have to undergo a medical course plus health course. The vacancies have been filled up on account of the paucity of qualified officers available.

Linguistic Minorities Conference

* 120-A Q.—SRI A. A. RASHEED : } Will the Hon. the
SRI T. T. DANIEL :

Chief Minister be pleased to state the decision arrived at the Linguistic Minorities Conference?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The decisions of the Zonal Ministerial Committee on Linguistic Minorities which met at Ootacamund in May 1959 are being finalised and they will be placed before the Southern Zonal Council in due course. The decisions can be published only after discussion by the Zonal Council.

[3rd September 1959]

SRI A. A. RASHEED : May I know whether any Sub-Committee has been appointed to advise and safeguard the interests of the linguistic minorities?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Zonal Council appointed a Sub-Committee to make recommendations for the consideration of the Zonal Council. The Sub-Committee has met and made its recommendations. Now the Zonal Council will consider its recommendations and take final decision.

SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister be pleased to divulge any of the salient features of their recommendations?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In my main answer, I have already stated that the decisions can be published only after discussion by the Zonal Council.

Coconut nurseries

* 120-B Q.—SRI S. LAZAR : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of coconut nurseries in the State;

(b) the total seedlings raised in the nurseries in (i) 1957–58 and (ii) 1958–59;

(c) the total seedlings demanded during (i) 1957–58 and 1958–59 by (i) Community Development Blocks; and (ii) others in the State; and

(d) how the Government propose to meet the full demand for seedlings?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) There are five coconut nurseries in the State.

(b) The total number of seedlings raised in these nurseries and distributed are :

(i) 1957–58	::	::	::	32,951
(ii) 1958–59	::	::	::	57,543

(c) The total number of seedlings demanded is as follows :—

Year.	C.D. areas.	Others.	Total.
1957–58	39,472	27,490	66,962
1958–59	65,342	48,940	114,282

(d) It is programmed to distribute 126,000 quality seedlings per annum from 1959–60. This exceeds the demand during 1958–59.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : There was a proposal to extend this scheme to the coastal areas of the Chingleput district. What has become of that proposal?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Of course, it is proposed to increase the target of annual distribution of quality seedlings to 150,000 from the present target of 126,000 seedlings by opening two more nurseries at Gudiyatham in North Arcot.

[The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam] [3rd September 1959]
district and Padalam in Chingleput district by splitting the two nurseries at Coimbatore and Tindivanam respectively and increase the target in each centre.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தென்னம்பிள்ளைகள் வளர்க்கும் நர்ஸரிகள் இராமநாதபுரம் கீழ்ப்பகுதியிலுள்ள இடங்களிலே ஒன்றும் இல்லை. அந்தப் பகுதிகளில் தென்னம்பிள்ளை வளர்ச்சியடைவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் அதிகமாக இருந்தும், பட்டுக்கோட்டை முதலிய இடங்களிலிருந்துதான் ஒவ்வொரு வருஷமும் தென்னம்பிள்ளைகள் வாங்குவதற்காக ஏற்பாடு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அது கெட்டுப்போகிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இராமநாதபுரம் ஜில்லா கீழ்ப்பகுதியில் இப்படிப்பட்ட நர்ஸரியொன்று அமைக்கும் திட்டம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் தென்னம்பிள்ளை நர்ஸரி வைப்பதென்பது இப்பொழுது எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. விஸ்தரிக்கப்படுகிறபோது, எந்த எந்த ஜில்லாக்களில் எந்த எந்த இடங்களில் வைக்கலாம் என்பது கவனிக்கப்படும்.

SRI A. R. MARIMUTHU : குறைந்த விலையில் கொடுப்பதற்கு சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கூடியவரை சலுகை காட்டி குறைந்த விலையில் கொடுப்பது என்பதுதான் சர்க்காருடைய உத்தேசம்.

SRI A. VEDARATHNAM : இப்பொழுதிருக்கும் ஐந்து சென்டர்களுமே எந்த எந்த இடங்களில் இருக்கின்றன ? அவை ஒவ்வொன்றிலும் ஒரே மாதிரியான தென்னம்பிள்ளைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றனவா ? அல்லது வேறு வகைத் தென்னம்பிள்ளைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றனவா ? நல்ல விசேஷமான தரத்தை இந்தியாவுக்கு வெளியிலிருந்து தருவித்தாவது இந்த இடங்களில் உற்பத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பட்டுக்கோட்டை, கோயமுத்தூர், திண்டிவனம், நாகர்கோவில், செங்கோட்டை ஆகிய இந்த ஐந்து இடங்களில் தென்னம்பிள்ளை நர்ஸரிகள் இருக்கின்றன. இந்தியாவுக்கு வெளியிலிருந்து கொண்டுவர வேண்டும் என்பது அல்ல. ஒரே மாதிரியான நர்ஸரிகள் அமைக்கப்படுகின்றன என்றும் சொல்வதற்கில்லை. என்ன என்ன வகையிலே இதை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமோ அப்படி கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI T. KARIA GOWNDER : தலைவர் அவர்களே, குடியாத்தம் தாலுகாவிலே நர்ஸரியொன்று வைப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது எந்த இடத்திலே என்று சொல்ல முடியுமா ? விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணை இருக்கிற இடத்திலா ? அல்லது வேறு இடத்திலா ? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எந்த இடத்திலே என்பதுபற்றி என்னிடத்தில் இப்பொழுது தகவல் இல்லை.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : தென்னம்பிள்ளை வளர்ப்பதற்கு என்ன செலவாகிறது ? அது விற்கக்கூடிய விலை என்ன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தனியாகக் கேள்வி வேண்டும்.

8rd September 1959]

Javadi Hill Tribes

* 120-C Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஜவ்வாது மலை வாசிகளுக்காக எந்தெந்தக் கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் உள்ளன ?

(ஆ) மேலும் பள்ளிகள் திறக்கும் உத்தேசம் உண்டா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Schools are run in Javadi Hills, North Arcot District for the benefit of hill tribes in the following places :—

- (1) Perumpalli,
- (2) Nellivasal,
- (3) Pudur,
- (4) Valakkadu,
- (5) Puliur,
- (6) Peruvattan,
- (7) Veerappanur,
- (8) Yamanathanathur; and
- (9) Kovilur.

(b) No, Sir.

SRI S. M. ANNAMALAI : அங்கே இருக்கக்கூடிய சில பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்கள் இல்லாமல் மூடப்பட்டு கிடக்கின்றன. அப்படி சில ஆசிரியர்களை நியமித்தாலும் அவர்கள் அங்கே போக மாட்டேன் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் ஜவ்வாது மலைகளில் ஷெடி யூல்ட் ட்ரைபஸ் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் இருப்பதால் அங்கு ஆசிரியர்களை நியமிக்கும்போது அவர்களுக்கு மலைவாச அலவன்சும், மற்றும் மலேரியா அலவன்சும் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சமீபத்தில்தான் ஆதிவாசிகள் அட்வைசரி கமிட்டியை அங்கே போட்டிருந்தோம். பாரஸ்ட் டிபார்ட்மென்ட் மூலமாக அங்கே பல பள்ளிக்கூடங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. மற்றும் பல பள்ளிக்கூடங்கள் நடைபெற்று வருவதாகச் சொன்னார்கள். அதனால் கனம் அங்கத்தினர் குறை கூறுவது போன்று அங்கே நிலைமை இல்லை. மேலும் சில ஆசிரியர்கள் அங்கே போக சில வசதிகள் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். அவைகள் எல்லாம் இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதுபோல் நிலைமை அங்கு அவ்வளவு மோசமாக இல்லை என்பதை மட்டும் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : அங்குள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் எத்தனை பிள்ளைகள் படிக்கின்றார்கள் ? அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் சராசரி அடென்டன்ஸ் என்ன என்பதைப்பற்றி சொல்ல முடியுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அங்குள்ள பாடசாலைகளில் படிக்கக் கூடிய பிள்ளைகள் நன்றாகப் படித்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். நானே சில பாடசாலைகளுக்கு சமீபத்தில் சென்றிருந்தேன். அங்கு பிள்ளைகள் படித்து வருவதைப் பார்த்தேன். பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலுள்ள பிள்ளைகள் அந்தந்த பாடசாலைகளில் படித்துக்கொண்டு தான் வருகிறார்கள்.

[3rd September 1959]

SRI T. KARIA GOUNDER : சம்பத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஜல்வாது மலைப் பிராந்தியத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார்கள். அங்கு மலைவாசிகளுடைய கூட்டத்தில் பேசியபோது அங்கு தங்கப்படிக்க உயர்தர ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தார்கள் என்று என்னுகிறேன். அது இந்த ஆண்டிலேயே அமுலுக்கு வருமா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : மலையில் வாழும் ஆதிவாசிகள் தங்களுடைய குழந்தைகள் அங்கேயே உண்டு உறங்கி படிக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அந்த நேரத்தில் சொன்னார்கள். அதையே அட்வைசரி கமிட்டியும் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அடுத்த வருஷம் அதை ஆரம்பிப்பதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

SRI A. GOVINDASAMY : அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போய் ரூந்ததாகச் சொன்னார் கனம் அமைச்சர் அவர்கள். அப்படி பள்ளிக் கூடங்களுக்குச் சென்றது, முன் கூட்டியே வருவேன் என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றாரா அல்லது முன் கூட்டியே சொல்லாமல் அங்கே சென்றாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஆதிவாசி அட்வைசரி கமிட்டிக் கூட்டம் அங்கு நடைபெற்றது. அந்தக் கூட்டம் நடக்கும்போது அங்குள்ள பாடசாலைகளை வந்து பார்வையிட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகு போய்ப் பார்வையிட்டேன்.

Indian Administrative Service Officers

* 120-D Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any Indian Administrative Service Officers have been suspended during the years 1958 and 1959;

(b) if so, whether they have been reinstated; and

(c) if not, why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Two I.A.S. Officers have been placed under suspension with effect from 12th September 1958 and 1st October 1958.

(b) The officer who was placed under suspension with effect from 1st October 1958 has been reinstated in service with effect from the 20th August 1959.

(c) The procedure laid down under the All-India Services (Discipline and Appeal) Rules, 1955, in respect of the other officer who is now under suspension, is being followed and it will take time for the Government to pass final orders in the matter.

SRI A. A. RASHEED : What are the charges against these officers and have the charges been proved?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In respect of the Officer who has been reinstated, evidently the charge has not been proved and that is why he has been reinstated. In respect of the other officer, proceedings are pending.

[3rd September 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அந்த இரண்டு பேர்களும் யார் யார் என்பதைத் தெரிவிக்க முடியுமா?

MR. SPEAKER : அதைப் பற்றி கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. The Question is out of order.

A murder

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ என். ஆர். தியாகராஜன் சபையில் இல்லாததால் கேள்வி 120-Eயும் பதிலும் சட்டசபை விவாத வெளியீட்டில் அச்சிடப்படும்.

* 120-E Q.—**SRI N. R. THIAGARAJAN :** கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

மதுரை ஜில்லா தேவாரத்தில் காங்கிரஸ் தலைவர் ராமநாத பிள்ளை அவர்களின் புதல்வன் படுகொலை விஷயமாக போலீஸார் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளனர்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The matter is under investigation.

Laureates in Tamil

* 120-F Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have any proposal to appoint Laureates in Muthamil (முத்தமிழ்), i.e., Iyal, Isai and Nadagam?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI V. SANKARAN : முன்னாள் இந்த அரசாங்கம் இது போன்ற திட்டம் ஒன்றை வைத்திருந்தார்கள். அந்த முறையில் அறிவு ஏற்படும் என்று இருந்தது. அதை மீண்டும் அமைக்க அரசாங்கம் புனராலோசனை செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முன்பு இருந்த அரசாங்கம் நடத்தி வந்த அனுபவத்தையொட்டி அது வேண்டிய தில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. P. SARATHI : எந்த அனுபவத்தையொட்டி அதை நிறுத்திவிட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முன்பு இருந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியதை பிரயோசனப்படுத்தி அந்த அனுபவத்தை வைத்து அதை நிறுத்தி விட்டார்கள்.

MR. SPEAKER : கேள்விகளும் பதில்களும் முடிந்தன. இன்றையதினம் நான்-அபிஷியல் டே, நான்-அபிஷியல் பிசினஸ் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். கனம் சம்பத் தன்னுடைய தீர்மானத்தை இப்பொழுது பிரேரேபிப்பார்.

SRI K. R. NALLASIVAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கேள்விகள் சம்பந்தமாக ஒரு விளக்க உரை கொடுத்தீர்கள். அதன் பிரதி வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இது வரைக்கும் அது

MR. SPEAKER : நேற்று சாயங்காலம் அது கனம் அங்கத்தினர் களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டு விட்டது.

[3rd September 1959]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

A. Bills.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (PAYMENT OF FAIR RENT) (AMENDMENT) BILL, 1959.

SRI T. SAMPATH : Sir, I am not moving the Bill. I am not introducing the Bill standing in my name for the present. I shall renew my request in that behalf sometime later, Sir.

B. Resolutions.

(1) LAND REFORMS.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I am not moving the Resolution standing in my name, Sir.

(2) NATIONALISATION OF BUS SERVICE.

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

“ This House recommends to the Government to take steps to nationalise the entire bus service in the State.”

SRI M. P. SARATHI : Sir, I second the Resolution.

* SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்மானமானது பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமாக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானம். அந்தத் தீர்மானத்தை யொட்டி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த பஸ் போக்கு வரத்தானது உண்மையிலேயே அதைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டால் அதன் மூலம் சமார் ஏழு அல்லது எட்டு கோடி ரூபாய் வருஷம் ஒன்றுக்கு வருமானம் வரக்கூடியதாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு அதன் மூலம் வருமானம் வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சர்க்காருடைய புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தாலும் கூட அந்தத் தொழிலினால் ஏழு அல்லது எட்டு கோடி ரூபாய் வருமானம் வருவதாகத் தெரிய வருகிறது. ஆகவே பலவிதத் திட்டங்களைப் போட்டு எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய இந்த நிலையில் இந்த பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமாக்கினால் சர்க்காருக்கு நல்ல வருமானம் வரும். அது மட்டுமல்லாமல் சர்க்கார் இப்பொழுது இந்த பஸ் போக்கு வரத்தை தேசிய மயமாக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் அடிப்படைக் கொள்கையைப் பார்த்தால் சோஷலிஸ்ட் கொள்கையை அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையே நல்ல முறையில் ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்க உண்மையிலேயே அவர்கள் தயங்கக்கூடாது. இன்றைக்கு பஸ் முதலாளிகளுக்குச் சர்க்கார் மறைமுகமாகவும் நேரடியாகவும் ஆதரவு காட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். கட்சிக்கு அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலும் கூட அவர்கள் பஸ் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவு காட்டிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். புதுப் புது பணக்காரர்களையும் புது புது முதலாளிகளையும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சோஷலிஸ்ட் சமுதாயம் என்று உற்பத்தி கொண்டு பழைய முதலாளிகளையே இன்னும் ஆதரித்துக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். பழைய முதலாளிகள் மேலும் மேலும் பணக்காரர்களாகிக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். அத்துடன் இன்னும் அதிகப்படியான புது முதலாளிகளையும் உண்டாக்கிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள்.

[3rd September 1959] [Sri S. M. Annamalai]

பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய இந்த நேரத்தில் அங்கங்கே தனிப்பட்ட நபர்கள் நடத்தக்கூடிய பஸ் போக்குவரத்தில் பலவிதமான ஊழல்கள் இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னதாக என்று நினைக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் சில பஸ்களைக் கவனிக்கும்போது அவைகளில் அதிகப் படியான ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டு போனதை அதாவது ஓவரலோடு ஏற்றிக்கொண்டு போனதை அவரே நேரில் பார்த்திருக்கிறார். அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார், பஸ்கள் எல்லாம் ஓவர் ஸ்பீட் போகிறது என்றும். இதை மடக்கி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாகவும் சொன்னார். அதைப் பற்றி பத்திரிகையில் பார்த்தேன். உண்மையிலேயே இதைப் பத்திரிகையில் பார்த்தவுடன் அமைச்சர் அவர்கள் தைரியமாக நடவடிக்கை எடுக்க முன் வந்ததைக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டு, ‘இவ்வளவு தைரியம்கூட வந்து விட்டதா’ என்று ஆச்சரியப்பட்டேன். ஆனால் மேலும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அச்சப்படக்கூடிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறது. ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப் போக வேண்டுமானால் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அது நன்றாகத் தெரியும். சாதாரணமாகப் போனாலிருந்து கனம்பூருக்குப் போக வேண்டுமானால் ஒருவன் எந்தச் சமயத்திலும் போக முடியாது. ஆனால் அவன் ஆரணிக்கு டிக்கெட்டு எடுத்தால்தான் கனம்பூருக்குப் போக முடியும். தவிர நேரடியாகக் கனம்பூருக்கு அவனுக்கு டிக்கெட்டைக் கொடுத்துச் சம்பந்தமாக கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்களிடம் இருப்போர்ட்டும் தாக்கல் செய்திருக்கிறேன். இப்படி 8 அணு டிக்கெட் வாங்கிக் கொண்டு பிரயாணம் செய்ய முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அது போலவே நான் ஒரு சமயம் காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து பழைய சீவரம் என்ற ஊருக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தபோது பஸ்வரில் ஓவர் லோடாக இருந்தது. வண்டிக்குள் இருந்த பஸ்-இன்ஸ்பெக்டரிடத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கும்படி சொல்லியும் கூட நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. வேண்டுமானால் டிக்கெட்டை வாபஸ் பண்ணிவிட்டு என்னை மெருக்குப் போடச் சொன்னார் கண்டக்டர். அவ்வளவு தைரியம் அந்த இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறதென்றால் நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஏதோ கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய பஸ் சர்வீஸ் என்று மக்கள் சொல்லும்படியான அளவுக்கு . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அங்கத்தினருக்கு என்ன வேண்டுமானாலும் பேச உரிமை இங்கே இருக்கிறது. ஆனால் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய பஸ் சர்வீஸ் என்று சொல்லும்படியான வார்த்தைகளை யோசித்துப் பேச வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது அவர் எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்றால், திரும்ப நாங்களும் அவர் அவமானம் அடைகின்ற வகையில் பேசிவிட முடியும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : பிரயாணிகள் அப்படிப் பேசுகின்ற அவல நிலை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டி வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை எனக்கு ஏற்படுகிறது. பிரயாணிகள் சொன்ன வார்த்தைகளைச் சொல்கிறேன். அந்த முதலாளிக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் அத்தனை செல்வாக்கு இருக்கிற காரணத்தினால் அவர் அப்படிப்பட்ட அட்டூழியங்களை எல்லாம் செய்துகொண்டு வருகிறார்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் திரும்பவும் இப்படிப் பேசிக் கொண்டு போவதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. பேச இவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. பின்னால் இவற்றுக்குப் பதில் கொடுக்கிறபோதும் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று கீழ்க்கண்ட தகராறுகளை எழுப்பாது கேட்கிற உரிமையும் கூட அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[3rd September 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : செய்கின்ற தவறுகளை நேரில் பார்த்தும்கூட அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியாத நிலைமை இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். (சுனம் ஸ்ரீ ஸி. சுப்பிரமணியம் :—அப்போது எல்லாவற்றையுமே தேசியமாக்குங்கள் என்று எப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?)

நான் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்றால், பஸ் போக்குவரத்து எல்லாவற்றையுமே அரசாங்கம் தேசியமாக்கினால் பொதுமக்கள் அதிகப் பயன் அடைவார்கள். நல்ல நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டலாம். அப்படி இல்லாத காரணத்தினால் பஸ் முதலாளிகளைக் கண்டு பயப்படக் கூடிய நிலைமை வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி வளர்ந்து கொண்டு போகிற நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்றால் பஸ் போக்குவரத்தைத் தேசியமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய தீர்மானத்தை சட்ட மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கிறேன்.

* **SRI P. S. CHINNADURAI :** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற தீர்மானம் சர்ச்சைக்குரிய ஒன்று அல்ல என்று நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சமுதாயத்தில் செழிப்புக்கான வருமான ஊற்றுக்களையெல்லாம் சமுதாயத்தின் நன்மைக்கே பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்பது சமதர்மக் கோட்பாட்டின் அடிப்படை. அந்த அடிப்படைத் தத்துவத்தையும், அதன் சிறந்த கொள்கைகளையும் நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நாட்டின் சிறப்புக்காக இருக்கிற பாராளுமன்றமே இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. சம தர்மம்தான் நமது சிறந்த லட்சியம். அந்த லட்சியத்தை அடைவதற்கு நமது சமுதாயத்தை சமதர்ம அடிப்படையில் அமைப்பதற்கு அவரவர்கள் அவரவர்களுடைய சிந்தனைக்கேற்ப, திறமைக்கேற்ப காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம். அந்த அடிப்படையில் இன்று சபை முன்டாகக் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானமும், ஏற்கெனவே ராஜ்ய அரசாங்கம் அனுஷ்டித்து வருகிற கொள்கையை ஊக்குவிப்பதாக, இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற வேலைக்கு அதிக ஆக்கம் கொடுப்பதாக அமைந்திருக்கிறதென்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேசியமாக்குவது என்ற கொள்கையையே புதிதாக இந்தச் சர்க்கார் இனிமேல்தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்போவது என்பது இல்லை. ஏற்கெனவேயே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி சென்னை நகரத்திலும், கன்னியாகுமரி பகுதியிலும் தேசியமாக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த பஸ் போக்குவரத்து. இந்தத் தீர்மானம் இப்போது பஸ் போக்குவரத்து முழுமையும் தேசிய மாக்கவேண்டுமென்று கோருகிறது.

நான் இன்னும்கூட ஒன்று சொல்வேன். பஸ் போக்குவரத்து மாதிரம் இல்லை. லாரி போக்குவரத்து அனைத்தையும் உள்பட சமூக உடைமை ஆக்குவதற்கு விரைவில் நம் சர்க்கார் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு மேற்கொள்வதன் மூலம் நாம் அடைகின்ற பலன் எவ்வளவு என்பதைப் புள்ளி விவரங் களோடு சொல்ல முடியும். சுமார் நான்காயிரம் பஸ்கள், எட்டாயிரம் லாரிகள் நம் ராஜ்யத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. நாலாயிரம் பஸ்கள், எட்டாயிரம் லாரிகள் இவற்றிலிருந்து மொத்தமாக வரக்கூடிய வருமானம் எத்தனை இருக்கும் என்பது நம் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாமல் இருக்க முடியாது. சுமார் பத்து கோடி ரூபாய் வரையில் அவற்றிலிருந்து வருமானம் வரக் கூடும். இத்தனை வருமானமும் இன்று தனிப்பட்டவர் ஈடுபடைய கைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் சமூகத்திற்கு எவ்வித நன்மையும் இல்லை. பொதுவாக மக்கள் சமுதாயம் நன்மை அடைவது இல்லை. தனிப்பட்டவர்களுடைய பெட்டகத்தை அது அடைந்து விடுவதன் காரணமாக வேண்டுமானால் அந்தத் தனிப்பட்டவர்கள் தங்க ளுடைய வசதியை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பெருக்கிக்கொள் வர்கள். எல்லா மக்களும் அதனால் வருகின்ற முழுப் பயனையும் அடை வது இல்லை. இந்தத் தீர்மானம் பலன் முழுவதையும் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கிற மூன்று கோடி மக்களும் அடையவேண்டுமென்று சொல்வதாகும்.

[3rd September 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

சென்ற ஆண்டில் நாம் சில புதிய வரிகளைப் போட்டோம். அந்த வரிகள் மூலமாக நமக்கு 2 கோடி ரூபாய்க்கும் குறைவான வருமானம் வந்தது என்ற நினைவு இருக்கிறது. மூன்று அல்லது நான்கு புதிய வரிகளைப் போட்டோம்கூட இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு உட்படுத்தான் வருமானம் கிடைத்தது. திட்டங்களை நிறைவேற்றப் போதுமான பணம் இல்லையென்ற காரணத்தினால் கடன் வேறு எழுப்பினோம். கடன் வாங்கும்போது திருப்பிக் கொடுக்கிற சக்தியையும் நம்மிடத்தில் பெருக்கிக் கொள்ளவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. எட்டு கோடி ரூபாய் கடன் வாங்குகிறோம். அல்லது தேவைப்படுகிற சில கோடி ரூபாய்களைக் கடன் வாங்குகிறோம் என்றால் அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்காக சூழ்நிலையை சிருஷ்டிக்கிற வருமான ஊற்றுக்களை எடுத்துக் காட்டும்போது நாம் ஏன் அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது? விரைவாக அந்த நடவடிக்கைகளை ஏன் மேற்கொள்ளக் கூடாது?

ஏற்கெனவே சென்னை நகரத்திலும், கன்னியாகுமரி பகுதியிலும் பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமாக்கியிருப்பது போல ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பிரதான நகரங்களில் உள்ள பிரதான ரூட்டுகளை தேசியமாக்கினால் சர்க்கா ருக்கு வருமானம் கிடைக்கும். எல்லா மார்க்கங்களையும் உடனே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றுகூட நான் கூறவில்லை. இந்தத் தீர்மானத்திலும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் எல்லாவற்றையும் தேசியமாக்கிவிட வேண்டுமென்ற காலவரம்பும் சொல்லப்படவில்லை. சர்க்காரும் அந்தக் காரியங்களைத்தான் நாங்கள் விரைவில் செய்து கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை நாம் எப்படிச் செய்திருக்கிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் கடந்த 2½ ஆண்டுகளில் எந்த மார்க்கத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது? இந்தக் கொள்கையில் நமக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. கொள்கையை ஒப்புக்கொள்கிறோம். புதிதான ஒரு கொள்கையைக்கூட இப்போது வற்புறுத்தவில்லை. வேண்டுமானால் சிறிய மார்க்கங்கள் தனிப்பட்டவர் களிடத்திலேயே இருக்கட்டும். 50 மைல் அல்லது 75 மைல்களுக்கு மேற் கிட்டத்திலேயே இருக்கட்டும். முதலில் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதற்குரிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். யாரோ சில பஸ் முதலாளிகள் எதிர்க்கிறார்கள், அதனால் தேசியமாக்க அரசாங்கம் தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று நான் கூற மாட்டேன். தயக்கம் கொஞ்சம் இருக்கலாம். பஸ் முதலாளிகள் எல்லோரும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். எதிர்க்கட்சி களைச் சேர்ந்த பஸ் முதலாளிகளும் இருக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் லாபம் வருகிற தொழில் என்றால் அதில் ஈடுபடவேண்டும் என்கிற எண்ணம் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அக்கறை ஒவ்வொருவருக்கும் பிறக்கிறது. இப்படி அதிகமான வருவாய் வரக்கூடிய தொழில்களில் சர்க்காரே ஏன் நேரிடையாக ஈடுபட்டு வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். அதற்காக ஒரு கொள்கையை உருவாக்கினோம் என்று சென்ற இரண்டரை ஆண்டுகளாகச் சொல்ல வில்லை. அப்படிச் சொன்னதை நாங்கள் கேட்கவில்லை. இப்போதாவது சொல்வார்கள் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். இன்றைய எல்லா மார்க்கங்களையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும் சர்க்கார் இரண்டு ஆண்டுகள் மூன்று ஆண்டுகள் தேசியமயம் ஆக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வோமென்றாவது இந்தச் சபையில் உத்தர வாதம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன். ஒரு பக்கம் சமூக உடைமை கோரிக்கை மக்களிடமே வளர்ந்து வருகிற போது இங்கு அகில இந்திய போக்குவரத்து மகாநாட்டில் வருகிற 15 ஆண்டு காலத்திற்கு பஸ், லாரி போக்குவரத்தை சமூக உடமையாக்கக் கூடாதென்று ராஜ்ய சர்க்காருக்குத் தங்கள் ஆலோசனையைக் கூறி இருப்பதாக மத்திய சர்க்கார் மந்திரி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது மக்களுக்கு மிகப்பெரிய ஏமாற்றத்தை அளித்திருக்கிறது. பதினைந்து ஆண்டு களில் ராஜ்ய சர்க்கார் இந்த அளவிலே நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாதென்று மத்திய அரசாங்கம் கூறி இருக்கிறதென்று வைத்துக்கொண்டால், இது யாருக்குப் பாதிக்கிறது? மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் பல வகைகளில் வருமானம்

[Sri P. S. Chinnadurai] [3rd September 1959]

வருகிறது. ரயில்வே போக்குவரத்து மூலம் கோடிக்கணக்காக வருகிறது. லாரி, பஸ் போக்குவரத்து சமூக உடமை ஆக்கினால் அவர்களுடைய வருமானம் பாதிக்கப்படும் என்ற கவலை அவர்களுக்குத் தோன்றலாம். லாரி, பஸ் போக்குவரத்தைத் தேசியமயமாக்குவது ஒரு பெரிய வேலையாக இருக்குமென்ற அபிப்பிராயம் மத்திய சர்க்கார் வட்டாரத்தில் நிலவி வருகிறது. உண்மையில் லாரி, பஸ் போக்குவரத்து சமூக உடமை ஆக்குவதினால் ஏராளமான பணம் நமக்குக் கிடைக்கும். ஒரு ஆண்டுக்குக் கிட்டத்தட்ட 10 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்தத் தொழிலை சர்க்காரே ஏன் நடத்தக் கூடாது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் ஒரு வேளை சமூக உடமை ஆக்கினால் உடனடியாகத் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு நஷ்டம் கொடுக்கவேண்டுமே, அதற்குப் பணத்திற்கு எங்கே போவது என்று கேட்கலாம். ஆனால் உடனடியாகப் பணத்திற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியாது என்ற கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொண்டபோதிலும் அதற்குப் பணம் வேண்டுமென்று கேட்டால் மக்கள் கொடுப்பதற்கு முன்வருவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு வாரத்தில் 8 கோடி ரூபாய் மக்களிடம் இருந்து கிடைக்கும் போது ஏன் இதற்கும் 15 கோடி ரூபாய் மக்களிடமே நாம் கடன் கேட்கக் கூடாது. இதற்காக கடன் கேட்டுப் பாருங்கள். மக்களிடத்திலிருந்து வருகிறதா என்று பார்த்தீர்களா? இப்பொழுது போக்குவரத்தை சமூக உடமையாக்கப்போகிறோம், அதற்கு இத்தனை ரூபாய் வேண்டியிருக்கிறது என்று கேட்கப்பாருங்கள். இன்னும் ஒரு மாதகாலத்தில் பஸ், லாரி போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியும் என்று மக்களைக் கேட்டிருக்கிறீர்களா? மக்கள் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களா? நாங்கள் கொடுக்கமுடியாது என்று மக்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்களா? இவ்விதமாக நீங்கள் ஏன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அதற்காகப் பணத்தைக் கேட்டுத்தான் பாருங்கள் ரோடு போடுவதற்கும், பாலம் கட்டுவதற்கும் மக்களிடம் கடன் கேட்கிறீர்கள். மக்கள் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது பஸ், லாரி போக்குவரத்தை சமூக உடமையாக்கி அதன் மூலம் வரும் வருமானத்தைப் பயன் படுத்திக்கொள்ளலாம், புதிய வரிகள் இல்லாமல் மறைமுகமாகப் போடக்கூடிய வரிகளை எடுத்துவிடலாம். அப்படி இருந்தால் மக்கள் ஏன் பணம் கொடுக்கமாட்டார்கள். நிச்சயமாகக் கொடுப்பார்கள் என்று கூறுகிறேன். அதற்கு உரிய முயற்சிகள் தீவிரமாக இருக்க வேண்டும் என்பது இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஏன் நாம் ஒருமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாதென்று சர்க்கார் தரப்பில் உள்ள அங்கத்தினர்களைக் கேட்கிறேன்? கணம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே இன்று இருக்கிறார்கள். இதை நன்றாக யோசிக்கவேண்டுமென்று மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மக்களுடைய கொள்கையை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில் என்ன தடை இருக்கிறது? கருத்து வேறுபடக்கூடிய கொள்கையல்ல இது. ஆகவே இந்தச் சமூகமான, திட்டவட்டமான கொள்கையை நாமாக வகுத்து மக்களை ஏன் அணுகக்கூடாது? இதை நீங்கள் செய்யாது இருப்பதனால் இதற்குக் கண்ணும் மூக்கும் வைத்து மற்றவர்கள் பேசுவதற்குக் காரணம் ஏற்படுகிறது. இதனால் சர்க்கார் ஆதரவுக்குக் கொஞ்சம் பங்கம் வரத்தான் செய்யும். பங்கம் வந்தால் அதை நாம் சமாளித்துக் கொள்வோம் என்று சொல்வது சரி அல்ல. மக்கள் கோரிக்கை ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய கோரிக்கை. ஒன்றையும் அந்த அளவிற்கும் புறக்கணித்துவிடக் கூடாது. இதை நீங்கள் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். இந்தக் கோரிக்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய வேண்டுகோள். உடனடியாக பணம் கிடைக்கவில்லை என்று வைத்துக்கொண்டாலும்கூட எப்போதும் பஸ், லாரி போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு பணம் வருவதற்கு ஒரு மார்க்கம் இருக்கிறது.

பஸ் போக்குவரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் தனிப்பட்டவர்களையும் சேர்த்துக் கூட்டான முறையில்கூட இந்தத் தொழிலை நடத்தலாம். முதலாளிகளும் இதில் பங்காளிகளாக இருக்கலாம். வருமானத்தில் சரிசமமான பங்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம். அப்படி செய்தால் ஒரு வேளை

[3rd September 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

10 கோடி ரூபாய் வருமானம் பிரிந்து 4 அல்லது 5 கோடி ரூபாயாவது சர்க்காருக்கும் வருமானம் கிடைக்கும். அந்த ஒரு பகுதி வருமானத்தை யாவது தற்காலிகமாக உடனடியாகச் சமூகத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். சமூக உடமையாக்கினால் நமக்கும் பாதி பங்காகிலும் சமூக உரிமையாக்குவது நல்லது என்று நினைக்கும் சில முதலாளிகளுட சர்க்கார் இதில் பங்காளியாக இருக்கும் ஏற்பாட்டை இன்று ஒப்புக் கொள்வார்கள். ஆனால் சர்க்கார்தான் இதில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இந்த யோசனையை சர்க்கார் தீர்க்கமாக ஆலோசனை செய்யவேண்டும். அவர்கள் அப்படிச் செய்வதற்கு இந்தத் தீர்மானம் ஒரு உதவியாக இருக்கும். ஆகவே இந்தச் சபை அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை ஒருமனதாக நிறைவேற்றினால் சர்க்கார் கை பலப்படும். இந்தக் காரணத்தினாலே சர்க்கார் தரப்பில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஒருமனதாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கணம் சபாநாயகர் அவர்களே,

கணம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கும் பிரச்சனையைப்பற்றி நமது சர்க்கார் நீண்டநெடுங்காலமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'பஸ் போக்குவரத்து மட்டும் அல்ல; பல தொழிற்சாலைகளையும் நாங்கள் தேசியமயமாக்கப் போகிறோம்' என்றுதான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இம்மாதிரி சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. இந்த ஆண்டு முடிவடையுமுன் குள்ளாக ராஜ்யம் பூராவும் பஸ், லாரி போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று திட்டவட்டமான ஒரு முடிவிற்கு வந்தாகவேண்டும். இதை எதற்காகக் கூறுகிறேன் என்று சொன்னால் இன்றையநிலையில் தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்றால் பொருளாதார நெருக்கடி என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. இன்றையதினம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் லாபத்தை சர்க்காருக்கு கொடுக்கக்கூடிய தொழில் இந்த பஸ் போக்குவரத்துத் தொழில். இது மட்டும் அல்ல. இந்த பஸ் போக்குவரத்துத் தொழில் மிகவும் முக்கியமானது என்று கணக்கிலே வைத்துக்கொண்டு இதைச் சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவதற்கு உடனடியாக முன்வரவேண்டும். பஸ் முதலாளிக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே எனக்குத் தெரிந்தவரை இப்போது உடனடியாகத் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்கின்ற நிலையில் அந்த முதலாளிகளுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்கவேண்டுமே என்கிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆனால் சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கப்போகிறோம் என்று முன்னாலேயே நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டால் சட்டபூர்வமாக மூன்று ஆண்டுகளில் இந்தத் தொழிலை எடுத்துக்கொள்ளலாம். நஷ்டயீடு கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. முன்வரக்கூடிய பஸ்களை தேசியமயமாக்கவேண்டுமானால் இதனால் பாதிக்கக்கூடிய முதலாளிகளுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிர்பந்தம் இருக்காது. தேவைப்பட்டால் இந்த பஸ் மார்க்கங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம் அல்லது புதிய பஸ் மார்க்கங்களுடன் எடுத்து நடத்தக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை இருக்கும் என்றுதான் எனக்குத் தெரிந்தவரை நினைக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் சிறிய சிறிய பஸ் சொந்தக்காரர்களுக்கு பஸ் ஸ்டாண்டுகள் கிடைப்பது மகா துர்லபமாகப் போய்விட்டது. 15 மைல்களுக்கு பஸ் ஸ்டாண்டுகள் வேண்டும் என்று இந்த ஆண்டு உத்தரவு இருந்தாலும் "பிளீட் ஒனர்ஸ்" களின் மைத்துனர்கள், சித்தப்பா, பெரியப்பா, மனைவி, மற்றவர்களுக்குத்தான் ஸ்டாண்டுகள் கிடைக்கின்றன. அந்த நிலைமை தான் இன்று இருந்து வருகின்றது என்பது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். பல இடங்களில் இந்த ஸ்டாண்டுகள் பஸ் முதலாளிகளின் கையில் ஏகபோக உரிமையாக இருக்கிறது. அதனால் பொது மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சர்க்காருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வரிப்பணத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகவும், தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய

9-50 a.m.

[Sri V. K. Kothandaraman] [3rd September 1959]

உரிமைகளிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகவும் வேண்டி “பிளீட் ஒனர்ஸ்” 7, 8 சர்வீஸ்களாகப் பிரிக்கக்கூடிய நிலைமை இன்று இருந்து வருகின்றது. அது சர்க்காருக்கும் தெரிந்த விஷயம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரியப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். பல சர்வீஸ்களாகப் பிரிக்கப்பட்டால் சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருமானம் பாதிக்கப்படுகிறது. அதனால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவேதான் இன்றைய தினம் இந்த விஷயத்தில் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் எந்த எந்த சர்வீஸ்களை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று குறிப்பிடலாம். “பஸ்ட் கிளாஸ் முனிசிபல் ஏரியா” வில் உள்ள பஸ்களை முதலில் எடுத்துக் கொண்டு படிப்படியாகத் தேசியமயமாக்கலாம். மொத்தமாக தேசிய மயமாக்க முடியாவிட்டாலும் படிப்படியாகத் தேசியமயமாக்கலாம்.

இன்றைய தினம் சென்னையில் பஸ் தேசிய மயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலிருந்து பெங்களூர் வரை செல்லக்கூடிய புஸ் ஒன்றை சென்ற மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து விட்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் நல்ல வருவாய் வருவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இதே போன்று நீண்ட தூரம் செல்லக்கூடிய பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்கலாம். “பஸ்ட் கிளாஸ் முனிசிபல் ஏரியாவிலிருக்கும்” பஸ்களை உடனடியாக எடுப்பதற்கும் நமது சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். அது மாத்திரம் அல்ல. பெரிய பெரிய பஸ் முதலாளிகள் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வருமானத்தைச் சரியாகக் கொடுக்காமல், பலவிதமான ஊழல்கள் செய்கிறார்கள். செக் ஸ்லிப் முதலிய விஷயங்களில் பல ஊழல்கள் நடக்கின்றன. இவைகளில் எல்லாம் ஊழல் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறலாம். இந்த மாதிரி விஷயங்களில் அதிகாரிகள் தலையிட்டால் “பிளீட் ஒனர்ஸ்” எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அமைச்சரிடம் தூது கோஷ்டியாக வந்து உடனே டிரான்ஸ்பர் செய்யக் கூடிய நிலைமை இன்று இருந்து வருகிறது. அதை நாம் பார்த்து வருகின்றோம். இதனால் அதிகாரிகள் நேர்மையாக நடந்து கொண்டாலும் ஆபத்து. அவர்கள் தவறாக நடந்து கொண்டாலும் ஆபத்து.

சென்னை நகரத்தில் பஸ் தேசியமயமாக்கப்பட்டும் நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை. ஊழல்கள் நிறைய இருக்கின்றன. இதைக் கண்காணிக்கும் அதிகாரிகள் சரியான முறையில் கண்காணிக்க வில்லை என்று தான் நான் சொல்லுவேன். அது மட்டும் அல்ல. குற்றச் சாட்டு வரக் கூடிய நேரத்திலே, திட்ட வட்டமாக நல்ல முறையில் அதை விசாரிக்காமல், அவர்களை விட்டு விடக்கூடிய நிலைமை இப்பொழுது இருக்கிறது. ஏதோ ஒரு சிறிய “பனிஷ்மெண்ட்” கொடுத்து விடுகிறார்கள். உத்தியோகத்திலிருந்து நீக்கவேண்டும் என்று நான் சொல்ல வில்லை. குற்றத்திற்குத் தகுந்த தண்டனை கொடுப்பதன் மூலமாகத்தான் ஊழல்கள் ஏற்படாத நிலைமையை உண்டாக்க முடியும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். அது மாத்திரம் அல்ல.

பெரும் பெரும் பஸ் சொந்தக்காரர்கள், உட்கார்ந்த இடத்திலிருந்தே 50,000 அல்லது 1 லட்சம் என்று வியாபாரம் செய்யக்கூடிய நிலைமை இன்று இருக்கிறது. கமிஷன் வியாபாரம் போல் சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பஸ் ரூட்டுகளைக் கொடுப்பதன் மூலமாக அவர்களுடைய ரூட்டை விற்பனை செய்கிறார்கள். ஆகையால்தான் இவைகளை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அதற்கான இடங்களை சட்டப்படி நோடிவை செய்து தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்குச் சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அப்படி எந்த முயற்சியும் சர்க்கார் எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. இது போன்ற பிரச்சனைகளிலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். அது மாத்திரம் அல்ல.

இன்றைய தினம் பல கிராமங்களுக்கு நீண்ட தூரம் பஸ்பேர்க்கு வரத்து இல்லாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் குறிப்பிட்ட சில இடங்களுக்குத்தான் ரயில் போக்குவரத்து இருக்கிறது. பல இடங்களுக்கு

[3rd September 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

பஸ்களில்தான் செல்ல வேண்டும். பல கிராமங்களுக்கு நடந்தும் கூட செல்ல வேண்டும். இது போன்ற நிலைமை மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே 25 சதவிகிதம் பஸ் ரூட்டுகளை அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் உத்திரவு பிறப்பித்தும் அதன் பேரில் நமது சர்க்கார் உத்திரவு பிறப்பித்தும் இரண்டு வருஷங்களாகியும் கூட இதுவரை பஸ் ரூட்டுகள் அதிகப்படுத்தப்படவில்லை. எதற்காகத் தயங்குகிறார்கள் என்பது நமக்குப் புரியவில்லை. தேசிய மயமாக்குவதின் மூலம் சர்க்காருக்கு 20 கோடி ரூபாய் குறைந்த பட்சம் வருமானம் கிடைக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இன்று லாரி போக்கு வரத்தும் ஏக போக உரிமையாகத்தான் இருக்கிறது. பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்குவதில் திறமை இல்லை, அனுபவம் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. பணம் இல்லை என்று சொன்னால், நம்மை நாடே எமாற்றிக் கொள்வதாகும். ஆகவே பணம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. தேசிய மயமாக்கும் மனம் இல்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். உடனடியாக பஸ் போக்கு வரத்தை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முன் காலத்தில் 20, 25, அல்லது 30 பாசஞ்சர்கள் போகக்கூடிய பஸ்கள் இருந்தன. அப்போது ரோடும் அதற்குத் தகுந்தபடி இருந்தது. இப்பொழுது அதிக பாசஞ்சர்களை ஏற்றிக் கொண்டு போக வேண்டியிருப்பதால் புன்ஸின் நீளம் முன் இருந்ததைப் போல் இரு மடங்காக இருக்கிறது. அவைகளைத் திருப்புவதற்கு முடிவதில்லை. அதனால் அநேக விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த நிலைமை இப்போது இருந்து வருகிறது.

20, 30 பேர் ஏற்றிச் செல்லக்கூடிய பஸ்ஸுக்கும் ஒரு டிரைவர், ஒரு கண்டக்டர்தான். அதிக பேர்களை ஏற்றிக் கொண்டுபோகும் பஸ்களுக்கும் ஒரு டிரைவர், ஒரு கண்டக்டர்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் செலவு குறைகிறது. லாபம் அதிகமாகிறது. இந்த நிலைமை அமைச்சர்களுக்குத் தெரிந்து இருந்தும் கூட பஸ்களைத் தேசியமயமாக்குவதற்கு என் தயங்குகிறார்கள் என்று நமக்குப் புரியவில்லை.

இன்றைய தினம் பம்பாய் ராஜ்யத்தில் பார்த்தால் 60 சதமானத் திற்கு மேலாக தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு நல்ல லாபகரமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதே போன்று எந்தெந்த ராஜ்யத்தில் எல்லாம் போக்குவரத்து தேசியமயமாக்கப்பட்டு லாபகரமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவ்விதம் தெரிவித்தால் இங்கு இருக்கக்கூடிய அங்கத் தினர்களுக்கு அவற்றையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவேதான் இன்றைய தினம் லாரிகளில் 9 டன் என்று இருந்ததை 12 டனாகவும், பஸ்களில் 20, 30 பேரைக் கொண்டு போகலாம் என்றிருந்ததை மாற்றி இப்போது 50 பேர்கள், 60 பேர்கள் போகலாம் என்ற முறையில் வந்திருக்கிறது. ரோட்டில் எவ்வளவு தூரம் வண்டி போக முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வண்டிகள் போகலாம் என்ற அளவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமான அளவில் வண்டிகளை விடக்கூடிய அளவில் அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்ச நான் போனால் ரோட்டில் எவ்வளவு இடம் இருக்கிறதோ அந்த அளவு வரை பஸ்கள் போவதற்கு அனுமதி கொடுத்துக்கொண்டிருப்பார்களோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் போய்க்கொண்டிருந்தால் இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்பட முடியாது.

[Sri V. K. Kothandaraman] [3rd September 1959]

ஆகவே பொதுமக்களின் நன்மையைக் கருதியும், சர்க்காருடைய வருமானத்தைக் கருதியும் போக்குவரத்தை எல்லாம் தேசியமாக்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். அப்படிச் சொல்லும்போது எந்த ஆண்டிலிருந்து எந்த ஆண்டிற்குள்ளாகத் தேசியமயமாக்கப்படும் என்பதையும் வரையறுத்துச் சொல்லவேண்டும். அதல்லாமல் பொருளாதார வசதியில்லை என்ற காரணத்தை மட்டும் தெரிவித்துவிட்டால் அது உதவிகரமாக இருக்காது. மேலும் அதை நம்புவதற்கும் தகுந்த ரீதியில் இருக்காது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள், அதாவது இந்த ஆண்டு முதல் இந்த ஆண்டுக்குள் தேசிய மாக்கப்படும் என்று குறிப்பாகத் தெரிவிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு, போக்குவரத்தையெல்லாம் தேசிய மயமாக்குவதற்காக வேண்டிய முயற்சியில் நமது சர்க்கார் இறங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பஸ் போக்குவரத்தைத் தேசியமாக்குவது இந்தத் தீர்மானம், இதை நான் வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். உடனடியாக இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பஸ் போக்குவரத்துக்களை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் இந்தத் தீர்மானம். சமீபத்தில்தான் ஜமீன் தாரிகளை எல்லாம் ஒழித்து அதற்காக நாம் நஷ்ட ஈடு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஜமீன் பூமிகளை எல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கே நஷ்ட ஈடு கொடுக்க முடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கும்போது பஸ் போக்குவரத்தையும் தேசியமயமாக்கிவிட்டால் அதற்கு நஷ்டஈடு கொடுப்பதற்காக நாம் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கும். பஸ் போக்குவரத்தில் லாபம் அதிகமாக இருக்கிறது, வருஷத்திற்கு 10 கோடி அல்லது 20 கோடி ரூபாய் இருக்கிறது என்றெல்லாம் புள்ளி விவரங்கள் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் வெறும் லாபத்தின் அடிப்படையில் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். மக்களுடைய சௌகரியத்திற்காகத் தொழிலாக இருக்கிறது என்று மட்டும் நினைத்துக்கொண்டு இதை ஏற்றெடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று சொல்வது சரியாகாது. ஜமீன்தார் களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருந்தன. அந்தச் சமயத்தில் பூமியிலாதவர்கள் நம் நாட்டில் அனேகம் பேர்கள் இருந்துகொண்டிருந்தார்கள். அதற்காக வேண்டி அவைகளை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்தது. அதற்குள்ள நஷ்ட ஈட்டை இப்போது கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதே போன்று தனிப்பட்ட முதலாளிகள் எல்லாம் அதிகமான அளவில் பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே பஸ் இல்லாத மற்றவர்கள் எல்லாம் பஸ்களை சொந்தமாக வைத்திருக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுவது சரியாகாது.

(Sri S. Lazar in the Chair.)

நாம் ஏற்கனவே சோஷலிஸ சமுதாயம் அமைப்பதற்காக, அதன் அநிகுதியாக ஒவ்வொரு துறையிலும் நாம் தேசியமாக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு சென்னை மாநகரத்தில் இருக்கின்ற பல பஸ் போக்குவரத்தையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் கூட பெங்களூருக்கு சர்க்கார் பஸ் விட்டிருக்கிறோம். அதே போன்று பெங்களூரிலிருந்து உதகைக்கும் பஸ் போக்குவரத்து வசதி கிடைக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் படிப்படியாகத்தான் தேசியமாக்க முடியும். உடனடியாக எல்லாத் துறைகளையும் தேசியமாக்கவேண்டுமென்றால் பணம் அதிகமாக வேண்டும். அதற்கு யாரி டத்திலாவது கடன்தான் வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அவ்விதம் கடன் வாங்காத நிலையில் படிப்படியாக தேசியமாக்கவேண்டுமெனில், எதிர்த் தரப்புக்காரர்கள் உடனடியாக தேசியமாக்கச்சொல்லுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகச் சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்தை எடுக்கக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். இவற்றை எல்லாம் தேசியமயமாக்கிவிட்டால் இந்தச் சொத்துக்கள் எல்லாம் சர்க்கார்

3rd September 1959] [Sri J. Matha Gowder]

சொத்தாகிவிடும் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அம்மாதிரிப்பட்ட சர்க்கார் சொத்துக்களுக்குக் கூடத் தீவைக்கின்றவர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இம்மாதிரிப்பட்ட சர்க்கார் சொத்துக்களுக்கு நெருப்பு வைக்கிறவர்கள்கூட தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது அதற்குச் சந்தேகமில்லாத முறையில் சர்க்கார் சொத்துக்குத் தீவைத்ததையும் நாம் பார்த்தோம். இந்த நிலையில் பஸ்களை எல்லாம் தேசிய மயமாக்கிவிடுங்கள் என்று சொல்லி வெளியில் தம்பட்டமடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் சொத்தாகிவிட்டால் அவையெல்லாம் யாருடைய சொத்து என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இவை எல்லாம் சர்க்கார் சொத்து, மக்களுடைய சொத்து அல்லவா என்ற மனப்பான்மை இந்த நாட்டிலுள்ள ஒரு சில மக்களுக்கு வராத வரையில் இவைகளை எல்லாம் தேசியமயமாக்கி என்ன பிரயோஜனம் என்று கேட்கிறேன். மக்களிடையில் ஏதாவது கிளர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டுக்கொண்டு அதன் மூலம் பெயர் எடுப்பதற்காகச் சர்க்கார் சொத்துக்களுக்குத் தீவைத்து விடுகிறார்கள். உண்மையிலேயே இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம் என்ன வென்று நான் நினைக்கிறேன் என்றால்.....இந்தத் தீர்மானத்தை கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்....இதன் நோக்கம் என்னவென்றால் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டிருப்பதால் அவர்களுடைய ஆட்கள்தான் அதிகமான அளவில் பஸ் போக்குவரத்தை நடத்திக்கொண்டிருப்பார்கள், அதை எப்படியாவது தடுக்கவேண்டும் என்கின்ற குறுகிய மனப்பான்மைதான் என்று நான் நினைக்கிறேன். சமீபத்தில் புதுச்சேரியில் நடந்த தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் படுதோல்வி அடைந்தது. இதைக்குறித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் அண்ணாத்துரை அவர்கள் என்ன சொன்னார் என்றால்.....

SRI A. GOVINDASAMI : Sir, on a Point of order, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுவதற்கும் சபை முன் இருக்கிற தீர்மானத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இது முறைதான் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri S. LAZAR) : It is denitely in order. He will continue.

SRI J. MATHA GOWDER : இதைப்பற்றி அண்ணாத்துரை அவர்கள் பத்திரிகையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் ஏன் புதுச்சேரி தேர்தலில் தோற்றுவிட்டார்கள் என்றால், காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அங்குள்ள பஸ் முதலாளிகளின் ஆதரவு அதிகமாக இருந்தது, அதைப் போல திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்குக் கிடைக்கவில்லை; அதனால்தான் தோற்க வேண்டி வந்தது' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தோற்றுப்போனதை ஒப்புக்கொள்வதை விட்டு விட்டு பஸ் முதலாளிகளின் ஆதரவு காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அதிகமாக இருந்தது என்று சொல்வது எந்த விதத்திலும் பொருந்தாது. இவ்விதம் சொல்லுவதைப் பார்த்து கூச்சப்பட வேண்டியது தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஸ் தொழிலாளர்களைப்பற்றி கனம் கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது போன்று எல்லாக் கம் பெனிகளிலும் தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. தனியார் துறையில் இருக்கக்கூடிய சில கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்கார் துறையைவிட மேலான முறையில் நடந்து கொண்டிருப்பதாக அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். மதுரையில் இருக்கும் டி.வி.எஸ். பஸ் போக்குவரத்தைப்பற்றி எனக்கு விவரமாகத் தெரியாது. இருந்தாலும் அவர்களால் நடத்தப்படும் லாரி எங்கள் பகுதிக்கு வருகிறது. அதிலுள்ள தொழிலாளர்களை, நான் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர் என்ற முறையில் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் 'எங்களுக்கு நல்ல முறையில் சம்பளம் கிடைக்கிறது. இது போன்ற சம்பளம் சர்க்கார் துறையில் இருந்தாலும் கிடைக்காது' என்று தெரிவித்தார்கள். ஆகவே லாரி போக்குவரத்து சர்க்காரில் இருக்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும்

[Sri J. Matha Gowder] [3rd September 1959]

குறைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லிவிட முடியாது. டி.வி.எஸ். போன்ற பல ஸ்தாபனங்கள் நம் நாட்டில் இருக்கிறது. அதில் இருக்கிற ஊழியர்களுக்கு எல்லாம் நல்ல விதத்தில் ஊதியம் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்குப் பலவிதமான சலுகைகளும் கிடைக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அது மட்டுமல்ல; பஸ் போக்குவரத்தில் இன்றைக்கு அதிகமான அளவில் லாபம் கிடைக்கிறது என்றிருந்தாலும் அவர்களில் பலர் இன்றைக்குக் கல்வித் துறைக்குச் செல்வு செய்து வருகிறார்கள். இன்னும் மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய அளவில் பல துறைகளிலும் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது நாம் சந்தோஷப்படக்கூடிய அளவில் இருக்கிறோம். இம்மாதிரி மக்களுக்குப் பயன்தரக்கூடிய துறைகளுக்கு உதவக்கூடிய ஆட்களுக்கு நாம் மேலும் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். பொதுமக்களுக்காக நல்ல சேவை செய்யவேண்டும். மேலும் மக்களுக்காக சேவை செய்வதற்கு ஊக்குகின்ற முறையில் நம்முடைய செயல்கள் இருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் அவர்களுடைய சொத்துக்களை எல்லாம் நம்முடைய சொத்துக்களாக ஆக்கவேண்டும் என்று நினைப்பது சரியல்ல. நமது நாட்டின் லட்சியமே, மச்சு வீட்டில் இருப்பவர்களைப் பார்த்து குச்சு வீட்டில் இருப்பவர்கள் “நாங்கள் குச்சு வீட்டில் இருக்கிறோமே; நீங்கள் எல்லோரும் எங்கள் வீட்டுக்கு வாருங்கள்” என்று சொல்லுவது அல்ல. நாம் எல்லோருமே மாடி வீட்டில் இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில் செயல்படவேண்டும். நாழி முன்னேறி மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்தப் பாடுபட வேண்டும். குறுகிய மனப் பான்மையில், நன்றாக வாழ்பவரைக் கெடுத்துவிட வேண்டும் என்ற நோக்கம் கொள்ளக்கூடாது. அந்த நோக்கத்துடன் எதையும் செய்யக்கூடாது. பஸ் தொழிலை மாநில முழுவதும் தேசியமயமாக்கக்கூடாது என்று சொல்லி என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

10-10 a.m.

* **SRI M. P. SARATHI :** கனம் தலைவர் அவர்களே, பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று கூறும் திரு. அண்ணாமலை அவர்களின் தீர்மானத்தின் பேரில் என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில்களைத் தேசியமாக்க வேண்டும் என்ற லட்சியத்தை இந்தச் சர்க்கார் வெளியிட்டாலும், சோஷலிச சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற லட்சியத்தை இந்தச் சர்க்கார் வெளியிட்டாலும், அந்த லட்சியத்திற்கு விரோதமாக ஆளும் கட்சியினர் செயல்பட்டு வருகின்றனர். பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலைப் பார்த்தாலே இது தெரியும். ஜெய் நாரி முறையை ஒழித்ததால் நாம் ஜெய்ந்தார்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நஷ்ட ஈட்டை இன்னும் பூராவும் கொடுக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்று, ஜெய்ந்தார்கள் இருந்த நிலையில் பஸ் முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ மாதா கௌடர் பாண்டிச்சேரியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார். பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலை தேசியமாக்கிவிட்டால் ஆளும் கட்சியினர் எதிர்க் கட்சியினராக மாறிவிடுவார்கள் என்று நான் கூறுவேன். இதை மறுக்க கனம் அமைச்சர்கள் முன்வந்தால் அந்தச் சவாலை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூட என் கட்சிக்கு யோசனை கூறத் தயாராயிருப்பேன் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஒரு உதாரணம் கூறுகிறேன். பஸ் போக்குவரத்தை சென்னை மாநகரத்தில் தேசியமயமாக்கியதால் ஈ.பி.பி.ஷன் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சி படுதோல்வி அடைந்து விட்டது. எனவே ம.நிலம் பூராவும் பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கிவிட்டால் ஆளும் கட்சியினர் எதிர்க்கட்சியினராக மாறுவது திண்ணம் என்று நான் நினைக்கிறேன். நான் என் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், இந்த ஆட்சியாளர்கள் ஏதோ ஒரு பஸ் முதலாளிக்கு அதிகப்படியாகப் பணம் சேர்த்துத் தரும் தங்கள் கட்சியில் நிறைய ஆட்கள் சேருவதற்காகவும் பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்காமல் விட்டுவைத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். குறிப்பாக ஒன்று சொல்கிறேன். வட ஆற்காடு இப்பகுதிக் காரணஸ்தர்கள் அங்குள்ள பஸ் முதலாளிகள் தன் சவாலை செல்வென். ஏனென்றால், அங்கே நகரசபைத் தேர்தலில் 36 ஸ்தானங்களில் காங்கிரஸ் 10 ஸ்தானங்கள் கூடப் பெறமுடியாமல் இப்போது அங்கே சேர்மனாக வந்திருப்பவர் ஒரு காங்கிரஸ்காரர். இது பஸ் முதலாளிகளால்தான் முடிகிறதே தவிர, வேறெவராலும் இதைச்

[Sri M. P. Sarathi] 3rd September 1959]

செய்ய முடியாது. சர்க்காரிடமிருந்து இன்னொரு ரூட்டுக்கு அனுமதி கிடைக்குமே என்ற எண்ணத்தில் அப்படிச் செய்கிறார்கள். சர்க்கார், தங்கள் நிலைமை மோசமாகிவிடுமே என்ற எண்ணத்தில் இதையெல்லாம் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று மற்றவர்கள் நினைக்காமல் இருக்க வேண்டுமானால், ‘பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்குகிறோம்’ என்று கூறி அதைச் சர்க்கார் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன். திரு. எஸ். எம். அண்ணாமலை அவர்களுடைய தீர்மானத்தை ஆதரித்து என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI M. S. SELVARAJAN :** கனம் தலைவர் அவர்களே, பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்துள்ள எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை, விளக்கம் சொல்லும்போது, அந்தத் தொழில் தேசியமயமாக்கப் பட்டால் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்கு வேண்டிய மொத்த வருமானத்துக்கு வசதி செய்யும் கருவியாக ஆகிவிடும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார். சில சமயங்களில் ஜில்லா போர்டுகள் தங்கள் தங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள இத்தகைய தொழில்களை என் தாங்களே ஏற்று நடத்தக்கூடாது என்று கூறின. சில சமயங்களில் முனிசிபாலிடிகளும் அவ்வாறு செய்வதற்குத் தயார் என்று கூறின. கார்ப்பொரேஷனும் அவ்வாறு கூறியது. இந்தத் தீர்மானம் அதற்கெல்லாம் வழியில்லாதபடி செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறது. இந்தத் தொழிலில் மொத்தமாக ஏறக்குறைய 10 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை தெரிவித்தார். அது அவ்வளவு வருவாய் தரக்கூடிய தொழில் என்றால் அதற்கு எவ்வளவு மூலதனம் போடவேண்டியிருக்கும் என்று அவர் சிந்தித்தாரா என்று தெரியவில்லை. அதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, இந்த நாட்டின் நிலை என்ன என்பதையும் தெரிந்துகொண்டுதான் அவர் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தாரா என்று தெரியவில்லை. இந்தத் தொழில் ஒரு சிலருடைய கைகளுக்குள் இருக்கிறதென்று அவர் கூறுகிறார் என்றால், அதன் மூலம் நல்ல வருமானம் பெறும் அவர்களிடமிருந்து, இந்த நாட்டிற்கு எவ்வளவு பணம் சட்டதிட்டப்படி அரசாங்கத்திற்கு வந்து சேருகிறது என்ற புள்ளிவிவரத்தை அவர் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறாரா, இல்லையா என்று அவரைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் தொழிலில் மொத்தம் 10 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருவதாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இந்தத் தொழிலை நடத்துபவர்களிடமிருந்து அரசாங்கத்திற்கு சட்டதிட்டப்படி நிறையப் பணம் வந்துசேருகிறது என்பதை நாமோ அவரோ மறந்துவிடுவதற்கில்லை. அப்படிப்பட்ட இந்த பஸ் தொழில் ராஜ்யத்தின் உடமையாகவே ஆகி அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சாதனமாக ஆகிவிட வேண்டுமென்று அவர் விரும்புவாரானால், அது தான் அவரது உள்ளக் கிடக்கையானால், அது தவறானது என்று நான் சொல்வேன். இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தின் எண்ணம் தனக்கு வருமானம் கிடைக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல. அரசாங்கம் வருமானக் கண்ணோட்டத்துடன் மட்டும் இல்லை. தான் மட்டும் வருமானம் பெற வேண்டுமென்று இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் விரும்பவில்லை. எல்லோருக்கும் வசதி செய்துதர வேண்டும் என்பதுதான் நமது அரசாங்கத்தின் உள்ளக் கிடக்கை. வசதிபடைத்தவர்களை ‘ஸ்குவீஸ்’ பண்ணி ஏராளமான பணத்தைப் பெற்று தன் பொக்கிஷத்தை நிரப்ப வேண்டும் என்ற ஒரே கருத்தை இந்த அரசாங்கம் கொண்டிருக்கவில்லை. பஸ் தொழிலிலிருந்து தனக்கு நிறைய வருவாய் வருவதாயிருந்தாலும் ஜனங்களுக்கு எல்லா சௌகரியங்களும் செய்துதர வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் அடிப்படைக் கருத்தாகும். ராஜ்யத்தில் எண்ணற்ற வசதிபடைத்தவர்களிடம் இந்தத் தொழில் இருந்தாலும் அவர்களிடம் வருமானம் அளவிற்கு மீறி குவிந்து இல்லாதபடி செய்து நாட்டு மக்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் செய்துதருவதற்கு உகந்த வகையில் வரியாகப்பெற ராஜ்ய அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் சட்டம் இயற்றியிருக்கின்றன. இந்த விஷயங்களில் எந்த அளவிற்கு தன் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு தன் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்க இந்த அரசாங்கத்திற்கு தைரியம் இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கக் கூடிய தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். தனி

[Sri M. S. Selvarajan] [3rd September 1959]

பட்ட முதலாளிகளால் நல்ல வசதிகள் செய்து கொடுக்க முடியும் என்று எடுத்துக்காட்டும் முறையில் எண்ணற்றவர்கள் பஸ் தொழில் நடத்தக் கூடியவர்கள் நடத்திக் காட்டுகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களால் இத்தகைய முறையில் நிர்வாகம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது—சர்க்காரால் நடத்தப்படக் கூடியதைவிட சில கம்பெனிகள் நல்ல முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பது வெள்ளிடை மலை.

இங்கு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை, இதிலே சோஷலிஸ்ட் கருத்து இருக்கிறது என்று போற்றி, புகழ்ந்து, வரவேற்கிறேன் என்று சொன்ன அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். எந்தத் திசையிலிருந்து வார்த்தை வருகிறதோ அதைப் பொறுத்து ஆதரிப்பது என்று சில அங்கத்தினர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று ஆகிறது. நான் ஒரு கதை கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நல்ல பக்தர் ஒருவர், கழுதையின் நெற்றியில் நல்ல பட்டை நாமத்தைப் பார்த்தாலும்கூட உடனே விழுந்து கும்பிடக்கூடிய சபாவம் கொண்டவராம்—இப்படி நான் ஒரு கதையில் கேட்டேன். அந்த முறையில் சோஷலிஸ்ட் என்ற வார்த்தையைப் பார்த்தவுடன், தேசியப்படுத்தல் என்று இருக்கின்ற ஒரே காரணத்தினால், தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஆதரவு கொடுப்பது என்பது அர்த்தமற்றது. இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கக் கூடிய ஒரு கொள்கை—நான் கருதுகிறேன்—பஸ் தொழிலைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல வசதியுள்ளவர்கள் தங்களிடமுள்ள பணத்தை உபயோகப்படுத்த முடியாது அது பதுங்கி பின்னாலும் மற்ற பாகங்களையும் வெளி நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்க வேண்டியிருப்பதால் நம் நாட்டின் பணம் வெறும் வட்டி வாங்கி ஜீவிக்கக்கூடிய வகையில் அமெரிக்கரின் வங்கியில் போய்ச் சேரக்கூடியதாக இருக்கிறது. பிரிட்டன், ஜெர்மனி, சீனத்துக்காரரின் வங்கியில் போய்ச் சேரக் கூடியதாக இருக்கிறது, அதை மாற்றுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும், இப்படி பொருளாதாரத்திற்கு பாதகமுள்ளதாக இருக்கக் கூடாது, நாட்டு மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் முறையில் அந்தப் பணம் பயன்படுத்தப்பட்டு, தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டு, நாட்டில் நடமாடி தொழிலாக மலர்ந்து மக்களுக்குப் பயன் தர வாய்ப்பு, வசதி அளிக்க வேண்டும் என்பது இந்த நாட்டின் திட்டம். பஸ் தொழிலே தேசியப்படுத்துவதைப் பற்றி இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் பதில் சொல்லுமானால்—அதன் சார்பாக நான் சொல்லக்கூடுமானால்—இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தின் கருத்தும், இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு மேலே இருக்கக் கூடிய மத்திய அரசாங்கத்தின் கருத்தும் தனிப்பட்டவர்கள் பஸ் தொழிலே நடத்தி அதிக லாபம் அடைகிறார்கள் என்றால் இந்த நாட்டினுடைய பணம் இந்த நாட்டிலேயேதான் சுற்றிவருகிறது—இந்த நாட்டிலேயேதான் நடமாடி வருகிறது—இந்த நாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வாழுவதற்கு சட்டரீதியாக உரிமை இருக்கிறது, அவர்களுடைய பணம் இந்த நாட்டுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படுகிறது என்ற நல்ல கருத்தை வைத்திருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். வசதியுள்ளவர்கள் கூட்டாகச் சேர்ந்தாலும் கூட இந்த நாட்டில் பஸ் கட்டக்கூடிய வசதியில்லாமல் போகலாம். எங்கேனும் அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து அல்லது ரஷ்ய நாட்டிலிருந்து அல்லது சீன நாட்டிலிருந்து அல்லது மேற்கு-கிழக்கு நாடுகளிலிருந்து—வசதியுள்ள நாடுகளிலிருந்து—இந்த நாட்டுக்கு வரவேண்டிய பஸ்கள், வர வேண்டிய லாரிகள், வர வேண்டிய கார்கள் எங்கேனும் செய்துதான் இங்கு வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அங்கு இருப்பவர்களுக்குத் தான் வசதியாக இருக்கக்கூடும், அத்தகைய ஒரு நிலைமையை மாற்றி அமைப்பதன் மூலமாக, இந்த நாட்டிலேயே பஸ்களைக் கட்டுவதற்கும், லாரிகள் கட்டுவதற்கும், கார்கள் செய்வதற்கும், அத்தகைய தொழில்களுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்வதுதான் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கத்தின்—மத்திய அரசாங்கத்தின்—தலையாய கடமையாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இப்போது நடைபெற எங்கெங்கே வசதிகள் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் வசதிகள் என்று சொன்னால், இப்போது ரயிலை எப்படி தேசிய மயமாக்கச் செய்திருக்கிறோமோ அதைப் போல எல்லாப் பகுதிகளிலும் பஸ் போக்கு வரத்தை

[3rd September 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

தேசியமயமாக்குவதற்கு அவ்வளவு காலம் ஆகாது. அதை எப்போது செய்ய வேண்டுமோ அப்போது சந்தர்ப்பம் பார்த்துச் செய்து கொள்ளலாம். இந்த நாட்டிலே உள்ள பணம் இந்த நாட்டிலேயே உலவ, பஸ்கள் தயாரிக்கும் தொழிலே இந்த நாட்டிலே உண்டுபண்ண, பஸ்களுக்கு வேண்டிய பாகங்கள் தயாரிக்கும் தொழிலே இந்த நாட்டிலே உண்டுபண்ண, அதன் மூலமாக இந்த நாட்டின் பணம் வெளி நாடுகளுக்குச் செல்லாமல் இந்த நாட்டிலேயே தங்க வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்பது இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் கருத்தாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நம் தேசத்தில் இருக்கக் கூடிய ரயில்வே தேசியப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அதைத் தொடர்ந்து பல தொழில்கள் தேசியப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றால், இந்த பஸ் தொழிலே தேசியப் படுத்த இந்த அரசாங்கம் தயங்காது. ஆயிரம் கோடி ரூபாய் மூலதனம் உடைய ரயில்வேயை அவசியமென்று தோன்றியவுடனேயே தேசிய மயமாக்கியிருக்கிறது அரசாங்கம். தேவைப் பட்டால் தேசிய மயமாக்கப்படும் என்ற கருத்தை பிரதிபலிப்பதாக இருக்கிறது இது. ஆகையால் பஸ்களை தேசிய மயமாக்குவதற்கு பல காலம் ஆகும் என்று கருதவேண்டியதில்லை. இந்தத் தொழிலில் எண்ணற்ற முதலாளிகள் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். இந்தத் தொழில் இந்த நாட்டிலேயே இயங்கி இந்த நாட்டிலேயே வளர்ந்து இந்த அளவுக்கு தனிப்பட்டவர்களால் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டு வருகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் ஒரு சிலரிடத்திலேயே இத் தொழில் பூராவும் அடங்கி விடுவது நல்லது அல்ல என்பதற்காக—மொனாபலி என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு இல்லாது—இத்தனை மைல் அளவுக்கு போக்கு வரத்து சாதனங்களை வைத்து நடத்தக்கூடியவர்கள் மேலும் புதிய இடங்களில் பங்கு பெற முன் பாத்தியதை கூடாது, இது வரையில் பங்கு பெறாதவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் 15 மைல்வரை புதியவர்கட்கு முன் பாத்தியதை கொடுப்பதற்கு சட்டம் இருக்கிறது. தொழில்களில் ஈடுபடக்கூடிய வசதியுள்ளவர்களுக்கு இடமளிக்க வேண்டும் என்று இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் கருதுகிறது. தேசிய மயமாக்குவதற்கு இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் எதிராக இல்லை. மத்திய சர்க்காரும் எதிராக இல்லை. இந்த நாட்டு அரசியலமைப்பின்படி மூலதனம் போட்டு தொழிலில் ஈடுபட எல்லோருக்கும் உரிமை சட்ட ரீதியாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மூலதனம் போட்டு நடக்கக் கூடிய பஸ் தொழிலே தேசியப்படுத்த வேண்டுமானால், நமது அரசியலமைப்பின்படி நாம் அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு வழங்க வேண்டும். இந்த அளவுக்கு இதை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரிதான்? இவர்களிடம் உள்ள பணத்தை நாட்டு மக்களுக்கு எப்படி பயன்படுத்திக்கொள்வது என்று பார்த்து, எந்த அளவுக்கு இவர்களுடைய வசதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்து—சந்தர்ப்பம் கொடுத்து—அவர்களுடைய புத்தி, திறமை, உழைப்பு ஆகியவற்றைப் பயன் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும், அதுதான் இந்த நாட்டை வளப்படுத்தத்தகுந்த மார்க்கம் என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். வயலிலே நின்ற எலி, வரப் பிலேதான் இருக்கிறது. அவர்களுடைய வருமானமெல்லாம் இந்த நாட்டுக்குத்தான் உரியது. வரக்கூடிய வருமானத்தை இந்த நாட்டுக்கு எந்த நிமிஷத்திலும் பயன்படுத்திக் கொள்ள சட்டம் இருக்கிறது. அதைக் கைய சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி நாட்டுக்கு உரியதாக ஆக்கிக் கொள்ள முடியும். அதுதான் தீர்க்கமான சோஷலிஸ்ட், இந்த ராஜ்ய சர்க்காரின் பாதை—இந்த தேசம் நிர்ணயித்துக்கொண்டுள்ள பாதை—என்று நான் கருதுகிறேன். தேசியப் படுத்தவேண்டுமென்பதில் இந்த ராஜ்ய அரசாங்கம் எதிராக இல்லை—நாங்கள் எதிராக இல்லை. அதை சந்தர்ப்பம் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும், காலத்தை உணர்ந்து செய்ய வேண்டும், தேசத்தை உணர்ந்து செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆணைபெறுகிறது.

* Sri K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய சபைத் தலைவர் அவர்களே, பஸ்களை தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை உண்மையிலேயே ஆளுகிற கட்சி அங்கத்தினர்கள் எதிர்க்க மாட்டார்கள் என்று நம்பினேன். என்னென்றால், நிச்சி சீர்திருத்தச் சட்டம் கடுமையான

[Sri K. R. Nallasivam] [3rd September 1959]

எதிர்ப்பின் கீழ்—அதற்காக வேண்டி கட்சி கட்டிக்கொண்டு மாபெரும் தலைவர்கள் எல்லாம் முயன்றும்—எப்படியோ கொண்டு வந்து விடுவது என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். இதுபோன்று கடுமையான எதிர்ப்பைச் சமாளிக்கத் தயாராகி சமதர்மத்தை கொண்டுவருவது என்று தீர்மானித்திருக்கிற ஆட்சியாளர்கள், இது சாதாரண விஷயம்—இதற்கென்று பஸ் முதலாளிகள் ஒரு தந்திரக் கட்சியை ஆரம்பிக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்—அந்த அளவுக்கு உண்மையில் பஸ் முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள்—என்பதினால் எதிர்க்க மாட்டார்கள் என்று நினைத்தேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் எலியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்—எலி வரப்பில்தான் இருக்கிறது என்று. உண்மையிலேயே எலி வரப்பில்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அதை அப்படியே விட்டு வைத்தால் வயலில் தானியம் கதிர் விட்டு என்று முதிர் ஆரம்பிக்கிறதோ அப்போது ஒன்று விடாமல் கடிக்க ஆரம்பித்து, விளைச்சல் இல்லாமல், உற்பத்தி குறையக் காரணமாக இருக்கும். தேசிய மயமாக்கப்படாது உண்மையிலேயே முடிவாகிவிட்டால் இருக்கும் வரையில், அதனால் கிடைக்கும் லாபம் சமுதாயத்திற்குக் கிடைக்காமல் தனி மனிதர்கள் அனுபவிப்பதாகத்தான் ஆகும். இன்றைக்கு ரயில்வேயை தேசிய மயமாக்கியிருப்பதால், அதிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானம் நாட்டுக்குப் பயன்படுகிறது. இன்றைக்கு சர்க்கார் சில தொழில்களை தேசிய மயமாக்கியிருப்பதால் அதிலிருந்து வரக்கூடிய லாபம் ஜனங்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அதேபோல, இப்போது நான் கேள்விப்படுவது 2,000 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற நிலச்சுவாந்தார்கள், வருவதாக இருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை உத்தேசித்து நிலம் பூராவையும் விற்றுவிட்டு, இரண்டு பஸ் கிடைத்துவிடுமானால் எந்தக் கட்சியுடனும் சேரத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று.

10.30
a.m.

இந்த மாதிரி இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சுவாந்தார் என்றால் அவர் சாதாரண நிலச்சுவாந்தார் அல்ல. மிகப் பெரிய நிலச்சுவாந்தாராக இருக்க வேண்டும். அவர் இரண்டுபஸ்களுக்கு பர்மிட்டுக் கொடுத்தால் போதுமானது என்று நினைத்தால் அதன் மூலமே இந்தத் தொழிலில் என்ன லாபம் கிடைக்கும் என்பதைக் கணக்குப் போட்டுவிட்டாயும். அந்த அடிப்படையில் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். நாம் இப்பொழுது சென்னை நகரில் ஓரளவு பஸ் போக்கு வரத்து தேசிய மயமாக்கப்பட்டு அதன் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைப் பார்க்கிறோம். என்னில் அங்கே கிடைக்கக் கூடிய லாபம் எத்தனையோ காரணங்களால், குறைபாடுகளால் கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ராஜ்யம் பூராவும் தேசிய மயமாக்குவதன் மூலமாக 10 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்காவிட்டாலும் 5 கோடியிலிருந்து 7 கோடி வரை எதிர்பார்க்கலாம்.

பஸ்களை தேசிய மயமாக்குவதன் காரணமாக அரசாங்கத்தின் வருமானம் பெருக வாய்ப்பிருக்கிறது. வருஷா வருஷம் ஒரு புதிய வரி போட வேண்டியிருக்கிறது; பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்குவதன் மூலம் 5 கோடி ரூபாய் குறைந்தது கிடைக்கிற காரணத்தால் புதிய வரிகளைப் போடாமல் சர்க்கார் பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பிக்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். இதை ஒரு யோசனையாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய அரசியல் சட்டப் பிரகாசம் பஸ்களை தேசியமயமாக்கிவிட்டால் அதன் சொந்தக்காரர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்காருக்கு அது கஷ்டமாக இருக்குமென்று கூறப்படுகிறது. நிலச் சீர்திருத்தம் வருகிறது. நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப் போகிறோம். அதற்காகப் பெட்டகத்தில் இருந்து அள்ளிக் கொடுக்கப் போவதில்லை. பத்து ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள் தவணையில் சர்க்கார் பாண்டுகள் போன்றவை மூலம் கொடுக்கப் போகிறோம். உண்மையில் அது பயங்கரமான சமசாரம் இல்லை. சோஷலிஸத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற சர்க்கார் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக அந்தக் காரியத்தைச் செய்துவிட வேண்டும். இந்து அல்லது 10 ஆண்டுகளுக்குள்

3rd September 1959]

[Sri K. R. Nallasivam]

ளாக பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்குவதாக முடிவு எடுக்க வேண்டும். காலத்தைத் தள்ளிப் போடுவதால் பலன் ஒன்றும் இல்லை. அந்த அடிப்படையில் தேசிய மயமாக்க எத்தனை ஆண்டு ஆகும் என்று சொன்னாலும் கூட ஓரளவு ஆறுதல் இருக்கும்.

இன்றைக்கு தேசியமயமாக்குவதில் எந்தத் தொழிலை வேண்டுமானாலும் விட்டுவிடலாம். ஆனால் இந்த பஸ் தொழிலை உடனடியாகத் தேசிய மயமாக்க வேண்டும். இதன் மூலம் லட்சம் லட்சமாக, கோடி கோடியாக சம்பாதிக்க முடியும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். உண்மையில் சர்க்காருக்கு லாபம் தரக்கூடிய தொழிலாக இருக்கும். போக்கு வரத்துத் துறையில் ரயில்வே தேசிய மயமாக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு போக்குவரத்தில் பெரும் பகுதி இந்த பஸ் போக்கு வரத்தாகும். இந்த ரோடு போக்குவரத்தை நிச்சயமாக தேசியமயமாக்க வேண்டும். முன்பு ரெயில்வேயைத் தேசியமயமாக்க முயற்சி செய்த போது, “அப்படி, இப்படி” என்று சிலர் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்ததால் சுதந்திரம் போய்விடும், உலகமே இருளில் மூடிவிடும் என்று ஒரு சிலர் கூறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவ்வாறு கூறப்படுவதன் காரணமாக நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வராமல் இருக்கப் போவதில்லை. அதே போல் பஸ்களை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிற நோத்தில் நண்பர் அவர்கள் “எதோ கழுவையுடைய முன் முகத்தில் மனிதன்.....” என்று கூறினார்கள். எங்கே உண்மையிருந்தாலும் எடுத்துக் கொள்வதில் தவறில்லை. யார் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள் என்பது பிரச்சனை அல்ல எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் கொண்டுவந்தார் என்ற காரணத்திற்காக அதை ஆதரிப்பதில்லை. யார் கொண்டுவந்தாலும் எங்கே உண்மை இருக்கிறதோ அதைத் தான் ஆதரிக்க வேண்டும்.

அது ஒரு புறம் இருக்க, இன்றைக்கு பஸ் தொழிலாளிகள்

SRI M. S. SELVARAJAN : On a point of personal explanation, ஸார், யார் சொன்னது என்று சொல்லவில்லை. இந்த வார்த்தைகளைப் பார்த்து மயங்கிவிடக் கூடாது.

SRI K. R. NALLASIVAM : மயங்கிவிடவில்லை. யதார்த்தமான வார்த்தை. பொதுவாக இன்றைக்குப் பஸ் துறைகளில் இருக்கக் கூடிய ஊழியர்கள்—டரைவர், கண்டக்டர் போன்றவர்களுக்கு ஒரு சில கம்பெனிகளில்தான் சம்பளம், மற்றச் சலுகைகள் நியாயமான முறையில் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு நிரந்தரமான ஏற்பாடு பல பஸ் கம்பெனிகளில் கிடையாது. சட்ட பூர்வமாகத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருந்தாலும் பல சிறிய, பெரிய முதலாளிகள் அச்சட்டத்தின் விதிகளை ஒழுங்காக அனுஷ்டிப்பதில்லை. அதனால் ஊழியர்களின் நலன் பெரும் அளவில் பாதிக்கப்படுகிறது. தேசிய மயமாக்குவதன் காரணமாக அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நலனும், இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள பொது மக்களின் மீது போடப்படும் வரிப் பளு குறையவும், இந்த ராஜ்யத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற பணம் கிடைக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன். எல்லா வகையிலும் பஸ்ஸை தேசியமயமாக்குவது அவசியமாகும். ராஜ்ய வருமானத்தில் குறைந்தது ஆனால் ஒரு பகுதி இதன் மூலம் கிடைக்கும். ஆரம்பத்தில் சர்க்கார் தயக்கமில்லாமல் நிலச் சீர்திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. பின்னர் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அந்த முறையில் தயக்கமில்லாமல் இப்பொழுதே பஸ்ஸை தேசிய மயமாக்குவதற்காக காரியங்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பஸ் போக்கு வரத்தை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்த்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை

[Sri T. Karia Gounder] [3rd September 1959]

கொண்டுவந்த நண்பர் அவர்கள் “பஸ் முதலாளிகளைக் கொண்டுவர இதை அரசாங்கம் நடப்பதாக” ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். பஸ் முதலாளிகள் ஆதரவு இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் இந்த அரசாங்கம் அதைத் தேசியமயமாக்குவதற்குத் தயங்குகிறது என்று குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி எதுவும் சரியானது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்ற மாதம் 1-ந் தேதியிலிருந்து சென்னைக்கு வந்த பஸ்களுக்கு ஒரு பஸ் போக்கு வரத்தை ஆரம்பித்திருப்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். மதிப்புக்குரிய தொழில் அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இந்தத்தொழில் எப்படி நடக்கிறது என்று காணச் சென்றதற்கு காரணம் ஒன்றே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பஸ்ஸிலே சந்தரணமாக வாங்குகிற கட்டணத்தை விடக் கொஞ்சம் கூடுதலாகப் பணம் வாங்குகிறோமே, இதிலே பிரயாணம் செய்கிறவர்களுக்கு செலவாகியவர்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மத்தியில் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு இடம் கிடைப்பதில்லை. பஸ்களில் இருந்து சென்னைக்குப் போவதாக இருந்தால்தான் ரிசர்வேஷன் செய்ய முடியுமே தவிர மத்தியில் முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

தேசியமயமாக்குவதற்கு முன்னால் அதில் உள்ள கட்ட நஷ்டங்களை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். முதலில் பரிசார்த்தமாக இந்தத் தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தைத் தொலை தூரம் உள்ள இடங்களுக்கு விஸ்தரித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே இந்தத் தீர்மானம் அவசியமா என்று தோன்றுகிறது. ஏதோ அவர்களைக் கண்டு நாங்கள் பயப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அவ்வாறு பயப்படுவதற்கு அவசியமே இல்லை. இது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு ராஜாக்களை எல்லாம் உவரணர்களாகவும், மந்திரிகளாகவும் ஆக்கியிருக்கிறோம். ஜமீன்தார்களை எல்லாம் ஒழித்திருக்கிறோம். என்னைப் போல் அதிக நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்து அதிக நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள்.

“சினிமாத் தொழிலுக்குத் தமாஷா வரி விதித்ததில் ரொம்பக் குறைவாகத்தான் நிதி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் இப்பொழுது பஸ் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கிடைக்கிறது” என்று வரவு செலவு திட்டத்தில் பேசும்போது கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை என் தேசிய மயமாக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய எண்ணம் என்பதை இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். படத் திற்குக் கதை எழுதுகிறவர்களைக் கூட என் தேசியமயமாக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கும் பல லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது 30 ஏக்கர் என்று முடிவு பண்ணுவது என்று சொல்லுகிறார்கள். சில சமயம் 100 ஏக்கர் என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்களுக்கு இருக்கிற பயம் ஒன்றே ஒன்றுதான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் பொள்ளாச்சிக்கு சென்றிருந்தேன். நண்பர் மகாலிங்கம் ஒரு பஸ் முதலாளி. அவர்கள் செய்திருக்கிற தியாகம், அவர்கள் உணர்ச்சியோடு செய்திருக்கிறது பெருமை வாய்ந்தது. அது தமிழ் நாடு உள்ளளவும் நிலைத்து நிற்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : லாபத்தைப் பற்றியும் சொல்லுங்கள்.

SRI T. KARIA GOUNDER : அவர்கள் சம்பாதிக்கிற பணத்தில் ஒரு பகுதியை, பல லட்ச ரூபாய்களைச் செலவு செய்து பல கல்வி ஸ்தாபனங்களை நிறுவியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். பத்து லட்சம் ரூபாய் போட்டு முதல் தரக் கல்லூரியாக்கப் போகிறேன் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இம்மாதிரி பஸ் முதலாளிகள் ஒழுங்காக அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறார்கள். நாங்களும் கூட பஸ் முதலாளிகளைச்

[3rd September 1959] [Sri T. Karia Gounder]

சீக்கிரத்தில் வீட்டுக்கு அனுப்பத் தயங்கமாட்டோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏதோ அவர்களுக்குப் பணம் அதிகமாக வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். பஸ்ஸிலே நெருக்கடி இருக்கிறது என்று சொன்னால், எல்லா இடங்களிலும் தான் நெருக்கடி இருக்கிறது, ரயிலிலே கூடத்தான் இடம் கிடைக்கவில்லை, பஸ்ஸிலும் இடம் கிடைக்கவில்லை. போக்கு வரத்தை மீக்கள் அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிற இந்த நேரத்தில் பஸ் முதலாளிகளிடத்தில் சுமமா வீட்டுக் கொடுக்கவில்லை. கிட்டத்தட்ட நான்கு கோடி ரூபாய் வரையில் பஸ் முதலாளிகளிடத்திலிருந்து வரியாக வசூலிக்கப்படுகிறது என்று இந்த இடத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பஸ் ஓனர்கள் அதிகமாக சம்பாதித்தால் சம்பாதிக்கும் பதிமுன்றையனை வரியாகச் செலுத்துகிறார்கள். ராஜ்ய சர்க்காருக்கு வருகிறது, மத்திய சர்க்காருக்கு வருகிறது என்பது பற்றிப் பதிலில்லை. இந்த நாட்டிலே வரி செலுத்திவிடுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு என்னுடைய மாத சம்பளத்தைப் பேனலாக கொடுக்கிறார்கள். திரு. மகாலிங்கம் போன்றவர்கள் நான்கு மாதம் சம்பளம்கூடப் போனஸ் கொடுக்கிறார்கள். அதுகூட இல்லையென்றால், இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் திட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராவிடெண்டு பண்டு திட்டம்கூட சர்க்காரிலே ஏற்பாடு செய்து தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய நன்மையைச் செய்கிறார்கள். என்னைப்போன்றவர்களுக்குக் கார் ஒட்டுவதற்கு ஒரு டிரைவர் வேண்டுமென்றால் கூட, பஸ் ஒட்டுகிற டிரைவர் வருவது இல்லை. ஏனென்தான், அவர்களுக்கு ரூபாய் 150 வரை சம்பளம் கிடைக்கிறது. பி.ஏ. படித்து விட்டு அறுபது ரூபாய் சம்பளத்தில் கஷ்டப்படுகிற நேரத்தில் மாதத்திற்கு 150 ரூபாய் வரையில் வாங்கிக்கொண்டு, மாதத்திற்குப் 15, 20 நாள் வேலை செய்து விட்டு, வேலை செய்கிற நாளில் பாட்டா வாங்குகிறார்கள் என்றால் எந்த அளவு தொழிலாளர்களுடைய நலனும் கவனிக்கப்படுகிறது என்பதை எந்த அளவு தொழிலாளர்களுடைய நலனும் கவனிக்கப்படுகிறது என்பதை பார்க்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. எம். எஸ். செல்வராஜ் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி செல்வத்தை எல்லாம் இந்த நாட்டிலே எல்லோரும் பகிர்ந்துகொள்ளக் கூடிய காலம் வரத்தான் போகிறது என்பதை நான் தைரியமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தேர்தலில் காங்கிரஸ்காரர்கள் பஸ் முதலாளிகளைத்தான் நம்பியிருக்கிறார்கள் என்று மற்றவர்கள் நினைத்தால் அது பகற்களவு என்பதை அறிய வேண்டும். பஸ் முதலாளிகளை நம்பித்தான் நாங்கள் இருக்க வேண்டியதில்லை. அவர்கள் சமீபத்தில் வந்தார்கள். தேசியமயமாக்கப்படுவதிலே சந்தேகப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவசரமும் வேண்டாம். எல்லா கப்பல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவசரமும் வேண்டாம். எல்லா வற்றையும் கொண்டுவந்து குழப்பிக்கொள்ளக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் நாங்கள் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறோமே தவிர வேறு ஒன்றும் அல்ல.

• சினிமாத் தொழிலைப் பார்த்தால் எங்களுக்குப் பயமாக இருக்கிறது, எத்தனை கோடி ரூபாய் வீணாகும், எத்தனை பிள்ளைகள் கெட்டுப்போவார்களோ என்று.

(Mr. Speaker in the Chair.)

கிராமந்தோறும் சினிமாக்கொட்டகைகள்; எத்தனையோ படங்கள் காட்டப்படுகின்றன. அந்தத் தொழிலைமுன்னே தேசியமயமாக்குவதற்கான கைங்கிரியத்தை நம்முடைய காரணிய சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அமைச்சர்கள் எல்லோரும் இந்தச் சபையில் இருக்கிற இந்த நேரத்தில் இந்தக் கோரிக்கையைத் தெரிவிக்கிறேன். பஸ் தொழிலைத் தற்போது தேசியமயமாக்குவதை எதிர்ப்பதோடுகூட, பஸ் போக்குவரத்தானது இன்னும் சரிவர இந்த நாட்டிலே நடக்க வேண்டுமானால், தொலை தூரங்களுக்கு எக்ஸ்ப்ரஸ் பஸ் விட சர்க்கார் தயங்காமல் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து என்னுடைய சிறுரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது இங்கு தெரிவிக்கப்பட்ட சில கருத்துக்கள் தவறாக மக்கள் மனதிலே பதியலாம் என்ற காரணத்தாலே, நான் சில விளக்கம் கூறுவது அவசியமாகிறது. ஆகையால்தான், “நான் இந்த விவாதத்திலே மத்தியில் கலந்துகொள்ள இப்பொழுது முன்வந்திருக்கிறேன்” என்று சொன்னேன்.

[Sri C. Subramaniam] [3rd September 1959]

கிறேன். இந்த விவாதத்திற்குக் கடைசியாக என்னுடைய சகா கனம் திரு. ராமைய்யா அவர்கள் விரிவாகப் பதில் சொல்வார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், கொள்கை அளவில் சில கருத்துக்களை விளக்க வேண்டியது அவசியம் என்ற காரணத்தால்தான் நான் இப்பொழுது எழுந்து நிற்கிறேன்.

இந்த ராஜ்யத்திலே இருக்கக்கூடிய பஸ் போக்குவரத்து முழுவதையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்கிற முறையில் தீர்மானம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதை ஒரு ஸ்டீடியமாக ஏற்றுக்கொள்வதென்றால், அதிலே யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்க முடியாது. அதற்குத் தீர்மானம் அவசியம் இல்லை. இன்றைக்குச் சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன என்பதைப் பற்றி வரையறுத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால், இதைப் பற்றிச் சில கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. அதுவும் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னதுரை அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சோஷலிஸ்திலேயே ஊறுகிறவர்கள். சோஷலிஸம் என்று சொன்னால், எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்கினால்தான் சோஷலிஸம்; இல்லாவிட்டால் அதிலே சோஷலிஸமே இருக்க முடியாது என்ற கருத்தை அவர்கள் சொன்னார்கள்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் பேசும்போது ஒரு ஆதாரம் கூறினார்கள். இந்த பஸ்களைத் தேசியமயமாக்குவதற்குத் தயங்கினால், அதற்குக் காரணம் பஸ் முதலாளிகள் காங்கிரசுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள், அதனால் தயங்குகிறார்கள் என்ற முறையிலே அவர்கள் பேசினார்கள். நான் அவர் முறையிலேயே பதில் சொல்ல வேண்டுமானால் அதன் காரணத்தினாலேயே இந்தத் தீர்மானத்தை அவர் கொண்டு வந்திருக்கிறாரோ என்று சந்தேகப்பட்டு திருப்பிச் சொல்லலாம். ஆனால், இதைப்போன்ற விஷயங்களில், யார் யாருக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையிலே பரிசீலனை பண்ணிப் பார்ப்பது சரியல்ல. எந்த ஒரு காரியத்தையும், அதுவும் கொள்கையளவில் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும் போது, அந்தக் கொள்கை எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கொள்கை, அந்தக் கொள்கையை எந்த அளவு உடனடியாக நடைமுறையிலே எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் ஆலோசனை செய்துதான் முடிவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது.

இன்னொரு வாதம் சொல்லப்பட்டது. இதிலே நிறையப் பணம் வரும். அந்தப் பணத்தை சமூகாயத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்காக இதைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தும் சொல்லப்பட்டது.

இன்னொரு கருத்து—தொழிலாளர்கள் இப்பொழுது தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடத்திலே இருக்கும்போது கஷ்டப்படுகிறார்கள்; அவர்கள் உரிமைகளெல்லாம் சரியானபடி பாதுகாக்கப்படவில்லை; ஆகையால் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால் உடனே தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா உரிமையும் ஏற்படுவதும் என்று இப்படிப்பட்ட அடிப்படையான கருத்துக்கள் சொல்லப் பட்டன.

முதலிலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சோஷலிஸம் என்று சொன்னால், எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்குவது சோஷலிஸம் அல்ல. சோஷலிஸத்தினுடைய தத்துவமே அது அல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அம்மாதிரி சோஷலிஸத்தைப் பற்றிய கருத்து பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டிலே இருந்தது. அப்பொழுது இருந்த சூழ்நிலை காரணமாக, அன்றைக்கு ஏற்பட்ட பல்வேறு முரண்பாடுகள் காரணமாக, சோஷலிஸம் என்று சொன்னால், அன்றைக்கு இருந்த முதலாளிகளுக்கு எதிர்ப்பாக எல்லாவற்றையும் தேசிய மயமாக்கிவிட்டால் சோஷலிஸ சமூகாயம் ஏற்படும் என்று கருத்து அப்பொழுது சொல்லப்பட்டு, எல்லோரும் ஓரளவு அந்த அடிப்படையில்தான் சோஷலிஸம் என்று பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள். இன்றைக்கு இருபதாவது நூற்றாண்டிலே ஏற்பட்டிருக்கும் பல்வேறு மாறுதல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்த சோஷலிஸ தத்துவத்திலே இன்றைக்காவது மாறுதல்கள்

[3rd September 1959] [Sri C. Subramaniam]

ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் கருத்திலேயே பெரிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத்தான் முக்கியமாக நான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்குவதன் மூலமாக, இன்றைக்கு இருக்கும் கருத்தின் பிரகாரம், சர்வாதிகாரம் ஏற்படக்கூடிய முறையிலே வேண்டுமானால் அதைச் செய்ய முடியுமே தவிர, சோஷலிஸ அடிப்படையில் எல்லா மக்களுக்கும் தங்கள் தங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாத்து வாழக்கூடிய முறையிலே இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்குவது ஆபத்து என்றுதான் இன்றைக்கு இருக்கும் சோஷலிஸ அறிஞர்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள். இன்றைக்கு சோஷலிஸம் என்னும்போது தனிப்பட்டவர்களுடைய துறை, பொதுத் துறை இரண்டும் கலந்த சமூகாயம்தான் உண்மையான 'டெமாக்ரடிக் சோஷலிஸ'மாக இருக்க முடியும். அவ்வாறு இல்லாது சர்வாதிகார முறையிலே ஏற்படுவது என்று சொன்னால், கம்யூனிச அடிப்படையில் எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்கிவிட வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே கம்யூனிசக் கொள்கையிலே போவதாகும். இன்றைக்கு சோஷலிஸத்தை எதிர்க்கின்றவர்கள்கூட . . . (கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ என். கே. பழனி சாமி அவர்களின் குறுக்கீடு). நீ சொல்லும்போது விளக்கம் கூறிக் கொள்ளலாம்.

SRI A. GOVINDASAMY: On a point of order Sir, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு கனம் அங்கத்தினர் இந்த அவையிலே, தலைவரின் மூலமாக குறுக்கீட்டு ஒரு சந்தேகத்தைக் கேட்கின்றபோது, 'நீ சொல்லும்போது சொல்லிக் கொள்ளலாம்,' என்று அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு போடலாமா? அது சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாகத்தானே தெரிவிக்கப்பட வேண்டும்? இதற்குச் சபாநாயகருடைய தீர்ப்பு என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் சபாநாயகர் மூலமாக அவருக்குச் சொன்னதாக ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆகையினால் இன்றைக்கு சோஷலிஸத்தை எதிர்க்கிறவர்களைக் கூட கடைசியில் கம்யூனிசத்தில்தான் கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள். சோஷலிஸத்திற்கும் கம்யூனிசத்திற்கும் தற்காலத்தில் அதிகப்படியான வித்தியாசம் இல்லை. நடைமுறையில் பார்த்தால் இது தெரியவரும். சோஷலிஸத்தை ஆதரிக்கிறவர்கள்தான் சோஷலிஸத்தையே எதிர்க்கிறவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள். சோஷலிஸத்தை எதிர்க்கிறவர்கள்தான் இன்றைக்கு தங்களுடைய எதிர்ப்பைக் காட்டுகிறார்கள். இதுதான் என்னுடைய விளக்கம். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் நான் என்னுடைய விளக்கத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். நான் படித்த வரையில் என்னுடைய அனுபவத்தில் உள்ளதைச் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் உணர்ந்த முறையில் தான் இதைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்குவது என்பது கூடாது. இரண்டும் கலந்த ஒரு சமூகாயமாக்க வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுடைய துறை, பொதுத் துறை இரண்டும் கலந்ததாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இதையேதான் சோஷலிஸ அடிப்படையைப் பற்றிச் சொல்லுகிறவர்கள் கூடச் சொல்லுகிறார்கள். இதில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். தனிப்பட்ட துறை எந்த விதத்தில் இயங்க வேண்டும் பொது துறை எந்த விதத்தில் இயங்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. முக்கியமாகத் தனிப்பட்டவர்களுடைய துறை வெறும் சொந்த லாபத்திற்கு மட்டும் இயங்கினால் அது மிகவும் ஆபத்து. தனிப்பட்ட துறை அது எந்த தொழிலாக இருந்தாலும் சரி அது மக்களுடைய நன்மைக்காக இயங்கும் படியான முறையில் அமைக்க முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட சக்தி இன்றைக்கு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது அது ஜனநாயக அடிப்படையில், பார்க்கும்போது இப்பொழுது அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய சக்தியைப்பார்த்தால் இன்றைக்கு எல்லா தொழிலையும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிட முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. சில

[Sri C. Subramaniam] [3rd September 1959]

தொழில்களைத்தான் தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு எல்லா சக்திகளையும், எல்லாத் தொழில்களையும் தேசியமயமாக்குவது என்பது முடியாது. அப்படி தேசியமயமாக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய தொழில்கள் சமுதாயத்திற்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய தொழிலாக இருக்கவேண்டும். எல்லாத் தொழிலையும் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டால் மக்களுக்கு நன்மையைப் பயக்க முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்கள். சில இடங்களில் சில தொழில்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். மோனோபொலி பேசிஸில் அதாவது எஃபெக உரிமையில் போட்டி இல்லாமல் எங்கு இருக்கிறதோ அங்கே போதுமான அளவில் கட்டுப்பாடு செய்ய முடியும். இன்றைக்கு எஃபெக உரிமை இல்லாவிட்டால் பொருளாதார அமைப்பில் ஒரு கேந்திர அமைப்பு இருக்கக் கூடியதாக இருந்தால் அதுவும் முக்கியமான தொழிலாக இருந்தால் அதைத் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிட முடியாது. உதாரணமாக, இரும்பு, எஃகு போன்ற தொழில்கள் இருக்கின்றன. அதன் அடிப்படையில் பல உப தொழில்கள் ஏற்படுகின்றன. அவைகளைத் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிட முடியாது. பொருளாதார அமைப்பில் ஒரு கட்டுப்பாடு ஏற்படக் கூடிய அளவில் இருக்கக் கூடிய தொழில்களைத் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. சமுதாய பொருளாதார அமைப்புக்கு உத்ததாக இருக்கக்கூடிய தொழிலையும் தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. அதைப் பொலிசு மின்சார தொழில் இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு பல இதர தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம். அதையும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிட முடியாது. அப்படி, லிடுவதும் சரியல்ல. அது தனிப்பட்டவர்களுடைய கைக்குப் போனால் அதனால் பொது ஜனங்களுக்கு நன்மை அளிக்காது. அப்படிப் பட்ட தொழில்களை எல்லாம்தான் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, பொருளாதாரத்திற்கு தேவையான இருக்கக் கூடிய தொழில்களை தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. இதைத்தவிர இன்னும் வேறு பல தொழில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைத் தனிப்பட்டவர்கள் எடுத்து நடத்த சக்தி இருக்கின்ற இருக்கலாம். ஆரம்பித்தவுடனேயே அதில் லாபம் வாக்கூடாததாக இருக்கலாம். அந்தத் தொழில்கள் சமுதாய வளர்ச்சிக்கு அவசியமாக இருக்கலாம். அவைகளையும் பொதுத் துறையில் எடுத்து நடத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கும் பல்வேறு தொழில்களை எடுத்து நடத்தக் கூடிய பல்வேறு ஸ்தாபனங்களைப் பார்த்தால் சிலவற்றைத்தான் கட்டாயமாகப் பொதுத் துறையில்தான் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று நாம் நிர்ணயம் செய்து விடலாம். ஆனால், தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிட வேண்டும் என்ற முறையில் பார்க்கும் போது இன்றைக்கு சிறு சிறு தொழில்கள் இருக்கின்றன. அதாவது சில குடிசைத் தொழில்கள் இருக்கின்றன. சிறு கைத்தொழில்கள் இருக்கின்றன. தனிப்பட்டவர்களால் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சில தொழில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிடலாம். பொதுத் துறையிலும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் தனிப்பட்டவர்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்படாமலும் இரண்டுக்கும் மத்தியில் பல தொழில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை அவ்வப்போது நிலைமைக்குத் தக்கபடி வசதிகளைப் பொறுத்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்வப்போது கூறக் கூடிய சூழ்நிலையைப் பார்த்து அவைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. நம்முடைய கொள்கையை அனுசரித்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு பொருளாதாரக் கொள்கை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. சில தொழில்களுக்குள் சில சர்வீஸ் துறை கட்டாயமாகப் பொதுத் துறையில் இருந்துதான் ஆக வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். சிலவற்றை தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிடுவது என்றும் முடிவு செய்திருக்கிறோம். சில தொழில்களை சில சந்தர்ப்பங்களில் அவ்வப்போது ஏற்படக் கூடிய சந்தர்ப்பத்திற்கும், சூழ்நிலைக்கும் தக்கவாறு மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. பொருளாதார அமைப்பில் இருந்தால் அந்த அடிப்படையில் முன்னேற்றம் அடைய முடியாது. எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்குவது என்பது அதனால் முடி

[3rd September 1959] [Sri C. Subramaniam]

யாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கை இருந்தால் அது தவறான வழியாக இருக்கும் என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட என்னுடைய கருத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது வெளிவந்திருக்கக் கூடிய பல நூல்களை கனம் அங்கத்தினர்கள் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உலகத்தில் ஏற்படக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளையும் சூழ்நிலையையும் சிந்தித்துப் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். நவீன புத்தகங்களையும் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்ற முறையில் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முக்கியமாக கனம் பி. எஸ். சின்னதுரை அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அவருடைய நிலைவர் அசோக் மேதா அவர்கள் எழுதியிருக்கக் கூடிய புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு சோஷலிஸம் சென்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சோஷலிஸம் என்று சொன்னவுடனேயே உடனடியாக எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்கிவிட வேண்டும் என்பது இல்லை. உண்மையான சோஷலிஸம் அது அல்ல. சோஷலிஸத்தைத் தப்பாக அர்த்தம் கெய்துகொள்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சோஷலிஸம் பஸ் போக்கு வரத்தை தேசியமயமாக்க வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதில் இல்லை. அது இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சோஷலிஸம் அல்ல. சோஷலிஸம் என்று சொல்லிக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. எனக்கு விளங்கக்கூடிய கருத்தைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்வது தவறு. என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு இன்னொரு கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. பஸ் போக்கு வரத்தை எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம் நிறைய வருவாய் வருகிறது என்பதைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். நாம் இன்றைக்கு தனிப்பட்டவர்களுக்கு பூரா வருவாயையும் விட்டு இருக்கிறோமா? அதை விட நமக்கு அதிகப்படியானவருவாய் வருகிறதா என்பதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். பஸ் போக்கு வரத்து என்ற தொழில் எல்லோருக்கும் போக்கு வரத்து வசதி செய்து கொடுக்கக் கூடிய ஒரு தொழிலாக இருக்கிறது. அது தனித் துறையில் இருக்க வேண்டுமா அல்லது பொதுத் துறையில் இருக்க வேண்டுமா என்பது அந்தந்த சூழ்நிலையை நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. பஸ் போக்கு வரத்தில் இன்றைக்கு வருவாய் அதிகமாக வருகிறது என்பது வாஸ்தவம்தான். ஆனால் அந்த வருவாய் இன்றைக்கு தனிப்பட்டவர்களால் எந்த அளவு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது, எந்த அளவு சர்க்காருக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு அதுவும் சென்னை ராஜ்யத்தில் போட்டிருக்கிற வரி உலகத்திலேயே இதர எல்லா நாடுகளிலும் போடப்பட்டிருக்கிற வரியைக் காட்டிலும் அதிகமான வரி என்று எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். இதற்காக அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்வார்களோ என்று பயந்து ஒளிந்து கொள்கிறவர்கள் அல்ல நாங்கள். அந்த அளவுக்கு அதிக வரி இங்கே போடப்படுகிற காலத்திலும் கூட அவர்கள் நஷ்டத்திற்கு நடத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால் தொழில் நடத்துவதில் அவ்வளவு தர்மசிறதை உடையவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. எந்தத் தொழிலை யார் ஒருவர் நடத்த முன்வந்தாலும் சரி அதில் வரும்படி வருவதாக இருந்தால்தான் நடத்துவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலிலும் தனியார் ஈடுபட்டுத்தான் ஆக வேண்டும் என்று சர்க்கார் ஒருவரையும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தவில்லை. நாம் போடுகின்ற வரிக்கு உட்பட்டு, கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு, நடத்துவதற்கு யார் தயாராக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் நடத்தலாம். இவர்கள் கிளர்ச்சி செய்வார்கள் என்பதற்கு நாங்கள் பயப்படவில்லை. அவர்கள் விட்டு விட்டுப் போனால் வேறு யாராவது நடத்துகிறார்கள். அல்லது சர்க்காரே அதை நடத்த முன்வரும். நான் என்ன சொல்லவருகிறேன் என்றால் இன்றைக்கு பஸ்களுக்கு அதிகமான வரி போட்டு வருகிறோம். அதே அளவுகள் உபயோகப்படுத்துகிற எண்ணைக்கு வரி போட்டிருக்கிறோம். இவ்வ

[Sri C. Subramaniam] [3rd September 1959]

எல்லாம் பாஜா சர்க்காருக்கும் வாகனங்களும் பணம். இன்னும் பெட்ரோலும் குடும்பம். உதாரணமாகக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதோடு ஒழுங்காகக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றவற்றில் இருப்பது போலத்தான். ஆனால் ஒழுங்காகக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளாதவர்கள் தங்கள் கணக்குப்படி முத்திய சர்க்காருக்கு வருமான வரியும் கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதுவும் மேலே போகப் போக ரூபாய்க்கு 14 அணுவளையில் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவ்வளவையும் கொடுத்துக்கொண்டு பலர் அத்துறையில் ஈடுபடுவதற்கு முன்வருகிறார்கள். மூன்று பஸ்கள், நான்கு பஸ்கள் என்று எவ்வளவு அக்கறையோடு அவர்கள் லாபம் வரும்படியாக அத்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களோ அவ்வளவு அக்கறையுடன் தேசியமாக்கினால் அவற்றை நம்மால் லாபம் வாக்கூடிய வகையில் நிர்வாகம் செய்ய முடியுமா என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். ரயில் போக்கு வரத்தைப் போன்றது அல்ல இது. சில சில இடங்களில் கண்காணிப்பு வைத்துக்கொண்டால் போதும் என்பதற்கு. மூலம் முடிந்ததில் எல்லாம் பஸ் வண்டிகள் ஓட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இத்தொழிலை நாம் தேசிய மயமாக்கினால் நல்ல முறையில் அதைக் கண்காணித்து, பெரு லாபமும் நமக்கு வருகின்ற முறையில் நிர்வகிக்க கூடாது என்பதையும் அங்கத்தினர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மக்களுக்கு சௌகரியங்கள் குறைந்துவிடாமல், நமக்கும் லாபம் குறையாத முறையில் நடத்துவதற்கு உரிய நிர்வாகத் திறமை நமக்கு இருக்க வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், எனக்கு இருக்கிற அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு சொன்னால் உடனடியாக அப்படிச் செய்வது சாத்தியமானதாக இராது என்று சொல்வேன். • இப்போது சென்னை நகரத்து பஸ்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கன்னியாகுமரியில் முன்பு இருந்த சர்க்கார் பஸ்களை தேசியமயமாக்கியிருந்தது. அதை நாரும் இப்போது அப்படியே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது நாம் இங்கிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விரிவாக்கிக்கொண்டு போக வேண்டுமே தவிர, ஒரேயடியாக எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்கிவிட முடியாது. அப்படி ஆக்கினால் ஊழல்கள்தான் அதிகமாகும். அதை வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் எந்தத் தொழிலைத் தேசியமயமாக்கினாலும் இப்படித்தான் ஆகும். பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று பொதுமக்களிடத்தில் வேண்டுமானால் எடுத்துச் சொல்வதற்கு மற்றவர்களுக்கு இடம் கொடுத்தது போலத்தான் ஆகும். மக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையில் சௌகரிய அசௌகரியங்களை விளைவிக்கக் கூடிய தொழிலில் சக்தி இல்லாமல், ஊழல்களைத் தடுத்த நிர்வாகத்தை சிறந்த முறையில் நடத்துவதற்குரிய திறமையை உண்டாக்கிக்கொள்ளும் வரையில் நாம் உடனடியாக பஸ்களை தேசியமயமாக்குவது என்பது இயலாத காரியம். அப்படிச் செய்வதனால் அதிகக் கஷ்டம் ஏற்படுமே தவிர, வருவாயும் குறையும் தவிர சர்க்காருக்கு அதிகமான வருவாய் வாக்கூடும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறு என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று சொன்னார்கள். தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள், சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டால் பரவாயில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு சர்க்கார் எந்தத் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும் உடனே அதை பொதுத் தொழில் என்று யாரும் நினைப்பது கிடையாது. சென்னை நகர பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவை அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் பொறுப்பாக நடத்துகிறார்கள். ஆனால் அதை யாரும் பொதுத் தொழிலாக நினைக்கவில்லை. வெங்கட்டராமன் நடத்துகிறார், அவர் கட்சி காங்கிரஸ் கட்சி, காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஒரு இழுக்கு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றால் அந்தத் தொழில் எவ்வளவு சங்கடங்களை உண்டாக்க முடியுமோ அவ்வளவு வையும் உண்டாக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் தான் மாற்றுக் கட்சிகள் எல்லாம் தொழிலாளர்களிடையே புகுந்துகொண்டு அந்தத் தொழிலாளர்களை தங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிற வரையில் தேசியமாக்குவது என்கிற கொள்கையையே நிறுத்தி வைத்தால்கூட நல்லது என்று நான் சொல்வேன். ஒரு தொழிலை - தேசியமாக்கிவிட்டால் உடனே அது பொதுத் தொழில் என்ற கருத்து ஏற்பட்டு அதைப்

[3rd September 1959] [Sri C. Subramaniam]

பற்றி விவரங்களை எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒன்று கூடி சட்டசபையில் விவாதித்துக் கொள்கைகளை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்கிற நினைப்பு நமக்கு இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாது தேசியமாக்கப் பட்ட தொழில்களில் அரசியல் கட்சிகள் புகுந்துகொண்டு அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய மத்தியில் வேலை நிறுத்தம் போன்ற போராட்டங்களைப் புகுத்துவது மிகவும் ஆபத்தான காரியம். இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். தொழிலாளர்களின் உரிமை என்று சொல்லக்கொண்டு அந்த அடிப்படையில் அரசியல் கட்சிகள் மிகவும் அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய தொழில்களுக்குப் புகுந்து தான் வேலை நிறுத்தம் முதலிய போராட்டங்களை நடத்துகின்றன. அப்போதுதான் அரசாங்கத்தின் கழுத்தை நெரிக்க முடியும் என்று கருதுகிறார்கள். இப்படி இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய அரசாங்கத்திற்கு கஷ்டத்தை விளைவிக்க வேண்டும், அவர்கள் போட்டிருக்கும்படியான திட்டப்படி முன்னேற முடியாமல் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் நாட்டின் பொதுத் தொழில்களில் அரசியல் கட்சிகள் புகுந்துகொண்டு வேலை செய்கிறபோது எல்லாவற்றையும் தேசியமாக்குவது என்கிற கொள்கை பொதுமக்களுக்கு பெரும் ஆபத்து ஏற்படுத்துமே ஒழிய பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பொறுத்து சாதகமாக இருப்பது இல்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது துறைமுகம் இருக்கிறது. அது எல்லோருக்கும் பொது. அதுவும் இன்றைக்கு நம் நாட்டில் அதிகமான தொழில்கள் வளர் வேண்டியிருக்கிறது. அவற்றுக்குப் போதுமான இயந்திர சாதனங்கள் நம் நாட்டில் இல்லை. வெளி நாடுகளில் இருந்து தான் கப்பலில் வந்து இறங்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே வேலை நிறுத்தம் என்று தொழிலாளர்களிடையே உரிமை என்ற குரலில் அரசியல் கட்சிகள் பல போராட்டங்களுக்கு தூண்டி விடுகிற நிலைமை இருக்கிறபோது அது அரசாங்கத்தை மட்டும் அல்ல, நம்முடைய நாட்டுப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கே மிகவும் குந்தகமாக இருக்கிறது. அதுவும் வேறு எங்கேயோ நடந்த ஒரு காரியத்திற்காக இங்குள்ள துறைமுகத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வது என்றால், இங்குள்ள தொழில்கள் எவ்வளவு பாதிக்கப்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுடைய உரிமையைப் பாதுகாப்பது என்று மட்டும் சொன்னால் அரசாங்கத் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவு பாதுகாப்பு இருக்கிறதோ அவ்வளவு பாதுகாப்பு தனியார் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கும் இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய பல சட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். அங்கே பாதுகாக்கப்பட முடியாத உரிமைகள் இங்கும் பாதுகாக்க முடியாமல்தான் போய்விடுகிறது. ஆகவே பஸ்களை எல்லாம் தேசியமாக்கினால்தான் தொழிலாளர்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்படும் என்று சொல்லுவது சரியாகாது. ஆனால் இந்த உத்தரவாதத்தை சர்க்காரின் சார்பாக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல முதலாளிகளாக இருந்தாலும் சரி, மில் முதலாளிகளாக இருந்தாலும் சரி அவர்களும் நம் சமுதாயத்தில் இருக்க வேண்டியவர்கள்தான். சமுதாய வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டியவர்கள்தான். உடல் வளர்ச்சிக்கு எல்லா உறுப்புகளும் அவசியமாக இருப்பது போல அவர்களும் அவசியமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் உடலில் உள்ள ஒரு பாகம் உடலுக்கே தீங்கு விளைவிக்கக் கூடிய வகையில் தனியாக ஒரு கட்டியாகக் கிளம்புமானால் அதை அப்படியே விட்டுவைத்துக்கொண்டிருக்க மாட்டோம். உடனே உடலின் நலனுக்காக ரணச்சிகிச்சை செய்வதற்கும் தயங்க மாட்டோம். நம்முடைய உடம்பின் சதையாயிறே என்று அறுத்து எறிவதற்குத் தயங்க மாட்டோம். அப்படி நம்முடைய சமுதாய வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் இல்லாத வகையில் யார் யார் எந்தத் தொழிலை வேண்டுமானாலும் நம்முடைய சமுதாய சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு செய்துகொண்டிருப்பதற்கு உரிமை கொடுத்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் சமுதாய நலனுக்குக் கேடு விளைவிக்கக் கூடிய வகையில் எங்கு யார் காரியங்களைச் செய்தாலும் நமக்கு எப்போது எப்படி ரண சிகிச்சை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்பது தெரியும். அவசியம் ஏற்பட்டால் எப்போது வேண்டுமானாலும் அதைச் செய்வதற்குத் தயங்க மாட்டோம் என்கிற உறுதியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள்தான் அதிக தீவிரமாக முன்னேற்றப் பாதையில் செல்கிறார்கள். இந்தச் சர்க்கார் ரொம்ப பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்

[Sri C. Subramaniam] [3rd September 1959]

காட்டுவதற்கு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கலாம். முன்னே சொன்ன மாதிரி பஸ் முதலாளிகள் காங்கிரசுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை எந்த அடிப்படையில் கொண்டுவந்தாலும் சரி இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானம் அவசியம் இல்லை. அதை எதை எந்த எந்த சமயத்தில் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்பதை நாம் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்து எடுத்துக்கொள்ளுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். அதனால் இந்தத் தீர்மானம் அவசியம் இல்லை. இல்லாதது மட்டுமல்ல, நல்ல தீர்மானமாக இருந்தாலும் கூட அலத்தை அனுசரித்துக் கொண்டு வரவேண்டும். ஸ்ரீ அண்ணாடே அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரும்போது அவர்களுக்கு எப்படி திடீரென்று சேஷியலிஸ் எண்ணம் வந்தது என்று உண்மையில் எனக்கே அச்சரியமாகப் போய்விட்டது. ஒரு கட்சி என்று சொல்லும்போது இந்தக் கட்சியினுடைய கொள்கை என்ன? அந்தக் கொள்கையை எந்த அளவிற்கு தீர்மானமாகப் போட்டு எங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். திடீரென்று இரந்து மட்டும் என்ன காரணத்திற்காக சொல்லுகிறார்கள் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. நிலப் பிரச்சனையைக் குறித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தீர்மானம் போட்டு இதுவரையில் என்னுடைய பார்வைக்கு வரவில்லை. அவருடைய கொள்கை நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில் என்ன என்று என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அவர்களுடைய பேச்சை வைத்துப் பார்க்கலாம் என்றால் சமயத்திற்கு தகுந்த மாதிரி அவர்களின் பேச்சு இருக்கிறது, எந்த இடத்தில் பேசுகிறோம், யாருக்காகப் பேசுகிறோம் என்ற மாதிரி இருக்கிறது. ஆகவேதான் அந்தக் கட்சி கொண்டுவருகிற தீர்மானத்தை எதற்காகக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

SRI C. N. ANNADURAI : நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கருத்தை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே எடுத்துப் பேசியிருக்கிறோம். அதை ஏன் விரைவில் கொண்டுவரவில்லை என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம் ஒழிய நிலச் சீர்திருத்தத்தோடும், உச்ச வரம்போ தேவையில்லை என்று சொல்லவில்லை. இதைப் பற்றி எல்லாம் நாங்கள் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம். கனம் அமைச்சருக்கு இருக்கும் அலுவலகத்தில் இந்தச் சிறிய கட்சியினுடைய தீர்மானத்தைப் பார்க்க அவர்களுக்கு நேரம் இருக்காது. வேண்டுமானால் நான் அவர்களுக்கு எங்களுடைய தீர்மானத்தைக் காட்டத் தயாராயிருக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சந்தோஷம். இதைப் பற்றி இப்போதாவது தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள், என்று சொல்லி விளக்கம் தந்ததற்கு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இது வேறு விஷயம்.

நான் முன்னே சொன்ன மாதிரி திடீரென்று சோஷியலிஸத்திலே அக்கறை வரும்போது இதைப் பற்றி சந்தேகிக்க வேண்டியதாயிருக்கிற தென்று நான் இன்னும் வலியுறுத்துகிறேன். எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்திருக்கிறார்கள். யாருக்கு சாதகமாக இருக்கிறார்கள் என்ற அந்த அடிப்படையிலே அதை நோக்காமல், அதை எப்போது செய்ய வேண்டும் எந்த அடிப்படையிலே செய்ய வேண்டும் என்று பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டமும் உருவாகிக் கொண்டிருக்கும்போது அதைத்தான் வலியுறுத்தி வருகிறோம். இன்றைக்கு அதை எடுத்துவிட்டு, நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்பது ஒரு புரம் இருக்கட்டும், நஷ்ட ஈடு கொடுத்தாலும், கொடுக்காமல் இருந்தாலும் எந்த அளவிற்கு பஸ்கள் போட்டாக வேண்டும், அந்த பஸ்களைப் போடும் போது அதற்கு நிதி கண்டுபிடித்தாக வேண்டும்; இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கும் வருவாய் வசதியை வைத்துக்கொண்டு எதிலே சர்க்கார் பணத்தை அதிகமாகப் போட்டால் அதிலே வளர்ச்சி ஏற்படுத்த முடியும் என்று நன்கு ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்காகத்தான் எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நாம் எல்லோரும் ஆலோசனை

[3rd September 1959] [Sri C. Subramaniam]

செய்து பார்த்து முதலிடம் பஸ் போக்கு வரத்தை எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவானாலும் சரி அதை எடுத்துக்கொள்வது நலமாக இருக்கும் என்று முடிவுக்கு வந்தால் அதன்படி செய்யலாம். அந்தக் கமிட்டியில் பஸ் போக்கு வரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தால் கட்டாயம் அந்தக் கருத்தைப் பற்றி நாம் ஆலோசனை செய்யலாம். ஆனால் அவர்களுக்கும் சொல்ல விரும்புவது நீங்கள் அங்கே உட்கார்ந்து திட்ட அடிப்படையிலே அந்தந்தத் தொழில்களை சர்க்கார் மூலம் எடுத்து நடத்துவதற்கு நமக்கு வசதி இருக்கும் என்று ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது பஸ் போக்கு வரத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. என்னுடைய கருத்தை மாற்றுவதற்கு அவர்கள் காரணங்கள் சொன்னால், கட்டாயம் அதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க இடம் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்கள் இந்தத் தீர்மானம் எந்த நோக்கத்தோடு கொண்டுவந்தார்களோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறி இருக்கும். முதல் மந்திரியைப் பற்றிச் சொல்லியது அவர்கள் மனதுக்கு திருப்தி அளித்திருக்கும் என்றால் மொழி சந்தோஷம். அவர்களுக்கு அந்த அளவிற்கு திருப்தி ஏற்படுத்துவதை வரவேற்கிறேன். இதெல்லாம் ஏற்பட்ட காரணத்தால் இனிமேலாவது இந்தத் தீர்மானம் அவசியம் இல்லை என்பதை உணர்ந்து, சர்க்காரைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சர்க்காரே கவனிப்பார்கள் என்பதை உணர்ந்து இந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்கு முன்னால் என்னுடைய சகா அமைச்சர் கனம் ராமைய்யா அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத்தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற போது நான் சோஷியலிஸத்திலே ஊறிப்போனவன் என்று கூறினார். உண்மையிலேயே சமூகத்தின் சாபக்கேட்டிற்கு ஆளாகி இருக்கும் முதலாளிகளோடு ஊறிப்போகிற துர்ப்பாக்கியமான நிலைமை எனக்கு ஒருபோதும் ஏற்படாது. அதற்காக நான் உள்ளூர் பெருமைப்படுகிறேன். எல்லாத் தொழிலையும் சமூக உடமை ஆக்கினால்தான் சோஷியலிஸம் என்ற கருத்திலே இன்றைக்கு நான் பேசவில்லை. பேசியது எல்லாம் பஸ், லாரி போக்கு வரத்துப்பற்றித்தான். பஸ் போக்குவரத்துப் பப்ளிக் யுடிலிடி சர்வீஸ் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொது ஜன உபயோகத்திற்கு அத்தியாவசியம் ஆனது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதை பொதுத் துறையிலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று உணர்ந்துதான் அதைக்குறித்துப் பேசினேன்.

அசோக் மேதா அவர்கள் புத்தகத்தை வாசிக்கும்படி கனம் நிதி அமைச்சர் சொன்னார்கள். மிகவும் நன்றி. அந்த புத்தகத்தை நான் வாசித்திருக்கிறேன், அதைக்குறித்து நான் இங்கே பேசவில்லை. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால் அன்மையிலே இருக்கும் மைசூர் ராஜ்யத்தை அவர்கள் பார்க்கட்டும். மைசூர் ராஜ்யம் இன்றைக்கு எந்த அளவிற்கு

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் எப்படி குறுக்கிடலாம் என்ற விஷயத்தைப் பற்றி இரண்டு விதிகள் இருக்கின்றன. 74-வது விதியில் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது—Let the Member resume his seat. I shall read the relevant rule. Rule 74 says—

"Except in the exercise of a right of reply or as otherwise provided, no member shall speak more than once on any motion, provided that any member to whom a reference has been made or against whom a reflection has been cast in the debate may, with the permission of the Speaker, make a personal explanation; but such explanation must be strictly relevant to the reference or reflection sought to be explained and should not introduce new or debatable matter."

[Mr. Speaker]

[3rd September 1959]

இதுவரைக்கும் பேசியது சரி. ஆனால் மைசூர் ராஜ்யத்தைப்பற்றி பேசக்கூடாது. கனம் அங்கத்தினர் விதியைப்பற்றி தெரியாது பேசுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 65-வது விதியில் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது:

Rule 65 says—

“When, for the purpose of elucidating a point during discussion, any member has occasion to ask a question of another member who is speaking, he may ask the question with the permission of the Speaker.”

இதை நியாயப்படுத்திக்கொண்டு கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்களை பேசமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, on a point of information

MR. SPEAKER : There is no place for any point of information. The hon. Member can speak only on a point of order or point of personal explanation.

SRI A. GOVINDASAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அவை முன் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள பஸ் சர்வீஸ், தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தை ஆளக்கூடிய காங்கிரஸ் கட்சியானது தேசியமயமாக்கும் கொள்கையை ஒத்துக்கொள்கிறது. பொறுப்பிலே உள்ள கனம் அமைச்சர் அவர்களும் தேசிய மயமாக்கும் கொள்கையை ஒத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று பெயரளவில் சொல்லிவிட்டு அதை நடைமுறைக்கு கொண்டுவரும்போது அவர்கள் சோஷலிசம் என்ற வார்த்தைக்கு கண்டிருக்கிற அர்த்தம் நாம் சந்தேகிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆவடியிலே கூடிய காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்டிக் பாட்டர்ன் சொசைடி என்ற தீர்மானம் போட்டது. அதாவது சோஷலிச பாணியில் சமுதாயத்தை உருவாக்கப் போகிறோம் என்று தீர்மானம் போட்டது. அசல் சோஷலிசத்தை காங்கிரஸ் விரும்பவில்லை என்பது அவர்களுடைய கட்சி இப்பொழுது பேசுகின்ற முறையிலிருந்து தெரிகிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் இப்போது கனம் அமைச்சர் திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் பேசியபோது குறிப்பிட்டார். காங்கிரஸ் எப்பேர்ப்பட்ட சோஷலிசத்தை விரும்புகிறது என்று வலியுறுத்தும்போது தனியாரும் பஸ் வைத்து நடத்தலாம், சர்க்காரும் பஸ் வைத்து நடத்தலாம் அது காங்கிரஸின் நுட்பம் கொண்டு என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். சர்க்காருக்கு சரி என்று பட்டு சென்னையிலே பஸ்வை தேசிய மயமாக்கிவிட்டு பிறகும் இன்னும் குழப்பம் இருக்கிறதென்றால் பஸ் முதலாளிகளைப் பார்த்து பயப்படுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆளும் கட்சியில் பஸ் முதலாளிகள் இருக்கிற காரணத்தினால் அப்படி சொல்லுகிறார்கள். ஆத்திரப்படுகிறார்கள். ஆகையால்தான் இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது ஒரு மாதிரி இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பது போலவும், ஆனால் இப்போது அவசியமில்லை அவசரப்படவேண்டாமென்றும் ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை யோசிக்கிறேன் என்றல்லாம் அவர் கருத்தை இங்கே தெரிவித்தார். ஆனால் அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பேசும்போது தேசிய மயமாக்கக்கூடாது என்ற கருத்தை வலியுறுத்தினார்கள். காங்கிரஸில் சோஷலிசத்தைப் பற்றி சந்தேகப்படும்படி பேசப்பட்டது. சென்னையில் பஸ் இலாகா அபிவிருத்திக்கு ரிப்போர்ட்டைப் பற்றி பேசும்போது அதன் பெருமையைப்பற்றியும் அதனால் ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் செளகரியங்களைப் பற்றியும் வாதித்தார்கள்.

[3rd September 1959] [Sri A. Govindasami]

மற்ற இடங்களில் ராஜ்யம் பூராவும் பஸ்களை ஏககாலத்தில் தேசிய மயமாக்காவிட்டாலும், குறிப்பாக மெயின் ஸ்ட்ரீட்ஸிலும், அதிகம் போக்கு வரத்து இருக்கக்கூடிய இடங்களிலும் தேசிய மயமாக்கலாம். முதலில் நகர சபைகளுக்கும் சென்னை போன்ற இடங்களில், கார்பரேஷனிடமும் இதை விடலாம். அதற்கு மாறாக தேசியமயமாக்கும் விஷயத்தில் அவசரப்பட்டு செய்யக்கூடாது என்ற கருத்தை சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு திடீரென்று சோஷலிச கொள்கையில் நம்பிக்கை எப்படி ஏற்பட்டுவிட்டது, அதற்காக தாம் சந்தேகவும் அடைவது போல, வழக்கம்போல் நம் சோந்தப் பாணியில் பேசிவிட்டு சென்றார்கள். சோஷலிச கருத்தை வலியுறுத்தித்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வேலை செய்துவருகிறது. அதை அவர்கள் படித்துத் தெரிந்துகொண்டாலும், தெரியாதவர்போல் பேசிவிட்டுப் போய்விட்டார். பூராவும் இருந்து கேட்பாரேபானால் அவர் சொன்ன அத்தனை கருத்துக்களுக்கும் பதில் சொல்ல நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். தேசிய மயமாக்கும் கொள்கையை நாங்கள் கடைப்பிடிக்கிறோம். அவர்கள் வெளிப்படையாகக் சொல் ஒத்துக் கொள்வது உண்மையானால் அவர்கள் வெங்கடராமன் அவர்கள் லட்டும். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். தேசிய மயமாக்கும் விஷயத்தில் நம் பிக்கையிருக்கிறது என்று சொன்னால், அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் திட்ட வட்டமாக படிப்படியாகச் செய்யப்போகிறாரா என்ற விஷயத்தை தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். ஆற்றிலே ஒரு கால் சேற்றிலே ஒரு கால் என்ற கொள்கை கூடாது. தேசிய மயமாக்கும்போது, தனியாரை, தனியார் துறையை வளர்க்கிறோம் என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. பெரிய பஸ் முதலாளிகள் கூட ‘சி’ பர்மிட்டை மார்வாடிகளிடம் அடகு வைக்கிறார்கள். சொந்தமாக நடத்த முடியாத காரணத்தினால் அடகு வைக்கிறார்கள். அவர்கள் அநியாயமாக வாடி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் கூட பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் ஆதாயம் இருக்கின்ற காரணத்தினால், மேலும் மேலும் பஸ் ஸ்டாண்டுகளை கேட்டு வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் நடத்த முடியாவிட்டால் பஸ் ஸ்டாண்டுகளையே விற்கிறார்கள். பஸ் நடத்துவதை விட பஸ் ஸ்டாண்டுகளை விற்பதில் அதிகப் பணம் கிடைக்கிறது. மறைமுகமாக அரசாங்கம் இதற்கு வழி வகை செய்து கொடுக்கிறது என்று நாம் சந்தேகப்படுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை தடுப்பதற்காகவும் பஸ்களை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன்.

தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பஸ்களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் சங்கத்திலே கட்சிகள் ஈடுபடக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ மேலெழுந்த வாரியாக சொல்லி விட்டுப் போய்விட்டார்கள். இந்த விஷயத்தில் தொழில் அமைச்சரின் கருத்து என்ன என்பது தெளிவாக்கப்பட வேண்டும். நானும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த எழுந்தலையும் சென்னை சர்க்கார் பஸ் தொழிலாளர் சங்கத்திற்கு தலைவராகவும், காரியதரிசியாகவும் இருந்து வருகின்றோம். எம்.எல்.ஏ.-க்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை செய்யக்கூடாது என்று அவர்கள் கருத்து இருக்குமானால் அதை வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிட்டோம். காங்கிரஸ் இவைகளில் ஈடுபாட்டால் நாங்களும் தலையிடுவதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழில் சங்க விவகாரங்களில், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ, சோஷலிஸ்ட் கட்சியோ வந்து ஈடுபட்டால் அவர்களுக்கு மன வருத்தம் ஏற்பட்டு, தொழிற்சங்கங்களை கட்சிக்காக பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது என்ற கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு நெருங்கிய நண்பரும், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு பாடுபட்டு வரும் கனம் வெங்கடராமன் அவர்கள் கருத்து என்னவென்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

சென்னை நகரில் பஸ் தேசியமயமாக்கப்பட்டும், அதிலிருந்து சர்க்காருக்கு நல்ல ஊதியம் இருந்தும் கூட நாம் எதிர்பார்க்கின்ற அளவுக்கு வருமானம் கிடைக்காத காரணம் நிர்வாகத்தில் பல சிக்கல்கள் இருப்பதினால்தான். அதனால் பொதுஜனங்களுக்கும் வசதி குறைவான நிலைமை இருந்து வருவதைப் பார்க்கின்றோம். சர்க்கார் நடத்துகின்ற நிர்வாகத்திலும், தனியார் துறையில் நடக்கும் தவறுகள் நெருக்கின்றன. அதை குறைபாடுகள் இங்கும் இருக்கின்றன.

[3rd September 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (உட்கார்ந்தபடியே) அதை விடக் குறைவாக இருக்கின்றன.

SRI A. GOVINDASAMI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள், தனியார் துறையில் நடக்கும் தவறுகளை விட குறைவாக இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார். குறைவாக இருக்கின்றன என்ற கருத்தை ஒத்துக் கொண்டார் என்பதற்காக அவரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

பாற்பாய் மாகாணத்தில் சில பகுதிகளில் பஸ் போக்குவரத்து தேசிய மயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக ரெயில்வே போர்டு போன்று ஒரு போர்டு ஏற்படுத்தி தேசியமயத்திற்கான வேலைகளை செய்து வருகிறார்கள். மைசூர் மாத்ரத்தை நாம் ஏன் பின்பற்றக்கூடாது. அமைச்சர் வைக்கு தையியம் என்ற என்ஜினில் ஈன்ருதன் எனக்குத் தெரியவில்லை. நமது சென்னை சட்ட மன்ற என்ஜினில் கமிட்டி பம்பாய்க்குச் சென்று அங்குள்ள பஸ் சர்வீசை பரிசீலனை செய்தபோது, அது நல்ல முறையில் நடப்பதாகத் தான் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போது அது இங்கே பரிசீலனை செய்யப்பட்டுவருகிறது. சென்னைப் பகுதிகளிலே தேசியமயமாக்கப்பட்ட பஸ் சர்வீஸ் எப்படி நடக்கிறது. ஓர்க்ஷாப் எப்படி நடக்கிறது, தொழிலாளர்களின் குறைகள் என்ன என்பவைகளை பரிசீலனை செய்து விட்டு கன்னியாகுமரி பகுதியில் எப்படி நடக்கிறது என்பதைப் பார்த்தார்கள். அது மாத்ரிதாம் அல்லாமல் கேரளாவில் எப்படி நடக்கிறது என்பதைப் பாரக்கும்போதும், இதை தேசியமயமாக்கினால் சர்க்காருக்கு நல்ல பேரும், வருமானமும், பொது ஜனங்களுக்கு நன்மையும், தொழிலாளர்களுக்கு சௌகரியங்களுக்கும் கிடைப்பதற்கு வழி வகையாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

11-30
க.ர. நான் எந்த தனிப்பட்ட முதலாளியையும் குறைகூறுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டியதில்லை. சில பஸ் முதலாளிகள் உண்மையிலேயே நாற்பது ஐம்பாய் சம்பளம் கொடுத்துவிட்டு 60 ரூபாய் என்று ஸ்டாம்பு ஒட்டி கையெழுத்து வாங்குகிறார்கள். இதைப்பற்றியுள்ள புகார் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அப்படியில்லாமல், இவ்விதம் செய்வது எந்த முதலாளி என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்பார்களானால் அந்த முதலாளியின் பெயரை எழுதிக்கொடுக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். காங்கிரஸ் முதலாளியாக இருந்தால் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களை குறை சொல்வதற்காக அவ்விதம் சொல்லுகிறேன் என்று நினைக்கக்கூடும். இவ்விதம் செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் பேரில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேசியமயமாக்கக்கூடாது என்று பேசிய திரு. ஹிய கவுண்டர் அவர்கள் எல்லா விஷயங்களையும் சொல்லிவிட்டு, பங்களுக்கும் விடப்பட்டிருக்கிற பஸ்ஸில் இடைவழியில் ஏற்ற மறுத்துவிட்டார்கள். ஆகவே தேசியமயமாக்குவது கூடாது என்பதை குறிப்பிட்டு சொன்னார்கள். இந்த நிலைமையில் அரசாங்கம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். அரசாங்க பஸ் போக்குவரத்திலும் இருக்கிற குற்றச்சாட்டை சொல்லுவதில் எச்சரிக்கையாக இருந்து பேசவேண்டும் என்கின்ற முறையில், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு பேசி என்னுடைய கருத்து இது, இதைப் பின்பற்றி பேசுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு போகின்ற முறையில் போய்விட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இவ்விதமாக ஆளுனரே கட்சிக்காரர்களுக்கிடையே ஒரேவிதமான கருத்து இல்லாமல், திட்டமான கொள்கையில்லாமல் குழப்பமான நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை போக்கிவிட்டு தேசியமயமாக்குவதில் கண்ணும்கருத்தமாக இருக்கவேண்டும். பஸ்களை தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற நேரத்தில் சினிமாக்களையும் தேசியமயமாக்கலாமே என்று எதிர்வாதமாக சொல்லப்பட்டதே ஹிய நாளைக்கே காங்கிரஸ்காரர்கள், அதாவது ஆளும் கட்சியிலிருந்து சினிமாக்களை எல்லாம் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வருவதாக இருந்தால் நாங்கள் அதை முழு மனதோடு ஆதரிப்போம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைப் பற்றி எங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முன்பே இந்த சபையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சினிமாக்களை தேசியமயமாக்குவதோடு அல்லாமல்

[3rd September 1959] [Sri A. Govindasami]

சினிமா கதை எழுதுகிறவர்களையும் தேசியமயமாக்கட்டும், அம்மாதிரிப் பட்ட அறிவையே தேசியமயமாக்கட்டும், அதற்கெல்லாம் அரசாங்கம் தயாராக இருந்தால் அம்முயற்சிக்கு நான் அறிவை எல்லாம் தானமாக கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, சினிமாக்களை தேசியமயமாக்குவதாக இருந்தால் கதை எழுதிக்கொடுப்பதோடு மட்டுமல்ல, அதில் நடிப்பதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) நானும் கூட நடித்திருக்கிறேன். சினிமா வில் நடிக்கவில்லை என்றாலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தினவிழாவில் நடந்த நாடகத்தில் நடித்திருக்கிறேன். நான் மட்டுமல்ல, நண்பர் விநாயகம், நண்பர் வெங்கடேச சோழகர் போன்றவர்கள் எல்லாம் நடித்திருக்கிறோம். நான் என் உடலுக்கு தகுந்தவாறு சித்திரகுப்தன் வேஷம் போட்டிருந்தேன், நண்பர் விநாயகம் அவர்கள் யமதர்மனாக வேஷம் போட்டிருந்தார். இவ்விதம் யார் வேண்டுமானாலும் நடிக்கலாம் அவரவர் களுடைய உடலையப்புகு தகுந்தவாறு, கனம் அமைச்சர் ராமையா அவர்கள் கூட நடிக்கலாம். அவர்களுடைய உடம்புக்கு தகுந்தவாறு வேஷம் இருக்கிறது. (சிரிப்பு.) இவ்விதம் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்களுடைய உடம்புக்கு தகுந்தவாறு வேஷம் இருக்கிறது. (சிரிப்பு.) அதற்கு தகுந்தவாறு நடிக்கலாம் . . .

MR. SPEAKER : பஸ்களை தேசியமயமாக்குவதற்கும், நடிப்பதற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது? கனம் அங்கத்தினர் தீர்மானத்தின் மீது பேசவேண்டும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The subject is very interesting—more interesting than the resolution under discussion.

MR. SPEAKER : பேசுவதற்கும் கேட்பதற்கும் நல்லதாக இருந்தாலும் தீர்மானத்திற்கும் இதற்கும் பொருத்தமில்லையே

SRI A. GOVINDASAMI : சபாநாயகர் அவர்களே, தீர்மானத்திற்குப் புறம்பான விஷயங்களை பேசக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். ஆனால் ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் சினிமாவை தேசியமயமாக்குவதைப்பற்றி பேசினார்கள். புதுச்சேரியில் தேர்தலில் தோற்றுபோய்விட்டதினால் இந்த தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். அதே முறையில் நானும் கார்பரேஷன் தேர்தலைப்பற்றி எல்லாம் சொல்லப்போனால் ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களுக்கு வயிற்றெரிச்சலை கொடுக்கும். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் பஸ்களை எல்லாம் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்பது தான். இதேபோன்று தொழிலாளர்களிடையே அரசியல் கட்சிகள் தலையிடுவதைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். தொழிலாளர்களைப்பற்றி சொல்லும்போது தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி மட்டும் தலையிடலாம், திராவிட முன்னேற்ற கழகம் போன்ற கட்சிகள் தலையிடக்கூடாது என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம் என்று கேட்கிறேன். மாணவர்கள் அரசியல் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு, மாணவர்களின் அரசியல் கூட்டத்திலேயே அமைச்சர்கள் போய் பேசுகிறார்கள். ஆகவே சட்டசபை உறுப்பினர்கள் போன்றவர்கள் தொழிலாளர்களின் விஷயத்தில் தலையிடக்கூடாது என்று உறுதியாக சொல்லிவிடுவார்களானால் நான் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் சங்கத்திலிருந்து நானும் நண்பர் எழுமலே அவர்களும் விலகிவிட தயாராக இருக்கிறோம், என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் விலகிவிட தயாராக இருக்கிறேன். நண்பர் எழுமலையை பொறுத்தவரையில் அவர்தான் சொல்லவேண்டும். ஆகவே தேசியமயமாக்கும் விஷயத்தில் அமைச்சர்கள் ஏன் தயங்குகிறார்கள் என்பது தான் புரியவில்லை. தொழில்களை தேசியமயமாக்குவதில் படிப்படியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலும், அந்நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கு இப்போதிருந்தே அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இந்த தீர்மானம் எதிர் தரப்பிலிருந்து வந்திருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக ஆதரிக்காமல் இருந்தாலும், ஆளும் கட்சியின் தரப்பிலிருந்தாவது கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[3rd September 1959]

SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஒப்பு எண்ணுமைய சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இந்த மாநிலத்திலுள்ள பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்று திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதே மாமன்றத்தில் 1957-ம் ஆண்டு பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது, பஸ் போக்குவரத்து பற்றிய மான்யம் வரும் போது இதைப்பற்றி நான் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன், இந்த துறையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால் இந்த துறை மூலம் கிட்டத்தட்ட ஏழு அல்லது எட்டு கோடி ரூபாய் சர்க்காருக்கு வருவாய் கிடைக்கும் என்று. எதோ புதுச்சேரி தேர்தலில் தொற்றுப்பெயர் விட்டதற்குக் காரணம் பஸ் முதலாளிகள்தான் என்று. அதற்காக அவர்கள் பெரிமூன்று விருதத்தின் காரணமாக இந்த தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உட்பட பலரும் தெரிவித்தார்கள். இதே மாமன்றத்தில் இந்தக் கொள்கையை இதற்கும் முன்பும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இப்போது எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் மக்களுக்கு மிகவும் அவசியமாய் கேந்திரமாய் இருக்கின்ற துறைகளைத் தான் தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். இன்றைக்கு பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஒரு கேந்திரத்தொழிலாகத் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து கிட்டத்தட்ட ஏழு அல்லது எட்டு கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது. இதில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய நலனைக் கருதியாவது இதை தேசியமயமாக்குவதில் என்ன சங்கடம் இருக்கிறது என்பது தான் புரியவில்லை. பஸ் முதலாளிகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஆளும் கட்சியிலுள்ள பலரும் பஸ் முதலாளிகளாக இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று தான் எதிர் கட்சியிலுள்ள சிலரும் பஸ் முதலாளிகளாக இருக்கிறார்கள், இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கத்தால் பஸ் போக்குவரத்தை என்னம் தேசியமயமாக்குவதற்கு தீர்மானித்துவிட்டால் அதை பூரணமாக ஒப்புக்கொள்வதற்கு எதிர்க்கட்சியிலுள்ள பஸ் முதலாளிகள் நயமாக இங்கிருந்து என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு தொழிலையும் சமதரம் அடிப்படையில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று எட்டாளவல்தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர சேர்க்கை அளவில் இந்த சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பதை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். சில குறிப்பிட்ட முதலாளிகள் பஸ் போக்குவரத்தை நல்ல முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. உண்மையில் அவர்கள் எல்லாம் திறமை படைத்தவர்களாக இருக்கலாம். அவர்களை எல்லாம் நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். இவற்றை சர்க்கார் தேசிய மயமாக்கினால் கூட இம்மாதிரிப்பட்ட திறமையுள்ளவர்களை கமிட்டியில் நியமித்து அவர்களைக் கொண்டு நிர்வாகத்தில் ஆலோசனையை ஏற்று இருந்தால் இந்தத் துறையை நடத்தினால் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதே கொள்கையை அதாவது பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று 1957-ம் ஆண்டில் இதே மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறிய நேரத்தில் அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள், இவைகளை தேசியமயமாக்கினால் அதற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய பணம் இல்லை என்று தெரிவித்தார்கள். ஜமீன் தாரி முறையை ஒழித்தோம். அவர்களுக்கும் நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்போது அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு பணத்தை ஒதுக்கி வைத்துக்கொண்டு ஜமீன்களை எல்லாம் சர்க்கார் எடுக்கவில்லை. அதன் பின்னால் இப்போது தவணைகளாக கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதே முறையில் பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்கினால் அவர்களுக்கும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு இவ்வளவு ரூபாய் என்று நஷ்ட ஈடு கொடுத்துக்கொண்டிருக்க முடியும் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சிக்கு இந்த பஸ் முதலாளிகளினால் பஸ் சலுகைகள் கிடைக்கிறது என்கின்ற குற்றச்சாட்டை எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். ஆளும் கட்சியில் செல்வாக்கு படைத்த பஸ் முதலாளிகளுக்கு

[3rd September 1959]

[Sri M. Selvaraj]

மேலும் மேலும் அதிகப்படியாக புதிய பஸ்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிறிய சிறிய பஸ் முதலாளிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்று சொல்லப்படுகிறதே ஒழிய, புதிய பஸ் ரூட்டுகள் எல்லாம் கொடுப்பது எல்லாம் ஆளும் கட்சியிலுள்ள பெரிய பஸ் முதலாளிகளுக்குத்தான். அவர்கள் இம்மாதிரி புதிய பஸ் ரூட்டுகளை வாங்கிவிட்டு வெளியில் 50,000 ரூபாய், லட்சம் ரூபாய் என்று விற்பனை செய்கிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக சொல்லவேண்டுமென்றால், சமீபத்தில் திருவண்ணாமலையில் பெரிய பஸ் முதலாளி ஒருவர் 20 பஸ்களை விற்பனை செய்திருக்கிறார். இம்மாதிரி சம்பாதிக்கிற பணத்தைக்கொண்டுதான் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு தேர்தல் காலத்தில் பணம் கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப்பட்டவர்களுக்கு மேலும் மேலும் பஸ் ரூட்டுகள் கொடுப்பதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கிறது. ஏன் இந்த நிலைமை என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான அவல நிலை இல்லாமல் திட்டவட்டமான கொள்கை இருக்கவேண்டும். நாடு விடுதலையடைந்தவுடன் காங்கிரஸ்காரர்கள் “நாங்கள் நிலங்களை தேசியமயமாக்கப்போகிறோம், நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டப்போகிறோம்” என்று தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அவ்வாறு சொல்லி 10-12 ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் அது செய்யப்படவில்லை. இவர்கள் “உச்சவரம்பு கட்டப் போகிறோம், உச்சவரம்பு கட்டப்போகிறோம்” என்று சொல்லிக்கொண்டேயிருப்பதால், பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் தங்கள் நிலங்களையெல்லாம் தகுந்தவாறு பிரித்து வேண்டியவர்களுக்கு எழுதி வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கிவிட்டார்கள். இவ்வாறு உச்சவரம்புச் சட்டத்தால் பெரிய மிராசதாரர்கள் பாதிக்கப்பட முடியாத நிலைமையை உண்டாக்கிவிட்டார்கள். அதேபோல, பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலை தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது இந்த ஆட்சியாளர்கள் “இப்போதே அதை தேசியமயமாக்கி விடுவோம்” என்று சொல்லாமல், “தற்சமயம் மாநிலம் முழுவதும் இத்தொழிலை தேசியமயமாக்குவதற்கு எங்கனிடம் பணம் இல்லாததால் இதை உடனடியாகச் செய்யமுடியாது” என்று சொல்கிறார்கள். இவ்வாறு இந்த சர்க்காரிடம் எந்த விஷயத்திலும் திட்டவட்டமான கொள்கை இல்லை. இதைத் தான் எதிர்க்கட்சியினர் குறைகூறுகிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் வெளியில் பேசும்போது “திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் என்ன திட்டம் தந்தார்கள்” என்று கூறுகிறார். ஆனால் நாங்கள் திட்டம் தரும் போது, தீர்மானம் கொண்டுவரும்போது, அதையெல்லாம் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. பஸ் தொழிலை மாநிலம் முழுவதும் தேசியமயமாக்கினால் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு நல்ல பணம் கிடைக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கு பஸ் முதலாளிகளிடமிருந்து போய்ச் சேரும் வருமான வரி நின்றுவிடும், மாநில சர்க்கார் வருமான வரி கட்ட வேண்டியதில்லை. நமது மாநிலத்தில் உள்ள பஸ் தொழிலிலிருந்து மத்திய சர்க்காருக்கு 2 கோடி ரூபாய் வருமான வரி கிடைக்கிறது. இதை நாம் தேசியமயமாக்கினால் இந்தப் பணம் நமது மாநில சர்க்காருக்கு வந்துசேரும். ஆகவே இதை தேசிய மயமாக்க வேண்டும். இதை தேசியமயமாக்கினால் சர்க்கார், பிரயாணிகளுக்கு நிறைய வசதிகளும் செய்துகொடுக்க முடியும். அதோடு தொழிலாளர் நலனை கவனிக்க முடியும், இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் திட்டவட்டமான கொள்கையை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். உண்மையிலேயே, இந்தத் தீர்மானத்திற்கு எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் இந்த சபையில் இருக்காது என்று நான் எண்ணியிருந்தேன். ஏனென்றால், பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கலாம் என்பதை ஆளும் கட்சியினர் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்றுதான் நான் இதுவரையில் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஏனென்றால், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் பிரயாணிகள் போக்குவரத்து சம்பந்தமாக தேசியமயமாக்கும் திட்டம் ஒரு பல கட்ட திட்டமாக (பேஸ்ட் பிரோக்ராமாக) இருக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கமே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. லாரி டிரான்ஸ்போர்ட் சம்பந்தப்பட்ட தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தைத்தான் சுமார் 10 வருஷ காலத்திற்கு ஒத்திவைக்கலாமே

[T. S. Ramaswamy] [3rd September 1959]

தவிர, பாஸஞ்சர் டிரான்ஸ்போர்ட் சம்பந்தப்பட்ட தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தை நூற்றுக்கு நூறு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற கொள்கையை அரசாங்கத்தாரும் ஆளும் கட்சியினரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதினேன். ஆனால், இன்று ஆளும் கட்சியிலுள்ள தலைவராகிய நிதி அமைச்சர் கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சபையில் பேசியதைக் கேட்கும்போது எனக்கு அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஏனென்றால், அவர் சேஷ் லிஸத்திற்கு ஒரு புதிய வியாக்கியானம் கொடுத்தார். அவர் கொடுத்த வியாக்கியானம் உண்மையிலேயே எனக்கும் புதிய வியாக்கியானமாகத் தெரிந்தது. 19-வது நூற்றாண்டிலும் 20-வது நூற்றாண்டிலும், அடிப்படையான உண்மையைப் பார்க்கும்போது, ஜனங்களுக்கு உபயோகமான ஸெர்வீஸையும் முக்கியமான உற்பத்தி சாதனங்களையும் பொது உடமையாக, சமூக உடமையாக, ஆக்க வேண்டும் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் சந்தேகம் இருக்கவில்லை. அது சமூக உடமையாக எந்த அளவிற்கு இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் அபிப்பிராய வித்தியாசங்கள் இருக்கலாம். பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதமான கருத்து வேற்றுமையும் இருப்பதற்கில்லை. சர்க்கார் பஸ் தொழிலை நாங்கள் குறை கூறினாலும், பொதுமக்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் சர்க்கார் பஸ் தொழில் தனி யார் பஸ் தொழிலை விடப் பிரயோஜனமுள்ளதாக இருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்தவரையில் நம்மிடையே இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. நமது மாநிலத்தில் கன்னியாகுமரி, மதுரை, பொள்ளாச்சி முதலிய இடங்களில் பஸ் தொழில் தனியார் உடைமையில் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் அது தொழிலாளர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் எவ்வளவு பிரயோஜனமாக இருக்கிறதோ அதைவிடப் பிரயோஜனமாக தேசியமயமாக்கப் பட்ட இடங்களில் இருக்கிறது. எனவே பொதுமக்கள் நலனையும், தொழிலாளர்கள் நலனையும், ராஜ்யத்தின் நலனையும் பொறுத்த வரையில் செய்தால் பொதுமக்களின் வரிப் பளுவைக் குறைக்க முடியும். இந்தத் தொழிலில் 6 கோடி ரூபாய் அல்லது 7 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று கூறினார்கள்.

இந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில் பேசிய பல கனம் அங்கத்தினர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்திற்கு அப்பாற்பட்ட பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். நான் அவைகளைப் பற்றிப் பேச முன்வரவில்லை. கனம் அமைச்சர் பேசியபோது அவர்களைக் குறைகூறிக்கொண்டே தாமும் அவ் துறையில் தொழிலாளர்களின் நலன்களை காக்க தொழிற் சங்கங்களை அமைக்கக் கூடாது என்று அவர் சொன்னார். எனக்கு முன்பு பேசிய பொறுத்தவரையில், ரெயில்வே இலாகா ஆனாலும் சரி, தபால் தந்தி கட்சியினரும் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொழிலாளர்கள் நலனை என்று கனம் அமைச்சர் சொல்கிறாரா? இந்த விஷயத்தில் இன்று அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மேலும், பொதுத் துறையில் இருக்கும் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ்கள் மீது சிலர் கற்களை எறிகிறார்கள் என்று சொன்னால், அதை ஒரு கட்சியினர் மட்டும் செய்யவில்லை. அது, எல்லாக் கட்சியினரும் செய்யும் காரியமாக இருக்கிறது. சென்னையில் வருந்தத்தக்க காரியங்கள் நடந்தன. இத்த நடந்திருக்கின்றன. ஜனநாயக நாட்டில் இத்தகைய காரியங்களைச் செய்யக் கூடாது என்றாலும், ஆத்திரத்தில் இவைகளைச் செய்துவிடுகிறோம். இப்ப காரணமாக ஆத்திரத்தில் செய்துவிட்டவர்கள் இந்த சபையில் இருக்கிறார்கள். தபால்-தந்தி இலாகா அன்று நமது ஆத்திரத்திற்கு இலக்காகின. அன்று நிலைமை அப்படி இருந்தது. நம்மிடம் குற்றம் இருக்கும்போது பிறரைக் குற்றம்சூற வேண்டாம்.

[3rd September 1959] [T. S. Ramaswamy]

இந்தத் தீர்மானம் ஒத்துக்கொள்ளத்தக்கது. டிரான்ஸ்போர்ட் தொழில் ஒரு பேஸ்ட் ப்ரோகிராமின்படி தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டும். “பேஸ்ட் ப்ரோக்ராம் வகுத்து அதன்படி இதை தேசியமயமாக்கப்போகிறோம்” என்று சர்க்கார் சொல்லிவிட்டால் போதாது. “இந்த ஆண்டு எத்தனை லைன்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்? அடுத்த ஆண்டுகளில் எத்தனை லைன்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்? நமது வசதிகளுக்குத் தகுந்தவாறு எவ்வளவு நஷ்டஈடு கொடுக்கப்படும்” என்பதையெல்லாம் திட்டவட்டமாக அறிவித்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆளும் கட்சியும் மற்ற கட்சிகளும் இந்த விஷயத்தில் ஏகமனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தின் மேல் சில வார்த்தைகள் கூற நான் விரும்புகிறேன்.

சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்ன என்று அறிவிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகளை இங்கே கூறினார்கள். அவர்களுடைய வார்த்தைகளில் அரசாங்கத்தின் கொள்கையை விளக்குகின்ற முறையில் இருக்கும் என்று நானெல்லாம் எண்ணியிருந்தேன். அவர் பேசி முடிக்கும் தருவாயில் அரசாங்கத்தின் கொள்கையைக் குழப்பினாரே தவிர, கொள்கை என்ன என்றே என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானம் மூலமாகக் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொன்னார்கள். தேசிய மயமாக்குவதை லட்சியமாக ஏற்றுக் கொண்டாகி விட்டால் இங்கே தீர்மானம் கொண்டுவரத் தேவையில்லை என்று அவர் விளக்கினார்கள். அவருடைய கட்சியை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் அவர்கள் லட்சியத் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆவடி மா நாட்டில் சோஷலிச தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். சோஷலிஸம்தான் லட்சியம் என்றால் தீர்மானம் மூலமாக என் போட்டார்கள் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அரசாங்கத்தையே எடுத்துக் கொண்டால் தனியார் துறையிலேயும், பொதுத் துறையிலேயும், இரண்டு பேர்களுமே சேர்ந்தும் என்னென்ன தொழில்களை டத்துவது என்றும் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். தீர்மானம் போடுவது என்பது மேற்கொள்ளப் போகும் கொள்கையைத் தெளிவாக்குவதற்கும் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாகவும், அதைப் பின்பற்றி நடத்த ஒரு எடுத்துக் காட்டாகவும் இருக்க வேண்டுமென்பது தானேயொழிய அதனால் தீர்மானம் போடுவது தவறு அல்ல என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்தச் சபைக்கும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

மேலும் பேசும் போது அவர் தேசிய மயமாக்குவது பற்றியும், சோஷலிஸம் பற்றியும் விமர்சனம் செய்தார்கள். 19-ம் நூற்றாண்டு சோஷலிஸம் வேறு, நடை முறை சோஷலிஸம் வேறு என்றெல்லாம் வியாக்யானம் கொடுத்தார். பஸ் போக்குவரத்து ஒரு யூடி.லிடி ஸர்வீஸ்—அத்தியாவசியமான சாதனம்—என்று ஒப்புக் கொண்டார். அத்தியாவசியமான சாதனங்களையெல்லாம் சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமாக்க வேண்டியது என்று குறிப்பிட்டுப் பேசி, பஸ் போக்குவரத்து வரையில் எதையும் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லவில்லை. பஸ் அவசியம், போக்குவரத்து அவசியம் என்று பேசி இப்போது தேசியமயமாக்க வேண்டிய தில்லை, பின்னால் பார்க்கலாம் என்று இந்தப் பக்கமும் அல்லாமல் அந்தப் பக்கமும் அல்லாமல்—பூனைக்கும் தோழன், பாலுக்கும் காவல் என்ற முறையிலும்—இங்கே அவருடைய பேச்சு அமைந்ததே தவிர உண்மையிலேயே அரசாங்கக் கொள்கையானது என்ன என்ற வகையில், இப்போது சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளப் போவதில்லை, இல்லையானால் என்னென்ன எடுத்துக் கொள்ளப்போகிறோம், அல்லது இதிலே எங்களிடம் 4 அல்லது 5 ஆண்டுக் கொள்கை இருக்கிறது, பிரையாரிட்டி இருக்கிறது அந்த வகையில் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று திட்ட வட்டமாக கூறப்படவில்லை என்று கூற விரும்புகிறேன்.

[Sri M. P. Subramaniam] [3rd September 1959]

பஸ் போக்குவரத்துப் பொறுத்த வரையில் தேசிய மயமாக்கிவிட்டால் என்ன நஷ்டம் ஏற்படும் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை ; பஸ் முதலாளிகள் இப்போதே ஏராளமான வரி கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்படி வரிகளையெல்லாம் கட்டிய பிறகு தான் அவர்களுக்கு வருமானம் வருகிறது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். இது கூடத் தெரியாமல் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு நல்ல லாபம் இருக்கிறது என்று அவரே ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஒரு ரூட் கிடைக்க 5,000 அல்லது 10,000 ரூபாய் செலவு செய்து 30 ஆயிரம் ரூபாய் போட்டு பஸ் வாங்கி, இவ்வளவு செலவு செய்தும் லாபம் வருகிறது என்றால் அந்த லாபம் சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமாக வேண்டுமென்று தவிர வரி போடுகிறோம், நமக்குப் பணம் வருகிறது என்று தனிப்பட்டவர்களிடம் விட்டு வைப்பது சரியல்ல என்று இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நான் இன்னொன்று பல சந்தர்ப்பங்களில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். சாதாரணமாக ஒரு பஸ் ரூட்டை வாங்குகிறார்கள். பிறகு ஓராண்டு அல்லது ஈராண்டு காலம் நடத்தி விட்டு பஸ்ஸை விற்கும் காலத்தில் 20,000 ரூபாய்க்கு வாங்கியிருந்தால் 50,000 ரூபாய்க்கு அவர் ஒரு வரிடம் விற்பது 30,000 ரூபாய் ஒரு ரூட்டுக்கு வாங்கினால், அதனால் யாருக்கு நஷ்டம்? இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று பஸ் முறை சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். ஆனால் இது வரையிலும் எந்த வகையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இம்மாதிரி ரூட் தேவையில்லை யென்றால், அதை மீண்டும் அரசாங்கத்திற்கு சரண்டர் செய்யவேண்டும்—திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டும்—வேறு ஒருவருக்கு விற்ப உரிமை இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இன்றும் அந்த நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதிலே தயக்கம் காட்டுவது என்ன காரணத்தினாலோ என்று புரியவில்லை. பஸ்களை தேசிய மயமாக்குவதில் அரசாங்கத்திற்கு இடையூறு இருக்க நியாயமில்லை. அரசாங்கத்தின் கொள்கைப்படி இரும்புத் தொழில் எப்படி அடிப்படை என்று கொண்டிருக்கிறார்களோ, எப்படி நாடு இன்டஸ்டிரியலில் ஆகவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களோ, அதே நேரத்தில் கிராமங்களில் பாதை வேண்டும், கம்ப்யூனிகேஷன் முக்கியம், நம் முன்னேற்றத்திற்கு அத்தியாவசியமானது போக்கு வரத்து என்று இருக்கும்போது, போக்குவரத்தை ஏன் தேசிய மயமாக்கக்கூடாது என்று விளக்க வேண்டும். இதே தத்துவத்தை ரயில்வேயைப் பொறுத்த வரையில் உபயோகப்படுத்தியிருக்க முடியும். தனிப்பட்டவர்கள் நிர்வாகத்தைச் சரிவர நடத்தவில்லையா? போக்கு வரத்து அவசியமாக இருக்கிறது. ரயில்வே எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறதோ அதைவிடப் பன்மடங்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது உள்நாட்டுப் பாதை போக்குவரத்து. ஆகையால் தான் இதை தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

இந்த நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், தேசியமயமாக்குவதற்கும் சோஷலிஸத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது என்று ஆச்சரியப்பட்டார்கள். நான் ஒன்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1947-48-ம் ஆண்டில் திராவிடக் கழகமாக இருந்த காலத்திலேயே நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு நான் ஆதாரம் தர முடியும். எங்களுடைய கட்சியின் கான்ஸ்டிடியூஷன் அடிப்படை யானது—அதிலே முக்கியமானது—சமதர்ம அடிப்படையில் சமுதாயத்தை அமைப்பது என்று—இது தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நோக்கம் என்று—நான் பல முறை சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். இந்த முறையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் பல மாநாடுகளில் தீர்மானங்கள் போட்டிருக்கிறோம். இதே அவையில் இந்த 2½ ஆண்டுகளில் பல பிரச்சினைகள் வந்த போது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்துக்களை தெளிவான முறையில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். இது சாதாரண அறிவு படைத்த எவருக்கும் நிச்சயமாக தெரிந்து இருக்கும். ஆனால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பெரிய கோபுரத்தின் உச்சியில் இருந்து கொண்டிருப்பதால் பூமியில் என்ன நடக்கிறது என்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. அவர்

[Sri M. P. Subramaniam] [3rd September 1959]

கொஞ்சம் கோபுரத்திலிருந்து கீழே இறங்கிப் பார்த்தால் எங்களுக்கு கொள்ளை இருக்கிறதா—என்ன கொள்கை—என்பதை உணர முடியும். அதை விட்டு திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்திற்கு உள் நோக்கம் கற்பிப்பது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்குவதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். இருபது கோடி ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால்—இதை விட அதிக நஷ்ட ஈடு கொடுத்து ஜமீன்தாரிகளை ஒழித்தது போல—ராஜாக்களை ஒழித்தது போல—இந்த பஸ் போக்கு வரத்து விஷயத்திலும் செய்ய முடியும். பஸ் முதலாளிகள் நல்ல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள் என்று கோவை யிலிருந்து வரக்கூடிய ஒருவரை ஒரு உறுப்பினர் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அந்தக் காலத்தில் ராஜாக்களும் நல்ல முறையில்தான் மக்களை நடத்தினார்கள். ராஜாக்கள் காலத்தில் நாட்டிலே கலை வளர்ந்தது என்று சொல்வார்கள். ஜமீந்தார்களும் கவிதைப் போற்றினார்கள் என்று சொல்வார்கள். அதற்காக இன்றும் ராஜாக்கள் இருக்க வேண்டும், ஜமீந்தார்கள் இருக்க வேண்டும் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. பஸ் முதலாளிகள் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் சம்பாதித்து அதிலே கொஞ்சம் பணத்தை நாட்டு மக்களுக்குக் கண்ணீர் துடைப்பாகச் செலவு செய்து, மேலும் மேலும் சுரண்டி அதிக வழி செய்து கொள்ளுவதாக இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் பின்னால் பேசுகிற நேரத்தில் பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்குவதில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்று திட்டவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய கொள்கை வழி-வழி கொள்கையாக இருக்கிறது. ஆவடியில் சோஷலிஸ மாதிரி என்று சொன்னார்கள். நாக்பூரில் சோஷலிஸத் தீர்மானம் என்று சொன்னார்கள். இது போன்ற பிரச்சினை வந்தால், இப்போது அவசரமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைத்தான் எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அரசாங்கம் இதை எடுத்துக் கொண்டு நஷ்ட ஈட்டுக்கு பணம் இல்லை என்றால் மக்கள் இன்னும் அதிகமாக வரிபோட்டால் அதைத் தாங்கிக் கொள்ளத் தயாராக இருப்பார்கள் அல்லது கடன் கொடுப்பார்கள் என்று சுட்டிக் காட்டி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR M. R. SKANDASWAMI MUDALIAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே கொண்டு வந்திருக்கும் பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தைப் பற்றி சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேசியமாக்க வேண்டும், சோஷலிஸ சமுதாயத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததே கங்கிரஸ் மகா சபை. இதை தற்சமயம் சட்ட சபையிலே கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மெம்பர்கள் மனதில் உதித்த காலத்திற்கு முன்னாலேயே இந்த தேசத்திலே பொருளாதாரத் துறையில் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கக் கூடாது, எல்லோருக்கும் சம சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்து, சம வசதிகளை உண்டாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்திலே ஆவடியிலே சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தை அமுலாக்கக்கூடிய முறையில் பல துறைகளில் பல பல தொழில்களை தேசிய மயமாக்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால் சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, இந்த நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய தொழில்கள் அத்தனையையும் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த வேண்டும், நாட்டிலுள்ள மக்கள் எந்தத் தொழிலையும் செய்யக்கூடாது, அனைவரும் கை கட்டி சும்மா உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும், எல்லா தொழில்களையும் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தினால்தான் அது தேசிய மயமாகும் என்று கருதுவது அவ்வளவு பொருத்தமானது அல்ல என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம்.

எனென்றால் இப்பொழுது சோஷலிஸ சமுதாயம் என்று சொல்லுகிறபடி ஒரு முதலாளி பல லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் சம்பாதித்து, எக்போக் உரிமையாக அனுபவித்து வருவதை அனுமதிக்க முடியாது. ஆனால் இன்றைய தினம் முதலாளிகள் அந்தத்

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliar] [3rd September 1957]

தொழிலுக்கு முதல் போட்டு ஆரம்பித்து அது தொழிலாளர்களின் உதவியால், அவர்களுடைய உழைப்பால் மேலும் மேலும் பெருகும் போது, அதிக லாபம் கிடைக்கும்போது அதில் பெரும் பகுதியை அரசாங்கத்திற்கு வரியாகச் செலுத்திவிட்டு, தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, அவர்களுக்கு போனஸ் முதலியவைகள் கொடுத்துவரக் கூடியவர்களிடம் இருந்து எடுத்து தேசிய மயமாக்கிவிட வேண்டுமென்று சொல்லுவது சரியல்ல. சோஷலிஸ சமுதாயம் என்றால் என்ன? அவர்கள் அந்தத் தொழிலை நடத்துகிறார்களே தவிர அதில் பெரும் பகுதி அரசாங்கத்துக்கு வரியாகவும், தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காகவும்தான் செலவிடப்படுகிறது. இன்றைய தினம் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைத் தொழிலாளர்களுக்காக ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்த இன்ஷூரன்ஸ் பணத்தில் ஒரு பங்கை முதலாளிகள் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு சிறு தொகை அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்காக மருத்துவ வசதி, சிசு சமரக்கூண வசதி முதலியவைகள் எல்லாம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் முன்பு கிடையாது. இந்த வகையில் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை உருவாக்கவேண்டுமென்ற முறையில் முதலாளிகள் தொழில் செய்வோருக்குப் பல வசதிகளையும் செய்து கொடுத்துத் தங்களுடைய லாபத்தை பகிர்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் சோஷலிஸ சமுதாயம் என்று ஒப்புக் கொள்ள மறுத்தால் இந்த நாட்டில் தொழில்கள் செயலற்றுப் போகும் ஒரு பெரிய அபாயத்தை உண்டாக்கிவிடும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சோஷலிஸம் என்பதை இரண்டு வழி கொள்கைகளைக் கற்பிக்கக் கூடிய நிலையில் பார்க்க வேண்டும். அதைச் சிந்தனை செய்து பார்க்க வேண்டும். வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு தகுந்த ஊதியம் கிடைக்க வேண்டும், பொது மக்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய வசதிகள் சம சந்தர்ப்பமாக இருக்கவேண்டும்.

இந்த நாட்டிலே நடக்கக் கூடிய தொழில்களை எல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவது நன்றாக நடந்தாலும் சரி, லாபம் வந்தாலும் சரி, அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவதன் மூலம் பலவித ஊழல்கள் ஏற்பட்டு இந்த அரசாங்கத்துக்கு கெட்ட பெயர் உண்டாக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களா? சீர்கேடு வந்தாலும் அதனால் பரவாயில்லை என்று கூறுகிறார்கள். இல்லாம் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள சர்க்கார் தயாராக இல்லாத காரணம், இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பொது மக்கள் தேசத்தின் முன்னேற்றத்தில், தேசத்தின் சொத்தைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பில் அவர்கள் தேவையான அளவுக்குப் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். பல துறைகளில் பார்க்கிறோம். ஒரு தொழிலை நல்ல முறையில் நிர்வகிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் நல்ல அதிகாரிகளை நியமித்தால்கூட அந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் இயங்காதபடி அரசியல் கட்சிகளின் தூண்டுதலினால் தொழிலாளர்கள் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்து கொள்வதை நாம் காண்கிறோம். இந்த நிலைமையில் எல்லாத் தொழில்களையும் தேசிய உடைமையாக்கிவிட்டு அது நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை என்று சொன்னால் அதனால் தேசத்திற்கு நஷ்டமே ஒழிய நன்மை ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது.

பஸ் தொழிலில் கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்று நண்பர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வாஸ்தவந்தான். அவர்கள் அந்த லாபத்திற்குத் தக்கபடி அரசாங்கத்துக்கு வரி கொடுக்கிறார்கள். எந்த ஒரு நாட்டிலும் ஒரு தொழிலை ஏற்று நடத்த ஒருவர் முன்வர வேண்டுமானால் அந்தத் தொழில் லாபம் தாக்கூடிய தொழிலாக இருந்தால்தான் முடியும். அப்பொழுதுதான் தொழிலும் வளர்ச்சியடைய முடியும். பஸ் தொழிலில் முதலாளிகளுக்கு லாபம் கிடைக்கிறது. ஆகையால் அதை அரசாங்கம் நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் அரசாங்கம் அதை நடத்துவதற்காக ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அவ்வளவு லாபம் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகந்தான். முதலாளிகள் பஸ் தொழிலில் அதிகமாகச் சம்பாதிப்பது வாஸ்தவந்தான். ஆனால் அதை நாம் எடுத்துக்

[3rd September 1959] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliar]

கொள்ளும்போது பல கோடி ரூபாய் நஷ்ட ஈடாக அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, ஒரு முதலாளி வைத்து நிர்வகிக்கக் கூடிய ரூட்டுக்கு நான்கு ஐந்து ஆபீசர்களைப் போட்டுச் சம்பளம் கொடுத்தால்தான் திறமையாக நடத்த முடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அவ்வளவு பொறுப்பற்ற முறையில் நம்முடைய நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்களும், அதை நிர்வகிக்கக்கூடிய அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதில் தமக்கும்பங்கு உண்டு என்ற அளவுக்கு அவர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. அதனால்தான் சொல்லுகிறேன்.

நாம் இன்றைய தினம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் பல கன ரகத் தொழில்களை ஏற்று நடத்தி வருகிறோம். நாட்டிலே கிடைக்கக் கூடிய மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு பல இரும்புத் தொழிற்சாலைகளையும், மற்ற பல கன ரகத் தொழில்களையும் ஆரம்பித்து நடத்த இருக்கிறோம். இந்தத் தொழில்களையெல்லாம் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவதாக இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் ஏற்று நடத்துவதற்கே நமக்கு இன்றையதினம் பணம் மிகத் தேவையாக இருக்கிறது. இவைகளுக்கே போதாத நிலைமை இருக்கும்போது பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை நஷ்ட ஈடாகக் கொடுத்து விட்டு ஏதோ வருஷத்திற்கு ஐந்தாறு கோடி ரூபாய் வரும் என்பதற்காக இந்த பஸ் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால், அதனால் பல பெரும் கன ரகத் தொழில்களைப் பணம் இல்லாத காரணத்தால் நம்மால் ஏற்று நடத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏதோ இதிலே நான்கைந்து கோடி ரூபாய் வருகிறது என்ற காரணத்திற்காக உடனடியாக நாம் இதை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த தேசத்திலே மூலப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து இந்த நாட்டு மக்களுக்கு ஜீவாதாரமாக இருக்கக்கூடிய வசதிகளைச் செய்து தருவதற்காகப் போடப் பட்டிருக்கக் கூடிய திட்டங்கள் எல்லாம் தடைப்பட்டு விடும். அதனால்தான் இவைகளைத் தேசிய மயமாக்குவதில் நாங்கள் எல்லாம் உங்களை விட ஆர்வம் உடையவர்களாக இருந்தபோதிலும் இப்பொழுது அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டாமென்று சொல்லுகிறோம். அவர்களை விட ஆர்வமும் அக்கறையும் இந்த தேசத்தின் நலனிலே எங்களுக்கு உண்டு.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி கொள்கையளவிலே போட்டிருக்கிறார்களே தவிர அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதில்லை என்று முன்பு அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். “தங்களுடத்திலும் இந்தக் கொள்கை இருக்கிறது” என்று கூறுகிறார்கள். முன்னுக்குப் பின் முரணாக எங்களுடைய கொள்கை இருக்கிறது என்றார்கள். நாங்கள் ஒன்றும் முன்னுக்குப் பின் முரணாக இல்லை. நீங்கள் தான் நிலகிரிக்குப் போவதை வேண்டாமென்று சொன்னீர்கள். ஆனால் இங்கே இருக்கக் கூடிய மேயர் ஓடுகிறார் ஊட்டிக்கு. நீங்கள்தான் முன்னுக்குப் பின் முரணாக நடந்து கொள்ளுகிறீர்கள்.

SRI C. N. ANNADURAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஊட்டிக்குப் போகக் கூடாதென்று இங்கே இருக்கிற யாரையும் கூறவில்லை. சட்டசபையை ஊட்டியில் நடத்தி, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஊட்டிக்குச் சென்று மக்களுடைய வரிப்பணத்திற்கு விரயம் ஏற்படுத்தவேண்டாமென்றுதான் கூறினோம். மேயர் ஊட்டிக்குப் போனதைப் பற்றித் தனி விளக்கம் தேவையானால் நாங்கள் தரத்தயாராக இருக்கிறோம். சட்டசபை ஊட்டிக்குச் சென்றதால் சர்க்காருக்குச் செலவு ஏற்பட்டது. மேயர் ஊட்டிக்குப் போனது அவருடைய சொந்தச் செலவில் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : மேயர் அவர்கள் ஓடினார் என்று சொன்னார் அது. . .

The expression used shows disrespect to the Mayor.

MR. SPEAKER : எனக்குத் தெரிந்த தமிழில் அது தவறாகத் தெரியவில்லை. ஆனாலும் மேயரை இங்கு இழுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. அவர் ஒன்றும் தப்பாகச் சொல்லவில்லை.

[3rd September 1959]

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : மேயர் அவர்கள் ஓடினார் என்றால் காரில் தான் ஓடினார்.

SRI K. ANBAZHAGAN : தமிழிலே “மேயர் அவர்கள் காரிலே ஓடினார்” என்று சொல்வது மேயரை இழித்துப் பேசிய கருத்தாகும். இப்படிப்பட்ட கருத்தைத் தலைவர் அவர்கள் கண்டிக்கவேண்டும். இந்தத் தொடரை வாபஸ்பெறச் செய்யவேண்டுமென்றும் வேண்டுகிறேன்.

MR. SPEAKER : அதில் ஒன்றும் தவறில்லை. ஆனாலும் மேயரைப் பற்றி இங்கு பேச வேண்டாம். தயவுசெய்து நான் சொல்வதை கேளுங்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : The language used means that.

MR. SPEAKER : So far as I am aware, it is not bad.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : ஆகையால் இந்த மாதிரி ஒரு கொள்கையை வகுத்தவர்கள் நாங்கள் தான். இன்றைக்கு உள்ள கால நிலையை உத்தேசித்து, வேறு பல கனரகத் தொழில்களையெல்லாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தப்போகும் இந்த நேரத்தில், இந்த பஸ் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்போருக்கு பலகோடி ரூபாய்களை நஷ்ட ஈடாகக் கொடுத்துவிட்டு, சர்க்கார் ஏற்று நடத்தினால் லாபம் வருமோ, வராதோ என்ற நிலையில் அந்தத் தொழிலை ஏற்று நடத்த இப்பொழுது சர்க்கார் தயாராக இல்லை. ஆகவே, இதை விட முக்கியமாக இருக்கக் கூடிய தொழில்களையெல்லாம் தேசிய மயமாக்கிய பிறகு இந்தத் தொழிலை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூற விரும்புகிறேன். அந்தத் தொழில்களையெல்லாம் முதலிலே தேசியமயமாக்கி எடுத்து நடத்தி விட்டு, பிறகு இதை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நோக்கத்தினாலேதான் தற்சமயம் பஸ் போக்குவரத்தை எல்லா இடங்களிலும் தேசிய மயமாக்குவதை ஆட்சேபிக்கிறோம். தற்சமயம் தேசிய மயமாக்கிய அது மக்களுடைய நலனுக்காக இருக்காது என்ற காரணத்தினால் எல்லாத் தொழிலையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றும் ஆட்சேபிக்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

பெரிய பெரிய முதலாளிகள்தான் பஸ் பெர்மிட் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். வகுத்து வைத்துள்ள சட்ட திட்டங்களின்படி அவர்களுக்கு கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது; வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். பஸ்ட் ஓனருடைய லாபத்திலே ரூபாய்க்குப் பதின்மூன்றையனு வீதம் சமூகத்திற்காக வருமான வரி மூலம் வசூலிக்கிறோம். அதிகம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அதிகம் வரியாகச் செலுத்துகிறார்கள். அவர்கள் சம்பாதிக்கும் பணம் நம்முடைய தேசத்தைவிட்டு எங்கேயோ ஓடிவிடவில்லை. இன்றைக்கு வைத்திருந்தாலும், இன்னும் பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குள் அவர்களுடைய சொத்தை நாம் ஓரளவு வாங்கத்தான் போகிறோம். மரண வரி, ரூபர் டாக்ஸ் என்று அம்மாதிரி அவர்கள் சம்பாதிக்கும் பணத்திற்கு வரி போட்டு வசூலிக்கக்கூடிய சக்தி இந்த நாட்டிலுள்ள பொதுமக்களுக்கு இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றித்தான் தீருவார்கள். அதைக் கண்டு பயப்பட்டு அவசரமாக இன்றைக்குப் பல தொழில்களை எடுத்து அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயரை உண்டாக்கி, தேசத்தின் நலனையும் கெடுக்கக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் முற்படக் கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து ஆகும்.

இன்னொரு குறை கூட கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று நாங்கள் தான் கொண்டு வந்தோம் என்று. ஆனால் நாங்களும் பேசுகிறோம், விவசாயிகளுடைய நிலைமை மிக மோசமாக இருக்கிறது என்று நாமே சொல்கிறோம். உச்ச வரம்பு கட்டினால் அபிவிருத்தி அடையும் என்று சொல்கிறோம். நிலத்திலே வரக்கூடிய வரும்படியைக் காட்டிலும் கதை எழுதி 50 ஆயிரம் 60 ஆயிரம், லட்சக்கணக்கான பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்கள் 20 ஆயிரம் 30 ஆயிரம் வாங்கிக்கொண்டதாக கணக்குக் காண்பித்துவிட்டு மற்ற தொகைகளை எமாற்றி விடுகிறார்கள். இதற்கும் கூட ஒரு உச்ச வரம்பு

[d September 1959] [Sri M. R. Kandaswamy Mudaliar]

ட்டவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து. அந்தக் கதை எழுதிப் பணம் சம்பாதிக்கும்போது, ஒரு கதைக்கு இவ்வளவுதான் பணம் வாங்க வண்டும், இவ்வளவுக்கு மேல் வாங்கினால் வரி என்று உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே கொண்டுவந்தால் மிக நன்றாக இருக்கும். இவைகளுக்கெல்லாம் கொண்டுவந்தவர்கள் அதை நேர் விட்டுவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : தலைவர் அவர்களே, ஆனந்தம் கட்சி னர் அதை ஆதரிப்பதாயிருந்தால் அடுத்த கூட்டத்திலேயே நான் காணடுவரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : நிச்சயமாக அதற்கு தரவு தரத் தயாராக இருக்கிறேன். இம்மாதிரி மோசடியாகப் பாகும் பணத்தைக் கட்டுப்படுத்தக் கொண்டுவரும் மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறோம்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் தயவு செய்து தீர்மானத்தைப்பற்றி மட்டுமே பேசவேண்டும். தீர்மானம் பஸ் போக்குவரத்தைத் தேசியமயமாக்குவது பற்றியது. வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு வைத்து பற்றிய பிரச்சினையெல்லாம் எழுப்பாமல் இருக்கலாம் என்று தீர்வித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : கனம் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் பேசும் போது குறிப்பிட்டார். அதனால் அதைப்பற்றி சொன்னேன். ஆட்சேபிக்கவில்லையே.

MR. SPEAKER : இன்னும் வரப்பெறும் தீர்மானங்களிலே இதைப் பற்றியெல்லாம் பேசிக்கொள்ளலாம்.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பஸ் போக்குவரத்தை உடனடியாக தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்பது நல்ல முறையிலே அமையாது; நல்ல முறையிலே யன் தர முடியாது. மற்றத் தொழில்களைத் தேசிய மயமாக்கி, அவை நல்ல முறையிலே பயனளித்ததைக் கண்டு, பிறகு, இந்தத் தொழிலைத் தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தால்தான் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் பஸ் ரூட்டை தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை நான் ஆட்சேபித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். பணக்கம்.

SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பஸ் தொழிலைத் தேசியமயமாக்கவேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற விஷயத்திலே இருதரமான கருத்துக்கள் மிகவும் காரசாரமாக விவாதிக்கப்படுகிறது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூட “சோஷலிசம்” என்று சொன்னாலே, எல்லாவற்றையும் தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்ற அண்ணம் இருக்கிறது, அது தவறு என்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்னும் வேறு வியாக்கியானங்களையும் சோஷலிச சமுதாயம் பற்றிய புதிய கருத்துகளையும் இந்தச் சபையிலே அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்த அளவுக்கு நான் அதைப்பற்றி விவாதிக்க முன்வரவில்லையென்றாலுங்கூட, இன்றைய நிலையிலே பஸ் போக்குவரத்தைத் தேசியமயமாக்கவேண்டியது அவசியந்தான் என்ற நிலையிலே இருந்து நாம் விவாதிக்கும்போது நிச்சயமாக பஸ் போக்குவரத்தைத் தேசிய மயமாக்கத்தான் வேண்டும், இன்றைக்கு அரசாங்கத்திலே இருக்கிறவர்கள் எவ்வளவு தூரம் இன்றைக்கு எதிர்த்தாலுங்கூட அது உறுதியாய் வரக்கூடிய சமூக சூழ்நிலை, இன்னும் இரண்டொரு வருஷங்களில் நிச்சயமாக பஸ் தொழிலை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்ற தீர்பந்தமான நிலையில் அரசாங்கத்தைக்கொண்டு வந்து வைத்துவிடும் என்ற நிலைதான் உருவாகிக்கொண்டு வருகிறது என்பதை அவர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது.

இன்றைக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் போடுவதற்கு நாம் திட்டம் வகுக்கப் போகிறோம். பல இடங்களிலே பேசப்படுகின்ற

[Sri N. K. Palanisami] [3rd September 1959]

இன்னொரு காரணமும் சொன்னார்கள். “நாங்கள் தான் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான வரி போடுகிறோமே, அதன் மூலமாகத்தான் அதிகப்படியான வருமானம் வருகிறதே” என்று சொன்னார்கள். அதனால் பஸ்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். இந்தக் காரணமும் சரியானதாகத் தெரியவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் எடுத்து நடத்தும் பஸ்களில் குறைந்த பட்சம் பஸ் ஒன்றுக்கு நான் ஒன்றுக்கு ஐம்பது ரூபாய் லாபம் லைக்கிறது. அதனால் வருஷம் எவ்வளவு லாபம் என்று கணக்காய் போட்டுப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு நடவை வரி கட்டி விட்டாலும்கூட வருஷக் கடைசியில் பார்த்தால் 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் அவர்களுக்கு வருகிறது என்பது தெரியவரும். ஆகவே சர்க்கார் சொல்லக்கூடிய காரணத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் பஸ்கள் பூராவையும் எடுத்து நடத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. நமக்குத் தெரியும், 1957-ம் வருஷம் நாம் என்ன தொழிலில் கொண்டுவந்தோம் என்பது. அந்தக் கொள்கையின்படி எல்லா தொழிலிலையும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்துவது என்பது இல்லாமல் சில தொழில்களை தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிட வேண்டுமென்ற முறையில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. நாகரியில்கூட அதற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள். சர்க்கார் எப்பொழுதும் வரி போட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். சில லாபகரமான தொழிலை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று நாகரியில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. நடைமுறையில் சர்க்கார் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? பஸ் தொழிலை எடுத்து நடத்துவதைவிட வேறு எந்தத் தொழில் லாபகரமான தொழிலாக இருக்கிறது? இதை விட்டு விட்டால் வேறு என்ன செய்யப் போகிறோம்? அந்திய சேவாவெனியை சரியாக பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் வெளி நாடுகளிலிருந்து பெஷின்சியை வர வழைத்து மக்களுடைய பணத்தை அனாவசியமாக செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் நமக்கு என்ன லாபம் கிடைத்திருக்கிறது? அதனால் இந்தத் தொழிலை சர்க்கார் என் ஒத்து நடத்துக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார், ஏராளமான தொழிலாளர்கள் தயாராக செய்கிறார்கள், அதனால் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்று. ஆகவேதான் தேசிய பராமரிக்க விரும்பவில்லை என்றும் சொன்னார். அப்படி தயாராக வரக்கூடியதாக நடத்துவானே? நல்ல முறையில் நடத்துவதுதான். சென்னை நகர பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் எல்லாம் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அங்கே தீர்வாகக் கரியாக நடைபெறுவதில்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. அவர்களுக்கு அங்கே நியாயம் வழங்கப்படுகிறதா என்று கேட்கிறேன். அவர்கள் கேட்பது நியாயம் என்று தேரன்மையில்லையா? ஆகவே இன்றைக்கு சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும் டிரான்ஸ்போர்ட் சர்வீஸைப் பார்த்தால் இனிமேல் தேசிய பராமரிக்க வேண்டும் என்று கேட்க மாட்டார்கள் என்பதற்காக நடத்துவதுபோல் தோன்றுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு முடிபத்து அல்லது பனிசென்சு பஸ்கள் போர்ட் கொண்டிருக்கின்றன என்றால் நாலேந்து வண்டிகள் ரிபேராக நின்றுகொண்டிருக்கின்றன என்றால் சோஷலிஸ்ட் பாணியில் நடப்பது என்பதா? இந்தாதிர்ஷ்டியில் மூன்று இரண்டு பஸ்கள்தான் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஒன்று குறைந்து இப்பொழுது காரே எடுத்து நடத்துக்கூடியது சரியாக இல்லை. இதை பொது சர்க்காரே நடத்துக்கொண்டும் என்று கேட்க மாட்டார்கள் என்று அப்படி நடத்துகிறார்களோ எல்லாமோ தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவுக்குத் தான் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது.

பஸ் போக்குவரத்தை பம்பாயில் பார்த்தோம். அங்கு அந்தக் கார்ப் போரேன் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. கனம் அமைச்சர் சொல்லுகிறார் சோஷல் கலாக்கான ஈடாய்க்கு எங்கே போகிறது என்று. அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? ஒவ்வொரு வருஷமும் லைசென்சு பதப்பிக்கும்போது அந்த பஸ்களை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். லைசென்சு கொடுப்பது இல்லை, சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். எல்லாவற்றையும்

[Sri N. K. Palanisami] [3rd September 1959]

தேசியமாக எடுத்துக் கொண்டு பணம் கொடுப்பது இல்லை. இன்னடால் மெண்ட் சிஸ்டத்தில் பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்த முறையில் என் நாமும் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறேன். பணம் ஏராளமாக வருவதாகிறது. அதனால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கொடுத்து விடலாம், இன்னடால் மெண்ட் சிஸ்டத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுத்து விடலாம், கொடுக்கவும் முடியும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். மத்திய சர்க்காரிடம் ஒரு டிரான்ஸ் போர்ட் கார்போரேஷனை அமைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு சில ராஜ்யம் அதில் சேரவிட்டாலும் மற்ற ராஜ்யங்கள் அதில் சேர்ந்திருக்கின்றன. மற்ற எல்லா சர்க்காருடன் நமது சர்க்காரும் அதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு கார்போரேஷன் ஏற்பட்டால் அதிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானம் பூராவும் மத்திய சர்க்காருக்கே போய்விடும். ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை என் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஒத்துக்கொள்ள தன் காரணம் : என்னவென்று விளக்கவில்லை. நமக்கு இப்படி எல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சம் அதி 12. காரம்தான். என் இவற்றையும் படிப்படியாக விட்டுவிடவேண்டும்? p.1 நமது மாகாணத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு ஒப்பந்தத்தை நமது மாகாண சர்க்கார் என் ஒத்துக் கொண்டார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே பஸ் டிரான்ஸ் போர்டை தேசியமயமாக்கக்கூடியது என்று சொல்வது சரியாகாது. அந்த முயற்சியை இல்லாதது. அதில் அதிகமான லாபம் வருகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்பதாக நாம் பல திட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிற காலத்தில் நமக்கு அதிகமான பணம் தேவைப்படுகிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அதோடு ஒரு பக்கத்தில் நாகரியில் நடந்த கூட்டத்தில் லாபகரமான தொழிலை எல்லாம் சர்க்கார் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டுவிட்டு பஸ் தொழிலை தேசியமாக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை எதிர்க்கக்கூடாது, ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமதர்ம திட்டத்தை தங்களுடைய திட்டமாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லக் கூடிய ஒரு கட்சியின் ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த நாட்களில், பஸ்களை தேசியமாக்கவேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானம், ஆளும் கட்சியினர்களாலே இவ்வளவு பலமாக எதிர்க்கப்படுவது, உண்மையில் விரைத மட்டும் அல்ல, ஓரளவு வேதனை தரக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது.

பஸ்களை தேசியமாக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை எதிர்த்து கனம் அங்கத்தினர்கள் இன்னும் இன்ன இன்ன தொழில்கள் தேசியமாக்கப்பட வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்வது பஸ்களை தேசியமாக்கும் தீர்மானத்தை எதிர்த்துப் பேசுவதற்கு ஆதாரம் ஆகாது. ஓர் இடத்தில் இருக்கிற தொழிலை தேசியமாக்க வேண்டுமென்று ஒரு தரப்பில் இருந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் இன்னும் தேசியமாக்குவதற்கு வேறு எத்தனையோ துறைகள் உள்ளனவே என்று சொல்லுவது இவ்வளவையும் சேர்த்துக் கொள், என்று சொல்வது போல ஆகிறதே தவிர எதிர்ப்பதற்கு அதனை வாதமாகக் கொள்வது பொருத்தமற்றதாக ஆகும். பஸ்களை இன்றையதினம் தேசியமாக்கவேண்டும் என்பதற்கு தீர்மானத்தைக் கொடுத்து ஆதரித்தவர்கள் என்ன என்ன காரணங்களைக் காட்டியிருக்கிறார்களோ—அந்த வாதங்களுக்கு இதுவரையில் அதை எதிர்த்துப் பேசியவர்கள்—யாரும் தகுந்த சமாதானத்தை எடுத்துச் சொல்லவில்லை. அதற்குப் பதிலாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கல்லூரி பேராசிரியரைப் போல சோஷலிஸ்ட் 19-வது நூற்றாண்டில் எப்படி இருந்தது, 18-வது நூற்றாண்டில் எப்படி இருந்தது, 20-வது நூற்றாண்டில் எப்படி இருக்கிறது

[Sri C. N. Annadurai] [3rd September 1959]

கிறது. இந்த வகையில் ஜனநாயகம் என்றால் தேர்தல், தேர்தல் என்றால் பணச் செலவு, பணச்செலவுக்கு யாராவது பணம் தரவேண்டும், அதற்கு யாரிடமாவது பணம் குவிய வேண்டும், யாரிடமாவது பணம் குவியவேண்டும் என்கிறபோது இன்றையதினம் பஸ் முதலாளிகளிடத்தில் பணம் குவிக்கிறது, அவர்களும் தேர்தல் களத்தில் எங்களுக்குப் பணம் உதவி செய்கிறார்கள், ஆகையால் எங்கள் ஜனநாயகம் வெற்றி பெறவேண்டுமானால் பஸ்களை தேசியமாக்கக்கூடாது என்று வாதிடுவதாகத் தெரிகிறதே தவிர இப்படிச் செலவு ஜனநாயகத்திற்கும், சமதர்மத்திற்கும் பொருந்தாது என்று எடுத்துச் சொல்வது நான் படித்த எந்த அரசியல் தத்துவ புத்தகத்திலும் இல்லை. அப்படியே இருந்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றே அவசியம் இல்லை. என் அவசியம் இல்லையென்றால் அதே நாடுகளில் உள்ள வேறு பொருளாதார நிபுணர்கள் அதற்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களை வெறு புத்தகங்களிலே எழுதியிருக்கக் கூடும். அசோக் மேத்தா எழுதியிருக்கிற புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் திரு. சின்னதுரைக்குச் சொன்னார்கள். அசோக் மேத்தா சொல்லியிருந்தாலும், முசானே சொல்லியிருந்தாலும், சக்காவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் சொல்லியிருந்தாலும் யார் சொல்லியிருந்தாலும்கூட நம் உள்ளத்திற்கு எது சரி என்று படுகிறதோ அதைத் தான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமே அல்லாது பளபளவென்ற வழுவழுப்பான புத்தகத்தை எடுத்துக் காட்டி அதைப் பார்ப்பதன் என்று இந்த மன்றத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது பொருத்தமுடையதாக இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. இன்றையதினம் சமதர்ம திட்டத்தை இந்தத் துறையிலே புகுத்துவதற்கு போதுமான பணம் இல்லை என்று வாதாடி இருந்தால், பணம் இருக்கிற வகைகளை எடுத்துச் சொல்லலாம். அதற்கு தேவையான திறமையிலே என்று சொல்வார்களேயானால்—உண்மையில் அப்படிச் சொல்லமாட்டார்கள். ஏனென்றால் கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ வெங்கட்டராமன் அவர்கள் தனிப்பட்ட பஸ் முதலாளிகளிடத்திலே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் கஷ்டத்தைவிட சேலிலே சர்க்கார் என்று நடத்தும் பஸ் தொழிலாளர்களின் கஷ்டம் குறைவாக இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு நிர்வாகத்தில் திறமை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டத் திறமை என் மாட்டங்களில் மட்டும் வராது என்று கருதுகிறீர்கள்? பஸ் தொழிலை தேசிய உடமையாக்கி நடத்திச் செல்வதற்கு நல்ல திறமை படைத்தவர்கள் நிர்வாகத்தரப்பில் கிடைக்கவில்லை என்றால், ஸ்ரீ கரிய கவுண்டர் அவர்கள் உதாரண புருஷர் என்று சொன்ன கனம் மகாலிங்கம் அவர்களையும் அழைத்து “நீங்கள் பஸ் தொழிலை சர்க்கார் சார்பில் எடுத்து நடத்துங்கள். தனிப்பட்ட முறையில் நடத்துமபொழுது எவ்வளவு லாபம் கிடைத்ததோ அதற்கு இம்மிய லாபவும் குறையாமல் நடத்தவேண்டும். ஆயிரம் ரூபாய் குறைந்தால் கூட மூன்று மாதம் கடுத்தண்டனை விதிக்கப்படும்” என்று சொல்லலாம். அவர் திறமை படைத்தவர் உதாரண புருஷர் என்று ஸ்ரீ கரிய கவுண்டர் அவர்கள் கூறினார்கள். எனக்கு வேண்டிய நண்பர் ஒருவர் காதர் ஷெரிப் இருக்கிறார். அவரிடம் ஒரு துறையை பிரித்துக் கொடுத்து பஸ்களை எடுத்து நடத்தச் சொன்னாலும் நடத்துவார்கள். இதை ஆங்கிலத்தில் “கமிஷனிக்” என்று சொல்வார்கள். எப்படி தொழிலை தேசியமயம் ஆக்குகிறோமோ அப்படி அவர்களுடைய திறமையையும் தேசிய மயம் ஆக்குவோம் என்பதை கனம் ஸ்ரீ கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். என்னிடம் திறமை இருப்பதாக அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதற்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். அதை சர்க்கார் எப்பொழுது கேட்டாலும் நான் ஒப்புடைக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் “சிலிங் ஆன் இன்டம்” வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்பதற்கு கட்டுப்பாட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் கந்தசாமி முதலியார் மறந்து விட்டுப் பேசினார் என்று நினைக்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி நாட்டை ஆளுகின்ற பெரிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள் வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அதற்குப் பிறகு அதை சட்டமாகவேல் அது என்னையும் பாதிக்கும் சமுதாயத்திலுள்ள அனைவரையும் பாதிக்கும். வருமானம் வராதவர்கள் அதைக் கொண்டு சந்தோஷப்படும்படி செய்யலாம். என்னைத் தனிப்பட்ட முறையில் பார்த்து “உங்கள் வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவீர்கள்”

[3rd September 1959] [Sri C. N. Annadurai]

என்று கேட்பது தங்கள் கட்சி அதற்கு கட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்பதை கனம் ஸ்ரீ கந்தசாமி அவர்கள் மறந்துவிட்டுப் பேசுவதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது.

Sri M. R. KANDASWAMI MUDALIAR: On a point of personal explanation, Sir, நான் இவர்களை மாத்திரம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை, நான் பொதுப்படையாக கதை எழுதக்கூடியவர்களுடைய திறமையைப் பற்றிச் சொன்னேன். எல்லோரையும் சேர்த்துத்தான் மொத்தமாகச் சொன்னேன். பொருளாதாரத் துறையில் பணம் இல்லாத காரணத்தினால் பெரிய தொழிலை எடுத்து நடத்தினால் பணம் போதாது. இதற்கு நஷ்டயீடு கொடுக்க முடியாது என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

Sri C. N. ANNADURAI: என்னைத் தனிப்பட்ட முறையில் சொல்லவில்லை. பொதுவாக சினிமா கதை எழுதுபவர்களின் வருமானத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த ஸ்ரீ அண்ணாமலை அவர்கள் கதை எழுதுபவர் அல்ல. இந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசிய என். கே. பழனிசாமி அவர்களும் கதை எழுதுபவர் அல்ல. அதை எதிர்த்துப் பேசியவர்களும் கதை எழுதுபவர்கள் அல்ல. அனைவருக்கும் சேர்த்து வருமானத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்று சட்டம் வருமேயானால் அனைவரும் அதற்குக் கட்டுப்பட வேண்டும். இதற்காகத் தனியாக ஒரு மசோதா கொண்டுவர வேண்டுமென்று கனம் கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் கேட்பது பொறுத்த மறந்தது.

பணம் இல்லாததினத்தான் நாங்கள் தேசிய உடைமை ஆக்குவதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆரதிரஷ்டவசமாக அவர்கள் அமைச்சராக இல்லாத காரணத்தினால், அமைச்சர் சொன்ன வாதத்திற்கும் கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன வாதத்திற்கும் உள்ள ஏறு மாறுதல்களை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் பணம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பணம் இல்லாத காரணங்களை மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் சம்பந்தமாக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டிருக்கிறோம். அதில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களையும் கேட்டுப் போட்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டம் முக்கியமானது என்று கருதினால் அவர்கள் அங்கே வந்து வாதாடினால் கவனிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். பணம் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. பணத்திற்குப் பொறுப்பு—கனம் கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் தனிப்பற்றி எப்படி எண்ணிக் கொண்டாலும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்தப் பொறுப்பு அதிகமாக இருக்கிற தென்பதை உணர்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். பணம் இல்லை, ஆகையினால் தேசியமயம் ஆக்கவில்லை என்ற வாதத்தை வேண்டுமானால் வாதத்திறமைக்காக எடுத்துச் சொல்லலாமே தவிர பணம் எப்படி இல்லாமல் போய்விடும்? கனம் என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் இதற்குப் பணம் தரவேண்டிய அவசியம் இல்லை, பாண்டுகளாகத் தரலாம். இன்ஸ்டால்மெண்டாக எடுத்துக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஜமீன்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்ட நேரத்தில் அதற்கு வேண்டிய பணத்தை ஒரு பக்கத்தில் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு, பிறகு கைப்பற்றிக் கொள்ளவில்லை. ஜமீன்கள் சர்க்கார் உடைமை ஆக்கப்படும் என்று சொல்லிவிட்டுப் படிப்படியாகத்தான் பணத்தைக் கொடுத்ததுபோல், பஸ் முதலாளிகளுக்கும் எடுத்துச் சொல்லி உங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் சேரவேண்டுமோ அதை இன்னென்ன வகையிலே, இந்தந்த அளவிலே செலுத்துகிறோம் என்று சொன்னால், தேச பக்தி மிகுந்த பஸ் முதலாளிகள் காங்கிரஸ் கட்சியில் இன்றையதினம் சேர்ந்து தீவிரமான காங்கிரஸ்காரர்களாக ஆகியிருக்கிற பஸ் முதலாளிகள் அதற்கு குறை சொல்வார்கள் என்று நான் கருதவில்லை.

[Sri C. N. Annadurai] [3rd September 1959]

பல பேர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் தேரத்தில் தேரத்தின் திட்டங்கள் திட்டப்பட்ட நேரத்தில் தாங்கள் உடனிருந்து திட்டங்களைத் தீட்டினது போல் “நாங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்” என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அறிந்த வகையில் காங்கிரஸ் கட்சியில் இன்றையதினம் வழங்கிப்போர்கள் பலபேர்கள் இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் தீட்டுவதற்கு முன்னால் அவர்கள் எப்படி யிருந்தார்கள் என்பதை மறந்து விட்டுப் பேசுகிறார்கள்.

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுக்கு எப்படி சமதர்மத்தில் ஆசைவந்தது என்று கேட்டார்கள். எங்களுடைய திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சட்டதிட்ட அடிப்படையை அவர்கள் படித்துப் பார்ப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர்கள் அப்படிப் படித்துப் பார்க்க காததினால்தான் அப்படிச் சொன்னார்கள். நாங்கள் தொகுத்திருக்கிற சட்டதிட்டத்தில் திராவிட சமதர்ம குடியரசு, குடியாட்சி என்று போட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் கழகத்தின் திட்டத்தில் சமதர்மத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பதனால்தான் இங்கேயும் அதை எழுதியுள்ளதுவோ. ஆனால் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சமதர்மத்தைப்பற்றி எந்தாருமே நேரத்தில் எங்களுடைய சமதர்மம் வேண்டுமானால் சமதர்மம் அதாவது எந்தெந்த சமயத்தில் எந்தெந்த தர்மம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமோ அந்தந்த சமயத்தில் அந்தந்த தர்மத்தை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சமயத்திற்குத் தகுந்தபடி தர்மம் வைத்துக்கொள்வது முறையும் இல்லை. தர்மமும் ஆகாது. உண்மையிலேயே இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பெரியவர்கள் இதுபற்றி சர்க்கார் திட்டமிட்டதாக தெள்ளத்தெளிவாக ஒரு கொள்கையை வைக்கொள்ள வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தினார்கள். தொழில்களை தேசியமயம் ஆக்குவதற்கு நாங்கள் ஒருபட்டவர்கள்தான், படிப்படியாக கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களா அல்லது அடியோடு இதை கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களா என்று இந்தத் தரப்பிலே பெரியவர்கள் எல்லாம் சுட்டிக்காட்டிக் கேட்டார்கள். ஆகவே நாம் இதை தீர்மானிக்கவேண்டிய முக்கியமான பிரச்சனை தேசியமயமாக்குவதற்கு ஏற்றத் தொழில்தான் பஸ் தொழில் என்பதுதான். அப்படிப்பட்ட வாகனமான தொழில்தான் பஸ் தொழில் என்பதை, இன்றையதினம் பஸ் முதலாளியாக அந்தித்யாபாண்டி பார்த்து நன்றாகத் தெரிந்துக் கொள்ளலாம். எல்லைப் பார்த்து சினிமாத் தொழில் லாபகரமான தொழில் என்று புரிந்து கொண்டிருக்கிற அங்கத்தினர்கள் பஸ் முதலாளிகளைப் பார்த்து அது எவ்வளவு லாபகரமான தொழில் என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியும். அக்கரைக்கு இக்கரை பச்சை என்பதுபோல் அங்கிருந்து பார்த்தால் இது வளமாக இருக்கிறது. இங்கிருந்து பார்த்தால் அது வளமாக இருக்கிறது என்று தெரிந்தோ இல்லையோ புரியவில்லை. நான் அறிந்தவரையில் 10, 20 ஆண்டுகளுக்குள் பஸ் முதலாளிகள் என்று ஒரு புதிய முதலாளி வர்க்கம் தமிழகத்தில் உண்டாகியிருக்கிறது. எந்தத் தொழிலிலும் சர்க்கை கடனுக்குக் கொடுத்து பிறகு பணத்தை வசூல் செய்யும் தொழிலாக இருக்கிறது. ஆனால் பஸ் தொழிலில் ஏறுவதற்கு முன்னால் பணம் கொடுத்து டிக்கட் வாங்கினால் தான் பஸ் ஓடும். நான் தவிராமல் சொக்கமாக பணத்தைக் கட்டிவைக்கின்ற தொழில் பஸ் தொழிலே. தனி வெற்றென்றாலில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் பஸ் தொழிலின் சடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இது தெரியும். கடன் கொடுத்துத்தான் அந்தத் தொழிலில் நடுத்திக் கொண்டு போகிறார்கள். பஸ் தொழில் ஒன்றில்தான் நிச்சயமாக அன்றாடம் இருப்பு கட்ட முடியும். ஆனால் அவர்கள் வாங்குகின்ற சாக்கு அத்தனையும் கடனில்தான் வாங்குகிறார்கள். பஸ் வாங்கினால் மாதத் திற்கு ஒரு தடவை பணம் கொடுத்தால் போதும். பெற்றெல் போட்டுக் கொண்டால் ஆறுமாதத்திற்கு ஒரு தடவை பணம் கொடுக்கலாம். வேண்டுமானால் பணம் கூட கடனில் வாங்கலாம்.

Sri T. KARIA GOUNDER : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். பஸ் தொழிலில் முன்னதாக டிக்கட்டுக்குப் பணம் கொடுத்தால்தான் பஸ் ஏற முடியும் என்று சொன்னார்கள். கடை எழுதுகிறவர்கள் ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே அட்வான்ஸ் கேட்கிறார்கள். இது பற்றி விளக்கம் கூறவேண்டுமென்று அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

3rd September 1959]

MR. SPEAKER : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல.

Sri C. N. ANNADURAI : சில விளக்கங்களை திரு. கரிய கவுண்டர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கதை எழுதிக்கொடுக்கின்ற சமயத்தில் பின்னால் அதைப்பற்றி விளக்குகிறேன். ஆகவே இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் வாங்கக்கூடிய சாமான்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்க வேண்டிய தொகையை தவணைகளாக கொடுக்க முடியும். இதிலிருந்து வரக்கூடிய பணம் எல்லாம் அன்றாடம் குவிந்து கொண்டிருக்கிறது. பஸ் தொழிலே ஏற்று நடத்துகின்ற முதலாளிகளைப் பார்த்தால், ஒரு ஊரை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு இருக்கின்ற சினிமா கொட்டகையை அந்த முதலாளி தான் வாங்கியிருப்பார். அங்கு இருக்கின்ற ரைஸ் மில்லை அவர்தான் வாங்கியிருப்பார், இவைகளெல்லாம் அவருக்குத்தான் சொந்தமாக இருக்கும், இதுதவிர அங்கு போடப்படுகின்ற புதிய கட்டிடத் திட்டங்கள் எல்லாம் அவருக்குத்தான் சொந்தமாக இருக்கும். இந்த நிலையில் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு புதிய பஸ் முதலாளிகள் பணக்காரர்களாகிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, புதிய பணக்காரர்களாக வருகிறவர்கள் எல்லாம் பஸ் முதலாளிகளாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் புதிய முதலாளிகள் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறார்கள். நம்முடைய திட்டங்களை தீட்டியவர்கள் எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள், இதனுடைய நோக்கம் செல்வத்தை விருத்தி செய்வது மட்டுமல்ல, வருமானத்திலுள்ள பேரா பேதத்தை கூடுமான வரைக்கும் சமமாக்குவதும் திட்டத்தினுடைய நோக்கம் என்று வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதன்படி நடப்பதுதான் நமது லட்சியம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு தனிப்பட்ட நபர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அனேகமாக புதிய பணக்காரர்கள் பரம்பரையாகவே தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை மாறவேண்டும், இத்தகைய பொருளாதார பேதம் மாறவேண்டும் என்பதுதான் திட்டத்தில் லட்சியம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதைக்கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் தேசியமயமாக்குவது தான் சரியான வழியாக இருக்கும். இங்கு தேசியமயமாக்குவதற்கு எதிராக என்னென்ன காரியங்களையெல்லாமோ எடுத்துக்காட்டினார்கள் ஆளும் கட்சியிலுள்ள பல உறுப்பினர்கள். ஆனால் தேசியமயமாக்கினால் என்னென்ன பயன் கிடைக்கும் என்பதையெல்லாம் காட்டித்தான் சென்னை நகரத்திலுள்ள பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கினார்கள். இப்போது திறமையானவர்கள் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய காரணத்தை சென்னை நகரத்திலுள்ள பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்துக் கொண்ட நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு பணம் இல்லை என்று இப்போது சொல்லும் காரணத்தை அப்போது எடுத்துச் சொல்லவில்லை. இங்கு முன்னால் குறிப்பிட்ட காரணங்களை எல்லாம் பார்த்தால் நீங்கள் அர்த்தநாசிவரர்களாக இருக்கிறீர்கள், பெண்ணாகவும் பண்ணலாம், ஆணாகவும் பண்ணலாம் என்ற முறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், ஆண்டவனுக்குத்தான் இந்த உருவம் மகத்துவமே தவிர மானிட ஜன்மங்களுக்கு பொருந்தாது என்பதை கூற விரும்புகிறேன். நமக்கு போதிய அளவு திறமை இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்கும் பயப்படுகிறீர்கள். அமெரிக்காவை போல் முதலாளிகளைக்கொண்ட செல்வ நாடாக விளங்க முடியும் என்று சொல்வதற்கு நெஞ்சரம் இருக்கவேண்டும், அல்லது, சமதர்ம திட்டத்தின்கீழ் சரியான வழியில் நடத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். இதில் நம்பிக்கை இருக்குமானால் பொது மக்களின் மேல் அன்பு கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களில் ஈடுபட துணிவு இருக்கவேண்டும். இவ்விதம் இரண்டுமில்லாமல் ஊசலாடிக் கொண்டு “மிக்ஸ்ட் எக்கானமி” என்று சொல்லுவதைப்போல் கலப்புத் திட்டமாக உங்கள் திட்டம் இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் உங்களால் எந்த நிர்வாகத்தையும் திறமையாக ஏற்று நடத்த முடியாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நீங்களாக சென்னையோன்ற நகரங்களில் பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போது என்னவெல்லாமோ காரணங்களை காட்டி எடுத்துவிடுகிறீர்கள். ஆனால் இன்னொரு இடத்திலுள்ளவைகளை தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று கூறுகின்ற நேரத்தில் படிப்படியாக

[Sri C. N. Annadurai] [3rd September 1959]

எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறுகின்றீர்கள். இதற்கு காரணமாக மக்களின் தேவைகளாக இருக்கக்கூடிய உருக்குத் தொழிலை நிறுவுவதற்கு பணம் வேண்டாமா? இரும்புத்தொழிலை நிறுவுவதற்கு பணம் வேண்டாமா என்று கூறப்படுகிறது. இவ்விதம் கூறப்படுகின்ற காரணங்களைப்பார்த்தால் ஏதோ இந்நாட்டில் 1,008 உருக்குத்தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தியிருப்பது போலவும், ஐம்பது அறுபது இரும்புத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்திவிட்டு இனிமேல் கூடுதலாக ஏற்படுத்துவதற்கு பணம் இல்லாமல் திண்டாடுவது போலவும் எடுத்துச்சொன்னார்கள். உருக்குத் தொழிற்சாலைகளும் இரும்புத் தொழிற்சாலைகளும் ஏற்படுவது இந்த நாட்டிலா நடைபெறுகிறது? அவைகள் ஏற்படுத்துகின்ற இடங்களின் திக்கை சொன்னாலே உங்களுக்கு கோபம் வருகிறது. ஆகவே நான் அந்த திக்கின் பெயரைக்கூட சொல்லவில்லை. அந்த விதமாக அடிக்கடி இங்கு சொல்வதின் பயனாகத் தான் இங்கும் குறைந்த அளவிலாவது ஏற்படுத்துவதற்கு இங்குள்ள அமைச்சர்கள் அங்கு போய் தவடி செய்கிறார்கள் என்பதை நாம் அடிக்கடி பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். ஆகவே பணம் இல்லாத காரணத்தினால் தான் தேசியமயமாக்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகின்ற வாதம் வெறும் அர்த்தமற்ற வாதம். இவையெல்லாம் 18-ம் நூற்றாண்டிலும், 19-ம் நூற்றாண்டிலும் கூறக்கூடிய வாதம். இதை இப்போது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. வெறும் பிணத்தை நீதிமன்றத்தின் முன்னால் கொண்டு நிறுத்தி இது உயிருள்ள உடம்பு, இதற்கு இப்போது உயிரில் லாவிட்டாலும், உயிர் இருந்தால் இன்னின்ன விதமாக சாட்சிக்கூறியிருக்கும் என்று சொல்வது எப்படியிருக்குமோ அதைப்போலத்தான் இருக்கிறது இப்போது சர்க்காரிலிருந்து கூறக்கூடிய காரணங்கள். ஆகவே இதிலிருக்கின்ற அடிப்படை தத்துவங்களை நாம் கவனித்து அதற்கு தகுந்தபடி நாம் கட்டுப்படவேண்டும். புதிய பரம்பரை பணக்காரர்களை ஏற்படுத்தாமல் நாம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அதே முறையில் தான் பொருளாதார பேதம் படிப்படியாக குறைய வேண்டும். அதே நேரத்தில் சர்க்காருக்கு அதிக வருவாய் தேடவேண்டும். இதற்காக பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் சினிமாத் தொழிலை என் தேசியமயமாக்கக்கூடாது என்று சிலர் எடுத்துக்கூறினார்கள். இப்போது அல்ல ரென்ற ஆண்டிலேயே நான் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறேன், உங்களுக்கு தைரியமிருந்தால் சினிமாத்துறையை ஏற்றெடுத்து நடத்துங்கள், அதற்கு முதல் கட்டமாக சினிமா கொட்டகைகளை தேசியமயமாக்கி வருமானத்தை பெருக்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று நான் முன்பே எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே இம்மாதிரிப்பட்ட இரண்டொரு காரணங்களை எடுத்துக் கூறினால் இவர்கள் தலை குனிந்து விடுவார்கள் என்று ஆளும்கட்சியிலுள்ளவர்கள் கருதுவார்களானால், இதை கழிந்த 20, 25 வருடங்களாக கேட்டுக்கேட்டு நிமிர்ந்த நெஞ்சத்தோடு இருக்கும் எங்களை இவ்விதம் அடிக்கடி குத்திக் காட்டினால் இவர்கள் குன்றிப்போய்விடுவார்கள் என்று நினைப்பார்களானால் அது தப்பாததான் முடியும் என்பதை ஆளும் கட்சியிலுள்ள உறுப்பினர்களுக்கு ஞாபகமுட்டவிரும்புகிறேன். நீங்கள் சொல்லுகின்ற முறையிலேயே சினிமாத் தொழிலை தேசியமயமாக்குவதாக இருந்தால் அதற்கும் நாங்கள் தயாராகத்தான் இருப்போம். பஸ் தொழிலில் மகாலிங்கம் போன்றவர்கள் திறமைசாலிகளாக இருக்கின்ற காரணத்தால், பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமாக்கினால் அதை திறம்பட நிர்வகிப்பதற்கு இவர்களை உபயோகித்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறினது போல, சினிமாத் தொழில் தேசியமயமாக்கப்பட்டால் அதில் ஒத்துழைக்க நாங்கள் எப்போதும் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சென்ற ஆண்டு இதே மன்றத்தில் இந்தக் கருத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்ட நேரத்தில் சினிமாத் தொழிலை சர்க்கார் ஏற்றெடுத்து நடத்துவதாக இருந்தால் அதற்கு கதை எழுதிக் கொடுக்க நான் தயாராய் இருக்கிறேன் என்று சொன்ன நேரத்தில் இங்கிருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் கதை எழுதினால் மட்டும் போதாது நடடிக்கவும் வேண்டும் என்று சொன்னநேரத்தில் “ஆகட்டும்” என்றும் சொன்னேன். ஆகவே தேசியமயமாக்குகின்ற வேலையிலிருந்து நாங்கள் தப்பித்துக்கொண்டு போய் விடுவோம் என்று யாரும் கருத தேவையில்லை. அதற்குப்பதிலாக அவசியமற்ற காரணங்களை எல்லாம் கூறிக்கொண்டிருப்பீர்கள் என்று சொல்லுவதற்கு என் கூச்சப்பட வேண்டும்? இதிலிருந்து

3rd September 1959] [Sri C. N. Annadurai]

பதைப்பார்த்தால், சிறு குழந்தைகளுக்கு சோறு ஊட்டுவதற்காக “வானத்தைப்பார்த்து அங்கே ஐந்துகண்ணன் இருக்கிறான், ஆறு கண்ணன் இருக்கிறான்” என்று சொல்லுகின்ற மிரட்டலைப்போல் தான் இருக்கிறது. இம்மாதிரிப்பட்ட மிரட்டல்களை காட்டுவதினால் எந்தவிதமான பலனும் இருக்காது என்பதை காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களுக்கு மிகவும் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, ஒரு வருடத்திற்கு முன்பாகவே சினிமாத்துறையில் கதை எழுதுபவர்களுக்கு அட்வான்ஸாக பணம் கொடுத்துவிடுவார்கள் என்று திரு. கரிய கவுண்டர் அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு சமயம் என் விஷயத்தில், என்னிடத்தில் அதிகமான அளவில் பணம் இருக்கும் என்ற நினைப்பில் அவர் மரியாதை காட்டுவார் என்று நம்புகிறேன். உண்மையில் அப்படியல்ல. கதை எழுதி, அது சினிமா படமாக்கப்பட்டு, அது வேலியிட்டு இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு வெற்றிகரமாக ஓடினால், அதைப்பார்த்து விட்டுத்தான் பணம் தருவார்கள். ஆகவே கனம் கரிய கவுண்டர் அவர்கள் ஏதாவது கதை எழுதி வைத்திருந்தார்களானால் இவ்விதம் கொடுத்து விட்டு கடனளியாக அலைந்துதிரிய வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்விதம் ஒருவருக்கொருவர் விண்ணாரம் பேசுவதை விட்டுவிட்டு செய்கையில் காரியங்களை நடத்த முடியுமா என்பதைப்பற்றி பரிசீலிப்பதில் தங்கள் கவனத்தை செலுத்தவேண்டும். பஸ் போக்குவரத்தைப் பொறுத்த வரையில் தேசிய உடமையாக்குவதற்கு வேண்டிய பணம் இல்லை என்ற காரணம் அவ்வளவு சரியான காரணம் அல்ல, அதே போல்தான் திறமையானவர்கள் இல்லை என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் திறமையாக சென்னை பஸ் போக்குவரத்தை ஏற்று நடத்தி நல்ல லாபத்தையும் அடைந்திருக்கிறோம் என்று சர்க்கார் தரப்பில் எடுத்து விளக்கினார்கள். ஆகவே இதிலிருக்கின்ற அனுபவம் சர்க்காருக்கு துணை செய்கின்றது. ஆனால் தேசிய உடமையாக்குவதை லட்சியமாக வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் செய்கையில் காண்பிப்பதை மட்டும் பின்னால் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னால் லட்சியத்தை நாம் அடைய முடியாது. ஒரு சில பஸ் முதலாளிகள் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிறார்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டி பேசுகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மைதான். அவர்களிடத்தில் பணம் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் இன்றைக்கு அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியின் மூலமாக தங்களுக்கு பாதுகாப்பு தேடிக்கொள்கிறார்கள். வேறு கட்சிகளிலும் அறவே இல்லை என்று நான் சொல்ல முன் வரவில்லை. எந்த பஸ் முதலாளியாக இருந்தாலும் அவர்களிடமுள்ள பணம் எல்லாம் போய் விட்டால் அவர்களை எந்தக் கட்சியும் தேடாது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். அவர்களை உங்கனிடத்திலிருந்து மட்டும் பிரித்துவிடவேண்டும் என்பது அல்ல, அவர்களை இந்த நாட்டுக்கு உபயோகமான ஆட்களாக ஆக்கவேண்டும், அவர்களை சாதாரண மக்களாக மாற்றவேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் வரவேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியை விட்டுவிட்டு வந்து விட்டால் காங்கிரஸ் கட்சி அப்படியே அழிந்து போகும் என்ற நப்பாசையால் நாங்கள் இவ்விதமாக பேசுகிறோம் என்று யாரும் தப்புக் கணக்குப்போட வேண்டிய தேவையில்லை. தேசியமயமாக்குவது என்றால் சர்க்காருடைய வருவாயை பெருக்கி மக்களுடைய வரிப்பளுவை குறைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தில் தான் சொல்லுகிறோமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களில் சிலர் சொன்னார்கள், தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்கின்ற இந்த நல்லெண்ணம் இவர்களுக்கு இப்போது எங்கிருந்து வந்தது என்று கேட்டார்கள். இதைக்கேட்கும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு, நல்லெண்ணமே உருவாய் கொண்டிருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு, நல்லெண்ணத்திலே வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்களுக்கு இதை ஆதரிப்பதில் என் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள் என்பதைதான் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கருப்பாய் இருக்கிறவனைப்பார்த்து சிவப்பாய் இருக்கிறாய் என்று சொல்லும்போது, செந்தாமரை போன்று இருக்கும் ஹாஜா ஷேரீப் போன்றவர்களை பார்த்து சிவப்பாய் இருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லுவதற்கு என் கூச்சப்பட வேண்டும்? இதிலிருந்து

[Sri C. N. Annadurai]

[3rd September 1959]

என்னதெரிகிறது என்றால் சமதர்ம ஸ்டீயத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் இவர்களுக்கு தேசியமயமாக்குவது ஒத்துக்கொள்ளவில்லையென்றால் அதற்குக்காரணம் இவர்கள் பஸ் முதலாளிகளுக்கு பயந்து இருப்பதுதான் என்பதை நான் ஆயிரம் தடவை வேண்டுமானாலும் சொல்லுவேன். அதற்கு நான் வெட்கப்படவும் மாட்டேன். பயப்படவில்லை என்று சொன்னால் இதை நிறைவேற்றி விட்டு, அதன் பின்னால் சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இதே மன்றத்தில் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் வரீட்டுக்கு தகுந்தவாறு வரியை கூட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்ட போது அப்போது நடந்த அல்லோல கல்லோலத்தை நான் உடனிருந்து பார்க்கவில்லை யென்றாலும் எட்டியிருந்து பார்த்து கொண்டிருந்தேன். ஆகவே பஸ் முதலாளிகளுக்கு பயப்படவில்லை என்று சொல்லி தப்பித்துக்கொள்வதில் பயனில்லை. இந்த காங்கிரஸ் கட்சி பதவியில் இருப்பது வரை நமக்கு என்ன பயம் என்ற நினைப்பில்தான் அவர்களும் இருந்து வருகிறார்கள். காரணம் அவர்களிடமிருந்து ஏராளமாக தேர்தலுக்கு பணம் கிடைக்கிறது காங்கிரஸ் கட்சிக்கு. அவர்களும் வேண்டிய அளவு பணம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை யாரும் ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்கில்லை.

1 p.m. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு ஒரு திங்கள் எங்கள் ஊருக்கு வந்தார்கள். அப்பொழுது எங்கள் ஊரில் எல்லாம் அலங்காரம் செய்து இருந்தார்கள். இரண்டு வளைவுகள் கூட போட்டிருந்தார்கள். இவைகளைப் பார்த்து நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். அந்த இரண்டு வளைவுகளும் இரண்டு பெரிய பஸ் முதலாளிகளால் போடப்பட்டிருந்தன. அந்த வளைவுகளிலேயே 'இந்த பஸ் சர்வீஸ்' என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

இப்பொழுது எங்கள் ஊரில் ஒரு காந்தி சிலை வைக்கப்போகிறார்கள். அது யாரால் நன்கொடை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இரண்டு பெரிய பஸ் முதலாளிகள்தான் நன்கொடை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பெயரையும் அதன் கீழே எழுதப்போகிறார்கள். இப்படி கிடைக்கின்ற பணம் உங்களுக்கு குறைந்து விடும் என்ற பயத்தினால் தான் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்று நான் தீர்மானமாகச் சொல்லுவேன். அப்படி பணம் வாங்குகிறீர்களே என்று கேட்டால் கோர்ட்டின் ஆதாரம் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். ஒரு சிமிண்ட் கம்பெனிலிருந்து 50,000 ரூபாய் இந்தக் கட்சிக்கு தரப் பட்டிருக்கிறது என்று பத்திரிகையில் படித்த செய்தியை கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கோர்ட்டில் அது நியாயமானது, குற்றம் சொல்வதற்கு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஒரு பெரிய தொழிலை சமதர்மம் என்ற பெயரில் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய பத்து பேர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அவர்களை தேர்தலில் பயன்படுத்திக் கொண்டு தங்கள் கட்சிக்கு மெஜாரிட்டி கொண்டு வந்த பிறகு மற்ற இடங்களில் சம தர்மம்—சமய தர்மம் என்று பேசுகிறார்கள். சமதர்ம அக்கறை உள்ளவர்கள், அதற்கு ஏற்ற முறையில் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு கொடுப்பார்களானால் தொழிலை தேசிய மயமாக்குவதைப்பற்றி எந்த குறைபாடும் வந்துவிடாது. தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட அடுத்த மாதமே தனிப்பட்டவர்களிடம் இருக்கின்ற பஸ்கள் உடனேயே சர்க்காருக்கு வந்து விடும் என்று அர்த்தம் இல்லை. சர்க்கார் போடுகின்ற தீர்மானத்தின் வேகத்தைப்பற்றி ஏற்கனவே போடப்பட்ட தீர்மானங்களைப் பார்த்து நாம் தெரிந்து கொண்டு இருக்கிறோம். இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டால், ஸ்டீயத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம், ஸ்டீயத்திற்கு கட்டுப்பாட்டிருக்கிறோம் என்று அறிவிக்கின்ற ஒரு உன்னத செயலாகக் கருதப்படும். அமைச்சர் அவர்கள் தீர்மானத்தை வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். நான் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எல்லோரையும் கேட்டுக் கொள்வது என்ன வென்றால் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதன் மூலம் "நாங்கள் பஸ் முதலாளிகளுக்கு பயப்பட்டவர்கள் அல்ல, சம தர்மத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறோம்" என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பை தக்க விதத்தில் பயன் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தவறினால் இந்தத் தீர்மானத்தை எந்த நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்தோமோ அது இப்பொழுது நிறைவேறி இருக்கிறது.

[3rd September 1959]

[Sri C. N. Annadurai]

ஊரில் சென்று "பஸ் தொழிலை தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்று சொன்னோம், அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை" என்று சொல்வதற்கு போதுமான வாய்ப்பு கிடைத்து விட்டது. அதனால் எங்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய லாபத்தை நாங்கள் பெற்று விட்டோம். நீங்கள் லாபம் பெற வேண்டுமானால் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டு 1961-ல் இத்தனை பஸ், 1962-ல் இத்தனை என்று படிப்படியாகத் தேசிய மயமாக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பை கொடுத்த கனம் அண்ணாமலை அவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊகம் உள்ளவர்களாக இருந்தால் இந்த வாய்ப்பை பயன் படுத்திக் கொள்வார்கள். வெறும் அரசியல் வீராவேசத்திற்கு வேண்டுமானால் நீங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை நிராகரிக்கலாம். ஆனால் இந்த இரண்டையும் இந்த மன்றத்தில் இருப்பவர்களை விட பெரும்பாலான பொது மக்கள் கூர்ந்து கவனிக்கிறார்கள் என்பதை கவனப்படுத்தி கனம் அண்ணாமலையின் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இருக்கும்படியான தீர்மானத்தைப் பற்றி சர்க்காருடைய கருத்துகளும், எதிர்க்கட்சி கொண்டுள்ள கருத்துகளும் பலமாக வாதிக்கப்பட்டன. இதிலே ஆச்சரியமும், வேடிக்கையும் என்னவென்றால், தேசிய மயம் (நேஷனலைஸ்ட் டிரான்ஸ்போர்ட்) இல்லாதது போலவும், இவர்கள்தான் அந்தக் கொள்கையை முதலில் கொண்டு வருவது போலவும் பேசப்பட்டது. ஏற்கெனவே இருக்கும்படியான, நடந்துகொண்டிருக்கும் தேசிய போக்கு வரத்தை எந்த விதத்தில், எந்த அடிப்படையில் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும், என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால் சர்க்காருக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது. ஆனால் பூர்ணமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அதில் உள்ள சங்கடங்களையும் பார்க்கவேண்டும்.

தூரத்தில் இருந்து ஒரு மலையைப் பார்த்தால், படத்தில் பார்க்கும் ஒரு சித்திரத்தைப் போல் தான் இருக்கும். அதனால் சுலபமாக மலையின் மீது ஏறி அந்தப் பக்கம் போய்விட முடியும் என்று நினைத்துவிடக் கூடாது. மலையின் அருகில் சென்று பார்த்தால்தான் அங்கு உள்ள கரடு, முரடுகள் அந்த இடத்திலிருக்கும் காட்டு மிருகங்கள் எல்லாம் தெரியும். இதை யெல்லாம் பார்த்துத் தான் மலையைத் தாண்டி செல்ல வேண்டியிருக்கும். இல்லாவிட்டால் அண்ணா எழுதுகிற கதையின் முடிவைப் போல்தான் இருக்கும். கற்பனை மட்டம்தான் நன்றாக இருக்கும்.

எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சென்னை நகரத்தில் நடக்கும்படியான தேசிய பஸ் சர்வீசை பூர்ணமாக அவர்கள் நம்முடைய சொத்து என்று நினைத்து இருப்பார்களானால், ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், பஸ்களுக்கு தீவைத்த போது, நடந்த அனுபவத்தைப் பார்த்தால்.....

SRI C. N. ANNADURAI : On a point of order, Sir, நடைபெற்ற கிளர்ச்சியில் பஸ்ஸுக்குத் தீவைத்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று கருத்துப்பட சொன்னார்கள். இது பற்றி ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பு இருக்கிறது. பஸ் எரிக்கப்பட்டதற்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று தீர்ப்பில் விளக்கியிருப்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பில் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் சென்னை பொது மக்கள் இதைப்பற்றி நன்றாக அறிவார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of order, Sir, நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு மாறாக மக்கள் கருத்து தெரிவிப்பது நீதிமன்றத் தீர்ப்பை அவமதிப்பதாகாதா?

MR. SPEAKER : Mr. Karuthiruman will continue.

[3rd September 1959]

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : என்னுடைய பேச்சை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று தான் நான் நினைக்கிறேன்

SRI S. LAZAR : On a point of order, Sir. The hon. Member Mr. Anbazhagan was saying that we have no right to criticise the judgment of a court. Unfortunately, it is not so. I would like to bring to the notice of this House that any judgment, after it has been delivered, is liable to be criticised.

MR. SPEAKER : I have passed over that point. I have supported hon. Member's (Sri Lazar's) point.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : எடுத்துக்கொண்ட பஸ் போக்குவரத்தில் சில குறைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் நீக்கி, பொது மக்கள் எல்லோரும் அதை பொது சொத்து என்று பாவிக்கக் கூடிய நிலை வந்தவுடன் காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு தேசிய மயமாக்கும் விஷயத்தில் எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் கிடையாது. அதை அவர்கள் கண்டிப்பாகச் செய்வார்கள். ஆனால் எல்லா சூழ்நிலையையும் பார்த்துத் தான் செய்வார்கள்.

(The hon. Member was addressing his remarks to the Members on the Opposite Benches.)

MR. SPEAKER : The hon. Member must address the Speaker and he should not carry on a talk across the table with other hon. Members.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : தேசிய மயமாக்கும் விஷயத்தில், ஆவடி சமுதாய பாணியை இணைத்து கூறி இது உங்கள் கொள்கை தானே என்று கேட்கிறார்கள். சில சமயம் குற்றம் செய்தவன் உண்மையைக் கூறலாம், அவனைத் தூங்க விட்டுப் பார்த்தால், தூக்கத்தில் உண்மையை பிதற்றி விடுவான். இது போலீசில் உண்மையை அறிய கையாளும் ஒரு முறை. உண்மையாகவே அவர்கள் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பார்களேயானால் நான் அதை வரவேற்கிறேன்.

முன்பு சட்ட சபையில் பஸ்களின் மீது வரி போட்ட சமயத்தில் பஸ் முதலாளிகள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். இப்போது ஆதரித்துப் பேசக்கூடிய எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அப்பொழுது எப்படி நடந்துகொண்டார்கள் என்பதை அறிய சட்டசபை "புரோவீடிங்ஸ்" பார்க்க வேண்டும்.

SRI C. N. ANNADURAI : முன்பு வரி போட்ட பொழுது சட்ட மன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இல்லை. ஆகவே கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது பொருத்தம் அல்ல.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : அப்படியானால் அப்பொழுது நடந்த விஷயத்தை இவர்கள் ஏன் இப்பொழுது கொண்டு வரவேண்டும் என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அப்பொழுது நடந்தது என்னவென்றால் பஸ் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவு தரும்படியான நிலையை பார்க்க முடிந்தது. ஒவ்வொரு சீட்டிற்கும் வரி போட வேண்டும் என்று சொன்ன சந்தர்ப்பத்திலே எதிர்க்கட்சியிலிருக்கும் கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள், சர்க்காருக்கு அதிக வருமானம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உண்மையாக இருந்திருக்குமானால் அவர்கள் அப்போது ஏன் வெளி நடப்பு நடந்தார்கள்? அப்போது, ஏழைப் பங்காளிகள் என்றும் பஸ் முதலாளிகளுக்கு விரோதிகள் என்றும் தங்களைச் சொல்லிக்கொள்பவர்கள் எல்லாம், அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக வரி போடவேண்டும் என்று சொல்லாமல் வெளிநடப்புச் செய்தார்கள். தீர்மானத்தை எதிர்த்து போட்டுப் போடவும் செய்தார்கள் என்பதை சபைக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே இவர்கள் திட்டம் எப்படி இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது.

[3rd September 1959] [Sri P. G. Karuthiruman]

இந்தத் தீர்மானம் பொது மக்களின் அபிமானத்தைப் பெறுவதற்காக இவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பது போல் தோன்றுகிறது. அந்த முறையில்தான் இந்தத் தீர்மானம் அமைந்திருக்கிறது. சூர்ப்பனகை ராமனிடம் சென்றபோது அவள் போட்டிருந்த வேஷத்தை ஞாபகப்படுத்துகிறது. சூர்ப்பனகை, தான் ராமனிடம் தன் உண்மையான ரூபத்தில் சென்றால் தன் எண்ணம் நிறைவேறாது என்று எண்ணி வேஷம் போட்டுக் கொண்டு சென்றாளாம். இதே திரு. அண்ணாதுரை அவர்களுடைய பாணியில் சொல்ல, கம்பர் கூறியதையே சொல்ல விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு).

"கானினுயர் கற்பக முயிர்த்த கதிர்வல்லி
மேனிநனி பெற்று.....(சிரிப்பு).

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் என்னைப்பார்த்துக் கவி சொல்ல வேண்டாம். சுருக்கமாக கருத்தைச் சொல்லட்டும். (சிரிப்பு).

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : சூர்ப்பனகை ராமனிடம் சென்றபோது,

"கானினுயர் கற்பக முயிர்த்த கதிர்வல்லி
மேனிநனி பெற்றுவினை காம நிறை வாசத்
தேனின்மொழி யுற்றினிய செவ்விநனி கொண்டோர்
மாவின்விழி பெற்றாமயில் வந்ததென வந்தாள்"

என்று கம்பர் சொல்கிறார். தன் உண்மையான ரூபத்துடன் சென்றால் ராமர் தன்னை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார் என்று எண்ணி அவள் அவ்வாறு சென்றாள் என்று அவர் கூறுகிறார். அதே போல நீங்கள் பொதுமக்களிடம் தீர்மானத்தைப் பற்றி அருக்குமொழியில் பேசி அவர்களுடைய அபிமானத்தைப் பெற எண்ணலாம். வேஷம் போட்டாலும் உண்மையைக் கண்டு பிடித்துவிட முடியும். சூர்ப்பனகைக்கு மூக்கும் காதும் அறுந்தவுடன் அவளுக்கு உண்மை ரூபம் வந்து விட்டது. இந்த ரூபத்தைப் பார்த்தால் பொதுமக்கள் நிச்சயமாக மூக்கையும் காதையும் அறுப்பார்கள். (சிரிப்பு). எது உண்மை, எது உண்மை அல்ல என்பதற்கு பொது மக்கள் சரியாகத் தீர்ப்புக் கொடுத்து வருகிறார்கள். இது போன்ற தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கையெல்லாம் நீங்கள் பாண்டிச்சேரியில் காட்டி போட்டு வாங்கியிருக்கலாம். ஆனால் பாண்டிச்சேரி நமது ராஜ்யத் துடன் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. அது தனி ராஜ்யம். சர்க்கார், இப்போது இல்லாவிட்டாலும், நிச்சயம் படிப்படியாக பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலை தேசியமயமாக்குவார்கள். அதை வெறுமனே தேசியமயமாக்கும் கண்ணோட்டத்துடன் மட்டுமே செய்யமாட்டார்கள். பொதுமக்களின் வாழ்க்கை வசதிகளுக்கு வகைகள் செய்யவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் செய்வார்கள். மக்களுடைய முக்கிய தேவைகள், அதாவது உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகிய தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்து விட்டு இந்த தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தை தீவிரமாக நிறைவேற்ற வேண்டும். அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்த பிறகு, பஸ் போக்குவரத்து போன்றவைகளை தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தை, எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்ற வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு நிறைவேற்ற வேண்டும். அவைகளைச் செய்யாமல் சர்க்கார் எல்லாவற்றிலும் கைவைத்துவிட்டால், முக்கியமான திட்டங்கள் நிறைவேறாது. அப்படி நேர்ந்தால் அப்போது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் "பார்த்தீர்களா நாங்கள் குறப்பிட்ட திட்டங்களை நீங்கள் நிறைவேற்ற முடியவில்லை" என்று குற்றம் சாட்டுவார்கள். அவ்வாறு மக்களிடத்திலும் பிரசாரம் செய்வார்கள். அதற்குப் பயன்படக் கூடியதாகத்தான் இந்தத் தீர்மானம் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிக் காரர்களை போக்குவரத்து மானியத்தின் கோரிக்கையின் போது, "பஸ் போக்குவரத்துத் தொழில் தனியாரால் நடத்தப்படும் இடங்களில் அவர்களுக்கு நிறைய வருமானம் வருகிறது, அங்கே திறமையும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் அது சர்க்காரால் நடத்தப்படும் இடங்களில் வருமானமும், திறமையும் குறைவாக இருக்கின்றன" என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இவர்களுடைய பேச்சு முன்னுக்குப் பின் முரணானதாக இருக்கிறது. எந்த விஷயத்திலும் இவர்களுக்கு நிலையான கொள்கை இல்லை என்பதை இது காட்டுகிறது.

[3rd September 1959]

SRI C. N. ANNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதற்கு முன்பும், கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட கருத்திற்கு நேர்மாறான கருத்தைத்தான் நான் தெரிவித்திருக்கிறேன் தவிர, அவர் குறிப்பிட்ட மாதிரி நான் பேசவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலில், தனியாரால் நடத்தப்படும் இடங்களில் இருப்பதைவிட அதிகமான திறமையே சர்க்காரால் நடத்தப்படும் இடங்களில் இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கின்றேன்.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR : On a point of order, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. அரசாங்கத்தால் பஸ் தொழில் நடத்தப்படும் இடங்களில் திறமையும், வருமானமும் குறைவு என்று ஸ்ரீ அண்ணாதுரை மாத்திரம் சொல்லியிருக்கிறார் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தால் பஸ் போக்குவரத்துத் தொழில் நடத்தப்படும் இடங்களில் வருமானமும், திறமையும் குறைவு என்று இந்த சபையில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : யார் கூறியது உண்மை என்று சொல்ல வேண்டியது சபாநாயகரின் வேலை அல்ல. அந்தத் தீர்ப்பை சபை கொடுக்க முடியும். அதை நான் கொடுக்க வேண்டியதில்லை.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : வசிஷ்டர் வாயால் பிரம்ம ரிஷி என்று சொன்ன மாதிரி, திரு. அண்ணாதுரை அவர்களே சர்க்காரால் பஸ் போக்குவரத்துத் தொழில் நடத்தப்படும் இடங்களில் திறமை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னதைக் கேட்டு நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். இதே கருத்தை அவர் வெளியில் சொல்வாரோ மாட்டாரோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். இங்கே அவர் பேசுவதற்கு கனம் அமைச்சர் பதில் சொல்லி விடுவார்.

SRI C. N. ANNADURAI : ஒரே நாளில் நான் ராவணனாகவும், வசிஷ்டராகவும் ஆனதற்கு சந்தோஷப்படுகிறேன். என்னை அவ்வாறு ஆக்கிய கனம் அங்கத்தினருக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : தாம் ஒரே நாளில் ராவணனாகவும், வசிஷ்டராகவும் ஆனதாக ஸ்ரீ அண்ணாதுரை சொல்கிறார். அவர் பல வேஷத்தில் வருவதால் எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும். இவையெல்லாம் இலக்கிய உதாரணங்கள். இவைகளை அவர் தவறாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார் என்று நினைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : தவறாக இருந்தால் நானும் சொல்ல விடமாட்டேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள திட்டங்களில் பொதுமக்களுக்கு அதிகியாவசியமான திட்டங்களை யெல்லாம் முதலில் நிறைவேற்ற வேண்டியது முக்கியம். அதற்குப் பிறகு தான் தேசியமயமாக்கும் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பஸ் போக்குவரத்துத் தொழிலை தேசியமயமாக்க வேண்டாம் என்று சர்க்கார் எண்ணவில்லை. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை இப்போது வற்புறுத்தவும் வேண்டியதில்லை. இந்தத் தொழிலை தேசியமயமாக்கும் காரியத்தைச் சர்க்கார் உரிய காலத்தில் செய்யும். இதை படிப்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்பது காங்கிரஸின் கொள்கையாகவும் இருக்கிறது என்று கனம் நிதி அமைச்சர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் சொன்னார். இதுவே மத்திய சர்க்காரின் கொள்கையாகவும் இருக்கிறது. இக்காரணங்களால், இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வேண்டியது அவசியமில்லை என்று கூறி என் வாரிதையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***SRI V. SUBBIAH :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணாமலை கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானம் மிக மிக வரவேற்க வேண்டிய தீர்மானம். இந்த நாட்டில் முடிமன்னர்களாக இருந்தவர்களையும், சமஸ்தானாதிபதிகளாக இருந்தவர்களையும் அந்த நிலையிலிருந்து அகற்றியவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்ப்பதைப் பாரக்கும்போது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தில்

[3rd September 1959] [Sri V. Subbiah]

சமதர்மம் நிலவ வேண்டுமானால் அரசாங்கத்திடம் திறமை இருக்கவேண்டியதும், அரசாங்கத்தில் நிதி நிலைமை நன்றாக இருக்கவேண்டியதும் மிகவும் முக்கியம். இதற்கு அனுசூலமாக மக்களிடம் பண்பு இருக்க வேண்டும். அரசாங்கச் சொத்து, தங்கள் சொத்து என்ற பொறுப்புணர்ச்சி மக்களுக்கு இருக்க வேண்டும். இந்த நாட்டில் ஜபீந்தாரி முறையை ஒழித்தவர்கள் டிரான்ஸ்போர்ட் முதலாளிகளுக்கு பயப்படுகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. எங்கள் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் பேராசிரியர் என். ஜி. ரங்கா "நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதாயிருந்தால் அதே நேரத்தில் இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தொழில்களிலும் உச்ச வரம்பை கொண்டு வரவேண்டும். இந்த நாட்டில் உள்ள மில் முதலாளிகளும், மற்ற முதலாளிகளும் உச்ச வரம்பு கோட்பாட்டிற்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள பணக்காரர்களை அழித்துவிட வேண்டுமென்பதில்லை. சமுதாயத்தில் கீழேயுள்ள பிச்சைக்காரர்கள், ஏழைகள் ஆகிய எல்லோரையும் நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும்" என்று சொல்கிறார்.

MR. SPEAKER : சபையில் சப்தம் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் சுப்பையா நாயக்கர் அவர்கள் பேசுவதை எல்லோரும் கேட்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. SUBBIAH : இன்றைக்கு நாட்டிலே பூதான மகரிஷி என்று சொல்லக்கூடிய வினோபா அவர்கள் இந்தத் தத்துவத்தை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே யாரும் வறுமையால் வாடக் கூடாது என்பதுதான் சமதர்மத்தின் அடிப்படை. தனிப்பட்டவர்கள் இந்த நாட்டிலே தொழில் நடத்த முடியாது என்று சொல்ல முடியாது. இன்றைக்கு டி.வி.எஸ். டிரான்ஸ்போர்ட் இருக்கிறது என்றால், அதைப் பார்த்து எல்லோரும் பெருமைப்படவேண்டிய அளவில் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகிறார்கள். அந்த அளவில் யாரும் நடத்த முடியாதபடி நூற்றுக்கணக்கான பஸ்களை எல்லாப் பகுதிகளிலும் விட்டு நல்ல முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு லாபகரமாகவும் இருக்கிறது. அவர்களிடம் நிர்வாகத் திறமை இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் நமது பகுதியில் மிக அறிவுள்ள, திறமை படைத்த, தொழிலில் அனுபவமுள்ள தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அதே பஸ் போக்குவரத்தை நடத்தியும் கூட டி.வி.எஸ். அளவுக்கு இங்கே வருமானம் இல்லை. அதே நேரத்தில் டி.வி.எஸ். ஸ்தாபனத்தில் தொழிலாளிகள் சுபிட்சமாக இருக்கிறார்கள், ஸ்டிரைட் போன்றவைகள் இல்லை என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கொள்கை இருக்கவேண்டுமானால், தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய சிறு சிறு பஸ் ரூட்டுகளை அரசாங்கம் ஆதரிக்க வேண்டும். 15 மைல்களுக்கு உட்பட்ட ரூட்டுகளில், 3 பஸ்கள் அல்லது 1 பஸ் விடக்கூடியவர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டும். முனிசிபாலிட்டிகள் 2 பஸ்கள் அல்லது 3 பஸ்கள் எடுத்து அவர்களால் திறமையாகவும், லாபகரமாகவும் நடத்த முடியும் என்று மக்களுக்குக் காட்டினால், அது எதிர்காலத்தில் இந்த நாட்டிலுள்ள அவ்வளவு போக்குவரத்தையும் எடுத்துக்கொள்ள வழிகாட்டியாக இருக்கும். ஆகையால் அதைச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு டி.வி.எஸ். நிர்வாகத்தைப் பார்த்தால், நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. இத்தகைய ஒரு நிர்வாகம் நமது ராஜ்யத்திலேயே இல்லை—நமது நாட்டிலேயே இல்லை என்று சொல்ல முடியும். அவ்வளவு நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். இதை நாம் அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். நாட்டிலேயுள்ள எல்லாவற்றையும் சமதர்மமாக்கவேண்டியது என்பது ஜனநாயகத் தத்துவத்தின் அடிப்படையாக இருப்பதால் அந்த முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும். ஆகையால் கனம் அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானம் பொறுத்தவரையில் காலம் பற்றி வேண்டுமானால் ஒப்புக்

[Sri V. Subbiah] [3rd September 1959]

கொள்ளமுடியுமே தவிர, பக்குவம் பற்றி வேண்டுமானால் ஒப்புக்கொள்ள முடியுமே தவிர, இதை எதிர்ப்பது என்பது ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. C. SADAYAPPA MUDALIAR : கனம் பேரவையார் அவர்களே, பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று கனம் அண்ணாமலை கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தைப் பொறுத்த வரையில் அவசரமாகத் தீர்மானம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தை நான் எதிர்க்கிறேன். ஆனால் பஸ் போக்குவரத்தை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று ஒரு எண்ணம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம், கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் பேசுகிறபோது, இதிலே அவர் கட்சி வளர் ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்பதை நன்றாகப் புரியும்படி சொன்னார்கள். தேசியமாக்க வேண்டுமென்ற ஒரு திட்டம் நாட்டிலே பல ஆண்டு காலமாகவே இருந்துகொண்டு வருகிறது. அப்படிச் செய்வதன் பலன் என்ன என்பதை நாம் தெரிந்துகொண்டு வருகிறோம். பல திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில் தேசியமயமாக்குகிற திட்டங்களெல்லாம் நம்முடைய நாட்டிலே நல்ல முறையில் நடப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாமலே இருந்து வருகிறது. இப்போது இருக்கக்கூடிய பெரிய பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொள்வோமானால், ஆண்களுடைய கஷ்டத்தை அதிகரிப்பதாக ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக தொழில்களையெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்கிற நிலை ஏற்படுமானால், சர்க்காரும் ஒரு முதலாளி யினுடைய நிலையில்லாத இரகசியம் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி சர்க்கார் ஒரு பெரிய முதலாளியாக ஆகவேண்டுமென்றால், நாட்டிலே சுதந்திரம் பெற்று இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். சர்க்கார் மாத்திரம் முதலாளியாகக் கொண்டுபோனால் நாட்டிலே மற்ற தொழில்கள் வளர்ச்சியடைவதற்கும், மற்றபடி எல்லாம் ஜனநாயக முறையில் நடப்பதற்கும் சிரமம் ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். தொழில்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வது அது அவ்வளவு சலபமான காரியமல்ல. இன்றைக்கு தனிப்பட்ட தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடக்கிறது. நாட்டின் தேவைக்கேற்றவாறு தொழில்கள் நடக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். எனவே மக்கள் எல்லோருக்கும் வேலை கொடுத்து எல்லோரும் சுகமாக வாழ, சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கக்கூடிய வகையில் பல தொழில்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது, தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளதால் சில முதலாளிகள் பணத்தை தொழில்களில் போடக் கூடப் பயப்படக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்காக நாட்டிலே எதையும் தேசிய மயமாக்கக்கூடாது என்ற கொள்கை அல்ல. அவசரப்பட்டு இம்மாதிரி செய்தால், பெரிய பெரிய தொழில்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டால், தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பிக்கக்கூடிய தொழில்கள் எல்லாம் சர்க்காராலேயே நடத்தப்படவேண்டும், என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டுப் போய்விடும். மற்றவர்கள் ஊக்கத்தோடு நல்ல முறையில் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கக்கூடியவர்கள் கூட இம்மாதிரி முயற்சியில் ஈடுபட முன்வரமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நாட்டிலே வரக்கூடிய தொழில்கள் எல்லாவற்றையுமே தேசியமயமாக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுப் போய் விடும். இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், இந்த நாட்டிலே, அதிலும் தமிழ் நாட்டிலே, பஸ் போக்குவரத்து தேசியமயமாக்கப் படவேண்டும் என்று சொன்னதன் காரணங்களைப் பார்க்கும்போது காங்கிரஸ் கட்சி பஸ் முதலாளிகளால் வளருகிறது, பஸ் முதலாளிகள் காங்கிரஸில் இருக்கிறார்கள், கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் கூட, பஸ் முதலாளிகள் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு சாதகமாக இருக்கிறார்கள் என்று பல முறை எடுத்துக் காட்டியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது காங்கிரஸ் கட்சியானது பஸ் முதலாளிகளுடைய கையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள் என்று புரிந்து கொண்டேன். இந்தச் சபையில் அவரே பேசியிருக்கிறார், இந்தக் கட்சியின் நோக்கம் சமதர்ம சமுதாயம் என்பதும், சம தர்ம சமுதாயம் காங்கிரஸிலிருந்து தான் வந்தது என்றும் சொல்லிக்கொண்டு கட்சி வளர்ச்சியடைய முதலாளிகளுடைய உதவியை நாடுகிறது என்று கூறும்போது அது மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. காங்கிரஸின் லட்சியம்—அதன்

[Sri S. C. Sadayappa Mudaliar]

வளர்ச்சி—பரம மக்களின் வளர்ச்சியில் இருக்கிறதே தவிர, முதலாளிகளின் ஆதரவைக் கொண்டு இந்தக் கட்சி வளர்ச்சியடையவில்லை என்று கனம் அண்ணாதுரை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தேர்தல் காலத்தில் அவர்களுடைய தயவு தேவையாயிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. ஜனநாயக முறையில் தேர்தல் நடக்கிறதே தவிர, பஸ் முதலாளிகளுடைய ஆதரவைக் கொண்டு கட்சி நடக்கிறது என்று சொல்லுவது சரியல்ல.

அவர்களுடைய நோக்கமெல்லாம், மக்கள் 2½ ஆண்டுகளாக என்னென்ன திட்டங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்கும்போது கொடுப்பதற்காக வேண்டி பஸ்களை தேசிய மயமாக்கவேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு போனோம். அதை ஆளும் கட்சியாளர்கள் எதிர்த்து விட்டார்கள் என்று அப்படி எதிர்ப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை உண்டுபண்ணவேண்டும் என்பதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, காங்கிரஸின் லட்சியம், மக்களுக்காக வேண்டி செய்கிற திட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் நன்றாக அறிந்த மக்கள் பஸ்களை தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிர்த்தார்கள் என்று சொன்னால் நம்பமாட்டார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக பஸ்களை தேசிய மயமாக்குவதால் பல கோடி ரூபாய்கள் வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு தொழில் நடத்தினால் லாபம் இருக்கத் தான் செய்யும். ஆனால் இந்தத் தொழிலை நாம் எடுத்துக் கொண்டால் லாபகரமாக இருக்குமா? அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் 12 கோடி ரூபாய் நமக்குக் கிடைக்குமா? என்று பார்க்கும்போது பணத்தை வீணாகச் செலவு செய்ய உதவிமே தவிர நல்ல முறையில் தொழில் நடத்த முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : இப்போது மணி 1-30 ஆகி விட்டது. கனம் அங்கத்தினர் அடுத்த உத்தியோகச் சார்பற்ற தினத்தில் நடக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தின்மீதான விவாதத்தில் தொடர்ந்து பேசலாம். இந்தச் சபையை நான் நாளை காலை 8-30 மணி வரையில் ஒத்தி வைக்கிறேன்.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

B. Reports, Notifications and other papers.

50. The Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959.
51. The Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959.
52. The Madras Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959.
53. The Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1959.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, the 4th September 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (the Hon. Dr. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Sugar

S.N.Q. 1.—SRI S. LAZAR : } Will the Hon. the
SRI A. A. RASHEED : } Minister for Home be pleased to state—

(a) the reasons for the sudden scarcity of sugar;

(b) the reason for the sudden rise in price of sugar; and

(c) the steps taken to make sugar available to the consumers to required quantity at fixed prices?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) There has been a fall in the production of sugar in the current year to the tune of 10,000 tons in the States of Andhra Pradesh, Madras, Mysore and Kerala. Due to the imposition of the Sugar (Movement Control) Order, 1959, by the Government of India on 27th July 1959 the usual flow of about 3,000 tons from the North India Mills has stopped. Further, the Western Regions in Andhra Pradesh were getting their supplies mainly from Bombay and this source is also not available to them now. Due to inflated demand in Andhra, the imports to Madras from Andhra have come down. As a result of these factors, the prices of sugar has in the recent weeks gone up and an initial slight increase in the price has resulted in some kind of psychological panic which has resulted in turn in further increase in price.

(c) The South Indian Sugar Mills Association have opened nearly 6,200 fair price shops in various districts to make sugar available to the public at the fixed price of Rs. 1.63 per viss. The Government have also addressed the Government of India to allot 4,000 tons of sugar immediately to ease the situation.

SRI S. LAZAR : ஸார், இந்தச் சர்க்கரையை அந்தந்தக் கம்பெனிகளின் ஸ்டாக்கிஸ்டுகள் வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா? உற்பத்தியாளர்கள் நேரடியாக “ரிடைல் டிலர்களுக்கு” கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களுடைய ஸ்டாக்கிஸ்டுகளுக்குக் கொடுப்பதன் காரணமாக அந்த ஸ்டாக்கிஸ்டுகள் சரியான முறையில் அதை விநியோகம் செய்யாததால் சர்க்கரையை நேரடியாக “ரிடைல் டிலர்”களுக்குக் விற்கக்கூடிய வாய்ப்பை இந்த சர்க்கார் தேடித் தருமா?

[4th September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government of India are rightly interested in building up our export trade with reference to sugar and they did export certain quantity. They did not anticipate this crisis in the sugar situation.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், சர்க்கரை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய ஹோட்டல்கள், ரொட்டிக் கடை, மிட்டாய்க் கடை போன்ற கடை வியாபாரிகளுக்குத் தேவையான அளவுக்கு சர்க்கரை கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிற காரணத்தினால் கள்ள மார்க்கட்டிலே அதிகப்படியான விலைக்குச் சர்க்கரை விற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ஆகவே அவர்களுக்குத் தேவையான அளவு கிடைக்கச் செய்ய, விற்பனை வரி அதிகாரிகளைக் கேட்டு அந்த வியாபாரிகள் முன்பு எந்த அளவுக்குச் சர்க்கரை உபயோகித்து வந்தார்களோ அதைப் பார்த்து அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குச் சர்க்கரை கிடைக்கச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஓரளவுக்குப் பற்றிக் குறை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்குத் தேவையான அளவுக்குக் கொடுத்தால் பொதுமக்களுக்குச் சர்க்கரை கிடைக்காமல் கள்ள மார்க்கட் இன்னும் அதிகரித்துவிடும். கூடுமானவரை தேவையின் அளவுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

SRI P. G. MANICKAM : நடப்பு வருஷத்தில் எந்தெந்த இடங்களில் சர்க்கரை ஆலைகள் ஆரம்பிக்க சர்க்காரால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பல இடங்களில் கரும்பு உற்பத்தியாகிறது. கூட்டுறவு முறையில் வைத்துக்கொள்வதா? பிரைவேட் செக்டாரில் வைத்துக்கொள்வதா என்பதை அவ்வப்போது மனுக்கள் வரும்போது அவைகளைப் பரிசீலனைசெய்து ஆங்காங்கு சர்க்கரை ஆலைகள் அமைக்கப்படும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : சில்லரை வியாபாரிகளுக்குச் சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை என்று சென்னை சில்லரை வியாபாரிகள் சங்கத்திலிருந்து ஏதாவது கோரிக்கைகள் வந்ததா? அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சென்னையைச் சுற்றி இருக்கக்கூடிய பிராந்தியங்களில் 891 சில்லறைக் கடைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் அனேகமாக டி.யு.வி.எஸ். மூலமாக வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : டவுன்களில் இருக்கக் கூடிய கடைகளுக்குத்தான் சர்க்கரை கிடைக்கிறது. கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் கடைகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கும் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எந்தெந்த மாவட்டத்தில் தேவை இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கொடுக்கப்படுகிறது. தஞ்சையில் 576 கடைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமப் புறங்களிலும் வைக்கப்படுகின்றன.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Government aware of the fact that even though the retail price of sugar per viss is fixed at Rs. 1-63, it is sold at Rs. 2 in the City of Madras? For instance, for my domestic consumption I have to pay Rs. 2 in the local market. Is the Government aware of the fact that the retail dealers, instead of selling to the consumers, sell away in bags large quantities to hotel-keepers and other bakery owners?

[4th September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்கிறவர்களோடு ஏற்பாடு செய்தது. இது “ரீடைல் டீலர்”கள் மூலம் விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்பதுதான். ஆகையால் 6,200 சில்லறைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டன. அந்தச் சில்லறைக் கடைகள் மூலமாக இப்பொழுது சர்க்கரை விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. சர்க்கரை உற்பத்தியாளர்கள் ஏதோ செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல இடம் இல்லை.

SRI A. A. RASHEED : What is the total production of sugar in our State? Is there any proposal to open more sugar factories in our State during this year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The total production of sugar in 1957-58 was 68,000 tons, whereas in 1958-59 it was 78,000 tons. In 1958-59 the production had gone up by 10,000 tons. But in Andhra from 153,000 tons in 1957-58 it had gone down to 120,167 tons. We have been urging on the Government of India that we must be enabled to have a few more sugar factories. But the Government of India were not willing till recently. Now they are agreeable to permit the opening of a few sugar factories in co-operative or private sector in this State.

SRI S. LAZAR : ஸார், திடீரென்று மார்க்கெட்டில் நெருக்கடி வந்ததற்குக் காரணம் ஸ்டாக்கிஸ்டுகள் வழக்கமான முறைகளில் மூட்டைகளை விநியோகிக்காமல் பதுக்கி வைத்ததுதான் என்று அரசாங்கத்துக்கு பல இடங்களிலிருந்து புகார்கள் வந்திருக்கின்றனவா? அப்படியானால் அந்த ஸ்டாக்கிஸ்டுகளை எடுத்துவிட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சில வியாபாரிகளிடமிருந்து புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரை சர்க்கரையை விநியோகிக்கும் பொறுப்பு மொத்த வியாபாரிகளிடத்தில் இல்லை. சில்லரை வியாபாரிகளிடந்தான் இருக்கிறது. இந்தமாதிரிப் பற்றிக் குறைக்குக் காரணம் முன்பே சொன்னேன். எவ்வளவு சர்க்கரை நமக்கு வேண்டுமோ அவ்வளவு சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை. இருபத்தியேழாயிரம் டன்தான் இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து கிடைக்கும். நாலாயிரம் டன் ஆந்திர ராஜ்யத்திலிருந்து கொண்டு வருவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் முயற்சி செய்தது. ஆனால் இரண்டாயிரம் டன்தான் வந்தது. வட நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தி இருக்கிறோம். அது வரவில்லை. மீண்டும் வற்புறுத்தி வருகிறோம். இதெல்லாந்தான் இப்பொழுது ஏற்படக்கூடிய பற்றாக்குறைக்குக் காரணம்.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that sugar was sold at 5 annas per viss in the pre-war days and what is the reason for 600 per cent increase in the price in 15 years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Hon. Member is aware of the corresponding rise in prices of various other articles since the pre-war days.

SRI T. T. DANIEL : May I know whether this rise in the price of sugar is due to the fact that large quantity of sugar has been exported from our country when there is not sufficient quantity to meet our internal requirements?

[4th September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சென்னை நகரில் வசிக்கின்றவர். சென்னை நகரிலும் சுற்றுப்புறத்திலும் 891 சில்லரைக் கடைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னேன். அதெல்லாம் டி.யு. வி. எஸ். மூலமாக நடைபெறுகிறது. அங்கே போய்க் கேட்டால் நிச்சயமாக ஒரு வீசை கொடுத்துவிடுவார்கள். ஒரு வீசைக்கு மேல் வேண்டுமென்றால் கள்ள மார்க்கெட்டுக்குத்தான் போக வேண்டும். சில பேர்கள் தினம்தான் போய் வாங்க வேண்டி இருக்கும். இல்லை யென்றால் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியாது. ஒரு வீசைக்கு மேல் கொடுத்தால் வேண்டாதவர்கள் வாங்கி கள்ள மார்க்கெட்டிலே விற்றுவிடுவார்கள். ஒரு வீசை வேண்டியவர்கள் யாரும் டி.யு.வி.எஸ்.விலிருந்து வாங்கலாம். ரூபாய் 1.63 நியைபைசேவுக்கு வாங்குவதிலே ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : சர்க்கரைத் தேவை அதிகப் பட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் ஏராளமான நிலங்களில் கரும்புப் பயிர் ஆவதன் காரணத்தால் உணவுப் பொருள்கள் பயிர் செய்யக்கூடிய நிலங்கள் குறைவுபட்டு வருவது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். எதோ ஐயாயிரம் நாலாயிரம் ஏக்கரங்களில் கரும்புப் பயிர் செய்வதால் உணவு உற்பத்தி குறைந்து விடாது. உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலம் ஏராளமாக இருக்கிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த நியாய விலைக் கடைகளில் சர்க்கரை ரூ. 1.63-க்கு விற்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு சொசைட்டி இருக்கும் இடங்களில் கூட்டுறவு சொசைட்டியில் ஸ்டாக் இருக்கும் வரை இந்த விலைக்கு சில்லரைக் கடைகளிலும் விற்கப்படும். அதற்குப் பிறகு விலை ரூ. 2-4-0 வரை கிராமப் புறங்களில் உயர்ந்துவிடுவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் அதைக் கண்காணிக்க வகை செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நியாயவிலைக் கடைகளைப் பொறுத்த மட்டில் இந்தக் கடைகளிலே ஏதாவது தவறுதல் நடந்தால் உடனே கடை லைசென்சுதாரர்களை நீக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகப் புகார்கள் வரும்போது அப்போதைக்கப் போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இருந்தாலும், தவறுதல் நடப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நான் முன்பே விளக்கினேன்.

SRI N. S. RAMALINGAM : தஞ்சை ஜில்லாவில் ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலையைத் தவிர, இரண்டு தனிப்பட்டவர்களுக்கு லைசென்சு கொடுக்கப் பட்டதே, அந்த ஆலைகள் எப்பொழுது வேலை துவங்கும். எப்பொழுது உற்பத்தி ஆரம்பமாகும் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் ஒன்றும் இல்லை.

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI : தலைவர் அவர்களே, ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் முதலில் நேரடியாக சில்லரை வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்காமல், ஏஜெண்டு மூலமாகவே கொடுத்து வந்தார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபடி, இப்பொழுது மாறுதல் இருந்தால், சில்லரை வியாபாரிகளுக்குக் கொடுப்பதில் என்ன கொள்கைகளை அனுசரித்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கூட்டுறவு சங்கங்கள் இல்லையென்றால், குறிப்பிட்ட சில லைசென்சுதாரர்களுக்கு லைசென்சு கொடுத்து, அவர்கள் மூலமாக சில்லரைக் கடைகள் வைத்து நடத்தப் படுகின்றன.

[4th September 1959]

SRI S. LAZAR : மொபஸல் நகரங்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் ரீடெயில் டீலர்களுக்கு வேண்டிய சரக்கு பூராவும் ஸ்டாக்கிஸ்டுகள்தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. They will have to depend entirely upon the sweet will and pleasure of the stockists and not on the manufacturer. இதை மாற்றுவதற்கு ஏதாவது ஒரு ஏற்பாட்டை இந்த அரசாங்கம் செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எல்லா மாவட்டங்களையும் விட திருச்சி மாவட்டத்தில்தான் அதிக சில்லரைக் கடைகள் இருக்கின்றன. ஆயிரத்து எழுபத்தொன்பது கடைகள் இருக்கின்றன. அந்த சில்லரைக் கடைகளை வைத்திருக்கின்றவர்களில யாராவது சரியாக நடக்கவில்லை என்று புகார் சொன்னால், கவனிக்கலாம்.

SRI T. SAMPATH : Sir, the Hon. Minister stated that the Centre had allotted an additional quota of 4,000 tons. May I know Sir, when we can get that additional quota?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்தக் கோட்டா இன்னும் கிடைக்கவில்லை. கொடுக்கும்படி நாங்கள் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

SRI A. A. RASHEED : Is the production of sugar in our State self-sufficient to meet our requirements?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We are deficit by 35,000 tons of sugar so far as Madras State is concerned. I would also like to tell the Hon. Member that our consumption of sugar is much higher than even Andhra. Andhra consumes only 4-8 lb. per day whereas we consume 8 lb. per day.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : May I know from the Hon Minister the reason for the sudden scarcity of sugar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முதலிலேயே விடை அளித்தேன். முக்கியமாக 35 ஆயிரம் டன் நமக்குப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இருந்தாலும், ஆந்திராவிலேயிருந்து வந்துகொண்டிருந்தது. வட நாட்டிலேயிருந்தும் கொஞ்சம் வந்துகொண்டிருந்தது. ஆந்திராவில் சில பிராந்தியங்களுக்கு பம்பாயிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்தது. தெற்கு மண்டலம் போட்டதால் தடைப்பட்டுப் போய்விட்டது. ஆந்திராவிலும் உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. நடப்பு வருஷத்தில் பத்தாயிரம் டன் உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் சொல்லப்படுகிறது—வெல்ல விலை அதிகமாகப்போய்விட்டதனால், சில பேர் கரும்பை ஆலைக்குக் கொடுப்பதை விட, தாங்களே வெல்லம் காய்ச்சுவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணம் சொல்லப்படுகிறது. சென்னை, ராஜ்யத்தைத் தவிர மற்ற ராஜ்யங்களிலே எல்லாம் உற்பத்தி குறைந்து இருக்கிறது.

SRI V. SANKARAN : மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் ரீடெயில் வியாபாரிகள் மூலமாக விற்கப்படும் சர்க்கரை வீசை ஒன்று ரூ. 2-க்குத் தான் கிடைக்கிறது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படி இருந்தால், அம்மாதிரி அதிக விலை விற்பதற்குக் காரணம் யாது என்று கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மதுரையில் 463 ரீடெயில் கடைகள் இருக்கின்றன. ரீடெயில் கடை வைத்திருப்பவர் யாராவது அந்த விலைக்கு சர்க்கரை கொடுக்க மறுத்து, அதிக விலை கேட்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தால் அதை கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

[4th September 1959]

All-India Services

* 121 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have represented to the Centre regarding the measure of control this Government should have over the officers belonging to the All-India Services who are serving in our State; and

(b) if so, what is the representation made?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No.

(b) Does not arise.

Tractors

* 122 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) how many Fuji Walking Tractors are in this State;

(b) in what places they are working; and

(c) how many acres they ploughed during the years 1956-57 and 1957-58?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) One.

(b) Agricultural College Estate, Coimbatore.

(c) Nil. It is only used for research purposes.

SRI S. M. ANNAMALAI: இந்த ப்யூஜி வாக்கிங் ட்ராக்டர் எந்த நாட்டிலிருந்து வாங்கப்பட்டது? என்ன விலைக்கு வாங்கப்பட்டது? 1956-57-ம் ஆண்டு நிர்வாக அறிக்கையிலே இது நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே, இதை ஏன் இந்த நாட்டுக்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடாது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்த ட்ராக்டர் வாங்கி கொஞ்ச நாள் ஆகிறது. இதன் விசேஷம் என்னவென்றால், நஞ்சை நிலத்திலே இதை உபயோகப்படுத்த முடியாது. புஞ்சை நிலத்திலே ஒரு ஏக்கர் வுக்கு ஒரு ஜதை மாடுகள் எவ்வளவு உழுகிறதோ அவ்வளவு இதிலே உழுதுவிடலாம். ஆனால், ஒளட்-டர்ன் நான்கு மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இது ஆராய்ச்சிக்குத்தான் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இருபது நிமிஷங்களுக்கு ஒரு முறை கூலிங் வாட்டர் புதிதாகப் போட வேண்டும். எட்டு, பத்து நிமிஷங்களுக்குத் தண்ணீர் இருக்கும்; பிறகு தண்ணீர் மாற்ற வேண்டும். ஆராய்ச்சிக்காக விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையத்திலே இது பயன்பட்டு வருகிறது. பொதுவாக இது மக்களுக்குப் பயன்படுமா என்று பின்னால் யோசிக்க வேண்டிய விஷயம்.

Parking of cars

* 123 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government to introduce scientific, safer and better way of parking of private cars on the sides of roads in the Madras City;

[1st September 1959]

(b) what is the method of parking of cars in the road, as suggested by the Commissioner of Police, Madras;

(c) whether it has been accepted by the Government; and

(d) the advantage derived by this new method?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The Commissioner of Police did not suggest the method for parking of cars in the road. The City Traffic Committee suggested the following method for parking of cars:

(1) On roads, which are broad enough, cars should be parked at the centre of road, so as to ensure safety and sufficient carriage way on either side of the road;

(2) On other roads cars should be parked on the kerb side. In such cases parking should be as far as possible in the herring-bone pattern; and

(3) Suitable demarcations should be made with white paint indicating the position of cars to be parked on roads.

(c) Yes, Sir.

(d) No obstruction is caused on the roads and free flow of traffic is ensured. By parking in herring-bone pattern, the vehicles can be started straightaway and proceed on their way without the vehicles taking a reverse.

SRI K. VINAYAKAM: Is the Hon. Minister aware of the fact that so far as the parking of cars is concerned for some time they have been parked in the middle of the road and afterwards on the sides of the road next to the platform? Which system is found to be better out of experience, and which one system will the Government stick to so as not to cause any confusion in the minds of the parkers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There should be no confusion in the minds of the parkers. Whether it should be parked in the centre or not, would depend upon the width of the road. Certain roads like the Mount Road have been selected for adopting this system.

State Pay Commission

* 124 Q.—SRI S. LAZAR: } Will the Hon. the Minister
SRI M. WILLIAM: }

for Finance be pleased to state whether any interim report has been submitted to the Government by the Pay Commission appointed by the Government and the categories of services taken into consideration by the Pay Commission?

[4th September 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No interim report has been submitted to the Government by the Pay Commission. All categories of staff have been taken up for consideration by the Pay Commission.

House-sites

* 125 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) போளூர் தாலுகா, ரெட்டிபாளையம் கிராம மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் ஆர்ஜிதம் செய்து தர வேண்டுமென்று 1959-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மீ 2உ-ல் ச. மொ. அண்ணாமலை, எம்.எல்.ஏ.-விடமிருந்து கடிதம் வந்ததா?

(ஆ) அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) Yes. The date of the letter is 1st February 1959.

(ஆ) The Collector of North Arcot reported to the Government that he was directing the Tahsildar, Polur, to take steps to provide house-sites to the houseless caste Hindus of Reddipalayam village. The Government therefore decided that no further action was necessary in the matter.

Nationalisation of bus-transport

* 126 Q.—SRI M. KARUNANITHI (on behalf of Sri M. P. Subramanyam) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government have any proposals to extend the scheme of nationalisation of bus transport to the districts in 1959-60 in the light of the experience gained at Madras City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The proposals for the operation of certain long distance routes by the Madras State Transport Department are under the consideration of the Government.

Harijan Welfare Committees

* 127 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) மாவட்டங்களின் ஹரிஜன நல இலாகாவின் ஆலோசனைக் குழுக்களில் அந்தந்த மாவட்டங்களின் எம்.எல்.ஏ.க்கள், எம்.எல்.ஸி.-க்கள் எம்.பி.-க்கள் உறுப்பினர்களாக உள்ளார்களா?

(ஆ) இல்லையாயின் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (அ) to (ஆ) The present strength of the non-official members in each of the District Harijan Welfare Committees is 7. In view of the limited strength of the Committees, M.L.As. could not be nominated to the Committees in all districts. However, orders have been issued that the members of Parliament and of the Legislative Assembly and the Council of the taluk, where the meeting of the Committee is held, who are not already members of the Committee should be invited to attend the particular meeting as co-opted members of the Committee.

[4th September 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அந்தந்தத் தாலுகாக்களில் கூட்டங்கள் கூடும்போது அந்தந்தச் சட்டசபை உறுப்பினர்களைக் கூப்பிடுவது உண்டு என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது கூப்பிடுவது இல்லை. இது ஒரு முக்கியமான டிபார்ட்மெண்டாக இருப்பதால் அந்தந்த தொகுதிகளில் ரிசர்வ்ட் வீட்டுகள் இல்லாத இடங்களில் ஜெனரல் வீட்டுகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இருந்தால் அவர்களை அந்தக் கூட்டங்களுக்கு அழைக்கக் கூடாதா? அல்லது அப்படிப்பட்ட உறுப்பினர்கள் தாங்களே தங்களுடைய சொந்தச் செலவில் தங்களுக்கு டி. ஏ. கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லி—வந்து கூட்டங்களில் கலந்துகொள்கிறோம் என்று சொன்னால் அதற்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அந்தக் கமிட்டியில் அங்கத்தினர்களாக இல்லாத சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் அந்தந்த தாலுகாவிலுள்ள குறைகளை கவனிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் அந்த மாவட்டக் கலெக்டரிடம் சொல்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI : இந்த ஆலோசனைக் குழுவில் தீர்மானிக்கப்படும் தீர்மானங்களை சட்டமாக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்தக் கமிட்டி ஆலோசனை சொல்லுகிற கமிட்டிதான். அதை வைத்துக்கொண்டு சட்டமாக்குவதற்கு இல்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்தக் கூட்டங்கள் ஏறத்தாழ மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறைதான் கூடுகிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வறத்தாழ ஐந்து ஆண்டுகளில் இரண்டு மூன்று கூட்டங்களில்தான் அவற்றில் கலந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அவைகளில் அடிக்கடி கலந்துகொள்வதற்கு அதிகப்படியான வாய்ப்பு அளிக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களைச் சொல்வதற்கு அந்தக் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டால் தான் சொல்ல முடியும் என்பது அல்ல. அவர்கள் ஜில்லா கலெக்டர் களிடமும், அல்லது மாகாண சர்க்காரிடத்திலும் அந்த இலாகா ஆபீசரிடத்திலும் தங்களுடைய குறைகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் எடுத்துச் சொல்லலாம். அதனால் உறுப்பினர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்பது இல்லை.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தக் கமிட்டியில் எந்தந்த விஷயங்களைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை கூறப்படும்? இந்தக் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்களை நியமிப்பது ஜில்லா கலெக்டர் லெவலிலா அல்லது மாகாண சர்க்கார் அந்த உறுப்பினர்களை நியமனம் செய்கிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கமிட்டி அங்கத்தினர்களை கலெக்டர் சிபார்சு செய்து அதை அரசாங்கம் கடைசியில் அங்கீகாரம் செய்கிறது. அதன்பிறகு முடிவு செய்கிறது. கனம் அங்கத்தினருடைய முதல் பகுதி கேள்விக்குத் தனி கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மற்ற எல்லாக் கூட்டங்களிலும் அந்தந்த ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி., எம்.பி. அங்கத்தினர்களும் கலந்து கொள்ளலாம் என்று இருந்தும், ஹரிஜன இலாகா கூட்டங்களில் அவர்கள் கலந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை என்று சொல்வது பழைய காலத்தில் இருந்துவந்ததை மாற்றுவதாக இருப்பதால்.....

[4th September 1959]

MR. SPEAKER : தயவு செய்து கனம் அங்கத்தினர் கேள்வியாகக் கேட்க வேண்டும். அவருடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லக் கூடாது. அபிப்பிராயம் சொல்ல வேண்டுமானால் ஒரு தீர்மானமாகக் கொண்டு வந்து அதன் மூலம்தான் சொல்ல வேண்டும். கேள்வி நேரத்தில் கேள்வியாகத்தான் கேட்க வேண்டும். கேள்வி கேட்டபிற்பாடு பதில் சொல்ல முடியும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அந்தப் பழக்கத்தைத் திடீரென்று மாற்றுவதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்கள் நன்றாகவே சொந்தச் செலவிலேயே வந்து கூட்டங்களில் கலந்துகொள்கிறோம் என்று சொன்னால் என் அதை அனுமதிக்க முடியாது? எதற்காக அவர்களைக் கண்டு பயப்பட வேண்டும்? அந்தக் கூட்டங்களுக்கு எல்லோரையும் அழைப்பதற்கு என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சர்க்கார் பயப்படுவது இல்லை. எல்லா அங்கத்தினர்களும் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சட்டமன்றத்தில் அல்லது கலெக்டரிடத்தில் சொல்லலாம்.

Lorry Traffic

* 128 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

இரவு 12 மணி முதல் அதிகாலை 4 மணி வரை எந்த ரோட்டிலும், லாரி ஓட்டக் கூடாது என்று அரசாங்கத்தாரால் தடையுத்தரவு பிறப்பிக்கப் பட்டதை மீறியதற்காக எத்தனை கேஸ்கள் விசாரணைக்குக் கொண்டுவரப் பட்டன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : 991 (Nine hundred and ninety-one) cases have been charged for violation.

SRI P. G. MANICKAM : தற்போது அந்தச் சட்டமானது அமுலில் இருக்கிறதா? அவ்வாறு இல்லாவிட்டால் அந்தச் சட்டத்தை எடுக்கப் பட்டதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அந்த உத்தரவு அமுலில் இல்லை. முன்பு இருந்த உத்தரவை திரும்பப் பெற்றுவிட்டோம். அதற்குக் காரணம் போக்கு வரத்தை நல்ல திறமையாக நடத்துவதற்கு அதில் சிலருக்கு கொஞ்சம் கஷ்டமும் சிரமும் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தத் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட வர்த்தகர்கள், காய்கறி வியாபாரிகள், நியூஸ் பேப்பர்கள் நடத்தக் கூடிய ஸ்தாபனங்கள் அவர்களெல்லாம் இதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன அதை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னதால் அதை எடுத்துவிட்டோம். அதன் பிறகுதான் அந்த உத்தரவு அமுலில் இருக்க வேண்டாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

SRI S. LAZAR : அந்த உத்தரவு அமுலில் இருந்த வரைக்கும் சூக்ஸிடெண்டுகள் அதாவது கேஸ் குறைவாக இருந்ததா அல்லது அதிகமாக இருந்ததா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இதற்குத் தனி கேள்வி போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY : May I know, Sir, what has happened to these cases against lorries? Were they withdrawn or are they still pending in courts?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, all the cases have not been withdrawn. Some have been disposed of. There are still about 354 cases pending trial.

[4th September 1959]

Fishing Harbour

* 129 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a Fishing Harbour in Rayapuram, Madras; and

(b) if so, when?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Yes, Sir.

(b) The proposal will be considered on receipt of a detailed report on it from Food and Agriculture Organization Expert.

SRI A. A. RASHEED : Sir, when this harbour is constructed, will the fishermen be compelled to bring their catch into this harbour?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : This harbour is exactly for their benefit. So, naturally, they have to come to this harbour. There will be no need to compel them, to bring their catch into this harbour.

SRI A. A. RASHEED : What is the estimated cost of such harbour?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The estimated cost is Rs. 3 lakhs.

SRI M. S. SELVARAJAN : Sir, what are the fishing places proposed to be improved as fishing harbours during the Second Plan period? Will the target be achieved?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The recommended places are Cuddalore, Nagapattinam, Rayapuram, Tuticorin, Leepuram and Colachel.

Delegations sent abroad

* 130 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Union Government have consulted the State Government regarding the selection of the personnel of (i) trade delegations sent overseas, (ii) the delegations sent to the U.N.O. and (iii) the cultural delegations sent to foreign countries in 1958?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that personnel had been chosen at random without consulting the cultural or trade associations in our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They have to be selected at random, because only a few persons have to be selected.

[4th September 1959]

Jurisdiction of Civil Courts

* 131 Q.—SRI S. LAZAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is a proposal by the Government to reconstitute the jurisdiction of Civil Courts at all levels strictly on Revenue taluk jurisdiction so that any Revenue taluk as a whole comes within the jurisdiction of a particular Civil Court?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

Poultry Farm

* 132 Q.—SRI V. ARUNACHALA THEVAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) when was the poultry farm at Tiruvarangulam Block, Alangudy taluk, Pudukkottai division, opened;

(b) the total expenditure for the maintenance of the same for 1957-58; and

(c) the amount realised by the sale of eggs in that farm during 1957-58?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) On 12th October 1956.

(b) Rs. 4,004.05.

(c) Rs. 511.78.

Conference of Labour Ministers of Southern States

* 133 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: }
SRI K. VINAYAKAM: } Will the
SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: }

Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether a conference of Labour Ministers of Southern States was held in Madras in June 1959; and

(b) if so, the subjects taken up for discussion and the decisions arrived at?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

(b) The question of evolving a uniform policy in fixing minimum wages in the scheduled employments under the Minimum Wages Act was discussed at the Conference.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: ஏதாவது ஒரு பொதுவான லேபர் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு அந்த இனத்தில் இந்த லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டுவர முடிவு செய்யப்பட்டதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: பீடி சம்பந்தப்பட்ட மட்டும் ஒரு பொதுவான சட்டம் தென் பிராந்தியத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. சென்னை ராஜ்யத்தில் நாம் செய்திருக்கிற அந்தச் சட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு அது போன்ற

[4th September 1959]

சட்டத்தைக் கேரள ராஜ்யத்தில் அவர்கள் சட்டசபையில் சமர்ப்பித்து விட்டார்கள். மைசூர் ராஜ்யத்தில் அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆந்திர ராஜ்யத்திலும் பரிசீலனை செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, What are the decisions arrived at this Conference? Would they be implemented during this year?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The decision arrived at the Conference was that there should be no conflict among the Southern States. Certainly that has been the object all the time.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: இந்த மாநாட்டில் அரசாங்கத் தரால் கொண்டு வந்திருந்த தீர்மானம் முழுவதும் முதலாளிகளின் சார்பாக தொழில் உற்பத்தி பெருக்கவும், இந்த வழியில் வேலை நிறுத்தம் இல்லாமல் நல்ல வழியில் எப்படி வேலை செய்வது என்ற திட்டத்தைக் குறித்து மாத்திரம் இருந்ததே தவிர தொழிலாளர்களுக்கு சௌகர்யமாக அவர்களுடைய சம்பள உயர்வு, மற்றும் பல சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் அரசாங்கம் நடக்கவில்லை என்பது உண்மையா? அதைத் தவிர சென்ற ஆண்டு எடுத்த தீர்மானம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பது உண்மையா என்றும் கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர் அகில இந்திய லேபர் மகாநாட்டுக்கும் தென் பிராந்திய தொழிலாளர் மந்திரிகள் நடத்திய மகா நாட்டிற்கும் வித்தியாசம் பெரிந்து கொள்ளாமல் குழப்பம் செய்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Musassal bus stands in the City

* 134 Q.—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to remove the mufassal bus stand from the Esplanade area, Madras; and

(b) what is the present stage at which the proposal stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) The Traffic Committee recommended the shifting of the mufassal bus stand from the Esplanade area.

(b) The recommendation of the Committee is being examined.

* 135 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri K. Vinayakam): Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the Government have decided to shift the mufassal bus stands of Flower Bazaar and Mint street in the City of Madras; and

(b) if so, what are the reasons for shifting?

THE HON. SRI V. RAMAIAH: (a) & (b) The City Traffic Committee, with a view to relieve the traffic congestion in the City of Madras, considered the proposal to shift the mufassal bus stand behind the Law College Police Station to two sites adjacent to the

[4th September 1959]

Government Poultry Farm and adjacent to the Khusaldass Gardens compound, Kilpauk, respectively. The site adjacent to Government Poultry Farm was to be used by buses entering the City via Saidapet and that near the Khusaldass Gardens was to be used by buses entering the City via Poonamallee High Road and Perambur. The Committee accepted this proposal. The Commissioner of Police who was asked to work out the cost of the proposal in consultation with the Commissioner, Corporation of Madras reported that a sum of Rs. 4.5 lakhs (roughly) is required for this purpose and this is still under examination. No final decision has so far been taken in the matter. There is no proposal to shift the mufassil bus stand at Mint street.

9 a.m. SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that by shifting this bus stand from Esplanade to either Khusaldass Gardens or the Collectorate Compound, Saidapet, the people travelling by buses will be put to great hardship as they will not be able to get any cheap conveyance, especially after dusk and during nights?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The proposal under consideration is one recommended by the Traffic Committee. Before the Government take any decision in the matter, all the various matters connected with such shifting will be definitely borne in mind.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that the Collectorate Office Compound at Saidapet is just at one end of the City, almost on the border of the City limits and so, people having been used to the present bus stand will be put not only to physical inconvenience but also psychological distress?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The Government will have first to take a decision whether it is necessary to shift the bus stand now located just behind the Law College Police Station to some other place and only after that, the question as to where exactly it should be shifted to, will have to be considered and a decision taken.

High class horses

* 136 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to breed high class horses?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether the Government have recommended to the Central Government for the import of horses for the Mounted Police in our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

[4th September 1959]

SRI A. VEDARATNAM : கோடிக்கரை காட்டிலுள்ள காட்டுக் குதிரைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகப் போடப்பட்ட திட்டம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது? எப்போது அமுலுக்கு வரும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்தத் திட்டம் இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. பரிசீலனை முடிந்து நல்ல முறையில் அந்தத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டவுடன் அமுலுக்கு வரும்.

Sugar

* 137 Q.—SRI K. VINAYAKAM : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the sugar dealers in the State have been ordered to take out licences to deal in sugar;

(b) what is the purpose of such licences; and

(c) what are the restrictions or conditions of the licences?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) In order to arrest the tendency to raise the price of sugar and to exercise some measure of check over the activities of wholesale dealers in sugar the Government have introduced a system of licensing under which persons who are engaged in the business of purchase, sale or storage for sale of sugar in quantities exceeding 137 maunds at any one time in this State have been ordered to take out licences under the Madras Sugar Dealers' Licensing Order, 1959.

(c) A copy * of the form of licence with the conditions thereunder is placed on the table of the House.

SRI K. VINAYAKAM : Apart from the issue of these licences, what are the other steps which the Government have taken to check the rise in price and to prevent the wholesale dealers from parting with their goods to hotel dealers and bakery-owners, through blackmarket channels instead of selling them in the proper way?

MR. SPEAKER : I think this subject has been dealt with on a short notice question. Again, the hon. Member is asking the same question.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தக் கேள்விக்கு விடை அளிக்கும்போது விவரங்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுத்திருக்கிறேன்.

Sri N. K. Palanisami rose.

MR. SPEAKER : This subject was considered when a short notice question on it was answered. I allowed supplementary questions on it for about ten to twelve minutes. Perhaps, the hon. Member was not present then. Anyway, I shall allow the hon. Member to put a supplementary question.

[4th September 1959]

SRI N. K. PALANISAMI : கண்டிசால் விலை ஒரு வீசை 1 ரூபாய் 10 அணா என்று இருக்கிறது. ஆனால் கண்டிசால் வியாபாரிகள் பணம் 1 ஆணா என்று வந்திருப்பது அபத்தம். அதிகமாகப் போய்விடுகிறது. சிட்டிக்கு 2½ ரூபாய்க்குப் பெறப்படுகிறது. இந்த மாதிரி விறகக் கடவுள் வியாபாரிகளை வேசைகளை வந்து செய்திருக்கிறார்களா? எவ்வளவு பேர்களுக்கு வந்து செய்திருப்பார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முன்பே விடை அளித்திருக்கிறேன். அப்போது கனம் அமைச்சர் இந்த இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். இப்போது 1,200 நிவாரணக் கண்கள் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில், யாவது தவறாக நடந்துகொண்டார்கள் என்கிற புதர் வந்தால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அப்படி இவ்வளவில் புதர் வரவில்லை. பங்காய்த் ஒரு ரூபாய், அறுபத்து மூன்று நூலாபசா விற்கிறார்கள் என்று சொல்லும் கணக்குக்குக் கொண்டு வரப் பட்டால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Compensation to Estate owners

* 138 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government are aware of the inordinate delay in paying the compensation to the estate owners by the Director of Settlements?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Director of Settlements only deposits with the Estates Abolition Tribunals the advance compensation, interim payment and balance of compensation for estates for which compensation is payable under the Abolition Act. No avoidable delay is allowed to occur in regard to deposits by the Director of Settlements. The actual apportionment of the amounts and their payment to the claimants are done by the Estates Abolition Tribunals in accordance with the provisions of the Act and the rules thereunder. This involves the adjudication of claims which must necessarily be disposed of in accordance with the procedure laid down in the Act and any simplification of that procedure is not possible, as it would lead to complaints of insufficient time for the filing of claims and for their proper disposal.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that in the North Arcot district, compensation amounts have not been paid for the last one year even after adjudication?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The amounts are deposited with the Tribunal. But, to draw them, certain formalities have to be observed. Also, there are many claimants. These questions will have to be gone into. To give an idea, in the Vellore Tribunal, advance compensation amount deposited and still not drawn is of the order of Rs. 23,57,000 and odd. It seems there has been some interim payment also. Similarly, in the case of the Madurai Tribunal, advance compensation amounts deposited were of the order of Rs. 19 lakhs or so and the interim payments were of the order of Rs. 8 lakhs and odd. So, the money has been deposited. For drawing the money, certain formalities will have to be gone into.

[4th September 1959]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : After the work of the Tribunal was entrusted to the District Judges, the interim payments have not been paid in the districts of North Arcot and Salem with the result that so many temples which have been solely depending upon this income, are allowed to starve. Will the Hon. Minister take proper steps to see that at least the interim payment is made as early as possible?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The change-over took place recently. Any way, I shall look into the matter.

Government Transport

* 139 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received any request from the Corporation of Madras for transfer of the City Bus Transport; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes.

(b) Government decided that the request cannot be entertained.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that the Corporation of Madras is not entitled to embark upon the activity of a trading concern like this, which involves financial commitments unless the Act is suitably amended?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no question in it, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : அந்த விண்ணப்பத்தை மறுத்ததற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சென்னை நகரத்தில் மட்டும் அல்ல, கன்னியாகுமரி பகுதியிலும் கவர்மெண்டு டிரான்ஸ்போர்ட் இருக்கிறது. இப்போது சென்னை நகரத்தைப் பிரித்துவிட்டால் ஒரு யூனிட்டாக நடக்க முடியாது. இப்போது சென்னை நகரத்தில் இருந்து பெங்களூருக்கும் பஸ் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் இதுபோல் இந்தக் கொள்கையை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பதும் இருக்கிறது. ஆகையால் தனித்தனியாகப் பிரித்துக் கொடுப்பது உசிதம் இல்லை. நம் கொள்கைக்குப் பொருந்தாது என்கிற காரணத்தினால் அந்தக் கோரிக்கை மறுக்கப்பட்டது.

SRI S. LAZAR : தேசியமயமாக்கப்பட்ட பஸ்களை கார்ப்பரேஷனிடத்தில் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்கிறபோது அவர்கள் பஸ்களை தேசியமயமாக்கும் கொள்கையை ஆதரிக்கின்றார்களா? எதிர்க்கின்றார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது கார்ப்பரேஷனிடம் கேட்கவேண்டிய கேள்வி.

[4th September 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : சென்னை நகரத்தில் சர்க்கார் பஸ் விடுவதன் மூலம் வருமானம் எவ்வளவு வருகிறது? அதில் எவ்வளவு கார்ப்பரேஷனுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களிடத்தில் கேட்கவேண்டிய கேள்வி.

SRI K. VINAYAKAM : Is it not a fact that the request of the Corporation to the Government, for handing over the bus transport to the Corporation is *ultra vires* of their Constitution?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Minister does not give legal opinion while answering a supplementary question.

Motor Transport Workers

* 140 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is a proposal with the Government to introduce a Bill to regulate the condition of service of Motor Transport Workers;

(b) the main features of the Bill;

(c) the number of workers in the State who will be benefited by this measure; and

(d) when the Bill will be introduced?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) to (d) The question whether this Government may undertake legislation at State level or await Central legislation is under consideration.

Traffic congestion in Mount Road, Madras

* 141 Q.—**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the steps taken to relieve congestion of traffic in Mount Road, Round Tana Section, Madras City?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (i) The movement of hand carts and bullock carts is prohibited daily from Gemini studios to the traffic roundabout near the Transport House between 10 a.m. to 11 a.m. and 4-30 p.m. to 6-30 p.m.

(ii) Lorry traffic is prohibited on Mount Road from Gemini Studios to Simpsons from 9 a.m. to 10-30 a.m. and 4-30 p.m. to 6 p.m. daily during the peak hours.

(iii) The flow of traffic is heavy in one direction in the morning and in the opposite direction in the evening. This results in congestion in one half of the Mount Road. In order to provide wider carriage way to take in the heavy traffic at those periods movable traffic cones are being tried as an experimental measure for regulation of traffic.

(iv) A special party of police staff is posted on duty at all road junctions between Simpsons and Gemini roundabout for traffic control work.

[4th September 1959]

SRI A. A. RASHEED : What has happened to the proposal for the construction of a sub-way at Round Tana for pedestrian crossing?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : A proposal for the construction of not only a sub-way but an arcade also is under consideration. The scheme which was given to us originally was estimated to cost 11.25 lakhs of rupees. Now we have asked the Chief Engineer for Highways and the Corporation Engineer to work the arcade scheme in such a way that the sub-way would come first and other things later on.

Seed Farms

* 142 Q.—**SRI T. L. SASIVARNA THEVAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to lay on the table of the House a statement showing the cost of lands and the extent of dry and wet lands purchased for seed farms by the Government in the State, district-wise?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The answer ^a is placed on the table of the House.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : யார்யாரிடமிருந்து நிலங்கள் வாங்கப்பட்டது என்ற தகவல் இந்தச் சபைமுன் வைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் சொல்லப்படும்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கார்ப்பன்சேஷன் எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது என்பது இந்தச் சபையில் தெரிவிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஜில்லா விவசாய அதிகாரிகளிடமிருந்து இந்த நிலங்களின் தகுதியைப் பற்றி அபிப்பிராயம் கோரப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு ஜில்லா கலெக்டர் அக்விசிஷன் விதிப்படி மதிப்பிடுகிறார்.

SRI T. SAMPATH : May I know whether the Government have any proposal to acquire lands for seed farms other than those specified in the statement.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Except legislation on ceiling, Government have decided not to have any further things.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : அவர் உதவாக்கரை நிலங்களைக் காட்டி, நிலச் சொந்தக்காரர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பதனால் அதிகப் படியான பணம் கொடுத்தது வாஸ்தவமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி உதவாக்கரை நிலங்கள் என்று சொல்வதற்கு கொஞ்சம் கூட இடம் இல்லை. கலெக்டர் மதிப்பிட்டு அதன் பிறகு விஷயம் பரிசீலிக்கப்பட்டு பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது.

[4th September 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இதுபற்றி எஸ்டிமேட் கமிட்டியில் பரிசீலனைசெய்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பிறகு புதிதாக நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டனவா? அப்படியானால் எவ்வளவு நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி ஒன்றும் புதிதாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அதற்கு முன்பே ஸ்டான்லி சட்டம் வருகிற வரையில் நிலங்களை அக்விசிஷன் பண்ண வேண்டாமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்துவிட்டது. ஆகவே எஸ்டிமேட் கமிட்டி சிபார்சு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

M.L.A.'s quarters in Government Estate

* 143 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether any theft or attempt at house-breaking was reported recently from the Government Estate, Mount Road, especially in M.L.A.s' quarters and M.L.A.'s hostel?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : எம்.எல்.ஏ. கவார்ட்ஸ் களிலிருந்தும், எம்.எல்.ஏ. விடுதியிலிருந்தும் எத்தனை களவுகள் நடந்தன? அதில் எத்தனை கண்டுபிடிக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டலில் களவு போன்றவை மூன்று. ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது என்று திருடியவருக்கு இரண்டு மாதம் சிறைக் கூட அளிக்கப்பட்டது.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Is it not a fact that this hostel is being used by all and sundry? Are there no rules to regulate the use of this hostel?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : M.L.A.s residing in the hostel have got their own friends and guests. That cannot be prevented.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட் முக்கியமாக சட்டசபை விடுதியிலிருந்து களவு போனதாகச் சொல்லப்பட்டது. மிகவும் முக்கியமாக அமைச்சர் விடுதியிலிருந்து ஏதாவது களவு போனதுபற்றி தகவல் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் அப் போலீஸ் ஸ்டீட்டிலேயே களவு போயிருக்கிறது.

Native Doctors

* 144 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any scheme was started during 1950 to get the native doctors trained in Modern Medicine;

(b) whether such scheme was dropped at present; and

(c) if so, the reasons therefor?

[4th September 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir, the Village Vaidya Scheme.

(b) Yes.

(c) The object of the Scheme was to give some training at Government Hospitals to selected candidates among the Village Vaidyas with a view to make them better fitted as Physicians in their own villages. But unfortunately, instead of settling down in their own villages they moved to towns and began to practice Modern Medicine. The Government were, therefore, forced to cancel the scheme.

Paper mills

* 145 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there was any proposal to start a paper mill at Pudukkottai?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு புதுச்சேரியில் ஒரு பேப்பர் மில் கட்டுவதாக முடிவு எடுக்கப்பட்டதா? அப்படியென்றால் ஏன் வேண்டாமென்று கைவிடப்பட்டது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தனியார் துறையில் ஏதாவது முயற்சி செய்து அது பலன் அளிக்காமல் போயிருந்தால் அதன் காரணம் சர்க்காருக்குத் தெரியாது. அங்கு பேப்பர் மில் வைப்பதற்குப் போதுமான சாதனங்கள் இல்லை என்பதுதான் சர்க்கார் அபிப்பிராயம்.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR : நார்த்தா மலையிலும், சித்தன்ன வாசலிலும் காகித உற்பத்திக்குத் தேவையான புல் பூண்டு கிடைப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரியல் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்துதிருந்து தெரிந்திருக்கிறது. அப்படி புல் பூண்டு கிடைப்பதற்கு வசதி இருக்குமானால் நார்த்தா மலையிலும் சித்தன்ன வாசலிலும் காகித உற்பத்தி மில் ஏற்படுத்துவதற்குச் சர்க்காருக்கு நோக்கம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பேப்பர் என்று சொல்லும் போது இரண்டு விதமான பேப்பர்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று “ஹாண்ட்மேட்” பேப்பர், இரண்டாவது “மில்மேட்” பேப்பர். “ஹாண்ட்மேட்” பேப்பர் செய்வதற்குப் பல்விதமான மூலப் பொருள் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. கிழிந்த பனியனிலிருந்து, வைக்கோல் முதலிய எல்லாவற்றையும் உபயோகப்படுத்தி பேப்பர் செய்யப்படுகிறது. அதற்கு அனாகுலமான பல இடங்களில் நமது ராஜ்யத்தில் தொழில் இலாகா பரிசீலனை செய்து வருகிறது. நமது ராஜ்யத்தில் பெரிய பேப்பர் மில் இல்லையென்று சொன்னேன்.

SRI A. VEDARATHNAM : காகிதம் செய்யும் மில்லை நம் மாநிலத்தில் வேறு எங்காவது ஏற்படுத்துவதற்கு உத்தேசம் உண்டா? அப்படியானால் எங்கே ஏற்படுத்துவார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒரு பேப்பர் மில் 50 டன் உற்பத்தி செய்வதற்குத் தனியார் துறையில் ஒரு கம்பெனி முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய உதவியை சர்க்கார் அளித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது.

SRI M. K. MARIAPPAN : மேட்டூரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காகிதத் தொழிற்சாலை எத்தனை இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மேட்டூரில் தனியார் துறையிலே ஒரு மில் ஆரம்பித்த நடைபெறுகிறது.

[4th September 1959]

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : காகிதத் தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு மூலப் பொருள் செலவு ஜில்லாவிலே இருப்பதனால் அங்கே காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க முன்வராமல் இருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்க்கார் காகிதத் தொழில் ஏற்படுத்துவதற்கு முன் வாய்ப்பொவதில் சர்க்கார் துறையிலே செய்யப் போவதில்லை. செலவு ஜில்லாவில் வசூதி உள்ளவர்கள் தனியார் துறையில் இதைச் செய்வதற்கு முன் வந்தால் அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்யப்படும்.

Pick-pocketing

* 146 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the number of cases of pick-pocketing in the State reported in 1957-58?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 1,052.

SRI A. A. RASHEED : Is it a fact that the increase in pick-pocketing is due to unemployment in our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not agree because the figures about pick-pocketing cases vary largely in the various districts.

SRI K. VINAYAKAM : The art of pick-pocketing is a highly technical one which is freely given publicity through pictures by the artistes acting as pick-pockets. Will Government take steps to see that shooting of such scenes as pick-pocketing does not take place?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் சென்னை நகரத்தின் பித்திரிதி. சென்னை நகரில் அதிகமாக இருக்கிறது, டெக்னிக் நன்றாக இருக்கிறது என்று பொருளைப் பாட்டுக் கொள்ளலாம். 239 கேஸ்கள் இருக்கின்றன. எந்த சினிமாவில் காட்டப்படுகிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் அதிகமாகச் சினிமா பார்த்தது இல்லை. குறிப்பாகச் சொன்னால் கவனிக்கிறேன்.

Wheel barrows for scavengers

* 147 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to supply wheel barrows to the scavengers working in local boards;

(b) the amount allotted for 1958, 1959 and 1960;

(c) whether there is any Central Government aid; and

(d) if so, the amount sanctioned therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (c) Under a scheme formulated by the Government of India, Central assistance is provided to local bodies for the purchase and supply of wheel barrows or hand carts to the scavengers.

(b) & (d) A grant-in-aid of Rs. 30,000 was sanctioned under the scheme for 1957-58 and for 1958-59. An amount of Rs. 18,849-60 was actually utilised. No grant has yet been sanctioned for 1959-60.

[4th September 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : சார், மத்திய சர்க்கார் பணம் எப்பொழுது மாநில சர்க்காருக்குக் கிடைத்தது? அது எப்பொழுது பைனான்ஸ் டிபார்ட்மென்டுக்குக் கிடைத்தது. லோகல் போர்டு திட்டத்தை எப்போது பெற்றுக் கொண்டார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மத்திய சர்க்கார் 1957-58-ல் ரூபாய் 30,000 சாங்கிஷன் செய்தது. ஆனால் அந்த வருஷம் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் அதை உபயோகிக்க முடியவில்லை. ஆகையால் மறு படியும் 1958-59-ல் கொடுத்தார்கள். 1958-59-ல் 30,000 ரூபாயில் 18,000 ரூபாய் உபயோகிக்கப்பட்டது. 1959-60-ல் ஹரிஜன் வெல்பேர் அட்வைசரி போர்டு ஒரு திட்டம் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் பூர்த்தியானவுடன் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சார், சாங்கிஷன் செய்த தொகை முழுவதும் உபயோகிக்கப்படவில்லை என்று அமைச்சர் சொன்ன பதிலிலிருந்து தெரிகிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் என்ன? சாங்கிஷன் செய்த தொகை பைனான்ஸ் இலாகா மூலம் இன்ன சேதிக்கு உள்ளாக ஐ.எல்.பி. அனுப்ப வேண்டும் என்று கோரி கொடுக்கவில்லையா? பத்து தினங்கள் இருந்ததுதான் இதற்குக் காரணமா? இனிமேலாவது பணத்தை வாபஸ் ஆகாமல் உபயோகப்பதற்குச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய பாதிப் பணத்தைக் கொடுக்க முன் வராதது தான் பணம் வாபஸாகி விட்டது. இன்னொரு காரணம் சில குறிப்பிட்ட பஞ்சாயத்துக்களில் (பார்ட்லி) சில மாதிரம் வில் பாரோஸ் உபயோகப்படுத்தப்பட்டது. முழு பஞ்சாயத்துக்களும் இதை உபயோகிக்க வேண்டும் என்று ஒரு கண்டிஷன் நிறைவேறுதது மற்றொரு காரணம்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : பஞ்சாயத்துக்கள் பாதி பணத்தைத் தராததினால் கொடுத்த பணத்தைப் பயன் படுத்த முடியவில்லை என்று ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சில பஞ்சாயத்துக்கள் கொடுக்காவிட்டாலும், நிதி அமைச்சரிடம் இந்த வருஷம் சொல்லி, அரசாங்கமே அதைக் கொடுத்துக் கிடைத்த பணத்தை முழுதும் பயன் படுத்திக் கொள்ளும்படி செய்வார்களா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தத் திட்டத்தின் பிரகாரம் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் பாதிப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவர்களுக்கும் அக்கறை இருக்கும்.

SRI T. T. DANIEL : May I know the total amount that the Government will have to spend for supplying the wheel barrows to all the scavengers working in the local bodies?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The total amount that would be required would be known only after we receive the report of the Advisory Committee on Harijan Welfare because they are at it.

SRI P. G. MANICKAM : சார், போர்டு மூலம் இதற்காக ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு வருவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். திட்டம் தயாரானவுடன் அது இந்தச் சட்ட சபையின் முன்பு சமர்ப்பிக்கப் படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : முதலில் திட்டம் வரவேண்டும். அப்புறம் யோசிக்கலாம்.

[4th September 1959]

SRI K. ANBAZHAGAN : உள் ஆட்சி மன்றங்களில் நிதி வசதிக் குறைவாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மன்றங்கள் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு மனம்மிடந்து முன் வருவார்களா அல்லது அவர்களுக்கு உபன் உதவி செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த விஷயம் பற்றிக்கூட ரிபோர்ட் வந்த பிற்பாடு தான் எந்த வகையில் எப்படிச் செய்தால் எல்லா பஞ்சாயத்துக்களும் இந்தத் திட்டத்தை அமுல் செய்ய முடியும் என்று பார்க்க முடியும்.

Sugar factories

* 148 Q.—SRI S. LAZAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is a proposal before the Government to start new sugar factories; and

(b) if so, their number, capacity and place of location?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The matter is under consideration.

'Rock-N-Roll' dances

* 149 Q.—SRI S. LAZAR : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government are aware of 'Rock-N-Roll' dances being introduced in Tamil cinema pictures and whether there is a proposal by the Government to ban such dances?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : இப்பொழுது வரும் படங்களில் ராக் அண்டு ரோல் டான்ஸை புகுத்தினால் தான் நல்ல வசூல் ஆகிறது. ஜனங்களும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட டான்ஸை எல்லாப் படங்களிலும் புகுத்தியே தீர வேண்டும். புகுத்தாமல் இருக்கக்கூடாது என்று பட முதலாளிகளுக்கு ஒரு உத்திரவு போட முடியுமா ? (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த விஷயம் மதிக்கத்தக்க அபிப்பிராயத்தை மத்திய சர்க்கார் அமைத்துள்ள பிலிம் போர்டுக்குத் தெரிவிக்கலாம். (சிரிப்பு.)

SRI P. S. CHINNADURAI : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ராக் அண்டு ரோல் டான்ஸ் எத்தன்மைப்பட்டது என்பதை . . . (பலத்த சிரிப்பு.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த நடனத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் முதலில் கேள்வி கேட்ட அங்கத்தினர் அவர்களுக்கும் உப கேள்வி கேட்ட அங்கத்தினர் அவர்களுக்கும் தெரிந்து இருக்கலாம். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து ஆபாசமாக ஆடும் நடனம் என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு.)

Fort St. George Gazette

* 150 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to change the name of the Official Gazette from Fort St. George Gazette to the Madras Government Gazette; and

[4th September 1959]

(b) if so, from which date this change is to be made.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Seed farms

* 150-A Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the amount spent out of the allotted sum for the year 1958-59 for the starting of Seed Farms in the State; and

(b) how far the working of the scheme is successful?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Rs. 71,973.17.

(b) More quantities of seeds have been produced, the yield of paddy per acre has increased and the cost of cultivation of paddy per acre has decreased during 1958-59 as compared to the previous year. In short, the farms have improved generally during the year 1958-59 and the scheme is fulfilling its purpose and on the whole the working of the scheme is successful.

* 150-B Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நம் மாநிலத்தில் 1-4-1959-ல் எத்தனை விதைப் பண்ணைகள் உள்ளன ?

(ஆ) 1957-58-ல் அவைகளின் வரவு செலவு என்ன ?

(இ) எத்தனை விதைப் பண்ணைகள் மூடப்பட்டன ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 119.

	RUPEES IN LAKHS.
(b) Income—	
Receipts from the sale of seeds and other produce from the State Seed Farms.	1.17
Value of stocks on hand of seeds and other produce.	2.34
Total	3.51

Expenditure (Recurring)—

(i) Working expenses	4.88
(ii) Lease	3.43
(iii) Establishment charges	0.93
(iv) Maintenance of cattle, repair and upkeep and rent.	0.07
Total	9.31

(c) 48.

A 91—4

[4th September 1959]

SRI A. V. THOMAS : Mr. Speaker, Sir, on a point of information I would like to say something. Two days ago the hon. Speaker was kind enough to make a statement relating to 'questions'. I naturally expected after a day or two that you may perhaps make a statement about 'answers'. Having not heard you make a statement I would like to make a request to the Chair. Why I raise the question is, Members sometimes are not able to hear the answers given distinctly. Again some of the replies given are rather vague or answers given to supplementaries do not contain the information asked for. Even the answers given to supplementary questions do not appear to be satisfactory. In some cases in my opinion the supplementary questions have not been understood properly so that they could be answered satisfactorily. I wonder whether the Hon. Speaker would take all these into consideration and give some advice.

MR. SPEAKER : The responsibility for admission of questions is that of the Speaker. But the responsibility for answers is that of the Ministers. If the hon. Members are not satisfied with the answers given, they have proper remedy for that. I have no power to compel the Hon. Ministers to answer question in a proper manner. If the answers are not to the satisfaction of the hon. Members, they can elicit more information by putting supplementary questions. If they are not satisfied with the information furnished in answer to supplementary questions, they can elicit further information by putting fresh questions or ask for an half-an-hour debate. If the hon. Members are not satisfied even with the answers given then, they can move a vote of censure. The Speaker can do nothing beyond that.

Questions are over.

II.—ANNOUNCEMENT RE BILLS.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the consideration in the Legislative Assembly of the Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959 and the Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959.

III.—CALLING ATTENTION TO THE DAMAGES TO CROPS IN UTHAMASERI AND KILIKOODU VILLAGES DUE TO FLOODS.

MR. SPEAKER : Now we will take up the motion under rule 41. The hon. Member Sri Vasudevan will call attention to the damages caused to the standing crops in Uthamaseri and Kilikoodu villages in Tanjore district due to the recent heavy floods in the road dam along the Kumbakonam Road.

SRI K. VASUDEVAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூலக் 40 மோஷன் பிரகாரம், சர்க்காருக்கு நான் ஒரு சம்பவத்தை ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். திருச்சிராப்பள்ளியில் ஜூன், ஜூலையில் ஏராளமான வெள்ளம் வந்தது எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கலாம். அதே மாதிரி

CALLING ATTENTION TO THE DAMAGES TO CROPS IN UTHAMASERI AND KILIKOODU VILLAGES DUE TO FLOODS

4th September 1959] [Sri K. Vasudevan]

யாக வெள்ளம் இதற்கு முன்னால் 1924-ம் ஆண்டிலும் வந்தது. ஆனால் 1924-ம் ஆண்டு வெள்ளம் வந்தபோது கிரான்ட் அணைக் கட்டில் ஏராளமான சேதம் ஏற்பட்டதினால் அப்போதிருந்த அதிகாரிகள் கிரான்ட் அணைக் கட்டுக்குக் கூடுதலாக ஆபத்து வரும் என்று யோசித்து ஒரு மைலுக்கு முன்னால் ரோடில் போடப்பட்டிருந்த அணையை வெட்டி அந்த ஏக்கஸ் தண்ணீரை, அதிகப்படியான தண்ணீரை கொள்ளிடத்தில் போய் சேர்ப்பதற்கு வழி செய்தார்கள். ஆனால் அப்போது அந்த ரோடு அணை வெட்டின தற்கு வழி செய்தார்கள். ஆனால் வெட்டிவிடப்பட்ட வெள்ளமானது வயல் வழி தின் பிறகு அதன் மூலம் வெட்டிவிடப்பட்ட வெள்ளமானது வயல் வழி யாகப்போக நேரிடும் என்று அங்குள்ள நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லோரும் ஆட்சேபித்தார்கள். அப்போதிருந்த அதிகாரிகள் இந்த விவசாயிகளுக்கு அடிக்கடி இம்மாதிரியான வெள்ளம் வருவதினால், இம்மாதிரிச் சேதம் ஏற்படுவதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு அதற்குரிய நஷ்டஈடு தரலாம் என்று உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரியாக ஒரு சில விவசாயிகளும் நஷ்டஈடும் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷமும் வெள்ளம் வந்ததின் காரணமாக அந்த ரோட்டு அணையின் மூலமாக வெள்ளம் வந்ததால் அங்கே இருக்கும் சுமார் 150 ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்திற்கு ஏகப் பட்ட தீங்கு ஏற்பட்டிருப்பதை நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதன் பயனாகப் பெருவாரியான விவசாயிகள், ஒன்றிரண்டு ஏக்கர் உள்ள விவசாயிகள் இந்த வருஷம் சாகுபடி செய்ய வழியில்லாமல் பெரும் நஷ்டத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால் இப்படி வெள்ளம் அடிக்கடி வருவது "ஆக்ட் ஆப் காட்" என்று கூறப்பட்டிருந்த போதிலும் அடிக்கடி அங்கு சேதம் ஏற்படுகிறது என்பதையும் நான் சர்க்காருக்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த வருஷம் அங்குள்ள விவசாயிகள் சாகுபடி செய்ய முடியாததின் காரணமாகச் சாப்பாட்டுக்குக்கூட வழியில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு ஏதாவது சர்க்கார் ஒத்தாசை செய்ய வேண்டும். இந்த (ஓவர் ப்ளட் வாட்டர்) அதிகப்படியான தண்ணீரை எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்றால் சர்க்காரிலிருந்து அந்த நிலங்களை வாங்கி அதன் வழியாக இந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டுபோய் வேறு இடத்திற்கு விட்டால், அது சரியான வழியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதே மாதிரியாக ஒவ்வொரு இடத்திலும் (ஓவர் ப்ளேர்) அதிகப்படியான அளவில் தண்ணீர் வந்து கெர்னடிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரிந்த விஷயம். அங்கு எல்லாம் சர்க்கார் நிலங்களில் தண்ணீர் கொண்டு போகப்பட்டு வெளியில் விடுவது வசதியாக இருக்கும். ஆகையினால் இந்த வெள்ளம் அடிக்கடி வந்து கொண்டிருப்பதினால் இந்த நிலங்களைச் சர்க்காரே வாங்கி அந்த நிலங்களின் வழியாக ஒரு கால்வாய் மூலமாக இந்த அதிகப்படியான தண்ணீரை எடுத்துச் செல்லவதாக இருந்தால் அந்த ஊர் ஜனங்களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான நிவாரணம் கிடைத்த மாதிரியாக இருக்கும் என்று நான் சர்க்கார் ருக்கு ஞாபகமூட்டி இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் உடனடியாகத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Speaker, Sir, the road dam referred to in the notice is on the left bank of the Cauvery. It is about 4.060 feet long and lies between mile 15/7 and 1/5 of the road running on the left bank of the Cauvery river about a mile higher up the Grand Anicut. The road is a Highways Road connecting Srirangam and Kumbakonam. This was constructed in the year 1926-27 with the crest level at the upper end at 201.64 and lower end at 200.00 and it was designed for a maximum discharge for 3 feet depth over crest.

A heavy flood occurred in 1930 and as the flood discharged in the Cauvery at Grand Anicut was considered unsafe, it was found necessary to reduce the discharge of Grand Anicut. Hence the

[Sri P. Kakkan] [4th September 1959]

crest of the dam was lowered by 1 foot in 1933-34. The designed discharge after lowering of the dam was computed to be 100,880 cusecs. Since the lowering of the dam's crest, there had been high floods in 1941, 1953 and 1956. There is no record of any damage to any lands except in 1953 when only one owner was paid Rs. 200, and two or three cases are still pending involving small extents.

The discharges over the road dam at Uthamaseri due to this year's floods, commenced at 8-00 a.m. on 10th July 1959 and disappeared at 2-00 p.m. on the 29th July 1959. Practically there was appreciable flow over the road dam for only 8 days during the recent floods. Due to this abnormal flow this year, there was heavy silting up of lands on both sides of the road dam and scour in few places below the road dam on the Coleroon side.

There was practically no damage to crops since no crop was actually raised before the floods.

MR. SPEAKER: I have received a very urgent Short Notice Question from the hon. Member, Sri S. Lazar. There is no time to take it up now and it can be taken up only to-morrow. But it relates to a matter which is going to happen to-day. It refers to the inconvenience caused to hon. Members yesterday at the Corporation Stadium where the Police Tattoo was held. I myself went there and I had no difficulty. In fact four hon. Members came along with me but probably Mr. Lazar's experience was different. Anyway, I shall ask the Hon. Minister for Home to make a statement in respect of this matter.

*THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, போலீஸ் டாட்டூவுக்குப் பொது மக்கள் எல்லோரும் டிக்கட் இல்லாமல் இலவசமாகப் போய்ப் பார்க்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருந்ததின் காரணமாக ஏராளமான கூட்டம் நேற்று வந்திருந்தது. ஆனால் நேற்று கனம் அங்கத்தினர்கள் பலரிடத்தில் கேட்டேன். அப்போது, "எங்களுக்கு எல்லாம் பாஸ் 4-ம் தேதிக்கு இருக்கிறது, ஆகவே அன்றைக்குப் போகலாம்" என்று சொன்னார்கள். இருந்த போதிலும் நேற்று போயிருந்த சில அங்கத்தினர்களுக்கு உள்ளே போக முடியாமல் ஆகி விட்டதற்காக நான் வருந்துகின்றேன். இதற்குக் காரணம் போலீஸ் அல்ல. கூட்டம் அளவுக்கு மீறி இருந்தது. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட அங்கு வருவதற்கு மிகவும் கஷ்டமாயிருந்தது. போலீஸ் கமிஷனர் அவர்களின் மனைவிகூட அங்கே உள்ளுக்கு வா(முடியாமல் திரும்பிப் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. நமது (மத்திய) டிபென்ஸ் மினிஸ்டர் கூட அங்கு வருவதற்கு கஷ்டமாக இருந்தது. அதன் காரணமாக வேறு வழியில்தான் வா முடிந்தது. இன்றைக்கும் அங்கு நிகழ்ச்சியிருக்கிறது. நான் இன்றைக்குப் போலீசுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். இன்றைக்கு எல்லா எம். எல். ஏ.களுக்கும் போய் வசதியாகப் பார்க்கலாம். ஆனால் அரை மணி நேரத்திற்கு மூன்பாகவே அங்கு போய்ச் சேர வேண்டும். இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யுமாறு போலீஸாரிடத்தில் கூறியிருக்கிறேன். அகோடு இந்த நிகழ்ச்சியை 6-ம் தேதியும் நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

4th September 1959]

IV. GOVERNMENT RESOLUTION.

AMENDMENT TO LAW RELATING TO PENSIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I beg to move--

"Whereas, with a view to provide for the recovery of Government dues from pension, it is necessary to amend the law relating to pensions;

And whereas, with a view to securing uniformity of legislation on the subject throughout the Union of India, it is desirable that Parliament should pass a law relating to pensions applicable to the whole of India, replacing the Pensions Act, 1871 (Central Act XXIII of 1871):

Now, therefore, in pursuance of clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Assembly resolves that the matter aforesaid and all other matters connected therewith or incidental thereto, in so far as they fall within entry 42 in List II (State List) of the Seventh Schedule to the Constitution of India shall, in this State, be regulated by an Act of Parliament."

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானமானது அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஓய்வு கால நிதி ஒதுக்குவதில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்காகச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிறது. இப்போதுள்ள சட்டப் பிரகாரம், நாம் ஒரு அதிகாரிக்குப் பென்ஷன் கொடுத்து விடுவோமேயானால், பின்னர் அந்தப் பென்ஷனிலிருந்து எந்த விதமான தொகையையும் திரும்ப வசூலிக்க முடியாது. உத்தியோகஸ்தர்கள் சர்க்காரில் வேலையில் இருக்கும்போது அவர்கள் சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணம் ஏதாவது கொடுக்கப் படாமல் அவர்கள் ரிடையரானதும் அது நிலுவையாக இருக்கலாம். மேலும், சில சமயங்களில் அவர்கள் ஏதாவது தவறுகள் செய்து அத் தவறுகள் காரணமாகச் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்தால் அதற்கான பணத்தை அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்க வேண்டும். சில சமயங்களில், அவர்கள் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களில் வசிக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களிடமிருந்து வாடகைப் பணம் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரியாக சர்க்காருக்கு அவர்களால் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பணம் அவர்களால் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கும்போது, உடனடியாக அவர்களுக்கு இவ்வளவு பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்திரவு போட்டுவிட்டால் அந்தப் பென்ஷன் தொகையிலிருந்து நிலுவைகளை நாம் வசூலிக்க முடியாது. இந்தக் காரணத்தால், அவர்களிடமிருந்து சர்க்காருக்கு வந்து சேரவேண்டிய பணம் எவ்வளவு என்று முடிவு செய்யும் வரையில், அதை எப்படி பென்ஷனிலிருந்து வசூலிப்பது என்று முடிவு செய்யும் வரையில், அவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கும்படி உத்திரவு போட முடிவதில்லை. இந்த உத்திரவைப் போடுவதில் இவ்வாறு கால தாமதம் ஏற்படுவதால் பல அதிகாரிகள் ரிடையரானதும் கஷ்டப்பட வேண்டி இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு உடனடியாகப் பென்ஷன் கொடுத்துவிட்டால் என்று உத்திரவு போட்டுவிட்டால் அவர்களிடமிருந்து நமக்கு வந்துசேர வேண்டிய பணத்தைக்கூட நாம் அதிலிருந்து கழித்துக் கொள்ள முடியாது. இக்குறையைப் போக்குவதற்காகச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டியது அவசியமாகிறது. சட்டத்தை அந்த முறையில் மாற்ற வேண்டுமானால் நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த அளவில் மட்டும் மாற்ற வேண்டுமா அல்லது அகில இந்திய ரீதியில் மாற்ற வேண்டுமா என்று பரிசீலிப்போது, திருத்தச் சட்டம் எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்பது தெரிகிறது. எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் பொதுவாகச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமானால் அதற்கு எல்லா ராஜ்ய சபைகளும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[Sri C. Subramaniam] [4th September 1959]

சபைகளும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குரிய நோக்கத்தைக் கொண்டது இந்தத் தீர்மானம். பென்ஷன் சட்டத்தைப் பார்லிமெண்ட் உரிய முறையில் திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று இது கூறுகிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The resolution is before the House for discussion.

*SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதுடன், அவர் இதில் வெளியிட்டிருக்கும் கருத்தோடு இன்னும் சில நோக்கங்களுக்கும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவரை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பென்ஷன் சட்டத்தை உரிய முறையிலும் விரிவான முறையிலும் திருத்த வேண்டுமென்று நாம் பாராளுமன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். இக்காலத்தில், பென்ஷன் வாங்கிக் கொண்டு அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்து விலகியுள்ள (ஓய்வுபெறும்) உயர்ந்த அதிகாரிகள் மீண்டும் வேறு ஏதாவதொரு தனிப்பட்ட நிர்வாகத்தில் வேலை செய்யப் போய்விடுகிறார்கள். அங்கே முழுச் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அதே சமயத்தில் பென்ஷனும் வாங்குகிறார்கள். இதற்குப் பல உதாரணங்களை நாம் சமீப காலத்தில் கண்டோம். அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றுக்கொள்ளும் உயர்தரப் போலீஸ் அதிகாரி ஒருவர் சர்க்காரிடமிருந்து பென்ஷன் வாங்கிக்கொள்கிறார். அதே சமயத்தில் அவர் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்தபோது எந்தத் துறையில் இருந்தாரோ அது சம்பந்தப்பட்ட டிராபிக் கம்பெனியில் வேலைக்குப் போய் விடுகிறார். ஒருவர் தொழிலாளர் நியோகியாக இருக்கிறார். அவர் தம் உத்தியோகத்திலிருந்து விலகியவுடன் பென்ஷனையும் வாங்கிக்கொண்டு ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளியிடம் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்துவிடுகிறார். சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் மிக உயர்ந்த அதிகாரியாகத் தொழில் இலாகாவில் இருந்தவர் பென்ஷன் வாங்கிக் கொண்டு முதலாளிகள் சங்கத்தில் காரியதரிசியாக வேலை பார்க்கிறார். இவ்வாறு இவர்களுக்கு ஒரு பக்கத்தில் பென்ஷன் வருகிறது; மற்றொரு பக்கத்தில் ஈழச் சம்பளமும் வருகிறது. இவர்கள் இந்தச் சேவைகளை சமூக ஊழியம், பொதுப் பணி என்ற முறையில் செய்வதில் நமக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. சமூகத்தில் தொழிலாளர்கள் முதலாளிகள், பொதுமக்கள் ஆகிய இத்தனை பேருக்கும் மத்தியில் நடு நிலைமைக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் அரசாங்க அதிகாரிகளாக இருந்தவர்கள், ரிடைவரான பிறகு தனிப்பட்ட முதலாளியிடம் வேலை பார்க்கும்போது சமூகத்தில் ஒரு பிரிவினருக்கு மட்டும் ஆதரவாளர்களாக இருப்பதால், அப்போது அவர்கள் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் சம்பளத்தை மட்டும் வைத்துக் கொள்ளட்டும், பென்ஷன் வாங்க வேண்டாம். அப்படி இல்லாவிட்டால், பென்ஷன் வாங்குபவர்கள் தங்கள் சேவையை அப்படிப்பட்ட உத்தியோகங்களுக்கு உட்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்று விதிக்கலாம். அவர்கள் தங்கள் சேவையைத் தனிப்பட்டவர்களிடம் ஒப்படைத்தால் அவர்களுக்குத் தரும் பென்ஷனிலிருந்து பணத்தைச் சர்க்கார் பிடித்துக் கொள்ளும் முறையில் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமானது. இது சம்பந்தமாக பட்ஜெட் சமயத்தில் மசோதா கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இப்போது நிலவும் முறை ஒரு கெட்ட சம்பிரதாயத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ரிடைவரான அதிகாரிகளின் செய்கை மற்ற அதிகாரிகளுக்கு ஒரு நப்பாசையை ஏற்படுத்துகிறது. ஓய்வு காலத்திற்கு ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்து அதிகாரிகள் தங்கள் உத்தியோகத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி ஒரு சிலரின் விஸ்வாசத்தைப் பெற்று ஓய்வு காலத்தில் அவர்களிடம் உத்தியோகத்திற்குச் செல்ல முயற்சி செய்யும் கெட்ட சூழ்நிலையை இது உண்டாக்குகிறது. இப்படிப்பட்ட ஆசை உயர்தர அதிகாரிகளுக்கு ஏற்பட்டால், அது அரசாங்க இயந்திரத்தையே கெடுத்துவிடும், அரசாங்க இயந்திரத்தின் திறமையைக் குறைக்கும். அரசாங்க இயந்திரத்தின்பால் மக்களுக்குள்ள நம்பிக்கையையும் குறைக்கும். இது கண்டிப்பாகக் கவனிக்க

[4th September 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

படவேண்டிய விஷயம். தாட்சண்யத்திற்கு அருகதையற்ற விஷயம். இந்த நோக்கம் நிறைவேறும் முறையிலும் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று பாராளுமன்றத்திற்குத் தொழிலாளர் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI T. T. DANIEL: Sir, while supporting the motion before the House, I would like to bring to the notice of the Government some facts. At present, the pension amount that has to be given to the Government servants is not given as soon as they retire from their service. It is well known that there is considerable delay in granting the pension amount. Since this amount is given more or less as a sort of compensation to these Government servants, for meeting their livelihood after they retire from Government service, it is only just and proper that the Government should grant the pension amount as soon as they retire from service. All unnecessary delays in granting the amount should be avoided. I would suggest to the Government that while making their recommendation to the Government of India, there should also be a recommendation for providing that the pension amount that has to be given to a retired Government servant should be given without any unnecessary delay.

Then, Sir, coming to recovery of dues to the Government from the pension amount, I like to make a suggestion to the Government. The principle underlying the granting of pension is, as I already stated, that it should serve as some sort of a provision for the wife and children of the Government servants after they retire from Government service. The provisions of the Civil Procedure Code, I believe, exclude pension amount from being attached. There are certain things which can be attached and certain amounts which cannot be attached under the provisions of the Civil Procedure Code, that is now in existence in our country. The fundamental principle that had been adopted in enunciating that provision in the Code was that certain amount which is exclusively for the use of the wife and children of the retired Government servant for eking out their livelihood should be outside the scope of attachment. I think that the Hon. Minister for Finance will also keep that in view while making the recommendation to the Union Government, namely, whether the whole pension amount should be liable for attachment or whether at least a portion of the amount alone should be liable. These are the matters which the Government should seriously consider.

SRI K. ANBAZHAGAN: மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க அலுவலிலிருந்து விடுதலை பெற்றுச் செல்லுகிறவர்கள் விடுதலை கால ஊதியத்தை உடனடியாகப் பெறுவதற்கு உதவும் முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கோரும் இந்தத் தீர்மானத்தின் பொதுவான கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன். (குறுக்கீடு) இதில் விடுதலை எங்கே இருக்கிறது என்று மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் கேட்கிறார். அரசாங்கத்தில் பணியாற்றுவவர்களுக்கு விடுதலை இல்லை என்ற உணர்ச்சி சிலருக்கு இருக்கிறது போலும். அரசாங்க ஊழியத்திலிருந்து கடைசியில் விலகிச் செல்லும் கட்டத்தைத்தான் நான் விடுதலை என்று குறிப்பிடுகிறேன்.

[Sri K. Anbazhagan] [4th September 1959]

விடுதலை பெற்ற அதிகாரிகள் விடுதலைக் கால ஊதியம் (பென்ஷன்) பெறும்போது அவர்கள் பெற்ற தொகை அளவிற்கு மீறி இருந்தால் அதை வசூலிப்பதற்கும், அவர்கள் ஊழியத்தில் இருந்தபோது தவறுகள் செய்திருந்து அவைகளுக்காக அவர்கள் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை விடுதலைக் காலத்தில் வசூலிக்க வேண்டியிருந்தால் அதை வசூலிப்பதற்கும் வசை செய்யும் முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று பாராளுமன்றத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளும் இந்தத் தீர்மானத்தின் பொதுவான கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

ஆனால், திரு. சின்னதுரை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல, விடுதலை பெற்றுச் செல்லுபவர்கள், ஓய்வு பெற்றதற்குப் பின்னரும், மாறுபட்ட வேறு துறையில் பணியாற்றச் செல்வது, அவரது உடல்நிலையைக் கருதி—அவரது திறமையைக் கருதி உண்மையாகவே அது பயன்படத்தக்கதாக இருக்கலாம். அப்படிச் செல்லும்போது அரசாங்கத்தில் பணியாற்றிய துறையோடு ஒட்டிய ஒரு துறையில், அரசாங்கத்தில் பணியாற்றும்போது பின்னால் பயன்படக்கூடிய முறையில் செய்துகொண்டு, பணியாற்றும் போது அதிலேயுள்ள பல குறைபாடுகள் வெளியாகின்றன. அதே துறையில் பின்னர் ஈடுபடுவதைக் குறித்து சென்னை அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதிக அளவுக்கு உதாரணங்களைக் காட்டுவது இயலாது என்று சொன்னாலும் மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஏராளமான உதாரணங்கள் குவிந்து இருக்கின்றன. முக்கியமாக அரசாங்கத்தில் பணியாற்றிய நேரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அந்த நேரத்தில் சில வசதிகளைச் செய்துகொண்டு அதே துறையில் வேறு இடங்களில் பணியாற்றுவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த பென்ஷன் வதி முறைகளைத் திருத்தும் நேரத்தில், அரசாங்க ஊழியத்திலிருந்து ஓய்வு பெறக்கூடிய வர்கள், பின்னால் வேறு ஊழியத்தைப் பெறுகிற முயற்சியில் ஈடுபடும் போது அவர்கள் பெறக் கூடிய ஊதியத்தின் அளவும், வாங்கக் கூடிய பென்ஷன் அளவும் சேர்ந்து முன்பு பெற்ற தொகைக்கு மேல் போகாமல் இருந்தால் நலமாக இருக்கும். ஊதியம் எந்த அளவு இருக்கிறதோ அதைப் பொறுத்து பென்ஷனில் இந்த அளவு பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற விதியை அமைப்பது நல்லது. 100 ரூபாய் ஊதியத்தில் இருந்து 50 ரூபாய் பென்ஷன் பெற்றுக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர் ஓய்வு பெற்ற பிறகு ஊழியத்தில் ஈடுபட்டு 100 ரூபாய் சம்பளம் பெற்றால் அவர் நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்த வழியேற்படும், இல்லையானால் அவர்கள் குற்றவாளிகளாக ஆகக்கூடிய நிலை ஏற்படக்கூடும். அதே நேரத்தில் பெரிய உத்தியோகத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள், ஓய்வு பெற்ற பிறகு, 2,000 ரூபாய், 3,000 ரூபாய் பெற்று வந்தவர்கள் அதே அளவுச் சம்பளத்துக்கு வெளியே வேலைக்குச் செல்லும்போது, அவர்களுக்கு பென்ஷன் அளிப்பது முறையற்றதாகும். அம்மாதிரி நேரங்களில் பென்ஷன் கொடுப்பதை நிறுத்தவும் அல்லது வேறு பணிகளில் ஈடுபடுவதைத் தடை செய்யவும் இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கவேண்டும்.

மற்றொன்று, இந்த பென்ஷன் அளிக்கும் நேரத்தில் பலர் 5 ஆண்டு காலம் 6 ஆண்டு காலம் 300 ரூபாய் அல்லது 400 ரூபாய் ஊதியம் பெற்றவர்கள் அந்தத் துறையில் உறுதி செய்யப்படாத காரணத்தினால் அதற்கு முன்னால்—5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்—200 ரூபாய் ஊதியம் பெற்றிருந்தால் அதற்கு ஏற்றவாறு பென்ஷன் கணக்கிடுகிறார்கள். கன் பெர்மட் போஸ்ட், கன்பெர்மட் ஸர்விஸ் எந்த அளவு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குத் தான் கணக்கிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதானது அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை திடீரென்று சரிப்பதாக இருக்கிறது. ஓய்வு பெறக்கூடிய நேரத்தில் 500 ரூபாய் அல்லது 600 ரூபாய் பெற்று வந்தாலும், 250 ரூபாய் இருக்கக்கூடிய ஒரு போஸ்டில் தான் கன்பர் மேஷன் ஆகியிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், 125 ரூபாய் பென்ஷன் பெறக்கூடிய அவலத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். ஊழியத்திலிருந்து ஓய்வு பெறுகிறபோது ஓராண்டு காலத்துக்குள்ளோ அல்லது ஈராண்டு காலத்திற்குள்ளோ கடைசிக்காலத்தில் எந்த அளவு அதிக ஊதியம் இருக்கிறதோ அதை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்குத் தக்கபடி பென்ஷனைக் கணக்கிட்டு

[Sri K. Anbazhagan] [4th September 1959]

வேண்டும். ஏறக்குறைய பென்ஷன் பெறத்தக்க அளவுக்கு அந்த போஸ்டில் உறுதி செய்யப்படாத காரணத்தினால் அவர்கள் பென்ஷன் பெறும் காலத்தில் மிகவும் இக்கட்டான நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள்.

வேலையிலிருந்து விலகுகிற சமயத்தில் பெறக்கூடிய ஊதியத்திற்குத் தகுந்த முறையில் பென்ஷன் கிடைக்கும் முறையிலும், உயர்ந்த பதவியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பதவியைப் பயன்படுத்தி சுயநலத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, பதவியில் இருக்கும்போதே வசதிகளைச் செய்து கொண்டு வெளியிலே இன்னொரு வேலையைத் தேடிக்கொண்டு பிறகு அதிக ஊதியம் பெறுவதையும் தடுக்க, அதற்குத் தடை விதிக்கும் முறையில் இந்த விதிகளைத் திருத்தி. பல துறைகளில் நல்ல முறையைக் கையாண்டு வருகிற இந்த சென்னை சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடைய ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் பெறவேண்டுமென்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் ஒரு குறுகிய நோக்கத்தைக் கொண்டது. குறுகிய நோக்கம் என்று சொன்னால் அளவிலே குறுகிய நோக்கம். சர்க்காருக்கு அப்பொண்டிய நிலுவைகள் இருந்தால் எப்படி வசூல் செய்வது என்பதைப் பற்றியது இது. சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருந்து விலகியபிறகு வேறு இடங்களில் வேலை தேடிக்கொள்வதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் சின்னதுரை அவர்களும், அன்பழகன் அவர்களும் சொன்ன கருத்துக்களை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் தெரிவித்தது மட்டுமல்ல, பார்லிமெண்டில்கூட இதைப் பற்றி சமீபத்தில் விவாதம் நடந்தது. அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். அங்கே இருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர்களும் இதே கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதைப்பற்றிக் கூடிய சீக்கிரத்தில் நமது மத்திய அரசாங்கத்திலும் ஒரு முடிவு செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதைப் பொறுத்த வரையில் நாம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றவேண்டும் என்பதைப் பற்றி நாம்ம்கூட தனியாக ஆலோசிக்க இடம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் ஸ்டேட் பப்ளிக் ஸர்விஸ், ஸ்டேட் பென்ஷன்ஸ் எல்லாம் நம்மைச் சேர்ந்தது, நம்முடைய சட்ட சபை பார்த்து எந்தச் சட்டமும் செய்யலாம். இதன் மூலமாக இப்போது பார்லிமெண்டில் சட்டம் செய்ய நம்முடைய அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்க இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, கனம் அங்கத்தினர்கள் சின்னதுரை அவர்களும், அன்பழகன் அவர்களும் சொன்ன கருத்துக்களை சென்னை சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் உத்தியோகஸ்தர்கள் உத்தியோகத்திலிருந்து விலகிய பிறகு தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் வேலைக்கு அமரவேண்டுமென்றால் குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் அனுமதி பெற்றுத்தான் வேலைக்கு அமர வேண்டுமென்று இருப்பதால், இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அதற்கான உத்தரவு பிறப்பிக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்யும் என்ற உறுதியைச் சொல்லிக் கொண்டு, மத்திய சர்க்காரும், பார்லிமெண்டும்கூட இதில் கவனத்தைச் செலுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“Whereas, with a view to provide for the recovery of Government dues from pension, it is necessary to amend the law relating to pensions;

And whereas, with a view to securing uniformity of legislation on the subject throughout the Union of India, it is desirable that Parliament should pass a law relating to pensions applicable to the whole of India, replacing the Pensions Act, 1871 (Central Act XXIII of 1871);

A 91—5

[Mr. Speaker] [4th September 1959]

Now, therefore, in pursuance of clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Assembly resolves that the matter aforesaid and all other matters connected therewith or incidental thereto, in so far as they fall within entry 42 in List II (State List) of the Seventh Schedule to the Constitution of India, shall, in this State, be regulated by an Act of Parliament."

The motion was put and carried and the resolution was passed.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 10 OF 1959)—*cont.*

MR. SPEAKER: Day before yesterday we had been discussing this Bill and sixteen hon. Members took part in the discussion. I was under the impression that today I can ask the Hon. Home Minister to reply and then take up the clause by clause consideration of the Bill. But today also some hon. Members want to speak. Is it the desire of the House that I should prolong the discussion? As a special case I shall allow another half an hour and limit the time for every speech to five minutes. If six speakers are not forthcoming, I shall close the discussion as soon as the members who have expressed their desire to speak have finished or after half an hour whichever is earlier.

Another point is, I had announced on the 31st August that the last date for receipt of amendments would be 4 p.m. on the 31st itself. As a special case I allowed amendments to be given even on the morning of 1st September. When the agenda was circulated on the 2nd we had only one amendment to this Bill. But hon. Members have again submitted amendments. I could have easily disallowed them. But I am in a difficult fix. Sometimes the Government themselves give amendments without sufficient notice. As per rules three days notice must be given for moving amendments. If I allow Government, as I have done so far, I must allow the hon. Members also to give amendments without sufficient notice. So, under the circumstances as a special case I shall allow all amendments given notice of after the 2nd. But in future I would like the hon. Members as well as the Government to observe the rules.

* SRI N. K. PALANISAMI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் அடிப்படையான நோக்கம் ஒவ்வொரு உத்தரவுக்கும் காதி போட்டுக்கு அனுப்பி தாதுக்கொண்டிருந்து அவர்கள் சொல்வதை நிறைவேற்றுவதற்குப் பதிலாக, ஸ்டேட் லெவலில் ஒரு போர்டை அதுவும் ஸ்டாக்கப்பட்டியாக ஏற்படுத்துவது என்பதுதான். இது வரவேற்கத்தக்கது. இந்தச் சபையிலே இதைப் பற்றிப் பேசப்படும்போது கதர் எல்லா கட்டத்திலும் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்று பேசப்பட்டது. கதர் தேசபக்தியின் சின்னம் என்பது தேசிய போராட்டங்களில் கலந்துகொண்ட எல்லோருக்கும் பெருமை தரக்கூடிய விஷயம்தான். இந்தக் காதி அண்டு இண்டஸ்ட்ரீஸ் போர்டைப் பொறுத்த வரையில் கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாத சிண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காகத்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 200 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

THE MADRAS KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES
BOARD BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 10 OF 1959)

[Sri N. K. Palanisami]

"The main object of the khadi scheme is to afford employment and achieve self-sufficient growth in terms of khadi and village industries."

ஆகவே, கதரை அபிவிருத்தி பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லும் போது, எல்லாக் கட்டத்திலும் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லும் போது, இந்தத் தொழில் புரட்சியை எதிர்த்து எந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி அடைய முடியும் என்பதைப் பார்த்தால் தெரியும். கதர் அணிவது தேசியச் சின்னம், ஒரு பெருமை தரக்கூடியது என்பதை இன்னும் பலர் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் பேசவில்லை. இப்பொழுது நாம் பணம் ஒதுக்கி இருப்பதன் நோக்கம் கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் வேலையில்லாத சிண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான். ஆனால் எந்த அளவுக்கு கதர் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் 1956-57-ல் சுமார் 71 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குக் கதர் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கதர் விற்பனையின் மூலம் வரவு ரூபாய் 49 லட்சந்தான். எந்த அளவுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் காணமுடிகிறது.

அகில இந்தியக் கமிஷனில் சர்வோதயம் பேசுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தந்த கிராமங்களில் எல்லா வசதிகளும் கிடைக்கவேண்டும், சர்க்கார் வேண்டாம், ஒன்றும் வேண்டாம் என்ற கொள்கையை வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் பணத்தைக் கமிஷனாக ஏராளமாக வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கதர் வேலையை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கத்தில் உண்மையிலேயே ஈடுபட்டிருந்தால் கண்டிப்பாக ஓரளவு நன்றாக இருந்திருக்கும். இப்படிப்பட்ட கொள்கை இருப்பதால் கதர் அபிவிருத்தி அடைய முடியவில்லை.

"ஸ்டேட் லெவலில்" பார்க்கும்போது இன்றையதினம் கிராமப் புறங்களில் பெரும் அளவுக்கு வரண்ட பிரதேசங்களில் ஏராளமான பேர்கள் நூல் நூற்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இதுதான் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான வருமானமாக இருக்கிறது. சர்வோதய சங்கத்தில் ஒரு ரூபாய்க்கு 4 அணு பிடித்து விடுகிறார்கள். சர்க்கார் 6 அணு பிடித்து விடுகிறார்கள். அது எந்த அளவுக்கு நியாயம் என்று நான் சொல்ல முடியாது. "நாமினல்" ஆக அரையணு, முக்காலணு பிடித்துக் கொள்ளலாம். கிராமத்தில் உற்பத்தியாகக் கூடிய துணியை அவர்களே வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. ஏற்கனவே அவர்கள் சாப் பாட்டுக்கு இல்லாது நிற்கக்கூடிய அவர்களை இந்தத் துணியைக் கண்டிப்பாக வாங்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது நியாயமாகாது. அவர்கள் வேறு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அளவு போதுமான கூலி கொடுக்கவேண்டும்.

மாகாணத்தில் சர்வோதய சங்கம், திருச்செங்கோடு ஆசிரமம், பொள்ளாச்சியில் தனிப்பட்டவர்கள் இந்தக் கதர் அபிவிருத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொந்தப் பணம் போட்டு வேண்டுமானாலும் சர்வோதயம் கொண்டு வரட்டும். அங்கு வேலை செய்கிறவர்களுக்கு 50 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் "காதி டிபார்ட்மெண்டில்" வேலை செய்கிறவர்கள் அதிகச் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் அதிகச் சம்பளம் கேட்டால் "கிராமத்தில் குடியானவன் ஒரு நாளைக்கு ஒன்றேகால் ரூபாய்தான் சம்பாதிக்கிறான். உங்களுக்கு 50 ரூபாய் கொடுக்கிறேமே, அதுவே அதிகம்" என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அதன் காரணமாக சர்க்கார் காண்பிக்கக்கூடிய நஷ்டத்தைவிட அதிகமாகக் காண்பிக்கிறார்கள். ஆகவே, அதில் ஏதோ ஊழல் இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அவைகள் எல்லாம் சரிவர போர்டின் கட்டுத் திட்டத்திற்குள் வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் "கிராண்ட்" கொடுப்பதை நிறுத்திவிட வேண்டும். உண்மையில் காதி போட்டுடன் அவர்களை இணைப்பது மிகவும் அவசியம்.

[Sri N. K. Palanisami] [4th September 1959]

கிராமங்களில் இருக்கும் ஓனங்கள், அவர்களுடைய பொருளாதாரத் திட்டத்தின் அடிப்படையைப் பொறுத்துத்தான் கிராமத்தில் இருக்கும் கைத்தொழில்களின் வளர்ச்சி இருக்கிறது. இந்தக் கைத்தொழில்கள் எல்லாம் எவ்வளவு பணம் செலவழித்தாலும் கீழ் நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இருந்த போதிலும் அவைகளில் சில மாற்றங்கள் செய்தால் ஓரளவு அபிவிருத்தி ஏற்பட முடியும்.

உதாரணமாக, சோப்பை எடுத்துக்கொண்டால், அந்தத் தொழிலுக்கு அதிக மூலதனம் வேண்டியிருக்கிறது. “எடிபிள், நான் எடிபிள்” என்று இரண்டு விதங்கள் இருக்கின்றன. “நான் எடிபிள்” சோப்புக்குத்தான் சர்க்கார் ரிபேட் கொடுக்கிறார்கள். அதில் வேப்பெண்ணை கலந்திருப்பதால் நல்லது என்று சொல்லப்படுகிறது. “எடிபிள் ஆரில்” சோப்புகளுக்கு ரிபேட் கொடுப்பதில்லை. பெரிய பெரிய கம்பெனிகள் செய்யக்கூடிய சோப்புக்கு முன்னால் இந்த சோப் நிறக முடியாது. ஆகவே, “எடிபிள்” சோப்புக்கும் ரிபேட் கொடுக்கவேண்டும்.

கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டிகளுக்கு கடன் உதவி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. “பாட்டரி” முதலியவைகள் கோவா பரேட்டிவ் முறையில் செய்ய முடியாது. சில தொழில்கள்தான் கோவாப் பரேட்டிவ் முறையில் செய்ய முடியும். சில தொழில்களைச் செய்ய முடியாது. ஆகவே கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டிகளுக்கு கடன் உதவி அளிக்கப்படுவதுபோல் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய தொழில்களுக்கும் போதுமான கடன் உதவி கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

செக்கு இருக்கிறது. ஈரோடு தாலுகாவில் செக்கு பாதி விலையில் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இரண்டு வருஷம் வரை யாரும் வாங்க முன் வரவில்லை. சும்மா கொடுத்தால்கூட யாரும் வாங்க முன் வரவில்லை. அந்த அளவுக்குக் கிராமக் கைத்தொழில் மோசமாக இருக்கிறது. செக்கு பல இடங்களில் கோவாப்பரேட்டிவ் முறையில் நடத்துகிறார்கள். அதற்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் எந்தெந்தச் சமயத்தில் கடன் கொடுக்கவேண்டுமோ அப்பொழுது கொடுக்கப்படுவதில்லை.

இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை நீக்கி சர்க்கார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் மிகவும் நல்லது. முக்கியமாக, காதி மேல் நம்பிக்கை யுள்ளவர்களையே அந்த வேலைக்குத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதை எப்படிச் கண்டு பிடிக்கப்போகிறார்கள் என்பதை என்னைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இதை அமைத்திருப்பதன் முக்கிய நோக்கம் வேலை வாய்ப்பை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பது. ஆகவே, காதியில் நம்பிக்கை இருக்கிறதா? இல்லையா? என்று பார்க்காமல் தேர்ந்தெடுத்துவிட்டுப் பின்னர் சரியாக வேலை செய்யவில்லையானால் அவர்களை விலக்கி விடலாம். இந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமைத்து செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காதி கிராமக் கைத்தொழில் போர்டை சட்ட ரீதியாக அமைப்பதே இந்த மசோதாவின் நோக்கம். இது மிகவும் அவசியமானது. இந்த அமைப்பானது சட்ட பூர்வமாக ஆக்கப்படுவது இத்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்களுக்கு ஆறுதல் தருகிறது. வேலை நிரந்தரம் என்ற நிச்சயம் பெற்று மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும் ஏற்படுகிறது.

காதி கிராமத் தொழில்கள் சுதந்திர இயக்கக் காலத்திற்கு முன்பே இந்த தேசத்தில் பரவியிருந்தது. இந்த தேசத்தின் ஜீவாதாரம் போன்று இருக்கக்கூடிய கிராமங்களின் பொருளாதாரத்தை தாங்கிக் கொண்டிருந்த இது தொழில். அவை காந்திஜ்யாலும், காங்கிரசாலும் போராட்ட

[Sri M. S. Selvarajan]

காலத்தில் ஆயுதமாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டது. ஆனால் காந்திஜியும் காங்கிரசும் இது போராட்ட காலத்தில் மாத்திரம் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய ஆயுதம் என்று கருதவில்லை. சிலர் இந்தத் தேசம் விடுதலை அடையுமா என்று சிந்தனை செய்துகொண்டிருந்த நேரத்தில் காந்திஜி “சுயராஜ்யம் பெறுவோம்” என்று கூறி தன்னம்பிக்கையோடு பிற்காலத்திற்கு வேண்டிய திட்டத்தையும் வகுத்துக் கொடுத்தார். அந்த நிலையில் கதருக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அன்றும் காட்டி வந்தார்.

இந்த நாடு விடுதலை பெற்றிருக்கிறது, அதற்கென்று சுயமான மரியாதை எண்ணங்களெல்லாம் தன்மான சின்னமெல்லாம் இருக்கின்றன. என்று உலகமெல்லாம் நம்பினாலுங்கூட, அதிலே நம்பிக்கை வைக்காத கூட்டம் போன்று இந்த நாட்டிலே சிலர் இருந்தாலுங்கூட, நிச்சயமாக இந்த நாடு விடுதலை பெற்று விட்டது, இனி இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அங்காங்கே பல்திசை நாடுகளையும் எட்டிப்பார்த்து நமது சக்தி, புத்தி, யுத்திக்கும் அவர்களையே எதிர்பார்த்து எங்கியிருக்கும் நிலைமை இல்லாமல் உள்ளதைக் கொண்டு நல்லதைச் செய்வது எப்படி, கிராம மக்களின் பொருளாதாரத்தை வளர்ப்பது எப்படி என்ற அடிப்படையில் கிராமக் கைத்தொழில்களுக்கும் காதிக்கும் எல்லையற்ற முக்கியத்துவம் காட்டப்பட்டு வருகிறது.

இந்த ராஜ்ய அளவில்கூட, தொழில் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் பெரும்பாலானது கிராமக் கைத்தொழில்களுக்கும் காதி அபிவிருத்திக்கும் செலவிடப்படுவதாகக்கூட தெரிகிறது.

காதி இயக்கத்தை அரசாங்கம் கையிலே வைத்துக்கொள்வதன் மூலமாக சர்வ சேவா சங்கத்திற்குப் போட்டி வருமோ என்று நினைக்கவேண்டியதில்லை. சர்வ சேவா சங்கத்திற்கோ அல்லது தேசம் முழுமைக்கும் நிலவி இருக்கிற இதுபோன்ற ஸ்தாபனங்களுக்கோ கிடைக்கக்கூடிய உதவிக்கு பங்கம் இருக்காது. இந்தக் காதி போர்டுக்கும் எந்த அளவு மத்திய அரசாங்கம் உதவி செய்கிறார்களோ அந்த உதவியும், மற்ற ஸ்தாபனங்களிலிருந்து நியாயமாகக் கிடைக்கக்கூடிய உதவியும் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும். பல்வேறு ஸ்தாபனங்கள் ஈடுபட்டாலுங்கூட, இந்த நாட்டில் சமீப காலத்தில் அரசாங்கம் காதி இயக்கத்தையும் கிராமக் கைத் தொழில் இயக்கத்தையும் கையில் எடுத்துக்கொண்ட பிற்பாடுகூட என்னுடைய வருகிறதைப் பார்க்கிறோம். வருகிற காலத்தில் இந்த நாட்டில் இருக்கும் குழந்தைகள் பேரில் நம்பிக்கை வைத்து, அந்தக் குழந்தைகளை வாழ வைக்கவேண்டும் என்பதிலே நம்பிக்கை வைத்து, அதற்கு அடிப்படையாக இருக்கும் ஆதாரக் கல்வியிலேகூட காதியை மையமாக வைத்திருக்கிறார்கள். காதியும், கல்வியும், தொழிலும் வளர வேண்டும் என்ற வகையிலே திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்றையதினம் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஓரளவுக்காவது வயிற்றுக்கு உணவு அளிப்பதற்கு இந்தத் தொழில் மிக உதவியாக இருக்கிறது. வடாற்காடு மாவட்டத்திலே செய்யக்கூடிய ஓலைத் தொப்பிகள், மணப்பாட்டு நாகரீகக் கூடைகள், பத்தமடைப் பாய்கள் இவைகள் உலகப் பிரசித்தி பெற்றிருக்கின்றன. அதற்குவேண்டிய வாய்ப்பை இந்த அரசாங்கம் கிராம மக்களுக்குத் தேடிக் கொடுக்கிறது, கிராம மக்களுக்கு மரியாதை அளிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், இந்தத் தேசத்தில் இருப்பவர்கள் ஜீவனோபாயத்திற்கு நிச்சயமாக நல்ல பாதை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் அதற்கு உரிய அடையாளம்.

(Sri T. Sampath in the Chair)

இன்றையதினம் கிராமந்தோறும் அம்பர் சர்க்காவுக்கு ஒரு மோகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மரியாதையாக சில அணுக்கள் சம்பாதித்து நம் வாழ்வுக்கு வழி வகுக்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கையைக் கொடுத்து

[Sri M. S. Selvarajan] [4th September 1959]

வருகிறது என்பதற்கு அல்லாமல் இறுக்கிறது அம்பர் சர்க்கா. நான்கு கதிர்களைக் கூடியதை 16 கதிர்களைக் கொண்டதாக்கிறார், ஈரோடிலே பரிட்சித்து வருகிறார்கள். அத்தகைய அமைப்பை ஜில்லாதோறும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

நம் சாஜ்யத்தில் தயாராகும் உத்யில் தேக்கம் ஏற்படுவதில்லை. தேவைக்குக் குறைவாகத்தான் உற்பத்தியாகிறது. எவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தியானாலும் சரி உள்நாட்டுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதோடு, வெளி நாட்டுக்கும் அனுப்ப முடியும். அதிக உற்பத்தி செய்வது எப்படி என்பதுதான் ஏற்படக்கூடிய கவலை.

இன்றையதினம் அலகாபாத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது அம்பர் சர்க்காவுக்கு வேண்டிய சிறு இரும்புப் பாகங்களுக்கு. அவைகளைக் கிண்டி, பெட்டை, கிருதுநகர் போன்ற இடங்களில் என்ன என்ன வகையிலே தயாரிப்பது என்ற கவலை அரசாங்கத்திற்கு வேண்டும். இந்த போர்க்குத் தேவை என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், அம்பர் சர்க்கார் மீது கிராம ஜனங்களுக்கு இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கும் மோகம், கவர்ச்சி இருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடாத அளவுக்கு அம்பர் சர்க்கா உற்பத்தியிலே தாமதம் இருக்கிறது. அதைப் போக்கி எந்த எந்த வகையிலே அம்பர் சர்க்கா உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியுமோ அந்த வகையிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன்.

காதி இலாகாவை பெண்களிடம் ஒப்படைப்பது நலம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த அளவுக்குப் பெண்களை அதிகமாக இதிலே ஈடுபடுத்த முடியுமோ அவ்வளவு நல்லது. நான்கு வேஷ்டி வாங்குவது ஒரு சேலை எடுப்பதற்கு ஈடு ஆகாது. ஆகவே, காதிச் சேலை உடுத்தக்கூடிய அளவுக்கு உரிய விளம்பரம் எப்படிச் செய்வது, அதில் எப்படி மோகத்தை ஏற்படுத்துவது என்பதையெல்லாம் கவனித்து, அதற்கு கிராக்கி ஏற்படுத்த வேண்டியதையெல்லாம் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காதிக்கு முக்கியமான அடிப்படையாக இருப்பது பஞ்ச கொள்முதல். சுத்தமான பஞ்ச சேகரித்துக் கொடுப்பதில்ல்தான் இத்தொழிலில் ஏற்படக்கூடிய கவர்ச்சியும் சேர்வு இல்லாது அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுவதும் அடங்கி இருக்கிறது. பஞ்ச கொள்முதலிலே அதிகாரி சிறு தவறு செய்துவிட்டாலுங்கூட, அது எல்லோரையுமே பாதிக்கும். ஆகவே, மிக நுணுக்கமான அதிகாரிகள் அதற்கு வேண்டும். ஆலோசனை சபை அமைத்துக் கூட அந்தப் பஞ்சக் கொள்முதல் செய்வதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

நமக்கு வேண்டிய பஞ்சை கூட்டுறவு மூலம் இயங்கும் ஜின்னிங் பாக்டரிகளின் மூலமாக பெற்றுக்கொள்ளலாம். காலம் அறிந்து கொள்முதல் செய்வது, விலை, இவ்விரண்டும் அடிப்படை முக்கியத்துவம் உள்ளன. நல்ல பஞ்ச, காலம் அறிந்து கொள்முதல் செய்வது, குறைந்த விலைக்குப் பெறுவது, மலிவான கிரயத்தில் பெறுவது இவ்வளவும் இருந்தால்தான் கதர் இயக்கத்தில் ஆர்வம் ஏற்படும். அப்பொழுதுதான் பழுது இல்லாத நிலைமையை ஏற்படுத்த முடியும்.

கூட்டுறவு சங்கங்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் கூடுமானவரை ஒரே விலையில் நியாயமான விலையில் நல்ல விதமாக பஞ்ச கொள்முதல் செய்யக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம்.

கதர் அணிகின்றவர்களுக்குக் கதரின் புனிதம் தெரிகிறது. கதர் எந்த அளவுக்கு தண்டிக்கக்கூடியது, எந்த அளவுக்குக் கண்டிக்கக்கூடியது என்பதைக் கதர் அணிந்தவர்கள் அறிவார்கள். புனிதமான கதரின்

4th September 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

மேன்மை அவர்களுக்குத்தான் தெரியும். காதியைக் கண்டு ஓடி ஒளி கிறார்கள் என்று சொல்வது தவறு. எண்ணிப்பொறுத்தாட்டில், கதர் அணிவதிலே புனிதம் இருக்கிறது என்று நான் சொல்வேன். கதர் நிச்சயமாக தவறு செய்கின்றவர்களை கண்டிக்கக்கூடிய அளவுக்கு கவசமாக இருக்கிறது. யாரேனும் கதரை அணிந்து விட்டுவிட்டு ஓடுவார்களானால், அவர்கள் யதேச்சையாக, தான்தோன்றித்தனமாக இருக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கலாம், தட்டிக் கேட்க யாதும் ஆள் இல்லை, தங்கள் இஷ்டப்படி எதையும் செய்துகொள்ளலாம், எதையும் பேலாம் என்று நினைக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கலாம். கதர் நிச்சயமாக தவறு செய்வதற்கு வழிகாட்டாது. தவறைத் திருத்துவதற்கும் கண்டிப்பதற்கும்கூட நல்ல எஜமானராக, வழிகாட்டியாக, துணைவனாக இருப்பது கதர்.

இன்றையதினம் அமைக்கக்கூடிய போர்டில் கைத்தொழில், கதர், இவ்விரண்டில் எது இருந்தாலுங்கூட, போர்டில் அங்கம் வகிக்கலாம் என்ற அம்சம் ரெலக் கமிட்டியின் திருத்தமாக அமைந்திருக்கிறது. அதிலே ஓரளவு ஐக்கிரகை வேண்டும். கைத்தொழிலுக்கு இருக்கும் பண வசதியை கதர் இயக்கத்திற்கு மாற்ற பல்வேறு வரையறைகள், ஐக்கிரகையான அமைப்புகள் இருக்கின்றன. இருந்தாலுங்கூட, போர்டு அமைப்பிலே நிச்சயமாக சிறு கைத்தொழில் தெரிந்தவர்களை நாம் வைக்கக்கூடிய நிலைமையில் கதரின் முக்கியத்துவத்தை உணராதவர்களும், கதர் உற்பத்தியிலேயும் விநியோகத்திலேயும் ஈடுபடாதவர்கள்கூட அதிகமாக வந்துவிடக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. இரண்டு or ஆர் என்று எழுத்துக்கள் இருந்தாலுங்கூட, அதில் அபாயம் இருக்கிறது. அதில் மிக ஐக்கிரகையாக இருந்து, கதரின் முக்கியத்தை உணரக்கூடியவர்கள், அதை அணியக்கூடியவர்கள் கை ஒங்கியிருக்கும் அளவுக்கு சட்டபூர்வமாக அமைக்கக்கூடிய அந்த ஸ்தாபனத்திலே இருப்பதற்கான கவனத்தை அரசாங்கம் செலுத்தும் என்று நான் நினைக்கின்றேன். இந்த போர்க்கு சாங்கோபாங்கமான வாளமான அதிகாரம் கொடுக்கமுடியாத அளவுக்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் வரை ரைட் ஆப் செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தை அரசாங்கம் தம் கையில் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்வது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபடும் உத்தியோகஸ்தர்க்கூட, நிச்சயமாக இதில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதில் தவறு இல்லை. ஆசிரியர் ஒருவர் புகை பிடிப்பவராயிருந்தால், அவர் பாடசாலைக்கு வெளியே செல்லும்போது புகை பிடிப்பவராயிருந்தால், அவரைப்பற்றி யாரும் கவலைப்படாமலிருக்கலாம். ஆனால், பாடசாலையில் புகை பிடிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருந்தால், எப்படி அவரிடம் படிக்கும் குழந்தைகளுக்கு புகை பிடிக்காதீர் என்று அவர் போதித்து வர முடியும்? அதை எப்படிச் சாதிக்க முடியும்? இதுபோன்று கதர் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் அதிகாரிகள், கிராமம் கிராமமாக ஏழை எளியவர்கள் இருக்கும் பகுதிகளுக்குச் செல்லக்கூடிய உரிமை படைத்த சிப்பந்திகள், கதர் இயக்கத்தைத் தாங்களே பின்பற்றக்கூடாத அளவுக்கு நிலைமை இல்லாமல் கதரின் மகிமையையும் நேர்மையையும் அதில் அடங்கியிருக்கும் பொருளாதார தத்துவத்தையும் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு கிராம மக்களிடம் புகுத்த முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். எந்த அளவுக்குத் தாங்கள் வெட்கம் இல்லாத அளவுக்கு கதர் இயக்கத்தைப் பரப்ப முடியும் எனப்படையும் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். கதர் இயக்கத்திலே நம்பிக்கை உள்ளவர்கள்தான் அதிகாரிகளாகவும் சிப்பந்திகளாகவும் இதுபோன்ற ஸ்தாபனங்களிலே இடம்பெறவேண்டும். அது அவசியம் என்பதை அரசாங்கம் உணருகிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

வாழ்க்கைக்கு வழி வகுப்பது என்ற பொருளாதாரம் ஒன்று மாத திரமே கதரில் அடங்கியிருக்கிறது என்று நான் கருதவில்லை. காத்நிஜியும் அப்படிக் கருதவில்லை. பெரிய இயந்திரப் போட்டியினால் எல்லையற்ற அளவுக்கு உற்பத்தி, அளவுக்குமீறி பிரேசில் நாடு, அமெரிக்க நாடு

[Sri M. S. Selvarajan] [4th September 1959]

இவைகளில் ஒரு காலத்தில் ஏற்பட்டபோது, ஏராளமான அப்பித்கொட்டை, தேயிலை உற்பத்தியான சமூகத்தில் அவைகளைக் கவனம் செலுத்தி அழித்தார்கள் ; ஏராளமான உற்பத்தியாளர்களும், அதை அழித்தார்கள். இப்படி எல்லாவிதமான அளவுக்கு உற்பத்தி செய்வதென்பதற்காக எல்லையற்ற அளவுக்கு யுத்த போடுங்கள், சண்டை, நாக் பிடிக்கக்கூடிய ஆசை, சந்தைநேட ஆர்வம், அதிலே போட்டி போட்டி, இவைகளால் ஏற்படுகின்றன. அந்த காலகாலம் உலகம் முழுவதும் போலம் ஏற்படக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. கிராமங்கள் காலகாலம் புர்த்தி செய்துவெள்ளைக் கூடிய அளவுக்கு காலகாலம் கிராமக் கைத்தொழில்களையும் பார்ப்பதன் மூலமாக கிராம காலகாலம் புர்த்தி வந்திய அபிமானம் நாக் பிடிக்கக் கூடிய ஆசை நீங்கி, உலகத்தில் யுத்த போதல் நீங்கி, அதன் மூலமாக சுபிட்சமான, கனமான, சந்தோஷமான உலக அமைப்பு அமையும். இந்த உயரிய தத்துவத்தை காந்திஜி நம்பி உலகப் பொருளுதார அமைப்புக்கு வழி காட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார். அத்தகைய மேன்மை பொருந்தியது கதர் என்பதைச் சான்றும், சகாங்குக்குக் கும் அன்பாக நுட்பகாந்தி, இந்த அமைப்பு மிக அனியம், சட்டத்தி யாக செய்வதென்பது அவ்வியம், இதற்கும், ஆரியம் ஆரியம் பெருகாத உலகம் குவிக்கிறது என்ற நிலை அப்பித்கொட்டை கொள்ள ஆணைப்படுகிறது.

* **SRI. A. VEDARATHNAM:** கனம் உருவி வாராங்கம் (சேர்மன்) அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்பதுடன் அதைப்பற்றி சில வார்த்தைகளை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன். இதற்கு முன் இந்த மசோதாவைப்பற்றி பெரியபோது ஓரளவு சிலர் இதை ஆதரித்த போதிலும் பலர் பல விஷயங்களை இதில் குறிப்பிட்டு எதிர்த்துக் கூறினார்கள். இந்த இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் எல்லாம் கதர் கட்டுமடியாக நிர்வகிக்கிறார்கள் என்றும், ஆனம் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டியதற்காகத்தான் இம்மாதிரி ஒரு தொழிலை நடத்துகிறார்கள், அதனால்தான் ஏராளமான தொகையை இதில் ஈடுபடுத்தி வருகிறார்கள், அதில் நஷ்டம் வருகிறது, ஏழைகளுக்கு அந்தக் கூலி சரியாக கிடைக்கவில்லை, அதில் சில அலைக்களை பிடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். அப்பாங்கம் ஆனம் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்வாகத்தால் அதற்கு வேறு எவ்வளவோ வழிகள் இருக்கின்றன. இந்த முறையில் தான் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்பது கிடைக்காது. நம்முடைய மாநிலத்தில் உத்தியோகம் கொடுக்கிற எந்த வேலையாக இருந்த போதிலும் அவற்றிற்கெல்லாம் ஒவ்வொரு கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்துதான் உத்தியோகங்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அப்படி உத்தியோகம் கொடுக்கிற பொறுப்பை கனம் அமைச்சர் அவர்களோ அல்லது வேறு யாரோ கொடுக்கவில்லை அந்தக் கட்சிப் பொறுப்பில் அது இல்லை என்ற விஷயத்தை இங்கு இடைமறித்துப் பேசிய கனம் ஆசைத்தம்பி அவர்களுக்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தூங்குகிறவர்களைத்தான் எழுப்ப முடியுமே தவிர தூங்குவது மாதிரி செய்கிறவர்களை எழுப்புவது என்பது முடியாது. அப்படி எழுப்புவது கொஞ்சம் கஷ்டம்தான். அதைப்போலவே இந்த இயக்கத்தைப்பற்றி ஒப்புக்கொள்ளாமல் போனாலும்கூட அதை ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியவர்கள் இதன் உண்மையை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கூறுகிறேன். இப்படி வேலையில் நியமிப்பதற்கு அங்கங்கே கமிட்டிகளை அமைத்து அதன் மூலம் இந்த நியமனங்கள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன. அப்படி இல்லாமல் அவர்களுடைய இஷ்டத்திற்கு நியமிப்பதாக இல்லை. அப்படி நியமிக்கப்படும் உத்தியோகத்தார்கள் எல்லாம் கதர் உருத்திகிறவர்கள் என்று இருக்கவேண்டும். அங்கு வேலை பார்க்கிறவர்கள் கதர்தான் கட்ட வேண்டும். அங்கு வேலை பார்க்கிறவர்களுக்கு கதர் கட்டுவதில் நம்பிக்கை இருந்தால்தான் அவர்கள் அந்த இலாகாவில் நல்ல முறையில் பணிபுரற்ற முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri A. Vedarathnam] [4th September 1959]

அதனால் தான் அவர்கள் கதர் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. கதர் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் கதர் உடை அணிந்திருந்தால் தான் மற்றவர்களும் கதர் கட்டிக்கொள்வதற்கு முன் வருவார்கள். அப்பொழுதுதான் மற்றவர்களும் கதர் கட்டிக்கொள்ள முற்படுவார்கள். இதைப்பற்றி எல்லோரும் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனவே அந்த இலாகாவில் கதர் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும். கதர் கிராம கைத்தொழில்களில் அவைகளில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இவைகளில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகவும் சிரத்தை யுள்ளவர்களாகவும் இருந்தால்தான் இந்த இயக்கம் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். குற்றம் குறை கூறுகிறவர்களுக்கு கதர் கட்டியவர்களைக் கண்டிப்பாக கட்சி நினைப்பு தான் வருகிறது என்று சொன்னால் அதற்கு வேறு வழி கிடையாது. கதர் கட்டுவது ஒரு கட்சி அல்ல என்ற விஷயத்தை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டால் இந்த கஷ்டத்திற்கு அவர்கள் வரப்போவது இல்லை. இம்மாதிரியே கதராதையை எல்லா கட்சிகளிடையேயும் பார்க்க நேரும். கட்சியின் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கிற காரணத்தால்தான் இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் எல்லாம் அவர்களுக்கு வருகிறது. இந்தத் தொழில் ஒன்றும் பிரயோசனமற்ற தொழில், அதனால் தான் இதில் சிலருக்குத்தான் வேலை கிடைக்கிறது என்று எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் மாத்திரம் இந்த அரசாங்க ஆண்டில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு கதர் உற்பத்தி செய்திருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த நாட்டில் வேறு எந்த தொழிலும்—கனரக தொழிலில் எவ்வளவோ மூலதனம் போட்டிருந்தும்—இதில் சிறிய அளவில் மூலதனம் போட்டு இவ்வளவு பெரிய அளவில் உற்பத்தி செய்யவில்லை என்பதையும் எவ்வளவோ லட்சக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும், கனரகத் தொழில் எவ்வளவோ அதிகப்படியாக மூலதனம் போட்டும் அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யவில்லை. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இது கிராமவாசிகளுக்கு உரிய தொழில் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கிராம வாசிகளுக்கு மாத்திரம் அல்ல நகரவாசிகளுக்கும், யார் யார் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் மிகச் சிறிய ஊதியம் அதாவது எட்டணாவது கிடைக்கிற தொழில் இது. நகரங்களிலுள்ளவர்களுக்கும், கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்கும் எட்டண கூட சம்பாதிக்க வழி இல்லாதவர்களுக்கு இது ஒரு உப-தொழிலாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எட்டணவுக்கு மேல் கூட ஒரு அணு சம்பாதிக்கக்கூடியதாக வேறு தொழில் இருந்தால் இதை விட்டு விட்டு அதற்குப் போய் விடுவார்கள். அப்படிப் போவதற்கு வேறு வழி இல்லாமல் இருப்பதால் தான் அவர்களுக்கு இதில் வேலை கிடைக்கிறது. இல்லையேல் இதைவிட வேறு அதிகப்படியாக ஊதியம் கிடைக்கக்கூடிய தொழில் வேறு கிடைத்தால் இதை விட்டு விட்டு போய் விடுவார்கள். அப்படி இல்லாமல் இருப்பதால் தான் இதில் வேலை செய்ய வருகிறார்கள். இவற்றைப்பற்றி குற்றம் குறை கூறியவர்கள் இதைப்பற்றி கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதை விட வேறு மார்க்கத்தில் மக்களுக்கு வேலை கிடைப்பதாக இருந்தால் அரசாங்கம் இந்த இயக்கத்தை விட்டு விட தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படி இதைவிட வேறு நல்ல தொழில் இருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொண்டு நடத்த அரசாங்கம் சந்தோஷமாக முன் வரும்.

(Mr. Speaker in the Chair)

மகாத்மா காந்தி இருக்கும்போது இந்த வேண்டுகோளை இந்நாட்டு மக்களுக்கு முன்னே வைத்தார்கள். விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் கிராமங்களில் விவசாய காலம் போக மிச்சம் இருக்கிற நேரத்தில் பிழைக்கக் கூடிய வழியை லாபகரமாக பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு வேறு ஏதாவது ஒரு தொழிலை நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லி இதைக் கொண்டு வந்தார். இதைவிட வேறு லாபகரமான தொழில் இருந்தால் இந்த இயக்கத்தை விட்டு விடுவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆகியும் இதற்கு மாறாக வேறு எந்தத் தொழிலையும் யாரும் குறிப்பிடவில்லை. சென்ற கூட்டத்தில் கூட எதிர் கட்சி தி. மு. க. தலைவர்

[Sri A. Vedarathnam] 14th September 1959

அவர்களைக்கூட வேறு தொழிலில் குறிப்பிடப்படியாகக் கூட்டேன். இன்று வரைக்கும் அவர் வேறு தொழிலை குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே வேறு மாற்று தொழிலில் இல்லாமல் இஷாதான் அசாங்கம் இதை ஏற்றுக் கொண்டுருக்கிறது. கிராமங்களிலுக்கு வேறு வாய்ப்பு இல்லை. மற்றவைகளுக்கு எல்லாம் வாய்ப்பும் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்ற தவிர வேறு மாற்று தொழிலை ஆரம்பிக்க யோசனை சொல்லாதாக இல்லை. இந்த விஷயத்தை எல்லாம் நாம் நன்கு அறிவிோம். எனவே தான் இது ஒரு பெரிய இயக்கம். கைத்தொழில்கள் கூட இதை ஒரு யுக்தி என்று சொன்னார். இது ஒரு பெரிய யுகம், மிகப் பாரந்த யுகம், எல்லோருக்கும் பிரயோசனப்படுக்கடியான இயக்கம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இது ஒரு பெரிய விஷயம் என்றுதான் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

கனம் பழநிசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். 60 லட்சம் ரூபாய்க்கு கதர் உற்பத்தியாகிற்று என்றும் 40 லட்சம் ரூபாய்க்கு தான் வருவாய் வந்திருக்கிறது என்றும் அதனால் நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது என்றும் குறிப்பிட்டார். அவர் கணக்கை சரியாக பார்த்திருக்க மாட்டார் என்றே நினைக்கிறேன். அதனால் தான் இப்படி குறை கூறுகிறார் என்றும் நினைக்கிறேன். 60 லட்சம் ரூபாய் உற்பத்தி செய்து 40 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்பனையாகி இருக்கிறது. அந்த 40 லட்சம் ரூபாயும் கஜானை வில் ரிமிட் ஆகியிருக்கிறது. பாக்கி தொகை “ஸ்டாக் ஆன் ஹாண்ட்”-ல் என்ற நிலையில் இருக்கிறது. அது நஷ்டம் இல்லை. கதர் இந்தத்தில் நஷ்டம் என்று அவர் கணக்குப் பார்த்தது சரியல்ல என்பதை அவருக்கு நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கு மாறாக இந்தக் கதர் இயக்கம் லாபத்துடன் தான் வேலை செய்கிறது என்ற விஷயத்தையும் அவருக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது குறிப்பிடுவார். கமிட்டி நியமனம் பற்றி இங்கே குறிப்பிடப்பட்டது. அதைப்பற்றிய திருத்தம் வரும்போது அதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசுகிறேன். எனக்குக் கொடுத்த அவகாசம் இத்துடன் முடிந்து போவதன் காரணத்தால் இந்த அளவோடு நிறுத்திக்கொண்டு இந்த மசோதாவை முழு மனதுடன் ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

0-30
a.m.

* Sri K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த மட்டில் இது கருத்துக்கள் இந்த சபையின் முன் வந்தது. குறிப்பாக கதர் அபிமான நண்பர்கள் அதைப் பற்றி மிகவும் உற்சாகமாக வசுவேற்றார்கள். ஆனால் நான் அஞ்சுவதெல்லாம் கதர் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்குக் கூட ஒருவேளை இந்த மசோதா பாதகமாய்ப் போய்விடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு என்று ஏற்படுத்தியதற்குப் பிறகு தனியாக அமைக்கப்பட்டபிறகு அதைப்பற்றி ஏதாவது கேள்வி கேட்பதற்கோ, நடைமுறையில் உள்ள பல விஷயங்களைப்பற்றி இந்த சபையில் பரிசீலனை செய்வதற்கோ நமக்கு உரிமை இல்லாமல் போய்விட்டது. அப்படியே கதர், கிராம கைத்தொழில்கள் என்பதற்கு தனியாக இந்த மசோதாவின்படி ஒரு போர்டை அமைத்து விட்டால் அவ்வப்போது இதுவரையில் அந்தத் தொழில்களைப்பற்றி சட்ட சபையில் உள்ள எல்லோரும் எவ்வாறு கண்காணித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோமோ அதற்கு இடம் இல்லாமல் போய்விடும். அதுவும் எந்த நிலையில் புதிய மசோதா அமைகிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அந்த போர்டின் பிரதிநிதிகள்கூட தேர்தல் மூலமாக வரப்போவது இல்லை, சர்க்காருடைய நியமனத்தைப் பெற்று வரப்போகிறார்கள். அப்படி இந்த போர்டு மெம்பர்கள் சர்க்காரே நியமிப்பது என்று வருகிறபோது இப்போதுள்ள சர்க்கார் அந்தத் தொழிலில் ஆர்வம் உடையவர்களைத்தான் நியமிப்பார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் காலப்போக்கில் அதன் நிலை என்ன ஆகும் என்று சொல்வதற்கில்லை. பஞ்சாலை வைத்து இருக்கக் கூடிய ஒருவர் கதர் அபிமானியாக உலவக் கூடும். அதுமாதிரியே கைக்குத்தல் அரிசியைப்பற்றி பிரசாரம் செய்யக் கூடியவர் ஒரு ரைஸ் மில்

4th September 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

முதலானியாகவும் இருக்கக் கூடும். கதர் திட்டத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் எல்லாம் இப்போது கதர் அபிமானியாக இருக்கிற நேரத்தில் நான்கு அந்தக் கொள்கையிலேயே நம்பிக்கை இல்லை என பகிரங்கமாகக் கூறக்கூடியவர்கள் சர்க்கார் ஆட்சிக்கு வருவாரானால் உடனடியாக இந்த போர்டு அவர்களுடைய கைப்பாவையாகச் சேர்ந்துவிடக் கூடும். அப்போது இந்தக் குடிசைத் தொழில் எந்த முறையில் ஆதரிக்கப்படும், எந்த முறையில் பாதுகாக்கப்படும் என்பதை இப்போது நாம் பரிசீலிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

இன்று நாட்டிலே இயந்திரத் தொழில்கள் பெருகிக் கொண்டு வருகின்றன. சிறுசிறு தொழில்கள் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன. அதே சமயத்தில் குடிசைத் தொழிலும், கிராமத் தொழிலும் அழிந்துபோய் விடாமல் இருக்க பிரத்யேகப் பாதுகாப்பு அவசியமாக இருக்கிறது. திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் பேசும்போது “எதிக்ஸ் ஆப் காந்திஜி” என்ன என்பதைப்பற்றியும், கதரின் புனிதத் தன்மை பற்றியும் அழகாகப் பேசினார்கள். அவ்வளவு கதர் பத்தியும், அபிமானமும் உள்ளவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்களா என்பது சந்தேகம் தான். நண்பர் சர்தார் வேதரத்தினம் அவர்கள் பேசும்போது எட்டனு கூலி எங்கே கிடைக்கவில்லையோ அங்கெல்லாம் இத்தொழில் மிகச் சிறப்பாக நடந்துவருகிறது என்று சொன்னார்கள். இது உண்மை. எனது மாவட்டத்தில் கூட ஒரு பகுதியில் இத்தொழில் நன்றாக நடைப்பெறுகிறது. இன்னொரு பகுதியில் யாரை அழைத்தாலும், ஒருவர்கூட இத்தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு முன் வருவது இல்லை. இங்கே இன்னும் அதிகமாக சம்பதிக்கக்கூடிய வேலை வாய்ப்பு இருப்பதனால்தான், யாரும் முன் வருவது இல்லை. ஆகவே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எங்கே அதிகமாக இருக்கிறதோ அந்தப் பகுதியில் எல்லாம் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகிற ஊக்கம் இருக்கிறது. தனி நபர்கள் பிச்சைக் காரர்களுக்குத் தர்மம் போடுவது போல், வேலை இல்லாதவர்களுக்கு ஒரு வேலை கொடுப்பதற்காக, சிறிதளவாவது ஊதியம் பெற்று ஜீவனம் செய்வதற்கு வழியாகத் தான் அரசாங்கம் இந்தக் கதர் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இந்தக் காரியத்திற்காக சர்க்கார் கிராமங்களிலே நியமித்திருக்கிறவர்கள் எல்லோருக்குமாவது இத்திட்டத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அவர்களில் பலருக்கு இதில் நம்பிக்கை இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது. அவர்களில் பலர் கதர் அணிவது இல்லை. இப்பொழுதே இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கும்போது அதுவும் ஒரு போர்டு என்று அமைத்து, அதன் அங்கத்தினர்களையும் நியமனம் செய்வது என்கிற முறை ஏற்பட்ட பிறகு இது எந்த முறையில் நடக்கும் என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அகில இந்திய ரீதியில் தொழில்கள் எல்லாம் வளர்ச்சி அடைந்து வரும்போது ஒரு கால கட்டத்தில் அவையெல்லாம் அழிந்தொழிந்து போகும். கைத்தறியைப் பற்றிச் சொல்லும் போது ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் அவர்கள் “It will be governed by economic law” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதேபோல் நாட்டில் பல தொழில்கள் வளர்ந்து உயர்ந்த கூலி கிடைக்கும் சந்தர்ப்பம் வருமானால், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீங்குமானால் அந்தக் காலகட்டத்தில் இவைகள் எல்லாம் அழிந்தொழிந்து போகும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அந்தக் காலகட்டம் அண்மையில் இல்லை. அதைகூட எட்டிப் பார்க்க முடியாத நிலைமையில்தான் நாம் இருக்கிறோம். ஆகவேதான் அந்தத் தொழில்களை சிறந்த முறையில் இன்றைக்குப் பாதுகாக்கவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். ஆனால் அவற்றைப் பாதுகாக்கத்தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு பெய்ச் அளவில் ஒரு போர்டை மட்டும் நியமித்துவிட்டால் போதாது. சிறு தொழில்களைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பத்தமடை பாயைப் பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டது. ஒருகாலத்தில் 300, 400 குடும்பங்கள் அத்தொழிலில் ஈடுபட்டு பிழைத்து வந்தன. ஆனால் இன்றைக்கு அத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற குடும்பங்கள் இருபது தான். அதேபோல்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [4th September 1959]

மண்பாண்டத் தொழிலில் நம் நாட்டில் எவ்வளவு சிறப்பாக இருந்திருக்கிறது என்று நமக்குத் தெரியும். ஆனால் இதுபோன்ற சிறு தொழில்கள்—குடிசைத் தொழில்கள் எவ்வளவு நாட்கள் நம் நாட்டில் நிலை பெறும் என்பது சந்தேகப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இன்றையதினம் இத்தொழில்களின் வளர்ச்சிக்காக என்று ஒரு போர்டு அமைத்து விட்டால் போதாது. அதற்கு பெரும் அளவு பண உதவி தேவையாக இருக்கிறது. அதை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். பீன ஓலை இருக்கிறது. அதைக் கொண்டு தயாரிக்கப்படுகிற “பான்னி பாக்ஸ், மார்க்கெட்டிங் பாக்ஸ்” இவைகளுக்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து ஏராளமான ஆர்டர்கள் வருகின்றன என்கிற விவரம் நமக்குச் சில நாட்கள் முன்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவற்றையே இன்னும் சிறப்பான முறையில் கவர்ச்சிகரமான முறையில் தயாரிப்பதற்குப் போதுமான வாய்ப்புகள் இங்கே இல்லை. கெட்டியான சாயம் போடவேண்டுமென்றால் ஐ.சி.ஆர். போன்றவர்களின் உயர்ந்த ரகமான கலர்கள் கிடைப்பது இல்லை. காரணம் ஒரு தொழிலுக்கும், இன்னொரு தொழிலுக்கும் சரியான “கோ ஆர்டினைஷன்” நம் நாட்டில் இருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது. ஆகவே பெயர் அளவுக்கு போர்டை மட்டும் அமைத்துவிட்டால் போதாது. சிறுசிறு கிராம தொழில்களை உண்மையிலேயே வளர்க்கவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டால் சிறு தொழில்களில் செய்யப்படவேண்டிய சாமான்கள் என்ன, ஆலைகளில் செய்யப்படவேண்டியவை என்ன, அதுமாதிரியே கதர் ஆடை, கைத்தறி ஆடை இவற்றுக்கு என்ன என்ன ரகத்தை ஒதுக்க வேண்டும், மில்லில் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய ரகம் என்னவாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்பதாக ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு வரம்பு கட்டியாகவேண்டும். ஒரு தொழிலுக்கும் இன்னொரு தொழிலுக்கும் முரண்பாடு ஏற்படாத முறையில் நாம் இப்படி வரம்பு கட்டினால் தான் சரியான முறையில் எல்லா தொழில்களும் வளர முடியும். அதற்கு “வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரி” என்கிற முறையில் ஒவ்வொரு யூனிட்டாக அமைத்து அந்த யூனிட்டைச் சேர்ந்தவர்களையே இதன் பிரதிநிதிகளாகவும் அமைக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்யாது அரசாங்கமே நியமனம் செய்வது என்று வந்தால் காலப்போக்கில் ஆட்சி மாறும்போது இந்தப் பாதுகாப்பு கூட கிடைக்காமல் போய்விடலாம். ஆகவே நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டு வரப்படுகிற இந்த மசோதா இப்போது இருக்கக் கூடிய பாதுகாப்பையும் அழித்துவிடக் கூடிய ஆபத்தை வருங்காலத்தில் உண்டாக்கிவிடக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா கதர் கிராம கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்காக ஒரு போர்டு என்று அமைத்து தனியாக மேலும் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வகை செய்யவேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது வரை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் போதாது. இன்னும் சட்டபூர்வமாக கதர் கிராமத்தொழில் போர்டு என்றே ஏற்படுத்தி அதன் வளர்ச்சிக்கான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பது இந்த மசோதாவின் நோக்கம். இந்த மாதிரி மத்திய போர்டு ஒன்று இருக்கிறது. இந்தத் தொழில்களின் வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு வந்த தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் இந்த போர்டினிடத்தில் இருந்து உதவி பெற்று வந்திருக்கிறது. சர்க்கார் தனியாக நம் மாகாணத்தில் இவற்றின் வளர்ச்சியில் இதுவரை கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறது. இதற்காக இங்கே ஒரு அட்வைசரி போர்டு இருந்தது. மத்திய போர்டு எப்படிச் சட்டபூர்வமாக அவைகளினுடைய வளர்ச்சிக்கு பல காரியங்களை ஏற்று நடத்திக்கொண்டு வருகிறதோ அதே வகையில் இங்கும் காரியங்களைச் செய்வதற்கு சட்டபூர்வமாக ஒரு போர்டு அமைக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் இந்த மசோதாவின் நோக்கம்.

இந்த மசோதாவின் மீது பேசும்போது கதர், கைத்தொழில் வளர்ச்சியில் கனம் அங்கத்தினர்கள் அதிக அக்கறை காட்டி பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலை, மகிழ்ச்சியை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில அங்கத்தினர்கள் அவர்களுடைய ஆர்வத்தினாலே கதர்

[Sri M. Bhaktavatsalam] 4th September 1959]

தத்துவ ஆராய்ச்சியிலே கூட ஈடுபட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில் பல கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. அவை இந்த மசோதாவுக்கு அவ்வளவு பொருத்தமானது அல்ல என்றாலும், கதர் உற்பத்தி பெருக வேண்டும், கிராம கைத்தொழில்கள் வளர்ச்சி அடையவேண்டும், என்கிற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா அமைவதனால் அவர்களது கருத்துக்களையும் நான் காலத்தில் கதர் எதற்கு? பெரிய தொழில்கள் வளரவேண்டியிருக்கிறது. கதர் தொழில் என்றைக்கோ சுதந்திரத்தைப் பெறுவதற்குச் சாதனமாக கையாளப் பட்ட ஒரு விஷயம். நான் கூட அப்போது கதர் கட்டுக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இப்போது அந்தத் திட்டம் எதற்கு? அது என்ன ருந்தேன். ஆனால் இப்போது கதர் உற்பத்திக்கு உபயோகப்படும்” என்பதாக அவர் வகையில் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உபயோகப்படும்” என்பதாக அவர்கள் தம்முடைய கருத்தை நன்றாக எடுத்துக்காட்டிவிட்டது எனக்கு ஒரு திருப்தி. ஒரு ஆறுதல். ஆனால் கனம் பழனிசாமி அவர்கள்—அவர் கட்சியைச் சேர்ந்தவரேதான்—பேசியபோது அந்த அபிப்பிராயத்தை, கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கதரைப்பற்றிப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். கிராம கைத்தொழில்களைப்பற்றிப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். வேலையாய்ப்பு இதனால் இருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அத்திட்டம் சரியாக நடைபெறவில்லையென்கிற குறையையும் சொன்னார்கள். அவர்கள் முக்கியமாக எதோ ஒரு புள்ளி விவரம் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது 1956-57-ல் 71 லட்சம் ரூபாய்க்கு கதர் உற்பத்தியாயிற்று என்றும், ஆனால் 49 லட்சத்திற்குத் தான் வருவாய் வந்தது என்றும் ஆகவே அதன் மூலமாக 17 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்கிறேன். 49 லட்சம் ரூபாய் வந்தது என்றால் சரக்கு விற்பனை வந்த பணம் அது. உற்பத்தியானது எவ்வளவு, விற்கப்பட்டது எவ்வளவு என்று பார்த்து பாக்கி கையில் இருக்கும் சரக்கு எவ்வளவு நஷ்டமா லாபமா என்று கணக்கு போடவேண்டும். கையில் இருக்கும்படியான ஸ்டாக் எவ்வளவு என்று கணக்குப் பார்க்காது நஷ்டம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. உற்பத்தியான செலவு, இதுவரையில் விற்கப்பட்டு “க்யாஷாக்” வந்துவிட்ட தொகை, பாக்கி கையில் இருக்கும்படியான ஸ்டாக் எல்லாவற்றையும் ஒருமிக்க பார்த்தால் இத்தொழில் லாபத்தில் நடைபெறுகின்றதென்று தெரியும்.

1958-59-ல் கதர் இயக்கத்தின் கீழ் அம்பர் சர்க்கா ப்ரோக்ராம் இருக்கிறது, கதர் உற்பத்தி ப்ரோக்ராம் இருக்கிறது. கதர் ப்ரோக்ராம் தேசிய வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் நடைபெறுகிறது. நூற்புத்தொழில் நூற்பு ஆலைகளில் செய்யப்படுகிறது. அம்பர் சர்க்கா செய்யப்பட்டு, அதற்கு வேறு ஓர்க்ஷாப் இருக்கிறது. இதற்கு எல்லாம் கதர் திட்டத்தின் கீழ் வரவு செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இப்பொழுது ஸ்டாக் இருப்பது, செலவானது, உற்பத்தியானது எல்லாவற்றையும் சேர்த்து கணக்கு பார்க்க வேண்டும். அப்படி கணக்குப் பார்த்தால் 178 லட்சத்தி 28 ஆயிரம் வரையில் செலவு இன்வெஸ்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரொடக்ஷனுக்கு மார்க்கெட்டில் இனத்தில் 117.65 லட்சம் அம்பர் டிரெயினிங், ப்ரோபாகாண்டா அண்டு பள்ளிசிடி முதலிய சில இனங்களுக்கு 39.48 லட்சம், ஓர்க்ஷாப் இனத்தில் 1.15 லட்சம், ஆக மொத்தம் 158.28 லட்சம் இன்வெஸ்ட்மென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்டாக் இருந்தது 20 லட்சம், ஆக மொத்தம் இன்வெஸ்ட்மென்ட் மதிப்பு 178.28 லட்சம். அம்பர் சர்க்கா டிரெயினிங் காதி கிராம தொழில் கமிஷன் கிரான்ட் மூலம் செலவு செய்யப்படுகிறது. இந்த இனத்திலே பயிற்சி அளிப்பதில் எப்படி லாபம் உடனே காட்ட முடியும். பயிற்சிக்குப் பிறகு அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். அதுதான் லாபம். பயிற்சிகளுக்கு வேலையில்லாமல் வருகிறார்கள் என்று சொல்லுவது சரி அல்ல. ஒன்றிரண்டு பேர் வேலை

406 THE MADRAS KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES
BOARD BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 10 OF 1959)

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th September 1959]

யில்லாமல் இருக்கலாம். ஒன்றிணைந்த பெர் வேலைக்கு வராமல் இருக்கலாம். வராமலும் வந்தது. அதி திட்டம், அப்பர் சர்க்கர் விவியோகம், குணியிற்றம், வையிலே இருக்கிற வராமலும் மொத்தம் 165.31 லட்சம். மொத்த இலட்சம் 178.28 லட்சம். ஆகவே வராமல் எவ்வளவு என்று பார்த்துக்கொள்வோம். 13 லட்சம் சிலைகள். அம்மாதிரி மிச்சம். பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுவருகிற கதர் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதிலே இவ்வளவு செலவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. நான் முன்னால் சொன்னமாதிரி கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் இதில் நஷ்டம் இல்லை. அதுதான் சொல்வேன். நேற்றுசட்ட சிஸ்டம்சாலையைப் பொறுத்த மட்டில் அங்கே கைதிகளுக்கு நூற்பு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு அதற்கு 2,500 ரூபாய் மிச்சம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னேன். கதர் திட்டத்தில் பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் வியாபார ரீதியில் மட்டும் வரவு செலவை எடுத்துக்காட்ட முடியாது. இருந்தாலும் இதிலே முன்பெல்லாம் இந்த இயக்கம் தென்னிய காலத்தில் அதிகமான நஷ்டம் இருந்தது. எத்தனையோ பேர் உற்பாத்தில் இதில் ஈடுபட்டு நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். இப்போது அப்படியில்லை. உற்பத்தி பெருக்கிக் கொண்டே வருகிறது. இதற்கேற்றவாறு இப்பொழுது சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறதென்று நான் சொல்லுவேன்.

இந்த காலத்திலே ஏன் கதருக்கு இவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் கேட்டார். நம்முடைய பொருளாதார நிலைமையை நாம் கவனித்து பார்க்க வேண்டும். பெரிய தொழிற்சாலைகளினால் மட்டும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்கி விட முடியாது. மக்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்தி விட முடியாது. இப்போது கதர் இயக்கத்தினால் மட்டும் இரண்டு லட்சம் பேர்கள் வேலை கொடுப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. வேலைக் கிடைக்காதவர்களுக்கு ஊழலுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. மேலும் குறைந்த ஊதியம் பெறப்படுவர்களுக்கும் இந்த திட்டத்தின் மூலம் உபவருமானம் கிடைக்கிறது. ஏற்கனவே குறைந்த வேலையில் இருப்பவர்களுக்கு உபவருமானம் அளியாததான் இந்தப் கதர் கிராம கைத்தொழில் இயக்கத்தின் முக்கியமான தத்துவம். கிராமத்தில் விவசாய இல்லாக்காவில் கிடைப்பது போல் ஊதியம் கிடைக்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்க முடியாது. நம்முடைய நாடு ஒரு விவசாய பொருளாதார அமைப்பிலே இருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சுற்றுப்புறத்தில் 50 ஆயிரம் பேர் ஆலையிலே வேலை செய்கிறார்கள். கோவை நகரத்திலேயும் அம்மாதிரி 50 ஆயிரம் பேர் வேலை செய்கிறார்கள். மதுரை நகரத்திலும் அம்மாதிரி 50 ஆயிரம் பேர் வேலை செய்கிறார்கள். நூற்பு ஆலைகளில் மட்டும் அல்ல, மற்ற எல்லா ஆலைகளிலும் 2 லட்சம் பேர் வேலை செய்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் ராட்டையின் மூலமாக இரண்டு லட்சம் பேருக்கு வேலை கிடைக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் இவ்வளவு முதல் இந்தக் கதர்த் தொழிலில் போட வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இதனால் இரண்டு லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. இந்த திட்டம் இல்லாவிட்டால் இரண்டு லட்சம் பேர் வேலை இல்லாமல் தவிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இப்பொழுது சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் ஒரு சம்பவத்தைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். அவர்களுடைய தொகுதியிலே பெண்களுக்கு நாத்து நடுவதுதான் அவர்களின் பணி. அவர்கள் மூன்று அல்லது நான்கு மணி நேரம் தான் வேலை செய்வார்கள். காலே 9, 9½ மணியில் இருந்து மத்தியானம் 12½-1 மணி வரையில்தான் வேலை செய்வார்கள். அவர்களுக்கு முன்னால் 8 அணு கூலி கொடுத்து இருந்தது. இப்பொழுது அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் எங்களுக்கு ராட்டை நூற்றலே 10 அணு கிடைக்கிறது, ஆகவே 12 அணு கூலி கொடுத்தால் தான் நாற்று நடுவோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஊதியத்தைப் பெருக்கி கொள்வதற்கு ராட்டை மூலம் கிடைக்கும் அவர்களுக்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 10 அணு கிடைத்தாலே பெரிதாக

4th September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

நினைக்கிறார்கள். இது சட்ட கிடைக்காமல் அவதிப்படுகிறார்கள், எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். மற்ற வெளி நாடுகளிலெல்லாம் வெலை இல்லாதவர்கள் அன் எம்ப்ளாய்மென்ட் பெனியிட்டு கொடுக்கப்படுகிறதென்று கனம் அங்கத்தினர் வற்புறுத்தினார். இப்படி எல்லாம் கொடுக்கும்போது அது அவருடைய ஆராய்ச்சிக்கு எட்டவில்லை, நிரூபித அளிக்கவில்லை. இதனால் ஓரளவு வேலையில்லாத மக்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கிறது. இந்த நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் கதர், சிறு கைத்தொழில்கள் ஆலையைகளை கிராமங்களிலே அதிகமாக ஏற்படுத்தினால்தான் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற கிராமத்திலுள்ள பெரும்பான்மையான மக்களுடைய பொருளாதார நிலையையும் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்த முடியும். இந்த திட்டங்களின் மூலம் அவர்களுக்கு உப வருமானம் கிடைக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. சில ஆண்டுகளாக இப்போது சென்னையில் அமெரிக்காவின் சிறிய தொழில்கள் கண்காட்சி நடைபெற்று வருகிறது. மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவர்கள் அங்கு ஒரு கிராம கைத்தொழில் கண்காட்சி நடத்தினார்கள். அமெரிக்காவிலிருந்து வந்தவர்கள் சொன்னார்கள். எங்கள் நாட்டில் கையினால் செய்கின்ற பொருள்களுக்கு மதிப்பு அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மக்கள் அதிகமாக இந்தப் பொருள்களைத்தான் வாங்குகிறார்கள். ஆகவே உங்களுக்கெல்லாம் இந்தப் பொருள்களைக் காட்டவேண்டுமென்று இந்தக் கண்காட்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். கையினால் செய்யப்பட்ட பொருள் என்னவாக இருந்தாலும் பரவசம் ஏற்படுகிறது வசிகரம் ஏற்படுகிறது. மிகவும் அழகாக கையினால் பொருள்கள் செய்யப்படுகின்றன. அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளே சிறு கைத்தொழில்களின் அருமையை உணர்ந்து அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த காலத்தில் கதர் எதற்கு என்று சொன்னார்கள். அது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய மனப்பான்மையைத் தான் காட்டுகிறது. இருந்தாலும் இது அவர்களுடைய கட்சி மனப்பான்மை இல்லை என்பதை ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் வெளிப்படையாக சொல்லி விட்டார்கள். இதிலே எனக்கு மிகுந்த திருப்திதான்.

கதர் கட்டுவது பற்றி உள்ளே என்ன இருக்கிறது வெளியே என்ன இருக்கிறது, கருப்பு இருக்கிறது, சிகப்பு இருக்கிறது என்றெல்லாம் எதிர்த்தரப்பில் பேசப்பட்டது. கதர் கட்டுவதென்றால் சில பேர் தவறாக நினைக்கிறார்கள். ஒரு கட்சி செய்கிற நல்ல காரியங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் அந்தக் கட்சிக்கு உட்பட்டுவிடமாட்டோம். இதை மறந்து எத்தனையோ அரசியல் கட்சிகள் இருக்கின்றன. எல்லா கட்சிகளும் சேர்ந்து பல நல்ல திட்டங்களை உருவாக்குகிறது. ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் கதர் கட்டுவார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். காங்கிரசில் கதர் கட்ட வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் காங்கிரஸ் விதியில் இருக்கிறது. ஆகையால் கதர் அரசியல் கட்சியின் சின்னம் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஏதோ சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் கதர் போட்டுக்கொள்வதினால் அதனால் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிடம் அனுதாபம் காட்டுகிறவர்கள் என்று அர்த்தம் அல்ல. இந்த மன்றத்திலே முக்கியமாக எதிர்கட்சி இருக்கிறது. சுதந்திரா கட்சி. உண்மையில் அவர்கள் கதர் கட்டவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் என்ன இருக்கிறது.

அதனால் அவர்கள் காங்கிரசுக்கு கட்டுப் பட்டவர்கள், உறவு கொண்டிருக்கிறவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. காங்கிரசிலும் சிலர் கதர் கட்டாதவர்கள் இருக்கலாம். அவர்கள் உண்மையான காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் நிபந்தனை கதர் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்பது.

அரசாங்கம் அனுசரிக்கும் பொருளாதாரக் கொள்கையாக கதர் இருக்கிறது. அதனால் அரசாங்கம் இதில் இவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தனியாக பணத்தை ஒதுக்கி யிருக்கிறது. நஷ்டம் வந்தாலும், பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்பதற்காக இதில் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் இது அரசாங்கம் அனு

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[4th September 1959]

சரிக்கும் கொள்கை என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர் கட்சியில் இருப்பவர்கள் இதை ஒப்புக்கொள்வார்களா? இதுக்களாம். ஆகையால் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இதில் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்வதற்கு இடம் இல்லை. சொல்லக்கூடாது. திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய அதிகாரிகளுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்வதற்கு எங்கே இடம் இருக்கிறது. அவர்களை கதர் போட்டுக் கொள்வதென்றும் என்று நிர்ப்பந்தம் செய்யவில்லை. நிர்ப்பந்தம் செய்வதில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. உத்தியோகஸ்தர்களை கதர் கடுவார்களானால் அது அவர்களுக்கு அழகு, அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவிக்கிறார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். இதில் கட்சி ஒன்றும் இல்லை. சில அங்கத்தினர்கள் நிர்ப்பந்தம் இருப்பதாக சொன்னார்கள். எந்த இலாகாவிலும் இந்த மாதிரி நிர்ப்பந்தம் இல்லை என்றுதான் சொல்லுவேன். அரசாங்கம் இதை ஒரு கொள்கையாக நிர்ணயித்து, அனுபவித்து வருகின்றது. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் அந்த கொள்கைப்படி தான் நடந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் ஒரு தரம் குறைவு என்றுதான் அர்த்தம். அதற்காக நிர்ப்பந்தம் செய்யப் போவது இல்லை. செய்யவும் மாட்டோம் என்று கூடச் சொல்லுவேன். ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் செய்யாவிட்டால் பொது மக்கள் நம்பிக்கை குறைவாகத் தான் நினைப்பார்கள். ஒரு தரம் குறைவு என்று தான் கருதுவார்கள். எந்த இலாகாவிலும் நிர்ப்பந்தம் இல்லை. இந்த விஷயத்தில் பொது மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்பது தான் முக்கிய நோக்கம். கதர் கடையில் இருப்பவர்கள் வேண்டுமானால் சிலர் கதர் துணிகட்டாமல் இருக்கலாம். சிலர் கைத்தறித் துணிகூட கட்டாமல் மில் துணிகளைக் கட்டுகிறார்கள். ஓரளவுக்கு இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்டவரை நிர்ப்பந்தம் செய்தால் கூட தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இதை நடத்துகிற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று புகார் சொல்லப்பட்டது. இதை எப்படி தெரிந்து கொள்ள முடியும்? நடத்தையினால் தான் தெரிந்து கொள்ள முடியும். அவர்களுடைய நடத்தை சரியாக இல்லாவிட்டால் அவை கவனிக்கப்பட்டு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கும்.

சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள் : முன்பு கதர் இயங்கத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் இருந்தார்கள். இப்பொழுது தான் நம்பிக்கை இல்லை. நான் முன்பு கவனித்து இருக்கிறேன். அப்பொழுது கதர் கடைக்குப் போனால் இங்கு இருப்பவர்கள் எறிட்டிக் கூட பேசமாட்டார்கள். தலை விதியே என்று இருப்பார்கள். வருகிறவர்கள் அவர்களுடைய முகத்தை பார்த்துவிட்டு போய்விடுவார்கள். இப்பொழுது கதர் விற்பனை நிலையங்களில், வருகிறவர்களை வரவேற்று, இருக்கும் நிலையைச் சொல்லி, அக்கறை ஏற்படும்படி செய்து வேண்டிய உதவிகளை அளித்து விளக்கம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிச் செய்வதன் மூலம் விற்பனை நடைப்பெற்று வருகிறது.

முதலில் இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கிய ஸ்ரீ மாரிமுத்து இந்த வேலையை சர்வ சேவா சங்கம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும், அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் அக்கறை கொண்டவர்கள், நிபுணர்கள், இதில் அரசாங்கம் ஏன் தடையிட வேண்டும் என்று சொன்னார். இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்ட போர்டு சர்வ சேவா சங்கம் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான போர்டுதான். அரசாங்கம் இந்த கதர் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதன் காரணம், அந்த வேலையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பது தான். சர்வ சேவா சங்கம் செய்வது போதாது. அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆதாவும் ஊக்கமும் சௌகரியங்களும் செய்து வருகிறோம். அரசாங்கம் இதில் நேரிடையாக சம்பந்தப்பட்டது இன்று, நேற்று அல்ல, 1946-ம் ஆண்டு ஜன நாயக கூட்சி ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே அரசாங்கம் இதை நேரிடையாக எடுத்துக்

[Sri M. Bhaktavatsalam]

கொண்டிருக்கிறது, இப்பொழுது நூற்பவர்களின் எண்ணிக்கை பெருக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்னால் சர்வ சேவா சங்கத்துடன் போட்டாப் போட்டி என்று அர்த்தம் இல்லை. சர்வ சேவா சங்கத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று அர்த்தம் இல்லை.

விலையைப் பற்றியும் ஊதியத்தைப் பற்றியும் சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அவ்வப்போது “ஸ்பின்னரஸ்” நெய்கிறவர்கள் இவர்களுடைய ஊதியம் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தான் கதரினாடைய விலை ஓரளவு அதிகமாகவே இருக்கிறது. கதரின் தரம் இப்போது உயர்ந்து இருக்கிறது. சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் எல்லா விஷயங்களைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வது போல் கதரைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். கதர் வாங்கி உபயோகித்துப் பார்த்தால் 3, 4 மாதங்களில் கிழிந்து விடுகிறது என்று சொல்ல மாட்டார்கள். அதன் தரம் நன்றாக உயர்ந்து இருக்கிறது. அரசாங்க கதர் கடைகளில், வேண்டுமானால் வாங்க வேண்டும். சர்வ சேவா சங்கத்தின் கடைகளில் வாங்கலாம். இதை உபயோகிப்பவர்களுக்கு அனுபவம் இருக்கிறது. தரம் உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதை அறிவார்கள். இப்பொழுது அம்பர் சர்க்கா பரவப்பட்டு வருவதால் கதரின் விலை கூட ஓரளவுக்குக் குறைக்க முடியும். சில உயர்ந்த தரங்களுக்கு விலை அதிகமாக இருக்கலாம். இந்தக் கதர் திட்டத்தினால் இரண்டு லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. பொது மக்கள் முக்கியமாக பெண்மணிகள் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதை மேலும் மேலும் கவனம் செலுத்தி கதரின் விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்பது தான் நம்முடைய நோக்கம்.

மேலும் இந்த போர்டில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு கதர் பேரில் இருக்கின்ற நம்பிக்கையை எப்படித் தெரிந்து கொள்வது என்று கேட்கப்பட்டது. இவர்களை எப்படி கண்டு பிடிக்கப்போகிறீர்கள் என்றும் கேட்கப்பட்டது. இந்த செக்ஷனிலே “Who have taken active interest” என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால் இந்த போர்டில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பதற்கு அக்கரையுள்ளவர்கள் இருக்க வேண்டும் அல்லது இதில் ஏதாவது அனுபவம் உள்ளவர்கள் இருக்கவேண்டும் என்ற காரணத்தின் பேரில் தான் இவ்விதம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அதற்காகவே “or” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் ஆட்சேபித்தார்கள். இரண்டு துறையிலும் அனுபவம் இருக்கவேண்டும் என்ற நினைப்பில் தான் இதில் முன்பாக “and” என்று போடப்பட்டிருந்தது. பின்னால் ஏதாவது துறையில் அனுபவம் உள்ளவர்கள் இருக்கவேண்டும் என்ற நினைப்பில் தான் “and” என்றிருப்பதை “or” என்று போட்டிருக்கிறோம். கதரில் அனுபவம் இல்லாவிட்டாலும் கூட கிராமக் கைத் தொழில்களில் அனுபவம் இருந்தாலும், அவர்களுடைய யோசனையும் நமக்கு வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான் இவ்விதம் போடப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் பழனிசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதில் அக்கரையோடு பல யோசனைகளையும் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதில் இப்போது சேர்த்திருக்கின்ற கிராமத் தொழில் களோடு செக்கு எண்ணெய், சோப் போன்றவைகளையும் சேர்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்த விஷயத்தில் அவர்களுக்கு போதிய அனுபவம் இல்லையென்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆலை எண்ணெயை விட செக்கு எண்ணெய்க்கு இப்போது மிகுந்த கிராக்கி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆலை எண்ணெய் வேண்டாம், செக்கு எண்ணெய்தான் வேண்டும் என்று மக்கள் கோருகிறார்கள். அவ்விதமான நிலைமை இதன் மூலம் தான் ஏற்பட்ட வேண்டும் என்கிற நிர்ப்பந்தம் இல்லை. இவ்விதமாக பல பொருள்களும் விருத்திச் செய்யப்பட்டுத்தான் வருகின்றது. கனம் அங்கத்தினர் கரையாளர் அவர்கள் தேர்தல் முறையில் தான் இந்த போர்டு அமைந்திருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு தேர்தல் நடத்துவது என்றால் யாரை வைத்துக் கொண்டு தேர்தல் நடத்துவது? இதில் அக்கரையுள்ளவர்களையெல்லாம் சேர்த்து ஜாமிதா தான்

11
a.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th September 1959]

ராக்க வேண்டும். இதில் அக்கறையுள்ளவர்களின் ஆலோசனை வேண்டும் என்ற நினைப்பில் தான் தேர்தல் முறையில் இல்லாமல் போட்டு அங்கத் தினர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதில் எலக்ஷன் வைப்பது சஷ்யம் என்று தான் எண்ணுகிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கூட்டுறவு சங்கங்கள் போன்ற சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இதன் மூலமாக தேர்தல் நடத்தலாமல்லவா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவைகளின் மூலமாக மட்டும் எல்லா துறைகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்துவிட முடியாது. ஆகவே இதில் யார் இருந்தால் உபயோககரமாக இருக்கும் என்பதைப் பார்த்து இதில் நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய விருப்பம். மற்றும் சில அங்கத்தினர்கள், சொன்னார்கள் சுதர் உற்பத்தி செய்வதிலும் நிர்ப்பந்தங்கள் இருக்கின்றன என்று. இதில் நிர்ப்பந்த மொன்றுமில்லை. சுய தேவை பூர்த்தி ஏற்பட வேண்டும் என்பதுதான் இதன் அடிப்படையான கொள்கை. ஆகவே யார் தூய நூற்றாலும் அதைக் கொண்டு போய்க் கொடுத்தால் துணியாகவே கொடுப்பது என்கிற முறையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதனுடைய மதிப்பை பயன்படுத்த வேண்டும் என்கிற முறையில் தான் இவ்விதம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது தவிர பத்த மடை பாய்த் தொழிலைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. அங்கு இந்தத் தொழிலுக்காக ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் முன்னால் இருந்தது. அவர்களுக்குள் இருந்த சண்டையின் காரணமாக பின்னால் இந்த சங்கம் சரியானபடி வேலை செய்ய முடியவில்லை. அங்கு கட்சி சண்டை பல காலமாக இருந்து கொண்டிருந்தது. இப்போது நான் அங்கு போய்ப் பார்த்தேன். அதன் பின்னால் காதி கமிஷனின் உதவியால் ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தின் கிராமக் கைத் தொழில் கமிஷன் மூலமும் உதவி அளிக்கப்படுகிறது. இது தவிர தனிப்பட்ட நபர்களும் சுதர் அபிவிருத்தியில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். சர்வ சேவா சங்கமும் சுதர் அபிவிருத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படும் எல்லா உதவிகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளின்றன. அது போலும் பயன் தர தக்க முறையில் எல்லா தொழில்களையும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்கின்ற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இந்த மசோதாவை வர வேற்று எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 3 do stand part of the Bill.”

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move—

“ In sub-clause (1), for the words ‘ a Board to be called ’, substitute the words ‘ a Board called ’.”

4th September 1959]

SRI K. ANBAZHAGAN : I second the amendment.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

“ In item (a) of sub-clause (2), for the second sentence, substitute the following, namely :—

‘ The Committee shall be constituted by election as prescribed.’ ”

SRI M. JAGANNATHAN : I second the amendment, Sir.

* **SRI M. JAGANNATHAN :** Sir, my amendment to clause 3 reads like this. ‘ In sub-clause (1), for the words ‘ a Board to be called ’, substitute the words ‘ a Board called ’. Clause 3 in the Bill reads like this “ With effect from such date as the Government may, by notification, fix in this behalf, there shall be established a Board to be called the Madras State Khadi and Village Industries Board.” My amendment seeks to drop the expression ‘ to be ’. If the expression ‘ to be ’ is retained in this clause, it will be slightly confusing. It will only mean that after the establishment of the Board, the name will be given to the Board. But, the intention is that when the Board is established, the name is also given. It is a simultaneous process. There is no time lag between the establishment of the Board and the name to be given to it. On the other hand, we find that this Board comes into existence with the appellation, ‘ Madras State Khadi and Village Industries Board ’. Therefore, the expression, ‘ to be ’ should be dropped and for this purpose, my amendment might be accepted. I would like to refer the Hon. Minister to another Bill yet to be taken up in this House for consideration, viz., the Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959. There, mentioning about the constitution of Advisory Committees, the clause reads, ‘ The Government may constitute for the State of Madras, a Committee called the Advisory Committee. . . .’ In my opinion, the wording used there is precise. It is more exact. It is in line with the amendment that I have suggested. For these reasons, I hope the Hon. Minister will come forward to accept my simple, verbal amendment.

* **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தம் இந்த போர்டுக்கு அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது தேர்தல் மூலமாக இருக்க வேண்டும், சர்க்கார் நியமனம் இருக்கக்கூடாது என்பது தான். இதில் தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்றால் அதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக அன்தப்பற்றி பரிசீலிக்காமலேயே விட்டுவிடுவது என்பது சரியல்ல. இன்றைக்கு இருக்கின்ற கிராமக் கைத் தொழில்களை எடுத்துக் கொண்டால், பாட்டர்ஸ் அதாவது மண்பாண்ட தொழிலாளர் கூட்டுறவு சொசைட்டி இருக்கிறது. அது போல் வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் சொசைட்டிகள் இருக்கின்றன. பொதுவாக இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிப்பார்ட்மெண்டின் கீழ் பல சொசைட்டிகளும் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு எல்லாம் பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து இந்தத் தேர்தலை நடத்தலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதேபோல் தான் காதி யூனிட்கள் இருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கலாம். இல்லையென்றால் ஒரு கோஆர்டினேஷன்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [4th September 1959]

இருப்பது துர்பலமாக இருக்கும் என்று தான் நினைக்கிறேன். தேர்தல் மூலமாக இந்த போர்டு அமைக்கப்பட்டால் ஆட்சியில் எந்த கட்சி வந்தாலும் இந்த போர்டு ஒரே இணைப்பாக மாறுதல் ஒன்றி இருப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். விவ்வேறு இண்டஸ்ட்ரீஸ் சொஸைட்டிகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதாக இருந்தால் அவர்களுடைய அனுபவம் வாய்ந்த பிரதிநிதிகள் இதில் வர முடியும். இதே போன்றுதான் பாய் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள், கூடை முடைவோர்கள், இவர்களுக்கு எல்லாம் பிரதிநிதித்துவம் இருக்க முடியும். இதில் அவர்களுக்கு இடமில்லையென்றால் அவர்களுக்கு இதனால் எந்தவிதமான பலனும் இல்லாமல் போகும். உதாரணமாக பனை வெல்லம் செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களுக்கு இப்போது தான், அதாவது சமீபத்தில் தான் பனை வெல்லத்தில் விலை சற்று கூடியிருப்பதன் காரணமாக அவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைத்து வருகிறது. அதற்கு முன்னால் அவர்கள் நிலை அதிகமான அளவில் உற்பத்தி செய்தும், உற்பத்தி செலவு பனை வெல்லத்தை ஏழரை அணுவாகவும், விற்கும் விலை ஐந்தரை அணுவாகவும் விற்க வேண்டிய நிலைமையில் தான் இருந்து கொண்டிருந்தது. அன்று அவர்களுக்கு உதவி கோரி சர்க்காரிடம் மனுச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். செருப்புத் தைக்கும் தொழில் குடிசைத் தொழில் அடிப்படையிலும் கிராமங்களில் சிறு தொழில் அடிப்படையிலும் நடத்தப்படுகிறது. ஆனால் அதற்கென பயிற்சியளிக்கப்பட்டவர்கள்—டிரெய்ன்ட் ஹாண்ட்ஸ்—பலர் அவ்வாறு இயங்கும் யூனிட்களில் வேலையில்லாமல் கண்டக்டர்களாக ஆணர்கள். ஆகவே குறிப்பிட்ட யூனிட்களுக்கெனப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டவர்களின் திறமை வீணாகும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. இவைகளையெல்லாம் தவிர்க்க வேண்டும். இவைகளைத் தவிர்க்க முயலும் போது இன்றே இவ்வளவு சிக்கல் இருக்கிறதென்றால் பின்னால், அதுவும், மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள் உள்ள சர்க்கார்கள் வந்துவிட்டால், இவைகளை எவ்வாறு தவிர்க்க முடியும்? மத்திய சர்க்காருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் அபிப்பிராய வித்தியாசம் இருக்கக் கூடிய முறையில் சர்க்கார்கள் அமைந்தால் அப்போது போர்டு எவ்வாறு அமைக்கப்படும்? அப்போது ஒருவரையொருவர் குற்றம் சொல்லிக் கொண்டு மட்டும் இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படாதா? இவைகளையெல்லாம் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். குடிசைத் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு இதில் தகுந்த முறையில் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்களுக்கு பஞ்சாயத்து அடிப்படையிலோ, தொழில்கள் அடிப்படையிலோ, இணைப்பான தொழில்கள் அடிப்படையிலோ பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்தால் இன்னும் நன்றாக இந்த போர்டு அமையும் என்ற எண்ணத்தில் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தையைக் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri S. LAZAR: Mr. Speaker, though I have not given any amendment, I would like to draw the attention of the Hon. Minister to a proper wording in clause 3. In the latter portion of this clause, it is stated, 'It shall be a body corporate having perpetual succession and a common seal with power to acquire, hold and dispose of property and to contract and may, by the said name, sue and be sued'.

இங்கே and to contract என்பதற்கு and power to contract என்று பொருள்படும். Power to contract என்று வாசித்தால் அது நமது நோக்கத்திற்கு நேர்மாறான அர்த்தத்தையும் கொடுக்கும். Legal parlance—படி, Legal phraseology—படி இங்கே உபயோகப்படுத்தவேண்டிய பதம் powers to enter into contract என்பது ஆகும். ஆகவே மசோதாவிலுள்ள to contract என்ற பதத்தை to enter into contract என்று திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[4th September 1959]

* Sri A. VEDARATHNAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ஸ்ரீ சட்டநாத கரையாளர் கொண்டுவந்துள்ள திருத்தம் இந்த மசோதாவிற்கு பொருத்தமற்றது என்று கூறி அதை எதிர்க்கும் முகத்தான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கடற் இயக்கம் ஆரம்பித்த காலத்தில் அது தனி ஸ்தாபனத்தில் ம் ஒப்படைக்கப்படவில்லை என்பதை நன்கு அறிந்தவர்களுக்கு அறியப்பற்றி விளக்கிக் கூறத் தேவையில்லை. காந்தியடிகள் இருந்த காலத்திலேயே கடற் இயக்கத்தை காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திலிருந்து பிரித்து தனி ஸ்தாபனத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று அவர் விரும்பி, அவ்வாறே செய்யவும் செய்தார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். மேலும், இந்த இயக்கத்தில் தேர்தலைப் புகுத்தினால் என்ன ஏற்படும் என்பதை, தேர்தலைப் பற்றி நன்றாக அறிந்தவர்களுக்கு நான் சொல்லத் தேவையில்லை. கைத்தொழில் ஸ்தாபனங்கள் வர வேண்டுமானால் கைத் தொழில்களை நன்கு அறிந்தவர்களும் ஆலோசனை சொல்லக் கூடியவர்களும் கைத்தொழில்களில் நிபுணர்களாக இருப்பவர்களும் அவைகளில் அங்கம் வலித்தால்தான் நல்லது. அவர்கள் அந்த ஸ்தாபனங்களில் இருந்தால் தான் அவைகள் நன்றாக நடைபெறும். இதையெல்லாம் நன்கு அறிந்தே காந்தியடிகள் கைத்தொழில் ஸ்தாபனத்திற்கு ஸ்ரீ ஜே. சி. வி. குமரப்பா அவர்களையும், ஆதாரக் கல்வி ஸ்தாபனத்திற்கு ஸ்ரீ அரிய நாயகம் அவர்களையும் ஸ்ரீ ஜாகிர் ஹுஸேன் அவர்களையும், கடற் இயக்கத்திற்கு ஜாஜு அவர்களையும் தனித் தனித் தலைவர்களாக ஆக்கினார்கள். இந்த இயக்கத்தில் தேர்தல் புகுந்தால் என்ன ஏற்படும் என்பதை, இப்போது தேர்தல்கள் எப்படி நடக்கின்றன என்பதை நன்கு உணர்ந்தவர்களுக்கு விளக்கத் தேவையில்லை. இது கிராமக் கைத்தொழில் பிரச்சனை. தேர்தல் முறையை வைத்தால், கைதேர்ந்த நிபுணர்களும் தொழில் திறமையுள்ளவர்களும் ஸ்தாபனத்தை நன்றாக இயக்கக்கூடியவர்களும் மெம்பர்களாக வர முடியாது. மாறாக, திறமையற்றவர்களும் ஸ்தாபனத்தை இயக்குவதற்கு வேண்டிய ஆற்றல் இல்லாதவர்களும் வந்து ஸ்தாபனத்தில் புகுந்துவிடுவார்கள். மேலும், தேர்தல் முறையைக் கொண்டுவர வேண்டுமானால் கனம் அமைச்சர் சொன்ன மாதிரி வாக்காளர் ஜாபிதா தயாரித்தாக வேண்டும். இந்த வாக்காளர்களுக்கு என்ன தகுதி இருக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சனை எழும். இறுதியில் பிள்ளையார் பிடிக்க குரங்காக மாறிய கதையாக ஆகிவிடும். என்வே இந்த யோசனை நமது நோக்கம் நிறைவேறுவதற்குத் துணை புரியாது. நியமனம்தான் சரியான முறையே தவிர, தேர்தல் சரியான முறை அல்ல என்று கூறி ஸ்ரீ சட்டநாத கரையாளர் கொடுத்த திருத்தத்தை வன்மையாக எதிர்த்தேன்.

* The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திரு ஜெகன்னாதன் “to be called” என்ற பதம் இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார். அதை ஆட்சேபிப்பதற்கு இடமில்லை. அதுவே சிறந்தது என்று நாங்கள் அபிப்பிராயப் படுகிறோம். ஆகவே அதைத் திருத்த வேண்டியதில்லை.

தேர்தல் குறித்து நான் முன்பே பேசியிருக்கிறேன். எத்தனையோ கிராமக் கைத்தொழில்களும், குடிசைத் தொழில்களும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் இருப்பதாக ஸ்ரீ கரையாளர் சொன்னார். கிராமக் கைத்தொழில்களில் ஒவ்வொன்றுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க முடியுமா? அப்படி இல்லாவிட்டால், நான்கு, ஐந்து பிராந்தியங்களைச் சேர்த்து ஒரு தொகுதியாகக் கருதும் முறையில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதா? தொழில் வாரியாக, அதாவது, மண்பாண்டத் தொழில் உள்ள பிராந்தியங்களையெல்லாம் சேர்த்து ஒரு தொகுதியாக கருதுவது போன்ற முறையில், பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதா? இதெல்லாம் ரொம்பக் கஷ்டம். தேர்தல் என்றால், எலெக்டரேட்டை நிர்ணயிப்பதில் ரொம்பக் கஷ்டம் இருக்கிறது. அதை யெல்லாம் செய்யமுடியாது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வேதரத்தனம் சொன்னதுபோல தகுதியைப் பார்த்து தகுதியுள்ளவர்களை நியமிப்பது தான் நல்லது.

[4th September 1959]

SRI S. LAZAR: காண்டிராக்ட் என்ற வார்த்தையைப் பற்றிப் பேசினார். மத்திய சர்க்காரால் இயற்றப்பட்டிருக்கும் ஸெண்டர்ஸ் காதி கமிஷன் சட்டத்தை மொட்டித்தான் இந்த மசோதா தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. என்னை இங்கே இந்த வார்த்தை இருக்கலாம். காண்டிராக்ட் என்றால் வேறொருவரும் விளாதமான அத்திய வராது. அதைப் பற்றி அச்சப்பட வேண்டாம். இந்தத் திருத்தங்களை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு உன் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

The amendments were put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 4 and 5 were put and carried.

Clause 6.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 6 do stand part of the Bill”.

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, I move—

“In sub-clause (1) after the words ‘any person’ insert the words ‘or persons’.”

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: I second the amendment, Sir.

* **SRI M. JAGANNATHAN:** Sir, Clause 6 deals with temporary association of persons with the Board for particular purposes. The heading suggests that more persons than one could be associated with the Board for temporary purposes, such as tendering advice or assistance to comply with the provisions of the Act. But, Sir, the language used in sub-clause (1) of this clause is slightly misleading. I shall read the expression used in this clause. ‘The Board may associate with itself in such manner and for such purposes as may be determined by regulations made under this Act any person whose assistance or advice it may desire in complying with any of the provisions of this Act.’ Sir, mention is made of association of ‘any person’. That will only mean ‘one person’ could be associated, whereas the heading suggests that more number of persons than one could be associated. In the body of the clause, the language used suggests that only one person could be associated. This is contradictory and it is also not precise. So, in the interests of precise wording of the clause, I suggest that my amendment may be accented. It reads, ‘In subclause (1)’, after the words ‘any person’ insert the words ‘or persons’. If this amendment is accepted, it will make the position clear and the wording will also be more clear. I hope the Hon. Minister will accept this verbal amendment.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1891-வது ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம் மெட்ராஸ் ஜெனரல் கிளாஸஸ் ஆக்ட் இருக்கிறது. அதிலே 3-வது செக்ஷன், 35-வது பிரிவின்படி “Words in the singular shall include plural and

[4th September 1959], [Sri M. Bhaktavatsalam]

words in the plural shall include singular” என்று இருக்கிறது. அதைப் பற்றி பயப்பட வேண்டியதில்லை. “எனி பர்ஸன்” என்றால் ஒரு மனிதனையும் குறிக்கும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்களையும் குறிக்கும். அதனால் இந்தத் திருத்தம் வேண்டாமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 7 do stand part of the Bill”.

SRI M. JAGANNATHAN: I move the following amendment—

“For sub-clause (2), substitute the following—

‘The President may, whenever he considers necessary, hold special meetings of the Board’.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: I second the amendment.

* **SRI M. JAGANNATHAN:** I have suggested this amendment which seeks to recast the entire wording. “The President may, whenever he thinks fit, call special meetings of the Board.” These are the terms found in the Bill. My amendment says, . . . whenever he considers necessary, hold special meetings . . .” The difference between these two is very apparent. Instead of the President just merely thinking to call for a meeting, it is better if he considers the necessity for calling for special meetings. Then, on the other hand, there is lot of difference between just calling for a meeting and holding a meeting. The President may call for a meeting but may not conduct a meeting. If you retain the expression “holding the meeting,” necessarily you have to call for a meeting. Therefore, my amendment is all comprehensive and meets the requirements of this sub-clause. I hope the Hon. Minister will accept it in the interests of better language.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை இவ்வளவு கவனித்து பரிசீலனை செய்து பார்த்து, திருத்தம் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்து நான் பெரிதும் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியமில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மீட்டிங் “கால்பார்” பண்ணினால் அப்பறம் மீட்டிங் நடக்கிறது. இன்றைக்கு சட்டம் இயற்றுவதில் வாசகங்களைப் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. சட்டம் எப்படி இயற்றுவது, எப்படி டிராப்ட் செய்வது என்று உண்டு, அப்படி பயம் ஒன்றும் இல்லை, திருத்தத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று சொல்லி இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

[4th September 1959]

Clause 8.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 8 do stand part of the Bill.”

SRI M. JAGANNATHAN: I move the following amendment—

“Omit the words ‘terms and’ occurring before the words ‘conditions of service’.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: I second the amendment.

* SRI M. JAGANNATHAN: This clause deals with the term of office and conditions of service of vice-presidents, secretary and other members. It says that the term of office and the terms and conditions of service of the vice-president, the secretary and the other members of the Board shall be such as may be prescribed. The word ‘terms’ only means conditions. I do not know what is the great purpose served by just repeating two synonyms. ‘Terms and conditions’ will only mean ‘conditions and conditions’. It is not proper. Instead of ‘terms and conditions’ it is better to have the word ‘conditions’ alone. My amendment seeks to do this only.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மறுபடியும் இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள முடியாமைக்கு நான் வருந்துகிறேன். “டெர்ம்” என்று சொன்னால், இதிலே உத்தியோகஸ்தர்கள் மட்டுமல்ல, உத்தியோகப்பற்று அல்லாத அங்கத்தினர் களுக்கும் அது பொருந்துகிறது. உத்தியோகப்பற்றல்லாத அங்கத்தினர்கள் எத்தனை வருஷம்—3 வருஷமா, 5 வருஷமா அல்லது 1 வருஷமா—என்பது “டெர்ம்”—ல் வரும். அது கண்டிஷனில் வராது. கண்டிஷனில் ஆப்ஸர்வீஸ் என்று சொன்னால் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு என்ன நிபந்தனை என்பது வரும். ஆகையால் நான் “டெர்ம்ஸ்” அண்ட் கண்டிஷனஸ்” என்று போட்டிருக்கிறது.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 9 was put and carried.

Clause 10.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 10 do stand part of the Bill.”

SRI M. JAGANNATHAN: I move the following amendment—

“In the clause, after the words ‘not more than four’ insert the word ‘other’.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: I second the amendment.

4th September 1959]

* SRI M. JAGANNATHAN: The clause says that the Board may constitute a standing finance committee consisting of the vice-president and not more than four members. My amendment says it should be ‘four other members’. I hope this amendment at least, the Hon. Minister will accept. The vice-president is also a member of the committee. If we say ‘vice-president and four members’, my grave doubt is: “Is not the vice-president included in the ‘four members’?” Therefore, if you say that besides the vice-president, four members must be appointed, it makes sense. Otherwise, it leads to confusion.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதில் ஒன்றும் “கன்ப்யூஷன்” இல்லை. “ஸென்ஸ்” இல்லாமல் இல்லை. செலெக்ட் கமிட்டி இடையெல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து தெரிந்து தான் போட்டிருக்கிறது. ஒப்பீடாக “வைஸ் பிரஸிடென்ட்”—ஐயும் சேர்த்து 4 பேர்—சேர்க்காமல் 4 பேர் அல்ல. இதுதான் செலெக்ட் கமிட்டியின் அபிப்பிராயம். அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயமும் அதுதான். “வைஸ் பிரஸிடென்ட்” இல்லாமல் 3 பேர்கள் இருக்கவேண்டும். “பைனான்ஸ்” கமிட்டி பெரிய கமிட்டியாக இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. இந்தத் திருத்தத்தைக் கூட ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமைக்கு வருந்துகிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 11 and 12 were put and carried.

Clause 13.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 13 do stand part of the Bill.”

SRI M. JAGANNATHAN: I move the following amendment—

“In the clause, after the words, ‘in the performance of its functions’ insert the words ‘and the exercise of its powers’.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: I second the amendment.

* SRI M. JAGANNATHAN: Clause 11 deals with the functions of the Board. Clause 12 deals with the general powers of the Board. Clause 13 relates to power of Government to give directions to the Board. It says: “In the performance of its functions under this Act, the Board shall be bound by such directions as the Government may give to it.” Under the Act, the Board will perform certain functions and also exercise certain powers. Now clause 13 provides for the power of the Government to give directions. I want to know whether it is the intention of the Government only to give directions with reference to the performance of its functions by the Board and not with reference to exercise of its powers. The proper wording would

[Sri M. Jagannathan] [4th September 1959]

be: 'In the performance of its functions and exercise of its powers under this Act, the Board shall be bound by such directions as the Government may give to it.' I hope at least this amendment will find favour with the Hon. Minister.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதிலே இருக்கிற வாசகம் "The Board shall be bound by such directions as the Government may give to it" என்பது. இது "பவர் எக்ஸ்சர்ஸைஸ்" பண்ணுவதாக இருக்கலாம்—அல்லது இல்லாமல் இருக்கலாம். எதற்கும் அரசாங்கம் பிரவேசித்து "டைரக்ஷன்" கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்பது அல்ல. போர்டு அமைத்த பிறகு அவர்கள் கவனிக்க வேண்டிய வேலைகளில் ஏதாவது அரசாங்கம் "டைரக்ஷன்" கொடுத்தால் அதை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்பதுதான் இந்தப் பிரிவின நோக்கம். "எக்ஸ்சர்ஸைஸ் ஆப் பவர்ஸ்" என்று போடவேண்டிய தில்லை. "பவர்ஸ்" ஆகவும் இருக்கலாம் அல்லது வேறு ஏதாவதாகவும் இருக்கலாம். ஆகையால் இப்போது இருக்கக்கூடியதுதான் சரி என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்—வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

The amendment was put and lost.

11-30
a.m.

The clause was put and carried.

Clauses 14 to 19 were put and carried.

Clause 20.

MR. SPEAKER: The motion is—

'That clause 25 do stand part of the Bill.'

SRI M. JAGANNATHAN: Mr. Speaker, Sir, I move the amendment standing in my name, namely—

"In sub-clause (2), after the words 'the accounts of the Board', insert the words 'for each year'."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER: The clause and the amendment are before the House for discussion.

* SRI M. JAGANNATHAN: Sir, sub-clause (2) of clause 20 reads thus:—

"The accounts of the Board shall be audited by such person as the Government may appoint in this behalf."

My amendment seeks to introduce the expression 'for each year' after the word 'Board' in the sub-clause. If this expression is not introduced in the sub-clause, it will mean an entirely different thing. For instance, the accounts of the Board may relate to each year or it may relate to more number of years than one. Again the accounts of the Board may be one consolidated account for one or more years, and the Government may appoint one auditor to go into the consolidated accounts for a number of years. The intention that the annual financial statement of the Board for every year must be audited by one auditor must be clearly brought out in this sub-clause. Otherwise it may mean that one particular auditor may be appointed to audit the accounts.

[Sri M. Jagannathan] [4th September 1959]

the consolidated accounts for several years together. In order to avoid that misconception I have suggested this amendment. I hope the Hon. Minister will accept this amendment.

SRI S. LAZAR: ஸார், ஒரு முக்கியமான கருத்து இந்தப் பிரிவிலே இல்லை. அதை இந்தச் சபையினுடைய கவனத்திற்கும் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக தனியாக ஒரு போர்டை ஏற்படுத்துகிறோம். அதனிடத்திலே எத்தனையோ லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை ஒப்படைக்க இருக்கிறோம். கொடி கணக்கில்கூடப் போகலாம். ஆனால் அப்பேர்ப்பட்ட பெரும் தொகையைக் கொடுக்கிறபோது அவர்களுடைய கணக்கைத் தணிக்கை செய்யும் வசதி மட்டும் 20-வது பிரிவில் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோமே தவிர அப்படி ஒரு கணக்கு தணிக்கை செய்யப்பட்டு அந்தத் தணிக்கையின் படி ஏதாவது ஒரு தொகை குறைகிறது, அல்லது இந்த போர்டார் அதிகப்படி செலவு செய்தார்கள், சட்ட திட்டத்திற்கு அப்பாலும் செலவு செய்தார்கள் என்றால் அதற்கு என்ன வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்தப் பிரிவிலே மட்டுமல்ல, வேறு எந்தப் பிரிவிலும் இல்லையென்றே தெரிகிறது. இது போன்ற அம்சம் எனைய சட்டத்திலே வில்லெஜ் பஞ்சாயத்துச் சட்டம், லோகல் போர்டு ஆக்டு, முனிசிபாலிட்டி ஆக்டு, ஆர்டினன்ஸ்களிலே இருக்கும்போது, அதே போன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் "ஸ்டாச்சரி பாடியாக" அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த போர்டில் பெரும் அளவில் பணம் புழங்க வாய்ப்பு இருப்பதால் "சர்சார்ஜ்" செய்ய இந்தச் சட்டத்தில் வசதி இருக்கவேண்டும். அது இந்தப் பிரிவிலே அமைக்கவிலையென்று சொன்னால் கூட புகிய பிரிவாகவாவது ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கு "இந்தியன் பீஸல் கோடு" பிரகாரம் பரிகாரம் தேட முடியும் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அதன்படி எல்லாக் குற்றத்துக்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, "சர்சார்ஜ்" என்ற வார்த்தையை அர்த்தம் செய்து கொள்கிற அளவிலே இதிலே வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, sub-clause (1) of the clause is very clear. So far as I know, the Board shall maintain proper accounts and other relevant records and prepare annual statement of accounts including the profit and loss account. Therefore it is incumbent on the Board to prepare annual statement of accounts. I do not know whether my hon. Friend's amendment suggesting the introduction of the expression "for each year" in sub-clause (2) would be acceptable to the Hon. Minister. If that is not possible, to make it clear, I will suggest the substitution of the word "such" for the word "The" in sub-clause (2) of clause 20. The clause will read: 'Such accounts of the Board shall be audited by such person as the Government may appoint in this behalf.' That would make the clause clear.

MR. SPEAKER: The hon. Member seconded the amendment moved by the hon. Member Sri Jagannathan. How can he now oppose his amendment?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: I did not oppose it. Sir. I said: "If that it is not possible whether my amendment could not be accepted".

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் கீரு. ஜகன்னாதன் அவர்களுடைய திருத்தம் அவசியமில்லை என்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தின் ஒரு பிரிவைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 20-வது செக்ஷனில், 4-வது பிரிவில்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th September 1959]

'The accounts of the Board as certified by such auditor together with the audit report thereon shall be forwarded annually to the Government and the Khadi and Village Industries Commission before such date as the Government may specify in this behalf.'

என்றிருக்கிறது. ஆகையால் அதற்கு மேல் போகாது. ஒரு வருஷத்திற்கு உள்ளாகவே ஆடிட் பண்ணவேண்டாம். ஒரு புதிய திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு முடிவடையாமல் இருக்கும், ஒரு வருஷத்திற்குள் ஆடிட் பண்ண முடியாது. 3 மாதம், 6 மாதத்திற்குள் கூட ஆடிட் பண்ண அவசியம் ஏற்படலாம். ஆகையால் இப்பொழுது இருப்பதே நல்லது என்று கருதுகிறேன். திரு. லாசர் அவர்கள், "சர்சார்ஜ்" என்று ஒரு செக்ஷன் போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது அவசியமில்லை. இதிலே 5-வது உட்பிரிவில்,

'The Board shall comply with such directions as the Government may, after perusal of the report of the auditor, think fit to issue'.

என்று இருக்கிறது. அதனால் இதற்கு அவசியம் இல்லையென்று சொல்லுகிறேன். திரு. லாசர் அவர்கள் திருத்தம் என்று கொடுக்கவில்லை. தோன்றியதைச் சொன்னார்கள். அதில் தவறில்லை.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 21 to 24 were put and carried.

Clause 25.

MR. SPEAKER: The motion is—

"That clause 25 do stand part of the Bill."

SRI M. JAGANNATHAN: Mr. Speaker, Sir, I move the amendments standing in my name, namely—

(1) For the heading in the clause, *substitute* the heading, "Supersession of the Board".

(2) In item (c) of sub-clause (1), for the word "dissolve" wherever it occurs *substitute* the word "supersede".

(3) In sub-clause (2), for the words "the period of dissolution" *substitute* the words "the period of supersession".

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: I second the amendments, Sir.

MR. SPEAKER: The clause as well as the amendments are before the House for discussion.

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, all these three amendments are verbal amendments. My suggestion is to make a change in the terminology. The clause speaks about the dissolution of the Board. Instead of the word "dissolution" the better and the appropriate word "supersession" should be used in the clause. That is also the word used in the Agricultural Produce Markets

[Sri M. Jagannathan] 4th September 1959]

Bill, 1959 that we passed the other day. The terminology used is "supersession of Market Committees". The word "supersession" should have been used wherever the word "dissolution" occurs in the clause. That would be more proper and in keeping with the legal language.

MR. SPEAKER: What about the other amendments? They are the same I suppose.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, "லீகல் லாங்வேஜ்" என்று ஒன்றும் இல்லை. நாம் இந்த மன்றத்திலே சட்டம் செய்வதெல்லாம் "லீகல் லாங்வேஜ்" தான் "டிஸ்ஸல்யூஷன்" இல்லாமல் "சூபர்செஷன்" இல்லை. "சூபர்செஷன்" என்றால் அர்த்தம் புரிய டிக்ஷனரி எல்லாம் பார்க்கவேண்டும். "டிஸ்ஸல்யூஷன்" என்ற வார்த்தையே நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

The amendments were put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 26 and 27 were put and carried.

Clause 28.

MR. SPEAKER: The motion is—

"That clause 28 do stand part of the Bill".

SRI M. JAGANNATHAN: I move the amendment standing in my name, Sir, namely—

"In sub-clause (1) *omit* the words 'or intended to be done'."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

* SRI M. JAGANNATHAN: Sir, clause 28 deals with protection for acts done in good faith. Sub-clause (1) of that clause reads as follows:—

"No suit, prosecution or other legal proceedings shall lie against the president, vice-president, secretary or member or any person in the employment of the Board for anything which is, in good faith, done or intended to be done in pursuance of this Act." I could understand protection sought to be given for the acts done but I cannot understand, how we can extend protection to the intentions of persons. Intentions are subjective. They are existing in the minds of persons for which how can we seek to give protection. Whereas if a particular act is done by a particular individual especially the president or secretary or any member of the Board, then we can think of giving some protection against any suit, or legal proceeding or prosecution. But the expression "intended to be done in pursuance of this Act" is rather callous

[Sri M. Jagannathan] [4th September 1959]

and, I should say, it is also absurd. How can we give protection for the intentions of persons existing in their minds? We cannot go behind the mind of the person and find out his intention. Therefore, the expression "intended to be done" must be omitted. I appeal to the Hon. Minister to come forward and accept at least this amendment.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய விருவான அவர், கனம் அங்கத்தினர் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களில் ஒரு திருத்தத்தையாவது ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட வேண்டும் என்பது நான். இருந்தாலும், ஏற்படாததற்கு நான் ரொம்ப வருந்துகிறேன். "Intention" என்பது புதிதாக இதிலே சேர்க்கப்படவில்லை. மூன்று இந்த மன்றத்திலேயே வேறு ஒரு சட்டத்திலே நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

The Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Act, 1956 என்ற சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதிலே "No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against any person for anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of this Act or any order made thereunder." என்று இருக்கிறது. "intended to be done" என்ற பதங்கள் நாம் இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றிய சட்டத்தில் இருக்கின்றன. கெட்ட எண்ணம் இல்லாமல் உண்மையிலேயே நல்ல எண்ணத்தோடு, சரியான எண்ணத்தோடு இருப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பது தான் நோக்கம். "intended to be done" என்பதை எடுத்துவிட்டால் கோர்ட்டிலே தாவா ஏற்படலாம். நல்ல எண்ணத்தோடு இருப்பவர்களுக்கு அம்மாதிரி ஒரு பயம் இருக்கக் கூடாது. நல்ல எண்ணத்தோடு இருப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். ஆகையால், இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் இருப்பதற்கு வருந்துகிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 29 to 31 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

"That the Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959) as amended by the Joint Select Committee, be passed."

The motion was put and carried and the Bill as amended by the Joint Select Committee was passed.

VI.—GOVERNMENT MOTION.

CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, under Rule 21 (3) of the Madras Legislative Assembly Rules, I move—

"That item Nos. (3) and (7) under 'Government Bills' entered in the agenda for the day, viz, the Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959, and the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959, be taken up before item (2) in the agenda, viz., the Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959."

The motion was put and carried.

4th September 1959]

V.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS BORSTAL SCHOOLS (AMENDMENT) BILL, 1959.*

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959 and move—

"That the Bill be taken into consideration."

Sir, according to section 2 of the Madras Borstal Schools Act, 1925 (Madras Act V of 1926), any person who has been committed for an offence punishable with imprisonment and who at the time of such conviction is not less than 16 and not more than 21 years of age, is an adolescent offender. The Madras Children Act, 1920, (Madras Act IV of 1920) has recently been amended so as to bring within its purview adolescents and who are less than 12 years old. Thus, there is overlapping of provisions in respect of the age group 16-18 in these two Acts. It is therefore proposed to amend section 2 of the Madras Borstal Schools Act, 1925, so as to restrict the scope of the definition of "adolescent offender" to those who are not less than 18 and not more than 21 years of age.

It is also proposed to amplify the rule-making powers of the Government so that the Borstal inmates may be given professional, vocational or technical training.

It is also proposed to make it obligatory on Courts to obtain pre-committal records from the Probation Officers before passing sentences on adolescent offenders.

Sir, I request the House to accept this motion.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER : The motion is—

"That clause 4 do stand part of the Bill."

SRI S. M. ANNAMALAI : Sir, I move—

"In the proviso to sub-clause (3), for the word 'may' occurring after the words 'the court' and 'offender and', substitute the word 'shall'."

"In the proviso to sub-clause (3), for the word 'substance' substitute the words 'a true copy of the report'."

"In the proviso to sub-clause (3), omit the words 'if it so thinks fit'."

* Published in the Fort St. George Gazette, dated 19th August 1959.

[4th September 1959]

SRI C. NATARAJAN: I second the amendments, Sir.

MR. SPEAKER: The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI S. M. ANNAMALAI: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சாதாரணமாக ஒரு குற்றவாளியைப் பற்றி புரோபேஷன் ஆபீசர் அவர்கள் ரகசிய ரிக்கார்ட்டு வைக்கலாம் என்று இந்தப் பிரிவில் இருக்கிறது. ஆனால், அந்த ரகசிய ரிக்கார்ட்டிலிருந்து ஸப்ஸ்டன்ஸைத் தான் தர முடியுமே தவிர, அதனுடைய உண்மையான நகலைத் தர முடியாது என்று வாக்கியம் இருக்கிறது. சாதாரணமாக க்ரிமினல் சட்டங்களிலே கூட ஒரு குற்றவாளிக்கு சார்ஜ் ஷீட்டின் உண்மை நகல் தருகிறார்கள் என்றால், இந்தக் குற்றவாளிகளுக்கு ஏன் ரகசிய ரிக்கார்ட்டின் உண்மை நகல் தரக்கூடாது? அவர்களுக்கு மட்டும் வெறும் ஸப்ஸ்டன்ஸ் தான் தரமுடியும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகையால் அந்த ரகசியமான ரிக்கார்ட்டினுடைய நகலைத் குற்றவாளிகளிடத்தில் தந்தால் தான், அதன் பிறகு உண்மையை நீதி மன்றத்தில் நிரூபிப்பதற்கு வாய்ப்பு உண்டாகும். ஆகையால் அந்தக் காரணத்தையொட்டி என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இது ரகசியமான ரிக்கார்ட்டு என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு அதனுடைய நகலை அப்படியே கொடுத்து விட்டால் ரகசியம் எது? ஆகையால்தான் இதன் சுருக்கம் "கொடுப்பது என்று இருக்கிறது. சுருக்கம் கொடுக்கிறதா இல்லையா என்பதும் கோர்ட்டுக்கே விடப்பட்டிருக்கிறது. கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டுமென்று சட்டத்திலே போடுவது சரியல்ல. கோர்ட்டாரே முடிவு செய்து கொள்ளட்டும் என்று மசோதாவில் போடப் பட்டிருக்கிறது. அதற்குமேலே கோர்ட்டாருக்கு நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுத்துவதும் சரியல்ல. அவர்கள் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம். ஆகையால், இந்த மூன்று திருத்தங்களையும் நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமைக்கு வருந்துகிறேன்.

The amendments were put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 5, 6 and 7 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959, be passed”.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959 be passed”.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER: I think we can also take up the Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959, which is not a controversial one. The Hon. the Minister for Industries may move a motion for change in the order of business.

4th September 1959]

VI.—GOVERNMENT MOTION—cont.

CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, under Rule 21 (3) of the Madras Legislative Assembly Rules, I move—

“That item 4 in the agenda, viz., the Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959, be taken up before the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959.”

The motion was put and carried.

V.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(3) THE INDIAN PARTNERSHIP (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1959.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I beg leave to introduce the Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959* and move—

“That the Bill be taken into consideration”.

கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, ராஜ்ய பிரிவினை செய்த காலத்திலே பார்ட்னர்ஷிப் எந்த எந்த இடங்களில் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டதோ அதாவது எந்த எந்த ராஜ்யத்தில் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டதோ அந்த ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்து அந்தந்த ராஜ்யத்தில் இருக்க வேண்டும். வேறு இராஜ்யத்திற்கு அந்த இடங்களை மாற்றி விட்டால் அந்த ராஜ்ய ரிஜிஸ்தரிலிருந்து மாற்றி அந்த அந்த ராஜ்ய ரிஜிஸ்தரில் இருக்கவேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1953-ம் வருஷம் ஆந்திரா பிரிவினையானபோது இப்படிப்பட்ட ஒரு ஷரத்து போடவில்லை. அதனால் ஆந்திர ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த பார்ட்னர்ஷிப் எல்லாம் சென்னை ராஜ்யத்திலேயே இருந்து கொண்டிருந்தது. சென்னை ராஜ்யத்தில் ரிஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டது ஆந்திர ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் சென்னை ராஜ்யத்திலேயே இருந்து வந்தது. அதை நீக்கி விடவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவின் மூலம் அந்த ஷரத்து கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் எந்த விதமான மாறுபட்ட கருத்துக்களும் இருக்க முடியாது. மாறுபட்ட கருத்துக்கள் ஒன்றும் இல்லை. அதனால் கனம் அங்கத்தினர்கள் இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“That the Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959, be passed”.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

* Published in the Fort St. George Gazette, dated 19th August 1959.

[4th September 1959]

(4) THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 7 OF 1959).

MR. SPEAKER: The Hon. Minister is going to move that the Bill be taken into consideration. I do not know how long he is going to speak. We have still got 1 hour and 30 minutes. In case he finishes before that, one or two speakers can speak today. We can have two days' general discussion on the 5th and 7th. I thought I could give chance to two or three members to speak today. If they give their names today I shall call them today. If no member comes forward to speak today, I will have to adjourn the House. Those hon. Members who are prepared can speak today.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959),* as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration”.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா முன்பு நடந்த சட்ட மன்றக் கூட்டத்தில் பொதுவாக விவாதிக்கப்பட்டது. விவாதிக்கப்பட்ட பிறகு இரண்டு மன்றங்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு பொறுக்கு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அது இரண்டு மன்றங்களிலுமுள்ள 24 அங்கத்தினர்கள் அடங்கிய கமிட்டி. அந்தக் கமிட்டி நிதானமாக நன்றாக இந்த மசோதாவை ஒவ்வொரு பிரிவாக பரிசீலனை செய்தது. அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருந்த சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களில் அநேகமாக ஒன்பது பேர்கள் வழக்கு அறிஞர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய வழக்கு அறிவு ஞானத்தை வைத்துக்கொண்டு எந்த எந்த வகையில் திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்து எதைச் சேர்க்க வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் சேர்த்து நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து அதன் பிறகு தான் இந்த மசோதா திருத்தப்பட்டு இங்கே இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலுள்ள சில முக்கியமான திருத்தங்களை கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாம் இந்த மசோதாவில் மார்க் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றில் முக்கியமான ஒரு திருத்தம், அட்வைசரி கமிட்டி என்று ஒன்று இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அற நிலைய பரிபாலன விஷயங்களைப் பற்றி யோசனை சொல்வதற்கு ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி போடுவது என்ற ஒரு திருத்தம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சரியாக கமிட்டியைப் பொறுத்த மட்டில் அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் அதில் தலைவராக இருப்பது என்று முன்பு இருந்தது. இப்பொழுது அதை மாற்றிவிட்டு உத்தியோகப் பற்று இல்லாத அங்கத்தினர் ஒருவர் அதன் தலைவராக இருப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் அற நிலையப் பாதுகாப்புத் துறையில் காரியதரிசியாக இருப்பார். இது ஒரு முக்கியமான திருத்தம். மற்றொரு முக்கியமான திருத்தம் தர்ம கர்த்தாக்களுடைய பதவி காலம் இதற்கு முன்னதாக மூன்று ஆண்டு காலமாக இருந்தது. அது இப்பொழுது ஐந்து ஆண்டு காலமாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. மற்றும் கோர்ட்டார் அவர்களுடைய தீர்ப்புப் படி பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் கோர்ட்டார் அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைப் பற்றியெல்லாம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன்படி எந்த எந்த வகைகளில் அவைகளையெல்லாம் மாற்ற வேண்டுமோ அந்த வகையில் சில திருத்தங்கள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அப்படி செய்யப்பட்டு மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு நான் தெரிவித்தது போல் இதில் மங்களூரைய நிலைமைக்கும் ஆலயங்களுடைய நிலைமைக்கும் ஒரு வித்தியாசத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. கோர்ட்டார் அவர்களுடைய தீர்ப்புப் படி எல்லா அற நிலையங்களும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய விஷயம் தான். இருந்தாலும் கோர்ட்டார் சிற்சில

* Printed as Appendix III on pages 450-521 infra.

[4th September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

மடங்களைப் பற்றி சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆலயங்களுக்குப் போடப்பட்ட சிற்சில பிரிவுகள் மடங்களுக்கு வேண்டாம் என்று அவைகள் விலக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்து இருப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். ஆனால் அற நிலையங்களிலுள்ள கோவில்கள், மடங்கள் எல்லாம் சீரான முறையில் நடைபெற வேண்டும். சீராக பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அந்த வகையில் அதிலுள்ள நிதிகளைத் தவறாமலாக பயன்படுத்துவதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அந்த ஸ்தாபனங்கள் சரியான அளவில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், சரியான அளவில் பரிபாலனம் செய்யப்படவேண்டும்; இன்னும் அந்த ஸ்தாபனத்தில் கிடைக்கக் கூடிய நிதிகள் மக்களுடைய வளர்ச்சிக்கும் இருக்கவேண்டும் என்ற அறநிலையங்களின் உயர்ந்த கொள்கைகளுக்கு குந்தகம் இல்லாத வகையில் இருக்கவேண்டும்; மக்களுடைய அறிவு வளர்ச்சிக்கு அது பயன்படவேண்டும். மக்கள் சீராக தங்களுடைய வாழ்க்கையிலிருந்து வெளிப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “வரீப்டே” கொள்கையை இந்த மசோதா இரப்பது ஒரளவு இப்பொழுது திருத்தி பிரயோகிப்பது என்று இருப்பது ஒரளவு இப்பொழுது திருத்தி பிரயோகிப்பது என்று இருப்பது கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். இந்த மசோதாவிற்கு ஒரு எதிர்ப்பு மறப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது கூட அவைகளைப் பற்றி பத்திரிகைகளில் அவற்றையே தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டு வருவதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். ஏனோ அற நிலையங்களில் அரசாங்கம் தலையிடுவது சரியல்ல. இது ஒரு செக்குலர் ஸ்டேட், இதற்கு ஒரு சட்டம் செய்ய வேண்டியது சரியல்ல, அறநிலையங்களையும் கர்ம ஸ்தாபனங்களையும் நல்ல முறையில் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு நடத்த வேண்டுமானால் அதற்கு என்று ஒரு டிபார்ட்மெண்ட் வைத்துக்கொண்டு நடவடிக்கை என்று எல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி பிரச்சினைகளெல்லாம் மீண்டும் மீண்டும் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் நான் பொதுவாகச் சொல்லுவேன் இது ஒரு செக்குலர் ஸ்டேட் தான். செக்குலர் என்றால் என்ன அர்த்தம்? செக்குலர் என்றால் எல்லா மதங்களுக்கும் பாதகம் ஏற்படாமல் அதனதன் கொள்கைகளைக் கடைபிடிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதுதான். அவைகளை பாதுகாக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அதைச் செய்வதுதான் செக்குலர் ஸ்டேட். எந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அதை நம்பி இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதுதான். அதுதான் செக்குலர் அரசாங்கத்தின் னுடைய கடமை, பொறுப்பு. எல்லோரும் இந்நாட்டு பிரஜைகள் தான். அவர்களை பாதுகாக்க அரசாங்கத்திற்கு உரிமையும் பொறுப்பும் இருக்கிறது. தொன்று கொண்டு ஒரு ஸ்தாபனம் சீராக நடைபெறவில்லையென்றால் கோர்ட்டார் தலையிட்டால் அரசாங்கம் தலையிட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு அந்நிய ஆட்சி நடந்த காலத்தில் ஒரு சில ஆண்டுகள் இந்த ஆலயங்கள் செம்மையாக நடைபெறவேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு தனியாக அதற்கொரு ஸ்காபனத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அப்போது அரசியல் சட்டம் அமுலில் இல்லை. அரசியல் சட்டத்தை நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்ட பிறகு அதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ஆலயம் என்றால் ஒரு கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே வாழிபடுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சில உரிமை உண்டு. சில நன்மைகளை அவ்வாலயத்தின் மூலமாகவோ, மடாலயத்தின் மூலமாகவோ அவர்கள் எதிர்ப்பு நோக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே இருந்து அவற்றைப் பிரபாலிக்கின்றவர்கள் தவறாக நடந்துகொள்வார்களேயானால் இந்தப் பெரும்பாலான மக்கள் அதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள். இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கடைமையாகும். அது அரசியல் சட்டத்திற்கும் விரோதமான செய்கை அல்ல.

ஆகவே தான் 1959-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றிய சட்டத்தின் பிரகாரம் அந்த ஸ்தாபனத்தை தனியான ஒரு இலாகாவாக வைத்தோம். இதற்கு பின்பும், முன்பும் நமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை வைத்துச் சென்றே இதைப் பரிசீலனை செய்திருக்கிறோம். இந்த மன்றத்தில் ரீண்ட் சாஃல்காரியதரிசியாக இருந்த மூன்று கிருஷ்ண அய்யர் அவர்களை ஒரு ஸ்டேட்

12 noon.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th September 1959]

ஆப்சாகப் போட்டு எவ்வாறு இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் திருத்தலாம் என்பதை முதலில் பரிசீலனை செய்யச் சொன்னோம். அவரும் முன்பு இருந்த சட்டத்தின் பிரிவுகளை எல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்கள். அவர்கள் கூட அதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்தாபனங்களைப் பரிபாலனம் செய்கிற இலாகா தனியாக ஒரு அடானமஸ் பாடியாக இருக்கிற வரைக்கும் சரியாக இயங்க முடியாது. அரசாங்கத்தின் ஒரு இலாகாவாக இருப்பது தான் நல்லது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்பு மைசூரில் பிரதம நீதிபதியாகவும், சென்னை உயர்நீதி மன்றத்து நீதிபதியாகவும் பணிபாற்றியிருக்கிற ஸ்ரீ வேங்கட்டரமண ராவ் நாயுடுவைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியும் அப்பறம் நியமிக்கப்பட்டது. அவர்களும் இவ்விஷயங்களை எல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து மதஸ்தாபன பரிபாலன இலாகா அரசாங்கத்தின் ஒரு இலாகாவாக இருப்பது தான் நல்லது. அப்போதுதான் நன்றாகக் கவனிச்சு முடியும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு மசோதாவை எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஹைக் கோர்ட்டிடமும் அபிப்பிராயம் கோரப்பட்டது. அவர்களும் இந்த வகையில் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருந்தார்கள். இப்படி நீண்டகாலமாக ஆராய்ந்து ஹைக் கோர்ட், சப்ரீம் கோர்ட் இரண்டும் இவ்விஷயமாகக் கொடுத்துள்ள முடிவுகளையும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து நம்முடைய அனுபவத்தைக் கொண்டும், செலக்ட் கமிட்டி அங்கத்தினர்களின் ஆலோசனைப் படியும் இந்த மசோதா இப்போது உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுப் பொறுக்கு கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டும் இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் சிலர் சொல்கிறார்கள், ஏதோ ஒருவர் இருவர் தவறு செய்யலாம். அதற்காக இப்படி எதற்காகச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று. சட்டம் யாருக்கோ ஒருவருக்காக, இருவருக்காக என்று எப்போதுமே நீனைக்கக் கூடாது. பலருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடிய காரியத்தை ஒருவர் செய்தாலும் கூட அதைத் தடுக்க ஒரு சட்டம் இருக்க வேண்டியதுதான். “இந்தியன் பீஸ்ல கோடு” இருக்கிறது. கொலைக் குற்றம் செய்கிறவர்கள் ஒருவர் இருவர் தான் இருக்கக் கூடும். எல்லோரும் கொலைக் குற்றம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனாலும் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு சட்டம் செய்கிறோம். சட்டம் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி ஒரு மடாதிபதி கேவலமாக நடந்து கொண்டார் என்றாலும் கூட அதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு சட்டம் அவசியமாகத்தான் இருக்கிறது. பாக்கி எல்லோரும் யோக்கியமாக இருக்கிறார்களே, என்றாலும் இந்த ஒருவருக்காக ஒரு சட்டம் அவசியமாகத் தான் இருக்கிறது. ஆக இந்த தர்ம ஸ்தாபனங்கள் சரியாக நடைபெறவேண்டும், அதில் பற்று உள்ளவர்களுக்கு, நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கு மனது புண்படாமல், உயர்ந்த இலட்சியங்களுக்கு முரண்பாடு இல்லாமல் இவை எந்த நோக்கத்தோடு நிறுவப் பட்டனவோ அந்த நோக்கத்திற்குக் குந்தகம் இல்லாமல் செயல்படுவதற்கு வேண்டிய மேற்பார்வை செய்வது அவசியம் என்ற ஒரு காரணத்தினால்தான் தற்போது இந்த மசோதா இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி பொதுவாகவே கனம் அங்கத்தினர்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும் சபையில் இதை விவாதிக்கும் காலத்தில் திருத்தங்கள் வருகிற போதும் நன்றாக ஒவ்வொரு ஷரத்தைப் பற்றியும் விவாதிக்கலாம். ஆகவே இந்த மசோதாவை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : மடாலயங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை கோர்ட்டுகளுடைய முடிவுகளைக் கொண்டும் சில ஷரத்துகளைத் திருத்தி அமைத்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தீர்ப்பு என்ன, அதற்கு ஏற்பட்ட எவ்வாறு திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தயவு செய்து விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

4th September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முன்பு இருந்த சில செக்ஷன்கள் அரசியல் அமைப்புப்படி செல்லத்தக்கது அல்ல, என்று கோர்ட் தீர்ப்புக்கொடுத்திருந்தது. அதற்காக அந்த செக்ஷன்களை மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம். செக்ஷன் வாரியாக விவாதம் வரும்போது அதை விவரமாகச் சொல்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்த மசோதாவின் பொது விவாதம் நாளை முதல் இரண்டு நாட்களுக்கு நடக்கவும், பிறகு ஷரத்துவாரியாக பரிசீலனை இரண்டு நாட்களுக்கு நடக்கவும் பிலினைஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பொது விவாதத்தில் கலந்து கொள்பவர்கள் முதலில் பேசாது இருந்து விட்டு கடைசி நாளில் பேசவேண்டும் என்கிறார்கள். அதனால் பேசுபவர்களுடைய நேரத்தை ஒன்று நிமிஷமாகக் குறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது இல்லாமல் இன்றிலிருந்தே பேச விரும்புகிறவர்கள் பேசலாம். இன்று பேசுகிறவர்களுக்கு டைம் லிமிட் வைக்கப் போவதில்லை.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இன்று யாரும் பேசுவதற்கு முன் வரவில்லையென்றால் நான் வேறொரு மசோதா இருக்கிறதே அதை வேண்டுமானால் பிரேரிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : பொது விவாதத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட இரண்டு நாட்களில் இன்று சேர்ந்தது இல்லை. அது நாளை முதல் தான். இன்று இந்த மசோதாவின் மேல் பேச விரும்பும் உள்ளவர்கள் பேசலாம். இன்றைக்குப் பேசுகிறவர்களுக்கு டைம் லிமிட் கிடையாது.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்து மத பரிபாலன மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்று எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

எனது பேச்சை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாகவே கனம் அண்ணாதுரை கேட்ட குறிப்புக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உயர் நீதி மன்றத்திலே சில தாவாக்கள் மடாலயங்களின் சார்பாகத் தொடரப்பட்ட போது ஹைக்கோர்ட்டார் கொடுத்த தீர்ப்பின் விவரத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி ஒரு சில பத்திரிகைகள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதன் காரணமாக இந்து மத ஸ்தாபனங்கள் எந்த நோக்கத்தோடு, எந்த லட்சியத்தோடு ஏற்பட்டனவோ அதற்கு இடையூறு ஏற்படும் என்பதாக சில ஷரத்துக்களை எடுத்துக்காட்டி வாதிடுகின்றதோ அது போலவே முன்பு இருந்த சில ஷரத்துக்கள் அந்த நோக்கத்திற்கே, அரசியல் அமைப்புப் படி விரோதமானது என்று ஹைக் கோர்ட் எடுத்துக் காட்டியது. அந்த ஒரு சில ஷரத்துக்களில் இருந்த கோர்ட் எடுத்துக் காட்டியது. அந்த ஒரு சில ஷரத்துக்களில் இருந்த சாராம்சம் என்ன என்று சொன்னால், “சாதாரணமாக கோயில்களைப் பொறுத்த மட்டிலும் அல்ல, மடாலயங்களிலும் கூட அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்களைக் கணக்குக் கேட்கவோ, கணக்குகளில் தவறு இருந்தால் என் என்று கேட்கவோ, அவசியம் ஏற்பட்டால் டிரஸ்டிகளை மாற்றவோ, மடாலயங்களுக்குள் பிரவேசித்து கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்து, அதில் உள்ள ஊழல்களை சரிப்படுத்தவேண்டும் என்று உத்தரவுகள் பிறப்பிப்பதற்கோ வகை செய்யும் அதிகாரம் வைத்திருந்தது” தான். ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்தில் இத்தகைய ஷரத்துக்கள் எல்லாம் இருந்தன. ஆனால் உயர் நீதி மன்றத்தில் இந்தப்பிரிவுகளின்படி தாவா தொடரப்பட்ட போது, இந்த அதிகாரங்கள் எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வது அரசியல் சட்ட வரம்பிற்கு மீறியதாகும் என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதாவது அரசியல் அமைப்பில் இருந்த 12 அல்லது 13-வது பிரிவு

[Sri S. Lazar] [4th September 1959]

என்று நினைக்கிறேன். இன்றைய தினம் நான் பேசுவதற்குத் தயாராக இல்லாத காரணத்தினால் சரியாகக் குறிப்பிட்டு பேசும் வகையில் அதைப் பார்க்கவில்லை. “இந்த நாட்டிலுள்ள எந்த தனிப்பட்ட நபரும் எந்த மதத்தையும், எந்த மதத்தினுடைய கொள்கையையும், ஆசார அனுஷ்டானங்களையும் பின்பற்ற உரிமை இருக்கிறது. அதில் அரசாங்கம் தலையிடக் கூடாது” என்ற மறையில் அங்கப் பிரிவு அடியில் அமைப்பில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதே பிரிவில் பின் பகுதியில் தர்ம ஸ்தாபனங்கள் எந்த நோக்கத்தோடு, எந்த ஸ்தலத்தோடு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த நோக்கத்திற்கு முன்பாடாகச் செல்லாத வகையில் கண்காணித்து வருவதாகும், அப்பிரிவின்மீது சரியான முறையில் நடப்பதற்கும்—சட்டப்பிரகாரம் ஒழுங்கான முறையில் அது நடைபெறுவதற்கு அதில் தலையிடலாம் என்ற மறையில் சில வாசகங்கள் அமைந்திருக்கிறது.

அதன் சாராம்சப்படி பார்த்தால் ஸ்தலத்திற்கும், கொள்கைக்கும் உட்பட்டு அந்த ஸ்தாபனங்கள் நடைபெற வேண்டும். முன்பாடாக நடக்கிற போது எந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக, எந்த ஷரத்துப்படி அவற்றைச் சீர் செய்வது என்பதைத்தான் நாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்களும் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்பிரிவின்மீது சூப்பாவைசரி கண்டிருவால் அளவுக்கு மீறி எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்கிற அவர்களது முடிவை ஒட்டி அப்போது இருந்த ஷரத்துக்கு ஏற்ற திருத்தங்கள் இப்போது செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக செலெக்ட் கமிட்டியிலும் கூட ஆலயங்கள், மடாலய பிரசாரம், மதக் கொள்கை இவற்றை அடிப்படையான நோக்கமாகக் கொண்டு எந்த நோக்கத்தோடு கூட அங்க ஸ்தாபனங்களுக்கு அந்தக் காலத்தில் சொத்துக்களை எழுதி வைத்தார்களோ அந்த நோக்கம் இன்னும் சிறந்த முறையில் நடைபெறவேண்டும், முறைகள் இருந்தால் அவற்றை நிவர்த்தி செய்வதற்குப் போதுமான வசதிகள் இருந்தால் அவற்றை எண்ணக்கூட எல்லாம் நினைவில் கொண்டு பல நல்ல மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

ஏற்சனவே அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக் காண்பித்தது போல, இந்தப் பரிபாலனத்தில் பற்றுதல் உள்ளவர்களும், அந்தக் கொள்கைகளை நன்கு அறிந்தவர்களும், கொள்கைகளை அனுஷ்டானத்தில் கொண்டவர்களும் ஆகிய இவர்களை எல்லாம் கொண்ட ஒரு தனிப்பட்ட அட்வைசரி கமிட்டியை நிறுவினால் இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கும் ஒத்தாசையாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் ஒரு திருத்தத்தை நானும் என் கருத்தை ஆசரிக்கக் கூடிய மெம்பர்களும் வற்புறுத்திச் சொன்னோம். இந்தச் சட்டத்தின்படி கமிஷனர், டெபுடி கமிஷனர் என்று படிபட்டியாக அதிகாரிகள் சூப்பாவைசரி ஸ்டாபாக அமைகிறார்கள். அந்த இலாகா அமைச்சர் அவர்களும், கமிஷனர் அவர்களும் இப்போது எப்படி அனுபவம் நிறைந்தவர்களாக, பயபக்தி நம்பிக்கை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அப்படியே பின்னாலும் வருவதற்கு ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி இல்லாமல் இருக்கலாம். அதை எதிர்பார்த்து ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி என்று ஏற்படுத்தி நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களையும், கஷ்டங்களையும் நீக்கி ஓரளவு அதனுடைய புனிதத்தன்மை, அனுஷ்டான முறைகள் இவற்றுக்குக் குந்தகம் இல்லாமல் நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லி நிர்வாகம் நடக்கும்படியாகச் செய்வது அவசியம் என்ற எண்ணத்துடன் தான் பொறுக்குக் கமிட்டியும் அந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டது.

அதற்கு அடுத்தாற்போல இன்னொரு திருத்தம் வற்புறுத்தப்பட்டது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தில் அதைக் கொண்டுவரவில்லையென்று சொன்ன போதிலும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் விதி முறைகளை அமைக்கும்போது அந்தக் கருத்தைக் கொண்டு வந்துவிடலாம் என்று சொல்லப்பட்டதனால்

4th September 1959] [Sri S. Lazar]

அதையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ப்ரொசீடிங்ஸைப் பார்த்தால் புரிந்து கொள்ள முடியும். இப்போது இருக்கிற கமிஷனரில் இருந்து, கடைசி வரையில் உள்ள சிப்பந்தி வரைக்கும் அந்த இலாகாவில் வேலை செய்கிறவர்களாக இருந்தாலும் சரி, மடாலயங்களிலும், கோயில்களிலும் வேலை செய்கின்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி எல்லோருமே மதத்தில் அபிமானம், பற்றுள்ளவர்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. பொது விவாதம் நடந்தபோது பலர் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அந்த வித குறை நீடித்து இருக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன்தான் டிரஸ்டிகளும், ஏரியாக் கமிட்டி மெம்பர்களும், கோயில் நிர்வாகிகளும், மடங்களில் பணியாற்றக்கூடியவர்களும், பெரிய அதிகாரியிலிருந்து கடைசி சிப்பந்தி வரைக்கும் “இந்த மதத்தில் பூரண நம்பிக்கை இருக்கிறதென்ற முறையில் சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொடுத்து விட்டு அவரவர்களுடைய பணியில் ஈடுபடவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப் பட்டது. முதன் முதலில் இத்தகைய ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தவனும் நான் தான். இந்த விதியை சட்டத்தில் நேரிடையாக வைப்பதற்குப் பதிலாக விதிகளில் செய்து விடலாம் என்ற உறுதி அளிக்கப்பட்டதன் பேரில் அதையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட மதத்திலும் அந்த அந்த மத பரிபாலத்திலும் நம்பிக்கையும், பற்றுதலும், அனுஷ்டானங்களில் அபிமானமும் உள்ளவர்கள் அங்கங்கே இருந்தால் தான் அந்த நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்க முடியும் என்ற காரணத்திற்காக அதில் ஈடுபட முன் வருகிறவர்கள் சத்திய பிரமாணம் செய்து கொடுத்தால் ஒரு வேளை அவர்கள் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள முன் வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு அந்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவின்படி அங்கங்கே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் அங்குள்ள மத ஸ்தாபன நிர்வாகங்களைக் கவனிப்பதற்கு ஏரியாக் கமிட்டிகள் அமைகிறது. குறிப்பாக ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்களைத் தவிர எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இது அமைகிறது. இந்த ஏரியாக் கமிட்டிகளுக்குத் தலைவராக அசிஸ்டெண்டு கமிஷனர் இருந்ததை மாற்றி ‘நான்—அபிஷியல்’ அதன் தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப் பட்டு அதுவும் இப்போது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய அவசியத்தையும் எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏரியாக் கமிட்டி கோயில்களுடைய நிர்வாகத்தைக் கவனிக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வருமானம் குறைவாக உள்ள கோயில்களைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். அதில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த அங்கத்தினர்கள் அதி கமான அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால் நல்ல முறையில் ஈடுபட்டு வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களுக்கு ஓரளவு அதிகாரம் அளிக்கப்படவேண்டும். அசிஸ்டெண்டு கமிஷனர்தான் தலைவர். கூட்டத்தில் அவர்தான் தலைமை வகிக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறபோது, சில பத்திரிகைகளில் குறிப்பிட்டிருப்பது போல அது அதிகார வர்க்கத்தின் போக்காக அமையுமேதவிர உண்மையான எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கக்கூடியதாக அமையாது என்ற முறையில் ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. அசிஸ்டெண்டு கமிஷனர் நினைத்தால் சில விஷயங்களை அக்கூட்டத்தில் விவாதத்திற்கே வராதவாறு செய்து, விட முடியும். சில விஷயங்களை வேண்டுமென்றே அவர் தட்டிக் கழிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. முன்பு ஏரியாக் கமிட்டிகளில் அங்கத்தினர்களாக இருந்தவர்களுக்கு அது நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே அப்பேர்ப்பட்ட தலைமை மாறி அசிஸ்டெண்டு கமிஷனர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு காரியதரிசிபோல இருந்து நிர்வாகத்திற்கு உதவி செய்யக் கூடிய உறுப்பினராக இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில், ஏரியாக் கமிட்டிகளை அமைத்து, அதற்குத் தலைவராக நான்—அபிஷியலைப் போடவேண்டும் என்பதற்காகவும் திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கோவில் நிர்வாகத்திற்கு வேண்டிய செலவு போக மீதி இருக்கும் பணத்தை சமூக, சோஷல் கொள்கைகளுக்கு செலவிடக்கூடிய முறையில் மசோதா அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri S. Lazar] [4th September 1959]

“டிபங்க்ட்” (Defunct) இன்ஸ்டிடியூஷன்கள் :— கோவில்களிலும் மற்ற மடாலயங்களிலும் சொத்து இருக்குமானால் அந்த சொத்தை எப்படி நிர்வகிப்பது, வருமானத்தை எப்படி செலவழிப்பது முதலிய மாறுதல்கள் செலக்ட் சமிட்டியில் செய்யப்பட்டன. அந்த வருமானத்தை முதல் முதலாக மதத்தை பரப்புவதற்கும், மத பிரசாரம் செய்வதற்கும், மதத்தில் உள்ள கோட்பாடுகளை அறிவுடைய மூலம் எடுத்துச் சொல்வதற்கும் வழி வகை செய்யும் நோக்கத்துடன் அந்தப் பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. வருமானத்தை செலவு செய்வதில் கூட ஸ்தாபனம் எதற்கு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியும் பணம் அதிகம் இருக்குமானால் அந்தப் பணத்தை கொண்டு மற்றைய சிறிய கோவில்களுக்கு வசதி செய்து தரும்படி திருத்தி அமைக்க வேண்டும். இந்து மதத்தை எடுத்துச் சொல்ல அதற்கான கல்வி நிலையம் அமைக்க வேண்டும் என பல பக்தர்கள் கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதற்கும் வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்து மதம் அதன் அனுஷ்டானங்கள், இவைகளை ஆராய்ச்சி செய்து எடுத்துக் காட்டக்கூடிய கல்வி நிலையம் ஒன்றும் ஏற்படுத்துமாறு திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதத்தைச் சேர்ந்த காரியங்களுக்கு செலவிடப்பட்டு, அதற்குப் பிறகும் பணம் மிச்சமானால் இது போன்ற நல்ல காரியங்களில் ஈடுபடுத்தப்படுமே தவிர வீண் வியயம் செய்யப்போவது இல்லை. மதத்திற்கு அப்பாற்பட்ட காரியங்களுக்காக செலவிடப்படப்போவது இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்வீஸ் பண்ட்ஸ் :— பெரிய கோயில்கள், மடாலயங்கள் இவைகளின் வருமானத்தில் அங்கு நடக்கக்கூடிய காரியங்களுக்குச் செலவு செய்து விட்டு பணம் மிச்சப்படுமேயானால் அதை எப்படி செலவு செய்வது என்பது பற்றி ஒரு பிரயாரிடி மசோதாவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நடக்கக்கூடிய காரியங்களுக்கு செலவழித்த பிறகுதான் மற்ற காரியங்களுக்கு மீதி பணத்தை பயன் படுத்தலாம். மத சம்பந்தமான காரியங்களில்தான் செலவிட வேண்டும் என்று ஒரு பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. இது போல் பல நல்ல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மடாலயங்களில் கணக்கு வைப்பதற்கும் முறை தவறி நடக்கக்கூடிய மடாதிபதிகளை மாற்றுவதற்கும் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. இவைகள் அரசியல் சட்டத்திற்கு ஒப்புதலாகவே இருக்கிறது. கான்ஸ்டிடியூஷன் பிரிவுகளையும் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு பலவித பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

மடாலயங்களில் ஏதாவது தவறான நடத்தை இருந்தால், கமிஷனருக்கு மனு செய்தோ அல்லது கமிஷனர் தனிப்பட்ட முறையிலோ நடவடிக்கை எடுத்து மடாதிபதியை நீக்க முடியும். அதற்குத் தக்கபடி மசோதா திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. மடாலயங்களின் அன்றாட காரியங்களிலும் தலையிடவேண்டும் என்று சிலர் செலக்ட் சமிட்டியில் சொன்னார்கள். பொது விவாதத்திலும் அவர்களை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும் என்று சிலர் பேசினார்கள். மடம் ஆரம்பமானதைப் பார்க்கும்போது ஒரு சில முக்கியமான கருத்துக்களோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பது தெரியவரும். அதனால் அதற்கு முரணாக காரியங்களைச் செய்வது நியாயமாகாது. அவைகள் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமானால் சரியானபடி கண்காணிப்பு வேண்டும். அப்படியும் அவர்கள் தவறாக நடந்தால் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அன்றாட அலுவல்களில் தலையிட அதிகாரம் இல்லை என்று உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பு கூறியிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு தகுந்த திருத்தங்களுடன் இந்த மசோதா செலக்ட் சமிட்டியிலிருந்து வந்திருக்கிறது. பல நண்பர்கள் பல கருத்துக்கள் தெரிவித்தார்கள். டிரஸ்டிகள் நியமிப்பதில் அவர்களுடைய காலம் 3 வருஷமாக வரையறுக்கப்பட்டது. டிரஸ்டிகள் சொத்துக்களையும் கணக்கு புத்தகங்களையும் ஒப்புவிப்பது இல்லை. இதற்கு வகை செய்தாக வேண்டும். புதிய டிரஸ்டிகள் நியமிக்கப்பட்ட உடனேயே இவைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது கால தாமதம் ஆகிறது.

4th September 1959] [Sri S. Lazar]

(Deputy Speaker in the Chair.)

மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலிருந்து சர்டிபிகேட் கொடுத்த பிறகுதான் சம்பந்தப்பட்ட டிரஸ்டியிடமிருந்து சொத்துக்களை வாங்க முடியும் என்று அமைந்து இருக்கிறது. இக்ஷை பல சந்தர்ப்பங்களில் 2-3 வருஷ காலம் ஆகிவிடுகின்றது. எந்த நோக்கத்தோடு பழைய டிரஸ்டியை நியமித்தோமோ அது நினைவேறுவது இல்லை. அந்த கோவிலில் வரும் வருமானத்தைக் கொண்டே புதிய டிரஸ்டியை எதிர்க்கக்கூடிய அளவுக்கு பழைய டிரஸ்டி அமைந்து இருக்கிறார். இதை நீக்க வேண்டும். மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு வேண்டுமானால் ரிவீவரை நியமிக்க முடியும் என்று இருக்கிறது. இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வந்தும் நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடிய தொந்தரவுகளை நீக்க முடியாது. இதற்கு நல்ல பரிகாரம் செய்ய வேண்டும். உடனடியாக சொத்துக்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

எப்படி ஒரு வில்லேஜ் ஆபீசர் நியமிக்கப்பட்ட உடன் பழைய வில்லேஜ் ஆபீசர் தக்க காலத்தில் கட்டுகளை கொடுக்க வில்லையானால் போலீசார் உதவியைக் கொண்டு உடனே சென்று அந்த கட்டுகளை எடுத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதோ அது போன்று புதிய டிரஸ்டி பழைய டிரஸ்டி சொத்துக்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு போலீஸ் உதவி பெற வாய்ப்பு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று முன்பு நான் வலியுறுத்தியிருக்கிறேன்.

நிர்வாகத்தில் கமிஷனருக்கு உதவியாக டெப்டி கமிஷனர் அமைந்திருக்கிறார்கள். மசோதாவின் 32-33-வது பிரிவுகளின்படி நிர்வாகம் நடத்துவதற்கு ஒரு ‘ஜூடிஷியல் மைண்ட்’ இருக்கக்கூடிய ஆபீசர் அவசியம் அந்த காரணத்தினால் கமிஷனர் ஒரு ஜூடிஷியல் ஆபீசராக இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் கமிஷனர் நல்ல முறையில் பணி செய்து வருகிறார். குறைபாடுகள் இல்லை என்று ஏற்கனவே தெரிவித்து உள்ளோம். கமிஷனர் ஒரு ஜூடிஷியல் ஆபீசராக நியமிக்கப்பட முடியாது. ஒரு நிலைமையில் உதவி கமிஷனர்களில் ஒருவர் கண்டிப்பாக ஜூடிஷியல் ஆபீசராக இருக்க வேண்டும் என்று இப்பொழுது திருத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி அவசியம் ஏற்பட்டால் இன்னும் அதிகப் கப்படியான டெப்டி கமிஷனர்களை நியமித்து சீக்கிரமே தாவாக்களை பைசல் செய்ய ஏற்பாடு செய்வதாக வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார் அமைச்சர். ஆகவே பல திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை மீண்டும் வரவேற்று இந்த சபை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, புதிய மசோதாவில் பல நல்ல விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. உதாரணமாக, திரு. லாசர் சொன்னது போல் ஒரு அப்வைசரி கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வப்பொழுது அரசாங்கத்திற்கு யோசனை சொல்வதற்கு வேண்டி ஒரு கமிட்டி நியமிக்க இடம் கொடுத்திருக்கிறது. அதே போன்று கோவில்களில் வேலை பார்க்கும் எக்சிக்யூடிவ் ஆபீசர் மற்ற சிப்பந்திகள் முதலியவர்கள் இந்த மதத்திலும், இந்து மத வழிபாடு தெய்வ வழிபாடு முதலியவைகளில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோம் என்று உறுதிமொழி கொடுப்பதற்கு இந்த மசோதாவின் விதி முறைகளில் சேர்க்கப்படும் என்று மந்திரி உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். எக்சிக்யூடிவ் ஆபீசர்கள் ஒரு சில இடங்களில் சரியானபடி ஆலயங்களுக்கு வருவது கிடையாது. சிலருக்கு கடவுள் நம்பிக்கையும் இருப்பதில்லை என்று முன்பு இந்த மன்றத்திலே பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதுபோன்ற இடங்களில் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் நுழைந்துகொள்வதினால் நன்மை ஏற்படுவதைவிட தீமைதான் ஏற்படும். இந்தக் கருத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு அதை தடுக்கும் வகையில் விதி ஏற்படுத்துவதற்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள். இதுமாதிரி எரியா கமிட்டியில்

12-30
p.m.

[Sri V. Sankaran] [4th September 1959]

அவரிஸ்டென்ட் கமிஷனர் தலைவராக இருப்பதற்கு பதிலாக, நான்—அபிஷியல் மெம்பர்கள் தலைவராக இருப்பது நல்லது என்று முடிவு செய்யப் பட்டது. அதோடு கூட மத ஸ்தாபனங்கள் எந்த காரியங்களுக்கு ஏற்படுத்தப் பட்டதோ அந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்ற முடியாதுபோனால் இந்த ஸ்தாபனங்களில் என்டோமெண்டுகளை இன்னின்ன வகையிலே எடுத்துக் கொண்டு பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று 66-வது பிரிவிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. டிபென்ட் இன்ஸ்டிடுஷன் என்ற ஸ்தாபனங்களிலே அதனுடைய சொத்துக்களை நல்ல வகையிலே பராமரிப்பதற்கும் 67-வது பிரிவிலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சர்ப்ளஸ் ஆக இருந்தும் வருஷாவருஷம் மிச்சம் இருந்தும் அது எந்தெந்த முறையிலே செலவு செய்யப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்ன என்ன நல்ல காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

யாத்திரிகர்களுக்கு சௌகரியங்கள் செய்துகொடுக்கும் முறையில் என்ன செய்துகொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. புதிதாக போடப் பட்ட பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி சில விவரங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 77-வது 80-வது பிரிவுகள் மிகவும் அவசியம். ஆர்டிஸ்டிக் அப்பியரன்ஸ் அல்லது ரிலீஜியஸ் அட்மாஸ்பியர் பாதிக்கும்படி ஏதாவது கடைகள் கோவில்களைச் சேர்ந்த இடங்களில் இருந்தால் அவைகள் அப்புரப்படுத்தப்படும் என்று 80-வது பிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று இன்னொரு ப்ரொவிஷனிலும் இருக்கிறது. எனக்ரோச்மென்டை அப்புரப்படுத்துவதற்கு வழிமுறைகள் வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 77-வது கிளாவில் கண்டிப்பாக எந்தவிதமான கடைகளும் வைப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்று பொதுவாக அப்சல்யூட் ரெஸ்ட்ரிக்டிவ் போடப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக சிறு சிறு கோயில்களுக்கு இம்மாதிரி விதி இருப்பது கெடுதல் விளைவிக்காது. ஆனால் மதுரை போன்ற பெரிய கோயில்களுக்கு சொந்தமான இடங்களை வாடகைக்கு விடுவதன் மூலம் 50 ஆயிரம், 60 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது. கோயில் வழிபாட்டிற்கு விதிப்படி எந்த விதமான இடையூறும் கிடையாது. மேலும் அம்மாதிரி அப்சலூட் ரெஸ்ட்ரிக்டிவ் போட்டுவிட்டால் வழிபாட்டிற்கு போகிற வழியின் பக்கங்களிலும் ஒதுக்கமாக உள்ள மண்டபங்களும் பிரகாரங்களும் காலியாக இருக்கும். அதனால் ஜன நடமாட்டம் இல்லாமல் வெளவால்கள் குடிகொண்டு அந்த இடங்கள் வெளவால்கள் அடைந்து தூசி படிந்து பாழடைந்து போய்விடும். இதுபோன்ற கோயில்களுக்கு சொந்தமான இடங்களில் கடைகள் இருப்பதால் அங்கே ஒரு உயிருள்ள ஜீவன் காணப்படுகிறது. அப்படி இல்லாவிட்டால் சுற்றுப்புறங்களில் இருக்கும் மண்டபங்கள் பேயரைத்ததுபோல் விரிச் சென்று காலியாக இருக்கும். இரவுகளில் எங்கு பார்த்தாலும் வெளவால்கள் வந்து அடையும். பெண்கள் கோயிலுக்கு அந்த வழிகள் வழியாக வந்து இரவு நேரங்களில் திரும்பிப் போவதற்கே அச்சப் படுவார்கள். இப்போது இந்த இடங்களில் கடைகள் இருப்பதால் ஓரளவுக்கு ஜனநடமாட்டம் இருந்துகொண்டு வருகிறது. இந்த இடத்தில் கடைகள் இருந்துகொண்டிருப்பதனால் ஜனப்புழக்கம் இருக்கின்றது. பெண்கள் கோயில்களிலே தைரியமாக வந்துபோகிறார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரி அப்சலூட் ரெஸ்ட்ரிக்டிவ் போடக்கூடாது. ஏற்கனவே 80-வது பிரிவிலே போதிய வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே தெய்வ வழிபாட்டிற்கு இடையூராகவோ, அல்லது சிறப்பங்களை மறைத்து பாதிக்கும் இடைஞ்சலாக இருந்தால் அந்த ப்ரொவிஷனை அப்பினை செய்து இந்த இடங்களை காலி செய்து விடலாம். அதுவன்றி கோயிலைச் சேர்ந்த ஒரு இடத்தில் கடைகள் வைக்கக்கூடாதென்று அப்சலூட் ரெஸ்ட்ரிக்டிவ் இருக்குமானால் மதுரை போன்ற பெரிய கோயில்களை மிகவும் பாதிக்கும். பூஜை செய்வதற்கு கோயிலுக்கு வந்தவர்களுக்கு இடைஞ்சலாயுள்ள சலூரி போன்ற பொருள்களை கோயிலுள்ள கடைகளில் விற்கக் கூடாதென்ற தீர்மானம் இருக்கலாம். இந்தெந்த சாமான்கள்தான் விற்கலாம் என்று பார்ஷியல் ரெஸ்ட்ரிக்டிவ் இருக்கலாம். ஆனால் அப்சலூட் ரெஸ்ட்ரிக்டிவ் கூடாதென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி அப்சலூட்

4th September 1959] [Sri V. Sankaran]

ரெஸ்ட்ரிக்டிவ் இருப்பதால் கோவில் மண்டபங்களில் மத சம்பந்தமற்ற சொற்பொழிவாற்றுவதற்கு கூடத் தடை ஏற்படும். எங்கள் ஊர் ஆயிரக் கால் மண்டபத்தில் திருவள்ளுவர் கழகம், ஓவையார் மன்றம் முதலிய சங்கங்களின் சொற்பொழிவுகள் நடக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் 77-வது பிரிவினாலே நடத்தமுடியாது. அடிபட்டு போய்விடலாம். இதுபோன்ற பிரச்சுக்கள் நடப்பதற்கு இடம் இல்லாது போய்விடும். ஆகவே அப்படியே வழிபாட்டிற்கு பாதகம் இருந்தாலோ அல்லது ஆர்டிஸ்டிக் அப்பி யரன்ஸுக்கு பாதகம் இருந்தாலோ எவிக்ட் செய்யலாம் என்று ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது. ஆகவே தனியாக அப்செலூட் ரெஸ்ட்ரிக்டிவ் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கான்ட்ரிபூஷனை எடுத்துக்கொண்டால் மூன்று மூன்று சதமானமாக இருந்தது, அதற்கு பின்னால் ஐந்து சதமானமாக உயர்ந்தது. இப்போது ஏழு சதமானம் என்று உயர்ந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு சதமானம் அல்லது இரண்டு சதமானம் என்றிருந்தாலே பெரிய கோயில்கள் ஒரு வருடத்திற்கு 10 ஆயிரம் 20 ஆயிரம் என்று கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். ஆனால் சர்க்காரிலிருந்து சொல்லக்கூடிய காரணம் என்ன வென்றால் எக்ஸிடியூட்டிவ் ஆபீசர்களுக்கு எல்லாம் பிராவிடன்ட் பண்ட் வென்றால் எக்ஸிடியூட்டிவ் ஆபீசர்களுக்கு எல்லாம் பிராவிடன்ட் பண்ட் முதலிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கலாம் என்று சொல்லக்கூடும். இதை நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் கோயில்களிலே இருப்பது வருடம் முப்பது வருடம் வேலைப் பார்த்து வருகிறவர்களுக்கு எல்லாம் இப்போதும் 80 ரூபாய் 90 ரூபாய் என்றுதான் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப்பட்ட சிப்பந்திகளுக்கு எல்லாம் அவர்களுடைய சம்பளத்தை சிறிதளவு உயர்த்துவதற்கு இந்தத் தொகை பயன்பட்டால் மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும். இருப்பது வருடம் முப்பது வருடம் என்று வேலை பார்த்த பின்னாலும் 100 ரூபாய் தான் வாங்கக் கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இன்றைக்கு சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகளும் ஒன்றும் கிடைப்பதில்லை. பிராவிடன்ட் பண்டோ அல்லது பென்ஷனோ அல்லது கிராஜூட்டியோ கிடையாது. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்றுதான் அவர்களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷன் ஒன்றும் இதுவரை நிர்ணயப்படுத்தாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவற்றிற்கு எல்லாம் இந்தப் பணத்தை உபயோகப்படுத்தினால் நல்லதாக இருக்கும். இப்போது எங்கள் கோயிலில் ஐந்து லட்சம் ஆறு லட்சம் கிடைப்பதற்கு இருந்தாலும் அதில் மூன்றில் ஒரு பாகம் கோவில் அன்றாடச் செலவுக்காக கொடுக்கப்படுகிறது. மூன்றில் ஒரு பாகம் கோவில் சிப்பந்திகளுக்கு இருந்தாலும் அதில் மூன்றில் ஒரு பாகம் கோவில் அன்றாடச் செலவுக்காக கொடுக்கப்படுகிறது. மீதி மூன்றில் ஒரு பாகம் உத்சவங்களுக்கு செலவிடப்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் இவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு எந்த விதமான வழியும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் செலக்ட் கமிட்டியிலும் வற்புறுத்தினேன். அதோடு அதிகமாக வருமானமுள்ள கோயில்களை முதல் தரமான கோயில்களாக பிரிக்கலாம். வருமானம் குறைந்த கோயில்களை வேறு ஒரு தரமாக பிரிக்கலாம். இவ்விதம் மூன்று தரமாக பிரித்து வைத்திருந்தால் கோவில் சிப்பந்திகளின் சம்பள வசதிகளை உயர்த்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அந்த முறையிலாவது ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் லாசர் அவர்கள் 66, 67, 38 ஆகிய பிரிவுகள் ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இதில் 66-வது பிரிவை எடுத்துக்கொண்டால் சொத்துக்களை அல்லது வருமானத்தை என்னென்ன காரியங்களுக்காக உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையேதான் 67-ஆம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் 66-ல் பஸ் விவரங்கள் காணப்படுகின்றன. என்னென்ன காரியங்களுக்காக செலவிடப்படவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற பிரிவுகளில் ஜெ. பிரிவில் "the establishment and maintenance of asylums for persons suffering from leprosy" என்று இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்தபடி

[Sri V. Sankaran] [4th September 1959]

யாக உப பிரிவு கே. யில் . . . the establishment and maintenance of poor homes for destitute, helpless and physically disabled persons.... என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் 66-ஆம் 67-ஆம் defect in situ-க்கும் அதே முறையில் இருக்கின்ற காரியங்களுக்கு செலவு செய்யலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 36-ல் மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்கு செலவு செய்வதற்கு “பரையாரிடி” சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்கு செலவு செய்த பின்னால்தான் சமூக காரியங்களுக்கு ஸர்ப்ளஸ் பண்டிவிருந்து செலவு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த “பரையாரிடி” 66-ஆம் 67-ஆம் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும். அவ்விதம் சொல்லப்படவில்லை. இதைப்பற்றி நான் செலக்ட் கமிட்டியிலும் வற்புறுத்திக் கூறினேன். மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்காக செலவு செய்வதில், beyond realization ஆக இருந்தாலும் சரி, defect ஆக இருந்தாலும் சரி, அதாவது 66, 67 கிளாஸ்களிலும் முதலில் மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்காக செலவு செய்ய வேண்டும், அதன் பின்னால் தான் சமூக காரியங்களுக்காக அல்லது மற்ற காரியங்களுக்காக உபயோகம் செய்யவேண்டும் என்று என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இப்போது இதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் எல்லாம் மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்காக செலவு செய்வதற்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சொத்துக்களாகும். இவைகளைக் கொடுத்தவர்களின் (Donor) எண்ணம் நிறைவேற வேண்டும். அதைத்தான் நிறைவேற்ற வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். இம்மாதிரி கொடுக்கப்பட்ட சொத்துக்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தை வேறு காரியங்களுக்கு எல்லாம் உபயோகப்படுத்துவதே சட்டப்படி செல்லுமா என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியே டைவர்ட் செய்வதாக இருந்தாலும் அதாவது மத சொத்துக்களிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வருமானத்தை எடுத்து பள்ளிக்கூடம் நடத்துவதாக இருந்தாலும் சரி, ஆசபத்திக்கு கொடுப்பதாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மாடுகளை வளர்ப்பதற்கு உபயோகப்படுத்துவதாக இருந்தாலும் சரி, முதலில் மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்காக செலவு செய்வதற்கு பரையாரிடி இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் 36-வது பிரிவில் இருப்பதுபோலவே இந்த பிரிவுகளிலும் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். அவ்விதம் ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால் ஓரளவாவது ஆறுதலாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு leprosy per on-க்கும் disabled person-க்கும் வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டியது அவசியம் என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. அதில் என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இதிலும் “ஹிந்து” என்ற வார்த்தை இருக்கவேண்டும் என்பது தான். வகாருண்ய காரணங்களுக்காக (ஹியுமானிட்டேரியன் பர்பஸஸ்) செலவு செய்வதாக இருந்தாலும் ஹிந்து மதத்திற்காக. மதத்தினருக்காக விடப்பட்ட சொத்துக்களிலிருந்து செலவு செய்வதால் “ஹிந்து” என்ற வார்த்தை முன்னால் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு, பொதுவாக இந்த மசோதா நல்ல முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற மசோதா என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம் முன்னால் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய அறநிலைய பாதுகாப்பு சட்டத்தின் பேரில் பேசுகின்ற பொழுது, இந்தச் சட்டம் என் வந்தது, எப்படி வந்தது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் நமது அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துரைத்தார்கள். அதாவது இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய பல செக்ஷன்கள் செல்லுபடியாகாது என்று உயர்நீதி மன்றத்தில் சொல்லப்பட்டதன் காரணமாக இப்போது திருத்தப்பட்டு இந்த மசோதா நம் முன் வந்திருக்கிறது. இப்படித்தான் ஒவ்வொரு மசோதாக்களைத் தயாரித்து நிறைவேற்றும் போதும் அதில் பல ஓட்டங்கள்

4th September 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

ஏற்படுகின்றன. அதன் பின்னால் அந்த ஓட்டங்களை அடைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. இந்த நிலைமைதான் எல்லாச் சட்டங்களிலும் ஏற்படுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்வதாக இருந்தால், கோயில்களையும் மடங்களையும் பாதுகாப்பதற்காகத் தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மடாதிபதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லாமல், மனைவி மக்கள் இல்லாமல் தங்கப்பணம் சாப்பிட்டு தங்கள் உடம்பை மிஷு மிஷு என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியானவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்குத்தான் இந்த சர்க்கார் முன்வந்திருக்கிறது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதன் மூலமாக, என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவர்கள் என்ன செய்தாலும் சரி கோயில்களில் இருக்கின்ற டாஸ்டிகள் என்ன செய்தாலும் சரி, அவற்றிற்கெல்லாம் ஒரு எக்ஸ்ப்ளேனேஷன் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டால் போதும் என்றிருக்கிறதே ஒழிய இம்மாதிரித் தப்பு செய்கின்றவர்களைக் கண்டுவிடத்து அவர்கள் போரில் நடவடிக்கை எடுத்து பத்து நாட்களுக்காவது கம்பி எண்ணக்கூடிய வகையில் ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பதைப் பார்த்தால் அந்த அளவுக்கு இதில் ஒன்றுமே இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்குத்தான் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இம்மாதிரிப் பட்ட மடாதிபதிகளை பார்த்துத்தான் அவர்களுடைய செயல்களைப் பார்த்துத் தான் அதை சித்தரிக்கும் வகையில் “சவுக்கடி சந்திரகாந்தா” என்ற சினிமா வந்திருந்தது. அதை அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்தார்கள்னோ என்னவோ தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு ஊழல்கள் எல்லாம் நடப்பதாக நான் மாதிரியும் சொல்லவில்லை. இது தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்கள் அனைவரும் அறிந்த ஒரு பரிமாங்க ரகசியமாகும். ஆகவே, தான் ஒப்பெரிப்பட்ட மடாதிபதிகளுக்குப் பாதுகாப்பாக இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஊழல்களை மறைப்பதற்காக அவர்கள் “நாங்கள் தமிழ்க் கல்லூரிகளை வைத்து தமிழை வளர்க்கிறோம், தமிழை வளர்க்கப் பாடுபடுகிறோம், ஹைஸ்கூல்களை வைத்திருக்கிறோம்” என்று சொல்லி அந்த ஸ்தாபனங்களுக்காக பணத்தைத் தாங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இந்தச் சட்டசபையில் இந்த மசோதாவை கனம் அமைச்சர் அப்படியே நிறைவேற்றிவிடுவாரோ என்று மடாதிபதிகள் பயந்து அவரைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டு போய் அவருக்கு நல்லறம் காவலர் என்ற பட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பத்திரிகை வாயிலாக அறிகிறோம். அவர்கள் கனம் அங்கத்தினர் ப்ரீமதி குழந்தை அம்மாள் அவர்களுக்குக் கூட செத்தமிழ்ச் செல்வி என்ற பட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவர்களுக்குப் பட்டங்கள் கொடுப்பதைப் பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. தாராளமாகக் கொடுக்கட்டும். ஆனால் மசோதா சபையில் விவாதத்திற்கு வரும் காலத்தில் அவர்கள் அறநிலையப் பாதுகாப்பு அமைச்சரைக் கூட்டிக் கொண்டேயும், தங்களுக்குச் சாதகமாக சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், அவருக்கு “நல்லறம் காவலர்” என்ற பட்டத்தை அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. நாம் தனிப்பட்ட நிலச்சுவாந்தார்களின் நில உடமைக்குக் கூட வரம்பு கட்டப் போகிறோம். அது சம்பந்தமாக விவாதம் செப்கிறோம். அந்தத் திட்டம் நடைமுறையில் வருமா வராதா என்பது வேறு விஷயம். இருந்தாலும் “நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டப்போகிறோம்” என்று சர்க்கார் துணிந்து சொல்லக் கூடிய காலம் வந்துவிட்டது. அப்படி இருக்க, மடாதிபதிகளுக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் நிலங்களுக்கு, பாடுபடும் விவசாயிகளால் உழப்படும் அந்த நிலங்களுக்கு, என் வரம்பு கட்டக் கூடாது? மடங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை நிர்ணயிங்கள், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கோயில்கள் விஷயத்திலும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை நிர்ணயித்து அதைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுங்கள், வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. மடங்களின் நிலங்களிலும் கோயில்களிலுள்ள பயிரிடும் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. கோயில்கள்

[Sri V. K. Kothandaraman] [4th September 1959]

தாசிகள் என்று சொல்லப்படக் கூடியவர்கள் என்னமோ கோயில்களுக்காகவும் அந்த சாமிகளுக்காகவும் ரொம்ப உழைத்தார்களாம். ஆகவே அவர்கள் பேரில் அந்தந்த நிலங்களை எழுதி வைத்துவிட வேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கோயில் நிலத்தில் பாடுபட்ட, அதை அபிவிருத்தி செய்த விவசாயிகளுடைய பலனும் கிடையாது. இன்று தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில்தான் மடாதிபதிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அந்த மடாதிபதிகளின் நிலங்களில் விவசாயம் செய்பவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள். அவர்கள் அந்த மடாதிபதிகள் சொல்கிறபடி எல்லாம் நடக்க வேண்டும். அப்படிப் பாடுபட வேண்டும். அப்படி இல்லாமல், அவர்கள் தங்கள் உரிமையைப் பற்றிப் பேசினாலோ, பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளைக் கோரினாலோ, அத்தகைய நடவடிக்கைகளில் இறங்கினாலோ, உடனே நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். மட்டுமே சொந்தமான நிலங்களையும் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் சர்க்கார் எடுத்து அவைகளில் சில பகுதிகளைக் கோயில்களுக்கும், மடங்களுக்கும், கோயில் தாசிகளுக்கும் அவர்களின் பாதுகாப்பிற்காக ஒதுக்கிவிட்டு மீதி நிலங்களை எல்லாம் விவசாயப் பண்ணைகளாக அமைத்து விவசாயிகளின் பாதுகாப்பிற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் அந்த நிலங்களை முழுவதும் கோயில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் கோயில் தாசிகளுக்கும் தான் சொந்தமாக்க வேண்டும் என்பது சரியல்ல.

பிரதேசக் கமிட்டிகளை அமைப்பது பற்றி இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஹிந்து மதத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள்தான் அவைகளில் அங்கத்தினர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றால் அவர்கள் நாமத்தைப் போட்டுக்கொண்டோ, விபூதியைப் போட்டுக்கொண்டோ இருக்க வேண்டுமோ என்று சொன்னிருக்கிறது. அவர்கள் சாமியைக் கும்பிடுகிறவர்களாக இருக்க வேண்டுமோ அல்லது வேறுபட்டவர்களாக இருக்க வேண்டுமோ, தெரியவில்லை. எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அவர்கள் இந்து மதத்தைத் தழுவியவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஹிந்து அல்லாத வேறு யாரும், கிருஸ்துவரோ, முஸ்லீமோ, அங்கே இருக்கக் கூடாது. ஆனால் இந்த மசோதாவை ஆராய்ந்த செலக்ட் கமிட்டியில் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ லாஸர் அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறார். அவர் ஹிந்து மதத்தைத் தழுவியவர் இல்லை. அவர் கிருஸ்துவர் தான். ஆரம்பத்தில் மட்டும், இதில் கிருஸ்துவரைப் போடலாமா? அப்படியானால், இந்த விதிக்கு ஆரம்பத்திலேயே பங்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது அல்லவா? இதை கனம் அமைச்சர் தெளிவுபடுத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். மேலும், “நான்—அபிஷியல் மெம்பர்ஸ்தான்” இவைகளின் தலைவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று பொறுக்குக் கமிட்டியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் நாமினேட் செய்யப்படுபவர்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் விஷயத்தில் தேர்தல் மூலம் வருவதற்கு வழி இல்லை என்றால் இதில் மட்டும் எப்படி தேர்தல் முறையைக் கொண்டுவருவது என்ற சங்கடமான பிரச்சனை எழுகிறது. இவர்களை நாமினேட் செய்யப்போது மடாதிபதிகளின் விருப்பத்திற்கும் கோயில் டிரஸ்டிகளின் விருப்பத்திற்கும் ஏற்றவாறு இவர்கள் நாமினேட் செய்யப்படக் கூடிய நிலையில் ஊழல்கள் அதிகரிக்கத்தான் செய்யும். இந்த ஸ்தாபனங்கள் பணத்தைக் கையாடல் செய்பவர்களும் விரயம் செய்பவர்களும் மடாதிபதியாக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் பேரில் சர்க்கார் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். திருடுபவர்கள் பேரிலும், மோசடி செய்பவர்கள் பேரிலும் என்ன கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்கிறார்களோ அதே கடுமையான நடவடிக்கையை இவர்கள் பேரிலும் சர்க்கார் எடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தவறுகள் நடந்துகொண்டே இருக்கும். கமிட்டிகளை வைத்தாலும் வேறு எதை வைத்தாலும் அதைத் தடுக்க முடியாது. அதற்குரிய முறையில் நாம் சட்டமியற்றாவிட்டால் சட்டத்திற்கு மதிப்பு இருக்காது. எந்த நோக்கத்துடன் மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த

4th September 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

நோக்கம் நிறைவேறாது. அந்த முறையில் மசோதாவை திட்டவட்டமாகத் திருத்த வேண்டும். குற்றங்களை சிலில் விவகாரமா, கிரிமினல் விவகாரமா என்று பார்த்து தகுந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வகை செய்ய வேண்டும்.

இந்த நிலையங்களுக்காக பல அதிகாரிகளை நியமிக்கிறோம். அவர்களுக்குரிய பென்ஷனையோ, பிராவிடண்ட் பண்டையோ, ஊதிய உயர்வையோ பொறுத்த வரையில், அவர்கள் நிரந்தர சிப்பர்களாக இருக்கும் நிலையில், அதற்காக 7 சத விதம் கொடுக்க வேண்டும், என்பது போதாது என்பது என் அபிப்பிராயம். ஏற்கனவே 5 சத வீதம், இருந்தது. இப்போது இந்த நிர்வாகத்தை நாம் விரிவாக்கப் போவதால் 7 சத விதம் போதாது. இதை 15 சத விதமாக அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

அற நிலையங்கள் சஞ்சிகைகள்—மாத இதழ்களோ, வார இதழ்களோ, எப்படி வேண்டுமானாலும்—வெளியிடலாம் என்று மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக, ஒவ்வொரு மடாதிபதியும் ஒரு பத்திரிகை நடத்தி பத்திரிகைகள் ஒன்றுக்கொன்று முாணை இயங்கக் கூடிய நிலைமை கூட ஏற்படும். இதைத் தடுக்க வேண்டும். இதற்காக அவர்களை எல்லாம் இணைத்து ஒரு பொது நிர்வாகஸ்தனையோ, எட்டனையோ போடவேண்டும். அவ்வாறு செய்து இதில் சர்க்கார் மேற்பார்வை செய்ய p.m. வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இதில் தவறுகள் நடந்தால் கேட்பதற்கு நமக்கு வாய்ப்பு இருக்கும். அப்போது ஒன்றும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு நிலைமை ஏற்படும். யாரும் இதைப் பற்றிக் கேட்க முடியாது. அந்த அளவில் இங்கே கேள்விகள் கேட்டாலும் கூட அதற்கும் சர்க்காருக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. எங்களைக் கேள்விகள் கேட்டால் எப்படி பதில் சொல்ல முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுப் போகும். ஆகையால் இன்றைய தினம் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த மட்டில் உண்மையில் இது மடாதிபதிகளைப் பாதுகாக்கும் சட்டமாக இருக்கிறது. அவர்களை எந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு இல்லை இந்தச் சட்டம். “பார்த்தர்களா, மன்னாதி மன்னவர்களை ஒழித்துக்கட்டிவிட்டோம். ஜபீந்தார்களை ஒழித்துக்கட்டி விட்டோம்” என்று சொல்லிவிட்டால் போதாது. மன்னாதி மன்னர்களை எல்லாம் ஒழித்துக் கட்டியவர்கள் இந்தச் சன்னியாசிகளைப் பார்த்து என் அஞ்ச வேண்டும் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவேதான், மடாதிபதிகளை வளர்க்க வேண்டி, வளர்த்து அவர்கள் காலில் அதிகமாக விழுந்து கும்பிடக்கூடிய அளவுக்கு இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது, அந்த அளவுக்கு நிலைமை மோசமாகிவிடும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒருவர் அனுபவிக்கும் இந்த நிலைமையை மாற்றி, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க, பசி பட்டினி இவைகளைப் போக்க, உழைவர்களுக்கு உரிமை அளிக்கக் கூடிய அளவுக்கு சொத்து என்ற முறையில் வரம்பு கட்டி, அவர்களுக்கு அளிப்பதில் ஏன் தயங்க வேண்டும் இந்த அறநிலைய நிலங்கள் விஷயத்தில் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்துவதோடு, இதையெல்லாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் இது உண்மையிலேயே ரொம்ப ரொம்ப மோசமான சட்டம்—எங்கே அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தி விடுவார்களோ என்ற முறையில் தான் அவர்களுக்கு பட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பட்டத்தைக் கண்டு அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சமும் அஞ்சக் கூடாது—எப்படித் திருத்தினால் மக்கள் நல்லது பெற முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் திருத்தி, கோயில்களின் நிலவுடமைக்கும் வரம்பு கட்ட வேண்டும். இப்படியே விட்டு வைத்தால் அவர்களைக் கொழுக்க வைக்கும் அளவுக்குப் போய், அவர்கள் பிரியம் போல், என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யக் கூடிய அளவுக்குப் போய்விடும். இதை அப்படியே விட்டுவைப்போமானால், சமுதாயத்திற்கே ஆபத்தாக முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இதைத் திருத்தி அமைக்க

[Sri V. K. Kothandaraman] [4th September 1959]

வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய இதே நேரத்தில் நானும் சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். கிளாஸ் பை கிளாஸ் விவாதம் நடத்தும்போது அவைசபைப் பற்றி எடுத்துச்சொல்லுகிறேன், என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதாவைப் பொறுத்தக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, ஆற அமர யோசித்து ஆலோசித்துப் பார்த்த பின்னர் இந்த அளவுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஹிந்து மதத்தின் அடிப்படையில் இருக்கிற கோயில் சொத்துக்களையும், மற்றைய தர்ம சொத்துக்களையும் நல்ல முறையில் பாதுகாத்து திய வழியில் அப்பணம் செலவழிக்கப் படாமல், மக்கள் மத்தியில் தவறான எண்ணம் அவர்கள் பேரில் உண்டாகாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல எண்ணத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. குடியாத்தம் தொகுதியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது மாதிரி மடாதிபதிகளைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்தச் சட்டம் வரவில்லை. ஒரு வேளை அவருக்குக் கோபம் இருக்கலாம், அவருக்கு ஒரு பட்டம் அளிக்காமல் போய்விட்டார்களே என்று. கனம் அமைச்சருக்குக் கொடுத்துவிட்டார்களே, நமக்குத் தர வில்லையே என்று அவருக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றம் காரணமாகவோ என்னவோ அவரது இதயத்திலிருந்து இந்த வார்த்தைகள் வந்தது என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே பல மதங்கள் இருக்கின்றன. கிருஸ்துவ மதம் இருக்கிறது. முஸ்லீம் மதம் இருக்கிறது, சீக்கிய மதம் இருக்கிறது, ஹிந்து மதம் இருக்கிறது, இன்னும் எத்தனையோ மதங்கள் இருக்கின்றன. ஹிந்துக்களாக இருந்துகொண்டு, ஹிந்து மதத்தையே பழித்துப் பேசுவதை சகித்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய ஜனநாயக மனப்பான்மை இந்த ஹிந்து மதத்திற்குத்தான் இருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவது தங்களுடைய மதத்தைப் பழித்துக் கூறினால்—தற்போது குடியாத்தம் தொகுதி அங்கத்தினர் கூறியதுபோல் கூறினால்—அந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களைச் சும்மா விடமாட்டார்கள். எந்தெந்த வழிகளில் திருத்த வேண்டுமோ அந்தந்த வழிகளைக் கையாளுவார்கள். ஆனால், ஹிந்து மதம் ஜனநாயக ரீதியில் இம்மாதிரிப் பழிச் சொற்களை எல்லாம் தாங்கிக்கொண்டு பிழைத்து வருகிறது—இதற்குச் சாவு கிடையாது. இந்த மதத்திலே ஆங்காங்கு தவறுகள் இருக்கலாம். தவறுகளே இல்லை என்று நான் மறுக்கவில்லை. ஹிந்து மதத்தில் மாதிரும் அல்ல, எல்லா மதங்களிலும் நடக்கின்றன. அப்படி ஏதாவது சிறு தவறுகள் இருந்தாலும் கூட, அதைப் பெரிது செய்து, இப்படியேதான் எங்கும் நடக்கிறது என்று கூறி மற்றவர்களுடைய—மதத்தில் பற்றுள்ளவர்களுடைய—மனது புண்படக் கூடிய முறையில் பேசுவது சரியல்ல. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பின்பற்றக் கூடிய கட்சிக்கு கோயில் என்றால் சஞ்சாப் பொருளாகக் காட்சி அளிக்கலாம். இதற்கும் அதற்கும் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், கொள்ளை அடிப்பதற்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கூறினால் தவறான மனப்பான்மையோடு எந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்தாலும் அது தவறுகத்தான் தோன்றுமே தவிர அது நல்ல முறையில் காட்சி அளிக்காது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் சிறு தவறுகள் கூட இருக்கக் கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். தவறுகள் நடந்து விடாமல் கண்காணிக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு, ஹிந்து மத ஆச்சாரப்படி இல்லாமல் தவறுகச் செலவழித்தாலும், அல்லது அவர்களுடைய வாழ்க்கை துறவறத்திலல்லாது தவறாக நடத்தப்பட்டாலும் அத்தகைய மடாதிபதிகளை நீக்க அரசாங்கம் அதிகாரத்தை கையில் வைத்திருக்கிறது. இதை விடக் கண்காணிப்பு யார் தர முடியும் என்று தெரியவில்லை. இதிலெல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டியது பெரிது மக்களே தவிர, சட்டத்தினால் கண்காணிக்க முடியும் என்று நினைப்பது

4th September 1959 [Srimathi T. N. Anandanayaki]

தவறு. தவறுகள் அதிகமாக நடக்காமல் இருக்க எப்படி பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்றால் மடாதிபதிகள் குறிப்பாக எந்தச் சிறு தவறு செய்தாலும் உடனடியாக அந்த இடத்திலிருந்து நீக்குவதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த மொன்று செலவழிக்கக்கூடிய விஷயத்தில் எந்த முறையில் செலவழிக்க வேண்டும் என்று ஒரு திட்டத்தை ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் கமிஷனருக்குச் சமர்ப்பித்து, விளம்பரப்படுத்தி, அதில் தவறுகள் இருந்தால், அவைகளைத் திருத்தி, எந்த அளவுக்கு அங்கீகரிக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் செலவழிக்க வேண்டுமென்று இதிலே கொடுத்திருக்கிறது. அவருடைய கோபத்தில் இந்த மசோதாவைக்கூடப் படிக்காமல் பேசினார் என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்னொரு முறை இந்த மசோதாவைப் படித்து, ஆலோசித்து, பிறகு அவர் திருத்தம் கொடுக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவின் மூலமாக கண்காணிப்பு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு கொடுக்கிறோம். இதை இப்போது மடாதிபதிகளும் உணர்ந்துவிட்டார்கள். இனிமேல் தவறுகள் ஏதாவது நடந்தால் பொது மக்கள் பொறுக்க மாட்டார்கள் என்பதை நன்கு உணர்ந்து அவர்களும் தங்களைத் தாங்களே திருத்திக்கொண்டுவிட்டார்கள். நீங்கள் சொல்வதிலிருந்துதான் அவர்கள் திருந்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமை கிடையாது. எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற முறையில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசினார்கள். எல்லா மதங்களிலும் தவறுகள் இருக்கின்றன. இப்படி ஒரு ஸ்தானத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் நேரத்தில், எதோ ஒரு தவறு இருந்துவிட்டால், அதன் காரணமாக மதத்தையே தவறு என்று பேசுவது தவறு என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டத்தின் ஷரத்துக்களைப் பார்க்கும்போது ஒரு சிலவற்றை இன்னும் திருத்தி இருக்கலாமே என்ற அவா இருக்கிறது. ஏரியா கமிட்டியைப் பொறுத்த வரையில் 20,000 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் உள்ள கோயில்கள் விஷயத்தில் அவர்கள் அதிகாரம் செலுத்தலாம், அந்தக் கோயில்களைப் பொறுத்த வரையில் டிரஸ்டிகளை நியமிக்கலாம், டிரஸ்டிகளைக் கண்காணிக்கலாம், வரவு செலவுத் திட்டத்தை அங்கீகாரம் செய்யலாம் என்ற அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. இருபத்தினூறாம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களாக இருந்தால் நேரடியாகக் கமிஷனர் டிரஸ்டிகளை நியமிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. நான் ஒன்றை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கமிஷனர் அவர்கள் அந்த அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பிரயோகப்படுத்திவிட்டு, “சூப்” மடாதிபதி என்று மேல் சபையில் கூறப்பட்டதே அது மாதிரி பெரிய மடாதிபதியாகக் கூடிய அளவுக்கு, அதிக அதிகாரம் படைத்த மனிதராக மாற வாய்ப்பு இருக்கிறது. சம்பளம் இல்லாத டிரஸ்டிகளை நியமிக்கும் பொறுப்பை அவர்களுக்குக் கொடுத்தால், சேவை மனப்பான்மையோடு வரக் கூடியவர்கள், அதைக் கண்டு பெருமைப்படக்கூடியதல்ல. ஏரியா கமிட்டியில் அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவரிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் இருக்கிறார். ஏரியா கமிட்டியானது 50,000 ரூபாய் வரை வருமானம் வரக் கூடிய கோயில்களையும் பராமரிக்க வேண்டும் என்று கொண்டுவந்துவிட்டால், அப்போது டிரஸ்டிகளுக்குப் பெருமை தரக்கூடியதாக இருக்கும். அதிகாரிகள் கையில் கோயில்களை ஒப்படைப்பது நன்றாக இருக்குமா என்று பார்த்து, அமைச்சர் அவர்கள் 50,000 ரூபாய் வரையில் வருமானமுள்ள கோயில்கள் விஷயத்திலும் டிரஸ்டிகளை நியமிக்கலாம். அந்த கோயில்களைப் பராமரிக்கலாம் என்று திருத்தினால் அது வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் பல கோயில்களில் தமிழ் மன்னர்கள் உள்பட உருவாக்கிய கலைச் செல்வங்கள் பழுதடைந்து பழுது பார்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அத்தகைய கலைச் செல்வங்கள் எல்லாம் தமிழ் மூலம் பெருமையை நிலை நாட்டக் கூடியவை. அந்தக் கலைச் செல்வங்கள்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [4th September 1959]

பழுதடைந்துவிட்ட நிலையில் பல கோயில்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் உடனடியாகச் செப்பனிடப்பட்டாக வேண்டும். அவைகள் செப்பனிடப்படவில்லையென்றால் நம்முடைய பிற்காலச் சந்ததியார்கள் தமிழர்கள் ஆதி காலத்திலேயே மிக்க பெருமையுடன் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணரவே வழி இல்லாமல் போய்விடும். அதேபோல் இன்றையதினம் மக்களுடைய மனதிலே மத உணர்ச்சி எங்கோ அடித்தளத்திலே தேங்கிக் கிடக்கிறது. அந்த மத உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்ப வேண்டும். மதத்தில் இருக்கும்படியான நன்மைகளை மக்கள் புரிந்து கொள்ளும்படிச் செய்ய வேண்டும். “டெமாகாடைசிங் ரிலிஜன்” என்ற வகையில் மதத்தைப் பொது மக்கள் உணரும் அளவுக்குப் பரப்புவதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். பழுதடைந்திருக்கும் கலைச் செல்வங்களைச் செப்பனிடவதிலும், மக்களுடைய மனதில் மத உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்புவதிலும். நாம் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று ஒழிய, திரு. சங்கரன் அவர்கள் சொல்வதுபோல் கோயில் பணத்தைக் கொண்டு “ஆர்ப்பனேஜ்கள்” ஏற்படுத்துவது, மற்ற நோய்களுக்கான மருத்துவசாலைகள் கட்டுவது ஆகியவைகளுக்கு முதலிடம் கொடுப்பது கூடாது. அவ்வாறு செய்வதை நான் தவறு என்று கூறவில்லை. ஆனால், “கன்ஸாலிடேட்ட பண்ட”-ல் இருந்து பணத்தை எடுத்து “ஆர்ப்பனேஜ”க்கும், லெப்ரஸிக்கும்” செலவழித்தால் மதத்தைப் பரப்புவதற்காகவும், மற்றும் பழுதடைந்த கோயில் கலைச் செல்வங்களைப் பழுது பார்ப்பதும் தடைப்படும். இந்தச் சட்டத்திலே இதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதற்கெல்லாம் இந்தச் சட்டத்திலே போதுமான அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, நாம் முதலிலே எங்கே கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்றால், நம்முடைய மன்னர்கள் பழங்காலத்தில் கோயில்களைக் கட்டுவதிலும், அவைகளில் கலைச் சிற்பங்களை நிறுவி எந்த அளவுக்குக் கண்ணும் கருத்துமாகப் பாதுகாத்து வந்தார்களோ, அதை நாமும் இன்றையதினம் அக்கறை எடுத்துக் கண்ணும் கருத்துமாகக் காப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திருவெண்ணியில் சென்று பாருங்கள், அங்கே அவ்வளவு அழகான ஒரு கோயில் இருக்கிறது. அந்தக் கோயிலில் உள்ள கோபுரம் மிகவும் அழகானது. அப்படிப்பட்ட கோபுரத்தில் இன்றையதினம் பழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமது அரசாங்கம் ஆலயத் திருப்பணியில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது கோயில்களிலிருந்து 7 சத விசிதம் “காண்டரிபியூஷன்” வாங்குகிறார்கள். அந்த 7 சத விசிதம் எதற்காகக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அந்த 7 சத விசிதம் எதற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று பார்த்தால், எக்ஸ்சியூடிவ் ஆபீஸர்களுக்கும், கமிஷனருக்கும், கமிட்டிகளுக்கும்தான் செலவழிக்கப்படுகிறது. எதற்காக அந்த ஆபீஸர்களுக்காக 7 சத விசிதம் இந்த நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்பட வேண்டும்? அந்தப் பணம் மத உணர்ச்சி கொண்ட மக்களின் கையில் இருந்தாலாவது கோயில்களைச் செப்பனிடவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படலாம். மதத்தில் அக்கறை கொண்டவர்கள் கொடுக்கக் கூடிய பொது நிதியிலிருந்து இவ்வளவு அதிகமாக 7 சத விசிதம் வரை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளாமல், எந்த அளவுக்கு வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு, இரண்டு அல்லது மூன்று சத விசிதம் வாங்கிக்கொண்டு அதிகாரிகளைக் குறைக்க வேண்டுமானால் குறைத்து மிகுதியை அந்தந்தக் கோயில்களின் நிர்வாகத்திற்குச் செலவழிப்பது மிகச் சிறந்ததாகும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். “காமன் ரூட்ட பண்ட” என்று வைத்தால் இன்றைக்குக் காலம் கெட்டிருக்கக் கூடிய நிலைமையில் ஆலயத்திற்கு யாரும் கொடுக்க முன்வர மாட்டேன் என்கிறார்கள். யாராவது “வாலண்டரி”யாகக் கொடுக்கக் கூடிய பணத்தை வைத்து கோயில்களைச் செப்பனிடலாம் என்ற அளவுக்கு செக்ஷன் 97-ல் இருக்கிறது என்று கூறலாம். ஆனால் அவ்வாறு “வாலண்டரி”யாகக்

4th September 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

கொடுக்கும் அளவுக்குப் பொதுமக்களிடத்தில் அந்த அக்கறை இல்லை. அந்த அக்கறை இருந்திருந்தால் இப்பொழுது இக்களை கோயில்கள் இவ்வளவு தூரம் அழகு இழந்து நிற்காது. இவைகளை எல்லாம் செப்பனிட வேண்டியதற்கான நம்முடைய கலைச் செல்வங்களும் நம்முடைய மத உணர்ச்சியின் ஞாபகச் சின்னங்களாக இருக்கும். ஆகவே, கோயில்கள் திருப்பணியில் முதல் கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும். கமிஷனருக்கும், எக்ஸ்சியூடிவ் ஆபீஸர்களுக்கும் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்காக இந்தச் சட்டத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுத்துவிட்டு, இந்தச் சட்டத்தை எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டு வந்தார்களோ அதை மறந்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது கோயில்களுக்கு பொது நிதிக்கு வரவு கிடைப்பது சங்கடமான நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால் இந்த கோயில்களில் இருந்து வாங்குகிற பணத்தை உடனடியாக ஆலயத் திருப்பணிக்குச் செலவழிக்க வேண்டுமென்றுகூற விரும்புகிறேன். வேண்டுமானால், 2 அல்லது 3 சத விசிதம் அதிகாரிகளின் சம்பளத்திற்காக ஒதுக்கிவிட்டு மீதி 4 சத விசிதத்தை கோயில்களின் திருப்பணிக்காகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோன்று இப்பொழுது நம்முடைய மதத்தைப் பரப்பப் பிரசாரம் கிடையாது. கிறிஸ்தவர்கள் மதப் பிரசாரம் செய்வதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். வீதி வீதியாக, முச்சந்தி முச்சந்தியாக, ஊர் ஊராக கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரம் நடக்கிறது. அதைத் தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உற்சாகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்றுதான் கூறுகிறேன். எவ்வளவு ஊக்கத்தோடு, எவ்வளவு ஆர்வத்தோடு அவர்கள் மதப் பிரசாரம் செய்துவருகிறார்கள். மதத்தில் ஏற்படக்கூடிய உணர்ச்சி அவரவர்களுடைய தனி நம்பிக்கையைப் பொறுத்தது. ஆயினும் அந்த மத உணர்ச்சியைப் பரப்புவதற்காக வழிவகைகளை, ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு, பத்தாயிரத்தில் ஒரு பங்கு, கோடியில் ஒரு பங்கு கூட இந்தச் சட்டத்திலே செய்யவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். கோயில்களிலே, திருப்பாவை, திருவெம்பாவை, தேவாரம், முதலியவைகளை ஓதுவதோடு, மதப் பிரசாரம் நின்று விடுகிறது. அப்படி இருக்கக்கூடாது. அற நிலையப் பாதுகாப்பின் கீழ் தனியாக, நேரடியாக அதற்கென்று பிரசாரக் குழு அமைத்து அதில் உள்ளவர்கள் வைஷ்ணவத் தத்துவங்களையும், இந்து மத நூட்பங்களையும் ஆராய்ந்து உணர்ந்து மக்களுக்கு விளக்கக்கூடிய வகையில் தெளிவான முறையில் பேசக்கூடிய திறன் படைத்த பிரசாரகர்களை ஊருக்கு ஊர், மூலைக்கு மூலை, கிராமத்திற்குக் கிராமம் அவர்களை அனுப்பி வைக்கவேண்டும். சட்டத்தில் அதற்கான வழி வகைகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். மடாதிபதிகளால் இந்த முறையில் அதிகமான அளவுக்குச் செலவு செய்ய முடியவில்லை. ஓரளவு அவர்கள் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இந்து மதத்திலே அக்கறை காட்டி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நாம் மத உணர்ச்சியை அதிகமாக மக்களிடத்திலே பரப்ப வேண்டும். அப்படிப் பரப்பியிருந்தால் இன்றையதினம் செய்யப்படும் அர்த்தமற்ற நாஸ்திகப் பிரசாரம் நாட்டில் தலை தூக்க இடம் இருக்காது. அதன் காரணமாக நம்முடைய வருங்கால சந்ததிகள் பாழ்படுத்தப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, வளருகிற, உள்ளங்கள் மதப் பண்பை மறந்து பாழாகாமல் இருக்க, முதலிலே இந்த மதப் பிரசாரங்களைச் செய்வதில் அக்கறை காட்ட வேண்டும். இதைச் செய்வது மிகச் சிறந்ததாக இருக்குமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

செக்ஷன் 38-ல், “ஒரு நிதியேற்பாட்டின் படி கோயிலுக்கு தருமம் செய்து வரக்கூடிய சொத்தில் வருங்கால சந்ததியினரோ அல்லது அவருக்கு அடுத்தபடியாக வரக்கூடிய “லீகல் ஹேரோ” அந்தக் கோயிலுக்குச் செய்ய வேண்டிய இராக் கால பூஜை, நெய்வேத்தியங்கள், கட்டளைகள் முதலிய தருமங்களைச் செய்யவில்லையாயின், அந்தக் கோயிலின் டிரஸ்டி, டெப்டி கமிஷனைக்கு ஒரு அபிஷேகைன் போட வேண்டுமென்று

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [4th September 1959]

அவர் அந்த சந்ததியைப் பார்க்கு அவருடைய அப்சேஷனைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு அவகாசம் கொடுத்த பிறகும் அந்த நட்பு அந்த தர்ம காரியங்களைச் செய்யவோ அல்லது அதற்கான பணத்தைத் தரவோ முன்வரவில்லை யென்றால், பின்னர் மேற்படி தீர்ப்பிற்குச் சென்று, கோர்ட் தீர்ப்பிற்குப் பிறகும் அவர் தவறிவிட்டால், பின்னர் கமிஷனருக்கு அப் பீஸ் போட்டு, விசாரித்து அதற்குப் பின்னர் என்ன செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்படும். இந்த மாதிரி ஒரு முறை தீர்ப்பளித்துவிட்ட பிறகு மறுபடியும் மறுபடியும் அவர் தவறு செய்துகொண்டேயிருந்தால் டிரஸ்டியும் ஒவ்வொரு முறையும் மேற்கண்டவாறு நடவடிக்கை எடுத்து அவரிடமிருந்து அதற்கான தொகையைப் பெறக்கூடிய நிலைமையான இரக்சு சட்டத்திலே இருக்கிறது. இதில் மிகக் கஷ்டம் இருப்பதோடு, இரக்சு கோயிலுக்குக் கிணக்க வேண்டிய வருமானம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, ஒரு முறை தவறிவிட்ட நட்பு மீது நடவடிக்கை எடுத்து முடிவெடுத்துவிட்டால் அந்த முடிவை வைத்துக்கொண்டே வேண்டிய வசதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்கு அதிகாரத்தைத் தர வேண்டும். அந்த முறையில் சேக்ஷன் 38-ஐத் திருத்தி அமைத்தால் நல்லது.

டிபுடி கமிஷனரோ ஒரு “ஜூடிஷியல் ஆபீசர்”. நியாய முறையில் அவரே இதைத் தீர்த்து வைக்கலாம். அப்பீல் தேவை இல்லை. அவருக்குப் போகாவிட்டால் கமிஷனருக்குப் போகிறது. அதற்கு மேல் அப்பீல் இல்லாமல் செய்துவிட்டால் டிரஸ்டிக்குப் பாதி வேலை குறையும். டிரஸ்டிகள் கோயிலை மேற்பார்க்குக்கொள்ள இருக்கிறார்களா? அல்லது கோர்ட்டுக்கு நடந்துகொண்டிருப்பதற்காக இருக்கிறார்களா?

சேக்ஷன் 69 எப்படி இருக்கிறதென்றால், ஒரு கோயில் இந்த ஸ்கீம்படி நடக்க வேண்டுமென்றால், அதன்படி டெபுடி கமிஷனராக மாற்றலாம் என்று இருக்கிறது. ஐந்து டிரஸ்டிகள் கையொழுத்துப் போட்டு, திட்டம் நடைமுறையில் சரியில்லை, வேறு திட்டம் தேவை. The Scheme must be modified or cancelled என்று அவர்கள் கேட்பார்களானால், அதன்பேரில் டெபுடி கமிஷனர் தலையிடுவதுதான் சரியேயொழிய, ஒரு அதிகாரி தன்னிஷ்டப்படி திட்டத்தை மாற்றுவது என்பது பெரிய அதிகாரத்தை ஒரு அதிகாரியை நம்பிக் கொடுப்பதாகும். அப்படிக் கொடுப்பது சரியல்ல. ஏனென்றால், இன்றைக்கு மத்தத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் அதிகாரிகளாக இருக்கலாம். நாளைக்கு நம்பிக்கை இல்லாதவர்களும் அதிகாரிகளாக வரக்கூடும். குடியாத்தம் தொகுதி அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், ஒருவர் நம்பிக்கை உள்ளவரா, இல்லையா என்று கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம். விபுதி அணித்தவர் நம்பிக்கை உள்ளவரா, நாமம் போட்டுக்கொண்டிருப்பவர் நம்பிக்கையுள்ளவரா, ஒன்றும் போடாமல் இருந்துகொண்டே நம்பிக்கை உள்ளவரா, நம்பிக்கை உள்ளவர், நம்பிக்கை உள்ளவர் என்று சொல்லிக்கொண்டே மோசம் செய்பவர் நம்பிக்கை உள்ளவரா என்று பார்ப்பது கஷ்டம். திட்டத்தை மாற்ற அதிகாரம் அதிகாரிகள் கையில் கொடுக்காமல், டிரஸ்டிகளாகச் சேர்ந்து, ‘எங்களுடைய ஸ்கீம் சரியில்லை, மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டும்’ என்று மனுப் போட்டால், அதன்பேரில் விசாரணைக்குக் கொண்டுவந்து அதற்குப் பிறகு திட்டத்தை மாற்ற அதிகாரம் இருக்கவேண்டுமே யொழிய, டெபுடி கமிஷனராக எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் மாற்றுவதற்கான அதிகாரம் கொடுக்கக்கூடாது என்று மிகத் தாழ்மையுடன் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்ல நான் விருப்பப்படுகிறேன்.

இதைவிடப் பெரும் சங்கடமான நிலைமை, கோயில் சொத்துக்களுக்கு இருக்கிறது. அதாவது, கோயிலுக்குச் சொந்தமான மனைகளின் பேரில் வீடு கட்டியாய்விட்டது. ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் என்று அந்த மனைகளுக்காக வரி கட்டிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதையும் கொடுக்காமல் நாமம் போடுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஒரு ரூபாய்

4th September 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

இரண்டு ரூபாயும் வந்து சேருவது இல்லை என்பதற்காக கட்டிடம் கட்டிய பின்னர் அதை இடித்துத் தள்ள என்று சொல்லுவதும் தவறு. வரியை எடுப்பதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கொடுக்க வேண்டிய வரியையும் டிரஸ்டிகளாகக் கொடுக்க மாட்டின் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் கோயிலுக்கு வருமானம் குறைக்கவிட்டது. பத்து ரூபாயில் நபர் கொண்டிருந்த திருவிழாணை பெய்மொகாநா திருவதற்கு ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனால், வருமானம் மட்டும் அந்தப் பத்து ரூபாயிலேயே நின்றுகொண்டிருக்கிறது.

இந்தச் சங்கடத்தில் மார்ட்டுக்கொண்டிருப்பதை விட அந்த மனையை விற்று அங்கப் பணத்தைக்கொண்டு கோயிலுக்குச் செலவிடலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு கருமாங்கப் பாட்டுக்கொண்டிருப்பதை விட விற்றுவிட்டு சொத்து சேர்க்கலாம் போல் இருக்கிறது. ஆனால், இதிலேயும் கஷ்டம் என்னவென்றால், நகராங்கிப் பொறுத்த மட்டிலும், வரி டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்ட் என்று ஒரு சட்டத்தை நாம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அதன்படி கனம் சொத்துக்களை ஆலய சொத்துக்களை விற்க வேண்டுமென்றால் அங்கச் சொத்துக்களின் பேரில் ஈடு காட்டி வாங்கிக்கொள்கிறேன் என்று கேட்டு, எழு வருஷங்கடிலே என்ன விலை இருந்ததோ அதைக் கணக்கெடுத்து, சராசரி விலை பார்க்கு, அந்த விலைக்கு மதிப்பிட்டு எடுத்துக்கொண்டு போடுகின்ற மந்திரிகள். புரடவாக்கத்திலே கோயில் நிலத்திலே ஒரு க்ரெளண்டு வேண்டுமென்றாலும் கூட அது நாலாயிரம், ஐயாயிரம் ரூபாய் கொடுக்காலும் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலத்தை விற்க தொட்டிக்கும் மற்றவற்றுக்கும் வரிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வரிபைச் சரியாகக் கொடுக்காமலிருக்கும்போது, ‘வரியைச் சரியாகக் கொடுக்காவிட்டால், நிலத்திலிருந்து காலி செய்யுங்கள்’ என்று கேட்டால், வரி டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்ட் இருக்கிறது; அதன்படி எனக்கு விலை போட்டுக் கொடுங்கள் என்று கேட்ட, வந்துவிட்டார். கமிஷனர் எற்படுத்திப் பார்த்ததில், ஒரு கிரெளண்டு விலை ரூபாய் 800-க்கு வந்துவிடுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? அக்கம் பக்கத்தில் ஸ்டாம்ப் செலவுக்காகப் பயந்துகொண்டு, சொத்தின் மதிப்பைக் குறைத்து விலை போட்டு விற்றுக் கொள்கிறார்கள்; வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். ரூபாயிரம் ரூபாய் பெறுமான சொத்தை ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்கதாக ஸ்டாம்ப் செலவுக்காக அப்படி எல்லாம் டாகுமென்ட் எழுதிக்கொள்கிறார்கள். வரி டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் சட்டத்தின்படி, அக்கம் பக்கத்தில் சொத்துக்கள் விற்பனையுடைய தலைவாஜிகளைப் பார்த்து, அதன் பேரில் சராசரி போட்டுப் பார்த்து, அந்த விலைக்குக் கோயில் நிலம் விலைக்குக் கேட்கப்படுகிறது. ஸ்டாம்ப் செலவுக்குப் பயந்து, அக்கம் பக்கத்தில் இப்படிப்பட்ட தவறு ஏற்படுவதால், சொத்துக்களின் விலை குறைந்து, அதன் பொருட்டு கோயில் நஷ்டப்படுகிறது. ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டிய ஒரு க்ரெளண்டு மனை, எண்ணூறு ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டுமென்றால், அதை யார் பொறுத்திருக்க முடியும்? ஆண்டவன்தான் அதைப் பொறுத்திருக்க முடியுமே தவிர, ஆசாமி அதைப் பொறுத்துக்கொண்டு சும்மா இருக்கமாட்டான். ஆண்டவன் தலையிலே எதைப் போட்டாலும் வாங்கிக்கொள்வார் என்ற காரணத்தால் ஐயாயிரம் ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள சொத்தை எண்ணூறு ரூபாய்க்கு விற்கிறோம் என்று இஷ்டப்படிபெல்லாம் சொன்னால், இது எந்த நியாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களே நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆண்டவனுக்கு வாய் இல்லையென்றால், அரசாங்கம் இருந்து அதைப் பாதிக்காத முறையில் செய்யாவிட்டால் என்ன இருக்கிறது? கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுவது என்னவென்றால், கோயில் சொத்தைப் பொறுத்த மட்டிலாவது, வரி டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வராமல் பப்ளிக் ஆக்ஷனிலே விடுவதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் வகை செய்ய வேண்டும். இப்படி அநியாய விலைக்கு யாராவது வாங்கிக்கொண்டு போகட்டும் என்று செத்தவர்கள் தாங்களே சேர்த்து வைத்த சொத்தை ஆண்டவன் மேலே எழுதி வைத்துவிட்டுச் செத்தார்கள்? தொடர்ந்து

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [4th September 1959]

நல்ல காரியங்கள் நடக்க வேண்டும். நம் சொத்து அதற்குப் பயன்பட வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தினால் கொடுத்திருப்பார்களே ஒழிய, இடையிலே, என்ன பரம்பரையிலே, என்ன ஸாதியிலே வந்தார் என்று தெரியாதவர்கள் கூட, ஐயாயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சொத்தை எண்ணாறு ரூபாய்க்கு ஏய்யம் விட செய்தவன் சொத்தை வைத்துவிட்டு சாகவில்லை. அவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு செய்த சொத்தை நல்ல எண்ணத் துடன் ஆண் வலோ நட்டி எழுதி வைத்ததை இப்படி இடையிலே பறித்துக்கொண்டு போகும் அளவிலே சட்டம் இருக்குமானால், அந்தச் சட்டத்தை இந்தச் சொத்தைப் பொறுத்தவரையில் நிறுத்திவிட வேண்டும். கோயில் சொத்தைப் பொறுத்த மட்டில் ஸ்டிடி டெனண்டஸ் ப்ரொடக்ஷன் சட்டம் கட்டுப்படுத்தாமல் அந்தச் சொத்தை நேரடியாக எலம் போட்டு, யார் அதற்கு அதிக விலை வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு அந்தச் சொத்தை விற்கும்படியான நிலை ஏற்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், ஆண்டவன் மேல் ஆசை இருக்கிறவர்கள், அதிக விலை கொடுத்துக் கூட வாங்கலாம்; அத்தகைய சூழ்நிலையைக் கொண்டுவர வேண்டுமெய்யொழிய, ரூபாய் 800-க்கும், ரூபாய் 600-க்கும் ஐயாயிரம் ரூபாய் பெறுமான சொத்தை விற்பது தான் என்று சொன்னால், அது நியாய விரோதமானது, ஹிந்து மதத்திற்கே மாபெரும் தவறை இழைக்கக் கூடியது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, கோயில் சொத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஸ்டிடி டெனண்டஸ் ப்ரொடக்ஷன் சட்டம் கட்டுப்படுத்தக்கூடாதென்று செய்துவிட்டால், அதுவே நாம் ஆண்டவனுக்குச் சேவை செய்ததற்கு ஒரு அறிகுறியாக இருக்கும். அதிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1-25 DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet
p.m. again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

90 Amendment to Notification S.R.O. No. 1-1777 of 1959, dated 13th March 1959 under the Madras Prohibition Act, 1937, issued in G.O. Ms. No. 2249, Home, dated 6th August 1959. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

B.—Reports, Notifications and other papers.

50 Notification issued with G.O. Ms. No. 2059, Home, dated 21st July 1959, under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under sub-section (1) of section 11 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

51 Notification issued with G.O. Ms. No. 1884, Home, dated 22nd February 1959 under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under sub-section (1) of section 11 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

4th September 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 137 asked by Sri K. Vina akam at the meeting of the Legislative Assembly held on 4th September 1959, page 375 supra.]

FORM OF LICENCE UNDER THE MADRAS SUGAR DEALERS' LICENSING ORDER, 1959, AND THE CONDITIONS THERE UNDER.

Licence No.

1. Subject to the provisions of the Madras Sugar Dealers' Licensing Order, 1959 and to the terms and conditions of this licence is/are hereby authorised to purchase, sell, or store for sale of sugar.

2. (i) The licensee shall carry on the aforesaid business at the following place:—

(ii) The stocks of sugar in which the aforesaid business is to be carried on shall not be stored at any place other than any of the godowns mentioned below:—

3. (i) The licensee shall maintain a register of daily accounts for sugar showing correctly—

- (a) The opening stock on each day;
- (b) the quantities received on each day showing the place from where and the source from which received;
- (c) the quantities delivered or otherwise removed on each day showing the places of destination, and
- (d) the closing stock on each day.

(ii) The licensee shall complete his accounts for each day on the day to which they relate, unless prevented by reasonable cause, the burden of proving which shall be upon him.

(iii) Separate registers shall be maintained for Khandsari sugar.

4. The licensee shall submit to the licensing authority concerned a true return, in Form 'C' of the stocks, receipts and deliveries of each of the sugar every fortnight (1st to 15th and 16th to end of the month), so as to reach him within five days after the close of the fortnight.

5. The licensee shall issue to every customer a correct receipt or invoice, as the case may be, giving his own name, address and licence number, the name, address and licence number if any, of the customer, the date of transaction, the

[4th September 1959]

quantity sold, the price per maund and the total amount charged and shall keep a duplicate of the same to be available for inspection on demand by the licensing authority or any officer authorised by him in this behalf.

6. The licensee shall give all facilities at all reasonable times to the licensing authority or any officer authorised by the Government for the inspection of his stocks and accounts at any shop, godown or other place used by him for the storage, sale or purchase of sugar and for the taking of samples of sugar for examination.

7. The licensee shall comply with any direction that may be given to him by the Government or the licensing authority in regard to purchase, sale and storage for sale of sugar and in regard to the language in which the register, returns, receipts and invoices mentioned in paragraphs 3, 4 and 5 shall be written and the authentication and maintenance of the register mentioned in paragraph 3.

8. This licence shall be attached to any application for renewal.

9. This licence shall be valid up to the

Place :

Date : Signature of the Officer issuing the licence.

4th September 1959

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 142 asked by Sri T. L. Sasivarna Thevar at the meeting of the Legislative Assembly held on 4th September 1959, page 379 supra.]

Extent of dry and wet lands purchased for State Seed Farms by the Government and their cost.

Name of the district.	Name of the village (nature of Farm).	Extent of lands (acres).		Cost. (Rs.)
		Wet.	Dry.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Tanjore ..	Deevambalpattinam (Twin).	51.63	1.58	95,224-47
	Maruthanthanallur (Single) ..	27.65	2.37	76,673-71
	Keeraithi (Twin) ..	52.87	1.51	76,326-43
	Kanjikudikadu (Twin) ..	51.29	..	1,74,222-37
	Naganangalam (Twin) ..	50.87	2.02	1,34,520-60
	Nedumbalam (Twin) ..	49.82	..	92,636-00
South Arcot ..	Sakkottai (Single) ..	26.44	4.38	68,500-00
	Sethiathope (Twin) ..	2.51	44.47	33,162-33
	Vandrayampatti (Twin) ..	46.29	..	86,873-81
North Arcot ..	Vanur (Twin) ..	49.50	0.14	*
	Athiyandal (Twin) ..	26.01	23.43	1,12,647-90
Tiruchirappalli.	Tiruvarankulam (Single) ..	28.76	19.21	48,213-75
Nilgiris ..	Nanjanad (Twin) ..	..	51.00	1,51,500-00
Chingleput ..	Uthukettai (Single) ..	0.80	22.70	57,872-81
	Sirukaveripakkam (Twin) ..	..	50.37	41,712-81
	Kolandalur (Twin) ..	..	50.72	1,21,836-00
Coimbatore ..	Kannampalayam (Twin) ..	..	18.00	*

* NOTE.—(i) In respect of the State Seed Farms at Kannampalayam (Coimbatore district) and Vanur (South Arcot district) compensation amounts have not yet been fixed and the matter is under the consideration of the Government.

(ii) In Kannampalayam village, 24.17 acres of garden lands are also proposed to be acquired.

[4th September 1959]

APPENDIX III.

[Vide item V (4) on page 426 supra.]

THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE
ENDOWMENTS BILL, 1959 (L.A. BILL No. 7 OF 1959).

Note.—The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.

A Bill to amend and consolidate the law relating to the administration and governance of Hindu Religious and Charitable Institutions and Endowments in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to amend and consolidate the law relating to the administration and governance of Hindu Religious and Charitable Institutions and Endowments in the State of Madras;

BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India, as follows :—

CHAPTER I—PRELIMINARY.

1. *Short title, extent, application and commencement.*—(1) This Act, may be called the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It applies to all Hindu Public Religious institutions and endowments except the Incorporated Devaswoms and Unincorporated Devaswoms.

Explanation.—In this sub-section, Hindu public religious institutions and endowments do not include Jain religious institutions and endowments.

(4) (a) The provisions of this Act except the provisions of—

(i) sub-section (4) of section 92 in so far as that sub-section relates to Consultative Committees and sub-committees thereof, and

(ii) clause (xxi) (b) of sub-section (2) of section 116, shall come into force, on such date as the Government may, by notification, appoint and different dates may be appointed for different areas and for different provisions of this Act.

(b) The provisions of sub-section (4) of section 92 in so far as that sub-section relates to Consultative Committees and sub-committees thereof and of clause (xxi) (b) of sub-section (2) of section 116 shall be deemed to have come into force on the 28th November 1958.

2. *Power to extend Act to Jain Religious Institutions and Endowments.*—(1) The Government may, by notification, extend to Jain public religious institutions and endowments, all or any of the provisions of this Act and of any rules made thereunder and thereupon, the provisions so extended shall apply to such institutions and endowments . . .

[4th September 1959]

Provided that before issuing such a notification, the Government shall publish in the *Fort St. George Gazette*, a notice of the intention to do so, fix a period which shall not be less than two months from the date of publication of the notice, for the persons interested in the institutions and endowments concerned to show cause against the issue of the notification, and consider their objections, if any.

(2) In this Act, wherever the word 'Hindu' occurs, it shall, in respect of Jain public religious institutions and endowments to which the provisions of this Act have been extended under sub-section (1), be construed to mean 'Jain', unless the context otherwise requires.

3. *Power to extend Act to Charitable Endowments.*—(1) Where the Government have reason to believe that any Hindu or Jain public charitable endowment is being mismanaged, they may direct the Commissioner to inquire, or to cause an inquiry to be made by any officer authorized by him in this behalf, into the affairs of such charitable endowment and to report to them whether, in the interests of the administration of such charitable endowment, it is necessary to extend thereto all or any of the provisions of this Act and of any rules made thereunder.

(2) The Commissioner or the officer authorized by him under sub-section (1) shall, while making an inquiry under that sub-section, have all the powers of a Civil Court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), for the purposes of enforcing the attendance of witnesses and compelling the production of books, accounts, documents, securities, cash and other properties belonging to or in the custody of such charitable endowment and shall follow the procedure applicable under the said Code in regard to recording of evidence and hearing of parties.

(3) If, after considering the report of the Commissioner submitted under sub-section (1), the Government are satisfied that such charitable endowment is being mismanaged and that, in the interests of the administration of such charitable endowment, it is necessary to extend thereto all or any of the provisions of this Act and of any rules made thereunder, they may, by notification, extend to such charitable endowment the said provisions, and thereupon, the provisions so extended shall apply to such charitable endowment as if it were a specific endowment:

Provided that before issuing such a notification, the Government shall publish in the *Fort St. George Gazette*, a notice of their intention to do so, specifying the reasons for the action proposed to be taken by them and fixing a period which shall not be less than two months from the date of publication of the notice, for the persons interested in the endowment concerned to show cause against the issue of the notification and consider their objections, if any.

[4th September 1959]

(4) Notwithstanding anything contained in the section, the Government may, on application made by the trustee of any Hindu or Jain public charitable endowment, or where there are more trustees than one, then by those trustees or a majority of them and with the concurrence of the trustee or trustees making the application, extend, by notification, to such charitable endowment all or any of the provisions of this Act and of any rules made thereunder, and thereupon, the provisions so extended shall apply to such charitable endowment as if it were a specific endowment.

4. *Exemptions.*—The Government may, by notification, exempt from the operation of any of the provisions of this Act or of any rules made thereunder any religious institution or religious or charitable endowment or vary or cancel any such exemption:

Provided that before such exemption is varied or cancelled, the person affected shall be given a reasonable opportunity of showing cause against such variation or cancellation.

5. *Certain Acts not to apply to Hindu Religious Institutions and Endowments.*—The following enactments shall cease to apply to Hindu religious institutions and endowments, namely:—

(a) The Madras Endowments and Escheats Regulation, 1817 (Madras Regulation VII of 1817);

(b) the Religious Endowments Act, 1863 (Central Act XX of 1863);

(c) the Charitable Endowments Act, 1890 (Central Act VI of 1890);

(d) the Charitable and Religious Trusts Act, 1920 (Central Act XIV of 1920); and

(e) sections 92 and 93 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908).

6. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(1) "Advisory Committee" means the Committee constituted by the Government under sub-section (1) of section 7;

(2) "Area Committee" means, in relation to any temple or specific endowment, the Area Committee constituted under this Act and exercising powers and discharging duties in respect of such temple or specific endowment;

Provided that in respect of the transferred territory, the powers and duties of the Area Committee shall, until the date of the constitution of the Kanvakumari Devaswom Board under Chapter II of the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XV of 1950), be exercised and discharged by such authority or officer, as may be specified by the Government and after the date of the constitution of such Board, such Board shall be deemed to be the Area Committee.

[4th September 1959]

(3) "Assistant Commissioner" means an Assistant Commissioner appointed under section 9;

(4) "Board" means the Board constituted under section 10 of the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927);

(5) "charitable endowment" means all property given or endowed for the benefit of, or used as of right by, the Hindu or the Jain community or any section thereof, for the support or maintenance of objects of utility to the said community or section, such as rest-houses, choultries, patasalas, schools and colleges, houses for feeding the poor and institutions for the advancement of education, medical relief and public health or other objects of a like nature; and includes the institution concerned;

(6) "Commissioner" means the Commissioner appointed under section 9;

(7) "Court" means—

(i) in relation to a math or temple situated in the Presidency town, the Madras City Civil Court;

(ii) in relation to a math or temple situated elsewhere, the Subordinate Judge's Court having jurisdiction over the area in which the math or temple is situated, or if there is no such Court, the District Court having such jurisdiction;

(iii) in relation to a specific endowment attached to a math or temple, the Court which would have jurisdiction as aforesaid in relation to the math or temple.

(iv) in relation to a specific endowment attached to two or more maths or temples, any Court which would have jurisdiction as aforesaid in relation to either or any of such maths or temples;

(8) "Deputy Commissioner" means a Deputy Commissioner appointed under section 9;

(9) "executive officer" means a person who is appointed to exercise such powers and discharge such duties appertaining to the administration of a religious institution as are assigned to him by or under this Act or the rules made thereunder or by any scheme settled or deemed to have been settled under this Act;

(10) "Government" means the State Government;

(11) "hereditary trustee" means the trustee of religious institution, the succession to whose office devolves by hereditary right or is regulated by usage or is specifically provided for by the founder, so long as such scheme of succession is in force;

(12) "Incorporated Devaswoms" means the Devaswoms mentioned in Schedule I to the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XV of 1950);

[4th September 1959]

(13) "math" means a Hindu religious institution with properties attached thereto and presided over by a person, the succession to whose office devolves in accordance with the direction of the founder of the institution or is regulated by usage and—

(i) whose duty it is to engage himself in imparting religious instruction or rendering spiritual service; or

(ii) who exercises or claims to exercise spiritual headship over a body of disciples; and includes places of religious worship or instruction which are appurtenant to the institution;

Explanation.—Where the headquarters of a math are outside the State but the math has properties situated within the State, control shall be exercised over the math in accordance with the provisions of this Act, in so far as the properties of the math situated within the State are concerned;

(14) "non-hereditary trustee" means a trustee who is not a hereditary trustee;

(15) "person having interest" means—

(a) in the case of a math, a disciple of the math or a person of the religious persuasion to which the math belongs;

(b) in the case of a temple, a person who is entitled to attend at or is in the habit of attending the performance of worship or service in the temple, or who is entitled to partake or is in the habit of partaking in the benefit of the distribution of gifts thereat;

(c) in the case of a specific endowment a person who is entitled to attend at or is in the habit of attending the performance of the service or charity, or who is entitled to partake or is in the habit of partaking in the benefit of the charity;

(16) "religious charity" means a public charity associated with a Hindu festival or observance of a religious character, whether it be connected with a math or temple or not;

(17) "religious endowment" or "endowment" means all property belonging to or given or endowed for the support of maths or temples, or given or endowed for the performance of any service or charity of a public nature connected therewith or of any other religious charity; and includes the institution concerned and also the premises thereof; but does not include gifts of property made as personal gifts to the archaka, service-holder or other employee of a religious institution;

Explanation (1).—Any inam granted to an archaka, service-holder or other employee of a religious institution for the performance of any service or charity in or connected with a religious institution shall not be deemed to be a personal gift to the archaka, service-holder or employee but shall be deemed to be a religious endowment.

[4th September 1959]

Explanation (2).—All property which belonged to, or was given or endowed for the support of a religious institution, or which was given or endowed for the performance of any service or charity of a public nature connected therewith or of any other religious charity shall be deemed to be a "religious endowment" or "endowment" within the meaning of this definition, notwithstanding that, before or after the date of the commencement of this Act, the religious institution has ceased to exist or ceased to be used as a place of religious worship or instruction or the service or charity has ceased to be performed;

Provided that this Explanation shall not be deemed to apply in respect of any property which vested in any person before the 30th September 1951, by the operation of the law of limitation.

(18) "religious institution" means a math, temple or specific endowment;

(19) "specific endowment" means any property or money endowed for the performance of any specific service or charity in a math or temple, or for the performance of any other religious charity, but does not include an inam of the nature described in Explanation (1) to clause (17);

Explanation (1).—Two or more endowments of the nature specified in this clause, the administration of which is vested in a common trustee, or which are managed under a common scheme settled or deemed to have been settled under this Act shall be construed as a single specific endowment for the purposes of this Act;

Explanation (2).—Where a specific endowment attached to a math or temple is situated partly within the State and partly outside the State, control shall be exercised in accordance with the provisions of this Act over the part of the specific endowment situated within the State;

(20) "temple" means a place by whatever designation known, used as a place of public religious worship, and dedicated to, or for the benefit of, or used as of right by, the Hindu community or any section thereof, as a place of public religious worship;

Explanation.—Where a temple situated outside the State has properties situated within the State, control shall be exercised over the temple in accordance with the provisions of this Act, in so far as the properties of the temple situated within the State are concerned;

(21) "transferred territory" means the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district;

(22) "trustee" means any person or body by whatever designation known in whom or in which the administration of a religious institution is vested, and includes any person or body who or which is liable as if such person or body were a trustee;

[4th September 1959]

(23) "Unincorporated Devaswoms" means the Devaswoms mentioned in Schedule II to the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XV of 1950).

7. *Constitution of Advisory Committee.*—(1) The Government may constitute for the State of Madras a Committee called the Advisory Committee consisting of—

- (i) the Minister in charge of Hindu Religious Institutions and Endowments, who shall be the Chairman, ex-officio;
- (ii) the Secretary to the Government in the Department in charge of Hindu Religious Institutions and Endowments, ex-officio;
- (iii) the Commissioner, ex-officio; and
- (iv) twelve non-officials professing the Hindu religion appointed by the Government.

(2) The Secretary to the Government referred to in clause (ii) of sub-section (1), or such other officer as may be nominated by the Government in this behalf from time to time shall be the Secretary to the Advisory Committee.

(3) The term of office of the members referred to in clause (iv) of sub-section (1) shall be three years or such shorter period as the Government may fix.

(4) The functions of the Advisory Committee shall be—

- (a) to make recommendations to the Government in respect of such matters as may be prescribed; and
- (b) to advise the Government in respect of such matters as may be referred by the Government to the Committee.

(5) If there is a difference of opinion among the members of the Advisory Committee, the decision of the majority of the members present shall prevail:

Provided that when their opinion is equally divided, the Chairman shall have and exercise a casting vote.

(6) (a) A member referred to in clause (iv) of sub-section (1) may, at any time by notice in writing to the Collector, resign his office. But he shall continue in office until the appointment of a successor.

(b) A casual vacancy created by the resignation of a member under clause (a) or otherwise shall be filled up by fresh appointment.

CHAPTER II—THE COMMISSIONER AND OTHER CONTROLLING AUTHORITIES.

8. *Authorities under Act.*—There shall be the following classes of authorities under this Act, namely:—

- (a) The Commissioner;
- (b) Deputy Commissioners;
- (c) Assistant Commissioners; and
- (d) Area Committees.

[4th September 1959]

9. *Government to appoint Commissioner, etc.*—(1) The Government shall appoint the Commissioner and such number of Deputy and Assistant Commissioners as they think fit.

(2) (a) Appointment to the post of Commissioner shall be by transfer from among the members of the Madras State Higher Judicial Service or of any other service or by direct recruitment.

(b) Appointment to the post of Deputy Commissioner shall be by transfer from among the members of the Madras State Judicial Service or of any other service or by direct recruitment.

(c) Where the post of the Commissioner is not held by a member of the Madras State Higher Judicial Service, at least one of the posts of Deputy Commissioners shall be held by a member of the Madras State Judicial Service.

10. *Commissioner, etc., to be Hindus.*—The Commissioner, every Deputy or Assistant Commissioner and every other officer or servant appointed to carry out the purposes of this Act, by whomsoever appointed, shall be a person professing the Hindu religion, and shall cease to hold office as such when he ceases to profess that religion.

11. *Commissioner to be Corporation Sole.*—The Commissioner shall be a Corporation Sole and shall have perpetual succession and a common seal and may sue and be sued in his corporate name.

12. *Commissioner, etc., to be servants of Government.*—(1) The Commissioner, Deputy Commissioners, Assistant Commissioners and other officers and servants including executive officers of religious institutions employed for the purposes of this Act shall be servants of the Government and their salaries, allowances, pensions and other remuneration shall be paid in the first instance out of the Consolidated Fund of the State. The costs, charges and expenses, other than those referred to in section 93 incurred by the Area Committees and the cost of auditing the accounts of religious institutions shall also be paid in the first instance out of the Consolidated Fund of the State.

(2) (a) The Commissioner shall, out of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Administration Fund, repay to the Government sums paid by the Government under sub-section (1).

(b) The Commissioner shall recover from the religious institution concerned the salaries, allowances, pensions and other remuneration paid to the executive officers of religious institutions and credit the amount so recovered to the fund mentioned in clause (a).

[4th September 1959]

13. Delegation to Deputy Commissioners.—(1) The Commissioner shall, with the previous approval of the Government, specify the area within which each Deputy Commissioner, if there is more than one, shall exercise the powers conferred and discharge the duties imposed by this Act or the rules made thereunder on a Deputy Commissioner as such.

(2) The Commissioner may delegate any of the powers conferred or duties imposed on him by this Act or the rules made thereunder [including the powers and duties of an Assistant Commissioner which may be exercised by the Commissioner under the proviso to sub-section (2) of section 14 but not including the powers and duties of the Commissioner under sections 21, 22, 46, 47, 59, 69, 72 or sub-section (2) of section 92], in respect of any area or of any class or group of institutions in the State or any area therein to a Deputy Commissioner subject to such restrictions and control as the Government may, by general or special order, lay down and subject also to such limitations and conditions, if any, as may be specified in the order of delegation.

14. Territorial jurisdiction and powers and duties of Assistant Commissioners.—(1) The Commissioner shall, with the previous approval of the Government divide the State into divisions, each of which shall be in the charge of an Assistant Commissioner.

(2) An Assistant Commissioner shall exercise the powers conferred and discharge the duties imposed on him by this Act or the rules made thereunder in respect of his division :

Provided that the Commissioner may, by order in writing, declare that the exercise and discharge of all or any of such powers and duties shall be subject to such exceptions, limitations and conditions as may be specified in the order, and may himself exercise or discharge any power or duty so excepted.

(3) The Commissioner may delegate to an Assistant Commissioner any of the powers conferred or duties imposed on the Commissioner by this Act or the rules made thereunder [other than the powers and duties referred to in sections 21, 22, 46, 47, 59, 69, 72 or sub-section (2) of section 92] in respect of the division of the Assistant Commissioner or of any institutions or any class or group of institutions in that division, subject to such restrictions and control as the Government may, by general or special order, lay down and subject also to such limitations and conditions, if any, as may be specified in the order of delegation.

15. Area Committees.—(1) The Government, by notification,—
(a) shall constitute an Area Committee for all temples situated in an Assistant Commissioner's division or part thereof other than temples included in the list published under section 46,

[4th September 1959]

(b) may vary the strength or jurisdiction of any Area Committee, or

(c) may abolish any Area Committee :

Provided that before the issue of a notification under clause (b) or clause (c), the Government shall communicate to the Commissioner and the Area Committee concerned, the grounds on which they propose to do so, fix a reasonable period for the Commissioner or the Area Committee to show cause against the proposal and consider their suggestions and objections, if any.

(2) An Area Committee shall exercise the powers conferred and discharge the duties imposed on it by this Act or the rules made thereunder in respect of—

(i) the temples for which it is constituted,

(ii) the specific endowments attached to such temples, other than the specific endowments included in the list published under section 46, and

(iii) the charitable endowments to which the provisions of this Act have been extended under section 3 :

Provided that where a specific endowment is attached to two or more temples comprised within the jurisdiction of two or more Area Committees, or where a charitable endowment to which the provisions of this Act have been extended under section 3 consists of properties situated within the jurisdiction of two or more Area Committees, the Commissioner shall decide as to which of the Area Committees shall exercise the powers and discharge the duties in respect of such specific endowment or charitable endowment :

Provided further that where a specific endowment is attached partly to one or more temples included in the list published under section 46 and partly to one or more temples not so included, only the Commissioner shall exercise the powers and discharge the duties in respect of such specific endowment.

16. Strength of Area Committee and term of office and disqualifications of members.—(1) Every Area Committee shall consist of the Chairman and not less than two and not more than four members. The Chairman and members shall be appointed by the Government.

(2) Save as otherwise expressly provided in this section, a member of an Area Committee shall be entitled to hold office for three years from the date on which his appointment is notified in the Fort St. George Gazette :

Provided that any member holding office on the date of the commencement of this Act shall continue to hold office until such date as the Government may specify in that behalf.

[4th September 1959]

(3) A person shall be disqualified for being appointed as, and for being a member of an Area Committee—

- (a) if he does not profess the Hindu religion;
- (b) if he is less than twenty-five and more than seventy years of age;
- (c) if he is an undischarged insolvent;
- (d) if he is of unsound mind or is suffering from mental defect or infirmity which would render him unfit to perform the functions and discharge the duties of a member of an Area Committee or is suffering from leprosy or any other loathsome disease;
- (e) if he is a trustee of, or an office-holder or a servant attached to or a person in receipt of any emolument or perquisite from any religious institution or endowment in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties or belongs to a joint Hindu family a member of which is such a trustee, office-holder or servant or a person in receipt of any such emolument or perquisite;
- (f) if he is interested in a subsisting lease of any property of, or contract made with or any work being done for, any religious institution or specific endowment in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties or is in arrears of any kind due by him to such religious institution or endowment;
- (g) if he is employed as a paid legal practitioner on behalf of or against any religious institution or endowment in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties;
- (h) if he has been sentenced by a criminal court for an offence involving moral delinquency, such sentence not having been reversed or the offence pardoned;
- (i) if he is already a member of another Area Committee;
- (j) if he has acted adverse to the interests of any institution in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties.

(4) If a member of an Area Committee—

- (a) becomes subject to any of the disqualifications mentioned in sub-section (3); or
- (b) resigns his seat by writing under his hand addressed to the Government his seat shall thereupon become vacant.

(5) A member of an Area Committee shall cease to hold his office if he absents himself from three consecutive meetings of the Committee within a period of two months:

Provided that when a person who has ceased to be a member by reason of such absence applies for restoration within one month from the date of the last of the three consecutive meetings, the committee may, at the meeting next after the receipt of such application, restore him to his office of member, but a member shall not be so restored more than once during his term of office.

[4th September 1959]

Explanation.—A meeting adjourned for want of quorum shall be deemed to be a meeting for the purpose of this sub-section.

(6) If any question arises as to whether a member of an Area Committee has become subject to any of the disqualifications mentioned in sub-section (3), the question shall be referred for the decision of the Deputy Commissioner and his decision shall be final.

17. Secretary of Area Committee.—(1) The Assistant Commissioner of the division for which or for part of which an Area Committee is constituted, shall be its Secretary.

(2) The Secretary to the Area Committee shall have a right to take part in the discussions of the Area Committee, but he shall not have a right to vote at a meeting of that committee.

(3) Every meeting of the Committee shall be presided over by the Chairman and all questions at every meeting shall be decided by a majority of the members present and voting at the meeting and in any case of equality of votes, the Chairman shall have and exercise a second or casting vote.

(4) The Secretary shall forward to the Commissioner through the Deputy Commissioner of the division, a copy of the minutes of the proceedings of every meeting of the Area Committee within a week from the date of the meeting and he shall further bring to the notice of the Commissioner through the Deputy Commissioner, his own views in respect of any item of the proceedings of the Area Committee and suggest such action as he may consider necessary.

18. Power of Government to make rules.—The Government may make rules regarding the convening of meetings of Area Committees, the quorum for, and the conduct of business at such meetings, and all matters relating to the transaction of their business.

19. Act of Area Committee not to be invalidated by informality.—No act of an Area Committee shall be deemed to be invalid by reason only of a defect in its constitution or on the ground that the Chairman or any member thereof was disqualified for, or had ceased to hold, his office, or by reason of such act having been done during the period of any vacancy in the office of the Chairman or any member of such committee.

20. Performance of functions of Area Committee on abolition.—Where an Area Committee has been abolished under clause (c) of sub-section (1) of section 15, a new Area Committee shall be constituted within six months of its abolition and till then its powers and duties shall be exercised and discharged by the Assistant Commissioner concerned.

[4th September 1959]

21. Power of Commissioner to call for records and pass orders.—

(1) The Commissioner may call for and examine the record of any Deputy or Assistant Commissioner, of any Area Committee, or of any trustee of a religious institution other than a math or a specific endowment attached to a math in respect of any proceeding under this Act (not being a proceeding in respect of which a suit or an appeal to a Court is provided by this Act), to satisfy himself as to the regularity of such proceeding, or the correctness, legality or propriety of any decision or order passed therein.

(2) If any such decision or order has been passed by any Deputy or Assistant Commissioner or by the trustee of any religious institution other than a math or a specific endowment attached to a math and other than one included in the list published under section 46, and it appears to the Commissioner that the decision or order should be modified, annulled, reversed or remitted for reconsideration, he may pass orders accordingly.

(3) (a) If any such decision or order has been passed by any Area Committee or by the trustee of any religious institution included in the list published under section 46, the Commissioner may, if he thinks fit, remit the matter together with his observations in regard thereto, to the committee or trustee for reconsideration of the decision or order and report to the Commissioner within a time to be specified by him in this behalf.

(b) On receipt of, and after considering, such report, it shall be open to the Commissioner to modify, annul or reverse the decision or order, as revised after such reconsideration, as the case may be.

(c) If the report is not received by the Commissioner within the time specified or such further time as may be granted by him, the Commissioner may modify, annul or reverse the decision or order of the Area Committee or trustee, as the case may be.

(4) (a) The Commissioner may call for and examine the record of any trustee of a math or a specific endowment attached to a math in respect of any proceeding under this Act (not being a proceeding in respect of which a suit or an appeal to a Court is provided by this Act) to satisfy himself as to the legality of any decision or order passed therein.

(b) If any such decision or order has been passed illegally by the trustee of a math or a specific endowment attached to a math and it appears to the Commissioner that the decision or order should be modified, annulled, reversed or remitted for reconsideration, he may pass orders accordingly.

(5) The Commissioner shall not pass any order prejudicial to any party under sub-section (2) or clause (b) or clause (c) of sub-section (3), or under clause (b) of sub-section (4), without hearing him or giving him a reasonable opportunity of being heard.

4th September 1959]

(6) The Commissioner may stay the execution of any decision or order of the nature referred to in sub-section (1) or clause (a) of sub-section (4), pending the exercise of his powers under sub-section (2) or sub-section (3) of under clause (b) of sub-section (4) in respect thereof.

(7) Every application to the Commissioner for the exercise of his powers under this section shall be preferred within three months from the date on which the order or proceeding to which the application relates was communicated to the applicant.

22. Other powers of Commissioner.—(1) The Commissioner shall have power at any stage—

(a) to transfer any proceeding pending before a Deputy or an Assistant Commissioner to his own file and dispose of it himself, or

(b) to transfer it to another Deputy or Assistant Commissioner for disposal.

(2) If the Commissioner is satisfied that a Deputy or an Assistant Commissioner has failed to exercise any power or discharge any duty which he ought to have exercised or discharged, the Commissioner may himself exercise such power or discharge such duty.

(3) If the Commissioner is satisfied that an Area Committee—

(a) has failed to exercise any power or discharge any duty which it ought to have exercised or discharged, or

(b) is unable for any reason to exercise any power or discharge any duty,

the Commissioner may himself exercise such power or discharge such duty or authorize the Assistant Commissioner to do so:

Provided that in cases falling under clause (a), the Commissioner shall first fix a period for the exercise of the power or the discharge of the duty by the Area Committee and shall exercise the right conferred on him by this sub-section only if the power is not exercised or the duty is not discharged by the Area Committee within the period so fixed:

Provided further that the Commissioner shall, before taking action under clause (b), give to the Area Committee, a reasonable opportunity of showing cause against the action proposed.

(4) Notwithstanding anything contained in this Act, where the office of a Deputy or an Assistant Commissioner is vacant, the Commissioner may, until the vacancy is filled—

(a) himself exercise the powers conferred and discharge the duties imposed by this Act or the rules made thereunder on the Deputy or Assistant Commissioner, or

[4th September 1959]

(b) authorize another Deputy or Assistant Commissioner to exercise the said powers and discharge the said duties.

(5) Any party aggrieved by an order of the Commissioner under sub-section (1) (a), (2), (3) or (4) (a), not being an order against which a suit or an appeal to a Court is provided in this Act, may appeal to the Government within three months from the date of the receipt of the order by him :

Provided that the Government shall not pass any order prejudicial to any party unless he has had a reasonable opportunity of making his representations.

CHAPTER III—RELIGIOUS INSTITUTIONS.

General Provisions.

23. Powers and duties of Commissioner in respect of religious endowments.—Subject to the provisions of this Act, the administration of all religious endowments shall be subject to the general superintendence and control of the Commissioner; and such superintendence and control shall include the power to pass any orders which may be deemed necessary to ensure that such endowments are properly administered and that their income is duly appropriated for the purposes for which they were founded or exist.

24. Power to enter religious institutions.—(1) The Commissioner, or a Deputy or an Assistant Commissioner or any officer authorized by the Commissioner or the Area Committee in this behalf shall have power to enter the premises of any religious institution or any place of worship for the purpose of exercising any power conferred or discharging any duty imposed by this Act, or the rules made thereunder.

(2) If any such officer is resisted in the exercise of such power or discharge of such duty, the Magistrate having jurisdiction shall, on a written requisition from such officer, direct any police officer not below the rank of Sub-Inspector to render such help as may be necessary to enable the officer to exercise such power or discharge such duty.

(3) In entering the *sanctum sanctorum* or *pooja graha* or any other portion held specially sacred with the premises of a religious institution or place of worship, the person authorized by or under sub-section (1) or the police officer referred to in sub-section (2), shall give reasonable notice to the trustee or head of the institution and shall have due regard to the religious practice or usage of the institution.

(4) Nothing in this section shall be deemed to authorize any person who is not a Hindu to enter the premises or place referred to in this section or any part thereof.

[4th September 1959]

25. Commissioner, etc., to observe appropriate forms and ceremonies.—The Commissioner, a Deputy Commissioner, an Assistant Commissioner or a member of an Area Committee and every other person exercising powers of superintendence or control under this Act, shall, so far as may be, observe forms and ceremonies appropriate to the religious institution in respect of which such powers are exercised and in the case of a math, act in conformity with the usages of the math in his dealings with the head of the math.

26. Qualifications of trustees.—(1) A person shall be disqualified for being appointed as, and for being, a trustee of any religious institution—

- (a) if he does not profess the Hindu religion;
- (b) except in the case of a hereditary trustee, if he is less than twenty-five and more than seventy years of age;
- (c) if he is an undischarged insolvent;
- (d) if he is of unsound mind or is suffering from mental defect or infirmity which would render him unfit to perform the functions and discharge the duties of a trustee or is suffering from leprosy or any other loathsome disease;
- (e) if he is interested in a subsisting lease of any property of, or contract made with or any work being done for the religious institution or is in arrears of any kind due by him to such religious institution or endowment;
- (f) if he is employed as a paid legal practitioner on behalf of or against the religious institution;
- (g) if he has been sentenced by a criminal court for an offence involving moral delinquency, such sentence not having been reversed or the offence pardoned;
- (h) if he has acted adverse to the interests of the institution.

(2) If a trustee—

- (a) becomes subject to any of the disqualifications mentioned in sub-section (1); or
- (b) resigns his seat by writing under his hand addressed—
 - (i) in the case of trustees appointed by the Area Committee, to the Assistant Commissioner, and
 - (ii) in any other case to the Commissioner,
 his seat shall thereupon become vacant.

(3) If any question arises as to whether a trustee has become subject to any of the disqualifications mentioned in sub-section (1), the question shall be referred for the decision of the Deputy Commissioner.

[4th September 1959]

(4) If a hereditary trustee becomes subject to any of the disqualifications mentioned in sub-section (1), the Deputy Commissioner may supersede the trustee.

(5) Any person affected by an order of the Deputy Commissioner under sub-section (3) or sub-section (4) may, within one month from the date of receipt of the order by him, appeal against the order to the Commissioner.

(6) The trustee of a religious institution for which a Board of Trustees has been constituted shall cease to hold office if he absents himself from three consecutive meetings of such Board of Trustees within a period of two months:

Provided that when a person who has ceased to be a trustee by reason of such absence applies for restoration within one month from the date of the last of the three meetings, the Board of Trustees may, at the meeting next after the receipt of such application, restore him to his office of trustee; but a trustee shall not be so restored more than once during his term of office.

Explanation.—A meeting adjourned for want of quorum shall be deemed to be a meeting for the purpose of this sub-section.

27. Trustee bound to obey orders issued under Act.—The trustee of a religious institution shall be bound to obey all lawful orders issued under the provisions of this Act by the Government, the Commissioner, the Deputy Commissioner, the Area Committee or the Assistant Commissioner.

28. Care required of trustee and his powers.—(1) Subject to the provisions of the Madras Temple Entry Authorization Act, 1947 (Madras Act V of 1947), the trustee of every religious institution is bound to administer its affairs and to apply its funds and properties in accordance with the terms of the trust, the usage of the institution and all lawful directions which a competent authority may issue in respect thereof and as carefully as a man of ordinary prudence would deal with such affairs, funds and properties if they were his own.

(2) A trustee shall, subject to the provisions of this Act, be entitled to exercise all powers incidental to the provident and beneficial administration of the religious institution and to do all things necessary for the due performance of the duties imposed on him.

(3) A trustee shall not be entitled to spend the funds of the religious institution for meeting any costs, charges or expenses incurred by him in any suit, appeal or application or other proceeding for, or incidental to, his removal from office or the taking of any disciplinary action against him:

Provided that the trustee may reimburse himself in respect of such costs, charges or expenses if he is specifically permitted to do so by an order passed under section 102.

[4th September 1959]

29. Preparation of register for all institutions.—(1) For every religious institution, there shall be prepared and maintained a register in such form as the Commissioner may direct showing—

(a) the origin and history of the institution and the names of past and present trustees and particulars as to the custom, if any, regarding succession to the office of trustee;

(b) particulars of the scheme of administration and of the *dittam* or scale of expenditure;

(c) the names of all offices to which any salary, emolument or perquisite is attached and the nature, time and conditions of service in each case;

(d) the jewels, gold, silver, precious stones, vessels and utensils and other movables belonging to the institution, with their weights and estimated value;

(e) particulars of all other endowments of the institution and of all title-deeds and other documents;

(f) particulars of the idols and other images in or connected with the institution, whether intended for worship or for being carried in processions;

(g) particulars of ancient or historical records with their contents in brief;

(h) such other particulars as may be required by the Commissioner.

(2) The register shall be prepared, signed and verified by the trustee of the institution concerned or by his authorized agent and submitted by him to the Commissioner, directly in the case of a math, through the Area Committee, in case the institution is one in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties and through the Assistant Commissioner in other cases, within three months from the date of the commencement of this Act or from the founding of the institution, as the case may be, or within such further period as may be allowed by the Commissioner, the Area Committee or the Assistant Commissioner:

Provided that this sub-section shall not apply where a register so signed and verified has been submitted to—

(i) the Board before the 30th September 1951; and
(ii) the Commissioner after the 30th September 1951 and before the date of the commencement of this Act.

(3) The Area Committee or the Assistant Commissioner, if the register is submitted through it or him, may, after such inquiry as it or he may consider necessary, recommend such alterations, omissions or additions in the register as it or he may think fit.

(4) The Commissioner may, after receiving the register and the recommendations of the Area Committee or of the Assistant Commissioner with respect thereto and making such further

[4th September 1959]

inquiry as he may consider necessary, direct the trustee to make such alterations, omissions or additions in the register as the Commissioner may deem fit.

(5) The trustee shall carry out the orders of the Commissioner and then submit three copies of the register as corrected to the Commissioner for approval.

(6) One copy of the register as approved by the Commissioner shall be furnished to the trustee and one to the Area Committee or the Assistant Commissioner concerned, if any.

30. Annual verification of the register.—The trustee or his authorized agent shall scrutinize the entries in the register every year and submit to the Commissioner for his approval, directly or through the Area Committee or through the Assistant Commissioner, as the case may require, a verified statement showing the alterations, omissions or additions required in the register; and the provisions of sub-sections (3) to (6) of section 29 shall apply in relation to such statement as they apply in relation to a register.

31. Submission of register once in ten years.—The trustee or his authorized agent shall submit to the Commissioner for his approval directly or through the Area Committee or through the Assistant Commissioner, as the case may require, once in every ten years (commencing from the year in which the register required under section 29 is first submitted), a consolidated register incorporating therein all alterations, omissions and additions made or required to be made in the register submitted under section 29 and the provisions of that section shall apply to such consolidated register as if it were a register submitted under that section.

32. Trustee to furnish accounts, returns, etc.—(1) The trustee of every religious institution shall furnish to the Commissioner such accounts, returns, reports or other information relating to the administration of the institution, its funds, property or income or moneys connected therewith, or the appropriation thereof, as the Commissioner may require and at such time and in such form as he may direct.

(2) Without prejudice to the provisions contained in sub-section (1), the Assistant Commissioner in the case of any religious institution other than a math and the Area Committee in the case of any religious institution in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties, may require the trustee of such religious institution to furnish to him or if such accounts, returns, reports or other information relating to the administration of the institution, its funds, property or income or moneys connected therewith or the appropriation thereof and at such time and in such form as he or it may direct.

33. Inspection of property and documents.—(1) The Commissioner or any officer or other person deputed by the Commissioner in this behalf, and in the case of institutions in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties any

[4th September 1959]

member of the Committee authorized by it in this behalf, may with due regard to the religious practice or usage of the institution, inspect all movable and immovable property belonging to, and all records, correspondence, plans, accounts and other documents relating to any religious institution . . .

(2) It shall be the duty of the trustee of the institution concerned and all officers and servants working under him, his agent and any person having concern in the administration of the institution, to afford all such assistance and facilities as may be necessary or reasonably required in regard to any inspection made in pursuance of sub-section (1) and also to produce for inspection any movable property or document referred to in sub-section (1) and to furnish such information as may be necessary in connection with such inspection, if so required.

(3) Where in the course of such inspection, it appears that the trustee of the institution concerned, or any of the officers or servants working under him, his agent or any other person having concern in the administration of the institution, past or present, has misappropriated or fraudulently retained any money or other property or incurred irregular, illegal or improper expenditure . . . the Commissioner may, after giving notice to the trustee or person concerned to show cause why an order of surcharge should not be passed against him and after considering his explanation, if any, by order, certify the amount so lost and direct the trustee or such person to pay within a specified time such amount personally and not from the funds of the institution.

The procedure laid down in sub-sections (3) to (7) of section 90 shall apply to the recovery of the amount of surcharge.

34. Alienation of immovable trust property.—(1) Any exchange, sale or mortgage and any lease for a term exceeding five years of any immovable property, belonging to, or given or endowed for the purposes of, any religious institution shall be null and void unless it is sanctioned by the Commissioner as being necessary or beneficial to the institution:

Provided that before such sanction is accorded, the particulars relating to the proposed transaction shall be published in such manner as may be prescribed, inviting objections and suggestions with respect thereto; and all objections and suggestions received from the trustee or other persons having interest shall be duly considered by the Commissioner.

Explanation.—Any lease of the property above mentioned though for a term not exceeding five years shall, if it contains a provision for renewal for a further term (so as to exceed five years in the aggregate), whether subject to any condition or not, be deemed to be a lease for a period exceeding five years.

(2) When according such sanction, the Commissioner may impose such conditions and give such directions as he may deem

[4th September 1959]

necessary regarding the utilization of the amount raised by the transaction, the investment thereof and in the case of a mortgage, regarding the discharge of the same within a reasonable period.

(3) A copy of the order made by the Commissioner under this section shall be communicated to the Government and to the trustee and shall be published in such manner as may be prescribed.

(4) The trustee may, within three months from the date of his receipt of a copy of the order, and any person having interest may, within three months from the date of the publication of the order, appeal to the Government to modify the order or set it aside.

(5) Nothing contained in this section shall apply to the inams referred to in section 41.

35. Authority of trustee to incur expenditure for securing health, etc., of pilgrims and worshippers and for training of archakas, etc.—(1) The trustee of a religious institution may, out of the funds in his charge, after making adequate provision for the purposes referred to in sub-section (2) of section 86, incur expenditure—

(a) on arrangements for securing the health, safety or convenience of disciples, pilgrims or worshippers resorting to the institution; and

(b) for the training of atchakas, adhyapakas, vedaparayanikas and othuvans.

(2) In incurring such expenditure, the trustee of the religious institution other than a math or a specific endowment attached to a math shall be guided by such general or special instructions as may be given by the Commissioner, and in the case of any institution in respect of which an Area Committee exercises powers and discharges duties, also by such Committee.

36. Utilization of surplus funds.—With the previous sanction of the Commissioner, and subject to such conditions and restrictions as may be prescribed, the trustee of a religious institution, may appropriate for any of the purposes specified in sub-section (1) of section 66—

(i) any portion of the accumulated surplus of such institution, and

(ii) if, after making adequate provision for the purposes referred to in sub-section (2) of section 86 and also for the arrangements and the training referred to in sub-section (1) of section 35, there is a surplus in the income of the institution for any year, any portion of such surplus:

Provided that the trustee shall in appropriating the surplus under this section, give preference to the purposes specified in items (a) to (g) of sub-section (1) of section 66:

[4th September 1959]

Provided further that, before according the sanction under this section, the Commissioner shall publish the particulars relating to the proposal of the trustee in such manner as may be prescribed, invite objections and suggestions with respect thereto and consider all objections and suggestions received from persons having interest:

Provided also that the sanction aforesaid shall be published in such manner as may be prescribed:

Provided also that nothing in this section shall prevent the trustee of a math or of a specific endowment attached to a math from utilizing the surplus referred to in this section in such manner as he deems fit.

37. Appeals.—Any person aggrieved by a decision of the Commissioner under section 36 may, within ninety days from the date of the decision, appeal to the Government.

38. Enforcement of service or charity in certain cases.—(1) Where a specific endowment attached to a math or temple consists merely of a charge on property and there is failure in the due performance of the service or charity, the trustee of the math or temple concerned may require the person in possession of the property on which the endowment is a charge, to pay the expenses incurred or likely to be incurred in causing the service or charity to be performed otherwise. In default of such person making payment as required, the Commissioner in the case of a specific endowment attached to a math, and the Deputy Commissioner in the case of a specific endowment attached to a temple, may, on the application of the trustee and after giving the person in possession, a reasonable opportunity of stating his objections in regard thereto, by order determine the amount payable to the trustee.

(2) Where the person in possession of the property on which the endowment is a charge is not the person responsible in law for the performance of the service or charity and any amount is paid by or recovered from the person in possession, the Commissioner in the case of a specific endowment attached to a math and the Deputy Commissioner in the case of a specific endowment attached to a temple, may, on the application of the person in possession and after giving the person responsible in law a reasonable opportunity of stating his objections in regard thereto, by order, require the person responsible in law to pay to the person in possession the amount so paid or recovered.

(3) Against an order of the Commissioner or the Deputy Commissioner under sub-section (1), or sub-section (2), the trustee or the person affected may, within two months from the date of the receipt of the order by him, appeal to the Government or the Commissioner as the case may be.

An order passed on appeal by the Government or the Commissioner shall be final.

[4th September 1959]

(4) On application by the trustee to the Collector of the district in which the property referred to in sub-section (1) is situated, or on application by the person in possession to the Collector of the district in which is situated any property of the person responsible in law, as the case may be, the Collector shall recover from the person in possession or the person responsible in law, as the case may be, the amount specified in the order of the Commissioner or the Deputy Commissioner as modified in appeal, if any, and the expenses of such recovery, as if they were arrears of land revenue and pay to the trustee or, as the case may be, to the person in possession, the amount due to him.

39. Power of trustee of math or temple over trustees of specific endowments.—The trustee of a specific endowment made for the performance of any service or charity connected with a math or temple shall perform such service or charity subject to the general superintendence of the trustee of the math or temple and shall obey all lawful orders issued by him.

40. Enfranchisement of lands, etc., held by a devadasi on condition of service in a temple.—(1) (a) (i) Where the remuneration for any service to be performed by a devadasi in temple consists of lands granted or continued in respect of, or annexed to, such service by the Government, the Government shall enfranchise the said lands from the condition of service, by the imposition of quit-rent.

(ii) Where the remuneration for such service consists of an assignment of land revenue so granted or continued, the Government shall enfranchise such assignment of revenue from the condition of service.

Provided that where, at the time when proceedings are taken under this sub-clause the devadasi is herself the owner of the lands in respect of which the assignment of revenue has been made, enfranchisement shall be effected and quit-rent imposed in the manner laid down in sub-clause (i).

(iii) Where the remuneration for such service consists in part of lands and in part of an assignment of land revenue, enfranchisement of the lands shall be effected in the manner laid down in sub-clause (i) and of the assignment of the land revenue in the manner laid down in sub-clause (ii).

Explanation.—For the purposes of this clause, a grant shall be deemed to consist of an assignment of land revenue in all cases in which the devadasi herself is not, at the time specified in the proviso to sub-clause (ii), the owner of the lands in question.

(b) Enfranchisement under clause (a) shall be effected in accordance with such rules as the Government may make in this behalf and shall take effect as and from such date as they may fix.

(2) Where the remuneration for such service consists in whole or in part, of lands or of produce of lands not falling under sub-section (1), the Government shall direct the District Collector to

[4th September 1959]

determine the amount of rent payable on the lands or the produce in question. The District Collector shall thereupon, after giving notice to the party concerned and holding such inquiry as may be prescribed by the Government, by an order, determine the amount of rent, and in doing so, he shall have due regard to—

(a) the rent payable by the tenant for lands of a similar description and with similar advantages in the same village or neighbouring villages; and

(b) the improvements, if any, effected by the devadasi in respect of the lands.

Such order shall be communicated to the parties concerned and also published in the manner prescribed.

(3) The amount of rent fixed by the District Collector under sub-section (2) may be questioned by the petition presented to the Board of Revenue within three months of the date of the publication of the order under the said sub-section but subject to the result of such petition, the order of the District Collector fixing the amount of rent under sub-section (2) shall be final and shall not be liable to be questioned in any Court of law:

Provided, however, that the Board of Revenue shall have power on sufficient grounds to entertain a petition presented after the expiration of the period of three months.

(4) While determining the rent under sub-section (2), the District Collector shall fix a date from which the order shall take effect and such lands or produce shall be deemed to have been freed from the condition of service on and from the date so fixed.

(5) No obligation to render any service relating to any temple to which any devadasi may be subject by reason of any grant of land or assignment of land revenue or produce derived from land, shall be enforceable when such land, assignment or produce is enfranchised or freed, as the case may be, in the manner hereinbefore provided.

(6) No order passed under sub-section (1), (2) or (3) shall operate as a bar to the trial of any suit or issue relating to the right to enjoy the land, or assignment of land revenue or produce derived from land, as the case may be.

(7) (a) The quit-rent imposed under sub-section (1) shall be payable to the temple concerned.

(b) The assignment of land revenue enfranchised under sub-section (1), or the rent fixed under sub-sections (2) and (3), as the case may be, shall be payable to the devadasi concerned during her lifetime and, after her death, to the temple concerned.

(8) Where any inam is granted for a service which is auxiliary to the service to be performed by a devadasi in a temple, such inam shall be enfranchised or freed from the condition of service, as if it were a devadasi inam; and the provisions of sub-sections (1) to (7) shall apply accordingly.

[4th September 1959]

(9) For the purpose of this section, "devadasi" shall mean any Hindu unmarried female, who is dedicated for service in a temple.

41. Resumption and re-grant of inam granted for performance of any charity or service.—(1) Any exchange, gift, sale or mortgage and any lease for a term exceeding five years of the whole or any portion of any inam granted for the support or maintenance of a religious institution or for the performance of a charity or service connected therewith or of any other religious charity and, made, confirmed or recognized by the Government shall be null and void:

Provided that any transaction of the nature aforesaid (not being a gift) may be sanctioned by the Government as being necessary or beneficial to the institution.

Explanation.—Nothing contained in this sub-section shall affect or derogate from the rights and obligations of the landholder and tenant in respect of any land which is ryoti land as defined in the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908).

(2) (a) The Collector may, on his own motion, or on the application of the trustee of the religious institution or of the Commissioner or of any person having interest in the institution who has obtained the consent of such trustee or the Commissioner, by order, resume the whole or any part of any such inam, on one or more of the following grounds, namely:—

(i) that except in the case referred to in the proviso to sub-section (1), the holder of such inam or part or the trustee of the institution has made an exchange, gift, sale or mortgage of such inam or part or any portion thereof or has granted a lease of the same or any portion thereof for a term exceeding five years, or

(ii) that the religious institution has ceased to exist or the charity or service in question has in any way become impossible of performance, or

(iii) that the holder of such inam or part has failed to perform or make the necessary arrangements for performing, in accordance with the custom or usage of the institution, the charity or service for performing which the inam had been made, confirmed or recognized as aforesaid, or any part of the said charity or service, as the case may be.

When passing an order under this clause, the Collector shall determine whether such inam or the inam comprising such part, as the case may be, is a grant of both the melvaram and the kudivaram or only of the melvaram:

Provided that, in the absence of evidence to the contrary, the Collector shall presume that any minor inam is a grant of both the melvaram and the kudivaram.

(b) Before passing an order under clause (a), the Collector shall give notice to the trustee, to the Commissioner, to the inamdar concerned, to the person in possession of the inam where he is not

[4th September 1959]

the inamdar and to the alienee, if any, of the inam; the Collector shall also published a copy of such notice in such manner as may be prescribed and such publication shall be deemed to be sufficient notice to every other person likely to be affected by such order; and the Collector shall hear the objections, if any, of the persons to whom such notice is given or deemed to be given and hold such inquiry as may be prescribed.

Explanation.—Where only a part of the inam is affected, notice shall be given under this clause to the holder of such part as well as to the holder or holders of the other part or parts, to the person in possession of every such part where he is not the holder thereof, and to the alienee, if any, of every such part; and the objections of all such persons shall be heard by the Collector.

(c) A copy of every order passed under clause (a) shall be communicated to each of the persons mentioned in clause (b), and shall also be published in the manner prescribed.

(d) (i) Any party aggrieved by an order of the Collector under clause (a) may appeal to the District Collector within such time as may be prescribed, and on such appeal, the District Collector may, after giving notice to the Commissioner and each of the persons mentioned in clause (b) and after holding such inquiry as may be prescribed, pass an order confirming, modifying or cancelling the order of the Collector.

(ii) The order of the District Collector on such appeal, or the order of the Collector under clause (a) where no appeal is preferred under sub-clause (i) to the District Collector within the time prescribed, shall be final:

Provided that where there has been an appeal under sub-clause (i) and it has been decided by the District Collector or where there has been no appeal to the District Collector and the time for preferring an appeal has expired any party aggrieved by the final order of the District Collector or the Collector, as the case may be, may file a suit in a Civil Court for determining whether the inam comprises both the melvaram and the kudivaram or only the melvaram. Such a suit shall be instituted within six months from the date of the order of the District Collector on appeal where there has been an appeal under sub-clause (i), or from the date of the expiry of the period prescribed under sub-clause (i) for an appeal to the District Collector where there has been no such appeal.

(e) Except as otherwise provided in clause (d), an order of resumption passed under this section shall not be liable to be questioned in any Court of law.

(f) Where any inam or part of any inam is resumed under this section, the Collector or the District Collector, as the case may be, shall by order, re-grant such inam or part—

(i) as an endowment to the religious institution concerned,

[4th September 1959]

(ii) in case of resumption on the ground that the religious institution has ceased to exist or that the charity or service in question has in any way become impossible of performance, as an endowment for such religious, educational or charitable institution as the Commissioner may recommend.

(g) The order of re-grant made under clause (f) shall, on application made to the Collector within the time prescribed, be executed by him in the manner prescribed.

(h) Nothing in this section shall affect the operation of section 40.

42. Office-holders and servants of religious institutions not to be in possession of jewels, etc., except under conditions.—Notwithstanding anything contained in any scheme settled or deemed to have been settled under this Act or in any decree or order of a Court or any custom or usage to the contrary, no office-holder or servant of a religious institution or other person shall have the right to be in possession of the jewels or other valuables belonging to the religious institutions except, under such conditions and safeguards as the Commissioner may, by general or special order, direct.

43. Commissioner to sanction compromise of legal proceedings.—No suit, application or appeal pending before a Court to which a religious institution is a party shall be withdrawn or compromised by the trustee of the institution except with the previous sanction of the Commissioner.

RELIGIOUS INSTITUTIONS OTHER THAN MATHS, OR SPECIFIC ENDOWMENTS ATTACHED THERETO.

44. Sections 45 to 58 not to apply to Maths or specific endowments attached to maths.—The provisions of sections 45 to 58 shall not apply to maths or specific endowments attached to maths.

45. Appointment and duties of Executive Officers.—(1) Notwithstanding anything contained in this Act, the Commissioner may appoint, subject to such conditions as may be prescribed, an executive officer for any religious institution other than a math or a specific endowment attached to a math.

(2) The executive officer shall exercise such powers and discharge such duties as may be assigned to him by the Commissioner:

Provided that only such powers and duties as appertain to the administration of the properties of the religious institution referred to in sub-section (1) shall be assigned to the executive officer.

(3) The Commissioner may define the powers and duties which may be exercised and discharged respectively by the executive officer and the trustee, if any, of any religious institution other than a math or a specific endowment attached to a math.

[4th September 1959]

(4) The Commissioner may, for good and sufficient cause suspend, remove or dismiss the executive officer.

46. Commissioner to publish list of certain institutions.—The Commissioner shall publish in the prescribed manner a list of the religious institutions whose annual income as calculated for the purposes of the levy of contribution under section 92 is not less than twenty thousand rupees, and may from time to time modify such list in the prescribed manner:

Provided that the Commissioner shall not be bound to remove any institution from such list unless its annual income calculated as aforesaid has fallen below twenty thousand rupees for three consecutive years.

47. Trustees and their number and term of office.—(1) Where a religious institution included in the list published under section 46 or in respect of which no Area Committee exercises powers and discharges duties, has no hereditary trustee, the Commissioner shall constitute a Board of Trustees consisting of not less than three and not more than five persons appointed by him:

Provided that the Commissioner may, pending the constitution of such a Board of Trustees, appoint a fit person to perform the functions of the Board of Trustees.

(2) Where in the case of any institution included in the list published under section 46, having a hereditary trustee or trustees, the Commissioner, after notice to such trustee or trustees and after such inquiry as he deems adequate, considers for reason to be recorded, that the affairs of the institution are not, and are not likely to be, properly managed by the hereditary trustee or trustees, the Commissioner may, by order, appoint such number of non-hereditary trustees as he thinks necessary.

(3) Every trustee appointed under sub-section (1) and subject to the result of an application, if any, filed under sub-section (4), every non-hereditary trustee appointed under sub-section (2) shall hold office for a term of five years, unless in the meanwhile the trustee is removed or dismissed or his resignation is accepted by the Commissioner or he otherwise ceases to be a trustee.

(4) Where the Commissioner, by order, appoints a non-hereditary trustee or trustees, the hereditary trustee or trustees may, within thirty days of the receipt of the order, file an application to the Court to set aside or modify such order:

Provided that the Court shall have no power to stay the order of the Commissioner pending the disposal of the application.

(5) Where a vacancy arises in the office of a non hereditary trustee appointed under sub-section (2), the Commissioner shall not fill up such vacancy unless for reasons to be recorded, he considers it necessary to do so. A non-hereditary trustee appointed in the vacancy shall be deemed to have been appointed under sub-section (2), and the provisions of sub-sections (3) and (4) shall apply accordingly.

[4th September 1959]

48. Chairman.—(1) In the case of a religious institution for which a Board of Trustees is constituted under sub-section (1) of section 47 the Board of Trustees shall, within such period as may be prescribed, elect one of its members to be its Chairman, and if no Chairman is elected within the period so prescribed the Commissioner shall nominate the Chairman.

(2) In the case of any other religious institution having more than one trustee, the trustees of such institution shall, within such period as may be prescribed, elect one from among themselves to be the Chairman, and if no Chairman is elected within the period so prescribed, the Commissioner shall nominate the Chairman:

Provided that in the case of a religious institution—

(i) having one hereditary trustee, such hereditary trustee alone shall be its Chairman; and

(ii) having more than one hereditary trustee, one of such hereditary trustees alone shall be elected or nominated to be its Chairman.

(3) A Chairman elected or nominated under sub-section (1) or sub-section (2) shall hold office for such period as may be prescribed.

49. Power of Area Committee to appoint trustees.—(1) In the case of any religious institution which is not included in the list published under section 46 and is not a religious institution notified or deemed to have been notified under Chapter VI of this Act, the Area Committee shall have the same power to appoint trustees as is vested in the Commissioner in the case of a religious institution referred to in sub-section (1) of section 47:

Provided that the Area Committee may, in the case of any institution which has no hereditary trustee, appoint a single trustee.

(2) The provisions of sub-section (3) of section 47 and of section 48 shall apply to the trustee or trustees appointed, or the Board of Trustees constituted, by the Area Committee, as they apply to the trustee or trustees appointed, or the Board of Trustees constituted, by the Commissioner.

50. Power under sections 47 and 49 to be exercisable notwithstanding provision in scheme.—The power to appoint trustees under section 47 or section 49 shall be exercisable notwithstanding that the scheme, if any, settled, or deemed under this Act to have been settled for the institution contains provision to the contrary.

51. Claims of certain persons to be trustees.—In making appointments of trustees under section 47 or section 49, the Commissioner or the Area Committee, as the case may be, shall have

[4th September 1959]

due regard to the claims of persons belonging to the religious denomination for whose benefit the institution concerned is chiefly intended or maintained.

52. Non-hereditary trustees holding office on the date of the commencement of the Act.—Every non-hereditary trustee lawfully holding office on the date of the commencement of this Act, shall be deemed to have been duly appointed as such trustee under this Act for the residue of his term of office on the date of such commencement.

53. Power to suspend, remove or dismiss trustees.—(1) In this section, the expression, "appropriate authority" shall, unless the context otherwise requires, means—

(a) in respect of any trustee of a religious institution included in the list published under section 46, the Commissioner;

(b) in respect of a non-hereditary trustee of any religious institution not included in the list published under section 46, the Area Committee; and

(c) in respect of a hereditary trustee of a religious institution included in the list published under section 46, the Deputy Commissioner.

(2) The appropriate authority may suspend, remove, or dismiss any . . . trustee of a religious institution, if he—

(a) ceases to profess the Hindu religion; or

(b) fails to discharge the duties and perform the functions of a trustee in accordance with the provisions of this Act or the rules made thereunder; or

(c) disobeys the lawful orders issued under the provisions of this Act or the rules made thereunder by the Government, the Commissioner, or Deputy Commissioner or the Area Committee or the Assistant Commissioner; or

(d) continuously neglects his duty or commits any malfeasance, misfeasance or breach of trust, in respect of the trust; or

(e) misappropriates or deals improperly with the properties of the institution; or

(f) is of unsound mind or is suffering from other mental defect or infirmity which would render him unfit to perform the functions and discharge the duties of a trustee or is suffering from leprosy or other loathsome disease; or

(g) is sentenced by a criminal court for an offence involving moral delinquency, such sentence not having been reversed or the offence pardoned; or

(h) is an undischarged insolvent; or

(i) is interested in a subsisting lease of any property of, or contract made with or any work being done for, the religious institution or is in arrears of any kind due by him to the religious institution; or

[4th September 1959]

- (j) acts adversely to the interests of the institution; or
- (k) absents himself from three consecutive meetings of the trustees.

Explanation.—A meeting adjourned for want of quorum shall be deemed to be a meeting for the purpose of this clause; or

- (l) in the case of a Chairman of the Board of Trustees or a Managing or Executive trustee, refuses or delays to, or does not, hand over charge to his successor.

(3) When it is proposed to take action under sub-section (2), the appropriate authority shall frame charges against the trustee concerned and give him an opportunity of meeting such charges, of testing the evidence adduced against him and of adducing evidence in his favour; and the order of suspension, removal or dismissal shall state the charges framed against the trustee, his explanation and the finding on each charge with the reasons therefor.

(4) Pending the disposal of the charges framed against the trustee, the appropriate authority may place the trustee under suspension and appoint a fit person to discharge the duties and perform the functions of the trustee.

(5) A trustee who is aggrieved by an order passed under sub-section (2), may within one month from the date of the receipt by him of the order of suspension, removal or dismissal, appeal against the order—

- (i) where the order has been passed by the Commissioner, to the Government;
- (ii) where the order has been passed by the Deputy Commissioner, to the Commissioner; and
- (iii) where the order has been passed by the Area Committee, to the Deputy Commissioner.

(6) A hereditary trustee aggrieved by an order passed by the Commissioner or the Government under sub-section (5) may, within ninety days from the date of the receipt of such order by him, institute a suit in the Court against such order.

54. Filling up of vacancies in the office of hereditary trustee.—

(1) When a permanent vacancy occurs in the office of the hereditary trustee of a religious institution, the next in the line of succession shall be entitled to succeed to the office.

(2) When a temporary vacancy occurs in such an office by reason of the suspension of the hereditary trustees under sub-section (2) of section 53, the next in the line of succession shall be entitled to succeed and perform the functions of the trustee until his disability ceases.

(3) When a permanent or temporary vacancy occurs in such an office and there is a dispute respecting the right of succession to the office, or

[4th September 1959]

when such vacancy cannot be filled up immediately, or when a hereditary trustee is a minor and has no guardian fit and willing to act as such or there is a dispute respecting the person who is entitled to act as guardian, or

when a hereditary trustee is by reason of unsoundness of mind or other mental or physical defect or infirmity unfit for performing the functions of the trustee,

the Deputy Commissioner may appoint a fit person to perform the functions of the trustee of the institutions until the disability of the hereditary trustee ceases or another hereditary trustee succeeds to the office or for such shorter term as the Deputy Commissioner may direct.

Explanation.—In making any appointment under this sub-section, the Deputy Commissioner shall have due regard to the claims of members of the family, if any, entitled to the succession.

(4) Any person aggrieved by an order of the Deputy Commissioner under sub-section (3) may, within one month from the date of the receipt of the order by him, appeal against the order to the Commissioner.

(5) Nothing in this section shall be deemed to affect anything contained in the Madras Court of Wards Act, 1902 (Madras Act I of 1902).

55. Appointment of office-holders and servants in religious institutions.—(1) Vacancies, whether permanent or temporary, among the office-holders or servants of a religious institution shall be filled up by the trustee in cases where the office or service is not hereditary.

(2) In cases where the office or service is hereditary, the person next in the line of succession shall be entitled to succeed.

(3) Where, however, there is a dispute respecting the right of succession, or

where such vacancy cannot be filled up immediately, or

where the person entitled to succeed is a minor without a guardian fit and willing to act as such or there is a dispute respecting the person who is entitled to act as guardian, or

where the person entitled to succeed is a minor without incapacity, illness or otherwise unable to perform the functions of the office or perform the service, or is suspended from his office under sub-section (1) of section 56,

the trustee may appoint a fit person to perform the functions of the office or perform the service, until the disability of the office-holder or servant ceases or another person succeeds to the office or service as the case may be.

[4th September 1959]

Explanation.—In making any appointment under this sub-section, the trustee shall have due regard to the claims of members of the family, if any, entitled to the succession.

(4) Any person aggrieved by an order of the trustee under sub-section (3) may, within one month from the date of the receipt of the order by him, appeal against the order to the Deputy Commissioner.

56. Punishment of office-holders and servants in religious institutions.—(1) All office-holders and servants attached to a religious institution or in receipt of any emolument or perquisite therefrom shall, whether the office or service is hereditary or not, be controlled by the trustee; and the trustee may, after following the prescribed procedure, if any, fine, suspend, remove or dismiss any of them for breach of trust, incapacity, disobedience of orders, neglect of duty, misconduct or other sufficient cause.

(2) Any office-holder or servant punished by a trustee under sub-section (1) may, within one month from the date of the receipt of the order by him, appeal against the order to the Deputy Commissioner.

(3) A hereditary office-holder or servant may, within one month from the date of the receipt by him of the order of the Deputy Commissioner under sub-section (2), prefer an appeal to the Commissioner against such order.

57. Power to fix fees for services, etc., and to determine their apportionment.—Notwithstanding anything contained in any scheme settled or deemed to have been settled under this Act, or any decree or usage to the contrary, the trustee of a religious institution shall have power, subject to such conditions as the Commissioner may, by general or special order, direct, to fix fees for the performance of any service, ritual or ceremony in such religious institution and to determine what portion, if any, of such fees shall be paid to the archakas or other office-holders of servants of such religious institution.

58. Fixing of standard scales of expenditure.—(1) The trustee of a religious institution shall submit to the Area Committee if the institution is not included in the list published under section 46 and to the Commissioner if the institution is so included, within three months from the date of the commencement of this Act, or the date of the inclusion of the institution in the list aforesaid or within such further time as may be allowed by the Area Committee or the Commissioner, as the case may be, proposals for fixing the *dittam* or scale of expenditure in the institution, and the amounts which should be allotted to the various objects connected with such institution or the proportions in which the income or other property of the institution may be applied to such objects:

Provided that this sub-section shall not apply to any institution in respect of which proposals have been submitted to the Area Committee or the Commissioner, as the case may be, before the date of the commencement of this Act.

[4th September 1959]

(2) The trustee shall publish such proposals at the premises of the institution and in such other manner as may be required by the Area Committee or the Commissioner, as the case may be, together with a notice stating that, within one month from the date of such publication, any person having interest may submit objections or suggestions to the Area Committee or the Commissioner.

(3) After the expiry of the said period, the Area Committee or the Commissioner shall, after considering any objections and suggestions received, pass such order as it or he may think fit on such proposals, having regard to the established usage of the institution and its financial position; and a copy of the order shall be communicated to the trustee.

The order of the Area Committee or the Commissioner shall be published in the prescribed manner.

(4) Against an order passed by the Area Committee under sub-section (3), the trustee or any person having interest may, within one month from the date of the receipt of the order by the trustee, appeal to the Deputy Commissioner and if the trustee or such person is aggrieved by the order of the Deputy Commissioner, he may, within one month from the date of the receipt of such order, appeal to the Commissioner.

(5) The trustee shall scrutinize the particulars of *dittam* or scale of expenditure every three years and submit to the Area Committee or the Commissioner as the case may be, proposals for altering the *dittam* or scale of expenditure and the provisions of sub-sections (2), (3) and (4) shall apply in relation to the alteration of such *dittam* or scale of expenditure as they apply in relation to the fixing of *dittam* or scale of expenditure:

Provided that the Area Committee or the Commissioner may, at any time on its or his own motion, for reasons to be recorded in writing, direct the trustee to alter the *dittam* or scale of expenditure and the procedure for such alteration shall be the same as laid down in this section.

CHAPTER IV—MATHS.

59. Suit for removal of trustee of math or specific endowment attached thereto.—(1) The Commissioner, or any two or more persons having interest and having obtained the consent in writing of the Commissioner, may institute a suit in the Court to obtain a decree for removing the trustee of a math or a specific endowment attached to a math, for any one or more of the following reasons, namely:—

(a) the trustee being of unsound mind;

[4th September 1959]

(b) his suffering from any physical or mental defect or infirmity which renders him unfit to be a trustee;

(c) his having ceased to profess the Hindu religion or the tenets of the math;

(d) his conviction for any offence involving moral turpitude;

(e) breach by him of any trust created in respect of any of the properties of the religious institution;

(f) waste of the funds or properties of the institution or the wrongful application of such funds or properties for purposes unconnected with the institution;

(g) the adoption of devices to convert the income of the institution or of the funds or properties thereof into "patha-kanika";

(h) leading an immoral life or otherwise leading a life which is likely to bring the office of head of the math into contempt;

(i) persistent and wilful default by him in discharging his duties or performing his functions under this Act or any other law.

(2) Where the Commissioner refuses to give consent under sub-section (1), the party aggrieved may, within three months from the date of the receipt of the order by him, appeal to the Government who may, after making such inquiry as they may consider necessary, confirm the order of the Commissioner or direct the Commissioner to give his consent in writing.

60. Arrangements when vacancies occur.—(1) When a vacancy occurs in the office of the trustee of a math or specific endowment attached to a math and there is a dispute respecting the right of succession to such office, or

when such vacancy cannot be filled up immediately, or

when the trustee is a minor and has no guardian fit and willing to act as such or there is a dispute respecting the person who is entitled to act as guardian, or

when the trustee is by reason of unsoundness of mind or other mental or physical defect or infirmity unable to perform the functions of the trustee,

the Assistant Commissioner may take such steps and pass such order as he thinks proper for the temporary custody and protection of the endowments of the math or of the specific endowment, as the case may be, and shall report the matter forthwith to the Commissioner.

(2) Upon the receipt of such report, if the Commissioner, after making such inquiry as he deems necessary, is satisfied that an arrangement for the administration of the math and its endowments or of the specific endowment, as the case may be, is

[4th September 1959]

necessary, he shall make such arrangement as he thinks fit until the disability of the trustee ceases or another trustee succeeds to the office, as the case may be.

(3) In making any such arrangement, the Commissioner shall have due regard to the claims of the disciples of the math, if any.

(4) Nothing in this section shall be deemed to affect anything contained in the Madras Court of Wards Act, 1902 (Madras Act I of 1902).

61. Fixing of standard scales of expenditure.—(1) The trustee of every math or specific endowment attached to a math may, from time to time, submit to the Commissioner proposals for fixing the *dittam* or scale of expenditure in the institution, and the amounts which should be allotted to the various objects connected with the institution or the proportions in which the income or other property of the institution may be applied to such objects.

(2) The trustee shall publish such proposals at the premises of the math and in such other manner as the Commissioner may direct, together with a notice stating that, within one month from the date of such publication, any person having interest may submit suggestions to the Commissioner.

(3) If on a scrutiny of such proposals, and any suggestions made by persons having interest, it appears to the Commissioner that the scale of expenditure or any item in the scale of expenditure is at variance with the established usage of the institution, or is not justified by its financial position, the Commissioner may call for the remarks of the trustee and if, after considering the same, the Commissioner is of opinion that any modification is required in the scale of expenditure or any item in the scale of expenditure he shall submit the case to the Government who shall pass orders thereon, and such orders shall be final.

62. Power to spend Pathakanika.—(1) The trustee of a math shall keep regular accounts of receipts of "pathakanika" that is to say, any gift of property or money made to him as the head of the math and shall be entitled to spend the said "pathakanika" in accordance with the customs and usages of the institution.

(2) Such gifts of property or money as are not spent by the trustee during his tenure of office in accordance with the customs and usage of the institution shall form part of the funds of the math.

CHAPTER V—INQUIRIES.

63. Deputy Commissioner to decide certain disputes and matters.—Subject to the rights of suit or appeal hereinafter provided, the Deputy Commissioner shall have power to inquire into and decide the following disputes and matters:—

(a) whether an institution is a religious institution;

[4th September 1959]

(b) whether a trustee holds or held office as a hereditary trustee;

(c) whether any property or money is religious endowment;

(d) whether any property or money is a specific endowment;

(e) whether any person is entitled, by custom or otherwise, to any honour, emolument or perquisite in any religious institution; and what the established usage of a religious institution is in regard to any other matter;

(f) whether any institution or endowment is wholly or partly of a religious or secular character; and whether any property or money has been given wholly or partly for religious or secular uses; and

(g) where any property or money has been given for the support of an institution which is partly of a religious and partly of a secular character, or the performance of any service or charity connected with such an institution or the performance of a charity which is partly of a religious and partly of a secular character or where any property or money given is appropriated partly to religious and partly to secular uses, as to what portion of such property or money shall be allocated to religious uses.

64. Power of Deputy Commissioner to settle schemes.—(1) When the Deputy Commissioner has reason to believe that in the interests of the proper administration of an institution, a scheme should be settled for the institution, or when not less than five persons having interest make an application in writing stating that in the interests of the proper administration of an institution a scheme should be settled for it, the Deputy Commissioner shall consult in the prescribed manner the trustee and the persons having interest and the Area Committee, if any, exercising powers and discharging duties in respect of the institution, and if, after such consultation, he is satisfied that it is necessary or desirable to do so, he shall, by order, settle a scheme of administration for the institution.

Explanation.—For the purposes of this section, “institution” means a temple or a specific endowment attached to a temple.

(2) A scheme settled under sub-section (1) for an institution may contain provision for—

(a) removing any existing trustee, whether hereditary or non-hereditary:

Provided that where provision is made in the scheme for the removal of a hereditary trustee, provision shall also be made therein for the appointment as trustee of the person next in succession who is qualified:

(b) appointing a new trustee or trustees in the place of, or in addition to, any existing trustees or trustees;

[4th September 1959]

(c) defining the powers and duties of the trustee or trustees:

Provided that in making any provision of the nature specified in clause (b) due regard shall be had to the claims of persons belonging to the religious denomination for whose benefit the institution is chiefly intended or maintained.

(3) The Deputy Commissioner may determine what the properties of the institution are and append to the scheme a schedule containing a list of such properties;

(4) Pending the settlement of a scheme for an institution, the Deputy Commissioner may appoint a fit person to perform all or any of the functions of the trustee thereof and define his powers and duties.

(5) (a) The Deputy Commissioner may, at any time, after consulting the trustee and the persons having interest and the Area Committee, if any, exercising powers and discharging duties in respect of the institution, by order, modify or cancel any scheme in force settled under sub-section (1) or any scheme in force settled or modified by the Board under the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927), or deemed to have been settled under that Act, or any scheme in force settled or modified by the Deputy Commissioner or the Commissioner under this Act, or any scheme in force settled or modified by the Court in a suit under sub-section (1) of section 70, or on an appeal under sub-section (2) of that section or any such scheme in force deemed to have been settled or modified by the Court under clause (a) of sub-section (2) of section 118:

Provided that such cancellation or modification of a scheme in force settled or modified by the Court in a suit under sub-section (1) of section 70 or on an appeal under sub-section (2) of that section or of a scheme in force deemed to have been settled or modified by the Court under clause (a) of sub-section (2) of section 118 shall be made only subject to such conditions and restrictions as may be prescribed.

(b) If the Deputy Commissioner is satisfied that any such scheme referred to in clause (a) is inconsistent with this Act and the rules made thereunder, he may, at any time, after consulting the trustee and the persons having interest and the Area Committee, if any, exercising powers and discharging duties in respect of the institution, modify it in such manner as may be necessary to bring it into conformity with the provisions of this Act and the rules made thereunder.

(6) Every order of the Deputy Commissioner settling, modifying or cancelling a scheme under this section shall be published in the prescribed manner and on such publication shall, subject to the provisions of sections 69 and 70, be binding on the trustee, the executive officer and all persons having interest.

[4th September 1959]

65. Power of Commissioner to settle schemes.—(1) When the Commissioner has reason to believe that in the interests of the proper administration of a math or a specific endowment attached to a math, a scheme should be settled for the math or the specific endowment attached to a math or when not less than five persons having interest make an application in writing, stating that in the interest of the proper administration of the math or the specific endowment attached to the math a scheme should be settled for it, the Commissioner shall consult in the prescribed manner the trustee and the persons having interest; and if, after such consultation, he is satisfied that it is necessary or desirable to do so, he shall by order, settle a scheme of administration for the math or the specific endowment attached to the math.

(2) A scheme settled under this section for the administration of a math or a specific endowment attached to a math may contain provision for—

(a) constituting a body for the purpose of assisting in the whole or any part of the administration of the endowments of such math or of the specific endowment.

Provided that the members of such body shall be chosen from persons having interest in such math or endowment;

(b) defining the powers and duties of the trustee.

(3) The Commissioner may determine what the properties of the math or of the specific endowment attached to the math are and append to the scheme a schedule containing a list of such properties.

(4) (a) The Commissioner may, at any time after consulting the trustee, by order, modify or cancel any scheme in respect of a math or a specific endowment attached to a math and in force and settled under sub-section (1) or any scheme in force settled or modified by the Board under the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927), or deemed to have been settled under that Act or any scheme in force settled or modified by the Commissioner under this Act or any scheme in force settled or modified by the Court in a suit under sub-section (1) of section 70 or on an appeal under sub-section (2) of that section or any such scheme in force deemed to have been settled or modified by the Court under clause (a) of sub-section (2) of section 118:

Provided that such cancellation or modification of a scheme in force settled or modified by the Court in a suit under sub-section (1) of section 70 or on an appeal under sub-section (2) of that section or of a scheme in force deemed to have been settled or modified by the Court under clause (a) of sub-section (2) of section 118 shall be made only subject to such conditions and restrictions as may be prescribed.

(b) If the Commissioner is satisfied that any such scheme referred to in clause (a) is inconsistent with this Act and the rules

[4th September 1959]

made thereunder he may at any time, modify it in such manner as may be necessary to bring it into conformity with the provisions of this Act and the rules made thereunder.

(5) Every order of the Commissioner settling, modifying or cancelling a scheme under this section shall be published in the prescribed manner and on such publication shall, subject to the provisions of sections 69 and 70 be binding on the trustee the executive officer and all persons having interest.

66. Appropriation of endowments.—(1) The Deputy Commissioner may, on being satisfied that the purpose of a religious institution has from the beginning been, or has subsequently become, impossible of realization, by order, direct that the endowments of the institution be appropriated to all or any of the following purposes, namely:—

(a) the grant of aid to any other religious institution which is poor or in needy circumstances. . . .;

(b) the grant of aid to any religious purposes connected with the Hindu religion. . . .;

(c) the propagation of the religious tenets of the institution;

(d) the recitation of Divya Prabandham and Thevaram and the like;

(e) the establishment and maintenance of schools for the training of archakas, adyapakas, vedaparayanikas and othuvars and for the study of Divya Prabandhams, Thevarams and the like including the study of Indian languages for that purpose;

(f) the establishment and maintenance of a university or college or other institution in which the main features shall be the provision for the study of Hindu religion, philosophy or sastras or for imparting instruction in Hindu temple architecture;

(g) the establishment and maintenance of educational institutions where instruction in the Hindu religion is also provided;

(h) promotion. . . . of fine arts and architecture;

(i) the establishment and maintenance of orphanages for Hindu Children;

(j) the establishment and maintenance of asylums for persons suffering from leprosy;

(k) the establishment and maintenance of poor homes for destitute helpless and physically disabled persons. . . .; and

(l) the establishment and maintenance of hospitals and dispensaries for the benefit of pilgrims:

Provided that in the case of a religious institution founded and maintained by a religious denomination or any section thereof, the endowments shall, as far as possible, be utilized for the benefit of the denomination or section concerned for the purposes mentioned above.

[4th September 1959]

(2) The Deputy Commissioner, may, at any time by order, modify or cancel any order passed under sub-section (1).

(3) The order of the Deputy Commissioner under this section shall be published in the prescribed manner and on such publication shall, subject to the provisions of section 69, be binding on the trustee, the executive officer and all persons having interest.

67. Determination and application of properties and funds of defunct religious institutions.—(1) The Deputy Commissioner may, on being satisfied that a religious institution has, whether before or after the date of the commencement of this Act, ceased to exist, hold an inquiry in the prescribed manner to ascertain its properties and funds; and after doing so, shall pass an order—

(a) specifying the properties and funds of the institution;

(b) appointing a trustee therefor;

(c) directing the recovery of any such properties or funds from any person who may be in possession thereof; and

(d) laying down that the properties and funds so specified shall be applied or utilised for renovating the institution or if such renovation is not possible, be appropriated to any one or more of the purposes specified in sub-section (1) of section 66.

(2) The Deputy Commissioner may, on being satisfied after holding an enquiry in the prescribed manner, that any building or other place which was being used for religious worship or instruction has, whether before or after the date of the commencement of this Act, ceased to be used for that purpose, pass an order—

(a) directing the recovery of such building or place from any person who may be in possession thereof; and

(b) laying down that it shall be used for religious worship or instruction as before, or if such use is not possible, be utilised for any one or more of the purposes specified in sub-section (1) of section 66.

(3) Nothing contained in sub-section (1) or sub-section (2) shall be deemed to authorize the Deputy Commissioner to pass an order in respect of any property or funds which vested in any person before the 30th September 1951 by the operation of the law of limitation.

(4) Every order of the Deputy Commissioner under sub-section (1) or sub-section (2) shall be published in the prescribed manner.

68. Deputy Commissioner to forward copies.—The Deputy Commissioner shall, within a week from the date of his order made under any of the foregoing sections of this Chapter, forward a copy of such order to the Commissioner.

69. Appeal to the Commissioner.—(1) Any person aggrieved by any order passed by the Deputy Commissioner under any of the foregoing sections of this Chapter may, within sixty days from

[4th September 1959]

the date of the publication of the order or of the receipt thereof by him, as the case may be, appeal to the Commissioner and the Commissioner may pass such order thereon as he thinks fit.

(2) Any order passed by the Deputy Commissioner in respect of which no appeal has been preferred within the period specified in sub-section (1) may be revised by the Commissioner *suo motu* and the Commissioner may call for and examine the records of the proceedings to satisfy himself as to the regularity of such proceeding or the correctness, legality or propriety of any decision or order passed by the Deputy Commissioner. Any such order passed by the Commissioner in respect of an order passed by the Deputy Commissioner shall be deemed to have been passed by the Commissioner on an appeal preferred to him under sub-section (1).

(3) Any order passed by the Commissioner on such appeal against which no suit lies to the Court under the next succeeding section, or in which no suit has been instituted in the Court within the time specified in sub-section (1) of section 70 may be modified or cancelled by the Commissioner if the order has settled or modified a scheme for the administration of a religious institution or relates to any of the matters specified in section 66.

70. Suits and appeals.—(1) Any party aggrieved by an order passed by the Commissioner—

(i) under sub-section (1) or sub-section (2) of section 69, and relating to any of the matters specified in section 63, section 64 or section 67; or

(ii) under section 63, section 64, or section 67 read with sub-section (1) (a), (2) or (4) (a) of section 22 or under section 65; may, within ninety days from the date of the receipt of such order by him, institute a suit in the Court against such order and the Court may modify or cancel such order, but it shall have no power to stay the order of the Commissioner pending the disposal of the suit.

(2) Any party aggrieved by a decree of the Court under sub-section (1) may, within ninety days from the date of the decree, appeal to the High Court.

CHAPTER VI—NOTIFIED RELIGIOUS INSTITUTIONS

71. Issue of notice to show cause why institution should not be notified.—(1) Notwithstanding that a religious institution is governed by a scheme settled or deemed to have been settled under this Act, where the Commissioner has reason to believe that such institution is being mismanaged and is satisfied that in the interests of its administration, it is necessary to take proceedings under this Chapter, the Commissioner may, by notice published in the prescribed manner, call upon the trustee and all other persons having interest to show cause why such institution should not be notified to be subject to the provisions of this Chapter.

[4th September 1959]

(2) Such notice shall state the reasons for the action proposed, and specify a reasonable time, not being less than one month from the date of the issue of the notice for showing such cause.

(3) The trustee or any person having interest may thereupon prefer any objection he may wish to make to the issue of a notification as proposed.

(4) Such objection shall be in writing and shall reach the Commissioner before the expiry of the time specified in the notice aforesaid or within such further time as may be granted by the Commissioner.

72. Consideration of objections, if any, and notification of institution.—(1) Where no such objection has been received within the time so specified or granted, the Government may, on receipt of a report from the Commissioner to that effect, by notification, declare the religious institution to be subject to the provisions of this Chapter.

(2) Where any such objections have been received within the time so specified or granted, the Commissioner shall hold an inquiry into the objections in the manner prescribed, and decide whether the institution should be notified to be subject to the provisions of this Chapter or not.

(3) If the Commissioner decides that the institution should be notified as aforesaid, he shall make a report to that effect to the Government who may thereupon, by notification, declare the religious institution to be subject to the provisions of this Chapter.

(4) Any trustee or any person having an interest, who is aggrieved by a notification published under sub-section (1) or sub-section (3), may, within thirty days from the date of its publication, institute a suit in the Court for the cancellation of such notification and the Government shall cancel the notification if the Court so directs:

Provided that the Court shall have no power to suspend the operation of the notification pending the disposal of the suit.

(5) Any party aggrieved by a decree of the Court under sub-section (4), may, within ninety days from the date of the decree, appeal to the High Court.

(6) Notwithstanding anything contained in sub-sections (4) and (5), if the Government are satisfied at any time after the publication of a notification under sub-section (1) or sub-section (3) that the religious institution is no longer being mismanaged, they may cancel the notification.

(7) Any notification published under sub-section (1) or sub-section (3) of section 64 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951), before the date of the commencement of this Act shall be as valid as if such notification had been published under this Act:

[4th September 1959]

Provided that if on the date of the commencement of this Act a period of thirty days has lapsed from the date of publication of a notification under section 64 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951), no suit shall be instituted under sub-section (4) of this section:

Provided further that if, on the date of the commencement of this Act, a period of thirty days has not lapsed from the date of publication of the notification under section 64 of the said Act, the date of publication of such notification for the purposes of sub-section (4) of this section shall be the date of publication of that notification under the said Act.

73. Scheme to lapse on notification.—On the publication of the notification, the scheme of administration, if any, settled for the religious institution, whether before or after the date of the commencement of this Act, and all rules, if any, framed under such a scheme shall cease to apply to the institution and shall become inoperative; and such scheme and rules shall not be revived by reason of the cancellation of the notification under sub-section (6) of section 72.

74. Appointment of salaried executive officer.—For every institution notified under this Chapter, the Commissioner shall, as soon as may be, appoint a salaried executive officer, who shall be a person professing the Hindu religion.

75. Section 64 not to apply to notified institutions.—(1) Section 64 shall not apply to, and no Area Committee shall exercise powers and discharge duties in respect of any religious institution notified under this Chapter or under Chapter VI of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951), or under Chapter VI-A of the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927), so long as the notification remains in force.

(2) Nothing in sub-section (1) shall be construed as prohibiting the settlement of a scheme under section 64 during the period when a notification is in force, to take effect immediately on the notification ceasing to be in force.

76. Saving.—Nothing in this Chapter shall apply to maths or other religious institutions having hereditary trustees who have a beneficial interest in the income of the institution.

CHAPTER VII—ENCROACHMENTS.

77. Transfer of lands appurtenant to or adjoining religious institutions prohibited except in special cases.—(1) Notwithstanding anything contained in section 34, no trustee of a religious institution shall lease or mortgage with possession or grant a licence for the occupation of—

(a) any land belonging to the religious institutions which is appurtenant to or adjoins the religious institution, or any sacred

[4th September 1959]

tank, well, spring or water-course, appurtenant to the religious institution whether situated within or outside the precincts thereof, or

(b) any space within or outside the prakarams, mantapams, courtyards or corridors of the religious institution :

Provided that nothing contained in this sub-section shall apply to the leasing or licensing of any such land or space for the purpose of providing amenities to pilgrims or of vending flowers or other articles used for worship or of holding for specified periods, fairs or exhibitions during festivals connected with the religious institution.

(2) Any lease or mortgage with possession or licence in contravention of the provisions of sub-section (1) shall be null and void.

(3) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) or (2), the Commissioner may sanction the lease or mortgage with possession or granting of a licence for the occupation of any such land or space as is mentioned in sub-section (1) and situated outside the precincts of a religious institution for any purpose other than a purpose mentioned in the proviso to sub-section (1).

78. Encroachments by persons on lands or buildings belonging to religious institutions.—(1) Where the Assistant Commissioner having jurisdiction over the area in which the religious institution is situated has reason to believe that any person has encroached upon any land or building belonging to the religious institution which is appurtenant to or adjoins the religious institution, or any sacred tank, well, spring or water-course, appurtenant to the religious institution, whether situated within or outside the precincts thereof, or any space within or outside the prakarams, mantapams, courtyards or corridors of the religious institution (hereinafter in this Act referred to as the encroacher), the Assistant Commissioner shall report the fact together with relevant particulars to the Deputy Commissioner having jurisdiction over the area in which the religious institution is situated.

(2) On being satisfied that there has been an encroachment, the Deputy Commissioner may cause to be served upon the encroacher a notice specifying the particulars of the encroachment and calling on him to show cause before a certain date why an order requiring him to remove the encroachment before a date specified in the notice should not be made. A copy of the notice shall also be sent to the trustee of the religious institution concerned.

(3) The notice referred to in sub-section (2) shall be served in such manner as may be prescribed.

(4) After considering the objections, if any, of the encroacher and the trustee received within the period specified in the notice referred to in sub-section (2), the Deputy Commissioner may, by order, if he decides that there has been an encroachment, require

[4th September 1959]

the encroacher to remove the encroachment and deliver possession of the land or building encroached upon to the trustee before a date specified in the order.

(5) The order of the Deputy Commissioner shall be in writing and shall contain the grounds on which he has passed the order.

79. Appeals against orders of Deputy Commissioner, under section 78.—(1) Any person aggrieved by an order passed by the Deputy Commissioner under section 78 may, within thirty days from the date of the receipt by him of such order, prefer an appeal in writing to the Commissioner.

(2) On such appeal being preferred, the Commissioner may order stay of further proceedings in the matter pending decision on the appeal.

(3) The Commissioner shall call for the records of the case from the Deputy Commissioner and after giving notice in the manner prescribed to the appellant and the trustee of the religious institution, and if necessary, after making such further inquiry as he thinks fit, decide the appeal.

(4) The decision of the Commissioner and subject to such decision, an order of the Deputy Commissioner shall be final and shall be conclusive evidence of the encroachment :

Provided that nothing in this section shall prevent the encroacher from instituting a suit in the Civil Court having jurisdiction that the religious institution has no title to the land or building.

(5) Where no appeal against an order of the Deputy Commissioner has been preferred under sub-section (1) or where an appeal has been preferred and dismissed, the Assistant Commissioner may remove the encroachment and obtain possession of the land or buildings encroached upon. Any Police Officer whose help is required for this purpose shall be bound to render the necessary help to the Assistant Commissioner.

80. Eviction of lessees, licensees or mortgagees with possession in certain cases.—(1) Where the Assistant Commissioner having jurisdiction over the area in which the religious institution is situated is of the view that the lessee, licensee or mortgagee with possession of any land belonging to the religious institution, which is appurtenant to or adjoins the religious institution or any sacred tank, well, spring or water-course, appurtenant to the religious institution, whether situated within or outside the precincts thereof or any space within or outside the prakarams, mantapams, courtyards or corridors of the religious institutions, has taken any action which has marred or is likely to mar the artistic appearance or the religious atmosphere of the religious institution, the Assistant Commissioner shall report the fact together with relevant particulars to the Deputy Commissioner having jurisdiction over the area in which the religious institution is situated.

[4th September 1959]

(2) The Deputy Commissioner, if satisfied that the artistic appearance or the religious atmosphere of the religious institution has been marred or is likely to be marred by the action of the lessee, licensee, or mortgagee with possession shall cause to be served on the lessee, licensee or mortgagee concerned a notice calling on him to show cause before a certain date why an order terminating the lease or licence or cancelling the mortgage and requiring the lessee, licensee or mortgagee, as the case may be, to deliver possession of the property which is the subject of the lease, licence or mortgage to the trustee before a date specified in the notice should not be made. A copy of the notice shall also be sent to the trustee of the religious institution concerned.

(3) The notice referred to in sub-section (2) shall be served in such manner as may be prescribed.

(4) After considering the objections, if any, of the lessee, licensee or mortgagee, received within the period specified in the notice referred to in sub-section (2), the Deputy Commissioner may, if he decides that the artistic appearance or the religious atmosphere of the religious institution has been marred or is likely to be marred by the action of the lessee, licensee or mortgagee, by order, terminate the lease or licence or cancel the mortgage and require the lessee, licensee or mortgagee to deliver possession of the property which is the subject of the lease, licence or mortgage to the trustee, before a date specified in the order.

(5) The order of the Deputy Commissioner shall be in writing and shall contain the grounds on which he has passed the order.

81. Appeals against orders of Deputy Commissioner under section 80.—(1) Any person aggrieved by an order passed by the Deputy Commissioner under section 80 may, within thirty days from the date of the receipt by him of such order, prefer an appeal in writing to the Commissioner.

(2) On such appeal being preferred, the Commissioner may order stay of further proceedings in the matter pending decision on the appeal.

(3) The Commissioner shall call for the records of the case from the Deputy Commissioner and after giving notice in the manner prescribed to the appellant and the trustee of the religious institution and if necessary after making such further inquiry as he thinks fit, shall decide the appeal.

(4) The decision of the Commissioner and subject to such decision, an order of the Deputy Commissioner shall be final and shall be conclusive evidence that the artistic appearance or the religious atmosphere of the religious institution has been marred or is likely to be marred.

[4th September 1959]

(5) Where no appeal against an order of the Deputy Commissioner has been preferred under sub-section (1) or where such an appeal has been preferred and dismissed, the Assistant Commissioner may enter into possession of the land after a specified date and the trustee of the religious institution shall forthwith take steps for restoring the artistic appearance or religious atmosphere of the religious institution. Any Police Officer whose help is required by the Assistant Commissioner for obtaining possession of the land shall be bound to render the necessary help.

82. Payment of compensation.—(1) Where, in pursuance of any order passed under the foregoing provisions of this Chapter, any lessee, licensee or mortgagee with possession loses possession of any land, there shall be paid compensation, the amount of which shall be determined by the Tribunal constituted under section 83 in the manner, and in accordance with the principles hereinafter set out, that is to say—

(a) at the commencement of the proceedings before the Tribunal, the trustee of the religious institution and the person to be compensated shall state what in their respective opinion is a fair amount of compensation.

(b) The Tribunal in making its award shall have regard to the nature of the property, the use to which it has been put, the rent, fee or other income payable in accordance with the terms of the lease, licence or mortgage, as the case may be.

(c) The compensation awarded by the Tribunal shall not exceed the amount, if any, payable by the lessee or licensee for the unexpired period of the lease or licence and in the case of a mortgage, the amount secured by the mortgage together with the interest due thereon.

(2) The compensation awarded by the Tribunal shall be payable out of the funds of the religious institution after the trustee obtains the permission of the Deputy Commissioner in accordance with the provisions of this Act.

(3) Save as provided in this section and in any rules made under this Act, nothing contained in any law for the time being in force shall apply to awards under this section.

83. Constitution of Tribunals.—(1) The Government shall constitute as many Tribunals as may be necessary for the purposes of this Chapter.

(2) Each Tribunal shall consist of such number of members not exceeding three as may be determined by the Government, and if the number of such members is more than one, one of them shall be appointed as the Chairman by the Government.

(3) Each Tribunal shall have such jurisdiction and over such area as the Government may, by notification, from time to time determine.

[4th September 1959]

(4) The qualification to be possessed by persons for appointment as members of a Tribunal and the conditions of service of such members shall be such as may be prescribed.

(5) Every Tribunal shall have the same powers as are vested in a Civil Court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), when trying a suit.

(6) If for any reason a vacancy (other than a temporary absence) occurs in the office of the Chairman of any Tribunal or any other member of any Tribunal, then the Government shall appoint another person in accordance with the provisions of this Act to fill the vacancy and the proceedings may be continued before the Tribunal from the stage at which the vacancy is filled.

(7) No act or proceeding before any Tribunal shall be called in question in any manner on the ground merely of the existence of any vacancy in or defect in the constitution of, such Tribunal.

84. Suits against award.—Any party aggrieved by an award of the Tribunal under section 82 may, within ninety days from the date of the receipt of the award by him, institute a suit in the Civil Court having jurisdiction over the area in which the religious institution is situated.

85. Protection of action taken under this Chapter.—(1) No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against any person for anything which is, in good faith, done or intended to be done in pursuance of the provisions of this Chapter or any order made in pursuance of any of those provisions.

(2) No suit or other legal proceeding shall lie against the Tribunal, Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner for any damage caused or likely to be caused by anything, in good faith, done or intended to be done in pursuance of the provisions of this Chapter or any order made in pursuance of any of those provisions.

CHAPTER VIII—BUDGETS, ACCOUNTS AND AUDIT.

86. Budgets of religious institutions.—(1) The trustee of every religious institution shall, before the end of March in each year, submit, in such form as may be specified by the Commissioner, a budget showing the probable receipts and disbursements of the institution during the following fasli year :—

(a) to the Commissioner in the case of maths and specific endowments attached to maths;

(b) to the Deputy Commissioner in the case of institutions included in the Kst published under section 46;

(c) to the Area Committee through the Assistant Commissioner in the case of other institutions;

[4th September 1959]

(2) Every such budget shall make adequate provision for—

(a) the due maintenance of the objects of the institution and the proper performance of the services therein;

(b) the due discharge of liabilities of loans binding on the institution;

(c) the repair and renovation of the buildings connected with the institution, the provision made under this clause not being less than twenty-five per centum of the surplus in the income of the institution for the year;

(d) the contribution to the reserve fund of the institution at such per centum of the income as the Commissioner may fix;

(e) the maintenance of a working balance.

(3) The Commissioner, Deputy Commissioner or Area Committee, as the case may be, may, after giving notice to the trustee in the prescribed manner and after considering his representations, if any, make such alterations, omissions, or additions, in the budget as he or it may deem fit.

(4) Any trustee may, within one month from the date of the receipt by him of the order under sub-section (3), appeal against that order—

(a) where the order has been made by the Area Committee, to the Deputy Commissioner;

(b) where the order has been made by the Deputy Commissioner, to the Commissioner;

(c) where the order has been made by the Commissioner, to the Government.

(5) If, in the course of a fasli year, the trustee finds it necessary to modify the provisions made in the budget in regard to the receipts or to the distribution of the amounts to be expended under the different heads, he may submit to the Commissioner, Deputy Commissioner, or Area Committee, through the Assistant Commissioner, as the case may be, his supplemental or revised budget, provided that no alteration shall be made in the amount allotted for discharge of liabilities and loans or in the working balance, and the Commissioner, Deputy Commissioner, or Area Committee, as the case may be, may make such alterations, omissions or additions as provided in sub-section (3).

(6) The trustee shall, within two months after the close of each fasli year, submit to the Commissioner, Deputy Commissioner or Area Committee, through the Assistant Commissioner, as the case may be, in such form as may be fixed by the Commissioner, a statement of actual receipts and disbursements relating to that fasli year, with particulars of expenditure, if any, incurred without sanction and explaining the necessity therefor or the urgency thereof. The Commissioner, Deputy Commissioner or Area Committee, as the case may be, may, after considering the explanation of the trustee, approve and ratify such expenditure, if such expenditure was beneficial or necessary to the institution.

[4th September 1959]

87. Accounts and Audit.—(1) The trustee of every religious institution shall keep regular accounts of all receipts and disbursements. Such accounts shall be kept for each fasli year separately and in such form and shall contain such particulars as may be specified by the Commissioner.

(2) The accounts of every religious institution shall be audited by auditors appointed in the prescribed manner and such auditors shall be deemed to be public servants within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code.

(3) The accounts of every religious institution, the annual income of which as calculated for the purposes of section 92 for the fasli year immediately preceding is not less than sixty thousand rupees, shall be subject to concurrent audit, that is to say, the audit shall take place as and when the expenditure is incurred. The accounts of every other religious institution, the annual income of which calculated as aforesaid for the fasli year immediately preceding is not less than one thousand rupees, shall be audited annually, or if the Commissioner so directs in any case or class of cases at shorter intervals.

(4) The accounts of any other religious institution, the annual income of which calculated as aforesaid for the fasli year immediately preceding is more than two hundred rupees but less than one thousand rupees shall be audited departmentally and no fee shall be levied therefor.

(5) The accounts of any other religious institution shall also be audited, if the Commissioner so directs, whenever in his opinion such an audit is necessary. The cost of such audit shall be payable by the institution concerned and such cost shall not exceed the rate determined by the Commissioner under sub-section (2) of section 92 and it shall be notified and recovered in the same manner as prescribed in section 94.

(6) It shall be the duty of the trustee of the institution concerned and all officers and servants working under him, his agent and any person having concern in the administration of the institution, to produce before the auditors, all accounts, records, correspondence, plans and other documents and property and moneys relating to the institution to furnish them with such information as may be required, and to afford them all such assistance and facilities as may be necessary or reasonable and as may be required in regard to the audit of the accounts of the institution.

88. Authority to whom Audit Report is to be submitted.—After completing the audit for any fasli year or shorter period, or for any transaction or series of transactions, as the case may be, the auditor shall send a report—

(a) to the Commissioner in respect of maths and specific endowments attached to maths;

4th September 1959]

(b) to the Deputy Commissioner in respect of institutions included in the list published under section 46; and

(c) to the Assistant Commissioner in respect of other institutions.

89. Contents of Audit Report.—(1) The auditor shall specify in his report all cases of irregular, illegal or improper expenditure, or of failure to recover moneys due or other property belonging to the religious institution or of loss or of waste of money or other property thereof, caused by neglect or misconduct or misapplication or collusion or fraudulent transactions or breach of trust on the part of the trustee or any other person.

(2) The auditor shall also report on such other matters relating to the accounts as may be prescribed, or on which the Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner, as the case may be, may require him to report.

90. Rectification of defects disclosed in audit and order of surcharge against trustee, etc.—(1) The Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner, as the case may be, shall send a copy of every audit report relating to the accounts of a religious institution to the trustee thereof, and it shall be the duty of such trustee to remedy any defects or irregularities pointed out by the auditor and report the same to the Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner, as the case may be.

(2) If, on a consideration of the audit report and the report of the trustee and after such inquiry as may be necessary, the Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner, as the case may be, thinks that the trustee or any other person was guilty of irregular, illegal or improper expenditure, or of loss or waste of money or other property thereof caused by failure to recover moneys due or other property belonging to the religious institution or by neglect or misconduct or misapplication or collusion or fraudulent transactions or breach of trust, the Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner, as the case may be, may after giving notice to the trustee or such person to show cause why an order of surcharge should not be passed against him and after considering his explanation, if any, by order certify the amount so spent or the amount or value of the property so lost or wasted, and direct the trustee or such person to pay within a specified time such amount or value personally :

Provided that if, in respect of any expenditure or dealing with the property of the institution, the trustee or such person had obtained the directions of the Commissioner, Deputy Commissioner, or Assistant Commissioner, as the case may be, and had acted in accordance with such directions, he shall not be held liable.

(3) The Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner, as the case may be, shall forward a copy of the order under sub-section (2) with the reasons for the same by registered post to the trustee or person concerned.

[4th September 1959]

(4) The trustee or other person aggrieved by such order may, within thirty days of the receipt by him of the order, either—

(a) apply to the court to modify or set aside the order, and the court, after taking such evidence as is necessary, may confirm, modify or remit the surcharge with such orders as to costs as it may think appropriate in the circumstances, or

(b) in lieu of such application, may appeal to the Government who shall pass such orders as they think fit.

(5) Neither the court, nor the Government to which or to whom an application or appeal is made under sub-section (4) shall have power to stay the operation of the order pending the disposal of the application or appeal.

(6) An order of surcharge under this section against a trustee shall not bar a suit for accounts against him except in respect of the matter finally dealt with by such order.

(7) The Collector of the district in which is situated any property of the trustee or other person from whom an amount is recoverable by way of surcharge shall, on a requisition made by the Commissioner, recover such amount as if it were an arrear of land revenue and pay the same to the religious institution concerned.

(8) Where the Commissioner is satisfied that the trustee or other person with intent to defeat or delay the execution of any order that may be made under sub-section (2) or sub-section (4)—

(a) is about to dispose of the whole or any part of his property; or

(b) is about to remove the whole or any part of his property from the jurisdiction of the Commissioner, the Commissioner may, unless adequate security is furnished, apply to the court pending the decision of the court or Government for conditional attachment of the said property or such part thereof, as he thinks necessary.

91. *Chapter to apply notwithstanding provision in scheme.*—The provisions of this chapter shall apply to every religious institution, notwithstanding anything to the contrary contained in any scheme settled or deemed to have been settled under this Act.

CHAPTER IX—FINANCE.

92. *Religious institutions to pay an annual contribution to the Government.*—(1) Every religious institution shall, from the income derived by it, pay to the Commissioner annually such contribution not exceeding seven per centum of its income as may be prescribed . . . in respect of the services rendered by the Government and their officers and for defraying the expenses incurred on account of such services.

[4th September 1959]

(2) Every religious institution, the annual income of which, for the fasli year immediately preceding as calculated for the purposes of the levy of contribution under sub-section (1), is not less than one thousand rupees, shall pay to the Commissioner annually, for meeting the cost of auditing its accounts, such further sum not exceeding one and a half per centum of its income as the Commissioner may determine.

(3) The annual payments referred to in sub-sections (1) and (2) shall be made, notwithstanding anything to the contrary contained in any scheme settled or deemed to have been settled under this Act for the religious institution concerned.

(4) The Government shall pay the expenses incurred for the purposes of this Act, including the—

(i) expenses of Area Committees,

(ii) expenses of Consultative Committees and sub-committees thereof, constituted by the Government or by any officer or authority subordinate to the Government and specially authorized by them in this behalf,

(iii) cost of the publication of journals, books, annuals and descriptive accounts relating to religious institutions.

93. *Recovery of costs and expenses incurred on legal proceedings.*—Notwithstanding anything contained in sub-section (1) of section 102, all costs, charges and expenses incurred by the Government, the Commissioner, a Deputy Commissioner, an Area Committee, or an Assistant Commissioner as a party to, or in connexion with, any legal proceeding in respect of any religious institution shall be payable out of the funds of such institution, except in cases where a liability to pay the same has been laid on any party or other person personally and the right to reimbursement under this section has been negatived in express terms.

94. *Assessment and recovery of contributions, costs, charges and expenses.*—(1) The contributions, costs, charges and expenses payable under sections 92 and 93 shall be assessed on and notified to the trustee of the religious institution concerned in the prescribed manner:

Provided that if for any reason any portion of the contribution, costs, charges and expenses has escaped assessment, the Commissioner may, within the prescribed period, serve on the trustee a notice assessing him to the portion of the contribution, costs, charges or expenses, as the case may be, due and demanding payment thereof within fifteen days from the date of such service; and the provisions of this Act and the rules made thereunder shall, so far as may be, apply as if the assessment was made in the first instance.

(2) (a) Such trustee may, within fifteen days from the date of the receipt of the notice under sub-section (1) or under the proviso thereto or within such further time as may be granted by the Commissioner, prefer his objection thereto, if any, to the Commissioner

[4th September 1959]

in writing. Such objection may relate either to his liability to pay or to the amount specified in the notice. The Commissioner shall consider such objection and give his decision confirming, withdrawing or modifying his original notice.

(b) Within one month from the date of the receipt of the notice of assessment, or when objection has been preferred, within one month from the date of the decision of the Commissioner, or within such further time as may be granted by him, such trustee shall pay the amount specified in the notice under sub-section (1) or under the proviso thereto or the amount as fixed by the Commissioner on objection.

(3) If the trustee fails to pay the amount aforesaid within the time allowed, the Collector of the district in which any property of the religious institution is situated shall, on requisition made to him in the prescribed manner by the Commissioner and subject to the provisions of this section, recover such amount as if it were an arrear of land revenue.

(4) (a) On receipt of a requisition under sub-section (3), the Collector shall issue a notice to the trustee concerned—

(i) requiring him, within fifteen days from the date of the service thereof, to pay the amount mentioned in the requisition and specified in the notice; and

(ii) stating that on default, such amount will be recovered as if it were an arrear of land revenue.

(b) If, within the period of fifteen days aforesaid, the amount demanded is not paid, the Collector shall proceed to recover the amount specified in the notice (with the charges of collection) as if it were an arrear of land revenue.

(5) The Collector shall, on receipt of a requisition under sub-section (3), withhold the amount mentioned therein out of the tasdik or any other allowance or amount payable by the Government to the religious institution concerned but where the tasdik or other allowance or amount is insufficient for the purpose, the Collector shall withhold the tasdik or other allowance or amount available and recover the balance as if it were an arrear of land revenue.

(6) Places of worship, including temples and tanks and places where utsavams are performed, idols, vahanams, jewels and such vessels and other articles of the religious institution as may be necessary in accordance with the usage of the institution for purposes of worship or processions shall not be liable to be proceeded against in pursuance of sub-sections (3), (4) and (5).

(7) Instead of selling the property after attachment thereof under the provisions of the Madras Revenue Recovery Act, 1864 (Madras Act II of 1864), it shall be open to the Collector at the instance of the Commissioner to appoint a Receiver to take possession of the property or such portion thereof as may be necessary and collect the income thereof until the amount sought to be

4th September 1959]

recovered is realized. The remuneration, if any, paid to the Receiver, and the other expenses incurred by him shall be paid out of the income of the institution concerned.

(8) No suit, prosecution or other legal proceeding shall be entertained in any Court of law against the Government or any officer or servant of the Government for anything done or intended to be done in good faith in pursuance of this section.

95. *Contribution not to be levied in certain cases.*—It shall not be competent for the Commissioner to levy any contribution for more than three faslis immediately preceding the fasli in which a notice of assessment is issued under section 94.

CHAPTER X—ENDOWMENTS ADMINISTRATION FUND.

96. *Religious and Charitable Endowments Administration Fund.*—(1) There shall be established a Fund to be called the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Administration Fund. The Fund shall vest in the Commissioner.

(2) The assets which devolved on the Government under section 101 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951), the sums which may be transferred to the Commissioner by the Government, the sums due to the Government under the said Act, the contributions payable under sub-section (1) of section 92 and the further sums payable under sub-section (2) of section 92 shall, when realized, be credited to the said Fund. It shall be lawful for the Commissioner to accept to the credit of the said Fund grants or loans from the Government and grants from any private person. The Commissioner shall, out of the said Fund, repay to the Government sums paid by the Government under . . . sub-section (4) of section 92 and loans received from the Government.

97. *Creation of Hindu Religious and Charitable Endowments documents.*—Notwithstanding anything containing in any Act, or to create a Fund to be called the Hindu Religious and Charitable Endowments Common Good Fund out of the contributions voluntarily made by the religious institutions from their surplus funds or by any person for the renovation and preservation of needy temples and their buildings and paintings and for the promotion and propagation of tenets common to all or any class of religious institutions.

(2) The said Fund shall be vested in, and administered by, the Commissioner in such manner as may be prescribed.

CHAPTER XI—MISCELLANEOUS.

98. *Public officers to furnish copies of or extracts from certain documents.*—Notwithstanding anything containing in any Act, or rule having the force of law, all public officers having custody of

[4th September 1959]

any record, register, report or other document relating to a religious institution or any movable or immovable property of such institution, shall furnish such copies of or extracts from the same as may be required by the Commissioner, Deputy Commissioner, Area Committee or Assistant Commissioner.

99. Power to inspect.—The Commissioner, a Deputy Commissioner or an Assistant Commissioner shall, subject to such conditions and restrictions as may be prescribed, be entitled at all reasonable times, to inspect in any public office any record, register or other document, relating to a religious institution, or any movable or immovable property of such institution.

100. Bequest under will for benefit of religious institution.—

(1) Where under any will, a bequest has been made in favour of a religious institution or where such bequest itself creates a religious institution, it shall be the duty of the executor under the will to forward a copy thereof to the Deputy or Assistant Commissioner of the division, where such will may have been or is required to be, registered.

(2) No probate of any such will or letters of administration with such will annexed shall be granted by any Court unless it is satisfied that a copy of such will has been forwarded to the Deputy or Assistant Commissioner as provided by sub-section (1).

101. Putting Trustee or Executive Officer in possession.—

(1) Where a person has been appointed—

(a) as trustee or executive officer of a religious institution, or

(b) to discharge the functions of a trustee of a religious institution in accordance with the provisions of this Act, . . . in any scheme framed by the Board before the 30th September 1951, and such person is resisted in, or prevented from, obtaining possession of religious institution or of the records, accounts and properties thereof, by a trustee, office-holder or servant of the religious institution who has been dismissed or suspended from his office or is otherwise not entitled to be in possession or by any person claiming or deriving title from such trustee, office-holder or servant, not being a person claiming in good faith to be in possession on his own account or on account of some person not being such trustee, office-holder or servant, any Presidency Magistrate or any Magistrate of the first class in whose jurisdiction such institution or property is situated shall, on application by the person so appointed, and on the production of the order of appointment, and where the application is for possession of property, of a certificate by the Commissioner in the prescribed form setting forth that the property in question belongs to the religious institution, direct delivery to the person appointed as aforesaid of the possession of such religious institution, or the records, accounts and properties thereof, as the case may be:

4th September 1959]

Provided however that before issuing any such certificate in respect of any property the Commissioner shall give notice to the trustee, office-holder or servant of the religious institution, as the case may be, of his intention to issue the certificate and consider the objections, if any, of such trustee, office-holder or servant:

Provided further that for the purpose of proceedings under this sub-section, the certificate aforesaid shall be conclusive evidence that the properties to which it relates belong to the religious institution:

Provided also that nothing contained in this sub-section shall bar the institution of a suit by any person aggrieved by an order under this sub-section for establishing his title to the said property.

Explanation.—A person claiming under an alienation contrary to the provisions of section 34 or 41 shall not be regarded as a person claiming in good faith within the meaning of this sub-section.

(2) The Presidency Magistrate or the Magistrate of the first class referred to in sub-section (1) may, pending disposal of an application for directing delivery to the person appointed of the possession of the properties mentioned in the certificate by the Commissioner, appoint a Receiver to take possession of such properties or such portion thereof as may be necessary. The remuneration, if any, paid to the Receiver and other expenses incurred by him shall be paid out of the income of the religious institution concerned.

102. Cost of proceedings, etc.—(1) The costs, charges and expenses of and incidental to any suit, appeal or application to a Court under this Act shall be in the discretion of the Court, which may, subject to the provisions of section 93, direct the whole or any part of such costs, charges and expenses to be met from the property or income of the religious institution or endowment concerned or to be borne and paid in such manner and by such persons as it thinks fit.

(2) The costs, charges and expenses of and incidental to any appeal, application or other proceeding before the Commissioner or a Deputy Commissioner shall be in his discretion and he shall have full power to determine by whom or out of what funds and to what extent such costs, charges and expenses are to be paid; and the order passed in this regard may be transferred for execution to the Court and shall be executed by the Court as if the order had been passed by itself if and in so far as the Court considers the order to be a reasonable one.

103. Trustee not to lend or borrow moneys without sanction.—No trustee shall either lend moneys of, or borrow moneys for the purpose of, or on behalf of, the religious institution of which he is the trustee except with the sanction of such authority and subject to such conditions and limitations as may be prescribed.

[4th September 1959]

Explanation.—For the purposes of this section, trustee includes the executive officer or other person in whom the administration of a religious institution is vested.

104. *Court-fees to be paid as prescribed by schedule.*—Notwithstanding anything contained in the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955 (Madras Act XIV of 1955), the proper fees for the documents described in columns (1) and (2) of the schedule shall be the fees indicated in column (3) thereof.

105. *Saving.*—Nothing contained in this Act shall—

(a) save as otherwise expressly provided in this Act or the rules made thereunder, affect any honour, emolument or perquisite to which any person is entitled by custom or otherwise in any religious institution, or its established usage in regard to any other matter; or

(b) authorize any interference with the religious and spiritual functions of the head of a math including those relating to the imparting of religious instruction or the rendering of spiritual service.

106. *Removal of discrimination in the distribution of prasadam or theerthams.*—Notwithstanding anything in this Act or in any text, rule or interpretation of Hindu law, or any custom or usage as part of that law or in any other law or in any decree of Court, there shall be no discrimination in the distribution of any prasadam or theertham in any religious institution on grounds only of . . . caste, sex, place of birth or any of them.

Explanation.—In this section—

(a) “*Prasadam*” means any cooked rice . . . or other eatable, any fruit, flower, leaf, vibuthi, kumkumam, tulsi, yilvam, turmeric, sandalpaste and includes such other thing as the Government may, by notification specify.

(b) “*Theertham*” means sacred water, jaggery water or milk and includes such other liquid as the Government may, by notification specify.

107. *Act not to affect rights under Article 26 . . . of the Constitution.*—Nothing contained in this Act shall, save as otherwise provided in section 106 and in clause (2) of Article 25 of the constitution, be deemed to confer any power or impose any duty in contravention of the rights conferred on any religious denomination or any section thereof by . . . Article 26 of the Constitution.

108. *Bar of suits in respect of administration or management of religious institutions, etc.*—No suit or other legal proceeding in respect of the administration or management of a religious institution or any other matter or dispute for determining or deciding

[4th September 1959]

which provision is made in this Act shall be instituted in any Court of Law, except under, and in conformity with, the provisions of this Act.

109. *Property of religious institution not to vest under the law of limitation after the 30th September 1951.*—Nothing contained in any law of limitation for the time being in force shall be deemed to vest in any person the property or funds of any religious institution which had not vested in such person or his predecessor-in-title before the 30th September 1951.

110. *Procedure and powers at inquiries under Chapters V and VI.*—(1) Where a Commissioner or a Deputy Commissioner makes an inquiry or hears an appeal under Chapter V or Chapter VI, the inquiry shall be made and the appeal shall be heard, as nearly as may be, in accordance with the procedure applicable under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) to the trial of suits or the hearing of appeals, as the case may be.

(2) The provisions of the Indian Evidence Act, 1872 (Central Act I of 1872), and the Indian Oaths Act, 1873 (Central Act X of 1873), shall apply to such inquiries and appeals.

(3) The Commissioner or a Deputy Commissioner holding such an inquiry or hearing such an appeal shall be deemed to be a person acting judicially within the meaning of the Judicial Officers Protection Act, 1850 (Central Act XVIII of 1850).

111. *Notifications, Orders, etc., under Act not to be questioned in Court of Law.*—Save as otherwise expressly provided in this Act, no notification or certificate issued, order passed, decision made, proceedings or action taken, scheme settled, or other thing done under the provisions of this Act by the Government, the Commissioner or a Deputy Commissioner, an Area Committee, or an Assistant Commissioner, shall be liable to be questioned in any Court of Law.

112. . . . *Audit report, etc., to be submitted to Area Committee through Assistant Commissioner.*—Any . . . audit report, accounts, returns, reports or other documents and any information required to be submitted to, or called for by, an Area Committee in respect of an institution in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties and all communications intended for an Area Committee shall be sent to the Assistant Commissioner concerned and shall be placed by him before the Committee at its next meeting, together with his remarks or recommendation thereon, if any.

113. *Power of Assistant Commissioner to act for Area Committee in an emergency.*—The Assistant Commissioner may, in cases of emergency or in cases where he is satisfied that the Area Committee has failed or omitted to discharge any of its duties or to perform any of its functions under this Act, do or direct the

[4th September 1959]

doing of any act, which would ordinarily have to be done by the Area Committee if the immediate doing of such act is, in his opinion, necessary in the interests of a religious institution :

Provided that any action taken or direction issued by the Assistant Commissioner shall not be inconsistent with any of the provisions of this Act :

Provided further that the Assistant Commissioner shall report the action taken or direction issued under this section and the reasons therefor to the Commissioner.

114. Power of Government to call for records and pass orders.—

(1) The Government may call for and examine the record of the Commissioner or any Deputy or Assistant Commissioner of any Area Committee or of any trustee in respect of any proceeding, not being a proceeding in respect of which a suit or an appeal or application to a Court or an appeal to the Government is provided by this Act, to satisfy themselves as to the regularity of such proceeding or the correctness, legality or propriety of any decision or order passed therein; and if, in any case, it appears to the Government that any such decision or order should be modified, annulled, reversed or remitted for reconsideration, they may pass orders accordingly :

Provided that the Government shall not pass any order prejudicial to any party unless he has had a reasonable opportunity of making his representations.

(2) The Government may stay the execution of any such decision or order, pending the exercise of their powers under subsection (1) in respect thereof.

(3) No application to the Government for the exercise of their power under this section shall be made in respect of any matter unless an application had already been made in respect of the same matter to the Commissioner under section 21 and had been disposed of by him.

(4) Every application to the Government for the exercise of their power under this section shall be preferred within three months from the date on which the order or proceeding to which the application relates was communicated to the applicant.

115. Limitation.—In computing the period of limitation prescribed under this Act for any proceeding, suit, appeal or application for revision against any order or decree passed under this Act, the time requisite for obtaining a certified copy of such order or decree shall be excluded.

*Explanation.—*For the purposes of this section, order includes any annexure to such order.

116. Power to make rules.—(1) The Government may, by notification, make rules to carry out the purposes of this Act.

[4th September 1959]

(2) Without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(i) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(ii) the form and manner in which applications and appeals should be submitted to the Government, the Commissioner, or a Deputy or an Assistant Commissioner;

(iii) the powers of the Government, the Commissioner, or a Deputy or an Assistant Commissioner to hold inquiries, to summon and examine witnesses and to compel the production of documents;

(iv) the inspection of documents and the fees to be levied for such inspection;

(v) the fees to be levied for the issue and service of processes and notices;

(vi) the grant of certified copies and the fees to be levied therefor;

(vii) the budgets, reports, accounts, returns or other information to be submitted by trustees;

(viii) the convening of meetings of trustees and the quorum for and the conduct of business at, such meetings;

(ix) the manner in which the opinions of trustees shall be ascertained otherwise than at meetings;

(x) the proper collection of the income of, and the incurring of expenditure by, religious institutions;

(xi) the custody of the moneys of religious institutions, their deposit in, and withdrawal from, banks, and the investment of such moneys;

(xii) the custody of jewels and other valuables and documents of religious institutions;

(xiii) the manner in which and the period for which leases of properties of religious institutions shall be made;

(xiv) the manner in which the accounts of religious institutions shall be audited and published, the time and place of audit and the form and contents of the auditor's report;

(xv) the method of calculating the income of a religious institution for the purpose of levying contribution and the rate at which it shall be levied;

(xvi) the security, if any, to be furnished by officers and servants employed for the purposes of this Act;

(xvii) the preservation, maintenance, management and improvement of the properties and buildings of religious institutions including architectural, sculptural and epigraphical features;

(xviii) the inspection and supervision of the properties and buildings of religious institutions, the reports to be submitted by persons making such inspection and supervision and the fees leviable for such inspection, supervision and report;

[4th September 1959]

- (xix) the preservation of the images in temples;
- (xx) the grant of travelling and halting allowances to the members of the Area Committees or to the trustees;
- (xxi) the grant of travelling and halting allowances to the members of—
 - (a) the Advisory Committee; and
 - (b) the Consultative Committees or sub-committees thereof constituted under sub-section (4) of section 92;
- (xxii) the preparation and sanction of the estimates and acceptance of tenders, in respect of public works and for supplies in religious institutions;
- (xxiii) the qualifications to be possessed by the officers and servants for appointment to non-hereditary offices in religious institutions, the qualifications to be possessed by hereditary servants for succession to office and the conditions of service of all such officers and servants;
- (xxiv) the manner of proof of the fact that a person professes Hindu religion for the purposes of this Act;
- (xxv) the grant of pensions or gratuities to officers and servants of the Board who retired before the 30th September 1951; and
- (xxvi) the grant of gratuities to the heirs of deceased officers and servants of the Board including those who had retired before the 30th September 1951.

(3) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made or issued, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

CHAPTER XII—TRANSITIONAL.

117. Construction of reference to the Board, President or Commissioner.—Any reference to the Board or its President or a Commissioner thereof contained in any enactment in force in the State of Madras or in any notification, order, scheme, rule, form or by-law made under any such enactment and in force in the State, shall, on and from the 30th September 1951, be construed as a reference to the Commissioner appointed or deemed to have been appointed under this Act.

118. Repeals and savings.—(1) The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951) (hereinafter in this section referred to as the said Act) is hereby repealed.

[4th September 1959]

(2) Notwithstanding the repeal of the said Act by sub-section (1)—

(a) all rules made, or deemed to have been made, notifications or certificates issued or deemed to have been issued, orders passed or deemed to have been passed, decisions made or deemed to have been made, proceedings or action taken or deemed to have been taken, schemes settled or deemed to have been settled and things done or deemed to have been done by the Government, the Commissioner, a Deputy Commissioner, an Area Committee or an Assistant Commissioner under the said Act, shall, in so far as they are not inconsistent with this Act, be deemed to have been made, issued, passed, taken, settled or done by the appropriate authority under the corresponding provisions of this Act, and shall have effect accordingly;

(b) (i) if any provision contained in any scheme settled or deemed to have been settled under the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927), including a scheme settled under section 92 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), and in force immediately before the 30th September 1951 is repugnant to any provision contained in this Act or the rules made thereunder, the latter provision shall prevail, and the former provision shall, to the extent of the repugnancy, be void;

(ii) all powers conferred and all duties imposed by such scheme on any Court or Judge or any other person or body of persons not being a trustee or trustees or an honorary officer or servant of the religious institution or endowment, shall be exercised, and discharged by the Commissioner, Deputy Commissioner, the Area Committee or the Assistant Commissioner, as the case may be, in accordance with the provisions of this Act;

(c) all orders made under section 67 of the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927), shall, notwithstanding that they are inconsistent with this Act, continue in force, but any such order may at any time be modified or cancelled by the Deputy Commissioner if it is an order made under sub-section (1) or sub-section (3) of that section and by the Commissioner if it is an order made under sub-section (4) or sub-section (5) of that section; and any person aggrieved by any modification or cancellation made by the Deputy Commissioner may prefer an appeal to the Commissioner within such time as may be prescribed.

(3) The mention of particular matters in this section shall not be held to prejudice or affect the general application of sections 8 and 18 of the Madras General Clauses Act, 1891 (Madras Act I of 1891), with regard to the effect of repeals.

119. Conditions of service of certain persons.—(1) The conditions of service of persons appointed under sub-section (1) of section 104 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951) shall be regulated by

[4th September 1959]

rules made by the Government from time to time as if they had entered the service of the Government on the date of their first entertainment as a member of the Board or as its subordinate, as the case may be.

(2) To those not so appointed, the Government may accord such relief by way of pension, gratuity, provident fund or leave with allowances as they may, in their discretion, deem fit.

(3) No Court shall entertain any suit or application for damages or compensation by any member of the Board or any of its subordinates affected by sub-section (1) of section 101 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XLIX of 1951), or for the variation of the relief, if any, granted under sub-section (2) of this section.

120. Commissioner to repay certain sums to the Government.—Any sum paid by the Government before the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette* for the expenses of Consultative Committees or sub-committees thereof shall be repaid to the Government by the Commissioner from out of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Administration Fund under sub-section (2) of section 96 of this Act, as if sub-section (4) of section 92 of this Act were in force at all relevant times.

121. Travancore-Cochin Act XV of 1950 to cease to apply to certain institutions.—(1) The Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XV of 1950), as in force in the transferred territory immediately before the date of the commencement of this Act shall, on such commencement, cease to apply in relation to Hindu religious institutions and endowments except Incorporated Devaswoms and Unincorporated Devaswoms.

(2) Such cesser shall not affect—

- (a) the previous operation of such Act, or
- (b) any penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against such Act, or
- (c) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such penalty, forfeiture or punishment, and any such investigation, legal proceedings or remedy may be instituted, continued or enforced and any such penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this Act had not been passed.

(3) Subject to the provisions of sub-section (2), anything done or any action taken under any provision of such Act before the date of the commencement of this Act shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provision of this Act and shall continue to have effect accordingly unless and until superseded by anything done or any action taken under the corresponding provision of this Act.

[4th September 1959]

(4) Unless the context otherwise requires, the Madras General Clauses Act, 1891 (Madras Act I of 1891), shall apply for the interpretation of this Act in its application to the transferred territory.

(5) For the purpose of facilitating the application of this Act in the transferred territory, any Court or other authority may construe such Act with such alterations not affecting the substance as may be necessary or proper to adapt it to the matter before the Court or other authority.

(6) Any reference in any law which continues to be in force in the transferred territory after the date of the commencement of this Act to any provision ceasing to apply under sub-section (1) shall, in relation to the said territory, be construed as a reference to the corresponding provision in this Act.

(7) Any reference in this Act to a law which is not in force in the transferred territory shall, in relation to that territory, be construed as a reference to the corresponding law, if any, in force in that territory.

122. Power to remove difficulties.—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) All orders passed under sub-section (1) shall be laid before each House of the Legislature as soon as possible after they are made and shall be subject to such modifications whether by way of repeal or amendment as the Legislature may make in the same session or in the next session.

SCHEDULE.

Court-fees payable under the Act.

(See section 104.)

Section.	Description of document.	Proper fee.
(1)	(2)	(3)
	E. Suits.	
41 (2) (d) (ii) proviso.	Suit for determining whether the inam comprises both the melvaram and kudivaram or only melvaram.	50
53 (5)	Suit against order under section 53 (5)	50
59	Suit for removal of trustee of math or specific endowment attached to math.	50
70	Suit against order of Commissioner	50
73 (4)	Suit for the cancellation of the notification	50
84	Suit against award	50

[4th September 1959]

Section. (1)	Description of document. (2)	Proper fee. (3) RS.
II. APPLICATIONS TO COURT OR TRIBUNAL.		
<u>47</u> (4)	Application to Court against order of Commissioner..	<u>5</u>
<u>82</u> (1)	Application to the Tribunal	<u>5</u>
<u>90</u> (4) (a)	Application to Court against order of surcharge ..	<u>5</u>
<u>101</u>	Application for delivery of possession	<u>2</u>
III. APPEALS TO COURT.		
<u>70</u> (2)	Appeal to High Court	<u>50</u>
<u>72</u> (5)	Appeal to High Court	<u>50</u>
IV. APPLICATIONS TO GOVERNMENT, COMMISSIONER OR DEPUTY COMMISSIONER.		
<u>3</u> (4)	Application to Government for extending the provisions of the Act.	<u>25</u>
<u>21</u>	Application to Commissioner for revision .. .	<u>5</u>
<u>38</u> (1)	Application by trustee for recovery from person in possession of property of specific endowment.	<u>2</u>
<u>38</u> (2)	Application by person in such possession for recovery from person responsible in law for performance of service or charity.	<u>2</u>
<u>59</u> (1)	Application to Commissioner for consent to suit for removal of trustee of math or specific endowment attached to math.	<u>5</u>
<u>63</u>	Application for decision of dispute or matter under the section.	<u>5</u>
<u>64</u> (1)	Application for settlement of scheme by Deputy Commissioner.	<u>50</u>
<u>64</u> (5) (a)	Application to modify or cancel scheme settled under section 64 (1) or deemed to have been so settled.	<u>25</u>
<u>65</u> (1)	Application for settlement of scheme by the Commissioner.	<u>50</u>
<u>65</u> (4) (a)	Application to modify or cancel scheme settled under section 65 (1) or deemed to have been so settled.	<u>25</u>
<u>66</u> (1)	Application for order under the section .. .	<u>5</u>
<u>66</u> (2)	Application to modify or cancel order passed under section 66 (1) or deemed to have been so passed.	<u>5</u>
<u>69</u> (2)	Application to Commissioner to modify or cancel order passed under section 69 (1) or deemed to have been so passed.	<u>5</u>
<u>72</u> (6)	Application to Government to cancel notification of religious institution under Chapter VI.	<u>5</u>
<u>114</u>	Application to Government for revision .. .	<u>5</u>
<u>118</u> (2) (a)	Application for modification or cancellation of order under section 67 of the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1928.	<u>5</u>

4th September 1959]

Section. (1)	Description of document. (2)	Proper fee. (3) RS.
V. APPEALS TO GOVERNMENT, COMMISSIONER OR DEPUTY COMMISSIONER OR TRUSTEE.		
<u>22</u> (5)	Appeal to Government against order of Commissioner.	<u>5</u>
<u>26</u> (5)	Appeal to Commissioner against order of Deputy Commissioner.	<u>5</u>
<u>34</u> (4)	Appeal to Government against order of Commissioner regarding alienation of property.	<u>5</u>
<u>37</u>	Appeal to Government against order of Commissioner under section 36.	<u>5</u>
<u>38</u> (3)	Appeal to Government against order of Commissioner under section 38 (1) or (2).	<u>5</u>
<u>38</u> (3)	Appeal to Commissioner against order of Deputy Commissioner under section 38 (1) or (2).	<u>5</u>
<u>53</u> (5)	Appeal by trustee against order of punishment ..	<u>5</u>
<u>54</u> (4)	Appeal to Commissioner against order of Deputy Commissioner appointing temporary successor to hereditary trustee.	<u>5</u>
<u>55</u> (4)	Appeal to Deputy Commissioner against order of trustee under section 55 (3).	<u>5</u>
<u>56</u> (2)	Appeal to Deputy Commissioner by office-holder or servant against order of punishment passed by a trustee.	<u>5</u>
<u>56</u> (3)	Appeal to Commissioner by hereditary office-holder or servant against appellate order of Deputy Commissioner.	<u>5</u>
<u>58</u> (4)	Appeal to Deputy Commissioner against order of Area Committee regarding <i>dittam</i> .	<u>5</u>
<u>58</u> (4)	Appeal to Commissioner against appellate order of Deputy Commissioner.	<u>5</u>
<u>59</u> (2)	Appeal to Government against Commissioner's refusal to give consent.	<u>5</u>
<u>69</u> (1)	Appeal to Commissioner against order of Deputy Commissioner under Chapter V.	<u>5</u>
<u>79</u> (1)	Appeal to Commissioner against order of Deputy Commissioner.	<u>5</u>
<u>81</u> (1)	Appeal to Commissioner against order of Deputy Commissioner.	<u>5</u>
<u>86</u> (4)	Appeal against order regarding budget— (i) to Deputy Commissioner (ii) to Commissioner (iii) to Government	<u>5</u> <u>5</u> <u>5</u>
<u>90</u> (4) (b)	Appeal to Government against order of surcharge ..	<u>5</u>
<u>118</u> (2) (e)	Appeal to Commissioner against any modification or cancellation made by Deputy Commissioner.	<u>5</u>

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

[4th September 1959]

ANNEXURE.

MINUTES OF DISSENT.

The Bill which is apparently intended to carry out amendments to the Act relating to the administration of the Hindu Religious Endowments is not merely brought forward as just a few amendments to some sections of the old Act but actually to completely replace the old enactment with a new one. At the same time it suffers from the very serious defect of not being comprehensive enough to effectively remedy all the defects in the old enactment.

The above observation will clearly be seen in the matter relating to the provisions as regards the administration of maths in this Bill. Public opinion has been strongly expressing itself in the last few years and especially after Independence against the misuse of funds and malpractices found in many religious institutions.

There should be no interference with the right of worship or of belief in the given religious institutions. But it is necessary to see that under the name of religion, persons in possession of vast funds as administrative heads of religious institutions really put those funds to those religious observances or purposes of worship enjoined by the foundation document or usage of the institution, and not for any other personal purpose of the administrative head. In the light of modern conditions in a secular state therefore while protecting all religious rights and observances it would yet be correct to see that the surplus funds other than those actually needed for the institution are not misused but utilised for urgent and necessary public and charitable purposes at least. The provisions of this Bill do not go far enough to ensure this. At every turn Article 26 of the Constitution is invoked while it is however conceded that some control is necessary by bringing forward this very Bill.

By clause 4 of the Bill the Government wants power to exempt any religious institution. As no reasons are given for this exemption from the operation of the Bill there is every likelihood of its misuse and I feel that this clause should be dropped.

Vide sub-clause (3) of clause 33 even in the cases of breach of trust, fraudulent transaction, misappropriation and such similar acts cannot be proceeded against under the Penal Code as this sub-clause limits action only to collecting of surcharge. The very object of the Bill to prevent misuse of the funds of the Religious Institutions is defeated. This sub-clause should be suitably amended enabling penal provision.

In addition to the above I feel that the following should be clearly provided for in the Bill:—

(1) Area Committees should consist of peoples' representatives elected by a suitable and appropriate method;

[4th September 1959]

(2) The emoluments and conditions of service of temple servants must at least be raised to that of the Last Grade Government servants;

(3) The lease of temple lands should be made directly to tenants and tenants' co-operatives without intermediaries and suitable changes should be made in the Fixation of Fair Rent Act to make it applicable to all tenants of lands under the religious institutions;

(4) Jewels which are admittedly old and not at all in use belonging to the religious institutions may be taken over by the Board and unless retained as a relic may be disposed and the proceeds added to the funds of the religious institutions.

MADRAS,
19th August 1959.

N. K. PALANISAMY.

II

The Bill has been drafted on the same lines as the present Hindu Religious and Charitable Endowments Act of 1951 in force. It must be remembered that this Act was the subject of careful judicial scrutiny by the High Court of Madras and by the Supreme Court, in the Shirur Mutt Case, in respect of the provisions of the Act relating to the fundamental rights of Madathipathis as guaranteed by Articles 25 and 26 of the Constitution. Soon after the Supreme Court decision, there was an amendment of the Act in 1954 to give effect to the Supreme Court decision which held certain sections of the Act invalid. The amending Act of 1954 has been again subjected to judicial scrutiny by the High Court in the Udipi Mutt Case. The judgment of the High Court is reported in 1956 (1) M.L.J., p. 532. Even the amended sections such as sections 21, 30 (2), 31, 76 (5) have been held invalid. The present Bill gives effect to the decision of the High Court and at the same time, it has introduced other provisions which, according to the Government, are introduced to remove the difficulties found in the actual administration of the Act during the years 1951 to 1959.

The effect of these changes may be generally summed up as (1) increase of the powers of the Commissioner and other officers under him, (2) making the appointment of the Executive Officers a regular feature in temple administration and also making the Executive Officers servants of the Government, (3) reducing the status of the Trustees of temples, and on the whole, making the administration of the Religious Endowments fully departmentalised and centralized with the Commissioner as the pivot, subject to the control of the Minister for Religious Endowments. How far this principle and policy of the Bill is in consonance with the principle of the Secular State as conceived by the Constitution of India and the fundamental autonomy granted to religious denominations by Article 26 of the Constitution is a matter seriously to be considered. While it is admitted that the Bill can and ought to make provisions for the prevention of mismanagement and breaches of trust, it is

[4th September 1959]

clear from the Constitution that the autonomy of the religious denominations in respect of the management of religious institutions belonging to them should be preserved and the fundamental rights guaranteed to them under the Constitution should not be interfered with. Even in the case of temples a recent judgment of the Mysore High Court, in the writ petition filed by the trustees of the Sri Konkani Venkataramana Temple and the Hale Marigudi Temple in South Kanara, has held that the provisions relating to the appointment, removal and dismissal of trustees of religious institutions by the Commissioner and the Area Committee violated Article 26 of the Constitution, as they infringed the right of religious denominations to administer religious institutions. Viewed in the light of the principle enunciated by the Mysore High Court, the appointment of additional trustees in the case of temples managed by the hereditary trustees and the removal of hereditary trustees by the Commissioner will also be open to the same objection. With a view to preserve the autonomy of the religious denominations it was suggested in the evidence and also in the Select Committee that the general administration may be vested in an independent statutory body. This suggestion has not been accepted. Only an Advisory Body has been proposed to be constituted by clause 7 of the Bill. Even in the case of this Advisory Body it could have been provided that the Government shall be guided by such advice. But this has not been done.

The necessity for an independent body chiefly arises on account of the fact that religious institutions should not be subjected to the political changes that are likely to happen according to a parliamentary system of Government. It may be that even the Minister in charge of Religious Endowments may be a person who does not profess the Hindu Religion or not religious minded or one who does not believe in these religious institutions at all. A suggestion was made that the appointment, removal and dismissal of trustees may be vested in the Court having jurisdiction in the places where the institutions are situated. This also has not been accepted. One of the Members of the Select Committee Sri P. T. Rajan suggested that there might be a separate Judicial Commissioner for the adjudication of the right of parties in disputes that may arise in respect of these institutions and that the Commissioner in charge of the executive administration and the Judicial Commissioner may be separate and independent. The usefulness of the Area Committee was also doubted by some. If these suggestions had been accepted and incorporated in the Bill, the departmentalisation and the centralisation that I referred to above may have been reduced to a great extent. These would have gone a great way also to preserve the autonomy of the religious denominations in the management of these institutions. While it is necessary that the evils of mismanagement and breaches of trust should be eradicated, it has been tacitly assumed without justification that the officers controlling the department will be free from defects, partialities or prejudices or incapacity, arbitrariness or corruption and the evils lie only with the trustees and others in the management of these religious institutions.

[4th September 1959] •

I have also to object to the principle embodied in the clause (106) of the Bill relating to the discrimination in regard to the distribution of prasadam and thirtham to the worshippers. An absolute prohibition of the kind envisaged in the clause will lead to serious practical difficulties and may even involve the institution in unnecessary litigation. Many instances can be thought of which may give rise to difficulty. I may point out one instance. A person who has given large financial help to a temple and has been responsible for repairs, renovation and construction may in sheer gratitude on a particular occasion, be preferred in the distribution of prasadam and thirtham by the persons so distributing. The existence of a clause like this will incite some persons to give trouble and bring the matter to Court. Officers of the Endowment Department may be preferred in such distribution. Though the clause says discrimination should not be made "by reason only of caste, sex, place of birth or all or any of them", it is difficult to draw a line in specific cases. The clause is introducing unnecessary trouble and annoyance. I have therefore to oppose this clause and it should be deleted. I would also suggest that as all the officers from the Commissioner downwards are all made Government servants by the Bill, it will be very desirable that the power to select these people is entrusted to the State Public Service Commission as in other cases.

In conclusion as all these religious institutions have come to existence by the munificence, public spirit and piety of past generations of our forefathers the preservation of the integrity and usefulness and their proper management will ultimately rest on the force of the vigilant public opinion of pious Hindus and any amount of legislation and administration by State Officers can never be an effective substitute for the beneficent effects of organised public opinion. If these religious institutions are effective in the promotion of character, they will produce certainly men of character in society who will manage them well. We have to approach this Bill with faith in our people whose forefathers have been responsible for the establishment of these institutions and from among whom the peaks of humanity, the Nayanmars, Alwars and Acharyas had arisen in the past.

MADRAS,
20th August 1959.

K. BALASUBRAMANIA AYYAR.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, the 5th September 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Geological Survey

* 65 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

1958-ம் வருடம், செப்டம்பர் மாதம் 10-ம் தேதியன்று 98-ம் கேள்விக்கு அளித்த பதிலையொட்டி வடாற்காடு மாவட்டத்தில் கனிப் பொருள்கள் ஆராய்ச்சி நடத்தப்பட்டபோது இரும்பு, கந்தகம், எண்ணெய் கிடைக்கும் இடங்கள் ஏதேனும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டனவா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Beds of magnetite-quartzite, rather poor in magnetite content, are reported to occur near Gudiyatham, Katpadi and Vellore. Occurrence of iron ore of inferior quality near Budamangalam and pyrrhotite deposits (Sulphur) in Thaniar Reserve Forest seven miles west of Polur have also been reported. Occurrence of oil has not been reported from North Arcot District.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்த கனி பொருள்களைப்பற்றி முடிவான ரிப்போர்ட்டை இந்த மேஜையின் மீது வைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : முடிவான ரிப்போர்ட்டு தான் இப்பொழுது நான் சொன்னது. அதுவெல்லாம் “இன்பீரியர் க்வாலிட்டி” அவைகள் கட்டுபடியாகாது. அவைகளை எடுத்துக்கொள்வதில் பிரயோசனம் இல்லை.

SRI J. MATHA GOWDER : நீலகிரியில் இருக்கக்கூடிய இரும்பு கனி பொருள்களை அங்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்த போது கூட்டிக் கொண்டுபோய் காண்பித்தேன். அதைப்பற்றி ஒரு சர்வே செய்து எங்கெங்கே என்ன இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு ஏதாவது ஆவன செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தக் கேள்வி வட ஆற்காட்டைப்பற்றியது.

MR. SPEAKER : வேறு கேள்வி போட வேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : குடியாத்தம் தாலுகாவில் அது எந்தப் பகுதியில் உள்ளது? அது சம்பந்தமாக ஏதாவது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சர்க்காருக்கு ஏதாவது உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதைப்பற்றிய ரிப்போர்ட்டுகள் எல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு லைப்ரரியில் கிடைக்கும். அல்லது அந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கு எழுதினால் அவர்கள் கொடுப்பார்கள்.

[5th September 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : ஜெ.வாது மலையில் இரும்புக்கனி பொருள்கள் இருப்பதாக “வனவனம்” என்ற புஸ்தகத்தில் இருக்கிறது. அது உண்மையா அல்லது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது உண்மையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : புஸ்தகத்தில் என்ன வேண்டுமானாலும் இருக்கும். அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. ஜியாலஜிகல் சர்வே பல நிபுணர்களால் நடத்தப்பட்டு அவர்கள் ரிப்போர்ட் கொடுத்து அதன் மூலம் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறார்கள். அதைத்தான் சர்க்காரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

Transport Branch of Nagercoil

* 74 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR** (on behalf of **SRI T. S. RAMASWAMY**) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether it is fact that the Transport Branch of Nagercoil has sustained a loss of Rs. 13 lakhs after the date of reorganization?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : Is there any loss at least, if it is not Rs. 13 lakhs?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : So far as the Kanyakumari Transport is concerned, the financial results are as follows :

In 1957-58, the net revenue was Rs. 2,62,720. For 1958-59, the revised estimate is Rs. 2,47,600. As a result of the increase in the taxes on diesel oil, tyres and so on, the current year's working expenses are bound to go up. It is too early to estimate the probable results.

SRI T. T. DANIEL : It is not clear from the Hon. Minister's reply whether the Transport there is working actually at a loss. If it is working at a loss, may I know the estimated loss?

MR. SPEAKER : It is too early to say that.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is what I said. It is too early to estimate it for the current year. Our expenses have gone up as a result of certain taxes imposed by the Government of India.

SRI S. M. ANNAMALAI : கனயாகுமரி மாவட்டத்தில் எவ்வளவு பஸ்கள் ஓடுகின்றன, அவற்றில் எவ்வளவு பஸ்கள் நல்ல முறையில் இருக்கின்றன, எவ்வளவு பஸ்கள் பழுதுபட்டிருக்கின்றன, என்பதை சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is a different question altogether.

SRI A. A. RASHEED : Were any of the Transport buses involved in arson during the recent agitation in Kerala?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : On the first day, one or two of our buses were attacked. But subsequently, they were all spared and there has been no loss.

[5th September 1959]

Housing facilities

* 80 Q.—**SRI K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have acquired lands of about 300 acres in extent in Kodambakkam for the construction of low income group housing and other types of small houses suitable for some of the displaced slum dwellers;

(b) how is the land to be allocated between different housing agencies like City Improvement Trust and Corporation authorities;

(c) whether the Corporation Elementary School Teachers' Union has applied to the Government for allotment of 25 acres of land out of this so as to enable them to construct small houses for their use; and

(d) what is the decision of the Government on their request?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The question has not yet been decided.

(c) Yes, Sir.

(d) The lands will be allotted to recognised housing agencies, and not to any unions or associations of individuals.

SRI K. VINAYAKAM : If the Corporation Teachers' Union forms its own housing co-operative society, will the Government, on the assurance given by the Hon. Minister on the floor of this House, come forward to allot the 25 acres of land which they require for the purpose?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is a hypothetical question. But I can only say that they will become eligible to apply for these lands.

Foreign investment in industries

* 96 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the industries in which foreign firms have invested during the Second Five-Year Plan period so far;

(b) the extent to which they have invested; and

(c) the terms and conditions under which they are investing both in the Public and Private Sectors?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) (b) & (c) Government have no information regarding foreign investments in industries in this State. The time and labour involved in collecting the information would not be commensurate with the results likely to be achieved.

There are no Public Sector industrial projects under the control of this State Government.

[5th September 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : திட்டமிட்டதில் தனியார் முதலீடு செய்ய முன் வரும்போது அதற்கு வெளி உதவி ஏதாவது கிடைத்திருக்கும் அல்லவா? அப்படி கிடைத்திருக்குமானால் அப்படி கிடைத்தது, எந்த அளவு என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது இந்த சர்க்காருக்குத் தெரியாது. மத்திய சர்க்காருக்குத்தான் தெரியும்.

Weavers' Colonies in Tirunelveli and Kanyakumari districts

* 104 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct weavers' colonies in Tirunelveli and Kanyakumari districts; and

(b) if so, the places and the number of houses to be built in 1959-60?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) No housing scheme for weavers in the Kanyakumari district has yet been formulated.

As regards Tirunelveli district, two schemes have been approved and are under execution at present. Of the two schemes, the Scheme for the construction of 100 (one hundred) houses for the members of the Kallidaikurichi Weavers' Co-operative Society is expected to be completed by the end of September 1959. In the second Scheme for the renovation of 40 (forty) existing houses of members of the Melapalayam Weavers' Co-operative Society, 7 (seven) houses have so far been repaired and the repairs in the remaining 33 (thirty-three) houses will be completed soon.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : டை ஹௌசஸ் ஸ்டோர் முதலியவைகளுக்கு கடன் ஏதாவது கொடுத்தது உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This relates to housing and I do not have that information.

SRI T. T. DANIEL : May I know on what basis these weavers' colonies are formed?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We select more or less one or two colonies where there is a concentration of handloom weavers.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : நெசவாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கிறது அல்லவா? அப்படி திருநெல்வேலியில் கட்டப்பட்டிருப்பது பரிசார்த்தமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது நிரந்தரமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நமது ராஜ்யத்தின் பூரா விலுமே 1,600 வீடுகள் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கட்டுவதற்கு திட்டம் போட்டு அதில் 1,368 வீடுகள் இப்பொழுது கட்டப்பட்டு வருகின்றன. கனம் அங்கத்தினர் விரும்பினால் எந்த எந்த ஊர்களில் எத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும். அதனால் பரிசார்த்தமாகக் கட்டவில்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது ஒரு உருவான திட்டம் தான்.

[5th September 1959]

Government Transport

* 111 Q.—**SRI K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether Sri J. B. Shearer, I.L.O. Expert, who is investigating into the working and organisation of the Madras Government Transport has submitted his report; and

(b) what are the terms of reference made to him?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The final report of the I.L.O. Expert is awaited.

(b) The Expert has been requested to make a comprehensive survey of the entire transport system. The following specific subjects have also been suggested to him for study :—

(i) Breakdown and their prevention.

(ii) Traffic pattern of routes and buses operating thereon.

(iii) Stores organisation.

(iv) Government Transport Central Workshop, Chromepet.

SRI K. VINAYAKAM : May I know for how long has this expert been on his work, when his report is expected and what action will the Government take on the report?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The expert has been on his work since January and is expected to complete the work by December this year. The action to be taken on the report will depend on the report itself.

SRI S. LAZAR : இந்த நிபுணர்கள் ஏற்கெனவே இப்படிப்பட்ட பஸ் தொழிலில் ஈடுபட்டு அனுபவம் வாய்ந்தவர்களா அல்லது சாதாரணமாக 'டெக்னிக்' தெரிந்து அந்த வகையில் தொழில் தெரிந்த நிபுணர்களா அல்லது வேறு ஒரு நிபுணர் அடங்கிய அட்வைசரி கமிட்டியைப் போட்டு அது போன்று ஒரு குழுவை நியமிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்வதேச தொழிலாளர்கள் ஸ்தாபனத்தில் உற்பத்தி அதிகரிப்பது "ப்ரோடக்டிவிட்டி ஸ்கீம்கள்" என்ற துறையில் இருக்கக்கூடியவர். அப்படிப்பட்ட நிபுணர் ஒருவரும் அவருக்கு அபிப்பிராயம் சொல்வதற்கு என்று வெளியிலிருந்து ஒருவரும் வந்திருக்கிறார். அவர்கள் மிஸ்டர் ஆர். எல். மிச்சல், ஜெ.பி. ஷேரர். இவர்கள் இருவரும் வேலையை பகிர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI T. S. RAMASWAMY : May I know whether that Expert is an Expert in Transport Organisation affairs or in labour affairs?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am afraid, Sir, this arises out of a confusion. He is an expert in productivity. Whatever the system, whether it is industrial productivity, mechanical productivity, or transport productivity, he is an expert in increasing the productivity of the particular system of work he has undertaken. So, as an Expert in productivity, he has been brought here.

[5th September 1959]

SRI K. VINAYAKAM : Was not a similar committee appointed some years back with one representative from Messrs. T.V.S. I believe it is Mr. Krishnan—and another Mr. Anantharamakrishnan of Messrs. Simpsons to advise our Government on the working of the Madras City Transport? What was their report like and what action was taken on the report?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : These two examinations are quite different. The present enquiry is to increase efficiency and productivity, which is based on the latest suggestions by the International Labour Organization with regard to improved production and improved efficiency.

* 112 Q.—SRI K. VINAYAKAM AND SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government propose to raise the fares in Government Bus Transport in the City of Madras; and

(b) if so, on what basis the fares will be increased?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The question is under consideration by the City Transport Advisory Committee.

SRI K. VINAYAKAM : May I know, Sir, on what basis the increase in fares would be effected? Was any reference made to the City Transport Advisory Committee in this regard, Sir?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, in the course of the Budget discussion, I stated that our cost has gone up as a result of certain taxes imposed. Our approximate increase in cost of operation is about 12 lakhs. I said that, in order to meet the increased cost of operation, three ways were possible; (1) to increase the fares; (2) to reduce expenditure and (3) to increase efficiency of operation. I said that Government had decided to try the last, namely, to increase the efficiency of operation. Only if it did not succeed, the Government would think of the other alternatives. Government are now trying their utmost to increase efficiency of operation. But in the meantime the idea of having the fares rationalised so that they may come on a par with the fares in Bombay and Delhi was put before the Transport Advisory Committee for their consideration. The fares will not be raised all along the line. The idea is to rationalise the fares for different stages and thereby see that there is not much loss in working this.

SRI A. A. RASHEED : It is not the policy of the Government to run the City Transport on a 'no-profit—no-loss basis'.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, absolutely and totally 'No'.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is the Hon. Minister at least aware of the fact that there is a great amount of public opinion against the tendency to raise the bus fares. Rather of than increasing the fares, will the Government come forward to rationalise the stage system?

[5th September 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, that is exactly the matter I have referred to the Transport Advisory Committee. I may be permitted, Sir, to give certain comparative figures for the purpose of elucidating the point. For instance, the stages differ in the various cities in India, such as Bombay and Delhi. Therefore I have reduced the rates charged in the places to the first mile. For the second mile, the rate which is suggested for revision is 10 nP. It is 10 nP. in Bombay and 10 nP. in Delhi also. For the third mile, the existing rate in Madras is 13 nP. The suggestion is to raise it to 15 nP. For this stage, it is 15 nP. in Bombay and 15 nP. in Delhi. Again for the fourth mile our existing rates are 16 nP. as against 20 nP. in Delhi and 15 nP. in Bombay. For the fifth mile our rate is 19 nP. in Delhi it is 25 nP. and 20 nP. in Bombay. For the sixth mile the Madras rate is 22 nP., Bombay 25 nP., and Delhi 25 nP. Seventh mile rate is 25 nP. in Madras, 30 nP. in Delhi and 25 nP. in Bombay. Therefore the idea is, if we rationalise the stages like this, for the first stage 10 nP. second stage 15 nP. and then the third stage—the third mile—also 15 nP. the fourth 20 nP., the fifth 20 nP., sixth 25 nP., seventh 25 nP., and the eighth mile 30 nP. the increase will not be very appreciable. But there will be a rationalisation of fares and stages.

SRI A. A. RASHEED : Is it not a fact, Sir, that the bus-users are paying enhanced fares after the introduction of decimal coinage in our State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member would have seen from what I read just now that it is not so but on the other hand our rates are lower than the rates in the other metropolitan cities.

SRI S. LAZAR : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பம்பாய், டெல்லி போன்ற நகரங்களை ஒப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். தனியார் நடத்தக் கூடிய திருச்சி, மதுரை போன்ற நகரங்களை இதுபோன்ற ஒரு நிலைமையிலிருந்துபோதிலும் கூட அவர்கள் ஒரே கட்டண விகிதத்திலே தொடர்ந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்கு அவசியம் ஏற்படவில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் இந்த நகரங்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்து கட்டணத்தைக் குறைக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சிடி டிரான்ஸ் போர்ட்டிற்கும் 'மொபசல்' டிரான்ஸ்போர்ட்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். சிடி டிரான்ஸ்போர்ட்டை மற்ற டிரான்ஸ்போர்ட்டுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவேண்டும். பம்பாய், டெல்லி, கல்கத்தா நகர டிரான்ஸ்போர்ட்டுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். சிடி டிரான்ஸ்போர்ட்டில் காஸ்ட் ஆப் ஆபரேஷன் அதிகம். உதாரணமாக சிடி டிரான்ஸ்போர்ட் ஒரு காலனுக்கு 10, 15 மைலுக்கு மேல்போகாது. 'மொபசல்' டிரான்ஸ்போர்ட்டை எடுத்துக் கொண்டால், அது 15 மைலுக்குப் போகும். நம்முடைய பங்கரை பஸ்ஸை எடுத்துக்கொண்டால் 16 மைல் ஓடுகிறது. சிடியில் 11 மைலுக்கு மேல் கொடுக்காது. ஏனென்றால் பஸ்களை நிறுத்தி நிறுத்தி ஓட்டவேண்டும். இன்னும் சிடி டிராபிக்கில் சில சமயம் பாசஞ்சர்கள் அதிகமாகவும் சில சமயங்களில் குறைவாகவும் இருக்கும். முக்கியமாக சிடி டிராபிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் பீக் ஹவரில் டிராபிக் அதிகமாகவும் 11 மணி

[5th September 1959]

விலிருந்து மாலை 3 மணி வரையிலும் டிராபிக் குறைவாகவும் இருக்கும். 'மெரபசலில்' ஒரே மாதிரி டிராபிக் இருக்கும். ஆகவே சிடி டிரான்ஸ் போர்ட்டை, 'மொபசல்' டிரான்ஸ்போர்ட்டோடு ஒப்பிடுதல் கூடாது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : திருவனந்தபுரம் சிடி டிரான்ஸ்போர்ட்டோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நம்முடைய ரேட்டை திருவனந்தபுரத்தின் ரேட் 10 சதம் அதிகம். கன்யாகுமரியில் நம்முடைய ரேட்டை உயர்த்தவேண்டுமென்று நம்மை கேட்டார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எல்லா இடங்களிலும் கட்டணத்தை உயர்த்துவதாக இருந்தால் கன்யாகுமரியிலும் உயர்த்துவோம் என்று சொன்னோம்.

MR. SPEAKER : If I had understood the hon. Member Sri Lazar aright, I think he referred to Madurai town and Tiruchirappalli town bus services and not to the entire mofussil services. In view of this, is the Hon. Minister going to revise his answer?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, Madurai town service is not a City transport at all. சிடி, டிரான்ஸ்போர்ட் என்று சொன்னால் குறைந்தது 20 ஸ்டீம் பேர்கள் ஆபீசுக்கு பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்யவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் டிராபிக் இருக்கவேண்டும். சென்னை நகரத்தில் பூனிலேடரல் டிராபிக் இருக்கிறது. காலையில் மைலாபூரிலிருந்து ஆபீஸ்களுக்குப் போகும் எல்லோரும் பாரிஸ் கார்னருக்கு வருகிறார்கள். பிறகு அந்த பஸ் திரும்பி போகும்போது அது காலியாக செல்லும். அதேமாதிரியாக மாலையில் பாரிஸிலிருந்து மைலாபூருக்கு செல்லும் வண்டிகளில் டிராபிக் அதிகமாக இருக்கும். அவைகள் திரும்பும்போது டிராபிக் காலியாக இருக்கும். சிடி டிரான்ஸ்போர்ட்டில் பல பிராப்ளம்சுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே சிடி டிரான்ஸ்போர்ட்டை அதைப்போன்ற "கம்பாரபல்" சிடி டிரான்ஸ்போர்ட்டுடன் தான் ஒப்பிட வேண்டும். மதுரை போன்ற நகரத்துடன் ஒப்பிடமுடியாது.

* 116 Q.—**THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** Mr. Speaker, I am afraid, the answer with me to this question is out of date. I will answer it at some other time.

MR. SPEAKER : We will take it up some time afterwards when the Hon. Minister is ready with the answer.

Aid to carpenters, blacksmiths and goldsmiths

* 120 Q.—**SRI M. S. SELVARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether carpenters and blacksmiths are granted subsidy and loans for establishing themselves in their trades through Viswakarma Co-operative Societies; and

(b) if so, whether there is any proposal to extend the same benefits to goldsmiths also through Viswakarma Co-operative Societies?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

[5th September 1959]

Government Transport

*151 Q.—**SRI K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) how many buses are put on the road by the State Transport Department for daily actual transport work in the Kanyakumari district;

(b) how many are on the sick list in the workshop and depot at Madras City and Kanyakumari district; and

(c) how many new buses have been added in 1959 so far under the phased programme of augmenting fleet strength?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Sixty-two (62).

(b) On an average one hundred and twenty-three (123) buses in the Madras Branch and twenty-eight (28) buses in the Kanyakumari Branch were on the sick list at a time.

(c) There is no phased programme of augmentation of fleet strength. There is an annual programme for replacement of overaged vehicles by new ones.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, what is the cause for such a large number of buses being on the sick list, viz., more than 100 buses in the City of Madras?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : லிக் லிஸ்ட் என்று சொன்னால் பழுது என்று அர்த்தம் இல்லை. ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை பிரேக் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும். மாதா மாதம் "மன்தலி ரிபேர்ஸ்" செய்ய வேண்டும். வருஷத்திற்கு ஒரு முறை "ஆன்னியுவல் ரிபேர்ஸ்" செய்ய வேண்டும். இதற்கு எல்லாம் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் மொத்த பிளீட்டில் 1/18 இவ்விதமாக இருக்கும். 20 சத விதம் 25 சத விதமாக குறைந்து கொண்டு வருகிறது. உதாரணமாக ஜூன் மாதத்தில் 110 பஸ்கள் ஓடாமல் இருந்தன. ஜூலை மாதத்தில் 105 பஸ்கள் ஓடாமல் இருந்தன. ஆகவே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைந்து கொண்டு வருகின்றது. "பேஸ்டு புரோகிராம்" படி ரிபேர்ஸ் மெண்ட் செய்யாத காரணத்தினால்தான் இப்பொழுது லிக் லிஸ்ட்டில் இருக்கும் பஸ்களின் சதவிதம் அதிகமாக இருக்கிறது. 1960 வருஷம் மார்ச் மாதத்திற்குள் எல்லாவற்றையும் புதுப்பிக்கப்படும். வேறு புது பஸ்கள் போடப்படும். அப்பொழுது பஸ்கள் அதிகமாக லிக் லிஸ்ட்டில் இருக்காது.

SRI K. VINAYAKAM : Now that we have put in two more buses on the Bangalore route, is it remunerative in the sense that it is profitable or is it only just giving comfort to the passengers going to Bangalore?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I thank the hon. Member for the question. Whereas our average earning per bus in Madras would be Rs. 120, the average earning of a Bangalore bus at the lowest is Rs. 250 and it goes high up to Rs. 300.

SRI N. K. PALANISAMI : சார், பழைய பஸ்களை ரிபேர்ஸ் மெண்ட் செய்வதற்காகத்தான் புது பஸ்களை வாங்கப்போவதா கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அதிகப்படியான பஸ்கள் ஓட்டுவதற்கு வாங்கப்போவது இல்லை என்று சொன்னார்கள்.

[5th September 1959]

ஜனங்களுடைய தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்காக பல ரூட்டுகளில் பஸ்கள் விடுவதற்காக அதிகப்படியான பஸ்கள் வாங்கி விடுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பஸ் பிரயாணிகளின் தேவைக்கு சரியாக வலியில் பஸ் விட வேண்டும் என்றால், அது கட்டுப்படியாகிறதா என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கின்ற அளவுதான் கட்டுப்படியாகும். அதிகமாகினால், இப்பொழுது ஒரு பஸ்வலில் ஒரு நாளைக்கு கிடைக்கும் வருமானம் குறைந்துவிடும். இப்பொழுது இருக்கின்ற பஸ்கள் போதுமானது என்பதே சர்க்காரின் நோக்கம். புது ரூட்டுகளில், புது சர்வீஸ் ஆரம்பித்தால் அதற்கு வேண்டிய புது பஸ்கள் வாங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

SRI T. S. RAMASWAMY : Are the Government aware that in spite of the replacement of old vehicles by new vehicles, so many of the new vehicles are put in the garage for days together for want of spare parts like screw-pins?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government are painfully aware that imports are not within their hands. We have to get permit from the Government of India like any other operator. We have applied for permit to import certain spare parts and all that and we are taking every possible step in that direction. It is true that not only we but also other private operators have got great difficulty in getting spare parts. The only difference is that the private operator can pay any price and get spare parts which the Government cannot do.

SRI K. VINAYAKAM : From the press/report issued from the Transport Department, I read that a new Express Service would be introduced from Madras to Tirupathi. When it would fructify?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate question please.

SRI K. B. S. MANI : அரசாங்க பஸ் இலாகாவினால் இவ்வாறு கண்டெம் செய்யப்பட்ட பஸ்கள் எத்தனை? நமது ஓர்க் ஷாப்பிலேயே பழுது பார்த்து ஓட்டக் கூடிய பஸ்கள் எத்தனை? சர்வீஸ்செய்த பிறகு தான் ரிப்ளேஸ்மெண்ட் செய்வது என்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : “கண்டெம்” செய்யும் பஸ்களை எல்லாம் எலம் போட்டு விடுகிறோம். கனம் அங்கத்தினர் இஷ்டப் பட்டால் எலம் எடுக்கலாம். “கண்டெம்” செய்யப்பட்ட பஸ்கள் எலத்தில் ரூபாய் 5,000 போகிறது என்பதை சந்தேகத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ரிப்ளேஸ்மெண்ட் புரோகிராம் படி நாம் வருஷத்தில் எழில் ஒரு பங்கு ரிப்ளேஸ் செய்து கொண்டு வருகிறோம். இரண்டு வருஷங்களில் ரிப்ளேஸ்மெண்ட் நன்றாக நடந்திருக்கிறது. கன்ஸியாகுமரி பகுதியில் 52 புது பஸ்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்பகுதியிலிருக்கும் மக்கள் இதற்கு முன்னால் 52 புது பஸ்களை பார்த்திருக்கமாட்டார்கள்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : திருநெல்வேலியிலிருந்தும் தூத்துக்குடியிலிருந்தும் மதுரை போன்ற இடங்களுக்கு பஸ் விடுவதையுற்றி கேள்விப்படுகிறோம். இது உண்மையா?

[5th September 1959]

MR. SPEAKER : இப்பொழுது நடக்கும் கேள்வி சென்னையிலும் கன்னியாகுமரியிலும் இருக்கும் பஸ்களைப் பற்றியது. ஆகையால் இந்தக் கேள்வி “அவுட் ஆப் ஆர்டர்.”

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : இப்படி கண்டெம் செய்யப்பட்ட பஸ்கள் ரிபேர் செய்யப்பட்டு, அதனுடைய காலம் (ஏஜ்) முடிந்த பிறகு தான் புதுப்பிக்கப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சாதாரணமாக ஒரு பஸ்வலின் ஆயுள் அதனுடைய மேக்கைப் பொறுத்து இருக்கிறது. லேலெண்ட் பஸ்கள் எட்டு வருஷம் சர்வீஸ் கொடுக்கின்றன. மெர்வீடிஸ் பென்ஸ் பஸ்கள் 6 வருஷங்கள் என்று நாங்கள் நிர்ணயித்து இருக்கிறோம். அதற்கு மேலும் சர்வீஸ் கொடுக்கிறது. எப்பொழுது ரிபேர் செலவு புதுப்பிக்கும் செலவை விட அதிகமாகும் என்று நினைக்கிறோமோ அப்பொழுது புதுப்பிக்கிறோம்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : சென்னை பஸ் பிரயாணிகளின் நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு அதிக பஸ்கள் விட முடியாவிட்டால், மாடி பஸ்களின் எண்ணிக்கையையாவது அதிகரித்து நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மாடி பஸ்களைப் பற்றி ஏற்கனவே முயற்சி செய்து பார்த்தோம். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் மாடி பஸ்கள் அவ்வளவு உசிதம் இல்லை என்று தோன்றுகிறது. சென்னையில் இருக்கக்கூடிய ரோடுகள் எல்லாம் பாம்பைவிட அதிக வளைவுகள் கொண்டவையாக இருக்கின்றன. மாடி பஸ்களை “நெகோஷியேட்” செய்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால்தான் சாதாரணமான சிறு பஸ்களை விடுவதாக தீர்மானித்திருக்கிறோம்.

SRI M. WILLIAM : Sir, there was a proposal to fix additional seats in some of the buses running in the Kanyakumari district and materials also have been sent therefor. What has become of that proposal?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, we do not want to decrease the comforts by increasing the seats. As far as possible, the State Transport gives better seating facilities than other operators.

SRI K. VINAYAKAM : Is there any proposal with the Government to run electricity buses as in Rangoon and Ceylon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This is not question of one's tastes or likes. It is a question of economics. A trolley bus, as it is called, will cost a lakh of rupees and we will be able to get 2½ buses of the standard type for one lakh of rupees. I do not think the Government are now inclined to go in for trolley bus.

Housing Schemes

* 152 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 1958-59-ல் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீடுகட்டும் திட்டத்தின் கீழ் எத்தனை வீடுகள் கட்ட வேண்டுமென்று அதிகாரிகளால் திட்டம் கொடுக்கப்பட்டது?

[5th September 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A scheme for constructing ninety (90) houses for the members of Kilkodungalur Weavers' Co-operative Society in North Arcot district was formulated by the Registrar of Co-operative Societies in 1958-59. Subsequently the scheme has been revised in 1959-60 to provide for the construction of 92 (ninety-two) houses and it is awaiting the technical approval of the Government of India.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், வட ஆற்காடு ஜில்லா கனம் பூரிலிருந்து இதற்கு என்று ஒரு திட்டம் அனுப்பப்பட்டதே, அதை ஏன் அப்போது செய்யவில்லை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மொத்தம் 1,500 வீடுகளுக்குத்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை எந்தெந்த இடத்தில் கொடுப்பது என்பதைப்பற்றி ஆலோசித்துத்தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அங்கு கொடுக்கலாம் என்ற இடத்தில் 92 வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. MARIAPPAN : ஸார், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தின் மூலமாகத்தான் போதுமான உதவி அளிக்க முடியும் என்றிருப்பதால் மாகாணத்திலுள்ள எல்லா கைத்தறி நெசவு தொழிலாளர்களுக்கும் வீடு கட்டி கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அவர்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்பட்டு வரும் ரிபேட்டை குறைத்துக்கொள்ள ஒத்துக்கொள்வார்களானால் இம்மாதிரியான திட்டங்களை போடுவதற்கு முன்வரலாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், குடியாத்தம் வீதிச் சென்னை ஸ்டேஷனுக்கு வரும் வண்டிகளில் நெசவாளர்கள் எல்லாம் வாங்கப்பட்டு அதற்காக அஸ்திவாரமும் போடப்பட்டதின் பின்னால் அங்கு இருக்கக்கூடிய தலைவர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட குழப்பத்தின் காரணமாக வேலை நிறுத்தப்பட்டிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இதன் பேரில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது?

MR. SPEAKER : மூலக்கேள்விக்கும் இந்த கேள்விக்கும் என்ன சம்பந்தம். இதற்கு தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.

*153 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :**
SRI A. A. RASHEED : } கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக வீடுகள் கட்டப்படுவதாக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலிருந்து இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டுத் திட்டக் காலத்திலே 1959-ம் வருடம் வரைக்கும் ஒவ்வொரு வருடமும் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(ஆ) எந்தெந்த பிரிவினர்களுக்கு எத்தனை எத்தனை வீடுகள் எந்தெந்த இடங்களிலே கட்டப்பட்டன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) and (b) A loan of Rs. 27.00 lakhs was given to this State by the Life Insurance Corporation for the first time towards the end of 1958-59 for construction of houses under the Middle Income Group Housing Scheme. Out of this loan, a sum of Rs. 20.00 lakhs has been placed at the disposal of Registrar of Co-operative Societies for distribution to Co-operative Housing Societies, and the balance has been passed on to the Madras City Improvement Trust. No houses have yet been constructed.

[5th September 1959]

SRI P. G. MANICKAM : உத்யோகஸ்தர்களுக்கு லி.ஐ.டி. மூலமாக வீடுகட்டிக்கொடுப்பது இப்போது சென்னை நகரில் மட்டும் தான் இருந்து வருகிறது. இதை மற்ற நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதற்கு உத்தேசமுண்டா? அப்படியென்றால் எந்தெந்த நகரங்களுக்கு எல்லாம் கொண்டு வரப்படும் என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கு தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, have our Government protested to the Union Government against the investment policy of the L.I.C.?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : This Government have thanked the Union Government for having so readily placed Rs. 67 lakhs at the disposal of the Madras Government for middle class housing schemes.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : லேப் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் கொடுக்கும் பணத்திற்கு வட்டி என்ன? மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கப்படும் பணத்திற்கு வட்டி என்ன? இதில் ஏதாவது வித்தியாசம் இருக்கிறதா? அப்படியென்றால் என் இந்த வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : லேப் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் என்பது ஒரு கமர்ஷியல் ஸ்தாபனம். இதிலிருந்து கொடுக்கப்படும் பாலிவிதார்க்குடைய பணத்திற்கு போதிய வருமானம் இருக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தினால்தான் இவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் பணத்திற்கு அதிக வட்டி இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கிற பணம் வெறும் லாபத்தைக்கருதி அல்ல. ஆதலால்தான் வட்டி குறைவாக இருக்கிறது.

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், எந்தெந்த நகரங்களில் கூட்டுறவு ஜாகை அடமான பங்குகள் இந்த வருடத்தில் அதாவது நட்டி வருடத்தில் ஏற்படுத்துவதற்கு அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

MR. SPEAKER : இதற்கும் மூல கேள்விக்கும் என்ன சம்பந்தம் இதற்கு தனியாகக் கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI S. LAZAR : லி.ஐ.டி. மூலமாகவும், ரெஜிஸ்ட்ரார் மூலமாகவும் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்படியென்றால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறது. இவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I shall give the break-up of the Rs. 67 lakhs which is proposed to be obtained from the L.I.C. for both these years, 1958-59 and 1959-60 :

	RUPEES IN LAKHS.
Co-operative Societies	25
Co-operative House Construction Societies	15
Madras City Improvement Trust	15
State Housing Board	12
Total	67

[5th September 1959]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : ஸார், கிராமங்களில் வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்கும் திட்டம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ரூரல் ஹௌஸிங் ஸ்கீமுக்கு மெல்குறிப்பிட்டிருந்ததிலிருந்து எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மிஸ்டர் இன்கம் க்ரூப் என்ற முறையில் அதாவது 500 ரூபாய்க்கு மேலாகவும் 1,000 ரூபாய்க்கு குறைவாகவும் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இப்போது இருக்கின்ற திட்டத்தின் கீழ் உதவி செய்யப்பட்டு வருகிறது. ரூரல் ஹௌஸிங் ஸ்கீம்-மைப்பற்றி விவரமாக சொல்லுவதற்கு தனிக்கேள்வி போட வேண்டுகிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware that one of the members of the Investment Committee of the L.I.C. has resigned as a protest against its investment policy and if so, why should not the Government make a representation to the Union Government or the Life Insurance Corporation itself against the prejudicial treatment meted out to South India?

MR. SPEAKER : Life Insurance Corporation is a Government of India business.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member has missed his place; he should have been in Parliament.

Provision of house-sites and drinking water wells for Harijans

* 154 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடஆற்காடு மாவட்டம் ஆரணி தாலுகா, காட்டுகாணூர், ரெட்டிபாளையம் கிராமங்களிலுள்ள ஹரிஜனங்கள், அருந்ததியர்கள், குறவர்கள் இவர்களிடமிருந்து 2-2-1959-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மீ 2-ந் தேதியில் குடி தண்ணீர் கிணறு, வீட்டு மனைகள் வீடுகள் கட்ட கோரி மகசர்கள் வந்தனவா?

(ஆ) அவைகளின் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Two petitions, one from the Harijans of Kattukanur Madura Reddipalayam in Arni taluk, North Arcot, requesting provision of house-sites and the other from the Arunthathiyars of the same village praying for provision of house-sites and drinking water well were received in February 1959.

(b) The petitions were communicated to the Collector of North Arcot for consideration and suitable action. The Collector is taking action on the requests of the petitioners.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், ஆரணி தாலுகாவில் ரெட்டியா பாளையத்தில் இருக்கின்ற புறம்போக்கு நிலங்களில் அங்குள்ள ஏழை ஹரிஜனங்கள் குடியிருந்தார்கள். அதன் பின்னால் சர்வே செய்து, அந்த சர்வேயர்களுக்கு அங்குள்ள ஜாதி இந்துக்கள் பணம் கொடுத்து அந்த புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் தங்கள் பக்கத்தில் வரும்படியாக ஆக்கிக் கொண்டார்கள். இரண்டு காணாமலாக ஜாதி இந்துக்கள் அங்குள்ள ஏழை ஹரிஜனங்களை துன்புறுத்தி வருவதால் இந்த புறம்போக்கு நிலங்களை அதிலிருக்கின்ற ஹரிஜனங்களுக்கு உடனடியாக ஜாரி செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

[5th September 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் முதலில் கேட்டிருக்கும் கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. தனியாக கேள்வி போட்டால் இதற்கு பதில் சொல்லலாம்.

Houses for Kallars

* 155 Q.—**SRIMATHI A. S. PONNAMMAL :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

கள்ளர் ரெக்லமேஷன் வீடு கட்டும் திட்டத்தில் 1/15 பாகம் முன் பணம் கட்டவேண்டுமென்ற நியதியை மாற்றி ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுப்பது போன்று 1/15 பாகத்தையும் அரசாங்கமே கடனாகக் கொடுத்து உதவ உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Under the housing scheme for De-notified Tribes loans are being advanced even now in exceptional cases to equate the cost of contribution payable by the beneficiaries up to a maximum of Rs. 200 each, if they cannot meet it from their own resources.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு சில இடங்களில் ஹரிஜனங்களை காட்டிலும் மோசமான நிலைமையில் கள்ளர் வகுப்பை சேர்ந்தவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கிற திட்டத்தைப் போன்று ஒரு திட்டத்தை கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்யுமா? அதுமட்டுமல்ல இதற்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் ஒவ்வொரு வருடமும் மிச்சப்படுவதாகவும் தெரிகிறது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இவர்களுக்கும் ஒரு திட்டத்தைக்கொண்டு வருவதற்கு முன் வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : நான் சொன்ன பதிலிலும் இதைப் பற்றி குறிப்பிட்டேன். ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு என்று 200 ரூபாய் கடன் கொடுப்பது போன்று இவர்களுக்கும் கடனாகக் கொடுத்து உதவி செய்யலாம்.

Government Ophthalmic Hospital, Madras

* 156 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Advisory Committee of the Government Ophthalmic Hospital, Egmore, has recently requested the Government for the increase of hospital accommodation; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) Sufficient open space is not available within the compound of the Government Ophthalmic Hospital, Madras, for its expansion. The acquisition of a private property known as 'Shawfield', situated near the hospital, has been sanctioned by the Government recently.

SRI A. A. RASHEED : What is the total accommodation in the hospital now? Is it a fact that a large number of persons suffering from eye defect are sent out for want of accommodation there?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : That is the reason why we have sanctioned acquisition of the neighbouring building; we could not expand the building in the present compound itself.

[5th September 1959]

SRI S. LAZAR : ஸார், ஏற்கனவே ஜன நெருக்கடியுள்ள நகரங்களில் இதை விரைவில் பற்றாப் பதில் (மொபஸஸ்) வெளியீடுகளில் கண் ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்துகிற திட்டத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : புதிதாக கண் ஆஸ்பத்திரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டியதுதான். அதற்கு பணம் அதிகமாக செலவாகும். ஆகவே ஏற்கனவே பெரிய அளவில் இருக்கின்ற ஆஸ்பத்திரிகளில் மேலும் வேண்டிய வசதிகளை விஸ்தரிப்பதுதான் இப்போதிருக்கின்ற நிலைமையில் புத்திசாலித்தனமான செய்கையாகும்.

Rural Industrial Estates

* 157 Q.—**SRI S. LAZAR :** } Will the Hon. the
SRI K. VINAYAKAM : } Minister
 for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to put up “ Rural Industrial Estates ” in the State in the near future;

(b) some details about the scheme; and

(c) when, where and at what cost the first such estate is to be started in our State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) A rural industrial estate has been established at Marthandam in the Kanyakumari district. It is not proposed to start any more rural industrial estates under the Second Five-Year Plan as the working of the rural Industrial Estate at Marthandam has to be watched and in view of the cut in the Plan provision for Industrial Estates,

(b) and (c) Do not arise.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, what is the experience of this Government regarding Rural Industrial Estate? Is it anything as remunerative and is there any good response from the public?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Well, the success of an Industrial Estate is judged by the demand for space there. Considering the locality around Marthandam, particularly the absence of industrial background in the area, I should think that the Rural Industrial Estates have some bright future. There are four ‘D’ Class Units in the Rural Industrial Estate at Marthandam as also a bigger shed, 100’ by 36’. All the buildings have been occupied. Therefore, I should think that our experience of the Rural Industrial Estate is fairly successful.

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : கிராமத் தொழிற் பண்ணைகள் என்னென்ன பொருள்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடியவைகளாக அமையும்? அவை கிராமங்களில் அமைக்கப்படுமா, அல்லது நகரங்களில் தான் அமைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மூலக் கேள்வி கிராமப்புறங்களில் அமைக்கப்படும் தொழிற் பண்ணைகளைப் பற்றியது. மார்த்தாண்டத்தில் ஒரு யூனிட் ‘ஹித்ஜெஸ் அண்ட் போல்ட்ஸ்’ செய்கிறது, மற்றொரு யூனிட் மெடல் வர்க்ஸ் செய்கிறது, இன்னொன்று ‘ஃப்ரூட் கானிங்’ (ஃப்ரூட் பரிசோவேஷன்) செய்கிறது.

[5th September 1959]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : இண்டஸ்ட்ரியல் காலனிகள் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கின்றன என்று அறிவித்தேன். இண்டஸ்ட்ரியல் காலனி, ரூரல் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்—இவைகளுடைய தாரதம்மியங்கள் என்னென்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் என்பது பெரியது; இதில் காமன் ஸெர்வீஸ் பெவிலிடீஸ் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படும். இண்டஸ்ட்ரியல் காலனி என்பது சிறியது; இதில் யூனிட்ஸ் குறைவாக இருக்கும். அவசியமான ஸெர்வீஸ் பெவிலிடீஸ் போதிய அளவு கொடுக்கப்படும். ரூரல் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் என்பதுபொதுவாக கிராமப்புறங்களில் தான் அமைக்க வேண்டும்; முக்கியமாக கம்யூனிடி டெவலப்மென்ட் வர்க்களில் இவைகளை அமைக்க வேண்டும். இவை தான் இவைகளுக்கிடையே உள்ள வித்தியாசங்கள்.

SRI S. LAZAR : மார்த்தாண்டம் தொழில் பண்ணை எவ்வளவு ரூபாய் செலவில் உருவாகியிருக்கிறது? அதற்கு அரசாங்கம் என்னென்ன சலுகைகளைக் கொடுக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கு ஆன செலவு 2,82,000 ரூபாய். இங்கே மின்சாரம், தண்ணீர் முதலிய வசதிகளெல்லாம் செய்துதரப்பட்டிருக்கின்றன.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Will the Hon. Minister briefly state what are the small scale industries that are being started in this rural industrial estate and whether it is being run on economic basis or is it being subsidised by the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I just now mentioned that there is only one rural industrial estate and that is at Marthandam. There is one ‘D’ unit which is manufacturing hinges and bolts. Two ‘D’ units are doing metal works. One unit is doing fruit canning and one unit is doing wood work. All these are run by private enterprise and economics of that will have to be ascertained from them.

SRI K. B. S. MANI : மார்த்தாண்டத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கிராமக் கைத்தொழில் பண்ணை மிகவும் லாபகரமாக இருக்கிறது என்றால், இத்தகைய பண்ணைகளை இன்னும் அதிகமாக ஏற்படுத்த சர்க்கார் ஏன் முயற்சிக்கவில்லை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது லாபகரமாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. இது உபயோகமாக இருக்கிறது என்று தான் சொன்னேன். இத்தகைய பண்ணைகளை அமைக்கும் திட்டத்தை இன்னும் அதிகமாக விஸ்தரிப்பதைப் பொறுத்த வரையில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் பூராவும் செலவழிந்து விட்டது என்று நான் அடிக்கடி சொல்லியிருப்பது கனம் அங்கத்தினருக்கு நினைவு இருக்கலாம்.

SRI P. G. MANICKAM : இந்திய சர்க்கார் வர்த்தக மந்திரி, நடப்பு ஆண்டில் ராஜ்யத்தில் 20 கிராமக் கைத்தொழில் எஸ்டேட்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர் கூறியபடி, அவைகளை சென்னை ராஜ்யத்தில் இந்த வருஷம் ஏற்படுத்த சர்க்காரிடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

MR. SPEAKER : மூலக்கேள்விக்கும் இந்த உபகேள்விக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member has raised it and I will answer.

[5th September 1959]

வேறு பல ராஜ்யங்கள் இத்தகைய காரியங்களைச் செய்யாமல் இருக்கின்றன. அவைகளுக்காகச் சொன்ன வார்த்தை இது.

Co-operative Societies Act

* 158 Q.—SRI A. A. RASHEED :
SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : } Will the
SRI S. LAZAR : }

Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to amend the Co-operative Societies Act; and

(b) when the amending Bill will be introduced in the Legislature?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) A draft of a Co-operative Societies amending Bill is under examination. It is not possible to forecast when it will be ready.

SRI S. LAZAR : என்னென்ன முக்கிய விஷயங்களின் அடிப்படையில் இந்தப் புதுச் சட்டம் தயாரிக்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is the matter under examination.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that the benefits of co-operative societies are enjoyed only by a privileged few under the existing Act?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not know if anybody prevents others from joining the co-operative societies. What little difficulty there was had been removed by the amendment to the law. Instead of grousing, I would like people to come into co-operative societies and apply for membership and join them in larger numbers.

SRI K. R. NALLASIVAM : அதில் இந்திய அடிப்படையில் கூட்டுறவு சட்டத்தை திருத்துவது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்கார் நமது ராஜ்ய சர்க்காருக்கு ஏதாவது தகவல்—ஆலோசனை கொடுத்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மத்திய அரசாங்கத்தார் இதற்காக ஒரு கமிட்டியை நியமித்தார்கள். அக்கமிட்டியார் தங்கள் ஆலோசனைகளை ஒரு ரிப்போர்ட்டில் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

SRI T. SAMPATH : Will the Bill under contemplation be a comprehensive one?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It will not be merely an amending Bill. It will be a comprehensive Bill.

SRI T. KARIA GOUNDER : சரிபத்தில் கிராம விவசாய பாங்குகள் அமைப்பது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இருக்கும் கிராம கூட்டுறவு சங்கங்களைக் கிராம விவசாய பாங்குகள் ஆக்கும் முறையில் சட்டத்தை திருத்த அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

MR. SPEAKER : I suppose 'comprehensive' includes all that.

[5th September 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir, this is different.

SRI K. VINAYAKAM : What are the main defects which the Government have noticed in the working of this Act? Is there any legal lacuna which the supposed comprehensive Bill is expected to rectify?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Society grows and we are hoping for improvement. I do not say that there is a great defect in the existing law. But we want to improve it with the growth of the society and emphasis on co-operative law.

Geological Survey

* 159 Q.—SRI M. P. SUBRAMANYAM :

SRI V. SANKARAN :

SRI P. G. MANICKAM :

Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the districts where geological survey has been carried out in our State; and

(b) whether a copy of the report of survey and the industrial potentialities will be placed on the Table of the House?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The systematic Geological mapping on the modern survey of India 1 inch=1 mile scale maps had been completed by the Geological Survey of India Department in the Tirunelveli and Ramanathapuram districts and the survey is in progress in North Arcot, South Arcot, Chingleput, Tiruchirappalli, Salem, Coimbatore, Madurai and Kanyakumari districts.

(b) The reports on the surveys conducted each year in Madras State are received by the Government from the Geological Survey. Reports which are of economic importance are published in the *Fort St. George Gazette* and other reports are recorded. As the reports are numerous, it is not possible to place copies of all those reports on the table of the House.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள்ளாவது நமது மாநிலம் முழுவதும் இந்த ஸர்வே முடிக்கப்படுமா? பொதுவாக அதற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் அதற்குள் முடிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 'ஜியாலஜிகல் ஸர்வே' என்பது ஒரு 'கன்டினுவல் ப்ரோஸெஸ்'—அது முடிக்கப்படுவது என்பதே கிடையாது. ஏனென்றால் புதிது புதிதாக கனிப்பொருள்களின் உபயோகம் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது. அந்த அந்த விதமான கனிப்பொருள்கள் நம் நாட்டில் இருக்கின்றனவா என்று நாம் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்க வேண்டும். நம் விஞ்ஞான வளர்ச்சி அதிகமாக அதிகமாக இன்னும் எவ்வளவோ பொருள்களுக்கு, நாம் இப்போது உதவாது என்று குறிப்பிடும் பொருள்களுக்குக் கூட, உபயோகம் கண்டுபிடிக்க முடியும். நாம் இப்போது செய்யும் ஜியாலஜிகல் ஸர்வே இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குள் முடிந்து விடும் என்று நினைக்கிறேன்.

[5th September 1959]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Is the Hon. Minister satisfied that adequate staff has been employed for this geological survey? If not, will the Government consider the desirability of appointing more officers and completing the survey as early as possible with a view to getting more aid from the Central Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, there are two questions here. There is a geological survey for India and a geological survey for our Madras State. The State Government have appointed a separate geological survey establishment to supplement the geological survey of India. It is not a question of finance. It is a question of competent personnel. It is very difficult to get men for manning the geological survey service. So, if Government find that they will have competent men to do the work, they will not hesitate to appoint them.

SRI V. SANKARAN : இப்போது இங்கே ஜியலாஜிகல் ஸர்வே எடுக்கும் இந்தப் பார்ட்டியானது நமது சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட பார்ட்டியா, அல்லது மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட பார்ட்டியா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதை இப்போது சொன்னேன். மூலக் கேள்வி ஜியலாஜிகல் ஸர்வே ஆப் இண்டியாவைப் பற்றியது. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ ராமசாமி முதலியார் கேட்ட கேள்வி, மெட்ரஸ் ஜியலாஜிகல் ஸர்வேவைப் பற்றியது.

SRI P. G. MANICKAM : கனம் அமைச்சர் குறிப்பிட்ட ஜில்லாக்களில் நடத்தப்பட்ட கனிவள்ள ஆராய்ச்சிகளில், எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் என்னென்ன கனிப் பொருள்கள் கிடைக்கும் என்ற பரிசீலனை நடத்தப்பட்டதா? அந்தப் பரிசீலனை எந்தெந்த இடங்களில் வெற்றிகரமாக முடிந்தன.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have got a very long list and I will place it in the library, Sir.

MR. SPEAKER : I have got only 10 minutes more and I have got 14 questions more. If hon. members want me to give more time, they will take the risk of encroaching on the time available for general discussion of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill. Anyway, I shall permit two more supplementary questions.

SRI K. ANBAZHAGAN : நிலவியல் கூறு ஆராய்ச்சியை சென்னை மாநிலத்தில் சர்க்கார் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் நடத்துகிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் எண்ணெய் வளம் இருக்கிறது, அதைப் பற்றி உடனடியாக ஆராய்ச்சி நடத்த வேண்டுமென்று பல முறை கூறப்பட்டும் இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன தில் தஞ்சை மாவட்டம் சேர்க்கப்படவில்லை. தஞ்சை மாவட்டம் இந்த ஆராய்ச்சியில் சேர்க்கப்படாது என்? இதை உடனடியாக கவனிக்க அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஜியாலஜிகல் ஸர்வே என்பது கனிப் பொருள்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சி. ஆயில் அண்டு கான்ஸ் கமிஷன் என்று தனியாக ஒன்று இருக்கிறது. அது எண்ணெய் வளங்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்கிறது. ஆயில் அண்டு கான்ஸ் கமிஷனின் தலைமை காரியாலயம் டேரா டூனில் இருக்கிறது. அது தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள எண்ணெய் வளத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்தியிருக்கிறது என்று கேள்விக்கு நான் பதில் சொல்லியிருப்பதாக ஞாபகம்.

[5th September 1959]

SRI J. MATHA GOWDER : அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதிலில் நல்கிரியை விட்டு விட்டார்கள். நல்கிரியில் சர்வே செய்ய அரசாங்கத்திற்கு மனம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நல்கிரியிடத்தில் இந்த சர்க்காருக்கு ஏதாவது அன்பு இருக்கிறது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். ஜியலாஜிகல் ஸர்வே ஆப் இந்தியா இந்த இடங்களில் ஸர்வே நடத்துகிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். சென்னை சர்க்கார் நடத்தும் ஸர்வே நல்கிரியைச் சேர்ந்திருக்கிறது.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Sir, arising out of this question may I ask the Hon. Minister whether he can place a copy of this report before the House about the Industrial Potentialities Survey conducted by Dr. P. S. Loganathan?

MR. SPEAKER : How does this supplementary arise from the main question?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Anyhow it is a matter of importance. I will answer it. The Report of Dr. P. S. Loganathan is not yet finalised and as soon as it is finalised the Government will certainly place it in the Library. It is unnecessary to place a number of copies on the table of the House.

Sothuparai and Kuppamparai anicuts

*160 Q.—**SRI K. PANDIARAJ** (on behalf of **SRI N. R. THIAGARAJAN**) : கனம் பொதுமராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—
மதுரை ஜில்லா, பெரியகுளம் நகருக்கு மேற்கே உள்ள சோத்துப்பாரை, குப்பாம்பாரை அணைக்கட்டுகள் கட்ட உத்தேசமுண்டா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : These two schemes were considered previously and found to be not feasible. However, these schemes will be taken up again for consideration in future. The Chief Engineer (Irrigation) has been asked to take necessary action in the matter.

Thiruviteeswarar Tuberculosis Hospital

* 161 Q.—**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have taken over the Thiruviteeswarar Tuberculosis Hospital, Madras, from the Corporation of Madras; and

(b) whether there are any employees who have opted to be under the service of the Corporation working in the Thiruviteeswarar Tuberculosis Hospital without any transfer to the Corporation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) Yes, Sir.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இந்த திருவெட்டஸ்வரர் கட்டடமாக ஆஸ்பத்திரி சென்னை கார்ப்பொரேஷன் நிர்வாகத்திலிருந்து அரசாங்கத்தாரால் எந்த கண்டிஷன் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது?

[5th September 1959]

எடுத்துக்கொண்ட பிற்பாடு அங்கு இருக்கும்படியான உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கும் சலுகைகளை இன்னும் கொடுக்காததற்கு என்ன காரணம்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: இந்த ஆஸ்பத்திரியை அரசாங்கம் 31—3—1958-ல் எடுத்துக் கொண்டது. அந்த ஆஸ்பத்திரியில் இருப்பவர்களை கவர்ன்மெண்ட் சர்வீஸில் சேர்கிறீர்களா அல்லது கார்ப்பொரேஷனில் இருக்கிறீர்களா என்று கேட்டபோது அவர்கள் கார்ப்பொரேஷனில் இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் மொத்தம் 25 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை உடனடியாக கார்ப்பொரேஷனில் எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இப்போது இவர்களுக்கு இருக்கிற ஸ்கேல் பிரகாரம் கார்ப்பொரேஷனில் இதற்கு ஈக்விவலென்ட் உத்தியோகம் இல்லை. இருந்தாலும் 30—9—1959-க்குள் அவர்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முடிவிற்கு வந்திருக்கிறது.

Plantation Workers' bonus dispute

* 162 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

1957-58ம் ஆண்டில் மலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் போனஸ் தகராறைத் தீர்க்க அரசாங்கத்தார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government constituted a Tripartite Committee to evolve a formula for settlement of bonus disputes in the Plantations in the State. As a result of a series of meetings of the Bonus Committee, the issue of payment of bonus for the years 1957 and 1958 has been amicably settled.

SRI N. K. PALANISAMI : May I know the details of the settlement?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 1957, 1958 ஆகிய இரண்டு வருடங்களுக்கும் மொத்தத்தில் 7½ சத விதம் போனஸாகக் கொடுத்தாக ஒத்துக்கொண்டார்கள். இடைக்காலமாகக் கொடுத்ததைக் கழித்து பாக்கியைக் கொடுக்க ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI J. MATHA GOWDER : 1957, 1958-ம் ஆண்டுகளுக்கு தோட்டத் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் போனஸ் சம்பந்தமாக அக்ரிமென்ட் ஆகும் போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களும் அதில் இருந்தார்களல்லவா?

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் பழனிசாமி இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். கட்சித் தலைவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதற்காக கேள்வி கேட்காமல் இருக்க முடியுமா?

Madras City Slum Clearance Scheme

* 163 Q.—SRI M. P. SARATHI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the estimated cost of Madras City Slum-clearance Scheme; and

(b) the loan and grant sanctioned by the Government for this Scheme in 1957, 1958 and 1959?

[5th September 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The total cost of clearance improvement of slums in the Madras City is estimated at Rs. 268 lakhs.

(b) Loans and grants to the extent of Rs. 41.17 lakhs have been disbursed to the Madras Corporation and the City Improvement Trust during the years from 1956-57 to 1958-59 for undertaking Slum Clearance/Improvement projects as detailed below :—

				Loan. (Rs. in lakhs.)	Grant.
1956-57	..	—	..	0.83	..
1957-58	..	..	..	11.34	0.60
1958-59	..	..	..	26.76	1.64

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், இந்த சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்திற்காக நமக்கு மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து ஏதாவது பணம் கிடைக்கிறதா? பம்பாய், கல்கத்தா முதலியவைகளுக்குக் கிடைப்பதை விட சென்னைக்குக் கிடைப்பது குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுவது உண்மையா? அப்படியானால் அதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 168 லட்சம் ரூபாய் இதற்காக மத்திய சர்க்கார் கெட்டுத்திருக்கிறார்கள். இது ஜனத்தொகை அளவைப் பார்த்தால் நமக்கு சற்று அதிகம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is it the settled policy the Government to settle these displaced slum dwellers only in the ill-fated Kodambakkam, which is notorious for many things or will the Government take interest for settling them in places like Guindy, Saidapet and Adyar?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is a large undeveloped area in Kodambakkam. The Government have therefore acquired large areas for resettling them. In fact it is not only for resettling slum dwellers. The scheme which the Government have now proposed, viz., to acquire 320 acres in Kodambakkam will house not only slum dwellers, low income group, industrial workers as well as middle income group.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : In view of this City being the capital of this State and also as this City being visited by all the Nationals of the World, will the Government consider the desirability of placing this Slum Clearance Scheme on a high priority basis and thus do away with slums at the earliest possible time?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The answer to the first part of the question is 'Yes.' The highest priority has been given to the scheme. As far as the second part of the question is concerned, namely, doing away with the slums, I think it is not possible with our financial resources. There are 330 slums in the City and the improvement schemes which we have now framed are only for 33 or so. Even this would cost the Government, as I said,

[5th September 1959]

168 lakhs. So the second part of the question, viz., whether the Government will be able to do away with all the slums in the City is, I am afraid, rather difficult of achievement.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரிலே இருக்கிற இந்த ஸ்லம் கிளியரன்ஸுக்காகக் கிடைக்கிற தொகை பரிபூர்ணமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறதா? அல்லது பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் இன்னும் ஒரு வருஷம் காத்திருந்தால் இந்த சந்தேகம் இராது. ஐந்து வருஷங்களுக்குள் இந்தத் தொகையை செலவழிக்கவேண்டும். நூற்று அறுபத்தெட்டு லட்சம் ரூபாயை 5 வருஷங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருநூற்று முப்பது லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு ஸ்லம்கள் போட்டிருக்கிறோம். இந்தத் தொகை வேகமாக செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI K. B. S. MANI : ஸார், இந்த ஸ்கீமுக்கு ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் ஸ்கீம் என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிக வசதிகளுக்கும் சலுகைகளுக்கும் இங்கே கிடைப்பதன் காரணமாக அதிகமாக கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் இங்கே குடியேறி இன்னும் அதிகமாக ஸ்லம்கள் உண்டாகிறதே தவிர கிளியரன்ஸ் என்பதற்கு அர்த்தமில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் “கிளியரன்ஸ்” என்ற வார்த்தை அர்த்தப்பட அவர்களுக்கும் மற்ற மக்கள் இருக்கும் இடங்களில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினருடைய கேள்வி புரியவில்லை. சர்க்கார் ஸ்லம் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறார்களா என்று புரியவில்லை. சர்க்கார் “கிளியரன்ஸ் ஸ்கீம்” செய்வதாவது, அவர்கள் நெருக்கடியான இடத்தில் இருக்கிறார்கள், அந்த நெருக்கடியைத் தவிர்க்க வேண்டும், இப்போது இருக்கிற இடத்தையே இம்ப்ரூவ் செய்தால் நெருக்கடி தீராது, ஆகையால் மேலும் சுகாதாரமற்ற இடங்களிலேயே இருக்க நேரிடும் என்று அந்த இடங்களிலிருந்து எடுத்து வேறு இடங்களில் நல்ல முறையில் அமைத்து வீடு கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

9-30 **MR. SPEAKER :** இப்பொழுது கேள்வி நேரம் ஆகிவிட்டது. ஆனாலும் இன்னும் 5 கேள்விகள் இருக்கின்றன. கேள்வி கேட்டவர்களுக்கு மாத்திரம் ஒரு உப கேள்வி கேட்க அனுமதி கொடுக்கிறேன். அதற்காக இன்னும் 5 நிமிஷ நேரம் கொடுக்கிறேன்.

Bus stops

* 164 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the result of his surprise visits to the various bus stops in the City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A number of students specials have been introduced. These are meant exclusively for students and will operate only on working days of schools and colleges.

There has also been an increase in the turn round and operational efficiency during peak hours. Generally, a regular flow of traffic is being maintained and passengers do not have to wait for more than a few minutes at any bus stop during the peak hours in the mornings.

[5th September 1959]

SRI A. A. RASHEED : Sir, may I know whether the Transport Department was already informed of the surprise visits, before he made those surprise visits?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I thought the hon. Member knew English.

Public Works Department, Tiruchirappalli Circle.

* 165 Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state whether there is any proposal to shift the Public Works Department Circle comprising Tiruchirappalli, Madurai, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari from Tiruchirappalli to Madurai?

THE HON. SRI P. KAKKAN : No, Sir.

SRI V. SANKARAN : இந்த ஐந்து ஜில்லாக்களும் சேர்ந்த ஒரு வட்டத்திலே வடக்கு ஓரத்திலே திருச்சிராப்பள்ளி இருப்பதால் இந்த வேலைகள் எல்லாம் ஓரளவு தாமதப்பட்டு சரியானபடி நிறைவேறாமல் இருப்பதால், நடுவிலே இருக்கும்படியான மதுரையை அதற்குக் கேந்திரமாக வைக்க உத்தேசிக்கப்படுமா?

MR. SPEAKER : இல்லையென்றுதான் சொல்லிவிட்டாரே?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இப்பொழுதுதான் பதிலில் இல்லை என்று சொன்னேன். பிற்பாடு ஒருவேளை இந்த மாதிரி திருச்சி டிவிஷனை இரண்டாகப் பிரித்து வேலைகளைத் துரிதமாக நடத்த வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் அப்பொழுது பரிசீலித்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

Tirunelveli Headquarters Hospital.

* 166 Q.—**SRI M. S. SELVARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open a Dental wing in the Headquarters Hospital, Tirunelveli, staffed by qualified dentists; and

(b) if so, the details thereof?

... **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** (a) & (b) A Dental Clinic, with a Dental Assistant Surgeon and other staff has already started functioning in the Government Headquarters Hospital, Palayamkottai, from 22nd September 1958.

Fergusonite.

* 167 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether fergusonite bearing pegmatite is available in Madurai district; and

(b) if so, the details of the same?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

[5th September 1959]

MR. SPEAKER : Question No. 168. Sri P. S. Chinnadurai.

(Sri K. R. Nallasivam rose to put the question. Just then Sri P. S. Chinnadurai was entering the Chamber.)

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : This question may be taken up to-morrow, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sri P. S. Chinnadurai has come.

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வியை இன்று எடுத்துக் கொள்ளலாமா? நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாமா?

SRI P. S. CHINNADURAI : ஸார், இதை நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

MR. SPEAKER : This question will be taken up to-morrow.

Javadhu Hill Tribes

* 168-A Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

ஜவ்வாது மலையிலுள்ள மக்களின் நிலைமையைச் சீர்திருத்த எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

THE HON. SRI P. KAKKAN : A statement^a is placed on the table of the House.

SRI S. M. ANNAMALAI : இங்கு வைத்திருக்கும் பதிலைப் பார்த்தால் ஜவ்வாது மலை வாசிகளுக்கு அதிகமாகச் செலவிடவில்லை என்று நன்றாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அந்த வகுப்பினர் போரூர் தாலுகாவில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இங்கு வைத்திருக்கும் லிஸ்டைப் பார்த்தால், திருப்பத்தூர், செங்கம் முதலிய தாலுகாவில்தான் ஒரு சில வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர போரூர் தாலுகாவில் ஒன்றும் அதிகமாகச் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இன்னும் கொஞ்சம் பணத்தை ஒதுக்கி அந்த ஜவ்வாது மலை வாசிகளுக்கான நன்மைகளை குறிப்பாக போரூர் தாலுகாவில் செய்ய முன் வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த மாகாணத்திலுள்ள ஆதி வாசிகளுக்குச் செலவிடும்போது போரூர் தாலுகாவை மட்டும் வைத்துப் பேசக்கூடாது. ஆதிவாசிகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் நன்மை செய்ய வேண்டுமோ அதற்கான நடவடிக்கைகளை மாகாண சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் எடுத்து வருகிறது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏதேனும் குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் அது பற்றிக் கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Hand-loom rebate funds.

* 168-B Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1958-ல் கைத்தறி ரிபேட்டை தவறாக உபயோகித்த சங்கங்கள் எத்தனை?

(ஆ) மோசடி செய்யப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

(இ) இது விஷயமாக அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கை என்ன?

(ஈ) தொகை மீட்கப்பட்டிருந்தால் அதன் விவரம் என்ன?

^a Printed as Appendix on page 603 infra.

[5th September 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (அ), (ஆ), (இ) & (ஈ) Investigations are being conducted into the rebate claims made by certain Weavers' Societies in Srivilliputhur and Kadayanallur areas. It will not be in the public interest to disclose any details regarding this matter, pending the completion of these enquires.

SRI A. VEDARATHNAM : இனிமேல் இந்தமாதிரி அவர்கள் தவறான முறையில் இந்த ரிபேட்டைப் பெற இடம் இல்லாதபடி அரசாங்கம் தடை செய்ய ஏற்பாடு எற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா? அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. R. VENKATARAMAN : இப்பொழுதே அவர்கள் பெற்று விடவில்லை. "Claim" வந்தபோதே அதைக் கொடுக்காமல் திறுத்திவிட்டோம். எந்த விதமான தவறுதலும் ஏற்படாது.

MR. SPEAKER : Questions are over.

II.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT BILL, 1959.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I beg leave to introduce the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1959^a.

MR. SPEAKER : The question is :

That leave be granted for the introduction of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1959.

The motion was put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS BILL 1959 (L.A. BILL NO. 7 OF 1959)—cont.

MR. SPEAKER : We shall now continue the general discussion on the Hindu Religious and Charitable Endowments Bill. I have got with me a list showing the names of three speakers. I would like leaders and whips to give me more names so that I can decide whether I should fix a time limit on speeches. Otherwise, I will allow fifteen minutes for each speaker. If I get more speakers, then I shall reduce the time.

* SRI T. T. DANIEL : Mr. Speaker, Sir, the object of the Bill seems to be to ensure the proper management of the temple properties. The object appears to be quite laudable. But I would say, Sir, whether the step taken by this Government in order to realize this quite laudable object is according to the principles of democracy and also according to the religious sentiments and affections prevalent in the temples. I would say, at the very outset, that the Bill, as it now stands, unfortunately places the axe

(a) Published in the Fort St. George Gazette, dated 5th September 1959.

[Sri T. T. Daniel] [5th September 1959]

at the very root of the democratic set up of the village administration of the temple and the temple properties. It is one of the social laws which we are enacting, and I am afraid that this law will encroach to a large extent into the social activities of the people of the State. What was very dear to the village has been taken away by this Bill from the village and placed under the complete control of the Government. In ancient days or I would say till very recently, in this part of our State, the management of the temple was entirely a matter for the villagers. But after this Bill becomes law, it appears to me that the village will have practically no place in the matter. The Government almost take it upon itself to manage the temple and the temple properties through Area Committees and the Commissioner. I would say, Sir, that the position of the trustees has been practically reduced to nullity. They cannot even frame the budget for the management of the temple. The Commissioner has got the power to alter or modify the budget that will be prepared by the trustees. The trustees have not got even the power to lease out or mortgage the lands belonging to the temple nor can they even evict the people from the properties of the temples leased out. All these powers are given to the Commissioner. Even the Area Committee is a creation of the Government.

(Sri N. K. Palanisami in the Chair.)

I would say, Sir, that the scheme for the temple is also framed not by the villages and not by the trustees, but only by the Commissioner. It is open to the aggrieved people to take the matter to a civil court. I would suggest that instead of this roundabout way of giving the power to the Commissioner first to frame a scheme for the temple, if there are points at variance between the trustees in regard to the scheme of the management of the temple, the matter can straightaway be placed before the District Court within whose jurisdiction the property is situated. That would be quite proper instead of the Commissioner framing a scheme for the temple. It is always better to go into the question properly and judicially even at the outset and frame a scheme for the management of the temples and temple properties.

Sir, the Commissioner is given a very important place in the Bill. If the Government are anxious to have some sort of supervision over the management of the temples and temple properties and if the Government are anxious to see that no defalcation is committed in respect of the temple funds, a sort of a State Board can be constituted under suitable provisions which may be incorporated in the Bill, consisting of the Hindu members of both the Houses of the Legislature elected by the Hindu Members of both the Houses and also some non-official Members nominated by the Hindu members of the Cabinet. I think that will be in accordance with the democratic notion and also fit in with the democratic set-up and democratic sentiments of the people having regard

[Sri T. T. Daniel] [5th September 1959]

to the management of temples and temple properties. Now, it appears as if the Government have extended the tentacles of control to the temples and temple properties with the noble object of preserving the temples and their properties. With this object, they have taken upon themselves the power to manage the temples and their properties. If the suggestion that I have placed before the House just now is accepted, the Commissioner will go out of the picture and the Government servants will go out of the picture and at the same time, the laudable object that is before the Government, viz., proper governance of the temples and temple properties will be achieved by the constitution of the State Board consisting of the Hindu representatives of both the Houses of the Legislature elected by the Hindu representatives of both the Houses.

Coming to the Definitions clause, that is, clause 6, even though the Government may say that it has no application to the corporate and incorporate Devaswoms in the Kanyakumari district, by the definition of the term 'Area Committee', the Bill as it stands, will be made applicable also to the corporate and incorporate Devaswoms of Kanyakumari district. The proviso to sub-clause (2) says — 'Provided that in respect of the transferred territory, the powers and duties of the Area Committee shall, until the date of the constitution of the Kanyakumari Devaswom Board under Chapter II of the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 . . . be exercised and discharged by such authority or officer, as may be specified by the Government and after the date of the constitution of such Board, such Board shall be deemed to be the Area Committee.' So, the destiny of that Board is already written even in this Bill. I would ask the Hon. Minister whether it will not be proper to delete this proviso so that the powers and functions of the Devaswom Board for the corporate and incorporate Devaswoms in Kanyakumari district may be dealt with in a separate Bill, which I believe the Government will shortly be bringing forward in this House. At that time, the Members of the Legislature will have an opportunity to express their views clearly on that Bill and can suggest to the Government what should be the powers of the Devaswom Board so far as those Devaswoms are concerned. At the present juncture, I would like to reiterate that so far as the management of Hindu temples in the Kanyakumari district is concerned, it is entirely different from the management of the Hindu temples in other districts of the State. There, the trustees are being elected only by the villagers concerned and connected with the temples. A meeting of the villagers is held for that particular purpose and people who have got a right over and interest in that temple assemble in a mandapam within the temple and the trustees for the temple are elected by those present. Thus there, the trustees are not nominated by the Government as is being done in the rest of the districts in the State. The trustees elected there are those who belong to the village concerned and who have got long dealings with the temple and its properties. Only such people who have some interest in the temple and who are connected with

[Sri T. T. Daniel]

[5th September 1959]

the temple are elected as trustees and associated with the management of the temple and its properties. Further, when there is any dispute with regard to the management of the trust or the temple properties, the scheme will be drafted only by the Civil Courts. That is the procedure which is being adopted there. Also, the appointment of an Executive Officer for each temple is a thing which is not prevalent there. Perhaps, certain conditions and circumstances might have prompted the Government to make certain changes in the administration of the temples and their properties here. I, however, request the Government to bear in mind all the factors which I have mentioned before they enact this Bill into law.

I would once again repeat that according to my conscience and conviction, I am of the view that the Bill will certainly offend the feelings of the people of the Kanyakumari district. If the Bill becomes law with the proviso to sub-clause (2) of clause 6, I am sure it will be considered by the people of that district as a clear step on the part of the Government to interfere with their social and religious sentiments which they have associated with the temples and the management of those temples and the temple properties. Thank you, Sir.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த இந்துமத பரிபாலன சட்டத்தின் பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஒரு அங்கத்தினராகப் பணியாற்றிய காரணத்தால் என் மனதிற்குத் தோன்றிய சில கருத்துக்களை இந்த அவையின் முன்பு வைக்க விருப்பப்படுகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி விமரிசனம் செய்யும் பல பேரும், இது அரசியல் சட்டத்தில் நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் மதச் சார்பற்ற அரசாங்கம் என்னும் தன்மையைப் பாதிப்பதாகச் சில பேர் பயப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அம்மாதிரி பயப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அரசியல் சட்டப்படி ஒரு மனிதனுடைய சார்பான போக்கிலோ மத வழிபாட்டிலோ, அரசாங்கமோ அல்லது தனிப்பட்ட மனிதரோ புகுந்து அதை மாற்றவோ தடுக்கவோ அல்லது அதற்கு இடையூறு செய்யவோ இடமளிக்கவில்லை என்பது உண்மைதான். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நமது அரசாங்கம் மக்களுடைய மதச் சார்புள்ள ஒரு போக்கைத் தடுப்பதற்கோ அல்லது ஒரு வகையிலுள்ளவரை வேறு வகையில் திருப்புவதற்கோ முயற்சி செய்வதாக நான் கூடப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இந்த ராஜ்யத்தை பொறுத்தவரையிலும் பெரும்பாலான சொத்துக்கள் கோயில்களுக்கு என்றும் மதக் காரியங்களுக்கு என்றும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பவைகள் பெருவாரியாக துர்வினியோகம் செய்யப்பட்டும், அவை எதற்காக ஒதுக்கப்பட்டனவோ அந்தக் காரியங்கள் சரியான முறையிலே கவனிக்கப்படாமலும் இருப்பது நம் அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம். அம்மாதிரி சொத்துக்களைப் பரிபாலிப்பதற்கும், மதத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் எந்தக் காரியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டனவோ அந்தக் காரியங்கள் நிறைவேறும் வகையில் அவைகளை உபயோகப்படுத்தும் பொருட்டு ஒரு ஒழுங்கான நிலைமையைக் கொண்டு வரவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகக் கருதியே அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதாக நான் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். எந்த மனிதன் எந்த மதத்தைப் பின்பற்றுவதைப்பற்றியோ, மதத்திலே இருக்கும் ஒழுக்கங்களைக் கடைபிடிப்பதைப்பற்றியோ இந்தச் சட்டம் கொஞ்சங்கூட தலையிடாது என்பதைப் பற்றி யாரும் சந்தேகம் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதை நான் மிகவும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[Sri V. S. Manickasundaram]

பெருவாரியான சொத்துக்கள் மத காரியங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் அவைகள் எல்லாம் இப்பொழுது துர்வினியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். அவைகளை உபயோகப்படுத்தாமல் சும்மா இருப்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம்தான். அந்த விஷயத்தை உணர்ந்துதான், அந்த சொத்துக்கள் சரியான முறையில் உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்றும், அதன் மீது இருக்கும் பொறுப்பை உணர்ந்து அதை சரியானபடி நிர்வகிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வர முன் வந்திருப்பதைக் கண்டு நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஷரத்துக்களைப் பொறுத்த வரையில் அவைகளைக் கண்டு முக்கியமான சில பயத்தை தெரிவித்திருப்பதைப் பார்த்தால் எனக்குக் கொஞ்சம் வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலுள்ள எரியா கமிட்டி அங்கத்தினர்களையும், அட்டைவசரி கமிட்டி அங்கத்தினர்களையும் தேர்தல் மூலமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று தெரிவித்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது அது ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கிறது. தேர்தல் வேண்டும் என்பதையும் ஜனநாயக அடிப்படையில் தேர்தல் நடத்துவதில் நம்பிக்கையுள்ளவன் நான் என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி தேர்தல் நடத்தவேண்டுமானால் யாரைக் கொண்டு தேர்தல் நடத்துவது. அரசாங்கத்திற்கோ அல்லது அந்த இலாகாவுக்கு தலைமை வகித்து நடத்தும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கோ தேர்தலைப்பற்றி பயம் கிடையாது. அவர்களுக்கு இதற்கு பின்வாங்கும் எண்ணம் இருப்பதாகவும் எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்தமுறையில் தேர்தல் வைத்து யாரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்கிற நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தைப் பார்க்கும்போது தேர்தல் அவசியம் இல்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர் அதற்கு யாரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அதை யோசித்துப் பார்த்தால் நமது அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை அரசாங்க தலைமையில் இருக்கக்கூடிய அமைச்சர், அவருக்குக் கீழ் இருக்கும் இலாகாவால் நியமிக்கப்படும் போதும் அந்த அட்டைவசரி கமிட்டி அங்கத்தினர்கள், எரியா கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் யாவரும் பொது மக்களுடைய நம்பிக்கையையும் ஆதரவையும் பெற்றுத்தான் இருப்பார்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்கு ஒரு துணையாக இருப்பாரென்பதிலும் சந்தேகம் இல்லை. பெர்து தேர்தலில் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும் எப்படி இருந்தால் பொது மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெறலாம் என்று. அதனால் அங்கு அமைக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமாக நடந்துகொள்ள மாட்டார்கள் என்பது நிச்சயம். ஆகவே தேர்தல் இல்லையே என்று பயப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை பேரும் ஒன்றுபட்டு யோசனை செய்த பிறகுதான் தேர்தல் முறை அவசியம் இல்லை என்ற முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணத்தால் அதை கைவிட்டு விட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு முக்கியமான கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஸைப்ரஸ் கொள்கை என்று சொல்லக்கூடிய, அதாவது கோவில்களுடைய உபரியான பணத்தை எந்த வகையில் செலவழிப்பது என்பதைப்பொறுத்து சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஷரத்திற்குப் பெருவாரியான கண்டனங்கள் வந்திருப்பதை நாம் பார்த்தோம். மதக் காரியங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தை செக்கூலர் பர்ப்பஸஸ், அதாவது கல்வி, மருத்துவ உதவி போன்ற காரியங்களுக்கு ஒதுக்குவது எவ்வளவு தூரம் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைப்பற்றி சிலர் சந்தேகப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அது மாதிரி சந்தேகப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் சொல்லுகிறேன். இரண்டு விஷயங்களை இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் சபையின் முன் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[Sri V. S. Manickasundaram] [5th September 1959]

மத காரியங்களுக்காக சேவை செய்து வரும் ராமகிருஷ்ண மடம் தங்களுடைய காரியங்களை இந்த இரண்டு துறைகளும் மிகவும் முக்கியம் என்று கருதி இந்த இரண்டு வகையில் செலவு செய்ய கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. ஒன்று கல்வி, இரண்டு மருத்துவ உதவி, இந்த இரண்டு காரியங்களுக்கும் பொது ஜன சேவை செய்தால்தான் மக்களுக்கு நல்லது செய்வதாக ஏற்படும் என்கிற ஒரு காரணத்தால்தான் அவர்கள் அப்படிச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் இதன் உண்மையை அறிந்து இந்த வகையில் முக்கியமாக கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். அதைப்போலவேதான் கிருஸ்தவ மிஷனரிகளும் கல்வித் துறையிலும் மருத்துவ உதவித் துறையிலும் செலவு செய்ய முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இதிலேயே இவர்களும் பெருவாரியான பணத்தை செலவு செய்து வருகிறார்கள். இது யாவரும் அறிந்த விஷயம். ஆகவே ஹிந்து மதம் மட்டும் ஏன் கல்விக்கும் மருத்துவத்திற்கும் பெருவாரியாக சேவை செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அந்தப் பணத்தை எதற்கு ஒதுக்குவது என்பதைப்பற்றி யோசித்து இதற்குப் பரையாரிட்டி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரே ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் இந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் தீர்மானிக்கப்பட்டு அந்த வகையில் செய்திருக்கும் பட்சத்தில் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். டிபுடி கமிஷனர், கமிஷனர் இவர்களை ஜூடிஷியல் க்வாலிபிகேஷன் உள்வாங்கிப் போட்டிருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஒன்பதாவது ஷரத்தில் டிபுடி கமிஷனர், கமிஷனர் இவர்களுடைய நியமனம் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒரு டிபுடி கமிஷனராவது ஜூடிஷியல் டிபார்ட்மெண்ட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவராக இருக்கவேண்டும் என்று அதில் காணப்படுகிறது. டிபுடி கமிஷனருக்கு ரீஜனல் ஜூடிஷியல் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மூன்று டிபுடி கமிஷனர்களை நியமிக்க அரசாங்கம் அதிகாரம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படி மூன்று டிபுடி கமிஷனர்கள் வருகிறார்கள் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டால் ஒரு பகுதி வரைக்கும் ஜூடிஷியல் அனுபவம் பெற்றவர் தீர்ப்புக் கொடுக்கிறார். மற்ற இரண்டு பகுதிகளில் ஜூடிஷியல் அனுபவம் இல்லாதவர்கள் தீர்ப்பு கொடுக்கவேண்டிய தீர்ப்புநடம் ஏற்படுகிறது என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நேற்றைய தினம் பேசியபோது கனம் லாஸர் அவர்கள் சில கருத்துக்களை வெளியிட்டார். இந்தச் சட்டத்தில் ஜூடிஷியல் சம்பந்தமாக கணக்குப்போட்டுப் பார்க்கும்போது சுமார் 35 ஷரத்துக்கள் இன்ட்ரிகேட் க்வெஸ்டன் ஆப் லா எழுகிறது. சட்ட சம்பந்தமாக விஷயங்கள் இருப்பதால் அந்த விஷயங்களை கூர்ந்து கவனிக்கவும் அவற்றின் பேரில் தீர்ப்பு அளிக்கவும் ஜூடிஷியல் அனுபவம் பெற்றவர்கள் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி ஜூடிஷியல் அனுபவம் பெற்ற டிபுடி கமிஷனர்கள் இருந்தால்தான் சரியான தீர்ப்புகள் கொடுக்கமுடியும் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைப்பற்றியும் தெரிவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மடங்களைப் பொறுத்த மட்டில் தீவிரமாக சட்டம் இருக்க வேண்டும் என்று கனம் கோதண்டராமன் அவர்கள் வாதாடினார். அவருடைய வாதாட்டம் ஆச்சரியத்தைத்தான் கொடுத்தது. மடங்களை மடாதிபதிகள் எந்த நிலைமையில் நடத்துகிறார்கள், அவர்களுக்கு அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் எவ்வளவு தூரம் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது எவ்வளவு உரிமை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது முக்கியமாக கோதண்டராமன் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தாலும்கூட, கனம் கோதண்டராமன் மடங்களைப்பற்றி எவ்வளவு தீவிரமான அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்கிறாரோ அதை விட அதிக தீவிரமான அபிப்பிராயத்தை நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை அவருக்கு நான் தெரிவித்திக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமைகளைப் பார்க்கும்போது அதற்கு தகுந்தார்போல்தான் இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்று சொல்லலாம்.

[Sri V. S. Manickasundaram]

இதற்கு மேல் மடங்களின் மீது தலையிடுவது கூடாது என்று தயக்க இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்த மசோதாவை நான் வர வேற்று என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது சபையின் முன்பாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் ஹிந்து மத அற நிலைய பாதுகாப்பு மசோதா இப்பொழுது கொண்டு வரக்கூடியது அல்ல, தேவையற்ற ஒரு மசோதா என்பது என்னுடைய கருத்து. இவ்வாறு நான் குறிப்பிட்டால் நான் வைதீக பழக்க வழக்கத்தில் அறிமுகம் நம்பிக்கை கொண்டவன் என்றே, நாஸ்திகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவன் என்றே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று முதலில் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். ஹிந்து மதக் கோவில்களையும், மற்ற மடாலயங்களையும் தேவைப்படுகிறபோது ஜெயின் கோவில்களையும் மடாலயங்களையும் இந்த மசோதாவின்மீது கொண்டு வந்து அங்கே இருக்கிற தீர்வாகத்தையும் பல்வேறு செலவுகளையும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார். இந்த மசோதாவை நாம் கொண்டு வருவதன் மூலம், நாம் ஒரு மதசார்பற்ற அரசாங்கத்திலே நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை எப்படி நிரூபிக்கிறோம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. மத சார்பற்ற ஜனநாயகக் குடியரசை நாம் நடத்துகிறவர்களானால், அதிலும் ஜனநாயகக் குடியரசை ஜனநாயக சமூகம் குடியரசை மலரச் செய்வதில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது உண்மையானால் இப்படிப் பட்டதொரு மசோதாவுக்கு அவசியமே இல்லை. இதைவிட அவசியமாகவும், அவசரமாகவும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய பல்வேறு மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. இன்று காலை கூட கூட்டுறவு மசோதா சம்பந்தப்பட்ட கேள்வி கேட்கப்பட்டபோது விரைவில் கொண்டு வரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டதே தவிர கடந்த 2½ ஆண்டு களாகக் கொண்டு வருவதற்கு விரைவு காட்டப்படாத நிலைமையையும் தாமதப்பட்டுக்கொண்டு வருகிற நிலைமையையும் தான் பார்க்கிறோம். ஆகவே ஹிந்து மத பரிபாலன மசோதாவைப் போன்ற மசோதாக்களைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்தக்கால கட்டத்தில் அவசியமும் இல்லை, அவசரமும் இல்லை என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை நாம் எப்படிப்பட்ட கால கட்டத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்? மதச் சார்பற்றவர்கள் என்று நம்மைக் கூறிக்கொள்ளும்போது கொண்டு வருகிறோம். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்காக மதச் சார்புள்ள அரசாங்கமாகத்தான் நாம் அரசியல் நடத்துகிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்வார்களேயால்தான் அப்போது இன்னும் கடுமையானதாக, தீவிரமானதாக இந்த மசோதா அமைந்திருக்க வேண்டும். அப்படியும் இல்லை. அப்படியின்றி மதச் சார்பற்ற அரசியலைத்தான் நாம் நடத்துகிறோம் என்று சொல்வதாக இருந்தால் இந்த மசோதாவுக்குத் தேவையில்லை என்ற நிலைமையை உண்டாக்கியிருக்க வேண்டும். இதற்குப் பதிலாக வேறு பல மசோதாக்களைக் கொண்டு வந்து அவற்றின் மூலமாக நல்ல பலனைப் பெற்றிருக்க முடியும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று ஆரம்பத்திலேயே நான் நாஸ்திகன் இல்லையென்று கூறினேன். அதே நேரத்தில் நான் ஒரு தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவன் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தெய்வ நம்பிக்கையுள்ள நான் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கின்றேன் என்று சொல்கிறபோது அதைக் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன். எல்லாவகையிலும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிற, விஞ்ஞானத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிற உலகத்தில் பல்வேறு ஜனநாயக நாடுகளிலே பெரிதும் மக்களாலே அனுசரிக்கப்படுகிற மடாலயங்களிலே அரசாங்கம் தலையிட்டுக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய மசோதா எதுவும் கொண்டுவரப்படவில்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. உதாரணமாக இங்கிலாந்து நாட்டில் மிகச் சிறந்த நிலையில் இருக்கிற மாதா கோவில்கள், மடாலயங்கள் இவற்றைத்

[Sri P. S. Chinnadurai] [5th September 1959]

நாட்டு அரசாங்கத்தினிடே நிர்வாகத்திற்குத் கொண்டுவரக்கூடிய மசோதா ஒன்று இருப்பதாக எல்லாருடைய மனமும். நான் அறிந்து கொண்ட வரையில் அப்படிப்பட்ட மசோதா வேறு எந்த நாட்டிலும் எந்த ஜனநாயக நாட்டிலும் கொண்டு வரப்படவில்லை. அங்கெல்லாம் இல்லாத போது இங்கே என் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் இங்கே ஊழல் நடைபெறுகிறது, அந்த ஊழல்களைக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதாகக் கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியென்றால் இந்த மத அல்லது ஊழல் மத மடாலயங்கள், கோவில்கள் இவற்றில்தான் பெரிய அபியாயம், ஊழல்கள் எல்லாம் நடக்கிறது என்பதை நாம் ஒத்துக் கொள்கிறோமா? மற்றவைகளில் இல்லையா? எந்த மதத்தைச் சேர்ந்த மடாலயங்களாக இருந்தாலும் சரி, கோவில்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த நிர்வாகமாக இருந்தாலும் சரி ஒன்றிரண்டு ஊழல்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அப்படி ஊழல்களைச் செய்கின்றவர்களும் இந்த மசோதாவை எதிர்த்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்கள் எதற்காக இந்த மசோதாவை எதிர்த்துக்கொள்ளுங்கள் அப்படியே நானும் இதை எதிர்ப்பதாகக் கொண்டுவிடக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சொல்வதோடு நான் சொல்வதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஊழல்கள் எல்லாம் எங்கே இருந்து வருகிறது? பணத்தில் இருந்து வருகிறது. கோவில்களாக இருந்தாலும் சரி, மடாலயங்களாக இருந்தாலும் சரி அதிக வருமானம் உள்ள இடத்தில் ஊழல்களும் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த மசோதாவின்படி நாம் வருமானம் அதிகமுள்ள இடத்திற்குக் கண்காணிப்பு, மேல்பார்வை எல்லாம் போடுவதற்கு வகை செய்கிறோம். அங்கெல்லாம் இதை விஸ்தரிக்கிறோம். ஆனால் வருமானம் இல்லாத கோவில் இருக்கிறதென்று வைத்துக் கொள்வோம். இந்த மசோதாவை அங்கெல்லாம் விஸ்தரிக்க நேரிடையான ஏற்பாடு எதுவும் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே ஊழல்கள் வரக் கூடிய இடத்தை ஒழுங்குபடுத்தி மேலும் அவை அப்படியே நீடித்துக் கொண்டிருக்க மட்டும் நாம் வகை செய்கிறோம் தவிர ஊழலை அடியோடு கிளவியெறிவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. கொசுவிலுல் மலேரியா வருகிறது. அதற்காக ஒவ்வொரு கொசுவாகப் பிடித்துக் கொல்ல முடியாது. மலேரியாவை ஒழிக்கவேண்டுமென்றால் அந்த நோய்க்கு மூல காரணமாக இருப்பதையே அழிக்க நாம் முற்படவேண்டும். அப்படி ஊழலுக்கு அடிப்படையான காரணம் எது என்று பார்த்தால்தான் ஊழல் இல்லாத நிலைமையையே உண்டாக்க முடியும். சரண்டல் என்று சொன்னால் அது பொருளாதாரச் சரண்டலாக இருந்தாலும் சரி, சமூக ரீதியில் சரண்டலாக இருந்தாலும் சரி, மத ரீதியான சரண்டலாக இருந்தாலும் சரி அதை எல்லாவற்றையும் ஒழிக்க நாம் தீவிர நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்படி மேற்கொள்வதற்கு இந்த மசோதா வகை செய்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆகையால்தான் நான் சொன்னேன், இது தேவையில்லாத மசோதா என்று.

இன்னொன்று. நான் நம்புகின்ற தெய்வ சக்தியை உருவ வழிபாட்டின் மூலமாகத்தான் நான் வழிபடுகிறேன். ஆகவே கோயில்களுக்குப் போவதன் மூலம் என்னிடத்தில் நல்ல தன்மைகள் எப்போதும் அதிகரித்திருக்கவேண்டுமென்பது என் ஆசை. அந்த முறையில் தெய்வ சக்தி நிறைந்துள்ள கோயில்களுக்கு நான் அடிக்கடி செல்வது உண்மை. தனியாக இருந்து தெய்வ சக்தியை வளர்த்துக்கொள்வதற்குச் சிலருக்கு ஆற்றல் இருக்கலாம். ஆனால் அந்த தெய்வ சக்தியை வளர்த்துக் கொள்ள நான் கோவில்களுக்குத்தான் போகிறேன். அப்படிப் போகிற போது சில சில சமயம் என்னுடைய கருத்துக்கு மாறாக சலனம்வரக்கூடிய இடங்களும் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் தெய்வ சக்தி ஏழையாகவும், சில இடங்களிலும் பணக்கார நிலையில் வெள்ளி ரத்ததிலும், தங்க ரத்ததிலும் வருவதைப் பார்க்கிறேன். இது ஒரு வகையில் பக்தர்களுடைய உள்ளத்தில் கூட நல்ல எண்ணத்தை ஒரே மாதிரியாக ஏற்படுத்துவது

[5th September 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

இல்லையென்று நான் கருதுகிறேன். கோயில்களுடைய சொத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, மடாலயங்களுடைய சொத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி என் அரசாங்கமே எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு விடக்கூடாது—பக்தர்களுடைய நம்பிக்கைக்கு ஏற்றவாறு கண்காணித்து எல்லாக் கோயில்களிலும் அவரவர்களுடைய தகுதிக்கு ஏற்றவாறு உத்சவங்களோ, விழாக்களோ நடத்துமபடியாக விட்டுவிடக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். ஓரிடம் எழ்மை, ஓரிடம் பணப் பெருமை என்பது இல்லாதவாறு என் செய்துவிடக்கூடாது? அப்படித் தலையிடாத வரையில் இந்த மசோதாவில் கண்காணிப்புத் தலையிட அவசியம் இல்லை இப்போது. என்றைக்கோ யாரோ அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு சொத்துக்கள் விட்டுச் சென்றார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவற்றை அப்படியே விட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. இன்றைய காலகட்டத்தில் கோவில்கள், மடாலயங்கள் இவற்றிலும்கூட சமதர்மக் கொள்கையைக் கொண்டு வரலாம். இந்த மதத்திற்கு மாத்திரம் அல்ல. ஊழல்களையும், சரண்டல்களையும் தவிர்க்கவேண்டுமென்றால் இந்து கோவில் மடாலயங்களாக இருந்தாலும் சரி, கிறிஸ்தவர்களுடைய கோவில், முஸ்லிம்களுடைய கோவில் எல்லாவற்றையும் கண்காணிக்கவேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. அதற்குத் தகுந்த வேறு நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் நினைத்துப்பார்த்தால் நமது அரசாங்கம் மதத்தை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறதா என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. உபரி பணத்தை என்னென்ன வகையில் யார் யாருக்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உபரி பணத்தை பயன்படுத்துவதற்கு இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களா என்று பார்த்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்படுவதால், ஒரு குஷ்டரோகியாக இருந்தாலும், அவன் இந்து குஷ்டரோகியாக இருந்தால் அவனுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வதுபோல் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்த்தால் நமது அரசாங்கம் மதத்தை நோக்கி ஓடுவது போல் இருக்கிறது. ஆனால் மதச்சார்பற்ற அரசாங்கம் நடக்கிறது என்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். எரியா கமிட்டியில் இருக்கும் அங்கத்தினர் இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவராக இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறது. அப்படியென்றால் அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகா அமைச்சர் கூட இந்துவாக இருக்கவேண்டும். இந்து கோட்டாட்டில் நம்பிக்கை கொண்டவராக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் ஆச்சர்யப்படமாட்டேன். சொல்வதிலே நியாயம்கூட இருக்கலாம். கோயில் சிப்பந்திகள் எல்லோரும் இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வதனால் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிற்பாடு எப்படி நிலைமை ஆகிறது என்பதை உண்மையிலேயே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஜனங்கள் இதை செய்துகொள்ளட்டுமே. ஏன் இந்த முயற்சியில் சர்க்கார் ஈடுபடவேண்டுமென்று எனக்குப் புரியவில்லை. வைஷ்ணவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சைவர் கோவில்களில் இருந்தால் அந்தக் கோவில்கள் பாதகம் அடையும். சைவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வைஷ்ணவ மதத்தைச் சேர்ந்த கோயில்களில் இருந்தால் அவைகள் பாதகம் அடையும் என்ற பிரச்சனை எழலாம். இந்தத் தொல்லைகளெல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லாமல், மத சம்பந்தமான பிரச்சனையை இந்த ஜனங்களுக்கே விட்டுவிட வேண்டும். தெய்வத்தை வழிபடுவது அவரவர்கள் மனப்பான்மையைப் பொறுத்திருக்கிறது. நாம் ஏன் இதில் தலையிட வேண்டும்? அவரவர்கள் இஷ்டப்படி எப்படிச் செய்யவேண்டுமோ அப்படி விட்டுவிடலாம் என்று இருப்பதற்கு பதிலாக ஏற்கெனவே இருக்கும் ஊழல்களுக்கு வேலி போட்டு இப்பொழுது இருக்கும் ஊழலை வளர்ப்பதற்கு சர்க்கார் ஏன் உதவ வேண்டும்? இந்த சபைக்கு இதைவிட எத்தனையோ முக்கியமான காரியங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கும்போது இதில் ஏன் அரசாங்கம் தலையிட வேண்டும்? இந்த மசோதா சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்கும்போது சில பேர்களுக்கு நான் மத விரோதி போலவும் தெய்வ நம்பிக்கை இல்லாதவன் போலவும் இருப்பதாகத் தோன்றலாம். அதைப் பற்றி எனக்குக் கவலைவில்லை.

[Sri P. S. Chinnadurai] [5th September 1959]

அனால் நான் தெரிவு சந்திரியில் நம்பிக்கை உள்ளவன் என்று சொல்லிக் கொள்ள என் உரிக்கைகளை எழுதித் தருகின்றேன். இந்த மசோதா கோரியற்ற மசோதா, பொறுத்தமான மசோதா அல்ல என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை எழுதித் தருகின்றேன்.

* SRI V. K. KRISHNAMURTHI: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, “தென்னாற்காடு சிவனேபோற்றி” என்று தமிழகத் தில் நாதசபையோடு நாதசபைப் பேசி மிளைய மாயாவாதமென்றும் சண்டமாருதத்தை அரசியலில்—சமுதாயத்தில்—மொழியில்—அனைத்து—கதையில்—சுருதியில்—உரையால் பிணைத்து இன்னமாயும் திருநா உலக வைத்தியசபை இக்காலத்தில் மேலாம் சமயமாம் சிவனாய் ஒவியை ஒவிர வைத்து இல்லா நல்லாழ்வியலில் சமுதாயத்தை எழுதித் திறையடி சேர்ப்பிக்கும் இம்மசோதாவைப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

சமயத்திற்கு உடன்பட்டவர்கள் சமயத்தை என்னி நனவாய்வியல்பு அறத்திற்கும் பண்புமிடிற்கும் உதந்ததில்ல என்று தாழ்மையுடன்—உதந்த துடன் கூறுகின்றேன். நெறெநெறி, சமுதாயத் தெருவிற்கு நெறும் அரசியலார் சமையி க்குபாதென்றும் கனம் சின்னையாள் அவர்கள் கூறினர். சமயத்தால் பல சமயங்கள் ஏற்பட்டு பிரிவினை ஏற்படுகிற தென்று ஏதற்றவாதமிட்டார்.

தமிழர் கண்ட சிவநெறி கட்டமைந்த ஓரக்காரும் கனிவரும் சுறியும் முறையே ஆடவரும், மசலிசும்பெற்று இல்லத்தில் நடபத்தும் அறவாழ்வே அரனடி சேர்ப்பிக்கமென்றும் கடவன்—உயிர்—உலகம் உப்பொருளென் றும்; சுவலயம் காணல் நீர் போன்றதென்று நவிலும் தன்மையற்றது சிவநெறி என்று கூறுகிறேன்.

சமுதாயம் முன்னையுற அரசியல், பொருளாதாரத்தை முன்னிறுத்தி காத்திரல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, பிரஜா சோஷலிசுட் கட்சிகள் தோன்றியிருப்பதால் உயிர்ப்பணியினின்று விடுகலை எய்தி இறையடி எழுத பல சமயக் கொள்கைகள் தோன்றியுள்ளன என்பதைக் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வயிய சீரமைப்பு உணராத இவர் சிவநெறியைச் சிதைவறப் பேசுவது இழிவும் தாழ்வுமாயும்.

இல்லறக் கொள்கையையுடைய சிவ நெறியைச் சிதைக்க ன்ந்து புதங் கதைக்கடன்பாடில்லாத சமய நெறியும், ஆணை நீக்குப் பெண்ணும், பெண்ணை நீக்கு ஆணும் வாழ்தல் வேண்டுமென்றும் “புணர்தல் துன்பம், பிரிசுல் துன்பம், உருவிலாள் ஒருக்கும் துன்பம், புரிசுழல் மாதர் புணர்ந்தோர்க்கல்லது ஒரு தனிவாழ்க்கை உறவோர்க்கில்லை” என்ற சமயக் கொள்கையும், உலகம் களவு போன்றது என்ற சமயக் கொள்கையும் தோன்றியதால் மீண்டும் இல்லறத்தை முன்னிறுத்தி சைவக் கொள்கை யைப் பார்ப்ப சமயத் தேவாரம்பாரி, மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம் பாடினர். சைவத்தை நிலைக்க வைத்த திருவிசைப்பா, திருமந்திரம், பெரிய புராணம் மசலிய நூல்கள் தெய்வத் தமிழ்ப் புலவர்கள் சிவனருள் பெற்று வினக்கினர்.

SRI P. S. CHINNADURAI: நான் பேசுகிறபோது இழிவாக பேசுவதாக கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுகிறார்கள். நான் அப்படி இழிவாக ஒன்றும் பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என் அவர்கள் அப்படித் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

SRI V. K. KRISHNAMURTHI: யான் வைணவத்தைப் பற்றியோ, பிற சமயங்களைப் பற்றியோ இழிவாக மொழியவில்லை. அச்சமயங்கள் கூறும் வாசகங்களைக் கூறியதன்றிப் பிரிகொன்றாகில்லை. என்றாலும் கனம் சின்னையாவர்கள் சிவநெறியை இழித்து இயம்பி பழித்து பகர்ந்து பாடி நன்றைசொரிக்கமை அறங்கடந்த செயலாகுமென்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

5th September 1959]

SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் தலைவர் அவர்களே, இவ்வாறு நான் எதுவும் பதிலில்லை என்று இதே குறிப்பிட்ட பிறவும் கூட மறுபடியும் அங்கத்தினர் அவர்கள் அப்படியே பேசிக் கொண்டு போவது முற்றற்றது?

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI N. K. PALANISAMI) Sri V. K. Krishnamurthi may continue his speech.

SRI V. K. KRISHNAMURTHI: கொல்காப்பியத்திலும், சிவனின் பெயர்தான் “பெருமான் புலவர்” என்று கூறியிருப் புறம் சிவனின் பெயர்தான் அதன் பெயர்வியையும், கொல்காப்பி யத்தை அறிவ சிவன் உலகமெய் உலகமும் தெரிவிப்பவரான. இவை களும் மசோதா பெருமான் பற்றிய பதிலுண்டாயாகும். ஆதலால் விவரம் தெரிவாய் தெரிவதென்றும் பற்றிய சிவ நெறியை சீர குழியம் பெருமான் கனம் தலைவர் அவர்கள்—எழுத்து, சொல், பொருள் அதிகாரத்துடன் பற்றிய சிவன் சிவன் அறிவ இவ்வாறு. மாதவ சிவனான மொழிச் சிவன் சிவனான பொருளாகும், கொல்காப்பிய உரைக்கும் மொழிச் சிவன். சிவனாய்வு உரைக்கும் பழிப்பது அறங் கடந்த மொழியும். தமிழ் மொழி அமைப்பி தெய்வத் தத்துவம்; சைவ சித்தாந்தம் சூரனான உடன் உலகம் ஒவ் என்ற முறையில் அல்லவல் உயிர், மெய், உயிர் தெய்வமும், மெய்மெய்தலில் உயிர் நுழைந்தால் மெய் வாழ்வம் தெய்வம் உயிர் வாழ்வு அருவமாகு மென்றும் மெய்மெய்தல் உயிர் நீக்கிவை மெய்மெய்தல் என்ற தத்துவ முறை வை சித்தாந்தமென்றும் சமயம் உலக மெய்க்கம் உயிருக்கு உருவமில்லை என்றும் அமலம் உயிரை மெய்க்கம் நிறைந்த உருவமே தேவை இல்லை என்ற உலக சித்தாந்தக் கொள்கையை கொல்காப்பியர் கூறியுள்ளார்.

உயிர்-மெய்-உயிர் மெய்: மெய்யின் வழியு உயிர் தோன்றும். உயிரில் மெய்யின்மையால், மெய்யோடியையின் உயிரியல் திரியாதென் றும், இறை, உலகம்-உயிர் இவைகட்கு அன்றே இலக்கணம் கண்டிருக்க, உயிர் ஐந்து புத்தங்களின் கலவையா அல்லது காற்றே உயிரா என்று தெரிவு காண முடியாது திண்டாடும் மார்க்கிய வாரிசான திரு கோதண்ட ராமன் அவர்கள் நேற்று நெறெநெறியை இன்னவாறு இயம்பியது புறம் பழித்த ஒன்றென்று வருத்தி தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளு கிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM: கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இந்த மசோதாவைப் பற்றி எகாவது பேசி, பிறகு இப்படிப் பேசினால் “என்பெய்மெயினிங்” ஆக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இந்த மசோதாவையே விட்டு விட்டு பூராவும் சமயப்பிரசாரம் செய்வதுபோல் பேசுவது சரியா?

SRI V. K. KRISHNAMURTHI: நான் கருதியதைப் பேச எனக்கு உரிமையுண்டேயன்றி, தாங்கள் நினைத்ததை நான் பேச வேண்டு மென்று சொல்ல கனம் அங்கத்தினருக்கு உரிமையிலலை. (சிரிப்பு).

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI N. K. PALANISAMI): டிஸ்கஷனை அப்படித்தான் இருக்கிறது.

SRI P. S. CHINNADURAI: சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசுகிறபோது வைணவ தத்துவத்தி லுள்ள நம்பிக்கையைக் குறைவாகப் பேசி புண்படுத்துகிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே தலைவர் தீர்ப்பு அளிக்கவேண்டும்.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI N. K. PALANISAMI): பல மதங் களைச் சேர்ந்தவர்களும் இங்கு இருக்கிறார்கள். ஆகையால் எந்த மதத்தி னரையும் புண்படுத்த வேண்டாம். Let the hon. Member resume his speech.

[5th September 1959]

* **SRI V. K. KRISHNAMURTHI** : சில ஆலயங்கள்தான் தமிழ் இசையை—தமிழ் இலக்கியத்தை—தமிழ்நாடகத்தை வளர்த்தன. தேவாரம் இல்லையேல் இசைத் தமிழேது? திருவாசகமில்லையேல் திருப்பொற்கண்ணம்—திருப்பொண்ணாசல்—திருவெம்பாவை—திருச்சாழல்—இன்ன பிற திருக் கூத்துகள் எது?

காப்பியங்களை வென்று சங்க இலக்கியத்தான் போட்டியிடும் பெற்றிமை எய்திய புரையூர் தீர்த்த முழுமை எய்தி மன்னுளாருநரால் அடி எடுத்துக் கொடுக்க சேக்கிழாரால் புனைந்த தெய்வத் தமிழ் பெரியபுராணம் தில்லை சிறும்பலத்திலன்றோ அருளப்பெற்றது.

சிந்தாமணியும், கந்த புராணமும் ஆண் நடையுடையன. கம்பர் படைத்த காவியமோ பெண் நடையுடையது. பாக்கிழாரான சேக்கிழார் படைத்த தெய்வ சைவத் தமிழ்க் காப்பியம் பெரியபுராணமோ இரு நடைகளையும் உடையது. சங்க கால தமிழ் நாகரிகமாம்—தமிழ் அறம்—திணையொழுக்கம்—திணை மயக்கம் இவைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு இல்லற அரண் வாழ்வுக்கு அடிகோலி கருவி கரணங்களாகும் தூய்மையாம் மெய்வாழ்க்கையில் நன்னம்பிக்கையுடைய அன்பையும், அருளையும், அறிவையும் நல்கும் முழுமை எய்திய பழுதிய இலக்கியம் பெரியபுராணமே செய்யுளியலில் சிறந்த இலக்கியமான பெரியபுராணம் ஆலயத்தில் அரும்பியதைப் போன்றே மெய் கண்ட நூல்களும் அந்தாதி கலம்பகங்களும் உலாகளும் மடத்தில் மலர்ந்தன. அற ஒழுக்கம்—தெய்வீகம்—நீதி நூல்கள் மடத்திலன்றோ தோன்றின.

அன்றைய சாக்ரடீஸ் முதல் இன்றைய பெர்ட்ரண்ட் ரஸல் வரை தோன்றிய உலக ஞானிகள் அருளிய இறை விளக்கங்கள் அனைத்தையும் வென்ற மாதவ சிவஞான யோகிகளின் பேருரை—சிவ ஞான போதத்திற்கு மெய்ப்பொருளை விளக்க அறிவியலையும் அளவியலையும் கையாண்ட சிறப்புக்கு உலகில் உலமையில்லை. இவர் தம் உரைநடை தமிழுக்கு மூலமும் முதலு மாதலின் உரைநடை மன்னர் இவரே. இயல், இசை, நாடகம், உரை நடையாகவும் ஆலயத்திலும் மடத்திலும் தோன்றின. ஆதலினாலே இம்மசோதா ஆலயத்துக்கும், மடத்துக்கும் அரண் செய்யும்.

எஞ்சிய பணத்தால் யாழைப் புதுப்பித்தல், சைவ சித்தாந்த தமிழ்க் கல்லூரி நிறுவல், சிற்பக் கலை வளர்த்தல், இன்ன வற்றிற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டுகிறேன். இம்மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். கனம் அங்கத்தினர் தூய தமிழில் பேசியதால் ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

தொன் நெறியைப் பற்றியும், தனித் தமிழ் சிறப்பைப் பற்றியும் இங்கு விரிவாக விளக்கிய திருவாளர் கிருஷ்ணமூர்த்தி என்னும் கருப்பண்ணன் இந்து சமயமே சைவ சமயம் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறாரா, அப்படியானால் இந்த அறநிலைய பாதுகாவல் மசோதாவை முழு மனதுடன் வரவேற்கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இம்மாதிரி அமைச்சர்கள் யாராவது கருத்து தெரிவித்திருந்தால் விளக்கம் கேட்கலாம். ஒவ்வொரு அங்கத்தினர் சொல்லும் கருத்துக்களுக்கு விளக்கம் கேட்பது சரியல்ல.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI N. K. PALANISAMY) : உங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கும்போது நீங்கள் அதைப் பற்றி பேசலாம்.

0-30
a.m.

* **SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAMAN** : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சபையில் இப்போது வந்திருக்கின்ற இந்த அறநிலைய மசோதா சட்டமாகின்ற நேரத்தில், கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள்

5th September 1959]

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

இங்கு, சமயத்தைப்பற்றியும், சென்ற காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மடாலயங்களின் அமைப்புகள் அதன் மூலம் சித்தர்கள் எவ்வளவு திறமையாக காரியங்களை நடத்திவந்தார்கள் என்பதைப்பற்றியும் இதன் காரணமாக நாம் சமயமும் ஹிந்து மதமும் எத்தகைய முறையில் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது என்பதைப் பற்றியும் விரிவாக விளக்கிச் சொன்னார்கள். அதை நான் மிக மிக வரவேற்கிறேன். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கும் திருக்கயிலாய பரம்பரை என்று சொல்லும் பண்டார சன்னிதிகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் நிர்வாகத்தில் உள்ள அந்த மடாலயங்களுக்கு நமது கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஆசிரியராக அமருவார்களானால் நல்லதாக இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் அனுமதிப்பது சந்தேகம்தான். இருப்பினும் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கக்கூடிய அன்றாட இவ்விதமான மடங்களில் இருக்கிறவர்களுக்கு ஆசிரியர்களாக இருப்பார்களானால் மிகவும் பாராட்டிற்குரியதாக இருக்கும். சென்ற காலத்தில் சித்தர்களால் போற்றப்பட்ட பல நல்ல ஸ்தாபனங்கள் இன்று ஆங்காங்கு பல பண்டார சந்ததிகளின் நடவடிக்கைகளினால் மோசமடைந்து வருகின்ற காரணத்தினால் இம்மாதிரியான ஒரு மசோதா கொண்டு வரவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அவர்கள் செய்யக்கூடிய ஆபாசமான காரியங்கள் அவர்கள் நடத்தக்கூடிய மோசமான, இந்து சமயமே வெட்கப்படும் செய்கைகளை ஆயிரக்கணக்கான அளவில் நம்மால் காட்ட முடியும். மேலும் இதைச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இம்மாதிரியுள்ளவர்களை மாற்றுவதற்கோ அல்லது இவர்களது அமைப்பை மாற்றுவதற்கோ இந்த சட்டத்தில் இடம் கொடுக்கவில்லை என்றிருந்தாலும்கூட இவர்களை திருத்தவும், நீக்கவும் இடமிருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை இப்போது இருக்கும் நிலைமையில் பார்த்தால், தேவஸ்தானங்களில் நடைபெறும் ஊழல்களை ஓரளவு களைவதற்கு பயன்படும் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக பல மடங்கள் இருக்கின்றன. என் ஜில்லாவில் தர்மபுரம் மடம், திருவாடுதுறை மடம், திருப்பனந்தான் மடம் இன்னும் இது போன்று எத்தனையோ மடங்கள் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொள்ள வேமானால் குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில்தான் அதிகமான அளவில் மடங்களும், தேவஸ்தானங்களும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அங்கு தான் மடங்களாலும், தேவஸ்தானங்களாலும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் அதிகம். அந்த மடங்களில் எல்லாம் நடைபெறுகின்ற ஆபாசங்கள் அக்கிரமங்கள், இந்து சமயத்தையும் மக்களையும் பழிவாங்குகிறது. இந்து மதத்தின் பெயரால், இந்து தர்மத்தின் பெயரால் நடைபெறுகின்றவைகளை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்களோ அல்லது அவர்களால் அனுப்பப்படுகின்ற மனிதர்களோ வந்து நேரில் தெரிந்து கொள்ளலாம். குறிப்பாக தர்ம ஸ்தாபனமான மணலி எண்டோமென்ட்களுக்குட்பட்ட பல கிராமங்களில் அக்ரமங்கள் நடைபெறுகிறது. குறிப்பாகக் கள்ளப்புலியூர் என்ற கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள மக்கள் பல விதத்தில் துன்பப்படுகிறார்கள். வீடுகளுக்கு முன்னால் வேலி வைப்பது, ஹரிஜனங்களை அடிப்பது, அவர்கள் ஆடு மாடுகளைப் பட்டியில் அடைப்பது, சமுதாய மண்டபங்கள் கட்டக்கூடாது என்று தடுப்பது, அது மட்டுமல்ல, கிராமத்திலுள்ளவர்களுடைய குறிப்பாக ஹரிஜனங்களின் கோழிகளையும் இதர சாமான்களையும் பலாத்காரமாக எடுத்துப் போடுவது, இவையெல்லாம் தர்மத்தின் பேரால் நடைபெறுகின்றன. பண்டமண்டலரைட என்று புறம்போக்கு நிலங்களில் அக்கிரமமான நடவடிக்கைகளில், கொடுமையான நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் இறங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நேரில் போய்ப்பார்த்தால் அவர்கள் செய்யும் அக்ரமங்கள் போலீஸ் உடந்தையுடன் நடக்கின்றன என்பது நன்கு தெரியும். இந்த நடவடிக்கைகளை எல்லாம் பார்ப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு முன்னால் கனம் ரெவின்யூ அமைச்சரிடமும் காட்டியிருக்கிறேன். இவ்வளவும் ஷே கிராம மொத்த குத்தகைதாரர் ராமசாமி பண்ணையில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. காரணம் அந்தக் கிராமத்தை கூட்டுறவு சொசைட்டிக்கு கேட்டதால் இந்த அக்ரமம் நடக்கின்றது. இதை நிவர்த்திக்க வேண்டும். மேலும் திருப்புகழார் என்ற இடத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு இருக்கின்ற தேவஸ்தானத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்கள், தர்ம எண்ணத்தை மனதில் கொண்டு

[Sri T. R. Ramalinga Bhoothan] [5th September 1955]

[illegible]

(Mr. Speaker in the Chair.)

[illegible]

5th September 1959] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

ஒழித்து திருகளுர் தர்மகர்த்தா போன்றவர்களை, மடாலய நிர்வாகத்தை ஏற்கச் செய்யலாம். இது மட்டுமல்ல, பெரிய கோவில்களிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வருமானத்தைக் கொண்டு சிறிய கோவில்களுக்கும், அநாவது ஏழை கோவில்களுக்கும் உதவி கொடுக்கவேண்டும் என்ற போடப்பட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கக்கூடியதுதான். இன்றைக்கு பல இடங்களிலும் ஏழை கோவில்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவைகளிலுள்ள மண்டபங்கள் எல்லாம் இடிந்து விழக்கூடிய நிலைமையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. கிராமங்களில் உள்ள கோவில்கள் எல்லாம் இடிந்து கிடக்கின்றன. இம்மாதிரி ஏழை கோவில்களுக்கும் உதவ வேண்டும் என்பின்ற நல்லெண்ணத்தோடு, இந்த சர்க்கார் ஆண்டவன் சொத்தாக இருந்தாலும் அவைகளும் சோஷியலிஸ்ட் பரணியில் உயர்வு தராமல்வற்ற நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, ஆண்டவனுடைய சொத்தாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளை பகிர்ந்து கொடுப்பதிலும் ஆண்டவனுக்கும் அஞ்ச மாட்டோம் என்ற எண்ணத்தோடு இதில் தெரியமாக வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே முறையில்தான் வரப்போகும் நிலச்சீர்திருத்தத்தையும் நாம் கொண்டு வரப்போகிறோம். அதிலும் நம் அமைச்சர்கள் ஆண்டவனுக்கே அஞ்சாதவர்கள், நில முதலாளிக்கும் பயபட்டமாட்டார்கள். சீக்கிரமாகவே எத்தவிதமான தயக்கமும் இல்லாமல் கொஞ்சமும் பயமில்லாமல், பெரிய பணக்காரர்களிடமும் பெரிய மடாதிபதிகளிடமும் இருக்கின்ற நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து தெரியமாக, தயவு தாட்சணியமில்லாமல் ஏழை மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய வகையில் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும் மடங்கள், கோவில்கள், தேவஸ்தான தர்மஸ்தாபனங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய மிகுதி பணத்திலிருந்து பிரபந்த பாடசாலைகளையும், வேதாந்த பாடசாலைகளையும் இந்துமதத்தைப் பரப்பின்ற வழியில் எல்லா நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதும், அதற்கு ரெண்டிய கல்விஸ்தாபனங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கும், வைத்திய வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கும், இது போன்ற பல ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தவதற்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ஒரு ஜாதி பங்கு கொள்வது என்றல்லாமல் சகல ஜாதிகளும் உரிமைகொண்டிருக்கவேண்டும். மேலும் இம்மாதிரி எல்லாம் வகை செய்யப்பட்டிருப்பதோடு ஒவ்வொரு தேவாலயங்களிலிருந்தும், ஒவ்வொரு அரிஜன ஹால்டல்கள் கட்டிக் கொடுத்து அதன் மூலமாக அரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்வதாக இருந்தால், அதன் மூலம் அதிலிருந்து பாமர மக்கள் கடவுள் பக்தியை உணர்ந்து கொள்வதற்கும், கடவுளை காப்பாற்றக்கூடிய பொறுப்பை உணர்ந்து கொள்வதற்கும், வழியாகவும் வாய்ப்பாகவும் அமையும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே ஒவ்வொரு மடம், கோவில்களிலும் ஹரிஜன ஹால்டல்களும் மதீய உணவுக்கு வழி செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவிக்கின்றேன். அதோடு, அணுதகனின் துன்ப நிலையையும் பிச்சைக்காரர்களின் துன்ப நிலையையும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் சீக்கிரம் ஒழித்துவிட முடியும். தஞ்சாவூரில் தான் பிச்சைக்காரர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அங்கே மடங்கள் நிறைய இருப்பதால் அங்கே பிச்சைக்காரர்கள் மட்டத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வருகிறார்கள். ஆனால் மடங்களில் எச்சல் கையால்கூட காக்காய் ஒட்டு வதில்லை. ஆகவே மடங்களிலும் கோயில்களிலும் பிச்சைக்காரர்கள் விடுதிகளை ஏற்படுத்தி இவர்களுக்கு தொழிற்சாலையை அமைத்து இவர்கள் தொல்லை ஒழித்துவிட முடியும். கனம் அமைச்சர் இதை கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இருக்கும் தேவஸ்தானங்களுக்கும் மடாதிபதிகளுக்கு அவைகளின் டிரஸ்டிகளுக்கும் இந்த யோசனையை அறிவித்து பிச்சைக்காரர்களின் தொல்லையை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆகவே, ஒவ்வொரு மடத்திலும், கோவிலிலும் பிச்சைக்கார விடுதிகளையும் அணுதக விடுதிகளையும் ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு தொழிற்சாலைகளை அமைத்துக் கொடுத்தால் எவ்வளவோ நன்மை வற்பும். சரியாக கமிட்டி அடுத்த மெம்பர்கள் வருஷா வருஷம் மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இப்போது பல கோயில்களில் யார் டிரஸ்டியாக இருக்கிறார் என்பது தெரியவில்லை. சிறு சிறு கோயில்களில் 3 அல்லது 5

[Sri T. R. Ramanirtha Thondaman] [5th September 1959]

விருதங்களுக்கு ஒரு முறை டிராஸ்டியை நியமிக்கவேண்டும் என்று விதித் திருத்தாலும் 10 அல்லது 15 வருஷங்களுக்காக டிராஸ்டிகளை நியமிக்கப் படாத அனாதை கோஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பார் டிராஸ்டி என்ஹீ தெரிய வில்லை. டிராஸ்டிகளை நடைமுறைக்கு நியமித்தால் அவர்கள் பொறுப் பற்ற முறையில் நடந்துகொள்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தடவையும் புது டிராஸ்டிகளை பெரும்பகுதி ஒவ்வொருவர்களை நியமிக்க வேண்டும். கிராமங் களிலுள்ள கோயில்களில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையாவது டிராஸ்டிகளை நியமிக்க கைச்செய்யும் முறையில் எரியாகக் கமிட்டிகள் அமைக்க வேண்டுமென்றும், வரியாக் கமிட்டியில் சகலருக்கும் குறிப்பாக பித்தங்கியவா, ஹரிஜனங்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்து கொள்கிறேன். கல்விக்காகவும் கலைக்காகவும் செலவழிக்கப்பட கோவில், மடம் தேவஸ்தானங்கள் மிகுதித் தொகை வேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஆனால் பல இடங்களில் சில ஜாதியாருக்கே, சில பிரிவுகளுக்கே இது பயன்படுகிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மட்டுமன்றி மற்ற பல இடங்களிலும் இவ்வாறு இருக்கிறது. நரசிங்கபுரம் ஜ்யார் மடத்தில் ஜயங்கார்வர்களுக்குத்தான் சகல நிர்வாக பங்கும் பயன்படுகிறது. அங்கே ஜயங்கார்வலாதார் பயனடைய முடியாது. திருவார்த்துறை மற்ற தர்மபுரம், தருப்பநாதன் இதர சைவ மடங்களில் நிர்வாகம் பூராவிலும் இந்தச் சலுகையினால் பயனடைய வேண்டுமானால் அவைகள் மீ. முத்தையா பள்ளி போன்ற சைவர்களாக இருக்கவேண்டும். தொண்டமானாக இருந்தால் பயனடைய முடியாது. இந்த முறையை மாற்ற வேண்டும். சமூகத்தில் பெரும்பான்மையினவாக இருப்பவர்களுக்கு அதிகப் பிரதி நிதித்துவம் கொடுக்கும் கோவில், மடங்கள், தர்ம ஸ்தாபனங்களில் சர்வ ஜாதியினர்களும் நிர்வாகத்தில் பங்குபெறும் முறையில் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கு முதல் சலுகை அளிக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் ஆண்டவன், சமயம், தாமம் எல்லோருக்கும் பொது என்ற எண்ணம் மக்களிடையே ஏற்படும்.

மேலும், பத்தநல்லூரில் கூட்டுறவு சாகுபடி முறை வந்ததன் காரணமாக இப்போது அங்கே 1,30,000 ரூபாய் ரொப்பம் வந்திருக்கிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் அங்கே நிர்வாக ஊழல் நீக்கப்பட்டதுதான். அங்கே பக்கவாட்டிலும் கடலுக்குமே நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டு கடவுள் ரொப்து தலையாந்திருக்கிறார். உழவர் பெருமக்கள் பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்து வருகிறார்கள். அதனால் மக்கள் கடவுள் நம்பிக்கையுடன் கோவிலை கவனிக்கிறார்கள். கோவில் வேலைகளும் ரூ.70,000-க்கு நடந்திருக்கின்றன. இந்தச் செலவெல்லாம் செய்த பிறகு 1,30,000 ரூபாய் மீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு அங்கே உழவர்களும் மற்றவர்களும் பாடுபடுகிறார்கள். அவர்களெல்லாம், அங்கே இருக்கும் பஸ்தத்தில் ஒரு ஹைஸ்கூலை அங்கே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அதற்காக வெங்கட்டுமய்யர் தலைமையில் ஹைஸ்கூல் கம்ப்டி போட்டு பல மகஜர்களும் தீர்மானங்கள் களம் சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்ற மதத்தினருக்கு அப்படிப்பட்ட ஹைஸ்கூல்கள் பயன்படுவதை கடவுள் அனுமதிக்காததால் அங்கே இதுவரையில் ஹைஸ்கூல் அமைக்கப்படவில்லை. இந்த நிலையை மாற்றியாக வேண்டும். எல்லா மதத்தினரும் எல்லா ஜனத்தையும் பயனடையும் வகையில் அந்தப்பணத்தைக் கல்விக்காகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்பதோடு ஷே பத்தநல்லூரில் ஷே கோவில் மீது பஸ்தத்தில் இருந்து ஒரு ஹைஸ்கூலையும் ஒரு ஆஸ்பத்திரியையும் உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதுதை விடுதியும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை தெரிவிக்கிறேன். மேலும் நிர்வாக அதிகாரிகள் பெனஷன் பெறத்தக்க உத்தியோகஸ்தர்களைக் மாற்றப்பட்டதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இதன் காரணமாக திருப்பிகழார் தேவஸ்தான டிரஸ்டியாக இருக்கும் ஸ்ரீ எம்.டி. தியாகராஜ பிள்ளை பொன்றவர்களின் திறமைமான நிலைமையைக் ஆபத்து வராதபடி நிர்வாக அதிகாரிகள் அடக்கத்துடன் நடக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிர்வாக அதிகாரிகள், தர்மமர்த்தாக்களை கலந்தே எதையுமே செய்வது என்ற முறை இருக்கவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துகிறேன்.

5th September 1959] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

மடாலய (தர்ம ஸ்தாபன தேவஸ்தான) நிவஸ்களைப் பொறுத்தவரையில், இடைக் குத்தகைக்காரர்கள் உழவர் பெரு மக்களுக்கு நிலத்தை மாற்றியும் உழவர்களின் உரிமைகளைப் பரிப்பது போன்ற போதிய கூலி கொடுக்காமலும் தொல்லுகளையும் இன்னல்களையும் கொடுப்பதையும், உழவர்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சி கொள்ளை லாபம் அடிக்கும் முறையும் அதே சமயத்தில் அக்கிரமங்களுக்கு (தர்ம ஸ்தாபன) பணத்தைக் கொடுப்பது போன்ற காரியங்களையும், தடுப்பதற்காக கூட்டுறவு விவசாய ஸ்தாபனங்களை அமைக்க வேண்டும். கூட்டுறவு முறையினால் லாபகரமாக இருக்கும் அல்லது நஷ்டத்தை கொடுக்கும்படா என்று சந்தேகப்படலோ, விவாதிக்கலோ வேண்டாம். திருப்புகழரிலும் பந்தநல்லூரிலும் இந்த முறையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் தெளிவாகப் பாரக்கலாம். எனவே இதர மடங்களுக்கும் (கோவில்களுக்கும் தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கும்) இந்த முறையை விஸ்தரிக்க வழி வகுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவு முறை ஏற்படாமல் மடாதிபதிகள், கோவில்க் நிர்வாகஸ்தர்கள், தர்ம ஸ்தாபன தலைவர்கள், லீகல் அட்வைசர்கள், கடவுளுக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் கொள்ளை அடிக்க முடியாதென்று அதை தடுக்க முயல்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். மேலும், இப்போது எவ்வளவோ மக்கள் குடியிருப்பு மனை யின்றிக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கோவிலில் நிலங்களிலும், மடங்களைச் சேர்ந்த யின்றிக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் நிலங்களிலும், அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்தப் படுகிறார்கள். குறிப்பாக தருமபுரம் ஆதினத்தைச் சேர்ந்த திருப்புவனத்தில் இருக்கும் குடியிருப்பில் இவர்கள் வெகு காலமாக அங்கே இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எக்காலத்திலும் அங்கிருந்து அகற்றப்படாமல் இருப்பதற்கும், குடியிருப்பு மனை இல்லாமல் கஷ்டப்படுபவர்களுக்கும் உரிய மனைகள் (அவர்கள் நிரந்தரமாக குடியிருக்க எந்ததடைகளில்லாமல்) கிடைக்கச் செய்வதற்கும் வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மனைகள் பெருமளவு நத்தம் சாரி ஏற்றமுறையில் புரம் போக்கு நிலம். இதை கடவுளும் மடங்களும் தப்பாக தக்கனையது என்று பாத்நிபதை கொண்டு வருது தவறு என்பதையும் தெரிவிக்கின்றேன். பண்டார சன்னதிகளைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. கடவுள் மனிதனுக்கு அவயியமானவன் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி வலியுறுத்திச் சொன்னார். உண்மை. ஆனால் கடவுளை பண்டார சன்னதி வசத்தில் வைத்திருக்கும் வரை கடவுளுடன் பண்டார சன்னதிகள் எல்லாம் வரை பண்டார சன்னதிகளால் பல அக்கிரமங்கள் நிகழ்கின்றன என்றால் (மக்களுக்கு முக்கியம் என்று கருதும்) கடவுளை பண்டார சன்னதிகளிடமிருந்து விடுதலை செய்யவேண்டும். கடவுளை பண்டார சன்னதிகளிடம் மேலும் வைத்திருந்தால் மக்களிடையே கடவுள் நம்பிக்கை நிச்சயமாக மறைந்துவிடுமென்பதை தெரிவிக்கின்றேன்.

ஒவ்வொரு மடாலய தேவஸ்தானத்திலிருந்து கிடைக்கும் மீதிய் பணத்தையும் பகல் உணவுச் செலவுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றும், அனாதை விடுதிகள், தொழிற்சாலைகள், ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள், பிச்சைக்கார விடுதிகள், கல்வி நியமங்கள், ஷேத்ராபனங்களில் கூட்டுறவு விவசாய சங்கங்களை உடனடியாக அமைத்து சமய முன்னேற்றத்திற்கும், மக்கள் சமூக பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் மக்கள் வறுமை அறியாமை இவைகளை ஒழிக்கவும் வழி செய்வவேண்டுமென்று மிக மிக தாழ்மையுடன் கூறி முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* SRI A. NIESAMONY : Mr. Speaker, Sir, I would like to say a few words upon the Bill alone. There are three clauses in this Bill which affect the Transferred Territory. They are clauses 5, 6 and 121. Certain sections of the Travancore-Cochin Religious Institutions Act are made inapplicable to the Transferred Territory under clause 121. According to clause 6, an Area Committee shall

[Sri A. Nesamony] [5th September 1959]

be constituted which, I believe, would be designated as the Kanyakumari Devaswom Board under Chapter II of the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950. Now, if that Board is to be constituted, under what provision of law is that to be constituted? Do the Government propose to bring in a new legislation so far as the Kanyakumari district alone is concerned so that the rights guaranteed in the Constitution of India at the time when the States Reorganization Act was passed would not be affected by this legislation, especially the administration of Rs. 13 lakhs which has been guaranteed to be paid to the Devaswom in the Kanyakumari district? No provision seems to have been introduced in the Bill for such a fund. For example, in the proviso it is provided that powers shall be exercised by such authority or officer as may be specified by the Government and after the date of the constitution of such Board, such Board shall be deemed to be the Area Committee. Probably that is to be entrusted to the Area Committee but for the provisions of this Bill relating to the powers of the Area Committee, I find that practically there is no control over the fund of this Devaswom. I believe that at the time when the Bill was framed and introduced, I pointed out that this had to be specifically considered. But I was told that a new Bill would be introduced so far as the Kanyakumari district was concerned. I am at a loss to find whether an Act is yet to be enacted for that area.

With regard to clause 121, with the little knowledge of law that I have, I have been trying to reconcile this proviso to clause 6 and clause 121 with the law as it is. I specially refer to sub-clause (4) of clause 121. It says—

‘Unless the context otherwise requires, the Madras General Clauses Act, 1891 (Madras Act I of 1891), shall apply for the interpretation of this Act in its application to the transferred territory.’

How can our legal experts reconcile that with the sub-clause (1) which says—

‘The Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XV of 1950), as in force in the transferred territory immediately before the date of the commencement of this Act, shall, on such commencement, cease to apply in relation to Hindu Religious Institutions and endowments except Incorporated Devaswoms and Unincorporated Devaswoms.’

What happens to the section in the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act relating to ‘Definition’? Does that stand repealed or replaced by the Madras General Clauses Act? Now I refer to sub-clause 6 which says—

‘Any reference in any law which continues to be in force in the transferred territory after the date of the commencement of this Act to any provision ceasing to apply under sub-section (1) shall, in relation to the said territory, be construed as a reference to the corresponding provision in this Act.’

5th September 1959] [Sri A. Nesamony]

It seems that there is surmise and speculation as to the corresponding sections of this Act and which of the sections corresponds to the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act. Sub-clause 7 seems to be rather very peculiar. It says—

‘Any reference in this Act to a law which is not in force in the transferred territory shall, in relation to that territory, be construed as a reference to the corresponding law, if any, in force in that territory.’

The earlier portion of this sub-clause has to be reconciled with the latter portion. The meaning seems to be rather obscure for anybody to interpret. I believe that before the third reading of the Bill, the Law and the concerned Departments would put their heads together and see that these irreconcilable statements occurring in clauses 121 are so altered as to make out some meaning with reference to the provisions of the corresponding sections of the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act.

There is one other matter which I would like to submit. 10-50 a.m.
Clause 7 deals with the constitution of Advisory Committee. Clause 9 deals with the appointment of Judicial Officers as Commissioner, Deputy Commissioner and so forth. Clause 16 deals with the Area Committee. I believe, Sir, that ample powers are now taken by the Government which would lead to a little bit of dictatorship or totalitarianism. In the democratic set-up in which we are working, it will be more democratic if especially the Area Committee and the Advisory Committee are constituted on the basis of election. I may here refer to the Travancore-Cochin Devaswom Board which is constituted by the Hindu Members elected by the Legislature there. So also a similar provision should be introduced in clause 7 so that the Advisory Committee contemplated there can be elected by the Hindu Members of both Houses of the Legislature. That will be in keeping with the democratic set-up.

Regarding the Area Committee, we are in the process of forming Panchayat Union Councils. If the Panchayat Union Councils come into being, these area committees are to be constituted under the auspices of such Panchayat Union Councils. Therefore, would it not be proper that there is a little bit of decentralization in this matter and the Area Committees also are elected by the Panchayat Union Council or the elected panchayat board members of that particular area? That would be in keeping with the democratic set-up under which we are functioning now. I believe that the ample powers that are now taken by the Government are mostly discretionary which would lead to abuse at times and call for rectification at a large stage.

About the appointment of Judicial Officers, it ought to be left to the Public Service Commission and the Government should have nothing to do with it. The Public Service Commission is the best instrument through which this recruitment can be made. Direct recruitment by the Government itself would lead to abuse and

[Sri A. Nesamony] [5th September 1959]

charges of corruption and nepotism will be laid at the door of the Government. Therefore to safeguard against that, it is better that it is delegated to the Public Service Commission. That will be in keeping with the Constitution under which we are working. I believe that if these enormous powers are assumed by the Government, there may be a set-back to democracy itself and therefore the Government should consider it worth while and see that these Advisory and Area Committees are constituted on the basis of election and the judicial officers are appointed by the Service Commission. Thank you, Sir.

11
a.m.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ: சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது கனம் அமைச்சர் அவர்களால் ஹிந்து அற நிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காக ஒரு கிருத்த மசோதா கொண்டுவரப் பட்டிருப்பதை நான் புரணமாக அதரிக்கிறேன். அதரித்து அதன் மீது சில குறிப்புகளைப் பேச விரும்புகிறேன். இந்த தேவஸ்தான நிர்வாகமானது கடந்த பல்லாண்டு காலமாக தமிழகத்தில் நடந்து வந்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். குறிப்பாக இந்தச் சபையில் சில விஷயங்களைக் கூறித் தான் ஆகவேண்டும். கடந்த காலத்தில் அற நிலையப் பாதுகாப்புக் கமிஷனர்களாக இருந்தவர்களைப் பற்றித் தெரிந்தவர்கள் பலர் இருக்கலாம். அற நிலையப் பாதுகாப்பு கமிஷனராக திரு. உத்தண்டாமன் அவர்கள் வந்த பிறகு, எந்த இலாகாவையும் மிகத் திறமையாக நிர்வகிக்கக் கூடிய கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் இந்த இலாகா நிர்வாகம் இருக்கிற நிலையில், இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் பாழடைந்த பல கோயில்கள் நல்ல உருப்பெற்றிருக்கின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் பல சும்பாபிஷேகங்கள். எங்கு பார்த்தாலும் பல திருப்பணிகள்—பல திருப்பணி கமிட்டிகள். இந்த முறையில் இந்த இலாகா வேலை செய்து வருவதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். கடந்த காலத்தில் இருந்த இருள் நிலை நீங்கி இப்போது புத்துணர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். தமிழகத்திலே உள்ள பெரியார்கள், தெய்வ எண்ணம் கொண்ட பக்தர்கள், இவர்களுடைய மனம் கலங்கி இருந்த நேரத்தில், நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாக பல அரும் பெரும் திருப்பணிகள் நடந்து வருகின்ற நேரத்தில், அவர்களெல்லாம் குதூகலமாக இருக்கும் நேரத்தில் இந்த மசோதா வருகிறது.

குறிப்பாக, இன்றைய தினம் தஞ்சையில் பார்க்கலாம். தஞ்சையில் தீபம்கூட ஏற்றி வைக்காமல் இருள் அடைந்திருந்த கோயில்களெல்லாம், இப்போது நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு, பூராவும் புதுப்பிக்கப்பட்டு, டஜன் கணக்கில் சும்பாபிஷேகம் நடந்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். இதற்கு முன்பாக வந்த கமிஷனர்களுடைய நிர்வாகத்தில் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கக்கூடும். இலாகாவை நிர்வகிப்பது மாத்திரமல்ல, இலாகா விற்குத் தக்கப்படி தன்னை ஆளாக்கிக்கொண்டு தேவாரம் ஓதுவார் முதல் டிரஸ்டிகளாக இருப்பவர்கள் வரையில் எல்லோருடைய வேலைகளையும் ஒழுங்குபடுத்தி, கோயில் நிர்வாகத்தை நடத்திக் காட்டும் திறமை இருக்கிற கமிஷனராக இருக்கும் காரணத்தினால், நல்ல முறையில் தேவாலயங்களைல்லாம் நிர்வகிக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். துரதிருஷ்டவசமாக ஒரு சிலருடைய பிரசாரம் காரணமாக நல்ல மனம் படைத்தவர்கள்—படித்தவர்கள்—கோயில்களுக்குச் செல்ல வெட்கப்படும் அளவுக்கு இன்றைய தினம் பிரசாரம் நடப்பதைப் பார்த்து, குறிப்பாக தமிழர்கள், வெட்கித் தலையை தொங்க விட்டுக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரம் வரையில் பழங்கால மனிதர்கள் கட்டிய கோயில்களுக்கு இணையாக ஒரு கோயில்கூட கட்டக் கூடிய யோக்கியதை நமக்கு இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தக் காலம் கட்டர்கள் இல்லாத காலம், யந்திரங்கள் இல்லாத காலம். மைல் கணக்காக மலைமேல் சென்று, அங்கே கோயில்களை நிர்மாணித்து, சிற்ப சாஸ்திரப்

5th September 1959] [Sri P. S. K. Lakshmipathi Raj]

படி சிற்பங்களைச் செய்து, பல தன்மைகள் கொண்ட பல கோயில்களை நிர்மாணித்திருக்கிறார்கள். இன்று இவ்வளவு யந்திரங்கள் வந்தும், பலவித சாதனங்கள் வந்தும் கூட, இது போன்ற திருப்பணிகள் செய்ய முடியவில்லையென்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் நம்மிடையே இருக்கிற நாகரீகத் தன்மை தான் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். தேவாலயங்கள் சம்பந்தமான இந்தத் திருத்த மசோதாவிலே பல நல்ல அம்சங்களைப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஏரியா கமிட்டிக்கு அவ்விஸ்டெண்ட் கமிஷனரை தலைவராகச் செய்யாமல், அங்கு இருக்கிற மெம்பர்களில் ஒருவர் தலைமை வகிக்கவேண்டும், அவருக்குக் காரியதரிசியாக அவ்விஸ்டெண்ட் கமிஷனர் செயலாற்றவேண்டும் என்று ஏற்படுத்தியிருப்பது ஒரு நல்ல திட்டம். அது மாத்திரமல்ல. மாநில அமைப்பில் ஒரு ஆலோசனைக் குழு ஏற்படுத்தி கமிஷனர் அதோடு இயங்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருக்கும் திருத்தம் மிக நல்ல திருத்தம். இதோகூட இன்னும் பல திருத்தங்களைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த தேவஸ்தான நிர்வாகத்தில் இருக்கிற சில குறைகளை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் கூறாமல் இருக்க முடியாது. நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்கும்போது, ஆங்கில அறிவு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று அந்த யோக்கியதையை வைத்து நியமிக்கக் கூடாது. கோயில்களில் சாஸ்திரப் படி எல்லாம் நடைபெறுகிறதா—சரியாக இருக்கிறதா, இல்லையா—என்று பார்க்கும் அளவுக்கு சாஸ்திர ஞானம் உள்ளவர்களாக நிர்வாக அதிகாரிகளைப் போடவேண்டும். பி.ஏ. படித்திருக்கிறார்கள், எம்.ஏ. படித்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காகப் போட்டுவிடக் கூடாது. இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னால், கோயில்களில் அர்ச்சனை செய்கிறார்கள்—சடங்குகள் செய்கிறார்கள்—அவர்கள் செய்வது சரியா, தவறா என்று அவர்களாகப் பார்க்கத் தெரியாமல், அவர்கள் அர்ச்சகர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இதைக் கருத்தில் கொண்டு அதிகாரிகளைப் போடும்போது சாஸ்திரம் தெரிந்தவர்களாக, இனிவரக் கூடியவர்களையாவது போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆலயங்களில் இருக்கும் சிப்பந்திகளுடைய சம்பளம் பல்லாண்டு காலத்திற்கு முன்பு—அரசர்கள் ஆண்ட காலத்தில்—நிர்ணயிக்கப்பட்டதாக—மாதம் ஒன்றுக்கு 4 ரூபாய் அல்லது 5 ரூபாய் பணமும் ஒரு பட்டை சாதாரணம் என்பதாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக கோயில்களுக்கு வருகிற யாத்திரிகர்களிடம் தப்பாக நடந்து அவர்களிடம் டணம் பறிக்கும் நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். சிப்பந்திகள் இருக்கக் கூடிய கோயில்களே பல தவறான காரியங்களைச் செய்ய—திருடு முதலிய காரியங்களில் ஈடுபட—நாமே ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தார் போல இருக்கிறது. தற்போதைய சமுதாயத்திற்கு ஏற்றவாறு சம்பளத்தைத் திருத்தி அமைத்து மாகாண ரீதியில் ஒரு ஷெட்யூலை ஏற்படுத்தவேண்டும். எங்களுடைய பழனி தேவஸ்தானத்தில் இருந்து அம்மாதிரி ஒரு ஷெட்யூலை ஏற்படுத்தி அனுப்பியிருந்தோம். மாகாணம் பூராவிற்கும் ஒரு ஏற்பாடு செய்யும் போது கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்த மசோதா வந்திருக்கும்போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு ஆலோசித்து மாகாணம் பூராவிற்கும் தேவாலயச் சிப்பந்திகள் அனைவருக்கும் அடிப்படை சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் தேவஸ்தானங்களில் நிர்வகிக்கிற டிரஸ்டிகள் போர்டுக்கும், சேர்மனுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரம் போதவில்லை. எங்கோ, யாரோ தவறாக நடந்ததன் காரணமாக, டிரஸ்டிகள் போர்டின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப் படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். ஏரியா கமிட்டியில் வருகிற டிரஸ்டிகளில் ஒருவர் தலைவராக இருந்து எப்படி அவ்விஸ்டெண்ட் கமிஷனர் காரியதரிசியாக இருக்க வேண்டுமோ, அதே மாதிரி டிரஸ்டிகள் போர்டில் நிர்வாக அதிகாரி ஒரு காரியதரிசியாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, சேர்மன் நிர்வாகத்தில் தலையிட்டு அவர்களோடு போராட்டம் நடத்த விடுவது சரி

[Sri P. S. K. Lakshminipathi Raj] [5th September 1959]

யாகாது. செலெக்ட் கமிட்டி இதை ஏன் கவனிக்கவில்லை என்று தெரிய வில்லை. டிரஸ்டிகள் போர்டுகளில் நம்பிக்கையிலேயென்று சொன்னால், நிர்வாக அதிகாரியை வைத்துக்கொண்டு போர்டுகளையே விட்டுவிட்டிருக்கலாம். இந்த விஷயத்தில் பரிசீலனைக் குழு ஒரு பெரிய தவறு செய்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அதை இப்போதாவது திருத்த ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் இந்த தேவாலயங்களை புதுப்பிப்பதோடு வருகிற உபரி பணத்திலிருந்து பல நல்ல காரியங்கள் செய்யக்கூடும். நான் இதைப் பற்றிப் பேசினால் பழைய காலத்தில் இருக்கிறான், பிற்போக்கானவனாக இருக்கிறான் என்று சிலர் கருதினாலும் நான் இதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பள்ளிக்கூடம் சட்டுவது, வைத்திய வசதிகள் செய்வது, ஆஸ் பத்திரிகள் கட்டுவது இறையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்கிறது. தர்மத்திற்குச் செலவு செய்யவேண்டுமென்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு பயபக்தியாக பணத்தைப் போடும்போது, அதை நிறைவேற்றுவதற்குப் பதிலாக அரசாங்கம் செய்யப்போகும் வேலைகளைச் செய்ய முற்படுவார்களானால் அது சரியாகாது என்பது என்னுடைய கருத்து. நாணும் ஒரு தொழிற்சங்க வாதி தான். இருந்தாலும், ஒரு தேவாலயத்தில் இருக்கும் காரணமாக அந்த அடிப்படையில் பேசுகிறேன். உண்டியலில் போடும் பணம்—தெய்வத் தன்மையான காரியங்களுக்காக சேர்க்கப்படுகிற பணம்—வேறு சில காரியங்களுக்காகப் பயன்படுவது தவறு என்பது என்னுடைய வாத்தம்.

இருந்தாலும்கூட இப்பொழுது இருக்கின்ற அபிவிருத்திக்குத் தகுந்த வாறு சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அவ்வாறு சில வசதிகளைச் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தலாம். இப்பொழுது பட்டினியிலே ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவிலே யாத் திரிகள் தங்குவதற்கான சத்திரம் கட்டியிருக்கிறோம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கம்ஷனர் யோசனைப்படி 13 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு சத்திரம் கட்டப்படுகிறது. இன்னும் கல்யாண மண்டபங்கள் போன்றவைகளும் கட்டப்படுகின்றன. கோயில்களின் கோபுரங்களில் தங்கக் கலசம் வைக்க வேண்டுமென்று இருக்கின்ற தங்கத்தை கோபுரத்திற்குப் போட ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நல்ல கருத்துக் கொண்ட சிலர் கோபுரத்திற்குத் தங்கம் போடுகிறார்களே இதை ஏழைகளுக்கு கஞ்சியாக ஊற்றினால் நன்மாக இருக்குமென்று கூறலாம். ஆனால் கஞ்சியாக ஊற்றினால் ஒரே நாளில் அது தீர்ந்துவிடும். இன்று நமக்குப் பெருமை தரக் கூடிய விஷயம் நம்முடைய ஆதீன உணர்ச்சிதான். இந்தத் திருப்பணி செய்யும் விஷயத்தில் தமிழ் நாட்டில் எல்லா இடத்திலும் ஒரு புத்தணர்ச்சி ஏற்பட்டு வருகிறது. தெய்வாலயங்களைப் புதுப்பிக்க மக்கள் முனைந்திருக்கிறார்கள்.

அரசாங்கம் முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டிய ஒரு கடமை இருக்கிறது. இந்தச் சினிமாவின் காரணமாக மக்களுடைய மனோபாவம் தெய்வநம்பிக்கைக்கு எதிராக வளர்ச்சியுற்று வருகிறது. நல்ல சினிமாக்கள் இருந்த போதிலும் பல சினிமாக்கள் இந்த மனோபாவத்தைத் தான் வளர்த்து வருகிறது. வட நாட்டில் இருந்து வருகிற சினிமாவில் நாஸ்திகத் தன்மை கிடையாது. அங்கு ஏதாவது நாஸ்திகத் தன்மையுடைய படத்தை ஓட்டினால் அந்தப் படத்தையே கத்தியினால் கிழித்துவிடுவார்கள். அதை எழுதியவரை உயிரோடு வைத்திருக்க மாட்டார்கள். தமிழகத்திலோ தெய்வத்திற்கு எதிராக பிரசாரத்தை நடத்த அரசாங்கமே ஆதரவு கொடுக்கிறதோ என்ற நிலை இருக்கிறது. சினிமாவுக்கு சென்சார் போட்டு இருக்கிறதோ அவர்கள் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா? அல்லது தூங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்களா? தெரியவில்லை. தவறான கருத்துள்ள காட்சிகளை கத்தரித்துத் தூக்கி எறிய வேண்டும். முதலாளிகள், அரசாங்கத்தைத் தாக்கியோ, தெய்வத்தைத் தாக்கியோ எழுதப்பட்ட படங்களுக்கு நலன

5th September 1959][Sri P. S. K. Lakshmi pathi Raj]

வசூல் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தால் நல்லவர்களாக கூட இந்தத் தொழிலில் இறங்கி விடுகிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது நமக்கே வருத்தமாக இருக்கிறது. கூலி வேலை செய்து வரும் ஏழை மக்கள் அதைத் எடுத்துக் கொண்டு சினிமாவுக்குப் போய்விட்டு வீட்டுக்குப் போகிறார்கள். படித்தவர்களாக கூட இந்த நிலைமையில் தான் இருக்கிறார்கள். தவறான முறையில் படங்கள் எடுக்கப்பட்டால் அதை வெளியிடாத படி தடை செய்ய வேண்டும். பட முதலாளிகள் “ராக் அண்டு ரோலோ” பச்சை மலைக் குறத்தியோ, எதையாவது போட்டு பணத்தை சம்பாதிப்பதிலேயே இருக்கிறார்கள். மக்களுடைய பண்பு வளருவதில் அக்கரை காட்டுவதில்லை; இறையெல்லாம் மனதிலே வைத்து இந்த சென்சார் போர்டு சென்சார் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லையானால் மக்கள் வீணாகக் கொட்டையிலே கலகம் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். சிறிது காலத்திற்கு முன்பு தமிழகத்திலே ஒரு படம் எடுத்தார்கள். பராசக்தி என்ற படம் அது. அதிலே தெய்வ உணர்ச்சிக்கு எதிரான கட்டங்கள் வருகின்றன. இப்படி தெய்வத்துக்கு எதிராகப் படங்கள் எடுத்தால் பணம் வேண்டுமானால் கிடைக்கலாம். ஆனால் அது தமிழகத்தின் பண்பாட்டைக் கெடுத்துவிடும். இம்மாதிரிச் செய்தால் அது வருங்காலச் சமூகத்தினருக்குத் தீங்கு செய்தவர்களாவோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் இன்னும் சில விஷயங்களைச் சேர்த்திருக்கலாம்.

கோயில் நிலங்களையெல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்ய வழி. செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் நல்ல பல அம்சங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. இதுவரையிலே கோயில்களிலே உழைப்பவர்களுக்கு மத்தியிலே இருந்த கசப்பான நிலைமை மாறி, உரிமை ஒத்துக் கொண்டு அவர்கள் எல்லோரையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து கூட்டுறவு சொசைடி ஏற்படுத்தி நல்ல முறையிலே உழைப்பதால் பலன் பெற முடியும், தேசத்துக்கும் நலன் ஏற்படும், இதற்குப் போதுமான ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும்.

தேவாலயங்களுக்கு இருக்கும் ம்ரஸ்ட் போர்டு சேர்மனுக்கு ஒரு ஐந்து ரூபாய் செலவழிக்கக்கூட அதிகாரம் கிடையாது. தனக்காகப் பேனா, மைக்கூடு வாங்கி வைத்துக்கொள்ளக்கூட இயலாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அவர்கள் என்னென்ன சாதிக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. அவருக்குப் போதுமான அதிகாரம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசும் போது அவரைப் பார்த்து “சிவாலயங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், சைவ மதத்தான் இந்து மதமா?” என்று ராமைய்யா என்ற அன்பழகன் கேட்டார். வைஷ்ணவ மதத்தின் மீது அவர்களுக்கு எப்பொழுது ஆதரவு ஏற்பட்டதோ? இரண்டிலும் நம்பிக்கையில்லாதவர்கள் அவர்கள். ஒரு இடத்தில் தெய்வம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு இடத்தில் “நீ ஏன் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படுகிய?” என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் சீர்திருத்தம் பேசுவதெல்லாம் இந்து மதத்தைப்பற்றித்தான். அவர்கள் தமிழகம் என்று சொல்லும்போது, திராவிடம் என்று சொல்லும்போது அங்கே முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர்கள் எல்லோருந்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது இந்து மதத்தைப்பற்றி மட்டுந்தான் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் முஸ்லீம் மதத்தைப் பற்றிப் பேச முடியாது. முஸ்லீம்கள் தங்கள் உயிரைவிட மதத்தை மேலாக மதிக்கிறார்கள். கடந்த காலத்தில் இருந்தவைகள் எல்லாம் இந்த 20-ம் நூற்றாண்டுக்குப் பொருந்தாது என்று சொல்லி வாபஸ் வாங்கியது ரூபகமிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மற்ற மதங்களைப் பற்றிப் பேச முடியாது. துரதிருஷ்டவசமாக நம்முடைய இந்து மதத்திலே உள்ளவர்கள் இந்த மதத்திலே நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் என்ற பெயரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்துக்களுக்கு மதத்திலே நல்ல நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கு இந்த அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதா வழி செய்யும் என்று கூறி இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[5th September 1959]

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன் வந்திருக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் மீது சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய சர்க்காரின் கொள்கை மதச் சார்பற்ற கொள்கை. ஆனால் கொண்டுவரப்பட்ட மசோதாவோ முற்றிலும் நூற்றுக்கு நூறு மதச் சார்புடையது. அந்த அடிப்படையிலே இது பொருந்தத் தக்கதா என்பது பற்றி நான் மிகவும் சந்தேகிக்கிறேன். இரண்டாவதாக, ஏற்கனவே இந்த மசோதா சம்பந்தப்பட்டவரை அற நிலையங்களைச் சட்ட பூர்வமாக நடத்திச் செல்ல சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயமானது இதற்கு முன்னாலேயே இந்த ராஜ்யத்தை ஆண்டு வந்த ஜல்லிஸ் கட்டுக்காரர்களால் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் மதச் சார்பற்ற அரசாங்கம் என்று சொல்லிக்கொண்டு துரதிருஷ்ட வசமாக ஹிந்து மதச் சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகளிலே தலையிடுகிறதே தவிர, மற்ற மத சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் தலையிடுவதில்லை என்று பார்க்கும்போது வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது. எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் திரு. லக்ஷ்மிபதிராஜ் அவர்கள் நல்ல முறையிலே சொன்னார்கள். மற்ற மதஸ்தர்கள், நங்களுடைய மதம் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களிலே அரசாங்கம் தலையிட்டால் உடனே எதிர்க்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களைப் பொறுத்த காரியங்களிலே இந்த அரசாங்கம் தலையிடுவதில்லை என்ற அபிப்பிராயத்தைக் கூறினார்கள். ஆனால் ஹிந்து மதம் மிக சாவதானமான மதம். கேட்பதற்கு நிறைய ஆட்கள் இருக்கிறோம் என்றாலும், கேட்பதற்கு கொஞ்சம் பேர்கள்தான் முன்வருகிறார்கள். அம்மாதிரி பாகுபாடு செய்யப்பட்டு, சட்டங்கள் கொண்டு வந்து நமது மதம் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களில் அரசாங்கம் தலையிடுகிறார்கள் என்ற சந்தேகம் மக்களிடத்திலே நிறையப் பரவி இருக்கிறது.

இம்மாதிரி காரியம் செய்வதால் அற நிலையம் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாக் காரியங்களும், மதம் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாக் காரியங்களும் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு இலாகாவாக மாறிவிடுமோ என்ற சந்தேகம் நிறைய இருக்கிறது, தமிழகத்தில் இருக்கும் மதச் சம்பந்தப்பட்ட ஆஸ்திகப் பெருமக்களிடையே என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

உதகையிலே சட்டசபை கூடிய காலத்தில் ஒரு அங்கத்தினர் பேசும் போது, ஆலயங்களெல்லாவற்றையுமே தேசிய மயமாக்கிவிடுவார்களோ இந்தச் சர்க்கார் என்ற அபிப்பிராயம் தெரிவித்ததாக நான் நினைக்கிறேன். சிறிய அளவில்தான் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறோம். சிறிய அளவுக்குத்தான் இம்மாதிரி கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று இப்பொழுது மத விஷயங்களில் தலையிட்டு, பின்னால் அவைகளைத் தேசிய மயமாக்கும் தன்மை வந்து விடுமோ என்ற பயம் என்னைப் போன்ற ஆஸ்திகர்களுக்கு இருக்கிறது என்று நான் மனம் விட்டுச் சொல்கிறேன். ஒட்டகம் டேராவுக்குள் முதலில் தலையை மட்டும் நுழைத்து, பிறகு, சற்று உடலையும் நுழைத்துக் கொண்டு, கடைசியில் முழுவதும் புகுந்து டேராவை தூக்கி விடுவது போல், இப்பொழுது கொண்டு வருகிற சட்டமும் ஆய்விடுமோ என்ற பயம் தமிழக மக்களுக்கு இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு, நமது இந்திய அரசாங்கமாக இருந்தாலும் மாநில அரசாங்கமாக இருந்தாலும், அவர்களுக்குப் பணப் பசி ஒரே ஜாஸ்தியாய்விட்டது. திட்டம் போட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அந்தப் தன்மையில் வருங்காலத்தில், தேவஸ்தானங்களில் பணம் இருக்கிறது என்பதற்காக அதைப் பூராவும் தேசியமாயமாக்கி விட்டால் அந்தப் பணத்தைப் பொது நலத்திற்கு உபயோகப்படுத்தலாம் என்ற நிலைமையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்திவிடுவார்களோ என்ற பயம் பொதுவாக தமிழக மக்களுக்கிடையே இருக்கிறது. இன்றிருக்கும் அரசாங்கத்தில் ஜன நாயக அடிப்படையில் உள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். நானே தினம் வேறு கட்சிகளுக்கு இந்த ஆட்சிப் பீடத்தில் வர வாய்ப்பு ஏற்படும். தமிழகம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் துரதிருஷ்டவசமாக தெய்வ நிந்தனை செய்யக்கூடிய ஒரு இயக்கம் பரவலாக நல்ல முறையிலே பரவிவருகிறது என்பதை உணர்ந்து வருகிறோம். ஆலயங்களைக் கேலி செய்கிறார்கள் ;

5th September 1959] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

தெய்வ வழிபாட்டைக் கேலி செய்கிறார்கள். இதெல்லாம் எதற்கு என்று பேசுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரசாரம் தமிழகத்திலே பரவிவருகிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் இந்த நாட்டில் நிச்சயமாக ஆட்சிப் பீடத்தில் வரமுடியாது என்று நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன். துரதிருஷ்டவசமாக அவர்களே வந்தால் என்ன ஆகும்? இப்பொழுது இருக்கிற அரசாங்கம் ஏற்கனவே சட்டம் செய்து வழிகாட்டுகிறார்கள். அதை வழிகாட்டியாக வைத்துக்கொண்டு ஆலயங்களை தேசிய மயமாக்குவது மட்டுமல்லாமல், அவைகளுக்குள்ள பூராப் பணத்தையுமே பறிமுதல் செய்து எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலை ஏற்படலாம். இதை யாரும் சபையில் உள்ளவர்கள் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மதம் சம்பந்தப்பட்ட எந்தக் காரியத்திலுமே அரசாங்கம் தலையிடுவது உகந்தது அல்ல என்று நான் முதற்கண் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அந்தக் காலத்தில் பேரசுகளால் இப்படிப்பட்ட நிலையங்களுக்கு மான்யம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல்லவ அரசர்கள், விஜயநகர அரசர்கள், சோழ மன்னர்கள், சேர மன்னர்கள், பாண்டிய மன்னர்கள் கடவுளுக்காக எதேஷ்டமான பணத்தை அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எதற்காகக் கொடுத்தார்கள்? ஒரு நிர்ணயிக்கப்பட்ட காரியத்திற்காகக் கொடுத்தார்கள். அந்த நிர்ணயிக்கப்பட்ட காரியத்தை மீறி அரசாங்கம் தலையிடுவது அந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்வது ஒரு பெரிய மகத்தான துரோகம் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். மிச்சம் உள்ள பணத்தை மற்ற காரியங்களுக்குச் செலவு செய்யலாம் என்று அபிப்பிராயப்படுவார்களானால், அது ரொம்ப தவறு என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ லக்ஷ்மிபதிராஜ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆஸ்பத்திரி வைப்பது, பள்ளிகள் அமைப்பது, இது போன்ற காரியங்களுக்கு எதேஷ்டமான பணம் அரசாங்கத்திலே இருக்கிறது. அதற்கு வசூல் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பும் நிறைய இருக்கிறது. வரி போடும் தன்மையும் இருக்கிறது. அம்மாதிரி பணத்தை வைத்துக் கொண்டதான் செய்ய வேண்டுமே தவிர ஆலயம் சம்பந்தப்பட்ட பணத்தை அதைத் தவிர வேறு காரியத்திற்கு உபயோகப்படுத்துவது நிச்சயமாகத் தவறு என்று நான் சொல்லுவேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள்—சில ஆலயங்கள் நல்ல முறையிலே பிரமாதமாக இருக்கின்றன; இன்னும் சில கோவில்கள் விளக்குகள் இல்லாமல் கூட இருக்கின்றன; பணம் உபரியாக இருக்கும் பெரிய கோவில்களிலிருந்து பண வசதி இல்லாத சிறிய கோவில்களுக்குக் கொடுத்து, அவைகளை நல்ல முறையில் நடத்தி வர வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது என்று அப்படிச் செய்தால் தவறு ஒன்றும் இல்லை.

சமீபத்திலே நான் சொன்னேன்—தமிழகம் சம்பந்தப்பட்டவரை தெய்வ நிந்தனை இயக்கம் பரவலாகப் பரவி வருகிறது என்று. கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னால் சபரிமலை ஐயப்பன் சாமி விக்கிரகத்தை எடுத்து, ஆலயத்தையும் தூன்தூளாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, குறுகிய காலத்தில் ஸ்ரீரங்கம் கோயில் மூலஸ்தானத்திற்கு நெருப்பு வைக்கப்பட்டதாகக் கேள்விப்பட்டோம். அதிலே ஆட்சியாளர்கள் சரியாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்ற அபிப்பிராயம் இருந்துவருகிறது. நம் ஆட்சி எப்படியிருக்கிறதென்றால், பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோழன் என்பது போல இருக்கிறது. மத சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களில் பரிபூரண பாதுகாப்பு தருவதாகச் சொல்கிறார்கள் ஒரு பக்கத்தில். அடுத்த பக்கத்தில் சந்தேகம் இருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு சதிச் செயலாக ஸாப்டோ ஜாக இருக்குமோ என்று பயப்படுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரை நான் பலரை விசாரித்து அறிந்தவரை, அதிலே சதி நடந்தது என்று நிச்சயமாகச் சொல்லிக்கொள்வேன். நமது அரசாங்கத்தார் அது உண்மையா? என்று விசாரிப்பதற்கு ஒரு நீதிபதியை வைத்தாவது விசாரித்தார்களா? இல்லை. எங்காவது கேவலம் ஒரு கோழி களவு போனால் கூட, அதைப்பற்றி துப்பறிய போலீஸ் நாயை நாம் கொண்டு செல்கிறோம். போலீஸ் நாயைக் கொண்டு மூல ஸ்தானத்தில் நெருப்பு ஏற்பட்ட

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [5th September 1959]

தற்குக் காரணமானவர்களைக் கண்டுபிடித்திருக்கக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். மனப்பூர்வமாக அபிப்பிராயப்படுகிறேன் அங்கே நிச்சயமாக சதி வேலை நடந்து இருக்கிறது என்று.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : நாயை மூலஸ் தானத்திற்குள் கொண்டுபோகலாமா ?

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : இப்படிப்பட்ட காரியத்திற்காக அங்கே கொண்டுபோவதில் தவறு இல்லை. நீதிபதி வைத்து விசாரிக்கப்படாதா என்று நான் கேட்கிறேன், அது கூட செய்யப்படவில்லை. மறு தினமே என்ன சொல்லப்பட்டது ? “ஸாபோடேஜ் இல்லை” என்று அற நிலையப் பாதுகாப்பு அமைச்சர் கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் கவுன்சிலிலே பேசியபோது, உறுதியிட்டுச் சொல்லிவிட்டார்கள். அதே இடத்தில் தெய்வ நிந்தனை மகாநாடு நடந்தது. அந்த மகாநாட்டுக்கு நிறையக் கூட்டம் வந்திருந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்ட ஆட்கள் அந்தக் கோயிலுக்குச் சென்று பல கேவலமான காரியங்கள் செய்ததாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். மதுரையிலும்

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Sir, the hon. Member is attributing motives to the Conference held at Tiruchirappalli and states that some of the members of the Conference went to the temple, thereby alleging that they who visited the temple should have set fire there. When the members of that Party are not here, is it fair to make such allegations?

MR. SPEAKER : I have no idea as to which Party or which members he is referring to. He has not said the name of the Party?

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Even then, how can he allege like that and impute motives?

MR. SPEAKER : Let him (Sri Sasivarna Thevar) proceed further. I am not definite about what he is referring to.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : நான் பொதுவான தன்மையில் குறிப்பிட்டேனே தவிர, எந்த இயக்கத்தினரின் பெயரையும் நான் குறிப்பிடவில்லை. தங்களைப்பற்றித்தான் குறிப்பிடுவதாகச் சொன்னால் அந்தச் சவாலுக்கு நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : அப்படிச் சொல்வது சரியாக இல்லை.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : நான் அவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. அதற்கு முன்னதாக மதுரையில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அம்மாதிரி மகாநாடு ஒன்று அங்கே நடந்தது. மகாநாட்டில் சம்பந்தப்பட்ட ஆட்கள் அங்கே உள்ள பிரசித்திவாய்ந்த மீனாட்சி ஆலயத்தில் புகுந்து அம்மாதிரி தவறு செய்தார்கள். அது நேரடியாக எனக்குத் தெரியும். அப்பொழுது அங்குள்ள ஆஸ்திக மக்களிடையே ஒரு எழுச்சி ஏற்பட்டது. மதுரை நகரமே அன்று அல்லோலுக்கல்லோலப் பட்டது. ஸ்ரீரங்கத்திலும் அப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்குமா என்று நான் நம்புகிறேனே தவிர, நேரடியாகப் பார்த்து நான் சொல்லவில்லை.

பரவலாக தெய்வ நிந்தனை செய்யப்பட்டு வரும் காரியத்தைக் கண்டு ஆஸ்திக மக்களுக்குப் பெரிய வருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அது சம்பந்தமாக நமது அரசாங்கத்தார் நல்ல நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராய் இருக்க வேண்டும். பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோழன் என்பதுபோல், அவர்கள் இம்மாதிரி சந்தர்ப்பத்தில் எல்லாம் அமைதியாக நடந்துகொள்கிறார்கள்

5th September 1959] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

அப்பொழுது தாங்கள் மதச் சார்பற்ற அரசாங்கம் என்று இருந்து விடுகிறார்கள். ஆனால், இம்மாதிரி சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு மட்டும் முற்படுகிறார்கள். ஒன்று மதச் சார்பற்ற அரசாங்கம் என்று சொல்லி எல்லாக் காரியங்களையும் பரிபூரணமாகக் கைவிட்டுவிடுங்கள் ; இல்லாவிட்டால் மத சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களுக்குப் பரிபூரணமான பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு இந்த அரசாங்கம் இல்லை என்ற குற்றச் சாட்டை மட்டும் நான் இந்தச் சபையில் சொல்கிறேன்.

இந்த மசோதாவைக் குறித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்கின்றேன். எரியா கமிட்டி நியமிக்கப்படுகிறது. வரவர ஆட்சிப் பீடத்தில் உள்ளவர்கள் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இழந்து வருகிறார்களே என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் சர்க்காரால் நாமினேஷன் செய்யக்கூடிய தன்மையிலே சட்டங்கள் இயற்றப்படுகின்றன. பளாக் கமிட்டி கூட நாமினேஷன் முறையிலே அமைக்கப்படுகிறது. எந்த விதமான காரியமாக இருந்தாலும் நாமினேஷன் முறை நான் கையாளப்படுகிறது. அந்த நாமினேஷன் செய்யும்போது என்ன ஆகிறதென்றால் கட்சி சம்பந்தப்பட்ட ஆட்களை நியமனம் செய்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒருவரையும் நியமனம் செய்வதில்லை.

செலக்ட் கமிட்டியில் பார்த்தால்கூட இது தெரியவரும். தேர்தல் இல்லையென்றால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை நியமிப்பதற்குத்தான் மனம் வரும். செலக்ட் கமிட்டியில் அப்படி நியமிக்கப்போவது இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லிவிட்டால் மட்டும் நியமிக்காமல் இருக்கப்போவது இல்லை. மதுரை நகரத்தில் சமீபத்தில் நடந்ததைப் பார்த்தால் இது நன்றாகத் தெரியவரும். அங்கு யாரை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்றால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைத்தான் நியமித்திருக்கிறார்கள். இதை நான் மனப்பூர்வமாக சொல்லிக்கொள்கிறேன். சமீபத்தில்கூட அழகர் கோவிலில் ஒரு டிரஸ்டியை நியமித்தார்கள். அவர்கூட காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான். ஏற்கனவே இரண்டு மூன்று தடவைகளில் தேர்தலில் நின்று தோற்றுப்போனவர் என்பதற்காகப் காங்கிரஸ்காரர் என்பதற்காக அவரையே நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இயற்கையாகப் பார்த்தாலும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைத்தான் நியமிக்க தோன்றும். வேறு அந்தத் தொகுதியிலுள்ள பிரதிநிதியை, ஆலய வழிபாட்டில் நம்பிக்கையுள்ளவரை, எல்லாருக்கும் நம்பிக்கையுள்ளவரை நியமிக்க மனமே வராது. இது இயற்கைத்தான். அதனால் என் தேர்தல் வைக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இதைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய கனம் டேனியல் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார். தேர்தல் முறையில்தான் நியமிப்பதற்காக இன்றைக்கும் கன்யாகுமரியில் நடந்து வருகிறது என்று சொன்னார். அங்கே சிறிய கோவிலாக இருந்தால்கூட தேர்தல் வைத்துதான் தர்மகர்த்தாக்களை நியமிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அங்கே ஆலய வழிபாட்டில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களையும் தெய்வ நம்பிக்கையுள்ளவர்களையும்தான் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அவர்கள் பார்த்துத்தான் நிர்வாகத்தை நடத்துகிறார்கள். அந்த முறையை என் நாமும் கடைபிடிக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். தேர்ந்தெடுக்கும் போது நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை என் தேர்ந்தெடுக்க மாட்டார்கள் என்று கேட்கலாம்.. நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன் மக்கள் அப்படிப்பட்டவர்களை தேர்ந்தெடுக்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு யார் யார் எப்படி என்று நன்கு தெரியும்.

கடைசியாக இப்பொழுது ஒரு ஆபத்து வந்திருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் பரிபூரணமாக எதிர்க்கிறேன். அதனால் நாட்டில் எந்த விதமான பயனும் ஏற்படப்போவது இல்லை. அது என்னுடைய மனப்பூர்வமான அபிப்பிராயம். இதை நான் சொல்லுகிறேன் என்றால் சோஷலிசத்தை எதிர்க்கிறேன் என்று அர்த்தம் அல்ல. கூட்டுறவு முறை விவசாயம் நாட்டிற்கு நல்லது அல்ல. அது நிச்சயமாக தோல்விதான் அடையும். நன்மை நிச்சயமாக ஏற்படாது. அதனால்தான் அதற்கு எதிர்ப்பு கொள்பீ

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [5th September 1959]

இருக்கிறது. அதனால் அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்று சொன்னதற்கு கடைசியில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், ஆண்டவனுக்கு வாய் இல்லை சத்தம் போடுவதற்கு என்று கோவில் நிலங்களை எடுத்து கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்யப்போவதாகவும் அதையும் பரிட்சார்த்தமாகப் பார்க்கப்போவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். அது தவறான காரியம். ஏற்கனவே கோவில் நிலங்களிலிருந்து வருமானம் குறைவாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்னும் கூட்டுறவு விவசாயத்தை ஆரம்பித்து விட்டால் இன்னும் வருமானம் குறைந்து போய் விடும். தஞ்சை ஜில்லாவில் நிறைய கோவில்கள் இருக்கின்றன. அங்குதான் நில விஸ்தீரணம் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அங்கு கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்தால் என்ன ஏற்படும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். செலவு ஜாஸ்தியாக ஏற்படும். வருமானம் குறைவாக வரும். நல்ல உழைப்பு ஏற்படாது. அதனால் வருமானம் குறைந்து போகும். அதைத் தவிர நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் பல குற்றங்கள் ஏற்படும். அதனால் பெரிய அநீதி ஏற்படும். கனம் கோதண்டராமன் சொன்னதுபோல் ஆண்டவனுக்கு வாய் இல்லை சத்தம் போடுவதற்கு என்று. அதனால் கோவில்களில் சொத்துக்களை முதலில் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது தவறு, அதனால் பெரிய அவக்கேடு ஏற்படும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஆண்டவனுக்கு வாய் இல்லாவிட்டால் டிரஸ்டிகள் இருக்கிறார்கள் சத்தம் போடுவதற்கு.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : அந்த நிவர்வாகஸ்தர்கள் உங்களுடைய ஆட்கள்தானே. நீங்கள் தானே அவர்களை நியமிக்கப்போகிறீர்கள். உங்களுடன் அவர்கள் ஏதாவது அட்ஜெஸ்ட் பண்ணிக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். காரியம் நடந்து விடும். (ஒரு குரல் : ஹெரீடிடரி டிரஸ்டிகள் இருக்கிறார்களே.) அவர்களைப் பற்றி கவலை இல்லை. அவர்களைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்து பார்த்துத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி ஏற்படுத்தக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக ஆலயங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய சிப்பந்திகளைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. நிர்வாகத்திலுள்ளவர்களை சர்க்கார் சிப்பந்திகளாக எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. காரணம் அதில் பெரிய பட்டதாரிகள் இருப்பதாகவும் அதனால் அவர்களை சர்க்கார் சிப்பந்திகளாக எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு கீழ் இருக்கக்கூடிய மூன்று நான்கு ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் ஏதாவது சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. மூன்று ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக்கூடியவன் விளக்கு போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவனுக்கு இப்படிக்குறைந்த சம்பளம் கொடுப்பதால் எண்ணையை எடுத்துக் கொள்வதாக ஏற்படுகிறது. இதற்கு இடம் கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கும்படியாகக்கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கும் வாழ்க்கை கட்டுப்படியாக இருக்க வேண்டும். மற்ற சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளையும் அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். சாதாரணமாக மீனாட்சி கோவில் போலுள்ள கோவில்களில் அவர்களுக்கு 24 மணி நேர வேலை இருக்கிறது. காலை 6 மணிக்கு வந்தால் மறுநாள் காலை 6 மணிக்குத்தான் அவர்கள் வீடு போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் சலுகைகள் காட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி எவ்வளவோ குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவையையெல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்து நிவர்த்தி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்களுக்கும் நல்ல முறையில் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் நாங்கள் எவ்வளவு தூரம் எதிர்த்தாலும் அது சட்டமாகத்தான் போகிறது. மத சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களில் அரசாங்கம் தலையிடக்கூடாது என்று

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] 5th September 1959]

சொன்னாலும் நிறைவேற்றத்தான் போகிறார்கள். அதன்பிறகு அது அமுலுக்குத்தான் வரப்போகிறது. அதனால் அது சம்பந்தமாக சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவில்களை எப்படிச் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று. ஆஸ்திகத்தை நசுக்க எவ்வளவோ காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அவற்றிற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. ஆலய வழிபாடுகளில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்கு மனது புண்ணாகும்படியாக கோவில் காரியங்களில் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது என்பதை இந்தச் சட்டசபைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஹிந்து மதத்தை நல்ல முறையில் காப்பாற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தச் சபை மூலமாக அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மதத்திற்கு விரோதமாக எவராகிலும் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தால் அவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள கொஞ்சம்கூட தயங்கக்கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு கொஞ்சம்கூட தயங்கக்கூடாது, உடனடியாக அப்படிப்பட்ட கொள்கையை அழிக்க வேண்டும். அதைச் செய்யத் தவறினால் நாட்டிற்கு பெரிய கேடு வரும், சமுதாயத்திற்கே பெரிய ஆபத்து ஏற்படும். ஆகவே இந்த மசோதாவை சில அம்சங்களில் நான் எதிர்த்தாலும் சில அம்சங்களை வரவேற்கிறேன். அந்த முறையில் இதை ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*** SRI V. ARUNACHALA THEVAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை அற நிலைய பாதுகாப்பு மசோதா செலக்ட் கமிட்டியில் நன்றாக பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அதன் பிறகு இங்கு சட்டமாக கொண்டு வந்திருப்பதை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். இந்த மசோதா விற்கு செலக்ட் கமிட்டியில் சில திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன் எரியா கமிட்டியில் அதில் அலிஸ்டென்ட் கமிஷனர் ஒருவரை தலைவராகக் கொண்டிருந்தது. எரியா கமிட்டிக் கூட்டம் இதுவரையிலும் நடைபெற்றபோது டிரஸ்டிகள் நியமனம் செய்யப்பட்டு வந்தது. இந்த திருத்த மசோதாவில் அலிஸ்டென்ட் கமிஷனரை செக்ரட்டரியாகவும் ஒரு நான்-அலிஷியல் மெம்பரை பிரசிடெண்டாகவும் தேர்ந்தெடுப்பது என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்தது. அதிலும் எரியாக் கமிட்டியிலும் மற்ற மாகாண கமிட்டிகளிலும் அங்கம் வகிப்பவர்கள் ஹிந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றும் இருக்க வேண்டியது என்பது எனது முக்கியமான கருத்து. டிரஸ்டிகளுடைய கால அளவு மூன்று வருஷங்களாக இருந்தது. இப்பொழுது அதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து ஐந்து வருஷங்களாக திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. டிரஸ்டிகளுக்கு இன்னும் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய சலுகைகளை அப்பீல் மூலமாக தெரிவித்துக்கொள்வதற்கு இதற்கு முன் முப்பது நாளாக இருந்தது. இப்பொழுது அறுபது நாட்களாக நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதுதான். தவிர தேவஸ்தான வருவாயிலிருந்து எட்டு சதவிகிதம் காண்ட்ரிபூஷனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்ததை ஏழு சதவிகிதமாக கமிஷனரிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. காரணம் மூன்று அல்லது இரண்டு சத வீதமாக கமிஷனரிடம் கொடுத்தது போக பாக்கி வருவாய் பூராவையும் அந்தந்த தேவஸ்தானம் சம்பந்தப்பட்ட சிறிய கோவில்களுக்கும் ரிப்பேர் செய்வதற்கும் ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

எரியா கமிட்டியில் டிரஸ்டிகளை நியமனம் செய்து ஒரு வருஷம் ஆகியும் அவர்கள் தேவஸ்தானத்தை பொஸஷன் எடுக்க முடியாமலும் அலிஸ்டென்ட் கமிஷனர் அவர்கள் அந்த தேவஸ்தானத்தில் சார்ஜ் எடுத்துக்கொள்வதற்காக முடியாமல் சில சமயங்களில் இருக்கிறது. அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். தவிர அநேகம் டிரஸ்டிகளை நியமனம் செய்து ஒரு வருஷமாகியும் சார்ஜ் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத

[Sri M. C. Muthukumaraswamy] [5th September 1959]

உள்ளே சென்று தொழுவதற்குக்கூட அனுமதி கொடுக்கவில்லை என்றால், இவர்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டார்கள் என்றால் இதைவிடத் தீமை வேறு என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்கிறேன்.

நம்முடைய சமயத்துத் தெய்வங்களைப்பற்றிச் சொல்லும்போது ஆத்தா மாரி அப்பன் குறவன்

என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் அலசிப் பார்த்தால் பழந் தமிழர்களுக்கு, ஆதிவாசிகளுக்கு மற்றவர்களைப் போல கடவுளைச் சென்று வணங்க உரிமை இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. இத்தலையும் இருந்தம்கூட அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னேன். இது நீதியாகுமா, தர்மமா; காலத்திற்கு உகந்ததாகுமா, நடைமுறைக்கு பொறுந்தமா, பக்தி நிறைந்த விஸ்வாசம் உள்ளவர்களை இவ்விதம் நடத்துவது நியதியாகாது.

சங்கநிதி பதுமநிதி இரண்டும் தந்து
தரணியெலாம் வானுள தருவரேனும்
மங்குவர் அவர் செல்வம் மதிப்போமல்லோம்
மாதேவர்கே சாந்தரல்லராகில்
அங்கமெலாம் தொழு அழு நோயராகி
ஆவுரித்துத் தின்றுமூலும் புலையரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரத்தார்க் கன்பராகில்
அவர் கண்டீர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே.

ஜாதியைக் கொண்டு கோவில் ஏற்படுத்தப்படவில்லை எந்த ஜாதியினராக இருந்தாலும் பக்தி இருந்தால் அவர்கள்தான் நான் வணங்கும் கடவுள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஜாதி முறையில் இருக்கலாமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. இதுமாதிரி ஒரு பக்தி யுள்ள சமுதாயத்தை புறக்கணிக்கக்கூடாது. இது இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் உண்டாகும் முன்னால் தீண்டாமை என்ற நோயை இந்த நாட்டிலிருந்து விரட்டுவதற்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் இயற்றினார்கள். அதன் பிறகு இந்தத் திருத்தச் சட்டம் இப்போது இந்தச் சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு சரியான பாதுகாப்பு கொடுக்கப் பட்டிவிடலை. இந்து மதத்திற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் இந்த நேரத் திலே ஆதிதிராவிடர்களைப்பற்றி பல பட்டயங்களிலும் சுவடிகளிலும் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டிலே மிகச் சிறந்த தேவா லயம் ஒன்று திருவாளரில் இருக்கிறது. ஆதி திராவிடர்களைச் சேர்ந்த ஒருவர்தான் தேவலோகத்திலிருந்து இந்த தேவாலயத்தை திருவாள ருக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கான ஆதார மும் இருக்கிறது. பொய் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு ஆதாரம் காட்டுகிறோம். இந்த ஊரில் ஆதி திராவிட பரம்பரைசைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு ஸ்நானம் செய்க்கப்பட்டு, அவர் கையால் ஆராதனை செய்யப் பட்டு தேங்காய் உடைக்கப்பட்டு பிறகுதான் தேர் விடப்படும். இதுமாதிரி தஞ்சை பிரகடீஸ்வரர் கோவிலிலும் இப்படிப்பட்ட ஆதாரம் இருக்கிறது. இங்கு நான் அதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எத்தனை பெரிய திருத் தங்கள் வந்தாலும்கூட திருவாளர் ஸ்தல புராணத்தில், இந்த ஆலயத்தை யார் கொண்டுவந்தார்களோ அவர்களைப்பற்றி இரண்டு வரிதான் போட்டி ருக்கிறது. இந்து சமுதாயத்திற்கு ஆதிதிராவிட மக்கள் என்ன தீங்கு செய்தார்கள். செப்பேட்டிலும், பட்டயங்களிலும், சுவடிகளிலும் போதுமான ஆதாரங்கள் இருக்கும்கூட, ஸ்தல புராணத்திலு் மட்டும் அவர் களைப்பற்றி இரண்டு வரிகளில் குறுக்கி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒரு விஷயம். இந்த சமூகத்தினருக்கு வருங் காலத்தில்கூட நல்லபடியே வாழ்வதற்கு வழி வகுக்கக்கூடாது என்பதற் காகத்தான் இம்மாதிரி ஸ்தலபுராணத்தில் இவர்களைப்பற்றி சுறுக்கிப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஆதாரத்தைக் கொண்டுவந்து ஆதி திராவிட மக்களுக்கு உரிமை அளிக்க வேண்டும்.

5th September 1959] [Sri M. C. Muthukumaraswamy]

கோவில்களில் இருக்கக்கூடிய டிராஸ்டிகளில் யாராவது ஒருவர் ஆதி திராவிடராக இருக்க வேண்டும் என்ற விதி போடவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை வர்ப்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் பலகாலமாக பாட்டன் பாட்டன் காலமாக பரம்பரை யாக இருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். பன்னிரண்டு வருஷம் ஒருவர் ஒரு மனையில் இருந்தால், அவர்களுக்கு அனுபவ பாத்தியம் உண்டு என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதை ஒட்டி ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்புகளும் இருக்கின்றன. கோயில்களில் அடிமைக்கு அடிமையாகத் தொண்டு செய்துக்கொண்டு வந்தவர்கள் இந்த இடத்தில் வாழ்வதற்கு வழி கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னேன். இதற்கு அக்கிரமம் என்று வார்த்தை சொல்லலாமே தவிர வேறு வார்த்தைகள் கிடைக்கவில்லை. ஆகையால் அப்படி அவர்கள் இருந்துக்கொண்டிருக்கும் இடங்களிலாவது அவர்களின் அனுபவபாத்தியந்ரயின் பேரில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். மனை ஒன்றுதான் கேட்கிறார்கள் வேறு ஒன்றும் கேட்கவில்லை. அவர்களுக்கு இந்த வாய்ப்பைத் தேடிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன்.

அதோடு தேவாலயங்களுக்கும், மடங்களுக்கும் சொந்தமான நிலங்கள் இருக்க வேண்டும். இந்த நிலங்களில் பழகுகின்ற விவசாயிகளை இங்கு இருக்கிற அதிகாரிகள் அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். நன்னிலம் தாலுக்காவில் திருப்பாடி என்ற ஊரில் 30 வருஷ காலமாக ஆண்டு அனுபவித்துவந்த விவசாயி ஒருவரை நீக்கிவிட்டு புதிதாக ஒருவரை புகுத்தியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில் அவர்கள் சேர்ந்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு பலன் வந்துவிடுமென்று அப்படி அதிகாரிகள் செய்கிறார்கள் என்று தோன்று கிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். இதன் மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் தொடர்ந்து பேசுவதற்கு நான் விரும்பவில்லையாதலால் இத்துடன் எனனுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri K. ANBAZHAGAN : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்து சமய அற நிலையங்கள் பாதுகாப்பிற்கான இந்த மசோதாவை ஆட்சியாளர் இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துக்களை தெரிவிக்க நான் இங்கு நிற்கிறேன். இந்த அற நிலைய மசோதாவைக் குறித்து மாறுபட்ட உணர்ச்சிகள் இந்த சட்ட மன்றத்திலே ஏற்பட்டிருப்பதைக் காண நான் வியப்புறுகிறேன். ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நீதிக் கட்சியார் ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருந்த காலத்தில் சமயப் பற்றோடும், சமுதாயப் பற்றோடும், தெளிவோடும் இந்த அற நிலையப் பாதுகாப்பிற்காக ஒரு வழிமுறையை அவர்கள் அப்போதே தோற்றுவித்தார்கள். அவர்கள் அப்படி தோற்றுவித்த முறை பல மாறுபாடுகளுக்கு உள்ளாகி இன்றைய தினம் ஒரு மசோதாவாக மறுபடியும் வருகிறது. அற நிலைய பாதுகாவல் மசோதா 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே வந்த காரணத்தினாலே, இன்றைய தினம் கோவில்களும், குளங்களும், மடங்களும் வேறு பல சமய தர்ம நிலையங்களும் ஓரளவுக்கு பெரிய குற்றங்கள் இழைக்காமல் அளவோடு குற்றம் இழைக்கின்ற ஸ்தாபனங்களாக மாறியிருக்கின்றன என்று கருதினால் அது ஒரு பெரிய தவறாகாது. அந்த அளவு திருத்தங்கள் வருகின்ற நேரத்தில் சமயத்தின் பெயரால் இந்தத் திருத்தங்களை அடியோடு எதிர்க்க சிலர் மனமார எண்ணுகிறார்கள். சமயப் பாதுகாப்பு என்ற பெயரால் சமயத்தின் பெயரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் களுக்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் சொத்துக்களை தங்கள் சகோபாகங்களுக்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளுபவர்கள், மேலும் தங்களுக்கே அவைகளை லாப கரமாக பயன்படுத்திக்கொள்ளும் மனப்பான்மையுடன்தான் இப்படிப்பட்ட சட்டம் வருகின்ற நேரத்தில் குறுக்கிவைத்து பொதுமக்கள் நன்றாக உணர முடியும்.

[Sri K. Anbazhagan] [5th September 1959]

எற்கெனவே இந்து மத தொடர்பு உடைய பல கோவில்களில் தாசிகள் ஆடுவது முறையாக இருந்த நேரத்தில், அப்படிப்பட்ட தாசிகளை ஒழிக்க மசோதா ஒன்று வரவேண்டும் என்று விரும்பிய நேரத்தில், சமயத்தின் பெயரால் அதைக் கண்டிக்க முற்பட்டவர்கள், தாசிகளையெல்லாம் ஒழிப்பதனாலும், ஆடல் பாடல் கோவில்களில் நடத்தாமல் இருப்பதனால் சமயத்துக்கு தீங்கு, சமய வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கும் என்று கண்ணீர் விட்டவர்கள், அதைப்போல இந்த நேரத்தில் கோவில்கள், மடாலயங்கள் இவைகளின் சொத்துக்கள் நல்ல முறையிலே பராமரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, பொதுமக்களுக்கு அவை நல்ல முறையிலே பயன் தர வேண்டுமென்பதற்காக, இந்த மசோதாவை கொண்டு வருகிற நேரத்திலே கோவில்களை தேசியமயமாக்கிவிட முயற்சிக்கிறார்கள் என்று கண்டனக் குரல் எழுப்புவது, அப்பொழுது அவர்களுக்கு இருந்த மனப்பான்மைதான் இப்பொழுதும் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட போதுமானது.

(Deputy Speaker in the Chair).

தேசிய மயமாக்குவது என்று சொன்னால், அப்படி தேசிய மயமாக்கப் படுவதற்கு என்ன கண்டனங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்த்துக் கொண்டும். தேசிய மயமாக்கினாலும் அது தவறு அல்ல. கோவில், சமய நிலையங்கள், சமுதாயத்துக்காக, மக்களுக்காக உள்ளவைகளே தவிர சமுதாயத்திற்கு அப்பாற்பட்டவைகள் என்று கோவில் குளங்கள் கருதப்படவில்லை. அப்படி அமைக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் சமுதாயத்திற்கு பயன்பட வேண்டும். நல்ல முறையில், தெளிவான முறையில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். பயன்படுத்துவதற்கு உரிய ஆற்றல் சட்ட மன்றத்திற்கு இருக்க வேண்டும். நாட்டை ஆள்கிறவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அப்படி பயன்படுத்துகின்ற ஒரு நேரத்திலே, தேசிய மயமாக்கினால் வருந்துவது இப்படிப்பட்ட ஒரு பயனை உணராதவர்கள் செயல் ஆகும். அந்நிலையங்கள் மக்களுக்காக இருப்பது, மக்களுக்காக பயன்படுத்தும் முறையிலே வழி முறைகள் செய்வதிலே அந்த முயற்சிகள் தீமையாக இருந்தால் தவிர, அவைகள் வரவேற்கப்பட வேண்டும். அந்த வகையிலே ஆழ்ந்து எண்ணி பார்க்கும்போது இன்றைய சட்டம் இன்னும் பல நல்ல திருத்தங்களை மேற்கொள்ளுமானால் முழு அளவுக்கு பயன் தரும் என்று கருதுகிறேன். அதே நேரத்திலே, சிலர் இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வளருமானால் நாஸ்திகத்தில் கொண்டுபோய் விடும் என்று தவறாக கருதுகிறார்கள். வேறு சிலர் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் தான் இதை வற்புறுத்துவார்கள் என்று எண்ணுகிறார்கள். நாஸ்திகர்கள் ஆட்சி வந்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று ஒரு தரப்பினர் கூறினார்கள்.

இந்து சமுதாய அந்நிலைய பாதுகாவல் மசோதாவில் இந்து மதம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இந்து மதத்தில் நாஸ்திகம் ஒரு பகுதி. அதனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நாஸ்திகர்கள் என்ற தீர்மானத்திற்கு வந்துவிடக் கூடாது. இந்து மதத்தில் நாஸ்திகம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமானால், ஒரு உறுப்பினர், திருவாளர் கிருஷ்ணமூர்த்தி பேசியபடி இந்து மதத்தில் சைவத்தைப் பிரித்து, சைவத்தின் தொன்மைகளை எடுத்துக் காட்டி, அதுதான் சிறப்பு, நாஸ்திகம் உடன்பட்டது அல்ல என்று வலியுறுத்தினார்கள். இந்து மதம் நாஸ்திகத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சமயத்தை உணர்ந்தவர்களுக்குத் தான் நாஸ்திகம் என்பதும், சமய தத்துவம் என்பதும் இரண்டும் ஒரே இடத்தில் முடிக்கின்ற வாதங்கள் என்று விளங்கும். சிலர் அடையாளங்களில் மட்டும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். சில காங்கிரஸ்காரர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நாஸ்திகர்கள் என்று எண்ணிப் பேசினார்கள். வேறு சிலர் காங்கிரஸ்காரர்கள் நாஸ்திகர்கள் என்ற கருத்தினைக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். யார் நாஸ்திகர்கள் என்பது மனப்பான்மை தெளிவு ஒட்டித்தான் உண்டாகிறது. நாஸ்திகம், ஆஸ்திகம், நாஸ்திகம் திரும்பும், ஆஸ்திகத்திற்கும் எண்ண வேறுபாடு என்பது எல்லாம் அவர்கள் எண்ணத்தைக் கொண்டதான் பார்க்க முடியும். சட்ட மன்றத்தில் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களிடையே புலவேறு கருத்து வேறுபாடு

5th September 1959] [Sri K. Anbazhagan]

இருக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. மடாலயங்களில் தலையிடுவது கூடாது என்ற கருத்தை உடையவர்களும் இருக்கிறார்கள். மடாலயங்களில் தலையிட்டால் தவிர இந்தத் தலைவலி தீராது என்ற கருத்தை வலியுறுத்தியவர்களும் இருக்கிறார்கள். பழைய முறையை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சிலர் எது சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆதிதிராவிடர்களுக்கு முழு உரிமை அளிக்க வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சமயத் துறையிலே ஈடுபட்டவர்கள் அதன் தத்துவத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்று கருதினார்கள். உண்மையைப் பார்க்க போனால் சட்ட திட்டங்கள் சமயத்தைப் பற்றியது அல்ல. அவை சமய தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவை. அது னுடைய சமுதாய பகுதியைப் பற்றித்தான் இந்த சட்ட திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்நிலைய சொத்துக்கள் ஆண்டவன் தத்துவங்கள் அல்ல. அதைப்பற்றி, சைவ சித்தாந்தத்தைப் பற்றியோ அல்லது வைஷ்ணவ தத்துவத்தைப் பற்றியோ ஆராய்ச்சி செய்வது அல்ல. அது வேறு, அந்த முறையில் பார்க்கப்போனால் மக்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அந்த உரிமையை பாதுகாக்கும் நேரத்திலே நாஸ்திகம் எந்த வகையிலும் நுழைவதாக நான் எண்ணவில்லை. அதே நேரத்திலே இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் செய்கின்றபோது சமுதாயத்திலே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கத்தை “செஞ்ஞாலை” என்று சொல்லியிருக்கிறது. மதத்தில் தலையிடக் கூடாது. ஆனால் அதன் நிர்வாகத்தில் தலையிடலாம். சமயம் அந்நிலையத்தில் ஒரு பகுதி, சமுதாயம் மற்றொரு பகுதி. சமயப் பகுதிக்கு பிற்பட்டு, சமுதாயப் பகுதியில் ஓரளவுக்கு தலையிடுவது மிகவும் நியாயம் என்பதை யாரும் குறுக்கிட முடியாது. சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தை மறுப்பதிலோ அல்லது மாற்றுவதிலோ, வைஷ்ணவ தத்துவத்தை மறுப்பதிலோ அல்லது மாற்றுவதிலோ—அம்மாதிரி பணியில் ஈடுபட்டால் மதத்தில் தலையிடுவதாகும். மதத்துக்காக அமைக்கப்பட்ட நிர்வாகத்தில், பொருள் துறையில் தலையிடுவது, மக்களுக்கு தீமை செய்வது என்று எடுத்துக் காட்டி, மாற்று அர்த்தத்தை உண்டாக்கி. மதத்தில் தலையிடுவது என்று கூறுவது தவறு ஆகும்.

திருடன் ஒருவன் கோயிலுக்குள் நுழைந்து கொண்டால், அவனை பிடிக்க போலீசார் உள்ளே நுழைந்தால், அரசாங்கம் கோயிலுக்குள் நுழைந்திருக்கக்கூடாது. போலீசார் சமயத்தைப் பின் பற்றுகிறவர்கள் அல்ல, அவர்கள் கோயிலுக்குள் நுழைந்திருக்கக்கூடாது என்று சொன்னால், அவர்கள் சமயத்தை உணர்ந்ததன் விளைவும் அல்ல, சமுதாயத்தைப் புரிந்து கொண்டதன் அடையாளமும் அல்ல. அரசாங்கம் சமய அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அதன் சமுதாய தொடர்பு வேறு. அந்தத் தொடர்பு மக்களுக்கு தீமை பயக்காமல் இருக்கும் வகையில் தக்கதொரு சட்டத்தை கொண்டு வந்தார்களானால், அந்த மனப்பான்மையில் உள்ளவன் நான் என்பதை எடுத்து மொழிகிறேன். ஏற்கனவே ஒரு முறை அந்நிலைய தொடர்பு உள்ள அமைச்சர் பேசுகின்ற போது, ஆண்டவன் வழிபாடுகளில் தமிழ்தான் இடம் பெற வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்துவிட்டார். தமிழில் ஆண்டவனை அர்ச்சனை செய்வது அருவருப்பாக இருக்கிறது என்று ஒரு முறை தெரிவித்து இருக்கிறார். சில சமயம் தமிழே அவருக்கு அருவருப்பாக இருக்கிறது. ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது இவ்விதம் தீவிரத் தன்மையாக இருப்பதற்கு இடம் இல்லை. தமிழில் ஆண்டவனை வழிபடவேண்டும் என்று கேட்பது நாட்டு மக்களின் முதல் உரிமையாகும். அந்த உரிமையை ஏற்றுக் கொள்ள சட்டத்தில் இடம் வைக்கவில்லை.

இரண்டாவதாக, இங்கே பேசிய சில உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் காட்டிய படி ஆதித்திராவிட மக்கள் எல்லா கட்டத்திலும், அந்நிலைய நிர்வாகத்தில் இடம் பெற வேண்டும். அர்ச்சகர்களுக்கான உரிமையை ஆதித் திராவிட சமுதாயத்திற்கு அளிக்கப்பட வேண்டும், அதற்கான தகுதியை, எந்த விதத்தில், ஏதாவது விதி இருக்குமானால், அந்த தகுதியை பெறுவதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். வேறு எந்த

[Sri K. Anbazhagan] [5th September 1959]

வகுப்பினரும் ஆண்டவனைத் தொழுகின்ற முதல் உரிமை பெற்று இருப்பதுபோல், ஆதித்திராவிட மக்களும் தொழுகை நடத்துவதற்கு அந்த உரிமையை பெறுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். கோயில் நிர்வாகத்தில், டிரஸ்டிகளை நியமிப்பதில் ஆதித்திராவிடர் ஒருவராவது அந்தத் தகுதியைப் பெறும்படிச் செய்ய வேண்டும். 'எரியா கமிட்டி'யில் அந்த வட்டக் குழுவில் 5 உறுப்பினர்கள் இருக்கலாம் என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதிலும் ஒரு ஆதித்திராவிடர் இடம் பெறுவதற்கு வகை செய்தாக வேண்டும், அதற்கு மேல் இருக்கும் ஆலோசனை குழுவிலும் ஆதித்திராவிடர் இடம் பெற வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்ய தால் மற்ற வகுப்புகளை பிரித்து வைப்பது ஆகாது. எந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஓரளவுக்கு பிரிக்கப்பட்டு, தாழ்த்தப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு இருக்கிறார்களோ, அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இடம் அளிப்பதன் மூலமாக, சமுதாயம் பயன்படும். சமுதாயம் இன்றைக்கு சதி செய்வதற்கு பயன்படுகிறதே தவிர வாழ வைப்பதற்கு பயன்பட வில்லை. அந்த வகையில் எண்ணிப்பார்த்தால் எந்தெந்த இடங்களில் குழு அமைக்கப்படுகிறதோ, எல்லா இடங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடம் பெறும்படி நிச்சயமாகச் செய்தால் சட்டம் பயன்படும். அது மட்டும் அல்ல.

அற நிலைய மசோதா நிறைவேற்றியதன் விளைவாக அற நிலையத் துறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறவர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி அவர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளுகின்ற நேரத்திலே, அவர்கள் இது வரை 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள், அல்லது எவ்வளவு ஆண்டுகள் பணி புரிந்திருக்கிறார்களோ எல்லா பணியையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சட்டம் வந்த பின்பு மட்டும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், மற்ற அரசாங்க அதிகாரிகள் பெறுகிற உரிமைகளை பெற முடியாது. ஆகவே அவர்கள் எத்தனை ஆண்டுகள் பணியாற்றி இருக்கிறார்களோ அத்தனை ஆண்டுகளையும் அரசாங்க பணியாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த வகையில் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் கோவில்களில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் மிக மிக துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டவன் விட்ட வழி என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு 24 மணி நேரமும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சிடைக்கிற ஊதியம் வாழ்க்கையை ஒழுங்காக நடத்தக்கூட முடிவதில்லை. கோவிலில் பணியாற்றுகிறவர்கள் தவறான வழிகளில் நடக்கிறார்கள் என்றால், தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்குத் தரப்படும் குறைந்த ஊதியமே காரணம்.

திரு. சசிவர்ணத் தேவர் மதுரை கோயிலில் 24 மணி நேரம் பணியாற்றும் ஏழை மக்களைப்பற்றி எடுத்துரைத்தார். இரண்டு அல்லது மூன்று மணி நேரம் உழைத்து விட்டு உல்லாசமாக வாழ்க்கை நடத்த வாய்ப்பு உள்ள சில அர்ச்சகர்கள் இருந்தாலும் கூட, 24 மணி நேரமும், பெருக்கியும், மெழுகியும் பணிபுரிகிறவர்கள் மிகவும் குறைந்த ஊதியமே பெறுகிறார்கள். அவர்கள் ஊதியத்தை உயர்த்துவது முதற் கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும். அற நிலையப் பணி என்பது தர்மத்திற்காக ஆற்றும் பணியானாலும், அவர்களுக்கும் வயிறு, வாய் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு ஊதியம் என்று இருக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அதை செய்யாவிட்டாலும் பின்னால் ஏற்படப்போகிற விதிகளின் மூலமாவது அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்தி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, பொதுவாக அற நிலையங்களையும் கோவில்களையும் நிர்வகிப்பதற்காக கொண்டு வரப்படுகின்ற இந்தச் சட்டம் மடம், மடாலயங்கள் இவைகளை எல்லாம் நிர்வகிப்பதற்கும் இந்த சட்டம் பயன்படும் என்று எதிர்பார்ப்பது இயற்கை, ஆனால் அற நிலையங்களை எல்லாம் சேர்த்துவிட்டு மடாலயங்களை எல்லாம் விடப்பட்டிருப்பதின் நோக்கம் என்ன?

[Sri K. Anbazhagan] [5th September 1959]

இதற்கு காரணம் என்ன? ஒருவேளை இவையெல்லாம் அற நிலையங்களின் கீழ் வராது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. முன்பு ஒரு நேரத்தில் தருமபுரி ஆதினத்திலிருந்து திருக்குறள் பதிப்பு வெளியிட்டிருந்தார்கள். பொதுமக்களின் உபயோகத்திற்காக அறத்துப்பால், பொருள்பால், காமத்துப்பால் இந்த மூன்று பகுதிகளையும் வெளியிட்டிருந்தார்கள். அந்த பதிப்புகள் வேண்டும் என்று நான் எழுதிக் கேட்டிருந்த நேரத்தில் அந்த மடத்தினுடைய நிலைமையை விளக்கி ஒரு பதில் அனுப்பியிருந்தார்கள். அறம் அறவே இல்லை, பொருள் கொஞ்சம் இருக்கிறது, காமம் ஏராளம் இருக்கிறது என்று எழுதியிருந்தார்கள். அறத்துப்பால் தீர்ந்து போய் விட்டது, பொருட்பால் கொஞ்சம் மிச்சமிருக்கிறது, காமத்துப்பால் அதிகமாகவே இருக்கிறது என்று அவர்களுடைய நிலைமையை விளக்கி எழுதியிருந்தார்கள். அவர்களின் உண்மை நிலை இப்போது என்ன என்பதை எப்படி வேண்டுமானாலும் புரிந்து கொள்ளலாம். இம்மாதிரிப்பட்ட மடங்களை எல்லாம் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நமது அரசியல் சட்டத்தில் இடமில்லையென்றாலும் இம்மாதிரியான மடங்களை கட்டுப்படுத்துவதற்குரிய வகையில் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். முதன்முதலாக அற நிலைய பாதுகாப்புச் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிற நிலைமை நம் மாநிலத்தில் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாகாணங்களுக்கு எல்லாம் இந்த வகையில் தலைமை வகித்திருக்கிறது நமது சென்னை மாநிலம். இந்த நிலைமையில் ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களை சொந்தமாக வைத்திருக்கின்ற மடங்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கு உரிய வழியில் நமது சட்டம் அமைந்திருக்கக்கூடிய வகையில், திருத்தம் வேண்டுமென்றால் பாராளுமன்றத்திலாவது கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டும். இவ்விதம் திருத்தவேண்டும் என்று சொல்லுவது நான் திகைத்துப் பரப்புவதாகாது. அற நிலையைத்தான் தடை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுவதாகாது. நாஸ்திகத்தை பரப்பவேண்டும் என்று சொல்பவர்கள் இதற்கு திருத்தம் வேண்டும் என்று சொல்லமாட்டார்கள். மடங்கள் நல்ல வழியில் செயல்பட வேண்டும் என்று விரும்ப மாட்டார்கள். கோவில்கள் செவ்வனவே நடைபெற வேண்டும் என்று விரும்ப மாட்டார்கள். வட மொழியிலே கோயில் காரியங்கள் எல்லாம் நடக்கவேண்டும் என்றுதான் நாஸ்திகக்காரர்கள் விரும்புவார்கள். ஆகவே நாஸ்திக மனப்பான்மையுடன் இதைச் சொல்லுவதாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெளிநாட்டிலுள்ள மத ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் இங்கே வந்து தங்களுடைய மதங்களை பரப்புவதற்காக மக்களுக்கு செய்த நன்மைகளில் ஓரளவாவது இந்த மடங்கள் இந்த மத வழிகாட்டிகள் செய்ய முன் வர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் மடத்துறைகளையும், மட சம்பந்தமான எல்லா நிர்வாகங்களையும் கட்டுப்படுத்த பயன்படவேண்டும். இதற்கான வழியில் இந்த அரசாங்கத்தார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். மேலும் மடங்கள் மூலமாக, அவர்களுக்கு சொந்தமாக இருக்கின்ற நிலங்கள் எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் பயிர் செய்வதற்கு ஏழை மக்களுக்கு பயன்பட வேண்டும். மடங்களுக்கு சொந்தமாக இருக்கின்ற நிலங்களில் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது என்றே அல்லது காணிக்கையை எல்லாம் தொடக்கூடாது என்றே கூறக்கூடும். அவைகளை எல்லாம் கட்டுப்படுத்தி அற நிலையங்கள் என்ற முறையில் மடங்களை கருதி, ஏழை மக்களுக்கு அதுவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உதவும்படியான வழியில், முன்னேற்றமான காரியங்களுக்கு பயன்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* Sri R. KRISHNASAMY REDDIAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது சர்க்காரை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன் காலத்தில் அரசாங்கமாக இருந்தவர்களும், தனவந்தர்களாக இருந்தவர்களும், இவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய சொத்தில் பெரும்பாகத்தை மக்களுடைய நன்மைக்காக, நல்ல முறையில் உபயோகப்படும்படியான முறையில் கடவுளின் இடையில், தங்களுடைய

[Sri R. Krishnasamy Reddiar] [5th September 1959]

நிலையத்தின் பேரிலும் விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கின்ற சொத்தை விட்டுக்கொடுத்து சமுதாய சேவை செய்ய வேண்டும் என்கின்ற முறையினால்தான் இவைகளை எல்லாம் விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசன் கூட முன்காலத்தில் சிம்மாஸனத்தில் உட்கார்ந்தவுடன் அமைச்சரிடத்தில் கோவில்களில் எல்லாம் அறங்களம் பூஜைகளும் சரியாக நடக்கின்றனவா என்று கேட்டுவிட்டுத்தான் நாட்டில் சரியாக மழை பெய்கின்றதா என்றும் மற்ற விஷயங்களைப் பற்றியும் கேட்பது வழக்கமாக இருந்தது என்று நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அம்மாதிரிப்பட்ட அற நிலையங்களுக்கும் கடவுளின் பெயரில் விட்டுக்கொடுத்த சொத்துக்களை எல்லாம் பாதுகாப்பதற்காக அரசாங்கம் அந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பார்த்து சந்தோஷப்படுகிறேன். நான் திருச்சி ஜில்லாவில், எரியாக் கமிட்டியின் அங்கம் வகித்திருந்தேன். அப்போது எரியாக் கமிட்டியில் தலைமை வகிப்பவர் அவிஸ்டென்ட் கமிஷனராக இருப்பார். இப்போது இதில் தலைமை வகிப்பவர் நான்-அபிஷியலாக இருக்க வேண்டும் என்று இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு சீர்திருத்தமாகத்தான் என்கிறேன். அவிஸ்டென்ட் கமிஷனர் நடத்திக்கொண்டிருந்த கூட்டத்தை நடத்துவதற்குத்தான் இந்த நான்-அபிஷியல் அங்கத்தினருக்கு வாய்ப்பு இருக்குமே தவிர வேறு நிர்வாகத்தைப்பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்கான எந்த விதமான வாய்ப்பும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. ஜில்லா போர்டை எடுத்துக்கொண்டால், ஜில்லா போர்ட் பிரஸிடென்ட்டுக்கும் செக்ரட்டரிக்கும் எவ்வளவு தொடர்பு இருக்குமோ அல்லது முனிசிபல் கமிஷனருக்கும், செயர்மென்-க்கும் எவ்வளவு தொடர்பு இருக்குமோ அந்த அளவுக்கு தொடர்பு இதில் இருக்குமா என்பதைதான் நாம் பார்க்கவேண்டும். வெறும் மீட்டிங்கை நடத்துவதற்கு மட்டும் அதிகாரம் அளிப்பதில் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. அவிஸ்டென்ட் கமிஷனர் இதில் எந்த அளவில் தலைவருக்கு உதவியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படவில்லை. இதற்கு முன்னால் எரியாக் கமிட்டி கூட்டத்தில் அவிஸ்டென்ட் கமிஷனர் தான் அஜெண்டா தயாரித்திருப்பார். சில கிராமங்களில் இருக்கின்ற கோவில்களுக்கு ட்ரஸ்டிகளை நியமிப்பதற்காக பத்து அல்லது 15 அபினிகேஷன் வந்திருக்கும். அதில் ஐந்தாறு அபினிகேஷன் கூட்டத்தில் கொண்டு வந்திருப்பார்கள். ட்ரஸ்டியாக கிடைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு பல மனுக்கள் அனுப்பியிருந்தாலும் வரவில்லை என்று சொல்லி விடுவதுண்டு. இதற்காக அக்னுவெஜ் பண்ணி மனுக்கள் அனுப்புவதும் உண்டு. இவ்விதம் ஒரு அபினிகேஷன் அக்னுவெஜ் பண்ணின ரசீதை நான் கூட்டத்திற்கு ஜோபியில் வைத்துக் கொண்டு போயிருந்தேன். அந்த அபினிகேஷனைப்பற்றி கேட்டதற்கு வரவில்லை என்று சொன்னபோது அக்னுவெஜ் பண்ணி இருக்கக்கூடிய ரசீதைக்காட்டினாலும் கூட இப்போது கையில் இல்லை. பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் நடைமுறையில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே நடைமுறையில் நிர்வாகத்தில் அன்றாடம் இருக்கின்ற பிரச்சினையை தெரிந்து கொள்வதற்கு நான்-அபிஷியலாக இருக்கின்ற எரியாக் கமிட்டித் தலைவருக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுமா அல்லது மீட்டிங்கில் மினிட்ஸ் எழுதக் கூடிய வாய்ப்பு மட்டும்தான் கொடுக்கப்படுமா என்று தெரியவில்லை. உதாரணமாக நான்கு வருடம் குத்தகை பாக்கியிருக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் அதற்கு வரிவஜா செய்து தரவேண்டும் என்று கோரிக்கை வரும்போது உடனடியாக தலையிட்டு என் அந்த குத்தகையை வாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை என்று அறிந்து கொள்வதற்கு தலைவருக்கு வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். சாதாரணமாக இதைப்பற்றி கேட்டால் அங்கு செக்ரட்டரியாக இருக்கக்கூடியவர் இதெல்லாம் பழைய கதை இப்போது அதன் பேரில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிடுவார்கள். இவ்விதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்குள் ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை இரண்டு வருடத்திற்கு பின்னால்தான் வந்து சேருகிறது. ஆகவே இதில் நடைபெறுகின்ற நிர்வாகத்தைப்பார்த்தால் தலைவருக்கு எந்தவிதமான நிர்வாக அதிகாரமும் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்பதைத்தான் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இவ்விதமான நிர்வாக அதிகாரத்திற்கு வாய்ப்பு இல்லாவிட்டால் இதில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்பதை நான் ஆணித்தரமாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதன் காரண

[5th September 1959] [Sri R. Krishnaswamy Reddiar]

மாக பல தகராறுகள் ஏற்படக்கூடும். நானும் ஒருசில தகராறுகளை காரணமாகத்தான் வெளியே வந்தேன். அதன் பிறகு ரெஸ்டோரேஷன் பண்ணுவதற்கு தெரிவித்தார்கள். இம்மாதிரியான விஷயங்களில் நமக்கும் உங்களுக்கும் ஒத்துவராதது என்று சொல்லிவிட்டுத்தான் வெளியில் வந்தேன். பல விஷயங்களிலும் நிர்வாகத்தைப்பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்கு நான் அபிஷியல் மெம்பராக இருந்தாலும் தலைவர் என்ற முறையில் வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். உதாரணமாக 1956-57-ம் பசலிக்கு குத்தகைச் சரியாக வரவில்லை என்றால் அது ஏன் வரவில்லை என்கிற விபரம் (நாஸ்டீஜ்) செயர்மென்ஸுக்கு தெரிந்திருக்கவேண்டும். இந்த முறையில் செயர்மென்ஸுக்கு இருக்கக்கூடியவருக்கு "வாய்ப்பு" இருந்தால்தான் நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு அற நிலையங்களை பாதுகாக்க முடியும் என்பதை ஆணித்தரமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, எரியாக் கமிட்டியைப் பற்றி இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஸெக்ரட்டரி அவரின் பென்ட் கமிஷனராக இருந்து, நான்-அபிஷியல் சேர்மன் இருந்து "மிரோ கமிட்டி" பண்ணுவதில் பிரயோஜனமில்லை. அந்த மினிட்ஸ் புத்தகத்தில் என்ன இருக்கிறது? அதை யார் எழுதினால் என்ன? அனேகமாக நான்-அபிஷியல் தர்மகர்த்தாக்களாக இருக்கும் கோயில்களிலிருந்து ரெமிஷன் கேட்கும் கடிதம் வருவதில்லை. எக்ஸ்சியூட்டிவ் ஆபீஸ்கள் இருக்கும் கோயில்களிலிருந்துதான் நானு் கலம் ஐந்து கலம் நெல் ரெமிஷன் வேண்டும் என்று கடிதம் வருகிறது. தர்மகர்த்தா என்றால் கிராமக் கோயிலை ஒழுங்காக்க நடத்தவேண்டும் என்ற பொறுப்பு அவருக்கு இருக்கிறது. சரியாக நடத்தவில்லை என்றால் ஊர்க்காரர்கள் அவரிடம் காரணம் கேட்பார்கள். எக்ஸ்சியூட்டிவ் ஆபீஸரைப் போட்டவுடன் டிசஸ்ட் என்ன செய்கிறார்? அவர் தன் பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்கப்படுகிறார். சபையில் இதை இன்னும் நன்றாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், கோயில் நிலம் நூறு கலம் குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால் விவசாயி கோயிலுக்கு 80 கலத்தைக் கொடுத்தவிடிக் பாகி 40 கலத்தைக் கொடுப்பதில்லை என்று கூறுவேன். ஏனென்றால் விவசாயி அந்தக் கண்டிரோஸ் விலையை விட அதிக விலைக்கு விற்பது 20-25 ரூபாய் வீதம் விற்பது லாபமடைகிறது. நான்கு வருடங்களுக்கும் பிறகுதான் ரெமிஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கடிதம் வரும். அப்போது நாங்கள் ரெமிஷன் அனுமதிக்கத்தான் வேண்டும். ஏனென்றால் பேப்பரைப் பார்த்தால் வேறொன்றும் செய்ய முடியாது. எங்களைப் போல் அக்கறையாக இருப்பவர்கள் "ஏன் ரெமிஷன் வேண்டும்? என்று கேட்போம். மழை இல்லை என்று கூறினால், "சற்றுப்புற ஊர்களில் ரெமிஷன் கேட்கவில்லையே! இங்கே மட்டும் எப்படி மழை பெய்யாமல் போனது?" என்று கேட்போம். அவ்வாறெல்லாம் கேட்டால் சர்க்கார் ரேட் புடி பணத்தைக் கொடுத்துவிடுவார்கள். அவர்களுக்கு ஸ்பம் ஏற்படுகிறது. அன்றாட விஷயங்கள் சரிவர கவனிக்கப்பட வேண்டும். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் தலைவர்போல் அங்கே சேர்மானாக இருக்க வேண்டும். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் செக்ரட்டரி போல் அங்கே செக்ரட்டரியாக இருக்கவேண்டும். இதுதான் நான் முக்கியமாகத் தெரிவிக்கும் விஷயம்.

அடுத்தபடியாக, டிசஸ்டிகளை மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை மாற்ற வேண்டும். இப்போது பல இடங்களில் டிசஸ்டிகள் 5-6 வருடங்களாக மாறாமல் இருக்கிறார்கள். பன்மய டிசஸ்டியே சாமிரத்தியமாக "புல் ஆன்" பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மேலும் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் 600 கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில், மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை டிசஸ்டியை நியமிக்க வேண்டும் என்றால், வருடத்திற்கு 200 கோயில்களையாவது எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு நாளைக்கு 2-3 கோயில்களில் டிசஸ்டிகளை நியமிக்க முடியும். ஆனால், கமிட்டி அடிக்கடி கூடுவதில்லை. வருடத்திற்கு 10-12 லிட்டிங்குகள்தான் வரும். ஆகவே எல்லாக் கோயில்களிலும் மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு முறை டிசஸ்டியை மாற்ற முடியாது. இன்னொருபுறம் செய்தால், ஒருவருக்கு 2500 ரூபாய்

[Sri R. Krishnaswamy Reddiar] [5th September 1959]

சொத்து இருக்கிறது என்றால், அவருக்கு 1 லட்சம் ரூபாய்க்கு சொத்து இருப்பதாக எழுதியிருக்கிறார்கள். நேரில் பார்க்கும்போது இதெல்லாம் தெரிகிறது. அன்றாடம் பேப்பர் சேர்மனுக்கு போகும்போது இப்படி எழுதியிருக்கிறது என்று சொன்னால், சேர்மன் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். 'மீட்டிங்கில் வரட்டும்' என்று நாங்கள், ஏரியாக் கமிட்டியினர், சொல்வோம். எனவே, டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் தலைவர்போல் அங்கே சேர்மேனாக இருக்கவேண்டும், டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் ஸெக்ரடரிபோல் அங்கே செக்ரடரியாக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், எல்லாம் ஒழுங்காக நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையே வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த முக்கியமான விஷயங்களை கனம் அமைச்சர் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அவரிஸ்டென்ட் கமிஷனருக்கு அதிகாரங்கள் அதிகமாகவோ, குறைவாகவோ கொடுக்கப்படலாம். அதெல்லாம் பிரயோஜனமில்லை.

அற நிலைய ஸ்தாபனங்கள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கின்றன என்றால், அது நிர்வாகத்தால் மட்டும் இல்லை. மக்களுக்கு சட்டத்தில் நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். இப்போது சில கோவில்களுக்கு 10 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறதென்றால் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்து 10 ஆண்டுகள் ஆன பிறகு அவைகளுக்கு 20 ஏக்கர் நிலம் இருக்கும்படி செய்யக்கூடிய முறையில் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும். நல்ல முறையில் சட்டம் இயற்றப்பட்டால் மக்கள் மேலும் மேலும் சட்டத்தில் நம்பிக்கை வைத்து இந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு சொத்து எழுதி வைப்பார்கள். இருக்கும் சொத்துகளைப் பராமரிப்பதற்கு யார் இருந்தால் என்ன? இருக்கும் சொத்தை எ., பராமரித்தால் என்ன, பி பராமரித்தால் என்ன, சி பராமரித்தால் என்ன? அன்றாட நிர்வாக விஷயங்களை நான்-அபிஷியல்ஸ்தான் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. கோயில்களின் சொத்துக்கள் பெருவதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஹிந்து மத அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதாவின் பேரில் பொறுக்குக் கமிட்டி கொடுத்துள்ள ரிப்போர்ட்டை இப்போது நாம் எல்லோரும் பரிசீலித்து வருகிறோம். பொறுக்குக் கமிட்டியில் நானும் ஒரு அங்கத்தினனாக இருந்து பணியாற்றினேன். இந்தச் சட்டம் 1927-ம் ஆண்டு முதன் முதலாக காலம் சென்ற பனகல் ராஜா அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டது. அப்போது இதற்கு பெரிய எதிர்ப்புகள் இருந்தன. கடைசியில் அந்த எதிர்ப்புகள் சமாளிக்கப்பட்டன. அப்போது இந்தச் சட்டத்தை யார் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவார்கள் என்று பார்த்தார்கள். அவ்வாறு ஆலோசனை செய்து, இதற்கு ப்ரெஸிடென்டாக காலஞ் சென்ற ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயரைப் போட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் அமுல் நடத்தப் பட்டபோது அற நிலையங்களின் பாதுகாப்புக்கான வசதிகள் பல செய்யப் பட்டன. ஹைக்கோர்ட்டாலும் சப்ரீம் கோர்ட்டாலும் கொடுக்கப்பட்ட சில தீர்ப்புகள், இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சில விதிகள் அமல் நடத்தப்படக் கூடாதவை என்று கூறுகின்றன. அதன் காரணமாக இச்சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அந்தத் தீர்ப்புகளைப் பிரதானமாகக் கருத்திற் கொண்டு அதே சமயத்தில் வேறு சில கஷ்டங்களை நீக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்பதையும் கருத்திற்கொண்டு, முக்கியமான அம்சங்கள் அடங்கிய விரிவான (காம்பிரிஹன்ஸிவ்) மசோதாவாக இது இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முக்கியமாக இந்த அற நிலையங்களில்—ஆலயங்களில்—இருக்கக்கூடிய உபரிப் பணத்தை வேறு வழிகளில் செலவுழிக்கலாமா என்பது ஒரு பிரச்சனை. எனனைப் பொறுத்த மட்டில் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் ஒரு "டோனர்" ஒரு தேவஸ்தானத்தில்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

என்ன வேலை செய்யவேண்டுமென்றே அல்லது பின்னிட்டு திருப்பணி அல்லது பூஜைக்கென்று "ஸ்பெஷலிக் பர்பார்மன்ஸ்" ஆகக் கொண்டு வந்து அதற்காகத் தொகையை ஒதுக்கியிருந்தால் அதை வேறு எந்த வேலைகளுக்கும் செலவுழிக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். உதாரணமாக ஒருவர் கோயில் பூஜை செய்ய கட்டளை ஒன்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்வோம். அந்தக் கட்டளைக்குப் பேரக உபரித் தொகை இருந்தால் வேறு விதமாக அந்த கோவில்களை ரிப்பேர் செய்வதற்கோ, அல்லது இன்னும் சமயப் பிரசாரமெல்லாம் செய்வதற்கோ உபயோகப்படுத்தவேண்டுமே தவிர வேறு வேலைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தக் கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இன்றைய தினம் பார்த்தால் ஒரு சில கோயில்களுக்கு அதிக வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அநேக முக்கிய தேவஸ்தானங்கள் பாலப்பெற்ற ஸ்தலங்கள் என்று சொல்வார்கள். அத்தகைய கோயில்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் சிறு சிறு தேவஸ்தானங்கள் எல்லாம் வருமானம் இல்லாமல், நித்தியப்படி பூஜை நைவேத்தியம் வைப்பதற்கு வேண்டிய அளவுக்குக் கூட வருமானம் இல்லாமல், ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் பெரிய தேவஸ்தானங்களில் இருக்கும் உபரித் தொகைகளை சிறு சிறு தேவஸ்தானங்களை மராமத்து செய்யவும், பூஜை செய்வதற்குக் கூட பணமில்லாத கோயில்களுக்கு பூஜை முதலியவைகள் செய்வதற்கு வேண்டிய பணத்தைக் கொடுக்கவும் உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்பதுதான். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டப் பட்டு, இத்தகைய நிலையில் இருந்தாலும்கூட மக்கள் அவைகளிலே பூர்ண நம்பிக்கை வைத்து இன்னும் பூஜை செய்து வருகிறார்கள். அங்கே இருப்பவர்கள் வெளி ஊர்களில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து பொருள் சேகரித்து பூஜை நடக்க நல்ல முறையில் வழி வகைகள் செய்து வருகிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் லார்ட் கர்லான் வைஸ்ராயாக இருந்தபோது என்ஷியண்டு மானு மெண்ட்ஸ் பிரிஸர்வேஷன் ஆக்ட் (Ancient Monuments Preservation Act) என்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார். அதன் காரணமாக பண்டை காலத்தில் கட்டப்பட்ட பெருமை வாய்ந்த பல கோயில்கள் இன்றைய தினம் ஓரிஸ்டாரிகல் மானுமெண்ட்ஸ் (Monuments) ஆக இருந்து வருகின்றன. நமது முன்னோர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ள கோயில்களைப் காப்பாற்றிவரவேண்டியது நமது முக்கிய கடமை என்று அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. உபரித் தொகைகளைக் கொண்டு இத்தகைய கோயில்களை பிரிசர்வ் செய்து அவர்களுக்குப் போதிய பணம் கொடுத்து காப்பாற்றவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதைத் தவிர சமயப் பிரசாரம் செய்யப் பண உதவி செய்து தென்னகத்தில் பூராவிலும் பரவ வழி செய்யவேண்டுமென்பதும் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இதிலே இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் முக்கியமாக சர்க்காருக்கு அதிக பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதிலே உத்தியோகஸ்தர்களுக்கெல்லாம் ஏராளமான "பவர்ஸ்" அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முக்கியமாக ஏதோ ஒரு சில தேவஸ்தானங்களில் ஊழல்கள் இருக்கலாம்—பரிபரஸம் சரியாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு முக்கியமாக உத்தியோகப்பற்றற்றவர்கள் எந்த வேலைக்கும் லாயக்கில்லை என்று எண்ணிக்கொண்டு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிகப் பொறுப்பைக் கொடுப்பது எவ்வளவு உசிதமானது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆனால் பணம் நல்ல முறையில் விநியோகிக்கப்படவேண்டும்—வேலைகள் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும்—கோயில்கள் நல்ல முறையில் பரிபாலிக்கவேண்டும்—என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களுக்கும் இதிலே கொஞ்சம் பொறுப்பு உண்டு, அவர்களுக்கும் அநேக இடங்களில் நன்றாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். எப்போதாவது வைத்து அவர்களையும் சேர்த்து எவ்வளவு நல்ல முறையில் பரிபாலிக்க முடியுமோ அவ்வளவு நல்ல முறையில் செய்ய அவர்களுக்கும் ஒத்துழைப்பையும் கோர வேண்டிய விதிவின் எதிர்த்திணைமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [5th September 1959]

மேலும் முக்கியமாக அட்டவெஸரி கமிட்டி என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே சுமார் 15 பேர்கள் நான் அபிஷியல்ஸ் என்று சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அட்டவெஸரி கமிட்டியைப் போட்டு விட்டு, அவர்கள் சொல்லும் முக்கிய யோசனைகளை சர்க்கார் கண்டிப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று இல்லை. அவர்கள் சொல்லக்கூடிய யோசனைகள் நல்ல முறையில் இருக்கும்போது அவைகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அம்மாதிரி முறையில் விதிகளை ஏற்படுத்தும்போது, அதற்குத் தக்க முறையில் வழி வகைகள் அமைக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எரியா கமிட்டி. என்னைப் பொறுத்த மட்டில் இதைப் பற்றி நான் பொறுக்குக் கமிட்டியில் சொல்லியிருக்கிறேன். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் ஜனநாயகத்தின் கீழ் இம்மாதிரி கமிட்டிகள் நிறுவவேண்டுமென்று நாம் எல்லோரும் அபிப்பிராயப்படுகிறோம். அதை உத்தேசித்துத்தான் இந்த கமிட்டியை போட்டோம். 5 அல்லது 6 வருஷங்களுக்கு முன்பு நானும் ஒரு அங்கத்தினராக இந்த கமிட்டியில் பணியாற்றியிருக்கிறேன். இப்போது அவரிஸ்டென்ட் கமிஷனருக்குப் பதில் நான் அபிஷியல் தலைவர் இருக்கணம் என்று இப்போது போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் எரியா கமிட்டி போடுவதிலே பல ஊழல்கள் கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி யாரும் மறுக்க முடியாது. அநேக மெம்பர்களை கட்சி சார்பாக அமைச்சர் அவர்கள் போடக் கூடும் என்ற ஒரு பெரிய பிரச்சனை வருகிறது. தவிர இந்த எரியா கமிட்டிக்கு என்ன "பவர்ஸ்" இருக்கின்றன என்று பார்த்தால் ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் பட்ஜெட்டை பாஸ் செய்தால் அதை ரத்து செய்யப் டெபுடி கமிஷனருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் ஏதாவது தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினால் அதை ரத்து செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதிகாரம் "பவர்" ஒன்றுமில்லாமல் ஏன் எரியா கமிட்டியை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்பாக இருந்த சட்டத்தில் எரியா கமிட்டி இல்லை. ஆக, இந்தக் கமிட்டி அவசியமா என்ன பதைப்பற்றி மறுபடியும் சர்க்கார் தீர்க்காலோசனை செய்யவேண்டும். ஆனால் இந்தக் கமிட்டி போடுவதில் யாதொரு பிரயோசனமும் இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

மற்றொன்று, கமிஷனர், டெபுடி கமிஷனர் இவர்களுக்கெல்லாம் போடும் தகுணத்தில் நீதிபதிகளாக இருப்பவர்களைப் போடுவது தான் உசிதமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்போது நீதியுதயாக இருந்த ஒருவரை, ஸப்-ஜுஜாக இருந்த ஒருவரை, டெபுடி கமிஷனராகப் போட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இனிமேலும் போடப்பட்ட கூடியவர்களை நீதிபதிகளாகப் பார்த்துப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த இஸ்காணை, எக்ஸ்சுடிவ், ஜூடிஷியரி என்று இரண்டாகப் பிரித்து வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஜூடிஷியல் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஜுஜாக இருந்தவர்கள் கேஸ்களைப் பார்த்து நல்ல முறையில் தீர்ப்புக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் அநேக விதத்தில் நல்லதாக இருக்கும். எக்ஸ்சுடிவ், ஜூடிஷியரி இரண்டையும் பிரிக்காமல் இருப்பதால் அநேக சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆகையால் இரண்டையும் பிரித்து வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது "கான்டிரிப்யூஷன்" கொடுப்பது 7 பர்சண்டி என்று போட்டிருக்கிறது. ஆனால் "கிரெடெட்" ஆகவும் போடப்பட்டிருக்கிறது. வருமானம் குறைவாக இருக்கும் கோயில்களுக்குக் குறைவாகவும், அதற்கு மேல் இருக்கும் கோயில்களுக்கு இதற்குத் தகுந்தாற்போலும் "கன்ஸாலிடேட்டெட்" ஸ்கேலில் "பேர்ப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், முக்கியமாக வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்து, சிறிய கோயில்களுக்கு, வரும்பணம் இல்லாத பட்சத்தில் கண்டிப்பாக "கான்டிரிப்யூஷன்" வைக்கக்கூடாது என்பதுதான். அந்த மாதிரிக் கோயில்களுக்கு மதி விலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

5th September 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

எக்ஸ்சுடிவ் ஆபீசர்களின் "பொலிஸ்ஸியலிசேஷன்" அரகாங்க உபயோகங்களாக வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது முக்கியமாக கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் மிகக் குறைவு. அநேக கீழ்த்தரப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் ஊதியம் போதாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதையும் கண்டிப்பாக சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய செர்வீசையும் "பொலிஸ்ஸியலிசேஷன்" செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே மாதிரி அர்ச்சுக்கள். அவர்களுக்கும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு மாமூலாக இருந்து வந்த தட்சிணையில் பங்கிட்டு வந்ததை இப்பொழுது டிக்கட் மூலமாக வசூல் செய்வதால் அவர்களுக்குப் போதிய ஊதியம் கிடைக்கவில்லை, என்ற சூக்குரல் எழுந்தது. அவர்கள் கோயில்களை நல்ல முறையில் வைத்துக் கொள்ள, அவர்களுக்குத் தேவையான அளவு ஊதியத்தைக் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது சபையின் முன் வந்திருக்கக்கூடிய அறிநிலையப் பாதுகாப்புத் திருத்த மசோதாவை நான் வரவேற்று நான் சிறிசில வார்த்தைகள் சொல்ல நினைக்கிறேன்.

இந்த நிலையங்கள் எல்லாம் நாட்டிலே ஓரளவு நல்ல ஒழுக்கத்தையும், பண்பாட்டையும், நீதி நேர்மையையும் வளர்த்து நாட்டு மக்கள் ஒழுக்க சீலர்களாக வாழவேண்டுமென்பதற்காக நம்முடைய முன்னோர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள், என்பது இந்து மதத்திலே நம்பிக்கையுடைய அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அதை ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். அது விஷயத்திலே, சமீப காலத்திலும் சரி, அதற்கு முன்னாலும் சரி, அதில் அபிப்பிராயப் பேதம் அன்றைக்கும் இருந்தது, இன்றும் இருக்கிறது. ஒரு சில சமயங்களில் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய இந்து மத ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையிலே, ஒழுங்கான முறையிலே வேலை செய்யவில்லை. ஒழுங்காகக் காப்பாற்றப்படவில்லை. அதற்காக "இவைகள் எல்லாம் ஆபாசங்கள் நிறைந்தது, தெய்வங்களுக்கெல்லாம் பற்பல ஸபங்களும், பெயர்களும் இருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் அறிவுக்குகந்தது அல்ல. அந்த விகிதங்களை எல்லாம் எடுத்து உடைத்து ரோடுகளுக்குச் ஜல்லியாகப் போடலாம்" என்று சமீப காலத்தில் சிறிசில கட்சிகள் பெரிய கிளர்ச்சிகளை உண்டு பண்ணி மக்கள் தெய்வ நம்பிக்கையில் அவநம்பிக்கை கொள்ளும்படி பிரசாரம் செய்து கொண்டு வந்தனர். மற்ற மதங்கள் எல்லாம் ஏதோ புனிதத் தன்மையோடு இருப்பதாகவும் இந்து மதத்திலே மட்டுந்தான் மிக மிகத் தவறுதல்கள் நடப்பதாகவும், ஊழல்கள் இருப்பதாகவும் பிரசாரம் செய்து வந்ததன் காரணமாக இந்து மதத்திலே நம்பிக்கையுடையவர்கள் நம்பிக்கை இழந்து மக்கள் அதிக ஒழுக்கக் கேடான நிலைமைக்குப் போகக் கூடிய நிலைமையை இந்த நாட்டில் ஒரு சில கட்சிகள் செய்துகொண்டு வந்தன. அதை மக்கள் உணர் ஆரம்பித்ததன் காரணமாக, அவர்கள் எல்லாம் பாடம் பெறக்கூடிய முறையிலும், திருந்தக் கூடிய முறையிலும் அவர்கள் கடவுள் நம்பிக்கை பெற்று, "கடவுள் ஒருவர் உண்டு" என்று அவர்களும் சொல்லும் அளவுக்கு வந்து விட்டார்கள். அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே நம்பிக்கை இருக்கிறதோ, இல்லையோ, அரசியலில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியின் காரணமாக இந்தப் பாடம் பெற்றார்களோ, என்னதோ, எப்படியிருந்தாலும் அவர்களுடைய மாற்றத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

இந்த மடாலயங்கள், கோவில்கள் எல்லாம் அவர்கள் சொல்வதையே "பணக்காரர்கள் வாழ்வதற்கு உரிய வழிகளாகவோ, அல்லது தெய்வத்தின் பெயரைச் சொல்லி வாழும் வழியாகவோ" ஏற்பட்டது. கல்வி, சாஸ்திரம், புராணம் ஆகியனவகளைப் பார்க்கக் கூடிய காலத்தில், மடாலயங்கள் அமைத்து, புனிதத் தன்மையடைந்து பிறருடைய தெய்வத்தைக் கணவரடமலும், பிறருடைய மனைவியின் மீது இன்பப்படுத்தும்.

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [5th September 1959]

மற்றத் தவறுகளைச் செய்யாமலும், மற்ற ஒழுக்கக் கேடான வழிகளினே
செய்யாமலும் தடுக்கக்கூடிய நீதி முறையிலே அவைகள் எல்லாம் எழுத
தப்பட்டது என்பதை நம்மால் உணரமுடிகிறது. இதை எழுதிய ஆசிரி
யர்கள் சிறில தவறுகளைத் செய்திருக்கலாமே தவிர, அவைகள் எல்
லாமே தவறு என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஒரு சில விஷயத்திலே சில
தவறுகள் இருந்தாலும், அதன் கருத்துக்கள் மக்களுக்கு மிகவும் பயன்
படக் கூடிய கருத்துக்கள், அதே மாதிரி அற நிலையங்களிலும் சில விதி
களை வைத்திருக்கிறார்கள். மனிதன் ஒழுக்கத்திற்கும், பண்பாட்டுக்கும்
மாறுபாடான முறையிலே மொகாமல் இருக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே
ஆலயங்களையும் மற்றவற்றையும் நம்முடைய பெரியவர்கள் ஏற்படுத்தி
யிருக்கிறார்கள். முஸ்லிம் மதத்திலே உள்ள நல்ல கருத்துக்களும், சிறி
தவ மதத்திலே உள்ள நல்ல கருத்துக்களும், புத்த மதத்திலே உள்ள
நல்ல கருத்துக்களும், இந்து மதத்திலே இருக்கின்றன. நாட்டின் நல்
வாழ்வுக்கு அடிக்கொலியாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில்தான் அந்த
நூல்களையெல்லாம் எழுதியிருக்கிறார்கள் தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.
அதை இந்த நாட்டிலே பாப்பி, இந்த நாட்டிலே ஒழுக்கத்தை வளர்த்து,
இந்த நாட்டு மக்கள் சுயநலமின்றி நாட்டு நலனில் அக்கறைகொள்ள,
வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் மடாலயங்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்தப்பட்டன.
இவைகளையெல்லாம், சமீபத்தில் குறை கூறிப் பேசியவர்கள் சிந்தித்து
பார்க்கவேண்டும். குறைகள் களையப்படவேண்டியதுதான். ஆனால்
சென்ற காலத்தில் பெரியவர்கள் இவைகளையெல்லாம் ஏற்படுத்திய நோக்
கம் மிகவும் நல்ல நோக்கத்துடன்தான். அதைப் பாதுகாக்க வந்த இந்த
மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். பல அன்பர்கள் அதைப்பற்றிக்கூட
சிறில குறைகள் சொன்னார்கள். குறைகள் இருந்தன. எப்போது ?
சென்ற காலங்களிலே பல மடங்களில் தவறுகள் நடந்திருக்கலாம். சொத்
துக்களை தர்மத்தின் பேரிலும் கோயில்களின் பேரிலும் எழுதிவைத்திருந்
தாலுங்கூட, அந்தச் சொத்தை எந்த நோக்கத்துக்காக எழுதி வைத்
திருக்கிறார்களோ, அந்த நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய முறை
யிலே திறம்பட பரிபாலனம் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக இந்த மசோ
தாவிலே திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறதே தவிர, அதைக் கெடுப்பதற்
காக அல்ல. ஆகையால் அதை வரவேற்கிறேன்.

முன்னே சில அங்கத்தினர்கள் சொல்லியது மாதிரி, இந்த நாட்டு மக்கள்
அனைவரும் ஒழுக்க சீலர்களாக இருக்கவேண்டும். அரசாங்கம் போடக்
கூடிய சட்ட திட்டங்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் தொந்தரவு இம்சை
இல்லாமல் நல்ல முறையிலே நடப்பதற்கே இந்த நாட்டு மக்கள் பண
பாடோடு இருக்கவேண்டும். அந்தப் பண்பாட்டை வளர்க்க வேண்டுமென்
றால், மற்ற எல்லா மதஸ்தர்களுக்கும் எல்லா மதங்களுக்கும் இந்தச்
சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அங்கங்கே இருக்கும் ஊழல்களையெல்லாம்
களைந்து, அவையனைத்தும் சிறப்பாக நடைபெறக்கூடிய முறையிலே
கொண்டுமேலேண்டும் என்று தான் நானும் கருதுகிறேன். இந்து மதத்
தில் தான் ஊழல், மற்ற மதங்களில் ஊழல் இல்லை என்று சொல்ல
முடியாது. அதே மாதிரி எந்த மதத்தின் ஊழல் இருந்தாலும், எந்த
மதத்திலேயுள்ள செத்துக்கள் துர்விநியோகம் செய்யப்பட்டாலும்
அவைகளையெல்லாம் பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக்
கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு இந்து மதத்திலே தலையிட்டு இருப்ப
தால் மற்ற மதஸ்தர்களிடத்திலேயுள்ள பொருள்களையும் காப்பாற்ற
வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. எந்த ரூபத்திலும்
இந்து மதத்திலே இருக்கும் சொத்துக்களை துர்விநியோகம் ஆகாமல் பாது
காக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது.
அந்தச் சொத்தை நல்ல முறையில் பரிபாலனம் செய்ய வேண்டும் என்ற
நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்குப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை
அரசாங்கம் தன்னுடைய நிதியிலிருந்து செலவு செய்யக்கூடிய நிலைமை
ஏற்பட்டாலும் இந்த நாட்டிலே அற நிலையங்கள் நல்ல முறையிலே பாது
காக்கப்பட்டேண்டும். அதற்காக இன்னும் பல லட்ச ரூபாய்களைச் செலவு
செய்தாலும் தவறு இல்லை. ஏற்கனவே உள்ள பெரியோர்கள் என்ன
நோக்கத்திற்காக ஆலயங்களை ஏற்படுத்தினார்களோ அவைகளில் பல

[5th September 1959] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

ஆலயங்கள் இன்றைக்குச் செப்பனிடப்படாத நிலையில், வெளவால் அடைந்து,
துர்நாற்றம் எடுத்து, முட்செடிகள் முளைத்து, பரிசுத்தப்படுத்தவேண்டிய
நிலைமைக்கு வழி இல்லாமல் சீர்கேடான முறையில் இருக்கின்றன. அவற்றை
யெல்லாம் அரசாங்கம் சீர்படுத்த வழிவகை காணவேண்டும். சிறு
சிறு கோயில்களெல்லாம் சீர்படுத்தப்பட்டேண்டும். “கோயில் இல்லா
ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்று ஒளவைப் பிராட்டியார் கூறியபடி,
சிறு சிறு ஊராக இருந்தாலும்கூட, அந்த ஊரிலே தெய்வத்திற்கு என்று
ஒரு கோயில் இருந்தால் தான் மனிதன் ஒழுக்கத்தோடு, பய பக்தியோடு
இருந்து நல்ல வழியில் வாழமுடியும். ஆகையால், சிறு கிராமமாக
இருந்தாலும், அங்கேயும் ஒரு கோயில் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுது
தான் அங்குள்ளவர்கள் ஒழுக்கம் தவறாதவர்களாகவும், நெறி தவறாதவர்
களாகவும், யோக்கியமாகவும் வாழ்வதற்கு வழி ஏற்படும் என்றாங்குத்
தோடுதான் ஒளவைப் பிராட்டி அப்படிப் பாடினார். சிறு சிறு கிராமங்
களிலே இருக்கும் கோயில்கள் எல்லாம் பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கின்
றன. அவைகளுக்கும் மான்யம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதை
யாரோ அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் வரும் வருமானத்
தைக் கொண்டு கோயிலுக்குச் செலவு செய்யாமல், தீயம் வைப்பதற்குக்
கூட வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. கிராமங்கள் மாத்திரம் அல்ல; பெரிய
ஆலயங்கள்கூட அந்த அளவுக்கு வந்திருக்கின்றன. அந்த முறையிலே
இருக்கும் ஆலயங்களைப் பழுது பார்த்து, சீர் செய்யக்கூடிய முறையிலே
இன்னும் கொஞ்சம் செலவு ஆனாலும், அதை அரசாங்கமே ஏற்றுக்
கொண்டு செலவு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.
வருமானம் உள்ள கோயில்களிலிருந்து சிறில வசதிகள் செய்ய முன்
வரவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்தும் கூட. ஏனென்றால்,
இப்பொழுது மடத்திலே வருஷம் வந்தாலும் பல மடாதிபதிகள் அந்தப்
பணத்தை துர்விநியோகம் செய்கிறார்கள். அதை மறுக்க முடியாது.
பல துறைகளிலே அனாவசியமாக செலவு செய்கிறார்கள். அந்தப் பணம்
மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே பயன்பட, சைவ சமய நூல்களை அச்சிட்டு
விநியோகிக்கலாம். அவைகளிலிருந்து வரக்கூடிய பணத்தைக்கொண்டு
கல்லூரிகளைக் கட்டி மாணவர்களுக்குக் கல்வி போதிக்கலாம். இவை
சைவ உணவு விடுதி கட்டலாம். ஆஸ்பத்திரி வைக்கலாம். இம்மாதிரி வசதி
யைச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது மடத்தின் காரியங்க
ளோடும் பாதிக்கப்படாது முறையிலே மீதமுள்ள தொகையைக்கொண்டு
அவைகளையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகையால், இந்த இந்து மத சீர்திருத்தச் மசோதாவை வரவேற்பதோடு
மற்ற மதங்களின் சொத்துகளையும் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையிலே இந்தச்
மசோதாவை அவர்களுக்கும் ஓரளவு விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

*SRI K. R. VISWANATHAN: உதவி அவைத் தலைவர் அவர்
களே, இந்த இந்து மத அறநிலையப் பாதுகாப்பு மசோதாவை முழு
மனதோடு வரவேற்கின்ற போது திருவாளர் பி. எஸ். சின்னதுரை அவர்
கள் இந்த மசோதாவானது இந்தச் சமயத்திலே அவசியமில்லாதது
என்று கூறியது குறித்து மிகவும் வருந்துகிறேன். இந்த மசோதா
இந்தச் சமயத்திலேதான் மிகவும் அவசியம் என்று அவர்களுக்கு
நான் எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே நாம் இன்றைக்கு பொருளாதாரத்தின் அடிப்
படையில் மட்டும் வாழவில்லை. நம் இந்திய நாட்டின் வாழ்க்கையே
சமய வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட வாழ்க்கையாகும். அத்
தகைய நிலைமையில், அன்றைக்கு முடியாட்சி நாட்டில் நிலையியோடு,
அன்றைக்கு இருந்த அரசர்கள் அனைவரும் இந்த நாட்டில் சமயப் பற்று
ஒங்குதல் வேண்டும். சமயக்கல்வி பரவுதல் வேண்டும், சமய வாழ்க்கை
திலவுதல் வேண்டும் என்பதற்காக அன்றைக்கு வானளாவிய கோட்டாங்
கள் அமைந்த கோயில்களைக் கட்டி, மடங்களை நிறுவி, கல்விசாலைகளை
ஏற்படுத்தி, அவைகளுக்கெல்லாம் ஆதரவு கொடுத்து வந்தார்கள்.

[Sri K. R. Viswanathan]

[5th September 1959]

அத்தகைய ஆதரவு கொடுத்து வந்த அந்த நேரத்திலே எங்குபார்த்தாலும் சமய வாழ்க்கை நிலைய காரணத்தால் எங்கு பார்த்தாலும் ஒரு நல்ல ஒழுக்கம் நிலவிக்கொண்டு இருந்தது. அத்தகைய சமய வாழ்க்கை குன்ற ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து கோயில்களையும் மடாலயங்களையும் மற்றவர்கள் பழித்துப் பேசுவதற்கும் இடித்துக் கூறுவதற்கும் இடம் கொடுக்க நேர்ந்தது. அந்தச் சமயத்திலேதான் சமயத்திற்கு ஆதரவு தரவேண்டும் என்பதற்காக சுமார் 30, 35 ஆண்டுகளுக்கு முன், 1926-ம் ஆண்டிலே, இந்த அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதா முதன் முதலாகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்று நாம் அறிவோம். இன்றைக்கு நம் தமிழ் நாட்டிலே கடவுள் பற்றின்மை பரவிக்கொண்டு வருகிறது என்ற தன்மையையும் நாம் அறிவோம். அத்தகைய கடவுள் பற்றின்மை பரவிக்கொண்டு வருவது, 1926-லிருந்து தொடங்கி தான் என்றால் அது இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. கடவுள் பற்றின்மை பரவிக்கொண்டுவருகிற அந்தக் காலம் தொடங்கி அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதா விரிந்து கொண்டு வருகிறது. இந்து மதத்தை நம்பாதவர்களும் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் என்று இன்றையதினம் கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்களும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கியிருக்கிறோம் என்றால், அதற்குக் காரணம் அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதா நாட்டிலிருக்கும் கோயில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் ஆதரவு தந்து நம்முடைய சமய வளர்ச்சிக்குச் செய்த ஏற்பாடுகள் தான் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன், 5, 10 ஆண்டுகளுக்கு முன், எவ்வளவு தீவிரமான நாஸ்திகர்களாக இருந்தார்களோ அவர்கள் இன்றைக்கு ஓரளவு திருந்தி, நாமும் கடவுள் பற்றுடையவராக இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இளைஞர்களிடத்தில் உதித்து இருக்கிறதென்றால், அற நிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டம் தமிழ் - நாட்டுக்குச் செய்த ஒரு பெரும் உதவியாகும் என்பதை நான் வெளிப்படையாக எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அத்தகைய நிலைமையே இன்றைக்கும் இல்லாத அவசியம் இன்றைக்குத்தான் இந்த மசோதாவுக்கு இருக்கிறது என்று நான் சபையினர் முன் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலாவது பொறுக்குக் கமிட்டி இந்த மசோதாவை ஆராய்ந்த போது நல்ல சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருக்கின்றன. முதலாவதாக அரசாங்கத்திற்கு அறிவுரை கூறுவதற்காக ஒரு ஆலோசனைக்குழு ஒன்று அமைக்க வேண்டும், 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்டு அத்தகைய ஆலோசனைக் குழு அமையவேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். சட்ட பூர்வ மார்க்க் கொண்டுவரப்படுகிற அத்தகைய ஆலோசனை குழுவில் நல்ல முறையிலே சுதந்திரமான முறையிலே, அரசியல் கட்சிகளுடைய குழப்பங்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல், நல்ல சமயப்பற்று உடையவர்களாக, சமய வாழ்க்கையிலே தீவிர ஆர்வம் உடையவர்களாக இருக்கின்றவர்கள், இந்து மத அறநிலையங்களெல்லாம் எப்படி நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்பதற்கு ஆலோசனை கூறக்கூடியவர்கள் இடம் பெறுதல் வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

எரியா கமிட்டி என்ற ஸ்தாபனத்தைப்பற்றி பல பேர்கள் பேசிவிட்டார்கள். இருந்தாலும் கூட, அதிலே முக்கியமான திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்பதை நான் உங்கள் முன்னிலையில் கூற ஆசைப்படுகிறேன். எரியா கமிட்டியிலே உறுப்பினர்களாகுவதற்கு தகுதியில்லாதவர்களின் தகுதியின்மை. சில எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இன்ஸாலவன்ட் கொடுத்தவர்கள், தங்கள் கீழிருக்கும் கோயில் வேலைக்கு “காண்டிராக்ட்” எடுத்திருக்கிறவர்கள், “கிரிமினல்” குற்றங்கள் இழைத்துத் தண்டனை அடைந்தவர்கள், இவர்களெல்லாம் எரியா கமிட்டியிலே அங்கத்தினர்களாக வரத் தகுதியற்றவர்கள் என்று கூறி, ஒரு வேளை சர்க்கார் விரும்பினால் அப்படித் தகுதியற்றவர்களையும் எரியா கமிட்டியில் உறுப்பினர்களாக்கலாம் என்று விதிவிலக்குக் கொடுத்திருந்தார்கள். ஆனால், பொறுக்கு கமிட்டியில் சென்றபோது எரியா கமிட்டியில் இருக்கிறவர்கள்

5th September 1959] [Sri K. R. Viswanathan]

தகுதியற்றவர்களாக இருந்தால் உண்மையிலேயே அவர்களை நீக்கிவிட வேண்டும், அவர்கள் வரியா கமிட்டியில் இடம் பெறக்கூடாது என்ற ஒரு நல்ல திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதே முறையில்தான் தர்மகர்த்தாக்கள் நியமிப்பதிலும், உண்மையிலேயே தகுதி இல்லாதவர்கள் நீக்கப்படுதல் வேண்டும், அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்ற முறையிலே பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஏற்படுத்தியிருப்பது மிகவும் வசவேறாகத்தக்கது என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக எரியா கமிட்டியை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் உறுப்பினர்களாக அமைக்கப்படுபவர்கள் அந்த அந்த மாவட்டங்களிலுள்ளவர்களாக நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படி நியமிக்கப்படும்போது ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் நியமிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக திருச்சியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு திருச்சி நகரத்திலுள்ளவர்களைத்தான் நியமித்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஐந்து பேர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். மற்ற பகுதியிலுள்ளவர்கள் அந்த கமிட்டியில் இடம் பெறவில்லை. ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் உறுப்பினர்களை எடுத்துக்கொண்டால் தான் நிர்வாகம் சரிவா நடைபெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே ஒவ்வொரு டிவிஷன் அதாவது தாலுக்கா பகுதியிலிருந்தும் உறுப்பினர்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற முறையில் விதிகளை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் எசாக்கு முன்பு பேசிய அபிசத்தினர்கள் சொன்னார்கள், பெரும்பாலும் எரியா கமிட்டியில் முற்போக்கு கைப்பிடிச் சேர்ந்தவர்கள் தான் இடம் பெறுகிறார்கள் என்றும், பிற்பாட்ட அடிப்படைச் சேர்ந்தவர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட அடிப்படைச் சேர்ந்தவர்களும் கமிட்டியில் இடம் பெறுவதற்கு எழி இல்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே எத்தகைய பிற்பாட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினர்க்கும் எரியா கமிட்டியில் இடம் பெறுவதற்கு தக்காடி விதிகளை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இதற்குமுன் வேலை செய்கவரைக்கும் எரியா கமிட்டி உதவி கமிஷனர் சொன்னபடி கேட்டுக்கொண்டுதான் வேலை செய்யக் கூடியதாக இருந்தது. தாமாசுவே எதுவும் செய்ய முடியாமல் இருந்தது. இன்றைக்கு இந்த மசோதாவின் மூலமாக அவர்களுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காண்போம். எரியாக் கமிட்டி எல்லையில் வேலையில் இருக்கக்கூடிய கோவில்களில் இவையென்று வறையறுக்கப்படுகிறது. அவற்றில் பாம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் இருக்கக்கூடிய ரூ. 20,000-க்கு குறைந்த வருமானமுள்ள கோவில் எரியா கமிட்டியில் நிர்வாகத்தின் கீழ் வருகின்றன. அந்தக் கோவில்களின் நிர்வாகப்பொறுப்பு பூரணவையும் உதவி கமிஷனர் கீழ் கொடுக்கப்பட்டு அவைகளால் உதவி கமிஷனர் தலையிடாதபடியாக விதியாவது அமைக்கப்பட்டால் உண்மையிலேயே ஒரு விதமாக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டதாக ஒப்புக்கொள்வதற்கு இடம் இருக்கும். இப்பொழுது உதவி கமிஷனர் காரியதரிசியாக நியமிக்கப்படுகிறார். மேற்கண்ட கோவில்களை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு கமிட்டியினுடையதாகிலும் இத்தகைய அலுவல்களில் கூட கமிட்டியின் தலைவருக்கு அதிகப்படியான அதிகாரம் இருக்கும்படியாக விதிகளை மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக தர்மகர்த்தாக்களை நியமிக்கிறார்கள். அப்படி நியமிக்கும்போது தகுதியுள்ளவர்களை மட்டுமே நியமிக்க வேண்டுமென்பதும் மற்றவர்களை நியமித்தால் அர்த்தம் கிடையாது. இதற்கு சில உதாரணங்களைச் சொல்லலாம். சில கோவில்களில் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் சில தர்மகர்த்தாக்களை நியமிப்பதற்கு சிபாரிசு செய்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் இப்படி தகுதியில்லாதவர்களை நியமிக்கும் படி ஏற்பட்ட ஒரு திருச்சியை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கே இருக்கிற இன்ஸ்பெக்டர் என்ன செய்தார் என்றால் வழக்கமாக உள்ளச் சாராயம் காய்ச்சும் பழக்கமுடைய ஒருவரை, அதே சமயத்தில் ஒரு கொலை வழக்கில் ஈடுபட்டு அதன் பிறகு தப்பித்துக்கொண்ட ஒருவரை ஒரு கோவில்

[Sri K. R. Viswanathan]

[5th September 1959]

லுக்கு தர்மகர்த்தாவாக இருப்பதற்கு சிபாரிசு செய்து அவருக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை வந்தபோது நாங்கள் அந்த விஷயத்தை அறிந்து அதில் தலையிடவேண்டியதாக இருந்தது. அப்படி தலையிட்டு அந்த நியமனத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல் தடுத்தோம். இந்த மாதிரி சில இன்ஸ்பெக்டர்கள் தர்மகர்த்தாக்களை நியமனம் செய்வதற்கு சிபாரிசு செய்கிறார்கள். இப்படி இருந்தால் கோவில் நிர்வாகம் எப்படி நல்ல முறையில் நடைபெறும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தர்மகர்த்தாக்கள் சமய பற்றுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். தெய்வ நம்பிக்கை மட்டும் இருந்தால் போதாது. நல்ல ஒழுக்கமுடையவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். இப்படி அதிகாரிகள் தகுதியுள்ளவர்களை தர்மகர்த்தாக்களாக நியமிக்கும் வகையில் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்றும் அந்த முறையில் விதிகளையும் திருத்தி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் இருக்கக்கூடிய கோவில்களில் அவர்கள் ஏதாவது ஊழல்கள் புரிந்தால் மற்ற தர்மகர்த்தாக்களை நியமிப்பதற்கு இந்த மசோதாவில் இடம் இருக்கிறது. அப்படி நியமிக்கும் போது பரம்பரை தர்மகர்த்தா தலைவராகவும் மற்றவர்கள் அவருக்குக் கீழும் இருக்கும்படியாகவும் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை என் இப்படி இருக்க வேண்டும். தர்மகர்த்தா என்கிற நிலையில் அவர் இருந்தாலும் அவர் ஊழல் புரிந்தவர்தானே. அவரே ஏன் தலைவராக இருக்க வேண்டும். தலைவராக இருந்தால் மட்டும் ஊழல் இல்லாமல் இருக்காது. ஆகவே பரம்பரை தர்மகர்த்தாவை வேண்டுமானாலும் தர்மகர்த்தாவாக வைத்துக்கொள்ளலாமே தவிர அவர் தலைவராக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்டவருக்கு கோவில்களில் செயல்புரியக்கூடிய அதிகாரம் கொடுக்கக்கூடாது. பரம்பரை பாத்தியதையை வைத்துக்கொண்டு தலைவராக இருக்கலாம் என்று இடம் இருந்தால் அதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஊழல்கள் புரிந்து வந்ததால் அவர் தலைவராக இருப்பதற்கு தகுதி இல்லை. இந்த நிலைமையையும் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவின் மையக் கருத்து இந்த மசோதாவின் 66-வது பிரிவில் காணப்படுகிறது. கோவில் நிர்வாகத்தில் எங்கே ஊழல்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்றால் கிராமங்களிலுள்ள சிறிய கோவில்களில் அல்ல, பெரிய கோவில்களிலும் அதாவது அதிகப்படியான வருமானம் வரக்கூடிய கோவில்களிலும் மடாலயங்களிலும்தான் அதிகப்படியான ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அதுவும் மலிந்து கிடக்கின்றன. அதனால் அப்படிப்பட்ட அதிகப்படியான வருமானம் வரக்கூடிய கோவில்களில் அந்த கோவில்களுடைய செலவிற்கு மிஞ்சி இருக்கக்கூடிய வருமானத்தை என்ன செய்வது என்று இந்த 66-வது பிரிவில் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரிவு ஒரு நல்ல பிரிவாக காணப்படுகிறது. இது நல்ல முறையில் அமைந்து இருக்கிறது. செலவு செய்வதை மூன்று இனங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவதாக ஒரு கோவிலின் எஞ்சிய வருமானத்தை எடுத்து அது விஷ்ணு கோவிலாக இருந்தால் மற்ற சிறிய விஷ்ணு கோவில்களுக்கும், சிவன் கோவிலாக இருந்தால் மற்ற சிறிய சிவன் கோவில்களுக்கும் எடுத்து பழுது பார்ப்பது, மற்றும் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்வது போன்று செலவு செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய கோவிலுக்கு பயன்படுத்தியது போக எஞ்சி இருக்கக்கூடிய வருவாயை எடுத்துத்தான் இப்படி செலவு செய்யப்படும். என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு அடுத்தபடியாக “கோவில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்ற சொல்லிற்கு இணங்க இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும் ஏராளமான கோவில்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றில் வழிபடுவதற்குத்தான் முன்பு இருந்ததுபோல் இப்பொழுது மனிதர்கள் போய்விட்டார்கள். இதை நாம் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். இந்த நிலைமையைப் பார்த்து உண்மையிலேயே அதற்கு ஒரு வழிவகையும் இந்தப் பிரிவில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது எட்டையே கல்வி நிலைமை ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை

[5th September 1959]

[Sri K. R. Viswanathan]

உணர்ந்து அதற்கு வேண்டியதை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. துவயப் பிரபந்தம், தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய சமய நூல்களைக் கற்றுக்கொடுக்கும் வழிவகை செய்திருப்பதோடு அவற்றை சொல்லிக்கொடுக்கக்கூடிய கல்லூரிகளையும் அமைக்க வேண்டும். இன்றைக்குப் பார்த்தால் எங்கு பார்த்தாலும் மக்கள் ஏழைகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். தாய் தகப்பன் அற்ற குழந்தைகளும் அநேகமாக வீதிகளில் திரிந்து வருகின்றன. எந்த விதமான ஆதரவும் இல்லாமல் சில குழந்தைகள் இந்நாட்டில் இருக்கின்றனர். அப்படி ஒரு நிலைமையை விட்டுக்கொண்டிருந்தால் நாட்டிற்கே ஆபத்து. சமூகம் கெட்டுப்போய் விடுவதற்கு வழி ஏற்பட்டுவிடும். அவர்கள்தான் பிற்காலத்தில் நாட்டின் செல்வம். அப்படி குழந்தைகளை நடமாட விட்டு விட்டால் கெட்ட பழக்கத்தில் ஈடுபட்டுவிடுவார்கள். அதைத் தடுக்கவேண்டும். எவ்வளவோ பேர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு யாதொரு உதவியும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவ்விதமாகவுள்ளவர்களையும் காப்பாற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே எஞ்சிய வருமானத்தை இந்த வகையிலும் செலவு செய்வதற்கு வழி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது இந்த 66-வது பிரிவுப்படி. இத்தகைய நல்ல நோக்கத்துடன் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது மிகவும் முக்கியமாக இருக்கிறது. இந்த சட்டத்தை சரியானபடி அமுல் நடத்துவதற்கு சிப்பந்திகளுடைய சேவை அவசியமாக ஏற்படுகிறது. இது நல்லபடி அமுல் நடத்தப்படுவது அதிலுள்ள சிப்பந்திகளைப் பொறுத்து இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஒரு மாறுதலை இந்த மசோதாவில் நாம் பார்க்கிறோம். அங்கங்கே கோவில்களில் இதுவரைக்கும் கமிஷனர் முதல் இன்ஸ்பெக்டர் வரை இவர்கள் எல்லோரும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். மற்றும் “எக்சிசுடிவ் ஆபீசர்கள்” இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய ஊதியம் அந்தந்த கோவில்களுடைய வருமானத்தை ஒட்டி அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. பெரிய கோவிலாக இருந்தால் அதிக ஊதியமும், குறைவான வருவாய் உள்ள கோவிலாக இருந்தால் குறைவான ஊதியமும் என்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. சில இடங்களில் ஊதியம் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் அந்தக் கோவில்களுக்கு நியமிக்கப்படுகிற அதிகாரிகள் கோவில் வருமானத்தை சரியானபடி செலவு செய்வது இல்லை. பல ஊழல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நிர்வாக அதிகாரிகள் உண்மையி்மே சர்க்காரின் எஜ்ஜெண்டுகளாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தம் கடமையைச் சரிவர செய்யாமல் இருந்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் தர்மகர்த்தாக்களுடைய எவலர்களாகவும் ஆகிவிடுகிறார்கள். அத்தகையோர்கள் இன்றைக்கு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக்கப்படுகிறார்கள். இதில் இருக்கிற ஒரு பெரும் குறையைச் சொல்கிறேன். எந்தத் தேதியில் இருந்து அவர்கள் அப்படி ஆக்கப்படுகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை. மசோதாவில் 12, 42, 119-வது பிரிவுகளிலே அவர்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருந்தாலும்கூட அவர்களை எந்தத் தேதியில் இருந்து சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக ஆக்கப்போகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி பேச்சு இல்லை. அதன் காரணமாக அவர்களுடைய நிலைமை இரண்டு கெட்டானாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குரிய பென்ஷன், மற்ற நன்மைகள் கிடைப்பதற்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் அதற்குத் தக்க திருத்தங்களைச் செய்து இன்றைக்கு அற நிலைய பாதுகாப்பு மசோதாவின் படி நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர்களையும், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களாக இன்ன தேதியில் இருந்து ஆக்கப்படுவார்கள் என்று செய்தால்தான், அவர்களும் உற்சாகமாக தங்கள் கடமைகளை நல்லபடியாக ஆற்ற முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளை நானும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் டேனியல் அவர்களும், அது போலவே கனம் அங்கத்தினர் நேசமணி அவர்களும் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கன்னியாகுமரி, செங்கோட்டை ஆகிய எங்கள் பகுதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் நான்கு விதமான தேவாலயங்கள் இருக்கின்றன. கார்ப்பரேட்டட் டெம்பிள்ஸ் என்று ஒரு வகை. நான்-கார்ப்பரேட்டட் டெம்பிள்ஸ் என்று ஒரு வகை.

[Sri T. S. Ramaswamy] [5th September 1959]

மன்னர் ஆட்சியில் மன்னர்களுடைய தனி நிர்வாகத்தில் இருந்த தேவாலயங்கள், அதன் பின்னால் மக்கள் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு மக்களுடைய பிரதிநிதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களையும், ராஜ்ய பிரதிநிதியையும் கொண்டு ஒரு கமிட்டியினால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிற கோவில்கள் கார்ப்பரேடெட் டெம்பிள்ஸ். தனியார்களிடம் இருந்த கோவில்கள், அவர்களால் நடத்த முடியவில்லையென்று பின்னால் இந்த போர்டின் கையிலே ஒப்படைக்கப்பட்ட கோவில்களுக்கு நான் கார்ப்பரேடெட் டெம்பிள்ஸ் என்று பெயர். மூன்றாவது பிரிவு கோவில்கள் வில்லேஜ் டிரஸ்ட் டெம்பிள்ஸ் அதைத்தவிர பாமிலி டிரஸ்ட் டெம்பிள்ஸ் என்று தனியார் நிர்வாகத்திலேயே இருப்பதும் மக்கள் ஆட்சி ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் இன்றைய தினம் நல்ல முறையில் இந்து மெம்பர்களைக் கொண்ட கமிட்டி ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதுவும் ஜனப் பிரதிநிதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மெம்பர்களைக் கொண்ட கமிட்டி ஒன்றை ஏற்படுத்தி, கார்ப்பரேடெட் டெம்பிள்ஸ், நான்-கார்ப்பரேடெட் டெம்பிள்ஸ் என்ற இரண்டினுடைய நிர்வாகமும் நல்லமுறையில் நடந்துவருகிறது. இப்போது ராஜ்ய புனர் அமைப்புக்குப் பின்னால் ஏறக்குறைய மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. இந்த மூன்று வருஷங்களில் முறைப்படி, ராஜ்ய புனர் அமைப்பு திட்டத்தின் ஒப்பந்தப்படி அந்த தேவாலயங்களுக்கு அமைக்கப்படவேண்டிய போர்டை அமைப்பதற்கு இந்தச் சர்க்கார் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அந்த உரிமை இன்னும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. ஆனால் இன்றும் அன்றும் சரி அதனுடைய நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடந்து வருகிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் அதே உரிமை அவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதற்குப் பதிலாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக இங்கே இருக்கும்படியான தேவாலயங்களில் ஊழல்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன, அவற்றைச் சரிபடுத்துவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது, முன்பு கொண்டு வந்த சட்டத்தில் சில ஷரத்துக்களையும் கூட கோர்ட்டார் அவர்கள் செல்லத் தக்கது அல்ல என்று தீர்ப்பளித்துவிட்டார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய தீர்ப்பையும் ஒட்டி இந்தச் சட்டத்தில் இப்போது திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு, இதைக் கொண்டு வந்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த முயற்சியிலும்கூட எவ்வளவு தவறுகள் இருக்கின்றன, நமக்குப் பாதகமாக எவ்வளவு தீர்ப்புகள் வரும் என்று இப்போது சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் நிர்வாகத்திறம்பட நடப்பதற்கு ஏற்கனவேயே ஒரு சட்டம் இருக்கிறது, அந்தச் சட்டப்படி போர்டு அமைக்கப்படுகிறது, மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை அந்த போர்டு அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள், இடையில் யாராவது தவறாக நடந்துகொண்டார்கள் என்றால் கோர்ட்டுக்கு மனுக் கொடுத்து பராமபலி கேஸ் என்று விசாரணை நடத்தி அவர்களைப் பதவியில் இருந்து அகற்றவும் இடம் இருக்கிறது. அதைத்தான் ஸ்ரீ டி. டி. டேனியல் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சீரிய முறையில் அங்கே நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த இடத்திற்கும்கூட இப்போது இந்த மசோதாவை விஸ்தரிக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது. ஜனநாயக முறைப்படிதான் அங்கே நிர்வாகம் நடக்கின்றது. இந்து மக்களுடைய அன்பைப் பெற்ற, மரியாதையைப் பெற்ற இந்துக்கள்தான் அந்தக் கோவில் நிர்வாகத்திற்கு வரமுடியும். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய, இந்து அங்கத்தினர்களுடைய வோட்டுக்களைப் பெற்றே அங்கு போர்டு மெம்பர்கள் வரவேண்டியதாக இருந்தது. ஆகவே எல்லோரும் எங்களை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று எங்களைத் தேடி வருவார்கள். ஆனால் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கும்படியான சட்டப்படி இனி கமிஷனர் அவர்களுடைய தயவைப் பெற்றால்தான் தர்மகர்த்தர்களாக ஆகலாம் என்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இதைவிட பரிதாபகரமான விஷயம் வேறு என்ன இருக்க முடியும். இங்கே அநேகம் கோயில்களுடைய தர்ம கர்த்தர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் கூடப் பேசினார்கள்.....

SRI V. SANKARAN rose. . . .

5th September 1959]

DEPUTY SPEAKER: Does the hon. Member want to raise a point of order or point of information?

SRI V. SANKARAN: Point of order, Sir.

DEPUTY SPEAKER: All right. What is it that the hon. Member wants to say?

SRI V. SANKARAN: Sir, the hon. Member is actually making a personal insinuation against the trustees. இங்கே தர்மகர்த்தர்களாக இருக்கக்கூடிய 6 அங்கத்தினர்கள்கூட இனி கமிஷனர் அவர்களுடைய தயவை பெற்றால்தான் தர்மகர்த்தர்களாகலாம் என்பது தப்பு. They do not get any benefits. It is clearly a personal insinuation against them.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has not made any insinuation against any Member of this House. The hon. Member Sri Ramaswamy may continue his speech. He has got only two more minutes.

SRI T. S. RAMASWAMY: அது மட்டிலும் அல்ல. இங்கு எல்லா விஷயங்களிலும் சரி, நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு ஒரு குணம் இருக்கிறது. என்ன குணம் என்றால் மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்று அமைச்சர்கள் பதவிக்கு வருகிறார்கள். மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்ற அங்கத்தினர்களின் அன்பைப் பெற்று பதவிக்கு வருகிறார்கள். ஆனால் பிறகு அதிகார வர்க்கம் செல்வதற்கு மதிப்பு அளிக்கிறார்களே தவிர, மக்களுடைய அபிப்பிராயம், மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுடைய அபிப்பிராயம், இது எல்லாம் காதில் ஏறுவது இல்லை. அதிக அதிகாரம் கொடுப்பது என்றால் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கே கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்குள்ள நிலையில் விவரத்தைச் சொல்லுகிறேன். நம்முடைய அரசாங்கத்தில் ஒரு குணம் இருக்கிறது. அது என்ன குணம்? எலக்டட் பாடி மக்களுடைய பிரதிநிதி ஆக அவர்களுடைய நம்பிக்கையைப் பற்றித்தான் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் சொல்வதை விட்டுவிட்டு அதிகாரிகள் சொல்வதற்குத்தான் அதிகமாக வெயிட் கொடுக்கிறார்கள். அதிகாரிகளிடம்தான் அதிக அதிகாரம் குவிந்து கிடக்கிறது. அதிகாரிகள் சொல்வதுதான் அவர்கள் காதில் ஏறும், மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுப்பதற்கு பயப்படுகிறார்கள், தயங்குகிறார்கள். இந்த நிலைமை இருக்கக்கூடாது. எல்லா விஷயங்களையும் அடி முதல் நுனிவரையிலும் இம்மாதிரிதான் அமைந்து இருக்கிறது. அதிகாரிகளுக்குத்தான் அதிகமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இருப்பது என்னவென்றால் மக்களுடைய நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமான எலக்டட் பாடி நிர்வாகத்தை நடத்த முடியும். அங்குள்ள தேவாலயங்கள் எல்லாம் அங்குள்ள திட்டப்படி மிகவும் சீரிய முறையில் நடைபெருகின்றனவா? இங்கேவுள்ள அபிஷியலிடம், பியூரியாக்ரசி அங்கே புகுத்த வேண்டாமென்று இங்குள்ள மக்கள் சார்பாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சாதாரண அதிகாரிகளிடத்தில் இங்குள்ள அதிகாரங்களெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. படைக்கவும், காக்கவும், அழிக்கவும் எல்லா அதிகாரங்களையும் அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முன்பு கும்பெனி இருந்த காலத்தில் கூட—கும்பெனி என்று ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் வென்சூரியன் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் கும்பெனி என்றுதான் சொல்வார்கள்—இந்த அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் கமிஷனரைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் மிகவும் யோக்கியமானவராக இருக்கலாம். நல்லவராகவும் இருக்கலாம், ரொம்ப தெய்வ பக்தி உள்ளவராகவும் இருக்கலாம். நிர்வாகத் திறமை உடையவராகவும் இருக்கலாம்.

[Sri T. S. Ramaswamy] [5th September 1959]

ஆனால் அவர்கள் தத்துவ ரீதியிலே ஜனநாயக ரீதியிலே எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதியாகத் தான் இந்த அதிகாரி இருக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் இது சம்பந்தமான விஷயங்களை இம்மாதிரி மக்கள் பிரதிநிதி அடங்கிய போர்டில் விவாதிக்க போட்டால்தான் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெறும். கோயில்களில் டிரஸ்டிகளை நியமிப்பதும் அதிகாரிகள்தான். அவர்களுக்கு இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுப்பதும் அதிகாரிகள்தான். மதுரை கோயிலில் இதற்கு முன்னால் ஒரு எலெக்டட் பாடி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகுதான் நிர்வாகத்தை நடத்தியதாக நான் அறிகிறேன். நிச்சயமாக தெரியும். ஆனால் இப்பொழுது அதிகாரிதான் தன் இஷ்டப்படி டிரஸ்டிகளை நியமிப்ப தற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு மதத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ நேசமணி அவர்களும், ஸ்ரீ டி. டி. டானியல் அவர்களும் இங்குள்ள நிர்வாகம் என்ன சரியான முறையில் நடைபெறுகிறது என்று பாராட்டி இருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு மிகவும் நல்ல முறையில் நடக்கிறது. ராஜ்ய புனரமைப்பு சமயத்தில் குறிப்பாக 13½ லட்சம் ரூபாய் கார்ப்பொரேட் தேவஸ்தலங்களுக்கு எடுத்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இப்போது இந்த இலாக்காவின் கையில் வந்திருக்கிறது. ஏரியா கமிட்டியில்கூட எலெக்டட் பாடி இருந்தால் சிறந்த முறையில் இருக்கும். அப்பாயின்மென்ட்கூட ஏன் சர்வீஸ் கமிஷனிடம் ஒப்படைக்கக்கூடாது? அரசியல் சட்டத்திலேயும்கூட இது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல முறையில் ஜனநாயக முறையில் ஜனநாயகத்திற்கு உத்தரவாதம் இருக்கவேண்டு மென்றால் அரசாங்கத்தின் தலையீடு இல்லாது பப்ளிக் சர்வீஸ் போன்ற ஒரு எலெக்டட் பாடி இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கமிஷனர் மிகவும் யோக்கியராக இருக்கலாம், அனுபவமிக்கவராக இருக்க லாம். ஆனால் வருகிற கமிஷனர்களை அப்பாயிண்ட் செய்வதற்கு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் கையில் அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். வேலைக்கு வைக்கும் அதிகாரம் அதிகாரிகள் கையில் கொடுக்கக்கூடாது.

இன்னும் அட்வைசரி கமிட்டியை எடுத்துக்கொண்டால் அமைச்சர் அவர்கள் சேர்மன் ஆக இருக்கிறார்கள், டிபார்ட்மென்ட் செக்ரடரி எக்ஸ் அபிஷியோ மெம்பராக இருக்கிறார். பன்னிரண்டு அங்கத்தினர்கள் நான் அபிஷியல் மெம்பர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சர்க்காரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் பற்றி அரசாங்கம்தான் நிர்ணயம் செய்யும். அரசாங்கம் குறிப்பிடக்கூடிய விஷயங்களைப்பற்றித்தான் அவர்கள் தங்கள் கருத்தை சொல்லிக்கொள்ளலாம். இந்த கமிட்டியின் ஆயுட்காலம் "shall be three years or such shorter period as the Government may fix." இந்த அளவிலே அட்வைசரி கமிட்டி இருந்தால் என்ன? இல்லாமல் இருந்தால் என்ன? ஹிந்து அங்கத்தினர்கள்தான் இந்தக் கமிட்டியில் இருக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

DEPUTY SPEAKER : Let the hon. Member finish his speech soon. I want to give a chance to another hon. Member. I shall extend the time for that Member. Anyway, please finish your speech.

SRI T. S. RAMASWAMY: நான் இன்னும் ஐந்து நிமிஷத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன். ஏரியா கமிட்டியில் ஹிந்து அங்கத்தினர்கள்தான் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இம்மாதிரி விதி ஏற்படுத்துவது சரி அல்ல. அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தில் 26-வது பிரிவின்படி இது சரியானது அல்ல. இது சர்ச்சைக்குரிய விஷயம். இதுபற்றி மைசூர் கோர்ட்டில் ஒரு தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிலையிலே அரசாங்கம் இம்மாதிரி நியமனங்களில் தலையிடக் கூடாது. ஜனநாயகத்தில் யார்வேண்டுமானாலும் வரலாம். மதமாற்றங்கள் நடந்துக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த காலத்திலே யார் வேண்டுமானாலும்

5th September 1959] [Sri T. S. Ramaswamy]

வரலாம். நாஸ்திகர்களும் வரலாம். அவர்களும் சேர்ந்து பரிபாலனம் செய்யலாம். இதுபற்றி ஆர்ட்டிகல் 26-ல் உத்தரவாதம் அளிக்கிறதா? ஆகவே அதன்படி அதிகாரம் அளிக்கவேண்டுமென்றால், அவர்கள் மக்கள் பிரதிநிதியாக உள்ள யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம், நடத்தலாம். அப்பொழுதுதான் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member Srimathi Kolandai Ammal may speak now.

* SRIMATHI KOLANDAI AMMAL: இப்பொழுது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மத அறநிலைய பாதுகாப்பு மசோதா வினியீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய இந்து மதம் நல்ல முறையிலே மக்களுக்கு பயன்பட வேண்டுமென்று நமது முன்னோர்கள் கோவில் நிர்வாகத்திலும், மடாலய நிர்வாகத்திலும் ஆஸ்திகக் கொள்கையை மக்களுக்கு பரப்புவதற்கு ஒரு பெரும் துணையாக இருக்குமென்று பல சொத்துக்களை வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இந்த காலத்திலே பெரும்பாலும் நல்ல கற்றறிந்தவர்கள் கூடப் பகுத்தறிவு என்று சொல்லி நாட்டிலே தெய்வ நம்பிக்கை அற்றவர்களாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் ஆத்மீக உணர்ச்சியோடு இந்துமதக் கோட்பாட்டை வளர்ப்பதற்காக இத் தகைய நிலையங்களை எல்லாம் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். பழங்காலத்திலே இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று பிரிவுகளை வளர்ப்பதற்கு கோவில் நிர்வாகங்களை பயன்படுத்தினார்கள். பல தான், தர்மங்கள் செய்வதற்கும் இந்த சொத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இலக்கியங்களை நல்ல முறையிலே வளர்ப்பதற்கும் பாதுகாப்பதற்கும் இசை, நாடகம் போன்ற கலைகளை வளர்ப்பதற்கும் இந்த ஆலயங்களை பயன்படுத்தி வந்தனர். அதோடுகூட அன்னதானம் மூலம் கோவில் நிர்வாகம் பொதுமக்களுக்கு சேவை செய்து வந்திருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் கோவில்களில் மார்கழி மாதம் பூஜை முடிந்த பிறகு பிரசாதம் என்ற முறையிலே மக்களுக்கு ஓரளவு சிறு சிறுநன்மை என்ற உணவு கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த மாதிரி வழக்கங்கள் இப்பொழுது சிறிது சிறிதாக குறைந்துக்கொண்டு வருகின்றன. இந்த ஸ்தாபனங்களை யெல்லாம் நல்ல முறையில் பாதுகாக்க இந்தச் சட்டம் உதவும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அந்த நம்பிக்கையின் பேரில்தான் மடங்கள், மடாலயங்கள் எல்லாம் பணியாற்றுகின்றன. அவைகளுக்கு, எதற்காக எவ்வாறு பணத்தை செலவழிக்க வேண்டும் என்று இம்மாதிரி சட்டத்தின் மூலம் வகுத்துக் கொடுத்தால்தான், எந்த விதமான துஷ்பிரயோசனமும் இல்லாதபடி பாதுகாக்க முடியும் என்று சிலர் கருதுகின்றனர்.

மடங்களும், மடாலயங்களும் காமக்கூடங்கள் என்று பொருள்பட எனக்கு முன் பேசிய எதிர் கட்சி உப தலைவராக இருக்கக்கூடியவர், நன்றாக படித்து அறிந்தவர் அறிவித்தார். அறம் இங்கு அடியோடு இல்லை, பொருள் சிறிது உண்டு, காமம் மிகுதி உண்டு என்பதைப் பற்றிச் சொன்னார். இப்படித் தப்பர்த்தம் செய்து கொள்வதால் அவர் படித்த படிப்பில்தான் ஏதோ குறை இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒரு மடத்தினால் விரிவுரை செய்த திருக்குறள் பிரதிகள் தீர்ந்துபோய் விட்டன, பிரதிகள் எங்கெங்கும் தற்போது இல்லை என்பதைப் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். பலர் பலவிதமாக அர்த்தம் செய்கிறார்கள். இதை நாம் நல்ல முறையில் பொருள் கொள்ளலாம். "படித்தவன் பாட்டைக் கெடுத்தான், தேட்டவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான்" என்று ஒரு தமிழ் அறிஞரை உணர்.

1-30
P.M.

[Srimathi Kolandai Ammal] [5th September 1959]

படித்தவர்களை இப்படி தப்பர்த்தம் செய்தால், இவர்களைப் பின்
பற்றும் பொதுமக்களின் கதி என்னவாகும் என்பதைக் குறித்து நான்
வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Sir, the hon. Member is casting
aspersions against another Member.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not cast any
aspersions against another Member of this House.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I think we may
adjourn now, Sir.

DEPUTY SPEAKER : Yes, the hon. Member may continue
her speech on Monday. The House will now adjourn and meet
again at 8-30 a.m. on Monday, the 7th September 1959.

The House then adjourned.

5th September 1959]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 168-A asked by Sri
S. M. Annamalai at the meeting of the Legislative Assembly
held on 5th September 1959, page 548 supra.]

*Details of schemes undertaken for the welfare of Hill Tribes
in the Javadi Hills.*

EDUCATION :

(1) Maintenance of elementary schools at Nellivasal, Pudur
Perumappalli, Puliur, Vazhakad, Melpet, Veerappanur, Tamana-
mathur and Kovilur.

(2) Maintenance of a private hostel at Chengam for the Mala-
yalees and Sugalis on payment of subsidy by the Government.

ECONOMIC UPLIFT :

Formation of a co-operative marketing society at Polur for the
benefit of the Malayalees.

PUBLIC HEALTH :

(1) Provision of six drinking water wells at a total cost of
Rs. 7,500 at Kannalamandai, Padiri, Valakad, Erukkambat,
Pudur and Chinnavattanur.

(2) Maintenance of a mobile medical unit with Headquarters at
Kavaloor under the management of a medical officer assisted by a
midwife and compounder

HOUSING :

(1) Construction of ten houses each at Chinnavattanur and
Pudur at a total cost of Rs. 11,000.

(2) Construction of ten houses at Puliur and eight houses at
Nellivasal at a total cost of Rs. 10,800.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Monday, the 7th September 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER : Will the Hon. the Minister for Labour and Industries answer questions to be answered by the Hon. Ministers for Home and Finance or shall we take them up to-morrow?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I submit that they may be taken up to-morrow.

MR. SPEAKER : I have also received a telegram. Their questions will be taken up to-morrow. We shall take up the short notice question a little later. It relates to the Leader of the Opposition and is a private notice question.

I am afraid many Members are absent.

SRI S. M. ANNAMALAI : Question No. 168 postponed to to-day may also be taken up to-morrow.

MR. SPEAKER : We shall take up that question a little later since the hon. Member Sri P. S. Chinnadurai may come late.

Industrial relations

* 175 Q.—SRI S. LAZAR : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) தொழில் உறவு பற்றிய பிரிட்டிஷ் நிபுணர் ஜே. எச். ரிச்சர்ட்சன் அவர்கள் இந்தியாவில் தொழில் உறவு பற்றியும், அது குறித்து பிரச்சினைகள் பற்றியும் இந்திய அரசாங்கத்துக்குச் சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் நகல் ஒன்றை இந்த அரசாங்கத்தார் பெற்றுக் கொண்டார்களா?

(ஆ) அப்படியானால், அந்த அறிக்கையின் நகல் ஒன்று கையெழுத்து வைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The report of Prof. J. H. Richardson has not yet been released by the I.L.O. It is, therefore, not possible to place copies of the report on the table of the House.

MR. SPEAKER : I shall take up Questions 176, 177 and 182, at the end, since the concerned Members have not yet come, perhaps on account of rain.

[7th September 1959]

Employees' State Insurance Scheme

*183 Q.—SRI A. VEDARATHNAM : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம் மாநிலத்தில் தொழில் இன்ஷூரன்ஸ் அமுலுக்குவராத இடங்கள் எவை எவை ?

(ஆ) அவ்விடங்களில் இத் திட்டம் எப்போது அமுலுக்கு வரும் ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (அ) It is proposed to implement the employees' State Insurance Scheme in the first instance in the centres which are having an insurable population of 1,500 or more. The scheme has not been implemented in 10 such centre as indicated below :—

1. Ranipet;	6. Cauverinagar;
2. Peelamedu;	7. Usilampatti;
3. Perianaickenpalayam;	8. Kovilpatti.
4. Tiruchirapalli;	9. Rajapalayam; and
5. Dalmiapuram;	10. Sivakasi.

(ஆ) Every effort is being made to implement the scheme in the above 10 centres during the course of this year (1959-60). The question of implementation of the scheme in other areas will be taken up later.

SRI S. LAZAR : இந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்துவதினால் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மை என்ன ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தொழிலாளர்களுக்கு வைத்திய வசதி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆசபத்திரி வசதிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. மேலும் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் நோயாக இருந்த நாட்களுக்கு அரை சம்பளம் கொடுக்கப்படுகின்றது. மேலும் வைத்திய வசதிகள் எல்லாம் இந்த கார்ப்பரேஷனே பார்த்துக் கொள்ளுகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தின் மூலமாக தொழிலாளர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் வைத்திய வசதி கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சர்க்கார் ஏதாவது முடிவு செய்திருக்கிறதா ? இல்லையென்றால் சர்க்காரின் அபிப்பிராயம் என்ன ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : முதலாவதாக இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய மற்ற சில இடங்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காருடைய கொள்கை. அதே போல் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் வைத்திய வசதி கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் வேறு ராஜ்யத்தில் தொழிலாளர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் வைத்திய வசதி கொடுப்பதற்குரிய திட்டங்களை சில இடங்களுக்கு விஸ்தரிப்பதாக தெரிகிறது. நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் வைத்திய வசதியை கொடுத்த பின்னால்தான் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு வைத்திய வசதி கொடுக்க வேண்டும் என்றுள்ள அளவில் திட்டத்தை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம்.

SRI A. VEDARATHNAM : இப்போது சில குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கும் மட்டும் இதை அமுல் செய்வதின் காரணமென்ன ? எல்லா இடங்களுக்கும் ஏன் விஸ்தரிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன ?

[7th September 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : காரணம் டாக்டர்கள் போதிய அளவு இல்லாமல் இருப்பதுதான்.

SRI S. LAZAR : இந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்துகின்ற பொழுது இதற்காக தொழிலாளர்கள் கொடுக்க வேண்டியது என்ன ? இதற்காக தொழிலாளர்கள் கொடுக்க வேண்டிய கான்ட்ரிபுஷன் எவ்வளவு ? இதற்காக அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய கான்ட்ரிபுஷன் எவ்வளவு ? எந்த விதத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தொழிலாளர்களுடைய சம்பளத்திற்கு தகுந்தவாறு “கான்ட்ரிபுஷன்” கொடுக்க வேண்டும். எவ்வளவு என்கின்ற விபரத்தைப்பற்றி தனியாக கேள்வி கேட்டால் பதில் தெரிவிக்கலாம்.

SRI A. A. RASHEED : If the scheme is introduced in any one centre, does the scheme cover all the industries in that particular centre?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is so, Sir.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தில் படித்தொழிலாளர்களும் டானரித் தொழிலாளர்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பாக்டரி சட்டத்திற்கு உட்பட்டவர்களுக்குத்தான் இந்தத் திட்டம் நடத்தப்படுகிறது.

Wage Boards

* 188Q.—SRI S. M. ANNAMALI (on behalf of SRI M. P. SARATHI) : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர்வர்களுக்கு தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) எந்தெந்ததொழில் துறைகளுக்கு Wage Board அமைக்கப்பட்டுள்ளன ?

(ஆ) அரசாங்கத்துறை, தனியார்த் துறை இரண்டிற்கும் ஒரேமாதிரியாக Wage Board இயங்குகின்றதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Wage Boards have been constituted for the following industries—

- (1) Cotton textiles;
- (2) Cement; and
- (3) Sugar.

These Wage Boards have been set up by the Government of India and not by the State Government.

(b) Yes. In this State, however, there are no undertakings of the Public Sector relating to the above three industries.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் வேஜ் போர்ட் இன்று எந்த நிலையில் இருக்கிறது ? அதனுடைய ரிப்போர்ட் சர்க்காருக்கு வந்துவிட்டதா ? அந்த போர்டின் பொரிசுகள் எப்போது அமுலுக்கு வரும் ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த உப கேள்விகள் எல்லாவற்றையும் மத்திய சர்க்காரிடம் போட வேண்டும். இந்த வேஜ் போர்ட் மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய ரிபோர்ட் மத்திய சர்க்காருக்குத்தான் அனுப்பப்படும்.

[7th September 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : தனப்பலவர்களின் பஸ்களிலும், ஹரிகளிலும் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் கூலியை நிர்ணயிக்க இந்த சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போதே சென்னை மாநகரத்தில் அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சர்க்கார் துறையில் நடத்தப்படும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு ஓர்டர் நிர்ணயப்படி சம்பளம் பகுப்படி முறையினைக் கையாண்டுக் கொள்ளும் அது தனியார் துறைக்கு வழிகாட்டியாக இருக்குமல்லவா? ஆகவே அவ்வாறு செய்ய சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மூலக் கேள்விக்கான பதிலில் (b) என்ற பிரிவில் சென்னை மாநகர சர்க்கார் இந்த விதமான தொழில்களை—காட்டன் டெக்ஸ்டைல்ஸ், சிமென்ட் ஆகிய தொழில்களை—நடத்தவில்லை என்று சொன்னேன்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : தொழில்களில் தலைசிறந்த தொழிலாளியை விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவது தொழிலாளர்களுக்காக வேலு போர்ட் நியமிக்க அரசாங்கத்தால் ஏதாவது பரிசீலனை செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் ஒரு நோடிபிகேஷன் போட்டிருப்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு 'ஞாபகம் இருக்கலாம்.

SRI N. MARUDACHALAM : மாநிலத்திலுள்ள முனிசிபல் தொழிலாளர்களுக்காகவும் இன்ஷூரன்ஸ் சட்டம் கொண்டுவர அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கு, மத்திய சர்க்காரைத் தான் கேட்க வேண்டும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு அது கெஜட் நோடிபிகேஷனில் வெளியாகியிருக்கிறது. அந்தக் கூலி மிகக் குறைவானதாக இருக்கிறது. அது எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர், வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் அந்தக் குறைந்த பட்சக் கூலி கொடுக்கப்படுதற்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டால், அதுவே பெரிய முன்னேற்றமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சில பகுதிகளுக்கு நான் நேரில் சென்றிருந்தபோது, நாங்கள் நிர்ணயித்திருக்கும் குறைந்த பட்சக் கூலியாகிய 12 அணுவை விடக் குறைவாக அங்கே கூலி கொடுக்கப்படுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். எந்த அளவு குறைந்தபட்சக் கூலி கொடுக்கப்படக் கூடியது என்பதை யெல்லாம் யோசித்துத்தான் இந்த நோடிபிகேஷன் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஆட்சேபனை இருந்தால், இந்த அளவை மாற்ற வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் இருந்தால், அதை சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கலாம். இது இன்னும் 'பைலிஸ்' பண்ணப்படவில்லை.

SRI A. VEDARATHNAM : இப்போது முடிவு செய்யப்பட்டுள்ள குறைந்த பட்சக் கூலி எந்தத் தேதியிலிருந்து அமலுக்குக் கொண்டுவரப்படும்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அக்டோபர் 1-ம் தேதியிலிருந்து அமலுக்கு வர வேண்டும் என்பது சர்க்காரின் அபிப்பிராயம்.

[7th September 1959]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கென நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் குறைந்த பட்சக் கூலி சம்பந்தமாக முக்கூட்டு மகாநாடு நடத்த வேண்டுமென்று பலரிடமிருந்து, குறிப்பாக விவசாயச் சங்கங்களிலிருந்து கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றனவா? அவ்வாறு முக்கூட்டு மகாநாடு நடத்த அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்க்கார் நோடிபிகேஷன் செய்ததே, இந்த விதமான பரிசீலனை அவசியமில்லை என்ற காரணத்தால்தான். இதன்பேரில் நிச்சி சொந்தக்காரர்களும் மற்றவர்களும் தாங்கள் ஆட்சேபணைகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் தெரிவித்தால் சர்க்கார் அவைகளைப் பரிசீலித்து முடிவு செய்யும்.

SRI P. G. MANICKAM : கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் நஞ்சை நிலங்களில் வேலை செய்பவர்களுக்கு ஆண்களுக்கு தினசரி 1½ ரூபாய் வீதமும், பெண்களுக்கு தினசரி 12 அணு முதல் 1 ரூபாய் வரையிலும் கூலி கிடைக்கிறது. இந்த விதாசாரத்தை அனுசரித்து, அங்கே நஞ்சை நிலங்களில் வேலை செய்யும் கூலியாட்களின் கூலியை வேலு போர்டின் மூலம் நிர்ணயிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நாம் நிர்ணயிப்பது குறைந்த பட்சக் கூலி, அதிகப்பட்சக் கூலி அல்ல. இதைவிட அதிகமாகக் கூலி கொடுக்கப்பட்டு வந்தால் அதைக் குறைக்கக் கூடாது என்பதுதான் சட்டம்.

SRI C. MUTHIAH : இந்த நோடிபிகேஷனில் நஞ்சை ஜில்லா என் சேர்க்கப்படவில்லை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கு தனியாக பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. அங்குள்ள விவசாயிகளின் கூலி விதிதாசாரம் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படி அமல் நடத்தப்படுகிறது. முக்கியமாக, அங்கே அவர்களுக்கு கூலி நெல் அளவில் கொடுக்கப்படுவதால் அது சேர்க்கப்படவில்லை.

SRI N. MARUDACHALAM : குறைந்தபட்சக் கூலியானது விலைவாசி உயர் விற்குத் தகுந்தமாதிரி கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : குறைந்தபட்சக் கூலியானது, ஒரு மனிதன் தன் வாழ்க்கையை எளிய முறையில் சாதாரணமாக நடத்த அவனுக்கு எவ்வளவு பணம் தேவைப்படும் என்று மதிப்பிட்டு நிர்ணயிக்கப்படும்.

SRI K. B. S. MANI : விவசாயக் கூலியைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வாரம்பதார்கள், குத்தகை தார்க்கள் ஆகியவர்களுக்குத் தான் சலுகையளிக்கிறதே தவிர, தினசரிக் கூலிகளுக்கு சலுகை யளிக்கவில்லை. ஆகவே, அங்கே இப்போதுள்ள நிலவரப்படி தினசரிக் கூலிகளில் ஆண்களுக்கு தினம் 1½ ரூபாய் வீதமும், பெண்களுக்கு தினம் 1 ரூபாய் வீதமும் கூலி கொடுக்க வகை செய்யும் விதி பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இப்போதே தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் 1½ ரூபாய் கூலி கொடுக்கப்பட்டு வந்தால், அங்கு குறைந்தபட்சக் கூலிக்கே அவசியமில்லை என்பதைத் தான் அது காட்டுகிறது. ஆகவே இப்போது அத்தகைய விதியை சட்டத்தில் சேர்க்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் இல்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI : கெஜட் நோடிபிகேஷனில், ட்ரான்ஸ்பளான் டேஷனின்போது ஆண்களுக்கு 1 ரூபாய் கூலி என்றும், பெண்களுக்கு 14 அணு கூலி என்றும், சிறுவர்களுக்கு 12 அணு கூலி என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஹார்வெஸ்டின் போதும் அவ்வாறு நிர்ணயிக்

[7th September 1959]

கப்பட்டிருக்கிறது. ஹால்வெஸ்டில் ஏறத்தாழ 7 படிநெல் பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நெல்லாகக் கொடுத்தால் அது மூன்று ரூபாய் அளவிற்கு வருகிறது. அதை 1½ ரூபாயாக நிர்ணயித்திருப்பது சரியா? இதைக் குறித்து களம்பூர் விவசாயிகள் சங்கத்தின் சார்பில் ஆட்சேபனை எழுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அது பரிசீலிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் இந்த, அளவிற்குக் குறையாமல் கூலி கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. இப்போது அதிகமாகக் கூலி கொடுக்கப்பட்டால் அதைக் குறைக்க முடியாது. இதற்குக் குறையாமல் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைப் பிரசுரித்திருக்கிறோம். இப்போது பல இடங்களில் கூலியானது ரூபாய் அளவில் கொடுக்கப்படுகிறது. நெல் அல்லது தானியத்தில் கொடுக்கப் படும் விதாசாரத்தின்படி அவ்வாறு தானியமாகக் கொடுக்கும்போது நாம் நிர்ணயித்திருக்கும் விதாசாரத்தை விட அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டால் அதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள். சர்க்காரின் நோக்கம் இதைவிடக் குறைவாகக் கொடுக்கப்படக் கூடாது என்பதுதான்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருப்பதால் அந்த ஜில்லாவைப்பற்றி இந்த விஷயத்தில் கவலைப்படவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் எத்தனை பண்ணையாட்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளி விவரத்தை சேகரிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதற்கு இப்போது அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயித்தது' விவசாயிகளின் நன்மையைக் கருதியா அல்லது பண்ணையாட்களின் நன்மையைக் கருதியா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இருவருடைய நன்மையையும் உத்தேசித்துத்தான்.

SRI K. B. S. MANI : இப்போது நெல்லின் விலை உயர்ந்திருப்பதால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கூலியை நெல்லாகக் கொடுக்கும் வழக்கம் குறைந்திருக்கிறது, பணமாகக் கொடுக்கும் வழக்கம் அதிகரித்திருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே தினசரி விவசாய கூலிகளுக்கு சட்டபூர்வமாகப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்காக அவர்களுடைய கூலியையும் சட்டத்தில் சேர்ப்பது அவசியம் என்று கருதி அவ்வாறு செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்க்கார் இந்த நோடிபி கேஷனைப் பிரசுரித்ததன் நோக்கம், மக்கள் இது குறித்து தங்கள் அபிப்பிராயங்களையும் ஆட்சேபங்களையும் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதுதான் கூலி என்று அவர்கள் பிரசுரிக்கவில்லை. இது சம்மந்தமாக ஏதாவது அபிப்பிராயங்கள் இருக்குமானால், அவைகளை எழுதி அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், இந்தக் கூலி நிர்ணயிப்பதில் இவ்வளவு நேரம் தான் வேலை செய்யவேண்டுமென்ற கெஜெட் நோட்டிபி கேஷன் கிடையாது. விவசாயத் துறையில் இவ்வளவு நேரம் தான் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிடுவதற்கு இந்த சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதெல்லாம் மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டில் கண்டிருக்கிறது. மினிமம் வேஜஸ் நோட்டிபிகேஷன் செய்ததன் அந்தச் சட்டப்படிதான் எல்லாம் நடத்த வேண்டும்.

[7th September 1959]

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : ஸார், தஞ்சை ஜில்லாவில் பண்ணையாட்களுடைய புள்ளிவிவரம் சேகரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சொல்லுவதற்கான காரணம் என்ன என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதனால் பயன் இருந்தால்புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கலாம். புள்ளி விவரம் சேகரிப்பது என்பதற்காக ஒரு வேலையை எடுத்துக் கொள்வது சரியல்ல.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், குறைந்த பட்சக் கூலி கொடுக்கக் கூடிய இதே நேரத்தில் இந்த விவசாயக் கூலிகளுக்கும் சம்பளத்தோடு லீவு வசதி போன்றவைகள் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டில் என்னென்ன சலுகைகள் உண்டோ, அவைகள் எல்லாம் உண்டு.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is there any proposal to fix minimum wages for dhobies and barbers also?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

MR. SPEAKER : I gave a lot of time to this question because some Hon. Ministers are absent today. But hon. Members should not take this as a basis for future guidance.

Rebate for handloom cloth

*197 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) கைத்தறித் துணிக்கு கொடுக்கப்பட்டு வந்த ரிபேட்டை குறைக்க மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து மாநில சர்க்காருக்கு உத்தரவு வந்ததா?

(ஆ) அப்படியானால், மாநில சர்க்காரின் முடிவு என்ன?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no reduction in the rate of rebate on retail sales of handloom cloth.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது ரிபேட் தொகையில் குறைவு ஏதும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஹோல்ஸேலில் ரிபேட் தொகை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு 9 நயா பைஸாவாக இருந்தது, பிறகு 6 நயா பைஸாவாக குறைக்கப்பட்டு இப்போது 3 நயா பைஸாவாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி வேறு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்களா? வீடு கட்டிக் கொடுக்கக் கூடிய பணத்தைக் கொண்டு இந்த ரிபேட் தொகையை ஈடு செய்யக்கூடிய முறையில் ஏதாவது செய்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த ராஜ்யத்தில் பத்திரிகைகளில் மிகவும் தவறான ஒரு செய்தி வந்தது. அதாவது, மத்திய சர்க்கார் ரிபேட் தொகையைக் குறைத்துவிட்டார்கள் என்று எல்லா பத்திரிகைகளும் எழுதி விட்டன. ஆனால் உண்மையில் எது குறைக்கப்பட்டது என்று சொன்னால், இந்த ஹோல்ஸேல் ரிபேட்—மொத்த வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கும் ரிபேட்—6 நயா பைஸாவிலிருந்து 3 நயா பைஸாவாகக் குறைக்கப்பட்டது. ஆனால் ஜனங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ரிபேட் 6 நயா பைஸாவாக நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் எந்த விதமான மாறுதலும் செய்யப்படவில்லை. ரிபேட் என்பது வாங்குகிறவர்களுக்கு—உபயோகிப்பவர்களுக்கு—ஊக்கம் அளிப்பதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது கன்ஸ்யூமர்ஸுக்கு—உபயோகிப்பவர்களுக்கு—எந்தவித குறையும் செய்யப்படவில்லை. ஹோல்ஸேல்

[7th September 1959]

ஸ்கூக்குக் கொடுக்கப்படுகிற இந்த ரிபேட்டை மொத்த வியாபாரிகள் தான் அதை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கொண்டு ஒரு நாளும் ஜனங்களுக்குத் தள்ளாடிச் சென்று கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, மொத்த வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படக் கூடிய ரிபேட் கைறக்கப் பட்டது என்பதற்காக அதிகம் கண்ணீர் அடிக்க வேண்டியிருக்கிறதே.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், இந்த ரிபேட்டை மெலும் மெலும் நீடித்துக்கொண்டு போகக்கூடாது என்று மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காருக்கு ஆலோசனை சொல்லியிருக்கிறார்களா? இப்படி ரிபேட் கொடுத்திருக்கொண்டு போனதால் இந்துப் பிரச்சனை தீவிரம் என்று காரணத்தினால், அதை வேறு வகையில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களை வைத்து விக்கும் முறையில் செய்வதற்கு ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மத்திய சர்க்கார் ரிபேட் மூலமாக இந்த கைத்தறித் தொழிலை நீடித்து நடத்தவேண்டுமென்று கொள் கைக்கு அவ்வளவு ஆதரவு கொடுக்கவில்லை. ரிபேட்டைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்துக் கொண்டு, நாளைமலில் ரிபேட் என்பதையே எடுத்துவிடவேண்டுமென்பதுதான் அவர்களுடைய அபிப்பிராயம். இது மத்திய சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம் மாத்திரமல்ல. ஆந்திராவின் அபிப் பிராயமும் இந்த ரிபேட் வேண்டியதில்லை என்பதுதான். ஆந்திர நெச வாளர் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் தென் பிராந்தியத்தில் நடத்திய ஆலோ சனைக் குழு கூட்டத்தில் கூட ரிபேட்டை எடுத்துவிட்டால் கவலையில்லை என்று சொன்னார்கள். இன்னும் பல பகுதிகளில் ரிபேட்டை வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். சென்னை ராஜ்யம் ஒன்றுதான் ரிபேட் தொகையை எடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லி அதில் இந்தியா விற்கும் நீடிக்கச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. ரிபேட் தொகையை வேறு வழிகளில் செலவுத்தால் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும், அவர் களுக்கு பிராவிடென்ட் பண்ட வசதி கொடுக்கலாம், வீடு கட்டிக் கொடுக் கொடுக்கலாம் என்று மாற்று யோசனை சொல்லுகிறார்கள். சென்னை யைப் பொறுத்த வரையில், கைத்தறியானது ரிபேட் கொடுத்தால் தான் நல்ல முறையில் விற்கும் என்பது அபிப்பிராயம். ஆகவே தான் ரிபேட்டை நீடித்து வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

SRI A. VEDARATHNAM : ஸார், நம் மத்திலத்திலுள்ள எல்லா பத்திரிகைகளும் ரிபேட் பற்றி தவறான செய்தியைப் பிரசுரித்திருக்கும் போது, அதை மறுத்து உண்மையான செய்தியைப் பிரசுரிக்க வேண்டிய கடமை அரசாங்கத்திற்கு இல்லையா? அப்படியானால் அதை ஏன் செய்ய வில்லை?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நான் சொன்ன செய்தியை கனம் அங்கத்தினர்களே தெரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதைப் பார்த்தால் எல்லாப் பத்திரிகைகளும் குறைவு என்பதற்குக் கொடுத்த பர்ஸிஸிட் டியை தவறு என்று நினைப்பதற்கில்லை.

SRI T. T. DANIEL : May I know the exact increase in the sale of handloom cloth by giving this rebate in our State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Our sales have been increasing ever since 1953 but with regard to exact figures, I should like to have notice.

SRI G. G. GURUMURTHI : தற்போது கூட்டுறவு சங்கங்களில் பதிவு செய்து கொண்டுள்ள தறிக்காரர்களுக்குத் தான் இந்த ரிபேட்டினால் செலாகியும் கிடைக்கிறது. அதில் சேராத மற்ற தறிக்காரர்களுக்கும் பயனடைய திட்டம் எதாவது இருக்கிறதா அது தற்போது யோசனையில் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ரிபேட் தொகையை கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேராதவர்களுக்குக் கொடுக்க எந்தவிதமான யோசனையும் இல்லை.

[7th September 1959]

SRI A. A. RASHEED : Sir, is it a fact that a five-million-dollar worth of order has come from the United States of America for the handloom goods and if so, whether there is any proposal to increase production of 'Madras bleeding' in our State?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Recently a delegation of the Export organization went to the United States of America to participate in the Chicago Fair. They have been able to secure a considerable volume of orders for special types of handloom cloth as, for instance, Madras handkerchieves, Bleeding Madras and other silk handloom goods. We are trying to utilise the existing co-operative societies for the manufacture of these articles.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : கதருக்கு இந்த சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்கிற அக்கரை மாதிரி கைத்தறித் துணிக்கும் இதேசர்க்கார் அக்கரை அதிகமாக எடுத்து தொழிலாளர் குடும்பங்கள் நல்ல முறையில் வாழ வழி செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதேபோலச் செய்கிறோம். அதை விட சற்று கூடக் கூட சலுகைகள் கைத்தறிக்குக் கொடுத்து கொண்டிருக்கிறோம். உதாரணமாக கதர் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் கிடையாது. ஆனால் கைத்தறி நெசவாளர் களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படுகிறது. கதர் உற்பத்தி செய்கிறவர் களுக்கு உபகரணங்கள்—அட்டாச்மென்ட்—கொடுக்கப்படவில்லை. கைத்தறி களுக்கு “டேக்-அப் மோஷன் அட்டாச்மென்ட்” முதலிய உபகரணங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

SRI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போதம் ரிபேட் தொகையைக் குறைத்திருப்பதால் அதை எந்த முறை யில் உதவ ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : குறைக்கவில்லை என்று தான் இவ்வளவு நேரமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : இந்த ரிபேட்டை ஹோல்ஸேல் டீலர்ஸ் களுக்கு கொடுத்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஹோல் சேல் டீலர்ஸ்களிடமிருந்து சர்க்குக்ளை வாங்கி விநியோகம் செய்தால் தான் கன்சியூமர்ஸ் வாங்க முடியும். அவர்களுக்கும் ரிபேட் கொடுத்தால் தான் அதிகமாகத் துணி விற்பனையாகும். ஆகையால் இரண்டு பேர் களுக்கும் ரிபேட் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்தச் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்துவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த ரிபேட் என்பது யார் துணி வாங்குகிறவர்களோ அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சலுகை. கனம் அங்கத்தினர் ஒரு கைத்தறி ஆடையை வாங்கினால், அதற்கு 10 ரூபாய்க்கு 1 ரூபாய்க்கு 6 நயா பைசா வீதம் ரிபேட் கொடுக்கப்படு கிறது. ஹோல்ஸேல் டீலர்ஸ்களிடமிருந்து வாங்கி விற்கின்றவர்களுக்கு எந்த கனம் அங்கத்தினர் ஒரு கைத்தறி ஆடையை வாங்கினால், அதற்கு 10 ரூபாய்க்கு 1 ரூபாய்க்கு 6 நயா பைசா வீதம் ரிபேட் கொடுக்கப்படு கிறது. ஹோல்ஸேல் டீலர்ஸ்களிடமிருந்து வாங்கி விற்கின்றவர்களுக்கு எந்த விதமான கழிவு தொகையும் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. விற்பதானது மக்கள் வாங்குவதைப் பொறுத்து இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இந்தவித மான கழிவுத்தொகை குறைவு பாதிக்கப்படாது.

SRI A. GOVINDASAMY : கதருக்கு 3 அணா ரிபேட். கைத்தறிக்கு 2 அணா ரிபேட், கதர் ரெடி மேட் ஆடைகளுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் இல்லை. A 93—2

[7th September 1959]

கைத்தறி துணிகளுக்கு செல்ஸ்டாக்ஸ் உண்டு. இது அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? இதைத்தான் கைத்தறி துணிகளுக்கு காட்டு சலுகை என்று அமைச்சர் கருதுகிறாரா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கருநாடகத்து கையால் நூல் நூற்க வேண்டும். அதற்காகத் தான் 3 ஆண்டு ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறது. கைத்தறி துணியில் மில் நூல் உபயோகப்படுகிறது. மில் நூலுக்கு நாம் எந்தவிதமான ரிபேட்டும் கொடுக்கத் தேவையில்லை. அதனால் தான் குறைந்த ரிபேட்.

SRI A. MARIAPPAN : ஸார், 1959-ம் வருஷம் மார்ச் மாதம் முடிய மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வரவேண்டிய ரிபேட் வந்துவிட்டதா? இதில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்காக நமக்கு ஒதுக்கிய தொகை வந்து விட்டது. ஆனால் சென்னை ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி அதிகமாகவும் விற்பனை அதிகமாகவும் இருப்பதன் காரணத்தினால் நாம் அதிகமாக ரிபேட் கொடுத்திருக்கிறோம். நான்கு ஐந்து வாகனங்களைக் கை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் 112 லட்ச ரூபாய் வரை ரிபேட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த “அரியர்ஸ் ஆப் ரிபேட்” டைப் பெறுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

SRI N. MARUDACHALAM : ஸார், சென்னையில் நடந்த கைத்தறி நெசவாளர் பிரதிநிதிகள் மகாநாட்டில் தொழில் அமைச்சர் கலந்து கொண்டாரா? அங்கே ரிபேட் கொடுக்கப்படாததினால் பல சங்கங்கள் மூடப்பட்டன என்று தெரிவிக்கப்பட்டதா? இருப்பதற்கு லட்ச ரூபாய் பெறுமான ஜவுளிகள் தேக்கமாகியிருப்பதாகவும் அவை அரசாங்கம் எடுத்தக்கொள்வதற்கு ஒப்புக்கொண்டதாகவும் சொல்வது உண்மைதானா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 3 கேள்விகளை சேர்த்து கேட்டிருக்கிறார்கள். முதலாவது கைத்தறி மகாநாட்டில் அமைச்சர் கலந்து கொண்டார். இரண்டாவதாக அந்த மகாநாட்டில் ரிபேட் சரியாக கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குறை சொல்லப்பட்டது. அதற்கு காரணத்தை அமைச்சர் அப்போது விளக்கினார். சில சங்கங்களில் ரிபேட் தொகை தவறான வகையிலே கோரப்பட்டது. அந்தத் தவறான ரிபேட் கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்தபின் தான் ரிபேட் அனுமதிக்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் இதை ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சிலர் நூலை நெய்யாமலே கூலி கொடுத்ததாயும், அந்த ஆடைகள் விற்காமலேயே வற்ற மாதிரியாகவும் கணக்கு காட்டி ரிபேட் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இதையெல்லாம் பரிசோதித்துத்தான் அனுமதிக்கவேண்டும். நாமும் அவர்களுக்கு ரிபேட் கொடுத்த மாதிரி தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (சிரிப்பு.)

Periyar waters

S.N.Q. 2—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 27—8—59-ம் தேதி வைகை அணைக்கட்டு திட்டத்தின்படி திருப்பத்தூர், சிவகங்கை தாலுகாவிற்கு பெரியாற்றுத் தண்ணீர் விடப்பட்ட பகுதிகளுக்கு இதுமுதல் தொடர்ந்து வருடந்தோறும் மாமூலாக விறுவ தென முடிவு செய்யப்பட்டு விட்டதா?

(ஆ) சிவகங்கை தாலுகாவில் லெஸ்லி, சீல்டு கால்வாய்களின் மூலம் ஏற்கனவே, பலனடைந்து வந்த குறிப்பிட்ட கணமாய்கள் உள்ள கிராமங்கள் ஒதுக்கப்பட்டதற்குக் காரணமென்ன? மீண்டும் இவைகளைச் சேர்ப்பதற்கு நோக்கமுண்டா?

(இ) சிவகங்கை தாலுகாவில் சர்வே செய்யப்பட்ட சீல்டு, லெஸ்லி கால்வாய்களை சேர்ந்த கிராமங்களைத் தவிர திறை கிராமங்கள் சேர்க்கப்பட்டதற்குக் காரணமென்ன?

[7th September 1959]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes Sir.

(b) & (c) The exclusion of the villages is due to the reduction of ayacut with reference to the supply available in the reservoir and also with reference to the even distribution of ayacut under the various villages in the two districts of Ramanathapuram and Madurai. Further, the selection of ayacut under the two kals was made so as to ensure contiguous compact block, with reference to the local conditions so that losses may be avoided, besides effecting economy. The inclusion of the areas cut out is not contemplated at present.

SRI T. S. RAMASWAMY : May I know, Sir, whether the Government have received any complaints or representations from the ryots of these villages?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I did not receive any.

SRI A. GOVINDASAMY : தண்ணீர் அளிக்கப்படும் கிராமங்களுக்கும் நஞ்சைத் தீர்வை போடப்படுமா அல்லது புஞ்சைத் தீர்வை தொடர்ந்து வாங்கப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தண்ணீர் விட்ட பிறகு புஞ்சைத் தீர்வை எப்படி வாங்க முடியும். நஞ்சைத் தீர்வைதான் வாங்க முடியும்.

SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR : இந்தத் தண்ணீரை எத்தனை ஏக்கர் நிலங்களுக்கு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : 1953-ல் பரிசீலனை செய்தபோது ஒவ்வொரு பிளாக்காக பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முதல் பிளாக் கில் சிவகங்கைக்கு 10-வது வாய்க்காலின் மூலமாக 728 ஏக்கர் என்று பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது பிளாக்கில் மேலூரில் 12-வது வாய்க்காலின் மூலமாக 3,180 ஏக்கர் என்று பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது பிளாக்கில் திருப்பத்தூர் தாலுகாவிற்கு 11-வது டிஸ்ட்ரிபியூட்டரி 12-வது கால்வாய் வழியாக 324 ஏக்கர் என்று பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். நான்காவது பிளாக்கில், சிவகங்கைக்கு 11-வது டிஸ்ட்ரிபியூட்டரி 12-வது கால்வாய் வழியாக 666 ஏக்கர் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாவது பிளாக்கில் ஷீல்டு கால், லெஸ்லி கால் மூலமாக 10,990 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே பரிசீலனை செய்திருந்த போதிலும், தண்ணீர் விரும்போது மறுபடியும் பரிசீலித்து தகுந்தபடி விடப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Awards of Industrial Tribunals and Labour Courts

*** 168 Q.—SRI P. S. CHINNADURAI :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1959-ம் ஆண்டு முடிய இன்டஸ்ட்ரியல் டிரிப்யூனல், லேபர் கோர்ட் தீர்ப்புகளை எதிர்த்து சென்னை உயர் நீதி மன்றத்திலும், தலைமை நீதி மன்றத்திலும் முதலாளிகள் பதிவு செய்த வழக்குகள் எத்தனை?

(ஆ) மேற்படி வழக்குகளில் வாதாட தொழிற் சங்கங்களுக்கு சர்க்கார் உதவி எதேனும் அளித்தார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (அ) சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் 110 வழக்குகளும், தலைமை நீதி மன்றத்தில் 16 வழக்குகளுமாக மொத்தம் 126 வழக்குகள் முதலாளிகளால் தொழில் மன்றங்களின் தீர்ப்புகளை எதிர்த்து, 1958-ம் ஆண்டில் பதிவு செய்யப்பட்டன.

(ஆ) இல்லை.

[7th September 1959]

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இம்மாதிரியான தீர்ப்புகளில் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமான வழக்குகள் எத்தனை கிடைத்திருக்கின்றன. இம்மாதிரி வழக்குகள் ஒரு சூனிப்பட்ட, தொழிலாளர்களுக்கு விரோத மனப்பான்மை உள்ள நீதிபதியின் முன்னால்

MR. SPEAKER : The first part of the question is in order. The hon. Member cannot refer to the Judge. And hence the second part is out of order.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : ஒரு சிறந்த நீதிபதியின் முன்னால் இந்த வழக்குகளை வைப்பதற்கு

MR. SPEAKER : சிறந்த நீதிபதி என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? எல்லா நீதிபதிகளுமே சிறந்த நீதிபதிகள் தான். அமைச்சர் அவர்கள் முதல் பகுதிக்கு மட்டும் பதில் கொடுத்தால் போதும். இரண்டாவது பகுதிக்கு பதில் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நான் கொடுத்த கணக்கில் 126 அப்பீல்களும் முதலாளிகளால் போடப்பட்டன.

SRI S. LAZAR : ஸார், இந்த அப்பீலைப் போடுகின்ற போது அப்பீல்டு கோர்ட்டு ஸ்டே செய்வதற்கு இடம் இல்லை. அம்மாதிரி போடுவதற்கு சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : உத்தேசம் இல்லை. அது சரியா என்பதைப்பற்றிக் கூட நிர்ணயித்துச் சொல்ல முடியாது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : முதலாளிகளால் போடப்பட்ட வழக்குகளில் எத்தனை வழக்குகள் தீர்ந்து இருக்கின்றன. எத்தனை வழக்குகள் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இவைகள் எல்லாம் 1958-ம் வருஷத்திய வழக்குகள். அவைகளில் பாதிக்கு மேல் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன. அவைகள் என்ன என்பதைப் பற்றி தனிக் கேள்வி போடும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : சில தீர்ப்புகள் முதலாளிகளுக்கு சாதகமாக இருக்கின்றன. “இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்” போன்ற தொழிலாளிகள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER : இதற்கு தனித் கேள்வி தான் கேட்க வேண்டும். இந்தக் கேள்வி “அவுட் ஆப் ஆர்டர்”.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், வருஷக் கணக்கில் டிரிப்யூனல் கோர்ட்டுகளிலேயும், லேபர் கோர்ட்டுகளிலேயும் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் வாதிட்டு ஏதோ ஓரளவு சாதகமாகப் பெறக் கூடிய அந்தத் தீர்ப்புகளைக் கூட ஏற்றுக் கொள்ளாமல் முதலாளிகள் மீண்டும், ஹைகோர்ட்டுக்கும், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கும் போகக் கூடிய நிலைமையில் தொழிலாளர்களுக்கு பக்க பலமாக சர்க்காருடைய சட்ட உதவி இனிமேலாவது கொடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு, நம் நாட்டிலே அரசியல் சட்டம் இருக்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கக் கூடிய உரிமைகளைச் சர்க்கார்கூடப் பறிக்க முடியாது. தொழிலாளர்களும் அதே விதமாக ஹைகோர்ட்டுக்கும், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கும் போக முடியும், என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சர்க்கார் ஏதோ தவறு செய்து விட்டார்கள் என்பதற்காக வேண்டி இந்த மாதிரிக் கேள்விகள் போட்டால், உண்மை அப்படியில்லை என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[7th September 1959]

SRI S. LAZAR : லேபர் கோர்ட்டு, லேபர் டிரிப்யூனல் மூலம் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமான தீர்ப்புகள் கிடைக்கும்போது அதைப் பார்த்து அப்பீல் செய்கிற காலத்தில் சம்பளம், போனஸ் இது போன்ற காரியங்களைப் பொறுத்தாவது “ஸ்டே” கொடுக்க முடியாத நிலைமையை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இன்றைக்கு நம்முடைய சட்டத்தின் கீழ் அப்பீலே கிடையாது. ஹை கோர்ட்டுக்கு ரிட் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் மூலமாகவும், சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு ஆர்டிகிள் 136 மூலமாகவும்தான் போக முடியும். 1950-ம் வருஷத்தில் அப்பீல் செய்து இந்தச் சட்டத்தின்படி “ஸ்டே” கொடுப்பது பற்றி சில விதிகள் போடப்பட்டிருந்தன. ஆனால் அந்தச் சட்டம் இன்றைக்கு ரத்தாகி விட்டது. மீண்டும் அப்பீல் டிரிப்யூனல் வைக்கலாமா என்ற விஷயம் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்பொழுது இந்த யோசனைகள் எல்லாம் கவனிக்கப்படும்.

Binny Engineering, Limited

* 176 Q.—**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) பின்னி என்ஜினியரிங் கம்பெனியிலே 1959-ம் ஆண்டு மே மாதத்தில் முதலாளிகள் கதவடைப்பு செய்தனரா?

(ஆ) இக் கதவடைப்பை நீக்க இந்த அரசாங்கத்தார் என்ன முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டனர்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) A settlement was reached between the parties on 21st May 1959 and the workers resumed work as per the settlement. In view of the voluntary settlement, the question of Government intervention did not arise.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இந்தச் சட்டத்தினுடைய விவரத்தைத் தயவு செய்து சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது தனியாக முதலாளிக் கும், தொழிலாளர்களும் செய்து கொண்டது. இது சர்க்கார் முன்பு செய்து கொள்ளப்படவில்லை. அதனால் சர்க்காரிடம் எந்தத் தகவலும் இல்லை.

Employees' State-Insurance Scheme

* 182 Q.—**SRI T. SAMPATH** (on behalf of Sri V. SANKARAN : கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) வேலையாளர்கள் ராஜ்ய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கும்படி மேட்டூர் மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் சங்கம் நிறைவேற்றிய தீர்மானங்களின் நகல் அரசாங்கத்தாருக்குக் கிடைத்துள்ளதா?

(ஆ) அப்படியானால், அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள உத்தேசித்திருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The Government have exempted the Mettur Workshop and Mettur Power House from the operation of the Employees' State Insurance Act except Chapter V-A thereof for a period of one year with effect from 10th June 1959.

MR. SPEAKER : We shall now take up question No. 177 put by Sri N. K. Palanisami to be answered by the Hon. Minister for Local Administration.

[7th September 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I request that this question may be taken up to-morrow, Sir.

MR. SPEAKER: Yes, this will be taken up tomorrow.

Questions are over, though the time allotted for questions is not yet over. Several questions had to be postponed as the Hon. Home Minister and the Hon. Finance Minister have not come back from Delhi.

II.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 7 OF 1959)—cont.

MR. SPEAKER: We shall now continue the general discussion on the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959.

I suppose the Hon. Minister for Industries would like the Minister's reply to be made to-morrow after the return of the Home Minister. Or, would the Hon. Minister for Industries himself reply to the debate to which I have no objection.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, I am ready to reply to the debate. But if hon. Members want to speak and take the whole day for themselves, the Minister in charge will come to-morrow and the first item after questions to-morrow may be his reply.

MR. SPEAKER: We shall decide that later in the course of the day. ஸ்ரீமதி குழந்தையம்மாள் இன்னும் பேசு முடிக்கவில்லை. தொடர்ந்து அவர்கள் பேசட்டும்.

* SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்து மதப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அனுசரித்து சனிக்கிழமை பேசிய பேச்சுடன் தொடர்ந்து ஒரு சில குறிப்புகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மதாசாரக் கொள்கைகளைப் பெரிய நகரங்களில் இருந்து சிறு கிராமங்கள் வரை பரப்புவது நம்முடைய கடமையாகும். ஏனென்றால், வெறும் தனிப்பட்ட கல்வியை மட்டும் நாட்டிலே பரப்புவோமே யானால், மக்களுடைய பண்பாட்டை நல்ல முறையிலே வளர்க்க முடியாது. ஆதலிக்கு கோரிக்கைகள் நாட்டிலே குறைந்து போய்விடும். அந்த முறையிலே நிறைந்த கற்றறிந்தவர்கள் பெரும் பட்டம் பதவிகளைப் பெற்றவர்களாக இருந்தபோதிலும் அவர்கள் ஓரளவு அமைதியுடன் வாழ்க்கையை நடத்தக்கூடியவர்களாக இல்லையென்பதைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். அந்த முறையிலே அலகின்ற உயிரானது ஆன்ம ஞானத்தை அறியச் செய்ய, நம்முடைய தெய்வாலயங்களும், மடாலயங்களும் நல்ல ஒரு பிரசார சேவையைச் செய்ய வேண்டும். அதற்குச் சிறு சிறு நூல்களை அச்சிடவும், அந்த நூல்களைக் கிராமப் பகுதிகளிலும், நகரங்களிலும், சிறந்த கல்வி அறிவைப் பெற்றவர்களிடமும், படியாத பாமர மக்களிடமும் பரப்பி ஒரு சிறந்த சேவை செய்ய இந்தப் பணம் செலவழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான் என் போன்றருடையை நோக்கமும், கருத்துமாகும். ஆகவே, கோயில்களிலே இருக்கும் பணம் பெரும்பகுதியும் கோயில் நிர்வாகச் செலவுக்காகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், நம்முடைய அரசாங்கமானது இத்தகைய சட்டங்களைக் கொண்டு வரும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுதான் பூசை முதலியன செய்யப் பணம் ஒதுக்குகிறார்கள். அதன் காரணமாகப் பல விழாக்கள் நல்லபடி நடப்பதில்லை.

[7th September 1959] [Srimathi Kolanthai Ammal]

உதாரணமாக, 63 நாயன்மார்கள் குருபூசை விழாவைக் கொண்டாட அந்த நாயன்மார்களுடைய கோட்பாடுகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்காக ஒவ்வொரு நாளும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும்போது, சில கோயில்களிலே இந்த 64 நாயன்மார்களை ஒரே இடத்தில் வைத்து, நீண்ட ஒரு பீஸ் துணியை வாங்கி நீளமாக இழுத்துக்கட்டி ஆண் அடியார்களுக்கும், பெண் அடியார்களுக்கும் வேறுபாடு தெரியாத அளவுக்கு விழா கொண்டாடப் படுகிறது. அந்த நாயன்மார்களுடைய கோட்பாட்டை மறைத்து வைக்கும் அளவுக்கு நிர்வாகம் செல்லுகிறது. ஆகவே, இந்த மாதிரி இடங்களில் எல்லாம் நாம் எந்த கோட்பாட்டை விளக்குவதற்காக அத்தகைய விழாக்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டனவோ அந்தக் கோட்பாடுகளை விளக்கிச் சொல்ல பணத்தைச் செலவழிக்க வேண்டுமென்பது என் போன்றருடைய கருத்தாகும். குரு பூசை விழாக்களில் அவர்களுக்குப் பூஜை செய்து விட்டால் மட்டும் போதாது. அவர்களுடைய கொள்கைகளை, அவர்கள் எதற்காக வாழ்வந்தார்கள் என்பது போன்ற கொள்கைகளை ஆண்டுக்கு ஒரு நாள் வருகின்ற அவர்களுடைய நினைவு நாளில் விளக்க வேண்டும். அப்படிப் பட்ட பிரசாரங்களைக் கோயில்கள் மூலமாக நடத்த வேண்டுமென்பதுதான் என் போன்றருடைய கருத்தாகும். நாம் அதற்காக அதிகமாகப் பணத்தை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோயில்களிலும் மடாலயங்களிலும் புத்தகங்களைப் பிரசாரம் செய்து பொதுமக்களுக்குப் கொடுக்கும்போது அவர்கள் கொடுக்கும்படியான புத்தகங்கள் கல்லூரிகளில் படிப்போரிடையேயும், படித்த மக்களிடமும் பரவக்கூடிய முறையிலேயும் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. அதே முறையில் சில சமயங்களில் மாணவர்களின் உணவுக்காகவும், “போர்டிங்” குக்காகவும் பணம் சில இடங்களில் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்காக ஏராளமாக மாணவர்கள் விண்ணப்பம் செய்தால் நூற்றுக்குப் பத்துப் பேருக்குத்தான் கிடைக்கிறது. இதற்காக மடாலயங்களில் இருக்கும் படியான பணம் அதிகப்படியான அளவுக்குச் செலவு செய்ய வசதி எல்லாம் செய்தால் ஏழை எளிய மாணவர்கள் அதிக அளவில் பயன் பெற முடியும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

12-வது பிரிவிலே குறிப்பிட்டிருக்கும்படியான அரசாங்க அதிகாரிகளாக உத்தியோகத்திற்கு வந்தவர்கள், நாம் இப்பொழுது செய்யும்படியான சட்டம் எந்தத் தேதியிலிருந்து அமலுக்கு வருகிறதோ, அந்தத் தேதியிலிருந்துதான் அவர்கள் பென்ஷன் பெறுவதற்கும் கிராசுடி பெறுவதற்கும் அருகதையுள்ளவர்கள் என்று அமைத்திருக்கிறோம். கோயில் நிர்வாகத்திற்கு வரும்படியான அதிகாரிகளையும் அவர்களுடைய குடும்பங்களையும் எண்ணிப் பார்ப்போமேயானால், கோயிலின் வருமானத்திற்குத் தக்கபடி ரூ. 150 முதல் ரூ. 200 வரை சம்பளத்திற்கு வருகிறவர்கள் அந்தப் பணத்தில் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் மிச்சம் விடக்க முடியாது. ஆனால், அவர்கள் உத்தியோக காலமானது முன்னால் பத்து வருஷங்கள் சென்றிருக்கும், நாம் இந்தச் சட்டம் அமுலாகும்படியான தேதியிலிருந்து அவர்களுடைய சர்வீசைக் கணக்கிடுவோமேயானால், இன்னும் பத்து ஆண்டுகளிலே, இன்னும் எட்டு ஆண்டுகளிலே ரிடையராகும் போது அவர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கும்படியான சட்டம் இராது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுடைய குடும்ப நிலையை அனுசரித்து, அவர்களுடைய ஏழ்மையை அனுசரித்து, கோயிலிலே சேவை செய்த அவர்கள் மனம் புண்படாது, அவர்களுடைய முன்னைய சர்வீசையும் கணக்கிட்டால் தான் அவர்களுக்குப் பென்ஷன், கிராசுடி கிடைப்பதற்கு ஆதரவாக இருக்கும். அந்த முறையிலே நாம் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார், “இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது தேவையில்லை” என்று. காரணம் என்ன சொல்கிறார் என்றால், கோயிலுக்குச் சென்றால் ஓரிடத்தில் பணக்காரச் சாமியைப்

[Srimathi Kolanthai Ammal] [7th September 1959]

பார்க்கிறோம் ; இன்னொரு இடத்தில் ஏழைச் சாமியைப் பார்க்கிறோம் என்று. கோயிலுக்குப் போகின்றவர்களுடைய மனப்பான்மை எந்த அளவுக்கு அமையவேண்டுமென்று சொன்னால், பணக்காரர், ஏழை என்று சொல்லக்கூடிய முதலாளி தத்துவத்தையோ அல்லது தொழிலாளி தத்துவத்தையோ நினைத்துக்கொண்டு கோயிலுக்குப் போவது நம்முடைய முன்னோர்களுடைய கோட்பாடு அல்ல. கோயிலுக்குச் செல்லும்போது நம்முடைய ஆன்மாவுக்குள் அப்படியே இரண்டாக் கலந்திருக்கும்படியான இறைவனுடைய ஒரே நினைப்புத்தான் நமக்கு வேண்டும். யார் யார் எந்தக் கருத்தோடு கோயிலுக்குப் போகிறார்களோ அந்தக் கருத்துத் தான் அங்கே பரிமளிக்கும் என்று சொல்வார்கள். மனக் கண்ணாடி என்று அதைச் சொல்வது. அந்த முறையில் நாம் இறைவனை வழிபடவேண்டும் கற்றதனாலைய பயன் இறைவன் நற்றான் தொழுவதான் என்ற கொள்கையோடு செல்லவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு நம்முடைய முதலாளி தத்துவத் தத்துவத்தையோ தொழிலாளித்துவத் தத்துவத்தையோ விளக்குவதற்குக் கோயில் ஒரு புகலிடமாக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் அந்த கனம் அங்கத்தினருக்கு நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புவது.

அந்த மாதிரியே இன்னொரு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். மாலையங்களிலே அமைச்சர்களுக்குப் பட்டம் கொடுத்தல், அங்கத்தினர்களுக்குப் பட்டம் கட்டுதல் இது போன்றவைகள் தாங்கள் செய்யும்படியான ஊழல்களிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக என்றும், இந்தப் பட்டம் பதவிகளெல்லாம் கொடுத்து ஏதோ காக்காய் பிடித்தது போல் பேசினார்கள். சட்டசபையில் 205 அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுெல்லாம் சேர்ந்து செய்வது சட்டம் என்பதையே அவர்கள் மறந்து விட்டார் போலும். ஏதோ தனிப்பட்ட அமைச்சரும், ஒன்றிரண்டு அங்கத்தினர்களுமே சேர்ந்து செய்வதுதான் சட்டம் என்று அவருடைய மனப்பான்மை இருக்குமானால், அதற்கு நாம் என்ன செய்வது? இந்த 205 பேர்களும் சேர்ந்து செய்கின்ற சட்டத்தை அவர்கள் ஒரு பொருளாக மதிக்காது, குறிப்பிட்ட ஒன்றிரண்டு அங்கத்தினர்களுக்கு அவ்வளவு தனிச் சலுகை இருக்கிறது என்று அவர் நினைப்பது தவறான கருத்தாகும்.

அப்படியே இன்னொரு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர், குறிப்பிடும்போது, நம்முடைய சைவ மதம் அல்லது கடவுள் நம்பிக்கை புகட்டக்கூடிய ஒரு மதம் நாஸ்திகத்தை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று இந்த அவையிலே உண்மைக்குப் புறம்பான கருத்தை எடுத்து அவர்கள் காட்டினார்கள். நம்முடைய சமயம் அகச் சமயம், புறச் சமயம் என்று இரண்டு பெரிய சமயக் கருத்துக்களைக் கொண்டது. அப்படிப்பட்ட சமயக் கருத்துக்களிலே, அகச் சமயம் என்று சொல்லும்படியான சிறந்த அச் சமயம் இந்த நாஸ்திகக் கொள்கையை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை அந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினருக்கு நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமய நூல்களைப் பூர்ணமாகப் படித்து, சமய அறிவைப் பூர்ணமாகப் பெறுதவர்கள் இந்த அவையிலே இம்மாதிரியான சமயக் கருத்துக்குப் புறம்பான சில கொள்கைகளை எடுத்துச் சொல்வது மிகத் தவறுதல் உடையதாகும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சூன்ய வாதம் என்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே ஆஸ்திகத்திற்குப் புறம்பான கருத்துக்களையெல்லாம் நம்முடைய சமயம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்வதெல்லாம் தவறானதாக இருக்கிறது.

அதற்கு மேல், கோயில் சொத்துக்களை எலம் விடும்போது அந்த டிரஸ்டிகள், பரம்பரையாக வரக்கூடியவர்கள் என்று நாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய ட்ரஸ்டிகள், அந்தக் கோயில் சொத்துக்களை சுமார் ரூ. 500க்குப் பொது மக்களால் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று இருக்கக்கூடிய சொத்துக்களை, அவர்களுடைய யதேச்சாதிகாரத்தின் பேரிலே, ரூ. 150 என்று குறைந்த அளவுக்கு எலம் விடுவதை நாம் சிறு

7th September 1959] [Srimathi Kolanthai Ammal]

கோவில்களிலும் பெரும் கோவில்களிலும் பார்க்கிறோம். அப்படி எலம் விட்டு அவர்கள் அந்தத் தொகையைக் “கன்பர்ம்” பண்ணும்போது, அரசாங்க டிபார்ட்மென்டிலே—ரெவினயூ டிபார்ட்மென்டோ அல்லது நம்முடைய இந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு ஒரு கமிட்டியோ—அதைப் பொறுப்பேற்பது சரிதானா என்ற உண்மையை வெளிக்காட்ட வேண்டும். ட்ரஸ்டிகளுக்கே இத்தகைய பூரண அதிகாரம் கொடுப்போமேயானால், ரூ. 500 மதிப்புள்ள சொத்தை ரூ. 100, ரூ. 150-க்கு எலம் விட்டு அந்தப் பணத்தை எடுத்து கோயில் நிர்வாகம் என்று சொல்லி குறைந்த அளவு செலவுசெய்ததான் தூண்டுகிறது. அந்த முறையிலே நாம் ஒரு பாதுகாப்பு அளிப்போமானால், கோயில் பணம் பொதுவாக எல்லோருக்கும் நல்ல முறையில் பயன்படக்கூடியதாகவும், மற்ற மக்களுக்கு நில வருமானம் எந்த அளவு வருமோ அந்த அளவு கோயில் நிர்வாகத்திலும் பணம் வராளமாகக் கிடைக்கும் என்பதை நாம் உணருகிறோம். ஆகவே, அந்த மாதிரி எலம் விடும், பொருளை விற்பது, வாங்கல் இவைகளை ட்ரஸ்டிகள் முன் நின்று செய்யும்போது அதை “கன்பர்ம்” பண்ணும்போது மேலே இருக்கும் கமிஷனர் போன்றவர்கள் அதற்கு நல்ல முறையில் தீர்ப்புக் கூறவேண்டும் என்பதையும் நாம் வற்புறுத்தவேண்டும்.

அதற்கு மேல், தமிழில் அர்ச்சனை செய்யும்போது ஏதோ அமைச்சர்களுக்கோ மற்றவர்களுக்கோ அருவருப்பாக இருந்தது, அதை அவர்கள் விரும்பவில்லை என்றெல்லாம் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் “தமிழிலேயும் அர்ச்சனை செய்யப்படும்” என்று கோயில்களிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. நாம் போய் விரும்புவோமானால், எப்படி சமஸ்கிருதத்திலே அர்ச்சனை செய்வது பழக்கமாக இருந்ததோ அந்த முறையிலே தமிழில் அர்ச்சனை செய்வதும் சாதாரணப் பழக்கமாகப் போய்விட்டது. அந்த முறையிலே, கோயிலுக்குச் செல்கிற அங்கத்தினர்கள், தமிழிலே அர்ச்சனை செய்யவேண்டுமென்று பூரண விருப்பத்தைத் தெரிவித்தால், எல்லாக் கோவில்களிலும் தமிழில் அர்ச்சனை செய்வதற்கேற்ற சந்தர்ப்பம் இப்பொழுது இருக்கிறது. அந்த விருப்பத்திற்கு சட்டசபையிலே உள்ளவர்களோ, அமைச்சர்களோ எதிர்ப்பாக இருப்பார்களானால், அது சட்டமாக வந்திருக்காது. ஆகவே, பெரும் கோயில்களிலும் சிறிய கோயில்களிலும் தமிழிலே அர்ச்சனை செய்யப்படுகிறது.

அர்ச்சனை செய்கின்றவர்கள் ஆதித் திராவிடர்களாக இருக்கவேண்டும், அவர்களுக்கும் தகுந்த இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற அபிப்பிராயமும் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஏற்கெனவே பல கோவில்களிலே ஆதி திராவிடர்கள் ட்ரஸ்டிகளாகவும், அர்ச்சகர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் போகும்போது பார்க்கிறோம். போகின்றவர்கள் தாங்களே பூசைகள் செய்து கொள்ளுகின்ற சந்தர்ப்பம் எல்லாம் எங்கள் ஜில்லாவிலே இருக்கும் பல கோவில்களிலே அளிக்கப்படுகிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே, பல்லடம் தாலுகாவிலே, யார் யார் போகின்றார்களோ அவர்களே அர்ச்சனை செய்துகொள்ளக்கூடிய, மிகவும் போற்றத் தகுந்த ஒரு முறை இருக்கிறது. நாம் போகின்றவர்கள் நல்ல நோக்கத்தோடு போவோமானால் நாமே அர்ச்சனை செய்துகொள்ளலாம். அதற்குக் கடவுளோ, ட்ரஸ்டிகளோ, அரசாங்கமோ, மந்திரிகளோ குறுக்கே நிற்பது இல்லை என்பதை அந்தக் கோயில்களெல்லாம் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அந்த முறையிலேதான் இன்று இந்து மத அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதாவானது கோயில்களின் நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே நடப்பதற்கும், நல்ல கோட்பாடுகள், ஆன்மிகக் கருத்துக்கள் நாட்டிலே நிலவுவதற்கும் கோயில்களில் இருக்கும்படியான சொத்துக்களெல்லாம் நல்ல முறையிலே மக்களுக்குப் பயன்படுவதற்கும் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதனை நடைமுறையிலே பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு நல்ல ஒத்துழைப்பை நாம் கொடுப்போமானால், இது ஒரு நல்ல சட்டமாகும். இந்தச் சட்டம் மிக அவசியம், அவசியமாகக் கொண்டுவரவேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக்கொண்டே என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[7th September 1959]

*SRI A. VEDARATHNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது ஆலோசனையில் இருக்கும் இந்தத் தரும பரிபாலன திருத்த மசோதாவை நான் முழுமனதோடு வாழைற்பதோடு அதைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இதற்குமுன் கனம் கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் பெரியபொது, இப்பொழுது இருக்கும் எரியாக் கமிட்டியிலுள்ள குறைபாடுகளை யெல்லாம் மிக அழகாக, நல்ல அனுபவபூர்வமாக எடுத்துக் கூறினார்கள்.

9-30.
a.m.

எரியாக் கமிட்டிகளுக்கு அசிட்டெண்டு கமிஷனர் தலைமை தாங்கி அந்தக் கூட்டங்களை நடத்த வேண்டும் என்று இது வரையில் இருந்தது. இனி இந்தச் சட்டப்பிரகாயம் அந்தப் பொறுப்பை உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் ஏற்கப் போகிறார்கள். அவர்கள் அந்தக் கூட்டங்களுக்கு வெறும் தலைவராக இருந்தால் பயன் இல்லை. அந்த அந்த ஆலயங்களிலே அந்த அந்த ஆண்டு வசூல் ஆக வேண்டிய குத்தகை வருமானம் வசூல் ஆயிற்று இல்லையா என்கிற கணக்கு நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வசூல் வசூல் வருகிறது. அது வரையில் அந்தக் கணக்கு அந்தக் கூட்டத்திற்கு வருவது இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். சட்டம் செய்கின்ற காலத்தில் அந்த அந்த ஆண்டு வசூல் ஆகவேண்டிய குத்தகைகள் அந்த அந்த ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாகவே பாக்கிகள் இல்லாமல் வசூல் செய்வதற்கு ஏற்ற மார்க்கங்கள் இந்தச் சட்டத்தில் செய்யப்படவேண்டும்.

மேலும் டிரஸ்டிகளுடைய காலம் பூர்த்தியாகிவிட்டால், மறுபடியும் அந்த ஊரில் உள்ளவர் வேறு யாராவது விண்ணப்பம் போட்டாலன்றி அவ்விஷயத்தை அந்தச் சபையினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது இல்லை. பதவிக் காலம் முடிந்தவர்களே தொடர்ந்து பதவி வகித்து வருகிறார்கள் என்று கூறப்பட்டது முற்றிலும் உண்மை. ஆகவே இனி பதவிக் காலம் முடிவதற்குச் சில மாதங்கள் முன்பாகவே, இன்ன அங்கத்தினருடைய பதவிக் காலம் இன்ன தேதியோடு முடிவடைகிறது, அந்தக் காலி ஸ்தானத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு விண்ணப்பங்கள் போடுபவர்கள் போடலாம் என்பதாகப் போதிய விளம்பரங்கள் எல்லாம் செய்து விண்ணப்பங்கள் வந்தவுடன் சட்டப்படி பரிசீலனை செய்து நக்கவார்களை டிரஸ்டியாக நியமிப்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் வகை செய்யப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கிற விஷயத்தைப்பற்றி எனக்கு முன்பும் பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த நிர்வாக அதிகாரிகளிலும் பலர் அரசாங்கத்திடம் முறையிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குமுன் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது, இது சம்பந்தப்பட்ட திருத்த மசோதா வருகிற காலத்தில் இதைக் குறிப்பிடலாம் என்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இன்றைக்கு அந்த நிர்வாக அதிகாரி பதவியில் இருந்து ரிடையர் ஆனால் அவருக்குப் பென்ஷன் கிடையாது. அதுவும் 10 ஆண்டுகளுக்குள் ரிடையர் ஆகிறவர்களுக்குக் கிடையாது என்று இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. இது மிகவும் ஆலோசனைக் குரிய விஷயம். அவர்களுக்குப் பத்து ஆண்டு காலம் வரையில் எந்த விதமான பென்ஷனோ, கிராசுடியோ கொடுப்பதற்கு நியாயம் இல்லை யென்று அமைச்சர் அவர்கள்கூட கருதமாட்டார்கள். பென்ஷன் கொடுப்பதற்குச் சட்டபூர்வமாக வழியில்லையானாலும் வேறு ஏதேனும் வகையிலாவது உதவி கொடுக்கவேண்டியது அவசியம். ஆகையால் இந்தப் பத்து ஆண்டுகள் வரையில் கிராசுடியாவது அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்னொன்று. இருபதாயிரம் ரூபாய் வருமானத்திற்குக் குறைந்த ஆலயத்திற்கு எல்லாம் டிரஸ்டிகளை நியமனம் செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தை எரியாக் கமிட்டிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இருபதாயிரத்திற்கு மேல் லட்சக்கணக்கான வருமானம் வரக்கூடிய ஆலயங்களுக்கு டிரஸ்டிகளை

7th September 1959] [Sri A. Vedarathnam]

நியமிக்கும் அதிகாரத்தை எரியாக் கமிட்டியிடத்தில் கொடுக்காமல், டெபுடி கமிஷனரோ டிரஸ்டிகளை நியமிப்பார் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கும் படியான விஷயத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு கிராம சேவக் நியமனத்திற்குக் கூட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி நியமனம் செய்து வருகின்ற நம் அரசாங்கம், இருபதாயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் வரும்படியான கோவில்களுக்கு எரியாக் கமிட்டி மூலமாக டிரஸ்டிகளை நியமனம் செய்வது என்று ஏற்படுத்தியிருக்கும்போதும், இருபதாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஆலயங்களுக்கு டெபுடி கமிஷனர் அவர்களே டிரஸ்டிகளை நியமனம் செய்யலாம் என்று வைத்திருப்பதானது உচিতமானதுதானா நியாயமானது தானா என்கிற விஷயத்தைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தீர ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு நான்கைந்து பேர் சேர்ந்த கமிட்டியினால் நியமனம் செய்யப்படுவது என்றால் குறை சொல்வதற்கு இடமே இருக்காது. ஒருவர் மனதிற்குப் படாத விஷயத்தை மற்றொருவர் எடுத்துக் காட்டி நியாயம் நிலவுவதற்கு அதிக சாத்தியக் கூறு உண்டு என்பதை நினைப்பூட்டி, இருபதாயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வருமானம் உள்ள ஆலயங்களுக்கு டிரஸ்டிகளை நியமிக்கவேண்டிய பொறுப்பையும் எரியாக் கமிட்டிக்குக் கொடுப்பதே நியாயம் அல்லாது, டெபுடி கமிஷனர் பார்த்து ஏகதேசத்தில் அந்த நியமனங்களை செய்வது என்பது உசிதமாகாது. நியாயமும் ஆகாது என்கிற விஷயத்தை நான் நினைப்பூட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே சமயத்தில் சொத்து விற்பனைபற்றி ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் மிகவும் பயப்படத் தகுந்த முறையில், உதாரணத்தையும் எடுத்துச் சொல்லி விளக்கிக் காட்டினார்கள். எண்ணாயிரம் ரூபாய் பெறுமானம் உடைய சொத்தை எண்ணூறு ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள் என்பதற்குச் சில குறிப்போடு எடுத்துக் காட்டி அந்த தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு, நூற்றுக் கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முன்னால் சாஸ்வதமான தர்மம் செய்யவேண்டும், இந்த சொத்தைக் கொண்டு இன்ன காரியம் செய்து வரவேண்டும் என்று தானம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரியாக ஒரு நிலையான தர்மம் இந்த நாட்டில் நடந்துகொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காக எழுதி வைக்கப்பட்ட சொத்துக்களை இன்று பராதீனம் செய்வது, மாற்றி விடுவது என்று சொன்னால் இந்தப் பிரச்சினையை புனராலோசனை செய்யவேண்டும் என்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முகலாயர்கள் காலத்தில்கூட இங்கே உள்ள கோவில்களை எல்லாம் இடித்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் சொத்துக்களை ஒன்றும் செய்துவிடவில்லை. பராதீனப்படுத்த நினைக்கவில்லை. அப்படி இருப்பதை நம் காலத்தில் பராதீனப்படுத்துவது, விற்பனை செய்வது என்பது நியாயமானதுதானா, சரியானதுதானா என்கிற விஷயத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்தச் சொத்துக்களை எழுதிவைத்த டோனர்கள் அந்தக் காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்களோ அந்தக் காரியத்திற்கு மாறாக, வேறுவிதமாகச் செய்வது சரியா என்பதைத் தீர்க்காலோசனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தச் சொத்துகளினால் அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிக வருமானம் வரக்கூடிய வகையில் அதிகக் குத்தகைக்கு விடலாம், நிரந்தரமான நீண்டகால குத்தகைக்கு விடலாம். ஆனால் அந்தச் சொத்துக்களை மட்டும் பராதீனம் செய்வது என்பது நியாயம் இல்லாதது. அதனால் ஏற்படுகிற அநீதிகள் என்னவென்று பார்க்கவேண்டும். குறிப்பாக சமீப காலத்தில் பராதீனம் செய்வது என்கிற கொள்கை கடைப்பிடிக்க ஆரம்பித்த பிறகு எங்கள் மாவட்டத்திலேயே நீரே என்கிற கிராமத்தில் ஒரு ஆலயம் இருக்கிறது. அதைச் சுற்றிச் சூழ இருந்த கோவில் நிலங்கள் எல்லாம் விற்கப்பட்டு பிற மதத்தவர்கள் கைக்கு மாறி இருக்கிறது. இன்றையதினம் அந்தக் கோவிலில் அர்ச்சனை செய்கிறவருக்குக்கூட அந்தக் கிராமத்தில் தங்குவதற்கு இடம் இல்லை. பக்கத்துக் கிராமத்தில் இருந்து வந்து போகிறார். இந்த மாதிரியான சூழ்நிலை இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் அன்றையதினம் ஆலயத்திற்கு அருகிலேயே கோவில் சிப்பந்திகள் தங்கி

[Sri A. Vedarathnam] [7th September 1959]

பணி செய்வதற்கு நிலங்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டது. இந்துக்கள் அல்லாதவர்கள் இன்றையதினம் அந்தக் கோவிலைச் சுற்றி குடியேற விடும்போது எத்தகைய சூழ்நிலையை அதற்கு விளைவிக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். ஆகவே தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு என்று கொடுக்கப் பட்ட நிலங்களை விற்காமல், வேறு நல்ல முறையில் எப்படி எப்படி எல்லாம் அந்த ஆலயத்திற்கு லாபம் வரக்கூடிய முறையில் அந்தச் சொத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு பணியாற்ற முடியுமோ அதைச் சட்டத்தின் வாயிலாகச் செய்வதற்கு வகை செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொன்று. இந்தச் சட்டத்தில் ஆலயங்களில் உபரியாக இருக்கும்படியான சொத்துக்களை வேறு தர்ம காரியங்களுக்கு உபயோகப் படுத்தவேண்டும் என்ற ஒரு பிரிவுப் இருக்கிறது. இது போற்றத்தக்க விஷயம். ஆயினும் போனர் வில் படி என்ன காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக அந்த நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தக் காரியத்திற்குச் செலவிடாமல், வேறு காரியத்திற்குச் செலவிடுவது என்றால் அது சரியானதுதான் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பள்ளிக்கூடங்கள், அனாதை ஆசிரமங்கள் இவற்றை நடத்துவதற்கு அந்தப் பணத்தை செலவு செய்வது வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தாலும்கூட அந்தப் பணிகளை எல்லாம் செய்வதற்குக் கட்டப்பட்டிருப்பது அரசாங்கம். இவைகளை எல்லாம் நடத்துவதற்கு கோவில் சொத்துக்களை நாம் ஏன் செலவு செய்யக்கூடாது, சிறந்தவர்கள் இந்தப் பணிகளைச் செய்யவில்லையா என்று கேட்கலாம். அவர்கள் செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் நோக்கம் வேறு. பிற மதத்தவர்களை எல்லாம் அவர்கள் தங்கள் மதத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக இப்படிப் பல பொதுப்பணிகளைச் செய்வதன் மூலம் மக்களைக் கவர்கிறார்கள். மதமாற்றம் செய்வது என்பதே நமக்கு வழக்கமில்லை. அவர்களுடைய முக்கிய நோக்கம் மதமாற்றம் வேண்டுமென்பதுதான். அதற்காக என்னவெல்லாமோ போதனை செய்கின்றார்கள். ஆனால் இந்து மதத்திலுள்ளவர்கள் மதமாற்றம் செய்யக்கூடாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ரோமிலிருந்தோ அல்லது அரேபியாவிலிருந்தோ இங்கு வந்திருப்பவர்களை நாம் மத மாற்றம் செய்யாத போதிலும் ஹிந்துவாக இருந்து மதமாற்றம் செய்து கொண்டு பிற மதங்களுக்குப் போனவர்கள் திரும்பியும் இந்து மதத் திற்கு வர விரும்பினால் அதற்குத் தடை இல்லாத அளவில் இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கவேண்டும். அதல்லாமல் இந்தச் சொத்திலிருந்து பணத்தை எடுத்து ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் அனாதை ஆலயங்களுக்கும் செலவு செய்வது என்று சொன்னால், அது நியாயமாக இருக்க முடியுமா என்பதைச் சட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். மற்ற மதங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுடைய மத சொத்திலிருந்து மட்டும் நிதியை எடுத்து இம்மாதிரி யான பள்ளிகளையும், அனாதையாலயங்களையும் நடத்த வில்லை. பெரும் அளவில் அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய உதவி நிதியைக்கொண்டுதான் நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்கள் அதிகமாக அனாதையாலயங்களை எல்லாம் நடத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால், அவ்விதமாக நடத்துப்படுகின்ற அனாதையாலயங்கள், பள்ளிகள் எல்லாம் அவர்களுடைய மதச் சொத்துக் களில் இருந்து அல்ல, அரசாங்கப் பணத்திலிருந்தும் நடத்துகிறார்கள் என்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நினைவுபடுத்திக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் அரசாங்கத்தினுடைய நிதியை இந்த மதத்திலுள்ளவர்களும் பெற்று இம்மாதிரியான அனாதையாலயங்கள் நடத்துவதில் எந்த விதமான தவ றும் இருக்க முடியாது. ஆனால் எந்த நோக்கத்திற்காக எந்த தர்ம காரியங்களுக்காக முன்னோர்கள், சொத்துக்களை கொடுத்தார்களோ, அந்த நோக்கத்திற்காக அந்த சொத்துக்களிலுள்ள வருமானம் பயன்படுத்த வேண்டும். சைவ சித்தாந்தங்களையும், வைஷ்ணவ சித்தாந்தங்களையும் பாப்புவதற்காகத்தான் நமது முன்னோர்கள் இந்த சொத்துக்களை விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதை வைத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால், இந்தக் கொள்கை பரவுவதற்கு வேண்டிய அளவில் இந்தச் சொத்துக்களை உபயோகப்

7th September 1959] [Sri A. Vedarathnam]

படுத்துவதற்கு நாம் வழிசெய்தாக வேண்டும். அதல்லாமல் மற்ற மத ஸ்தாபனங்கள் அனாதையாலயங்களை எல்லாம் நடத்துகின்றன என்கின்ற காரணத்திற்காக நாமும் அதைப் போல் எண்ணி

SRI S. LAZAR : ஸார். பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், அடிக்கடி இந்த சபையில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதும் அதே முறையில் பேசினார்கள். இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களை மதமாற்றவேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காகவே மற்ற மதத்தினர்கள் ஆசபத்திரிகளையும், பள்ளிகளையும் நடத்துகிறார்கள் தவிர வேறு ஒன்றுக்கும் அல்ல என்ற முறையில் பேசினார்கள். இவ்விதம் மற்ற மதத்தினர்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டுப் பேசும்போது, மற்ற மதத்தைச் சார்ந்திருக்கிறவர்களுடைய மனம் புண்படும்படியான நிலைமை ஏற்படுகின்றது. நமது காணஸ்டிடியூஷன் படியும், இந்தச் சபையின் விதி களின்படியும் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தைச் சார்ந்தவர்களையும் அவர்கள் என்று அமைந்திருக்கின்றாடியால், கனம் அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் இவ்வாறு பேசுகின்ற நிலைமையை மாற்றுவதற்கு கனம் சபைத் தலைவர் அவர்கள் கவனிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகின்ற முறையில் கனம் அங்கத்தினர் வேதரத்தினம் பின்னை அவர்கள் ஒன்றும் பேச வில்லை என்று நினைக்கிறேன். அவர் பொதுவாக சொல்லுகின்றார்கள், அதே முறையில் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ லாசர் பேசுகின்றபோது பதில் சொல்லலாம்.

I want to make it clear that the Speaker has no decision to give with regard to the advantages or disadvantages of any religion nor he can give any opinion as to which religion is right or wrong. I am here to enforce the observance of decorum in this House. If any Member objects that the speech is derogatory to the dignity of this House, then I come in. Otherwise, I do not.

SRI S. LAZAR : Exactly this was what I was raising in my point of order. The Member was referring to a particular religion and therefore it wounds the susceptibilities of Members of that religion. This is absolutely unconstitutional and against the provisions of the rules, and that is exactly what I wanted to point out here. Not that he cannot have opinion about his own religion, to which I have absolutely no objection. To speak so as to wound the feelings of Members of other religions in this House, is highly objectionable.

MR. SPEAKER : In the course of the speech of Sri A. Vedarathnam Pillai, I did not hear him refer to any particular religion. If he has made any particular reference either to Hinduism or to Mohammedanism or even to Zoroastrianism, then I can object. He made only a general remark. If the hon. Member thinks that it applies to his religion, I am not responsible for it. A Member is within bounds when he makes general remarks. The hon. Member cannot question my ruling.

SRI S. LAZAR : I beg to differ, Sir.

MR. SPEAKER : The hon. Member may differ. But he has got to obey my ruling and he can speak when his turn comes.

[7th September 1959]

SRI A. VEDARATHNAM: கனம் மாநாயகர் அவர்களே, நான் தங்களுடைய தீர்ப்பை மனமார விரும்புகிறேன்....

MR. SPEAKER: அப்படி நான் சொன்னேன் என்பதை வைத்துக் கொண்டு கனம் அங்கத்தினர் எல்லா மதங்களையும் திட்ட ஆரம்பித்து விடக்கூடாது.

SRI A. VEDARATHNAM: நான் எந்த சமயத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலை என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் பொதுவாகத் தான் குறிப்பிட்டேன். மற்ற மத ஸ்தாபனங்கள் பல காரியங்கள் சில குறிக்கோள்களை நடைபிடிக்கின்றன. ஆனால் இந்த மதத்தைப் பொறுத்த வரையில் இதில் இந்த குறிக்கோள்களுக்காக சொத்துக்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்த குறிக்கோள்களுக்கு மட்டும் செலவு செய்வதற்குரிய வழி வகை இந்த மசோதாவில் இல்லை என்றுதான் குறிப்பிட்டேனே தவிர எந்த மதத்தினரையும் தாக்கவேண்டும் என்ற கருத்தோடு நான் எதையும் குறிப்பிடவில்லை. இப்போது இருக்கின்ற முறையில் பார்த்தால் இந்தச் சொத்துக்களை எல்லாம் எடுத்து வேறு பல காரியங்களுக்கும் பயன் படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதே முறையில் இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்படுமானால், இதில் நன்கொடை கொடுத்தவர்கள் எந்த நோக்கத்திற்காக கொடுத்திருக்கிறார்களோ, அந்த காரியங்கள் எல்லாம், அந்த நோக்கங்கள் எல்லாம் ஈடேறும் வண்ணம் காரியங்களை நடத்துவதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கவேண்டும். சைவ சித்தாந்தத்தையும், வைஷ்ணவ சித்தாந்தத்தையும் போதித்துக்கொடுக்கின்ற அளவில் ஆஸ்பத்திரிகளானாலும் சரி, பள்ளிகளானாலும் சரி அங்கெல்லாம் அதற்கு இடமிருக்கவேண்டும். இப்போது செக்குலர் ஸ்டேட் என்ற முறையில் அரசாங்க பள்ளிகளில் மட்டும் மத போதனை கூடாது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் பள்ளிகளில்தான் இம்மாதிரி இருக்கிறதே தவிர, இதர மதத்தினர் நடத்துகின்ற பள்ளிகளில் எல்லாம் மத போதனை நடத்தப்படாமல் இல்லை என்பதை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே இந்த அற நிலைய பாதுகாப்புக் காக மசோதா கொண்டுவரப்படும் இந்த நேரத்தில், மத போதனைகளை எல்லாம், மற்ற மதங்களில் எல்லாம் எவ்வாறு நடத்துகின்றார்களோ அதே முறையில் இந்து மதத்திலும் நடத்துவதற்கு, அதாவது சைவ சித்தாந்தம், வைஷ்ணவ சித்தாந்தம், விவரிஷ்டாத்தவாதம் முதலிய வற்றை எல்லாம் சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு, ஆசுபத்திரியாக இருந்தாலும் சரி, பள்ளிகளாக இருந்தாலும் சரி, அதில் இடமிருக்கவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்து பார்த்து அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM: சபைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நாம் எல்லாம் முன்பு, எல்லோரும் கோயில்களில் சென்று பார்க்க முடியாத நிலை இருந்தது. சுதந்திரம் வந்ததின் பின்னால்தான் ஆலயப் பிரவேசம் வந்தது என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்வோம். ஆலயப் பிரவேசம் வந்ததின் பின்னால் எல்லோரும் தொழுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. அங்கே என்ன நடக்கிறது என்பதை தெரிந்து கொண்டார்கள். மக்களுடைய சொத்து எந்த விதத்தில் எல்லாம் சேர்க்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மக்கள் எல்லோரும் தெரிந்து கொண்டார்கள். அதன் பின்னால் கோவில்களில் இருக்கின்ற சொத்துக்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவதற்காக முன்னால் இருந்த சட்டத்தை திருத்தி அமைத்து இப்போது நல்ல முறையில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கோவில் நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் எவ்வளவோ நிலங்கள் ஆங்காங்கே இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களை எல்லாம் பலர் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் தனக்கு கீழே சில குத்தகைக் கொடுத்துக்கொண்டு

7th September 1959] [Sri M. K. Somasundaram]

அதாவது தான் வாங்கியிருக்கிற தொகைக்கு மேலாக கீழ் குத்தகைக்கு கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவ்விதம் இடைமீலுள்ளவர்கள் பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை தடுத்து நேரடியாக பயிர் செய்பவர்களுக்கு மட்டும் கொடுப்பதற்காகவே வழியைக் செய்யவேண்டும். இந்த நிலங்களில் யார் பாடுபட்டு வேலை செய்கிறார்களோ அவர்கள் மட்டும் தான் பயிர் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கவேண்டும். மேலும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் இவைகளை எல்லாம் மேற்பார்வையிடுவதற்கு கமிட்டிகள் நியமிக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கமிட்டிகளில் நல்ல முறையில் செயல்படக்கூடியவர்களை நியமிக்கவேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக இவ்விதம் அமைக்கக்கூடிய கமிட்டிகளில் ஒவ்வொரு கமிட்டியிலும் அரிஜனங்களில் ஒருவரை கண்டிப்பாக நியமிக்க வேண்டும் என்கிற முறையில் அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும். சில இடங்களில் அப்படி இருந்தும் கூட ஹரிஜன மெம்பர்களைச் சேர்ப்பதற்குக்கூட இடம் கொடுக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஐயுறுகிறார்கள் இருக்கும் இடங்களில் இந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு என்ன வருமானம் வருகிறது என்பதைத் தெரிவிக்கக்கூட சந்தர்ப்பம் இல்லை. எத்தனையோ சத்திரங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுடைய சொத்துக்கள் நல்லபடி பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றனவா என்று கவனித்துவா ஒரு கமிட்டி அமைக்க வேண்டும். அவைகளில் என்ன நடக்கிறது என்பதைத் தெரியவில்லை. குறிப்பாக அங்கே சென்று பார்த்தவர்கள் இதை நான்கு அறிவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இன்று அங்கே எரியாக கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் இடைஞ்சல்கள் செய்து வருகின்றன. அவைகளை நல்ல முறையில் பராமரிக்க கமிஷனர்களையும் மற்ற கருத்தாளர்களையும் நியமிக்க வேண்டும். கணக்குகள் வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனையும் இருக்க வேண்டும். இப்போது வந்துள்ள மசோதாவில் அதையும் குறிப்பிட்டுப் பகுப்பறிச்சந்தோஷப்படுகிறேன். கணக்குகள் உடனுக்குடன் எழுதப்பட வேண்டும். இதில் தவறுகள் இருக்கக்கூடாது என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

கோயில் பணத்தை யெல்லாம் நல்ல முறையில் செலவழிக்க வேண்டும். இத்தகைய ஸ்தாபனங்களின் பணத்தை மற்ற மதத்தினர் எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். குறிப்பாக, கிருஸ்தவ மதத்தினர் இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு மக்களுக்குப் பெரிதும் சேவை செய்துவருவதை நாம் பாராட்டத்தான் வேண்டும். அவர்கள் நல்ல விதத்தில் பணம் வசூலித்து, கணக்கு வைத்துக்கொண்டு, அதைப் பயன்படுத்தி மாணவ விடுதிகளை ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். இத்தகைய ஸ்தாபனங்களை அவர்கள் இவ்வாறு ஏற்படுத்தி வருவதுடன் மட்டுமன்றி அதே சமயத்தில் தங்கள் கருத்தையும் மதத்தையும் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள் நம் சமூகத்தவர் அதாவது ஹிந்து மதத்தவர் இந்த ஸ்தாபனங்களின் பணத்தை நல்ல முறையில் செலவழிப்பதுடன் இல்லாமல் மதத்தையும் பிரசாரம் செய்ய அதைப் பயன்படுத்த முன்வராததுபற்றி நான் வருத்தப்படுகிறேன். ஆங்காங்கே குருக்களும் மற்றவர்களும் இந்தப் பிரச்சாரத்தைச் செய்யலாம். அவர்கள் அவ்வாறு பிரசாரம் செய்வதில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஸ்தாபனங்களின் பணத்தை நல்ல முறையில் செலவழித்து ஹிந்து மதத்தின் தன்மையை பிறர் அறியச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக திருச்செந்தூரில் கோவிலுக்கு வருமானம் அதிகமாக இருக்கிறது அங்கே ஜில்லா போர்டால் நடத்தப்படும் பள்ளியை நடத்தும் பொறுப்பை இந்த தேவஸ்தானம் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால் ஜில்லா போர்டின் பணத்தில் மற்றொரு பள்ளியை அமைத்திருக்கலாம். இப்பேர்ப்பட்ட பெரிய தேவஸ்தானங்கள் இத்தகைய நல்ல பணிகளை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சில இடங்களில் படித்த ஹரிஜனங்கள் எக்ஸ்க்யூடிவ் ஆபீசர் வேலைக்கு மனுப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த உத்தியோகத்திற்கு கொடுக்க அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். கொண்டு

[Sri M. K. Somasundaram] [7th September 1959]

கனில் எக்ஸ்கியூட்டிவ் ஆபீசர், கிளார்க்குகள் ஆகிய உத்தியோகங்களுக்கு ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக நியமிக்கப்படும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக கோயில்களில் பணத்தை நல்ல முறையில் செலவழிக்க வேண்டும் என்றும் அதைக் கண்காணிக்க கமிட்டி நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டி குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களை இப்பொழுது வெளியேற்றும்படி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் குடியிருக்கும்படி நடவடிக்கை ஜாரி செய்து கொடுக்கவேண்டும். கோவிலுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் ரோடு போடுவதற்கும் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அந்த தடையை நீக்கி ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய நல்ல காரியங்களை உடனடியாக செய்ய வேண்டும், என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்த கனம் அமைச்சருக்கு நன்றி தெரிவித்து என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இதில் பேசுவதற்கு 18 அங்கத்தினர்கள் என்னிடம் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் 3½ மணி நேரம்தான் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 10 நிமிஷத்திற்குள் பேச வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் நிறைய அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டுமென்று பெயர் கொடுத்தால் இந்த அவகாசத்தை ஐந்து நிமிஷமாகக் குறைக்க வேண்டியிருக்கும்.

SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, this Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill is a comprehensive piece of legislation, and it is being brought forward with a view to rectify some of the defects that were found in the actual working of the original Act. On the other hand, it is also brought forward with a view to put an end to the misuse of funds belonging to the Hindu temples and Hindu religious institutions. Sir, with a view to put an end to the gross misuse of the funds belonging to the temples and religious institutions, the Bill seeks to give more powers to the officials who are made Government servants under this Bill. In the original Act, we find that more powers were vested in the area committee members and the executive officers. But in this new legislation that is being brought forward, more powers are concentrated in the hands of the Government officials. And there is a tacit assumption—I do not know what is the basis for this assumption—that Government officials will be free from the defects that were found in the non-officials under the original Act. Sir, the Government officials, I am sure, will not rise above the misunderstanding that is usually prevalent in our State. In officialdom under the present set-up, we find complaints and reports that there is corruption, favouritism and nepotism flourishing, and growing rampant at all levels. If this Bill vests these Government officials with more powers, I am afraid that they may not be equal to the task, and will not vindicate themselves in a manner that will be free from suspicion in the minds of the public. Therefore, Sir, I only appeal to the Hon. Minister who is in charge of this Bill, to see to it that he amends the provisions of the Bill in such a way as to minimise the powers of the Government officials and to increase the powers of the non-officials.

7th September 1959] [Sri M. Jagannathan]

Sir, clause 86 of the Bill provides that at least twenty-five per cent of the net surplus of incomes belonging to the temples must be provided in the budget for the purpose of repair and renovation of the buildings belonging to the Hindu temples and Hindu religious institutions. I should say that this percentage is rather a small one. I would plead that this percentage is almost doubled. It must be made fifty per cent instead of twenty-five, and the funds allotted thereby should be utilised not only for the purpose of repairs and renovations of buildings but also for remodelling the building inside the temples with a view to provide more facilities and more comforts to the worshipping public. Sir, I am not making these remarks with a view to disparage the Hindu temples. We all know that Hindu temples are standing monuments of ancient architecture, and that these Hindu temples attract even foreigners who come to our land as tourists, and they admire the Hindu temples for the beautiful architecture that they possess.

(Sri A. Govindasamy in the Chair.)

But unfortunately from the point of view of ideal places of worship, I should say that these temples are far from satisfactory. Take for instance a Christian Church or a Muslim Mosque. We will see that these places—the Churches and the Mosques—are ideal places of worship in the sense that they are very neat and very clean, and the seating arrangements inside a Mosque or a Church are so beautifully made that the worshipping public find it very convenient to get a seat inside these religious institutions. Calmly and quietly they offer their prayers to God and meditate upon God, whereas if we go inside a Hindu temple, we see that there is nothing but complete darkness prevailing. There is no proper ventilation, and there is no sufficient accommodation for the worshipping public. Men, women and children of all ages just enter into the temples, and hundreds and thousands of them, all at once, jostling, pushing and dashing against one another and trampling upon one another. There is just a great rush for going inside the Hindu temples. What happens? These people do not even find the places where they should go in order. They grope in the dark, as it were, and they are not able to calmly and peacefully meditate upon God. I am not making these remarks with a view to disparaging our Hindu temples and the arrangements that are found inside those temples. I am making these observations with a view to urge upon the Government that they should make some arrangement at least hereafter so that these defects could be rectified and the worshipping Hindu public are given sufficient comfort, convenience and facilities to worship God in utter calmness that should necessarily prevail inside the temples. That is why, even at the outset, I pleaded for the increase of 25 per cent provision to 50 per cent for the purpose of repairs and renovation. I do not know for what purpose the Joint Select Committee thought it proper and fit to change the original figure of 50 per cent to 25 per cent. I should like to know from the Hon. Minister in charge of the Bill, who was also the Chairman of the Joint Select Committee, why and for what reasons the figure has been reduced to 25.

[Sri M. Jagannathan] [7th September 1959]

per cent from 50 per cent. I urge the Government that they should come forward to allot more funds not only for the purpose of renovation and repairs for these temples, but also for remodelling the temples, the inside structure of the temples with a view to provide more space, accommodation, convenience and comforts to reform the conditions which obtain inside the temples.

Sir, I now wish to slightly dilate upon another important matter. When the Temple Entry Authorisation Act was passed in the year 1947, officially, the temples all over the Madras State, may I call it Tamilnad, were thrown open to the Harijans. Yes, *officially*, the temples were thrown open to the Harijans, but in actual practice, what do we see? Most of the temples in Tamilnad still remain closed against the Harijans. Though *officially*, after the Temple Entry Authorisation Act was passed, all the temples were thrown open to the Harijans, in actual practice, most of the temples do not admit Harijans. When the Harijans enter these temples, still a big hue and cry is raised against them. The heavy hand of orthodoxy comes down with the full weight of its authority and turns out the Harijans from these temples. Sir, it may be argued from the other side that in the temples found in big cities like Madras and Madurai, Harijans still find it convenient to enter these temples and offer worship inside the temple. It may be true that in big cities, the Harijans are able to enter the temples and offer worship, because their identity is not known. On the other hand, in the mufassal and rural areas, when Harijans enter the temples and their identity is also known, they are not allowed inside the temples. Some time last year—it is green in my memory, when there was a question put on the floor of this House, with regard to the appointment of trustees and executive officers in Hindu temples, I got up and asked a supplementary. But the Hon. Minister Sri M. Bhaktavatsalam, who was in charge of the portfolio, immediately jumped to his feet and with a frown in his face, replied that the mere appointment of Harijans as Executive Officers will not in any way abolish untouchability. I only thought as I still think, that he was only reflecting the caste Hindu snobbishness. I again emphasise with all the weight of my authority that the Government should come forward to give due representation to the Harijans in all the appointments that they seek to make under this Bill. (The Temporary Chairman rang the bell). With these few words, as my time is up, I finish my speech thanking you, Mr. Temporary Chairman.

* SRI K. B. S. MANI : சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரித்து அதிலே இன்னும் திருத்த வேண்டிய சில சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேனே தவிர ஏதோ பழமையை வைத்துக்கொண்டு விவாதம் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணவில்லை. இந்த மசோதா பற்றி இந்தச் சபையில் நடக்கும் விவாதத்தைப்பற்றி நினைக்கும்போது வேடிக்கையாக இருக்கிறது நல்லதைக் கொண்டு வந்தால் எதிர் கட்சிக்காரர்களிடமிருந்து எதிர்ப்பு உள்ளதைச் சொல்லப் போனால் கட்சிக்குள்ளே இருப்பவர்களிடமிருந்தே

[7th September 1959] [Sri K. B. S. Mani]

எதிர்ப்பு. சுவாமி சொத்துக்களை—கோயில் சொத்துக்களை—மக்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சர்க்கார் மட்டும் சொல்ல வில்லை. இதற்கு முன்பே, எந்தப் புராணத்தை ஆதாரமாகச் சொல்லுகிறார்களோ—எந்த இதிகாசத்தை ஆதாரமாகச் சொல்லுகிறார்களோ—அதிலேயே மக்களுக்குச் செய்யும் தொண்டே தெய்வத்திற்குச் செய்யும் தொண்டு என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மக்களுக்குச் செய்யும் தொண்டே தெய்வத்திற்குச் செய்யும் தொண்டு என்பதன் அடிப்படையில், அதையொட்டி மத ஆச்சாரியார் களெல்லாம்—சங்கராச்சாரியார் போன்றவர்கள்—குழந்தைகளைக் கடவுளுக்கு ஒப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கடவுளுக்குக் குழந்தை உள்ளம் என்று கூறி யிருக்கிறார்கள். மக்களுக்குச் செய்யும் தொண்டு அத்தனையும் தெய்வத்திற்குச் செய்வதாக அர்ப்பணமே தவிர வேறு தவறான கருத்து எதுமில்லை. சுவாமி பெயரால் இருக்கும் சொத்துக்களைக் கொண்டு மக்களுக்கு நல்ல காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், ஆஸ்திகம் போய்விட்டதே, நாஸ்திகம் வந்து விட்டதே, இதனால் இந்த அமைச்சர் போய்விட்டதே, நான்விரும்பும் என்று எச்சரிக்கிறார்கள் சிலர். இப்படி ரவையே வீழ்ந்து போய்விட்டது என்று எச்சரிக்கிறார்கள் சிலர். இப்படி எச்சரிக்கக்கூடியவர்கள் எப்படி வாழ்கிறார்கள் என்றால், அதை இங்கே கொஞ்சம் சித்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன், அத்தனை பேரும் மடங்களை அண்டி வாழக் கூடியவர்கள். ஒரு சிலர் பல மடங்களை நம்பி வாழக்கூடியவர்கள். மற்றும் சிலர் பழம்கோயில்களை நம்பி வாழக் கூடியவர்கள். இந்தக் கோயில்களுக்கெல்லாம் இவ்வளவு சொத்து எப்படி வந்தது என்று அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கட்டும். யாரோ பிள்ளை யில்லாதவர்கள், குஷ்டரோகியாக இருந்தவர்கள், வாரிசு இல்லாதவர்கள் எழுதி வைத்தது. அவர்களுடைய கருத்துப்படி என்னென்ன காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்ற பட்டியல் ஏதாவது காண்பிக்க முடியுமா என்று கேட்கிறேன். தடி எடுத்தவன் தண்டக்காரன் என்று சொல்வார்கள். பழைய காலத்தில்—ராஜாக்கள் காலத்தில்—கோயில்களில் கலைக்கு இடம் கொடுத்தார்கள். அதையொட்டித் தான் முதற் சங்கம், இடைச் சங்கம், கடைச் சங்கம் என்று சங்கங்களெல்லாம் தோன்றின. முன்பு கோயில் களெல்லாம் கலைகளுக்கும், கல்விக்கும் இருப்பிடமாக இருந்து வந்தன. ஆனால் இன்றைய தினம் கலையும் கல்வியும் முதலாளிகளை வளர்க்கும் துறைகளாக இருக்கின்றன. கலையின் பேரால் சினிமாக்காரர்கள் கொள்ளை யடிக்கிறார்கள். கலையின் பேரால் நாடகக்காரர்கள் கொள்ளையடிக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் முதலாளிகளாகி வருகிறார்கள். கல்வி ஸ்தா கள். அவர்களெல்லாம் முதலாளிகளாகி வருகிறார்கள். கல்வி ஸ்தா பனங்கள் என்ற பெயரால் 2,000 ஏக்கர், 3,000 ஏக்கர் அல்லது 500 ஏக்கர், 400 ஏக்கர் என்று ஒதுக்கி பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம், கலா சாலை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று சர்க்கார் கொண்டு வரப் போகும் லாண்ட் வீலிங்விருந்து தப்பிவித்துக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்துகொள் கிறார்கள். ஆகையால் கலையும் கல்வியும் முதலாளிகளை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் யோசித்து கோயில் சொத்துக்களை மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படும்படி, கல்வி வசதிகள் செய்ய, வைத்திய வசதிகள் செய்ய, தொழில் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்க உபயோகிக்க வேண்டு மென்று சொன்னால், அதற்காக ஒரு மசோதா கொண்டு வந்தால் ஆஸ்திகம் போய் விட்டதே, பழமை போய் விட்டதே என்று அங்கலாய்க் கிறார்கள் பல அங்கத்தினர்கள். சட்ட சபை அங்கத்தினர்களில் எத்தனை பேர்கள் நமது மூதாதையர்கள் சிண்டு வைத்திருந்தார்களே—அதாவது குடுமி—அந்த முறையில் குடுமி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மூதாதை யார்கள் அனுஷ்டானம் முதலியவைகள் செய்து கொண்டிருந்தார்களே, அதைப் போல எத்தனை பேர்கள் இன்று செய்கிறார்கள். ஹிந்து என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் முதல் பிரணவத்தையாவது சொல்ல முடியுமா? இன்றைய தினம் சாத்திரங்களைப் படித்தவர்கள் இல்லை—கேட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். கேட்டிருந்தாலும், உண்மைத் தத்துவத்தை உணர்ந்த வர்கள் இல்லை என்று சொல்லுகிறேன். “ஓம் தத் ஸத்” என்ற பிரணவத்திற்கு 16 பக்கங்கள் கொண்ட அர்த்தம் இருக்கிறது. இந்த உண்மையை மதம் அத்தனையும் இந்த ஒரு பிரணவத்திற்குள் அடை யட்டு விட்டது என்று வாதாடி வெற்றி பெற முடியும். அவ்வளவு உயர்ந்த தத்துவங்களை எல்லாம் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு முப்பத்து முக்கன்கள்

[Sri K. B. S. Mani] [7th September 1959]

தேவர்களுக்கும், 48 ஆயிரம் ரிஷிகளுக்கும், கின்னரர்கள், கிம்புருடர்கள், அஷ்ட திக்கு பாலகர்கள் முதலியோருக்கு கோயில்கள் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். யாரோ கமிஷனர் போய்விடுகிறார் என்பதற்காக அவருடைய கையால் கோயில்கள் திறக்கப்படுகின்றன. இப்படிச் செய்து விட்டால் மதத்தினுடைய சிறப்பு நிலைத்து விடாது. மதப் பிரசார சபைகள் மூலம் எந்த கிராமத்திற்காவது போய் மதத்தினுடைய நல்லதை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்களா? “வான்” இருக்கிறது. நல்ல சாப்பாடு கிடைக்கிறது. சாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு காலத்தைக் கழிக்கிறார்களே தவிர மதப் பிரசாரம் செய்வதில்லை. இதில் எல்லாம் அரசாங்கம் தலையிட்டால் “கடவுள் கோபித்துக் கொள்வார்” என்று ஒரு சில பக்தர்கள் சொன்னாலும், கடவுள் வேண்டுமானாலும் கோபித்துக் கொள்ளட்டும் என்று சொல்லி கோயில் பணத்தில் இந்த மாதிரிக் காரியங்கள் செய்ய வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மடத்தைப் பொறுத்த அளவில் அரசாங்கம் தலையிடுவது சரியல்ல என்று சொல்லுகிறார்கள். சரி என்று நான் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கு மடங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு பண்டாரச் சன்னதிகள் முதல் கமிஷனர் வரை பிள்ளைமார்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களைக் கைலாசப் பரம்பரையினர் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் அப்பன் வீட்டுச் சொத்தா மடங்களில் இருப்பதெல்லாம்? மேலும் அங்கு டிரஸ்டிகளாகவும், எக்சிக்குட்டிய் ஆபீசர்களாகவும் நியமிக்கப் படுபவர்கள் எல்லாம் அவர்களுடைய மாமன்மார்களும், மைத்துனர்களுந் தான். எத்தனை டிரஸ்டிகள் கோயிலைச் சுற்றி இருக்கிறார்கள்? இப்பொழுது இருக்கும் கோயில் பணத்திலிருந்து வைத்தியசாலைகளைக் கட்டு என்று சொன்னால், பிரசவ விடுதிகளைக் கட்டு என்று சொன்னால் கல்பாண மண்டபங்களைக் கட்டுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆண்டவனைப்பற்றி எழுதியிருக்கிற சித்தர்களும், முத்தர்களும் முட்டாள்களா? “அனாத ரட்சகன், ஆபத் பாந்தவன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆண்டவன் பெயரால் கொள்ளையடிக்க வசதிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களே தவிர மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய முன் வரவில்லை. மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் ஆண்டவன் ஒன்றும் கோபித்துக் கொள்ளமாட்டார். ஆண்டவனைப்பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்?

“படைத்தான் படைப்பெல்லாம் மனுவுக்காக
மனுவைப் படைத்தான் தன்னை வணங்க”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மனிதன் சுகபோகமாக இருப்பதற்காகப் படைக்கப்பட்டவன். அவனை வணங்குவதற்காகப் படைத்தான்.

“அறம் இல்லை, பொருள் சிறிது, காமம் மிகுதி” என்று மடாதிபதி எழுதியதாக திரு. அன்பழகன் அவர்கள் சிறிது தமாஷாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அது எதைக் காட்டுகிறது. அறத்துப்பாலை எல்லோரும் வாங்கிக் கொண்டார்கள். ஆகவே அது தீர்ந்து விட்டது. பொருட்பாலை ஒரு சிலர் வாங்கிக் கொண்டார்கள். ஆகவே, அது ஒரு சிறிய அளவு இருந்திருக்கிறது. ஆனால் காமத்துப் பாலை வாங்க யாரும் முன் வராத காரணத்தினால் அது அப்படியே தேங்கிக் கிடந்திருக்கிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. ஆனாலும் முன் காலத்தில் மடாதிபதிகள் யோகாப்பியாசம் செய்ய வேண்டும், அவர்களுக்குத் தத்துவ ஞானம் இருக்க வேண்டுமென்றெல்லாம் இருந்தது. அந்தக் காலத்தில் மடாதிபதிகள் பல்லக்கில்தான் போக வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் மடாதிபதிகள் நன்றாகச் சாப்பிட்டுவிட்டு காரிலே போகிறார்கள், ஏரோ பிளேனிலே போகிறார்கள்.

அதோடு கூட, இன்றைய தினம் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள நகைகளை ஆண்டவனுடைய கழுத்திலும் தலையிலும் சூட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நகைகளுக்கெல்லாம் கணக்கு வழக்குகள் சரியானபடி

7th September 1959] [Sri K. B. S. Mani]

இருப்பதில்லை. ஸ்ரீரங்கம் கோயிலில் தீ விபத்து ஏற்பட்டபோது எவ்வளவு நகைகள் போய்விட்டன என்பதற்குக் கணக்கே தெரியாது. ஆகவே, கோவில் நிதிகளை அரசாங்க நிதியாகவே கருதி அவைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

டிரஸ்டிகளை நியமிப்பதில் பெரிய விசேஷம் இருக்கிறது. ஹரிஜன தோழர்களை டிரஸ்டியாக நியமிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கும் டிபுடி கமிஷனர் பழைய கிசான் டீடர்களுக்கு டிரஸ்டி பதவி கொடுக்கக் கூடாது என்று எழுதுகிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அங்கு டிரஸ்டி பதவி வகித்து வருபவர் பண வசதி பெற்ற ஓயியம் வியாபாரி.

இந்த விவாதத்திலே இவ்வளவு நேரம் பேசுவதற்கு நேரம் கொடுத்த தற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. RAMALINGA PADAYACHI : தற்காலிக சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த தேவாலய திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேவாலயங்களிலே இருக்கக்கூடிய ட்ரஸ்டிகள் அந்தந்த தேவாலயங்களை நல்ல முறையில் பரிபாலிப்பதில்லை. திருநாள் நடத்துவது, பூஜை செய்வது, விளக்கு போடுவது முதலியவைகள் எல்லாம் ஒழுங்கான முறையில் செய்யப் படாமல் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் செய்து வருவது போல் கணக்கு மட்டும் காட்டுகிறார்கள். உண்மையில் இந்த மாதிரி நடந்து வருகிறது என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைச் சரிபார்க்க வரும் சூப்ர்வைசர்களும் இவைகள் எல்லாம் நடந்து வருவதாக எண்டெளமெண்ட் போர்ட்டுக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள். இதில் இருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் அந்த சூப்ர்வைசர்கள் ஏதோ தொகை வாங்கிக்கொண்டு அந்த ட்ரஸ்டிகளுக்குச் சாதகமாக ரிப்போர்ட் கொடுக்கிறார்கள். இது வழக்கமாக நடந்துகொண்டு வருகிறது. இதை எண்டெளமெண்ட் போர்டே கண்காணிக்க வேண்டுமென்பது அவ்வளவு நன்றாக இருக்காது. ஒரு ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய அவரிஸ்டண்ட் கமிஷனர் ஒவ்வொரு கோயிலிலும் சென்று பார்க்க முடியாது. இதற்குப் பதிலாக ரெலிஞ்சு அதிகாரிகள், டிபுடி கலெக்டர் போன்றவர்கள் அந்தந்தப் பகுதிகளுக்கு போகும்போது ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய கோயில்களில் இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் சரிவர நடந்து வருகிறதா என்பதைப் பார்க்கக்கூடிய அதிகாரத்தைக் கொடுக்கும் வகையில் இந்தச் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தர்மகர்த்தாக்களின் காலம் 5 ஆண்டுகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் பரம்பரையாக தர்மகர்த்தாக்களாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இடம் கிடைக்காமல் அவர்கள் அப்பீல் போடுகின்றனர். அது ஹைகோர்ட்டுக்கு சென்று அந்த தர்மகர்த்தாக்களுக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பாகி விட்டாலும் அந்தச் சொத்துக்களைப் பெற கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதற்காக ஸ்பெஷல் டிவிஷனல் மாக்ஜிஸ்ட்ரேட் டிடமும், டிபுடி கலெக்டரிடமும் முறையிட வேண்டியிருக்கிறது. அந்தச் சொத்தைப் பெறவேண்டுமென்று கலெக்டருக்கு எழுதிப் போட்டால் எந்த விதமான யதாஸ்தும் அது சம்பந்தமாகக் கிடைக்கவில்லை என்று பல நாள் கழித்துச் சொல்லுகிறார்கள். பிறகு டிபுடி கலெக்டரிடம் பெட்டிஷன் போட்டால் அங்கும் ஏதும் யதாஸ்து இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இந்த வகையில் இதற்கு 5 வருஷ காலம் ஆகி விடும். இந்த மாதிரி உள்ள கேஸ்கள் அரசாங்க நிர்வாகத்திலே இருக்கவேண்டுமென்று கருதுகிறேன். காரணம், சீக்கிரமாக அதைக் கண்டுபிடித்து உடனே செய்ய முடியாது. இதை நிர்வாகத்திலே கொடுத்து, இதைப்போன்ற கேஸ்களைச் சீக்கிரமாக முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று இருப்பது மிகவும் நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[Sri S. Ramalinga Padayachi] [7th September 1959]

நிர்வாகச் செலவு போக மீதப்படும் சொத்துக்களை தருமகர்த்தர்கள் மற்ற ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுத்தால்தான் கொடுக்கமுடியும், கமிஷனரோ சர்க்காரோ அந்தச் சொத்தைக் கொடுக்கும்படி சொல்வதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சட்டத்திலே இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். எவ்வளவோ பேர்கள் அதிகமாக இருக்கும் பணத்தை வீண் செலவு செய்கிறார்களே தவிர, நல்ல முறையிலே செலவு செய்வது கிடையாது. அந்தத் தன்மையிலே இருக்கும் சட்டத்தைத் திருத்தி, மிகுதிப்பட்ட பொருளைக் கமிஷனரோ அல்லது அரசாங்கமோ உடனடியாக அதிகாரம் எடுத்துக்கொண்டு கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்கும் ஆஸ்பத்திரி நடத்துவது போன்றவைகளுக்கும் அந்தப் பணம் உதவ வழிசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மட சொத்துக்களைக்கொண்டு சமய நூல்கள் போன்றவை வெளியிட்டாலும், முக்கியமாகச் செய்யவேண்டியதும் இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லா போன்ற இடங்களில் ஏராளமான நிலங்கள் மடங்களைச் சற்றி இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து, சர்க்கார் திட்டப்படி 60 : 40 விசீதத்திலே வசூலித்துக்கொள்ள வழி செய்ய வேண்டும். நிர்வாகச் செலவு போக, மிகுதிப்பட்ட பொருளை ஆங்காங்கே கல்வி, தொழில் ஸ்தாபனங்கள், ஏற்படுத்தி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றம் அடையும்படியான சாதிகளையெல்லாம் செய்து தரவேண்டும். அந்த வகையிலே சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சபையில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுது சிறு சிறு கோயில்களிலே இருக்கும் மான்யங்களையெல்லாம் கிராம மக்களே விற்பது வாங்குவது என்ற முறை இருக்கிறது. அந்த நிலங்களுக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு முறையைக் கையாண்டு வரி வசூலித்து வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வெவ்வேறு பகுதியாக வழங்கப்படுகிறது. அதை ஒழுங்குபடுத்தி, சர்க்கார் ரெவினியூ வரியைப்போல் சம வரியோ, இரண்டு மடங்கு வரியோ விதித்து, அதைக் கிராம முன்சீப் மூலமாக வாங்கி, ட்ரஸ்டிகளுக்குக் கொடுத்தால், கஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கும் என்று இந்தச் சபையிலே கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI P. S. SANTHANAM : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதாவையொட்டி என்னுடைய கருத்தினைச் சொல்லப் பிரியம் உடையவனாக இருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த அங்கத்தினர் என்ற முறையிலே நான் பேசுகின்றேன். சிலர் ஏதோ நினைக்கலாம். ஆண்டவன் பேரிலே நம்பிக்கை இல்லை, கடவுளை தூஷிக்கக்கூடியவர்கள் என்ற எண்ணத்தைக்கொண்டு சிலர் நகையாடக்கூடும். இருப்பினும் நான் மசோதாவில் இருக்கும் சிறிய குற்றங்களைத் திருத்தவேண்டுமென்ற நம்பிக்கையின் பேரிலேதான் பேசுகின்றேன். ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன், ஆண்டவன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்ற ஒரே தோரணையில்தான் நான் பேசுகிறேன். பேசுகிற நேரத்திலே, ஒன்றைப்பற்றி குறிப்பிடத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. உழுவனுக்கு ஒரு ஏக்கரா நிலம் கிடையாது; ஆண்டவனுக்கு ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் ஆங்காங்கே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், கோழி கூவுவதற்குள்ளாக வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டு, கோட்டான் கத்துகிற வரைக்கும் உழைத்து உழைத்து உரமேறிய உழைப்பாளிக்கு கோயில் நிலம் இல்லை; ஆனால், ஆண்டவனுக்காக அளிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்களை இன்றைக்குப் பெரிய பெரிய நிலம் படைத்தவர்கள் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, அந்த நிலத்தை ஏர் உழுகிற விவசாயியின் கையிலே ஒப்படைக்கிறார்கள். ஆனால், குத்தகைக்கு வாங்கும் அந்த நிலச்சுவாந்தார்கள் தாங்களே பயிர் செய்வது கிடையாது. ஆனால், அந்த நிலத்தை மீண்டும் அவர்கள் குத்தகைக்கு விட்டு அவர்கள் வாழ்வின் வளம்பெறச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய நிலையை அர்சாங்கம் உடனடியாகக் கவனித்து, யார் ஒருவன்

[7th September 1959] [Sri P. S. Santhanam]

தன் உழைப்பால் உழைத்து விவசாயம் செய்கின்றாரோ அத்தகையவர்களுக்கு நிலத்தை விடவேண்டியது என்ற நிலை ஏற்படவேண்டும். அப்படி விட்டால்தான் இன்றிருக்கும் பெரிய விவசாயப் பிரச்னை நீங்குவதற்கு வழி ஏற்படும். உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால், திருவண்ணாமலை அருணாசலேசுவரருக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் இருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் அந்த நிலத்தை ஏழை விவசாயிகள்தான் பயிர் செய்கிறார்கள் என்றாலும், அவர்கள் நேரடியாகப் பயிர் செய்யவில்லை என்று நான் அரசாங்கத்திற்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பெரிய நிலம் படைத்தவர்கள், வருஷமொன்றுக்கு ஆயிரம், இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் என்று ஏதோ தொகையைக் கட்டிவிட்டு அருணாசலேசுவரர் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்கிற பாத்தியதை படைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு விட்டு அவர்கள் வருவாயை அடைகிறார்கள். ஆண்டவன் பேரால் இடையில் இருக்கும் பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தான் லாபத்தை அடைகிறார்கள். அத்தகைய குத்தகை திட்டத்தை நீக்கி, எந்த விவசாயி ஒருவன் உழைத்துப் பயிர் செய்கிறானோ அவனுக்கு ஆலயத்திற்குச் சொந்தமான நிலத்தை விடவேண்டும் என்ற நிர்ணயம் இருந்தால், இடுக்கண்களெல்லாம் நீங்குவதற்கு ஒரு வழி ஏற்படும். ஏதோ ஆதித் திராவிடர்களையொட்டி நான் பேசவேண்டுமென்ற நோக்கத்தைக் கொண்டவன் என்று நினைக்கலாம். ஆனால், நடக்கும் அக்கிரமங்கள் அத்தனையும் நியாயத்திற்குப் புறம்பானது என்ற காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு நான் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

அம்மையார் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது, ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஆதித் திராவிடர்களுக்கு அர்ச்சகர் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தில் பேசினதாகவும், அதற்குப் பதில் சொல்லும் வகையில், இப்போதே பல கோயில்களில் ஆதித் திராவிடர்கள் அர்ச்சகர்களாக இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே நான் சொல்கிறேன். ஊருக்கு வெளியே காட்டினே கதவில்லாதிருக்கும் கண்ணத்தா கோயிலுக்கு, வரிக் கரையை அடுத்த இளையாத்தாக் கோயிலுக்கும் யாரும் அர்ச்சகராக போக முன்வராது காரணத்தால், ஹரிஜனங்களே ஏதோ அர்ச்சனை செய்துகொண்டிருக்கலாம். விளக்கில்லாத கோயிலுக்கு விளக்கு ஏற்றிக்கொண்டிருக்கலாம். சொத்தில்லாத கோயிலுக்குதான் ஏதோ செய்துகொண்டிருக்கலாம். ஆனால், உலகத்தை ஒரே அடியில் அளந்த உலகனந்தப் பெருமான் கோயில் கொண்டிருக்கும் திருக்கோயிலார் கோயிலுக்கோ, தூங்காது தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் அரங்கநாதப்பெருமான் கோயில் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீரங்கம் கோயிலுக்கோ இன்றைக்கு உலகத்தாலே உத்தம ஸ்த்ரீ என்று போற்றப்படுகிற ஒரு லட்சத்திற்குமேல் மதிப்புள்ள மூக்குத்தியைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிற மீனாட்சியம்மன் கோயில் கொண்டிருக்கும் மதுரைக் கோயிலுக்கோ, தில்லையிலே நடனமாடிக் கொண்டு இருக்கின்ற நடராசப் பெருமான் கோயில் கொண்டிருக்கும் சிதம்பரம் கோயிலுக்கோ, வா வா என்று பக்தர்களை அழைக்கின்ற அண்ணாமலைக் கோயிலுக்கோ இன்றைக்கு ஒரு ஹரிஜன் அர்ச்சகராக இல்லை, வர முடியாது என்ற நிலை இருப்பதை அம்மையார் அங்கத்தினர் உணர வேண்டும். ஏதோ இளக்காரமாய் இருக்கும் கோயிலுக்கு வழிப்போக்கன் செய்யும் அர்ச்சனையைப்பற்றி பெருமையாகப் பேசுவது ஒரு சமூகத்தை இழிவு படுத்தியதாகும். ஒரு சமூகத்தின் குறையை எடுத்துப் பேசும் வகையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டு, ஹரிஜனங்களுக்கு வித்தியாசம் காட்டப்படுவதைப் போக்குவதற்கும், அவர்களுக்கும் கடவுள் நம்பிக்கையை ஊட்ட வேண்டி அப்படிப்பட்டவர்களை அருச்சகர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்று ஒரு உறுப்பினர் கூறியிருக்கலாம். ஆனால், இல்லாததை யெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் சொல்கிறார்கள், என் பகுதியிலே வந்து பாருங்கள், ஆயிரக் கணக்கான, லட்சக் கணக்கான ரூபாய் வருவாய் உள்ள கோயில்கள் இருக்கின்றன; அங்கே ட்ரஸ்டிகளாகவும் அருச்சகர்களாகவும் ஹரிஜன்

[Sri P. S. Santhanam] [7th September 1959]

சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அம்மையார் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள் என்றால், அது வரவேற்கக்கூடிய விஷயந்தான் என்றாலும் எங்கும் அம்மாதிரியான நிலைதான் இருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல. ஏதோ ஒன்றிரண்டு கோயில்களிலே இருக்கலாம். காட்டிலே அடைபட்டிருக்கும் அந்த கோயிலுக்கு யாருமே தனியாக அருச்சகர் கிடையாது; வருவாய் கிடையாது, வருவாய் இல்லாத கோயிலுக்கு யாராவது வந்தவன் போனவன் அருச்சனை செய்திருக்கலாம். ஆனால், வருவாய் வரக்கூடிய கோயில்களில் அருச்சகர்களாக ஹரிஜனங்களை நியமித்தால் ஜாதி வேற்றுமை நீங்கி அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு வழி இருக்கும். ஹரிஜன மக்களும் அந்த அடிப்படையில் தத்துவத்தை, புராதன தத்துவத்தை, ஆஸ்திகம் என்று சொல்லும் தத்துவத்தைக் கையாளுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று இந்த மன்றத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10-30
a.m.

இன்றைக்கு தேவஸ்தானங்களுக்கு ட்ரஸ்டிகளை நியமிக்கிறார்கள். அற நிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் தருமகர்த்தர்கள் அறுபது வயதுக்கு மேல் பதவியில் இருக்கக்கூடாது என்று முடிவுக் காலம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், அந்தத் தருமகர்த்தர் பதவிக்குத் துவக்கக் காலம் எந்த வயது என்று குறிப்பிடவில்லை. உண்மையிலேயே இது வேதனைக்குரிய விஷயந்தான். ஆனால் இந்த வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களைத்தான் தர்மகர்த்தர்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்ற வரையறை ஒன்றும் கிடையாது. சிறு வயதுடைய பையன் தர்மகர்த்தனாக வந்து துளசி மாலையை அணிந்து கொண்டு கோவிலுக்குப் போனால் என்றால் ஆபாசமாக இருக்கும். ஆகவே 40 வயது முதல் கொண்டு 60 வயதிற்கு உள்ளே இருப்பவர்கள்தான் டிரஸ்டிகளாக வரலாம் என்று செய்ய வேண்டியது அவசியம். ஆனால் இத்தனை வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் தர்மகர்த்தராவாக இருக்கக் கூடாது என்று வரம்பு கட்டியிருப்பது போல இத்தனை வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள்தான் தர்மகர்த்தராக வரலாம் என்கிற ஆரம்ப வரம்பும் கட்ட வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நமது ஆலயங்களில் நடக்கிற உத்சவ காலங்களில் லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் வீணான முறையில் செலவு செய்யப்படுகின்றன. அங்கத்தினர் ஒருவர் சொன்னார், ஆண்டவன் பெயரில் சொல்ல முடியாத அக்கிரமங்கள் நடைபெறுகின்றன. அந்த அக்கிரமங்களைத் தடுப்பதற்கு ஒரு கமிட்டியை அமைக்க வேண்டும், தவறாக நடந்து கொண்ட டிரஸ்டிகள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆயிரக் கணக்கான, பத்தாயிரக் கணக்கான மதிப்புடைய நகைகளை பக்தர்கள் ஆண்டவனுக்காகக் கொடுக்கிறார்கள். விலை உயர்ந்த கற்கள் புதைக்கப் பட்ட நகைகளை கொடுக்கிறார்கள். அப்படி காணிக்கையாகக் கொடுக்கும் போது உடனடியாக கற்களின் மதிப்பைப் போட்டு, நகையின் மதிப்பைப் போட்டு டிரஸ்டிகளுடைய பெட்டிக்குப் போகும்படியாகச் செய்வது கிடையாது. முதல் நாள் அம்மன் கழுத்தில் நகை போடப்படுகிறது. மறுநாள் டிரஸ்டியின் பெட்டிக்குப் போகிறது. மீண்டும் அந்த நகையை வெளியே எடுப்பதற்குள் உயர்ந்த கற்கள் எல்லாம் மாற்றப்படுகின்றன என்று நாள் கேள்விப்படுகிறேன். ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருவண்ணாமலை அருணாசலர் கோவில் நகைகளைப் புதுப்பிப்பதற்காக அவைகளை வெளியே எடுத்தார்கள். ஒருவர் சொன்னார், என்ன நகைகள் எல்லாம் மங்கி இருக்கிறதே, ஹரிஜனக் கல் போலத் தோன்றவில்லையே என்று. இன்னொருவர் சொன்னார், “உங்கள் கண பார்வை கொஞ்சம் மங்கல் போல இருக்கிறது” என்று. இப்படிப்பட்ட மோசடிகளும், திருட்டுக்களும் நடைபெறாமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் ஆலயத்திற்குக் காணிக்கையாகக் கொடுக்கப் படுகிற நகைகளின் மதிப்பு உடனடியாக நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் மதிப்பு நிர்ணயிக்கப்பட்ட பிறகுதான் டிரஸ்டிகளுடைய பெட்டிக்கு போக வேண்டுமென்ற நிலை இருக்க வேண்டும். அதோடு ஆண்டவன் பெயரால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. யார் ஒருவன் தன் சொந்த உழைப்பால் உழுது பயிர் செய்கிறானோ அவனுக்கே நேரிடையாக

7th September 1959] [Sri P. S. Santhanam]

நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விட வேண்டும். ஒரே பளாட்டாக, மொத்தமாக ஒருவனிடத்தில் விடுவதற்குப் பதிலாக, இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் என்று உழுது பயிரிடுகிற விவசாயிகளுக்கு நேரிடையாக நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விட்டால்தான் ஆண்டவனுடைய சொத்து உண்மையில் நல்ல முறையில் பயன்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : உதவி சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்துமத பரிபாலன திருத்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். கேஷம் நல் பணியை ஏற்றுக்கொண்ட சர்க்கார் சமுதாயத்தில் உள்ள மக்களின் வயிற்றுப் பசியைத் தீர்ப்பதோடு மட்டும் அல்லாமல் சமுதாயத்தில் இருக்கிற அத்தனை பேர்களுடைய ஆன்மீகப் பசியையும் தீர்ப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் நல்ல பல திருத்தங்களோடு கூட இந்த மாதிரியான மசோதாவைக் கொண்டு வருவது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்ததாக இருக்கிறது.

இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதன் காரணமாக செக்குலர் தன்மை கெட்டு விடுகிறது என்று சிலர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டில் அரசியல் சட்டப்படி, எம்மதமும் சம்மதமே என்கிற ரீதியில் நிர்வாகத்தை நடத்திச் செல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த மதத்தைத் தொழுகின்றவர்களானாலும் அவரவர்களுக்கு இஷ்டப்பட்ட தெய்வத்தை, அவரவர்களுக்கு இஷ்டப்பட்ட பாணியில், இஷ்டப்பட்ட உருவத்தில், இஷ்டப்பட்ட இடத்தில், இஷ்டப்பட்ட நேரத்தில் தொழுவதற்கு பூர்ண சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சுதந்திரத்தில் இந்த மசோதா எவ்வகையில் தலையிடுகிறது என்பதுதான் என் போன்றவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. எந்த வகையில் செக்குலர் தன்மையை இது கெடுக்கிறது? இந்த மசோதாவில் எந்த இடத்திலும் அந்த மாதிரி ஒரு இடம் இருப்பதாக என் போன்றவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. செக்குலர் தன்மை கெட்டுவிடுகிறது என்று சொன்னவர்களும் கூட அது இந்த மசோதாவினால் எந்த வகையில் கெட்டு விடுகிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வில்லை. இயேசுநாதரானாலும், நபிநாயகமானாலும், நான்முகரானாலும், இந்த மசோதா அவரவர்கள் இஷ்டப்படி தொழுவதற்கு சுதந்திரம் அளிக்கிறது. இந்த மசோதா அந்த சுதந்திரத்திற்கு எந்த இடத்தில் பங்கம் விளைவிக்கிறது என்று சொல்லவில்லை.

அடுத்தபடியாக அநேக அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த மசோதாவின்படி தேவாலயங்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட நிதியை எடுத்து பள்ளிக்கூடங்கள், அனாதை ஆசிரமங்கள் முதலியவற்றுக்குச் செலவுழிப்பது என்பது கண்டிக்கத் தக்கது, எந்தக் காரியத்திற்காக அந்த நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தக் காரியத்தைத் தவிர வேறு எதற்கும் செலவுழிக்கக் கூடாது என்று கண்டித்துப் பேசினார்கள். அந்த வாதம் எனக்குப் புரியாத நிலைமையில் இருக்கிறதென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆண்டவனை எடுத்துப் பேசும்போது ஏழை பங்காளன் என்று பேசுகிறோம். ஆபத்பாந்தவன், அனாதை ரட்சகன் என்றெல்லாம் பேசும் பண்புடையவர்களாகத்தான் நாம் இருக்கிறோம். இந்த நிலைமையில் ஏழைகளுக்கு, அநாதைகளுக்கு உதவி செய்வதற்காக, அவர்களுடைய துன்பத்தைத் துடைத்து முன்னேற்றம் ஏற்படும்படி செய்வதற்காக நாம் உபயோகப்படுத்த முன்வருவது எந்த வகையிலும் ஆண்டவனுடைய எண்ணத்திற்கு, கருத்துக்கு மாறான செய்கையாக அது இருக்காது.

ஆகவே கனம் மணி சொன்னபடி ஏழைகள் இருக்கிற இடத்தில்தான் தெய்வம் இருக்கிறது. ஆண்டவன் ஏழை பங்காளன்; ஆகவே அவனுடைய செல்வத்தை எடுத்து ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவி செய்வதைத் தான் அவன் விரும்புவான். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களுக்கு

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [7th September 1959]

அந்தப் பணத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதை நாம் எல்லோரும் வரவேற்கத்தான் வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமயம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் சமுதாயத்திற்காக சமயமே தவிர, சமயத்திற்காக சமுதாயம் இல்லை. இன்றைக்கு சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக் காக கேட்க நல சர்க்கார் என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்து வருகிறார் களோ அந்தக் காரியங்களை எல்லாம் அன்றைக்கு சமயத்தின்பேரால் செய்து வந்திருக்கிறோம். நம் நாட்டில் சமயத்தில் மொழி வளர்ந்தது. சமயத்தினால் கலை வளர்ந்தது. சமயத்தினால் சிற்பம் வளர்ந்தது. சமயத் தினால் இசை வளர்ந்தது. சிற்பம் முதல் அத்தனை கலைகளையும் சமயம் நம் நாட்டில் வளர்த்து வந்தது. ஆகவே இன்றைக்கு தேவாலயங்களின் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு இந்தக் கலைகளை வளர்ப்பதற்கு ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

வரி போட்டு வசூல் செய்கிறார்கள் இந்தச் சர்க்கார். ஆனால் சர்க்கார் காருக்கு வரி கொடுக்காது லட்சக் கணக்கில் ஒளித்து வைக்கிறவர்கள் கூட இன்றைய தினம் தேவாலயங்களில் உள்ள உண்டியில் கொண்டுபோய், ஊருக்கும் உற்றாருக்கும் கூடத் தெரியாமல் லட்சக் கணக்கில் போட்டு விட்டு வருகிறார்கள். அந்தப் பணத்தை எடுத்து கல்விக்காகவும், ஏழை களின் சமுதாய நலனுக்காகவும் செலவிடுவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே இதுபோன்ற மசோதா வரும் போது இதை எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டியது நம் கடமை என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அறநிலைய சீர்திருத்த மகாநாடுகள் கூட்ட வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். கல்வி இலாகாவில் இப்பொழுது கல்வி சீரமைப்பு மகா நாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன. இதன் படி மாணவர்களுக்கு மத்தியான உணவுக்காக வீடு வீடாக சென்று பொருள்களைக் கேட்டு வாங்குகிறார்கள். இந்தக் கல்வி சீரமைப்பு, விஷயத்திலும் இன்னல்களும், கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன அதே மாதிரி அற நிலைய மகாநாடுகளிலும் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலுள்ள கிராமங்களில் அற நிலைய சீர்திருத்த மகாநாடுகள் நடத்தப்பட வேண்டும். மூடப்பட்ட பள்ளிகளை திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய் வது போல், மூடப்பட்ட கோயில்களைத் திறப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். நம் முன்னோர்கள் கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியேற வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆறு இல்லாத ஊரில் அது ஒரு குறையாக இருந்தாலும், அந்த ஊரில் குடியேற வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியேற வேண்டாம் என்று கண்டிப்பாக சொல்லி விட்டார்கள். இந்த அற நிலைய மகாநாடுகள் மூலமாக தெய்வ பக்தியை வளர்க்க வேண்டும்.

எந்த சிறிய கிராமமாக இருந்தாலும் ஒரு சிறிய கோயில் இருக்கும் இந்த கிராமத்தில் வசிக்கும் ஜனங்களுக்கு நல்ல வீடுகள் இல்லாமல் இருக்கலாம். வீட்டிற்கு கூரை இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் தெய்வ வழி பாட்டிற்காக ஒரு சிறிய இடம் இருக்கும். சிறிய மதில்கள் இருக்கும். ஒரு கூரை இருக்கும். அந்தக் கோயில் ஒவ்வொரு நாளும் பூசை செய்ய முடியாவிட்டாலும் ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை பூசை செய்யப்பட்டு வரும் வழக்கம் இருக்கிறது. இம்மாதிரி அற நிலைய சீர்திருத்த மகா நாடுகள் கிராமங்களில் நடத்துவார்களானால் தெய்வ பக்தி குன்ற இருக்கும் இந்நாளில் தெய்வ பக்தியும் ஆன்மீக சக்தியும் வளர்க்க முடியும். அம்மாதிரி மகாநாடுகள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று மறு முறையும் வலியுறுத்தி சொல்லுகின்றேன்.

இப்பொழுது சுவாமியை கும்பிடுவது கேவலம் என்று பலர் முக்கி மாக வாலிபர்கள் நினைக்கிறார்கள். அப்படி சுவாமியைக் கும்பிடும்போது பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் என்ன நினைப்பார்களோ என்ற ஒரு பயத்தோ தான் சுவாமியை தரிசிக்கிறார்கள் முக்கியமாக வாலிபர்களிடம் இம்மாதிரி

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

ஒரு எண்ணம் இருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நிலை மாற வேண்டும். நான் குறிப்பிட்டபடி அற நிலைய மகாநாடுகள் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும், கிராமத்திலும் நடத்தப்பட்டால் இந்த நிலை மாறி ஆன்மீக சக்தி வளருவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

திருச்செந்தூரில் இருக்கும் முருகப்பெருமானை பணக்காரக் கடவுள் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். ஏழ்மையான நிலையில் உள்ள கோவில் களும் பல இருக்கின்றன. பெரிய கோயில்களில் ஒரு நாளைக்கு 6 வேளை பூசை நடந்தாலும், சிறிய கோயில்களில் 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது பூசை செய்யும் வழக்கம் இருக்கிறது. பெரிய கோயில்களின் பணத்தை சிறிய கோயில்களுக்கு உதவி செய்யலாம். அறநிலைய சீர்திருத்த மகா நாடு நடத்துவது மூலம் கோயில் உபரி பணத்தைக் கொண்டு பெண் களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் அபிவிருத்திக்கான திட்டங்களுக்கு செல வழிக்கலாம். நம் நாட்டில் பெண்களுக்கு தெய்வத்தினிடத்தில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை உண்டு. ஆண்கள் நாஸ்திகர்களாக இருந்தாலும் வீட்டிற்குள் வரும்போது நாஸ்திகத்தை மூட்டை கட்டி விட்டுத் தான் வர வேண்டியிருக்கிறது. பெண்களுக்கு தெய்வத்திடத்தில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையிருக்கிறது. குழந்தைகள் தேசத்தின் எதிர் கால பிரஜைகள். கோயில்களில் கிடைக்கின்ற உபரி வருமானத்தை பெண்களுக்கும், குழந்தை களுக்குமான அபிவிருத்தி திட்டங்களில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோயில்களில் இருக்கும் எக்ஸ்சிக்யூடிவ் ஆபீசர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் சில எக்ஸ்சிக்யூடிவ் ஆபீசர்கள் இன்னும் 1, 2 மாதங்களில் வேலையிலிருந்து ரிடை யாகி விடுவார்கள். அவர்கள் 12—15 வருஷங்கள் வேலை பார்த்து இருக் கிறார்கள். அவர்கள் வேலையை விட்டு விலகும்போது அவர்கள் வெறும் கையுடன் வீட்டுக்குப் போவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருமால் அவர் களுக்கு ஏதாவது பண உதவி சர்க்கார் அளிக்க வேண்டும்.

(இச்சமயத்தில் மணி அடிக்கவே, அங்கத்தினர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்)

* SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : தலைவர் அவர்களே, இந்த மத அற நிலைய பரிபாலன மசோதாவை வரவேற்று ஒரு சில கருத்து களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் பல நல்ல மாறுதல் களை செய்திருப்பதைக் குறித்து நான் சர்க்காருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், ஆலயங்கள் எவ்வாறு பரிபாலிக்கப்படுகின்றன, எவ்வாறு பூசைகள் நடைபெற வேண்டும், அர்ச்சனை எப்படி, யாரால், நடத்தப்பட வேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியாத விஷயங்களைப் பற்றி யெல்லாம் சொல்ல எனக்கு தைரியம் வர வில்லை.

முன்பு சமயத்திற்கு தொண்டு செய்த முன்னோர்கள் தங்களை தாழ் வாகக் கருதிக் கொண்டு பாடல்களை பாடி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே எனக்கும் இவைகளைப் பற்றிப் பேச எனக்கு தைரியம் வர வில்லை.

“குலம் பொல்லேன், குணம் பொல்லேன், குறியும் பொல்லேன், குற்றமே பெரிதுடையேன் கோலமாய் நலம் பொல்லேன், நான் பொல்லேன், ஞானியல்லேன், நல்லாரோடிணங்கிலேன், நடுவே நின்ற விலங்கல்லேன் வினக் கல்லாதொழிந்தேனல்லேன், வெறுப்பனவும் மிகப் பெரிதும் பேச வல்லேன், இலம் பொல்லேன், ஏற்பதன்றி ஈயமாட்டேன், என் செய்வேன் எழையேன் தோன்றினேனே”

என்று சைவ சமயாச்சாரியார் ஒருவர் இவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார். வைஷ்ணவ சித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்த ஆழ்வாராதிகளில் ஒருவர்

[Sri. R. Krishnasami Naidu]

[7th September 1959]

“பாதியாய் அழுகிய கால் கையரேனும்
பழி தொழிலும் இழி குணமும் படைத்தாரேனும்
ஆதியாய் அரவணையாய் என்பாராகில்
அவர் கண்டீர் நாம் வணங்கும் அடிகளாரே”

என்று பாடியிருக்கிறார்.

சமயத்திற்கு, மதத்திற்கு தொண்டு செய்த பெரியார்கள் பாடிவைத் திருப்பதைப் பார்க்கும்போது, மனிதன் தன்னுடைய ஆணவத்தை, “நான்” என்றும் அகங்காரத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நமக்கு எல்லாம் எடுத்துக் காட்டாக பாடி வைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்தப் பாடல்களையெல்லாம் நாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும் போது கோவிலில் அர்ச்சனை செய்யும் ஒரு உத்தியோகத்தை, ஏன் ஒரு பிரிவினருக்கு, சாதியினருக்கு உரிமையாக இருக்கவேண்டும், மற்ற வர்களுக்கு ஏன் அதைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று இப்பொழுது பேசப் படுவதைப் பார்க்கும்போது நாம் வருந்த வேண்டியதான் இருக்கிறது. யார் இனிமேல் அர்ச்சகர் தொழிலுக்கு தகுதியாகக் கொண்டு வருகின்றனரோ அவர்கள் அதற்குத் தகுதியாக்கப்படுவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

இப்பொழுது, மகரிஷி வினோபாஜி அவர்கள், விஞ்ஞானம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்நாட்களில் ஆன்ம ஞானத்தையும் அந்த அளவுக்கு வளர்த்து இணையச் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருகிறார். அஞ்ஞானத்தை அகற்ற வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். வாட்டுப் பேச்சுக்காக, அதைப் பற்றி வாதிப்பதற்கு ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துக் கொண்டு பேசி முடிக்க வேண்டாம் என்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உதாரணமாக இப்பொழுது பல கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஒரு கிராமத்திற்கு மின்சார வசதி வந்து, அங்கு இருக்கும் ஒருவருடைய மோட்டார் பம்பு செட்டிற்கு கனெக்ஷன் கொடுக்க முடியவில்லை என்றால் அவர் சர்க்காரைப்பற்றி புகார் செய்கிறார். அதற்குக் காரணங்களை கவனிப்பதில்லை. இவர் சொல்வதை பொது மக்களும் நம்புகிறார்கள்.

ஏன் உடனே கொடுக்க முடிவதில்லை என்றால், அங்கேயிருப்பது 33 கே.வி. லைனாக இருக்கும், ஆனால் அங்கே வேண்டியது 11 கே.வி. யாகும். அதற்குரிய முறையில் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் தனியாக ஒரு சப்-ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்த வேண்டும். இதைப்பற்றியெல்லாம் பொது மக்கள் அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். ஏதோ கேட்டவுடன் மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை என்று மட்டும் சொல்லி விடுவார்கள். இந்த விதத்தில் தான் எல்லா காரியங்களிலும் அநியாயம், நியாயம் இருக்கும். இந்த முறையில் காலகேஷ்பத்தை நடத்திக்கொண்டு உலகில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற நாம் இந்த மத சம்பந்தமான தத்துவங்களைப்பற்றியும், அது னுடைய சித்தாந்தங்களைப்பற்றியும் நாம் சரிவர தெரிந்து கொள்ளாமல், அவைகளை எல்லாம் அறிந்து கொள்வதற்கு கூட அவகாசமில்லாமல் அவைகளைப்பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பமில்லாமல் இருக்கக் கூடிய நாம் இந்த விஷயங்களைப்பற்றியெல்லாம் என்னமாகவும், அவைகளைப்பற்றி பேசும்போது என்னமான முறையில் பேசுவதும் பல விஷயங்களைப்பற்றியும் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கும் நம் போன்றோர்களுக்கு ஏற்றது அல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது அறநிலையங்களின் நிர்வாகத்தை எடுத்துக் பார்ப்போமானால் கோவில்களெல்லாம் வெகு சுத்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முன்னால் இருந்ததை போலல்லாமல் வெகு சுத்தமாகவும், நல்ல முறையிலும் கோவில்கள் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ள முடியும். இதை நாம் வரவேற்கவேண்டும். முன்னால் இருந்த

[7th September 1959]

[Sri R. Krishnasami Naidu]

கமிஷனர்கள், அலுவலர்கள் எல்லாம் எந்தெந்த இடத்தில் எல்லாம் கோவில்கள் இருக்கின்றன என்று கூட தெரியாமல் இருந்தார்கள். ஆனால் இப்போதுள்ள கமிஷனர்களோ அல்லது இதில் பணியாற்றுகின்ற அலுவலாளர்களோ, நமது நாட்டில் 108 திருப்பதிகள் இருக்கின்றன என்றால், அவைகள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்பதை தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேமுறையில் எங்கெங்கே கோவில்கள் இருக்கின்றன, அவைகளின் நிர்வாகங்கள் எப்படி நடக்கிறது என்பதையெல்லாம் நன்றாக அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூரில் எத்தனை கோவில்கள் இருக்கின்றன. எந்தெந்த ஸ்டில்லாக்களில் எத்தனை எத்தனை கோவில்கள் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் அறிந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விபரங்களை எல்லாம் அறிந்து அந்த இலாகா நிதியிலிருந்து எந்தெந்த கோவில்களுக்கு அதிகப்படியாக செலவு செய்யவேண்டும் என்று பார்த்து அதற்கு தகுந்தபடி செலவும் செய்து வருகிறார்கள். பல விஷயங்களில் நல்ல சீர்திருத்தம் ஏற்படவில்லை என்று பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையில் பல விஷயங்களிலும், அர்ச்சனை செய்வதிலும் சரி, வேதங்கள் ஒதுவதிலும் சரி பலவிதத்தில் முன்னேற்றங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல மேளம் வாசிப்பதிலும் சரி அதிலும் நல்ல முறையில் ஆட்களை தயாராக்குவதற்காக இதற்கு என்று தனியாக பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த விதத்தில் பார்க்கும் போது கழிந்த சில வருஷங்களாக கோவில்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில், சீர்திருத்தமான முறையில் முன்னேறிக்கொண்டு வருகின்றன என்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்டாக வேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கோவில்களுக்காக விடப்பட்டிருக்கும் சொத்துக்களைப்பற்றி நாம் கவனிக்கின்றோம். அந்த சொத்துக்கள் இனம் சொத்துக்கள், அதாவது தேவஸ்தான இனம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது பல வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே சுமார் ஒரு தலை முறைக்கு முன்னாலேயே பல கைங்கரியங்களுக்காக விடப்பட்ட சொத்துக்கள் இன்று பலரிடத்தில் பந்தகப்படுத்திய முறையில் இருந்து வருகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலங்களை விவசாயம் செய்து பல குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றன. அவை முன்பு எல்லாம் 200, 300 ரூபாய் என்று இருந்தது. இப்போது மின்சாரம் வந்ததின் பின்னால் 1,000 ரூபாய் 2,000 ரூபாய், 3,000 ரூபாய் என்ற விலையில் இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் நிலங்களை எல்லாம் முன்னுக்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஏழைகள் மீது கோர்ட்டில் இந்த நிலங்களை சம்பந்தமாக கேஸ் போடும்போது நிலங்களை கொடுத்துவிடவேண்டும், இவைகளை கோவில்களின் சொத்துக்கள் என்று கோர்ட்டுகள் தீர்ப்பு அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரி மானிய நிலங்களில் நூற்றுக்கணக்கான வீடுகள் கட்டி பற்பல தலைமுறைகளாக வாழ்ந்தும் வருகிறார்கள். இந்த சொத்துக்கள் எந்த நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருந்ததோ அதே முறையில், அல்லது அதை விட மேலான முறையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலங்களை எந்த இனத்திற்காக விடப்பட்டிருக்கிறதோ, அதையும் பார்த்துக்கொள்ளுகிற வகையில் அவர்களே மேலும் வைத்துக்கொள்ளும்படியான வழியில் ஏதாவது அனுசூலம் செய்யும்படியான வழியை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நிலங்கள் எந்த கைங்கரியத்திற்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதை அந்த நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்கள் அத்தகைய காரியத்துக்குரிய செலவுகளை செய்வதோ அல்லது அதற்குரிய பணத்தைக் கொடுத்து விடுவதாகவோ அல்லது மானியத் தொகையை கொடுத்துவிடுவதாகவோ இருந்தால் இப்போது நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றவர்களே மேலும் அதை வைத்துக்கொண்டிருக்க அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய பலர் எக்ஸ்ப்ளிட்டிவ் ஆபீஸர்களுடைய விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு இனிமேல் பென்ஷன் திட்டம் வரப்போகிறது என்றாலும் கூட பல வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே பணியாற்றியவர்கள் பலர் இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் பயன் அடைய செய்யும் வகையில், பென்ஷன் என்ற முறையில் இல்லாவிட்டாலும், கிராச்சியிட்டி என்கின்ற வகையிலாவது

[Sri R. Krishnasami Naidu] [7th September 1959]

அவர்கள் வேலை செய்த வருடங்களுக்கு ஏற்றவாறு ஏதாவது தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தொகையை கணக்கிட்டுப்பார்த்தாலும் உத்தேசமாக 30 ஆயிரம் அல்லது 40 ஆயிரம் ரூபாய்தான் வரும் என்று நான் தெரிந்து கொண்டு இருக்கிறேன். இந்தக் தொகையை ஒரேயடியாக ஒரே கோவிலை கொடுக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. யார் யார் எத்தனை எத்தனை வருடங்கள் எந்தெந்த கோவில்களில் வேலை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பார்த்து அந்தந்த கோவில்களிலிருந்து பணத்தை வசூல் செய்து கொடுக்கலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு இதற்காக அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI T. SAMPATH: கனம் சீர்மென் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து சில கருத்துக்களை சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவின்மீது பல அங்கத்தினர்கள் தங்களது அபிப்பிராயங்களை எல்லாம் தெரிவித்தார்கள். உதகையில் இதைப்பற்றி பேசும்போதும் நான் பல அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தேன். அதை எல்லாம் செலக்ட் கமிட்டி பரிசீலித்திருப்பதாக தெரிகிறது. இருப்பினும் இன்னும் பல பிரிவுகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்கள் தெளிவாக இல்லை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். அதையும் விளக்கமாகத் திருத்தி அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதா கெண்டுவுந்ததின் நோக்கம் 1951-ல் கோர்ட்டுக் கொடுத்த தீர்ப்பின் காரணமாகவும் உயர்நீதி மன்றங்கள், சுப்ரீம் கோர்ட்டு இவைகள் கொடுத்த தீர்ப்பின் காரணமாகவும் சட்டத்திலிருந்து சில குறைபாடுகள் அகற்றவேண்டும் என்கின்ற நோக்கத்துடன் (மீண்டும் ஒரு திருத்த சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது அதன் பின்னால் 1954-ம் வருஷத்திலும் ஒரு திருத்தமசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. 9-12-1955-ல் ஹைகோர்ட்டு கொடுத்த தீர்ப்பில் மடங்களுடைய நிர்வாகத்தை கட்டுப்படுத்தக் கூடிய ஷரத்துக்களை இதில் இணைக்கக்கூடாது என்றும், அதற்கு என்று தனியாக சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்றும் கருத்து சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது இருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவைப் பார்ப்போமானால், பல பிரிவுகளும் மடங்களைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய வகையில் அமைந்திருந்தாலும், சில பிரிவுகள் மடங்களைக் கட்டுப்படுத்தாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. செலக்ட் கமிட்டி விவாதத்தின் போது கனம் சீனிவாச அய்யர் அவர்கள் இதைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதில் மடங்களுக்கு என்று தனியாகச் சட்டம் இயற்றுவதாக இருந்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இப்போது இருக்கின்ற சில பிரிவுகள் மடங்களைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய முறையில் இருக்கிறது. சில பிரிவுகள் இல்லை. 71-வது பிரிவை எடுத்துக்கொண்டால், இது சம்பந்தமாக ஹைகோர்ட்டு கொடுத்த தீர்ப்புக்களை எல்லாம் பார்த்தால் மிகவும் “டிராஸ்டிக்” காக (கடுமையாக) இருக்கிறது. இது சரியல்ல என்ற அபிப்பிராயம் உயர்நீதி மன்றத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அப்படி இருந்தும் மீண்டும் இந்த 71-வது பிரிவைச் சேர்த்திருப்பது சரியல்ல. அதே போன்றுதான் கன்ட்ரிப்புஷன் சம்பந்தமாக ஒரு பிரிவு இருக்கிறது நூற்றுக்கு மூன்று என்றிருந்ததை மாற்றி 100-க்கு 8 என்று ஆக்கியிருந்தார்கள். அதன் பின்னால் இப்போது பரிசீலிக்கப்பட்டு 100-க்கு 7 என்று திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும், சர்ச்சை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தின் உடமையாக இருக்குமா என்கின்ற நிலைமை வரும்போது இதுவும் சட்ட ரீதியாக, செல்லுமா என்ற அபிப்பிராயமும் தோன்றத்தான் செய்கிறது. இப்போது இதைக் கமிஷனார்ஸ்-பண்ட் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் சொல்லுவது சரியா என்பதும் சந்தேகமாகவே

7th September 1959] [Sri T. Sampath]

இருக்கிறது. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் மீண்டும் சர்ச்சைக்கு இடமிருக்குமா என்றும் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் இந்த கன்ட்ரிப்புஷன் தொகையைப் பார்க்கும்போது இப்பொழுது எழு சதமானம் என்று ஏற்படுத்தியிருப்பதும் சரியல்ல என்றுதான் நினைக்கிறேன். பல தேவஸ்தானங்களால் கொடுக்க இயலாது என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, இதையும் திருத்தி அமைத்தால் வெகு நன்றாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, 4-வது பிரிவை நல்ல வகையில் திருத்தி அமைத்திருக்கிறார்கள். நாலாவது பிரிவு சில தர்மங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினின்றும் விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நன்கு பரிசீலித்து எந்தெந்த தர்மங்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமோ அந்தந்த தர்மங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 3-வது செக்ஷனில், எந்த தர்ம ஸ்தாபனத்தையும் எடுத்துக்கொள்வதற்கான அதிகாரத்தையும் அரகாங்கத்துக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது பிரிவில் அந்த அதிகாரம் இருந்த போதிலும், முதல் பிரிவில் 3-வது உட்பிரிவில் ‘சாரிடபிள் இன்ஸ்டிடியூஷன்’ என்பது இல்லை. ‘சாரிடபிள் இன்ஸ்டிடியூஷன்’ என்ற வார்த்தைகளை அதில் சேர்த்துக்கொண்டால் மற்ற தர்மங்களையும் இந்தச் சட்டத்திற்கு உட்படுத்துவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகையால் அந்த பிரிவைக் கூட இன்னும் கொஞ்சம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இந்த ஷரத்துக்களை அலசிப் பார்க்கும்போது அதிகாரிகளுக்கே அதிக அதிகாரம் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் இவை அமைந்திருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். பழைய காலத்தில் தர்மகர்த்தாக்கள் அதாவது டிரஸ்டிகள், இந்த ஸ்தாபனங்களை நல்ல முறையில் நடத்தி வந்தார்கள். ஆனால், இப்போது அவர்களுக்கிருந்த அதிகாரம் எல்லாம் அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டு அவர்கள் சாதாரண பொம்மைகளாக—சாதாரண ஸெர்வண்ட்களாக ஆக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். பல பிரிவுகளில் டிரஸ்டிகளுக்கு மேலும் அதிகாரம் வழங்கினால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். குறிப்பாக 77-வது பிரிவு புதிய பிரிவு. அது கூடத் தேவையில்லை. அதிலே டிரஸ்டிகளுக்கு அதிகாரமே இல்லை. கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை குத்தகைக்கோ வாடகைக்கோ விடுவதற்கான அதிகாரம் அவர்களுக்கு இல்லை. டெப்டி கமிஷனரோ, கமிஷனரோ இஷ்டப்பட்டால்தான் அவைகளை வாடகைக்கு விடலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தலத்திலிருந்து செயலாற்றுவவர்கள் டிரஸ்டிகள் தான். ஆகவே, அவர்களுக்குத்தான் இந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இது அதிக வருவாயை அளிக்கக் கூடிய ஒரு அம்சம். இந்த அதிகாரத்தை டிரஸ்டிகளுக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவில் ‘டாக்டரின் ஆப் ஸைப்ரே’ ஒரு பிரிவில் இருக்கிறது. அது மசோதாவில் 35-வது பிரிவர் இருந்தது. இப்போது 36 ஆக மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவிலின் வருமானத்தில் உபரியாக இருக்கும் பணத்தை நல்ல காரியங்களுக்காகச் செலவிட வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனேயே இந்தப் பிரிவு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அறுபத்தி ஆறாவது பிரிவில் இந்த உபரி வருமானத்தை எந்த வகையில் செலவிடலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. முதலில், அந்தப் பணங்களை ஹிந்து மதத்தின் பலத்திற்காகவும், வளர்ச்சிக்காகவும் செலவழிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைத்தான் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வேதரத்தினமும் குறிப்பிட்டார். அதுதான் இங்குள்ள நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், இந்தப் பணம் எந்த வகையில் செலவிடப்பட்டது என்று கோர்ட் பரிசீலிக்கக் கூடிய காலத்தில், மதத்தின் வளர்ச்சிக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டதா என்று பரிசீலிக்கப்படுமானால், பல சங்கடங்கள் ஏற்படக் கூடும்.

464 THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE
ENDOWMENTS BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 7 OF 1959)

[Sri T. Sampath] [7th September 1959]

மதத்தைப் பலப்படுத்தும் வகையிலும் அதன் வளர்ச்சிக்கு உதவும் வகையிலும் அந்தப் பணத்தை செலவு செய்ய தீர்மானிக்க வேண்டும். இந்தப் பிரிவை நன்றாக அந்த முறையில் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எரியாக் கமிட்டிகள் முன்பெல்லாம் டெம்பிள் கமிட்டிகள் என்ற பெயருடன் நல்ல முறையில் செயல் புரிந்துவந்தன. எரியாக் கமிட்டிக்கு ஒரு நான் அபிஷேகைச் சேர்மானாக நியமிக்க வேண்டும் என்று விதித்திருப்பது குறித்து நான் ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறேன். இதில் 2 அல்லது 4 மெம்பர்கள் இருக்கலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த strength-ஐ அதிகப்படுத்தலாம். என்று நினைக்கிறேன். அதாவது, 4 பேர்களிலிருந்து 7 பேர்களுக்குள் இருக்க வேண்டுமென்று இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மேலும் சேர்மனை மெம்பர்களே தேர்ந்தெடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்றும் கருதுகிறேன்.

பொறுக்குக் கமிட்டியினர், 8, 9 பிரிவுகளை நல்ல முறையில் திருத்தி அமைத்திருக்கிறார்கள். கமிஷனர், டெபுடி கமிஷனர், அவலிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் ஆகியவர்களின் நியமனம் பற்றி பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். நான் ஒரு கருத்துத் தெரிவிக்கிறேன், இப்போது இந்தப் பிரிவுகளில் சட்டப் பிரச்சனைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. எனவே சட்ட அறிவும், சட்ட அனுபவமும் உள்ளவரைக் கமிஷனராகப் போட்டால் இந்த நிர்வாகம் இன்னும் நன்றாக இருக்கும் என்ற அபிப்பிராயத்தை நான் உதகையில் சொன்னேன். நீதி இலாகாவில் பணியாற்றிய டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ் போன்ற அதிகாரிகளை கமிஷனராக நியமிக்கலாம் என்று சொன்னேன். அந்தக் கருத்து ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. 8, 9-வது பிரிவுகளை இன்னும் நன்றாகத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். அவைகளை இன்னும் நன்றாகத் திருத்தி அமைக்கக் கூடும். இதை நீதி, நிர்வாகம் என்ற அடிப்படையில் பிரிக்கலாம். ஜூடிஷியல் டெபுடி கமிஷனர்ஸ், எக்ஸிக்யூடிவ் டெபுடி கமிஷனர்ஸ் என்ற இரு வகை டெபுடி கமிஷனர்களை நியமிக்கலாம். சட்ட சம்பந்தமான விஷயங்களை கவனித்து முடிவு செய்யும் அதி காரத்தை ஜூடிஷியல் டெபுடி கமிஷனருக்குக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். பல பிரிவுகளில் அப்பீல் பவர்ஸ் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த வேலைக்கு சட்ட அனுபவமும் சட்ட அறிவும் உள்ளவர்கள் நியமிக்கப் பட்டால் நன்றாக இருக்கும். அவர்களை ஜூடிஷியல் டெபுடி கமிஷனர்கள் என்று குறிப்பிடலாம். மற்ற விஷயங்களை எக்ஸிக்யூடிவ் டெபுடி கமிஷனர்கள் கவனித்துக்கொள்ளலாம். 8-வது, 9-வது பிரிவுகள் அந்த முறையில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டால் வெகு நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

எக்ஸிக்யூடிவ் ஆபீஸர்களை சர்க்கார் ஊழியர்களாக ஒப்புக்கொண்டது மிகவும் சந்தோஷமான விஷயம். ஆனால் இங்கே, 116-வது 119-வது பிரிவுகள் தெளிவாக இல்லை. எந்தத் தேதியிலிருந்து அவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாக ஆக்கப்படுவார்கள் என்ற விஷயம் தெளிவாக இல்லை. எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் நண்பர்கள் கூட அவர்களுக்கு பென்ஷன், கிராசுவிடி முதலியவைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். 116-வது 119-வது பிரிவுகளில் அவை பற்றி வியக்தமாகக் குறிப்பிடவில்லை. இந்தச் சலுகைகள் எல்லோருக்கும் கிடைக்க வேண்டும். இதற்கு முன் ஓய்வு பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். விரைவில் ஓய்வு பெறக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகைகள் கிடைக்க வேண்டும். அந்த முறையில் 116-வது, 119-வது பிரிவுகளைத் திருத்தி அமைத்தால் மிக நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அறுபத்தி ஒருவது பிரிவின் கீழ் சில ஸ்கீம்கள் கோர்ட்டுகளால் ஸெட்டில் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைப் புனராலோசனை செய்து ரத்து செய்வதற்கு டெபுடி கமிஷனருக்கும் கமிஷனருக்கும் இங்கே அதிகாரம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஸெட்டில்ட் ஸ்கீமில் தலையிடுவது அவ்வளவு சரியல்ல என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

7th September 1959]

* Sri G. G. GURUMURTHI : கனம் தலைவர் அவர்களே, சபை முன் இருக்கக் கூடிய ஹிந்து மத பரிபாலன பாதுகாப்பு மசோதாவை வரவேற்கிறேன். 1951-ம் வருஷத்துச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு கிராமங்களில் உள்ள கோயில்களில், குறிப்பாகக் குறைந்த வருமான முள்ள கோயில்களில், டிரஸ்டிகளாகத் தங்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கோரும் மனுக்கள் எரியாக் கமிட்டிக்கும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் வந்தன. கிராமப்புறங்களில் குறைந்த வருமானமுள்ள கோயில்களில் பூசல்கள் நிறைய ஏற்பட்டன. நிதி பற்றாக்குறையும் ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் அங்குள்ள அர்ச்சகர்கள் கிராம மக்களிடமிருந்து பணம் வசூலித்து பூஜை புனல்காரங்களும் உற்சவங்களும் நடத்தி வந்தார்கள். தகராறுகள் வரும்போது உடனே கோர்ட்டுக்குப் போகும் நிலைமை ஏற்பட்டது. அவர்கள் ஜவனத்திற்காக இருந்த தொழிலுக்கும் இடையூறுகள் ஏற்பட்டன. இந்தக் கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்காக, 500 அல்லது 1,000 ரூபாய்க்குக் குறைவான வருமானமுள்ள கோயில்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பிரயோகிக்கப் படமாட்டாது என்று விதிக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 20,000 ரூபாய்க்குக் குறைந்த வருமானமுள்ள—கோயில் களுக்கும் இப்போது இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு யார் யார் அதிலே இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினார்களோ அவர்கள்—அந்தந்தப் பிராந்தியங்களிலுள்ளவர்கள்—விண்ணப்பம் செய்து டிரஸ்டிகளாகி வந்தார்கள். அவர்கள் அப்படி நியமிக்கப்பட்ட பிறகு அவர்கள் காலத்திற்குள்—5 ஆண்டு காலம் அல்லது 3 ஆண்டு காலம் என்று அவர்களுடைய நியமன காலம் இருந்தால் அதற்குள்ளாக—எந்த விதமான காரியங்களையும் செய்ய முடியாத—எந்த விதமான நடவடிக்கையையும் எடுக்க முடியாத—நிலையில் இருந்தார்கள். இதற்குக் காரணம் பழைய காலம் தொட்டு எந்த ஒரு நல்ல காரியத்திற்காக கோயில்களுக்கு சொத்துக்கள் அளிக்கப்பட்டதோ அந்த சொத்துக்களெல்லாம் அந்தந்த கிராமங்களிலுள்ள செல்வாக்குள்ள நபர்கள் கையில் சிக்கி பல விதமான பராஜனத்திற்கு உட்பட்டிருக்கின்றன. நியமிக்கப்பட்ட டிரஸ்டிகள் அந்த சொத்துக்களை கோயில்களுடைய உபயோகத்திற்கு திரும்பவும் கொண்டு வருவதற்கு கோர்ட்டுக்குச் செல்லவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். கோர்ட்டுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் கையிலிருந்து செலவு செய்து கோர்ட் விவகாரங்களை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி நடத்தினாலும், வெற்றி அடைந்து வர 5 ஆண்டு காலம் அல்லது 7 ஆண்டு காலம் சென்றுவிடுகிறது. இம்மாதிரி நிலையில் நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் பெரும் விரோதத்தையும் கட்சியையும் உண்டாக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அரசாங்கமோ, அல்லது கமிஷனர் அவர்களோ, அல்லது டெபுடி கமிஷனர் அவர்களோ அல்லது அவலிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் அவர்களோ 20,000 ரூபாய்க்கு குறைவாக இருக்கக்கூடிய கோயில்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் எந்தெந்த சொத்துக்கள் இவர்களைச் சேர்ந்தது என்பதை ரெவின்யூ அக்கவுண்ட்ஸில் பார்த்தால் தெரியும். இன்றைய தினம் நாம் அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். ஒரு இடத்தில் கோயிலே இருக்காது. ஆனால் ஒரு கோயிலின் பேரில் நிலம் இருக்கும். எந்த தெய்வத்தின் பெயரால் நிலம் இருக்கிறதோ அந்த மாதிரியான கோயில் இருக்காது. தர்ம சொத்துக்கள் ஏராளமாக இருக்கும். அப்பேற்பட்ட சொத்துக்கள் செல்வாக்குள்ள நபர்கள் கையில் சிக்கி எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. முன்பு சொன்ன பிரகாரம் அரசாங்கமோ அல்லது மற்ற அதிகாரிகளோ ரெவின்யூ கணக்குகளைப் பார்த்து எந்தெந்த கோயில்களுக்கு எவ்வளவு வருமானம் இருக்கிறது, எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்று பார்த்து அறிக்கை வெளியிட்டால் அதற்கு மேல் நல்ல நிர்வாகத் திறமையுள்ள டிரஸ்டிகளும், யோக்கியப் பொறுப்புள்ள டிரஸ்டிகளும் நிர்வாகம் செய்ய வருவார்கள். இப்போது இருக்கும் நிலையில் இந்த டிரஸ்டிகள் இதுபோன்ற அக்கப் போர்களிலும் தொல்லைகளிலும் ஈடுபட்டு ஏன் தங்கள் கைப் பணத்தை செலவு செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணுகிற காரணத்தினால் தகுதியுள்ளவர்கள் டிரஸ்டிகளாக வருவதற்கு முன்வரவில்லை. இப்போது பராஜனத்தில் இருக்கக்கூடிய சொத்துக்களுக்கு ரெதார்ட் பூர்வமாக ஒன்றுமில்லை.

[Sri G. G. Gurumurthi] [7th September 1959]

அனுபவ பாத்தியம் மட்டும்தான் இருக்கிறது. பட்டா ரெகார்ட்களையும் சிட்டா எக்ஸ்ட்ராக்ட் என்று சொல்லக்கூடிய கணக்குகளைப் பார்த்தாலும் கூட இந்த நிலங்களெல்லாம் தெய்வத்தின் பேரில்தான் இருக்கும். ஆகையால், அரசாங்கமோ, அல்லது அரசாங்க அதிகாரிகளோ பராதீனத்தில் இருக்கக்கூடிய சொத்துக்களைத்தான் திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளும் பொறுப்பை எடுத்துக் கொண்டு, அதற்கு மேல் டிரஸ்டிகளை நியமித்தால் வேலைகள் ஒழுங்காக நடைபெறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதற்கான வழி வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI R. KANDASAMI :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹிந்து மத பரிபாலன சட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டு நாட்களாக கனம் அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொல்லி நன்கு விளக்கியிருக்கிறார்கள் என்றாலும் எனக்குத் தெரிந்த சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நேற்றைய தினம், எத்தனை பிள்ளையார்களை உடைக்கச் சொல்லி பிரசாரம் நடந்ததோ அத்தனை ஆயிரம் பிள்ளையார்கள் நம் நாட்டில் தோன்றியிருக்கின்றன என்று சொன்னால், மத விஷயத்தில் மக்களுடைய பக்தியைக் குறைக்க முடியாது என்பது நன்கு விளங்குகிறது. சாதாரண காலங்களில் சுவாமி இல்லை என்று பிரசாரம் செய்தவர்கள், தேர்தல் காலங்களில் சுவாமி இல்லையென்று சொல்லாமல் பிரசாரம் செய்வதைப் பார்த்தால் சுவாமி இல்லையென்று சொல்பவர்களும்கூட சுவாமி இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறார்கள் என்பது வெளிப்படுகிறது.

அதோடு இந்த நாட்டில் பல கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. எசுநாதரைப் பற்றி, முகம்மது நபியைப்பற்றி ஏதாவது பழித்துக் கூறினால்—அல்லது பழித்து எழுதினால்—அவர்களுடைய சட்டம் உடனே குறுக்கிட்டு அவர்களை அபராதத்திற்கு ஆளாக்குகிறது. அதே மாதிரி நமது ஹிந்து மதத்தைப் பற்றி கேட்பார் யாருமில்லாமல் இது ஒரு ஏமாந்த மதம் என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது என்பது விசனிக்கத் தக்கதாக இருக்கிறது. மேல்நாடுகளில் 250 கோடி மக்கள் மத நம்பிக்கை கொண்டு, நல்ல ஒழுக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு காரியங்களை செவ்வனே செய்து வரும் நேரத்தில் நம் நாட்டிலே மாத்திரம் பல கருத்துக்களைச் சினிமாக்களில் புகுத்தி, பண்புக்குக் கேடாக பத்திரிகைகளில் ஆபாசமாக எழுதி இம்மாதிரியான காரியங்களில் ஈடுபட்டு வருவதைப்பற்றி கேட்பார் யாரும் இல்லை. ஆகையால் இவைகள் விஷயத்தில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில பத்திரிகைகளில் பார்க்கலாம், “கடைந்து எடுத்த சிலை, வா தம்பி வா, ஓடி வா, என அழைப்பார் அழகு” என்று சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இத்தகைய பத்திரிகைகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும்—இல்லையென்றால் சீர்திருத்தப்படவேண்டும்—என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இது மாத்திரமல்ல. வெள்ளையர்கள் ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் ஹிந்து மதத்தில் தலையிட முடியாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு உடந்தையாக ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள் இருந்தார்கள். தற்போது திராவிடக் கழகக்காரர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் காரர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்போதே மக்கள் எல்லோரும் சமத்துவமாக இருக்கவேண்டுமென்று அக்கரை கொண்டு நடவடிக்கை எட்டுகிறதால், தீண்டாமை அதிக காலத்திற்கு முன்பாகவே ஒழிந்திருக்கும் என்பது அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். 1947-ம் வருஷத்தில் நமது நாடு விடுதலையடைந்த பிறகுதான் எங்களுக்கும் விடுதலையாயிற்று என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் முன்பெல்லாம் கோயிலுக்குப் போக முடியாது. கோயில் பக்கம் போய்விட்டால் எங்களுடைய எலும்புகள் போய்விடும். அன்றைய தினம் அவர்கள் அதற்கு உடந்தைகளை

7th September 1959] [Sri R. Kandasami]

இருந்தார்கள். அப்போதே அக்கரை கொண்டு ஒரு சட்டத்தைச் செய்திருந்தால் எப்போதோ தீண்டாமை போயிருக்கும். விடுதலையான பிறகுதான் எங்களுக்கும் விடுதலை கிடைத்தது.

கோயில்களில் இருக்கக்கூடிய அர்ச்சகர்கள் வேலை கட்டாயம் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் நந்தனார் முதல் மற்றப் படி புராணங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான் தெய்வத்தை உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதால் அவர்களுக்கு நிச்சயம் அர்ச்சகர்கள் வேலை தரவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிர்வாக வேலைகளில், எக்ஸ்சூடிவ் ஆபீஸர்களாகவும், டிரஸ்டிகளாகவும் அதிகப்படியாக எங்களைப் போட்டால்தான் தீண்டாமை ஒழியும். தேவாலயத்திலேயே தீண்டாமை இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் எல்லா இடங்களிலும் தீண்டாமை ஒழியும். ஆகையால்தான் அதிகப்படியான உத்தியோகங்களை எங்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மடாதிபதிகளைப் பற்றி கேவலப்படுத்திப் பேசுவதைவிட்டு அவர்களை நல்ல முறையில் பத்திரிகைகள் நடத்தும்படி செய்து, தேசப்பணியில் ஈடுபட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் அதிகப்படியான உத்தியோகங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்தால்தான் நாட்டிலுள்ள தீண்டாமை ஒழியும் என்று கூறிக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. V. P. PERIAVALAGURUVA REDDI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த அறநிலைய பாதுகாப்பு மசோதாவிலே நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய கோயில்களை அரசாங்கம் காப்பாற்றவேண்டியது முக்கியமான கடமை. காப்பாற்றுவதோடு இல்லாமல் எல்லா மக்களும் பக்தியோடு இருக்கவேண்டியது ரொம்ப அவசியமான விஷயம். முன்னால்தான் திருமலை நாயக்கர் ஆண்ட காலத்தில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆண்டாள் கோயிலில் மதிய தீபாராதனை நடக்கும் காலத்தில்—அப்பெர்முது ஓயர்லஸ் கிடையாது, போன் கிடையாது—ஒரு மணி ஓசை எவ்வளவு தூரம் கேட்குமோ அந்த அளவில் மணி மண்டபங்களை அமைத்து, அங்கே பூஜை ஆரம்பித்தவுடன் முதல் மணியடித்து, அதற்குப் பிறகு அடுத்த மணி, அதற்கடுத்த மணி என்று அடித்து 5 நிமிஷத்தில் மதுரையில் அந்த மணி கேட்கும். உடனே அந்த திசை நோக்கி தெண்டனிட்டு ஆண்டவனை வணங்குவர். அந்த மாதிரி முன் காலத்திலே இருந்தவர்கள் பக்தியாக இருந்து வந்தார்கள். எல்லா மக்களும் அந்தக் காலத்தில் சுபிட்சமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஏதோ திருப்தியாகச் சோதையாவது தின்றுகொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுதோ உடுக்க ஆடை, வயிற்றுக்குச் சோறு கூட ஒழுங்காகக் கிடைப்பதில்லை. கோடிக் கணக்காகச் செலவு செய்து எத்தனையோ அணிகளைக் கட்டுகிறோம். ஒரு அணை கட்டினால் ஒரு படி அரிசி விலையில் இரண்டணை கூடுகிறது. இன்னொரு அணை கட்டினால் ஒரு படி அரிசி விலை மேலும் இரண்டணை விலை அதிகமாகிறது. இப்படி ஒவ்வொரு அணை கட்டக் கட்ட அரிசி விலையும் இரண்டணை இரண்டணவாக உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. ஆகையால் கடவுள் பலம் வேண்டியது அவசியம். கடவுள் ஒருவர் உண்டு என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். அந்த முறையில் கோயில்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியது அவசியந்தான். அதை நல்ல முறையில் செய்யவேண்டும்.

ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருக்கும் கோயில்களுக்கு அங்கேயே ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதாவது அந்தக் கமிட்டியின் உறுப்பினர்கள் ஒட்டுப் பெற்று வரவேண்டுமெனியொழிய, கமிஷனரால் நியமிக்கப்படக்கூடாது. அவ்வாறு நியமனம் பெற்று வந்தவர்கள் தங்கள் இஷ்டம் போல் நடந்துகொண்டுவருகிறார்கள். அது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து கோயில் நிர்வாகத்தை நடத்திவந்தால் இன்னும் கொஞ்சம் நலமாக இருக்கும் என்பது அடியேனுடைய கருத்து.

[Sri A. V. P. Periavalaguruva Reddi] [7th September 1959]

கோயில்களில் எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுப்பது என்றால் மற்ற மானியம் இல்லாமல் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு உழைக்க முடியும். மேளம் வாசிக்கிறவர்களும் சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது அவர்களுடைய வேலைக்கு காலம் கிடையாது. இருபத்திநான்குமணி நேரமும் வேலைசெய்கிறார்கள். ஆறு கால பூஜைக்கும் மேளம் அடிக்கிறான். அடுத்த மணி நேரத்தில் ஒரு மந்திரியோ, பெரிய ஆளோ வந்துவிட்டால் மேளக் காரனும் வரவேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் வேலை செய்யும் அவர்களுக்கு அந்தந்தக் கோயில் பண்டிட்டுருந்து ரிடையர் ஆகும் காலத்தில் கொடுக்கும் வகையில் ப்ராவிடண்ட் பண்ட் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெரிய கோயில்களில் எல்லாம், பீனூட்சியம்மன் கோயில், திருச்செந்தூர் முருகன் கோயில், ஸ்ரீவில்லி புத்தூர் ஆண்டாள் கோயில், நிறைய வருமானம் வருகிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய மெம்பர்களும் எந்தெந்த தர்மத்திற்காக யார் யார் பணம் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அதற்காகவே அந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது இருந்த நிலைமையில் அந்த மாதிரிச் செய்ய வேண்டியது அவசியந்தான். அப்பொழுது இருந்த வரும்படி வேறு. இப்பொழுது உள்ள நிலை வேறு. அப்பொழுது 5 ஆயிரம் செய்தார்கள் என்றால் அந்தச் சொத்தானது இப்பொழுது 50 ஆயிரம் ஆக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கோயிலிலும் அதற்காகும் செலவு போக மீதம் இருக்கும் பணத்தை கல்விக்கு உபயோகிப்பதில், ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவதற்கு உபயோகிப்பதில், அனாதை விடுதிக்கு உபயோகிப்பதில் தவறில்லை. திருப்பதி தேவஸ்தானத்துக்கு ஏராளமான பணம் வருகிறது. அவர்கள் அந்தச் சொத்திலிருந்து காலேஜுகள் நடத்துகிறார்கள். ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுகிறார்கள். ஹெஸ்கூல்கள் நடத்துகிறார்கள். கடவுளுடைய பணத்தை இந்தக் காரியங்களுக்காகச் செலவழிப்பதில் தவறு இல்லை. யானை தண்ணீர் குடிக்கப் போக அங்கு ஒரு முதலை யானையின் காலிப் பிடிக்க, உடனே யானை ஆதிமூலமே என்று ஒலி எழுப்ப ஆண்டவன் உடனே வந்து அந்த யானையைக் காப்பாற்றி இருக்கும்போது, அந்த ஆண்டவனுடைய பணத்தை எடுத்து கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்காகச் செலவழிப்பதில் குற்றம் இல்லை. ஆகவே, மக்களுக்காக அந்தப் பணத்தை நல்ல முறையிலே செலவழிக்கலாம். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தில் இந்த நிர்வாகத்தைக் கவனித்துக்கொள்ள ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு கமிட்டியை நியமிப்பதற்கு வழி செய்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்தக் கமிட்டிகளை “அப்பாயிண்ட்” பண்ணும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திடம் இருந்தால் ஆளும் கட்சி ஆட்களையேதான் அவர்கள் தேர்ந்தெடுப்பர். சாதாரணமாக ட்ரெயினிங் ஸ்கூல்கூட ஆளும் கட்சி மெம்பர்கள்தான் நியமிக்கப் படுகிறார்கள். எதிர்க் கட்சிக்காரர்களை ஒரு வாத்தியார் வேலையில் சேர்க்கக் கூட ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பொதுவாக பக்தியுள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமெயொழிய, ஆளும் கட்சியினர் என்பதற்காகச் சலுகை காட்டக்கூடாது. எந்தக் கட்சியினராக இருந்தாலும் கோயில் நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே நடக்க வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சாதாரண பியூன், தபேதார் வேலை செய்யக்கூடிய வேலைக்காரர்கள், பெருக்குகிறவர்கள், எல்லோரும் கோயிலுக்குக் கைங்கரியம் செய்கிறவர்கள் தான். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம் சாப்பாட்டுக்கே போதாது. அவர்களுக்கு 12 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் கிடையாது. ஆண்டாள் கோயிலில் நான் இருக்கும்போது 7 ரூபாய்தான் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். நான் அதைப் 12 ரூபாயாக ஆக்கினேன். அரசாங்கத்தில் வேலை செய்கிற பியூன்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கும் ப்ராவிடண்ட் பண்ட் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* Sri T. K. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே அற நிலைய பாதுகாப்பு மசோதாவை வரவேற்கும் முறையிலே சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

7th September 1959] [Sri T. K. Subbiah]

இன்று இந்த மசோதாவினுடைய போக்கு அதிகாரத்தை யாரிடத்தில் ஒப்படைப்பது என்ற போக்கிலே போய்க் கொண்டிருக்கிறதேயொழிய நிர்வாகத்தை பரிபாலிப்பதில் என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன? அதை எவ்வாறு மாற்றியமைப்பது என்ற வகையில் செல்லவில்லை. அந்த முறையில் சிந்தித்துச் செயலாற்றினால் நலமாக இருக்கும் என்ற முறையில் எனது கருத்துக்களை உரைக்கிறேன்.

குறிப்பாக இன்று எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். குறிப்பாக, பக்தி மார்க்கத்திலே உள்ளவர்களைத்தான் டிரஸ்டிகளாகவும், மற்றத் துறைகளிலும் நியமிக்க வேண்டுமென்று எல்லோரும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். பக்தியுள்ளவர்கள் என்று எப்படிச் கண்டு பிடிப்பது என்று கேட்டார்கள். வேஷத்திலாவது, தோற்றத்திலாவது பக்திமான்களாக இருக்கும்படியான நிலைமையிலாவது அதிகாரிகள் அமையவேண்டும். குறிப்பாக நமது அதிகாரிகள், எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர்களாக வரக்கூடியவர்கள் கோயிலுக்குச் செல்லும்போதாவது பக்திக்குண்டான அடையாளச் சின்னங்களை நெற்றியில் அணிந்திருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர்களாக வரக் கூடியவர்கள் கடவுளை வழிபடக்கூடிய ஒரு வகையைக் கற்றுக்கொண்டு வரவில்லை. ஏதோ இன்று படிக்கக் கூடிய பள்ளிப் படிப்பை வைத்துக்கொண்டு நிர்வாக அதிகாரிகளாக வந்து விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு பயிற்சி சாலை ஏற்படுத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு அந்த மாதிரி ஒரு பயிற்சி சாலை ஏற்படுத்தினால் அவர்கள் 4 மணிக்கு எழுந்து நல்ல குளிர்ந்த நீரில் நீராடி தெய்வ வழிபாட்டை கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். அந்த வாய்ப்பை அளித்திருந்தால் அவர்கள் நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது வழிபாடு முறைகளை அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வழி ஏற்பட்டிருக்கும். ஏனென்றால் கேட்டால், அர்ச்சகர்கள் எப்படி நடக்கவேண்டும், கோயில் வழிபாடுகள் எப்படி நடக்க வேண்டும் என்பவைகள் இவர்களுக்குத் தெரிவது இல்லை. பல கோயில்களில் பார்க்கிறோம்—ஒரு தெய்வத்திற்கு சூடம் ஏற்றி தீபாராதனை செய்துவிட்டவுடனே அதை அணைத்து, அடுத்த தெய்வத்திற்குக் காண்பிக்கும் நிலைமையைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் அளவில் எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர்கள் அமைந்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து தகுந்த வழி வகுக்கவேண்டும்.

11-30
a.m.

எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர்களுக்கு நிறைய அதிகாரம் கொடுத்திருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. பொதுவாக கிராமத்திலே தருமகர்த்தாக்களை நியமிக்கிறோம். கோயில்களிலே தருமகர்த்தாக்கள் ஒரு ஆலோசனைக் குழுவாக இருக்கிறார்களே தவிர, தருமகர்த்தாக்கள் சொல்லுகிறபடிதான் எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர் நடக்க வேண்டுமென்ற அளவுக்கு இருப்பதில்லை. ஏனென்று கேட்டால், அவர்கள் கோயில்களுக்கு உண்டான காரியம் நடத்துவதற்குப் பணம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் தங்களுடைய சம்பளத்தை மாதாமாதம் தாங்களே எடுத்துக்கொள்ளும் நிலைமை இன்று எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசருக்கு இருக்கிறது. மாதம் ஆனவுடனே, தருமகர்த்தாக்கள் கையெழுத்து இட்ட பின்புதான் அவர்கள் சம்பளப் பணத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முறை இருந்தால்தான் அவர்கள் தருமகர்த்தாக்களோடு ஒத்து வாழ்வார்கள், அப்போதுதான் நிர்வாகத்திற்கு வேண்டிய காரியங்களை அவர்கள் செய்வதற்கு வழி ஏற்படும். அப்பொழுதுதான் கோயிலுக்கு வரவேண்டிய வருவாய்களை அவர்கள் செவ்வனே வசூல் செய்கிறார்களா என்று கவனிக்க முடியும். ஏனென்றால், பல கோயில்களில் பார்த்திருக்கிறோம். பல அங்கத்தினர்கள் இதற்கு முன்னால் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பல கோயில்களில் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் வராமல் பாக்கியாக இருந்து பல வருஷங்கள் கடந்துவிடுகின்றன. ஆனால் கோயில்களுக்கு உண்டான திட்டங்கள்படி நடைபெறுவது இல்லை. பின்னால் ஏழாயிரம், எண்ணாயிரம் ரூபாய் வசூல் ஆனவுடனே, ஒரே வருஷத்திலே எக்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசருக்கு மனம் இருக்குமானால், அவர் எவ்விதமான தடையுமில்லாமல் செலவு செய்ய வழி இருக்கிறது. அதையெல்லாம் போக்க வேண்டும். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், எரியாக் கமிட்டியில் இருக்கும் கமிஷனராக இருந்தாலும் சரி, தலைவரானாலும்

[Sri T. K. Subbiah]

[7th September 1959]

சரி வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ஜமாபந்தி மாதிரி, எல்லாக் கோயில்களிலும் வரவேண்டிய வருவாய்கள் வந்துவிட்டனவா என்று ஒரு மாத காலத்திற்கு பரிசீலனை செய்ய அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கோயிலிலும் அந்த அந்த வருஷத்தில் வரவேண்டிய வருவாய்கள் அந்த அந்த வருஷத்தில் வருவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும்.

மான்யங்கள் என்று சொல்லும் நிலங்கள் பல வகையிலே பல கோர்ட்டுகளுக்குச் சென்று இன்னும் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. பல சுரோத்திரியங்களில் கண்கூடுகளாகப் பார்க்கிறோம். பத்து, பதினைந்து வருஷங்களுக்கு வழக்குகள் கோர்ட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. கோர்ட்டிலே செல்லும்போது என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு, இந்த நிலைமை ஏற்படுத்தியிருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், அர்ச்சகர்கள் மான்யம், தண்ணீர் பந்தல் மான்யம், இப்படி சேவைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட மான்யங்களை யெல்லாம் அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்று நடைமுறையில் அந்த சேவையைச் செய்யக்கூடியவர்கள் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு இந்த சேவை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. நிலங்களை யார் யாரோ வாங்கிக்கொண்டு கோர்ட்டில் வழக்காடிக் கொண்டிருக்கும் நிலைமை இன்று பல இடங்களில் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையைக் கருத்திற்கொண்டு நிலைமையைக் கவனிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு கோயிலிலுள்ள பணத்தை மற்ற சிறு கோயில்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கும் நிலைமை ஏற்படவேண்டுமென்பதை நான் முழுமனதோடு வரவேற்கிறேன். ஒரு கோயிலின் பணத்தை மற்ற கோயில்களுக்குச் செலவு செய்யக்கூடிய அதிகாரம் இப்பொழுது கமிஷன் நிர்வாகத்திலேயுள்ள கோயில்களுக்கு உபரியாக இருக்கும் பணத்தை மற்ற சிறிய கோயில்களை நிர்வகிக்கக்கூடிய நிலைமையில் மாற்றிக் கொடுக்கும் அதிகாரம் அவர்களுக்கும் ஏற்படுத்தவேண்டியது இந்தச் சட்டத்தில் ஏற்பட்டிருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

ஒரு கோயிலுக்குப் போகிறவர்கள் என்ன காரணத்திற்காக அவர்கள் கொடுக்கின்றார்களோ அந்தப் பணம் அந்தக் கோயிலுக்குச் செலவு செய்யப்படவேண்டும். மிகுதி இருந்தால், அதை அடுத்த கோயிலுக்குச் செலவு செய்வதைப்பற்றி நாம் மறுத்துக் கூறவேண்டியதில்லை. இருந்தாலும், இரண்டு கோயில்களை ஒன்றாக இணைத்து ஒரு நிர்வாகத்தின்கீழ் இருப்பதன் காரணமாக சில கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாகச் சொல்லுகிறேன். இன்று சமயபுரம் கோயிலும் ஸ்ரீரங்கம் கோயிலும் ஒரே நிர்வாகத்தின்கீழ் இருந்துவருகின்றன. சமயபுரம் கோயிலுக்கு லட்ச கணக்கான ரூபாய் வந்துகொண்டிருக்கிறது. பத்து ஆண்டு காலமாக பக்தர்கள் எத்தனையோ முயற்சித்து, இந்த இரண்டு கோயில்களின் நிர்வாகங்களும் பிரிக்கப்பட்டு, தனி நிர்வாகமாக்கப்படவேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், சமயபுரம் கோயில் நிலைமையைக் கவனிக்கவில்லை. மழை பெய்தால் பத்து நாட்கள் வரை கோயிலைச் சுற்றி பிரகாரம் முழுவதும் தண்ணீர் இருக்கும். ஐயாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து கூட சீர்திருத்தம் செய்ய முடியாத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. லட்ச ரூபாய் வருமானமுள்ள சமயபுரம் கோயில் மங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், ஸ்ரீரங்கத்திற்கு எல்லா வைபவங்களும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இன்று பக்தர்கள் சிலர் இதை வற்புறுத்தி அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோயிலிலுடைய சீர்கேட்டை இதுவரை கவனிப்பார் இல்லை. திருவாளர் சசிவர்ண தேவர் அவர்கள் பேசும்போது, ஸ்ரீரங்கத்தில் சுவாமி பற்றி எறிந்ததுபற்றி ஒரு அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார். சமயபுரம் பாழடைந்துபோக விட்டதனால்

7th September 1959] [Sri T. K. Subbiah]

உண்டான வருத்தம்கூட இந்த நிலைக்கு ஆளாக்கிவிட்டதோ என்று கருதினால்கூட மிகையாகாது. ஆகவே நிர்வாகிகள் சமயபுரம் கோயிலைச் சீர்திருத்தம் செய்ய முன்வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது சில கோயில்களுக்கு நல்ல காலம் வந்து வருகிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் புள்ளம்படி கால்வாய் வருவதால் ஒரு பாழடைந்த கோயிலுக்குச் சொந்தமான 150 ஏக்கர் நிலம் நஞ்சையாக வரப்போகிறது. நூற்றைம்பது ஏக்கர் நிலம் நஞ்சை ஆக வேண்டுமானால், அதற்கு ஆயிரம் ரூபாய் முதலீடு செய்ய வழிவகை வேண்டும். நிலத்தைச் சீர்திருத்த வழி வகை ஏற்படுமானால் அதற்கும் கடனாகவாவது உதவ வழிவகை செய்ய வேண்டும். இனாமாகக் கொடுக்க வில்லையென்றாலும், கடனாகவாவது ஒரு கோயிலிலிருந்து இன்னொரு கோயிலுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்த நிலைமையில் நிர்வாகத்தைக் கவனித்து ஆவன செய்ய சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்தக் கன்ஸாலிடேட் மசோதாவை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். மதத்தின் பேரிலோ கடவுளின் பேரிலே இருக்கும் பணம் சுரண்டப்படுவதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதா அந்த அடிப்படையிலே தான் இருக்கிறது, சர்க்கார் இம்மாதிரியெல்லாம் சட்டம் கொண்டுவந்து கோயில்களை யெல்லாம் எடுத்துக்கொள்வதாக ஒரு சாரார் இன்றையதினம் சொல்லுகிறார்கள். அது சரியல்ல. உண்மையிலேயே இன்றையதினம் கோயில்களில் இருக்கும் அர்ச்சகர்களையெல்லாம் நீக்கி விட்டு, அவர்களுக்குப் பதிலாக அசிஸ்டென்ட் கமிஷனரோ எக்ஸ்க்யூடீவ் ஆபீசரோ பூசை செய்யவேண்டும் என்பது அல்ல இதனுடைய அர்த்தம். வருகிற பணத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யாமல், ஒழுங்காக, கணக்கு எழுதிவைத்து செலவு செய்யவேண்டும் என்பதுதான் இந்த மசோதாவின் நோக்கம்.

உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால், முன்பெல்லாம் நூறு ரூபாய்க்கு ஒரு அபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்றால், நூறு ரூபாய்க்கான அபிஷேக சாமான் இருக்காது. இருபது ரூபாய்தான் செல்வழிப்பார்கள்; பாக்கி என்பது ரூபாயை ஜெபியில் போட்டுக்கொண்டு விடுவார்கள். இம்மாதிரி ஐந்து அபிஷேகங்கள் வந்தால், அதிலேயே பெரிய பணக்காரராய் விடலாம், இப்பொழுது அப்படியல்ல. நூறு ரூபாய்க்கு அபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், நூறு ரூபாய்க்கு அபிஷேக சாமான்களைக் கடையிவிருந்து வாங்கிக்கொண்டுவந்து வைத்துவிடுவார்கள். எல்லாம் கணக்காயிருக்கும். யாரும் சுரண்ட முடியாது இப்படிப்பட்ட ஒரு முறை நியாயமா? நியாயம் இல்லையா என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன் சர்க்கார் தலையிடக் கூடாது என்று எதிர்ப்பவர்களைக் கேட்கின்றேன், பாமச மக்கள் ஏராளமாகக் கோயிலுக்குப் போகிறார்கள், அவர்கள் இப்படி ஏமாற்றப்பட வேண்டுமா? இம்மாதிரி அதிகமாக அனாவசியமாக சுரண்டக்கூடாது. ஏமாற்றக் கூடாது என்றால் இதை ஏன் எதிர்க்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் இம்மாதிரி மசோதா கொண்டுவருவதன் மூலமாக எந்த விதமான மதத் தலையீடும் கிடையாது. செக்ஷன் 42, 48 இவைகளை எடுத்துக் கொண்டால், கோயிலுக்கும், மடத்திற்கும் ஆன திட்டத்தை அந்த ட்ரஸ்டிதான் தயாரிக்கிறார், எக்ஸ்க்யூடீவ் ஆபீசர் தயாரிப்பது இல்லை என்று தெரியும். அதுமட்டுமல்ல. அங்கிருந்து திட்டம் சரியில்லை என்று சொன்னால், டெப்டி கமிஷனுக்கு வேறுவிதமான அபிப்பிராயம் இருந்தால், இரண்டு பேரும் சர்க்காருக்கு அனுப்பவேண்டும். இரண்டு பேரும் அனுப்பியதை வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் அதிலே ஒரு முடிவு செய்கிறது. அதிலே அப் ஜெக்ஷன் இருந்தால், அதையும் மாற்றியமைக்க முடியும். இவ்வளவு அனுகூலங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு அனுகூலங்கள் எல்லாம் இருந்தும் இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் மேற்கொள்வதற்கு சர்க்கார் ஏன் தலையிடக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன்.

[Sri N. K. Palanisami]

[7th September 1959]

அதுமட்டுமல்ல, இந்தச் சட்டம் புதிதாகக் கொண்டு வந்தது இல்லை. 1817-ம் ஆண்டில் வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலேயே இந்தக் கோவில்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற முயற்சி நடந்தது. அதற்கு இந்துக்கள் மத்தியில் மட்டுமன்றி, கிருஸ்துவர்களே எதிர்த்தார்கள். கிருஸ்துவ மதத்தைப் பரப்பவேண்டும் என்று அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் போது இந்து மதக் கோவில்களை எல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்ய ஆரம்பித்தால் தங்கள் காரியத்திற்கு இடையூறு ஏற்படும் எதிர்த்தார்கள். அதன் காரணமாக அதன்பிறகு அந்த யில்லை கைவிட்டார்கள். அப்புறம் ஊழல்கள் எல்லாம் அதிகமான பின்பு தான் 1863-ம் ஆண்டில் சென்ட்ரல் ஆக்ட் வந்தது. பனகல் ராஜா அவர்கள் ஒரு சட்டத்தை இங்கும் கொண்டுவந்தார். ஒரு சிறிய போர்டாவது இங்கு ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று செய்தார்கள். அப்புறம், 51, 54, 59 என்று அந்த பில் படிப்படியாக அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அன்றைக்கு வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் யார் யார் எதிர்த்தார்களோ அவர்களே தான் இன்றைக்கு திருத்த மசோதா வரும்போதும் எதிர்க்கிறார்கள். அந்தக் காலத்திலேயே ஒரு கமிட்டி இருந்தது. அப்பொழுது முத்துசாமி ஐயர்.....

MR. SPEAKER : I cannot allow any reference to individual names of persons past or present. The Hon. Member can talk in general terms.

SRI N. K. PALANISAMI : அதில் ஸ்ரீநிவாசய்யர்.

MR. SPEAKER : நான் ஆங்கிலத்தில் சொன்னது கனம் அங்கத்தினருக்குப் புரியவில்லை போலிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் பேசும் போது யாரையும் குறிப்பிட்டு பேசக்கூடாது என்று நான் சொல்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : அன்றைக்கு எதிர்த்தவர்கள் தான் இன்றும் எதிர்க்கிறார்கள்.

அவர்கள் சொல்லக்கூடிய வாதம் அர்த்தமற்ற வாதம். மடாலயங்கள், கோவில்கள் இவற்றினுடைய நிர்வாகத்திற்கு ஏரியாக கமிட்டி அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனுடைய மெம்பர்களை நியமனம் செய்வது அரசாங்கம் என்று இருக்கக்கூடாது. சிறிய கோவிலாக இருந்தாலும் பெரிய கோவிலாக இருந்தாலும் அந்த அந்தப் பகுதி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மெம்பர்களைக்கொண்ட அட்வைசரி கமிட்டி தான் அங்கங்கே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டிரிபினிகேன் கோயிலை எடுத்துக்கொண்டால் தென்கலை வைணவர்கள் அத்தனை பேரும் ஒரு வயசுக்கு மேல் பட்டவர்கள் வோட்டுப் போடுகிறார்கள். அதே முறையை இங்கே நிரும்பும் செய்யலாம். அப்போதுதான் ஜனங்களுக்குப் பயந்து நேர்மையான முறையில் ட்ரஸ்டிகள் நடந்துகொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். மேலும் அந்தக் கமிட்டிகளுக்கு ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவரே தலைவராக வரவேண்டும்.

அதிலே லிட்டிகேஷன் கஷ்டம் வருகிறது. இதிலும் பல சிக்கல்கள். அங்குள்ள டிரஸ்டிகளுக்கு அதிகமான வேலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. ஒரு கோவிலில் ஊழல் இருக்கிறது என்று தெரிந்தால் உடனே அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வழி இருக்கவேண்டும். பல ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. எங்கள் ஊரில் ஒரு மடத்திற்கு நிறைய சொத்து எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வழியாகப் போகிறவர்களுக்கு எல்லாம் சாப்பாடு போடவேண்டும் என்று சொத்து எழுதி வைக்கப்பட்டது. அந்த மாதிரி அங்கே சாப்பாடு எதுவும் போடப்படுவது இல்லை. இதற்கு என்ன செய்வது? ஆகவே சர்க்கார் உடனடியாக எல்லாக் கோவில்களையும், மத ஸ்தாபனங்களையும் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படாவிட்டால் க்ரிமினல் கோடிக்ளீம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஏற்படுத்த வேண்டும். இதனால் சர்க்காருக்கும் பண வருவாய் உண்டு. இன்னும் பெரிய யூனிவர்ஸிடி போன்றவற்றை நடத்தவும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

7th September 1959] [Sri N. K. Palanisami]

அடுத்தபடியாக இன்னொரு வாதம் சொல்லப்படுகிறது. சர்ப்ளஸ் பண்டைக்கொண்டு வேறு காரியங்கள் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. கல்விக்காக, அனாதைகளுடைய சம்ரட்சணத்திற்காக என்று செலவு செய்வது கூடச் சரியாகாதா? கோவிலுக்கு நிதி எதற்காக எழுதி வைக்கப்பட்டதோ அதற்கே செலவிடவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. திருப்பதி தேவஸ்தான பணத்தை எடுத்து யூனிவர்ஸிடி ஏற்படுத்தியபோதும் அப்படித்தான் எதிர்த்தார்கள். ஆனால் அதனால் எத்தனை நன்மை உண்டாகியிருக்கிறது என்பதைப் பின்னர் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். அப்படியே இப்போது சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள கோவில்களில் இருக்கும் அதிகமான பணத்தைஎடுத்து தஞ்சாவூரிலும், பழனியிலும் கல்லூரிகள்கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லா சமூகங்களும் பயன்படத்தக்க ஒரு யூனிவர்ஸிடி ஏற்படுத்த வேண்டும். உதாரணமாக 1939-ம் வருஷம் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் கொண்டு வந்தபோது சர்க்காருக்கு ஏராளமான பணம் வந்து கொண்டிருந்தது நின்று போய்விடுமே, கல்விக்காக அதிகமான தொகை எப்படிச் செலவிடுவது என்று கேட்டபோது, கோவில்களுக்கு நிறைய பணம் வந்து கொண்டிருக்கிறது, வேண்டுமானால் அவற்றை எடுத்து கல்விக்காகச் செலவு செய்யலாம் என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே இன்றைக்கு அப்படிச் செலவு செய்யக்கூடாது என்று சொல்வது அர்த்தமற்ற வாதம்.

இன்னும் மடாதிபதியைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால் திருவாடுதுறை மடத்திற்கு மட்டும் 70 ஆயிரம் ஏக்கர் இருக்கிறது. தருமபுரம் என்றால் நாற்பதாயிரம் ஏக்கர் இருக்கிறது. 70 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு 23 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது என்று திருவாவடுதுறைக்காரர்களே கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களே பூஜை திட்டம் ஒன்றும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன்படி பார்த்தாலே ஏராளமான பணம் மிச்சம் இருக்கிறது. அவை துர்விநியோகம் செய்யப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது நம் கடமையாகும். அங்கெல்லாம் நடக்கிற ஊழல்கள் கணக்கு வழக்கு இல்லை.

சங்கராச்சாரியார் மடத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நல்லமுறையில் நடக்கிறது. நிறையப் படித்தவர்கள். பிறருக்கு உபதேசம் பண்ணக்கூடிய தகுதி வாய்ந்தவர்கள். பாக்கி இருக்கக்கூடிய இடங்களைப் பார்த்தால் காளாஞ்சியில் எச்சில் உமிழ்ந்து கொண்டுபோய் கொட்டக்கூடிய நிலைமையில் மடாதிபதிகள் இருப்பார்களேயானால்....

MR. SPEAKER : மறுபடியும் கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இப்படி யாரையும், எந்த மடத்தையும் பற்றிக் குறிப்பிடாமல் பேசவேண்டும்.

SRI N. K. PALANISAMI : ஒரு மடாதிபதி என்றால் அவருக்கு இன்ன இன்ன தகுதிகள் இருக்கவேண்டும் என்று ஏற்படுத்த வேண்டும். அதுவும் இப்போது ஒரு மடாதிபதி எப்படி வந்தார் என்றே சொல்ல முடியாது. இப்படி இல்லாது மடாதிபதியாக வருவதற்கும் ஒரு நியதி இருக்கவேண்டும். கொள்ளைக்காரன், கொலைக்காரன் இவர்கள் எல்லாம் மடாதிபதியாக வருவதற்கு இடம் இருக்கக்கூடாது. மடாதிபதியாக வருவதற்கும், டிரஸ்டிகளாக வருவதற்கும் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அதற்குத் தக்கபடி விதிகளை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாத காணிக்கை என்று ஒரு புரொவிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. பத்தாயிரம் ரூபாய் பாத காணிக்கை என்று சாதாரணமாக சொல்லப்படுகிறது. பத்தாயிரம் ரூபாய் பூமியை குத்தகைக்குவிட்டால் 5,000 ரூபாய் என்று எழுதுகிறார்கள். ஐந்துவருஷங்களுக்கு குத்தகை என்று வைத்துக் கொண்டால் எழுதாத 5,000 ரூபாயின் பேரில் கணக்கு போட்டு 25,000 ரூபாயை பாத காணிக்கையாக போட்டு விடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்தால் எந்த சட்டம்தான் இதை கட்டுப்படுத்த முடியும். பாத காணிக்கை என்பது “ஸ்மால் ஆபிரிங்ஸ்” என்றுதான் அர்த்தம். பெரியவர்களைப் பார்க்கும்போது தேங்காய், பழம்

[Sri N. K. Palanisami] [7th September 1959]

முதலியவைகளை வாங்கிப் போவது வழக்கம். பாத காணிக்கை என்பது மடத்தின் சொத்தாக இருக்க வேண்டுமே தவிர மடாதிபதியின் தனி சொத்தாக இருக்கக்கூடாது. தற்பொழுது தனி சொத்தாக இருப்பதால் தான் அங்கே நாட்டியம், நாடகம் போன்ற ஆபாசங்கள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றது.

இந்த குத்தகை விஷயத்தில் பூமியை நேரிடையாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்த குத்தகையை வசூல் செய்வதற்கான அதிகாரத்தை “லோகல் போர்டுகளுக்கு” கொடுத்திருக்கிற மாதிரி அசில்மெண்டு கமிஷனருக்கு அவசியம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். “அன்கிளெய்மெண்டு லாண்ட்ஸ்” ஆயிரக் கணக்கான நிலங்கள் அப்படியே கிடக்கின்றன. அவைகளை சீர்படுத்தி, திருத்தி சரியான முறையில் பயிர் செய்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கலாம். இதற்காக தனியாக ஒரு எக்ஸ்பெர்ட்டைப் போட்டு, அசில்மெண்டு கமிஷனருக்கு உதவியாக இருக்கும்படி செய்து, பூமியை சீர்படுத்தி, பயிர்களை உற்பத்தி செய்தால், லட்சக்கணக்கான டன் உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

இந்த மசோதா நல்ல முறையில் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவைகளை அமல் செய்ய முடியாமல் விடக்கூடாது. இந்த டிபார்ட்டு மெண்ட்டில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. தஞ்சாவூர் கோவிலில் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் களவாடப்பட்டது. அதை ஆடிட் டிபார்ட்டுமெண்டு கண்டு பிடித்தும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. மைலாப்பூரில் ஒரு மடத்தில் மூன்று லட்ச ரூபாய் வீணாக செலவு செய்யப் பட்டது. இதையும் ஆடிட் டிபார்ட்டுமெண்டு கண்டு பிடித்திருக்கிறது. இம்மாதிரி அக்கிரமமாக செலவு செய்திருப்பதை வசூலிக்க வேண்டும். பந்தனைநல்லூரில் 1947, 1948, 1949 வருஷங்களில் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவழித்ததைப்பற்றி 1952-ல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. 1955-ல் விசாரணை முடிந்ததாக சொன்னார்கள். ஆனால் என்ன உத்தரவு பாஸ் செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இம்மாதிரி பல ஸ்தாபனங்களிலும் ஊழல் இருந்தும், பெடிஷன் வந்தாலும் கூட விசாரணை செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இதை மாற்ற வேண்டும்.

எக்சிக்யூடிவ் ஆபீசர்களை சர்க்கார் ஊழியர்களாக புரொவின்கியலைஸ் செய்யப்படுவதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இன்னும் நான்கு, ஐந்து வருஷங்களில் ரிடையராகக் கூடியவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சர்வீசை கணக்கு எடுத்து அவர்களுக்கு அவசியம் பென்ஷன் பதினால் யாதொரு ஆட்சேபணையும் இருக்க முடியாது. இதைப்பற்றி சட்டத்திலேயே ஒரு திருத்தம் செய்ய வேண்டும். ரூஸ்ஸ் போட்டால் பிரயோசனம் இல்லை.

கோயில்களில் வேலை செய்கிறவர்கள் ரூ. 10, 15 என்று குறைந்த சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். செலக்ட் கமிட்டியிலும் இந்த சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த விஷயமும் சட்டத்திலேயே இருக்க வேண்டும். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களில் குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு குறையாமல் இவர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். இதை சட்டத்திலேயே புகுத்த வேண்டும். கீழே இருக்கும் சிப்பந்திகள் சரியாக வேலை செய்தால்தான் எல்லாம் சரியாக இருக்கும். இதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

*SRIMATHI HEMALATHA DAVI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்து மத அற நிலைய மசோதாவை மூழு மனதுடன் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் சின்னதுரை அவர்கள் பேசிய போது, இந்த மசோதாவானது தற்போது கொண்டு வர வேண்டிய அவசரமும் இல்லை, அவசியமும் இல்லை என்று தெரிவித்தார்கள். இன்றைய தினம் நம் முடைய நாட்டைப்பார்க்கும்போது பெரும்பாலும் இந்தியர்களாக இருந்த போதிலும், ஆயிரக்கணக்கான அன்னியர்கள் வந்து பெரும்பாலான

[7th September 1959] [Srimathi Hemalatha Devi]

இந்துக்களை மதமாற்றம் செய்து இருக்கிறார்கள். அநேக இந்துக்கள் கிறிஸ்தவ மதத்தை தழுவி இருக்கிறார்கள். இதை யாரும் மறைக்கவும் முடியாது, மறுக்கவும் முடியாது.

அடுத்தபடியாக ஒரு சிலர் வினாயகர் சிலையை உடைப்பதாகவும், ராமர் படத்தை எரிப்பதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். ராமர் பச்சை இறைச்சியை கடித்து தின்பது போன்றும் வேடம் போட்டு இராமரை இழிவுபடுத்தி வருகிறார்கள். மற்ற மதங்களைப்பற்றி இம்மாதிரி பேச முடியாது. கிறிஸ்தவ மதத்தில் ஏசுநாதரைப்பற்றியோ அல்லது முகம்மதிய மதத்தில் நபி நாயகம் அவர்களைப்பற்றியோ இவர்கள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களை செய்ததாக கேட்டதும் இல்லை குறிப்பிட்டதாக பார்த்ததும் இல்லை. காரணம், அவர்களிடையே கட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தெய்வத்தைப்பற்றி இழிவாகப் பேசினால் தங்களுக்கு கண்டிப்பாக கஷ்டம் ஏற்படும் என்று உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். இந்து மதம் ஒரு சமுத்திரமாக இருந்தாலும், இந்து மதத்தை இழிவு செய்ய முற்பட்டால் தட்டிக் கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை என்று நினைக்கிறார்கள் போலும். அரக்கர்கள்தான் பச்சை இறைச்சியை சாப்பிட்டார்கள் என்றும் கூடித்திரியர்களும், மற்றவர்களும் நெருப்பில் பொசுக்கி சாப்பிட்டார்கள் என புராணங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே ராமரை கடவுளாக கருதுகின்ற காலத்தில் அவர் பச்சை இறைச்சியைச் சாப்பிட்டார் என்று இழிவு படுத்துவது மிகமிக வருந்தத்தக்க விஷயம். கண்டிக்கத்தக்கதும் கூட. ஒரு சிலர் கடவுள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றொரு தரப்பினர் ஒருவரே தெய்வம் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் முருகர்தான் கடவுள், எனக்குரிய தெய்வம் என்று கருதுகிறேன். சிலர், மகாலிஷ்ணுதான் அவர்களுக்குரிய கடவுள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அடுத்தவர் மகாலக்ஷ்மிதான் அவர்களுடைய கடவுள் என்று கூறுகிறார்கள். மற்றவர் பராசக்திதான் அவர்களுடைய கடவுள் என்று சொல்லுகிறார்கள். தெய்வம் ஒன்றே ஆனாலும் பலர் பல ரூபங்களில் வழிபடுகிறார்கள். ஒருவரே தெய்வம் என்றால் எந்த தெய்வத்தை அந்த ஒரு தெய்வம் என ஏற்றுக் கொள்வது.

ஏதாவது ஒரு உருவத்தில்தான் நாம் கடவுளை வழிபட வேண்டும். நல்ல தத்துவ வாதத்தில் தேர்ந்தவர்கள்தான் கடவுளை எந்த ரூபத்திலும் பார்க்கலாம் என்று அறிவார்கள். மற்ற பாமர மக்களுக்கு பக்தியை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் ஒரு கோயில் ஏற்படுத்தி அருபியாகவுள்ள இயற்கை சக்தியை ஓர் உருவத்தில் சிலையாகச் செய்து பக்தியை செலுத்தி வருகின்றோம். கடவுளுக்கு எண்ணெய் போடுவது ஏன், சீயக்காய் உபயோகிப்பது ஏன் என்றும் அவைகளை ஏழை மக்களுக்கு கொடுத்தால் எவ்வளவோ உபயோகமாக இருக்கும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அடிக் கடி எண்ணெய் பேரடாவிட்டால் அந்த கற்சிலை உடைந்து விடும் என்பது அறியாதது ஏனோ. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது நம் நாட்டில் பக்தி குறைவு ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று தெரியவரும்.

நம் நாட்டில் இப்பொழுது கொலை, களவு, லஞ்சம், வஞ்சம், சூது, வாது, இவைகள் அதிகமாக மிஞ்சிவிட்டது. காரணம் பக்தி குறைவு தான். கடவுளிடம் பக்தி இருந்தால், கொலை செய்கின்ற நேரத்தில் கூட பக்தி மேலீட்டால் அவர்களுக்கு அன்பு உண்டாகும். அன்பினால் இரக்கம் ஏற்படும். அந்த அன்பின் காரணத்தினால் மற்றவர்களை தன்னைப்போல் நேசிக்க வேண்டும் என்கின்ற தன்மை ஏற்பட்டு விடுகின்றது. அந்நிலையில் அவர்கள் கொலை செய்வதற்கு முன் வரமாட்டார்கள்.

அதே போன்று களவு செய்கின்ற காலத்திலும் ஒருவனுக்கு கடவுள் 12 பக்தி இருக்குமானால் அந்த பக்தியினால் கடவுளுக்கு பயப்படுகிறான். மனிதர்கள் யாரும் பார்க்கவில்லை என்றாலும், கடவுள் நம்மை கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்ற பயம் அவனுக்கு ஏற்படுகின்றது. இம்மாதிரியான பக்தி ஒருவனுடைய மனதில் இருக்குமானால் அவன் தீமையான காரியங்களைச் செய்வதற்கு பயப்படக்கூடிய நிலை ஏற்படும்.

[Srimathi Hemalatha Devi] [7th September 1959]

இன்றைய தினம் கொலை செய்வது, களவு செய்வது, லஞ்சம், சூது வாது இவைகள் எல்லாம் அதிகப்படுவதின் காரணம் நாட்டில் கடவுள் பக்தி குறைவாகப் போனதுதான். இதை தெரிந்துதான் தீர்க்கதரிசிகளாக இருந்த நமது முன்னோர்கள், பல கோடி கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்து பெரிய பெரிய கோவில்களைக் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். வயலில் வேலை செய்கின்ற விவசாயிகூட அண்ணாந்து பார்க்கும்போது இந்த மாதிரியான உயர்ந்த கோவில்களை பார்த்து அவன் மனதில் கடவுள் பக்தி ஏற்பட வேண்டும் என்றுதான். உலகம் தற்போது உள்ள நிலைக்கு வரும் என்றும் நாஸ்திகர்கள் அவதார புருஷர்களாக தோன்றுவார்கள் என்றும் நமது முன்னோர்கள் தீர்க்கதரிசிகள் போல் அறிந்து தான் பெரிய கோவில்களை எல்லாம் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இப்போது இந்த மசோதாவை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்களே என்று நினைத்து அன்றாடம் பாராட்டவேண்டியிருக்கிறது. இதை நாம் அனைவரும் வரவேற்க வேண்டும். இந்த நிலைமையில் இப்போது இதற்கு அவசரம் என்ன? அவசியம் என்ன என்று கேட்பதைப் பார்த்து நாம் மிகவும் வருந்த வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பெரிய கோவில்களை எல்லாம் கட்டிய முன்னோர்கள் இந்த கோவில்களில் எல்லாம் நல்ல முறையில் காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தோடு சொத்துக்களையும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் பராமரிக்கும் அளவில் சில கருத்துக்களும் இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக எவ்வளவோ கட்டுப்பாடுகள் இருந்தாலும்கூட, சில தர்மகர்த்தாக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையையே இதன் மூலமாகத்தான் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சில கோவில் காரியத்தில் அக்கரையோடு நல்ல முறையிலும் இந்த சொத்துக்களை எல்லாம் பார்த்து வருகிறார்கள். இதை யெல்லாம் பார்த்துத்தான் ஒழுக்கக் கேடாக நடந்து கொண்டிருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று பல கருத்துக்கள் மசோதாவில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மேலும் கோவில்களினுடைய வருவாயில் ஏழு சதமானத்தை நூல் நிலையங்கள் ஏற்படுத்துவதற்காகவும், பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்துவதற்காகவும், உணவு விடுதிகளை ஏற்படுத்துவதற்காகவும், தங்கும் விடுதிகளை ஏற்படுத்துவதற்காகவும், வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. ஆனால் இந்த சொத்துக்களை நமது முன்னோர்கள் எதற்காக விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது கோவில்களை பாதுகாப்பதில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டியது மிகவும் முக்கியம் என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். முதலில் கோவில்களை எல்லாம் பாதுகாத்ததின் பின்னால்தான் வேறு செலவுகள் எல்லாம் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மக்களுக்கு வழிகாட்டியாக நூல் நிலையங்களை அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் அதே சமயத்தில் முன்னோர்களால் கட்டி வைத்திருக்கக்கூடிய கோவில்களை பாதுகாக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். இன்றுள்ள நிலையில் பழைய கோபுரத்திலிருந்து ஒரு கல் விழுந்தால் கூட அதை சீர்படுத்துவதற்கு முடியாத நிலையில்தான் நாம் இன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். சமீபத்தில் திருவானைகாவல் கோவிலில் ஒரு பகுதி சரிந்து விழுந்து விட்டது என்று பத்திரிகை மூலமாக நாம் எல்லோரும் அறிந்தோம். அரியலூர் பாலம் இடிந்து விழுந்த போது அவையெல்லாம் வெள்ளைக் காரர்கள் காலத்தில் கட்டியது, சுதந்திரத்திற்குப் பின் பராமரிப்பு இல்லாத தினால்தான் இடிந்து விட்டது என்றும், காரணம் சொல்லப் பட்டது. ஆனால் இப்போது திருவானைகாவல் கோவில் பாழடைந்து ஒரு பகுதி சரிந்துவிட்டது என்று தெரிந்தும் சரியானபடி பாதுகாக்கப்படாமல் இருந்ததுதான் காரணம் என்றும், இதைப்பற்றி அங்கிருந்த எக்ஸி க்யூட்டிவ் ஆபீஸர் ரிப்போர்ட் செய்திருந்தும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையாதலால்தான் சரிந்தது என்றும் தெரியவந்தது. இம் மாதிரி இன்றும்பல கோவில்கள் பாழடைந்து இருக்கின்றன. அவற்றை யெல்லாம் முதல் முதலாக இந்த நிதியிலிருந்து தனியாக பணம் ஒதுக்கி சீர்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Srimathi Hemalatha Devi] 7th September 1959]

சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை காவேரி நதி தீரத்தில் ஓகனேக்கல் என்னுமிடத்தில் பஞ்சலிங்க ஸ்தலம் இருக்கிறது. ஐந்து லிங்கங்கள் சேர்ந்து ஒன்றாக இருக்கக்கூடிய இடம். அதிக விசேஷம் பொருந்தியதாக கருதப்படும். வாரத்திற்கு இரண்டு முறைதான் பூஜை செய்து வருகிறார்கள். விசேஷ ஸ்தலமானதும் காவேரி நதி தீரத்திலுள்ள அந்த ஸ்தலத்திற்கு ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோவிலில் நல்ல சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதற்கென்று ஒரு திருப்பணி கமிட்டி அமைத்து கோவிலை சீர்படுத்தி, வேளா வேளைக்கு பூஜைகள் நடைபெறுவதற்கு வழி செய்து கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். இன்னும் இதே போன்று எத்தனையோ கோவில்கள் நமது நாட்டில் இருக்கின்றன. இவற்றை யெல்லாம் தகுந்த முறையில் உடனடியாக பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நூல் நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, தமிழில் அர்ச்சனை நடத்தப்பட வேண்டும் என்று பலர் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட மொழியில்தான் அர்ச்சனை நடத்தப்பட வேண்டும் என்று யாரும் குறிப்பிட்டு சொல்ல முடியாது. இருப்பினும், வட மொழியில் அர்ச்சனை செய்து கொண்டிருக்கும்போது அதை புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கும் மக்களுக்கு இதனால் மன வேதனை ஏற்படுகிறது. அதனால் ஒரு சமூகத்தையே வெறுக்கும் நிலை யிலும் பேசி வருகிறார்கள். அதல்லாமல் கடவுளுக்கு வட மொழியில் கூறினால் புரியாது என்பது அல்ல. கடவுளுக்கு எந்த மொழியில் கூறினாலும் புரியும். கடவுளுக்கு புரியாத மொழி ஒன்றுமே கிடையாது. ஆகவே மக்களுக்கு புரிகின்ற மொழியில் சொன்னால் மக்களுக்கு திருப்தி ஏற்படும். இந்த மாதிரியான நல்ல காரியங்களை தமிழில் நடத்துவதற்கு தகுந்த வாறு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போன்றுதான் மந்திரங்கள் தேவாரம், திருப்புகழ், வாழ்க்கைக்கு வழி காட்டியாக இருக்கக்கூடிய திருக்குறள் போன்ற நூல்களை எல்லாம் பிரசரித்து, மக்களிடையே பரப்புவதற்கு வேண்டிய வழிகளுக்கு எல்லாம் செலவு செய்த பின்னால், பள்ளிக்கூடம் போன்றவை நடத்தவதோ, வேறு உணவு விடுதிகள் முதலியவை நடத்துவதோ முதலியவற்றில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் திருத்த மசோதாவில் தர்மகர்த்தாக்களுடைய காலவரையறை மூன்று வருடங்கள் என்று இருந்ததை ஐந்து வருடங்களாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இவர்களை நீக்குகின்ற விஷயத்தில் தனது அங்கத்தினர் காலத்திற்குள் ஒரு கூட்டத்திற்கு வரவில்லை என்றால் தவறு இல்லை என்றும் அதன் பின்னால் வராமல் இருந்தால் நீக்கிவிடுவது என்றும் இருந்தது. ஆனால் இப்போதும் முன்பு இருந்தது போலவே ஒரு கூட்டத்திற்கு வராமல் இருந்தால் பாதகமில்லை என்றும், அதற்குமேல் வராமல் இருந்தால் நீக்கிவிடுவது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியல்ல, இப்போது மூன்று வருடம் என்பதை ஐந்து வருடம் என்று அதிகப்படுத்தியிருப்பதால் இப்போது ஒரு முறை என்றிருப்பதை மூன்று முறை என்று மாற்றியிருந்தால் நல்லதாக இருந்திருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அட்வைஸரி கமிட்டியில் 12 மெம்பர்கள் non-Official ஆக இருப்பார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் 12 பேர்களை நியமிப்பதில் ஜில்லாவுக்கு ஒருவர் என்றும் அந்நபர் எரியா கமிட்டி மெம்பரில் ஒருவராகவும் நியமிப்பதாக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

மேலும் அர்ச்சகர்களுடையவும், பூசாரிகளுடையவும், குருக்களுடைய வும் ஊதியம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இதை யெல்லாம் அதிகப் படுத்த வேண்டும். முன்பு 20 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டிருந்த உயர்த்தியாயர்கள், அதே போன்று முன்பு 20 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டிருந்த

[Srimathi Hemalatha Devi] [7th September 1959]

போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்களெல்லாம் இப்போது 60 ரூபாய்க்கு மேல் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில், கடவுளுக்கு வழி பாடு செய்யக்கூடிய அர்ச்சகர்களுக்கும், பூசாரிகளுக்கும், குருக்களுக்கும் அதே ஊதியம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே இவர்களுக்கும் குறிப்பிட்ட அளவில் ஊதியத்தை உயர்த்தி கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை தர்மகர்த்தாக்களாக நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்த சகோதரர் அன்பழகன் என்னும் ராமையா அவர்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இப்போதும் எரியா கமிட்டி மெம்பராகவும் தர்மகர்த்தாக்களாகவும் இருந்து வருகிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தை களை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்து மத அறநிலைய பரிபாலன விஷயத்தில் அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் தீவிரமான முறையில் அமைத்திருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. இந்தச் சட்டத்தை பொதுவாக எடுத்து பேசுகின்ற நேரத்தில் பல அங்கத் தினர்களும், நாஸ்தீகம் அதிகமாக நாட்டில் பரவி வருகின்றது. ஆஸ்தீகம் நாட்டில் குறைந்து கொண்டே வருகிறது என்றும், “பராசக்தி” போன்ற சினிமாக்களின் மூலமாகத்தான் நாட்டில் நாஸ்தீகம் அதிகமாக பரவி வருகிறது என்றும் ஆளும் கட்சியிலுள்ள ஆஸ்திகர் ஒருவர் கூறினார், “பராசக்தி படத்திற்கு கதை எழுதியவரை

(Deputy Speaker in the Chair.)

மனதிலேவைத்துக்கொண்டுதான் அந்தக் கருத்து இங்கே வெளியிடப்பட்டது.

சவுக்கடி சந்திரகாந்தா என்ற சினிமாப்படம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தவரல்லாத ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. அதில் கதாபாத்திரங்களாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டவள் நாளது வரையிலும் அந்தக் கருத்தை மறுக்க துணிந்து முன்வரவில்லை.

ஆஸ்திகர்கள் எனப்படுபவர்களுக்கு என்ன அடையாளம் என்று ஆஸ்திகர்களால் சொல்லப்படுகிறது மதச்சின்னம் ஏதாவது அவர்கள் நெற்றி யில் இருக்க வேண்டும் என்று ஆஸ்திகர்களால் சொல்லப்படுகிறது. “நீரில்லா நெற்றி பாழ்” என்று அவர்கள் வியாக்யானம் சொல்லுகிறார்கள். இன்று நமது அமைச்சரவையில் இருக்கும் ஏழு அமைச்சர்களின் நெற்றி களும் பாழாக இருக்கின்றன.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஆனால் உள்ளே பாழாக இல்லை. (சிரிப்பு).

SRI A. GOVINDASAMY : நெற்றி தான் பாழாக இருக்கிறது என்று நான் சொன்னேனே தவிர, உள்ளே பழுதாக இருக்கிறது என்று கூட நான் சொல்லவில்லை. கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கடராமன் அவர்களுடைய நெற்றி பாழாக இருப்பதால் அவரை ஆஸ்திகர்கள் கூறுகிறபடி பார்த்தால் எங்கள் வரிசையில் சேர்க்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) அவர் ஆஸ்திகரே அல்ல என்பதற்கு நான் இன்னொரு காரணமும் சொல்வேன். ஆஸ்திகர்கள் கடல் கடக்கக்கூடாது. அவர் கடல் கடந்திருக்கிறார். ஆகவே அவர் ஆஸ்திகர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த மசோதா, கொண்டுவரப்பட்டதற்கான காரணங்கள் என்ன? மடங் களும் அர்ச்சகர்களும் கோயில் பூசாரிகளும் தர்மகர்த்தாக்களும் ஒழுங்காக நடக்கவில்லை. அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காகவும் ஆண்டவன் சொத்தை சரியாக பரிபாலிப்பதற்காகவும் அட்வைசரி கமிட்டிகளும் எரியாக் கமிட்டி களும் அமைக்கும் நோக்கத்துடன் இந்தச் சட்டம் உருவாகி வருகிறது. ஆஸ்திகர்களை எக்ஸ்க்யூடிவ் ஆபீசர்களாகப் போட வேண்டும் என்று

7th September 1959] [Sri A. Govindasamy]

சொல்கிறார்கள். ஆஸ்திகர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு எதை அளவுகோலாக வைத்திருக்கிறார்கள்? இந்த சபையில் இதைப்பற்றி பேசும்போது, சிலர் பிள்ளையாரை உடைத்தார்கள், ராமரை இழிவுபடுத்தினார்கள் என்று சொல்லு கிறார்கள். பிள்ளையாரை உடைத்தவர்களின் தயவு, ராமரை இழிவுபடுத்தி வர்களின் தயவு தேர்தல் நேரத்தில் தேவைப்பட்டது. கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் அவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு, அவர்களை நாஸ்திகர்கள் என்று சொல்ல அவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு, அவர்களை நாஸ்திகர்கள் என்று சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லித் தரும்படி அவர்களிடம் கேட்கலாம். அதே நாக்வினாலேயே வோட்டு வாங்கித் தரும்படி அவர்களுடன் கேட்கலாம். அப்போது வோட்டு வேண்டிருந்தது, எனவே அப்போது அவ்வாறு செய்தார்கள்.

கடவுள் பக்தி இருந்தால் கொலைசெய்யமாட்டார்கள் என்று கூறு கிறார்கள். கடவுள் பக்தியினால் எவ்வளவோ கொலைகள் நடந்தி ருக்கின்றன. சிறுத்தொண்ட நாயனார் கடவுள் பக்தியினால் தன் மகனையே கொலை செய்தார். (குறுக்கீடு) பிறகு இறந்த மகன் பிழைத்தெழுந்த தான்.) இறந்த மகன் பிழைத்தெழுந்ததெல்லாம் கதை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மகனைக் கொன்றது கதையாக இருந்தால் மகன் பிழைத்து வந்ததும் கதை. இறந்த மகன் பிழைத்து வந்ததைக் கதை என்று சொன்னால், அவனைக் கொன்றதையும் என் கதையாக வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது? (சிரிப்பு)

SRI A. GOVINDASAMY : அது கதை என்று நான் பக்தர் களுக்குச் சொன்னேனே தவிர, கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ வெங்கடராமன் அவர்களுக்குச் சொல்லவில்லை.

எகதெய்வம், தெய்வம் ஒன்று என்று சொல்லும்போது, அதைக் கூடக் கீண்டல் செய்கிறார்கள். பாரதியார் கூட இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித் திருக்கிறார். “ஆயிரம் தெய்வங்கள் உண்டென்று அலையும் அறிவிலி கான்” என்று அவர் கூறுகிறார். மதத்தில் நம்பிக்கையுள்ள ராமலிங்க சுவாமிகள் கூட “மதமெனும் பேய் பிடியாதிருக்க வேண்டும்” என்று சொல்கிறார். மதம் மக்களுக்குப் பயன்படவேண்டுமென்று சொன் னால் அதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். “என் இவர்கள் கிருஸ்துவர்களை எதிர்த்துக்கொண்டே” என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் மதத் தைப் பரப்பும்போதே ஆஸ்பத்திரிகள், பள்ளிகள் முதலியவைகளை வைத்து நடத்துகிறார்கள். ஆனால் ஹிந்து மத பரிபாலன ஸ்தாபனங்கள் ஆஸ்பத்திரிகள், அநாதை விடுதிகள் ஆகியவைகளைக் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் இதற்கு எதிர்ப்பு ஆஸ்திகர்கள் தரப்பிலிருந்து வருகிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் அக் கருத்தை எதிர்க்கிறார். அவர் ஆஸ்திகர். அவர் முகத்தில் சிவபக்தி தாண்டவமாடுகிறது. அனாதை விடுதி கூடாது என்று அவர் சொல்கிறார். அவர் அவ்வாறு குறிப்பிட்டதைக் கேட்டு நான் மிக மிக வேதனைப்பட்டேன். ஆனால், இங்கேயுள்ள மற்றொரு ஆஸ்திக அங்கத்தினர், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீபதிராஜ், பழனி தேவஸ்தானத்தின் தலைவராக இருப்பவர், “எங்கள் தேவஸ்தானத்தில் ‘லட்சக்கணக்கில் பணம் இருக்கிறது. நாங்கள், வேண்டுமானால் காலேஜ் கட்ட ‘6 லட்சம் கொடுக்கிறோம்” என்று இதே சபையில் முன்பொரு தடவை சொல்லியிருக்கிறார். முருகக் கடவுளிடம் நம்பிக்கையுள்ளவர் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் ஆஸ்திக நண்பர் அனாதை விடுதி கட்டக்கூடாது என்று சொல்கிறார். கல்லூரிகளும், ஆஸ்பத்திரிகளும் தேவை என்ற ஸ்ரீமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் தெரிவித்தார். மடங்களில் ஊழல் இருக் கிறது என்று நாங்கள் சொன்னால் கோபம் வருகிறது. கனம் அங்கத் தினர்கள் ஸ்ரீ ராமாமூர்த்த தொண்டமான் அவர்களும், ஸ்ரீமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்களும் கூட மடங்களில் ஊழல் இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். அவர்கள் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. அவர்கள் நாஸ்திகர்கள் பட்டியலில் வரவில்லை. ஆஸ்திகர்கள் பட்டியலில் தான் வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி காங்கிரஸ் மெம்பர்களும் திராவிட முன் னேற்றக் கழக மெம்பர்களும் அழகாகப் பேசினார்கள். “அங்கே ஊழல் களை நாம் கண்டடக்கக் காண்கிறோம். எதிர்க் கட்சியினர் சொல்கிறார்கள்

[Sri A. Govindasamy] [7th September 1959]

என்பதால் அதை மண் மூடிப் புதைக்க நான் விரும்பவில்லை” என்று ஸ்ரீமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்த ஊழல்களைக் களைய வேண்டிய பொறுப்பு இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருப்பதால் இத்தகைய சட்டம் உருவாகி வருகிறது. எரியாக் கமிட்டிக்கு உறுப்பினர்கள் பொறுக்கப்படும்போது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே பொறுக்கப்படுகின்றனர் என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினரால் சொல்லப் பட்டது. அதை எந்த கனம் அங்கத்தினரும் மறுக்கவில்லை. ஆஸ்திகத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் எதிரிக் கட்சியில்கூட இருக்கிறார்கள். கோவில் களுக்குச் சொத்து இல்லையானால் இந்த வேலைக்கு யாரும் மனுப் போட மாட்டார்கள். பஜனைக் கூட்டத்தில் சண்டலோ கொழுக்கட்டையோ கிடையாது என்றால் பஜனைக்கு ஒரு பக்தனும் வரமாட்டான். பி. ஏ. படித்த அதிகாரி ஒருவர் பஜனைக் கூட்டத்தில் “அடியேன் பண்டரிபுரம் எங்கே?” என்று பாடுகிறார். இது பகுத்தறிவுக்கு உகந்ததா என்று கேட்டால் அவ்வாறு கேட்பவனை, பார்ப்பவர்கள் நாஸ்திகள் என்று சொல்கிறார்கள். பண்டரிபுரம் எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கிறது என்பது ரெயில்வே கைடைப் பார்த்தால் தெரிகிறது. மடத்திற்கு வந்து “கால் நோவுது, கடும் பசி என்கிறேன். சண்டலைப் பார்த்தால் கடும் பசி வருகிறது. அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகாவில் அதிகாரியாக இருந்த ஒருவர் “அறநிலைய” பூனைகள்” என்று ஒரு புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார். ஆஸ்திகத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களும் அர்ச்சகர்களும் தர்மகர்த்தாக்களும் எத்தனை ஊழல்கள் செய்கிறார்கள் என்பது அப்புத்தகத்தைப் படித்தால் தெரியும்.

ஆஸ்திகர்களை அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாகாவில் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கப் போட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கமிஷனரும் மற்ற அதிகாரிகளும் ஆஸ்திகர்களாகவும் ஹிந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் தான் இருக்க வேண்டும் என்று விதித்தால், நிர்வாகத்திற்குத் திறமையான அதிகாரிகள் கிடைக்கமாட்டார்கள். அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாகாவில் வேறு மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகக் கிருஸ்துவர்கள் போன்ற பிற மத உத்தியோகஸ்தர்களை நீக்கும் நிலையில் ஊழல்களை நீக்கக்கூடிய திறமையான உத்தியோகஸ்தர்களை நீக்கிவிட்டால் நிர்வாகம் திறமையாக நடக்காது.

எரியாக் கமிட்டிகளில் ஆதித் திராவிடர்களை உறுப்பினர்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்றும் ஆதித் திராவிடர்களை அர்ச்சகர்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னால், மொட்டை மாரியாத்தா கோவிலுக்கும் தான் அவர்கள் அவர்கள் அர்ச்சகர்கள் என்று சொல்கிறார்கள் தவிர, அவர்கள் பெரிய கோவில்களில் அர்ச்சகர்களாக நியமிக்கப்படுவதில்லை. ஆதித் திராவிடர்களுடன் ஒரு கோவிலுக்குச் சென்ற ஒரு கனம் அமைச்சர் வேகம் வேகமாக வெளியே வந்துவிட்டார். அறநிலையப் பாதுகாப்பு இலாகாவை கனம் அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்களிடம் கொடுக்கட்டும். அப்போது தெரியும், எதிர்ப்பு எந்தெந்த முறையில் வருகிறது என்பது. அப்போது தெரியும், அவரைக் கோவில்களில் பூர்ண கும்பம் வைத்து வரவேற்கின்றார்களா என்பது. கிதம்பரம் கோவிலில் ஆலயப் பிரவேசம் செய்ய வேண்டும் என்றபோது அதற்கு எவ்வளவு எதிர்ப்பு இருந்தது என்பது நமக்குத் தெரியும். அது 3,000 தீக்ஷிதர்களுக்குச் சொந்தமென்று சொல்லி விட்டார்கள். அது இந்தச் சட்டத்திற்குள் வரவில்லை. அந்த முறையில் கோயில்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் எத்தகைய முறையில் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதைக் கேட்டு பக்தர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக்கூடாது. கோவிந்தசாமி இந்த மாதிரி சொல்லுகிறானே என்று யாரும் எண்ணக் கூடாது. காஞ்சி புரத்தில் கருடசேவை உற்சவம் நடக்கும் போது போய்ப் பார்க்கவேண்டும். அங்கே பார்த்தால் கருடனுக்கு என்ன நாமம் போடுவது என்பதைப் பற்றிச் சண்டை நடக்கும். யார் சண்டை போட்டுக்கொள்கிறார்கள்? ஆஸ்திகர்களுக்குள் சண்டை. பக்தர்களுக்குள் சண்டை. வடகில் நாமத்தையும் தென்கில் நாமத்தையும் மாற்றி மாற்றிப் போட்டுக் கடைசியில் நடுத்தெருவில் நிறுத்தி வைத்து விட்டு, விக்கிரகத்தின் மேல் ஏராளமான

[Sri A. Govindasamy] [7th September 1959]

மதிப்பள்ள நகைகள் போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் போலீஸ் பந்தோபஸ்து போட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. யார் சண்டை போடுகிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது, கடவுள் பேரால் சண்டை போடுகிறார்கள், ஆஸ்திகத்தின் பேரால் சண்டை போடுகிறார்கள் என்று பார்க்கும் போது மிகவும் அசிங்கமாக இருக்கிறது. இதைத்தான் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். நிர்வாக அதிகாரிகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள் ஆஸ்திகர்கள் செய்யும் தவறுகளைக் கண்டுபிடிக்காத வர்களாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் மதப் பிரசாரத்திற்கு மட்டும் இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் நிர்வாகம் சரியாக நடக்காது. நிர்வாக வேலைக்கென்று போடுகிறார்களே தவிர, எக்ஸ்சுடிவ் ஆபீஸர்கள் கொட்டை கட்டிக்கொண்டுபோனால், அவருக்குக் கீழே உள்ளவர்கள் அவரும் ஏதோ ஒரு பண்டார சந்நிதி என்று எண்ணி விடுவார்கள். நன்கு படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள்கூட பண்டார சந்நிதியிடம் சென்று அவர்களிடமிருந்து பட்டம் பெறக்கூடிய வேறு இடங்கள் இருக்கும்போது இவர் பட்டம் பெறுவதற்கு வேண்டிய வேறு இடங்கள் இருக்கும்போது இவர் பட்டம் பெற்று வந்து வருகிறார்கள். இவர்கள் எதற்காக பட்டம் களிடம் போய் பட்டம் பெற்று வருகிறார்கள். இவர்கள் எதற்காக பட்டம் கொடுக்கிறார்கள்? பட்டம் கொடுப்பதினால் ஒரு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அதனால் அவர்களுக்காகப்பரிந்து பேச வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இவர்களெல்லாம் ஒழுக்க சிலர்கள்—மடாதிபதிகள் ஒழுக்கசிலர்கள், பண்டார சந்நிதிகள் ஒழுக்க சிலர்கள்—என்று இவர்களுடைய ஒழுக்கத்தைப் பற்றி வர்தால் அவர்களிடம் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஒழுக்க சிலர்களாக நிர்வாக அதிகாரிகள் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி விட்டு, எரியாக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களைச் சொல்லிவிட்டு, ஆண்டவனுடன் நெருங்கிப் பழகுவதற்கு இப்படி நடப்பது சரியல்ல என்பதுதான் எங்களுக்குத் தெரியுமே. ஒரு சமயம் இந்த நாட்டுக்கே ஜனாதிபதியாக இருக்கக் கூடியவரை மடாதிபதியின் காலிலே விழ விட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அதைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார். அவருடைய சுய மரியாதையை நான் போற்றுகிறேன். நமது ஜனாதிபதியை பண்டார சந்நிதியின் காலில் விழ வைக்கும் அளவுக்குத் துண்டியிருக்கிறார்கள் சிலர். நமது முதலமைச்சர் தன்னுடைய தன்மான உணர்ச்சி காரணமாக அதைப் பாதுகாத்திருக்கிறார்கள்.

ஆலயங்கள் இருட்டாக இருக்கின்றன. வெளவால்கள் அடையும் நிலையில் இருக்கின்றன என்று எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஜகந்நாதன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கிருஸ்தவ கோயில்களில் வழிபாட்டுக்கு நல்ல முறையில் நாற்காலிகள் அமைத்து அங்கே நிசப்தமாக இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே ஒரே சப்தமாகவும் என்ன நடக்கிறது என்று தெரியாத நிலையிலும் இருக்கிறது. மின்சாரம் இருக்கக்கூடிய நிலையில் எதற்காக இன்னும் மின்சார விளக்குகள் போடப்படாது இருக்கின்றன. அதிக வட்டிக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து, அப்படி வரக்கூடிய வட்டிப் பணத்திலிருந்து ஓரளவு எடுத்து வானளாவ கோபுரம் கட்டி விட்டால் அவரை பக்திமான் என்று யாரும் பாராட்டமாட்டார்கள். குறைந்த வட்டி வாங்கி, அதிலிருந்து எடுத்து ஏழைகளுக்கு ஆசிரமம் அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும். மதம் காப்பாற்றப்படவேண்டுமென்று எண்ணம் இருக்குமானால், ஆதித் திராவிடர்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்ற உரிமையை எடுத்துக் கூறுகிறேனே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

இன்றைய தினம் வரசூர் கோயிலில் வழக்கு நடக்கிறது. ஆதித் திராவிடர்களை எதிர்த்து வழக்கு நடக்கிறது. நந்தனார் கோயிலில் எந்த நிலை இருக்கிறது? இவைகளைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பக்தி என்று சொல்லும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தாருக்குத்தான் பக்தி இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் மணி அவர்கள் சொன்னார்கள். எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில் இந்த மசோதா அண்மையேண்டும்.

[Sri A. Govindasamy] [7th September 1959]

இதிலே தர்மகர்த்தாக்களுக்கு வயதெல்லாம் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் 70 வயதுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று இருக்கிறது. ஏன் இருக்கக்கூடாது? இளம் வயதானவர்களைத்தான் போடக் கூடாதே தவிர 70 வயதுக்கு மேல் இருக்கலாம். இன்றைய தினம் பார்த்தால் பல ஒழுங்கினமான நடவடிக்கைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. கோயில் தர்மகர்த்தாக்கள் கோயில் வீடுகளில் யார் யாரை வாடகைக்கு வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரத்தைச் சொல்ல முடியும். எங்கள் மா வட்டத்திலும் ஏரியா கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முறை பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டும். அநிலே ஒருவர் இருக்கிறார். பெயரைச் சொல்லக்கூடும். ஆனால் பெயரை இங்கே சொல்லக் கூடாது என்ற காரணத்தினால் கோயிலுக்கும் அவருக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியாது. கடவுளுக்கும் அவருக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியாது. அவரைத் திருப்தி செய்வதற்காக வேண்டி போட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே அவரைப் போடு, இவரைப் போடு என்று சண்டை. இவரைப் போடாதே, அவரைப் போடாதே என்று சண்டை. ஒரு கோயிலில் இவ்வளவு சொத்து இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் தான் மெம்பர்களாக வருகிறார்கள். ஏரியாக் கமிட்டியின் முடிவை மாற்ற அலிஸ்டெண்ட் கமிஷனரிடம் போகிறார்கள், அங்கிருந்து கமிஷனரிடம் போகிறார்கள், அங்கிருந்து அப்பீல் செய்து சர்க்காரிடம் போகிறார்கள். ஒரு தர்மகர்த்தா ஊழல் செய்தால் அவரை உடனடியாக மாற்ற அல்ல அகற்ற முடியாத நிலை இருப்பதால் இன்னும் ஊழல்கள் செய்து பணத்தைக் கையாடல் செய்துகொண்டு இருப்பார்களே தவிர நிலைமையை மாற்றுவதற்கான வழி ஏற்படாது. இன்றைய தினம் ஹெரொடிட்டரி டிரஸ்டிகள் இருக்கிறார்கள். தவறுகள் செய்யக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். முன்னோர்கள் சொத்துக்களை வைத்தார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் நீண்ட நாட்களாக இம்மாதிரியே இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஒழுங்கினம் ஏதாவது இருக்குமானால் பரம்பரை பாத்திய தையை வைத்திருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இன்னும் பல ஷரத்துக்களைப் பற்றி ஷரத்துவாரிப் பரிசீலனை வரும்போது தெளிவாகப் பேசவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. P. PALANISWAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவாதிக்கப்பட்டு வரும் ஹிந்து மத பரிபாலன திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த விவாதத்திலே அநேகம் பேர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். இந்த மசோதாவிலே டிரஸ்டிகளுக்கும் ஏரியா கமிட்டிகளுக்கும் காலம் 3 வருஷங்கள் என்று இருந்ததை இப்போது 5 ஆண்டுகளாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதோடு கூட ஹிந்து மதத்தின் பேரிலே நம்பிக்கையுள்ளவர்கள்தான் வரவேண்டுமென்று கூறுவதானது வேண்டற்பாலது. மதத்தின் பேரில் நம்பிக்கையில்லாது, கடவுள் பேரில் நம்பிக்கையில்லாது ஒரு சமூகம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. நம் நாட்டிலே தொன்றுதொட்டு கடவுள் பக்தி இருந்துவருவதோடு அன்பு காரணமாக கடவுளுக்குச் சில பூஜைகள் செய்யப்பட்டும் இன்னும் பொங்கல் வைத்தும் சுவாமியைத் தொழும்போது இப்போது கேள்வி போடுகிறார்கள் “சுவாமி சாப்பிட்டு விடுகிறா? அப்படியானால் அவர் சாப்பிடக்கூடிய வாய் எங்கு இருக்கிறது. பல ஆண்டு காலமாக துண்டாமை இந்த நாட்டிலே ஒரு பெரிய கொடிய வியாதியாக மக்களைத் தொடக்கூடாது என்ற முறையில் இருந்த காரணத்தினால் கடவுள் பக்தியில் நம்பிக்கையில்லாமல் செய்து விட்டது. அதையெல்லாம் நீக்கவேண்டுமென்று நமது அரும் பெரும் தலைவர் மகாத்மா காந்தியடிகள் கோயில்களிலே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் விடப்படவில்லையானால் அங்கு பூதமும் பேயும்தான் இருக்கும் என்று சொன்னார். எல்லா மக்களுக்கும் சம சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தி சமுதாயத்தில் ஒரு புத்துணர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமானால் இது மாதிரி சட்டங்கள் அவசியம் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நம் நாட்டிலே

7th September 1959] [Sri K. P. Palaniswami]

அன்றெல்லாம் கோயிலுக்குச் செல்லவேண்டுமானால் சாதாரண உடை உடுத்துத்தான் போவார்கள். ஈர உடையுடன் போவார்கள். அதுதான் நமது பண்பாடு. இப்போது நாகரீகத்தின் பெயரால் இஸ்திரி போட்ட உடையுடன், நாகரீகமாக உடையணிந்து செல்கிறார்கள். முன்பு அம்மாதிரி இருந்ததன் நோக்கம் என்ன? நமது மனதை கடவுள்பால் கான்ஸென்ட்ரேஷன் செய்யும் முறையில் சூழ்நிலை அடையவேண்டும். அப்போதுதான் கடவுள் பக்தி வரும் என்று வைத்திருந்தார்கள். சில அங்கத்தினர்கள் வெளிச்ச மில்லை, ஜன்னல்கள் இல்லை என்றெல்லாம் கூறினார்கள். ஆனால் அங்கு பண்பாடு இருக்கிறது. இந்த மடங்களுக்குச் சொந்தமான பூமிகளும், கோயில்களுக்கும் சொந்தமான சொத்துக்களும் இருக்கின்றன. அதிகமான அளவு பணத்தைத் தேக்கம் இல்லாமல் கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்குச் செலவு செய்யப்பட வேண்டும். அநேக குழந்தைகள் தங்கள் வறுமை நிலையில் பள்ளிக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பள்ளிச் சம்பளம் கட்ட மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்கும் வகையில் கோயில் சொத்தில் இருந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-30
P.M.

கோவையிலே ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஹாஸ்டலை முன்பு தனிப்பட்டவர்கள் நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். அதை இப்பொழுது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டது. இப்பொழுது துண்டாமை சட்டப்படி ஒழிக்கப்பட்டு விட்டதே தவிர நடைமுறையில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஊர் எட்டாயிரம் ஜனத்தொகை கொண்டது. ஹரிஜன ஹாஸ்டலில் இடம் கிடைப்பதில்லை. மடத்துக்குச் சொந்தமான இடம் இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட சொந்தமான இடத்தை ஒரு தனி நபர் தன்னுடைய செல்வாக்கினால் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறாராம். அதை அப்புறப்படுத்தி ஹாஸ்டலுக்கு இடம் கேட்டால் அதைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வகையில் சட்டத்தினால் இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. மக்களுடைய எண்ணத்துக்கு இந்தச் சட்டத்திலே சில முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன.

ஏரியா கமிட்டி என்பது ஒரு ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொண்ட கமிட்டி. அந்தந்த ஜில்லாவின் நோக்கங்களையும், விஷயங்களையும் பற்றிச் சொல்லக்கூடிய கமிட்டி. அந்தக் கமிட்டியில் அநேக இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் இடம் பெறவில்லை. அந்தக் கமிட்டியில் அங்கம் வகிக்க அவர்களுக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ஆதரித்து, நான் மேற்படி பொறுக்குக் கமிட்டியிலே ஒரு அங்கத்தினராக இருந்தேன் என்ற முறையிலே சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ சர்க்கார் அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைச் சமீபத்திலே கொண்டு வந்ததாகவும், இதில் பல ஊழல்கள் இருப்பதாகவும் எனக்கு முன்பு பேசிய பல மெம்பர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஐரோப்பியர் ஆண்ட காலத்திலேயே—சரித்திரத்தைப் படித்தால் தெரியும்—1817-ம் வருஷத்தில் அவர்களே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதிலே குறை இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி ஒருவரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சட்டம் கொஞ்சம் நெருக்கமாக இருக்கவேண்டும். கடினமாக இருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் 1817-ம் வருஷத்திலே அந்நியரால், கும்பினியாரால் கொண்டு வரப்பட்ட அந்தச் சட்டமானது அமுலாக்கப்பட்டு ஏதோ காரணத்தினால் 1839-ம் வருஷத்திலே கைவிடப்பட்டது. அதன் காரணமாக மீண்டும் அந்தக் காலத்திலே, சமுதாயத்திலே, ஆண்டவனிடத்திலே நம்பிக்கையுள்ளவர்களில் சில பெரியவர்களால்

[Sri T. Karia Gounder] [7th September 1959]

கிளர்ச்சி செய்யப்பட்டு 1863-ம் வருஷத்திலே மீண்டும் சட்டமாக்கப்பட்டது என்பதையும் நான் இந்தச் சமயத்தில் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அந்தக் காலத்திலே மக்கள் ரொம்பக் குறைவு. முன்னால் பேசிய பல நண்பர்கள்—நான் எதிர்க்கட்சி என்றே, ஆளும் கட்சி என்றே சொல்லத் தயாராக இல்லை. பிள்ளை இல்லாதவர்கள், சொத்தை அனுபவிக்க முடியாதவர்கள் எல்லாம் அந்தச் சொத்துக்களை மடங்களுக்கும் ஆலயங்களுக்கும் எழுதி வைத்து விட்டதாகச் சொன்னார்கள். உண்மையில் அவ்வாறு எழுதி வைத்திருக்கலாம். 20-வது நூற்றாண்டின் முன்பே 1920-ம் வருஷத்திலே முன்னாள் ஹைக் கோர்ட் நீதிபதியாக இருந்த ஜஸ்டிஸ் முத்துசாமி அய்யர், ராஷ் பிகாரி கோஷ், ராம அய்யங்கார் போன்ற தலைவர்கள் எல்லாம் சட்டம் கொண்டு வந்து அமுலாக்க வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்ததன் பலனாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற எண்ணம் தோன்றி முன்னாள் மந்திரியாக இருந்த பனகல் அரசர் அவர்கள் இதைக் கொண்டுவந்தார்கள். 1920-ஆம் வருஷத்திலே அவர்கள் ராஜ்யங்கத்தை நடத்தி வந்த காலத்திலே கொண்டு வரப்பட்ட சட்டமானது பல எதிர்ப்புக்களுக்கிடையே 1926-ஆம் வருஷம் சட்டமாக்கப்பட்டது என்பதையும் இந்த இடத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்குப் பின்னால் பல வருஷங்களிலே பல முறை திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு கடைசியாக இந்த மசோதாவைத் திருத்த வேண்டுமென்று இப்பொழுது இந்தச் சபையின்முன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இருக்கிற சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய, புதிதாகச் சட்டம் கொண்டு வரப்படவில்லை.

எனது நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டது மாதிரி—அவர்கள் ஆஸ்திகராக இல்லாமல் இருந்தாலும் சரி—பெரிய பெரிய ஆலயங்களிலும் மடாலயங்களிலும் வருகின்ற வருவாயை நல்லபடி பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எல்லோருக்குமே இருந்துவருகிறது. திறம்பட நடத்த வேண்டாமென்ற கருத்து யாருக்கும் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எல்லாவற்றையும் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்பது தான் எண்ணம். ஆலயங்களையும் தேசியமயமாக்கிவிடலாம், மடாலயங்களையும் தேசியமயமாக்கிவிடலாம் திருவாவடுதுறை போன்ற மடங்களில் லட்சம் ரூபாய் வருவதாக பார்க்கிறோம். மாதாந்திர ஸ்டேட்மெண்டில் 5 லட்சம், வந்தது என்று பார்க்கிறோம். அந்த அளவுக்கு வருமானம் வரக்கூடிய இடத்தில் ஊழல்கள் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத்தை இந்தச் சமயத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பனகால் அவர்கள் சித்தூர் ஜில்லாவை சேர்ந்தவரானதால் திருப்பதி தேவஸ்தானத்தில் நடக்கும் ஊழல்களைத் தடுக்க முதலில் திருப்பதி அற நிலையத்திற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது. பின்னர் மாகாணம் பூராவும் அமுலாக்கப்பட்டது. ஏதோ துரதிருஷ்டவசமாக நாம் தமிழர்கள் வட வேங்கடத்தை விட்டு விட்டார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய வருத்தம். திருப்பதி தமிழ் நாட்டோடு சேர்ந்திருக்குமானால் இன்றைய தினம் பல யூனிவர்சிட்டிகளை நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். செட்டி நாட்டரசர் அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்டியை உருவாக்கியது மாதிரி பல யூனிவர்சிட்டிகளை உருவாக்க முடியும். ஆனால் சட்டத்திலே இடம் இல்லை. அரசியல் சட்டத்திலே இப்பொழுதுதான் கொஞ்சம் கணக்கைப் பார்க்கலாம் என்று நமக்கு அதிகாரம் தரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு இல்லை. அந்தக் காலத்திலேகூட, உயர் நீதி மன்றத்திலே கேஸ் போட்டு, சுப்ரீம் கோட் வரையில் போய், அந்த மட விஷயங்களிலே நாம் ஒரு காரியமும் செய்ய முடியாது என்று தீர்ப்பு எல்லாம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதனால், இன்றைய தினம் மடாதிபதிகளுடைய கணக்கை பார்க்கத்தான் இடம் இருக்கிறது. அவர் என்ன கணக்கை வேண்டுமானாலும் எழுதலாம் என்று இருக்கிறது.

[Sri T. Karia Gounder] [7th September 1959]

எழைப் பிள்ளைகள் என்னும்போது ஹிந்துப் பிள்ளைகளாகத்தான் இருக்க வேண்டுமா, நோயாளிகள் என்றால், ஹிந்து நோயாளிகளாகத் தான் இருக்கவேண்டுமா என்று மிகுதிப்படுகிற பணத்தைச் செலவழிப்பதைப் பற்றி செலக்ட் கமிட்டியிலே விவாதம் கூட வந்தது. இந்த நாட்டிலே பிறந்த எல்லாச் சமய மக்களையும் அடங்குதிக்கலாம் என்று கூட நாங்கள் ஆசைப்பட்டோம். இன்னும் இந்தச் சட்டத்தை விரிவாக்கி, இந்த நாட்டிலே உண்டாகிற பெருவாரியான பணத்தை நல்ல மார்க்கத்திலே செலவழிக் கத்தான் இந்தச் சட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் உறுதியாகக் கொண்டுவந்து, பல திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எரியாக் கமிட்டியைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கமிட்டியே அவசியம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். நேற்றைய தினம் மதிப்பிற்குரிய கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் பேசும்போது, எரியாக் கமிட்டிக்கு ரொம்ப அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும், அதிகாரம் கொடுக்காவிட்டால் பல இன்னல்கள், இடையூறுகள் ஏற்படக்கூடும் என்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டு சொன்னார்கள். தருமகர்த்தாவாக வர இஷ்டப்படமாட்டார்கள் இஷ்டப்படமாட்டார்கள். சொத்து இல்லை என்றால், மெம்பராக வர என்று சொன்னார்கள். ஊழலைப் பற்றியெல்லாம் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்த அளவில் நான் சொல்வது கடவுள் நம்பிக்கை உள்ள ஆட்களை, சமயத்தில் நம்பிக்கை உள்ள ஆட்களைத்தான் போட வேண்டும் என்பது. பதவிப் பிரமாணம் கூட வேண்டும் என்று நான் சொல்வேன். “சத்தியமாக நாங்கள் இந்தப் பதவியின் மூலம் ஏற்றுக் கொள்ளப்போகின்ற காரியத்தைத் திறம்படச் செய்கிறோம்” என்று சத்தியம் செய்துவிட்டுத்தான் எரியாக் கமிட்டி மெம்பராக இருந்தாலும் சரி, உத்தியோகஸ்தர்களாக இருந்தாலும் சரி, வரவேண்டும் என்று அந்தச் சட்டத்திலே இடம் வைத்திருக்கிறோம். அம்மாதிரி அமைச்சர் அவர்கள் செய்கின்ற நேரத்திலே, நல்ல திறைமையானவர்களைப் போட்டு இன்னும் அதிகமாக உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கருத்து. கூட்டத்தைக் கூட்டுவதற்கோ கூட்டத்தை நடத்துவதற்கோ அதிகாரம் தலைவருக்குதான் இருக்க வேண்டும். தேர்தல் முறை வேண்டியதில்லை என்பது எல்லோரும் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொண்ட ஒன்றாகும். காரணம் என்னவென்றால், தேர்தல் வைத்தால், தேர்தல் நோய் பாவி, பல இடையூறுகளெல்லாம் நேரும் என்று சொல்லித்தான் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படுகிற கமிட்டியின் தலைவர் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று செய்திருக்கிறோமே தவிர வேறு வேறு இல்லை என்பதை இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பழைய காலக் கல்வெட்டுகள், சாசனங்களைப் பார்க்கும்போது, அவை பல்லவருடைய காலங்களுக்கும் அதற்கு முன்னாலும் ஏற்பட்டதாகச் சரித் திரக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். புதுக்கோட்டை பக்கத்தில் உள்ள கல்வெட்டுக்களைப் பற்றி அன்றைய தினம் பல பேர்கள் சொன்னார்கள். அவைகளிலே, ஒரு ஆலயத்திலிருந்து சர்க்காருக்கே கடன் கொடுத்ததாகவும், கடனை சர்க்கார் திருப்பித் தந்ததாகவும் காணப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்குக்கூட அவர்களுக்குப் பணம் வேண்டிய காலங்களில், ஆலயங்களில் இருக்கும் பணத்தைக் கொடுத்து லேவாதேவி செய்ததாகக் கூட அந்தக் கல்வெட்டுகளிலிருந்து அறிகிறோம். ஆனால் தற்போது பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. உலகத்தில் வெகு வேகமாக மாறுதல் ஏற்படுவதுபோல ஆலய வழிபாட்டிலும் மாறுதல் காணப்படுகிறது. கோயில்களுக்கு நாஸ்திகர்களும் போவதில்லை. ஆஸ்திகர்களும் போவதில்லை. (ஒரு கனம் அங்கத்தினரின் குறுக்கீடு: நான் போவது உண்டு.) ஆஸ்திகத் திற்கும் நாஸ்திகத்திற்கும் என்ன மாறுதலோ தெரியவில்லை. இந்தச் சந்ததியினரே இப்படி இருக்கும்போது வரப்போகிற சந்ததி என்ன ஆகுமோ என்று என்போன்றோர்களுக்குப் பயம் ஏற்படுகிறது. “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்ற வார்த்தைகளை யெல்லாம்

[Sri T. Karia Gounder] [7th September 1959]

இந்தக் காதில் வாங்கி அந்தக் காது வழியாக விட்டுவிட்டார்களோ என்னமோ. இம்மாதிரி காலம் மாறி வரும்போது, என்னவோ எல்லாம் தேசிய மயமாகவேண்டும் என்ற அனவிலை மனதைச் செலுத்தாமலே, திறம்பட இந்தக் காரியத்தைச் சட்டமாக்கி, இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் கடுமையாக உண்டாக்கி, நம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திலே அக்கறை கொண்டு மிகுதிப் பணத்தை ஏழை எளிய பிள்ளைகளுக்கு உதவக்கூடிய பல ஸ்தாபனங்களை அமைத்து சரியான முறையிலே செலவிட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் மன்றாடி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே அபிப்பிராய பேதம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த நாட்டின் செல்வம் சிதறுண்டு போகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பு எல்லோருக்கும் இருக்கிறது என்பதை நண்பர்கள் எல்லோரும் உணர் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயில் நிர்வாக அதிகாரிகளுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டிய முறையிலே, சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களைப்போல் அவர்களைக் கருத வேண்டும் என்று சட்டத்திலே இடம் இருக்கும்போது, சீக்கிரமாக உத்தியோகப் பதவியிலிருந்து நீங்குபவர்களுக்குக்கூட, சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு எப்படி பென்ஷன் முறை இருக்கிறதோ அப்படி இந்தச் சட்டத்தில் இடம் கொடுக்குமாறு அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயிலில் வேலை செய்யும் சின்னச் சின்ன ஊழியர்களுக்கு நிறைய வேலைகள் இருக்கின்றன. அருச்சுனைக்கு டிக்கட் வாங்கும் பணம் ஊழியர்களுக்கு போவதில்லை. மேளம் ஊதுகிறவர்களைக் கேட்டேன். மாதம் பத்து ரூபாய் சம்பளம் என்று சொன்னார்கள். அந்த குறைந்த சம்பளத்தில் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. கோயிலுக்குப் போகிறவர்கள் வருகிறவர்கள் யாரும் இப்போது பணமோ தருமமோ கொடுக்கிறதே இல்லை. ஏதோ பணக்காரர்கள், நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் கொடுக்கலாம். கோயிலில் ஊழியம் செய்கின்றவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தக் கூடிய அளவு சம்பள உயர்வு செய்ய வேண்டுமென்று கமிட்டியில் ஆலோசனை செய்தபோது, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், “தரும் கர்த்தாக்களுக்குத்தான் அதிகாரமே யொழிய, நமக்குச் சட்டம் செய்வதற்கு அதிகாரம் இல்லை, நாம் சொல்லலாம்” என்று சொன்னார்கள். விதிகள் வரும்போது நாம் செய்து கொள்ளலாம் என்று நம்பிக்கை தெரிவித்தார்கள். கோயில் ஊழியர்களுடைய நிலை உயர அமைச்சர் அவர்கள் வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் இந்தச் சட்டத்தில் பல மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் பற்றியெல்லாம் பேசுவதற்கு நேரம் இருக்காது போல இருக்கிறது. ஏனென்றால், கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் அடிக்கடி என்னைப் பார்க்கிறார்கள். சட்ட மன்றத்திலே அபிப்பிராய பேதம் இல்லாமல், ஆலோசனை சொன்னதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

*SRI P. S. ELLAPPAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் எப்பொழுது பேசுவதற்கு முழுந்தாலும், நீங்கள் தான் எதிரில் தலைவராக இருக்கிறீர்கள். இது பெரிய அதிர்ஷ்டம்தான் எனக்கு.

மடாலயங்கள் சம்பந்தமாக எல்லோரும் பேசினார்கள். இதிலே ஹரி ஜனங்களாகிய நாங்கள் பேசுவதில் அவ்வளவு சுகம் இல்லை. மேலே இருக்கக்கூடிய படித்த பெரு மக்களாகிய பிராம்மணர்கள், முதலியார்கள், செட்டியார்கள் இப்படிப்பட்ட பிரமுகர்கள்தான், “ஹரிஜனங்கள்

7th September 1959] [Sri P. S. Ellappan]

முன்னுக்கு வரவேண்டும்; ஹரிஜனங்களுக்கு அதற்குரிய சலுகை கொடுக்கவேண்டும்” என்று அவர்கள் பேசினால் அதிலே வலுவூ உண்டு. நாங்கள் என்ன சொன்னாலும், அதில் பிரயோஜனமில்லை.

“கற்பனையால் பாடுகின்றேன் கண்ணீரும் கம்பலையும்
சொப்பனத்தில் காணேன் என் செய்வேன் பராபரமே”

என்று தாயுமானார் பாடியது போல் இங்கு பேசுவது எல்லாம் கற்பனை தான். எல்லோரும் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். சொல்வதெல்லாம் சரியாகத் தானிருக்கிறது. ஆனால், செய்கையிலே அது நடக்கிறதா என்பதுதான் சந்தேகமாக இருக்கிறது.

மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக நான் ஒன்றும் சொல்வதில்லை. நான் சொல்லும் வார்த்தை நாயகன் தன் வார்த்தை என்று அருட்பாவில் உரைத்தவாறு தப்பாகவோ கற்பனையாகவோ ஒன்றும் சொல்வதில்லை. ஒருவர் பேச்சைக் கேட்டோ பொறுமையாகவோ நான் பேசுவது இல்லை. எது நடந்தது உண்மையோ அதைத்தான் நான் சொல்வேன்.

9-4-1959. அன்று மதுராந்தகத்திற்கு நமது மடாலய அமைச்சர் அவர்கள் வந்தார். அவருடைய வருகை பற்றி எனக்கு ஒரு தபால் வந்தது. “இன்ன தேதியில் நான் மதுராந்தகம் வருகிறேன்; கோதண்டராமபெருமாள் கோயில் கும்பாபிஷேகத்திற்கு வாப்போகிறேன்; அதற்காக நீங்களும் வந்து கலந்து கொள்ள வேண்டும்” என்று அந்தத் தபாலில் குறிப்பிட்டிருந்தது. நம் தொகுதிக்கு அமைச்சர் வருகிறாரே, நாம் எதிர் கொண்டு அழைத்து வரவேண்டுமே என்று நினைத்து, என்னுடைய ஊரிலிருந்து பஸ்கிடைக்காமல் 18 மைல் தூரம் ஓடோடியும் வந்தேன். மந்திரியைத் தரிசனம் பண்ணுவதோடு ஆண்டவனையும் தரிசனம் பண்ணலாம் என்ற ஆசையினால் நான் புறப்பட்டு வந்து சேர்ந்தேன். நான் வருவதற்குள் மந்திரி கோயிலுக்குள்ளே போய்விட்டார். அங்கே வந்திருந்த கூட்டத்தை பற்றிச் சொல்லி முடியாது. அவ்வளவு கூட்டம். மூச்சு விட முடியாமல் மனுஷன் செத்து விடுவான்போல் இருந்தது. அந்த சமயத்தில் அங்கிருந்த பெட்டி சூப்பிரண்டெண்டு என்னைப் பார்த்து விட்டார். உடனே, அங்கிருந்த ஒரு கான்ஸ்டேபிளைக் கூப்பிட்டு, “இந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. இவர்; இவரை அழைத்துக்கொண்டு போய் மூலஸ்தானத்தில் விடு” என்று கட்டளையிட்டார். என்னை அங்கே அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். அங்கே போய் அமைச்சர் பக்கத்தில் நான் நின்றேன். அமைச்சரும் என்னைக் கொஞ்சம் பார்த்தார். “சரி, தப்பித்துக்கொண்டோம் அதுவரையில்” என்று நினைத்து, அங்கே இருந்தேன். முக்கால் மணி நேரம் அங்கிருந்தோம். மந்திரி அவர்கள் பட்ட கஷ்டத்தை “நான் பரும் பாடு சிவனே பஞ்ச தான் படுமோ” என்று சொல்லியது போல், அவர் சரீரமே வியர்த்து விட்டது.

அன்றையதினம் அனந்தராம தீட்சதர், இப்பொழுது சென்னையில் மகா சமஸ்கிருத வித்வான் என்று சொல்கிறார்களே அவரும், அந்த வைபவத்திலே கலந்துகொண்டு. அவர் பத்து நிமிஷம் உபன்யசித்தார். பூஜை எல்லாம் ஆச்சு. வெளியிலே வந்து விட்டேன்.

மறு நாள் காலையிலே அங்கேயிருக்கும் மடாதிபதிகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்தார்கள். கோவில் அதிகாரி அமீனாவும் அவர்களும் சேர்ந்து, “என்ன ஐயா, ஒரு ஹரிஜனன் மூலஸ்தானத்தில் வந்து விட்டானே; இது என்ன அதியாயம்; யார் அவனைக் கொண்டு வந்தார்கள்? மண்டல காங்கிரஸ் பிரசிடெண்டு இருக்கிறாரே அவர் பண்ணிய வேலைதான் இது” என்றெல்லாம் பேசி, திருமஞ்சனமோ மஞ்சள் நீரோ என்று சொல்வார்கள் என்பவையிலே அது நுழையவில்லை. அந்தத் தண்ணீரை 9 குடம் கொட்டுவதற்குப் பதிலாக மூன்று குடமாக்கி விட்டார்கள். இதே கோவிலிலே, மாஜி மந்திரி பரமேஸ்வரனுக்கு பூரண கும்பம் எல்லாம் கொடுத்த உள்ளே அழைத்துப் போனது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் நான் என்ன

[Sri P. S. Ellappan] [7th September 1959]

சாதாரண ஆள். நான் போனதற்கு ஒன்பது குடும் தண்ணீர் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டிய சாமிக்கு மூன்று குடமாகக் குறைந்து போச்சு. வெளியே வந்தப்புறம் பெரிய கலாட்டாவாகப் போய்விட்டது.

திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யத்திலே ஆலயப் பிரவேசம் நடந்த காலத்தில் என்னையும், என் சம்சாரத்தையும்தான் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியாரும், வி. பாண்டியம் அய்யங்காரும் அங்கே அனுப்பி வைத்தார்கள். வைத்தியனையார் கூட்டிச் சென்றார். இந்த நிலையில் உள்ள எனக்கே இந்தக் கதி என்றால் பாக்கிப் பேரைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டியதே இல்லை. ஏதோ நாமும் சட்டம் போடுகிறோம். அதைத் திருத்துகிறோம். ஆனால் நடைமுறையில் ஒன்றையும் காணோம். எரியாக் கமிட்டி என்று போடுவதாக இருந்தாலும்கூட ஒரு ஐந்து பேர்களையாவது இந்த ஹரிஜன வகுப்பிலிருந்து முக்கியமான ஸ்தலங்களுக்குப் போடவேண்டும். காஞ்சி புரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அத்வைத சபை என்று இருக்கிறது, திருப்புகழ் சபை என்று இருக்கிறது. ஆழ்வார் விடுதி என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 150 பிள்ளைகள் வரையிலும் அங்கே சேர்த்து திருப்புகழ், பிரபந்தம் எல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்து வருகிறார்கள். இங்கெல்லாம் இரண்டு இரண்டு ஹரிஜனப் பிள்ளைகளையாவது சேர்க்கக் கூடாதா? இந்த இடங்களிலும்கூட ஹரிஜனப் பிள்ளைகளை சின்ன வயசிலேயே சேர்த்து நம்முடைய மத சம்பந்தமான நூல்களை எல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்தால்தான் ரொம்ப பிரயோஜனமாக இருக்கும். மற்றபடி எங்கள் ஆட்கள் ரொம்பச் சொல்லி விட்டார்கள். நல்ல சட்டத்தைப் போட்டு விட்டால் மட்டும் போதாது. நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். வேறு நான் எதுவும் தப்பாகச் சொல்வதாக எண்ணக் கூடாது. இந்தச் சமூகத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் இன்னும் எத்தனையோ இருக்கிறது. எத்தனை காரியங்களைச் செய்தாலும் எல்லோருடைய இருதயத்திலும் அந்த உண்மையான எண்ணம் இருந்தால்தான் மக்களைச் சீர்திருத்த முடியும். கோவிலுக்கு ஹரிஜனங்களை அர்ச்சகர்களாகப் போடலாம் என்று சிலர் யோசனை சொன்னார்கள். அர்ச்சகராகப் போடுவது இருக்கட்டும். வருமானம் உள்ள கோவில் கவிலேயே கணக்குப் பிள்ளைகளாகப் போடலாம். இவங்க பொய்க் கணக்கே எழுதமாட்டாங்க. கடவுள் பேரில் ரொம்ப பயந்தவன். சாமிக்காக மூன்றாம் சனிக்கிழமை உண்டி போட்டால் இவன் அதைக் கொண்டு செலுத்துகிறவரையில் அதைத் தொடமாட்டான். பாக்கி மூன்று வேளை நாமம் போடறவங்க கிட்ட கூட இத்தனை ஒழுங்கைப் பார்க்க முடியாது. இந்த ஜனங்கள் அத்தனை யோக்கியமானவர்கள். ராமலிங்க கவிஞர் பாடினார் :

சங்கரன் காசியில் அங்கென்ன சொன்னார்
சண்டாள பக்தனும் தன் குரு என்றார்
எங்கள் ராமானுஜம் தன் குலம் என்று
யாவரையும் கொண்டுடன் கோயிலுள் சென்றார்.

என்று. இப்படி எல்லோரையும் என் குலம் என்று ராமானுஜன் எல்லாரையும் அழைத்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்குப் போனார் என்று சொல்கிற வைஷ்ணவர்களே தேவாலயங்களுக்குள் ஹரிஜனங்கள் போகக்கூடாது என்று தடுக்கிறார்கள் என்றால் அது எத்தனை அநியாயம் பாருங்கள். இதையெல்லாம் நினைத்தால் ரொம்ப வருத்தமாக இருக்கிறது. நந்தரைப் போன்ற மகான்கள் எத்தனையோ பேர் எங்கள் சமூகத்தில் இருக்கிறார்கள். நான் பெருமையாகச் சொல்லிக்கப்படாது. அதை மற்றவர்கள் சொல்லவேண்டும். ஆகவே ஹரிஜன சமூகத்தின் நன்மைக்காக நமது அரசாங்கம் எத்தனை நல்ல காரியங்களைச் செய்தாலும் எல்லா வற்றையும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தாமதமடிக்கச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : உபதேசவர் அவர்களே, இந்து மத பரிபாலன திருத்த மசோதாவை நானும் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நமது நண்பர் ஸ்ரீ கரிய கவுண்டர்

7th September 1959] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் இந்த மசோதாவை எப்படிக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதைப் பற்றி பனகல் ராஜா மற்றவர்களைக் குறிப்பிட்டுத் தெளிவாகச் சொல்லி விட்டார்கள். நான் அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியது இல்லை.

இந்தச் சபையில் இந்த மசோதாவைப் பற்றி நாம் விவாதிக்கும்போது அது பற்றிய விவரங்களை எல்லாம் நாம் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது கடமை. அவர் பட்ட சிரமம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். என் தகப்பனரைப் பற்றியும் நானே சொல்லிக் கொள்வது சரியல்ல. இவர்களும் அந்தக் காலத்தில் இதற்காக எவ்வளவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அது எல்லாம் ஸ்ரீ கரிய கவுண்டர், ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு சிறிய போட்டாவது இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக பனகல் ராஜா ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அதுவும் அந்தக் காலத்தில் ஆலயங்களுக்குள் ஹரிஜனங்கள் போக முடியாது. அப்படி நூற்றுக் கணக்கான வருஷங்களாகத் தாழ்த்தி ஒடுக்கப்பட்ட நிலையில் இருந்த அந்த சமூகம் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்பதற்காக ஆலயப் பிரவேசச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். அதனால் அதிகமான நன்மை ஏற்பட்டது.

நான் திருப்பதிக்குப் போனதே கிடையாது. இங்கே அறநிலையப் பாது காப்பு அமைச்சராக இருந்தபோது திருப்பதி தேவஸ்தானம் சம்பந்தமான மசோதா கொண்டு வந்தோம். அப்போதும் உபரி வருமானத்தைக் கொண்டு என்ன செய்வது என்பதைப் பற்றித்தான் அதிகமான சர்ச்சை இருந்தது. அந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து திருப்பதிக்கு ரோடு போட்ட பிறகுதான் நானே திருப்பதியைப் போய்ப் பார்த்தேன். என்னுடைய அபிப்பிராயம் கோவில் நிர்வாகம் எப்படி வேண்டுமானாலும் போகட்டும் என்று விட்டு விட்டால் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியமே இல்லை. நல்ல முறையில் அவற்றையெல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று நினைத்தால் இந்த மாதிரியாக ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வரத்தான் வேண்டும். உபரியாக இருக்கக்கூடிய பணம் நல்ல வழியில் செலவு செய்யப்படுவதற்கும் வகை செய்தாக வேண்டும்.

கோவில் பணத்தை, மடத்தின் பணத்தை எப்படி செலவு செய்ய 1 p.m. வேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் அழகாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. நான் முக்கால் மணி நேரத்தில் இந்த மசோதாவைப் படித்து விட்டேன். இது நல்ல “பில்” என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“அட்வைசரி ரிஜிமில்” இதற்காக ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி என்னைத் தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்றார்கள். என்னால் இருக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டேன். ஜஸ்டிஸ் வெங்கடரமணராவைப் போடுங்கள் என்று சொன்னேன். அந்தக் கமிட்டி 8 மாதங்கள் வேலை செய்து 40 நாட்கள் சந்தித்து அந்தச் சட்டத்தை பாதி எழுதி முடித்தது. மீதி பாதியை 1946-ம் வருஷம், டாக்டர் ராஜன் என்று நினைக்கிறேன், அவர்கள் தலைமையில் எழுதி முடிக்கப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்திற்குப் பல திருத்தங்கள் செய்து புது செக்ஷன்கள் போட்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

இருந்தாலும் இரண்டொரு விஷயங்களைச் சொல்லுகிறேன். இதை “கிரிடிசிஸம்” என்று எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. சட்டத்தில் இருப்பது சாதாரணமாக நடைமுறையில் நடப்பது இல்லை. சட்டத்தில் இருப்பது போல் பணத்தை உபயோகிப்பது இல்லை என்பதைச் சர்க்காருக்கு அறிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது கோவிலில் “ரிபேர்” முதல் சார்ஜ் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 25 சத விதம் மீனம் வைக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இது ஒரு டேன்ஜரான செக்ஷன். ஒரு வருஷத்தில் வரும் வருமானமே ரிபேருக்குக் காணுவதில்லை. கடன்

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [7th September 1959]

வாங்கியும் ரிபேர் செய்யவேண்டும். கடன் வாங்குவதற்குப் பவர் இருக்கிறது. ஒரு கோவிலுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் வருமானம் என்றால் 25,000 ரூபாய் தான் ரிபேர் செலவுகளுக்கு, மற்ற 75,000 ரூபாய் இதர செலவுகளுக்குச் செலவழிக்கவேண்டும் என்று ஆகிறது. தேவாரப் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தலாம். தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்களை வைக்கலாம். இந்தக் கோவில் பணத்தின் மூலம் ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடங்கள் வேண்டாம் என்று தான் சொல்வேன். ஆங்கிலம் வேண்டும் என்று நான் வேறு இடத்தில் சொல்வேன். ஜுவாலஜி போன்ற பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடாது. சம்ஸ்கிருதம், தமிழ், கன்னடம், ஆர்ஜேயாலஜி, டெம்பிள் ஆர்கிடெக்சர் போன்றவைகளைச் சொல்லிக்கொடுக்கலாம். வெங்கடேஸ்வரர் யூனிவர்சிட்யில் இருப்பது போல் இங்கிலாந்து ஆனர்ஸ் வகுப்புகளைச் சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடாது. அதற்கு பிரிடென்சி காலேஜ், காகினூடா காலேஜ் முதலிய இடங்களில் ஏற்பாடு செய்யலாம். Main purpose என்று இருப்பதை மாற்றித்தான் அதிகமாகச் செலவழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஹைஸ்கூல் திறக்கும் பங்களிகளில் மந்திரிகள் கலந்துகொள்ளும் முறையில் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இன்னும் 5 அல்லது 10 வருஷங்களுக்குக் கோவில்களில் ரிபேர் செய்வதற்கே பணம் போதாது. முன்பு எல்லாம் கூலி ஒரு அணுவாக இருந்தது. கல் தச்சுனுக்கு 3 அணுவாக இருந்தது. இப்பொழுது ரூபாய் 5 கொடுத்தாலும் கல் உடைக்கத் தெரியாது. மேஸ்திரிக்குத்தான் கொஞ்சம் ரிப்பேர் செய்யத் தெரியும். ஆகையால் 25 சத விசதம் என்று இருப்பதை 125 சத விசதம் என்று போட்டாலும் சரியாக இருக்கும்.

SRI N. K. PALANISAMI: இந்த ரிப்பேர்களை யெல்லாம் பக்தர்களைக் கொண்டு செய்ய வேண்டும்.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR: இப்பொழுது சர்பிளஸ் பண்ட்ஸ் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். பக்தர்களைக் கொண்டு செய்வது தனி. 100 சத விசதம் சர்பிளஸ் பண்ட்ஸிலிருந்து கொடுத்து, 25 சத விசதம் கவர்ன்மெண்டும் பக்தர்களும் உதவி ரிபேரைச் செய்யலாம். நான் இப்பொழுது இதைப்பற்றித் திருத்தம் கொடுக்கப் போவதில்லை. நடைமுறையில் சட்டத்திலிருப்பதைப் போன்று செய்ய வேண்டும் என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

அநேக கோவில்களில் மண்டபங்கள் பாழடைந்து விழுந்துவிடும் நிலையில் இருக்கிறது. திருவானைக்காவலில் இருக்கும் மண்டபம் விழுந்ததைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்த மண்டபம் விழுந்தபோது நல்ல வேளையாக அங்கு யாரும் இல்லை. ஆனால் அதேபோல் நம் நாட்டில் பாழடைந்து விழுந்துவிடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய மண்டபங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அவைகளை உடனே சீர்ப்படுத்த வேண்டும்.

ஆறு மாதம் டைம் கொடுத்தாலும் என்னால் இவ்வளவு அழகாக இந்த மசோதாவைத் தயாரிக்க முடியாது. 30 வருஷங்களாக இருக்கும் சட்டத்திற்கு அவ்வப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்களை எல்லாம் கன்சாலிடேட் செய்து நல்ல முறையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தக் கோவில் பணத்தைக் கொண்டு “லெப்ரரி” முதலிய பணிகளுக்குச் செலவழிக்கக்கூடாது. “லெப்ரரி” பள்ளிக்கின் முதல் சார்ஜ். கோவில் உண்டியில் பணம் போடும்போது லெப்ரரி பணிக்காகப் போடவில்லை. அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கோவிலில் வரும் வருமானத்தைக் கொண்டு யாத்ரிகர்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்கலாம். திருப்பதியில் ஏராளமான வசதிகள் இருந்தும் இன்னும் பல வசதிகள் செய்து கொடுக்கலாம். மதுரை, திருச்செந்தூர் போன்ற இடங்களில் கோவிலுக்கு நிறைய வருமானம் வருகிறது. யாத்ரிகர்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். தேவாரப் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்தலாம். பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தலாம். அங்கே

7th September 1959] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

படிக்க பையன்கள் வருவதில்லை. அங்கே இலவச படிப்பு, இலவச உணவு இலவச உடை முதலிய சௌகரியங்கள் செய்துகொடுத்தால் படிக்கும் மாணவர்கள் வரலாம்; ஓதுவார்களை நியமிக்கலாம்.

இப்பொழுது பல இடங்களில் பழைய எட்டுச் சுவடிகள் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கரையான்கள் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை நாம் வாங்கிப் பாதுகாக்கவேண்டும். இன்னும் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குள் அதைச் செய்யாவிட்டால் அவை அழிந்து விடும். எதபதிகள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து, ஒரு அசோசியேஷன் ஏற்படுத்தி அதற்கான பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்தலாம். இப்பொழுது புத்தகங்கள் எல்லாம் கிரந்தங்களில் இருக்கின்றன. சம்ஸ்கிருதமும், தமிழும் கலந்து இருப்பது கிரந்தம் என்று சொல்கிறார்கள். எனக்கு அதைப் பற்றிச் சரியாகத் தெரியாது. ரிடையரான என்ஜினியர்களை அழைத்து அம்மாதிரி புத்தகங்களைத் தமிழில் கொண்டு வரவேண்டும். அப்பொழுது அது எல்லோருக்கும் உபயோகமாக இருக்கும். இப்பொழுது மகாபலிபுரத்தில் ஆர்சிடெக்சரைப் பற்றி ஒரு பள்ளி ஆரம்பித்திருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். எனக்கு அதைப் பற்றிச் சரியாகத் தெரியாது. அதே மாதிரி பள்ளிகள் மதுரை, திருநெல்வேலி, வடஆற்காடு, சென்னை முதலிய பிரதேசங்களில் ஆரம்பிக்கலாம். கல்வெட்டுகளில் இருப்பவைகளை “போட்டோ ஸ்டட்” எடுத்துப் புத்தகமாக வெளியிட வேண்டும்.

முன்பு 5 மடங்களையும் சேர்த்து, ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று ஸ்ரீ ராமலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்தால் அதிகாரத்திற்கு ஆசைப்படும் மாதிரியாக இருக்கும் என்று சொன்னதன் பேரில் அந்த யோசனையை விட்டு விட்டார்கள்.

திருப்பனந்தூர் போன்ற மடங்கள் இப்பொழுது பேருக்கும் பெருமைக்கும் ஆசைப்பட்டு போட்டா போட்டியில் சில காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். நவீன முறையில் ஹைஸ்கூல் பள்ளிகளை வைக்கக்கூடாது. வேண்டுமானால் தமிழ், சம்ஸ்கிருதம் போன்ற பள்ளிகளை வைக்கலாம். சௌத் இண்டியன் பிலாசரி, லிடரேசர், மானுஸ்கிரிப்ட் போன்றவைகளுக்குப் பணத்தைச் செலவழிக்கலாம். இவைகள் எல்லாம் சிறிய விஷயங்கள் அல்ல. ஒவ்வொன்றுக்கும் 50,000, 1,00,000 ரூபாய் என்று செலவாகும். எட்டுச் சுவடிகளை வாங்க ஒரு கமிட்டி நியமிக்கலாம். போட்டோ ஸ்டட் உபகரணங்களை வாங்கலாம். வெங்கடேஸ்வரர் யூனிவர்சிட்யைப் போல் ஜுவாலஜி பகுதியை ஆரம்பிக்காமல், 10 கோவில்களின் வருமானத்தைக்கொண்டு ஒரு தமிழ் யூனிவர்சிட்யை ஆரம்பிக்கலாம். ஜுவாலஜி பகுதியை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று உண்டியில் ஜனங்கள் பணம் போடவில்லை.

முக்கியமாக இன்னும் 10 வருஷங்களில் இந்தக் கோயில்களை ரிப்பேர் செய்யவே பணத்தை உபயோகிக்க வேண்டும். கோவில் மதில் சுவர்களில் ஆலமரம் வளர்த்திருப்பதைக் காஞ்சீபுரம் போன்ற இடங்களில் பார்க்கலாம். அவைகளை உடனே பழுது பார்க்கவேண்டும்.

[இப்பொழுது டெபுடி கமிஷனர்கள் விளம்பரத்தில் ஆசைப்படுகிறார்கள். கோவில் சம்பந்தமில்லாத அயிட்டங்களில் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். பல இன்ஜினியர்கள் இப்பொழுது ரிடையராசி ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். “Passing out Parade” நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்வதுண்டு. ஸ்ரீ வெங்கிடிகிருஷ்ண அய்யர் போன்ற என்ஜினியர்களைக் கொண்டு ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி போன்ற முறையில் அமைத்து, அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்டு, எஸ்டிமேட்டுகளை வாங்கி கோவில்களுக்கான ரிபேர்களை இன்னும் 10 வருஷங்களுக்குள் செய்ய வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறேன். இரண்டாவது கோவில்களுக்கு வருகிறவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். மூன்றாவதாக ‘தமிழ்’ பள்ளிக்கூடங்களுக்கு முன்னிடம்

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [7th September 1959]

கொடுத்து அதற்காகச் செலவு செய்த பின்னால்தான் ஆஸ்பத்திரிகள் முதலியவைகளுக்கு செலவு செய்ய வேண்டும். அப்படியே ஆஸ்பத்திரி வைப்பதாக இருந்தாலும் கோவில்களுக்கு வருகின்ற யாத்ரீகர்களுக்கு வைத்திய வசதிசெய்து கொடுக்கலாம். இவைகளை எல்லாம் கொடுத்த பின்னால் பள்ளிக்கூடத்திற்கோ, காலேஜைக்கோ அல்லது யூனிவர்சிட்டிகோ கொடுக்கலாம். இந்த முறையில் நல்லவிதமாக இந்தப் பணங்கள் செலவு செய்யப்படவேண்டும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதில் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் தந்ததற்கு சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM : கனம் மதிப்பிற்குரிய செட்டிநாடு ராஜா அவர்கள் பேசும்போது “சீப்ரேஸ் டாக்டரைன்” முறை வந்ததைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கடைசியில் அது எந்த விதமாக முடிவுற்றது என்பதைப் பற்றித் தெரிவிக்கவில்லை. அதைத் தெரிவித்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும்.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : “லீப்ரேஸ் டாக்டரைன்” வந்தபோது அதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். இன்னென்ன செலவுகளுக்கு எல்லாம் செலவு செய்தது போக மீதியிருந்தால் மற்ற காரியங்களுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டும், 10-வது காரியம் இருக்கும்போது 11-வது காரியத்திற்குப் போகக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் அதைக் குறிப்பிட்டேன்.

* **SRI M. S. SELVARAJAN :** கனம் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்து மத பரிபாலன மசோதா வானது காலத்திற்கு மிகவும் ஏற்ற ஒரு மசோதாவாகும். இந்து மதம் சகல மதங்களையும் சகிக்கும் பெருந்தன்மையும் தாராளமுமுள்ளது. ஆகவே அது காலத்தையும் தாங்கி நிற்கும். பல வருஷங்களுக்கு முன்பே அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது என்பதற்குப் பல்வேறு அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன. முக்கியமாக மடங்களையும் இதன்கீழ் ஓரளவு கண்காணிப்பதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து மிகவும் சந்தோஷமடைகிறேன். இந்த மசோதா இரண்டு விதமாக, இரண்டு தரப்பில் விவாதிக்கப்பட்டது. ஒன்று, இதில் அரசாங்கத் தினுடைய தலையீடு அதிகமாக இருக்கிறது என்றும் அரசாங்க அதிகாரிகளுடைய தலையீடு இருக்கிறது என்றும், இன்னொன்று இதில், அதாவது பண வினியோகம், பொறுப்பு வினியோகம் இவைகள் எல்லாம் மற்ற ஒரு சாரார் கையில் தான் இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டது. மற்றும் பல கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. இன்றுள்ள நிலையில் மடங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குரிய வழிவகைகள் இதில் இல்லை என்ற அங்கலாய்ப்பும் இருந்தது. எல்லா தரப்பிலும் நியாயம் இருக்கிறது. நான் தெரிந்திருக்கிற அளவில், பல காலமாக மடங்களைச் சரிவரக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் 1955-ம் வருடத்தில் உயர் நீதிஸ்தலம் கொடுத்த தீர்ப்பில் மடங்களுடைய காரியத்தில் அரசாங்கத்திற்குத் தலையிடுவதற்கு அதிகாரம் கிடையாது என்கின்ற அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதில் என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இப்போதிருக்கின்ற மசோதாவின் மூலமாகவும் சிற்சில இடங்களில் சிற்சில சமயங்களில் மட்டும் மடங்கள் விஷயத்தில் அரசாங்கத்திற்குத் தலையிடுவதற்கு வகைசெய்யப் பட்டிருக்கிறது. அது போதாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இதல்லாமல் தனியாக மடங்களுக்கு என்று சட்டம் இயற்ற இயலாதா? அவ்விதம் இயற்றினால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் அல்லவா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றுள்ள நிலையில் தேவாலயங்களுக்கு இருக்கின்ற சொத்துக்களைவிட எல்லையற்ற அளவில் மடங்களின் கையில் சொத்துக்கள் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். இவைகள் எல்லாம் தரம் பரிபாலனத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றிருந்தாலும் கூட இவைகளுக்கு என்று தனியாக ஒருவிதமான சட்டமும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

7th September 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

ஆகவே இதற்கு என்று ஒரு சட்டம் தேவை என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு பக்கத்தில் இந்த அரசாங்கம் எல்லா மொழிகளையும் படிப்பதற்கு வகை செய்திருந்தாலும், சமஸ்கிருத மொழியில் தான் எல்லாம் நடைபெறுமா என்று எண்ணக்கூடிய ஆட்களுக்கு, இந்த மசோதாவில் 66-வது பிரிவில் 8 வகுப்பில் சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் எல்லா மொழிகளிலும் அர்ச்சனை செய்வதற்குரிய வகையில் பயிற்சி கொடுக்கப்படக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பது பார்த்து யாரும் பயப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே இது சம்பந்தமாக யாரும் பயப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. மேலும் அரசாங்கத்தின் தலையீடும் அதிகாரிகள் தலையீடும் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிதைப் பார்த்தால், அதற்கு அடையாளமாக இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய கமிஷனரே பெரிய மடாதிபதியாக இருக்கக்கூடிய நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த அளவில் கமிஷனர் கையில் அதிகாரம் குவியலாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்போது இம்மசோதாவில் இருக்கின்ற ஏற்பாட்டின்படி கமிஷனருக்கு ஆலோசனை சொல்லக் கூடிய அளவில் ஒரு ஆலோசனை சபை ஒன்று நியமிக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு எக்ஸிடியூட்டிவ் ஆபீஸரை மாற்றுவதற்கோ அல்லது தண்டிப்பதற்கோ அந்தக் கமிட்டிக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லை. இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையை எடுத்துப் பார்த்தாலும், கனம் வேதரத் தினம் பின்னை அவர்கள் குறிப்பிட்டது மாதிரி, 20 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டு வருவாய் உள்ள நோட்டிபைட்டெம்பிள் என்று சொல்லக்கூடிய கோவில்களில் இருக்கின்ற எக்ஸிடியூட்டிவ் ஆபீஸர்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் இப்போதும் கமிஷனர் கையில் தான் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு இதில் ஹரிஜனங்கள் சட்டபூர்வமாக இடம் பெறவேண்டும் என்று சொல்வதும் மிகவும் நியாயமானது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் தான் இருக்கிறது. ஏரியாக் கமிட்டிகளைப் பொறுத்த வரையில் நிர்வாகத்திற்குரிய ட்ரஸ்டிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் ஒரு ஹரிஜன ட்ரஸ்டிக்கு இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்றாலும் பலமான சண்டை போட்டுத் தான் நிறைவேற்ற வேண்டிய நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே நிச்சயமாக சட்டத்தின் மூலமாக ஹரிஜன மக்களில் ஒருவருக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது கோவில் நிர்வாகங்களைப்பற்றி சொல்லப்படுவதெல்லாம் கவனித்தால் ஒரு சிலருக்குத் தான் தட்டுத்தடங்கலின்றி எல்லா சுகபோகங்களையும் அனுபவித்துக்கொள்ள முடிகிறது என்ற எண்ணம் எங்கும் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. இது மிகவும் அபாயகரமானது. அது மட்டுமல்லாமல் தவறு செய்கின்ற அதிகாரிகளைத் தண்டிப்பதற்கு சட்டரீதியாக இந்தக் கமிட்டிக்கு அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். சமீபத்தில் கூட ஒரு எக்ஸிடியூட்டிவ் ஆபீஸர் வேண்டாத புத்தகங்களை எல்லாம் நூல் நிலையத்தில் வாங்கி வைத்து நிரப்பியிருக்கிறார் என்று குற்றம் சாட்டப் பட்டிருந்தும், அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்து அவரை சஸ்பென்ஷன் கொடுப்பதற்கு அவரிஸ்டெண்டு கமிஷனருக்கோ அல்லது டெபுடி கமிஷனருக்கோ அதிகாரம் இல்லாத அளவில் தான் இருக்கிறது. கமிஷனர் வந்துதான் தீர வேண்டும் என்கின்ற நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலை இருந்து கொண்டிருந்தால் செம்மையாக நிர்வாகம் நடைபெற முடியாது. தவறுகளை நிறுத்துவதற்குரிய அதிகாரம் இந்தக் கமிட்டியிடம் இருக்கவேண்டும். ஏரியாக் கமிட்டி, இந்த அதிகாரி தவறு செய்தார் என்று சொன்னால் அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அங்கு இருக்கக் கூடிய அவரிஸ்டெண்டு கமிஷனர் கையில் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். டிஸ்ட்ரிப்யூட்டிவ் ஆபீஸர் இல்லாவிட்டாலும் கூட சஸ்பெண்டு செய்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்குரிய அதிகார மாவது இவர் கையில் இருக்கவேண்டும். இதுபோன்று இருக்கக்கூடிய எல்லா அதிகாரங்களையும் டிஸென்ட்ரலைஸ் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று நிர்வாக அதிகாரங்களை எடுத்துப்பார்த்து விட்டு இதில் வேலை செய்கின்ற ஊழியர்களைப் பார்த்தால், இவர்களுக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலான வருமானமுள்ள கோவில்களில் வேலை செய்யும் இவர்களுக்குக்கூட சம்பள தாரணை இவ்வளவு என்று இன்னும்

[Sri M. S. Selvarajan] [7th September 1959]

நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அங்கங்கே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அவர்களுக்கு பாரம்பரியமாக என்ன கொடுத்து வந்தார்களோ அதையேதான் இப்போதும் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதைக் கூட்டுவதோ குறைப்பதோ தப்பு என்று நினைக்கக்கூடிய அளவில் நிலைமை இருந்து வருகிறது. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமானால் குறிப்பிட்ட ஒரு வருமானத்திற்குப் பட்ட கோவில்களுக்கு இன்னின்ன சிப்பந்திகள் தேவைப்படலாம்; இன்னின்ன சிப்பந்திகளுக்கு குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று விதிக்கவேண்டும்; இன்னின்ன பிரிவைச் சேர்ந்த ஊழியர்களுக்கு இன்னின்ன சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும், எடுபிடி வேலைகள் செய்யவர்கள், பிழைகள் போன்றவர்கள் முதலியவர்களுக்கு இன்னின்ன சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்ட மூலம் பாதுகாப்புக் கொடுப்பது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். ஸ்ரீ முத்தையா செட்டியார் ஒரு விஷயம் சொன்னார். அதை நான் ஆதரிக்கிறேன். சாரிடபின் எண்டெளமெண்ட்ஸின் பணத்திலிருந்து அல்லது நிர்வாகப் பணத்திலிருந்து செலவழித்து பாடசாலைகளை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தலாமா என்பதைப் பொறுத்த வரையில், அதில் சில தடங்கல்கள் இருக்கின்றன, அரசியல் சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்ற பிரச்சனை எழுப்பப்படலாம் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன். பாடசாலைகளில் எல்லோரும் வந்து படிப்பார்கள். ஹிந்து அறநிலைய பாடசாலைகளில் தேவாரம் திருவாசகம் முதலியவற்றைப் போதிக்கலாம் என்று சொல்லக்கூடும். ஹிந்து அமைச்சர் அல்லது கோவில்களில் நல்லெண்ணெய் உள்ளவர்கள் நிர்வாகத்தில் இருக்கும் வரையில் இது சரியாக நடக்கலாம். இந்தப் பாடசாலைகளில் இத்தகைய அமைப்புக்கே இடமில்லாமல் போகலாம். டைம் டேபிள்ஸ், கரிகுலம் ஆகியவைகளின்படி இது தவறானது என்று சொல்லப்படக்கூடும். இந்தப் பாடசாலைகளை காந்திமதி பாடசாலை, வெங்கடாசலபதி பாடசாலை, முருகன் பாடசாலை என்ற பெயர்களில் நடத்தலாமே தவிர இவைகளை தேவஸ்தானங்களே நிர்வாகிகளாக நடத்துவீர் என்று இங்கே விதிக்கக் கூடாது. சர்ப்ளஸ் பண்ட்ஸ் சம்பந்தமாக, சாரிடபின் பண்ட்ஸ் சம்பந்தமாக அவர் தெரிவித்த கருத்து நல்ல கருத்து என்று நினைக்கிறேன். கோவில்களின் ஸ்தூபங்கள், கூடகோபுரங்கள் ஆகியவைகளுக்குப் புதுப்பிக்க ஆக்கக்கூடிய செலவே இந்த அரசாங்கத்தின் முழு வருமானத்தைவிட மிகுதியாக இருக்கும். பெரிய கோவில்கள் அவைகளுடைய வருமானத்தில் 25 சதவிகிதம் வரை தான் புதுப்பித்தல், பழுதுபார்த்தல்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகக் குறைவு. இந்த ஸர்ப்ளஸ் பண்ட்ஸை, கூன், குருடு ஆகிய டிஸ்பென்ஸ்காகச் கூடத் தொழில் பள்ளி நடத்தச் செலவழிக்கலாம். இப்போது 'அப்படி இல்லாவிட்டால் அதையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற கோவில்களுக்கு 25 சதவிகிதம் வரையில் தான் ரிப்பேருக்காக இந்தப் பணத்தைச் செலவழிக்கலாம் என்று விதித்திருப்பது மிகக் குறைவான அளவு. முன் குறிப்பிட்டபடி கட்டுமானங்கள் ரிப்பேருக்கு 50 சதவிகிதம் என்று ஒதுக்கினாலும் கூடச் சமூகப் பணிகளுக்கு எல்லாம் போய்க்கூட இதை விட தாராளமாக மீதம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்தப் பணங்களை வேறு சில கோயில்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பண்டைய முறைப்படி பெரிய கோயில் களோடு சில சிறிய கோயில்கள் இணைந்து ஸப் டெம்பிள்களாகவே இருக்கும். அவைகளை ஸப் டெம்பிள்களாகவே கருதி அந்த முறையில் பணத்தை ஒதுக்கலாம்.

கோவில்களில் அதிகாரங்களில் பெரும்பான்மையானவை எக்ஸிக்யூட்டிவ் ஆபீஸருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவில்களுக்கு இன்று நிறைய வருமானம் வருகிறதென்றால் இதற்குப் பெரிதும் காரணமாக இருப்பது அவைகளுக்கு வரும் நெல், புல், தவிசு ஆகியவை தான். இந்தத் தானியங்களைக் கண்ட்ரோல் விலைக்கு விற்குப் போதும். நிர்வாக அதிகாரி அதை அதிக விலைக்கு விற்பது விட்டுக் கண்ட்ரோல் விலைக்கு விற்பதாகக் கணக்கு எழுதுவதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் அவருக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு அவருக்கு "ஓபன் செக்" கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோயில்களுக்கு இந்தத் தானியங்கள்

7th September 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

ஏராளமாக வருகின்றன. இவைகளைக் கூட்டுறவு ஸ்தூபனங்களுக்கு கண்ட்ரோல் விலைக்கு விற்க வேண்டுமென்று கட்டுப்பாடு விதிக்கக்கூடிய முறையில் சட்டமியற்ற வேண்டும் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

கோயில் நிலங்களையெல்லாம், டௌன்ஸி பார்மிங் திட்டத்திற்கோ, ஜாயின்டு பார்மிங் திட்டத்திற்கோ உட்படுத்தலாம் என்று நினைக்கிறோம். அவ்வாறு சட்டமியற்றலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்த நிலங்களை இது வரையில் யார் யார் அனுபவித்து வந்திருக்கிறார்களோ அவர்கள் இஷ்டப்பட்டால் தான் இது வெற்றியுறுவது சாத்தியமாகும். வந்திருக்காது. அவர் இஷ்டப்பட்டால்தான் அது கணக்குக்கு வரும். இந்த நிலையில் அந்தத் திட்டங்கள் வெற்றியுறும் என்று நம்புவதற்கில்லை. ஆகவே உண்மையாகவே பயிர் செய்து வருபவர்களைக் கொண்ட கூட்டுறவுச் சங்கமாகச் சேர்ப்பதற்குரிய சட்ட ரீதியான வழி வகைகள் செய்யப்படவேண்டும்.

இன்று ஆலயங்களுக்கு அதிக வருமானம் வருகிறது. அவைகளுடைய வருமானம் அதிகரித்து வருகிறது. பல்வேறு சட்டச் சிக்கல்களிலிருந்து விடுபட விரும்புவார்கள் கோவிலுக்குச் சென்று ஆண்டவனிடம் அபயம் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கோவில்களுக்குப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். இவ்வாறு ஆலயங்களுக்குள் ஏராளமான பணம் வருவதைப் பார்க்கிறோம். நியாயமாக அப்பணம் சர்க்காருக்கு, சமூகத்திற்குச் சொந்தமானதாகக் கூட இருக்கலாம். ஆகவே சமூகத்தில் எல்லோருக்கும் நல்ல காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டுமென்ற பொறுப்புணர்ச்சியுடன் செயலாற்றவேண்டும். அவர்கள் கூன், குருடு செவிடு, குஷ்டரோகிகள், அனாதைகள் ஆகியவர்களுக்கு ஜாதியுமில்லை, மதமுமில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கருத வேண்டும்; சமூகத்தில் பாரபட்சம் காட்டக்கூடாது என்று நினைக்க வேண்டும். குஷ்டரோகிகள், கூன், குருடு, செவிடு ஆகியவர்களிடையே தாரதமியம் காட்டாததாக இந்தச் சட்டம் அமைய வேண்டும். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டம் அமையுமானால் இது மிகவும் வரவேற்க வேண்டியது தான் என்றும், இதைக் கொண்டுவந்தவர் நவீன மனுஷோ என்று எதிர்கால சந்ததியினர் நினைத்து இதைப் பெரிதும் பாராட்டி வசுவேற்பார்கள் என்று கூறி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet 1-30
again at 8-30 a.m. to-morrow. p.m.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

91. *Amendments to the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957, issued with G.O. Ms. No. 1964, Home, dated 8th July 1959. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]*

92. *Notification under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act 1948, issued with Memo. No. 56563-J-3/58-2, Revenue, dated 20th July 1959. [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]*

[7th September 1959]

93. Notification under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, issued with Memo. No. 16539-J-3/59-4, Revenue, dated 17th May 1959. • [Laid on the table of the House under section 67 (4) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948).]

B. Reports, Notifications and other papers.

52. Notification issued with G.O.Ms. No. 1912, Home, dated 3rd July 1959, under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

SEVENTH SESSION OF THE SECOND LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

31st August, 1st to 5th and 7th September 1959.

Volume XXIV (Nos. 1 to 7).

	PAGES
A	
Adjournment motion <i>re</i> —	
Dismissal of the Kerala Ministry and introduction of President's Rule	29-30
Dispute in the Express Newspapers, Limited	27-29
Spurt in prices of rice, sugar and other food articles	26
Strike by workers employed in the Kundah Hydro-Electric Scheme, Nilgiris	26-27
Agricultural Income-tax—	
Question <i>re</i> affixing of court-fee for composition of —	9-10
Agricultural Income-tax Act, 1955—	
Question <i>re</i> amendments to —	10
See Papers laid on the table of the House.	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959—	
See Bills.	
See Papers laid on the table of the House.	
Agricultural Produce Markets Bill, 1959—	
See Bills.	
Agriculture—	
Question <i>re</i> Chinese method of cultivation—Detailed information received from Centre <i>re</i>	289-291
Agriculturists Relief Act, 1938—	
See Papers laid on the table of the House.	
All-India Services—	
Question <i>re</i> control over officers of — by State Government—Representation to Centre <i>re</i>	166
Allowances—	
Question <i>re</i> Hill and Malaria — to Foresters and Rangers in Javadis	188-189

A—cont.

Anandanayaki, Srimathi T. N.—

Bills—

Agricultural Produce Markets Bill, 1959	145-149
Civil Courts (Amendment) Bill, 1959	36-37
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959	124-126
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	440-446
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959	57-58
Resolutions—Land Reforms	300

Anbazhagan, Sri K.—

Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	581-585
Resolution <i>re</i> amendment to Law relating to Pensions	391-392

Anients—

Question <i>re</i> Sethuparai and Kuppamparai, construction of—	543
---	-----

Animal Husbandry Department—

See Papers laid on the table of the House.

Animal Preservation Act, 1958—

See Papers laid on the table of the House.

Annadurai, Sri C. N.—

Adjournment motion *re*—

Dismissal of Kerala Ministry and introduction of President's Rule.	30
Dispute in the Express Newspapers, Limited	28
Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	428
Resolution <i>re</i> Bus Service, nationalisation of	324, 337 343-353

Annamalai Muthuraja, Sri G.—

Bills—Agricultural Produce Markets Bill, 1959	160-161
---	---------

Annamalai, Sri S. M.—

Bills—

Agricultural Produce Markets Bill, 1959	217-218 224-228, 231-232 234-235, 243-244
Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959	423-424
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959	119
Matter of urgent public importance—Pattadars from tank-bed lands in estate villages of Arni taluk, calling Minister's attention to eviction of	110
Resolution <i>re</i> Bus Service, nationalisation of	300-302

Appropriation Accounts, 1957-58, and Audit Report, 1959—

See Papers laid on the table of the House.

Artificial Insemination Centres—

Question <i>re</i> number of—	104
---------------------------------------	-----

Arunachala Thevar, Sri V.—

Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	577-579
--	---------

Asirvatham, Sri John—

Condolence resolution <i>re</i> death of—	2
---	---

Assurances (Government)—

See Papers laid on the table of the House.

B

Backward Classes—

Question <i>re</i> economic status as criterion for inclusion in list of—	191-192
---	---------

Banana—

See Research Institutes.

Bashyam, Sri K.—

Condolence resolution <i>re</i> death of—	1-2
---	-----

Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958—

See Papers laid on the table of the House.

Betting Tax Act, 1935—

See Papers laid on the table of the House.

Bhaktavatsalam, The Hon. Sri M.—

Adjournment motion <i>re</i> spurt in prices of rice, sugar and other food articles	26
---	----

Bills—

Agricultural Produce Markets Bill, 1959	132-134 163-167, 214-216, 221-225 228, 230-239, 246-248
---	---

Agricultural Produce Markets Bill, 1959—Presentation of Joint

Select Committee Report on	32
------------------------------------	----

Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959	423-424
--	---------

Civil Courts (Amendment) Bill, 1959	33-35 40-42
---	----------------

Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	426-428 429
--	----------------

Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959—Presen-	
--	--

tation of Joint Select Committee Report on	33
--	----

Khadi and Village Industries Board, Bill, 1959	248-249 404-410, 413, 414-415, 416 417, 418, 419, 420, 421, 422
--	---

Khadi and Village Industries Board, Bill, 1959—Presentation of	
--	--

Joint Select Committee Report on	32
--	----

Land Improvement Schemes Bill, 1959—Presentation of Joint	
---	--

Select Committee Report on	32
------------------------------------	----

Business of House, change in order of	422
---	-----

Inconvenience caused to M.L.A. in Police Tatoo, statement <i>re</i>	388
---	-----

Bills—

Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959—Considered and	
---	--

passed	42-52
----------------	-------

Agricultural Produce Markets Bill, 1959—Considered and passed	132-167 210-248
---	--------------------

Agricultural Produce Markets Bill, 1959—Presentation of Joint	
---	--

Select Committee Report on	32
------------------------------------	----

Announcement <i>re</i> notice of amendments to	167
--	-----

Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959—Considered and passed	423-424
--	---------

Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959—Message from Governor	
--	--

<i>re</i>	386
-------------------	-----

Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1959—	
--	--

Introduced	549
--------------------	-----

Civil Courts (Amendment) Bill, 1959—Considered and passed	33-42
---	-------

Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) (Amendment) Bill,	
--	--

1959—	300
---------------	-----

Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959—Consi-	
--	--

dered and passed	114-132
--------------------------	---------

Fixation of time for giving amendments to—, announcement <i>re</i>	32
--	----

B—cont.**Bills—cont.**

Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959—Considered	426-446
.. .. .	549-602, 618-675
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959—Presentation of Joint Select Committee Report on	33
Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959—Considered and passed	112-114
Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959—Considered and passed	425
Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959—Message from Governor <i>re</i>	386
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959—Considered and passed	248-274
.. .. .	394-422
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959—Presentation of Joint Select Committee Report on	32
Land Improvement Schemes Bill, 1959, presentation of Joint Select Committee Report on	32
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959—Considered and passed	54-67
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1959—Considered and passed	52-54
Block Development Advisory Committees—	
Question <i>re</i> reconstitution of—	83-85
Borstal Schools Act, 1925—	
See Papers laid on the table of the House.	
Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959—	
See Bills.	
See Papers laid on the table of the House.	
Bridge(s)—	
Question <i>re</i> Kunder —, resumption of work in—, details <i>re</i>	284-285
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1959—	
See Bills.	
Business Advisory Committee—	
Sitting of the House, decision <i>re</i> —	31-32
Business of House—	
Change in the order of—	422, 425
Bus-stand—	
Resolution <i>re</i> Nationalisation of—	300-359
Bus stand—	
Question <i>re</i> Mufassal, in City, shifting of	373-374
C	
Cars—	
Question <i>re</i> parking of—, in City roads	366-367
Catering Establishments Rules, 1959—	
See Papers laid on the table of the House.	
Children Act, 1920—	
See Papers laid on the table of the House.	

C—cont.

Children Amendment Act, 1958—	
Question <i>re</i> number of girls under 16 years arrested under—	208
Children Rules, 1940—	
See Papers laid on the table of the House.	
Chinese method of cultivation—	
See Agriculture.	
Chinnadurai, Sri P. S.—	
Adjournment motion <i>re</i> dismissal of Kerala Ministry and introduction of President's Rule	30
Bills—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959	48-49
Agricultural Produce Markets Bill, 1959	152-154
Civil Courts (Amendment) Bill, 1959	38-39
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959—Considered	555-558,
.. .. .	559
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959	58-60
Resolution <i>re</i> —	
Amendment to law relating to pensions	390-391
Bus Service, nationalisation of—	302-305
Cinemas—	
Question <i>re</i> introduction of Rock-N-Roll dances in—	584
Cinemas (Regulation) Act, 1955—	
See Papers laid on the table of the House.	
Cinemas (Regulation) Rules, 1957—	
See Papers laid on the table of the House.	
Civil Courts (Amendment) Bill, 1959—	
See Bills.	
See Papers laid on the table of the House.	
Coconut nurseries—	
Question <i>re</i> number of—	295-297
Code of Criminal Procedure, 1908—	
See Papers laid on the table of the House.	
Communal properties—	
Question <i>re</i> vesting of— with village panchayats	281-282
Community Development Programme—	
See Papers laid on the table of the House.	
Condolence resolution <i>re</i> death of Sri A. S. Sahajananda, Sri M. D. Ramaswami, Sri Samuel Nadar, Sri K. Bashyam, Sri John Astirvatham, Sri Yagneswara Sarma and Sri P. Kandaswami Pillai	1-2
Conference(s)—	
Question <i>re</i> Southern States' Labour Ministers' Conference at Madras	372-373
Co-operative Societies—	
See Papers laid on the table of the House.	

C—cont.

Co-operative Societies Act—	
Question <i>re</i> amending of—	540-541
Co-operative Societies Rules—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Court Fee and Suits Valuation Act, 1955—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Courts—	
Question <i>re</i> reconstitution of jurisdiction of civil—	372
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956—	
Question <i>re</i> amendment to—	197
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill—	
<i>See</i> Bills.	

D

Daniel, Sri T. T.—	
Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	549-552
Resolution <i>re</i> amendment to law relating to pensions	391
Department of Industries and Commerce—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Deputy Speaker—	
Announcement <i>re</i> notice of amendments to Bills	167
Bills—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959	42
Agricultural Produce Markets Bill, 1959	167
Civil Courts (Amendment) Bill, 1959	41, 42
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	446, 600
	602, 675
Devasthanams—	
Question <i>re</i> — in Coimbatore Division, lands belonging to	202-203
Development Department—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
District Boards Act, 1920—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
District Boards (Amendment) Act, 1957—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
District Municipalities (Amendment) Bill, 1959—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Doraiswamy Reddiar, Sri B.—	
Bills—Agricultural Produce Markets Bill, 1959	150-152

E

Elections—	
Question <i>re</i> —	
Expenditure incurred on—	102
Marking system and issuing of identity cards	96-97
Voters, identity cards for—	96
Electoral Rolls—	
Question <i>re</i> defects in—	102-104
Ellappan, Sri P. S.—	
Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	666-668
Employees' State Insurance Scheme—	
Question <i>re</i> —	
Exemption from, to Mettur Workshop and Power House	617
Implementation of, in State	606-607
Engineering Colleges and Polytechnics—	
Question <i>re</i> starting of — by Central Government	89-91
Entertainments Act, 1939—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Entertainments Tax Rules, 1939—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Estates—	
Question <i>re</i> delay in payment of compensation to owners of—	376-377
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari), Estates Land (Reduction of Rent) and Estates (Supplementary) (Amendment) Act, 1958—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Excise duty—	
Question <i>re</i> instructions from Central Government for levy of—	10-11
Executive Officers (Temples)—	
Question <i>re</i> pension or contributory provident fund to—	288-289
Express Newspapers, Limited—	
Adjournment motion <i>re</i> dispute in—	27-29

F

Fair Price Shops—	
<i>See</i> Rice.	
Fergusonite—	
<i>See</i> Geological Survey.	
Filter-point-wells—	
Question <i>re</i> number of — in Tanjore district	293
Finance Accounts, 1957-58 and Audit Report, 1958—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	

	PAGES
F—cont.	
Finance Corporation— <i>See</i> Rice.	
Fisheries—	
Question <i>re</i> Fishing harbour, construction of	371
Fishing Harbour— <i>See</i> Fisheries.	
Food Articles—	
Adjournment motion <i>re</i> spurt in prices of rice, sugar and other — ..	26
Foodgrains—	
Question <i>re</i> maintenance of price levels as the primary objective of State trading in —	19
Food Zone—	
Question <i>re</i> —	
Constitution of separate — for Madras	3-4
Decision of Central Government regarding splitting up of Southern —	6
Discussion with Central Government about abolition of Southern —	5-6
Final decision taken at meeting of Southern — at Delhi	6-9
Food situation in Southern — discussion with Union Minister <i>re</i> — in May 1959	5
Foreign aid—	
Question <i>re</i> Foreign investments in industries, details of	525-526
Foreign Delegations—	
Question <i>re</i> sending by Union Government, consultation with State Government <i>re</i> —	371
Forest Department— <i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Forest watchers—	
Question <i>re</i> regularization of service of —	276-277
Forests—	
Question <i>re</i> boundaries, demarcation of —	100-101
Fort St. George Gazette—	
Question <i>re</i> changing the name —	384-385
Fuel—	
Question <i>re</i> quantity of — failed and revenue derived therefrom ..	10
Fuji Walking Tractors— <i>See</i> Tractors.	
G	
Game hunters—	
Question <i>re</i> number of —	104-105
General Sales Tax Act, 1939— <i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Geological Survey—	
Question <i>re</i> —	
Occurrence of fergusonite in Madurai district	547
Occurrence of mineral deposits in North Arcot district during —	524-525
Report of —	541-543

G—cont.	
Government Offices—	
Question <i>re</i> holidays and working hours for —	88
Govindasamy, Sri A.—	
Bills—	
Agricultural Produce Markets Bill, 1959	134-137
214-215, 217, 219-220, 222-223 226, 228-229, 231-236, 238-240	
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	658-662
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	272-274
Nomination of — to the panel of Chairmen	31
Resolution <i>re</i> Bus Service, nationalization of —	326-329
Gramasevaks—	
Question <i>re</i> recruitment of —	93-95
Grants-in-aid Code—	
Question <i>re</i> revision of —, finalization of proposals <i>re</i>	283
Gurumurthi, Sri G. G.—	
Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ..	645-646
H	
Handloom Rebate—	
Question <i>re</i> reduction in rate of —	611-614
Handloom Rebate Fund— <i>See</i> Handlooms.	
Handlooms—	
Question <i>re</i> Handloom Rebate Fund, irregularities in administration of	548-549
Handlooms Department— <i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Harijan Welfare Committees—	
Question <i>re</i> Membership of, inclusion of M.L.As., M.L.Cs. and M.Ps. for —	368-370
Harijans—	
Question <i>re</i> house-sites and drinking water wells for —, of villages in Arni taluk	536-537
Health Officers—	
Question <i>re</i> posts of — held by retired officers	293-294
Hemalatha Devi, Srimathi—	
Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ..	654-658
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959— <i>See</i> Bills.	
Holidays (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959— <i>See</i> Bills.	
Homeopathy— <i>See</i> Medicine.	

H—cont.

Horses—	
Question re breeding of high class —,	374-375
Hospitals and Dispensaries—	
Question re—	
General Hospital, Madras, investigation re defalcation of Drug Stores in	291-292
Government Ophthalmic Hospital, increasing accommodation for	537-538
Headquarters Hospital at Tirunelveli, opening of a dental wing in	547
Infectious diseases hospitals, opening of — in district headquarters	91-92
Thiruviteeswarar Tuberculosis Hospital, taking over by Government of —	543-544
Houses—	
Question re—	
Low Income Group and other small houses for displaced slum dwellers	525
Middle Income Group Housing, assistance from Life Insurance Corporation for	534-536
House-sites—	
Question re provision of —, to caste Hindus of Reddipalayam village, North Arcot district	368
Housing Schemes—	
Question re loan to Corporation of Madras for construction of low income houses under —	18

I

Indian Administrative Officers—	
Question re number of — suspended in 1958-59	298-299
Indian Fisheries Act, 1897—	
See Papers laid on the table of the House.	
Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959—	
See Bills.	
See Papers laid on the table of the House.	
Industrial Disputes—	
Question re—	
Awards of Tribunals and Labour Court in —, appeals against —. .. .	615-617
Bonus dispute of plantation workers, settlement of	544
Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Act, 1958—	
See Papers laid on the table of the House.	
Industrial relations—	
Question re Report of I.L.O. Expert on —	605
Industries—	
Question re Boot-making industry in Vellore Jail, working of	194

I—cont.

Irrigation—	
Question re—	
Krishna and Godavari, utilization of waters of	279-280
Vaigai Reservoir, details of ayacut under	614-615
Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959—	
See Bills.	
See Papers laid on the table of the House.	
J	
Jagannathan, Sri M.—	
Bills—	
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	628-630
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	410, 411 414, 415, 416 417, 418, 420 421, 422
Nomination of — to the panel of Chairmen	31
Jails—	
Book-making Industry in Vellore —, working of	194
Question re—	
Khadi spinning in —, working of	193
Javadi Hill Tribes—	
Question re—	
Names of villages where schools are run for —	297
Rehabilitation of —	548

K

Kakkan, The Hon. Sri P.—	
Flood damages to crops in Uthamaseri and Kilikoodu villages, statement re	387-388
Kallars—	
Question re assistance for housing of —	537
Kandasami, Sri R.—	
Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	646-647
Kandaswami Mudaliar, Sri M. R.—	
Bills—	
Agricultural Produce Markets Bill, 1959	231, 245 246
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	591-593
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	258-260 273
Resolution re Bus Service, nationalization of	335-339
Kandaswami Pillai, Sri P.—	
Condolence resolution re death of —	2
Karia Gounder, Sri T.—	
Bills—	
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	663-666
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	270-272 273
Resolution re Bus Service, nationalization of	315-317

K—cont.

PAGES

Karuthiruman, Sri P. G.—	
Bills—Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill 1959 ..	128-130
Resolution <i>re</i> Bus Service, nationalization of	353-356
Kattabomman—	
Question <i>re</i> construction of monument at Panchaya Kurichi ..	204-205
Kerala Ministry—	
Adjournment motion <i>re</i> dismissal of—and introduction of President's Rule	29-30
Khadi—	
Question <i>re</i> —spinning, working of—in Jails	193
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959—	
<i>See</i> Bills.	
Kolandai Ammal, Srimathi—	
Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bills, 1959 ..	601-602 618-621
Kothandaraman, Sri V. K.—	
Adjournment motion <i>re</i> strike by workers employed in the Kundah Hydro-Electric Scheme, Nilgiris	26-27
Bills—	
Agricultural Produce Markets Bill, 1959	158-159 211, 232
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	436-440
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	266-267
Resolution <i>re</i> Bus Service, nationalization of	305-308
Krishnamurthi, Sri V. K.—	
Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ..	558-559 560
Krishnasami Naidu, Sri R.—	
Bills—	
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	639-642
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959 ..	63-64
Krishnasami Reddiar, Sri R.—	
Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bills, 1959 ..	585-588
Kundah Hydro-Electric Scheme—	
Adjournment motion <i>re</i> strike by workers engaged in—	26-27

L

L.I.M. Course—	
Question <i>re</i> introduction of shortened—for House Surgeoney ..	17-18
Labour Ministers Conference—	
<i>See</i> Conferences.	
Lakshmikantham, Srimathi P. K. R.—	
Bills—Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	251-252
Lakshmipathiraj, Sri P. S. K.—	
Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ..	568-571

L—cont.

PAGES

Land Acquisition Act—	
Question <i>re</i> amendment to— <i>re</i> get over delay in land acquisition proceedings	197-198
Land Improvement Schemes Bill, 1959—	
<i>See</i> Bills.	
Lands—	
Eviction of pattadars from tank-bed—in Estate villages of Arni taluk—Minister's attention called to	110-112
Question <i>re</i> —belonging to Devasthanams and temples in Coimbatore Division, extent of	202-203
Lauricates—	
<i>See</i> Muthamil.	
Lazar, Sri S.—	
Bills—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959	42-44
Agricultural Produce Markets Bill, 1959	140-143, 210-211, 213, 215-217, 220-221, 225-227
Civil Courts (Amendment) Bill, 1959	36, 37-38
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959 ..	114-116
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	429-433 625
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	412, 414 419
Nomination of—to the panel of Chairmen	30
Legislative Assembly—	
Question <i>re</i> increase in strength of—	86-87
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Legislature—	
Question <i>re</i> free medical concession to Members of—, extension of	277-278
Libraries (Public)—	
Question <i>re</i> Director for—, appointment of	207-208
Lignite Corporation (Neyveli)—	
Question <i>re</i> buses with guides to take visitors round	92
Linguistic Minorities Conference—	
Question <i>re</i> decision arrived at—	294-295
Loan(s)—	
Question <i>re</i> amount realized by way of floating Madras—1971 and purpose for which floated	25
Lock-out(s)—	
Question <i>re</i> voluntary settlement of—, in Binny Engineering, Limited	617
Logs—	
Question <i>re</i> fixation of seigniorage rate for—	286
Lorries—	
Question <i>re</i> regulation and ban on midnight traffic of—	370

M

...A's quarters—	
Question <i>re</i> thefts in—	380
Mani, Sri K. B. S.—	
Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ..	630-633
Manickam, Sri P. G.—	
Bills—	
Agricultural Produce Markets Bill, 1959	160
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	252-253
Manickasundaram, Sri V. S.—	
Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ..	552-555
Manickavelu, The Hon. Sri M. A.—	
Bills—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959	42, 51-52
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959	114, 126, 127, 130-131
Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959	112-113, 114
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959 ..	54-55, 65-67
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1959	52-53, 54
Matter of urgent public importance—	
Pattadars from tank-bed lands in Estate villages of Arni taluk, attention called to, eviction of	110-112
Mariappan, Sri A.—	
Bills—Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	265-266
Marimuthu, Sri A. R.—	
Bills—Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	250-251
Resolution <i>re</i> Bus Service, nationalization of	339-341
Matha Gowder, Sri J.—	
Bills—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959	44-46
Agricultural Produce Markets Bill, 1959	229, 242-243
Cultivating Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1959 ..	116-118
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959 ..	55-57, 62
Resolution <i>re</i> Bus Service, nationalization of	308-310
Matter of urgent public importance—	
Tank-bed lands in estate villages in Arni taluk, calling attention to eviction of pattadars from	110-112
Medical concessions—	
See Legislature.	
Medicine—	
Question <i>re</i> Homoeopathic system of—, recognition of	190-191

M—cont.

Message from Governor—	
See Bills.	
Milk Colony—	
Question <i>re</i> Madhavaram —, progress made in starting of Madha- varam —, starting of Central Dairy as part of	208-209
Minimum Wages Act, 1948—	
See Papers laid on the table of the House.	
Money Lenders Rules, 1959—	
See Papers laid on the table of the House.	
Motor Vehicles Rules, 1940—	
See Papers laid on the table of the House.	
Motor Vehicles Taxation Act, 1931—	
See Papers laid on the table of the House.	
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1953—	
See Papers laid on the table of the House.	
Municipalities—	
Question <i>re</i> pension for employees of —	87
Murder cases—	
Question <i>re</i> Ramanatha Pillai's son, murder of	299
Muthamil—	
Question <i>re</i> Laureates in —, appointment of	299
Muthia Chettiar, Sri M. A.—	
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	668-672
Muthukumarasami, Sri M. C.—	
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	579-581
Mutts—	
Question <i>re</i> unauthorized expenditure in — funds, Committee to find out ways and means for prevention of	203
N	
Nallasivam, Sri K. R.—	
Bills—Agricultural Produce Markets Bill, 1959	139-140
Resolution <i>re</i> Bus Service, nationalization of	313-315
Natarajan, Sri C.—	
Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959	424
National Employment Service (Madras)—	
See Papers laid on the table of the House.	
Nationalization—	
See Bus Service.	
Native doctors—	
Question <i>re</i> Training of —, in modern medicine	380-381
Nesamony, Sri A.—	
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	565-568
Non-Official Business	300-359

O

Official Language Act, 1956—
See Papers laid on the table of the House.

Oil Resources—

Question *re* investigation on — 98-99

P

Palkkirisami Pillai, Sri S.—

Adjournment motion *re*—

Dismissal of Kerala Ministry and introduction of President's Rule 30
Dispute in the Express Newspapers, Limited 29

Palanisami, Sri K. P.—

Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 .. 662-663

Palanisami, Sri N. K.—

Adjournment motion *re* dismissal of Kerala Ministry and introduction of President's Rule 29
Bills—

Agricultural Produce Markets Bill, 1959 143-145,
211-213, 216-218,
235-239, 241-242

Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 .. 651-654

Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 .. 394-396

Nomination of — to the panel of Chairmen 31

Resolution *re* Bus Service, nationalization of 341-343

Panel of Chairmen—

Announcement *re* nomination of — 30-31

Paper Mills—

Question *re* establishment of —, at Pundkottai 381-382
Papers laid on the table of the House—

Agricultural Income-tax Act, 1955, amendment(s) to Plantations
Agricultural Income-tax Rules, 1955 75

Agricultural Income-tax Act, 1955, amendments to Rules issued
under — 77

Agricultural Income-tax Act, 1955, amendment to sub-rule (1) of
rule 31 under — 75

Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959 169

Agriculturists' Relief Act, 1938, amendments to Agriculturists'
Relief Rules, 1938 and Debtors' Protection Rules, 1936 79

Animal Husbandry Department, Report on activities of — for first
half-year ending 30th September 1958 80

Animal Preservation Act, 1958, Animal Preservation Rules, 1958,
issued under — 78

Appropriation Accounts, 1957-58 and Audit Report, 1959 82

Assurances (Government), action taken on Statement Nos. V to
VII 274

Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act,
1958, notification *re* enforcement of provisions of 68

Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work)
Rules, 1959, notification issued for framing of 72

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Betting Tax Act, 1935, amendments to Betting Tax Rules, 1935,
issued under sections 5 (3), 6 and 10 78

Borstal Schools Act, 1925, notification *re* amending rules under .. 81

Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959 359

Catering Establishments Act, 1958, notification issued enforcing
certain notifications made under 73

Catering Establishments Rules, 1959, notification issued for fram-
ing 72

Children Act, 1920, amendment to rules issued for management
of Government Reception Homes 69

Children Rules, 1940, amendments relating to Sivamanda Sisu
Raksha Mandir, Kattupakkam, Chingleput district 69

Cinemas (Regulation) Act, 1955, amendment(s) to Cinemas (Regula-
tions) Rules, 1957, under 73

Cinemas (Regulation) Act, 1955, amendment to rules under (G.O.
Ms. No. 1964, Home, dated 8th July 1959) 675

Cinemas (Regulation) Rules, 1957, amendments to — issued with
G.O. Ms. No. 601, Home, dated 28th February 1959 68

Cinemas (Regulations) Rules, 1957, amendments to — issued in G.O.
No. 1845, Home, dated 29th June 1959 78

Civil Courts (Amendment) Bill, 1959 169

Code of Criminal Procedure, 1908, Rules under section 401 (6) of
— issued with G.O. Ms. No. 1888, Home, dated 1st July 1958 .. 81

Community Development Programme, Progress Report for quarter
ending 30th September 1958, on 80

Co-operative Societies Rules, amendment to sub-rule (1) of rule XI
of 79

Co-operative Societies, short report on working of — for half-year
ended 31st December 1958 81

Court Fees and Suits Valuation Act, 1955, notification issued fram-
ing rules under section 82 (1) of 71

Department of Industries and Commerce, short review of the activi-
ties of — during half-year ending 30th September 1958 79

Development Department notification issued with G.O. Ms. No. 1784,
amending rules published with late 80

Development Department notification issued with G.O. Ms. No. 1917
re amending rules published with late 80

District Boards Act, 1920, notification issued excluding from jurisdic-
tion of Madurai District Board, certain areas for inclusion in
Palni Municipality 74

District Boards Act, 1920, notification *re* amending rules governing
payment of advances to officers and servants of Municipal
Councils 80

District Boards (Amendment) Act, 1957, notification issued contain-
ing revised orders in regard to payment of travelling and daily
allowance to official members of the Advisory Committee appoint-
ed to advise Special Officers of district boards 73

District Municipalities (Amendment) Bill, 1959 359

Entertainment Tax Act, 1939, amendments to Entertainment Tax
Rules, 1939 74

Entertainments Tax Rules, amendments to 274

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, amendment relating to ryotwari settlement of zamin, undertenure and inam estates situated in Pattukkottai, Orathanad and Arantangi taluks	75
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, amendment to Revenue Department notification issued in regard to Navvattavu undertenure estates in Tiruvadurai taluk	74
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, amendment to Revenue Department notification re appointing date for coming into force of certain provisions of	79
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, amendments to Revenue Department Notification re certain zamindari and undertenure estates in Salem district	72
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, amendment to Revenue Department Notification re Ramanathapuram Zamin Estate	70
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, amendments to Revenue Department notification re ryotwari settlement of zamindari, undertenure and inam estates situated in Pattukkottai, Orathanad and Arantangi taluks	71
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, amendment to Revenue Department notification re Sivaganga Estate	73
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, amendments to Revenue Department notification re Tirukanangudi and Alangudi inam estates, Sivaganga taluk	69
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification issued under	77
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification re declaration of certain villages as inam estates	75
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification re declaring certain villages as inam villages in Nagapattinam, Mannargudi, Tanjore and Arantangi taluks	76
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification re enforcing certain notifications in regard to Kaduvali-talattupadugai inam estate in Tanjore district, issued under	70
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification re enforcing certain provisions of—in regard to Inam estates of Ampalle in Hosur taluk of Salem district	70
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification re framing rules in regard to Inam and Darmila Estates under	72
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification re Memorandum No. 43219-J-1/58-2, Revenue, dated 10th June 1959	78
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification re settlement of inam estates of Ardarahalli and Seethiganahalli in the Dharmapuri taluk	77
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification re settlement of certain estates in Tanjore district under	72
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification re settlement of undertenure estates, Piranthan Pottalapa-cheri in Aruppukkottai taluk	77

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification re treating Subbayyapuram in Tenkasi taluk as undertenure estate	76
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification re treating Subbayyapuram village, Hosur taluk as Inam estate	76
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari), Estates Land (Reduction of Rent) and Estates (Supplementary) (Amendment) Act, 1958, notifications issued under	81
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notifications under	274
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification under—issued in G.O. Ms. No. 1847, Revenue, dated 24th June 1959	78
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification under (Memo. No. 16539-J-3/59-4, Revenue, dated 17th May 1959)	676
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, notification under (Memo. No. 56563-J-3/58-2, Revenue, dated 20th July 1959)	675
Finance Accounts, 1957-58, and Audit Report, 1958	82
Forest Department, Short Review of activities of—for half-year ending 30th September 1958	80
General Sales Tax Act, 1939, amendment to Revenue Department notification in regard to Cotton distributed to Spinners through the South Zonal Office of the Khadi and Village Industries Commission, Tiruppur	73
General Sales Tax Act, 1939, levy of sales tax on cotton waste at stage of first sale, notification re	69
General Sales Tax Act, 1959, notification issued enforcing certain provisions of	73
General Sales Tax Act, 1959, notification issued exempting certain articles or goods from payment of tax under	73
General Sales Tax Act, 1959, notification issued under	77
General Sales Tax Act, 1959, notification issued with G.O. No. 1896, Revenue, dated 29th June 1959, under	78
General Sales Tax Act, 1939, notification re exemption from tax payable under section 6 (1) of	69
General Sales Tax Act, 1959, notification re framing rules under—	75
Handlooms Department, Administration Report of—	274
Indian Fisheries Act, 1897, amendment to rules under—	169
Indian Fisheries Act, 1897, notification re amendments to rules prohibiting Fishing in Pearl and Chank Fisheries	81
Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959	359
Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Act, 1958, notification issued framing rules under	74
Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959	359
Legislative Assembly, resume of work transacted by—from 2nd to 30th March 1959	80
Legislative Assembly, resume of work transacted by—from 20th to 30th April 1959	81
Minimum Wages Act, 1948, amendment to Minimum Wages Rules, 1953	79
Money Lenders Rules, 1959	274

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Motor Vehicles Act, 1939, amendment to Motor Vehicles Rules, 1940, in regard to grant of stage carriage permit on alternative route to operator displaced from route notified under	75
Motor Vehicles Act, 1939, notification <i>re</i> amendment to Motor Vehicles Rules, 1940	76
Motor Vehicles Act, 1939, amendment to rule 82 of—in regard to hire-purchase agreement in registration certificate of a vehicle ..	72
Motor Vehicles Act, 1939, amendment to rule 183 of Motor Vehicles Rules, 1940, issued under	70
Motor Vehicles Rules, 1940, amendment to	168
Motor Vehicles Rules, 1940, amendment to—issued with G.O. Ms. No. 658, Home, dated 5th March 1959	69
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, notification issued with G.O. Ms. No. 1696, Home, dated 13th June 1959, under	81
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, notification <i>re</i> exempting all Transport vehicles belonging to Government of Mysore and plying on Madras roads from payment of tax	80
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, notification <i>re</i> exempting motor car BMC 4718 belonging to Mr. Shearer, Leader, International Labour Organization	79
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, notification <i>re</i> increasing seating capacity of contract carriages without increase in payment of tax	80
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, notification under	168
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, notification under (G.O. Ms. No. 1884, Home, dated 22nd February 1959)	446
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, notification under (G.O. Ms. No. 1912, Home, dated 3rd July 1959)	676
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, notification under (G.O. Ms. No. 2059, Home, dated 21st July 1959)	446
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Rules, 1953, amendment to rule 2 (g) of	68
National Employment Service, Madras, short review of activities of—for half-year ending 31st December 1958	79
Official Language Act, 1956, notification issued under	76
Partnership (Registration of Firms) Rules, 1932, notification amending	81
Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Rules, 1955, amendment to	82
Plantations Labour Act, 1951, amendments to Plantations Labour Rules, 1955	79
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959	169
Prohibition Act, 1937, amendment to certain notification (S.R.O. No. A-1777 of 1959)	446
Prohibition Act, 1937, amendments to Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959	70, 77
Prohibition Act, 1937, amendments to Liquor Permit (Personal Consumption) Rules, 1956, issued under	70
Prohibition Act, 1937, Chloral Hydrate (Chloral) Rules, 1959, issued under	76
Prohibition Act, 1937, notification issued framing Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959	71
Prohibition Act, 1937, notification issued framing Rectified Spirit Rules, 1959 under	72

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Prohibition Act, 1937, Spirituous Essences Rules, 1959, made under—	62
Prohibition Rules, 1937, amendment to rule 8 of—	62
Public Health Department, short review of activities of—for first half of 1958	58
Public Health Establishment (Local Authorities) Regulations, 1940, notification <i>re</i> amendments to—	80
Public Service Commission Regulations, 1954, amendment in regard to the exclusion of Tourist Officer, Tourist Information Bureau, Ootacamund from Commission's purview	71
Public Service Commission Regulations, 1954, amendments to— issued in G.O. Ms. No. 1583, Public (Services-A), dated 27th May 1959	78
Public Service Commission Regulations, 1954, amendments to— issued in G.O. Ms. No. 1705, Public (Services-A), dated 8th June 1959	78
Public Service Commission Regulations, 1954, amendments to— issued in G.O. Ms. No. 1739, Public (Services-A), dated 12th June 1959	78
Public Service Commission Regulations, 1954, exclusion of posts of Assistant Director (Translations) and Scrutiny Officer from the Commission's purview, amendment to—	68
Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939, notification issued with Memorandum No. 95852-M2/58-7, Revenue, dated 14th May 1959	81
Sales of Motor Spirit Taxation Rules, 1939, amendments to	79
Scheduled Castes and Scheduled Tribes, seventh report of Commissioner for—for 1957-58	82
Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954, amendments to—	79
State Transport Department, review on activities of—for half-year ended 30th September 1958	80
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1959	169
Travancore Chitties Act, 1120, amendment to rule 37 of—issued in G.O. Ms. No. 1268	79
Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Rules, 1951, notification <i>re</i> amending rules under	81
Village Courts, short report on activities and achievements of—for half-year ended 30th June 1958	81
Village Panchayats Act, 1950, amendment to regulations <i>re</i> classification, methods of recruitment, conditions of service, etc. of Executive Officers of Panchayats issued under	71
Village Panchayats Act, 1950, appointment of Executive Officer for Panamarathupatti Panchayat in the Salem district	74
Village Panchayats Act, 1950, appointment of Executive Officer for Pennagaram Panchayat in the Salem district	74
Village Panchayats Act, 1950, appointment of Executive Officer for Panamarathupatti Panchayat in the Salem district	74
Village Panchayats Act, 1950, extending term of office of members of Kallidaikurichi Panchayat, Tirunelveli district, notification <i>re</i>	68
Village Panchayats Act, 1950, notification extending term of office of members of Podumbu Panchayat (Madurai) issued under	71
Village Panchayats Act, 1950—Notification issued with G.O. Ms. No. 762, Local Administration, dated 3rd April 1958, under ..	168

P cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Village Panchayats Act, 1950, notification issued with G.O. Ms. No. 831, Local Administration, dated 16th April 1959 ..	168
Village Panchayats Act, 1950, notification issued with G.O. Ms. No. 911, Local Administration, dated 30th April 1950 ..	168
Village Panchayats Act, 1950, notification issued with G.O. Ms. No. 950, Local Administration, dated 7th May 1959 ..	168
Village Panchayats Act, 1950, notification re dissolving Madarpakkam Panchayat in Ponneri taluk ..	76
Village Panchayats Act, 1950, notification re extension of term of office of members of Othakadai Panchayat, Madurai ..	69
Village Panchayats Act, 1950, rules extending term of office of members of Mathapur Panchayat ..	168
Village Panchayats Act, 1950, rules extending term of office of members of Othakadai Panchayat (Madurai district) issued under ..	75
Village Panchayats Act, 1950, rules issued for extending terms of office of certain panchayats in North Madurai Panchayat Union area under ..	77
Village Panchayats Act, 1957, notification issued extending term of office of members of the Vandiyur Panchayat (Madurai) under section 10 (1) of ..	73
Partnership (Registration of Firms) Rules, 1932— See Papers laid on the table of the House.	
Pay Commission— Question re terms of reference to—re fixing of salaries of N.G.Os.	9
Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Rules, 1955— See Papers laid on the table of the House.	
Periasami, Sri M. P.— Bills—Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959 ..	64-65
Periavalagurava Reddiar, Sri A. V. P.— Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959, considered ..	647-648
Pest(s)— Question re—attack in Lalgudi taluk, Tiruchirappalli district, extent of damage due to— ..	206-207
Pick-pocketing— Question re number of cases of, in State in 1957-58 ..	382
Plantations Labour Act, 1951— See Papers laid on the table of the House.	
Police— Question re— District Police Officers' Conference, decisions of ..	199
Outpost, opening of—at Jaffarabad near Vaniyambadi ..	277
President of India, provision of bundobust arrangements for visit of—to Bangalore through Madras State ..	205-206
Polygamy— Question re Legislation to control—by placing restrictions in Government employment ..	275

P— cont.

Annammal, Srimathi A. S.— Bills—Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 ..	266-270
Nomination of—to the panel of Chairmen ..	30
Ports— Question re— Development of—, subjects discussed in Ports Development Council re— ..	14-15
Tuticorin—, development into major— ..	14
Tuticorin Harbour, development of— during Second Plan period.	13
Poultry— Question re Poultry farm at Tiruvarangulam Block, administration of ..	372
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959— See Bills. See Papers laid on the table of the House.	
Prime Minister— Question re stay of—at Ootacamund in May-June 1959, amount spent for security arrangements ..	192-193
Prisoners— Question re employment of—in workshops or factories in Madras City ..	199
Prohibition Act, 1937— See Papers laid on the table of the house.	
Prohibition— Question re offences, reduction of— ..	88
Prohibition Rules, 1937— See Papers laid on the table of the House.	
Public Health Department— See Papers laid on the table of the House.	
Public Health Establishment (Local Authorities), Regulations, 1940— See Papers laid on the table of the House.	
Public Service Commission Regulations, 1954— See Papers laid on the table of the House.	
Public Works Department— Question re Tiruchi circle of—, shifting of headquarters of ..	547

Q

Questions and Answers—

Annammal, Sri S. M.—

Question re— Block Development Advisory Committee, constitution of ..	83-85
Children Amendment Act, 1958, number of girls under 16 years arrested under ..	208
Elections, expenditure incurred on ..	102
Elections, marking system and issuing of identity cards ..	96-97

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Annamalai, Sri S. M.—cont.

Question re—cont.

Excise duty, instructions from Central Government for levy of	10-11
Forest watchers, regularisation of services of—	270-277
Geological Survey, occurrence of mineral deposits in North Arcot district during—	523-524
Handloom rebate, reduction in rate of—	611-614
Harijans and others in Arni taluk, house-sites and drinking water-wells for—	536-537
Harijan Welfare Committees, membership of M.L.As., M.L.Cs. and M.Ps. in—	368-370
Hill and Malaria Allowances, grant of—to Foresters and Rangers in Javadi	188-189
House-sites, provision to houseless caste Hindus of Reddipalayam village, North Arcot district	368
Iswaran Koil Manyam at Kalambur, sale of—	203
Javadi Hill Tribes, names of villages where schools are run for—	297
Javadi Hill Tribes, rehabilitation of—	548
Kalasamudram Lake in Polur taluk, desilting of—	85
Krishna and Godavari, utilization of waters of—	279-280
Legislative Assembly, increase in strength of—	86-87
Polygamy, legislation to control—by placing restrictions in Government employment	275
Seed Farms, income and expenditure and number closed down in 1957-58 of—	385-386
Southern Zonal Council, topics discussed in—meeting in April 1959	3
Teachers' constituency (Council), eligibility of primary teachers for elections to—	286-287
Tractors, number of and acreage ploughed by Fuji Walking—	366
Village officers, misappropriation of funds by—in 1958	201-202
Weavers of Kilkodungalur Weavers' Co-operative Society, housing scheme for—	533-534
Wheel barrows, supply to scavengers of—	382-384
Arumachala Thevar, Sri V.—	
Question re Poultry Farm at Tiruvarangulam Block, administration of—	372
Chinnadurai, Sri P. S.—	
Question re Industrial disputes, appeals against awards of Tribunals and Labour Courts in—	615-617
Daniel, Sri T. T.—	
Question re—	
Food Zone, discussion with Central Government about abolition of Southern—	5-6
Game hunters, number of—	104-105
Linguistic Minorities Conference, decision arrived at—	294-295
Jagannathan, Sri M.—	
Question re Communal Properties, vesting of—with village panchayats	281-282

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Kalyanasundaram, Sri M.—

Question re—

Bus Transport in City, running by Corporation of Madras ..	377-378
Pest attack on paddy crops in Lalgudi taluk, Tiruchirappalli district, extent of damage due to—	206-207
Kothandaraman, Sri V. K.—	
Question re—	
Boot-making Industry in Vellore Jail, working of—	194
District Police Officers' Conference held in May 1959, decisions of—	199
Khadi Spinning, working of—in jails	193
President of India, provision of Bundobust arrangements for visit of—to Bangalore through Madras State	205-206
Prime Minister's stay at Ootacamund in May-June 1959, amount spent for security arrangements	192-193
Lazar, Sri S.—	
Question re—	
Administration in Tamil, results of experiments done re— ..	15-16
Agricultural Income-tax Act, 1955, amendment to—	10
Agricultural Income-tax, affixing of court-fee for composition of—	9-10
Cinemas, introduction of 'Rock-N-Roll' dances in—	384
Civil Courts, reconstitution of jurisdiction of—	372
Coconut nurseries, number of—	295-297
Co-operative Societies Act, amending of—	540-541
Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1936, amendment to—	197
(English) Public Schools, assistance given by Government to—	189-190
Food Zone, discussion with Union Minister re food situation in Southern—in May 1959	5
Industrial relations, report of I.L.O. Expert on—	605
Land acquisition proceedings, delay in—	197-198
Lignite Corporation, Neyveli, buses with guides to take visitors round—	92
Prohibition offences, reduction of—	88
Representation of Peoples Act, amending of—	105
Rural Industrial Estates, establishment of—	538-540
State Pay Commission, submission of any interim report by ..	367-368
Sugar factories, starting of—	384
Sugar, reasons for scarcity and rise in price of—	361-365
Swayamariyathai Marriages, legislation for validation of— ..	85-86
Transport Workers, legislation to regulate condition of service of—	378
Tuticorin Port, development into major—	14

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Manickam, Sri P. G.—

Question re—

Artificial Insemination Centres, number of —	104
Devasthanams and temples in Coimbatore Division, lands belonging to —	202-203
Lorry traffic, regulation and ban on midnight journeys of — ..	370
Middle Income Group Housing, assistance from Life Insurance Corporation for —	534-536
Ports, development of —, subjects discussed in Ports Development Council re —	14-15
Rayon, opening of factory for production of —	92-93
Rice, supply of — from Central Government	19-20
Taxi and auto-rickshaws, number of — running in Coimbatore district	280-281
Typewriting (Tamil), training in —, number of Government employees undergoing —	207
Village officers, change in emoluments given to —	97-98
Wild life sanctuaries, establishment of — during Second Five-Year Plan period	282-283

Pakkiriswami Pillai, Sri S.—

Question re—

Lock-out in Binny Engineering, Limited, voluntary settlement of —	617
Madhavaram Milk Colony, progress made in starting of — ..	209
Mufassal bus stand in City, shifting of —	373-374
Labour Ministers of Southern States, conference at Madras of —	372-373
Special Armed Police, request from Kerala Government for service of —	292-293
Thiruviteeswarar Tuberculosis Hospital, taking over by Government of —	543-544
Traffic in Mount Road, regulation during peak hours of — ..	378-379

Palanisami, Sri N. K.—

Question re—

Bonus dispute of plantation workers, settlement of — ..	544
Chinese method of cultivation, detailed information received from Centre re —	289-291
Drinking water-supply scheme, progress of — sanctioned for Tiruppur	283-284
Foodgrains, maintenance of price levels as primary objective of State trading in —	19
Food Zone, discussion with Central Government about abolition of Southern —	5-6
Food Zone, food situation in Southern —, discussion with the Union Minister re —	5
Geological Survey, occurrence of fergusonite in Madurai district	547
Grants-in-aid Code, revision of — finalization of proposals re — ..	283
Health Officers, posts of — held by retired officers	293-294
L.I.M. Course, introduction of shortened — for House Surgeoncy	17-18

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Palanisami, Sri N. K.—cont.

Question re—cont.

Native doctors (Village Vaidyas), training in modern medicine of —	380-381
Paper Mills, establishment at Pudukkottai of —	381-382
Pay Commission, terms of reference to — re fixing of salaries to N.G.Os.	9
Rice, controlling retail price of —	19
Rice, setting up of Finance Corporation for running State Trading in —	19
Rice, supply of Tanjore — for Madras	20-25
Sales Tax, abolition of — on perishables	11
Sales Tax, exemption of potatoes from levy of —	12-13
Seed farms, expenditure in 1958-59 on —	385
Small Savings, agencies employed in collection of —	195-197
Special Armed Police, request from Kerala Government for service of —	292-293
Unauthorised expenditure in temples and mutts funds, Committee to find out ways and means for prevention of —	203
Water-supply, deputation of Engineer to conduct investigation for increased — in Coonoor Municipality	287-288

Ponnammal, Srimathi A. S.—

Question re Kallars, assistance for housing of 537

Ramachandran, Sri K.—

Question re Basic Training School, construction of buildings for — at Paramakudi 277

Ramaswamy Mudaliyar, Sri V. K.—

Question re—

Loan, amount realised by way of floating Madras —, 1971 and purpose for which floated	25
Vaigai Reservoir, details of ayacut under —	614-615

Ramaswamy, Sri T. S.—

Question re—

Food Zone, discussion with Central Government about abolition of Southern —	5-6
Transport, alleged loss incurred in Nagercoil Branch of — ..	524

Rasheed, Sri A. A.—

Question re—

Cases of pick-pocketing in 1957-58, number of —	382
Chinese method of cultivation, detailed information received from Centre re —	289-291
Co-operative Societies Act, amending of —	540-541
Delegations sent abroad by Union Government, consultation with State Government re —	371
Electoral Rolls, defects in —	102-104
Estates, delay in payment of compensation to owners of — ..	376-377

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Rasheed, Sri A. A.—cont.

Question re—cont.

Fishing harbour in Madras, construction of—	371
Food Zone, constitution of separate— for Madras	3-4
Food Zone, discussion with Central Government re abolition of Southern—	5-6
General Hospital, Madras, investigation re defalcation of drug stores in—	291-292
Government Offices—Holidays and working hours for— ..	88
Government Transport, raising of fares in	528-530
Government Transport, surprise visit by Minister to bus stops and peak-hour buses in—	546-547
High class horses, breeding of—	374-375
Indian Administrative Officers, number of— suspended in 1958-59	298-299
Infectious Diseases Hospitals, opening of—	91-92
Linguistic Minorities Conference, decision arrived at— ..	294-295
Madhavaram Milk Colony, progress made in starting of— ..	209
Members of Legislatures, extension of free medical concession to—	277-278
Ophthalmic Hospital, increasing accommodation for	537-538
Police outpost, opening of— at Jaffarabad near Vaniyambadi ..	277
Rationing, introduction of—	101
Rice, quality of— sold in Fair Price shops	18
Rice, supply of— from Central Government	19-20
'Sagapuram' village in Tirunelveli district, protest against naming of—	205
Special Armed Police, request from Kerala Government for service of—	292-293
Sugar, reasons for scarcity and rise in price of—	361-365
Tiruvanaikoil Kolumantap, collapse of—	88-89
Traffic Regulations, frequent changes in—	96

Sankaran, Sri V.—

Question re—

Employees' State Insurance Scheme, exemption to Mettur Workshop and Power House from—	617
Muthamil, Laureates in— appointment of—	299
Tiruchirappalli Circle of Public Works Department, shifting of headquarters of—	547

Sarathi, Sri M. P.—

Question re—

City Slum Clearance Scheme, loan and grant in 1957, 1958 1959 for—	544-546
Special Armed Police, request from Kerala Government for the service of—	292-293
Wage Boards, industries having—	607-611

Sasivarna Thevar, Sri T. L.—

Question re Seed Farms, statement re lands for

379-380

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Sattanatha Karayalar, Sri K.—

Question re—

All-India Services, control by State Government over, representation to the Centre re—	366
Backward Classes, economic status as criterion for inclusion in list of—	191-192
Banana Regional Research Institutes, number of— to be organized under Second Plan	209-210
Chinese Method of Cultivation, detailed information received from Centre re—	289-291
Co-operative Societies Act, amending of—	540-541
Executive Officers of temples, pension or contributory Provident Fund to—	288-289
Foreign investments in industries, details re—	525-526
Forest boundaries, demarcation of—	100-101
Forest boundaries, demarcation of—	384-385
Fort St. George Gazette, changing name of—	16
Fuel, quantity of felled and the revenue derived therefrom ..	93-95
Gramasevaks, recruitment of—	
Kattabomman, construction of monument at Panchala Kurichi to commemorate—	204-205
Kundar Bridge, resumption of work in—, details re—	284-285
Labour Ministers of Southern States, conference at Madras of—	372-373
Logs, fixation of seigniorage rate for—	286
M.L.A.'s quarters in Government Estate, Mount Road, thefts in—	380
Prisoners, employment of— in workshops or factories in Madras City	199
Rice and paddy, quantity and respective prices of— supplied by Central Government	20
"Royal trees", classification of—, details re—	287
"Royal trees", classification of—, details re—	11
Sales Tax Act, working of—	285-286
Sandalwood, artificial regeneration in—	
Special Armed Police, request from Kerala Government for service of—	292-293
Temple administration in Kanyakumari and Shencottah, change of—	198
Village Officers, details re—	106
Weavers, housing colonies in Tirunelveli and Kanyakumari for—	526
Yellow Journals, Bill to control	99-100

Selvarajan, Sri M. S.—

Question re—

Artisans of Visvakarma Co-operative Societies, aid to— ..	530
Tirunelveli Headquarters Hospital, opening of a dental wing in—	547
Tuticorin Harbour, development of— during Second Plan period	12

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Subramanyam, Sri M. P.—

Question re—

Geological Survey of State, report of —	541-543
Swayamariyathai Marriages, legislation for validation of — ..	85-86
Transport, nationalization of bus-transport in districts ..	368

Thiagarajan, Sri N. R.—

Question re—

Director for Public Libraries, appointment of —	207-208
Ramanatha Pillai's son, murder of —	299
Sothuparai and Kuppamparai anicuts, construction of — ..	543

Vedarathanani, Sri A.—

Question re—

Employees' State Insurance Scheme, implementation of — ..	606-607
Filter point wells, number of — in Tanjore district ..	293
Food Zone, final decision taken at the meeting of the Southern — at Delhi,	6-9
Handloom rebate fund, irregularities in the administration of —	548-549
Oil resources, investigation on — with Soviet Experts and machi- nery	98-99
Post-Basic Schools, opening of	206
Sunnahemp, cultivation of —, in Vedaranyam drka	105

Vinayakam, Sri K.—

Question re—

Backward Classes, economic status as criterion for inclusion in list of —	191-192
Cars, parking in City roads of —	366-367
Food Zone, constitution of a separate — for Madras	3-4
Food Zone, decision of Central Government re splitting up of Southern	6
Government Transport, fleet strength in City and Kanyakumari of —	531-533
Government Transport, raising of fares in —	528-530
Government Transport, report of I.L.O. Expert on —	527-528
Homœopathic System of Medicine, recognition of —	190-191
Housing Schemes, loan to Corporation of Madras for the con- struction of low income houses under —	18
Labour Ministers of Southern States, conference at Madras of —	372-373
Low Income Group houses and other small houses to displaced slum dwellers, construction of —	525
Madhavaram Milk Colony, progress made in starting of — ..	209
Madhavaram Milk Colony, starting of Central Dairy as part of —	208
Mufassal bus stand in City, shifting of —	373-374
Municipal Employees, pension for —	87
Paddy, concessions shown to millers for encouragement and import of —	20

Q—cont

Questions and Answers—cont.

Vinayakam, Sri K.—cont.

Question re—cont.

Regional Engineering Colleges and Polytechnics, starting of — ..	89-91
by Central Government	538-540
Rural Industrial Estates, establishment of —	11
Sales tax, rate of — paid by a dealer in hotel leaves	195-197
Small Savings, agencies employed in collection of —	375-376
Sugar, licensing of dealers in —	87
Sunstroke, cases of death due to —	200-201
Teachers, fixing of uniform scales of pay for all categories of —	95
Traffic Cones, introduction of — in Madras City	194
Tuticorin Municipal Employees' Association, grievances of — ..	96
Voters, identity cards for —	187-188
Youth Clubs, organization of — areas around Rural Extension Training Centres	

William, Sri M.—

Question re State Pay Commission, submission of any interim report by —	367-368
--	---------

R

Rajathi Kunjithapatham, Srimathi—

Bills—

Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	637-639
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	260-262

Ramaiah, The Hon. Sri V.—

Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1959.	549
--	-----

Ramalinga Padayachi, Sri S.—

Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ..	633-634
---	---------

Ramanirtha Thondaman, Sri T. R.—

Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ..	560-565
---	---------

Ramaswami, Sri M. D.—

Condolence resolution re death of —	1
---	---

Ramaswamy Mudaliyar, Sri V. K.—

Adjournment motion re dismissal of Kerala Ministry and introduc- tion of President's Rule	29-30
--	-------

Bills—

Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959	50
Agricultural Produce Markets Bill, 1959	161-163
Civil Courts (Amendment) Bill, 1959	36, 40
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	588-591
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	254-255
	415, 416, 417
	418, 419, 420
	421

	PAGES
Ramaswamy, Sri T. S.—	
Bills—	
Hindu Religious and Charitable Endowments Bills, 1959	597-601
Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959	113
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	262-263
Resolution <i>re</i> Bus Service, nationalization of—	331-333
Rationing—	
Question <i>re</i> introduction of—	101
Rayon—	
Question <i>re</i> opening of factory for production of—	92-93
Representation of Peoples Act—	
Question <i>re</i> amending of—	105
Research Institutes—	
Question <i>re</i> Banana Regional —, number of — to be organized under Second Plan	209-210
Resolutions—	
Amendment to law relating to pensions	389-394
Land reforms —	300
Nationalization of Bus Service	300-359
Rice—	
Question <i>re</i> —	
And paddy, quantity and respective prices of— supplied by the Central Government	20
Concessions shown to millers to encourage import of paddy	20
Controlling retail price of—	19
Finance Corporation for running State Trading in— setting up of	19
Quality of— sold in Fair Price Shops	18
Supply of— from Central Government	19-20
Supply of Tanjore— for Madras	20-25
Rock-N-Roll Dances—	
<i>See</i> Cinemas.	
Royal trees—	
Question <i>re</i> classification of—, details <i>re</i>	287
Rulings and observations of the Chair—	
Adjournment motion <i>re</i> —	
Dispute between the employees and the management of the <i>Express News Papers, Limited</i> —Ruled out of order on the ground that the matter was subjudice and that the Government had no responsibility in the matter	20
Spurt in the prices of rice, sugar and other food articles—Permission to move not given in view of the assurance of the Minister concerned that he would make a statement on the subject later	26
Strike by workers in the Kundah Hydro-Electric Scheme, Nilgiris—Not pressed in view of the suggestion made by the Speaker and the Minister that a short notice question on the subject might be put	27

	PAGES
Rulings and observations of the Chair— <i>cont.</i>	
Adjournment motion <i>re</i> — <i>cont.</i>	
Union Government's action in dismissing the Ministry and introducing President's rule in Kerala—Ruled out of order as the House could not discuss the matter	29
Bills—	
In connection with a request made by Members for time to give notice of amendments to Bills, the Speaker quoted the procedure in foreign countries like the United Kingdom, namely—	
“Firstly, the Bill is published in the Gazette and then public opinion is elicited. Then there is the first reading and most of the Bills go to the Select Committee. Then amendments are given and then there is the third reading”	37
There should not be a long discussion on Bills which merely seek to extend the life of the parent Act	116
Debate—	
Members who want to take part in a debate should give their names beforehand to the Speaker either direct or through the Party Whip	132
Reference to the condition in other States (Mysore State) should be avoided	325
Decisions of the Chair—	
A Member who alleged that the Speaker was making a discrimination between two Members in the matter of giving opportunities to put supplementary questions was called upon by the Speaker to apologise or to leave the House, and the Member then apologised	276
It is not for the Speaker to decide which of the two differing statements made by Members is true, but it is for the House to decide it. (One Member alleged that the Members of an Opposition Party had stated on former occasions that wherever the Government had taken over the bus service, there had been a fall in income and efficiency and the Leader of that Party refuted it by saying that he had said even previously that the income and efficiency had increased in such undertakings)	356
The rulings of the Chair should not be questioned	625
Decorum—	
A Member should not cast aspersions on another Member of the House	602
A Member speaking should address the Speaker and not carry on a talk across the table with other Members	354
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill—The Speaker has no decision to give with regard to the advantages or disadvantages of any religion nor can he give any opinion as to which religion is right or wrong. He can only enforce the observance of decorum in the House. A Member is within bounds when he makes general remarks without referring to any particular religion	625
Members should not make any statement which might wound the sentiments of Members belonging to other religions. (During the discussion on the Hindu Religious and Charitable Endowments Bill)	559
Members should not make personal references to Judges	616
Reference to names of individuals is not allowed during debates.	652
The Mayor need not be dragged into the discussion in the House when speaking on a Resolution relating to nationalization of bus service	337, 338

R—cont.

Rulings and observations of the Chair—cont.

Decorum—cont.

Throwing or accepting a challenge during debates is not proper. 574

When a Member stated that he doubted whether all those who wore khadi did so, accepting fully the policies enunciated by Gandhiji, another Member objected to it on the ground that it cast aspersions on some Members of the House. The Deputy Speaker pointed out that the Member had not mentioned anything about the Members but had expressed only a general opinion and that he need not mention anything about the Members of the House 272

Questions and Answers—

Admissibility of questions.—The Speaker made a long statement explaining the fundamental principles governing the admission of questions and why certain questions given notice of by Members had been disallowed 106-109, 112

The responsibility for admission of questions is that of the Speaker, but the responsibility for answers is that of the Ministers. The Speaker cannot compel the Ministers to answer questions in the proper manner. If the answers are not to the satisfaction of the Members, they can elicit more information by putting supplementary questions. If they are not still satisfied, they can elicit further information by putting fresh questions or ask for a half-hour debate. If they are not satisfied even with the answers given then, they can move a vote of censure 386

Supplementary questions—

It is left to the Speaker to decide which Members should be given chances to put supplementary questions on particular questions. Every Member need not be given a chance to put supplementary questions on every question. Members should not interrupt or make insinuations against the Speaker in this regard 275-276

Members should not express their opinions while putting supplementary questions. (Opinions can be expressed only by means of Resolutions) 370

Rural Industrial Estates—

Question re Establishment of 533-540

S

Sadasivam, Sri S.—

Bills—Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 255-256

Sadayappa Mudaliar, Sri S. C.—

Resolution re Bus Service, nationalization of 353-359

Sahajananda, Sri A. S.—

Condolence resolution re death of 1

Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939—

See Papers laid on the table of the House.

S—cont.

Sales-tax—

Question re— 11

Abolition of— on perishables 12-13

Exemption from— for potatoes 11

Rate of— paid by a dealer in betel leaves 11

Sales Tax Act—

Question re working of— 11

Sanjpath, Sri T.—

Bills— 39-40

Civil Courts (Amendment) Bill, 1959 300

Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) (Amendment) Bill, 1959 121-123

Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959 642-644

Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 31

Nomination of— to the Panel of Chairmen 1

Samuel Nadar, Sri—

Condolence resolution re death of— 1

Sandalwood—

Question re artificial regeneration in— 285-286

Sankaran, Sri V.—

Bills— 39

Civil Courts (Amendment) Bill, 1959 118-119

Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959 433-436

Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 634-637

Santhanam, Sri P. S.—

Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 161

Sarathi, Sri M. P.—

Bills—Agricultural Produce Markets Bill, 1959 310-311

Resolution re Bus Service, nationalization of— 572-574

Sasivarna Thevar, Sri T. L.—

Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 575-577

Sattanatha Karayalar, Sri K.—

Adjournment motion re— 30

Dismissal of Kerala Ministry and introduction of President's rule 28

Dispute in the Express Newspapers, Limited 48

Bills— 120-121

Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959 123

Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959 402-404

Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 411, 412

Scheduled Castes and Scheduled Tribes—

See Papers laid on the table of the House.

S—cont.

	PAGES
Schools—	
Question <i>re</i> —	
Basic Training School, construction of buildings for — at Paramakudi	277
(English) Public —, assistance given by Government to — ..	189-190
Post-Basic —, opening of —	206
Seed Farms—	
Question <i>re</i> —	
Expenditure on — in 1958-59	385
Income and expenditure and number closed down in 1957-58 of —	385-386
Statement <i>re</i> lands for —	379-380
Selvaraj, Sri M.—	
Bills—Agricultural Produce Markets Bill, 1959	149-150
Resolution <i>re</i> Bus Service, nationalization of —	330-331
Selvarajan, Sri M. S.—	
Bills—	
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959 ..	122-124
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ..	672-675
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	397-400
Resolution <i>re</i> Bus Service, nationalization of —	311-313
Slum(s)—	
Question <i>re</i> City Slum Clearance Scheme, loan and grant in 1957-58, 1959 for —	544-546
Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Small Savings Scheme—	
Questions <i>re</i> agencies employed under — for collection of small savings	195-197
Somasundaram, Sri M. K.—	
Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ..	626-628
Southern Food Zone—	
<i>See</i> Food Zone.	
Southern Zonal Council—	
Question <i>re</i> topics discussed in — meeting held in April 1959 ..	3
Speaker, Mr.—	
Adjournment motion <i>re</i> —	
Dismissal of Kerala Ministry and introduction of President's rule. Dispute in the Express Newspapers, Limited	29, 30
Spurt in prices of rice, sugar and other food articles	27-29
Strike by workers employed in Kundah Hydro-Electric Scheme, Nilgiris	26
.. .. .	26-27
Announcement <i>re</i> —	
Message from Governor <i>re</i> Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959	386
Message from Governor <i>re</i> Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959	386
Panel of Chairmen, nomination of —	30-31
Short Notice question in respect of inconvenience caused to M.L.As. in Police Tatoo	338

S—cont.

Speaker, Mr.—cont.

Bills—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959	52
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959, Message from the Governor <i>re</i> —	31
Agricultural Produce Markets Bill, 1959	134, 210-13, 215-16, 222, 232-33, 235-37, 248
.. .. .	423, 424
Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959	549
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1959 ..	33, 34, 35
Civil Courts (Amendment) Bill, 1959	36, 37
Civil Courts (Amendment) Bill, 1959, Message from the Governor <i>re</i> —	81
Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1959	115, 116, 118, 127, 131, 132
Fixing of time for giving amendments to Bills, announcement <i>re</i>	32
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	426, 429, 540, 574, 618, 625, 652, 653
Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1959	113, 114
.. .. .	425
Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959	31
Irrigation Works (Construction of Field Bothies) Bill, 1959, Message from the Governor <i>re</i> —	248-249
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	394, 410, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959 ..	55, 62-63, 67
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1959	53, 54
Business Advisory Committee, decision <i>re</i> sitting of the House ..	31-32
Condolence resolution <i>re</i> death of Sri A. S. Sahajananda, Sri M. D. Ramaswami, Sri Samuel Nadar, Sri K. Bashyam, Sri John Asirvatham, Sri Yagnaswara Sarma and Sri P. Kandaswami Pillai	1-2
Resolution <i>re</i> amendment to law relating to pensions	390
.. .. .	393-394
<i>See</i> Rulings and Observations.	
Statement <i>re</i> Questions	108-109
Special Armed Police—	
Question <i>re</i> requests from Kerala Government for service of — ..	292-293
Srinivasa Iyer, Sri R.—	
Bills—	
Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1959	46-48
Civil Courts (Amendment) Bill, 1959	33-36

S—cont.

State Pay Commission—	
Question <i>re</i> submission of any interim report by—	367-368
Subbiah, Sri T. K.—	
Bills—Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ..	648-651
Subbiah, Sri V.—	
Bills—Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	256-258
Resolution <i>re</i> Bus Service, nationalization of—	356-358
Subramania Gounder, Sri K. S.—	
Bills—Agricultural Produce Markets Bill, 1959	156-158
	221, 229-30
	235, 240-241
Subramaniam, Sri M. P.—	
Bills—	
Agricultural Produce Markets Bill, 1959	222, 224
Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 ..	574
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	263-265
Resolution <i>re</i> Bus Service, nationalization of—	333-335
Subramaniam, The Hon. Sri C.—	
Adjournment motion <i>re</i> —	
Dismissal of Kerala Ministry and introduction of President's Rule	29
Strike by workers employed in Kundah Hydro-Electric Scheme, Nilgiris	26-27
Bills—Civil Courts (Amendment) Bill, 1959	35, 36
Resolution <i>re</i> —	
Amendment to law relating to pensions—	389-390
	393
Bus Service, nationalization of—	317-325
Sugar—	
Question <i>re</i> —	
Licensing of dealers in—	375-376
Reasons for scarcity and rise in price of—	361-365
Sugar Factories—	
Question <i>re</i> starting of new—	384
Sun-hemp—	
Question <i>re</i> utilization of—	105
Sun-stroke—	
Question <i>re</i> cases of death due to—	87
Swayamriyathai Marriages—	
Question <i>re</i> legislation for validation of—	85-86
T	
Tamil—	
Question <i>re</i> transaction of official business in—, experience gained in—	15-16
Tanks—	
Question <i>re</i> Kalasamudram lake, desilting of—	85

T—cont.

Taxis and Auto-rickshaws—	
Question <i>re</i> number of—running in Coimbatore district	280-281
Teachers—	
Question <i>re</i> fixing of uniform scales of pay for all categories of— ..	200-201
Teachers' Constituency (Council)—	
Question <i>re</i> eligibility of Primary teachers for election to— ..	280-287
Temple(s)—	
Question <i>re</i> —	
Administration in Kanyakumari and Shencottah, change of— ..	198
In Coimbatore Division, lands belonging to—	202-203
Iswaran Koil Manyam at Kulambur, sale of—	203
Tiruvanaikoil Kolumantap, collapse of—	88-89
Unauthorized expenditure in— funds, Committee to find out ways and means for the prevention of—	203
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1959—	
<i>See</i> Bills,	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	
Thefts—	
<i>See</i> M.L.A.'s quarters.	
Thiruviteeswarar Tuberculosis Hospital—	
<i>See</i> Hospitals and Dispensaries.	
Tractors—	
Question <i>re</i> extent of acreage ploughed by Fuji Walking Tractors ..	366
Traffic—	
Question <i>re</i> traffic in Mount Road, regulation during peak hours of—	378-379
Traffic Cones—	
Question <i>re</i> introduction of— in Madras City	95
Traffic Regulations—	
Question <i>re</i> frequent changes in—	96
Transport—	
Question <i>re</i> —	
Fleet strength in City and Kanyakumari of Government ..	531-533
Government Bus, raising of fares in	528-530
Legislation to regulate service condition of—workers ..	378
Nagerecoil branch of—, alleged loss incurred by—	524
Nationalization of— in districts	368
Report of I.L.O. Expert on Government—	527-528
Running of City—by Corporation of Madras	377-378
Surprise visit by Minister to bus stops and peak-hour buses in Government—	546-547
Transport Department—	
<i>See</i> Papers laid on the table of the House.	

T—cont.

Travancore Chitties Act— See Papers laid on the table of the House.	
Travancore-Cochin Agricultural Income-tax Rules, 1951— See Papers laid on the table of the House.	
Tuticorin Municipal Employees' Association— Question re grievances of—	194
Typewriting— Question re Training in Tamil—, number of Government employees undergoing	207
U	
Urgent Matter of Public Importance— Flood damages to crops in Uthamaseri and Kilikoodu villages, call- ing attention to—	386-388
V	
Vaigai Reservoir— See Irrigation.	
Vasudevan, Sri K.— Matter of urgent public importance—Flood damages to crops in Uthamaseri and Kilikoodu villages, calling attention to— ..	386-387
Vedarathnam, Sri A.— ..	
Bills— Hindu Religious and Charitable Endowments Bills, 1959	622-625
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1959 ..	626
	60-62
Veerappa Goander, Sri P.— Bills—Agricultural Produce Markets Bill, 1959	137-138
Venkataraman, The Hon. Sri R.— Adjournment motion re dispute in the Express Newspapers, Limi- ted	28
Bills— Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959	618, 658
	659
Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959	425
Business of House, change in order of—	425
Village(s)— Question re 'Sagupuram'—in Tirunelveli district, protest against naming of—	205
Village Courts— See Papers laid on the table of the House.	
Village Officers— Question re— Change in emoluments given to—	97-98
Details re—	106
Misappropriation of funds by—in 1958—	201-202

V—cont.

Village Panchayats Act, 1950— See Papers laid on the table of the House.	
Village Vaidya Scheme— See Native doctors.	
Visvakarma Co-operative Societies— Question re artisans of—, aid to—	30
Viswanathan, Sri K. R.— Bills— Agricultural Produce Markets Bill, 1959	154-156 244-245
Hindu Religious and Charitable Endowments Bills, 1959	593-597
Khadi and Village Industries Board Bill, 1959	253-254
Wage Boards— Question re industries having—	607-611
Water-supply— Question re deputation of Engineers to conduct investigation for increased—in Coonoor Municipality	287-288
Progress of Drinking—Scheme sanctioned for Tiruppur	283-284
Weavers— Question re— Housing colonies to—, in Tirunelveli and Kanyakumari	626
Housing scheme for—, of Kilikodungalur Weavers' Co-operative Society	533-534
Wheel Barrows— Question re supply of—to scavengers	382-384
Wild Life Sanctuaries— Question re establishment of— during Second Five-Year Plan period.	282-283
Y	
Yagneswara Sarma, Sri— Condolence resolution re death of—	2
Yellow Journals— Question re Bill to control—	99-100
Youth Clubs— Question re organization of—in areas around Rural Extension Training Centres—	187-188

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

Messrs. ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras-8.
Messrs. CITY BOOK COMPANY, Madras-4.
Messrs. HIGGINBOTHAMS, LIMITED, Madras-2.
Messrs. NEW CENTURY BOOK HOUSE, Madras-2.
Messrs. P. VARADACHARI & Co., Madras-1.
Messrs. THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTHA WORKS PUBLISHING SOCIETY, Madras-1.
Messrs. VENKATARAMA & Co., Madras-1.
Messrs. V. PERUMAL CHETTY & SONS, Madras-1.
Messrs. M. DORAISAWMY MUDALIAR & Co., Madras-1.
Messrs. C. SUBBIAH CHETTY & SONS, Madras-5.
Sri S. S. SRINIVASARAGHAVAN, Royapetta, Madras-14.
Messrs. THE FREE INDIA CO-OPERATION'S AGENCY, Madras-4.
Messrs. PALANI & Co., Triplicane, Madras-5.
Messrs. MOORTHY PUBLICATIONS, Alwarpet, Madras-18.

IN MUFASSAL OF MADRAS STATE.

Messrs. AMUTHU BOOK DEPOT, BOOK-SELLERS, Dhasarpuram P.O., Chingleput district.
Sri E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
Messrs. THE ORIENTAL BOOK HOUSE, Madurai.
Sri A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
Messrs. BHARATHA MATHA BOOK DEPOT, Tanjore, Tanjore district.
Messrs. D. V. NATHAN & Co., Kumbakonam, Tanjore district.
Messrs. APPAR BOOK STALL, Tanjore.
Messrs. P. N. SWAMINATHASIVAM & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. M. PALANI & Co., BOOK-SELLERS, Clock Tower, Pudukkottai.
Messrs. S. KRISHNASWAMI & Co., Tiruchirappalli district.
Messrs. PALANIAPPA BROTHERS, Tiruchirappalli district.
Sri S. S. SULTAN MOHAMED, Alangudi, Tiruchirappalli district.
Sri S. R. SUBRAMANIA PILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Sri B. ARULDOSS, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. GANESHAN, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. C. P. S. BOOKSHOP, Chidambaram.
Messrs. THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY, Coimbatore (R.S. Puram).
Messrs. VASANTHAM STORES, BOOK-SELLERS, Cross Out Road, Coimbatore.
Messrs. MERCURY BOOK COMPANY, 223, Raja Street, Coimbatore.
Messrs. ARIVU NOOLAGAM, BOOK-SELLERS, Market, Ootacamund, Nilgiris.
Sri S. M. JAGANATHAN, BOOKSELLER AND PUBLISHER, Nagercoil, Kanyakumari district.

IN OTHER STATES.

Messrs. U. R. SHENOY & SONS, Mangalore, South Kanara district.
Messrs. HAJEE K. P. AHMED KUNHI & BROS., Cannanore, North Malabar district.
Messrs. THE S. S. BOOK EMPORIUM, BOOK-SELLERS, "Mount-Joy" Road, Basavangudi, Bangalore-4.
Messrs. PEOPLE'S BOOK HOUSE, Mysore.
Messrs. H. VENKATARAMIAH & SONS, VIDYANIDHI BOOK DEPOT, Mysore, South India.
Messrs. PANCHAYAT SAMACHAR, GUTALA, West Godavari district.
Messrs. BOOK-LOVERS PRIVATE, LTD., Guntur and Hyderabad.
Sri D. SRIKRISHNAMURTHY, Ongole, Guntur district.
Messrs. JANATHA AGENCIES, BOOKSELLERS, Gudur.
Messrs. M. SESHACHALAM & Co., Masullipatnam, Krishna district.
Messrs. THE COMMERCIAL LINKS, Governorpet, Vijayawada, Krishna district.
Messrs. TRIVENI PUBLISHERS, Masullipatnam, Krishna district.
Messrs. JAIN BOOK AGENCY, New Delhi-1.
Messrs. INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum.
Messrs. THE CRYSTAL PRESS, BOOKSELLERS, Marthandan P.O., S. Travancore.
Messrs. THE BOOK AND REVIEW CENTRE, Vijayawada.
Messrs. THE B.H.U. PRESS, BOOK DEPOT, Banarès.
Messrs. B. S. JAIN & Co., 71, Abupura, Mussharnagar (U.P.).
Messrs. ANDHRA UNIVERSITY GENERAL CO-OPERATIVE STORES, LIMITED, Waltair.
Messrs. BALAKRISHNA BOOK Co., Hazratganj, Lucknow.